

Polnisch - Deutsches

Taschen=Wörterbuch

zum

Chul: und Handgebrauch

nach

den beften Sulfsquellen bearbeitet

DO

wer S. A. E. Lukaszewski und August Mosbach.

Bebnte Stereotop . Musgabe.

-+}+\$+\$4-

Berlin.

S. Schletter's Berlag (E. Bod). 27 Unter ben Linden.

1865.

Polsko-Niemiecki

Słownik Kieszonkowy

do

szkólnego i podręcznego użycia

podług

najlepszych źródeł wypracowany

przez

Xawerego F. A. E. Łukaszewskiego i Augusta Mosbac

Dziesiąte wydanie stereotypowe.

W Berlinie.

Nakładem Z. Schlettera (E. Bock).

Pod Lipami No. 27.

1865.

A, c. unb; aber. Al i. ab! ach! ei! Abecadlo -a, n. bas Mbe. Abecadlowy -a -e, a. 21ber. Ifell. Abelek-lkn, m. bas gegerbte Ralb. Abo- abowiem, v. albo- albofeie Abfürzung. wiem. Abrewiacya -i, v. skrocenie, Abrys -u, m. ber Rig, Abrif. Grunb. rif. fbie Bergebung ber Gunben. Absolucya -i, .f v. rozgrzészenie, Absolutność -i, f. bie unumfdrant.

te Bewalt. Absolutny -a, -e, a. v. nieograniczony, unumfdrantt, nube-Aby, c. baß, bamit, um. [fcrantt. Achl f. ach! o web! [fcon. Acz- aczkolwiek, c. obgleich. cb. Adamaszek -szku, m. ber Damaft.

Adamaszkowy -n, -e, a. bamaften. Adjutant -a, m. ber Abjutant. Adjutanski -a, -ie, a. Abjutanten. Administracya -i, f. v. zarząd, bie

Bermaltung.

Administracyjny -a, -e, a. abminiftrativ, Mominiftrations. Administrator -n, m. ber Bermalter, Bermefer, Abminiftrator. Admiral -a. m. ber Abmiral.

Admiratowa -ej, f. bie Abmiralin, bie Bemablin bes Abmirale. Admiralicya -i, f. bie Abmiralitat. Admiralstwo -a, n. bie Burbe, bas Amt eines Abmirale, auch ber 210miral nebft feiner Gattin.

Adonis -a, m. bot. bas Blutetropf. Adopcya -i, f. v. przysposobienie, Die Aboption, Annahme an Rinbes

Statt.

Adopcyjny -a, -e, a. v. przysposobiony, abeptiv, an Rinbes Statt angenommen.

Adoptować, st. nd. 2. v. przysposobic, aboptiren, an Rinbes Statt annebmen.

Adres -u. m. v. napis, bie Abreffe. Muffdrift eines Briefes.

Adresowac, st. nd. 2. abreffiren, eine Auffdrift machen; - sie do kogo, v. zglosić sie, fich an temanben menben.

Adwent -u. m. ber Abvent, bie 21bventegeit. Adwentowy -a, -e, a. Abvente.

Adwokat -a, m. v. patron, ber Sachwalter, Batron. Adycya -i, f. v. dodawanie, bie

Abbition, bas Bugablen. Afekt -u, m. 1) bie Bemutbebemegung (Leibenfcaft); 2) bie Bunei-

gung, bas Bobiwollen. Irerei. Afektacya -i, f. bie Affectation, Bie-Afektować, st. nd. 2. affectiren, fich gieren.

Afektowany -a, -e, p. affeetirt. Afisz -u, m. ber Anfchlagegettel, Theaterzettel. fein Gbelftein. Agat = achat -u, m. ber Ichat. Agitacya-i, f. v. poruszenie ciała, Die Leibestetvegung. Agrest -u, m. Die Stachelbeere.

krzew agrestu, ber Stachelbeerftrauch. Agrestowy -a, -e, a. Stachelbec-Ajenda = agienda-y, f. bie Agen-be, Rirchenordnung; bas Altarbuch. Ajent = agient -a, m. ber Agent, Beidafteführer, Geidaftetrager. Akacya -i, f. bie Mfagie, ber Mfagienbaum. [(-kora, bie A. Rinbe). Akacyowy -a, -e, a. Atagien-Akademia -i , f. 1) bie hochicule, Univerfitat ; 2) Mabemie.

Akademicki = akademiczny -a, -e, a. afaremifch; Univerfitate. Akademik -a, m. 1) ber Stubent; 2) Afabemifer. feent. Akcent -u, m. v. przycisk, ber Me-Akcentowac, st. nd. 2. gecentuiren.

Akceptacya -i, f. bie neceptation, Annahme, Ginwilligung. Akceptować, st. nd. 2. acceptiren. annehmen, einwilligen; v. przyjmować. [lung; 2) bie Actie. Akcya -i, f. 1) bie Action, Sant-Akcydens -u, m. pl. akcydensa -ow. Die Debeneinfunfte.

Akcyza -y, f. bie Mecife, Ronfump. tioneftener. Akcyinik -a, m. ber Meeifeeinneb.

mer . Steuerauffeber. Akompanjować, st. nd. 2. accompagniren, begleiten (in ber Dtufit) Akord -u, m. 1) bet Meeorb (in ber Mufif); 2) ber Bergieich, Bertrag,

v. ugoda, uklad, Aksamit -u, m. ber Gammet. Aksamitek -u, m. bot. bie Gammet. nelfe, v. turek. Sammet. Aksamitny -a. -e. a. fammeten, Akt -u, m. 1) ber Met, Mufgug, Muf. tritt (na teatrze); 2) ber Act, eine Sanblung: 3) bas Begangnis v.

obehod, (np. slubn). Akta -ow, pl. bie Meten, bie gericht. licen Bucher, Wefchaftebucher. Aktor -a, m. 1) ber Schaufpieler;

Aktorka -i, f Die Schaufpielerin. Aktorski -a, -ie, a. fdaufpielerifch, Schaufpiele. ffunft. Aktorstwo -a, n. bie Chaufbieler. Aktowy -a, -c, a. Mcten.

2) bie banbelnbe Berfon.

Aktualny -a, -e, a. 1) wirflich, v. rzeczywisty; 2) genau, pflicht-Genauigfeit. getreu.

Akuratnose -i, f. bie Bunftlichfeit. Akuratny -a, -e, a punftlich, genau, acenrat. Akuszer -a, m. ber Beburtebelfer;

v. polozniczy.

Akuszerka -i. f bie Sebamme.

Akuszerski -a, -ie, a. hebammen-; (np. sztuka, bie S. Runft.) Akuszerstwo -a, n. v. sztuka po-loznicza, bie Entbinbungefunft. Alabaster -tru, m ber Mabafter. Alabastrowy -a, -e, a. alabaftern. Alba -y, f. v. komza, bas Defbemb. Albo, c. entweber, ober. Albowiem, c. benn.

Alcista -y, m. ber Altift (spiewak,

Sanger), Altfanger. Alchomia -i, f. bie Aldemie, bie permeintliche Runft Golb ju machen. Alchemiczny -a, -e, a. alchemifc. Alchemik -a, m. ber Alchemift, Golbmacher.

Ale, c. aber, allein, fonbern, Alca -i, f. bie Allee, eine mit Baumen bepflangte Strafe. Alegorya -I, f. vie Allegorie, Gleich.

nierebe; v. przenośnia. Alegoryczny -a, -e, a, allegoriich, biltlich; -nie, ad. v. przenośnie Alembik -a, m. ber Deftillirfolben. Alembikowy -a, -e. a. Deftillire:

v. przepalany Alfahet -u, m. bas Miphabet. Alfabetowy = alfabetyczny -a, -e. a. alphabetifch.

Algiebra -v. f. bie Maebra, Buch. flabenrechnung. Algiebraiczny-a,-e, a. algebraifch Ali, alic, alisci, f fiebe ba! fcau! Alians -u. m. v. przymierze, bas

Bunbniß, ber Bunb. Alkali, n. - sol lugowa, bas Mitali, alfalifche Salg. Alkaliczny -a, -e, a alfalifd. Alkierz -a, m. bas Seitenzimmer,

bie Debenflube. Alkohol -u, m. ber Alfebol. Aloes -u, m bot. rie allee. Aloesowy -a, -e, a. Mice.

Alt -u, m. ber Alt, bie Altftimme. Altana -y, f. 1) bie Laube, Bartenhaus; 2) ber Altan, Bor-· tritt. Alternata = alternatywa-y, f bie

Alternative, Abmedfelung, lieberfür bie Mitftimine. gabe. Altowka -i. f. bie Bratiche, Bioline Alun = halun -u, m. ber Mlaun. Aluniasty -a, -e, a alaunartig. Alunisty -u, -c, alaunhaltia, Alunowaty -a, -e, a. alannig

alaunartig,

Alunowy -a, -e, a. Alaune, alaunia. Amalgaina n. bas Amalgama, bie Difchung ber Metalle.

Amaigamować, st, nd. 2. amaiga. miren. Schmela. Amalia -t, f. v. szmelc, ber @mail, Amaliowac, st. nd. 2. emailliren,

überfchmelgen,

Amant -a, m. v. kochanek, ulubiony, ber Beliebte.

Amarant -u, m. bot. ber Amarant, bas Taufenbicon. [Amarant -. Amarantowy -a, -e, a. amaranten, Amator -a, n. v. lubownik, milosnik, ber Liebhaber, Freund von flegenheit. Anibaras -u, m. v. klopot, bie Ber-

Ambarasować, st. nd. 2. in Berle. genbeit fegen, gu fchaffen machen. Ambasador -a, m. v. posel, ber Befanbte. [Chrgefühl ; ber Ghrgeit. Ambicya -i, f. bie Ambition, bas Ambitny -a, -e, a. -nie, ad. thre geizig, ehrbegierig. [Rangel. Ambona -y, f. v. kazalnica, bie

Ambra -y, f. ber Umbra, ein mobiriechenter, bargiger Gaft. Ametyst -u, m. ber Minethift, ein

Cbelftein. Itheater. Amfiteatr -tru, m. bas Umrbi-Amiant -u, m. bot. ber Bergflache, Steinflache. [wiercien. Aminek -nku, m. bot. v. prze-Amnestya -i, f. v. ulaskawienie,

rie Begnabigung. [v. marek. Amonek -nku, m. bot. ber Mert;

Amoniak -u, m, bas Amoniat. Ampulka -i, f. bas Rlafchden gum Megwein; auch Delftafchen. Amunicya -i, f. 1) bie Munition; 2) ber Munbvorrath.

Amunicyjny -a, -e, a. Munitions .. Analityczny -a, -e, a. - nie, ad.

v. rozbiorowy, analytifc. Analiza -y, f v. rozkład, rozbiór, bie Unalbie.

Analogia -i, f. v. podobienstwo. stosunek, bie Anglogie. Analogiczny -a, -e, n, - nie, ad,

analogift, r. wywodowy. Ananas -u, m. bot. bie Unanae, ber Ronigsaufel.

Anarchia -i, f. v. bezrząd, bic Anarchiczny -a, e, a. - nie, ad. anardifd.

Mnardie.

nie, n. bie Anatomie, Bergliebe-rungefunft. [anatomifc. Anatomiczny -a, -e, a. - nie, ad. Anatomik -a, m. ber Anatomiter. Anatomizować, st. nd. 2. v. rozbierac, rozezloniac, anatomifiren.

gergliebern, in Theile gerlegen, Androny -ow, pt. v. baje, basnie,

bas Befdmas, bie Boffen, Alfangereien. Anglizować, st. nd. 2. engliffren,

ben Bferben bie Schmange fluten. Anglizowany a, -e, p. englifirt, geftutt. Ani, c. v. ni, nicht einmal, auch

nicht einmal; ani-ani, weber noch; ani tak, ani sak, meber fo. nod anbers. Anielski -a, -le, a. Engel. Iticn.

Animalizacya -i, f. tie Unimalifa. Animusz -u, m. ber Dluth Beift. Aniol -a, m. ber Engel; aniolek, d. ein Engelden.

Anizeli, v. nizeli, c. als, eber als. Ankra -v. f. bie Rlummer, ber Baten. Ano! i. fiebe ba! moblan!

Anonim -a, m v. bezimienny, ber Unonim. Antaba -y, f. bie Sanbhabe, [telfaß.

Antal -u, m. bas Beinfaß, ein Bier-Antenat -a, m. v. przodek, ber Uhnherr, Borfabre.

Anterprener -a, m. v. przedsie bierea, ber Gutrepreueur. Anterpryza -y, f. v. przedsiębier-

stwo, n. bie Entreprife. Antologia -i, f. v. wybor, bie Blumenlefe.

Antyk -u, m. v. zabytek starożytnosel, bie Untife, bas lleberbleibfel bes Miterthums.

Antykwarz -a, m. 1) ber Antiquar, Alterthumsforfcher; 2) ber Bertaufer alter Bucher.

Antymon -u, m. bas Spiefalas. Antypatya -i, f. v. odraza, f., wstret, m. bie Antipathie. Antylopa -y, f. bie Untilope.

Antypod -a, m. v. przeciwstopny -ego, m. ber Untipob, Wegenfüßler. Anyz -u, m. v. hanyz, ber Unie; anyzek, d.

Anyzowy, anyzkowy -a, -e, a. Unis ..

Anz Anzeatycki -a, -ie, a. banfeatifch. Aparat -u, m. ber Apparat, (aller-Banb Berathicaften). Apel-u, m. ber Appell, (Bufammenberufung beim Militair) Apelacya -i, f. bie Appellation. Apelacyjny-a,-e, a. Appellations., (sad-, - Wericht). Apelować, st. nd. 2. v. odwoływać sie do wyzszego sądu, appelliren. Apertura-y, f. v. otwor, 1) bie con-tenelle; 2) Biftel. [luft: guft. Apetyt -u, m. ber Appetit, bie Gf. Aplikaeya -i, f. 1) bie Anmenbung, Application; 2) bie Emfigfeit, ber Fleiß; 3) bas Ausenftiren. Aplikant -a, m. ber Applicant, Museultator. Aplikować, st. nd. 2 1) anmenben, applieiren; 2) auseultiren; - sie, fdrift. v. r. fid) applieiren. Apologia -i.f. bie Apologie, Schut-Apopleksya -i, f. v. paraliz, ber Sailag. Apostol-a, m. ber Apoftel. Iftelifch. Apostolski -a -ie, a. Apoftel., apo-Aprobacya -i, f. bie Genehmigung, Beftatigung. Aprobować, st. nd. 2. approbiren, genchmigen, beftatigen. Aprobowany -a, -e, p. approbirt, genehmigt, bestätigt. [graben. Aprosza -v, f. v. przykop, ber gauf. Aprykoza-y, f. bie Apritofe (Grucht); ber Aprifofenbaum. Apteczny, -a, -e, a. Mpothefer-Apteka -l, f. bie Mpothefe. Aptekarski -a, -ie, a. Apothefer-(-waga, -Gewicht). funft. Aptekarstwo -a, n. bie Apotheter. geneibereiter. Arak -u, m. ber 21raf. Arbitralnosc -i, f. bie Billführlich. feit. Arbitralny -a, -e, a. willführlich. Arbuz -a, m. bot. bie Baffermelone. Archanielski -a, -ie, a. Erzengele. Archaniol -a, m. ber Grzengel.

Archidyakon -a, m. ber Archibia.

Archidyecezya -i, f. ber erzbifchef.

Architekt -a, m. v. budowniczy,

Architektura -y, f. v budowni-

ber Architett, Baumeifter.

ctwo, bie Baufunft.

fliche Sprengel.

Archiwain, n. bas Archiv. Arcy-, part. 1) erg.; 2) ad. fchr. Arcybiskup -a, m. ber Grabifchof. Arcybiskupi-a, -ie, a, erabifchoffich, Arcybiskupstwo a, n. bas Grabisthuin. [gelemura. Arcydziegiel -glu, m. bot. bie Gn. Arcydzielo -a, n. bas Meifterftud. Areykaplan -a, m. ber Grapriefter. Arcyksiąze -zęcia, -ięcia, m. ber Ergbergog. Arcyksiezna -y, f. bie Griberzogin. Arcypasterz, v. arcybiskup. Arcyszelma -y, m. ber Grafcheim. Areda -v, f. v. dzierzawa, bie Bacht. Aredarz -a, m. ber Bachter einer Dorficente. Ipaditen. Aredować st. nd. 2. pachten; per-Areszt -u, m. ber Arreft, Befchlag, [baftete. bie Saft. Aresztant -a, m. ber Arreftant, Ber-Aresztować, st. nd. 2. verhaften, mit Urreft belegen, in Befchlag Arfa -y, f bie Barfe. [nehmen. Arfiarka -i, f. bie Barfnerin. Argument -u, v. dowod, ber Bemeis, bas Argument. Arka -i. f. bie Arche. Arkada -v. f. bie Begenwolbung. Arkusz -a, m. ber Bogen (Bapfer); -blachy, vie Bledplatte. Arkuszowy -a, -e, a. Bogen, bo-|bae Geichus. genformig. Armata -y, f. v. dzialo, bie Ranone. Armatny -a, -e, a. v. działowy, Ranonen .. Iftung. Armatura -y, f. v. zbroja, bie Ru-Armia -i, f. v. wojsko, bie Armee. Arnota -y, f bot. ber Drleans. [Beugbaus, Arfenal. Aptekarz -a, m. ber Apothefer, Ar. Arsenal -u, m. v. zbrojownia, bas Arszennik -u, m ter Arfenit Arterya -i, f. v. zyla pulsowa, bie Arterie, Bulbaber. Artykul -u, m. 1) ber Artifel, bas Gefdlechtemort; 2) ber Auffag, bie Abbandlung. Artylerya -i, f. bie Artillerie Artylerzysta -y, m. ber Artillerift, Ranonier. Artysta -y, m. ber Artift, Runftfer. Arya -i, f. bie Arie, bas Bieb. Arvanin -a, ber Ariquer. Arystokracya i, f. v. możnowiadztwo, bie Uriftofratie. Arystokrata -y, m. ber Ariftofrat.

Arystokratyczny -a, -e, a. ariftofratisch.

Arytmetyczny -a, -e, a. arithmetifch. Arytmetyka -i, f. bie Arithmetil. Recheufunft.

As -a, m. (tuz) bas Af, bas Taus. Asawula -y, m. (chemals) ein Rofatenoffigier.

Asbest -u. m. ber 28beft, ein Stein. Asekuracya -i, f. v. zabezpieczenie, bie Affeeuration, Berficherung,

Sicherftellung. Asekuracyjny -a, -e, a. Affecura-Asekurować, st. nd. 2. pirficern,

affecuriren. Asesor -a, m. ber Affeffor, Beifiger.

Asesorski -a, -ie, a. Affeffor-. Aspiraut -a, m. ber Afpirant, Be-Mnweifung. Asygnacya -i, f. bie Affignation, Asystencya -i, f. ber Beiftanb, bie

[richtliche Beiftanb. Begleitung. Asystent -a, m. ber Affiftent, ge-Asystować, st. nd. 2. affiftiren, be-

gleiten, beimobnen. |beuter. Astrolog -a, m. ber Aftrolog, Stern-Astrologia -i, f. bie Aftrologie,

Sternoeuterei. Astrologiczny -a, -e, a, aftrologifc. Astronom -a, m ber Aftronom, Sternfunbige. [Sternfunbe. Astronomia -i. m. bie Aftronomie. Astronomiczny -a, -e, a. aftrono-

mijd, fternfunbig. fjastry. Astry -ow, pl. bot. bie Aftern, v. Atak -u, m. ber Angriff. [u. bilbl. Atakować, st. nd. 2. angreifen, eig. Ataman -a, m. ber Oberbefehleba-

ber ber Rofaten. Ateusz -a, m. v. bezboznik, ber Atheift, Gotteslaugner.

Ateizm -u, m. bie Gotteeleugnung, ber Utheismus. Atlas -u, m. 1) ber Atlaß (ein Seiben-

geug); 2) ber Atlas (eine ganbfartenfammlung). Atlasowy -a, -e, a. atlagen, Atlag. Atmosfera -y, f. v. powietrzokrag,

bie Atmosphare, ber Dunftfreis, Buftfreis. Ipbarifc.

Atmosferyczny -a, -e, a. atmos-

Atoli, c. bod, jebod, bennoch. Atom -u, m. bas Atom. Atrakeya -i, f. v. przyciąg, bie 21ttraction, Ungiebung.

Atrakcyjny -a, -e, a. Attractions. Ungiebunge ..

Atrament -u, m. bie Tinte. Audyencya -i, f. v. posluchanie,

bie Mutiena. Audyencyonalny -a, -e, a, v. po-

sluchalny, Mubleng. Audytor -a, m. 1) rer Aubiteur, 2) Buborer (sluchający).

Audytoryum, n. v. stuchalnia, bas Aubitorium, ber forfaal. Augustyanin -a, m. ber Augufti-

nermond.

Aukcya -i, f. bie Berfteigerung Aurykle -i, pl. bot. bie Aurifel v. lyszczak. [haus, rer Bafthof. Austerya i, f. v. oberza, bas Gaft. Autentyczność -i, f. v. wierzytel-ność, bie Echtheit, Glaubmurbig-[glaubwurbig; - nie, ad. feit. Autentyczny -a, -e, a. authentifch, Autentyk -u, m. v. dokument, bas glaubwurbige Document. Autor -a. m. ber Berfaffer, Gdrift-

fteller, Urbeber. Autorka -i, f. bie Berfafferin u. f. m. Autorski -a, -ie, a. fdriftftellerifd.

Autorstwo -a, n. 1) bie Schriftfiellerei : 2) Autoricaft. Awans -u, m. v. postęp, posuniecie, ber Avans, bie Beforberung.

Awansowac, st. nd. 2. avanciren, beforbert werben, beraufruden, Awantura -y, f. bas Abenteuer. Awanturniczy -a, -e, a. abenteuer.

lid. Awanturnik -a, m. ber Abenteurer. Az, c. bie, fogar, fo febr bag. Azali, c. cb benn, vielleicht.

Azard -u, m. bas Bagefiud. Azardować st. nd. 2. viel magen, aufe Spiel feten. (2) maghaifig. Azardowny -a, -e, a. 1) Safarb. Azeby, żeby, c. baf, bamit, um. Ażyo, n. bas Agio, Aufgelb.

Azyl -u, m. v. przytulek, schronienie, bas Mint, bie Buffucteftatte.

B.

Ba, ad. ja, warum nicht gar, fo-gar; furwahr, freilid. Baba -y, f. 1) bas alte Weib, bie alte Fran, Bettlerin; 2) bie Babe, eine Art Ruchen; 3) pl. baby, bas

Giebengeftirn.

Babezvn -a, -e, a. großmutterlich. Babel -bla, m. bie Waffere, Lufte, Geifen., Saut. u. f. w. Blaje. Babelisty -a, -e, a, voll Blafen. Babi-a. -ie. a. meibifd, alte Beiber-. Babic, st. ud. 3. entbinten, accoudiren.

Babimur -u, m. v. niedźwiedzia

lapa, bot, ber Barlarp. Babienie -a, n. bas Entbinben, (sztuka babienia, bie Bebam. menfunft.) famm. Babie-zeby, pl. bot ber Sahnen-Babina -y, f. bas alte Dlutterden,

arme Deib, Babiniec -nca, m. v. kruchta, bie

Rirdenhalle, bas Rirdenvorbaus. IGrbtbeil. Babizua -y, f. bas großmutterliche Babka -i, f. 1) d. bas alte Beib; 2) bie Großmutter; 3) slepa babka, bie blinde Rub; 4) bot. ber Bege.

rich, bas Begebreit.

Babolic, st. nd. 3. platicern, Blafen machen (im Baffer). [treffenb. Babski -a, -ie, a. alte Beiber be-Babsko -a, n. bae arme alte Beib, bie alte Bere. Babusia -si, f. bas liebe Groumut. Bac sie, st. ud. r. 2. (bojeć się), fich furdten, gurcht haben.

Bachmat -a, m. bas tatarifde Bachor -a, m. ber Tolpel. [Bferb. Bachur -a, m. ber Jubenjunge.

Bacik -a, m. d. Itbas Beitichden, bie fleine Beitide; 2) bas fleine Boot. Baczenie -a, n. cas Achtgeben, Auf. merfen.

Baczność -i, f. bie Aditjamfeit, Muf. merfjamfeit, Achtung, 2cht.

Baezny -a, -e, a, addiam, aufmertjam. Baezye, st. nd. 4. Acht geben, auf.

paffen, achtfam fein. Baczye, st. nd. 4. fumfen, murmeln.

wie eine Robrbommel.

Badac, st. nd. 1. foriden, nadforiden, unteriuden.

Badacz -a, m. ber goricher; -natury, ber Maturfericher; starozytnosei, Alterthumeforfcher.

Badanie -a, n, bie Koridung, Unterfudung. Badel, badyl -a, m. 1) ber Cten.

gel, Ctamm (bei Pflangen); ber Strobbalin; 2) bae linfraut; 3) bot. v. kocipysk, bae Rapeninaul.

Badurzyć, bajdurzyć, bzdurzyć, st. ud. 4. bummes Beug idmagen, fabes Beug reben.

Badi, - badi, ad. entweber - ober Bagatela -i, f. bie Rleinigfeit. Bagatelny -a, -e, a. unbebeutenb.

Bagatelle. Bagage -ow, pl. bie Bagage, bas Bagienka -i, f. hot. 1) bas Gumpf. gras; 2) (bagienko -a, n.) die 2111bromebe.

Bagnet -u. m. bas Baionett. Bagnisko -a, n. ber haplide Emnpf, jeber fumpfige Ort. Bagnisty -a, -e, a. moraftig, fum-Bagno -a, n. 1) ber Sumpf, Dlo-

raft . 2) bie Anospen ber Rammeire, unt ber Lorbeerweite, Ragden genannt.

Baja -i, 1) f. bie gabel; 2) m. ber fa-belbane (bajda); 3) f. ber Boi, ein Bollenzeug. Ifdmagen. Bajac, (ec,) st. nd. 2. fabein, fafein, Belacz -a, m. (balarz, bajda), ber Schwäger, Sabelhans.

Schwäger, Sabelhans.

Bajeczność -1, f. die Kabelhaitigs
Bajeczny -a, -e, a. Bubels, fabels

Bajowy -a, -e, a. boien, ven Boi. Bak -a, m. 1) bie Robrbommel (ein Bogel) ; 2) bie Bremfe (ein Infeft); 3) ber Rreifel (ein Spielzeug); 4)auch ber Schniber; baki zbijac, faulen.

baft.

Bakac, st nd. 1. halb laut reben, unter ber Dafe murnieln, inuffen. Bakalarz -a.m. 1) ber Baccalaurens, 2 Goulmeifter.

Bakularstwo -a, n. bas Baccalaureat (afabemifche Burbe). Bakier, ad. gewöhnlich na bakier,

fchief, auf ein Dhr (bie Dupe tra-(Brett; 2) -u, ber Ball. Bal -a. m. 1) bie Boble, ein ftartes Bala -i, f. ber Ballen ; - papieru, ein

- Bapier. Balamucio, st. nd. 3. bethoren, ver-

mirren, fdminbeln. Balamuctwo -a, f. bie Bermir-

rung, Schwinbelei.

Balamut -a, m. ber Schwinbelfobf, Berbreber, einer, ber vielen ben Sof macht, und allen ben Ropf perbrebt. Balans -u, m. v. rownowaga, bie Balance, bas Gleichgewicht.

Balansowac, st. nd. 2. balanciren. bas Gleichgewicht balten.

Balast -u, m. ber Ballaft, bie Unter-labung. [Barbier, Barticheerer. Balbierz -a, m. v. balwierz. ber Baldachin -u, m. ber Balbachin, Thronhimmel, Tragbimmel.

Baldryan -u, m. bot., v. kozlek, bas Ragenfraut.

Balet -u, m. bas Ballet. Baletnik -a, m. ber Ballettanger; baletniczka -i, f. bie Ballet-

tănzerin. Balia -i, f. 1) bas runbe Bafchfaß, bie Balge; 2) Die Barge, Die Ginfaffung unteren Daublfteines (tubes

bie -a. n.) Balka -i, f. v. belka, ber Balfen. Baikon -u, m v. wystawa, ber Balton, ber Borfprung an einem Gebaube, ber Erfer, bas Borbach.

Balkowanie -a, n. bas Gebalf, auch bas Balfenlegen. Balkowy -a, -e, a. Balfen-

Balon -u, m. ber Ballon, Luftbal-Ion, bae Luftfdiff.

Balowy -a, -e, a. Ball. Balsam -u, m. ber Balfam, ein

mehlriechenbes Del. Balsamiczny -a, -e, a. balfamifd. Balsamina -y, f. bot. bie Balfa-

mine. Balsamka -i, f. 1) bot. ber Balfam. apfel; 2) bie Balfambuchfe.

Balsamować st. nd. 2. baljamiren, einbalfamiren.

Balsaniowy -a, -e, n. Balsam.
Balwan -a, m. 1) ber Göte; 2) ber Klumpen, Klot; 3) ber Tölpel,
plumpe Menich; 4) bie Meeres.

Balwanisty -a, -e, a. wellenformig.

Bar Balwanowaty -a, -e, a. plump, unbeholfen, ungefchlacht. Balwiernia -i, f. bie Barbierftube. Baiwierz -a, m, v. balbierz.

Balwochwalca -y, m. ber Gogenbiener, Gogenverebrer. Balwochwalczy, balwochwalski

-a, -ie, a. abgottifch. Goben. Balwochwalstwo -a, n. ber Gosen. bienft, bie Abgotterei.

Banczasty -a, -e, a. bauchig. Banda -y, f. v. zgraja, bie Banbe,

Bandera -y, f. bie Schiffeffagge. Bandolet -u, m. bas Banbolet, bie

Degenkoppel. Bandura -y, f. eine Art Laute, (bei ben Rofafen) bie Banbore.

Bandyta -y, m. ber Banbit, Stra-Benrauber. Bania -i, f. 1) bot. ber Rurbis,

v. korbal; 2) bas baudige Gefas, bie Blafe, ber Krug : 3) (ryba) ber Mlafdenfifd. Banialuka -i, f. ber abgefcmadte

Roman; bas bumme Beug; hania-luki plese, bummes Beug reben. Bank -u, m. bie Bant, ein Belbmedifelhaus.

Banka -i, f. 1) jebes fleine, bauchige Gefaß, ber fleine Rrug; 2) ber Schröpffepf; 3) bie Baffer- ober Geifen-Blafe.

Bankier -a, m. ber Banquier, Belbmedieler. Bankierstwo -a, n bae Belb. unb [Sete. Wechfelgefchaft. Bankict -u, m. ber Schmaus, bie

Bankietować, st. nd. 2. fcmaufen. Bankowy -a, -e, a. Bant -. Bankrut, m. 1) -u, ber Banterott;

2) -a. ber Banferottirer. Bankrutować, st. nd. 2. banterotti-

ren, falliren. Baraka -i, f. bie Barafe, v. szalas. Barakan -u, m. (barchan) ber

Pardent, ein Beug. Baran -a, m. 1) ber Chafbod, Birber; 2) ber Rammblod, bie Ramme.

Baranek -a, m. d. 1) bas Bib-berchen; 2) bas Lamm; 3) bas Lamm Gottes: 4) ber Befan, bas Webrame an ber DuBe.

Barani -a, -ie, a. Wibber ., Sammel .,

Schöpfen- (np. barani ogon, v. Baranina -y, f. 1) v. skopowina, bas

Schopfen., hammelfleifd; 2) bas Schafteber. [luftige Schmant. Baraszka -i, f., v. fraszka, ber Baraszkować, st. nd. 2. fchafern, Somante maden.

. Barbarzyniec -nea. m. ber Barbar. ein milber, ungefitteter Dienich. Barbarzynski -a, -ie, a. barbarifch.

rob, wilb, ungefittet. Barbarzyństwo -a, n. 1) bie Barba-

rei, Graufamfeit, bas barbarifche Befen; 2) bas barbarifche robe Befinbel.

Barbora -y, f. bot. bas Barbel. fraut, eine Urt Stedruben. . Bare -cl, f. ein aufgehangter Bie-

nenftod (im Balbe). ichultrig. Barczysty -a, -e, a. breite, flarfe Bard -a, m. ber Barbe, ein norbis icher Ganger. ftarter. Bardzo, ad. febr; bardziel, comp. Bargiel -a, bie Midmeife; (gatunek sikory).

Bark -a, (u), m. 1) bas Bagebolg. 2) pl. barki, bie Schultern, Achgein.

Barka -i.f.v.lodka, bie Harfe, b.Rabn. Barlog -u, m. 1) bas Wirrftrob, abgenuste Rrummftrob; 2) bas Reb. richt. Rebricht ftreuen. Bartozvé, st. nd. 4. Birrftrob ober Barometr -u, m. bas Barometer.

bas Betterglas. Baron -a, m. ber Baron, Freiherr. Baronowa -el, f. bie Baronin, Freiin. Baronowski -a, -ie, a. freiherrlich,

Barons.

Barszez -u, m. 1) bot, bie Baren. murg, Barentlau; 2) eine fauer. lide polnifde Guppe von rothen Ruben, ober von Sauerampfer. Bartnicki, bartniczy -a, -e, a. Beiblere.

Bartnik -a, m. 1) ber Balbbienenmarter, Beibler; 2) ber Sonigbar, Beibelbar.

Barwa -y, f. 1) bie Sarbe; 2) bie Livree; 3) bie Bolle aufbem Tuche, ber Strich; 4) ber Bormanb, An- ftrich (bilblich). [barbe (gifch). Barwena -y, f. bie Barbe; Gee-Borwic, st. nd. 3. 1) farben, ichmuffen; 3) bas Tuch auffragen.

Barwiczka-i, f. bie rothe Schminfe, (Rouge). Ifdminten. Barwiczkować, st. nd. 2. roth Barwierz -a, m. v. balbierz, balwiérz.

Barwinek-nku, m. bot. bas Ginn-Barwisty -a, -e, a, 1) farbig; 2) mollig, (vom Tuche). Bary -ow, pl. v. barki, bie Schul-Baryla -y, (d. barylka -i,) f. bas

Baryta -y,f. bie Schwererbe. Barnt-Bas -u, m. 1) ber Bag, bie Bag. ftimme; 2) bie Baggeige. | fad. Basalyk -a, m. ber Tolpel, Blump-Basctla-i, f. Die Baggeige (fleinere),

bas Bioloncello. Basetlista -y, m. ber Bioloncellift. Basista -y, m. 1) ber Bağift; Bağ-fanger; 2) ber Bağgeiger.

Basn -I, f. bie Fabel, bas Dabrchen, etwas Erbichtetes.

Basowac, st. nd. 2. 1) bie Baggeige fpielen; 2) (koniu) fameichein. Basowy-a,-e,a. Bag., Bagacigen. Basta! f. bafta! genug, aus bamit. Bastard-a, m.ber Baftarb, Difchling. Basza -v. m. ber türfifche Bafcha Baszta -y, f. bie Baftei, bas Bollmert. [Beitiche, ber Brugel Bat -u, m. 1) bas Boot; 2) -a, bie Batalia -l, f. v. bitwa, bie Schlacht,

Batalion -u, m. bas Bataillon. Baterya -i, f v działobitnia, bie Batterie. Rantidub. Batog -a, m. eine furge Beitiche, ber Batozkować, st. nd. 2 peitfchen. prügeln.

ber Rampf.

Baweina -y , f. bie Baumwolle; obwijać prawde w baweine, bic Bahrheit verhüllen, verfchleiern. Bawelniany -a, -e, a. baummolleu. Baweinlen -y, f. 1) ber Baummol-

lengeug; 2) bas Baumwollengarn, bie gebrebten 3mirne. Bawcinowy -a, -e, a. Baumwel-

lene; - kierz, - Staube, [gimmer. Bawialnia -i, f. bas Gefellicafte. Bawialny -a, -e, a. Gefellichafte., Spiel. (Sachen).

Bawic, st. nd. 3. 1) verweilen; 2) unterbalten, ergoben, amufiren; - sie. v. r. fich ergoben, amufiren, fich befcaftigen, etwas betreiben.

Bawidelko -a, f. bas Spielzeug, bie Spielfachen.

Bawienie -a, n. bos Berweiten, Unterhalten, bie Beftdaftigung. Bawoi - u.m. ber Buffel, Buffelochs. Bawoil -a, -e, a. Buffel. art. Bazalt -u.m. ber Bafalt, eine Seine Bazant vu.m. ber Bafalt, eine Seine Bazanowiec -weu, m. bot. bas

Bfennigfraut, v. pieniążek. Bazant -a, m. ber gafan.

Bazanternia -i, f. bie Safanerie. Bazar -u, m ber Bafar, ein Ort, ein Bebaube, worin mehre Rauflaven finb. [fcpreiben.

Bazgrad, st. nd. 1. schmieren, schlecht Bazgrad - a., bazgrada - y. m. ber Schmierer, elenbe Schreiber, Subler, ungeschichte Mensch. Subelei-Bazgranina - y. f. bie Schmieren; Bazylia - i., f. bazylik - u, m. bot. bas Baflientvant.

Bazyliszek -szka, m. ber Bafilist, eine Art Cibechfe. [Kalbaunen. Bebechy -ow, pt. bie Gebärme, Beben -bna, m. 1) bie Trommel;

Beben -bna, m. 1) bie Trommel; 2) ber fleine Junge, Knirps. Bebenek -nka, m. 1) d. bie fleine Trommel; 2) bas Trommelfell im

Ohre. Beblek -biku, m. bot. vie Berlis. Beblic, et. nd. 3. (babolic) plat-

ichern, Blafen machen, (auf bem Baffer).

Bednik, st. nd. 3. tronmeln, vauten.

Behnista y, m. v. dobox, s. et Samfour.

Jaufbegen.

Bechtae, v. st. dt. polbechtae,
Beczeć, st. nd. 4. 1) blôten, mettern; 2) beulenb wienen, greinen.

Beczenie -a, n. bad Alcifen, Getidt. (2) vertustferf (ein Tija).

Beczkow, -1, f. 1) bie Jonne, bab Rajj

Beczkow, -, e, n. Tonnen. Sab,

(Birl) -klepki, Sajkauben.

Beczulka -1, f. d. had Sajden.

Beeralk - 1, f. d. vad Käßden.
Beella, blad. - y, f l ber Schwamm;
29 bedlik i - ow, pt. bie Munbehmann.
Eellek - lka, m. ber Wildigtmann.
Bedliek - lka, m. ber Wildigtmann,
Bedliek - lka, m. ber Wildigtmann,
Bedliek - lka, m. ber Wildigtmann,
Bedliarsta, m. ber Wildigtmann,
Bedliarsta, m. ber Wildigtmann,
Bedliarsta, pt. p. Wildigtmann,
Bedliarsta, pt. p. Wildigtmann,
Bedliarsta, pt. p. Settiffere,
Bedliarsta, pt. p. bad Wöttdere,
Buttner-Sanbuerf.

Bejcowac, st. nd. 2. beigen.

Bek -u, m. bas Geblote, Geheul. Bekarciec, st. nd. 2. ausarten, aus ber Urt ichlagen.

Bekarci -a, -ie, a. Baftarbe. Bekart -a, m. 1) ber Baftarb, ein uneheliches Kind; 2) bie Alocfeibe. Bekas -a, m. 1) bie Schnepfe; 2) ber Greiner.

Bekasi -a, -ie, Schnepfen. Bekiesa -y, f. ein ungarifcher Belg.

oberrod. Belka -i, f. v. balka.

Belkot, m. 1) -a, ber Stanimler; 2) -u, bas Stammeln.

Belkotac, st. nd. 2. ftammeln, laffen, Beletrysta - y, m. der Belletrif, ein Freund der schönen Wissenschaften und Künfte. [2) der Bolgen, Belt-u, m. iberBelt, eine Weerenge, Beneficyum, n. die gesstliche Fründe.

Ber -u, m. hot. ber Liefch. Berberys -u, m. bie Berberis, ber Sauerach (wloska kalina). Berberysowy -a, -e, a. Berberis-(Baum, Stanbe.).

Berdysz -a, m. die Streitart. Bergannota -y, f. die Bergannotte, eine Ant Birnen. [Ailgichub. Berlacz -a, m. die Marlatiche, der Berlo -a, n. 1) daß gerter, Servter. 2) hot, die Laigewarg.

Berlinka -i, f. t) v. modre, bas Berlinerblau, vie Blauftarte; 2) ein Obertafin.

Bertrum -u, m, bod, ber Bertrum Bertrum -y, f. v. barwena, bit Yarke, ein älifd. [lüder. Bespieczuny, v. bezpieczuy-a,-e, v., Bestwie st., ad. 3. wilk, sten, tredwerken. [lüder. Bestya-i, f. bie Bellie, bed wilke Bestya-i, f. bie Bellie, bed wilke stender. [Befen. gertragen.

Bestyalstwo -a, a. bas wilde, robe Besztać, st. ud. l. schimpsen, ausbungen. Derbett. Bet -u, m. d. becik, bas Feberbett, Bez -bzu, m. bot. ber Flieber, ber Hollunder.

Bez, prp. ohne; = mniej, meniger. Bezboznik -a, m. ber Gottlofe, gottlofe Menich.

Bezbozność -i, f. bie Bottlofigfeit.

Bezbozny -a, -e, a. gottlos.

Bezbronny -a, -e, a. webrios, unbemaffnet. Spottgelb. Bezeen, m. ber Gpottpreis, bas Bezcenny -a, -e, a. 1) fpottmobi-

feil; 2) übermaßig theuer. Bezezeinik -a, m. bezezelniea

-y.f. ber, bie Unverfcamte, Scham. loje. Bezezelnosc -i, f. bie Unverfchamt. Bezezeiny -a, -e, a -nie, ad. un-

verichamt, ichamios. Bezdenny -a, -e, a. -nie, ad. bocen-

los, unergrundlich.

Bezdroze -a, n. ber unwegfame Drt, ber Mb., Unmeg. fperfebrt. Bezdrozny -a, -e, a, unwegiam, Bezdzietnose -i, f. bie Rinberlofig. feit. iberlos. Bezdzietny -a, e, a. -nie, ad. fine Bezecuic, st. nd. 3. entebren, fcan-

[Schandliche, Wicht. Bezeenik -a, m. ber ehrlofe Dienfch, Bezecnose -i, f. bie Schanblichfeit, Chricfiafeit.

Bezeeny -a, -e, a. -nie, ad. fdanb-lid, chrlos, infam, abideulid. Bezfarbny -a, -e, a. farbenles, ohne allen Anftrid, ohne Tenbeng. Bezforemny -a, -e, a. cone form,

formiles. Bezimiennik-a, m, ber lingenannte. Anonymus (bezinnienny).

Bezimienny -a, -e, a, -nie, ad, namenles, anonym., Bezinteresowność -i, f. 1) bie lin-

eigennutigfeit; 2) bie Unparthei-

Bezinteresowny-a,-e, a, -nie, ad. 1) uneigennuBig; 2) unpartbeilich. Bezistny, bezistotny -a, -e, a. we-

Bezkarność -i. f. bie Straffeffafeit. Bezkarny -a, -e, a, -nie, ad. ftraflos, ungeftraft. Ignum. Bezkrolewie -a, n. bas Interre-Bezkwiat -u, m. bot. bie Bifchofe. muse. [Plutvergießen. Bezkrwawy -a, -e, a. blutlos, ohne Bezlist -u, m. bot. bas Schaftheu, ber Schachtelhalm, v. konioploeh. Bezludność-i, f. bie Menfchenleere,

ber Mangel an Bevolferung. menichenleer, einfam.

Bezludny -a, -e, a unbevollert,

Bezmala, ad. beinabe, faft. Bezmian -u, m. v. przeźmian, bie Sonellmage, ber Desmer. Bezmiar -u, m. bie Daglofigfeit.

Beznasienny -a, -e, a. famentos. Bezogon -a, m. bas Dagelthier. Bezokoliezny -a, -e, a. unbeftimmt; - tryb, ber Infinitio.

Bezosobisty -a, -e, a. unperfontion. Bezparcyainy -a, -e, a. -nie, ad. unpartheiifd; v. bezstronny.

Bezpieezenstwo -a, n, bie Gider. beit, Unbeforgtbeit, Gefahrlofig. feit. funbeforgt, gefahrlos. Bezpieczny-a, -e, a.-nie, ad. ftmer,

Bezplatny -a, -e, a. unentgelblich, unbefelbet, umfonft. Bezpleiowy -n, -e, a. gefdlecte. Ios, froptegain. Imittelbar.

Bezpośredni-a, -ie, a. -nie, ad. un. Bezpotoniny -a, -e, a. chne Mad. fourmenfcaft.

Bezpotrzebny, v. niepotrzebny. Bezprawie -a, n. bie Befetwibrigfeit, Unbill, Bezprawny -a, -e, a, -nie, ad, une

rechtmafig, auf eine gefehmibrige, unrechtmäßige Beife. funbillig. Bezprawy -a, -e, a. gejesmibrig, Bezprzestanny -a, -e, a. -nie, ad. unaufhörlich. Bezprzykładność -i, f. bie Bei-

friellofiateit. Bezprzykładny -a, -e, a, -nie, ad.

beifpielles, fonbergleichen. Bezrozum -u, m. (bezrozumność,) ber Unverftanb.

Bezrozumny-a, -e, a. -nie, ad. unvernünftig, unverftanbig. Bezrzad -u, m. bie Anarchie, Un-

feit. Bezsennosc -i, f. bie Schlaflofig. Bezsenny -a, -e, a. -nie, ad. folaj.

Bezsilnose -l, f. bie Rraftlofigfeit. Bezsilny-a,-e, a, fraftlos, fcmach. Bezskuteczny -a, -e, a. -nie, ad. unmirtfam, erfolglos.

Bezslubny -a, -e, a. v. nieslubny. unebelich, ungetraut. Bezstronnose -i, f. bie linparthei.

lidifeit, (bezpareyalność). Bezstronny -a, -e, a. -nie, ad. un-

partheiifd, partheilos. flofigfeit. Bezsumienność -i, f. bie BemiffenBezsumienny -a, -e, a. -nie, ad. gewissensos. Bezustanny -a, -e, a. -nie, ad. un-

aufborlich.

Bezwladnosć -i, f. 1) bie Kraftlofigfeit; 2) Bewegungslofigfeit; 3) bie Tragbeit, bas Beharrungsvermogen (in ber Phyfit).

Bezwładny -a, -e, n. 1) fraftics, 2) unbeweglich; 3) beharrenb. Bezwstyd -u, m. bezwstydność

-i, f. bie Schamlofigfeit. Bezwstydny, -dliwy -a, -e, a.

fmamlos, unverfdamt. Bezwzgledność -i, f. bie Rudfichtelofigfeit, Unberudfidtigung.

Bezwzgledny -a, -e, a. -nie, ad. rudfictslos, ohne Rudficht. Bezzab -ebu, m. bot. schwarzer

Antorn, v. mierzniea. Bezzasadny -a, -e, a. -nie, ad. ohne

Gruntfaße, unbegrundet. Bezzbrojny -a, -e, a. -nie, ad., v. bezbronny, 1) unbewaffnet; 2) webr-

los. Bezzenny -a, -e, a. unverheirathet, ledig. [cas Galibat.

Bezzenstwo -a, n. die Ehelofigfeit. Blada! 1. wehel leider! weiß. Bialawy -a, -e, a. weißlich, etwas Bialko -a, n. das Weiße im Ei, Eineiß.

Bialodrzew -u, m. ble Beigrappel, Gilberpappel.

Biadogordl -a, m. da Meißtelfchen. Biadoglowa -y, f. da Guéti, Krauenaimurt. [208 Wafferblei. Biadokusz -u, m. die Weißtelfeltei. Biadopiory -a, -e, a. weißtelfeltert. Biadopstry -a, -e, a. weißtelfeltert. Biadopstry -a, m. der Meißtelfeld, der Biadopy -a, m. der Meißtelfid, de

Bleibe. [Weiße. Bialosé -l, f. bie weiße Karbe, bas Bialoskornik -a, m. ber Weißgerber. Bialoskornictwo -a, f. die Weiß-

gerberei. Białozor -a, m. ber Geierfalfe, Etelfalfe (gatunek sokolów).

yatte (gattinek Sokolovy), ed. weiß; biały ehleb, bas Weißbrob; biała pleć, bas schöne Geschlecht; biały dzien, ber helle lichte Lag.

Biblia -I, f. bie Bibel, heilige Schrift. Biblijny -a, -e, a. biblijd, Ribels. Biblioteczny -a,-e, a. Bibliothetens. Biblioteka -i, f. bie Bibliothet, Buderfammlung. Bibliotekarski -a, -ie, a. Bibliothe-

far., bibliothefarifch. Bibliotekarz -a, m. ber Bibliothefar, Auffeber einer Bibliothef. Bibula -y, f. bas Löfchpapier, fliespapier.

Bibulasty -a, -e, a. -sto, ad. lofchpapierartig, wie Bofchpapier. Bibus -a, m. ber Saufbolb, Saufer. Bic, st. ud. 3. 1) fchlagen; —

Bic, st. na. 3. 1) igilagen; — w dzwoly, läuten; — monete, Gelb prägen; 2) igilagten (bydlo); 3) (swiatlo w oczy) fleden.

Bicie -a, n. baß Schlagen, ber Schlag; -serca, baß herzfleyfen. Bicz -n, m. 1) bie Peitiche; 2) bie Strate, Geißel. [stein, prügeln. Biezowac, st. ml. 2, veitichen, gei-Biezowache -a, n. bie Geißelung. Biezysko -n, n. (batlewisko) ber Peitichenstiel.

Bieda -y, f. bie Doth, bae Elenb; biede klepac, fich mit Dlube ernahren, Roth leiben.

Biedactwo -a, n. 1) bie Armfeligfeit; 2) bie notbleibenben Leute, bie Armen; 3) bie Armuth felbft. Biedak -a, m. ber arme Schluder,

arme Teufel. Biedny -a, -e, a. -nie, ad. nothleibenb, armfelig, elenb.

Biedniee, st. nd. 2. 1) armer werben; 2 abnehmen (am Leibe). Ichen. Biedremka i, f. bas Marientafer-Biedrzeniec inca, m. bot. bie Bi-

bernell, Binpinelle. Biedrzny -a, -e, a. Sufte; kość biedrzna, ber Suftinoden.

Biedzie, biedolic, st. nd. 3. elenb machen; — sie, v.r. fich qualen, plagen, feine Noth mit etwas haben. Bieg -u, m. ber Luf; bieg sprawy, ber hergang, Berlauf,

Biegać, (v. biedz, bieżeć), st. nd. 1. laufen, geben. Bieglość -i,f.bie@elaufigfeit. Fertia-

feit, Gefchicklichkeit, Gewandheit. Biogly-a, -e, a. 1) gefanfig, gewandt, gefchickt, bewandert; 2) fcnelllaufend. Biegun -a, m. 1) ber Laufer, Ren-

ner; 2) ber Biegebogen; 3) ber Pol; 4) bie Spinbel. Biegunka -i, f. ber Durchfall; - Bigoterya -i, f. bie Frommelet, Biczerwona, bie ruthe Rubr. Blegunowy -a, -e, a. Bol., Bolar.

Biegus -a, m. rer Stranblaufer, ein Bogel. |Splint (beim Bolge). Biel -u, m. 1) bas Beige; 2) ber Bielawa -y, f. v. bielnik -a, m. bie Bleiche. den.

Bielec st. nd. 2. weiß merben, blei-Bielenie -a, n. bas Beigen, Bleiden, Berginnen (pobielanie).

Biolic, st. nd. 3. bleichen, weiß anftreichen, malen. mern. Blelie sie, st. nd. r. 3. weiß fchim-Bielica -y, f. v. bylica, bot. bet

Imeine Schminte. Bieliczka -l, f. v. bielidło -a, n. bie Bielizna -y, f. bie reine Baiche,

bas Linnenzeug. Bielmo -a, n. 1) bas Beife im Ruge; 2) ber weiße, graue Staar. Bielmok -u, m. bot. milter Dobn, v. maczek.

Bielnik -a, m. v. biclawa, bie Bleiche, ber Pleichplas.

Bielowaty, bielaty -a,-e,a. Splint., ivlintartig. lmildmeis. Bieluchny -a, -e, a. ichneeweiß, Bielun -iu, bielun -u, m. v. szalej, bas ichwarze Bilfenfraut, bas Biegenfraut; bielun dziedzierzawa, ber Stechapfel (pinderyn-

da); (beibes Biftpflangen). Bierka -i, f. ber Damen. ober fterbenbe Buftanb. Schachftei ... Biernosc -i, f. bie Baffivitat, ber

Bierny -a, -e, a. -nie, ad. paffin, leibent. Blerzmować, st. ad. 2. firmein. Bierzmowanie .a, n. bie Firmelung. Bies -a, m. ber Teufel, bofe Beift. Bieslada -y, f. ber Schmaus, bie

Gafterei. Biesiadować, st. nd. 12. fcmaufen, feftiren.

Biezec, bledz, st. nd 2. laufen: biezacy, p. laufenb, courfirenb, fliegenb.

Bigos -u, m. bas Ragout, eine Speife von fleingehadtem Bleifche; - hultajski, fleingehadtes gleifch mit Cauerfraut; bigos komu zrobic, einem ju ichaffen machen.

Bigot -a, m. ber Frommler, bigotte Menich.

gotterie. [fer; 2) ber Blauel. Bijak -a, m. 1) ber Schlager, Rau-Bijatyka -i, f. bie Schlagerei, Rau-

Bila -l, f. ber Ball beim Billarb. Bilans -u, m. bie Bilang, Balang. Bilar, bilard -u, m. bas Billarb. Bilarowy, bilardowy -a, -e. a

Millarb .. Bilet -u, m. bas Billet, ber Bettel bie Ginlaffarte; bilet bankowy, bie Banfnote. Bilion -a, m. eine Billion.

Binda -y, f. bie Binte, bas Banb. Bindas -a, m. bie Binbart. Bindazyk -a, m. v. szpaler, bas Epalier; ber Luftgarteu.

Binduga -i, f. 1) bie Ablage, Bin-bung (bes Bloffolges); 2) bie Berfte.

Bioclro -a, n. bie Bufte. Biodrowy -a, -e, a. Suft-; v. bie-Biograf -a, m. v. zyciopis, ber Biograph, Lebensbeichreiber.

Biografia -l, f. v. zyciopismo, bie Biographie, Lebenebefdreibung. Biorko -a, n. ber Schreibpult, Schreibtifch, Gefretar.

Bioro -a, n. bie Amteftube, bas Bureau. Comptoir. Biorowy -a, -e, a. Bureau., Ge-

Birbant -a, m. ber Boblleber. Birbantować, st. nd. 2. mcblleben. fcmelgen, luftig leben.

Biret -u. m. bas Barett, Raprden. Birkut -a, m. ber Golbfalte, gam. mergeier (Steinabler). Bisior -u, m. 1) eine Art feine foft-

bare Leinmanb; 2) bot. bas Stanb. aftermoos, ein Stanbgemachs. Biskup -a, m. ber Bifchof. Biskupl-a, -ie, a. Bifcofe. bifchof-Biskupstwo -a, n. bas Bisthum Bismut, bizmut -u, m. ber Bif. muth, Bigmuth. [Dahomebaner. Bisurman -a, m. ber Dufelmann, Bisurmanic sie, st. nd. 3. r. aus-

fdmeifen, lieberlich merben. Blsurmanstwo -a, n. 1) ber Doflemism; 2) eine lieberliche lebensmeife.

Biszkokt -u. m. ber Biscuitt, bas Buderbrob.

Biszof -u. m. ein Getrant von Roth. mein und Gemurg. pferteit. Bitność -l, f. bie Streitbarteit, Ta-Bitny -a, -e, a. ftreitbar, tapfer:

ftreitfüchtig.

Bitwa -y, f. 1) bie Schlacht, Relb. fclacht; 2) eine Rauferei.

Bity -a, -e, a. geichlagen, gebabnt; bity talar, ein barter Thaler; bity gosciniec, eine gehahnte Strafe. Bizon -a, m. 1) ber Budelochs: 2) ein Rantidu, eine bide Beitiche, ein blutarmer, bettelarmer

Menfc. Bla! i. be! be! pfui! pfe! [Ruraß. Blacha -y, f. 1) bas Bled; 2) ber Blacharnia -i, f. bie Blechbutte, IRlempner. Rlempnerei. Blacharz -a, m. ber Bledichlager, Blad -u, m. ber fehler, gehltritt, bas Berfeben; - drukarski, ein Drudfebler; - pisarski, ein [blaglich, bleich. Schreibfehler. Bladawy -a, -e, a. etmas blag, Bladose -i. f. bie Blaffe, bleiche Bladozolty -a, -e,a. blaggelb. [Karbe. Blady -a, -e, a. -do, ad. blag, bleich. Bladzic, st. nd. 3. irren, irre geben,

feblen. geben. Bladzenie -a, n. bas 3rren, Blagac, st. nd. 1. fieben, anfleben. Blagacz -a, m. bot. bas Weibenroschen, Ct. Antoniusfraut.

Blagainy -a. -e. a. flebentlich.

Blaganie -a, m. bas Fleben, Bitten. Blahoso -i, f. bie Geringfügigfeit, Berthlofigleit. [los, geringfügig. Blahy -a, -e, a. - ho, ad. merth-

Blakac sie, st. nd. 1. r. berumirren, berumfdweifen. Blakanie -a, n. bas herumirren. Blaknac, v. wyblaknac, st. nd. 2,

verichiegen, verbleichen. Blanki -ow, pl. 1) bie Planten; 2) bie Lehne bes Berbeits

Blankiet -u, m. bas Blanquett (gur Polimacht). Schein. Blask -u, m. ber Schimmer, Glant,

Blaskliwy -a, -e, a. fchimmerno, glangenb. Bled. Blaszany -a, -e, a. blechern, von Blaszka -i. f. ein Blattden, ein

bunnes Blech. [(am Tiiche.) Blat -u, m. bie Blatte, bas Blatt

Blawat -u, m, pl blawaty, bas Seibenzeug, alle Ceibenftoffe Blawatki -ow, pl. bot. v. modrak,

bie Rornblumen, flodenblumen. Blawatnik -a, m. ber Ceitenzeug-

banbler, Geibehanbler.

Blawatny -a, -e, a. Geiben -; sklep blawatny, eine Geibenhandlung.

Blazek -zka, m. v. stoczek, ber Bacheftod : ein bunnes Bachelicht. Blazen - zna, m. ber Darr, Sanswurft, Thor. fricht, afbern. Blazenski -a, -le, a, narriid, tho-Blazenstwo -a, n. bie Marrheit, Thorheit, bie Boffen.

Blaznowac, st. ud. 2. ben Marren fpielen, Darrenspoffen niaden, narrifdes Beng maden.

Blednac, bladnac, At. nd. 2. blas, bleich werben, erblagen (bledniec). Błędnik -a, m. (błędokręt, labi rynt) ber Brrgarten, bas Labprinth Bledny -a, -e, a. -nie, ad. irrig, feblerhaft; verirrt.

Blekit -u. m. bos Blau, bie reine, blaue himmelefarbe.

Biekitnawy -a, -c, a. blaulid. Biekitnogrzbiet -a, m. tie Ctein. broffel, v. kamienniczek. Blekitnokrusz -u, m, v, weglan

miedzi, bas Rupferblau, Blekitnopiers -ia, m. Die Bachftelge,

bas Blaufehlden. Bickitny -a, -e, a. 1) blau; 2) blekitne drzewo, bas Blauboli.

Blekot -a, m, v, belkot, jakala, 1) ber Ctammler; 2) bat, bie Bleife ; fdmarges Bilfenfraut, Biegenfraut. Pallen. Blekotanie -a, n. bas Stammeln, Blekotek -tka, m. bot. ber Raiber-

Halleinb. Blekotliwy -a, -e, a. ftammeinb, Blejwas -u, m. v. occian olowiu, bas Bleimeiß.

Blik -u, m. bas Licht in ber Dlalerei. Bliny -ow, pt. v. należniczki, bie Plinfen.

Bliski -a -ie, a. -ko, ad. nahe. Bliskość -i. f. bie Mabe ; (z bliza, po

blizu in ber Dabe.) Bliskoznaczny -a, -e, a, -nie, ad. ipnonom, finnverwandt.

Blizna -v. f. bie Darbe. Blizni -iego, m. ber Rachfte. Blizniak -a, m. ber 3milling, bas 3millingefind; pl. blirnieta, bie Bwillinge. Ibelnarben. Bligniczki -ow, pl. bot. bie 3mie. Blizniecy -a, -e, a. 3willings.

Blizszose -i, f. 1) bie großere Mabe; 2) bas Raberecht, Borrecht.

Bloch -u, m. bie Boble.

Blocic, st. nd. 3. fothig machen, mit Roth beidmunen. [fdmusig. Blocisty -a, -e, a, -to, ad. fothig, Blocko -a, n. garftiger, großer Roth. Blogi -a, -ie, a. -go, ad. gludfelig. behaglich, mobl. (Bobl, Beil. Blogosc -i, f. bie Bludfeligfeit, bas Blogoslawic, st. nd. 3. fegnen, befrie Ginfegnung. nebeien. Blogoslawienie, -a, n. bas Segnen, Blogoslawienstwo-a, n. 1) ber Segen, bas Beil, ber Segensmunich; 2) bie Ginfegnung, ber priefterliche

Segen. Blogoslawiony -a, -e, p. gefegnet, felig, gludfelig, gebenebeiet; pl. blogoslawieni, bie Seligen. Blokada -y, f. bie Blotabe, Gin-foliegung, Sperre.

Blona -y, f. eine bunne Sant; mozgowa, Sirnbaut; - rogowa, Bornbaut; - siatkowa, Regbaut; - sercowa, Berghaut; - brzuchowa, bas Darmfell ; - poprzeczna, 3merchfell; - trzecia, bie Gett. baut; - lozysko, Rachgeburt; jagodowa, Traubenbaut.

Blondyn -a, m. ein Blonber, einer, ber blonbes Saar bat. Blondyna -y, f. 1) eine Blonbine;

2) bie Blonbe, eine Art Geibenfpigen.

Blonie -a, n. 1) bie Mue; Roppel. but; 2) pl. weite Gbenen.

Blonka -i, f. d. ein bunnes, gartes Sautden; (choroba na oku) bas Rell auf bem Muge, ber Staar. Blonkowaty -a, -e, a. bautartig. Blonowy -n, -c, a. bautig (t. B. bie

bautigen Mlugel ber Alebermaufe). Blotniak -u, m. bie Cumpfweibe. Blotnica -y, f. 1) bot, bie Gumpf. binfe, bie Scheuchgerie, bas Sumpf. binfengras; 2) ber Sumpiboben, fotbige Boben.

Blotniczka -i, f. bie Moormeife,

Rothmeife.

Blotnik -a. m. bie Moraftfrabbe. Blotny, blotnisty -a, -e, a. fothig; Sumpf. Bloto -a, n. ber Roth, Unflath, bie Bluc, sl. nd, 2, v. zwracać, womitowac, fosen, brechen.

Bluj -u, m. bot. bas Sunbegras, Rnaulgras.

Bluszcz -u, m. bot. ber Erbeu; pospolity, ber Eppid, bas Bintergrun; - poziomy, rer Grbephen, Bunbermann (bluszczyk).

Bluszczoperz -u, bot. m. bas Bar. naggras, v. blyszczek. Bluszczowy -a, -e, a. Cpheu-, epheu-Bluznić, st. nd. 3. laftern, fdmaben. Bluznienie -a, n. tie gafterung, bas Laftern, Schmaben.

Blugnierea -y, m. ber gafterer Gotteelafterer.

Blurnierezy -a, -e. a. lafternb, fomabenb, gafter. [Schmabung.

Blurnierstwo -a, n. tie gafterung, Blyskac, at. nd. 1. bligen, blingen, idillern; blyska sie, es blist. Blyskawica -y, f. ber Blis, bas Betterleuchten.

Blvskliwy -a, -e, a. fcimmernb, blingend, glangenb. [ber Schimmer. Blyskotki -ow, pl. bas flittermert, Błyszczak -a, m. bas Johannis. murmden. Iglangen, blinten. Blyszczeć, st. nd. 2. fcimmern. Błyszczek -czku, m. v. błuszczoperz, bas Barnagaras.

Bo. c., benn, meil. Bob -u. m. bot. bie Bobne (bou.

bie Bferbe. Saubohne). Imeltbier. Bobak -a, m. v. świszcz bas Mur. Bobezye, st. nd. 4. pferden, Roth von fich geben (von Schafen).

Bohkowy -a, -e, a. (liść) gorbeer-(Blatter).

Bobo, bubu, n. ter Bopang, Bubu. Bobowiny -win, pl. bas Bobnenftrob. [preis, Bachbungen. Bobownik -a, m. Quellenebren-Bobowy -a, -e, a. Bohnen-

Bobr -a, m. ber Biber. Bobrek -brku, m. bot. bie Bottenblume; - trojlistny, bie breiblattrige Bottenblunie, ber Bitterflee, Biberflee (bobrownik).

Bobrować, st. nd. 2. berummirth. icaften, herummublen.

Bob Bobrowy -a, -e, a. Biber-; -stroje, bas Bibergeil. Bochen -chna, m. ein großes Laib Brob; bochenek, d. ein gewohnliches Baib (Brob, Rafe u. f. m.).

Bocian -a, m. ber Stord. Bociani -a, -ie, a. Stord.

Bociani groch, m. bot. v. kosaciec, Die Bafferlilie.

Bocianic noski, pl. bot. bas Bict. fraut, ber Storchichnabel.

Bocianie -niecia, n. bas Junge bee Storches. frer Frauen. Bociki -ow, pl. d. bie Salbfliefel

Bocwina -y, f. v. botwina, faurer Runfelruben-Salat.

Boczny -a, -e, a. Geiten. Boczyć, .t. nd. 4. feitwarts ausbiegen, abweichen; v. zboczyć dk .; -sie, v. r. bid thun, fich aufblafen.

Bodai! bodaize! i. Gott gebe! Bollte Gott! o! bag boch! bodaj cie!bas bich ber Rufuf (bog dajze). Boiljak -u, m. bot. bie Diftel, v. oset.

Bodłak, bodziak -a, m. v. kolec, ber Stadel, Dorn an Gewachfen, 3. B. an ber Rofe, bem Beigborn u f. m.

Bodziec -dzea, m 1) ter Stadel, v. bodlak : 2) ber Gporn, Antrieb Beweggrund.

Bodziszek -szka, m. v. bocianie noski, bot, ber Ctordidnabel.

Bog -a, Gott, pl. bogowie, rie Botter; daj Boze! Gett gebe ee! szozese Boze! Glud gu! belfe Gett! idz z Bogieni, geb' in Got. tes Mamen : bron Bozo! Gott bebute! daj go Bogu! pet taufent! dla Boga, um Getteswillen! Bog swiadkiem! Gott ift mein Beuge : dali Bog, mahrhaftig! jak Bog w niebie, fo mabr Gott im Simmel ift; tak nii Panie Boze dopomoz! fo mahr mir Gett helfe! przysiegam B., ich fdwore gu 3. Bogacie, st. nd. 3. reich machen, be-

reichern; -sie, v. r. reich merben, Bogactwo -a, n. ber Reichtbum. Bouacz -a, m. ber Reiche, Beblba. benbe. [tes, Gottesgebarerin.

Bogarodzica -y, f. bie Dlutter Got. Bogaty -a, -c, a. -to, ad. reich, wohlhabenb.

Bogini -i, f. bie Bottin.

Bogoboinoso -i, f. bie Botteefurcht. Gottesverehrung. fteefurchtig. Bogoboiny -a, -c, a, -nie, ad, got-

Bohatyr -a, m. ber Belb. Bohatyrski -a, -ie, a. helbenmuthig, heroifd, Belbene; po bohatyrsku, ad. belbenmutbig, wie ein Belb.

Bohatyrstwo -a, n. ber Selbenmuth, bie Belbenthat.

Boj -u, m. ber Rampf, bie Schlacht. Bojar -a, m. ber Bojar, ein ruffifder Grelmann.

Bojarliwose -l. f. bie Aurchtsame feit, Bergagtheit, Reigheit.

Bojarliwy -a, -e, a. -wie, ad. furditfam, feig, verjagt.

Bojazn -i, f. bie gurcht; - Boza, Gottesfurcht. Bojec się, v. bac się, fich fürchten;

boi sie Boga! um Gotteswillen! Bojowisko -a, n. v. pobojewisko, 1) bas Schlachtfelb; 2) bie Drefch.

tenne. Rriegs. Bojowy -a, -e, a. Rampfe, Collacte, Bok u. m. Die Geite, Blaufe; bokiem, ad. von ber Ceite, feit-marte; obok mnie, jur Geite, neben mir; przy boku, bicht baber, barneben; byo do boku, eine Brautjungfer merben (fein).

Bol -u, m. ber Schmerg; -glowy. Rorfidmerg; pl. bole, bie Beben, Geburtemeben; suchy Ibol, bie Gicht, bas Glieberreigen; bol zebow, bie Babnfcmergen; -brzu-cha, Leibfcmergen,

Bolgezka -i, f. bie Beule, ein fcmerghaftes Wefchwur (bolak). Bolce, st. nd. 2. webe thun, ichmergen; boli mie, es thut mir mebe, es ichmergt mid.

Bolose -i, f. 1) ber Schmerg; bas Bergeleib; 2) bie Geburtefdmergen, bie Beben; od sledmiu bolesci. febr mittelmäßig, leiblich (fagt man von jemanben, ber nicht riel

Bolesny -a, -e, a -sno, -snle, ad. fdmerglich, fcmerghaft. Bomba -y, f. bie Bombe (baba).

Bombardować, st. nd. 2. bombarbiren ; bombardowanie -a, u. bal Bombarbement, Bombarriren. Bombardver -a. m. ber Bombarbier

Bonezewie, bunczewie -a, n. bot. bie gelbe Teichrofe.

Bonować, st. nd. 2. mobileben, in Saus und Braus leben. Bor -u, m. ber Walb, Sichtenwalb

(Schwarzwalb).

Borak -a, m. bat. 1) bie Bergblume; 2) v. burak, bie Runfelrube. Boraks -u, m. v. zlota rdza, 1) ber Borar; 2) bot, ber Boretich.

Borg -u, m. ber Borg, Rrebit. Burgować, st. nd. 2. v. pozyczać,

borgen, leihen. Borowka -i, f. bie Beibelbeere; Braciszek -szka, m. 1) bas Bruber--czarna, Blaubeere; -czerwona,

Breißelbeere. Borowy -a, -e, a. Balb., Rorft.;

-wy, subst. ber Balbmarter, Balb. Dadetafde. Borsuczny -a, -e, a. Dams. (-torba, Borsuk -a, m. v. jazwiec, ber Dache. Borsztówka -i, f. ber Boreborfer (2) ber Balbgeift. Apfel. Boruta -y, m. 1) ber Walbbemobner;

Bosak -n, m. 1) ein Barfufler; 2) ber Botobafen Reuerhafen. Bosc, it, ud. 2. flogen (mit Sornern):

Riceln, franten

Boski -n, -ie, a. Gottes, gottlich. Boskusc .i. f. bie Wettlichfeit, bas Bottliche, Die gottliche Ratur. Bostwo -n, n. bie Gottheit, bas gettliche Wefen.

Bosy -a, -e, a. -so, ad. barfuß. Bot -n, m, ber Stiefel; spalic boty,

Reifaus nehmen. Botaniczny -a, -e, a. botanifch. Botanik -a, m. (znawca roslin) ber

Botanifer. Botanika -i, f. bie Botanit, Bflanzenfunte, (nanka o ziolach). Botwiec, .t. ud. 2. butwiec, mo-Botwina, v. bocwina. bern. Bowiem, c. benn. trfie.

Boen wola, f. rie Ralifnet, Grile. Bireck -zka, m. ber Abgott, Gobe. Bornica -y, f. bie Jubenfdule, Gp.

nagege. Bozy -a, -e, a. 1) Bottes. (Boze narodzenie, bie Beibnachten, bie Geburt Chrifti, slowo B., bas Wert Beites: Bein meka, bas Rruginr an ben Begen); 2) bot. B. drzewko, bie Stabmurg, bie Gberraute, bas Bartenbeil, Bozy B. byt. bas Ambrofienfraut, Traubenfraut; 3) B. pratek v. piorunowy kamien, ber Donnerfeil, ber Belemnit, Bfeilftein.

Bozyszcze -a, n. 1) ber Gobentem-rel ; 2) ber Gobe, Abgott.

Brac, st. nd. 2. nehmen, einnehmen, erhalten; -sie, v. r. fich benehmen; -sie do czego, fich mogu anfchiden; -sie do broni, ju ben Baffen greifen; brac w pyskl, Maulichellen befommen.

den, d.; 2) ber Laienbruber Bracki -a, -ie, a. Bruber -, Bruber -. Bractwo -a, n. 1) bie Bruberichaft;

2) bie Bunft, bie Bilbe; Brak -u, m. 1) ber Mangel; 2) ber Musichus; 3) bie Brade. Brakować, braknać, se.nd. 2. 1) feb.

len, mangeln; 2) foutern, fortiren. auelefen.

Brakujący -a, -e, p. fehlent, man-gelnt, vermißt. Braina -y, f 1) bas Thor, bie Bforte; -tryumfalna, ein Triumphbogen; 2) ber Gingang, Butritt.

Bramne -ego, n. bas Thorgelb. Bramny -a, -e, a. There; pisarz bramny, ber Thoridreiber. Branic -a, n. bas Debmen; -sie, bas Benehmen.

Braniec -uca, m. ber Kriegegefan-Branka -i, f. 1) bie Stlavin, Ge-fangene; 2) bie Aushebung, Refrutiruna. ibas Armbanb.

Brausoletka -i. f. bie Armfpange, Brantowka -i, f. ber Branbmeinflab (Plas)

Brat-a, m. 1) ber Bruber; - rodzony, ber leibliche Bruber; - przyro-dny, ber Salbbraber; 2) bat, brat ze siostra, bas Stiefmutterden, bas Rreifamfraut, bie blaue Sorge Bratac, st. nd. 1. verbrübern, bruberlich vereinigen ; -sie, v. r. fich verbrubern, Bruberichaft machen. Bratanek -nka, m. (syn brata) ber

Bruberefohn, Reffe. Braterski -a, -ic, a. bruberlich; po

bratersku, ad. Braterstwo -a, n. 1) bie Bruberfchaft; 2) ber Bruber nebft feiner Kran.

berlich. bertid. Bratobojczy -a, -e, a. brubermor-Bratobojstwo -a, n. ber Bruber-Comagerin.

Bratowa -ej, f. bie Bruberefrau, Brawo! i. bravo! beit. Brawura -y, f. bie Bravour, Kubn-Brawurzyc, st. nd. 4. v. junaczyc, 1) Banbel anfangen; 2) gur un-

rechten Beit fubn fein. rern. Brdakac, brzdakac, st. nd. 1. flim-Breda -v. m. ber Comiter; stary-, alter Comager. maid.

Brednia -i, f. bas Befdmas, Be-Bredzic, st. nd. 3. fcmagen, plapperu, falbabern,

Bret -u, m. eine Breite (am Rleibe). ein Gtud im Rleibe.

Brew -rwi, f. pl. brwi, bie Augen-braune; w brew, prp. gerabe ins Beficht, gerabe bin, fonurftrade entgegen; w brew prawu, bem Befete gerabe entgegen; w brew

isc. tropen. Brewerye -yj, pl. bie Sanbel.ber SpettateL. Rirdenbud.

Brewiarz -a. m. bas Brevier, ein Brezylia v. bryzelia.

Brnge, st. nd. 2. v. brodzie, maten. Broczyć, st. nd. 4. befubeln, fich befprisen (mit Blut).

Brod -u, m. bie gurt, ber Ort int Baffer, wo man burchgeben fann

Broda -v. f. 1) ber Bart; 2) bie un. tere Gribe ber Urt.

Brodacz -a, m. 1) ber Graubart; ein Daun mit langem Barte; 2) ber Biegenbod. Brodaty -a, -e, a. -to. ad. bartia.

Brodawczany -a, -e, a. marig, Bargen.

Brodawka -i, f. eine Barge; brodaweczka, d. ein Bargden; brodawka piersiowa, bie Bruftmarge (maiina).

Brodawnik -a.m. 1) bot. ber gemen. jabn; -mleczowy, bie Butterblume, bie Ruhblume; -jesienny, ber herbst - Lowenzahn; -szczecino-wy, borstiger Lowenzahn; 2) (ka-

mien) ber Connenftein (ein Gbelftein).

Brodke -i, f. d. 1) bas Bartchen; 2) -kozia, but, ber Weißbart. Brodnia -i, f.v. zabrodnia, ein fleis

nes gifdites. Brodzic, st. nd. 3. maten Brog -u, m. ber Schober, Beufchober.

Bru

Broic, st. nd. 3. etmas Bofes veruben, anrichten, Unbeil ftiften. Broiciel -a, m. ber Unbeilftifter. Bron .i. f. bie BBaffe, ras Gemebr:

towarzysz broni, ber Baffenge. fabrte, Rriegstamerab; bronia

robić, ererciren. Brona -y, f. bie Egge, Broniarz -a, m. ber Gagenmacher.

Bronic, st. nd. 3. mehren, vertheibis gen, bewahren; -sie, v. r. fic -Bronny -a, -e, a. Bebr., befeftigt, vertbeitigt.

Bronowac, st. nd. 2, eggen. Broszura -y, f. broszurka -i, d. bie Brojdure, ein Beft.

Browar -u. m. bas Braubaus, bie Brauerei.

Brozda -y, f. die gurche. Brozdować, st. nd. 2. gurchen gie-

ben , machen. Brozdzic, st. nd. 3. Bintelguge

machen in bie Quere fommen. Bru! i. bru! ein Musbrud bes 2Bis bermillene, Schanterne. Brud -u, m. 1) ter Schmut; 2) pl.

brudy, bie Comupmaide. Brudnosiwy -a, -e, a. bunfelgran

Ifcmierig. fdmubiggran. Brudny -a,-e, a.-dno, ad. immubig, Brudzic, st. nd. 3. bejomuten, beidmieren, befleden. fpflafter. Bruk -u, m. bas Bflafter, Stein. Brukarz -a, m. ber Steinpflafterer. Brufen. Bflafterer.

Brukiew -kwi, f. bie Reblruben, Brukowac, st. nd. 2. pflaftern, bas Pflaster legen.

Brukowe -ego, n. bas Strafengelb. Bflaftergelb. Brukowiec -wca, m. (v. ulicznik)

ber Bflaftertreter, Richtetbuer. Brukowy -a, -e, a. Bffafter -; -wia-

domosci, Strafenneuigfeiten. Brulion -u, m. bas Brouillon, Une reine, bie Comusidrift (im Gegenfat gur Reinfdrift).

Brunatek -tka, m. 1) v. amarnat. szarlat, bot. bas Taujenbicon, bie

Amarinthe ; 2) ber Ritterfporn, V. ostrozki.

Brunatka -i, f. v. mueholowka, Brunatnawy -a, -e, a. braunlich.

Brunatnokrusz -u, m. bas leberers, ber Leberfchlag. [bie braune garbe. Brunatnoso -i, f. bas Braun, Brunatny-a, -e, a. -tno, ad. braun. Brunet -a, m., brunetka -i, f. ber Brunett, bie Brunette. [Belbeere. Brusnica-y, f. v. borowka, bie Brei-Brutal -a, m. berrobe, ungeichlachte Menfc.

Brutalski -a, -ie, (brutalny.a, -nie, ad.) a. brutal, ungefdladit. Brutalstwo -a, n. bie Robbeit, bas

ungefdilachte Befen, bie Brutalitat. nen. Brwi, pl. v. brew, bie Augenbrau-Brwiczka -i, f. d. tie fleine icone Mugenbraune, fter Reifemagen.

Bryezka -i, f. ein leichter, ungebed. Brygada -y, f. bie Brigabe (eine Militair-Abtheilung).

Brygadyer -a, m. ber Brigabier. Bryka -i, f. ein Laft. ober Subr.

mannemagen. Brykac, st. ud. 1. übermutbig fein, toben, tropen, pochen; binten ausfclagen. Plantideit Brykla -i, f. brykiel -kla, m. bas Bryla -y, f. ber Rlumpen, eine

Scholle, ber Rlon. Brylant -a, m. ber Brillant, gefdilif.

fene Diamant. [brillanten. Brylantowy -a, -e, a. Brillant., Brylasty -a, -e, a. finmperia. Brylowaty -a, -e, a. flumpia, maillo.

Brytan -a, m. ber Bullenbeiger, bie Dogge Brytfana -y, f. bie Bratpfanne.

Bryzelia -i , f. bas Brafilienholg; - ezerwona, bas Bernambufbolg. Bryzeliowy -a, -e, a. Brafilien. bolge, von Prafilienbelg.

Bryzgać, st. ud , zbryzgać, st. dk. 1. fprigen, beforigen. Iflingern. Brzgkac, et. ud. I. flingeln, flirren, Brzakadlo -a, m. bie Rlimper.

· Brzanka-i. f. hot. pas Liefdgras;lakowa, tas Biefenliefdgras, Bicfenfendi; - kolankowata, bas Inotige Liefchgras; - wieloklosowa, bas Sanbliefdaras.

Brzask -u , m. 1) bie Morgenbam-merung , bas Granen vor Tages Anbrud ; 2) ber Schimmer, Schein. Brzdakać, v. brdakać.

Brzdek! i. ein Chall beim Blaten

3. B. einer Saite, perbaur! Brzeczeć, brzeczyć, st. nd. 4. .) fummen, fumfen; 2) flingeln, tonen, fcallen; brzeezaca moneta, flingende Dlunge.

Brzeg -u, m. ber Rand, bas Ufer, bie Rufte, ber Stranb; brzezek, d. Brzegowiec -wca, m. bie Geefub. Manate (krowa morska).

Brzegowka -i, f. bie Uferichmalbe. Brzegowy -a, -e, a. v. brzeżny, Ranb., Ufer., Suften.

Brzek -u. m. ber Rlang, bas Beflirre, Geflimper.

Brzckacz -a, m. 1) ber Rlimperer; 2) eine Rlimper. Brzekadło -a, n. v. brzakadło

Brzemie -mienia, n. 1) bie gaft, Burbe; 2) bie Leibesfrucht. [fcaft Brzemiennose-i. f. bie Schmanger-Brzenijenny -a, -e, a. 1) belaftet,

2) fdmanger; brzemienna, f. bie Edwaugere. 2) bas Birfenholg Brzezina -y, f. 1) ber Birfenmalb; Brzezny -a, -e, a. v. brzegowy.

Brzeryca -y, f. bot. bas Uferfraut, ber Stranbling. fertonen, lauten. Brzmiec, if. nd. 2. tonen, fcallen, Brzoskwinia -ni, f. 1) bie Bfirfiche; 2) ber Barficbaum.

Brzoskwiniowy -a, -e, a. Bfirfic. Brzost -u. m. bie Rufter, Brzostowina -y, f. bas Rufterbols. Brzostowy -a, -e, a. Rufter., ruftern. Brzoza-y, f. brzozka-i, d. bie Birfe.

Brzozowy -a, -e, a, Birfen. Brzuch -a, m. ber Bauch, Leib. Brzuehacz -a, m. ber Didband. Brzuchaty -a, -e, a. baudig, bid

baumig, bidleibig. frebner. Brzuchoniowea -y, m. ter Baud. Brzuchopas -a, m. ber Bauchbiener, Edleniner. Paud.

Brzuehowy -a, -e, a. (brzuszny) Brzusiec -sca, m. bie bauchige Schneibe eines Meffers, Sabels. Brzuszek -szka, m. 1) d. bas Bauch. den; 2) bie Fingerfupre.

Brzydal -a, m. ein haplicher, garftie ger Menich.

Brzydki-a, -ie, a. -ko, ad. (brzydny) baglich, garftig, etelhaft, abicheulich. Brzydkość, brzydność -i, f. bie Saglideit u. f. w. | Saglide. Brzydnik -a, m. ber Abicheuliche, Brzydota -y, f. bie Abideulichfeit, Saglidfeit, v. brzydność, brzydkość.

Brzydzić, st. nd. 3. efeln; -komu oo, einem etwas vereteln, verleiben; - sie, v. r. czem, Efel por etwas haben, etwas verabicheuen. Brzytwa -y, f. bas Barbiermeffer,

37

Buch! i. (ber Schall eines plotlichen Buchac, st. nd.1.1) (o ogniu) gewaltig bervorbrechen ; 2) (gorzałka bucha od niego) bampfen, heftig aushauchen, ftarf riechen; 3) (buch-nąc, st. dk., kogo) ichlagen, berb prugeln; (st. dk. obuchać się = najese sie bardzo, fich fatt effen, poliftopfen.)

Buchalter -a, m. (utrzymujący ksiązki kasowe,) ber Buchhalter. Buchasty buchaty -a, -e, a. v-przestronny, bauchig, baufdig, fadig, febr weit unb faltig; rekaw

buchaty, ein Buffarmel. Buchta -y, f. ber Schlurswintel, bas Berfted, ein finfterer Ort.

Buchtowac, st. nd. 2. bugfiren. Bucien -cnia, m. bot. bas lafer-

fraut, bie Girichmurg; v. olesnik, lazurek. Buczny -a, -e, a. -no, ad. ftoly, auf-Buczyna -y, f. 1) bas Buchen. Roth. buchenhols; 2) ber Buchenmalb, v. bukowina; 3) bie Bucheichel, Buch. eder, v. bukiew. [ber laben. Buda -y, budka -i, d. f. bie Bube,

Rathner; v. chatupnik. Budowa -y, f. ber Ban, bie Bauart. Budowac, st. nd. 2. bauen; - sie, v. r. 1) fich anbauen; 2) fich erbauen.

Budowisko -a, n. ter Bauplas. Budowla -i, f. 1) bie Bauart; 2) bas

Bebaute.

Budownictwo -a, n. bie Baufuuft. Budowniczy -ego, m. 1) ber Baumeifter, Bauinfpeftor; 2) a. Bau-. Buduar -u, m. bas Buboar, Bierfabinett.

Budulec Ica, m. bas Bauholg, (ein (Ciartbaubolg, -gruby; Mittelbauholg, -sredni) Budynck, -nku, m. bas Bebaube. Budzic, st. nd. 3. meden, aufweden; - sie, v. r. erwachen, aufwachen. Budziciei -a, m. (zegar) ber Beder,

Die Bedubr. Bujac, st. nd. 1. 1) fcautein, bau-

nicin; 2) (po świecie) umberjamei-fen; 3) płak buja w powietrzu, fen; 3) ptak buja w powietrzu, ber Bogel ichwebt in ber Luft; 4) bujae myslami, fdmarmen; sie, v. r. fid fcautein.

Bujnose -i, f. bie üppige Fruchtbarfeit, bie llervigfeit. Bujny -a, -e, a. überaus fruchtbar,

urpig madfene; uprig. Buk -u, m. bie Buche, bie Rothbuche. Bukiet -u, m. ber Blumenftraug.

Bukiew -kwi, f. v. buczyna, bie Bucheder, Bucheichel. Bukować, st. nd. 2. bie Berftenfor-

ner noch einmal breichen, um bie Ranten gang abguidlagen, abqulofen.

Bukowina -y, f. v. buczyna, ber Rothbuchenwalt, Buchenwalb. Bukowka -i, f. ber Buchfint, Berg. Buchen

Bukowy -a, -e, a. Rothbuchen, Buks -a, m. 1) bie Buchfe in ber Rabnabe, im Bapfenlod; 2) (w mlynie), ber Balgenring.

Bukszpan -u, m. bot. ber Buchs. bannt; - ostowaty, bas Stachel. fraut, bie Saubedel. Bukszpanowy -a, -e, a. Buche-Bukwica-v, f. bot. bie gemeine Betonie, Biefenbetonie; - biala, bie weiße Betonie, Die Coluffelblume : - wodna, bie Bafferbetonie, ber weiße Dachtichatten. Budnik -a, m. ber Bubner, Saudler,

Bula -i, f. vie Bulle; - papieska, pavillide Bulle. Butany -a, -e, a. fabl, falb, ifabellenfarbig, (buntelweißrothlich;) -

(kon), m. ber Raiben. Bulawa -y, f. ber Felbherrnftab:

auch bie Burbe eines Felbheren. Bulion -u,m.ber Bouillon,eine Rraft. [Semmel, bas Beigbrob. fuppe. Bulka -l, f. d. buleczka, eine runbe Bulwa -v. f. eine Mrt Grbarfel, bas Saubrob.

Bunczewie -a, n. bie Blatter und Stengel ber Seerofen, v. grzybien. Bunczuczny -a, -e, a. aufgeblafen, [fcmeiftrager. bodmuthig. Bunczuczny -ego, m. ber Ros-Bunczuk -a, m. ber Roffdmeif als

Bunt -u, m. 1) ber Aufftanb, bie Emporung; 2) (przy budowie)

bas Binbeholg, Strebebanb, Rreug-banb bei ben Dachfparren; 3) (u okretu) ber Sperrbaum, bie Rnice, v. krzywosz, krzywon.

Buntowac, st. nd. 2. aufmiegeln, gur Emporung reigen; - sie, v. r. nd emporen, auffteben. Buntowniczy -a, -e, a. aufrubre-

rifd, aufwieglerifd. Buntownik -a, m. ber Emporer,

Aufwiegler, Aufrührer. Bura -y, f. ein berber Bermeis. Burak -a, m. (borak) bie Runtel.

rube, rothe Rube, v. ewikla. Burczec, st. nd. 4. fcelten, brummen, filgen. [biger Brummer. Burezyniucha -y, m. ein beftan-Burda -y, m. 1) ein Sanbelmacher; 2) ber Gaber, bie Sanbel, ber garm.

Burgrabia -i, m. 1) ber Schlop. bauptmann; 2) ber Burggraf. Burka -i, f. 1) ein furger, polnifder

Mantel von Filg ober grober Bolle; 2) d. ein Heiner Bermeis, eine Straf. prebigt. Burmistrz -a, m. ber Burgermeifter.

Burmistrzostwo -a, n. bas Bur-[germeifter .. germeifteramt. Burmistrzowski -a, -ie, a. Bur-Bursa -y, f. 1) bie Borfe, v. gielda; 2) bas Ronvift, wo arme Schuler Bohnung und Roft befommen.

Bursztyn -u, m. ber Bernftein. Bursztynowy -a, -e, a. Bernftein. Burt -u, m., burta -y, f. 1) ber Borb. Schiffeborb; 2) (burta,) bie Borte,

ber Rand. (ein wenig buntelgrau. Bury -a, -e, a. bunfelgrau; burawy, Burza -y, f. 1) ber Sturm, >26 Sturmmetter, Ungewitter; 2) bie Berwirrung, Rubestorung.

Burzliwość -i, f. ber Ungeftum, ftum, aufwallenb.

Burzliwy -a, -e, a. fturmifd, unge-Burzve, st. nd. 4. 1) gerftoren, Berwirrung anrichten; 2) emporen,

Byl aufwiegeln, Unrube ftiften ; - sie v.r.ungeftum, aufrührerifd werben, fich emporen; (krew) mallen; (napoje) gabren, arbeiten.

Burzyciel -a, m. ber Unruheftifter, Aufwiegler, Rubeftorer. Burzyk -a, m. ber Rropftaucher, ein Burzyswiat -a, m. ber Beltumteb. rer, ein unruhiger Beift.

Busola -i, f. v. kompas magnesowy, bie Bouffole, ein Seccom. paß, auch als Relomeginftrument gebraudlich.

Butel -tia, m. eine große Blafche. Buteleczka-i. f.d. ein fleines glafc. fiche. den.

Butelka -i, f. eine gewöhnliche Bla-Butelkowac, butlowac, st.nd. 2.bie Blafden fullen, auf Bouteillen ful-Ien, abziehen. [fchen-, Bouteillen-Butelkowy, butlowy -a, -e, a. fla-Butwiec, botwiec, st. nd. 2. mobern, bermobern; st. dk. zbutwiec. Buzdygan -a. m. ein Streitfolben. Buzia -i, f., buziak- a, m. 1) bas Dunbchen; 2) ein Rug, ein Rugden. Buzowac, st. nd. 2. 1) einen berb ausfilten, ausbauen; 2) -sie r. v. ftarf flammen, brennen

By, eine Bartifel jur Bezeichnung bes Ronjunftive.

Bye, st. positk. fein (jestem, ich bin; bylem, ich mar; byl, er mar, bede, ich merbe fein; bedzie, er

mirb fein). Breie -a. n. bas Gein, Dafein, Byczy -a, -e, a. Stier., Bullen., Dofen .. f(ein Stud). Bydle -ecia, n. bas Rinbvieb, Rinb, Bydlecy -a, -e, a, Bieb., viebifc;

gospodarstwo bydlece = chow bydla, bie Biebqucht. Bydlo -a, n. bas Bich; - rogate, v. rogacizna, Sornvieb; - roboce,

Bugvieh, Arbeitevieh. Byk -a, m. v. stadnik, 1) ber Stier, Budtodfe, Bulle; 2) ber Stier, ein Sternbilt.

Byle, c. foviel wie zeby tylko, wenn auch nur, mofern nur; byle jako, erft mie, obenbin; byle skad, mober es molle.

Byly-a,-e, a. chemalig, gemefen. Bylica -y, f v. bielica, oot. ber Beifuß.

Bynajmniej,ad. burdaus nicht, nicht im geringften, minbeften ; init nich. ten, gang und gar nicht.

Bys -sia, bysiek -ska, m. d. 1) ein fleiner Stier; 2) ale Schimpfname.

ein Dos, ein Schaf.

Bystrose -i, f. 1) bie Schnelligfeit; bas fenrige Befen; 2) ber reigenbe Lauf (3. B. eines Bluffes); 3) ber Scharffinn, Scharfblid (v. przenikliwose); 4) bie Scharfe bes Beficts.

Bystry -a, -e, a. -tro, ad. 1) fonell, feurig; 2) reißenb; 3) fcarffinnig; 4) fcarf, burchbringenb (3. B. Blid).

Byt -u, m. bas Gein, Dafein, bie Grifteng; dobry byt, ber Wobl. fant. Bytnose -i, f. 1) bas (abfolute) Da.

fein; 2) ber Mufenthalt; 3) bie Begenwart, Anmefenbeit.

Bytowac, st. nd. 2. 1) exiftiren, vegetiren ; 2) ba fein.

Bywac, st. nd. cz. 1. oft mo fein,

gu fein pflegen, oft gefcheben; - u kogo, jemanben ofter befuchen. Bywalec -lea, m. ein erfahrener, viel

gereifter Menfc, einer, ber icon viele Orte befucht, fich in ber Belt umgefeben, viel mitgemacht bat, Bzdrag v. pstrag.

Bzducha -y, f. bot, bie Bleife, v. Bzdura -y, 1) m. ein alberner Tropf, Binfel; 2) f. eine Rleinigfeit, Bagatelle; 3) pl. bzdury, albernes Gefcmas. [nicht viel werth, lumpig. Bzdurny -a, -e, a. geringfugig, Bzdurstwo -a, n. bummes Beug, eine Rleinigfeit, Lumperei.

Bzdurzyc, se. nd. 4. fcmagen, bummes Beug reben. Bzdyk -a, m. ein alter Rnafterbart. Bzicha -y, bzucha, bzducha f.bot.
1) ber Schwarzfummel, bas Rar-

benfraut (gatunek ozarnuszy): 2) ber Ralberfropf. Bzikac, se. nd. 1. gifchen (vom naf-

fen Bulver), fumfen, fummen. Bzowy -a. -e. a. Sollunber., Blieber.

Caban -a, m. 1) ein großes malla-difches Schaf; 2) ein großer Ochs; 3) ein plumper Dlenfch, Blumpfad. Cabr -u, caber, czaber -bru 1) ber Biemer, ein Stud pom Ruden elnes Safen, Sirides; 2) (ezabrz)

bie Gaturei laca! ad. = slicznie, fcon, bubfc. Cacac, st. nd. 1. jartlich thun, tanbeln ; -sie, v. r. (z kim), fiebtofen. Cacany -a, -e. a., jartlich, allerliebff nieblich.

mert. Cacko -a, n. bas Spielzeug, Spiel. Cadzawka, cedzawka -i, f. v. cedzidlo, ber Geiber.

Cal -a, m. ber 3oll (ein gangenmaß). Cale, weale, ad. gang, ganglich, völlig, gang und gar. Calka -l. f. eine gange Babl (entgeg.

ber Bruch). Calki -a. -ie. a. gang, nicht gerftudt. Catkiem, ad. ganglich, ungerftudt,

im Gangen. Calkowity -a. .e, a. -wicie, ad,

gang, unverfebrt, im Bangen.

Calodziennie, ad. ben gangen Sag binburch.

Calopalenie -a, n. bas Branbopfer. Calorocznie, ad. bas gange 3abr bindurd. liebrtheit. Caloso -i, f. bas Gange; bie linver-

Calowae, st. nd. 2. fuffen. Calowka -i, f. ber Bollftod, 3oll. flab, bas Bollmaß. Calowy -a, -e, a. einen Boll bid, Calun -u, m. 1) bad Leichentud;

2) eine große Tuchbede. Calus -a, m. ber Ruß; d. calusek -ska, ein Rugden.

Caty -a, -e, a. -to, ad. gang; unverfebrt, unverlett. Camer -mru, m. ein Gageblod,

Cap -u, m. 1) ber Bapfen; 2) -a, auch caban, ein Schafbod, Bibber. Cap! lap! i. rippe! rappe! grippe.

grappe! Capac, st. nd. 1. grapfen, paden. Capstryk, capstrzyk- -u, m. ber Bapfenftreich.

Car -a. m. 1) ber Bar, (ruffifder, ferbifderRonig, Raifer, Burft); 2) bot.

v. podbial, lepieznik, ber große Suflattid. Carstwo -a. n. bas Bartbum, Ba-

renreid, bie Barenmurbe. Cazki -ow. pl. d., eine fieine Bange,

v. obcązki.

Ceber -bra, m. ber Bober, Gimer. Cebula -i. f. bie 3wiebel; - morska. Deerzwiebel; - kwiatowa, Blumenawiebel.

Cebularz -a, m. ber 3miebelhanbler: -larka -i. f. Die Bwiebelbanblerin. Cebulasty -a, -e, a. -to ad. 1) geamiebelt; 2) amiebelartig.

Cech -u, m. bie Bunft, Innung. Cecha -y, f. bas Beichen, Mertmal;

Geprage; eine Darfe. Cochmistrz -a, m. ber Bunftmeifter.

Cechowac, st. nd. 2. zeichnen, begeidnen, v. oznaczać. Cechowy -a, -e, a. Bunft-, junftig,

gur Bunft geborig. Codr-u, m. bie Ceber, ber Ceberbaum.

Cedrowy -a, -e, a. Getern. Cedula -y, f. ein Bettel. Cedzić, st. nd. 3. feiben, burchfei-

ben, filtriren. Cedzidło -a, n. v. cadzawka -i, f.

bie Seibe, ber Sciher, Seihtrichter. (Rneivjange, Beuerjange, Cegi - ow, pl. v. obcegi, bie Jange, Cegielka - i. f. 1) d. ein Biegelden; 2) bot, bie brennenbe Liebe, v. plomienczyk. fbrennerei.

Cegielnia -i, f. bie Biegelei, Biegel-Cegla -y, f. ber Biegel, Bicgelftein. Ceglany -a, -e, a. Biegel.

Ceglarski -a, -ie, a. Biegler. Ceglarstwo -a, n. bas Bieglerhanb.

[brenner, .ftreicher. Ceglarz -a, m. ber Biegler, Biegel-Ceglasty -a, -e, a. liegelroth.

Cekauz -u, m., v. zbrojownia, bas Benabaus.

Cektować się, st. nd. r. 2. v. sprzeczae sie, fich mit jemanb gergen, ganten, ftreiten, mit jemanb einen Bortftreit führen.

Cel -u, m. 1) bas Biel, ter Bielpunft,

3med ; 2) tas Rorn am Gewebr. Cela -i, f. tie Belle, Denchezelle. Celebrowac, st. nd. 2. feierlich be-

geben, bas Sochamt balten,

Celka -i. f. d. ein Bellden, a. 23.

im Bienenftod; v. komórka.

Celnictwo -a, n, bas Bollmefen. Celnik -a, m. ber Bollmer, Bollein.

nebmer. Celny -a, -e, a. 1) 3oll-; 2) -nie,

ad. porguglich, portrefflich. Celowné, st. nd. 2. 1) zielen; 2) fich auszeichnen, bervorthun ; nad ko-

go, jemanben (worin) übertreffen. Cembrowac, st. nd. 2. mit Bretsern auslegen, einfaffen, g. B. einen Brunnen. (hol); 2) 3immermert. Cembrowina -y, f. 1) bae 3immer-Cena -y, f. ber Breis, Berth.

Cenic, st. nd. 3. 1) einen Breis forbern, angeben, beftimmen; 2) fcalgen, tariren, aditen.

Centnar -a, m. ein Centner Centurzya -i, f. bot. bas Taufenb. aulbenfraut; -mniejsza, bie Erb. galle, Bibergeil; -zolta, Gelbtau-

fentaulbenfraut. Cenzor -a, m. ber Genfor. Cenzura -y, f. bie Cenfur. Cenzurować, st. nd. 2. cenfiren. Cepak-a, m. cepisko-a, n. v. dzie-rzak, ber Dreichflegelftiel.

Cepucha -y, f. v. czopucha, bas Rauchloch im Ofen.

Cepy -ow, pl. ber Drefcflegel. Cera -y, f. bie Wefichtefarbe. Cerata -y, f. eine farbige Bacheleinmanbbede.

Ceregiele -i, pl. übertriebene Comrlimente, Faren. [limftanbe Ceremonia -i, f. bie Geremonie, bie Cerkiew -kwi, f. eine griechifche

Rirche. Cerować, st. nd. 2., v. cyrować, zasnukac, n. p. ponczochy.

Cesarski -a, -ie, a. faiferlich. Cesarstwo -a, n. bas Raiferthum. bas Reich eines Raifers.

Cesarz -a, m. ber Raifer. Cesarzowa -ej, f. bie Raiferin, Gemablin bes Raifere (Tupfel. Cetka -i. f. bas Bledden, ber Bunft,

Cetkować, st. nd. 2 punttiren, mit Turfeln gieren, betupfeln. Cetnar v. centnar.

Cetnarowy -a, -e, a. Gentner -. centnerfdmer.

Cewie -a, n. bas Betriebe, ber Drilling in ber Duble.

Cewka -i, f. 1) bie Spule, bas Epulden, bie Beberfpule; 2) bas

Robrchen; 3) bie Spite einer Beuerfprige.

Cewkami, ad. ftrommeife, ftrablenmeife, n. p. deszez leje -, ber Regen ftromt berab. [lacht.] Cha! cha! i. ha! ha! (wenn man Chabanina -y, f. [dlechtes, mage-

res Bleifch.

Chaber -bru, m. bot, bie Mlodenblume ; - pierzasty, bie Bergflodenblume ; -wiechowy, Die rifrenformigeglodenblume, basRnorffraut; -zelaznica, flabiofenartige floden. blume; - blawatek, blaue flotfenblume, ober bie Rorn-, Roggen-, Badariaeblume, v. modrak: -lakowy, gemeine Blodenblume (cha-

Chahus -i, f. bot. bas Unfraut in Teichen.

Chalastra -y, f. bas Lumpengefinbel, gumpenpad, ber Trof. Chalcedon -u. m. ber Chalceton. ein Gbelftein.

Chalupa -y, f. 1) bie Bauernbutte; 2) ein elenbes Bobnbaus, bie butte. Chalupnik -a, m. ber Gaueler, Bub.

ner, Rathner, Rothfaß, Roffat. Cham -a, m. ein Schimpfwort auf Richtabelige, befondere Bauern. Chaos -u, m. bas Chars, v. mie-

szanina, odmęt. Chapanina -y, f. bie Rappferei,

bas Granfen.

Chapanka -i, f. ein Rartenfpiel. Charakter -u, m. 1) ber Charafter, bie Denfungeart; 2) bas Renngeiden : 3) ber Schriftzug, bie Sanb.

forift. fratteriftifch. Charakterystyczny -a, -e, a. da-Charakteryzować, st. nd. 2. daratterifiren. faufbuften. Charchae, st. nd. 1. fich raufrern,

Charci-la, -ie, a. Winbhunb., Winb. friel. Charcica -y, f. bie Binbbunbin. Charpecina -v. f. 1) bas Didicht,

Bebuich; 2) bas trodene Reifig. Chart -a, m. ber Winbbunb, bas Binbfpiel.

Chartowaty -a. -e, a. minbfriel-

artig (lang unt bunn). Chata -y, f. bie Gutte, Mohnbutte. Chotec, se. nd. 2. wollen, belieben;

chee mi sie pic, jese, ud. es bur.

nie chce, ich habe gu nichte Luft. Cheiwiec -wea, m. ber babfüchtige. Cheiwose -i, f. bie babfucht, Gier. Cheiwy -a, .e, a. -wie, ad, babiuche tig, gierig, begierig. Chebd -u, m. bot. ber 3merghollun. ber, 2ttich.

Chec -i, f. bie Luft zu etwas. Chedogi -a, -ie, a. -go, ad fauber, Cauberfeit. reinlich.

Chedogose -i, f. bie Reinlichfeit, Chedożyć, st. nd. 4. faubern, reinigen.

Chelbac, 1., chelbotac, 2, st. nd., rutteln, souttein; -sie, v. r. fich soutteln, geruttelt mercen, toben (vom Baffer); lodz chelba sie, ber Rabn icautelt, femantt bin und ber. fbas Smilbfraut. Chelmik -u, m. bot. v. tarezyca, Chelpic sie. st. ud. 3. r. prablen, großthun, fich bruften ; aufidneiben. Chetpliwose -i. f. bie Brablerei, Brablfucht, Rubmretigfeit, Gres. thuerei

Chelpliwy -a, -e, a. prablerifd, problindtig, rubmrebig, großthuerifd.

Chemia i, f. bie Chemie, Cheibe-Chemiezny -a, -e, a. chemifch. Chemik -a. m. ter Chemifer. Chera -y, 1) f. ein Leibesgebrechen:

2) m. ein Rranfelnber. Cherlac, st. nd. 1. franfein.

Cherlak -a. m. ein frantelnber, frantbafter Menfch. Chetka -i. f. bas guftden, Gelufte. Chetliwy -a, -e, a. -wie, ad. millig,

bereitwillig. Chetny -a, -e. a. -nie, ad. gern, febr Chimera -y, f. (chymera) bic Chimare, Grille, bas birngefpiunit. Chimervezny -a, -e, a. dimarifd.

grillenfangerifch. Chimeryk -a, m. (chymeryk) b r Grillenfanger; chimeryczka -i, f. bie Grillenfangerin.

Chimerzye, st. nd. 4. Grillen fangen, mit Allem ungufrieben fein. murren.

China -y, f. bie China, Chinarinbe Chirurg -a, m. ber Chirurg, Wunt. (Bunbargneifunft.

Chirurgia -i. f. bie Chirurgie

Chirurgiczny -a, -e, a. dirurgifd, munbaratlich. Chlac, st. nd. 1. faufen, fclappern.

47

Chlast! l. flatfd! Chlastac, st. nd. l. platfdern; -sle, v. r. fic mit Roth beidlumpern, befubeln. [Roth (wie Schlamm). Chlastanina -y, f. aufgerührter Chlastawa -y, f. bot. bie Durrmura; v. szlachtawa.

Chleb -a. m. bas Brob; - blaly = bulka, bas Beigbrob; laskawy-, Gnabenbrob, Gnabengehalt, Ben-

fion, Rubegehalt. Chlebnica -y, f. ber Brobidrant. bie Broofammer. Broogeber. Chlebodawca -y, m. ber Brobberr,

Chlebowe ego n. bas Brobaclo. v. strawne. Chlebowy -a, -e, a. Brobe; chile-

bowe drzewo, ber Brobfruct. lichlappen. Chlew -a, m. ber Stall, Schmeine, ftall. Chlewiarka -l, f. v. oprzetarka, bie

Chlewny -a, -e, a. (plewny) 1) Stall : 2) mager, 3. B. Schweine. Chlipac, st. nd. 1. folurfen.

Chlod -u, m. bie Ruble, Schatten-Chlodnac, st. nd. 2, fubl merben. Chlodne -ego, n. etwas Rubles, ein

Rubltrant, bie Grfrifdung. Chlodnik -n, m. 1) bie Laube, ber Schattengang; 2) ein fubler Ort: 3) ber Rublofen (w hutach); 4) ein

Rubltrant, v. chlodne. Chlodnoso -l, f. bie Ruble, fuble Bitterung. [giemlich falt. Chlodny -a, -e, a. -dno, ad. fubl, Chlodzić, st. nd. 3. fublen, ab-

fühlen. Chlonac, st. nd. 2. verfdlingen; gewebniich pochlonać, dk ...

Chlop -a, m. 1) ber Bauer, Bauers. mann; 2) ein Rerl; 3) ber Dann, eine Manneperfon; chlop w chlopa, auserlefene Mannicaft; na chłopa wysoko, mannebod; -gle-

boko, mannetief Chłopaczek -czka, m. 1) ein fleiner Rnabe; 2) bot. bas Midbfraut.

Chlopak -a, m. ein Junge, Buriche, Lebriunge. Rnabe.

Chlopczyk -a, m. ein fleiner Junge,

Chłopczyna -y, m. ein armer guter Bunge, Rnabe, ein Rnablein. Chłopczysko -a, m. ein erbarme

lider Junge, Chlopek -pku, m. 1) ber Bauer, in ebler Bebeutung, gewohnlich ein

mobihabenber Bauer; 2) ber Unter im Rartenfpiel.

Chlopianka-i, f. bas Bauermabden. Chlopiatko -a. n. bas Rnablein. Chlopie -ecia, n. bas Junaden. ein fleiner Rnabe. Buriche. Chlopiec -pca, m. ber Rnabe, Junge, Chlopiec, st. nd. 2. baurifde Gitten annehmen, baurifd, grob, ungefittet merben (schloplec, st. dk.) Chlopiecy -a, -e, a. Anabene; wiek - bas Rnabenalter. Chlopka -i, f. bie Bauerin, Bauers. Chlopski -a, -ie, a. bauerifd, Bauern- ; po chlopsku, ad. nad Bauern

art. Chlopstwo -a, n. 1) (stan chłopski) ber Bauernftanb; 2) bie Bauern. Chlosta -y, f. bie Diebe, Schlage. Brugel, torperliche Buchtigung.

Chlostac, st. nd. 2. prugeln, gud. Rubm, bie Gbre. tiaen. Chluba -y, f. bas Brablen, ber Chlubic, sie, st. nd. r. 3. fich rubmen, fic aus etwas eine Gbre

machen. Chlubny -a, -e, a. -nie, ad. chren-

voll, rubmlich, fcmeidelhaft. Chlust! f. platich! patich; plautich! Chlustac, st. nd. 1. mit Geraufc

gießen, fprigen. Chlustnac, chlusnac, st. dk. 2. 1) v. chlustac; 2) (kogo) jemanbem einen berben Gieb verfeten.

Chlysnac, st. nd. 2. wychłysnac, dk. 2., einichlurfen, einichluden Chlystek -tka, m. ein armer Soluf. Chmara -y. f. eine große Menge, Chmiel -u, m. bot, ber hopfen. Chmielina -v Chmielina -y. f. bie Bopfenftaube, ber Bopfenranten.

Chmielnik -a, m. ber fopfengarten. Chmielny -a, -e, a. mit bopfen. (farf) angemacht,

Chmielowy .a. -e, a. Sopfen. Chmura -y, f. bie Bolle.

Chmurzye, sie, st. nd. r. zachmurzyc sie, dk. 4. 1) fich truben, fich bemolfen, ummolfen; 2) ein finfte. Chorazy -ego, m. ber fabnentrager. res Benicht machen.

Choc, chociaz, c. menn aud, menn gleich, wiewohl, obgleich, obicon. Chochla -i, f. Die lange Stange am Zuggarn.

Chochul -a, m. bie Ruffelmaus. Chod -u, m. ber Bang, bas Weben. Chodakl -ow, pl. bie Baftichube;

überhaupt: fcblechte Schube. Chodliwy, v. chodziwy. Pfab.

Chodnik -a, m. ein Wang, guffleig, Chodowac, st. nd. 2. gieben, aufgieben, groß gieben, pflegen. Chodowanie -a, n. bie Bucht; np.

- owiec, bie Chafjucht; - bydla, bie Diebzucht.

Chodulka -i, f. ein Lauftorb, Lauf. ftanber, Bangelmagen.

Chodzic,st.nd.cz.3. geben, manbeln, einbergeben; - chodz sam, fomm ber! o co tu chodzi? um mas ban.

belt es fich noch ? Chodzisty -a, -e, a. gangbar.

Chodziwy -a, -e, a. gut gebenb, mas man lange tragen fann, alfo: bauerhaft; 3. B. sukno chodziwe,

bauerhaftes Ind. Choinka -i, f. bot. ber Sevenbaum, Sabebaum. Riefer, Sichte.

Chojar -a, (chojak), m. eine junge Chojka -i, f. bie Riefer, Fichte.

Chojna -v. f. 1) bas Richtenhola; 2) ber Richtenwalb (von jungem Solge); 3) bie grunen Richtenafte.

Chojnowy -a, -e, a. Sidten., von Richtenaften. (bemifche Rrantbeit. Cholera -v. f. bie Cholera, eine epi-

Choleryczny -a, -e, a. dolerifd. Cholewa -y, f. ber Stiefelicaft; cholewy smalie, um eine bubten,

fid bie Saden ablaufen. Chomato -a, n. bas Rummet, ein Theil bee Pferbegefdirre. [Samfter. Chomik -a, m. v. skrzeczek, ber Chop! i. patich, raff, puff! - hopp,

Chopac, st. nd. 1. chopnac dk. 2. einem etwas aufe Dlaul geben. Chor -u. m. 1) bas Chor; 2) ber

Chorgefang. Choragiew -gwi, f. bie Sabna.

Choral -u, m. bas Choralbuch, ter Choral.

Choralny -a, -e, a. Choral.

Choroba -y, f. bie Rrantheit; wielka choroba, bie Grilerfle.

Chorobliwy, chorowity -a, -e, a. frantbaft, franflic. Chorobsko -a, n. eine leibige Rrant-Cherowac, st. nd. 2. frant fein: -

na smlere, tobtfrant fein Chory -a, -e, 1) a. tranf; 2) subst.,

m. ber Rrante. Chorzysta -y, m. ber Chorfanger.

Chow -u, m. bie Bucht, g. B. Chai. Pferte., Biebgucht.

Chować, st.nd. 1. 1) vermabren, aufbeben, verbergen; 2) gieben, ergie-ben, v. chodowac; 3) balten, cho-

wac przykazania, bie Gebote bal. ten, beobachten; 4) begraben, beerbigen. [beobachtet; 2) gezahmt. Chowany -a, -e, 4. 1) aufbewahrt, Chowlerac, st. nd. 1. 2. bin unb ber

madeln, bewegen; - sie, v. r. -Chrabaszcz -a, m. chrzaszcz, ber Rafer.

Chrabust -u, m. bot bastoblartige

Rragfraut, ber Biefentobl, bie Wafferbiftel. laufbuften. Chrachac, st. nd. 1. fich raufrern, Chrachala -y, m. ein Raufperer. Chrapac, st nd. 2. fcnarden, re-

deln; - sie do czego, mornach ringen, trachten ; - sie, flettern, flimmen.

Chrapala -y, m. ber Schnarcher. Chrapka -i, f. 1) bie Beiferfeit, v.

chrypka; 2) ber Groll, bas Beluft; miec chrapke na kogo, jemanbem an ben leib geben, etwas auswifden mollen.

Chrapliwy -a, -e, a. (chrapowaty) beifer, fonarchenb, rochelub; raub tonenb, fcmetternb, fcnarrenb. Chrapowaty, v. chropowaty.

Chrobot -u, m. bas Beraffel. Chrobotac, st. nd. 2. raffein, raficelno. ideln. Chrobotliwy -a, -e, a. raffeinb, ra-

Chobry -a, -e, a. tapfer, fubn.) Chromac st. nd. 2. binten, labm geben, lahm fein.

Chromy -a,-e, a. -mo, ad. hintenb, labm gebenb, labm.

Chronic, st. nd. 3. fconen, fchuben. bewahren ; - sie, v. r. fich verber-

gen; fich por etwas buten, in Acht nebmen; etwas meiten, permeiben. flieben.

Chroniczny -a, -e, a. dronifd. Chronologia -i, f. bie Chronologie,

Beitrednung. Chronologiczny -a, -e, a. drono-Chropowatość, chropawość -i, f. bie bolprigleit, Raubbeit.

Chropowaty, chropawy -a, -e, a. bolprig, raub. Straudwert.

Chroseiany -a, -e, a. von Reifig, Chrosciasty -a, -e, e. ftraudicht, voll Reifig.

Chrosciel, chrusciel -a, m. ber Bactelfonia; v. derkacz. Chroseina -y, f. bas Beftraud, Ge-

buid. Straudwerf. Chrost -u, m. bas Reifig, Reisholg, Straudwert, Ifnorpeln. Chrupac, st. nd. 2. Inaden, Inadjen,

Chrustac, st. ad. 1. 2. chrustnac, dk. 2. raffeln, praffeln, fniftern. Chrypka -i, f bie Beiferfeit; v. ber Rreen. chrapka. Chrzan -u, m. bot. ber Deerrettig,

Chrzastka -i, f. 1) ber Anorrel; 2) bot, eine Art Dildidmamme. Chrzastkowaty-a,-e, a. inorpelict. Chrzaszcz -a, m. 1) ber Rafer (Dai-

fafer): 2) bot, ber Breitling, eine Bilgart.

Chrzaszczyk -a, m. d. ein Raferchen. Chrzeielnich -y, f. ber Taufftein,

bas Saufbeden. Chrzeiny -in, pl. f. 1) bas Rinb. taufen; 2) ber Rinbtaufichmaus.

Chrzescianin -a, m. ber Chrift Chrzescianka -i, f. bie Chriftin. Chrzescianski -a, -ie, a. driftlid.

Chrześcianstwo -a, n. bas Chriften. tbum. fraufchen. Chrześcić, st. nd. 3. flirren raffeln, Chrzesniak -a, m. ber Taufling

Chrzest -chrztu, m. bie Taufe. Chrzest -u, m. bas Geflirre, Beraf. fel, Beraufch. fber Bathe. Chrzestny -a, -e, a. Lauf -; -ojciec,

Chuć -i, f. bie Gier, finnliche guft. Chuch -u, m. ber baud. Chuchac, st. nd. 1. hauchen.

Chuchrak -a, m. ein Schwadling. ein Denich jum Umblafen.

Chuchro -a, n. bas Bifchbunbel, bas Gingemeibe ber Rifche.

Chudactwo -a. n. 1) bie 21rmfelig. feit, bas armfelige Befen; 2) arme Leute, armes Bolt. Denfc. Chudak -a, m. ein armer, elenber Chuderlawy -a, -e, a. etwas mager Chudeusz -a, m. ein armer Teufel.

Chudnac, st. ud. schudnac, dk. 2. mager merben, abmagern. Chudoba -y, f. 1) bie Armuth;

2) bas bab und Gut; (bie fieben Gachen). Chudose -i, f. bie Dagerfeit.

Chudy -a, -e, a, -do, ad. 1) mager; 2) armfelig. liderfden. Chudziatko -a, n. ein armes Be-Chudzic, st. nd. 3. abmagern laffen,

mager maden. Chudzina -v. f. ein armer Schluder.

Chudziuchny -a, -e, a. außerorbentlich mager. Chusta -y, f. 1) ein großes Um-

folagetud: 2) ein gappen, Abmifc. Chustac, st. nd. 1. fcaufeln. | tud. Chustawka -i, f. bie Chautel Chusteczka -i, f. ein Tud; Salstud (na szyję); Schnupftud (-do

Chutko, ad. burtig, fonell. [nosa). Chwacki -a, -ie, a. -ko, ad. 1) tudo-tig, fcarf; 2) raid, fluas. Chwala -y, f. ras lob, ber Rubm,

Ruhmrerigfeit. bie Gbre. Chwaiba -y, f. tie Brablerei, Chwalca -y, m. ber lobrebner, Ber-Breismurbiafeit. ebrer. Chwalebność -i. f. bie geblichteit, Chwalehny -a, -e, a. -nie, ad. loblich, lobenewerth, preismureig.

Chwalie, st. nd. 3. loben, rubmen. Chwarseic, st. nd. 3. raufden (pon feibenen Rleibern).

Chwascisty -a, -e, a. voll linfraut" Chwast -u, m. bas linfraut. Chwastowaty -a, -e, a. unfrautartia, ftruntia. fRert.

Chwat -a, m. ein tuchtiger Buriche, Chwiac sie, st. nd. 2. r fdmanfen, manten, taumeln Chwiejnose -i, f. ber Bantelmuth

bie Unentimioffenbeit.

Chwierutac, st. nd. 1. (v. chowierac) etwas bin und ber bewegen; fnarren; - drzwiami, mit ber Thure fnarren. and the second

Chwila -i, f. bie Beile, ber Mugen-Beilden. blid; d. chwilka. Chwielka -i, f. v. fijalek, bot. tas Chwoszczka-i, f. bot. v. koszczka, bas Schafthen.

Chwycic sie, st. nd. r. 3. czego, etmas ergreifen. Ipaden. Chwytac, st. nd. 1. faffen, greifen,

Chyba, c. es fei benn bag; anger Chybac v. chybotac. Chybiac, st. nd. 1. chybic, dk. 3. fehlen, verfehlen, nicht treffen.

Chybki -a, -ie, a. -ko, ad. burtig, Majd beit. flint, rafd. Chybkose -i, f. bie Gurtigfeit, Chybotac, st. nd. 2. etwas ichau-fein, 1. B. einen Rabn; - sic, v. r. Ifid) -Chyc! i. bufd! bors!

Chychotac, sie, A. nd. 2. r. fichern, überlaut laden : v. rzechotać sie. Chychotanie -a, n. bas Richern, Befider; (chychotki.) [buden. Chylic sie, st. nd. 3. fich neigen, Chylklem, ad. gebudt, gebudt, bud. [Schlaubeit. linge; (chylatka).

Chytrose -i. f. bie Lift, Arglift, Chytry -a, -c, a. -ro, -rze, ad. liftig, argliftig, folau.

Chyrose -i. f. bie Burtigfeit. Chyzoskoez -a, m. bas Grringthier

ber Springhafe, Chyży-a,-c,a.-zo,ad. burtig, flint. Clac, st. nd. 2. hauen, Diebererfegen. Ciag -u, m. 1) ber Bug, bas Bie-ben; 2) -czasu, ber Beitraum; 3) -dalszy, bie fortfebung. Ciagle, ad. in einem Buge, fortmab.

renb, ununterbroden.

Ciaglosć -I, f. 1) bie Debnbarfeit; 2) bie Dauer.

Ciagly-a, -c, a. -gle, ad. 1) behubar; 2) fortbauernb, fortwahrenb. Ciggnac, st.nd. 2. 1) gieben, behnen;

2) fortfegen; - sie, v. r. fid -. Ciggnienie -ia, n. bas Bieben, bie [gogen, gefchlagen. Biebung. Ciagniety, ciagniony -a, -c. p. ge-Cialo -a, n. 1) ber Leib, Kerper; 2) ber Leidnam (trup); 3) -nicbleskie, ber Simmele. Belttor. rer; 4) boze cialo, bas grobnleid.

namefeft. Cialosklad -u. m ber Rerverbau. Cialowy, cialny -a, -e, a forrerlid,

leiblich.

Ciapac, st. nd. 1. im Rothe trant. fden, maten. Ciapu! ciapu! i. tripp, trapp! np.

ciapu kapusta, ciapu groch, alles unter einander werfen, mifchen, eine Rebensart jur Bezeichnung ber Unordnung.

Ciarki -rek, pl. 1) ber Schauer, bas Schautern; 2) bot. tie Schlehbee. ren, Schmargbornbeeren, v. tarki.

Ciascisty -a, -c, a. teigig, fligig. Ciasnose -i, f. tie Enge. Ciasny -a, -e, a. -no, ad. 1) enge;

2) befdranft.

Ciasta -ast, pl. ciastko -a, n. bas Badwert, Bebadenes. Ciasto -a, n. ber Teig.

Ciaza -y, f. 1) bie Schwere; 2, bie Comangerfdaft. Ciazvo, st. nd. 4. laften, bruden, be-Cibora -y, f. v. cybora, bot. bas Eppergras. [Stille; (z cicha.)

Cichaczem, ad. im Stillen, in ber Cichose -i, f. bie Stille. Cichy -a, -c, a. -cho, ad. ftille, rubig.

Ciec, st. nd. 2. fliegen, rinnen, trie-Ciccic -ia, n. ber Sieb Ciccierzyca -y, f. v. eleciorka, 1) bot. bie Richererbie; 2) bas Birf.

bubn. Ridererbfe. Ciecierzyczka -l, f. bot. vie wilve Cicciorcezka -i, f. 601. bie Belt. ichen; - upstrzona, bunte Beltiden, Chaflinfen, Rrouwiden. Cieciorka-i.f. 1) bot. rie.Richererbfe, v. ciecierzyca; 2 tas Birffubn.

Cicciwa -y, f. bie Cthne am Bogen, Connr. [2) ein fluffiger Rorper. Ciecz -y.f. v. plyn, 1) bie Bluffigfeit; Ciega -i, f. v. dega, bie Schwiele,

Strieme. Ciegaczka -i, f. bae Glieberreifen. Ciegatki -tek, pl. bae Unfranufel (am Pfluge) ; v. wicie.

Ciegiel, cyngiel-gla, m. ber Conel. Ier am Gemebr. ffort. Ciegiern, ad. in einem Buge, inimer-

Ciegoty -ot, pl. bas Glieberbebnen. Ciek -u, m., cieczenie -a, n. bas Kliegen, ber Slug. Bigbegierbe. Cickawość -i, f bie Plengierbe, Ciekawy -a, -c, a. -wie, ad 1) neugierig, wisbegierig: 2, intereffant;

2) Unwiffenbeit.

Cie 3) rennenb, haftig, bigig, (von Pferren, Dofen beim Bielen). Ciekly -a, -e, a. fluffig, fliegend. Cielak, ciolak -a, m. 1) ein großes Ralb; 2) ein bummer Denich Cielatko -a,n. d. 1) ein junges Ralb, ein Ralbden; 2) ein Ralb Dofis. cielatko boże, v. głupiuchny. Ciele -iecia, n. bas Ralb. Cieiec -lca, m. 1) ein Ralb; 2) bas golbene Ralb (ber Biraeliten) Cielecina -y, f. bas Ralbfleifc Cielecy -a, -e, a. Ralber. Ralbe. Cielesnose -i, f. 1) bie fleischliche feit, fleischesluft, Wolluft; 2) bas forverliche Befen. Cielesny -a, -e, a. 1) fleifchlich, Bleifches., finnlich; 2) leiblich, for-verlich; 3) Rorper Leibes., gleifch. Ciclic sie st. nd. 3. r. falben (von Ruben, Birichen u. f. m.). Cielistose -i, f. 1) vie Beleibtheit. Reiftiafeit; 2) bie gleifdfarbe. Cielisty -a, -e, a. 1) mobibeleibt, feift; 2) fleifchfarbig. Cielny-a,-e, a. 1) trachtig; 2) (cialny) forperlich, leiblich. Cielsko -a, n. ber Beib, Rorber (peractlich); grzeszne cielsko, ber funbige Leib. Ciemie -mienia, n. ber Scheitel: nie w cicmie bity, er ift nicht auf ben Ropf gefallen. Ciemiernik -u, m. bot. bie Diefe-Ciemierzyca-v, f.bot.bic meife Miefemury; - czarna, bie Chriftmury. Ciemierzycznik -u, m. bot. bas große Sefamfraut. Ciemiezca -y, m. ber Blager, Bebruder, Erpreffer. Ciemiezyć, at. nd. 4. plagen, bebruden, erpreffen.

po Ciemku, ad, im Rinftern. Ciemnawy -a, -e, a. etwas finfter.

fangnif, finfteres Boch

Ciemnic, st. nd. 3. finfter, buntel

Ciemnica -y, f. ein finfteres Be-

Ciemniec, st. nd. 2. finfter, buntel.

Ciemniuchny, ciemniutenki -a,

Ciemnoso -i, f. bie Binfterniß,

-ie, a. gang buntel, finfter, ftod.

[werben.

Dunfelbeit.

machen, verbunteln, verfinftern.

bunfel.

Ciemnozielony -a, -e, a. buntel-Ciemny -a, -c, a. 1) buntel, finfter; 2) unbentlich, unverftanblich; 3) bumm, unwiffent ; (ciemny jak tabaka w rogu). Cien -ia, (u), m. 1) ber Schatten; 2) cienie nocne, v.strzali jad, bot. Machtichatten (giftig). Cienczec, st. nd. 2. bunner merben. Cienczyc, st. nd. 4. bunner, feiner machen, perbunnen Cienic, st. nd. 3. Schatten machen. mit Schatten umgeben. Cieniować, st. ud. 2. fcattiren Cienki, -a, -ie, a. -ko, ad. 1) bunn fein ; 2) ichlant. beit. Cienkose -i, f. bie Dunnheit, Rein-Cienkusz -u, m. bas Salbbier, Dach. 2) ein Schattenbach. Ciennik -u, m. 1) ber Sonnenichirm; Cienisty -a, -c, a. Schatten., fcattenreich. Cicplawy -a, -e, a. etwas warm, lau; v. letni. Cieplec, st. nd. 2. marm merben. Cieplic, st. nd. 3. marm machen, ermarmen, v. ociepiic, dk. Cieplice -ic, pl. marine Baber. Cieplik -u, m. ber Barmeftoff. Cieplo, ad. 1) warm; 2) subst. n. Die Barme, v. cieptosc. Cieplomierr-a,m.v.termometr, ber Barmemeffer, Das Thermometer. Ciepiuchny -a, -e, a. -chno, ad. recht febr, angenehm marm. Cieply -a, -e, o. -plo, ad. marm. Cieriica -y,f. v. miedlica, bie flachsbreche. Clern -ia, (-i) m.(f.) 1) ber Dorn, Stadel; 2) bot. ciernie, bie Dornen, ber Dornstrauch; ciernie biate, ber Berberiettrauch v. glog; kozle, ber Bodebern, bie Bodebiftel; - tarki, ber Schlebborn, Schwarzborn. Ciernlowy -a, -e, a. Dornen-; cierniowa koroua, Dornenfrone. Ciernisty -a. -e, a. bornig, ftachelig. Cierpiec, st. nd. 2. leiben, bulben. Cierpienie -a, n. bas Leiben; bie Dulbung. Cicrpki -a, -le, a, -ko, ad, 1) beeb. v. wytrawny; 2) mibrig, raub.

Clerpkość -i, f. 1) bie Gerbe, Berbigfeit; 2) Bibrigfeit. Cierpliwość -i, f. bie Gebulb. Cierpliwy -a, -e, a. -wie, ad ge-

Cierpliwy -a, -e, a. -wie, ad gebulbig Cierpnac, st. ud. 2. 1) flumpf werben (o zebach); 2) einimlafen

ben (o zębach); 2) einifolafen (o rękach, nogach), hefauen. Ciesioka - 1, f. v. ciesielstwo, 1) bas 3 immerbanbwert; 2) bie Simmerarbeit. [mannē-Ciesielski - a, -ie, a. 3 immer-Ciesielstwo-a, n. v. ciesiolka, bas 3 immerbanbwert.

Ciesla -i, m. 1) ber Bimmermann; 2) ber birfofdroter, Braunfdroter

cin Kāfer).
Cieślica -y, f. bie Deffel. Soblart.
Cieśn -i. f. bie Enge. Bekrangnig.
Cieśnina -y, f. bie Enge. Bekrangnig.
Cieśnina -y, f. bie Enge. Becruge.
Cieśnina -y, f. bie Enge.
Cieśnina -y, f. bie Enge.
Cieżnina -y, bas Birtbuh, ber
Cieżna -u, m. bas Birtbuh, ber
Cieżna -u, m. bie Bat, Schwert, bas
Groich. [flact; v. ciąża.
Cieżnarość -l, f. bie Schwanger.
Cieżnarość -l, f. bie Schwanger.

Ciezki -a, -ie, a. -ko, ad. fcmer. Ciezkomierz -a, m. v. barometr, ber Schwermeffer, bas Barometer, Ciezkość -i, f. 1) bie Schwere; 2) Schwierigfeit.

Ciężyć v. ciążyć.

Ciocia -i, f. v. ciotke, d. bas Tanten, bie Wuhden.
(Rath.
Ciodak -a, m. v. cielak, ein großes
Cios -u, m. 1) ber Sich. Sollag;
2) ein bedauerreitein, Dusderftein.
Ciosowy-a, -g.a. 1) fich. Sollag;
2) — kamien, ein bedauerr Banstein.
Ciocoxy -a, -e, a. Wuhmen;
Ciotecxy -a, -e, a. Muhmen;

Geschwister-(3. B. Kind). Ciotka-i, f. die Tante, Muhme, Base. Ciotuchna -y. ciotunia -i, f. d. das Mühmchen, Tantchen.

Cis -u, m. ber Gibenbaum. Cisawy -a, -e, a. nufbraun, fafta-

nienbraun. Ciskać, st. nd. 1. cisnać, dk. 2. werfen, fcmeißen, fcleubern. Ciskawka-i,f.v. proca, b. Schleuber. Cisnac, st. dk. 2. 1) v. ciskac; 23 pruden; — sie, v. r. fich prangen. Cisnlenie – a, n. das Druden, ber Drud.

Cisowy a, a, a, Gibenbaums, Cisza y, f, bie Stille, Ginjamteit. Ciszec, se. nd. ucionac, dk. 2. fitll werben. Ciszyc, et. nd. uciszyc, dk. 4. fitllen, Ciuciubabka - i, f. v. ślepn babka, bie blinke "ub (in giwerbied).

Ciuciubabka-i, f. v. ślepa babka, bie blinbe Rub (ein Rinberfriel). Ciulać, st. nd. 1. fparen, fammeln, forgfam auffparen. Ciupa-v. f. ein enged findaretoat.

Clupa - y, eine eine gee, finderee Sen, clas Wohnney - y, m. der Troßfinedt (der der Clurzee, et a. d. 2. fernbedt, einer en Gizba - y, f. das Gebränge, (der Wienfehr). Jeaftirfel. Cizmy - zm, ów. pd. die Manne. Cliba - y, f. das Gebränge, (der Clizmy - zm, ów. pd. die Manne. Chik, s. s. o., s. d. der werben, efeln, lebelfeiten enwinnen. Hebelfeiten der Ckliwosé - d. f. die Uestelfeit. der

Ckliwość -i, f. die Uebelfeit, der Ckliwość -i, f. die Uebelfeit, der Ckliwy -a, -e, a. -wie, ad. elelhaft, Uebelfeit erregend. Clo -a, n. der Joll.

Cnia -y, f. 1) eine bichte Kinsterniß; 2) eine Unmenge (Mbyriabe). Cinentarz -a, m. ber Kirchhof, Friebhof, Gottesader.

Cmić, se. nd. 3. 1) fiufter machen, blenben, verbunkeln; 2) bampfen, fart rauden; — sie, v. r. bunkel, werben. [ber Junge flatichen. Cmoknac, se. nd. 2. schmeben, mit Cnota -y, f. bie Lucenb.

Cnotliwose -i. f. bie Tugenbhaftig. feit, Moralitat. Iraliid. Cnotliwy -a, -e, a. tugenbhaft, mo-Cny -a, -e, a. ehrmurbig, geachtet. Co? 1) pr. mas? - co, mas; czyn, co kaza, thue, mas man bir befiehlt; malo, ale co dobrego, es ift menig, aber etmas gutes; 2) co. pr. melder; np. książka, com kupil, bas Buch, welchesich gefauft babe; 3) co, faft ein jeber; np. co Polak, to Stanislaw, faft jeber Bole beift Stanislaus; 4) co, jeber, alle; np. co godzina, alle Stunden; co noc, fete Racht Codziennie, ad. taglich, alltaglich.

60

Cod

Cofac, st. nd. 1. cofnac st. dt. 2. jurudgieben, jurudnehmen; - sie, v. r. fich gurudgieben.

Cofanie -a, n. bas Burudgieben, Burudnehmen (cofniecie) ; - sie, ber Rudgug. [irgend mas. Cokolwiek, ad. etwas, ein wenig; Cora -y, f. v. corka. Coraz, ad. immer mehr und mehr;

jebes mal mehr.

Corka -i. f. bie Tochter; d. coreczka, coruchnia, corunia, bas Tochter. den, Todterlein. Corocznie, ad. alljabrig, alle 3abre.

Cos, pr. etwas, etwas meniges, irgenb etwas. Cuch -u, m, ber uble Berud.

Cuchnac, st nd. 2. ubel riechen. Cucic, at. nd. 3. weden, aus ber mert. Donmacht weden. Cud -u, m. bas Bunber, Bunber-Cudacki -a, -ie, a. munberlid,

abenteuerlich. Cudactwo -a, n. bas munberliche

Beug, bie Abenteuerlichfeit. Cudaczyć, st. nd. 4. munberliches Beug machen.

Cudak -a, m. ein Sonberling, abenteuerlicher Denfd.

Cudnose -i, f. bie munberbare Sponheit, bas Bunbervolle. Cudny -a, -e, a. -nie, ad. munber-

foon, munberno Cudo -a, R. Das Bunberbing; cuda wyrabiac, Bunberbinge machen.

Cudotwor -u, 1) bie Diggeburt; 2) bas Bunbertbier. (thater. Cudotworca -y, m. ber Bunber-Cudować, st. nd. 2. v. dziwować sie, fich munbern, [v. dziwowisko. Cudowisko -a, n. ein Schaufviel, Cudowny -a, -e, a. 1) munberbar; 2) munberlich; 3) munbertbuenb.

Cudzolostwo -a, n. ber Chebruch. Cudzoloznica-y,f. bie Ghebrecherin. Cudzoloznik -a, m. ber Chebrecher. Cudzolozyc, st. nd. 4. ebebrechen. Cudzoziemiec -mca, m. ber Auslanber, Frembling.

Cudzoziemski-a, -ie, a.auslanbifd. Cudzozieinszczyzna -y, f. alles Auslanbijde, j. B. auslanbijde

Sitten, Gebrauche. feinbeimiich. Cudzy -a, -e, a, -dzo, ad.fremb, nicht Cudzysłów -u, m. bas Anfübrungs. zeichen.

Cug -u, m. 1) v. przewiew, ber Buft. jug; 2) - (wozów, koni) ein Bug; 3) v. pociag, ein Bug, (a. B. im

Chadfriel). Cugiel -gla, m. ber Bugel.

Cukier -kru, m. ber Buder; - lodowaty, ber Buderfanb; glowa cukru, ein but Buder; cukry, pl. |bie Bonbone. bas Budermert. Cukierki -ow, pl. bas Budermert, Cukiernia -ni, f. bie Buderbaderei, Conbitorei.

Cukierniczka -i, f. 1) bie Buderbaderin : 2) bie Buderbuchie.

Cukiernik -a, m. ber Buderbader, Conditor, Cukrować, st. nd. 2. cukrzyć, nd.

4. gudern, übergudern. Cukrowaty -a, -e, a. juderartig. Cukrowy -a, -e, a. 1) Buder-;

2) guderfüß. Cukrzec, st. ud. 2. ju Buder merben, auderfüß werben.

Cuma -y, f. bas Schiffsfeil. Cup! — lup! tup po sobie, t. rippe, rappe, ba fagten fie fic. Cwal, czwał -u, m. ber Balopp. Cwalować, st. nd. 2. galoppiren.

Cwelich -u, m. cweliszek -szku, m. ber 3millid. fa. 3millid. Cwelichowy, cweliszkowy -a, -e, Cwiartka -i, f. ein Biertel; - papieru, ein Quartblatt.

Cwiczenie -ia. n. bie llebung. Cwiezye, st. nd. 4. 1) üben, abrich.

ten; 2) berb guchtigen. Ćwiek -a, m. d. ćwieczek -czka, m. bie 3mede, ber 3mednagel.

Cwiekować, st. nd. 2. tuchtig gubauen. [Gimer, bie Ranne.

Cwiere -i, f. 1) bas Biertel; 2) ber Cwierk -u, m. bas Birpen, Begirpe. Cwierkac, st. nd. 1. girpen.

Cwiertnia -i, f. ein polniffes Getreibemaß (in Rujawien), etwa ein Biertel Malter.

Cwiertować, st. nd. 2. viertheilen. Cwik -a. m. 1) ein Schlaufopf, ein burdtriebener guche; 2) ein polniiches Rarteniviel.

Cwikla -y, f. bot, v. burak, bie Runtelrube, rothe Rube. Cwiklany -a, -e, a. Runfelruben ..

Cwykiel -kla, m ber 3midel. Cybet -u, 1) bas Bichbanb.

ibettbier, bie Bibettate. Cybetowy -a, -e, a. 3ibet.

Cybora -y, f. v. cibora, bot. bas Cupergras. IChborium.

Cyboryum, cymboryum, n. tas Cybuch -a. m. bas Breifenrobr. Cyc -u, m. 1) bunter Rattun, ber

it; 2) cyce, pl. bie Binen, bie Bruite ber Gaugethiere. Cycek -cka, m. d. 1) ein Binden; 2) bie Gribe, ein Enbe von etwas.

Cyfra -y, f. bie Biffer, (bas Beichen für eine Babt).

Cygan -a, m. ber Bigeuner Cyganic, st. nd. 3. fdminbein, betribaen.

Cyganka -i, f. bie Bigeunerin. Cyganski -a, -ie, a. po cygansku,

ad. Bigeunere, gigeunerifch. Cyganstwo -a, n. 1) bas Bigeuner. volt, bie Bigeuner; 2) tie Schwin-

belei, Betrugerei Cygaro -a, n. bas Gigaro.

Cykorya -i, f. 1) bot. bie Cicorie. ber Beamart: 2) ber Cichorientaffee.

Cykuta -v. f. v. swinia wesz, bot. ber Schierling (giftig).

Cylinder -dra, m. 1) ber Chlinder, eine Balge; 2) eine Chlinberubre, (cylindrowy zegarek).

Cymbal-a, m. v. glupiec, ein bum-

mer Denfc, ein Ginfaltepinfel; pl. cymbaly, bie Combel. Cyna -y, f. bas Binn.

Cynadry -ow, pl. bie Mieren nebft gungen unb leber ber Ochfen unb Ralber. [Bimmetrinbe.

Cynamon -u, m. ber Bimmet, bie Cynamonowy -a, -e, a. Bimmet.; (- kwiat, bie - Bluthe).

Cyngiel -gla, m. v. ciegiel, ber Soneller am Bewebr

Cynk -u, m. ber Bint.

Cynkowy -a, -e, a. 3inb.

Cynober -bru, m. (slarczyk merkuryuszu) ber Binnober. Cynowod -u, m. bot. rie Agelei v.

orlik. Cynowy -a, -e, a. Zinna, zinnern. Cypel -pla, m. d. cypelek, 1) bie

Sribe; 2) ganbaunge. Ifpibia. Cyplowaty -a, -e, a. gipfelartig, Cypr -pru, m. ber Cypernbaum. Cyprowy -a, -e, a. Chrern.

Cyprys -u, m. bot. 1) bie Correffe, ber Coprefferbaum; 2) bas Copreffentraut, bie Gartenebrreffe.

Cyprysowy -a, -e, a. Copreffen. Cyranik -a, m. ber Saumfuß, Con-

nenvegel. Cyranka -i, f. bie Rriechente. Cyrkiel -kla, m. (cerkiel), ber 3ir-

fel (ein Inftrument). Cyrklowac, st. ud. 2. girteln, abair. Cyrkulacya-i, f. v. obieg, ber Um-[umlaufen, berumgeben. Cyrkulowac, st. nd. 2. girfuliren. Cyrkularz -a, m. v. okólnik, ein Runbfdreiben, Girfular.

Cyrograf -u, m. Die Teufelsperfdreibung. Cyrować, st. nd. 2. (cérować) fter-

ben, flopfen. Cyrulik -a, m. ber Barbier, Baber.

Cysterna -y, f. bie Cofterne, ein Bafferbebalter. Imond. Cysters -a, m. ber Coftergienfer-

Cytacya -i, f. v. zapozew, bie geridtlide Borlabung. ftabelle. Cytadela -i, f. v. twierdza, bie Gi-Cytować, st. nd. 2. v. przytaczać,

eitiren, anführen. Cytra -y, f. bie Bither (ein mufifalifdes Inftrument).

Cytryna -y, f. bie Bitrone. Cytrynowy -a, -e, a. Bitronene, gie

tronengelb. Cywilizacya -i, f. bie Civilifation. Cywilizować, st. nd. 2. einififiren.

Cywilnosc -i, f. ber Civilftanb, bas Civilfac. Cywilny -a, -e, a, einil, meltlich. Cząbr, v. cabr.

Czaic sie, st. nd. 3. r. lauern, fic

auf tie gauer ftellen.

fummel, romifche Rorianber; zytua, gemeine Raben, bas Rorn-

Czarny -a, -e, a. -no, ad. fdmara:

ezarna zwierzyna, bas Schwarg.

wild; czarne ziele, v. zawilec,

bot, bie Ruchenfcelle, Schlotter.

Czarność -i, f. bie Comarge. Czarnucha -y, d. czarnuszka -i, f. bot. ber Schwarzfummel; - ogrodowa, ber jahme Schwarz.

wnica.

roschen.

blume.

[Bauber.

Czaik -a, m. ein fleiner Rabn ber Rofafen, v. czajka. Czajka -i, f. 1) ber Ribit, ein Bogel; 2) v. czaik.

Czamara -y, f. ein langer Rod, ge-

mobnlich mit Schnuren befest. Czapeczka -i, f. d. ein Müßchen. Czapka -i, f. bie Müße; czapkę zdjąc, bie Müße abnehmen.

Czapkowac, st. nd. 2. 1) bie Dute abnehmen; 2) ben geborfamen Diener machen, fich por jemanbem

ichmiegen und biegen. Czapla -i, f. ber Reiher. Czapli -a, -e, a. Reiber. Czapnik -a, m. ber Dugenmader. Czaprak -u, m. bie Schabrade. Czapstryk -u, m. v. capstryk.

Czara -y, f. 1) v. czasza, eine Shale, Trinffcale; 2) (otwor wulkanu), ber Rrater, v. krater. Czarci -a, -ie, a. 1) Teufele, teuf.

lifch; ezarcie lajno, ber Teufele. foth, ein barg; 2) -ci, subst. pl. bie Teufel.

Czarka -i, f. d. 1) eine fleine Trinf. ichale; 2) bie Untertaffe (bie Dbertaffe beißt: kubek) v. miseczka. Czarnawy -a, -e, a. fdmarzlid.

Czarniuchny, czarniusienki -a, -ie, a. gang fdmary, foblidmary. Czarnobrewa -y, f. ein fcmarg-

augiges Dabden, Czarnobrunatny -a,-e, a. fcmarz. braun; v. ciemnogniady.

Czarnobyl -u, m. v. tojad, mordownik, bot. bie gefegnete Diftel, ber Gifenbut (giftig).

Czarnogardl -a, m. bas Schwarg. fehlchen (gatunek pliszek).

Czarnogłów -u, m. v. lani czyściec, bot. bas Gefelfraut, ber Gefel. Czarnoglowka -i, f. bie Schmarg. meife, bas Schmargfopfchen, (gatunek sikory). fdmargblau.

Czarnomodry -a, -e, a. bunfelblau, Czarnokrusz -u, m. bas Becherg. Czarnoksięski -a, -ie, a. fcmarz. funftlerifd, gauberifd, Bauber. Czarnoksięznictwo -a, n. bie 3au-

berfunft, Somaratunftelei. Czarnoksięznik -a, m. ber Schwarg.

funftler.

Czarnokwit -u, m. bot. bas Beren-

Czarodziejski -a -ie, a. jauberiich. Czarować, st. nd. 2. beren, jaubern. Czarownica -y, f. 1) bie Bere; 2) bot, bas berenfraut, v. czarnokwit. Czarownik -a, m. ber herenmeister. Czarowny -a, -e, a. Bauber. gau-Czart -a, m. ber Teufel. [berifch.

Czartnica -y, f. bie Seeflebermaus. Czartoploch -a, m. bot. ber ungetheilte Blatterichmamm.

Czartowe ziele, n. bot. bie Cfabioft, v. dryakiew. Czartowski -a, -ie, a. teuflifch.

Czartowstwo-a, n. bie Teufelebrut. Czary -ow, pl. 1) bie Bererei, Zau-berei; 2) ein Liebestrant. Czas -u, m. bie Beit. [chronolog.

Czasopis -a, m. ber Chronolog; v. Czasopismo -a, n. bie Beitichrift. Czasować, st. nd. 2. abmanbeln. contugiren. fverganglich.

Czasowy -a, -e, a. Beit., zeitlich, Cząstka -i, f. 1) bas Theilchen; 2) bas Grbtheil. Cząstkowy -a, -e, a. -kowo, ad.

Theil., theilmeife, partiell. Czasza -y, f. v. czara, eine Schale. Czaszka -i, f. bie birnichale, ber Schabel.

Czaszki -szek, pl. bie Arme, womit fich einige Bafferthierden an anbere Rorper anbangen und feft. ften fonnenba.

Czaszkowaty -a, -e, a. 1) fchábelformig; 2) fcalenformig.

Czatować, st. nd. 2. auflauern, aufpaffen. (Borpoften, Felbmacht. Czaty at, pl. 1) bie Lauer; 2) bie Czcić, st. nd. 3. ebren, verebren. Czelgodny -a, -e, a. chrwurbig Czcionka -i, f. bie Better. Czczość -i. f. 1) bie Leere : 2) Gitel.

Czczy -a, -e, a. czczo, ad. 1) hohl, inmenbig leer; 2 nuchtern; 3) eitel, unnús. fbebemb.

Czechel-chla, m. v. zglo, tas Ster-Czeczotka -i, f. bas Biticherlein, ber Deerzeifig. (Art Store. Czeczuga -i, f. ber Sterlet, eine Czekac, st. nd. 1. marten; (ftunben). Czekan -u,m. ein ungarifder Streit.

tolben. (Chotolabe. Czekolada -y, f. (czokolada) bit Czeiadnia -i, czeladnica -y, f. bit Wefindeftube.

Czeladnik -a, m. 1) ber Befell;

2) ein Dienftbote. Czeladny -a, -e, a. Befinbe.

Czeladz -i, f. bus Befinbe, bie Dienftboten.

Czelusc -ci, f. ber Dfenmunb; bie Dfenwolbung (Dede).

Czemu? pr. marum? po czemu? wie thener? Czep -u, m. 1) ber gweite Dagen

ber Biebertauer; 2) eine große haf. liche Saube.

Czepek -pka, m. bie Saube.

Czepic, st. nd. 3. 1) anbeften, anbaten, faffen, anbangen; 2) bie Saube auffegen, bauben; - sie,

etwas anfeben, fich ranten. Czepiec -poa, m. 1) eine Saube; 2) bot. bie Spistlette; - rzepikowy, gemeine Spitflette, fleine

Riette. Czepiga -i, f. 1) bot. v. kozica, bit Bflugfterge; 2) ber Rlettervogel. Czereda -y, f. ein Schwarm Den-

fden. [firfche, Rasbeere-Czeremecha -y, f. bot. bie Bogel. Czereśnia -i, f. v. tereśnia, bit

Gustirfde. Czermien -ia, m. bot. bas Schlangentraut ;- blotny, Sumpfichlan-

gentraut, Frofchfraut, bie BBaffermuttermurg. [Großaaronebart. Czermieniec -nca, m. bot. ber

Czern-i,f. bie fomarge garbe, Rleibung u. reral.

Czernić, st. nd. 3. 1) ichmargen; 2) anichmargen, perlaumben: sie, v. r. fcmarg erfcheinen.

Czernica -y, f. 1) ber Tintenfifd, Bladfifd; 2) bot. bie Blaubeere. Czerniczek -czka, m. bas Dobren. fopfden (gatunek pliszek).

Czernidlo -a. n. 1) bie Schmarge: - drukarskie, bie Budbruder. fcmarge; 2) bie Berlaumbung, Anschwärzung, v. oczernienie. Czerniec -rnca, m. bot, bas Cbri-

ftoffrant, Schwargfraut, bie Bolfe. mura. fdmars merben. Czerniec, st. nd. zczerniec, dk. 2. Czernina -y, f. bas Schmargfauer Somargfleifd.

Czerpac, st. nd. 2. fcorfen. Czerstwose -i, f. tie Munterfeit,

Brifde, Ruftigfeit. Czerstwy -a, -e, a. munter, frifd, ruftig, fraftig.

Czerw -ia, m. bie Dabe.

Czerwiec -wca, m. 1) Junius, ber Bradmonat; 2) bas Johannisbint, bie bolnifche Schilblaus, beutiche Rochenille (ein Infett); 3) bot. bet Rnauel, Rnorrich; - trwaly, ausbauernber Rnauel, Rnebelfraut. Czerwic, st. nd. 3. Brut anfeben, anlegen (von Infeften) ; - sie, v.r.

bruten, beden (von Daben). Czerwien -ni, f. 1) bas Roth (im Rartenfpiel); 2) bot. bie Rubblume. v. kniat.

Czerwienić, st. nd. 3. rothen, mit rother garbe anftreichen; - sig, v. r. fich rothen.

Czerwieniec -nca, m. 1) (czerwie-nica -y, f.) bot. bie garberochienjunge, bas rothe, echte garberfraut; 2) ein Dufaten. roth. Czerwieniuchny -a, -e, a. gang Czerwonak -a, m. ber glaminge,

Rothfuß. Czerwonawy -a, -e, a. rothlid. Czerwonka -i, f. v. biegunka krwawa, bie rothe Rubr.

Czerwonogardi -a, m. bas Rothfeblden, Rothbruftden. Czerwonogon -a, m. ber Roth-

fchwanz, (gatunek piiszek). Czerwonokrusz -u, m. bas Rethgulbeners, ber Rothichlag.

Czerwoność -i, f. die Röthe. Czerwony -a, -e, a. -no ad. roth. Czesać, at. ad. 2 1) tammen, firiegein; 2) (len) hecheln. Czesć -czci, f. Chre, Berebrung.

ber Breis.

Cześć -i, f. der Theil (eines Gangen); części ciała ludzkiego, die Theile bes menfchlichen Körpers; częścią, po części, ad. gum Theil,

cinigermaßen. Cześciowo, ad.

Częściowo, ad. theilweife. Cześnik -a, m. ber Dłunbfchent. Częstokroć, ad. oftmals.

Częstość -i, f. bie Oftmaligfeit. Częstotliwość -i, f. bie oftmalige Hanblung. [frequentativ. Częstotliwy -a, -e, a. oftmalig,

Czestować, sł. nd. 2. traftiren, bemirthen. Czesty -a, -e, a. -to, ad. oft.

Czkawka -i, f. v. czczkawka, bas Schluden. Człap -u, m. ein großer Pferbe-

fchritt, der Trab, v. stepa; czlapem, ad. (stepem) im Trabe. Czlek -a, m. v. człowiek.

Członek -nka, m. 1) das (Blieb; 2) bas Ditalieb.

Czlonkowanie -a, n. 1) bie Glieberung; 2) ber Glieberbau. Członkowaty -a, -e, s. glieberig.

Członkowy -a, -e, a. Glieber, Glieb. Człowieczeństwo -a,n, bie Menfchbeit, bie menfchliche Ratur.

Człowieczy -n, -e, a. Wienfchen. Człowiek -a, m. ber Menfch.

Człowiek-a, m. ber Menich. Człowiekobóg -a, m. ber Gottmenfch. Czmer-u, m. 1) v. drobiazg, etwas

Mingiges; 2) bas Kriebeln. [beln. Czmerać, st. nd. 1. friebeln, frab-Czochrać, st. nd. 2. zaujen, zerzaujen, fraus machen. Czolgać się, st. nd. r. 1. friecen.

Czolganie -ia, n. bie Rriederei. Czolko -a, n. eine Stirnbinbe (ber

Frauen) Czolnek -nka, m. bas Beberfciff. Czolno -a, n. ber Rahn, Nachen; v. Iodka, Iodž.

Czolo -a, n. 1) bie Stirn; 2) bie

Frente, Spiße; — ezolem bic, Ebrjurcht, Unterthänigkeit bezeigen.
Czolobitność -i.f. bie tieffte Unter-Czop -a, m. ber Japfen. Stöpfel.
Czopek -pka, m. ein fleiner Zarfen, Czopowe -ego, n. bas Zapfengelte, bie Getrantesteuer.

Czopować, sł.nd. 2. zuftopffeln, ver-Czosnaczek -czku, m. d. bot. bas Rnoblauchstraut, ber Lauchel, Seberich.

Czosnak-u, m. bot. ber Anoblauchgamanber, Lacheninoblauch.

Czosne-kniku, m. do iber Andblauch;
- psi, babczy, niedźwiedzi, Hunderinolauch;
- psi, Barenlauch; - pledziszek, ber wilbekauch; Bilblauch;
- luk, ber Aderlauch Aderfnoblauch; - luczek, Schnittlauch;
Braslauch.

Czosnkowy -a, -e, a. Anoblauch -; czosnkowe ziele, ber Lachenfnoblauch, v. czosnak.

Czterdzieści, num. pierają.

Czterdziesty -a, -e, a. ber vierzigfte. Czternascie, num. vierzebn. Czternasty -a, -e, a. ber vierzebnte. Cztery, num. vier.

Czerysta, num. vierbunbert. Czub -a, m. 1) ber Schopf; 2) ber Reberbuich.

Czubacz -a, m. bie Saubentaube, Schleiertaube.

Czubatka -i, f. 1) vie Houbenmeise, Schorfmeise (gatunek sikory); 2) vie Benelope (ein Bogel). Czubaty, czubiasty -a, -e, a. bu-

(dia, chophy.

Czubek - loka, m. 1) v. czub, bet
Buld, Schoyf; 2) -turecki, bot.
Auf Benetifentraut. [gaufen.
Czubić, st. nd. 3. bei ben Hazen.
Czubić, st. nd. 3. bei ben Hazen.
(z) wittern, ticchen; 3) (czuwac)
unden, nich (falfan, czub się,
v. r. do czego, fla etwa bewuje
Czuchrać, v. czochrać.
(fein.
Czucie -a, n. 1) bad Gefübl, bie
Gwnfinbung; 2) bie Cmpinbunge.

fraft. Czujność -i, f. bie Bachsamfeit. Czujny -a, -e, a. -nie, ad. wachsam. pflange, bas Sinnfraut. Czulose -i. f. bie Empfinbfamteit,

Bartlichfeit,

Czuly -a. -e, a. -le, ad. 1) gefühlvoll, empfinbfam, gartlid; 2) - kon. ein Bferb, bas man nicht mit ber Beitiche angutreiben braucht.

· Czupryna -y, f. ber Schorf, Saar. fdoof. mas machen. Czuwać, st. nd. 1. machen, über et. · Czwał, -u, m. v. cwal.

Czwartaczek -czka, m. eine lang. - liche Raute. Wieber. Czwartaczka -i, f. bas viertagige Czwartak -a, m. bie Raute, ber

Rhombus. Czwartek -tku, m. ber Donnerftag. Czwarty -a, -e, a. ber, bie, bas vierte.

Czwarzyć się, st. nd. 4. momit bis gum lleberbruß tanbeln. Czworak -ow, pl. 1) ein Bierfami.

lienhaus, auf bem Banbe fur Gin-· lieger; 2) na czworakach chodzić,

auf allen Bieren geben. Czwórka -i. f. bas Biergefpann. Czworobok -u,m. bas Biered, Duarree (czworogran, czworokąt). Czworonożny -a, -e, a. vierfüßig. Czy, czyli, c. ob; czy - czy, ob -

ober, entweber - ober. [aufpaffen. Czyhać, st. nd. 1. worauf lauern, Czyj? pr. meffen? wem geborenb.

Czyli, v. czy. Czym (czem) pr. womit? - czym (czem) - tym (tem), je-befto.ad, Czyn -u, m. bie That, Sanblung. Czynic, st. nd. 3. thun, banbeln, machen. [biegelfraut, Mannlein. Czynirod -u, m. bot. bas Balfch.

Czulek -lku, m. bot. bie Ginn. Czynnik -a, m. ber Ractor in ber Dultiplication. Czynność -i, f. 1) bie Thatiafeit.

Activitat: 2) bie Angelegenheit, bas Gefdraft, bie Gache Czynny -a. -e, a. thatig, activ.

Czynsz .u. m. ber Bine, Grundgine. Czynszownik -a, m. ber Binemann, Binebauer.

Czynszowy-a,-e, a. Bines, zinebar. Czyścić, st. nd. 3, reinigen, faubern. Czyścica -y, f. bot. bie gemeine Birbelborfte, Birbelboften; -

czarna, bas Maftirfraut. Czyściec -sca, m. 1) bas Begefeuer;

2) bot. Die Rogneffel, ber Bieft --lani, ber Rogfummel, Gefelfame. Czyscowy -a, -e, a. Tegefeuere. Czystek -tku, m. bot. bie Sonnen.

rofe. Czystość i,f. 1) bie Reinheit, Sau-

berfeit; 2) bie Reufchheit. Czysty -a, -e, a. -to, ad. 1) rein, fauber; 2) feufch. [bie Reinigung. Czyszczenie -a, n. bas Reinigen, Czytać, st. nd. 1. lefen, porlefen,

Borlefung balten. Czytanie -a, n. bas lefen. Czytelnia -i, f. 1) ber Lefefaal, Borfaal; 2) bie Lefebibliothef.

Czytelnictwo -a, n. bie Lecture. Czytelnik -a, m. ber Lefer. Czytelność -i, f. bie Leferlichfeit, Lesbarfeit. flich, feebar. Czytelny -a, -e, a. - nie, ad, lefer-Czytywać, st. nd. cz. 1. oft lefen. Czyz -a, m. v. czyzyk, ber Beifig,

bas Beischen. Czyzowy -a, -e, a. Beifig .. Czyżyk, d. v. Czyż.

Dab -ebu, m. bie Giche, ber Gichen-· baum; dabek, d. [(gaj debowy). Dabrowa -y, f ber Gidenmalb Dabrówka -i, f. bot, bas Mariengras (wohlriechenbe).

Dac, st. dk. 1. 1) geben; 2) laffen; (nd. dawac, cz.); dajmy na to,

gefest bas.

Dac, st. nd. 2. blafen, meben.

[dekarz. Dach -u, m. bas Dach. Dacharz -a, m. ber Dachbeder, v. Dachowka -i, f. ber Dachftein, Dachziegel. Dachowy -a, -e, a. Dade.

Daks -a, m. v. jamnik, ein Dache. Daktyl -a, m. 1) bie Dattel; 2) ber Dattelbaum. Dal, dala -i. f. bie Ferne, Beite;

na dal, ad. für bie Bufunft, funftig.

Dalece, tak dalece, ad. bermagen, bergeftalt. meiter. Dajei, daleize, al. pormarts: nur

Daleki -a, -ie, a, -ko, ad, meit, ent-

fernt, fern. Dalekość -i, f. bie Ferne, Beite. Dalibog, ad. mahrhaftig, furmahr.

Dama -v, f. bie Dame. [Bflaume. Damascena -y, f. bie Damascener. Damski -a, -ie, a. Damen.

Dan (dano) p. gegeben. 2) Gabe. Dan -i, danina -y, f. 1) bie Abgabe; Danie -a, n. 1) bas Geben; 2) bie

Gabe; 3) ein Bang Speifen. Daniel-a,m. ber Dammbirid, Tann-

Danielica -y, f. bie Dammbirfdfub. Dannictwo -a, n. 1) bas Leben, Lebngut ; 2) Lebnwefen. Dannik -a, m. 1) ber Lebnsberr;

2) Lebnemann. [pflichtig. Danniczy -a, -e, a. lebnbar, lebne. Dar -u, m. bas Gefchent, bie Gabe. Darcie -a, n. bas Reißen; - w ko-

sciach, Glieberreißen. Daremny -a, -e, a. -nie ad. umfonft, vergebens, fruchtlos, vergeblich. Daremszczyzna -y, f. ein augererbentlicher Grobnbienft, fur ben

feine Bergutigung Statt finbet. Darmo, ad. 1) unifonft, vergebens; 2) umfonft (obne Belb), gratis.

Darmocha, v. Daremszczyzna. Darmojad -a, m. ein unnuber Gffer.

Darn -i. f. ber Rafen. [artig. Darniasty -a, -e, a. Rafen., rafen. Darnina -v. f. v. Darn. flegen. Darnowac, st. nd. 2. mit Rafen be-Darnowiec -wea, m bie Grasameife. [2] verzeiben (np. wine). Darowac, st. dk. 2. 1) ichenfen; Darowizna -y, f. bie Schenfung, bas Befchent.

Darty -a, -e, p. geriffen; - orzel,

ein ameifopfiger Abler. Darzyc, st. nd. 4. befchenten, bega-

ben ; - sie, v.r. gebeiben, gerathen. Dasac sie, st. nd. 1. r. fcmollen. Dasy -ow, pl. (dasanie), bas Somollen.

Daszek -szku, m. 1) ein fleines Dach; 2) v. rydelek, ein Dusenfdirm. Soilb.

Data -v. f. bas Datum. p===

Datek -thu, m. bie Gabe, bas Be-Datowac, st. nd. 2. batiren, ifcent. Dawac, cz. v. dać.

Dawca -y, m. ber Beber. Dawczyn: -i, f. bie Geberin. Dawic, v. dlawic-

Dawno, zdawna, odedawna. ed. lange ber, langft, feit lange.

Dawnosc -i, f. bie gange ber Beit, lange Beit. [2) pergangen, lange. Dawny, -a, -e, a. 1) alt, chemalig; Daznosc -i. f. bas Streben, Beftre-

ben, bie Tenbeng. Dazye, st. nd. 4. mobin eilen, mor-

nach ftreben, tradten. Dbac, st. nd. 1. auf etwas achten.

fich um etwas fummern. [famfeit. Dbalose -i.f. bie Achtfamteit, Gorg. Dhaly -a, -e, a. achtfam, forgfam, beforgt. Debezak, debniak, -a, m. 1) ein

Gidenfnuttel: 2) ein junger Giden. flamm (debiec, etwas großerer -). Debianka -i, f. v. galas, ber Gall. [beiben.

Debic, st. nd. 3. ein Well in ber lobe Debina -y, f. 1) ber Gidenwalb; 2) bas Gichenhola.

Debniak -a. m. ber Gididmamm. Debnica -v. f. bie Lobe, Gerberlobe. Debowy -a, -e, a. Gichen., eichen. Dech -tchu, m. ber Athem (ber Saud); co tchu, aus vollem Athem, aufs fonellfte.

Decydowac, at, nd. 2. entideiben. bestimmen; v. stanowić.

Decvzya -l. f. bie Enticheibung; v. postanowienie, [przypis. Dedykacya -i, f. bie Bueignung; v. Dedykowac, st. nd. 2. jueignen; mibmen; v. przypisać.

Defekt -u, m. ber Defett, Mangel. Definicya -I. f. bie Definition, Begriffsbeftimmung.

Defraudacya-i, f.bie Defraubation, (Bolabiebftabl). [gen, Sieben). Dega -i, f. bie Schwiele (von Schla. Dekarz -a. m. ber Dachbeder. Dekiel -kia, m. ber Bfannbedel am

Schieggemebr. Deklarowac. st. nd. 2. beflariren, angeben, erflaren.

Deklinacya -i, f. v. spadkowanie, przypadkowanie, bie Deflination. Dekret -u, m. v. wyrok, bas Defret, Urtheil, ber richterliche Gpruch. Dekretować, st. ud. 2. befretiren. v. wyrokować.

Delfin -a, m. ber Delvbin.

Delikacik -a, delikatek-tka, m. ein Beichling, Bartling.

Delikatnose -i, f. 1) bie 3artlich.

feit, bas garte Befen ; 2) bieReinbeit. bas Beine; 3) bas feine Benehmen. Delikatny -a, -e, a. -nie, ad. 1) jartlich, gart; 2) fein, belifat, fontlich.

Demeszka -i. f. bie Damaseener Rlinge.

Demokracya -i, f. v. ludowladztwo, Die Demofratie, Bolfsberr-(Bolfefreund. fcaft.

Deniokrata -y, m. ber Demofrat, Demokratyczny -a, -e, a. bemofra-

tifch, polfsthumlich. Denarek, dynarek -rka, m. v. dry-

banek, ber Dreifuß. Denko -a, n. 1) ber fleine Boben

eines Befages; 2) ber Dedel. Dennica -y, f. v. spodnica, bas Bobenbrett am Bagen.

Dentysta -y, m. ber 3abnargt. Departament -u, m. bas Departe-

ment, ber Regierungsbegirt, v. obwod.

Depozyt -u. m. bas Depofitum. Deptac, st. nd. 2. treten, ftampfen. Deputacya -i, f. bie Deputation. Deputat -u, m. bie Naturalabgabe,

1. B. in Wetreibe, Sola ic. Deputowany -ego, m. ein Deputir-Dera .- y, f. eine Biervebede.

Deren -nia, m, bot. ber Gartriegel; - swidwa, rother Bartriegel, ber Cornelbaum, bas Beinbolg

Deresz .-a, m. ein ftichelbariges Bferb, ber Graufdimmel.

Derkacz -a, m. ber Bachtelfonig. Derwisz -a, m. ein turfifcher Dond. Desen -la. m. bas Mufter, Stid. Deska -i, f. bas Brett. mufter. Desman -a, m. ber Desman, eine

Art fleiner Biber. Desperacya -i, f. vie Bergweiflung; v. rozpacz.

Despoia -y, m. ber Defpot, ein unumidrantter, graufamer berricher. Despotyezhy -a, -e, a -nie, ad. beirotijd.

ftilliren; v. przepalac. Deszez -u, -dzdzu, m. ber Regen:

- deszez pada, es regnet.; deszez drobny, dzdzysty, ber Staubregen; - kroplisty, ber

Plagregen, d. deszezyk, Deszczowy -a, -e, a. Regen ..

Deszezulka -i, f. ein bunnes Brettden.

Detose -i, f. eine (aufgeblafene) Bob. Dety -a, -e. a. hohl, Blafe, Sohle; deta zyla, bohlaber; -robota, Soblarbeit; dete instrumenta Blafe. Inftrumente.

Dewotka i. f. v. poboznisla, bie Betichwefter, Scheinbeilige.

Dezerter, v. zbieg. Djabel- bla. m. ber Teufel. Djabelnie, ad, teuflifd, verteufelt

Djabelski -a, -ie, a. teuflifch. Diabelstwo -a. n. bie Teufelei, bas

Teufelepad. Dla prp. fur, um, megen.

Dlawic, st. nd. 3. murgen, bruden. Dlawigat -a, m. ber Rimmerfatt, ein Bogel.

Dlawimuszka -i, f. ber Bliegenichnapper, ein Bogel.

Dion -i, f. bie flache Sant Dioniasty -a. -e, a. mit Schwimmbaut verfeben; dlomiaste nogi, Comimmfuße.

Dlotkowaty -a. -e. a. meinelartia. Dloto-a, n. ber Deigel, bas Stemm. eifen: d. dlotko. iftemmen. Dlotowac, st. ud. 2. meißeln, aus-Dlubac, st, nd. 2. ftodern, meißeln, bobien, flauben.

Dłubaczka -i, f. v. wykluwaczka. ber Bahnftocher.

Dlubanina -y, f. bie Rlauberei. Dlug -u, m. bie Schulb. [langlich. Dlugawy, podlugowaty -a. -e, a. Dlugi -a, -le, a. -go, ad. lang. Dlugodziob -a. m. ber Bfuhlvogel. Długość -i. f. bie gange: v. dłuż. Długowłosy -a, -e, a. langbaarig. Dluz -y. f. v. dlugose, bie gange; dluzawa, beträchtliche gange.

Dluznia -i. f. ein bunnes Brett im Bienenftode.

Dluznik .a. m. ter Schulbuer.

Dluzny -a, -e, a, foulbig. Dluzyc, st. nd. 4. verlangern; berichulben :- sie, v.r. lange bauern. Dma -y, f. bas Behen, Blafen (bes Binbes).

Dmuchać, st. nd. 1. dinuchnąć, dk. 2. blajen, meben, puften. Dmuchaczka, dmuchawka -i, f. bas Blaferobr.

Dniec, st. nd. 2. tagen. Dniowy -a, -e, a. Lages.

Dno -a, n. ber Boben, ber Grunb. Do, prp. ju, nach, bis, bin; - in

Bufammenfepung mit Beitwortern zeigt es eine Richtung mobin an, und bie Bollenbung ber Banblung, bie bas Beitwort ausbrudt.

Doba -y, f. ein Tag (Machtunb Tag aufammen)

Dobadywać się, sł. nd. 2, r. dk. dobadac sie 1. erfragen, erforfchen, berauszubringen fuchen.

Dobic, st. dk. 3. vollende tobt ichlagen, ben letten Stof geben; dobie targu, einig merben, erhanbeln; sie, v. r. fich wohin burdichlagen, burcharbeiten ; - czego, etwas erreichen.

Dobiedz, st.dk. 2. ans Biel tommen, etwas einholen.

Dobiérac, st. nd. 2. dobrac dk. 1) auslefen, aussuchen; 2) gufegen; dobrac sie, v. r. gut gu einanber paffen; n. p. dobrala sie para, es

ift ein paffenbes Baar. Dobijac, st. nd. 1. v. dobić; - slę, r. o co, fich um etwas reißen.

Dobitka -i, f. ber Buidlag bei einer Berfteigerung; na dobitke, ju guter Lest, um bas Dag voll ju [brud; bie Energie. machen. Dobitnosc -i.f. ber Rachbrud, Aus-Dobitny -a, -e. a. -nie, ad. nach-

brudevoll, energifch, trefflich. Dobor -u, m. bie Auswahl.

Dobose, st. dk. 2. 1) erftechen; 2) einem aufs außerfte gufegen. Dobosz -a, m. v. bebnista, ber Tambour, Trommelichlager. Dobra -obr, pl. bie Guter, Lanbbe-

figungen. Dobrac, st. dk. 2. v. dobiérac.

Dobrany -a, -e, p. 1) ausgemählt,

auserlefen, gemablt; 2) gu einanber raffend, paffend gemablt.

Dobro -a, m. 1) bas But, Beil, Bobl, bie Boblfahrt; 2) bas Lanb.

Dobroc -i, f. bie Bute, Butigfeit. Dobroczynca-y, m. ber Bobithater. Dobroczynnose i, f bie Bobitha. tiafeit. Dobroczynny-a, -e, s. wohlthatig.

Dobroduszność -i, f. bie Buthergigfeit, Beinuthlichfeit.

Dobroduszny -a, -e, a. gutherzig, gemuthlich. Dobrodziej -a, m. ber Bobithater, Gonner; ale Titel: gnabiger herr.

Dobrodziejka -i, f. bie Boblthate. rin; ale Titel: gnabige Frau. Dobrodziejstwo -a, n. bie Bobl-

that; ale Titel: gnabige Berrichaft. Dobrotliwosc -i. f. bie Gute, Gutiafeit. Dobrotliwy -a, -e, a. gütig

Dobrowolny -a, -e, a, -nie, ad freiwillig, gutlich. Dobry -a, -e, a. gut, acht. Dobrze, ad. gut, wohl.

Dobudzić się kogo, st. dk. 3. jes manben aufweden.

Dobyć, st. dk. v. dobywać, nd. 1. 1) erfturmen, einnehmen ; 2) berausnehmen, guden; 3) dobyc do pewnego czasu, bis zu einer gemiffen Beit mo bleiben; - sie, v. r. mit Gemalt einbringen, einbrechen.

Dobycie -a, n. 1) bas Ginnehmen; 2) bas berporlangen.

Dobytek -tku, m. 1) bas Sausvieb; 2) bie Babe, Bab unt But. Dochod -u, bas Gintommen, bie Ginnabme.

Dochodzie, st. nd. 3. dojse, dk. 1) bis mobin tommen, gelangen, anlangen; 2) -czego, nachforiden, etmas erforiden, ergrunben, ju erlangen fuchen, erlangen.

Dochodzenie -a, n. v. sledztwo, bie Erforfdung, Rachforfdung. Dochować, st. dk. 1. dochowywac, nd. cz. 2. bemabren, aufbemabren, balten.

Dochrapac, st. dk. 2. się, czego, etwas mit großer Dube erlangen.

Tops:

Doc Dociac, st. dk. 2. docinac, nd. 1. burdhauen, ju Enbe hauen; fig. -komu, einem bart gufegen. Dociagac, st.nd. 1. dociagnac, dk.

2. bingieben, bis mobin gieben. Dociec, st. dk. 2. dociekac, nd. 1.

a czego, einer Sache nachforichen, babinter tommen. Dociérac, st. nd. 1. dotrzéc, dk. 2.

(sukna) pollenbe abreiben.

Docisnac, st. dk. 2. dociskac, nd. 1. bis mobin merfen; - sie, bis wohin burchbrangen. fleben. Doczekac, st. dk. 1. erwarten, er-Doczesać, st. dk. 2. doczesywać, ud. ez. 2. gu Enbe fammen, ausfoas Beitige. fammen.

Doczesność -i, f. bie Beitlichfeit, Doczesny-a,-e.a. -nie, ad. zeitlich. Doczytać, st. dk. 1. doczytywać, nd. cz. 2. 1) auslefen (gu Gube lefen) ; 2) burche lefen etwas erfahren.

Dodac, st. dk. 1. 2. dodawać, st. ad. 2. 1) bingufugen, jugeben; 2) abbiren, zugahlen; 3) -otuchy, Duth einflößen.

Dodatek -tku. m. bie Bugabe, ber Bufas, bie Beilage, ber Unhang. Dodatkowy -a, -e, a. -wo, ad. 3u-

fat. angebangt, beinegeben. Dodatni -ia, -ie, a. politiv, erhobenb, permehrene; elektryczność do-

datnia, bie pofitive Gleftricitat. Dodawanie -a. n. 1) bas Sinaufugen, bie Bugabe; 2) bie Abbition, bas Bugablen, Bufammengablen. Dogadzać, st. nd. 1. dogodzić, dk.

3. willfahren, jemanben gu befriebigen fuchen, befriebigen.

Doganiac, st. nd. 1. dognać dk. 1. dogonic, dk. 3. nachjagen, erjagen, einbolen.

Dogiac, st. dk. 2. doginac, nd. 1. bis ju einem gewiffen Buntte bie-

gen. Dogladać, st. nd. 1. dojrzeć, dk. 2. nachfeben, auf etwas ein machfames Hage haben, Acht geben. [acht. Dogladanie -a, n. bie Mufficht, Db-

Dogodnoso-i, f. bie Bequemlichfeit, Befriedigung. Dogodny -a, -e, a. -nie, ad. bequem,

befriedigenb, gelegen

Dogodzić, v. dogadzać. Dogorzeć, st. dt. 2. dogorywać, nd. 1. 1) ausbrennen, erlofchen; 2) feinem Enbe naben.

Dogotować, st. dk. 2. 1) gar fochen; 2) noch mehr bingu tochen.

Dogryże, st. dk. 2. dogryzac, nd. 1. gang gerbeißen, ju Tobe beißen. Dogrzać, st. dt. 2. dogrzewać,

nd- 1. bis zu einem gewiffen Grabe marmen.

Dogrzebać, st. dk, 2. dogrzebywac, nd. 2. 1) bis mobin graben; 2) - sie, v. r. fich burchgraben. Doic, st. na. 3. melten ; fig. faufen. Doiwo -a, n. bas Gemelte. Doj -u, m. bas Delfen, Gemelte.

Dojechać, st. dk. 2. dojezdzać, nd. 1, bis mobin gefahren tommen; - kogo, einem etwas verfeben. Dojesc, st. dk. 2. dojadać, nd. 1. 1) au Enbe effen, fein Gffen been-

bigen; 2) fich fatt effen. Dojka -i, f. 1) eine Dillchfub; 2) bie Belte, ein Befaß jum Delten, v

szkopek. Doimować, st. nd. 2. burchbringen; -komu, einem bart gufeten.

Dojny -a, -e, a. Dielle. Dojrzatość -i, f. 1) bie Reife; 2) Bolljabrigfeit.

Dojrzaly -a, -e, a. 1) reif; 2) volljáhrig, großjáhrig.

Doirzec, st. dk, 2, doirzewac, nd. 1. 1) reifen, reif merben; 2) volljabrig merben, mannbar werben.

Dojšć, v. dochodzić. Dokad, ad. mobin. Dokadkolwiek, ad. irgenb mobin,

mobin nur immer. Dokazać, sł. dk. 2. dokazywac, nd. 2. ausführen, burchfegen, erreichen, ju Stanbe bringen, herma-

iemanben bie Dberband baben, fich au viel erlauben. Dokladać, st. nd. 1. dolożyć, dk. 4. gulegen, baran menben; - sie, v.r. do czego, beitragen, Bleif baran

menben. Dokladność i, f. bie Bollftanbigfeit, Musführlichfeit, Benauigfeit.

Dokladny -a, -e, a. -nie, ad. vellftanbig, ausführlich, genau.

Dokonać, st. dk. 1. dokonywać. nd. 1. vollenben, vollbringen. Dokonany -a, -e, p. vollenbet, vergangen; czas dokonany, bas Ber-

feetum, bie vergangene Beit.

Dokonczenie -a. n. bie Beenbigung, Bollenbung. fpollenben, enben. Dokonczyć, st. dk. 4. beenbigen. Dokopać, st. dk. dokopywać, nd. 2. 1) bis auf eine bestimmte Stelle graben; 2) noch mehr bagu graben (przykopać); - się, v. r. czego, ausgraben, burd Graben erhalten. Doktor -a, m. 1) ber Doetor; 2) ber Mrst (lekarz).

Doktorski -a. -ie. a. Doctor- (-kapelusz, Sut).

Doktorstwo -a, n. bie Doctormurbe. Dokuczać, st. nd. 1. dokuczyć, dk.

4. komu, jemanbem tudtig gufeine Urfunde. Dokument -u. m. bas Document. Dokupić, st. dk. 3. dokupywać, nd. 2. noch gutaufen; - się czego, er-Dol -u, m. bie Grube. Itaufen. Dola -i, f. bie Lage, gewohnlich eine traurige Lage, ein trauriges Befdid, Berhangnis.

Dolac, st. dk. 2. dolewac, nd. cz. 1. jugiegen, voll giegen.

Dolamac, st. dk. dolamywac, nd. 2. vollenbe gerbrechen.

Doleciec, st. dk. 2. dolatac, nd. 1. dolatywać, cz. 2. bis mobin fliegen, laufen. [bart bruden. Dolegac, st. nd. 1. febr fcmergen,

Dolegliwose -i, f. bie Drangfal, Roth, ber Comere. Dolegliwy -a, -e, a, -wie, ad,

fdmerghaft, brudent, empfindlich. Dolek -lka, m. dolyszek, f. d. eine fleine Grube, ein Grubden, Die Berggrube.

Dolewki -ow, pl. ber Buguß, bie Bugabe bei Geranten. Dolerc, st. dk. 2. dolazic, nd. 3.

bis mobin friechen, flettern. Dolezec, st. dk. 4. (dolegac) bis zu einer gemiffen Beit liegen bleiben. Doliezyć, st. dk. 4. doliezać nd. 1. vollgablen; bingugablen.

Dolina -v. f. bas Thal. Dolisty -a, -e, a. voll Gruben.

Dolkowaty -a, -e, a. voll Brubchen, grubia.

Dolny -a, -e, a. 1) Gruben-; 2) ber

bie, bas untere, Riebera Dolozyć, v. dokladać.

Dom -u, m. bas baus, Bobnbaus; - poprawy, bas Buchthaus; roboczy, Arbeitebaus.

Domagac sie, st. nd. 1. v. r. czego, etwas forbern, nach etwas trachten. Domawiac, st.nd.1.domowic, dk.3. ju Enbe reben, fagen, ausreben; sie czego, V. r. etwas forbern. worauf anfpielen, um etwas anfprechen.

Domek -mku, m. d. bas Sauschen. Domlar -u, m. bas llebermaß, Boll. mas; na domiar mego nieszczę. scia, ju meinem vollen Unglud. Domiarkować, st. dk. 2. etmas merfen, mabrnehmen; - sie, v. r.

erratben. Domierzać, st. nd. 1. domierzyć, dk. 4. jumeffen, geborig (voll) meffen.

Donieszac, st. dk, 1. bingumifchen. Domniemac, st. dk. 1. domniemywać cz. nd. 1. sie, r. czego, permutben, mutbmaßen, Domniemanie, domniemywanie

-a. n. Die Bermutbung, Darbma-[2) bie Bebaufung. gung. Domostwo -a, n. 1) bas Gebaube; Domownik -a, m. ber Sausgenoffe. Domowy -a, -e, a. Baus, bauslid; wojna domowa, ber Burgerfrieg. Donivst- u. m. bie Dlutbmagung, Bermuthung, Conjectur.

Doniyslac, st. nd. 1. domyslic, dk. 3. sie, r. muthmaßen, vermutben. Domyslny -a, -e, a. 1) mutbmag. lich; 2) einer ber alles ohne Befehl Donica -y, f. ber Afd. ftbut. Doniezka -i, f. d. ber Blumentopf. Donieść, et. dk. 2. donosić, nd. cz. 3. 1) bis mobin tragen; 2) benad. richtigen, angeigen.

Doniesienie -a, n, bie Angeige, Radridt, Benadridtigung. Donosiciel .a, m. 1) ber Angeiger; 2) ber Angeber, Spion.

Donosny -a, -e, a, -nie, ad, 1) weit tragend, weit binreichenb; 2) ein-

Dop traglich; 3) febr laut, vernehmlich (von einer Stimme).

Dopadac, ot. ud. 1. dopasc, dk. 2. kogo, auf einen gufpringen, um ibu ju paden.

Dapadkiem, ad. bann unb mann. Dopalac, et. nd. 1. dopalic, dk. 3.

sie. r. ausbrennen, aufbrennen. Dopędzać, st. nd. 1. dopędzić, dk.

3. nachjagen, einholen, erjagen. Dopelniac, st. nd. 1. dopelnic, dk. 3. 1) vollfullen; 2) erfullen; 3) ergangen, bingufegen.

Dopelnienie -a, n. 1) bas Grgangen, bas Erfullen; 2) bie Grgangung (in ber Sastebre), ber Bufas.

Dopine, st. dk. 2. dopinac, nd. 1. 1) - sie, r. gang jufnopfen ; 2) czego, erreichen.

Dopic, st. dk. 3. dopijać, nd. cz. 1. gang ausleeren, austrinfen.

Dopiec, st. dk. 2. dopiekać, ud. 1. ausbraten, gut ausbaden, (wypiec); dopiekackomu, jemanbem tuchtig zufeben; stonce dopieka.

bie Sonne flicht. Dopiero, ad. eben erft, eben fest, Dopilnować, st. dk, 2. czego, ficifiq

beobachten, abmarten; ein machfames Muge auf etwas baben. Dopisać, st. dk. 3. dopisywać, ud.

cz. 2. 1) bingufdreiben, gu Enbe fdreiben; 2) komu, gluden, einfclagen (karta); v. dochodzić. Doplacić, st. dk. 3. doplacać, nd. 1. angablen.

Doplata -y, f. bie Bugablung, Bu-Doplynac, st. dk. 2. doplywac, .d. 1. 1) bie mobin fdmimmen; 2) ju-

fliegen. Doplyw -u, m. ber Buffuß. Dopokail, ad. fo lauge als, fo lange Dopoki, v. dopokad.

Dopoludnie -a, n. ber Bormittag. Dopomaga -i, f. dopomoženie -a. n. bie Gulfeleiftung.

Dopominac się czego, st. nd. r. 1.

etwas forbern, worauf man Recht Dopoty, ad. fo lange als, bis. [bat. Dopraszać się czego, st. nd. r. 1. um etwas bringenb bitten; doprosic sie, dk. 3. etmas erbitten.

Doprawdy? ift es moglich? Ernft? Doprowadzać, st. nk. 1. dopro-

wadzić, dk. 3. bis mobin führen. bringen, es bis au etwas bringen.

bewertstelligen. Dopuscić, st. dk. 3. dopuszczać.

nd. 1. gulaffen, verftatten; - sie, r. czego, etwas begeben, verüben. Dopuszczenie -a, n. 1) bie Bulaf. fung:2) bie Rugung;3) - sie czego, bie Berübung, bas Begeben, g. B. einer Gunbe,

Dopytać się, st. dk. r. 1. dopytywać sie, nd. cz. 2. erfragen, nachfragen. Dorabiac, st. nd. 1. dorobic, dk. 3. etwas mogu anfertigen; - sie, r. czego, etwas burch Arbeit ermerben, verbienen.

Dorachować się, st. dk. r. 2. dorachowywać, cz. nd. 1. burd langes Rednen etwas berausbringen, aus-

rednen. Dorada -y, f. bas Un., Buratben

Doradzac, st. nd. 1. doradzić, dk. 3. rathen, anrathen, Rath geben. Doradzea -y, m. ber Rathgeber.

Dorastac, st. nd. 1. dorosuac, dk, 2. beranmachien. Dorobek .bku, m. ber Grwerb, bas'

Grworbene; są na dorobku,fie finb Anfanger (fagt man von Beuten, bie irgend einen Ermerbeameig begonnen baben.)

Dorodność -i. f. ber icone Buchs Dorodny -s, -e, a. wobigeftaltet. Dorosty -a. -e, a. 1) ermachfen 2) mannbar.

Dorozka -i. f. bie Drofchte (ein fleiner Miethemagen). Dorozumieć, st. dk. 2. dorozumie-

wae, nd. cz. się, r. czego, merten, muthmagen, permuthen. Dorsz -a, m. ber Dorich, ein Sifd.

Dorwać, st. dk. 2. dorywać, nd. cz 1. alles ausreißen ; - sie, v. czego. etwas erhafden, ermifden, gu etwas fommen, gelangen.

Dorywezo, ad. bann unb mann, gelegentlich, bei Belegenbeit. Dorywezy -a. -e, a. 1) unebelich;

2) gelegentlich. Dorywkiem, ad. v. dorywczo, doDorzeczny -a, .e, a. angemeffen, Ipaffenb. brauchbar. Dorzeczy, ad. gang an'feiner Stelle, Dorznac, st. dk. 2. dorzynac, nd.

1. 1) gu Enbe ichneiben; 2) bydla, abgurgeln, abidlachten (bamit es nicht von felbft freppirt); 3) - do krwi, bis aufe Blut fcneiben.

Dorzynki -ow, pl. bas Schnitterfeft, ber Ernbtefrang.

Dosadny -a, -e, a. -nie, ad. angemeffen, fraftvoll.

Dosadzać, st. nd. 1. dosadzić, dk. 3. 1) czego, binaupflangen, gang befeben, bepflangen ; 2) hinfpringen (bis wobin); - komu, jemanbem Inuge. tuchtig gufegen.

Dość, v. dosyć, ad. genug, gur Ge-Dosnac, et. dk. 2. dosychac, nd. 1. vollig troden werben.

Doseigac, st. nd. 1. doseignac, dk. 2. 1) erreichen, einholen; 2) erforfchen, ergrunben.

Dościgłość -i, f. bie Erreichbarfeit. Dościgły -a, -e, a. erreichbar, erforidlid.

Dosiadac, st. nd. 1. dosieść, dosigse, dk. 2. befteigen (ein Bferb), auffiten. Dosiądz, dosięgnąć, st. dk. 2. do-

siegac, nd. 1. erreichen. Dosiec, st. dk. 2. ju Enbe maben. Dosieczna -y, f. bie Cofecante.

Dosiedziec, st. dk. 2. dosiadywać, nd. 1. eine gewiffe Beit an einem Orte figen, aushalten, ausharren. Dosiegly -a, -e, a. 1) erreichbar; 2) bis mobin reichenb.

Dosicść, dosiąść, v. dosiadać. Doskoczyć, st. dk. 4. doskakiwać. nd. 1. bis mobin fpringen. [nen. Doskonalic, st. nd. 3. vervollfomm-Doskonaloso -i. f. bie Bollfommen-

beit, Bortrefflichfeit. Doskonaly -a. -e. a. -nale, ad. pollfommen, portrefflich.

Doskwierac, st. nd. 1. einem beiß machen, bart gufegen.

Doslonecznik -a, m. bie Connennabe, bas Beribelium.

Doslugiwać, st. nd. 2. doslužyć, dk. 4. gu Enbe bienen, abbienen;

Dos - sie, czego, burch Dienft etwas erlangen, fich erwerben. Doslyszyc, st. dk. 4. recht gut boren, aut vernehmen.

Dosolić, st. dk. 3. dosalać. nd. cz. 1. gufalgen, noch mehr Galg bingu. tbun.

Dospac, st. dk. 2. dosypiac, cz. nd. 1. bie ju einer gemiffen Beit fclafen.

Dostać, st. dk. 2. dostawać, cz. nd. 1. befommen, erhalten.

Dostać, st. dk. 2. dostojeć, nd. 2. 1) Stant halten, aushalten, ausbarren; 2) reif werben (vom Obft). Dostaloso -i, f. v. dojrzalosc, bie Reife. Dostaly -a, -e, a, v. dojrzaly, reif.

Dostapić, st. dk. 3. dostępować, nd. cz. 2. erlangen, zu Theil werben. Dostarczać, st. dk. 1. dostarczyć, dk 4. liefern, verfchaffen.

Dostateczność -i, f. bie Sinlang. lichfeit. Dostateczny -a, -e, a. -nie, ad.

binlanglich, binreichenb. Dostatek -tku, m. ber binlangliche Borrath. Dostatni -ia, -ie, a. binreichenb;

dostatnia suknia, ein bequemes Rleib. Dostawa -y, f. 1) bie Lieferung, Stellung; 2) (in ber Dlathem.) ber

Cofinus. Dostawca -y, m. ber Lieferant. Dostawiac. st. nd. 1. dostawić, dk. 3. liefern, berbeifchaffen. [Spiel). Dostawka -i, f. bas Bufegen (beim Dostojenstwo -a, n. bie Burbe,

bas Chrenamt. Dostojnosc -i, f. 1) bie Barbe (als Chrenbezeugung); 2) ein Chrentitel eines boben Burbentragers, Em. Emineng.

Dostojny -a, -e, a. -nie, ad. wurbig, merth.

Dostrzegać, et. nd. 1. dostrzédz, dk. 2. erbliden, mabrnehmen, gemabr merben. Dostrzeganie -a, n. bie Babrneb. munq; sila dostrzegania, bas

Babrnehmungevermogen. Doświadczać, st. nd. 1. doświa-

Doz

86

dozyć, dl. 4. verfucen, prufen, erfabren. Doswiadczanie -a. n. ber Berfud. Doświadczenie -a, n. ber Berfud,

bie Brufung, Erfahrung. Doswiadczony -a, -e. p. erfahren, erprobt, gepruft, bemabrt.

Dosyć, ed. v. dość. 1) binlanglich, genug; 2) ziemlich. Dosylac, et. nd. 1. doslac, dk. 2.

guididen, gufenben (mebr). Dosypac, st. dk. 2. dosypywać, nd. 1. 2 binguichutten, vollicutten.

Doszczetu, ad. ganglich, bis auf ben Grund. Dotad, ad, bis bierber, bis jest.

Dotkliwose -i, f. bie ampfinblichfeit, Empfinbfamfeit. Dotkliwy -a, -e, a. -wie, ad. em-

pfinolig, empfinbfam. Dotrwac, et. dk. 1. ausbauern, aus-

barren. Dotrzeżwić, st. dk. 3. munter ma-

den, wieber ju fich bringen, nuchtern machen. Dotrymać, st. dk. 1. dotrzymywać.

nd. 1. 2. balten, Stanb halten, bis gur gemiffen Beit (bei fich) balten. Dotyczec się, st. dk. r. 2. betreffen,

anlangen. Dotykac, st. nd. 1. dotknac, dk. 2.

berühren, betaften, fühlen. Dotykainość -i, f. i) bie Betaftbarfeit (Contractabilitat in ber Bbb. fil); 2) tie Banbgreiflichfeit.

Dotykalny-a,-e, a,-nie, ad. 1) taftbar, berührbar: 2) banbareiflich. Dotykanie-a,n. 1) bas Betaften se.; 2) zmysl dotykania, m. ber Taft-

Douczyc, st, dk, 4. bis ju Enbe leb. ren; - sie, r. austernen, noch et-

mas bagu lernen. Dowcip -u, m. ber Bis. Dowcipkować, of. nd. 2. wiseln, Bite reißen.

Dowcipnis -ia, m, ber Bitling. Doweipnose -i, f. ber Bis.

Dowcipny-a,-e,a,-nie, ad. witig, finnreich.

Dowindywać się, st. nd. r. 2. fich erfunbigen: dowiedziec sie. dk. 2. erfahren, ju miffen befommen.

3. geftatten, erlauben. Dozwolenie -a, n. bie Weftattung,

Dowierzac, et. nd. 1. trauen, glaus ben (au viel). Dowiesc, st. dk. 2. dowodzie, nd.

3. beweifen, barthun. Dowieże, st. dk. 2. dowozie, nd. 3.

bingufahren, bis mobin fahren, gu-führen. Dowiec, et. dk. 2. dowloczyć, nd.

4. 1) bie mobin foleppen; 2) bie gu Enbe eggen; - sie, v.r. bie mobin frieden, fich wobin ichleppen, Dowod -u, m. ber Bemeis, Bemeis-[bemeisbar.

Dowodiwy -a, -e, a. ermeislich, Dowodność -i, f. bie Eriftigfeit. Dowodny -a,-e,a,-nie, ad. ermitfen, triftig; eig. dowiedziony, p. .

Dowodzca -y, m. ber Unfubrer. Dowodzenie -a, n. 1) bie Anführung, bas Commando; 2) bie Bemeieführung.

Dowodzić, v. dowieść.

Dowodztwo-a. n. bas Commanbo. Dowolny -a, -e, a, -nie, ad, beliebig, willführlich.

Dowoz -u. m. bie Bufubr.

Dowozić, v. dowieźć. Dozać, st. dk. 2. dozvnać, nd 1.

abficeln, abernten. Dozgonny -a, -e, a. -nie, ad, le-

benelanglich, bis in ben Tob. Doziemny -a, -e, a. ber Grbe gugefebrt; punkt doziemny, bie Erb.

nabe, bas Berigaum. Dozierać, st. nd. 1. doirzeć, dk. 4. beauffichtigen, bie Mufficht baben:

v. dogiadać. Doznawać, st. nd. 1. doznać, dk 2. erfahren, erleben, genießen.

Dozór-u,m. bie Aufficht; - szkólny, ber Schulvorftant.

Dozorca -y, m. ber Muffeber; -wiezienia, ber Gefangenmarter; - szkolny, ber Coulporfteber. Dozorowac, et. nd. 2. infpiciren, Muffict fübren.

Dozorstwo -a, n. bie Aufficht, bas Muffeberamt. Dozwalac, st. nd. 1. dozwolic, dk.

Dožvaki -ów, pl. (dorzynki), ber Ernbtefrang. Dozywocie -a, n. 1) bas Reibge-binge; 2) bie lebenslangliche Dus-

fbenelanglich. niegung. Dozywotny -a, -e, a. -nie, ad. le-Drab'-i, f. eine große Leiter, Bagen-

leiter. Drabant -a, m. ber Trabant.

Drabarz -a, m. ber Dromebar. Drabina -y, f. bte Leiter, gewohn-

Ifer. liche Beiter. Drabiniarz -a, m. ber Bogenbodfå-Drabka -i, f. eine fleine leiter, ge-wöhnlich fleine Bagenleiter; dra-

bki do siana, Beuleiter. Drabuy -a, -e, a. Leiter -; drabny woz, ein Leitermagen.

Drachma -y, f. eine Drachme (ein Gewicht).

Drag -a, m. 1) eine Stange; 2) ber Sebebaum ; 3) ein tolpifcher Denich. Dragal -a, m. ein Tolpel, ungefdidter Denich.

Dragan -a, m. 1) ber Dragoner: 2) ein Denfc von hobem Budie.

Draganek -nka, m. 1) ber graue Ribis; 2) bot. ber Dragun, gemeines Schlangenfraut (ber Beifuß). Dragant -u, m. bot. ber Tragant, Bodsborn.

Dragowy -a, -e, a. Stangen .; kon, Deichfel- Bfero.

Drama, n. dramat -u, m. bas Drama, Schaufpiel, Dramatyczny -a, -e, a. bramatifc. Dramatyk -a, m. ber Dramatifer,

Schaufrielbichter. Dramatyka -i, f. bie Dramaturaie. Dranica -y, f. ein bunn gefpaltenes

Brett, bie Schinbel; v. gont. Drapac, st. nd. zadrapnac, dk. 2. 1) fragen; 2) drapnac, dk. 2. ausreigen, entflieben, Reigaus machen.

Drapacz -u, m. bot. bas Rrasfraut. Drapak -a, m. 1) ber gute gaufer; 2) ber Reifaus; dad drapaka. Reifaus nehmen.

Drapiez -y. f. bie Schinberei, Rauberei; ber Raub. [fdinber. Drapleznik -a, m. ein Menfchen-Drapiezność -i, f. bie Raubfucht.

Drapiezny -a. -e. a. 1) Raub-

ptak-, ber Raubvogel; 2) raubüchtig. Drasnac, st. dk. 2. riten, ftreifen. Dratwa -y, f. ber Bedbrabt.

Drazek -zka, m 1) d. eine fleine Stange; 2) bie Stelle.

Drazliwość -i. f. bie Reigbarfeit. Dražliwy-a.-e. s.-wie. ad. reizbar. Dragnic, ot. nd. 3. reizen, neden.

årgern. Draznienie -a. n. bas Reiten. Dreczyć, st. nd. 4. audlen, martern,

peinigen. Qualer. Dreczyciel -a, m. ber Beiniger, Dreptac, et. ud. 2. trippeln.

Dreszcz -u,m. v.ciarki, ber Schauer, Schauber. Dretki -a, -ie, a. berb; v. cierpki. Dretwa -y, f. bie Bitterroche.

Dretwiec, st. nd. 2. erftarren, ftarr mercen, gefühllos merben; (o zebach) flumpf werben. (Rrampffifd. Dretwik -a, m. ber Bitteraal, Dretwose-i.f. 1) Die Starrbeit, Gr. ftarrung; 2) (zebow) bie Stumpf. beit (ber Babne).

Dretwy -a, -e, a. 1) ftarr, erftarrt, 2) flumpf; (zab).

Drewko -a, n. drewienko, d. ein Stud flein gebadtes Brennbola. Drewka -ek, n. pl. flein gehadtes Brennholg.

Drewnia -ni, f. drewnik -a, m. ber Solaftall; v. drwalnia. I-bola. Drewniany -a, -e, a. bolgern, ven Drewno -a, n. ein Stud Bolg. Drgac, et. nd. 1. drgnac, dk. 2. julfen, gittern, gappeln, vibriren.

Drganie -a, n. bas Buden, Schwingen. Bibriren. Drgawka -i, f. bas Buden. Drob'-iu,m. bas Febervieb, Geffügel (eigentlich ptastwo).

Drobianka -i, f. bie falte Schale, Drobiazg -u, m. 1) eine Rleinigfeite 2) bas Geflügel, Scherrieb. Drobiazgowy -a. -e, a. fleinlich, ins Rleine gebeno. Drobic, st. nd. 3. flein machen,

brodeln, broden. Drobki -ow, pl. bas Banfeflein. Drobniuchny -a. -c. a. minig.

febr flein.

90

Drobnostka -i, f. Die Rleinigfeit. Drobnowidz -a, m, v, mikroskop -u. bas Mitroftop, Bergrogerungs. glas; (szkło powiększające). Drobny -a, -e, a. -no, ad. flein, geringfügig.

Drociarz -a, m. ber Drabtzieber. Drociany -a. -e. a. brabtern, von

Drabt. Droga -l, f. ber Beg, bie Strafe; rozstajne drogi, bie Begideibe; droga inleczna, bie Dildftrage

am himmel; puscić się w droge, nich auf bie Reife machen. Drogi -a, -ie, a. -go. ad. theuer. Drogose -i. f. bie Theurung. Drogoskaz -u, m. ein Begmeifer;

v. slup. Drogowe-ego, n. bas Bege., Stra-

Ben. Chauffeegelb. Dronta -y.f. Die Dronte, ein Bogel.

Drop -ia, m. Die Trappe.

Dropinty -a, -e, a. gefprentelt wie eine Trappe, weiß-, roth- ober idmargidedig; - kon, ein Schede

mit fleinen Turfeln. Drot -u. m. i) ber Drabt: 2) bie

Stridnabel. lubergieben. Drotowac, et. nd. 2 mit Drabt Drotownia -l, f. bie Drahtzieherei. Drotownik -a, m. ber Drabtgieber. Drotowy -a, -e, a. Draht -. Drozd -a, m, bie Droffel, ein Bogel.

Drozdze -y, pl. v. mlodzie, bie Sefen.

Drozdzowy -a, -e, a. Sefen .. Drozec, st. nd. 2. thener merben. Drozka -i, f. 1) d. ber fleine Beg; 2) Die Rabt am Strumpfe.

Droznik -a. m. ber Begemarter. Chauffeeauffeber. Drozve, st. nd. 4. theuer machen:

- sie. v. r. au viel forbern; fprobe thun. Drozyna -y, f. ein fleiner Beg. Drozysko -a, n. ber ichlecte Bea.

Drozyzna -y, f. bie Theurung, theure Beit.

Druch -a, m. ber Ramenebruber; Bufenfreund.

Druchna -y, f. 1) bie Ramensfdmefter; 2) bie Brautjungfer.

Druczek -czku, m. d. fleiner Drud. fleine Schrift. fter Drud. Druczysko-a, n, erbarmlich foled. Drugi -a, -le, a. ber, bie, bas andere, Druk -u, m. ber Drud. [ameite. Drukarczyk -a, m, ber Buchbruder. gebulfe, Buchbruderlebrling.

Drukarnia -i, f. bie Buchbruderei. Drukarski -a. -ie. a. Budbruder. Drud.

Drukarstwo -a, m. bie Buchbruder-Drukarz -a. m. 1) ber Buchbruder: 2) Druder.

Drukować, st. nd. 2. bruden. Drumla-i.f.v. brumla, bas Brumm. eifen. [Sochzeitebitter.

Druzba -v. m. ber Brautfubrer. Druzgać, 1. druzgotać, 2. st. nd. gerichmettern, gerichlagen. Druzyna -v. f. bie Freunde, Rame.

rabimaft, bas Befolge. [bola. Drwa, drew, pl. bas bolg, Brenn-Drwalnia -i, f. drwalnik -a, m. ber Golgftall, bas Golggelaß.

Drwic, st. nd. 3. fpotten, fpotteln, einen sum Beften baben.

Drwinkarz -a, m. ber Spottvogel. Drwiny -in, f. pl. bas Gefrott, bie Grottelei. Dryakiew-kwl, f. bot. bie Clabiofer

- gorna, Bergffabiofe: - polna, Aderftabioje, Apoftemfraut, ber Theriaf; - slarczysta, meifgelbe Stabioje. Buden. Drygotki -ek, f. pl. bas Bittern. Drzączka -i, f. 1) v. ograzka, bas falte Fieber; 2) bot. bas Bittergras; - mala, fleines Bittergras, Bungfernbagr: - srednia. gemeines Bittergras, Safengras, Blitter" gras (Blemel).

Drzazga -l. f. v. luczywo, ber Rien. bas Rienbolg.

Drzee, v. drzyć.

Drzec, drzec, et, nd. 2. reißen, in Stude reifen; - koty z kim, mit jemanb habern; - lyka, gdy sie dadza, man muß bas Gifen fcmieben, jo langees marm ift; gardziel drzec, ein großes Beidrei erbeben, fich ben bals ansichreien;piora, Febern foleifen.

Drz

Drzémać, v. drzymać. [(kobus). Drzemlik -a, m. ber Lerchenfall Drzen -i, (ia) f. (m.) v. rdzen, ber Kern im Holz.

Drzenie -ia, n. bas Bittern unb Beben.

Drzenny -a, -e, a. fernig, marfig. Drzewce -ow, m. pl. ber Langenichaft.

Drzewianka-1, f. 1) drzewczyk-a, m. ber Laubfrojds; D bie Hauben-lecche (dzierlatka); 3) drzewczyk-a, m. ber Baumfaft; 4) bot. Cormentif (kurze ziele); — prosta, aufrechte Tormentif, auch: Rübr-, Roth-, Blut- und rothe Heilmurz, Schürwurz.

Drzewina -y, f. ein elenber Baum. Drzewko -a, n. bas Baumden; poprawne drzewka, verebelte Baum-

den, Söftstume, Doftstum; — rodzajne, ein Kruchtsum; — oldzajne, ein Kruchtsum; — beiebowe, ber Brotfruchtsum; — sagowe, ber Sagobaum; — zwota, ber Baum bet Lebnu, f. m., 2) ba holy and Vernnhoft (opplowe). Drzewostan -u, m. ber holybeftand (in Korffen).

Drzewowy-a,-e, a. Baum-, holz-.
Drzwi-wi. f. pl. bie Thur; za drzwil
beraus mit ihm! geb' binaus!
Drzwiczki -ów, pl. d. Ofenthure.

Drzye, st. nd. 4. jittern, beben. Drzym -a. m. ber Grofmaulvogel,

Rrebefreffer. Drzymac, et. nd. 2. fclummern. Drzymala -y, m. ber Schlummerforf, eine Schlafmube.

Dubeltowka -i, f. die Doppelflinte. Dubeltowy -a, -e, a. boppelt, Doppels. Duch-a, m. ber Geift; - swicty, ber

puch-a.m. ber Beil; - swiety, oer heilige Beift; zly - ber bofe Beift, Satan; ducha wyzionąc, ben Beift aufgeben.

Duchna-y.f. bie Mute eines Tobten. Duchowienstwo -a, n. bie Geiftlicheit, ber geiftliche Stand.

Duchowny -a, -e, 1) a. qeiftlim; n. p. ojciec duchowny, ber CeelDus

forget, Beichtvater; 2) subel, ber Geiffliche. Duchowose -1, f. bie Geifflige, Duchowy -2, -2, -2, grifflig, Geiffeb-Duchowy -3, -2, -3, großnit dere dudy -6w, pt, ber Dubelfack, bie Sachreite. Dudarz -0, -6. ber Dubelfack piefet.

Dudek -dka, m. ber Biebehopf, Dompfaffe; to nie dudek, mit ihm ift nicht ju fpagen.

Dudlië, et. nd. 3. bubeln, auf ber Sadvfeife spielen. [fen. Dudnië, et. nd. 3. dumpf beben, fau-Dudnie, et. nd. 3. dumpf beben, fau-Dudt-u, m. ein Dovpelgefang, ein Dukac, et. nd. 1. unten, quafen. Dukat-a, m. ein Dufaten y. czer-

wony zloty. Dukatowy -a, -e, s. Dufaten .. Dukt -u. m. eine Linie, ein Durchhau

im Balbe. Dukwieć, st. nd. 2. nad czeni, viel Mube und Bleig auf etwas wenben,

uber etwas emfig arbeiten, picheln. Duma -y, f. 1) ber Stolg, Sochmuth; 2) v. dumka. Dumac, et. ed. 1. ftaunend nachünnen, in Gebanten vertieft fein.

tinen, in Geognen vertieft jein. Dumka -i, f. ein Sehnsuchtslied. Dumnose -i, f. bas ftolze, hochmuthige Wefen.

Dunny -a, -e, a. -nie, ad. ftolg, bodmutbig. Dupa -v, v. zadek, ber Sintere.

Durszlák -a, m. ber Durchschlag. Durzyć, et. nd. 4. (kogo) einen gegen jemand austepen. 2) schmoren. Dusiciel -a, m. 1) ber Würzer, Dusiciel -a, m. 1) ber Würzer, 2)—waz, bie Boaschlange, Usgotts-

ichlange.
Disza-y, f. 1) bie Seelez 2) bas Mart in ben Blangen, j. B. Bummin 30 j. delazka, ber Blogen.
men 30 j. delazka, ber Blogen.
Seele, eine ehrliche Haut, harda
dusza wuhogiem eleke, fins Bearrfopf, flarrinniger Wensch, mogla
duszko, ment icke Seelez zooló;
duszy, von gangem herten; dusze
polozyć, bas then inference in dusze
polozyć, bas then inference

Duszkiem, ad. in einem Buge. Duszność -i, f. bie Engbruftigfeit; v. dychawiczność.

Dyk 94 ber a

Duszny-a,-e,a. 1) Geelen-; 2) engbruftig; 3) erftidenb, beflemmenb; -110, ad,

Duszony -a, -e, p. gebampft, geichmoren; 1. B. pieczen duszona.

ber Schmorbraten. Duszyczka -i, f. d. bas Geelchen.

bie liebe Geele.

Dutka -i, f. 1) ein Tuttden; 2) ber Beberfiel, Die Gpule.

Duzo, ad, viel. Duzy -a, -e, a. groß.

Dwa, dwie, dwaj, num. zmei. Dwadzieścia, num. amanaig. Dwakroć, ad, meimal.

Dwanaście, num. zwólf. Dwiescie, num. ameihundert. Dwoisty -a, -e, a. boppelt.

Dwojaki -ow, pl. bie Bagrtonfe. Dwojaki, -a, -ie, a. zweierlei, zwei-

fach; -ko, ad. auf zweierlei Art. Dwojbarwisty-a,-c.a. zweifarbig. Dwoje-jga, m. gwei Stud, ein Baar.

Dwojka -i, f. bie 3mei (im Rartenfpiel). Dwójlist, dwójlistnik -u, m. bot.

Das 3meiblatt, Rnabenfraut. [pelt. Dwojnasob, w. ad. gwiefach, bop-Dwor-u,m. ber Sof; wyjść na dwór,

binausgeben; fora ze dwora, fort ! pade bid; żyć swoim dworem, auf feine eigene fauft leben, feinen eigenen Beerd haben; na dworze, ad. braufen. Hing.

Dworak -a, m. ber hofmann, bof-Dworka -i, f. bie Soffrau. Dwornie, ad. i) boffich, nach Sof-

manier; 2) mit großem Bomp.

Dworowac, st. nd. 2 fof halten, nach Bofmanier leben.

Dworski -a, -ie, a. Sofe, hofmane nifth; po dworsku, ad. honifth. Dworszczyzna -y, f. i) ber bof. Dieuft, Grobnbienft; 2) bie Sofbie-

nerichaft, bas hofgefinbe; 3) bas Dofleben. Dworzanin -a, m. ber Sofmann,

Sofbebienter, Boffing. Dworzec -ren, m. ber Bof. Meierbof. Grelbof.

Dwuczub -a, m. ber Gdreivegel Dwudzielny -a, -e, a. zweitheilig

(dwucześcisty),

Dwudziestka -i, f. 1) bie 3m maig; 2) ein 3maugiger (Gelbftnd). Dwugloska -i, f. ein Doppellaut,

Diphthona.

Dwukropek -pka, n. ber Doppel. runtt, bae Rolon.

Dwuiistnik, v. dwojiist. barm. Dwunastnica-y,f. ber 3molffinger. Dwunastnik-u, m. bot. bas 3molf. gotterfraut.

fect. Dwunastościan -u, m. bas 3molf. Dwunasty -a, -e, a. ber, bie, bas

gwolfte.

Dwunożny -a, -e, a. zweifüßig. Dwuplciowy -a, -e, a. 3witter.

Dwusylabny -a, -e, a. zweiinlbig. Dwuzab-eba,m.bot. ber 3meigabn. Dwuzlotówka -i, f. ein Achtgroichen-, polnifches 3meigulbenftud.

Dwuznaczność -i. f. bie 3meibeutigfeit. Dwuznaczny -a, -e, a. zweibeutig.

Dyakon -a, m. ber Diafonus. Dyalekt -u, m. bie Munbart, ber Dialeft. Imant.

Dyament -u, m. ber Diamant, De-Dyamentowy -a, -e, a. bemanten. Dyarya -i, f. Die Diarrhoe, ber

urdifall. Dyba -y, f. ber Sufftod.

Dybac, st. nd. 2. zdybac, dk. lauern. Dychac, st. nd. 1. 1) athmen; 2) feuden, fdmer athmen; v. ziajac.

Dychawica-y. f. bie Engbruftigfeit. Dychawiczność, v. dychawica. Dychawiczny -a, -e, a. engbruftig.

Dychawka -i, f. bie Riemen, Bifch. ohren (bas Buftloch ber Sifche). Dychtowność -i. f. bie Dichtigfeit.

Dychtowny -a, -e, a. bicht. Dydaktyczny -a, -e, a. bibaftifch.

Dyecezya -i, f. bie Diogefe, ber Rirdfprengel. Dyeta -y, f. 1) bie Diat (aute Be-

beusorbnung); 2) bie Diaten, Tageegebuhren. Dyg -a, m. ber Rnide, bas Compli-Dygae sie, st. nd. r. 1. fnidfen. Rnidje machen, fich verbeugen.

Dygotać, st. nd. 2. gittern, jappeln. Dykeyonarz-a,m. bas Borterbuch: v. słownik. Beber fagen. Dyktowae st nd. 2. bictiren, in bie Dyl -a, m. bie Diele, Boble. Dylowac, st. nd. 2. bielen. Dym -u, m. ber Rauch. [Schmiebe). Dymae, st. 1.d. 2. blajen (in ber Dymaczka -i, f. ber Blafebalg. Dymie, st.nd. 3. rauchern; - sie,v. r.

rauchen, v.i. [2] b. Bind., Luftlod. Dymnik -a.m. 1) bie Rauchtammer; Dynarek -rka, m. ber Dreifuß.

Dyndac, st. nd. 1. baumeln. Dynia-i, f. bot. ber Melonenfürbif. Dyplom -u, m. bas Diplom. Stifd. Dypiomatyczny -a, -e, a, biploma-

Dyplomatyk -a, m. ber Diplomat. Dypiomatyka -i, f. bie Diplomatif,

Diplomatie.

Dyptan -u, m. bot. bie Spechtmur-Dyrdac, st, nd. 1. trippeln, binterber Dyrekcya -i, f. bie Direction, v. fezelnik. naczelujetwo. Dyrektor -a, m. ber Director, v.na-

Dyrygować, st. nd. 2. birigiren, v. zarzadzac. Dyscyplina -y, f. 1) bie 3ucht, Di. feiplin, v. karnose; 2) bie Beißel.

reitide.

Dyskant -u. m. v. dyszkant, ber Disfant, bie Disfantftimme. Dyspensa -y, f. bie Dierenfation. Dysputa -y, f. bie Dieputation. Dysydent -a, m. v. różnowierca, ber Diffibent, Richtfatholif.

Dyszel -szia, m. bie Deichfel. Dyszkant -u, m. v. dyskant, Dywan -u, m. v. kobierzec, ber Teppich.

Dywizya -i. f. 1) bie Divifion (eine Beeresabtbeilung); 2) bie Divifion, bas Theilen (im Rechnen), v. dzielenie.

Dywizyjny -a, -e, a. Divifione. Drban -a, m. ein großer Rrug, bie

Dzbanek -nka, m. eine gewöhnliche Ranne, ein Rrug. Dzbaneczek -czka, dzbanuszek

-szka, m. d. ein Rannchen eine fleine Ranne. Dzirowy -a, -e, a. Regen.

Dzdzyć, v. i. 4. fein regnen. Dzdzysty -a. -e. a. regnerifc. Dziac sie, st.nd. 2r. gefcheben, fich

autragen.

Dzind -a, m. 1) ein alter Bettler: 2) ein Greis, Grogvater, v. dziadek, dziadus, d.

Dziadek -dka, m. 1) ber Grogvater; 2) ber Dugfnader; 3) v. dziad. Dziadowizna -y, f. bas großvater.

Dzi

liche Erbtbeil.

Dziadowski-a,-ie, a. grofvaterlich. Dziadunio -ia, n. bas liebe Grospaterden, d.

Dziadyga -i, m. dziadzisko -a, n. d. ein erbarmlicher Bettler, er-

barmlicher alter Dann. Dzial -u, m. ber Theil, bie Theilung. Działać, et. nd. 1. banbeln, wirten, Thatigfeit. thun.

Dzialalność -i. f. bie Birffamfeit, Dzialainy-a, -e, e. wirffam, thatig. Sanbeln. banbelnb. Dzielanie -a, n. bas Thun, Birfen, Dzialka -i.f. bie Stale, ein Defftab. Drialo -a, n. bie Ranone, bas Be-

fous, v. armata. Dziatobitnia -i, f. bie Batterie.

Działowy -a, -e, a. 1) Befcus., Ranonen .; 2) Theilunge .. Działy -ow, pl. 1) bie Theilung bes

Radlaffes; 2) ber Erbreces. Dziarski -a, -ie, a. mader, muthig, Ifiena. munter. Dziarstwisty -u, -e, a. grobfornia,

Dzlarstwo -a, n. ber Ries, Gries grober Sant, v. zwir, Dziasto -a. n. bas Bahnfleifd. Dziatki -tek, pl. liebe Rinber, Rin-

berden. Dziatwa-y, f. Rinber, fleine Rinber. Dzicz -y, f. 1) bie Bilbniß; 2) bie

Bilben (Menfden). Dziezeć, st. nd. ździezeć, dk. 2. vermilbern, wild werben. [Wilbling. Dziczka -i, f. ein wilber Dbftbaum, Dziczyzna-y.f. 1) bas Bilb, Bilb. prett; 2) ein milbes Bemache.

Dzida -y, f. ber Grieß, bie Lange. Dzieci -l, pl. 1) bie Rinber; 2) auch bie Bungen ber Bogel, v. mtode. Dzieciatko -a, n. d. bas Rintelein.

Dziecię -ięcia, dziecko -a, n. bas Rinb. Dziecięcy-a,-e,s. finblid, Rinbes.

Dzigcielina -y, f. bot. gelbe &u. gerne, v. sierpnica. Rinterei. Dziecinnoso -i. f bie Rinbheit; Dziecinny -a, -e, a, finbifc. Dziecinstwo -a, n. 1) bie Rinbheit, bas finbliche Alter: 2) bie Rinberei. Dzieciobojstwo -a, n, ber Rinber-Dzieciól -a. m. ber Specht, Imorb. Dzieciuch -a. m. ein gutes Rinb. Dzieciuk -a, m, eine Art Specte.

Dziedzic -a, m. 1) ber Grbe; 2) ber Guteberr, Gutebefiger.

Dziedzictwo -a, n. bas Erbe, bie Grbidaft.

Dziedziczność -i. f. bas Grbrecht. Grbeigenthum.

Dziedziczny -a, -e, a. erblich, Grb. Dziedziczyć, of, nd. 4. erben. Dzięcizierzawa -y, f. v. bielun,

pinderynda, bot, ber Stedapfel (aiftia).

Dziedzina -v. f. 1) ein Grbgut; 2) bie Beimath. Dziedziniec -nca, m. ber Schlosplay, Borbof. [fieber, .fcmeller. Dziegeiarz -a, m. ber Birfentheer-Dziegiec -geiu, m. bas Birtentheer, ber Daggert.

Dziegiel -giu, m. bot. bie Angelifa, Engelmurgel; - lesny, bie Balb. angelita, beilige Beiftwurgel.

Dziegna -y,f. bie Munbfaule (beim

Rinbvieb). Dzieje -ów, pl. v. historya; 1) bie Befdicte: 2) bie Thaten: dziele apostoiskie, bie Apoftelgefdicte: - kościelne, Rirdengefdicte.

Dziejopis -a, m. ber Beidichte. ichreiber, v. historyk. Dziejowy -a, -e, a. gefdictlin, bifterijd, v. historyczny.

Dziek -u. m. ber Dant. Dziekan -a. m. ber Defan. Dziekania -l. f. bas Defanat. Dzickanski -a, -ie, a. Defan .. Dziękczynienie -a, n. bie Dant-

fagung. qunas. Dziękczynny -a, -e, a. Dantfa-Dziekować, st. nd. 2. banfen.

Dzielenie -ia, n. bas Theilen, bie Divifion, Theilung. Dziefic, et. nd. 3, theilen, biptbiren.

Dzielko -a, n. d. bas Berichen. Dzielnik -a. m. 1) ber Theiler, Divifor; 2) ber Renner in einem Brud; v. mianownik.

Dzielność -i, f. 1) bie Theilbarteit; 2) bie Tapferfeit, Tuchtigfeit. Dzielny -a, -e, a. -nie, ad. 1) theilbar; 2) tapfer, mader, tuchtig.

Dzielo -a, n. bas Bert.

Dzien -dnia, m. 1) ber Tag; - powszedni, einBerftag;-roboczy. ein Arbeitstag; - swiateczny, ein Beiertag; - dzien dobry! guten Tag! - codzien, Tag für Tag. alle Tage; - sadny, ber jungfie Tag : 2) dzien i noc, ober dzwoniec gajowy, bot, fleiner Bachtelmei. gen, Ruhweizen (Tag uub Nacht). Dziennik -a, m. 1) bas Tageblatt, Bournal; 2) Tagebud.

Dzienny -a, -e, a. Tages. Dziergać, et. nd. 1. floprely, flop. feln, fnupfen. Rloppel .. Dziergany -a, -e, a. gefloppelt, Dzieriatka -i. f. bie Saubenlerde. Dzierzak-a, m. ber Dreichflegelftiel. Dzierzawa -y, f. bie Bacht.

Dzierzawca -y, m. ber Bachter. Dzierzawczy -a, -e, a. 1) Pact-; 2) poffeffin. Bacht baben. Dzierzawie, et. nd. 3. pachten, in Dzierzawny -a, -e, a. Bacht. Dzierzba -y, f. ber Burger (eine Art Bogel).

Dzierzec, et. nd. 2. inne baben, be-Dzierzega -i, f. v. rzesa, bot. bie Entengrupe, fleine Bafferlinfe. Dzierzgac, et. nd. 1. beceln, Rlace bedeln, abriffeln.

Dzierzgon -ia, m. bie Sechel. Dziesigtka -i, f. bie Bebn (im Rar-

Dziesiatek -tka, m. ein Bebner. Dziesigtak -a, m. ein polnifches Behngrofdenftud. [gebnte. Dziesiąty -a, -e, a, ber, bie, bas Dziesięć, num. gebn. Dziesiecina -y, f. ber Bente, eine

Rirdenabgabe. Dziesiecioro -a, n. 1) gehn Stud; 2) bie gehn Gebote Gottes.

Dziesietny -a. -e, n. Decimal-; - ulamek, ein Decimalbruch. Dziewa -y, f. eine große, ungefdidte Dagb. Dziewanna -y, f. bot. bie Ronigs-

ferse, bas Bollfrant.

100

Dziewczątko -a, n. bas Dabchen, fleine Dagochen. Dziewczę -cia, n. v. dziewczatko.

Dziewczyna -y, f. bas Daochen, Dienftinabchen.

Dzieweczka -i, f. ein liebes Dab. den, Magoden. ines Mabden. Dziewczynka -i, f. ein liebes, flei-Dziewiątka -i, f. bie Reun (im Incunte. Rarteniviel. Dziewiąty -a, -e, a. ber, bie, bas Dziewica -y. f. bie Jungfrau.

Dziewiczy -a, -e, a. jungfraulich. Dziewiec, num. neun; dziewiec tysiecv. neuntaufend u. f. m.

Dziewiecdziesiat, num. neungig. Dziewięciornik -u. m. but. bie Leberblume, Barnaffie.

Dziewieclistnik -u, m. bot. bas Reunblatterfraut, Ginblatt. Dziewiecset, num. neunhundert. Dziewiecsil -u, m. bot. bie Gbet.

wurg, - pospolity, gemeine Cher-wurg, bie Saubiftel. Dziewietnascie, num. neunzehn.

Dziewiętnasty -a, -e, a. ber, bit, bas neungehnte. Dziewiosił -u, m. bot. mahrer Mlant, bas Belenafraut.

Dziewka -i, f. die Magd. Dziewoja-i,f. bas bubiche Dabchen. Dziewucha -y, f. eine Dirne. Dzieza-y,f. ber Teig., Bad. Trog.

Dziezka -i, f. 1) ein fleiner Teigtrog; 2) ein Mich. Dzik -u, m. bas wilbe Schwein.

Dziki -a, -ie, a, -ko, ad. wilb, ret, menichenideu. Dzikość-i. f. vie Bilbbeit, Robbeit.

Dziob -u. m. 1) ber Schnabel; 2) bie Bodennarbe.

Dziobak -n, m. bas Schnabeltbier. Dziobac, et, nd. 2. init bem Cona. bel piden ; - sie, v.r. fich ichnabeln. Dziobaty -a, -e. a. podeunarbig.

Dzioborozec -zea, m. ber bornpogel. Masbornpogel. Dzionek -nka. m. ber liebe Tag.

Dziryt -u, m. ber Burffpicp. Dzis, dzisiai. ad, beute. Dzisiajszy, dzisiejszy-a,-e,a. bet,

bie, bas bentige.

Dziura -v. f. bas Lod, bie gude.

Dziurawić, st. nd. 3. lochern, locher maden.

Dziurawiec -wcu, m. bet. bas Bartheu, Johannisfraut, bie Teufeleflucht. fommen. Dziurawiec, st. nd. 2, Locher be-Dzinrawy -a, -e, a. loderig, burd.

löchert. Dziureczka -i. dziurka -i. f. d. ein fleines Boch, Bochelden.

Dziurkowatość -i, f. bie Borefitat. Dziurkowaty -a. -e. a. poros.

Dziw -u, m. ein Bunber, eine munberliche Gache. [fonberbar. Dziwaczny -a, -e, a. wunberlich, Dziwactwo -a, n. dziwaczność -i.

f. bie Sonberbarfeit, munberliches Befen. Dziwaczek -czku, m. bot. bie 3a-

lappe, peruanifde Bunberblume. Dziwaczyc, et. ud. 4. Grillen fangen, munberliches Beug machen. Dziwak -a, m. ein Grillenfanger,

ein Sonberling. Dziwić sie, et. nd. 3. r. fich munbern. Dziwność -i. f. bie Bunberbarfeit.

Dziwny -a,-c, a. -nic, ad. munber. Dziwo -a, n, ein Bunberbing, [bar. Dziwogon -a, m. bas Schweifbubn. Dziwoląg -aga m. bie Diggeburt, bas Monfirum, Bunberthier. Dziwotwor-u.m. 1) bas Ungebeuer;

2) ber Rrotenfifc. bern. Dziwować się, et. nd. 2. r. fich mun-Dziwowisko -a, n, eine munberliche Grideinung, ein Bunberthier, ein

Bunderbing, ein fonberbares Ding. Dziwy-a,-e,a. wifb; dziwe mieso, mildes Bleifch.

Dzuma -v. f. eine anftedenbe guft. Die Beftluft. Dzwieczność -i. f. ber Wohlflang,

bie Lieblichfeit bes Tones. Dzwięczny -a, -e, a. mohltonenb. Dewieczyc, et. nd. 4. tonen, flingen.

Dzwiegac, et. ud. i. langfam tauen mit Bhlegma effen. Drwiek -u, m. ber Rlang, Ton. Diwigac, et. nd. 1. bebeu, empor-

beben, eine Baft tragen. Diwiguia-i.f. ber Bebebaum, Bebel.

Dzwon -u, m. bie Glode. flein. Dzwoneczek-czka, m.d. tin Glod. Dzwonek -nka, m. 1) eine fleine Glode, eine Klingel; 2) bot, bie Glodenblume, Baunglode; (es giebt mehrere Arten).

Dzwoniarz -a, m. ber Glodner. Dzwonic, st. nd. 3. lauten, flingeln; - zebami, mit ben 3ahnen flap-

pern. Dzwonlee -nca, m. 1) ber Grunling

(ein Bogel); 2) bot. ber Rubmeigen, Bachtelmeigen. [tenfpiel.) Dzwonka -i, f. bie Schelle (im Rar-

Dzwonko -a, n. ein Stud Sifche. Dzwonkowaty -a, -e, a. glodenartia.

Dzwonne -ego, n. bas Blodengelb. Lautegelb.

Dzwonnica -y, f. ber @lodentburm. Dzwono -a, n. bie Rabfelge, Felge. Dzwonowy -a, -e. a. Glodene. Dzwonuszek, dzwonyszek -szka, m. J. ein Glodden, Glodlein, v. dzwoneczek.

Echo -a, n. v. odglos, bas Echo, ber Bieberhall. Edukacya -i, f. v. wychowanie, Die Ergiebung.

Edukacyjny -a, -e, a. v. wychowawczy, Griebungs.

Egs-, egz-, v. Ex. Ekonom -a, m. ber Detonom, ber

Birthichaftebeamte. Ekonomia -l, f. Die Birthichafte. lehre, Defonomie.

Eks-, Ekz-, v. Ex. [quator. Ekwator -a, m. v. rownik, ber Me-

Ekwipaz -u. m. bie Gquipage (Bagen und Pferbe).

Elastyczność -i, f. v. spręzystość, bie Glafticitat.

Elastyczny -a, -e, a. v. sprężysty, elaftifd. Ipfeffer. Elatynek-nku, m. bot. ber Baffer.

Elegant -a, m. ber Stuter. Elektor -a, m. ber Churfurft.

Elektorstwo -a, n. bie Churmurbe. Elektryczność -i.f.bie @leftricitat. Elektryczny -a, -e, a. eleftrifd.

Elektryzować, st. nd. 2. eleftrifiren. Elektryzacz -a, m. v. drętwik, ber Bitteraal (Bitterwele).

Elementarny -a, -e, a. v. początkowy, Glementar.

Elementarz -a, m. bie Tibel, ein Lefebuch.

Elipsa -y, f. 1) bie Ellipfe; 2) (in ber Grammat.) v. wyrzutnia, bie Beglaffung von Buchftaben ober Bor-

Ibabie.

Encyklopedya -i, f. bie Encytlo.

Encyklopedyczny-a.-e, a. enchilos Encina -y, f. bas Rinftier. [pabijo. Energia -i, f. bie Energie, ber Rach.

Energiczny-a,-e,a. -nie, ad. energiczny Entuzyasta -y, m. ber Enthufiaft. Entuzyazm -u, m. ber Enthuffas.

Epoka -l, f. v. okres, bie @poche. Esencya -y, f. bie Effena.

Etykieta -y, f. bie Etiquette. Etymologia -i, f. v. źródłosłów bie Bortforfdung.

Euforbia -i, f. bot. bie Bolfemilde v. sosienka, mlecz trujący (giftia).

[Cvangelium. Ewangielia, ewanlelia -i, f. bas Ewangiclicki, ewanlelicki -a, -ie, a. evangelifch.

Ewangieliczny, ewaniellczny -a. -e. a. Grangelien. Ewangielik, ewanielik -a, m. cin

evangelifder Chrift, Broteftant. Ewangielista, ewanielista -v, m. ber Evangelift.

Examen -u, m. v. popls, bas Gr. amen, bie Brufung. Examinacyjny -a, -e,a. Brufungs.

Examinować, et. nd. 2. prufen. Exekucya -i, f. bie Grefution. Exekucyjny -a, -e, a. Grefutions. Exekutne -ego, n. bie Exetutions.

gebühren. Exekutor -a, m. ber Exetutor. Exemplarz -a, m. ein Gremplar. Exercerować, st. nd. 2. exerciren.

Exorcysta -y, m. ein Exorcift, ber Teufelebanner.

Expedycya -i, f. bie Expedition, Expensa -ow, pl. bie Ausgaben; v. Abjertigung. wvdatki. Expedycyjny-a,-e,a. Grpebitions. Extrakt -u. m. ber Ertraft.

wydatki.

F.

Fabryczny -a, -e, a. gabrif. Fabryka -i, f. bie gabrit. Fabrykować, st. nd. 2. 1) fabriciren, anfertigen ; 2) verfaliden. Facyata -y, f. bie Fronte eines Bebaunes. Fafelek -Iku, m. einfleiner gumpen, ein Alitter. Fagocista -y, m. ber Fagottblafer. Fagot -u, m. bas Bagott. Fajans -u, m. bas Steinaut. l'ajansowy -a, -e.a. bon Steingut. Fajerka -i, f. bas Roblenbeden. Fajka -i, f. bie Bfeife, Tabatspfeife. Fajtac, st. nd. 1. (ogonem, noga) werfen, ausschlagen. Faktor -a, m. ber gafter, Daffer. Faktorowac, et. nd. 2. mafeln. Fala -i, f. 1) bie Sturmfluth, foau-

menbe Belle, Boge; 2) eine Bemittermolfe. Falbana -y, f. ber Saum am meib. lichen Rleibe, bie Balbel.

Falc -u. m. ber Ralg, bas Falgbein. Falda -y, f. bie falte. Faldować, et. nd. 2. falten, in fal-

ten legen. Faldzisty -a, -e, a. faltig. Falsz -u. m. bie Unmahrheit, Luge. Falszowac, st. nd. 2. falfden, per-

falfden. Falszywość -i, f. bie galfcheit. Falszywy -a, -e, a. faifd, unmahr. Familia-i.f. bie gamilie; v. rodzina. Familiant -a, m. einer, ber aus einem angefehenen Saufe ftammt. Familijny -a, -e, a. Familien -; v.

rodzinny. Fanatyczny -a, -e, a. v. zagorzały, funatifd. [Ranatifer. Fanatyk -a, m. v. zagorzalec, ber Fanatyzm -u, m. v. zagorzałość,

ber ganatismus. Fanfaron -a, m. ber Brabtbans, Bieraffe.

Fanfaronowac, et. ad. 2. groß thun. Binb maden.

Fantastyczność -i, f. bas Fantaftiiche. Somarmerifche. Fantastyczny -a, -e, a. -nie, ad. fantaftijd, fomarmeriid. Fantazya -i, f. 1) bie Bhantafte. Ginbilbungsfraft, v. wyobrażnia; 2) Laune.

Fantowac, et. nd, 2, pfanben. Fantowe -ego, n. bae Bfanbgelb. Fara -y, f. bie Pfarrfirche.

Farca -y. f. bie garbe. Farbiernia -ni, f. bie farberei. Farbierski-a,-ie,s. Barber-, Barbe... Farbierstwo -a, n. bie Sarbertunft. Farbierz-a,m. (falbierz) ber farber. Farbnik -u. m. ber garbeftoff. Farbowac, et. nd. 2. farben. Farbownik -u, m. ber Baib. Farfurka -i. f. ein Teller von Steingut ober Borgellan).

Farny -e, -e, a. Bfarre. Fartuch -a, m. bie Schurge. Fartuszek -szka, m. 1) d. v. fartuch; 2) ber Gofenlas. Faryna -y, f. 1) ber garinguder; 2) ein Gludefpiel.

Faryzeusz -a, m. ber Pharifaet,

Fasa -y, f. ein Baß. Faska -i, f. d. ein Bafichen. Fasola -i, f. bot. bie Gabelbonne, v. groch bialy. Fastrzyga -i, f. ber Unfolagfaben.

Fastrzygować, st. nd. 2. heften, anfolagen. Faszyna -y, f. bie Safdine.

Fatalny -a, -e, a, -nie, ad, fatal, Unbeil bringenb. Fatyga -i, f. bie Bemubung, Dube. Fatygować, st. nd. 2. bemuben: sie, v. r. fic bemuben. Faworyt -a, m. v. ulubionv. ein

Sunftling. Faworyty -ow, pl. ber Badenbart. Fel i. pfui!

Febra -y, f. bas Fieber. Fechtmistrz -a, m. ber fechtmeifter. Fechtować, st. nd. 2. fecten.

Fenyg -a, m. ein Bfennig. Fermentowac, nd. 2. gabren, fermentiren. Ferye -yj, pl. bie Ferien; v. waka-Figa -i, f. 1) bot. bie Beige, ber Feigenbaum; 2) ein Rnippechen. Figiel -gla, m. ein Schabernad, Streich, Gbag. ffierlichfeit. Figlarnosc -i, f. bie Luftigfeit, Bof. Figlarny -a, -e, a, fuftig, fomifc, poffierlich. felei. Figlarstwo -a. n. bie Boffen, Gau-Figlarz -a, m. ber Boffenreißer, Gaufler. Figlowac, st.nd. 2. Streiche maden,

Boffen reißen, gaufeln. Figowy -u, -e, a. Feigen .. Figura -y, f. 1) bie Figur; 2) bas Rrueifix an Begen. Figuralny -a, -e, s. 1) figurlich; 2) .a muzyka, Bocal- unt Inftrumental-Mufit. Migur.

Figurka -i.f. d. eine fleine nieoliche Figurować, st. nd. 2. figuriren, Muffehen machen. Fijalek -ika, m. v. chwiłka, bot. bas Beilden; - zolty, ber Bad, v. lak; - nocny, bie Rachtviole. Filar -u. m. ber Bfeiler.

Filizanka -i, f. bie Taffe, v. kubek; Dbertaffe, czarka; miseczka. Untertaffe). Filolog -a, m. ber Bhilolog, ein

Grrachfunbiger. Filologia -i, f. bie Philologie, Sprachfunde.

Filologiczny -a, -e, a. philologifa, fprachfunblid. meife. Filozof-a,m. ber Philosoph, Belt-Filozofia -i, f. bie Bhilofophie, Beltweisbeit.

Filozoficzny -a, -e,a. philofophifd. Filozofowac, st.nd. 2 philosophiren. Filut -a, m. ein Schlautopf, folauer

Filuterstwo -a. m. filuterva -i. f. bie Baunerei, folaue Betrugerei. Fimfy -ow, pl. 1) bas Blenbmert, blauer Dunft; 2) Grimaffen; stroic. Griffen fangen, Grimaffen machett.

Finanse -ow, pl. bie Finangen; v. przychody, skarb. Finansowy -a, -e, a. Sinang. Fioletowy -a, -e, a. veildenblau, piolett. Ibine. Firanka -I. f. ber Borbang, bie Gar-Fireyk -a, m. ein StuBer. Firletka -i, f. bot. bie Lichtnelfe, bas Darienroslein, bie Rudufe. blume; - smotka, bie Balbnelfe. Firmament -u, m. v. przestwór swiata, bas Rirmament. Fiskalny -a, -e, a. fisfalift. Fiskus -a. m. ber Riefue. Fistula -y, f. bie Biftel. Fiszbin -u, m. bas gifchbein. Fizyezny -a, -e, a, phyfifch. Fizyk -a, m. 1) ber Phofifer; 2) ein Rreisphpfifus (Argt).

Fizyka -i. f. bie Bbpfit, Raturlebre. Fizvognomia -i, f. bie Bhyftognomie, Gefichtebilbung. Fizyolog -a, m. ber Phufiolog. Fizyologia -i, f. bie Bhufiologie. Fizyologiczny -a,-e,a.phyfiologifc. Fladra -v. f. 1) bie Rlunber (ein Sifd); 2) ein folumpriges Frauen. simmer.

Flaki -ow, pl. bie Bebarme, Blede. Flancowac, se. nd. 2. pflangen, ver-Flanela -i, f. ber flanell. [pflangen. Flasza -v. f. eine große glafche. Flaszeczka -l, f. d. ein Blafdchen. Flaszka -i, f. eine gewöhnliche Rlafche, Bouteille.

Flegma -y, f. 1) ber Schleim; 2) bas Bblegma, bie Raltblutigfeit, bie Somerfalliafeit. Gleichaultigfeit. Flegmatyczny -a, -e, a. -nie, ad. pflegmatifd, taltblutig, fdmerfallig, gleichgultig. Flegmisty -a, -e, a. foleimia.

Flejtuch -u, m. 1) bie Charpie: 2) ein folumpriger Denich. Flet, flotrowers -u, m. bie Flote. Flinta -y,f. v. fuzya, bie glinte, ein Reuergewehr.

Flis -a, flisak -a, m. ber Blogfnecht. Flisowy -a, -e, a, 8108. Floresy -ow, pl. Beidnungegierra. Flora -y, f. bie glora. Flota -y, f. bie Flotte. [beit).

Final -u. m. Sinale, ber Schlufton. Fluks -u, m. ber fluß feine Rrant.

Fochy -ow, pl. bie Grimaffen. Foka -i, f. bie Blobbe. Folga -i, f. bie Linterung.

Folgować, st. nd. 2. komu, jemanbes iconen, einem nachgeben. Folial, foliant -u, m. ein Foliant.

Folowany -a, -e, a. gemalft. Folowac, st. nd. 2. malfen Folusz -u, m. bie Baltmuble. Folwarczny -a, -e, a. Bormerte. Folwark -u, m. bas Bormert.

Fontanna -y, f. v. wodotrysk, ber Springbrunnen.

Fontaz -ia, m, bie Banbichleife. Fora! i. fort mit bir! fort, beraus! Foremnose-i.f. bieRegelmäßigfeit. Foremny -a, -e, a. regelmäßig.

Forma -y, f. bie gorin. Formalność -i, f. bie Formalitat,

Formlichteit.

Formalny -a, -e, a. formlid. Format -u, m. bas Format. Formierstwo -a, n. bie formirfunft. Formierz -a, m. ber formenmader. Formowac, st. nd. 2. formiren,

bilben. Formularz -a, m. ein formular. Fornal -a, m. ein Bferbefnecht. Fornalka -i, f. 1) ein Biergefpann;

2) Die Arbeitepferbe. Fornalski -a, -ie, a. -kon, Arbeite.

pferb. Forsa -y. f. ber Rraftaufmand, bie Macht, Rraft.

Forsowac, st. nd. 2. forciren, eramingen, burchfegen mollen; febr anftrengen; - sie, v. r. fich febr anftrengen.

Forteca -y, f. bie Beftung. Fortel -u, m. bie Lift, ber Runftgriff,

Rniff. Fortka -i, f. tie Pforte.

Fortuna -y, f. 1) bas Schidfal, Glud; 2) bie Gludegottin. Fortyfikacya -i, f. bie Befeftigung. Fortyfikować, st. nd. 2. befeftigen.

Forys -in, m. ber Borreiter. Fosa -y, f. v. row, bie foffe, ein Beitungegraben.

Fosfor -u, m. ber Bhoephor. Fosforyczny-a,-e, a. phosphorifd. Fracht -u, m. bit Fracht.

Frachtowy -a, -e, a. Fract. Frak -u, m. ber Frad, Leibrod.

Frant -a.m. ein Schlautopf, Schall. Frantowstwo -a, n, bie Schalfhaf. tigfeit.

Frantowski -a, -ie, a. fcalfhaft. Frasobliwy -a, -e, a. fummervoll. Frasować się, st. nd. 2. r. fich febr betrüben und fuinmern.

Frasunek -nku, m. ber Rummer. Fraszka -i, f. bie Rleinigfeit, eine

unbebeutenbe Gache. Fredzle, frandzle -i, pl. bie Franfen. Front -u, m. bie gronte. Fruczec, st. nd. 2. fonurren (von

Bogeln, wenn fie auffliegen). Fryc -a, m. ein Unerfahrener, Deu-

Frykasy-ow, pl. bie Fricaffee; sprawie komu frykasy, einem bie baut gerben, einen ruchtig burchprugeln. Frymarczyć, st. nd. 4. Sanbel treis

ben, fcachern. Fryzowac, st. nd. 2. frifiren. Fryzura -y, f. bie Frifur. Fryzyer -a, m. ber Frifeur. Fuga -i, f. bie Buge, Falge.

Fugowac, st. nd. 2, jufammenfugen, falgen.

Fujara -y, f. bie Sirtenflote; fu-jarka, v. piszczalka, eine Blote, bie gemobnlich von ber abgezogenen Rinbe ber Beibenftode gemacht

Fukac, st. nd. 1. fcelten, anichnau-Fukliwy -a, -e, a. auffahrenb. Fumel -mlu, m. bas Fimelholg bei

ben Schuhmachern. Fundacya'-i, f. v. zaklad, bie Stiftung, Grundung.

Fundament -u, m. ber Grund, bas [funbamentaL Runbament. Fundamentalny -a, -e, a. Grunb., Fundator -a, m. v. zalozyciel, ber Stifter, Grunber.

Fundusz -u, m 1) ber gonb: 2) bie Stiftung, bas Stift. Funkcya -i, f. bie gunttion, eine Beidaftigung.

Funt -u, m. bas Bfunb. Funtowy -a, -e, a. Bfunb., pfunbig Fura -y, f. bie Bubre, bas Buber.

Furaz -u. m. bie Kourage. Furazerka -I, f. bie Solbatenmube.

urman -a. m. ber Rubrmann.

gewerbe treiben. Furmanka -I, f. bas gubrwerf, gewohnlich ein gemiethetes Subrmert. Fusy -ow, pl. ber Bobenfas, Grund, gemobulich pom Raffee.

Futeral -u, m, bas Suteral. Futro -a, n. ber Belg, bas Belgmert.

Futrować, st.nd. 2. 1) tafeln; 2) mit Butter untergieben, unterfuttern; 3) kogo, jemanben fcelten, berun-

termachen. Futrowka -i, f. bie Thurbefleibung, bas Thurfutter (futro, futryny).

Futrzany -a, -e, a. Belj.. mebr. Fuzya -i, f. bie Blinte, ein Beuerge-

bas feine Benehmen; 2) eine Ba-

Gabinet -u, m. bas Rabinet. Gabia -i, f. 1) d. bas Dunbchen; 2) ber Comamm; v. gebka.

Gad -i, f. bas gafdinenwert. Gach -a, m. ber Bubler, ifchers. meife) ber Liebhaber.

Gacic, st. nd. 3. mit Reifta belegen. umpferden.

Gacie -i, pl. Die Unterhofen, Untergiebhofen; v. gatkl. [(Reptilien). Gad -u, m. pl. gady, bie Amphibien Gadac, st. nd. 1. reben, plaubern. Gadanie -a, n. bas Reben, Berebe.

Gadanina -y, f. bas Gerebe, De-ISchwaghaftigfeit. fdmas. Gadatliwose -I. f. bie Rebieligfeit, Gadatliwy -a, -e, a. rebfelig, fcmas-

Gadka -i. f. 1) bas Rathfel; v. zagadka; 2) eine fleine Granblung. Gadula -y, m. ber Comager.

Gadziel -u. m. bot, bie Bunfel. Schwarzmurg. . Gadzina -y, f. bas Schlangenge. gucht, überhaupt jebes friechenbe,

aiftige Befcopf. Gagatek -tka, m. 1) bas Bergensfind;

2) bas Bergmache. Gaic, st.nd.3. 1) dk. ogaic, belauben :

2) dk. zagaic, eine Conung anlegen; - sie, do boru, r. fich jur Beibe einmiethen. Gaik -u, m. eine Bede, ein fleines Balbden, Buftmalbden.

Gaj-u, m. ber bain, ein junger Forft. Gajowy -a, -e, 1) a. Bain., Forft.; gajowy dzien, ber Solatag; 2) -v. subst. m. ber Malbmarter.

Gala -i, f. bie Galla, ber Sofprunt. Galant -a. m. ber Galant, Stuber. Galanterya -i, f. 1) bie Galanterie,

lanteriemaarenbanblung. Galanteryjny -a, -e, a. Galanterie-

Galar -u, m. bie Balcere, ein Bluf. fdiff ohne Daft.

Galarepa -y, f. (kalarapa), bot. ber Robirabi.

Galareta -y, f. ber Ballert. Galaretowy -a, -e, a. gallertartig. Galas -u, m. ber Ballapfel. Galasownik -a, m. bie Ballmefpe,

Ballapfelfliege. Galaz -ezi, f. ber Aft. Galazka -i,f. d. ein Mefichen, 3meig.

Galban -u. m. bot, bie Dlutterbarspflange, bas Ballenfraut, Galera -y, f. bie Galeere.

Galernik -a, m. ein Galeerenfflave. Galerva -i. f. 1) bie Galerie, ein Saulengang; 2) eine Sammlung; -obrazów, Bilbergalerie.

Galezisty -a. -e. a. aftiq. Galgan -u, m. 1) bot. ber Balgant; 2) ein gumpen, ein Begen; 3) -a, ein gumpenferl, gump.

Galganski -a, -ie, a. fumpig, elenb. Galganstwo -a, n. 1) bie gumperei; 2) bas gumpenpad, gumpen-

gefinbel. Galka -i, f. 1) bas Rugelden, ber Rnopf (am Stod); 2) bie Dustatennuß. fper Gallmei. Galman -u, m. == ruda cynkowa, Galon -u, m. bie Treffe, Borte.

Galop -u, m. v. czwal, ber Galopp. Galowy -a, -e, n. Galla. Galucha -y, f. bot. bie Erbnuß, Erbfeige, Platterbie; v. groszek. Gamon -ia, m. ber Gimpel.

Gandziara -y, f. bie Rarbatiche. Ganek -nku, m. ber Bang, eine Gallerie; ciemny ganek, Schattengang.

Gangrena -y, f. ber beiße Branb. Ganic, et. nd. 3. tabeln.

Gap -ia, m. ber Gimpel, Maulaffe. Gapa -y, 1) m. v. gap; 2) f. bie

Rrabe fatt wrona, (beim Bolle). Gapowaty -a, -e, a. gimpelhaft, gimplid). Gara -y, f. bas Bapfenloch. Garb -u, m. ber boder, Budel. Garbaciec. st.nd. 2. budelig werben.

Garbarozyk -a, m. ber Gerberge-Garbarnia -i, f. bie Gerberei. felle. Garbarstwo-a, n. bas Gerberbanb. Garbarz -a, m. ber Gerber. [mert. Garbaty -a, -e, 1) a. budelig, boderig, vermadifen; 2) -y, subst. ein Budeliger.

Garbie sie, et. nd. 3. r. frumm geben, fich frummen. Garbnik -u, m. ber Berbeftoff.

Garbowac, st. nd. 2. gerben. Garbus -a, m. ein Budeliger.

Garcowka -i, f. ein Garniegmaß, Barnieggefäß.

Garderoba -y, f. 1) bie Garberobe, Betleibung; 2) bie Rleiberfammer. Garderobianka -i, f. bie Rammer-2) Die Rropftaube. iunafer. Gardlacz -a, m. 1) ein Rropfiger; Gardlo -a, n. bie Reble, Burgel; boli gardio, spiewać darmo, umfonft ift ber Tob.

Gardlowy -a, -e, a. Gurgels. Gardzić, se. nd. 3. verachten. Gardziel -i, f. ber Golund, Die

Reble. Garkuchnia -i. f. bie Barfuche. Garkowiec -wca, m. ber Topfftein. Garnac, et. nd. 2. fcarren, fcuren, raffen; - sie, v. r. do czego, fic

an etwas machen, nach etwas fire. ben, fich an jemanb anschließen. Garnoarski -a. -ie, a. Topfer-, Garncarz -a, m. ber Topfer. Garnearstwo -a, n. bas Topfer-

banbmert. Garnek -nka, m. ber Topf. Garniec -nea, m. ber Barnies,

Dag von vier Quart. leinfaffen. Garnirowac, st. nd. 2. garniren. Garnitura -v. f. bie Garnitur, Gin-

faffung.

Garnizon -u. m. v. zaloga, bie War-Garnuszek, -szka, m. ein Topfchen. Garowac, et. nd. 2. einzapfen, Bapfloder machen.

Garse -i, f. eine Sanbvoll.

Garstka -i. f. eine fleine Sanboolt. ein Bischen. Gasic, st. nd. 3. lofden.

Gasie -ecla, gasiatko, d. n. ein gang junges Banschen, ein Buffel Gasienica -y, f. v. wasionka, eine

Raupe. Gasienicznik -a, m. ber Raupentobter, 3chneumon

Gasior -a, m. 1) ber Ganferich; 2) eine große bauchige Blafche; 3) ein Soblziegel. Gaska -i, f. 1) d. ein Ganschen;

2) bot. bie meiße und gelbe Seerofe, Baffertulpe, v. grzybien; 3) ber Blatterfdmamm, ber Pfefferling [gen auszulofchen). (Bila). Gasnac, st. nd. 2. erlofden (anfan-

Gasnik -u, m. ber Stidftoff. Gaszcz -u, m. 1) bas Didicht, 2) ber Bobenfas, Brei.

Gatka -i, f. bie Gulle, ber but bei Bilgen und Schmammen. [hofen. Gatki -ok, pl. v. gacie, bie Unter-Gatunek -nku, m. bie Gattung. Gatunkować, st. nd. 2. fortiren. Gatunkowy -a, -e, a. Gattunge.

Gaweda -y, f. 1) bie Blauberei; 2) bot. bas Sternfraut, bie Sternblume. Gawedzić, st. nd. 3. plaubern.

Gawiedz -i, f. ber Tros, ein Menfcenbaufen, bas Befinbel Gawron -a, m. 1) bie Rabenfrabe; 2) ein Dummforf, Tolpel. Gaz -u. m. bas Gas, eine guftart. Gaza -y, f. bie Bafe, eine art glatter Rior.

Gaza -y, f. bie Bage, bas Behalt. Gazeciarski -a, -ie, a. Beitungs. Gazeciarstwo -a, n. bie Beitungs. fdreiberei, bas Beitungswefen. Gazeciarz -a, m. 1) ber Beitungs-fchreiber; 2) Beitungslefer. Gazeta -v. f. bie Beitung.

Gazowy -a, -e, a. Gas., Gafe. Gbur -a, m. ber Bauer, Aderwirth.

2) ein Bauerhof. Gdakac, st. ud. 1. gadern. Gdula -i, f. bot. bas Schweinebrot,

Saubrot: v. bulwa. Gdy, c. wenn, inbem, ba, als.

Gdyrac, et. nd. 1. fnurren, fchelten. Gdyz, c. weil, benn, ba. Gdzie ? ad. mo? mobin ? Gziekolwiek, ad. irgenbmo.

Gdzies tam. ad. irgenbmo. Geba -y, f. 1) ber Munb (bas Daul bei Thieren, j. B. beim Bieb, Gcafen zc.); 2) ein Ruß, 3. B. daj mi

geby, gieb mir einen Rus. Gebezaty -a,-e,a. fdmammig, po-Gebka -i. f. ber Schmamm, Bafch-

idmamm; v. gabka. Gegae, st. nd. 1. fcnattern (von Ges -i, f. bie Bans.

Gesi -ia, -ie, 1) a. Ganfes; 2) gesia stopa, bot. bie Delbe, ber Ganjefuß, wilber Spinat, v. kamosa.

Gesica -v. f. bie loffelgans. Gesiowka -i, f. bot. bas Schaf-

fraut, bie Aderlevtoje. Gest -i, f. eine Art Cither.

Gestnac, st. ud. 2. bid merben, gerinnen, v. zsiadać się.

Gestose -i, f. bie Dichtheit, Dide. Gestwa,gestwina -y,f. bas Didicht. Gesty -a, -e, a. -to, ad, bid, bicht,

Gezica -y, f. v. kuper, ber Steiß, Steißfnochen.

Giac, st. nd. 2 biegen, beugen. Gibac, st. nd. 2. biegenb bin unb

ber bewegen, firpen; - sie, v. r. Gibki -a,-ie,a. gefdmeibig, biegfam. Gibkość -i, f. bie Bejdmeibigfeit,

Biegfamteit, Giczel -i, f. bas Schienbein. Gielda -y, f. bie Borfe. Giemza -y, f. bie Bemfe. Inlusz.

Gieniusz -u, m. bas Genie; v. je-Gieranla -i, f. bot. ber Storch. fanabel; v. bociani nos.

Giermek -rinka, m. ber Anapre. Gierz -u, m. ber Bierich. Giest -u. m. bie Beberbe.

Giestykulacya -i, f. bas Beberben.

friel, Die Dlimit.

Gburstwo -a, n. 1) bie Bauersleute; Giez -gza, m. eine Art Bremfen ber Bigmurm, bie Biebbremfe. Gietki -a, -ie, a. biegiam, gefchmel-

big. fichmeibigfeit. Gietkoso -i, f. bie Biegfamfeit, Be-Gil -a, m. ber Gimpel, Dompfaffe.

Gimnastyczny -a, -e, a. gymnaftifch. [Gnmnaftit. Gimnastyka -i, f. bas Turnen, bie

Gininazvalny-a.-e.a. &pmnafigl-. Gimnazyasta -y,m. ber Opmnafiait. Gimnazyum, n. bas Onmnafium. Ginac, st. nd. zginac, dk. 2. perloren geben, untergeben.

Gips -u, m. ber Gur Gipsowy -a, -e, a. Gups., gurfen. Girafa -y, f. bie Giraffe.

Gitara -v, f. bie Buitarre.

Glab -a, m. 1) ber Strunt; 2) ber Innere. Dummtopf. Glab' -ebi, f. 1) bie Tiefe; 2) bas Glabiasty -a, -e, a. ftrunfig.

Glabik -a, m, d, v, glab.

Glabowaty -a, -e, a. 1) ftrunfartig, 2) bummfepfig.

Gladki -a, -ie, a. -ko, ad 1) glatt; 2) fcon, nett; 3) gewandt (styl). Gladkość-i, f. 1) bie @latte; 2) Bemanbtheit (ber Sprache).

Gladyszka -i, f. ber Blattftein, Schleifftein.

Gladzic, st. nd. 3. glatten, glatt maden, eben machen. Gladzidlo -a, n. bas galgbein, ber

[Schimmer. Briefftreicher. Glanc -u, m. v. blask, ter Blang,

Glansowac, st. nd. 2. poliren, glangenb, blant machen. Glansowny -a, -e, a. rolirt, blant, Glanze; - ne rekawiczki,

Glaceebantidube. den. Glaskac, st. nd. 2. ftreicheln, ftrei-Glaz -u, m. ein Beftein, Belfen. Glazura -y,f. v. polewa, bie Glafur. Glebia -i, f. glębina, glębizna -y,

f, bie Tiefe (bes BBaffers). Gleboki -a, -ie, a. -ko, ad. tief. Glebokose -i, f. bie Tiefe.

Glegotac, st. nd. 2. lallen, fcmapbaft plappern.

Glejta -y, f. bie Silberglatte. Glen -ia, m. v. glon, ein Grud. Rnollen.

Gli Glina -y, f. ber Lebin, Thon. Gliniany -a, -e, a. thonern, irben. Gliniasty -a, -e, a. lehmig, thon-

reich. Gliniaty -a, -e, a. lebmfarbig. Glinka -i, f. ber Bettthon, Die feine

Bolarerbe. Glista -y, f. 1) ber Regenwurm;

2) ber Spulmurm. Glistnik -u. m. bot. Santonifc.

Burmfraut. fugel. Globus -u, m. ber @lobus, bie Grb. Glod -u, m. 1) ber Sunger; 2) bie

Theuerung, Sungerenoth; glod nrzec, Sunger leiben; z glodu umierac, Bungere fterben.

Glodek -dku, m. bot. bie Sunger. blume, bas Sungerblummen; wiosienny, fleines Tafchelfraut. Glodny -a, -e, a. hungrig.

Glog -u. m. 1) ber Sageborn; 2) ber Beiß., Mehlborn.

Glogowy -a, -e, a. Sageborn-, Beigborn ..

Glon -u, m. v. glen, 1) ein Stud Brot; 2) bot, bas Baffermoos, ber Bafferfaben, bas Bafferhaar.

Glos-u, m. 1) bie Stimme, ber laut, Ton; 2) bie Bablftimnie; 3) bie Singftimme; zabrać glos, bas Wort nehmen; w glos, laut; glos podniesc, bie Stimme erheben, spuscie, finten laffen.

Glosic, st. nd. 3. verfunben, verlau-Gloska -i. f. ber Buchfigh, Laut.

Glosnia -i. f. Die Stimmrite. Glosny -a, -e, a. -sno, ad. faut, ruchbar. fftimmen. Glosować, st. nd. 2. ftimmen, ab. Glowa-y,f. 1) ber Rorf, bas Baupt; 2) bas Dberhaupt; 3) bot. smocza, - ber Drachentopf, v. pszczelnik; trupia -, ber Tobtenfopf; przober Borbertopf; dek glowy, tyl glowy, ber Sinterfopf; psuc komu glowe, einem ben Ropf warm machen; z głowy sobie co wybie, fich etwas aus bem Ginne

fclagen; coz ci to do głowy przyszlo? mas ift bir ba eingefallen? do glowy po rozum! befinne bich bod! zachodzić w glowe, pon

Gmé Sinnen fommen; mieć w glowie, ein Raufchden haben u. f. m. Glowacz -a, m, 1) ein Didfopf: 2) ber Baffermold, Bafferfala-

manber; 3) bie Groppe, ber Grob. [großfopfig. Glowczasty, glowiasty -a, -e, a. Glowienki -ek, pl. bot. bie Brenelle; - czerwone, bie Golbraute, Bulbenraute.

Glowka -i, f. 1) d. bas Ropfchen: 2) bot, wyżlin cieleca gl. ber Dorant, bie Ralbenafe, bas milbe Lowenmaul.

Glowizna -y, f. ber Schmeinetopf. Glownia-i, f. ber Feuerbrand, Loidbrant.

Glowny -a, -e, a, -nie, ad. Saupte, Ober-; bauptfachlich; sad glowny, bas Dber-Banbes-Gericht; glowny urzad celny, bas Saupt-Boll-2mt. Gluchnac, st. nd. ogluchnac, dk. 2. taub merben.

Gluchość -i. f. bie Taubbeit. Gluchy -a, -e, a. -cho, ad. 1) taub; 2) bumpf, ftill; 3) ftumpf (noż).

Glukac, st. nd. 1. gluden. Glupi -ia, -ie, 1) a. -io, ad. bumm, albern, thoricht; 2) subst. ein bummer Denich, Thor, ein Darr

Dummfopf. Glupiec -pca, m. ber Dumme, Dummtopf, Ginfaltepinfel, Thor. Glupieć, sł. nd. oglupicć, dk. 2. bumm werben, ben Berftanb, ber Ropf verlieren. [ftodbumm. Głupiuchny, głupiutki -a, -ie, a, Glupowaty -a, -e, a. einfaltia, albern. Thorheit. Glupstwo -a, n. bie Dummbeit. Gluszec -szca, m. ber Muerhabn,

Gluszec, gluchnąć, st. nd. 2. ogluszeć, ogluchnać, dk, taub merben. Głuszyć, st. nd. ogłuszyć, dk. 4. taub machen, betauben. Gmach -u, m. bas Bemad, ein gro. Bes Bebaube.

Gmatwac, st. nd. 1. fneten, burch. einander merfen, mifden. IChaps. Gmatwanina -y, f. bas Mifchmafch. Gmerac, st. nd. 1. 1) mit ben Sanben worin berummublen; 2) mas. ren, langfam arbeiten.

Gmin -u, m. bas gemeine Boll, ber große Saufen (Bobel). Gmina -y,f. bie Bemeinbe, Bemeine.

Gninnosc-i, f. bie Bobelhaftiafeit. bas gemeine Befen. Gminny -a. -e, a. 1) gemein, pobel-

baft; 2) Demeinbe. Gminowladezy -a, -e, a. bemofra-Gminowladztwo -a, n. bie Bolis-

berrichaft, Demofratie. Gnac, st. nd. 2. treiben, jagen,

Gnat -a, m. ber Thierinochen (kosc. Dienfchenfnochen). fquaten. Gnebic, st, nd. 3. bruden, brangen. Gniady -a, -e, a, braun (pon Bfer-

Gniazdo -a, n. 1) bas Neft; 2) bas Stammhaus, ber Schlag, Wohn-ort; 3) 601, dwulistnik ptasie, gniazdo, bie neftformige Sumpf-

murg, Ragmurg. [lange fchlafen. Gnic, st. nd. 3. faulen; (figurlich) Gnida -y, f. bie Riffe, bie Laus-ober Blob-Dabe.

Gnidosz-u, m. bot, bas gaufefraut, v. wszawiec. 2) bebruden. Gniesc, st.nd. 2. 1) fneten, bruden;

Gniew -u, m. ber Born. Gniewac, st. nd. 1. jemanb ergur-nen, argern, jum Born reigen: sie, v. r. auf jemanb gurnen, fich

feit. argern. Gniewliwość -i, f. bie Berbrieflich. Gniewliwy -a, -e, a, argerlid, perbrießlich.

Gniezdzic, st. nd. 3. niften. Gnileo -lea, m. bie Dunbfaule, ber Storbut.

Gnilka -i, f. bie Teigbirne; v. ulegalka, ulezalka.

Gnoic, et. nd. 3. 1) bungen, miften : 2) faulen, eitern laffen. Gnoj -u. m. ber Dift, Dunger.

Gnoinica -y, f. 1) bie Diftpfuse; Sternidnupfe.

Gnoiny -a, -e, a. gebungt, gut ge-Gnoiówka -l, f. bie Dislache, Dift. fbie Diftpfute.

Gnojowisko -a, n. ber Diftplas, Gnojowy -a, -e, a. Mift., Dunger. Gnusniec. st. nd. 2. faul, trage merben.

Gnusnik -a, m. ein trager Denfc, Faulenger. beit. Gnusnose -I, f. bie Eragbeit, Saul-Gnyp -u, m. v. knyp, ber Rneif,

Soufterfneif. Godlo -a, m. ber Bablibruch, tas

Lofungemort, Motto. Godnie, ad. 1) murbig; 2) recht viel. nicht menig.

Godnosc -i. f. 1) bie Burbe: 2) ber Charafter, Rame; jaka godność panska?mie ift 3brwertber Rame? Godny-a,-e, a. (godzien), murbig; godzien politowania, bebauerungemurvig.

Godować, st. nd. 2. fcmaufen, Sochzeit halten.

Godowy -a, -e, a. Schmaus. Reier. Gody -ow, pl. 1) bie Sochzeit ober einSchmaus; 2) bie Beibnachtezeit. Godzić, et. nd. 3. 1) wobin gielen, fein Augenmert worauf richten, wornach ftreben; 2) Streitenbe vergleichen, ansfohnen; 3) bas Befinbe miethen, bingen; - sie, v. r. fic vermiethen: godzi się to czynić? ift es erlaubt, bies ober jenes gu thun? ift es recht und billig? - to sie niegodzi, es ift nicht erlaubt, es geziemt, gebührt fich nicht, es ift unpaffenb.

Godzina -y, f. bie Stunbe. Godzinki -ow, pl. bie Stunbengebete (in ber fathol. Rirde). Godzinny -a, -e, a. -nie, ad. Stun-

ben-, frunblich. Godziwość -i, f. bie Unftanbigfeit. Godziwy -a,-e,s. erlaubt, anftanbig. Goic. et. nd, 3. beilen; - sie, v. r. beilen, beil werben.

Golab' -ebin, m. bie Taube. Golabek -bka, m. 1) d. bas Taub. chen: 2) bot. ber blaue Taubling, ber Bimmetidmanim.

Golarnia -i. f. Die Barbierftube. Golainie -i, pl. table Belb. ober Balefladen, Bloken.

Golebi -ia, -ie, a. Tauben. Golobica -y, f. bie weibliche Taube. Golebnik -a.m. 1) bas Taubenbaus,

ber Taubenichlag ; 2) ber Taubenfalt. Golec -lea, m. ein Sabenichts, are mer Soluder.

119 Gal

Golen -I, f. bas Schienbein. Goieniowy -a, -e, a. Schienbein-; czaszka goleniowa, bie Rnie-

icheibe. Golgotac, et. nd. 2. tollern, bolbern.

Golibroda -y, m. ber Barticheerer, Barbier.

Golic, st. nd. 3. barbiren, rafiren; strzyże i goli, er fpricht und banbelt balb fo, balb anbere.

Golizna -y, f. 1) bie table Erbflache, Bloge; 2) Armuth.

Golnac, et. nd. 2. 1) einen bieb verfeben: 2) einen tuchtigen Schlud Gotoledt -i, f. bas Glatteis. [thun.

Golota -y, f. bas Bettelvolt. Goluchny -a, -e, a. gang fahl; bettelarm.

Goly -a, -e, a. -lo, ad. 1) fahl, entblogt, blog; pod golem niebem,

unter freiem himmel; 2) arm; goly jak turecki święty, blutarm. Golysz -a, m. ein armer Schluder. Goniolka -i, f. ber Quartfaje.

Gomoly -a, -e, a. v. komoly, bornerlos, hammelig; (o owcach). Gonciarz -a, m. ber Schinbelmacher. Gonezy -a, -e, s. 1) 3agb. (-pies,

-Sunb), fagenb; 2) list gonczy,ber Stedbrief, ber einen Berbrecher ac. verfolat. fverfolgen.

Gonic, et. nd. 3. jagen, nachjagen, Goniec -iica. m. ber Gilbote, Cou-

Gonitwa -y, f. bas Bettrennen, ber Bettlauf, v. wyścigi.

Gonny -a, -e, a. treibenb, begenb. Gont -u, m. bie Schinbel, v. dranica.

Gontowy -a, -e, a. Schinbel .. Gony-on, pl. bas Bemenbe, v. staje.

Gora -y, f. 1) ber Berg; 2) ber Boben; 3) bie bobe; na gorze, oben; z góry, von oben; - zejść. berunterfommen :- zaplacić, por-

aus bezahlen; gore wziąc nad kim. bie Dberband betommen, jemanben überflügeln; pod gore, bergauf; isc w gore, in bie bobe

fleigen; gory pierworodne, Urgebirge; g. oplawe. lleberfdmem-

mungegebirge; gora, ad. Gieg! Triumrb!

Gorzkawy-a,-e, a. bitterlich, etwas bitter.

Gorzelnik -a, m. v. gorzelany.

Gorgeo, 1) ad. beiß; 2) subst. bie Dite, (goracosc). fbrunftia. Goracy -a, -e, a. beiß, bigig, in-Goraczka -l, f. 1) bie bige, Bieber-bige; 2) ein bistopf.

Goral -a, m. ein Webirgebewohner. Gorczyca -y, f. 1) bot. bas Genf. frant; 2) ber Genf, v. musztarda Gorczycowy, gorczyczny -a, -e,

n. Genf. Gorczycznik -a, m. bot. ber Geberich, v. czosnaczek.

Gore! i. es brennt! Beuer! Gorkowaty -a, -e, a. bugelicht.

Gorliwosc -i, f. ber Gifer. Gorliwy -a, -e, a. -wic, ad. cifrig. Gorniciwo -a, n. bas Bergmefen,

ber Berabau. Gorniczy -a. -e. a. bergmannifd.

Gornik -a, m. ber Bergmann, Berg. Gorowac, st. nd. 2. obenauf fein.

überlegen fein, bie Oberhanb baben. Gors -u, m. 1) bie Salefraufe; 2) ber Sale. Buien.

Gorset -u. m. bas Leibchen, Corfet. Gorszyć, st. nd. 4. 1) v. pogorszać, arger, folimmer machen, verfdlimmern: 2) (kogo), Mergernis

gebeng - sie, v. r. ein Mergernis nehmen. Gorycz -y, f. 1) bie Bitterfeit; 2) bot. bas Bitterfraut.

Goryczka -i, f. bot. Engian -plucowa, Lungenengian, Lungenblume; - lakowa, Berbftengian; polna, Belbengian; - krzyżowa, Rreugengian, Rreugmurgel, Sphil-lenmurgel: -czerwona, Taufend-

aulbenfraut, v. tysiącznik. Gorysz -u, m. bot. v. gorycznik. wieprzeniec, ber Caufenchel

Baarftrang. Gorzalka -i. f. ber Branntmein. Gorzalnia -ni, f. bie Brenneret,

Branntweinbrennerei. Gorzec, st. nd. 2. brennen, in Flammen fteben.

Gorzej, ad. årger, folimmer. Gorzelany -ego, m. ber Brenner Branntweinbrenner, v. gorzelnik

121 Gorzknac, st. nd. 2. bitter merben. anfangen bitter ju mercen. Gorzkość -i, f, bie Bitterfeit. [fie.

Gorzyk -a, m. ber Biervogel, Mana-Gorzykwiat -u, m. bot. bie ichmarge Miegmurg.

Gorzysty -a, -e, a. bergig, gebirgig. Gosc -cia, m. ter Baft. Goscić, st. nd. 3. Baft fein, fich als

Gaft mo aufhalten. Goscina -y, f. ber Befuch unb Aufenthalt ale Gaft (pojsc w go-

seine, ju Baft geben). Gosciniec - nea, m. 1) bas Baft. baus, ber Gafthof; 2)bie Sanbftrage;

bity gosciniec, bie Chauffee. . Goscinnose -i. f. bie Baftfreibeit. Gaftfreundicaft.

Goscinny -a, -e, a. 1) gaftfret, Gaft- (Baft- (Bammer); 2) subst. -y -ego, m. ber Gaftwirth.

Gospoda -y, f. bie Berberge. Gospodarczy -a, -e, a. Birth.

ichafte. Gospodarność -i, f. bie Birth.

fcaftlichfeit, ber Sausbalt. Gospodarny -a, -e, ". wirthfcaft.

lich, bausbalteriich. Gospodarowac, st. nd. 2. wirth-

ichaften, bausbalten. Gospodarski -a, -ie, a. Birthe. Birthichafts.

Gospodarstwo -a. n. bie Birth. icaft, Saushaltung. berr. Gospodarz -a,m. ber Birth, Saus-Gospodyni -i, f. bie Birthin, Sausbatterin, Sausfrau.

Gosposia -i, f. bie liebe Birthin. Gotować, st. nd. 2. 1) focen; 2) bereiten, ruften; - sie v. r. to-chen, fich vorbereiten. [Toffette.

Gotowalnia -i, f. ber Bustiich, bie Gotowizna -y, f. bie Baaricaft. Gotowka -i, f. bas baare Gelb. Gotowosc -i, f. bie Bereitschaft, Bereitwilligfeit. freitwillia. Gotowy -a, -e, a. bereit, fertig, be-

Gowno -a, n. ber Dred, Roth. Gordi -dzia, v. gwoźdź, m. bet Magel.

Gozdziarz -a, m. ber Magelfchmieb. Gozdzieniec -nea, m. bot. bas

Magelfraut, ber Anorvelfeld.

Gozdzik, gwozdzik -a, m. bot. 1) bie Relfe, Gartennelle; 2) bie Bemurgnelfe. Gozdzikowy -a, -e, a. Rellen.

(olejek g. bas Relfenol.) Gra -y. f. bas Spiel. fbuche. Grab -u. m. bie Beigbuche, Stein-Grabarz -a, m. ber Graber.

Grabic, st. nd. 3. 1) barten, rechen : 2) plunbern.

Grabie -l, pl. bie Barte, ber Rechen. Grabiez -y, f. ber Raub, bas geraubte But.

Grabina -y, f. 1) bas Beifbuchenbolg; 2) ber Beigbuchenmalb. Grabisko -a, n. ber Bartenftiel.

Grabolusk -a, m. ber Rernbeiger, Ririchfint.

Grabowy -a, -e, a, meißbuchen, Grac, nd. 1. grywac cz. 1. fpielen; tak mi graj, fo ift's recht, fo muß

man's machen. Graca -y, f. 1) ber Rarft, bie Sade; 2) ein Stofeifen, gur Muerobung

[mader, tuchtig. bee Unfrauts. Gracki -a, -ie, a, -ko, ad. brab, Gracowac, st. nd. 2 bie Grbe auf. baden, bae Unfraut mit ber Sade

wegjaten, farften. Gracya -i , f. bie Anmuth, Grazie. Gracz -a, m. 1) ber Spieler; 2) ein

Meifter morin. Grad -u, ber Bagel :- lodowy, bie Schloffen.

Gradobicie -ia, n. 1) ber Sagel. fclag; 2) Bagelicaben.

Gradowka -i, f. bas Steinfalg. Grajcar -a, m. 1) ein Rugelgieber; 2) ein Rreuger, eine Dunge.

Grajcarek -rka, m. ber Bfropfen. lieber. fgrammatifc. Gramatyczny -a, -e, n. -nie, ad. Gramatyk -a, m. ber Grammatifer. Sprachlehrer. Grradlebre. Gramatyka -i, f. bie Grammatif. Gramolic, st. nd. 3. friteln; - sie v. r. fich mubfam binaufarbeiten, flettern.

Gran -u, m. tas Gran (Gemicht). Gran -i, f. bie Gde, Rante.

Granat -u, m. 1) bie Granate; 2) bot. ber Granatbaum; 3) ber Granat, ein Greiftein; 4) bie buntel. blaue farbe.

Granatek -tku, m. bot. milber [v. modry. Salbei. Granatowy -a, -e, a bunfelblau, Graniasty-a,-e, a, edig und fantig. Graniastoslup -u. m. bas Brisma Darticheibe. (prysma). Granica -y, f. bie Grenge, Mart, Graniczny-a, -e, a. Grenze, Mart.; kamien -, Martftein. Graniczyć, st. nd. 4 1) grengen

(z kim): 2) eine Grenze gieben. Granit -u. m. ber Granit (ein Stein). Graty -ow, pl. bas Berumpel, altes

Sausgerath. Grdveza -v.grdvka, -i,f. ber 21bams. apfel an ber Reble, auch bie Reble

felbft. Greda -y, f. v. stepa, ber Bferbetrab; - greda, ad. im Trabe. Greple -i, pl. bie Rrampel, ber

Rrampelfamm. Greplarz -a, m. ber Bollfammer. Greplować, st. nd. 2. frampeln, bie

Bolle fammen. Grenadver -a. m. ber Grenabier.

Grezic, st. nd. 3. fenten, unterfenten. Grezidto .a, n. bas Befente am Bifdernese, gewöhnlich ein Stein. Grezy- ow, pl. ber Bobenfat. Greinica -v. f. bot. bie Sumpf. fpffange.

Grob -u, m. bas Grab. Grobarz -a, m. ber Tobtengraber. Grobelny -a, -e, a. 1) Damm. 2) enbst. ber Dammauffeber.

Grobla -i, f. ber Damm. Grobowiec -wca,m. ber Brabbugel. Grobowy -a, -e, a. Grab.

Groch -u. m. bot. bie Erbie : - traganek groch wilczy, Bolfsichoten, milbes Gufbolg; - bialy, bie Bohne, v. fasola, szable; - zajeczy, bie Balberbfe.

Grochowczysko -a, m. bie Grbfen. ftoppeln. fftrob. Grochowiny -in, pl. bas Erbfen-

Grochowisko -a, n. bas Grbienfelb. Grochowka -i, f. bas Erbfenmaffer Erbienfpulicht.

Grochowy -a, -e, a. Grbfen -; gro chowe drzewo, bot, v. akacya. Grod -u. m. bie Burg, bas Schloß. Grodowy -a. -e. a. Burg., Schlog. Grodzie, st. nd. 3. einen Baun maden, umgaunen.

Grodzka -i, f. bas Bebege, Baunen (grodzenie). Grom -u, m. ein falter Donnerfclag. Gromada -y, f. 1) bie Schaar, ein Saufen : 2) bie Bemeinbeverfamm. lung, Berathung. Gromadnie,ad. fcaarmeije, baufen-Gromadzić, et. nd. 3. baufen, auf-

baufen, fammeln; - sie, v. r. fld -Groinic, st. nd. 3. übermaltigen, niebermachen, ausfdelten, bonnern und mettern. fllebermaltiger. Gromiciel -a, m. ber Begminger, Gromnica -y, f. bie Beibterge, ge-

meibte Bacheferge. Gronko -a, n. 1) bas Traubden; 2) bot. zabie gronko, bas Brudfraut.

Grono -a, n. 1) bie Traube; 2) eine auserlefene Befellicaft, ein Birfel. (Die Mitte).

Gronostaj -a, m. ber Bermelin. Gronostajowy -a, -e, a. Bermelin. Grosiwo -a, n. ein Grofden Gelb, Grosz -a, m. ein Grofden. [Gelb. Groszek -szku, m. bot. bie Blatterbfe; - lakowy, Biefenticher Biefen-Richererbfe; blotny. Sumpfwide; - szerokolistny, Bolfefchoten: - glowkowy, bie Erbnuß, Erbfeige, v. galucha. Groszowy -a. -e. a. Grofden.

Groszówka -i. f. ein Grofdenftud. Grot -u, m. ter Burffpieg. Grota -y, f. bie Grotte, Soble. Groza -v. f. bas Grauen, Entfegen. v. zgroza.

Grozba -y, f. bie Drobung. Grozić st. nd. 3, broben. Grożliwy, grożny -a, -e, a, brobenb, foredbaft.

Grubian, grubianin -a, m. ber Grobian, unbofliche Menfc. [lich. Grubianski -a, -ie, a. grob, unbof-Grubianstwo -a. n. bie Grobbett. bas grobe Benehmen, bie linhoflich.

merben. Grubiec, st. nd. 2. bider, ftarter Grubodziób, grubolusk -a, m. ber Rirfdfint, Didfdnabel.

Grubose -i. f. bie Dide, Grobbeit.

Grubopletw -a, m. ber Didffoffer

(Fifth).

Gruby -a, -e, a. -bo, ad. 1) grob, bid, flarf; 2) unheflich, grob; 3)

tradtig, schwanger.
Gruchae, st. nd. gruchnae, sk. 2.
1) girren, wie eine Laube; 2) erschallen, sich hören lassen, verbreiten (gruchnela wiese); 3) gruch-

ten (gruchnela wiesc); 3) gruchnac kogo, jemanbem einen Schlag verfeben.

Gruchawka -i, f. 1) eine Rlapper, Schelle; 2) bie Turteltaube, v. turkawka. [raffel.

kawka. [raffel. Gruchot -u, m. bas Bepolter, Be-Gruchotac, st. nd. 2. poltern, raffeln, flappern.

Gruczol -u, m. bie Drufe. [Erbe. Gruda -y, f. holprige, gefrorene Grudniowy -a, -e, a. Dezember. Grudzien -dnia, m. Dezember.

Christmonat. Mafer.
Grunt -u, m. ber Grund, Boben,
Gruntowe -ego, n. bie Grundsteuer.
Gruntownose -i, f. die Grundlich-

feit. [grunblich, fest. Gruntowny -a, -e, a. -nie, ad. Gruntowy -a, -e, a. Grunto.

Grupa -y, f. 1) ein Erbfloß; 2) eine Gruppe.

Grusza -y, f. bot. ber Birnbaum. Gruszka -i, f. bot. bie Birne (Obft und Baum); — milosna, bot. ber Liebesapfel.

Gruszyczka -i, f. bot. bas Bintergrun, v. zimozielone.

Gruz -u, m. ber Schutt. Gruzel -zla, m. 1) ber Klumpen; 2) bie Drufe. [2) brufig.

Gruziowaty -a, -e, a. 1) ! [lumperig; Gryczanka -i, f. bas Buchweigenfirob, v. tatarczanka.

Gryczany -a, -e, a. Budweigen, v. tatarczany. [gen, v. tatarka, Gryczka, gryka -l, f. ber Budwei-Gryf -a, m. 1) ein erbidteter Vogel, ber Breif; 2) ber Geierabler. Grynnas -u, m. bie Grimaffe, Frille.

Grymas -u, m. bie Grimaffe, Grille. Grymasić, st. nd. 3. Grimaffen maden, Grillen fangen. gerin. Grymaśnica -y, f. bie Grillenfänger. Grymaśnik -a, e, a. grillenfänger. Grymaśny -a, -e, a. grillenbaft. Grynszpan -u, m. ber Grünspan. Gryz -u, m. gryzówka -i, gryzows mąka f. bas Griesmehl.

Gryzka -i, f. ein Brodden von orbinarem Beigenmehl. [2] franken. Gryzo, st. nd. 2. 1) beißen, nagen. Gryzmolić, st. nd. 3. frigeln, fomieren.

Gryzmoly -ow, pl. bas Gefcmiere. Gryzowy -a, -e, a. Gries.

Gryzowy -a, -é, a. Griese, Grzac, st.nd. 2. warmen; — się, v. r 1) fich warmen; 2) laufifch fein

(o psach), v. ciekad sie. [Bfluge. Grządziel -i, f. bie Deichfel am Grzanki -ow, pl. geröftete Brodfceiben. Grzany -a, -e p. gewarmt; -

grzane wino, ber Blubwein. Grzbiet -u, m. ber Ruden, bas Rudgrath.

Grzbietny -a, -e, s. Wirbels. Grzbietowy -a, -e, s. Rūdens. Grzebac, ss. nd. 2. 1) graben, fcarren, wühlen; 2) grübeln; — umar-

lego, beerbigen. Grzebielucha-y,f.bie llferschwalbe Grzebień -ia, m. ber Kamm. Grzebieniarz -a, m. ber Kamm-

macher. [gras. Grzebienlea -y, f. bot. bas Ramm-Grzebinor -a, m. bas Sacthier. Grzeblo -a, n. grzebielec -lea, m. ber Stricael.

Grzech -u, m bie Sünbe; — pierworodny, przyrodzony, bie Erbjunbe; — powszedni, Schwachbeitefiunbe; — siniertelny, bie Lobjunbe; — wolający o pomstę, bie himmel [chreiende Sunbe; — grzech grzechem gonle, Sunben auf Suben Baufen.

Grzecholus, et. ad. 2. fönarten, gaden, lladpen, Elappen, Elappen, Elappen, Erzecholka -l., f. de Scharte, Grzecholuk -a., (vaz) de Elappen (Grzeczanis -l.a, m. ein garg aurtigeterzezanis -l.a, m. ein garg aurtigeter, Grzeczanis -l.a, m. ein gargaurtigeter, Grzeczanis -a., e., a.) bölligeter, Grzeczanis -a., e., a.) böllig, artig, Grzeczanis -a., e., a.) böllig, artig, Grzeczanis -beti, 20) bie Bett, Gartenbett; 20) bie Hotzer

Grzepa -y, f. ein Grbhugel, auf bem Ader, auf ber Biefe u. bergl. Grzeski, v. grzaski.

Grzesznica -y, f. bie Gunberin; Grzesznik -a, ber Gunber. [baft. Grzeszny -a, -e, a. fundig, fund-Grzeszyc, st. nd. 4. funbigen.

Grzmiec, st. nd. 2. bonnern, ertonen. Grzmot -u. m. ber Donner.

Grzmotliwy -a, -e, a. bonnernb, frachenb. Grzmotnac, st. nd. 2. einen berben Dieb verfegen, bağ es nur fo fnallt.

Grzmotowy -a, -e, a. Donner .. Grzyb -a, m. bot. ber Bilg, ber Schmamm; - prawdziwy, ber Rubloderichmamm, Rubvilg; hubka, ber Benerichmamm; ezerwony, serojadka, ber rothe, auch rofenrothe Schmamm; mieniony, bunter Bilg; -wonny, ber Beibenfdmamm; - masluk, gelber Bilg, Schweinpilg;- skurkowaty, ausbauernber Bilg; muszarka, ber fliegenichmamm (gif-|den; 2) ber Gierfuchen.

Grzybek -bka, m. 1) ein Schmamm. Grzybiec, st. nd. 2. jufammenfdrumpfen wie ein Bilg. Grzybia -i, bot. Die Dummel, Baf-

ferlilie, Seeroje, auch grzybien genannt, v. bunczewie, gąska. Grzybien, -nia, m. - zotty, bot. Die gelbe Seerofe, Seemuinmel, gelbe Geefanne ; -bialy, meiße Gee. rofe. Seemummel, Baffertulpe,

v. gaska. Grzybieniec -nca, m. bot. bas Schlangenfraut, bie Rubblume. Grzybowy -a, -e, a. Bilg-,

Schmamm. Grzywa -. f. bie Dabne.

Grzywacz -a, m. Die Ringeltanbe. Grzywna -y, f. eine Dart (ein Be-

micht von 16 goth). Gubernator -a, m. ber Bouverneur.

Gubernia -i, f. bas Bouvernement, Bubernium.

Gubernialny -a, -e, a. Gubernial-, Gouvernement .. Gubić, st. nd. 3. 1) verlieren; 2)

verberben, vernichten, vertreiben, vertilgen (np. muchy, szczury),

ausmachen (plamy); - ponczoche, ben Strumpfenger ftriden. Guma -y, f. bas Bummi. Gumno -a, n. 1) bie Scheune, 2) ber

Scheunenplas. Gumować, et. nd. 2. gummiren.

Gumowy -a, -e, a. Gummi-. Gunia -i, f. eine grobe Dede, mollene Dede, Robe. felet. Gusta -ow, pl. bie Bererei, Bau-Guslarstwo -a, n. bie Berenfunfte,

Rauberei, Baufelei. [ichenfpieler. Gustarz -a, m. ber Baufler, Ia-Guslic, st, nd, 3. beren, gauteln. Gust -u, m. ber Wefchniad. Gustowny -a, -e, a. geichmadvoll.

Guwerner -a, m. ber hofmeifter. Guwernantka -i, f. bie Gouvernante. [ren; 2) ein großer Rnopf. Guz -a, m. 1) bie Beule, ein Rnor-Guzdrac, st. nd. 2. r. jaubern, tro. beln, nicht von ber Stelle, nicht git Stanbe fommen. (Burgel. Guzica -y, f. v. gezica, ber Steif,

Guzik -a, m, ber Rnopf. Guzikarz -a, m. ber Rnopfmacher. Guzowaciec, st. nd. 2. Anoten be-

fommen, fnorrig, fnotig werben. Guzowaty -a, e, a. fnorrig, fnotig, beulia. Gwalcic, st. nd. 3, Gewalt anthun,

verlegen, icanben, nothguchtigen. Gwalciciel -a, m. ber Bemalttha. ter, Schanber.

Gwalt -u, m. Die Bewalt, Bewaltthat, Bemaltthatigfeit, Rothgud. tiauna. Gwaltowność -i, f. bie Bemaltfam-Gwaltowny -a, -e, a. -nie, ad. gewaltthatig, gewaltfam,

bringenb. Weraufd. Gwar -u. m. bas Berebe, Bemurmel, Gwarancya -i, f, bie Garantie, Burgichaft.

Gwarantować, st.nd. 2. garantiren. Burge leiften, verbürgen. Gwardya -l, f. bie Garbe; — na rodowa, Nationalgarbe.

Gwardyan -a, m, ber Guarbian (Brier im Rlofter).

Gwardzista -y, m. ber Garbift (gar-Ifdmaben. dzista).

Gwarzyć, st. nd. 4. plaubern. Gwiazda -y, f. ber Stern; - zaranna, Morgenftern ;- zeglarska, polarna, Bolarftern: zia - Un. ftern; - wiatrowa, bie Binbroje; - na czoie u konta, ber Stern, bie Blaffe, v. strzala. Gwinzelka -i, f. 1) d. ein Sternden; 2) ber beilige Chrift, bas BBeib. nachtegefchenf; 3) bot. - wodna, ber Bafferftern.

Gwiazdnica -y, f. bot, bat Sternfraut, Die Sternmiere. Gwiazdosz -u, m. bot. Sinnau; przywrotnik, gemeiner Sinnau;

Gwiazdzisty -a, -e, a geftirnt.

Schraubengang.

Lowenfuß, Ganfegrun, bas gungen-Gwint -u, m. bas Geminde, ber

Gwintowka -i.f. bas gezogene Robr. bie gezogene Buchfe. ibobrer. Gwintownica .y.f. ber Corauben-Gwizdac, et, nd. 2. pfeifen. Gwizdawka -i, f. bie Bfeife.

Gwizdz -in, m. bie Reifel, eine Bferbefrantbeit. Gwoli, ad. megen, halber.

Gwozdz, v. gożdż. Gzegzolka -i, f. v. grzebielucha, bie Ilferichmalbe.

Grie sie, st. nd. 3. r. toben, (vem Bieb, wenn es von Bremien geftochen wird), mutotie. Ber Gzik -a, m. bie Biebbremfe, ber [gad. Gzygzak, gzykzak -u., m. ber 3id. Gzymis -u, m. bas Befimfe.

H.

Ha! i. ha! Habit -u, m. bas Drbenefleib. Haczek -czka, haczyk -a, m. d. ein Safden. Haft -u, m. bie Stiderei. Hafterka -i, f. bie Stiderin. Haftka -i, f. bas heftlein, heftchen. Haftowac, et. nd. 2 fliden. Haia -I. ber bai, baififd. Haidamak -a, m. ber Rauber. Hajduk -a, m. ber Saibufe, (Be-Diente.) Hak -a, m. ber Gafen. fbafig. Hakowaty -a, -e, a. hatenformig. Halabarda -y, f. (alabarda) bie Bellebarbe, Streitart. Hulas -u. m ber garm, bas große Beraufd, ber Speftafel. Halasowac, st. nd. 2. larmen, Epeltafel machen. Halastra -y, f. lofes Befinbel.

Hamowac, st. nd. 2. bemmen, auf-

Hamuleo -lea, m. 1) bie Semmfette, ber hemmidub; 2) ber 3mang,

Buael. Hanba -v. f. bie Somad, Schanbe. nfen, perunebren; shanbic sie, dk.

Hanbic, st. nd. 3. fcmaben, fcim-.. fic fdanben, Schanbe einlegen.

Handel -dlu, m. ber Sanbel, bie Sanblung; ap. - wina, bie Beinbanblung. Sanbler. Handlarz, handlerz -a, m. ein Handlowac, st. nd. 2. banbein, Sanbel treiben. Handlowny -a, -e, n. Sanbel trei-Handlowy -a, -e, a. 1) Santel -; 2) Sanblungs. Schimpflichfeit. Haniebnose -i,f. bie Schanblichfeit. Haniebny -a, -e, a. - nie ad. fainblid, fdimpflid. Haracz -u. m. 1) ber Tribut; 2) ein

arbeitefüchtiger Menich. Harapnik -a, m. bie Begveitide. Hare -u, m. bas Scharmusel.

Harcowac, st. nd. 2. fcarmubiren, tirgilliren. Tirailleur. Harcownik -a.m. ber Scharmubirer, Hardy -a, -e, a, trobig, fed, unbeugfam.

Harfa -y, f. (arfa) 1) bie Barfe; 2) eine Rornreinigungemafdine. Harmider -dru, m. ber garm, bas

Gepolter. 12Boblflang. Harmonia -i. f. bie Barmonie, ber Harmoniczny -a, -e, a, barmonifd, mobiflingenb. Harować, st. nd. 2. angeftrengt ar-

Hart -u, m. bie Abbartung, Pas-

132

tung; hart duszy, bie Geelenftarte, Unbeugfamfeit.

Hartowac, st. nd. 2. barten, abbarten; - piora, Febern abgieben. Hartowny -a, -e, a. abgebartet. Hasac, st. nd. 1. buvfen, fpringen.

Hasto -a, n. bie Lofung, tas Lo-fungemort. [Saubige. Haubica -y, f. v. granatnik, bie Hazard -u, m. ber Safarb, bas Ri-

fito, Bagen. Hazardować, st. nd. 2. magen, ba-

farbiren, aufe Gpiel fegen. Hazardowny -a, -e, a. Safarbe; gra hazardowna, Safarbiviel.

Heban -u, m. hot. 1) ber Cbenbaum; 2) bas Cbenholy. pola. Hebanowy -a, -e, a. ven Gben-Hebd -u. m. bot. ber 3merghollun.

ber, v. chebd. Hebel -bla, m. ber Sobel. [machen. Heblowac, st. nd. 2. hobeln, glatt Heblowiny -in, pl. bie Bobelipane.

Heil i. bei ba! bei be! Helm -u, m. ber Belm.

Hemoroidalny-a,-e,a. bemorrhoi-Hemoroidy -ow, pl. bie Bamorrhoiben. Heraldyka -i, f. bie Wappenfunbe.

Ibalifch.

Herb -u. m 1) bas 2Bappen; 2) bas Stammbaus. Herbarz -a, m. bas Wappenbuch.

Herbata -v. f. 1) ber Thee; 2) bie Theeftaube. Herbatniczka -i, f. bie Theefanne. Herbowy -a, -e, a. Wappen -. Heretycki -a. -le, a. fegerifch.

Heretyk -a, m. cer Reber. Herezya -i. f. bie Reperei. Herojezny-a, -e, a. v. bohaterski.

Herold -a, m. ber Berolb. Herszt -a, m. ber Rabeleführer. Het tam! f. fiebe oa! fcau! bortbin! Hetka -i, f. eine elende Dabre, flei-Iführer.

nes mageres Bierb. Hetman -a, m. ber Belbberr, Beer-Hetmanski -a, -ie, a. Selbherrn. Hetniaustwo -a, n. bie Belbberrn. murbe.

llierarchia -l, f. bie Sierarchie. Hidzie, st. nd. 3. verabidenen. Hipoteczny -a, -e.a. bppothefarifd,

Hierarchiczny -a, -e, a, bierarchifch.

Sprothefene; hipotecznie zabezpleczony, bopothefarifc berfi-Hipoteka -i, f. rie Sprothete. [dert. Hipotekować, v. zahipotekować, Historya -i. f. bie Wefchichte. [dk. Historyczny -a, -e, a. bifterifc, geschichtlich.

Historyk -a, m. ber Befdichtfdreiber, Siftorifer, Gefdichteforfder. Hizop -u, m. bot. ber 3fop, v izop. Ho! ho! f. bo! obo! Hojnoroslka -i, f. hot. bie Bermel-Holnose -i. f. bie Freigebigfeit. Hoiny -a, -e, a. freigebig, reichlich.

Hola! f. bola! balt! facte! Hold -u, m. bie Gulbigung. Holdowac, st. nd. 2. bulbigen.

Holdowniczy -a, .e, a. untertha. nig, ginebar. feit. Holdownictwo -a, n bie Rinebar-

Holdownik -a. m. ber Bafall. Ibel. Holota -v. f. bas gumpenvolt, Gefin. Holubice -ben, m. bas Unichlagen mit ben Gerfen beim Tange. fgung.

Honor -11, m. bie Gbre, Gbrenbegen-Honorowy -a, -e, a. Chren-, Hop! hop! i. bopp! bopp! Horda -y. f. bie Borbe.

Hordowina -y, f. bot. ber Mehl-beerbaum, Kaulbaum. [(ortensya). Hortensya -l, f. bot. bie Bortenfie Horyzont -u, m. v. widnokrag, ber magerecht. Sorizont.

Horyzontalny -a, -e, a. borizontal Hostva -i, f. bie Softie, gemeinte Dblatte. [haft, ftattlich.

Hozy -n. -e, a. frifd, munter, leb. Hrabia -i, m. ber Graf (graf). Hrabina -y, f. bie Grafin. Hrabiowski, Hrabskl-a, -le,a. graf-

Hrabstwo -a, n. bie Graffchaft. Hreczka -i, f. bot. ber Binben-[(hupka). fuoterich. Hubka -i. f. ter Feuerfdmamm Huczec, it. nd. 2. faufen, braufen, beulen, toben.

Huczny -a, -e, a. raufdenb, braufend, luftig und froblich. Hufiec -fea, m. bie Rotte, ber Sau-Hufnal -a, m. ber Sufnagel. [ner. Hitk -u, m. ber Rnall, Schall, Don-Hakac, at. nd. 1. fnallen, bonnern. Hulae, st. nd. 1. luftig leben, fdmar-

men, fdmelgen.

Imp

Hulaka -i, m. ein Braffer, Somelger. Hulanka -i, f. bie Schwelgerei, Sauferei, jubelnde Luftbarfeit. Hultaj -a, m. ein Galunte, lieberlider RerL Huitajski-a, -ie, a. lieberlich : - bigos, ein Ragout mit Sauerfraut,

Huitajstwo -a, n. 1) lieberliches Le-ben; 2) lofes, lieberliches Befindel. Humor -u, m. bie Laune, Gemuths. ftimmung. Humeral -u, m. bas Achfelbembe.

Hup! i. hop, hopfafa! Hupka, v. hubka. meis. Hurmem, ad. baufenmeis, fcaaren-Hurtem, ad. in Baufd und Bogen. Hurtowac, st. nd. 2. burben, ben Ader burch Gurben bungen.

Hurtownik -a, m. ber Großbanbler. Hurtowy -a, -e, a. im Großen; hurtowy handei, Großbanbel. Hurty -ow, pl. bie Surbe. Huta -y, f. bie butte.

Huzar -a, m. ber Sufar. Huzarski -a, -ie, a. Sufaren. Hycel -cia, m. ber Schinber. Hycelski -a, -ie, a. Schinber. Hyezka -i, f. eine Cuppe pon oollunberbeeren.

Hyjacynt -a, m. bot. bie Spaginthe. Hydzić, v. hidzić.

Hyena -y, f. bie Spane. Ifana. Hymn -u, m. ber ommue, Robge-Hypochondrya -i, f. bie Sypodonbrie, Somermuth. donorift. Hypochondryk -a, m. ber oppo-

Hypoteka, v. hipoteka.

I, c. und, auch; i t. d. und fo meiter. Ibis -a, m. ber 3bie, ein afrifanifcher Bogel. [ber 3dneumen. lehneumon -a,m, bas Schlüpftbier. Idea -i, f. bie 3bet. Idealny -a, -e, a. -nie, ad. itealift. lgielniczka -i, f. igielnik -a, m.

bie Dabelbuchfe. Igieiny, igiany -a, -e, a. Mabel. Igla -v. f. bie Dabel, Rabnabel. Iglarz -a, m. ber Rabler. Iglarski -a, -ie, a. Mabler. Igiasty -a, -e, a. nabelformig. Iglica -y, f. 1) eine Stridnabel; 2) eine Baarnabel; 3) bot. ber Dabelforber, BenusitrabL

Igiisty -a, -e, a. poll Dabe. n. Igrac, st. nd. 1. tanbeln, fpielen, furzweilen. |belei. Igraszka -i, f. bie Rurgweile, Tan-

Igrzysko -a, n. bas Schaufpiel Griel, ber Spott. Ikra -y, f. -1) ber Fifchrogen; 2) bie Babe, v. lytka.

Ikrzak -a, m. ber Rogner. Ikrzye sie, st. nd. 4. laichen, fich ftreiden.

If -u, m. bie Dergelerbe, ber Betten. He.ad. 1) wie viel? oile, in miefern? 2) ale, wie, jumal.

Ilekolwiek, ad. fo viel nur immer. Hekroc, ad. fo oftals, wie viel mal? Hoezas -u, m. bas Gulbenman, bie Splbenlange, Brofobie. lloczyn -u, m, ber Quotient.

Horaki -a, -ie, a. -ko, ad. pon wie vielerlei Art. lioraz -u, m. v. iloczyn. Hoso -i. f. bie Menge, Quantitat.

llowaty -a, -e, v. Letten., lettig, mergelig. Wrleuchtung. Huminacya -I, f. bie Illumination. lluminować, st. nd. 2. illuminiren. erleuchten.

Im, ad. je; im-tym, je-befto. Imac, st. dk. 1. faffen, greifen. lmaginacya -i, f. bie Ginbilbung, Einbilbungsfraft; v. wvobraznia. Imbier -u, m. ber Ingwer.

Imbryk -a, m. bie Raffeefanne; inibryczek, d. (2) Borname, Imie -mienia, n. 1) ber Rame: Imiennik -a, n. ber Mamenebruber. Imieniny -in, pl. ber Mamenstag. bas Mamenefeft.

Imienny -a, -e, a. Mamens. Imieslow -u, m. ras Mittelwort, Barticipium.

Imionnik -a, m. bas Ctammbud. Imperyal -a, m. ein Imperial, eine

ruffifde Golbmunge von 10 Rthir. an Berth. Impet -u, m. ber Ungeftum, bie

Beftigfeit, Dacht.

inaczej, ad, anbere. Indagacya -i, f. bie gerichtliche Unterfuchung, v. siedztwo.

indagacyjny -a, -e, a. Unterfufung, ber Inbuit. dungs. Indult -u, m. bie papftliche Geftat-Indyczka -i, f. bie Truthenne, Buth.

ften, aufblaben. benne. Indyczyć się, st. nd. 4. r. fich bru-Indyk -a, m. ber Trut., Buthhabn.

Inedy, ad. anbersmobin. Informacya -i, f. bie Information, Belehrung, bas Unterrichten.

Informowac, st. nd. 2. unterrichten, belebreu. Infula -y, f. ber Bifchofsbut.

Infulat -a, m. ein infulirter Bralat. Inkarnat -u, m. bas Incarnat. Inkwizycya -i, f. bie Inquifition, gerichtliche Unterfuchung, v. sle-

Inkwizytor -a, m. v. šledzca, ber Inkwizytoryat -u, m. bas Inquifi-Innowierca -y, m. ein Anbereglau-

Inquifitor.

liemanb anbers. biger. Inny, inszy -a, -e, a. ein anberer, Inspektor -a, m. v. dozorca, ber Infpettor, Auffeber; inspektor szkolny, Schulauffeber.

instalacya-i, f. v. wprowadzenie, bie Inftallation, Amteeinführung. Instancya -i, f. bie Inftang. Instrukcya -i, f bie Inftruftion, Derfgeug. Anweifung.

Instrument -u, m. bas Inftrument. Instynkt -u, m. ber Inflintt, Maturtrieb.

Instytut -u, m. v. zaklad, bas Inftitut, bie Anftalt. Inszy -a, -e, s. v, inny.

Interes -u. m. ein Gefcaft, eine Angelegenbeit.

Interesowac, st. nd. 2. intereffiren;

Jab - sie czem,r. fich womitabgeben, fich für etwas intereffiren. Interesowany -a, -e, a. 1) interejfirt; 2) theilnehmenb.

Interesowny -a, -e, a. intereffaut, angiebenb. Introligator -a, m. ber Budbinber.

Intryga -i, f. bie Intrigue, Sinterlift. Inwelida -y, m. ber Invalite. Inwentarz -a, m. bas Inventarium. Inzynier -a, m. ber Ingenieur.

Ircha -y, f. bas gegerbte Schafleber, Samifchleber, v. zamsz.

Iso, at. md. geben, (chodzic, cz.); cenvida w gore, bie Breife fteigen; isc za maz, fid einen Dann neb. men, beirathen; isc w zaklad, eine Bette eingeben.

Iscic sie, st. nd. 3. r. in Grfüllung geben, eintreffen.

[benb. Iskra -y, f. ber gunten. Iskrawy -a, -e, a. funteinb, foru-Iskrzyc, st. nd. 4. funteln, bligen; - sie, r. funteln, gunten fpruben. Istniec, st. nd. 2. befteben, vorhanben fein, ba fein, eriftiren. Istnose -i. f. bas Dafein, bas Be-

fentliche einer Gade. Istny -a, -e, a. mabr, ect, recht: lotr, ein rechter Gribbube.

Istota -y. f. bas Beien, Die BirL lichfeit. Istotny -a, -e, a. -nie, ad. mirfid,

mefentlid, in ber That. Iwa, iwina -y, f. bot. bie Sablweibe. Iwinka -i, f. bot. bie Gunfel, v. [gadziel Iz, c. baß. Izba -y, f. bie Stube.

Izbica - y, f. ber Gisbod; v. kozly Izdebka -i, f. d. eine fleine Stube, bas Stubmen. Izdebna -y, f. bas Stubenmabden:

v. pokojówka. Izdebny -a, -e, s. Stuben .. Izop -u, m. (hizop) bot. ber 3fop. Izopek -pku, m. (hizopek) ber 3fop.

mein.

[czny, jablkowy). Jablecznik -u, m. ber Apfelmoft, Janiczany -a, -e, a. Apfel; (jable-Apfelmein, Giber.

Jablko -a. n. 1) ber Arfel; 2) w kolanie, bie Rniefcheibe. Jablkowity -a, -e, a. (kon), Apfelidimmel. Plofel .. Jablkowy, jablezany -a, -e, a.

Jablon, jablonka -i, f. ber Apfel. baum.

Jahluszko -a, n. d. ein Merfelchen. Jac sie czego, st. nd. 2. r. etwas ergreifen, fican eine Sade maden. Jad -u, m. bas Gift, ber Beifer.

Jadac, st. nd. 1. cz. oft mo effen, au effen pflegen. [Speifezimmer. Jadalnia -i, f. ber Speifefaal, bas Jadalny -a, -e, a. egbar, geniegbar. Jadto -a, w. bas Gffen, bie Speife. Jadlospis -u, m. ber Speifegettel (spis potraw). ferbogen. Jadowić się, st.nd. 3. r. fich argern, Jadowity -a, -e, a. giftig, ergrimmt. Jadro -a, n. ber Rern; jadra, pl.

Die Boben. Jadrowy -a. -e. a. Rern. Jadrzysty -a, -e, a. fernig, großfor-Jagieluik -a, m. ein Gang jum Dab.

len ber Birfe. Jaglany -a, -e, a. Sirien -. Jagty -iel, pl. bie Birjengruse. Jagnie -iecia, n. bas gamm. Jagoda -y, f. 1) bie Beere; jagody czerwone (poziemki), bie Grb. beeren ; - czarne, bie Blaubeeren : - wilcza, gemeines Tollfraut, Die Bolfefirfche, Tollbeere (giftig); malpia, bie Raufchbeere, v. bagnio-

wka; - jedna, bie Ginbeere, v. jednojagoda; 2) bie Bange. Jagodnik -u, m, ber Grobeerfaft.

Jagodzisty -a, -e, . beerenreich, traubenreich. laje -a, n. bas Gi; jaja sadzone,

Gebeier; - szare, graue Gier. Jajecznica -y, f. gerührte Gier.

Rubreier. Jajecznik -a, m. 1) ber Gierftod: 2) ein Gierfuchen, v. grzybek. Jajeczny -a, -e, s. Gier.

Jajko -a, n. bas Gichen, d. v. jaje. Jajowod -u, m. ber Giergang, Jajowaty -a, -e, a. ciformig, oval. Jak, jako, ad. wie, ale, gleichwie,

feit, (auf).

Jakley, ad. als ob, als wenn.

Jakne sie, st. ud. 1. r. flottern, ftam. meln. lein gemiffer. Jakikolwiek, a. irgend einer; jakis.

Jako, ad. als, mie. Jakoby, ad. gleichfam, ale menn.

Jakokolwiek, ad. wie auch nur immer, auf irgenb eine Art.

Jakos, ad. obne ju miffen mober, mie, fo ungefabr. luemlich. Jako-tako, ad. erft mie, oberflächlich, Jakowy, v. jaki. loings. Jakoz, ad. in ber That, and, aller-

Jakze, ad. wenn bod, wie. Jakubek -bka, m. but. bas 3afebs. fraut, Behrfraut, Rreugfraut, v. dziwaczek

Jalapa -y, f. bot. bie Jalappe, v Jalmuzna -y, f. bas Almofen. Jalmuznictwo -a, n. bas Almofen-

pflegeramt. lger. Jalmuznik -a, m. ber Mimofenpfle. Jalmuzny -a, -e, a. Mimojen. Jalowcowy -n, -e, a. Bachholber.

Jalowica -y, f. bie Ralbe, eine junge Rub. Ibolber. Jalowien -wca m. bot. ber Bach. Jalowizna -y, f. 1) jebes unfruct. bare Banb; 2) bas Jungvieb, befon.

bere bie Rube, welche nicht gemol. fen werben. Jalowy -a, -e, a, -wo ad. unfructbar, gelt, fchal; jalowe potrawy, magere Roft.

Jama -y, f. bie Boble, Grbboble. Jaumik -a, m. ber Dachebunb. Janowiec-wea,m. bot. ber Binfter Jarka -i, f. ber Commerroggen.

larki -a, -ie, a. murbe. Jarlak -a, m. ein Jahrlingelamm. Jarmarczny -a, -e, a. 3abrmarfts. Jarmark -u, m. ber Sahrmarft: walny, bie Deffe; - na weing, ber Bollmartt.

Jarmuz -u, m, bot, ber Robl. Jary -a, -e, a. 1) Frühlinge., Som-mer-; 2) frifc, munter.

Jarzab -ebu, m. bot. bie Cherefche. Jarzabek -bka, m. 1) bas Bafel. buhn; 2) bot. bie Cherefche. Jarzebiaty -n, -e, a. gefperbert,

bunt gefiebert. Jarzebina -y, f. bat. bas Chereichen-Jarzecy -a, -e, a. Frublings. Com.

mer-; jarzęcy wosk, Jungfernmache; - midd, Jungfernhonia. Jarzmionka -i, f. bot. vie Sumpf.

murs, v. wstawacz. Jarzmo -a, n. bas 30ch.

Jarzyna -y, f. 1) bas Commerge. treibe; 2) bas Gemufe, Ruchengemåde.

Jasieniec -nca, m. v. chaber, bot. bas große Taufenbgulbenfraut, bie

Slodenblume. Jasionek -nku, m. bot. bie Jafione. Jaskier -kru, m. bot. ber Sabnenfuß, bie Ranuntel.

Jaskinia -ni, f. eine große Soble. Jaskolczy -a, -e,a. 1) Schwalben-;

2) - ziele, m. bot. bie Schwalbenmurt, bas Chollfraut.

Jaskolka-i,f. bie Schmalbe; -grzecholka, bie Benfterfdmalbe. Jaskrawość -i, f. bas Grelle, alle

fdreienben Farben. Jaskrawy -a, -e, a. blenbenb, grell,

fdreiend (von garben). Jasnie, wielmozny, bochgeboren; - oswiecony, erlaudt. Jasniec, st. nd. 2. bell leuchten, bell Jasno, ad. hell, licht, flar, beutlid.

Jasnosc -l. f. 1) bie Selle, bas licht; 2) bas Angeficht, (- boska). Jasnostka-i,f. bot. ber Bienenfaug. Jasny -a, -e, a. bell, beiter, flar,

ftein. beutlich. Jaspis -u, m. ber Jaspis, ein Gbel-Jastry, astry -ow, pl. bot, bie

Sternblume. Jastrzab -ebia, m. ber Sabicht. Jastrzchi -ia, -le, a. Sabimte. Jastrzebiec -bca, m. bot. bas Sa-

budie. bidtefraut. Jaszcz -u, m. v. slojek, bie Butter-Jaszczurczy -a, -e, a. Gibedifen .. Jaszczurka -i, f. bie Girechfe.

Jaszczurowaz -eza, m. bie Wurm. einechie. Jaszczyk -a,m. 1) bie Butterbuchfe,

2) ber Bulvermagen. Jatki -ek, pl. bie Bleifderbante,

(Boferbuben). [- sie, v. r Jatrzye, st. nd. 4. eitern, erbittern; Jaw, na jawie, ad. offenbar, ma-

frer Gunber. Jawnogrzesznik -a, m. ein offenba-

Jed Jawnose -i, f. ber Mugenichein bie Offentunbigfeit.

Jawny -a, -e, a. -nie, ad. offentlich, meltfundig, tunb. [meine Aborn. Jawor -u, m. bot. ber Bergaborn, Jaworowy -a, -e, a. Aborn ... Jaz -u, m. ein Behr, eine Blechte,

Sifche barin ju fangen.

Jaz -i, f. bas Rothauge, ber Roth. bart, ein Sifd. Jazda -v.f. 1) bie Fahrt, bas Fahren,

Reiten ; 2) bie Reiterei, Ravallerie. Jazdz -ia, jazgerz -a, m. ber Ctich. Pfeifenftrauch.

Jazmin -u, m. bot. Jasmin, ber Jazwica -y, f. ber Raulbarid. Jazwiec, wca, m. v. borsuk, ber

Dadis. Jechać, st. nd. 2. jeżdzić, cz. 2. Jeczec, st. nd. 2. ftobnen, achgen. Jeczmien -nia, m. bot. 1) bie Berfte; 2) - myszy, bas Dlaufe.

Berften .. Jeczmienny, jęczmiany -a, -e. ., Jeczinionka -i, f. bot. bas Gerften-

Jeczmyk -a, m. (jeczmień) na oku, bas Gerftenforn am Ange. feins. Jeden -dna, -no, num. einer, eine, Jedenascie, num. elf.

Jedenasty -a, -e, a. ber, bie, bas Jedlina (jodlina) -y, f. bot. bas Tannenhola. Jednac, st. nd. 1. einigen, verfohnen.

Jednak, ad. boch, gleichwohl; v. jednakowoz. Jednaki, jednakowy -a, -e, &

Jednako, ad. auf einerlei Beife. Jednakość -i, f. vie Ginerleibeit, Gleichbeit.

Jednakowoż, ad. gleichwobl. Jednoboczny -a, -e, a. einfeitig. Jednoczyć, st. nd. 4. vereinigen, miafeit. verbinben. Jednoglosność -i, f. bie Ginflim. Jednoglosny -a, -e, a. -snie, ad.

einstimmig. Jednoglosowy -a, -e, a. einstimmig; n. p. piosnka -wa, f. ein einftimniiges Lieb.

Jednoistny -a, e, a. thentifd, eines Befens.

Jednojagoda -y, f. bot. bie Gin-

Jednokonny -a, -e, a. einfpannig, Jeneral -a, m. ber General. Jednokopytkowy-a,-e,a. cinbufig. Jednoksztaltność -i. f. bie Gleichformigfeit. [gleichformig. Jednoksztaltny -a, -e, a. -nie, ad. Jednolist -u, m. bot. bas Ginblatt. Jednostajnosc -i, f. Gleichheit, Bleich., Ginformigfeit.

Jednostajny -a, -e, a- -nie, ad. gleich, gleiche, einformig. Inen. Jednostka -i, f. ber Giner im Rech. Jednotliwy -a, -e, a. eine einmalige Sanblung ausbrudenb.

Jednoznaczny -a, -e, a. -nie, ad. jononym, finnvermandt. [werben. Jedrniec, st. nd. 2. frifch, fernig Jedrnose -i, f. bie Rernhaftigfeit, bas Rernige, Rernbafte.

Jedrny -a, -e, a. -nie, ad. fernig, fraftig, friid. Jedwab' -iu, m. 1) bie Geibe; 2) -

polpy, bot, bie Rlachefeibe. Jedwabnica -y, f. bie Geibenraupe, ber Geibenwurm.

Jedwabnik -a, m. v. blawatnik,

ber Geibenhandler, - meber. Jedwabny -a, -e, a. friben; jed-wabne slowka, juge Borte. Jedynaerka-i,f. bie einzige Tochter. Jedynak -a, m. ber einzige Cobn. Jedynie, ad. einzig und allein. Jedyny -a, -e, a. ter, bie, bas einzige. Jodza -y, f. eine Furie, eine Rach., Sollengottin.

Jedzenie -ia, n. bas Gffen. Jedzona -y,f. eine Urt alter Beren, welche, wie es in polnifchen Bolle. fagen beißt, Menichen, befonbers aber Rinber fragen.

Jegomose -i, m. gnabiger Berr. Jejmosć -i, f. gnabige grau. Jek - u. m. ber Seufger, bas Stobnen.

Medizen. Jeknąć, st. dk. v. jeczeć. Jelen -ia, m. ber Sirfd. Jeleni -ia, -ie, a. Sirime; n. p. ogon, bot, v, wszawicc.

Jelita -lit, pl. bie Gebarme, bas Gingemeibe. Jelonek -nka, m. 1) d. ein fleiner

Birfd; 2) ber Birfdtafer. Jemiola -y, f. bot. 1) bie Diftel; 2) ber Diftelbaum. fber Biemer.

Jemiolucha -v. f. vie Miftelbroffel,

Jeneralny -a, -e, a. -nie, ad. Genes Jeniec -nca, m. ber Gefangene. Jeograf -a, m. ber Geograph. Jeografia -i, f. bie Grofunde, Beographie.

Jeograficzny -a. -e. a. -nie, ad. erbfundlich, geographifch. Jonnetr -a, m. ber Belbmeffer. Jonnetrya -i, f. 1) bie Geometrie;

2) bie Relbmefferfunft. Jer -a. m. ber Biefenfperling.

Jeranija -i, f. bot. ber Storch-fcnabel, v. gierania, bociani no-Jerzyk -a, m. bie Daueridmalbe.

Jerzyna -y, f. bot. v. jezyna, bie Bodebeere, Buchebeere.

Jose, st. nd. 2. effen, v. jadac. Jesien -i, f. ber Berbft. Jesienny -a, -e, a. Berbft., berbft. Jesion -u, m. bot bie Gide, ber bie Fraxinelle. Cichenbaum. Jesionka -i, f. bot weißer Diptam,

Jesionowy -a, -e, a. Giden .. Jesiotr -a, m. ber Stor. Jesli, v. jezeli, c. wenn, ob.

Jestestwo -a, n. bas Dafein, bie Griftena. Jeszcze, ad. noch, ferner.

Jez -a, m. ber 3gel; - morski, ber Meerigel: - cudzoziemski, bas Stadelidwein, Stadelthier, v. jezowicc. Jezdzie, st. ud. 3. cz. fabren, rei-

ten, v. jechać. Jeidziec -dica, m. ber Reiter. Jezeli, jeżli, v. jeśli, c. wenn, wo-

Jezierny -a, -e, a. Gees, Banbfees. Jezioro -a, n. ber Cee, Landfee. Jeziorzysty -a, -e, a. roll Cecen. Jezor -a, m. v. ozor, bie Bunge bei Thieren.

Jerowiec -wea, m. 1) bas Stadel. idwein ; 2) bot. bie Rugelbiftel, ber

Jezowka -i. f. ber Stachelfifch.

Jezowy -a, -c, a. 3gel -. Jezuita -y, m. 1) ber Sefuit; 2) ein Rantemacher. IBbarifaer. Jezusek -ska, m. ein Scheinbeiliger, Jezye, st. nd. 4. emporftrauben; -

fich aufblaben, bruften. Jezyczek -czka, m. 1) d. bas Bungel. den, Bapfcheu; 2) bot. psi -, bie bunbejunge; - ziele, ber langett. formige Begetritt, bie Sunberippe. Jezyczny -a, -e, a. 1) Bungene; 2)

plauberhaft, plappernb. Jezyk -a, m. 1) bie Bunge, ber Bap. fen; 2) bie Sprache; 3) bie Runb. fcaft, im Rriege; 4) eine Grogunge. Jezykowaty-a,-e,a. jungenformig. Jezykowy -a, -e, a. Bungen,

Sprach.

Jezyna -y, f. bot. bie Brombeere. Bodebeere, ber Brombeerenftrauch. Jezynowy -a, -e, a. Prombeeren. Jodla -y, f. bot. bie Tanne. Jodlowy -a, -e, a. Tannen. Jota -y, f. bas 3ota. [ber 3fop. Józefek -fka, m. bat. ogrodowy, Jubileusz -u, m. bas Jubilaum. Jubileuszowy -a, -e, a. Jubilaum -. Jubiler -a. m. ber Jumelier. Jubilerski a, -ie, a. Juwelier. Jucha -y, f. 1) bie Jauche; 2) bas Blut von Thieren. Juchty -ow, pt. bie Juchten, bas Buchtenleber.

sie r. fich in bie bobe ftrauben, Juezny -a, -e, a. Bad., Caum.; - kon, ein Badpferb. Juczye, st. nd. 4. mit Saumfattet

bepaden. Jujuba -y, f. bot. 1) bie Bruftbeere:

2) ber Bruftbeerbaum. Gepade. Juki -ow, pl. ber Saumfattel, bas Junacki -a, -ie, a. tapfer, eifenfrefferifc. pochen. Junaczyć, st. nd. 4. tapfer thun. Junak -a, m. ein Brabler, Raufer, Gifenfreffer. [(etma zweijabrig). Juniec -nea, m. ein junger Dos

Jupka -l, f. bie Jupe, eine furge Beiberjade. Jurnosc -i, f. bie Beilbeit.

Jurny -a, -e, a. geil. [lebrte. Jurysta -y, m. ber Jurift, Rechtege-Juszka -i, f. bas Blutvom Bebervich. Juszye, st. nd. 4. mit Blut befubeln, blutia machen. Impraenbe Tag. Jutro, 1) ad, morgen; 2) -a, n. ber Jutrzenka -i. f. ber Morgenftern, v. gwiazda zaranna.

Jutrznia -i, f. ber Gotteebienft in ber fatholifchen Rirche, welcher vor Tagesanbruch beginnt; bie grub. mette. Juz, ad. fcon, bereite; juz - juz,

balb - balb. Juchtowae, st. md. 2. juchten, gerben. Juzei, ad. freilich, ja mobl, naturlich.

K.

Kabala -y, f. bie Rabale, Intrique. Kabat -u, m. bie Jade, bas Banims. Ramifol, d. kabacik.

Juchtowy -a, -e, a, 3uchten.

Kabiak -a, m. eine bogenformige Rrummung. [mig, ficelforinig. Kablakowaty -a, -e, a. bogenfor-Kabryolet -u, m. bas Rabriolet. Kacerski -a, -ie, a. leterifch.

Kacerstwo -a, n. bie Reberei. Kacerz -a, m. ber Reger. fcel. Kachel -chia, m. v. kafel, bie Ra-Kachlany, kaflany -a, -e, a. von

Kaczę -ecia, kaczątko -a, s. cin

junges Gutden. Kaczka -i, f. bie Ente.

Kaczor -a, m. ber Enterich. [fernb. Kaczorowy -a, -e, a. grunlich idil-Kaczyniec -nca, m. v. brodawnik,

bot. 1) ber Comergel, bie Butterblume, bie Dotterblume, v. kniat; 2) ber Suflattid, v. podbial. Kadecki -a, -ie, a. Rabetten. Kadet -a. m. ber Rabet. Kadlub -a, m. ber Rumpf. Kadlubowy -a, -e, a. Rumpf.

Kadueznie, ad. fatal, teuflifd, benfermāßia. Kaduk -a,m. ber bofe Beift, Benter.

Kadz -i, f. ber Bottich, bie Braubutte, Rufe; d. kadka. Kadzić, st. nd. 3. raudern. Kadzenie -ia, n. bas Raudern.

Kadzielnica -y, f. bas Rauchfas Beibrauchfaß.

Kadzidto -a, n. 1) ber Beibrand, bas Rauchermert; 2) bat. bas 3mmenblatt v. miodownik.

145

Kadziel -i, f. ber Spinnroden, bie Runfel. Mamme. Kafar -u, m. ber Rammblod, bie Kafel -fla, m. v. kachel, bie Rachel. Kaftan -a, m. ber Raftan, ein Manne-Unterfleib. Kaftanik -a , m. 1) bie 3ade, bas Ramifol ; 2) eine Untergiebjade.

Kaganek -nka, m. 1) d. v. kaganiec; 2) eine gampe. Kaganico-nca, m. 1) ber Daulforb: 2) ein eifernes Reuerbeden. Kahal -u. m. bie Bubengemeinee.

Kalilany -an, pl. bie Beffeln. ftor. Kajman -a, m. ber Raiman, Alliga-Kakao, n. bot. ber Rataobaum, auch bie Frucht.

Kakol -u, m. bot. ber Bold; trwaly, ausbauernber Bold, Binterlold; - roczny, betaubenber Bold, Taumellold, Tollforn.

Kakolnica -y, f. bot. ber Rornraben, Raben, bas Rornroschen. Kaktus -u. m. bot. bie Radelbiftel. Kal -u, m. ber Roth, Schlamm.

Kalac, st. nd. 1. befdmugen, befubeln, befieden; - sie, r. fic -Kalafior -u. m. bot. ber Blumen.

Kalamarz -a, m. bas Tintenfag. Kalarapa -y, f. v. galarepa, bot. ber Robirabi (kalarepa).

Kaldını -a, m. ber Ralbann, Banft. Kalectwo -a. n. ber Rruppelftanb. bie Berftummelung, bas forverliche Bebrechen.

Kaleczec, st. nd. 2. jum Rruppel merben, verfruprein.

Kaleczyć, st. nd. 4. verftummeln, jum Rruppel maden. Kaleka -i, m. ber Rruppel. Kalenilarz -a, m. ber Ralenber.

Kaleta -y, f. ein Gelbbeutel. Kaliber -bru, m. 1) ber Raliber, bas

Bebalt; 2) bie Gorte. Kalina -y, f. bot. ber Schneeball, Schwelfenbaum, Balbholunber;

wloska, gemeiner Sauerborn, Berberigen. rednung. Kalkul -u, m. ber Ralful Kalkul -u, m. ber Ralful, bie Be-Berechnung. Kalkulator -a, m ber Ralfulator.

Kalmuk -a, m. 1) ber Ralmud; 2) eine Mrt langbaarigen Tuchs.

Kaluza -y, f. (kaluga) bie lache, Bfüte. Kalwin -a. m. ber Ralvinift, Refor-Kalwinski -a, -ie, a. falvinifch. Kaniasze -y, pl. bie Ramafchen.

Kalmus -u. m. ber Ralmus.

Kan

Kanieilula -y, m. ein Ramalvulen. Rameelgarn.

Kamelor -a, m. bas Rameelbaar. Kameleon -a. m. bas Chamaleon. eine Gibechfenart. Kamera -v. f. bie Rammer.

Kameralny -a, ,-e, a. Rammer. Cameral. biener. Kamerdyner -a, m. ber Rammer-Kamfora -y, f. ber Rampfer. Kamianka -i, f. bot. bas gilgfraut. Kamien -ia, m. ber Stein.

Kamienlarka-i,f. ein leichter (polnifder) Bagen. Kamienlarz -a. m. ber Steinfonei.

ber, Steinfdleifer. Kanrienica -y, f. bas Steinhaus, ein maffives Baus.

Kannenisty -a, -e, a. fteinig. Kamienniczek -czka, m. bie Stein-

broffel. Steinbauer. Kamiennik -a.m. ber Steinbrecher, Kamlenny -a, -e, a. fteinern, Stein .. Kamienowac, st. nd. 2. fteinigen. Kamioneczka -i, f. bot. rothe Beibelbeere, Breifelbeere.

Kamionka -i, f. bet. 1) bie Ganb. beere : 2) bie Dloosbeere, v. zora-Kamizelka -i, f. bie Befte. [winv Kamlot -u, m. ber Ramelot

Kanilotowy -a, -e, a. Ramelot. Kamosa -y, f. bot. gemeiner Gri. nat, Melbe, v. gesia stopa. Kanirat -a, m, ber Ramerab. Kamyk -a, m. ein Steinchen.

Kanak -u,m. ein foftbares Salsbanb Kanal -u, m. ber Ranal (ein funft. Rubebant. licher Graben.) Kanapa -y, f. bas Ranapee, Die Kanarek rka,m. ber Ranarienvogel. Kancelarya -i, f. bie Rangelei. Kancelaryjny - a, -e, a. Rangelei. Kancelista -y, f. ber Rangelift. Kancer -u. m. ein Rrebfgeidmur.

Kancerowaty -a, -e, a. mit bem Rrebfe behaftet. Rante. Kancik -u, m. tie fomale Gripe, Kanclerski -a. -ie. a. Rangler.

147 Kan Kancierstwo -a, n. bas Rangleramt, bie Ranglermurbe. Kanclerz -a, m. ber Rangler. Kancyonal,-u, m. bas Rirdengefangbuch. Kanczug -a, m. ber Rantidu. Kandydat -a, m. ber Ranbibat. Kandys -u, m. ber Ranbisguder, Buderfano. Kanguro -a, n. bas Rangurub. Kania -i. f. bie Beibe, ber bubnergeier. Kanianka -i,f. bot. bie glachsfeibe; - pospolita, gemeine Blachefeibe, Seitentraut, Teufelegwirn; . mniejsza, bie Thomfeibe. Kanka -i, f. bas Grigenrobrden an ber Ripftierfprige. Kanon -u. m. ber Ranon, bie Borfdrift bee Rirdenrechte. Kanonada -y, f. bie Ranonabe, bas Bombarbement. Kanonia -i, f. bie Bobnung eines Domberen, Ranonie. Kanoniczny -a, -e, a. fanonijd. Kanonier -a, m. ber Ranonier. Kanonik -a, m. ber Domberr, Ranonifus. ibeiligfprechung. Kanonizacya-i,f. bie Ranonifation, Kant -u, m. bie Rante, Gde. Kantaryda -y, f. bie fpanifche Bliege. Kantou -u. m. 1) ber Rantou, als Begirt; 2) ber Ranton, bie Mushebung jum Dilitair. Kantonowy -a, -e, a. Rantone, fantonerflichtig. Kantonista -y, m. ber Rantonift, Militairpflichtige. Kantor -u, m. 1) ber Rantor (Rirdenfauger; 2) bas Comptoir. Kantorek -rka, m. ein Schreibpult, ber Gefretar. Kantorowy -a, -e, a. Comptoir. Kantowka -i.f. eine gezogene Buchfe. Kantyezki -ów, pl. ein fatholifmes

Gefangbuch.

2) bot ber Capernftrauch.

fid) -

Kapciuch, kapczuk -a, m. Tabadebentel Kapela -i, f. bie Rapelle, Dufit. Kapelan -a. m. ber Raplan. Kapelusz -a, m. ber Out. Kapeluszak -a, m. ber gilafdub. Kapelusznik -a, m. ber butmacher. Kapeluszowy -a, -e, a. Sut-. Kap -ia, m. v. szynka, ber Schinfen. Kapica -y, f. bie Dondefappe. Kapiel -i, f. bas Bab, auch bas Babehaus (lazienki). Kapielny -a, -e, 1) a. Babe-: 2) subst, m. ber Babebiener. Kapital -u, m. bas Rapital. Kapitalik -a, m. d. bas Rapitalden, Gummden. Kapitalista -y, m. ber Rapitalift, Kapitalowy -a, -e, a. Rapital.. Kapitan -a, m. ber Rapitan, Sauptmann., Kapitanski-a, -ie,a. hauptmanns. Kapitula -v. f. bas Rapitel, Domfaritel; wyrznąć komu kapitule, einem bas Rapitel lefen. Kapitulacya -i, f. bie Rapitulation, llebergabe. tions .. Kapitulacyjny -a, -e, a. Rapitula-Kapitulować, st. nd. 2. farituliren. unterbandeln. Kapka -i, f. ein Tropfden. Kaplan -a, m. ber Briefter. Kaplanski -a, -ie, a. priefterlich. Briefter. Kaplanstwo -a, n. 1) ber Briefterftanb; 2) bie Brieftermeibe. Kaplica -y, f. Die Ravelle. Kapliczny -a, -e, a. Rapellen .. Kaplon -a.m. 1) ber Rapaun; 2) bie Brot-Bafferfuppe. Kaplonic, st. nd. 3. fapaunen. Kapota -y, f. 1) ber Oberrod; 2) ein einfacher Damenbut (kapotka). Kapial -a, m, ber Rorporal. Kaprys -u. m. bie Raprice, ber Gi-(gemant). genfinn. Kaprysnica -y, f. eine bofe Gieben, Kapa -y, f. eine Rappe (ein Rircheuein faprigiofee BBeib. Kapac, st. nd. 2. tropfen, tropfeln. Kapać, st. nd. 2. baren; - sie, r. Kaprysnik -a, m. ein eigenfinniger Dienfc, ein Brilleufanger. Kapanina -y, f. 1) bas Getraufel; 2) fig. ein Bigden. Kaprysny -a, -e, a. fapricios, grile lenbaft. Kapary -ow, pl. 1) bie Rapern; Kapsotka-i, f. bie Ranfel, Uhrtapfel. Kaptur -a, m. bie Rapuge, Rappe.

Kapturzye, et. nd. 4 verfappen. Kapucyn -a, m. ber Rapuginermonch.

Kapucyński -a, -ie, a. Rapuziner. Kapuścianek -nka, m. ber Robifametterling.

Kapuscianka -i, f. bas Sauertoble

maffer, bie Saure. Kapusciany -a, -e, a. Robl., Sau-

ertobl., Kömft. Kapusta -y,f. boe. ber Kobl, Weisfebl; — kwasna, Sauerfobl, Sauerfraut; — polna, Kelbfobl,

Sauerraut; — poina, geierogt, Acertoft; — pomieszac jak groch z kapustą, alles wie Kraut nub Rüben burcheinanber mischen. Kapustnik -a, m. ber Koblgarten,

Kapustny -a, -e, a. Roble, Sauerfoble. 2) ber Beutel. Kapza, kapsa -y, f. 1) bie Tafche; Kara -y, f. 1) bie Strafe; 2) ber Karren.

Karabela -i, f. ein Cabel ohne Bu-Karabin -a, m. ber Rarabiner, bas Gewebr. (Gemebre.

Karabinowy -a, -e, a. Rarabinere, Karac, st. nd. 2. ftrafen, guchtigen, abuben.

Karaczan -a , m. bie Schabe, ber Schabfafer.

Karafka -i./. bie Rarufine, eine glaferne Bafferflafthe.

Karas -ia, m. bie Raraufche. Karat -u, m. bas Rarat (ein Golbgewicht), auch ein Grab ber Gute.

Rechtheit bes Golbes. Karawan -u, m. ber Leichenwagen. Karawana -y, f. bie Rarawane, eine Befellfcaft Reifenber.

Karazya -i, f. 1) ein grobes Tuch; 2) ein Oberrod bes Rrafauischen Bauers.

Karb -u, m. bie Rerbe, ber Rerbstod, Karbieniec -nca, m. bot. wilber Sabnenfuß, bas Biegentraut. Karbona, v. skarbona, bie Spar-

buchfe. [ben. Karbować, st. nd. 2. ferben, einfer-Karbowy -ego. m. ber Scheunenauffeber.

Karbunkul -u, m. 1) ber Rarfuntel, ein Chelftein; 2) ein fehr bofes Gefcmur.

Karciarz -a, m. 1) ber Rartenfabri-

fant; 2) ein Rartenfpieler, auch kartownik.

Karcie, at. nd. 3. einen Bermeis geben, ftrafen, abnben.

Karcz -u, ... v. pień, ein Stubben. Karczemny -a, -e, a. 1) Schenten -; 2) ungezogen, pobelbaft.

2) ungezogen, pobelhaft. Karozma -y, f. ber Rrug, bie Dorfichente, bae Birthebaus.

Karczmarka -i, f. bie Arfigerin, Schenfwirthin. (Schenfwirth. Karczmarz -a, m. ber Rrüger, Karczoch-a, m. bot. bie Urtischode. Karczować, st. nd. 2. roben, ausbroben. [balfig.

Karczysty -a,-e, s. bidnadig, flark-Kardynal -a, m. 1) ber Karbinal; 2) -u, ein Getrank aus Wein unb

Romerangen. Kardynalny -a. -e, a. Saurte, Grunde (- na liczba. - Rahl)

Grunte, (— na liczba, — Jabl). Kardynalski -a, -ie, a. Rarbinalse. Kardynalstwo -a, n. bie Rarbinalse. wūrbe. Kareciany -a, -e, a. Rutjoene.

Karecisko-a, n. eine elende Rutsche. Karecisko-a, n. eine elende Rutsche. Karesować się, st. nd. 2. v. unitzgać się, faressiren, liebtosen.

Karesy -ow, pl. bie Rareffe, bie Liebfojung. Kareta -y, f. v. powoz, bie Rutiche.

Kark -u, m. ber Naden, bas Genid. Karkowy -a, -c, a. Naden., Genid.-Karlec, ct. nd. 2. zwergig, flein wer-Karlica -y, f. bie Zwergin. (ben. Karlowaty -a, -e, a. Zwerge, zwerge artig.

Karlowy -a, -e, a, Zwerge; karlowy groch, bat, bie Zwergerbie, Karmazyn -u, m, ber Karmefin. Karmazynek -nka, m, bie rothe

Schilblaus, bas Ichannisblut. Karmazynowy -a, -e, s. farmefinroth.

Karmelei -u., m. ber Schmelgunder. Karmelik -lka, pl. bas Bonbon. Karmelita -y, m. ber Karmelitermönch. (Nahrung. Karmia, karmi -i, f. bae Sutter, ble Karmic, el. nd. 3. 1) füttern, nahren; 2) fäugen. Karmiciel -a. m. ber Ernährer.

Karmiciel -a, m. ber Ernabrer. Karmnik -a, m. 1) ber Mafiftall, v. kubel; 2) 60t. bas Mafifraut.

Karmny -a, -e, a. 1) nabrbaft: 2) Daft ; 3) gemaftet, feift. Karnawat -u. m. ber Rarnepal, Rafbing. Ittein.

Karneol-u,m. ber Rarneol, ein Goel-Karnose -ei, f. bie Bucht, Difeiplin. Karny -a, -e, a. Strafe.

Karolek -ku, m. bot, ber Rummel. bie Rarbe.

Karować, st. ud. 2. farren, ochfen. Karp -ia, m. ber Rarpfen. [farpfen. Karpioleszcz -a, m. ber Braffen-

Karpiowka -i. f. ein Mlachaiegel. Karpi -ia, -le, a. Rarpfen-. Karta -y, f. bie Rarte, bas Blatt,

bie Geite. Kartacz -a, m. bie Rartatiche.

Kartel -u, m. bas Rartel, Kartofel -fla, m. bie Rartoffel. Kartofliny -in (lety -at,) pt. bot.

ras Rartoffelfrant. Kartowac, st. nd. 2. abfarten, an-Kartownik -a, m. v. karciarz. Kartun -u, m. ber Rattun, ein Beug.

Kartuzek -zka, m. bot. bie Gartaufernelfe, Beibenelfe, Steinnelfe. Karuk -u, m. bie Saufenblafe.

Karw -la, m. ein großer, alter Ochs. Karwasz -a, m. ein großes Stud Brot u. bergl. Rappe. Kary -a, -e, a. fcmart; - kon, ein

Karvolka -i, f. bas Rariol, Die Rariole. Karzel -rla, m. ber 3merg.

Kasa -y, f. bie Raffe; - powiatowa. Rreistaffe; - rządowa, Regierunge., Staatefaffe; - ubogich. Armentaffe.

Kasac, st. nd. 2. beißen, ftechen. Kasać się, st. nd. 2. r. 1) fich auf. fdurgen; 2) wonach trachten, ringen, fich vornebmen.

Kasaeya -i, f. bie Rafftrung. Kasek -ska, m. ein Biffen. Kasyer -a, m. ber Raffier, Raffen-Kasza -v. f. bie Gruse. fbeamte. Kaszel -szlu, m. ber Buften.

Kaszerz, kaszorek -rka, m. ber Kaszkiet -u, m. ber Tichafo.

Kaszlowy -a, -e, a. Buften. Kaszleć, st. nd. 2. buften. Kasztan, m. 1) bot. -u. bie Raftanie.

ber Raftanienbaum; 2) -a, ber Suchs (ein Bferb). Kasztanowaty -a, -e, a. 1) fafta-nienbraun; 2) fucheroth.

Kasztelan -a, m. ber Raftellan. Schloghauptmann, Burgvogt. Kasztelanski -a, -ie, a. Raftellan. Kat -a, m. 1) ber Benfer, Scharf.

richter; 2) ber Tprann. Kat -u, m. ber Bintel; - prosty, ein rechter 2B.; - rozwarty, ein ftumpfer 20.; - ostry, ein fcarfer,

fpiter DR. Katafalk -u. m. bas Leichengerufte Katalog u, m. ber Ratalog, bas

Bucherverzeichniß. Katanka -i, f. ein furger Rod.

Kataplazın -u, m. v. okladanka, ber Umfdlag um einen franten Theil bes Rorpers.

Katar-u,m. ber Ratarrh, Schnupfen. Katarakta -y, f. 1) v. wodospad, ber Bafferfall; 2) ber graue Staar. Kataralny, katarowy -a, -e, a. Schnupfen. fatarrbalifd.

Katechista -v, m. ber Ratemet. Katechizm -u. w. ber Ratechismus. Katechizować, st. nd. 2. fatechifiren. Imue. Katechizmowy -a, -e. a. Ratechis-

Katedra -y, f. 1) ber Ratheber, ber Lebritubl: 2) bie Rathebralfirde. Katedralny -a, -e, a. Rathebrale. Kateter -tru, m. ber Ratheter, 216.

Katnica -y. f. 1) v. maclek, ber Blinbbarm; 2) eine große Burft. Katny -a, -e, a. Binfel. Katolicki -a, -ie, a. fatbolifd.

Katolictwo -a, m. ber Ratholieismus. Katoliczka -i, f. bie Ratholifin. Katolik -a, m. ber Ratholit.

Katować, st. nd. 2. jemanben graufam behandeln, unbarmbergig gud. Katowski -a, -ie, a. Benfers.

Katowy -a, -e, a. Binfel-Katrynka -i. f. ber Leierfaften. Katrynkarz -a, m. ber Leiermann. Katusze -y, pl. 1) bie Marter, Bein; 2) bie Marterflube. Kawa -y, f. ber Raffee. Kowal -a. m. ein großes Stud.

Kawalek -lka, m. bas Stud, Stud. Katvaler -a, m. 1) ein Ilnverebelich. ter, Junggefell; 2) ein Ritter, Dr.

bensinbaber. Kawaierya -i, f. v. konnica, bie

Ravallerie, Reiterei. Kawalcrski -a, -ie, a. Ravalier., Bunggefelien. Deiter.

Kawalerzysta-y, m. ein Ravallerift, Kaweczyć, st nd. 4. 1) beftanbig uber etwas figen, buden; 2) fran-Kawiar -u, m. ber Raviar. |feln. Kawiarka -i, f. bie Raffeejchenterin,

bas Raffeemabden. Kawiarnia -i, f. bas Raffeebaus.

Kawka -i, f. bie Doble. Kawon -u, m. bot. v. arbuz, dynia, bie Waffermelone.

Kawowy -a, -e, a. Raffee. Kazac, st. nd. 2. 1) beißen, befehlen,

laffen; 2) (prebigen). Kazanie -a, m. 1) Die Brebigt; 2) bie

Prebigt, ale Bermeis. Rangel. Kazainica -y, f. v. anibona, bie

Kazdy -a, -e, a. jeber.

Kazić, st. nd. 3 befleden, icanben. Kazirodnik -a,m. ber Blutfcanter. Kazirodny -a, -e,a. blutichanberifch. Kazirodztwo-a, n. bie Blutfcanbe. Kazmierek -rku, m. ber Rafchemir, Kazn -i, f. bie Strafe. fein Beug. Kaznodzieja -i, m ber Brebiger,

Kaznodziejski-a, -ie, a. Brebiger .. Kaznodziejstwo-a, n. bas Brebigt. Kazuar -a, m. ber Rafuar. Kazub -a, m. i) bas Gefaß, eine Buchfe von Baumrinte, d. kazu-

bek; 2) verachtlich; ber Bauch. Kazywae, st. nd. 2. ez ofters rre-Kedy ad. mobin. bigen. Kedykolwiek, ad. mobin nur immer.

Kedzierzawić, st. ud. 3. fraufeln. fraus machen.

Kędzierzawiec -wca, m. bot. bie Rraufe, romifche Bappel, Malve, v. Kedzierzawy-a,-e,a. fraus. [siaz. Kedzior -u, m. ein Rraustopf, eine

fraufe Lode. Kepa -y.f. 1) ber Berber, bie flug.

Sanbfee . Infel; 2) gufammenge. machfentes Riebgras, ein Grasbufch. Seggebufch. Wraebuiche.

Kepiasty -a, -e, a, bufchig, roll Klerunek -nku, m. bie Richtung.

Kes -u,m. ter Biffen, bas Studden. Kibic -i, f. bie Taille, ber Buchs. Kibitka -i. f. bie Ribitte, ein leichter ruffifder Bagen,

Kichać, At. nd. 1. niefen. Kichawiec -wca, m. bot. wilber Bertram, bas Dliefefraut. [Dliefen. Kichaczka, kichawka -i, f. cas Kiciasty -a, -e, a, bujdig; - te proso, buichige Birfe.

Kiccka -i, f. ein Rittel. Kiecak -a, m. v. derkacz, ber

Wachtelfonia. Kiedy, c. wenn, mann.

Kiedykolwiek, c. wennauch immer. bereinft, enblich einmal

Kiedys, c. einft, ebemale, meilanb. Kiel -kla, m. ber Sauer, Saugabn,

auch ber Mugengabn; wziac na kiel, fich wiberfegen, auflehnen.

Kielb' -ia, m ber Gruneling, ein gifch; - kielbie we lbie, er bat Grube im Ropfe. Kielbasa-y,f. die Burft, Bratmurft.

Kielbasnica -y, f. ber Burftbarm. Kielbasnik -a, m. ber Burftmacher. Kielce -ow, pl. bie Safengabne ber Bferbe. (Spanferfel.

Kielczak -a, m. v. warchiak, ein Kielek -lka, m. 1) bas Reimchen, ber Bflangenfeim; 2) d. fleiner Saugabn.

Kiclich -a, m. ber Reld. Kieliszek -szka, m. ber fleine Re.d. bas Spinglas, Blasmen. Ifelle. Kielnia -ni, f. bie Relle, bie Mauer-Kielznad, st. nd. 1. gaumen, ben

Baum anlegen. (2) Marr. Kiep, kpa, m. 1) ber Sunbefott: Kiepski -a, -ie, a. -ko, ad. fclecht, fcofel. les Beug. Kiepstwo-n,n bie Schofelei, fcof.

Kierda -y, kiernoz -a, m, ber Cber von gabmen Schweinen. Kiereja -i, f. ein Belgrod,, ein folechter Bauernfittel.

Kiermasz -u, m. bie Rirdmeffe, bas Rirdmeihfeft, ber Schmaus, bie Rirmeg.

Kierować, st. nd. 2. (czem), lenfen, leiten, fteuern. Kierstak -u, m. bas Anfertau.

Kla

Klab -eba, m. 1) ein großer Rnauel. Rlumpen: 2) ber Bieberruft. Klac, st. nd. 2 fluchen.

Klacz -y, f. bie Stute. Kladka -i, f. ein über einen Baffergraben gelegtes Brett, Steg. Klajster -stru, m. ber Rleifter. Klaistrować, st. nd. 2. fleiftern. Ktak -u, m. pl. klaki, bie Botten, Saargotten, langes Thierhaar. Klamać, st. nd. 2. lugen.

Klamca -y, m. v. Igarz, ber Lugner. Klamerka -l. f. einefleine Rlammer, bie Gpange. Klamka -i, f. bie Rlinte.

Klamliwy -a, -e, s. lugenhaft. Klamra -y, f. bie Rlammer. Klaurować, st. nd. 2. sufammen. flammern. Klainstwo -a, n. bie guge.

Ktaniac sie, st.nd. 1. r. fid verbengen, eine Berbengung machen, femanben grußen. Klapa -y, f. 1) bie Rlappe; 2) ber

Muffchlag beim Rod. Klapka -i, f. 1) d. v. klapa; 2) ein Brettchen, eine Bliegenflappe. Klapsnąc, ot dk. 2. binfallen, baß

es flappt; klapsac, cz. ofters binfallen, auch flappfen. Klarnet -u, m. bas Rlarinet. Klarować, st. nd. 2 flar machen.

abflaren. Klarowny -a, -e, a. flar, bell. Klasa -y, f. 1) bie Rlaffe; 2) bas Soulzimmer.

Klaso, st. nd. 2. legen, anlegen.

fegen; - sie, r. fich legen. Klaskać, et. nd. 1. flaticen, in bie

Sande flatiden. [ber Bunge). (laskac, et. nd. 1. fcnalgen (mit Klasyczny -a, -e, a. 1) flaffifd; 2) Rlaffen ; klasyczny podatek,

czyli pogłówne, bie Rlaffenfteuer. Klasyfikować, of. nd. 2. flaffiffgiren. Klasztor -u, m. bas Rlofter. Klasztorny -a. -e. a. Rioftere, flofterlich.

[bauer, fig. eine galle. Klatka -l, f. ber Rafig, bas Bogel-Klatwa -y, f. ber Bluch, Bannfluch. Klauzula -i, f. v. ogrodka, bie Rlau-Klauzura -y, f. bie Rlaufur. [fel. Klawiatura -y, f. bie Rlaviatur.

155 Kierz, krza, m. v, krzak, ber Bufc, Straum; - rozy, ein Rofenftod. Kierznia -l, f. d. kierzenka, bas Butterfaß.

Kieska -i, f. ber Gelbbeutel Kieszen -i, f. bie Tafche. Kieszenny -a, -e, a. Tafchen .. Kieszonkowy -a, -e, a. Zafchen ..

Kij -a, m. ber Stod; dad komu kije, einem Stodichlage geben. Kijanka -i, f. 1) bas Bafchbolz, ber Blauel; 2) ein Rielfroid, ein Raul-

frofchchen, v. plaskonka. Kikut -a, m. ber Stumpf, Stummel. Kikutac, st. nd. 1. binfen, labm geben.

Kita-y, f. 1) ber leiftenbruch; 2) kita grzebieniasta, bot. ber Sahnen-Kilka, num. etliche, einige, mehrere.

Kilkadziesigt, num. einige Bebner, bis bunbert. . [bis zwanzig. Kilkanascie, num. einige über gebn, Kilkoro, num. etliche, einige. Ifaltig. Kilkoraki -a. -ie, a. mebrfach, viel-Kilowaty -a, -e, a. leiftenbruchig. Kina -y, f. bot. ber Chinabaum.

Fieberrinbenbaum, auch bie China. rinbe, v. china. Kinal -u, m. v. roztworzec drza-

zgowy, bas Riendl. Kipiec, st. nd. 2. überlaufen (beim Sieben), mallen (vom Blut).

Kir -u. m. 1) ichlechtes leichtes Tuch gum Unterfuttern; 2) ein Trauer-

Kirys -a, m. ber Rurag, v. blacha. Kirysyer -a, m. ber Ruraffter. Kisc -i. f. bas Bufdel, ber Binfel.

Klsiec, st. nd. 2. gabren, fauer mer-Binfelden. ben Kistka -l, f. ein fleines Buichel,

Kiszka -i, f. 1) ber Darm; 2) bie Leber., Blutwurft. Kiszkowy -a, -e, a. Darm., Burft.

Kit -u, m. ber Ritt. Kita -y, f. ber Beberbufd, bas Bun-Kitaj -u, m. ber Ritai. Kitajka -i, f. ber Taffet, ein leichter

Seibengeug. Kitajkowy -a, -e, a. tafften.

Kitować, st. nd. 2. fitten, perfitten. Kiwac, st nd, 1. madeln, mebeln,

157

Klawikord -u. m. bas Rlapier. Klawisz -a, m. ber Rlavis, bie Tafte. Klebek -bka, m. ber Rnauel. Klebowaty -a, -e, a. Induciformig. Klecha -y, m. ein elenber Organift, ein Bfuicher. lpfufdern. Klecic, et. nd. 3. jufammenbafteln, Kleczeć, et. nd. 2. auch kleczyć, fnien. [Rnicen, fußfallig. Kleczki, na kleczkach, auf ten Kleic, st. nd. 3. leimen, gufammenleimen, gufainmenftoppeln; - sie,

r. fleben. Klej -u, m. ber Leim (Zifchlaid). Klejek -jku, m. ber Berften- unb Saferichleim. [wel. Klejnot -u, m. bas Rleinob, ber 3u-Klejony -a, -e, a. geleimt, planirt, fteif. brigfeit. Klejowatość, klejkośc-l, f. bie Rle-Klejowaty -a, -e, a. leimartig, leimig, flebrig.

Klejowy -a,-e, a Leim., Schleim. Klekac, st. nd. 1. nieberfnien; cz. öftere auf bie Rnice fallen Klekot -u, m. 1) bas Geflapper,

Befdnatter; 2) alter Leierfaften. Klekotać, st. nd. 2. flappern, plappern, fcnattern. Klekotka -l, f. bie Rlapper.

Kleks -11, m. v. plania atramentu, ein Rlede. Klektać, st. nd. 2. plappern (im Topfe beim Rochen). (bie Blide.

Klen -la, m. v. uklej, ber Beißfifd, Klepa -y, f. 1) eine alte, folecte Rub; 2) eine Schlampe, ein nach. lagiges folumpriges Frauengini-

Klepac, st. nd. 2. 1) flopfen, bangeln, hammern; 2) - (len) fcmingen; - 3) biede klepac, fich mublael. Klepadlo -u, n. ber Rlovfer, Cola. Klepisko -a, n. v. bojewisko, bie

Drefchtenne. Klepka-l. f. 1) bie Daube, gagbaube: 2) ein Brettchen; brakuje mu pigtej klepki w glowie, es ift nicht

richtig in feinem Ropfe. Klepsydra -y, f. eine Canbubr, überhaupt jebe ichlechte Ubr. Klerycki -a, -ie, a. Rlerifal.

Kleryk -a, m. ein Rlerifer.

Klesk -a, m. v. krzywonos, ber Rernbeiger. [große Berluft. Kieska -l, f. bie Dieberlage, ber Kleszcz -a, m. 1) bie Chaffaus, v. pejka; 2) ber Afterbodfajer. Kleszczak -a, m, ber Rlaffcnabel,

ein Sumpfrogel. laange Kleszcze -y, pl. bie Bange, Rneip. Kleszczki -ow, pl., bie Scheeren ber Rruftenthiere und Rerfen. Kleszczowina -y, f. bot. ber Bunberbaum. [Rreugbaum. Kleszczynek -nka, m. ber Bucher-

fforpion, Buchermurm. Kleta -y, f. ein ichlechtes Baumert, eine elenbe Bobnung.

Klimat -u, m. klima, n. bas Rlima Klimatyczny -a, -e, a, flimatijd, Klin -a, m. 1) ber Reil ; 2) ein feilformiges Groffud; 3) eine feilformige Figur; klin komu whic w glowe, einem Rummerund Sorgen machen; klin klinem wybic, Bo. fee mit Bofem vertreiben.

Kliniasty -a, -e, a. feilformig. Klinika -y, f. bie Rlinif, ein Krantenbaus, eine Hebungeichule fur angebenbe Mergte. Klizac, st. nd. 2. langfant effen, in

fleinen Biffen effen. Kloaka -i, f. bie Rloafe, ber Abtritt. Klobuk -u, m. bot. ber Suffattid. Kloc -a, m. 1) ber Rlos, Blod; 2) ber Blumpfad.

Kloc, st. nd. 2. ftechen. Klocic, st. nd. 3. umrubren, um-

idutteln, auch veruneinigen, aufbegen ; - sie,r. fich ganten, babern. Kloda -y, f. 1) ein großes Kaß, eine Conne; 2) ber Stamm eines Baumes, ein Blod.

Klofta -y, f. v. szczepa, eine Rlobe, ein Solifdnitt. Klokocina -y, f. bot. wilbe Bifta-

gie, Bimpernuß. [Taudgarn. Klomia -l, f. eine Urt Bifdnes, Klon -u, m. bot. ber Aborn, Dlag. bolber. Itenbol3. Klonica -y, f. bie Runge, bas Gel. Klonowy -a, -e, a. vom Mhorn-

baum; von Abornbola. Ktopot-u,m. ber Rummer, bie Sorge. Klopotać się, st. nd. 2. r. fic fum-

mern, barmen, Rummer baben. Klopotliwy -a, -e, a. fummervoll, Klos -a, m. tie Mehre; klosy puszczac. Mebren gewinnen, fcoffen. Klosiany -a, -c, a. Mebren. Klosic sie, at. nd. 3. r. Mehren be-

fommen, anfegen.

Klosiennica -y,f. bot. bas Sumpf. pflangden; - wodna, gemeines G. Klosisty -a, -e, a, voll Mehren, ab.

renreich. Kloseczki -czek, pl. bie Rlogden; - lane, ber Ginlauf. [kluski. Kloski -sek, pl. bie Rlofe, auch Klosowac, at. nd. 2. poridlagen,

blog bie Hebren abbreichen. Klosowka -l, f. hot. bas Sonig.

gras; - miekka, weiches -; welnista, wolliges Bonig. ober Bfer.

Klosowy -a, -e, a. Mehren .. Klotka -i, f. bas Borlegeichloß. Klotliwose -l, f. bie Bantfucht. Klotliwy -a, -e, a. janfindtig.

Klotnia -i, f. ber Bant, bie Banteret. Klub -u, m. ber Clubb, eine Befell.

Kluba -v. f. 1) bie Blodrolle, ou Scheere an ber Bage; 2) bie Schranten, Brange.

Kluc, st. nd. 2. piden, mit bem Schnabel baden; - sie, r. fich berporpiden, burchbrechen, aus bem Gi frieden,

Klucya -l, f. bot. bie Glugie. Klucz -a, m. 1) ber Schlugel; 2) eine Ungahl gufammengeboriger ganb. guter, auch blog ein Rebengut.

Kluczka -1, f. 1) ber Rlinthafen, Schlofibafen; 2) bie Schlingfalle, ein Runftgriff; 3) bas Schluffelbein. Kluczkować, st. nd. 2. Musfluchte

maden. Kluczyk -a, m. 1) d. ein Schluffel.

den; 2) bot. Die Schluffelblume, bie Brimel, gemeine Schluffel. Klukwa -y, f. bot. bie Doob., . Rranjbeere, v. zorawiny. [v. stepa.

Klus-a, m. ber Trab, fleiner Galopp, Klusak -a,m. ein Traber, Bochtraber. Klusem, ad. im Trabe.

Klusowac, st, nd, 2. traben, im fleinen Galopp reiten.

Klykiec -kcia, m. bas Belent, ber Ruddel am Finger.

fbufner. Kmiec -cia, m. ber Gufner, Groß.

Kmlccy -a, -e. a. Großbufner. Kmin -u. m. bot. ber Rummel (gemeiner Rummel = karolek); konski, Roftummel, Biefenhaar.

ilrana Kminkowy -a, -e, s. Rummels. Kmiotek -tka, m. ber Bauer, jeber

Mderemann. Kmoterski -a, -ie, a. Bevatter .. Kmoterstwo -a, n, bie Gevattern

bie Gevatterichaft. Kmotr -a, m. ber Gevatter.

Kmotra -y, f. bie Geratterin. Knallak -a, m. ein Stud Coble, ein Rled am Schube. Rnittel. Knebel -bla, m. ein Anebel, ein Kneblować, at. nd. 2. fnebeln.

Kniat -u, m. bat. bie Rubblume, Dotterblume, Butterblume. Kniaz -ia, m. ein ruffifder gurft. Knieja-i, f. bie Balbung, bas Forft.

Knot-a,m.ber Docht, bielunte. [revier. Knować, st. nd. 2. fcmieben, etwas im Schilre führen, angetteln. Knowie -a, m. ber Abichnitt bei einer Knut -a, m. bie Rnute. Garbe.

Knutować, st. nd. 2, mit ber Rnute folggen, fnuten. fv. koszalka. Kobialka-i,f. bie Lufchte, Schwinge, Kobieciarz -a,m. ein Beiberfreund, Beibernarr. meiblich. Kobiccy -a, -e, a. Beiber., Beibe., Kobielie, et. nd. 3. balb runb ma-

den, biegen. Kobielistose -i, f. bie erhabene Run-Kobielisty -a, -e, a. bauchig, ausmarte balb runs.

Kobiernik -a, m. ter Teppidmirfer. Kobierzec -rca, m. v. dywan, ber Teppich.

Kobieta -y, f. bas Beib, bie Fran, bas Frauengimmer. Kobus -a, m. ber Berchenfalt, Beif. Kobyla -y, f. v. klacz, (gemein) für Stute, auch ale Schimpfmort:

ein Beibftud. (Solabod. Kobylica -y, f. ber Schlagbaum, Kobylka -i f bie Schlinge, ber Rnoten.

Kobylocha -y, f. bie Gierpflaume. Kobza -v. f. eine Art Leier, Laute. Koc -n. m. bie Rate, eine gottige, mollene Dede.

Kocankl -ow, pl. bot bas Rubr. fraut; - piaskov,c, gelbe Raten.

hol

: 162

pfotden, Canbrubrfraut:- dzielnoplciowe, Frublingeruhrfraut, Bergruhrfraut, Bafenpfotchen. Kochac, st. nd. 1. lieben. Ibaber.

Kochanek -nka,m. ber Beliebte, Lieb. Kochanka -i, f. bie Beliebte. Koci -ia, -ie, a. Ragen .; bot. pysk, bas Ragenmaul; - ziele,

bas Ragenfrant Kocianki, kotki -ek, pl. bie Ras-

den an ber Rainmeibe. Kocic sie, st. nd. 3. r. Junge mer-

jen (von Schafen, Ragen zc.) Kocie -ciecia, a bas Junge einer

Rage, Raglein. Kociel, kociol -tla, m. ber Reffel

(ein großer).

Kocielek, koclolek -lka, m. ein gemöhnlicher Reffel. Blasbutte. Kociuba -y, f. ein Rubrloffel in ber Kocz -a, m. eine Salbfutiche. Koczkodan -a, m. bie Deerfage.

Koczolować, st. ud. 2. fich berum. treiben, ichlafloje Dlachte gubringen. Koczować, st. nd. 2. nomabifiren,

umbergieben, umberichmeifen. Koczowanie -a, n. bas Romaben-

leben.

Koguci -ia, -ic, a. Sahnen . [Sahn. Kogut, kokot -a, m. v. kur, ber Koić, se, nd. 3. ftillen, befanftigen. Kojarzyć, se, nd. 4. fnupfen, vereinigen, verbinben.

Kojec, kolec -a, m. bie Bubner-

fteige, Banfefteige. [(kwokac.) Kokac, se. nd. 1. gluden, gludfen, Kokietka -i, f. bie Rolette, Bubl. Ifettiren.

Kokletować, st. nd. 2 bublen, fo-Koklus -u, m. ber Reuchbuften Kokornak -u, m. bot. bie Bobl.

wurg, Ofterlucei; - okragty, runbe Sobimurgel, Bebarmuttermurgel: - dlugi, lange, mabre Ofterlucei

- powojowy, gemeine Ofterlucei, Tiebermurgel. Kokorycz, kokorczyk -u, m. bot.

ber Grbrauch; - lekarski, gemeiner Erbrauch, Felbraute; - gorny, meißer Erbrauch; - glowkowy, Babnenfporn, Frauenfdub. Kokoryczka -i, f. bot. Beigmurg, Salomonefiegel, Bufconvallie.

Kokosz -y, f. bie Benne, bas Buhn. Kokoszka -i, f. 1) bie junge Benne, bas Bennden; 2) bas BBafferhubn. v. wodna kurka.

Kokoszy -a, -e, a. Subner-, Bennen .; kokosza wojna, ber Rartoffelfrieg, Subnerfrieg. Kokoszyć się, sł. nd. 4. r. fich brū-

ften, bid thun. Ibaum. Kokowe drzewo, n. bot. ber Rolus. Kol -u. m. ber Bfahl, Bflod. [effen, Kolacya -i,f. bas Abenbbrob, Abenb. Kolacz -a, m. eine Gemmel, Beif.

brot, v. bialy chieb. Kolanko -a, n. 1) d. bas Rniechen; 2) bas Belent; 3) ber Bflangen-

fnoten. Kolankowatość -l, f. ber Anoten-Kolankowaty -a, -e, s. fnotig, fnot-

lig, fnotenformig. Kolano -a, n. bas Rnie, Belent. Kolaska -i, f. bie Raleiche, bas Ra-

[flappern. Kolatac, et. nd. 2. flopfen, pochen, Kolatek -tka, m. bie Tobtenubr, ber Solzwurm.

Kolator -a, m. ber Batron, ber eine Pfrunbe vergiebt.

Kolatorstwo -a, n. bas Batronat. Kolba -y, f. bie Rolbe.

Kolcolusk -a, m. ber Stachelicup. per, ein Gifch. lein Bifch. Kolcorog -a, m. ber Bechtgrunber, Kolcowoj -u, m. bot. bie Steche

minbe. Kolczak -a, m. 1) bas langentbier: 2) bot. ber Stachelbut.

Kolczan -u, m. ber Rocher. Kolczatka -i, f. ber Bungenichneller, eine Gibechie.

Kolozyk -a, m. ber Ohrring, bas Dbrgebange. Stacheln.

Kolczysty -a, -e, a. ftagelig, voll Koldra -y, f. bie Dede, Bettvede. Kolebac, st. nd. 2. wiegen, ichmanten, ichaufeln. IRutiche. Kolebka -l, f. Die Biege (veralt. Koleo -lea, m. 1) ber Stachel, eine

Spige; 2) bie Banfefteige. Koleczko -a, m. ein Rabden, ein

fleiner Rreis. Koleda -y, f. 1) ein Chrift. ober Menjahregefchent, auch ein Beib. nachtelieb; 2) ein Bebrauch beim flamifchen ganboolf.

Koledra -y, f. bat. ogrodowa, gabiner, gemeiner Corianber.

163 Kolega -i, m. ber College, ein Amte. genoffe.

Kolegium, n. bas Collegium; szkolne, Soul-Collegium. Kolek -lka, m. v. pal, ber Pfabl, flecte. Bilod. Kolekta -y, f. v. składka, bie Gol-

Kolesnia -i, f. bie Stell. over Rave-

mader . Berfftatt.

Kolej -i, f. 1) bas Beleife, Bagengeleis; 2) bie Reibe, Reibenfolge; 3) ber Bechfel ber Dinge, bas Schidfal; 4) - zelazna, bie Gifenmedfelemeije. Kolejno, ad. abmedfeinb, freifenb, Kolejny -a, -e, a. 1) Geleijee;

2) abmedifelnb. lichaft. Kolezenstwo -a, n. bie Collegen.

Kolibr -a. m. ber Rolibri, ber fleinfte

unter ben Begeln. Kolistosc -i, f. bie Runbung. Kolisty -a, -e, a. -sto, ad. freieformig, gerunbet. Rolit. Kolka -i, f. bae Geitenfteden, bie

Kolko a, n. 1) bas Rabmen, ber Ring, Reif; 2) bas Spinnrab, v. kolowrotek.

Kolnierz -a, m. ber Rragen

Kolnierzyk -a, m. ber Saletragen, nas Borbembchen. Kolnik -a, m. v. dzwonek, m. bot.

bie Rapungelglodenblume, Baunglode.

Kolo-a,n. 1) bae Rab: 2) bie Scheibe; 3) ber Rreis; 4) ber Birfel, v. grono. Kolo, ad. okolo, wkolo, runb berum.

Kolo, prp., bei, um, ungefahr, etwa; kolo nowego roku, um

Reujabr; kolo talara, ungeführ, etma einen Thaler.

Kolodziej -a, m. ber Rabemader. Kolomaz -i, f. bie Bagenichmiere. Kolonia -i, f. v. osada, bie Rolenie. [ben. Kolor -u, m. bie Karbe. Kolorowac, st. ud. 2. foloriren, far-Kolorowy -a, -e, n. farbig, tolorirt. Kolowac, st. nd. 2. freifen, fich im Rreite berumbemegen. Kolowaty -a, -e, a. freisformig,

rapiermia Kolowrot -u, m. 1) bie Grinbel, bie

Belle; 2) ber Roller, Beitetang. Kolowrotek -tka, m, bas Spinnrab,

v. kélko.

Kom Kolowrotny -a, -e, a. follerig. Kolowy -a, -e, a. Rate, Rreise.

Kolpak -a, m. ber Rolpat, eine bobe Rrantbeit. Belimute. Koltun -a, m. ber Beichfelgopf, eine Koltuniasty, koltuniaty -a, -e, a. mit bem Beichfelaopf behaftet.

Kolumna -y, f. 1) ein Saulengang; 2) bie Colonne, beim Militair: 2) bie Colonne, beim 2 3) eine Spalte im Drude.

Kolysac, st. nd. 2. wiegen, fchanfeln, v. kolebac.

Kolyska-i, f. v. kolebka, bie Biege. Komar -a, m. v. komor, bie Dude. Komedya -i, f. bie Romobie, bas Luftfpiel.

Komedyant -a, m. ber Romobiant. Komenda -y, f. bas Commanbo. Komendant-a,m. ber Commanbant. Komendarz -a, m. ber Commenba-Imanbiren.

Komenderować, st. nd. 2. com-Komendor -a, m. ber Romtbur. Komentarz -a, m. ber Commentar. Komeszka-i,f. ein furges Wegheinb. Konieta -y, f. (m.) ber Roniet, ein

Somanaftern. Komiczny -a, -e, a. -nie, ad. fomifch. Komin-a,m. ber Schornftein, Rauch.

fang, bie Feuereffe. Kominek -nka, m. ber Ramin. Kominiarz -a, m. ber Schornftein-

feger. Kominowe -ego, n. bie Rauchfangftener, v. podymne.

Komis -u, m. v. ziecenie, ber Muftrag, bie Commiffion. Komisarz -a, m. ber Commiffarius.

Komisya -i, f. bie Commiffion; - specyalna, Spezial-Commiffion; - jeneralna, bie General-Com-

Komnata -y, f. bas Gemach, bie Komonica -y, f. but. ber Steinflee, Schotenflee; - pospolita, gemei. ner Scotenflee, Sornflee. Komor -a, m. v. komar, bie Dude.

Komora -y, f. 1) bie Rammer; 2) komora celna, bas 3ollaint. Komorka -i, f. 1) d. ein Rammerlein, Rammerchen; 2) eine Belle int Bienenftod; 3) bas Boch, ale Be-

fangniß, v. koza. Komorkowaty -a. -e, a. zellig, zellenformig, voll Bellen und gacher.

Kon

Komorne -ego, n. ber Diethgine, bie Miethe; pojse na komorne. Ginlieger merben.

Komorniczy -a, -e, a. Ginlieger ..

Komornik -a, m. 1) ber Ginlieger, Diethemann, Ginmiether; 2) ber Greeutor, ein Gerichtebiener

Kompania -i, f. 1) bie Befellichaft; 2) eine Compagnie, beim Dilitair. Kompas -u, m. 1) ber Compaß; 2) bie Gennenubr.

Komplement -u. m. v. grzeczność,

ein Compliment. Komponista -y, m. ber Componift.

Komponować, st. nd. 2. componiren. [Jusammenseynng. Kompozycya i, f. die Composition, Kompresa - y, f. kompreski, pl. Bauschchen, Umschläge auf Bun-

ben, v. kataplazmy

Komput -u, m. bas Compot, g. B. ber Aepfelmuß. [foll bas? Komu? pr. mem? komu to? mem Komunia -i, f. bie Communion, bas Abendmabl.

Komunikacya -i, f bie Communieation, Mittheilung, Berbinbung. Komunikant -a, m. 1) ber Commu-

nieant; 2) bie Softie. Komunikować, st. nd. 2. communis

eiren, bas beilige Abenbmahl austheilen und genießen.

Komza -v. f. bas lange Desbemb. Kon -ia, m. v. rumak, bas Bferb, Rog; kon roboczy, Arbeitepferb; - wierzchowy, Reitpferb; morski, Geepferb; na koniu jechać, lub tez, jezdzić konno,

Konac, st. nd. 1. enben, in ben les. . ten Bugen liegen, vericeiben. Konar -u, m. ber Rnorren, bider

Aftfummel.

.Koncept-u,m. 1) ber Ginfall; 2) ber Entwurf, bas Concept. Konceptowy -a, -e, a. Concepte;

(Bapier). Koncert -u, m. bas Concert.

Koncha -y, f. bie Mufchel. Koncowka -i, f. bie Enbiplbe. Koncowy -a, -e, a. Enb. Konczaty -a, -e, a. fpisig.

Ben: - sie, r. fich enbigen, foliegen. Konno, ad. ju Bferbe, reitenb.

Konczysty -a, -e, a. fribig. Kondel -dla, m. ber Sauebund, Sofbunb

Konduita -y, f. bie Conbuite, bas Betragen, bie Mufführung.

Konduktor-a, m. 1) ber Conbueteur, ale: Relbmeffer; 2) ber Conbueteur, als: Blipableiter; 3) ber Conbue. teur bei ber Boft, ober Schiermeifter, v. przewodnik.

Konew -nwi, f. eine große Ranne, ein Rrug (cwierc).

Konewka -i, f. eine fleine bolgerne

Ranne, ein Rrug. Konfederacya -i. f. bie Confobera.

tion, bas Bunbnig.

Konfederat -a, m. ber Confoberirte. Konfederatka -i, f. eine vieredige (rothe) Dlube. IBerathung. Konferencya -i, f. bie Conferen Konfesyonal -u, m. ber Beidtflubl. Konfirmacya -i, f. bie Confirma. Die Coufiseation.

Konfiskacya-i, f. v. zabranie dóbr, Konfiskować, st. nd. 2. v. zabierac, confiseiren, einziehen. Konfitury -tur, pl. bie Confituren,

eingemachte Fruchte. Kongregacya -i,f. bieCongregation. Kongres -u, m. v. zjazd, ber Con-

greß. Koniarz -a, m. ber Pferbebirt.

Koniczyna -y, f. bot. ber Rlee. Koniec nca, m. 1) bas Enbe, bie außerfte Spige; 2) ber Musgang; koniec koncem, bas Enbe vom Liebe, fury und gut; na koniec. ad. enblich, julest, ichlieflich.

Konieczuosc -i, f. bie Dothmenbia. feit. faus, nothwenbig. Konieczny-a,-e,a,-nie,ad, burch. Konienka-i, f. bot. bas Stolgfraut. Konik -a, m. 1) d. ein Bferbchen; 2) bas Beupferb. Konitrud -u, m. bot, bas Burgir.

fraut, Gnabenfraut.

Konjugacya, v. czasowanie, bie Conjugation, Abwandlung. Konjugować, st. nd. 2. v. czasowac, conjugiren, abmanbeln,

Koniuszy -ego, m. ber Stallmeifter. Konkurs -u, m. ber Coneurs ber Glaubiger. lerie. Konezye, st. nd. 4. enbigen, befchlie. Konnica -y, f. bie Reiterel, Caval-

167

Konny -a, -e, a. Reit-, reitenb, be-Konopie -i, n. pl. bot. ber Sanf.

Konopka -i, f. ber Banfling, ein Bogel, v. konopnik.

Konopnica -y, f. bot. banfartiger Bafferboft, Bafferbanf, v. upa-[banf., banfen. trek.

Konopny, konopniany -a, -e. a. Konotatka -i, f. bie Rote, bas Ro. tatenblatt. [Felbfchmieb. Konowal -a, m. ber Bferbeargt.

Konsekwencya -i, f. bie Confequeng, Folgerichtigfeit.

Konsekwentny -a, -e, a. confequent, folgerichtig. [Grlaubniß. Konsens -u, m. ber Confens, bie Konski -a, -ie, a. 1) Bferber; 2) ogon, bot. bas Schafthen, v.

Konstytucya -i, f. 1) bie Conftitu.

tion, Staateverfaffung; 2) bie Leibesbeichaffenbeit. Konstytucyjny -a, -e, a. conflitu-

tionell, Ronftitutions .. Konsul -a, m. ber Conful.

Konsyliarz -a, m. v. radzca, ber Rath, gemobnlich Confiftorialrath. Konsystorz-a, m. bas Confiftorium. Konszachty -ow, pl. gebeimes Ginverftanoniß, bie Rante.

Kontent -a, -e, s, v, zadowolnio-

ny, gufrieben.

Kontentowac, st. nd. 2. v. zadowalniac, gufrieben ftellen; - sie, r. fich befriedigen. nung. Konto -a, n. bas Conto, bie Rech-Kontrakt -u, m. ber Contract, bas Abfommen. [måßig. Kontraktowy -a, -e, a. contract-

Kontroia -i, f. bie Controlle, Beauffichtigung, Aufficht.

Kontrolowac, st. nd. 2. controlliren, beauffichtigen. Muffeber. Kontroler -a, m. ber Controlleur, Kontusz -a,m. ein furger polnifcher Oberrod mit aufgeschligten Mer-

meln (alte Tracht).

Konwalia -i, f. bot. bie Convallie, Maiblume; — lanuszka, gemeine Convallie, Thallilie, Maiblume; —okrążkowa, quirlblattrige Conpallie, fleine Beigmurg; - liczydlo, vielblumige Convallie. Gelenfmurg.

Кор Konwencya -i, f. narodowa, ber Mationalconvent. Konwisarz -a, m. ber Binngieger. Konwoj -u, m. bie amtliche Beglei-

Konwulsya -I, f. bie Convulfion,

bie Budung, ber Krampf. Konwulsyjny -a, -e, a. Convul-fions., Aranipf. [pon 60 Stud).

Kopa -y, f. ein Schod (eine Angahl Kopa -y, f. ein Saufen, v. kupa. Kopac, at. nd. 2. 1) graben; 2) ausfchlagen, ftofen (mit ben gugen).

Kopacz -a, m. 1) ber Graber; 2) Bionier. Kopal-u,m. ber Ropal, bas Erbbari.

Kopalina -y, pl. Die Soffilie. Kopalnia -i, f. bas Bergwert, bie Berggrube. Kopalnictwo -a, n. ber Bergbau.

Kopalny -a, -e, a. foffil, Bergmerte. Kopanica -y,f. v. kanal, ber Ranal.

Kopanka -i, f. v. niecka, eine Mulbe. Kopcie, st. nd 3. emrauchern, ichmauchen, beruften; - sie, r.

rauchen. Kopczyzna -y, f. bas Raturalbenutat in Mehren, bas Lobngetreibe. Koperczaki -ow, pl. Complimente,

Soflichfeiten, Rragfuße. Kopersztych -u, m. v. miedzioryt, ber Rupferftich, ein Rupfer. Koperta-y.f. bas Couvert. [Bitriol. Koperwas -u, m. bas Rupfermaffer,

Kopia -i. f. 1) ber Spieg, bie Bide, Bange; 2) bie Abfdrift. Kopiec -pca, m. ber Granghugel,

Erbhügel. Kopr -pru, m. bot. ber Dill, bas Dillfraut; - wloski, ber genchel. Koprowina -y, f. bas Rupfergelb, auch für miedz, Rupfer.

Koprownik -a, m. bot. bie Gefel, v. zebrzyca. Koprowy -a, -e, a. 1) Dill., Fen-

chel. (Thee); 2) fupfern. Kopula -v. f. bie Ruppel, bas Belm. Kopysc -i.f. d. kopystka, ein Spatel, Rubricheit. Kopytnik -u, m, bot. bie Safelmura,

bas Beibrauchfraut. Kopyto -a, n. 1) ber Guf; 2) ber

Soufterleiften.

Kora -y, f. bie Baumrinbe, bie Borte, Koral -u, m. bie Roralle. [R Koralowy -a, -e, a. Rorallen. Korba -y, f. bie Rurbel. (Rinbe. Korbacz -a, m. bie Rarbatiche.

Korcić, st. nd. 3. empfinblich fdmergen, innerlich nagen.

Korcowy -a, -e, a. Scheffel. Korczak -a, m. eine bolgerne Blode,

Rlapper, bie man bem Bieb an-Kord -a, m ber Gabel. [bangt, Kordelas -a, m. ber Sirfdfanger. Kordon -u, m. ber Rorbon, bie Grangfperre. Korek -rka, m. 1) ber Rorfftopfel,

ein Bfropfen; 2) ber Abias am Schub. Korekta -y, f. bie Correctur.

Korespondencya -i, f. bie Correiponbeng, ber Briefmedfel. Korespondowac, st. nd. 2. corre-

ibonbiren, Briefe medfeln. Korkodab -ebu, m. bot. bie Rort.

Korkowy -a, -e, a. Rorf. leiche. Kornet -u. m. bie Saube. Korona -y, f. 1) bie Rrone; 2) bot.

Die Raiferfrone Koronacya -i, f. bie Rronung. Koronki -ek, pl. 1) bie Gpipen, Ranten gum Befaumen: 2) ber Ro.

fenfrang in ber fatholifden Rirche. Koronny -a, -c, a. Rron. Koronować, st. nd. 2. fronen.

Korowody -ow, pl. Beitlaufigfeiten, Umidweife, Umftanbe.

Korporal -u, m. gemeibtes Leintud unter ber Softie.

Korpus -u, m. ein Corpe Golbaten. Korsarz -a, m. ber Corfar, Geerauber. frauberifch. Korsarski -a, -le, a. Corfaren., fee-Korset -u. m. bas Corfett, Leibden.

Kortyna -y. f. v. zastona; 1) ber Borbang; 2) Theatervorbang. Korytarz -a, m. ber Gang im Rlo. fter u. bergl.

Koryto -a, n, 1) ber Trog, bie

Rrippe; 2) bas Flugbett. Korzany -a, -e, a. Baumrinben. Korzec -rea, ein peln. Scheffel,

etwa 2 preug. Scheffel. Korzen -ia, m. bot. bie Burgel;

pl. korzenie, bie Burgeln, unb auch bas Gemury; korzen cukrowy, Die Budermurgel, füger Gium;

- czarny = czerniec. Cbriftophefraut, Somarifraut; - fijalkowy, Die florentinische Bris:koralowy, bie Rorallenmurgel: kozi, bie Gememurg; - serdeezny, fdmarge birfdmurg; - stodki, bas Suppola; - womitowy, honigmurt.

Korzeniasty -a, -e, a. murgelicht, murgelreich. Korzennik -a, m. ber Gewurgbant.

Korzenie -la, pl. bas Gewurg. Korzeniówka -l.f. bot. ber Bichten.

fpargel. Korzenny -a, -e, a. Gemuri, ge-Korzyc się, st. nd. 4. r. fich bemu. thigen.

Korzyse -l. f. 1) ber Bortbeil, Beminn, Rugen, 2) bie Musbeute. Korzystac, st. nd. 1. Ruben gieben. benuten. InuBlich. Korzystny -a, -e, a. portbeilbaft.

Kos -a, m. bie Amfel. Kosa -y. f. bie Genfe.

Aosaciec -acca, m. bot. bie Somertlilie, Comertel; - pospolity, beutider Schwertel, blaue Somertlifie; - blotny, zolty, Sumpfichwertel, gelbe Bafferlilie. Kosba -y.f. bas Daben, Sauen mit ber Genfe.

Kość -i. f. ber Menfchenfnoden, bas Bein; kosc stonlowa, bas Elfen. bein; v. gnat.

Kosciany -a, -e,a. fnochern, beinern, Kościeć, st. nd. 2. 1) erftgrren: 2) gu Rnoden merben.

Kościelny -a, -e, 1) a. Rirchen-; 2) subst. ber Rufter, Rirchenbiener. Kościen -ia, m. bot. bas Ralfgras. Kościoł -a, m, bie Rirche. Kosciosklad -u, m. 1) bas Stelet.

Gerippe, v. szkielet; 2) bas Bein. ober Anochenhaus, v. kosnica. Kosciotrup -a, m. bas Cfelet, Tob.

Koscisty -a, -e, a. 1) fnocig, fno-

didt; 2) ftarffnochig. Kosiarz -a, m. v. kośnik, ber Daber.

Kosic, st. nd. 3. maben, mit ber Genje abbauen. Kosiczka -i, f. bot, ber Reiber-

idnabel, v. zurawi nos.

Kosisko -a. n. ber Genjenftiel. Koslawic, st. nd. 3. ichief treten,

frumm geben, machen,

Koślawy -a, -e, a. 1) frummbeinig;

2) fcbief, frumm (von Baumen); 3) subst. ein Rrummbeiniger. Kosmacić, st. nd. 3. raub, gottig merten. maden.

Kosmaciec, st. nd. 2. raub, gottig Kosmacz -a, m. 1) ber Rauchwels, Blattmele; 2) ber Balbteufel.

Kosmaczek -czka, v. jastrzębiec, Sabidtefraut, bot. gemeines Manneobren. [raud, flaufdig. Kosmaty -a, -e, a. -to, ad. gottig, Kosmek -smka, m. bas Bufchel, Die

Riode. Kosnica -v, f. v. kościoskład, bas Beinhaus, Anochenhaus.

Kosnik -a, m. 1) v. kosiarz, ber Maber, Schnitter, Sauer; 2) ber

Genfenichmieb. Kostera -y, m. v. szuler, ein Betruger beim Spiel in Rarten, Wur-

fein. Kostka -i, f. 1) d. ein Anochlein; 2) ber Anochel am gube; 3) ber Burfel; w kostki, murfelig, ge-

murfelt. Kostrzewa -y, f. bot. bie Trefpe, ber Schmingel; - owcza, Schaf. fdmingel. Schafgras; - twarda, Borftidwingel, Bartidwingel; wysoka, Bieienfdmingel, Rameelbeu; - maniana (mannowa), Mannaschwingel, Mannagras.

Kosynier -a, m. ber Genfentrager. Kosz -a, m. ein Rorb.

Koszalka -i, f. v. kobialka, bie Bufchte, ein flacher Binfenforb.

Koszary -ar, pl. bie Raferne. Koszatka -i, f. ber Schlafer, Sie-Rodenille. benichlafer. Koszenila -i. f. = kokcynela, bie Koszczka-i.f. bot = chwoszczka, bas Schafthen, v. skrzyp.

Koszokop -u, m. bie Garre. Koszt-u, m bie Roften, ber Aufwand.

Kosztować, st. nd. 2 foften, Roften perurfachen.

Kosztowny -a. -e, a. feftbar, foftfpielig, foftlich.

Roftirieligfeit. Kosztur -a, m. ein mit Gifen beidla-

Kosztowność -i, f. bie Roftbarfeit, Igener Stod.

Koszula -i, f. bas Bembe. Koszyk -a, m. ber Rorb, bas Rorb. Koszykarz -a, m. ber Rorbmacher. Koszysko-a, n. bot. bas Gifenfraut, Kot -a, m. bie Rate, auch ber Sufe. Kotara -y, f. eine Art Bettvorbang. Kotewka -i, f. bot. bie Ctachelnug, Baffernuß, Baffertaftanie, Jefuibanbmert. terinube. Kotlarstwo-a.n. basRupferfdmieb.

Kotlarz -a, m. ber Rurferichmieb. Kotlety -ow, pl. Die Roteletten. Kotlina -v. f. 1) bas loch, morin ein Reffel eingemauert wirb; 2) bas Brunnenbeden, Baffin; 3) bie gage bes Safen; 4) ein gemauerter Gis bicht am Ramin, in ben Bauerne

mobnungen.

Kotna -owca, m. ein trachtiges Schaf, überhaupt trachtig, von Schafen, Raben, Reben, Safen se. Kotomatp -a, m. ber Schweifaffe, (Safi. Kotwica -y, f. ber Anter. Kotwiczny -a, -e, a. Anter- (-Tau, - kiersztak). Kować, st. nd. 1. cz. v. kuć, fdmie. Kowadlo -a, n. ber Ambos. ffell. Kowal -a, m. ber Schmieb. Kowalczyk -a, m. ber Schmiebege-

Kowalik -a, m. 1) ber Mauerfpecht; 2) bie Tobtenubr, v. kolatek. Kowalski -a, -ie, a. Schmiebe .. Kowalstwo -a, n. bas Schmiebes

banbwert. Koza -y, f. 1) bie Biege 2) bas Be-fangnis; 3) - dzika, bie Bemfe. Kozera -y, f. ber Trumpf, un Rar-

Kozi -ia, -ie, a. Biegen -; np. kozie mleko, Biegenmild; bot. - broda, Beieblatt, Beiebart; - stopa, Bierid, Beiefuß; - kozia brodka (grzyb), Biegenbart, Rebling, fgenbanbler. Bodebart. Koziarz -a. m. ber Biegenbirt, Bie-

Kozica -y, f. bie Reute, Bflugreute, Bflugfterge. Koziel -zla, m. 1) ber Biegenbod, Beisbod; 2) ber Rutidenbod;

3) pl. kozly, bie Dachfperren; 4) bie Giebede.

Koziolek -lka, m. 1) d. bas Biegen. bodlein; 2) bot. bas Sperrfraut; koziołki przewracać, Burgele baume ichiegen.

Kozik -a, m. v. zydek, eine Art Deffer.

Koziołkować się, st. nd. 2. r. Burgelbaume fdiegen, fich tollern. Koziorozec -zca, m. 1) ber Steinbod; 2) bot, ber Schnedenflee; -

zolty, fdwebifche Bugerne, Gichel-2) ber Bifamfafer, Kozka -i. f. 1) d. bie fleine Biege; Kożlarz, kożlak -a, m, gud kozak. bot, eine Urt goderichmamme.

Kozlatko -a, kożle -ecia, n. bus Bidlein.

Kożlecy -a, -e, s. Bidlein. Kozlek -lka, m. bot. ber Balerian ; - pospolity, Theriafmurgel, gemeiner Balbrian; - salatka. ber Kofli -a, -e, a. Biegene, Mderfalat. Kożlik -a, m. = kożle ziele, bot. Bodefraut, ftintenbee 3obannie. Gaglmeibe. Kożlina-y,f.v. mlokicina, bot. bie Kozlować, st. nd. 2. Bodsjyrunge

maden, unrubig fein. Kozlowaty -a, -e, a. 1) bodfartig: 2) unrubig, luftig.

Kozodoj -a. m. ber Biegenmelfer, Nachtrabe, Machtreiber, Die Racht. fcmalbe; v. slepowron, lelek. Kozubek -bka, m. v. kazubek, ein

Rorbden aus Baumrinbe. Kozuch -a, m. ber Belg, Coafpels. Kozuchowiec -wca, m. bie Belj. mabe. (pelgen (perebeln). Kozuszkować. of. nd. 2. bie Baume

Kpac, st. nd. 1. (kogo), einen ausbungen, ausschelten, jemanben beruntermachen. Kpić (sobie z czego), st. nd. 3, ft.

manben jum Beften, jum Darren haben; kpić sobie ze swiata, fic um gar nichte fummern. Kpiny -in. pl. bas Befpotte.

Kra -v, f. bie Giefcholle. Kraba -y. f. bie Rrabbe. fartia. Kraciasty-a, e, a. gegittert, gitter. Kradziez -y, f. ber Diebftabl.

Krag -u, m. ber Rreis, bie Scheibe. Kraglak -a, m. ein Stud Runbboli. Kraglica -y, f. v. bak, ber Rreifel. Kraina -y, f. bas ganb, bie ganb.

fcaft, ein Landftrid. Kraj -u. m. 1) bas ganb; 2) ber du-

Berfte Rand einer Cache.

Krajac, st. nd. 2. foneiben. Krajanek -nka, m. ein ziegelformig

geschnittener Raje. Krajcar -a, m. 1) ber Rreuger (ein Beloftud); 2) ber Bfropfengieber; v. grajear, korkociąg.

Krajczy -ego, m. ber Borichneiber. Krajka -i, f. bie Tuchleifte, bas Gabl. banb.

Krajobraz -u, m. beffer obraz kraju, bie ganbicaft.

Krajopis, v. jeograf.

Krajowiee -wea, m. ber Inlanber. Krajowy -a, -e, a. inlanbifd. Krakać, st. nd. 1. fradgen.

Kralka-l. f. bie Bebn im Rarten fpiel. Kram -u. m. ber Rram, Rramlaben. Kramarz -a, m. ter Rramer. Kramny -a, -e, a. Rram., Laben. Kraniec -nea, m. bas außerfte Enbe

eines Lanbes, bie Grange. Krap -u, m. v. marzana, bot. ber Rrant, bie Farberrothe.

Krasc, st. ud. 2. fteblen, entwenben. Krasić, st. nd. 3. 1) gieren, ichmuden; 2) mit Kett anmachen.

Kraska -i, f. ber Saber, ein Bogel. Krasomowca -y, m. ber Rebner. Krasomowstwo -a, n. bie Bereb. Krata -y, f. bas Bitter. liamfeit. Kratkowac, st. nd. 2. gittern.

Krawalnica -y, f. bas Schufter. brett, Bufdneibebrett. Krawadz, krawedz -edzl. f. bie

Gde. Rante. Balebinbe. Krawatka -i. f. bas Salstud, bie Krawiec -wea, m. 1) ber Schneiber: 2) ber Schneibervogel, Krawiccki -a, -ie, a. Schneiber.

Krawiectwo -n, n. bas Coneiberbandmert.

Krazyc, st. nd. 4. freifen, in bie Runbe geben. Krazenie -ia, n. bas Rreifen, Um-

freifen, ber Umlauf. Kreciany -a, -e, a. Rreibe-, bon Rreibe, (kredziany,.

Krecic, st. nd. 3. breben, winben. frummen; - sie, r. fic minben. gefcaftig thun. Krecidlo -a, n. ein Drehmertzeug.

Kreda -y, f. bie Rreibe. Kredens .u. m. ber Rrebengtiid.

Kredenserz -a, m. ber Rrebenger.

Rreibe anftreichen.

Kredyt -u, m. ber Rrebit. [borgen. Kredytować, st. nd. 2. frebitiren. Kregi -ow, pl. v. spikl, skronie, bie Schlafe.

Kregiel -gla, m. ber Regel.

Kregielnia -nl. f. bie Regelbabn. Krepa -y, f. ber Rrepp, eine Art Jufammenbinben. Flor. Krepować, st. nd. 2. fnebeln, feffeln. Krepulec -lea, m. ber Rnebel, Bad. ftpd.

Krepy -a, -e, a. ftammig, unterfest, Kres -u, m. 1) bas Enbe, ber Gnt. amed, bie Grange; 2) ber Geban.

tenftrich.

Kreska -i, f. 1) ein Strich, fleine Linie; 2) pl. kreski, bas Betrofe v. krezki, kruszki. Kreskować, st. nd. 2. bezeichnen.

accentuiren. Kreslie, st. ud. 3. 1) fribeln, que-

ftreichen; 2) zeichnen, entwerfen. Kret -a, m, ber Maulwurf, Mull-wurf. | ber Dreber. Kretak -a, m. eine Art Bafferfarer,

Kretanina -y, f. bie Lauferei; Dre-berei. [fcnabel, ein Bogel. Kretodziob -a, m. ber Berfebrt. Kretoglow -a, m, ber 2Benbehale, ein Bogel. Bidelaffe. Kretogon -a. m. ber Bidelichmans.

Kretojez -a, m. bas Dornenthier. Kretomysz -y, f. bie Spigmaus, Relbmaus.

Kretorog -a, m. bas fretifche Schaf. Kretowina -y, f. ber Mull, Auf-murf, ben ein Dullmurf macht.

Kretowisko -a. m. ein Maulmurfe. bugel. Kretowy -a, -e, n. Maulmurf ..

Krety -a, -e. a. -to, ad. frumm, gemunben, gebrebt, brell.

Krew -krwi, f. bas Blut; krwig moczyć, Blut barnen; krew puszczać, Aber laffen; krwią zajść, mit Blut unterlaufen; plynienie krwl z nosa, bas Mafenbluten: 2) bot. smocza krew, bas Draden.

Ilid. Krewki -a, -ie. a, binfallia, gebrech. Dermanbter. Bebrechlichfeit.

Krewkość -i, f. bie Sinfalligfeit, Krewniak -a, m. ber Coufin, ein

Kredowac, st. ud. 2. anfreiben, mit Krewny -a, -e, 1) a vermanbti. 2) subst, ber Bermanbte.

> Kręzel -zla, kręzelek, m. ber Rodenftod. ffroje. Krezki -ow, pl. v. kruszki, bas Ge. Krezy -ow, pl. bie Salsfraufe. Krnabrnose-i, f. bie Saleftarrigfeit. Krnabrny -a. -e. a. -nie, ad. bale.

> ftarrig. Kroć, sum. 1) mal; trzykroć,

breimal; 2) kroc, einmal bunbert; 3) krocie -ow, pl. große Summen, Sunberttaufenbe.

Krochinal -u, m, v. mączka, bas Rraftmebl, bie Starfe.

Krochmalic, st. ud. 3. ftårfen. Krochmalik -u. m. v. modre, bas-Baidblau.

Krochmalny -a, -e, a, v. mączkowny, fteif, Rraftmebl., geftarft, Krocic, st. nd. 3. 1) furgen, perfurgen; 2) banbigen.

Krucica -y, f. bas Tergerol. Krocien, -otnia, m. bot, ber Rroton, gadmue-Rroton.

Króciuchny -a, -e, a (króciutki), gang furs, febr furg. Imaden. Kroczyć, st. nd. 4, fdreiten, Schritte Krogulczyk -a, m. ber Taubenfalt. Kregulec -lea, m. ber Sperber.

Kroj-u,m. 1) ber Schnitt, Bufdnitt; 2) bas Bflugmeffer, bas Bflugjoch. Krok -u, m. 1) ber Schritt; 2) ber Spielraum gwifden ben Beinens 3) kroki prawne, bie Rechtsmittel ber Rechtemeg.

Krokodyl -a, m. bas Rrotobill. Krokosz -u, m. (krokost), bot. ber Safter;-pospolity, gemeiner Saffor. Krokwy -iew, pl. v. kozły, bie Dach. Krol -a, m. ber Ronig. Reich. Krolestwo -a, n. bas Ronigreich, Krolewicz -a, m. 1) ber fonigliche Pring: 2) ber Rronpring.

Królewna -y, f. bie Bringeffin, Królewski -a. -ie, a. foniglich. Krolik -a, m. 1) d. ein fleiner Ronig;

2) bas Raninden; 3) myszy -, ber Bauntonig; 4) bot, bas Ganfeblumden; Daslieben, bie Adergolbblume, v. zlotokwiat. Krolikarnia -i. f. bas Ranindenge-

Królobójca-y, m.berRonigemorber.

Krolosep -a, m. ber Ronigegeier. Królowa ej, f. bie Ronigin. Krolować, st. nd. 2. als Ronig re-

gieren, berrichen. Kromka i.f. bie Brotfrume, Rrume. Kronika -i, f. bie Cbronif. Kronikarz -a. m. ber Chronifen-

fchreiber, Chronift. gen. Kropic, st. nd. 3. tropfeln, befpren-Kropidlo .a, n. 1) ber Sprengeme. bel, Beihmebel; 2) bot. bie Rebenbolbe; -dete, Tropfwurg; - zolte,

gelbe Rebenbolbe.

Kropielnica -y, f. ber Weihteffel. Kropka -1, f. 1) ber Buntt, bas Bunttum; 2) bas Eropfchen. Kropkowaty -a, -e, a. punftirt, ge-

turfelt. Kropla -i, f. ber Tropfen; kropelka, d. bas Eropflein.

Kroplisty -a, -e. a. tropfelnb. Krosienka -nek, pl. ber Stidrab.

men, bie Beftlabe. Krosna -sien, pl. ber Beberftuhl. Krosta -y. f. bie Blatter, ein Aus-fclag (bie Quafe).

Krótki -a, -ie, a. -ke, ad. fura.

Krótkość -i, f. bie Rurge. Krotkowidz -a, m. ber Rurgfichtige. Krotochwila -i, f. bie Rurgmeile. Crowa -y, f. bie Rub.

Krowi -ia, -ie, a. Rub-; krowia ospa, bie Rubpoden.

Krowiarnia -i, f. ber Rubftall. Krowieniec-nca, m. = krowian-ka, ber Rubmift, Rubffaben. [fer. Krowka -i,f. v. bosbak, ber Dififa.

Krta -y,f. ber Biffen, bas Rrumchen, Krtan -i. f. bie Buftrobre.

Kruchose -i, f. bie Durbigfeit, Sprobigfeit, Berbrechlichfeit. Kruchta -y,f. bie Borhalle in einer Rirde. fbredlich.

Kruchy -a, -e, a. murbe, frrobe, ger-Krucyfiks -a, m. bas Grucifir. Kruczy -a, -e, a. Raben.

Kruczyć, st. nd. 4. fnurren, brummen, murren. Kruczyk, kruczek -a, m. 1) ber

Stiefelgieber; 2) d. fleiner Rabe. Kruk -a, m. 1) ber Rabe; 2) - morski, bie Tauchgane.

Krupa -v. f. bie Graupe.

Krupiasty -a, -e, a. graupenformig.

Krupić, st. nd. 3. v. szrotować. fcroten; - sie, r. jurnen mit ein-anber, habern (im Stillen). Krupnik -a, m. 1) ber Graupner.

Graupenbanbler; 2) ein Getrant von Sonig und Branntwein. Kruszcowy -a, -e, a. Grg-, Mineral.

Kruszec -szca, m. bas Erg, Mine.

Kruszec, et. nd. 2. murbe merben. Kruszki -ow, pl. bas Gefrofe, v. renfupre. Kruszonki -nek, pl. bie Deblarau-

Kruszyć, st. nd. 4. gerfrumein, gerbrodeln; - sie, r. fich -. Kruszyna -y, f. 1) ber Broden, bas Krumden; 2) bot. glatter Wege-

born, Kaulbaum. Kruzganek -nka, m. ber Gaulen.

gang, bie Galerie. Kruzowaty -a, -e, a. fraus.

Krwawić, st. nd. 3. blutig machen, bebluten.

Krwawnica -y, f. 1) bot. ber Deiberich ; - pospolita, gemeiner Bei.

berich, bas Blutfraut; 2) tie golbene Mber.

Krwawnik -u, m. 1) ber Blutftein, Garneol, ein Grelftein; 2) bot. bie Schafgarbe, bas Tanfenbicon. Krwawosok -u, m. bot. bas Dra-

Krwawy -a. -e, a. -wo, ad. Blut., blutig; - krwawa biegunka, bie rothe Rubr; - lzy, Blutethranen. Krwionosny -a, -e, a. blutführenb;

1. B. naczynia krwionośne, bie Blutgefäße, Abern.

Krwiotok -u. m. ber Blutfluß, Blut. gang, auch Blutfturg. Krwisciag -egu, m. bot. ber Die-

fenfnopf; lakowy pospolity, ge-meiner Biefenfnopf, Bluttraut, Bibernell.

Krwistoso -I, f. bie Wollblutigfeit, Krwisty -a, -e, a. 1) vollblutig, blutreich ; 2) fanguinifch. Kryc, st. nd. 4. verbergen; verfteden;

- sie, r. fich - lund ichniegeln. Krygowac, st. nd. 2. r. fich breben Kryjówka -i, f. ber Schlupfwinfel, Kryjomo, po kryjomu, ad. beim. lich, veritoblen. Ibrechen. Kryminal -u, m. bas GriminalverKryminalny -a, -e, a. Griminal-Krymica -y, f. v. zdrój, ber Duell, bir Gifternea. Giftemen-Krymiozny -a, -e, a. Duellen-Krystalizacya -i, f. bie Reifallifotión. Krystalizować, st. nd. 2. trifal-

Krystal -u, m. ber Kriftall. Krytopleiowy -a, -e, a. friptogam, (perborgen). [nie, ad.

Krytyczny -a. -e. a. fritifd; -Krytyk -a. m. ber Kritifer. Krytykować, st. nd. 2. fritifiren.

Krzak -a, m. ber Buid, Straud; d. krzaczek, bas Buidden. Krzakać st. nd. 1. 1) fich raufvern;

Krząkać, st. nd. 1. 1) fich rauspern; 2) grungen, wie Schweine. Krzątać się, st. nd. 1. geschäftig

thun, fich tummeln. [feit. Krzątanina -y, f. bie Geschäftig-Krzecina = kocia mięta, bot. bie

Rahenmünge.
Krzecinka i, f. bot. ber Winster.
Krzeczeć, chrzeczeć, st. nd. 2.
grungen.
Krzektać, st. nd. 2. schreit wie
Krzemien -ia, m. ber Beuerstein,
Kiesel.
Krzemienlsty -a, -e, a. siesia, kiesel.

Krzemionka"-i, f. bie Liefelerbe. Krzemyk -a, m. ein Heiner Riefel-Hein. [— się r., lich Härfen. Krzepić, sł. na.3. erquiden, härfen. Krzepki -a, -le, a. harf, faffig. -ko, ad. Krzepkość -i, f. bie Starte. Krāfkrzepkość -i, f. bie Starte. Krāf-

Krzepnąć, se. nd. 2. erftarren, gerinnen, fest und fleif merben. Krzesać, se. nd. 2. Reuer fclagen.

Krzesiwo . krzesiwko -a, n. ber Keuerstabl, bas Reuerzeug. Krzesio, krzeselko -a. n. ber Armfinbl, Lebnstuhl, (jeht jeber orbent-

lide Stubl.) [Strauch. Krzew - u, m. bie Staube, ber Krzewie sie, se. nd. 3. r., sich verzweigen, verbreiten, sich fertpflanzen. sich vergen. firauch. Krzewina - y, f. bas Gebuich, We-

Krztusie sie, se. nd. 3. r., wurgen, einen murgenben huften baben, fich wurgen beim Raufvern. Krzyczec, se. nd. 2. fcbreien. [fcbrei.

Krzyczec, se. na. 2. imreien. i wette Krzyk -u. m. ber Schrei, bas Be-Krzykała -y, m. ber Schreihals.

Krzykwa-y, f. das Unwetter. Krzywda-y, f. das Unredt, ber Schaben, ble Beeinträckigung; bie Krüntung, Beleibigung, Krzywdzić, ck. ad. 3. Unrecht thun, beeinträchigen beleibigen, francen. Krzywić, ck. ad. 3. Trümmen, trummibiegen: sig v. fich Trümmen, ein Jaures Geschot moden.

Krzywizna -y, f. bie Krummung. Krzywoprzysięgać, st. ad. 2. faifd

fcmeren. Krzywoprzysiężny -a, -e, a. meineibig. [Meineib.

Krzywoprzysięztwo -a, n. ber Krzywość -i, f. die Krummung, Schiefe. Krzywoszyj -a, m. b o t. ber Krumm-Krzywousty -a, -e, a. schiefmaulig.

Krzywulec -lca, m. ein Stud Krummbolz. [-wo, ad. Krzywy -a, -e, a. frumm, icief, Krzyż -a, m. 1) bas Kreuz; 2) bas

Krzyż -a, m. 1) bas Rreug; 2) bas Rreug im Körper. Krzyżak -a, m. 1) ber Rreugherr, Rreugritter; 2) bie Rreughinne. Krzyzowac, st. nd. 2. freugigen;—

Krzyzowac, a. fich freuzigen. [Ouer-holz. Krzyzowiena -y, f. bas Kreus und Krzyzowiena -y, f. bas Kreus und Krzyzowiena -y, f. bas Kreustente. Krzyzowy -a, -e, a. Kreus; krzyzowy -a, -e, a. Kreus; krzyzowe drogi, ber Kreuziweg; vrozstajne, Scheiberuge.

Krzyżyk -a, m. d. ein Kreugden. Ksiądz -edza, m. ber Briefter. Prings. Książę -ecia, m. ber gurft, ber-Książęcy -a, -e, s. fürftlich, ber-

zoglich. Książeczka -i. f. d. bas Buchlein. Książka -i, f. bas Buch.

Ksiega -i, f. ein großes Buch. Ksiegarnia -i, f. bie Buchbanblung. Ksiegarstwo -a, n. ber Buchbanbel. Ksiegozbior -u, m. v. biblioteka, eine Büchersammlung.

Ksietii -I, f. bie Nebtiffin, bie Brisrin (przeorzysza). Księstwo -a, n. bas Fürftenthum,

Gergogthum. [30gin. Ksierna -v, f. bie Burftin, bie Ger-Ksierniczka -i, f. bie fürftliche, bergogliche Bringeffin. 181

Tonne.

Ksiezy -a, -e, a. Briefter, priefter-Ksieżyc -a, m. ber Monb. flich. Księzycowy- a, -e, ad, Monben. Dionb.

Ksobie, ad. ju fich, nach ber linten Sanb gu; - entgeg. bem odsiebie, odsieb, nach ber rechten Sanb au,

Ksyk -u, m. bas Bifden, bas Ge-Kształcio, st. nd. 3. bilben, mobeln, formen; - sie, r., fich fortbilben, fich ausbilben.

Ksztalt -u, m. bie form, Geftalt. Ksztaltność -l, f. bie Boblgeftalt. Ksztaltny -a. -e, a. -nie, ad. nett, moblgeftaltet.

Kto? pr. mer? ktoz? mer? Ktokolwiek, pr. weres auch immer

fei, gleichviel mer. Ktoredy? ad. auf meldem Bege? mo? mobin? fmeldes. Ktory -a, -e, pr. welcher, melde.

Ktos, pr. jemand, ein gemiffer. Kei. prp. gen, gegen. nach, ju. Kubeba -y, f. bie Gubebe. Kubek -bka, m. 1) ber Beder: 2) bie

Dbertaffe; 3) ber Reld einer Blume, v. ezepek, kielich. Kubel -bla, m. ber Rubel, BBaffer.

cimer; d. kubelek. Kubiczny -a, -e, a. Qubif., cubifch;

v. sześcścienny. Kuć, st. ud. 2. fcmieben, v. kować. Kue -a, m. ein Bferd mit furgem

Schweif. fuchen. Kuch -a, m. ber Leinfuchen, Del-Kucharka -i, f. bie Rochin. Kucharski -a, -ie, a. Rod.

Kucharstwo -a, n, bie Rochfunft. Kucharz -a, m. ber Roch.

Kucheik -a, m. ber Ruchenjunge. Kuchenka -i, f. eine fleine Ruche. Kuchenny -a, - e, a. Ruchen -. Kuchn:istrz -a, m. ber Ruchenmeifter. Kuchnia -i. f. bie Rude. Kuchta -y, f. 1) ber Ruchenjunge;

2) and ein elenber Roch. Kuczki -ow, pl. bas Lauberhutten-

feft, bie Lauberhutten (bei ben Bu-

Kuezbaj -u, m. ber Fries, grober Flanell, v. multon. Kudlaty-a,-e. a. jottiq, langbaarig. Kudly -ow. pl. bie Botten, lange

Saure.

Kufel -fla, m. eine Bierfanne; d. Kufer-fra, m. ber Roffer; d. kuferek. Kuglarski -a, -ie, a. gauflerifch, Kuglarstwo -a, n. bas Gaufelfpiel, bie Gaufelei. fichenfpieler. Kuglarz -a, m. ber Gaufler, Sabie Baufelei. Kukac, st. nd. 1. Ruffuf rufen. Kukawka -i, f. v. kukulka, ber Ruffuf. Kukielka -l. f. ein Beden, Brotel.

Kuklik -u, m. bat. bas Benebiften. fraut; - gozdzikowy, gelbes Benebitenfraut, Darbenmurg; wodny, BBafferbenebiftenfraut.

Kukuba -y, f. bot. wyzpin, ber Blajenteld, Tanbenfropf; - slatkowata, meiner Tharant: - usznica, wyżpin jednopiciowy, bas Loffelfrant, Mderblafenfeld. Kukulka -i, f. 1) v. kukawka, ber

Ruffuf; 2) bot. kukulka firletka, bie Ruffuleblume, gerichliste Lichtnelfe.

Kukurzyca, kukurydza -y, f. ber Dais, turfifcher Beigen, auch turecka pszenica.

Kula -i, f. 1) bie Rugel; kule ogniste, bie Reuerfugeln, in ber Phy. fif; 2) bie Rriide; 3) ber Rugelfifc. Kulac, st. nd. 1. roften, malgen, fugeln, ichieben; - sie, r. 1) fich -; 2) por Rachen berften.

Kulak -a, m. bie geballte Rauft. Kulas -a. m, ein gabiner, Sinfenber. Kulawlec, v. kulec, st. nd. 2. labm geben, binfen.

Kulawy -a, -e, a. labin, binfenb. Kulbaczyc, et, nd. 4. jatteln. Kulbaka -i, f. bas Gattelzeug. [fen. Kulec, et. nd. 2, v. kulawiec. bin-

Kulig -a, m. 1) bie Deme; 2) ber Brachvogel; 3) eine gafchingebeluftigung. Iftalt. Kulistose -i,f. bie fugelformige Gie-Kulisty -a. -e, a. fugelformig, fu-Kulowy -n. -c. a. Rugel . (gelig. Kum -a, m. ber Bepatter; kuma

-v. f. bie Genatterin. Kumne sie. st. nd. 1. r. Gevatter. idaft maden.

Kuna -v, f. ber Dlarter. Kundel -dla, m. (kondel) ter hanebund.

Kunszt -u, m. bie Runft. Kunsztmistrz -a, m. v. artysta, ber Runftler. Kunsztowny -a, -e, a. funftlid. Kupa -y, f. v. kopa, ber Saufen. Kupami, ad. haufenweis.

Kupczyć, st. nd. 4. momit Sanbel treiben. Kupczyk -a, m. ber Sanblungebie-

Kuper -pra, m. v. gezica, ber Steiß, Burgel.

Kupić, st. dk. 3. kupować nd. 2. faufen, einfaufen; - sie, r. fich baufen, fich gufammenbrangen. Kupiec -pca, m. ber Raufmann. Kupiecki -a, -ie, a. faufmannifch. Kupiectwo -a, n. bie Raufmann.

Schaft, bie Sanblung. Kupka -i, f. bas Saufchen, d. kupeczka, bas Sauffein. Kupler -a, m. ber Ruppler; - rka,

-i, f. bie Rupplerin. Kupno -a, n. ber Rauf. Kupny -a, -e, a. fauflich, Rauf. Kupować nd. st. 2. faufen, v. kupić. Kur -a, m. v. kogut, ber babn. Kura -y, f. v. kokosz, bie Benne. Kuracya -i, f. v. leczenie, bie Rur, Beilung.

Kurant -u, m, bas Courantgelb. Kurator -a, m. ber Rurator. Kurba -y, f. bie Rurbe. Kurcz -u, m, ber Rrampf. Kurczę -ecia, kurczątko -a, n.

bas Subn; kurczak -a, m. ein gro-Bes Subn. Kurczęcina -y, f. bas Buhnerfleifd. Kurczowaty -a, -e, a. frampfartig.

Kurczowy -a, -e, a. Rrampf. Kurczyć, st. nd. 4. etwas jufammen. fdrumpfen; - sie, r. fich gufam. mengieben, jufammenfchrumpfen,

fich fruminen, Kurdyban -u, m. bot. kurdwan. ber Corbuan. gemebr. Kurek -rka, m. ber Sabn am Schieg. Kurka -i, f. d. ein Subnchen; -

wodna kurka, bas Bafferbubn, bas Robrbubn Kurnik -a, m. ber Subnerftall, bas

Subnerbaus. Kuropatwa -y, f. bas Rebbubn.

Kuroploch -a, m. ber Bamarbas, bie feige Memme,

Kurp -ia, m. ein Baftidub.

Kurs -u, m. 1) ber Belbeoure ; 23 Rurius. Cours baben. Kursowac, st. nd. 2, furfiren, einen Kurta -y, f. ein Sofbund mit geftustem Schwange. ftustem Schwange. | Bade. Kurtka -i, f. ein furger Rod, eine Kurtyna -y, f. v. kortyna, ber Bor-bang. | Staub, bas Geftober.

Kurz -u, m. kurzawa -y, f, ber Kurzawka -i, f. bot. ber Staubfdwamm. Kurzejki, kurki, pl. eine 21rt Bilge.

Kurzy -a, -e, a. 1) Gubner -; 2) bat. kurza noga, bas Burgelfraut, ber Bortelaf; - slad, ras Bauchbeil; - ezerwony, pospolity, Adergauchheil; - kurzyślep (inokrzyca pospolita,) gemeine Bogelmiere. Kusic, st. nd. 3. in Berfudung fubren, versuchen, ju etwas reigen; sie o co, fich anetwas machen, mornach ftreben. Kusiciel -a, m. ber Berfucher.

Kusnierstwo -a, n. bas Rurfdnerbanbmert. Kusnierz -a, m. ber Rurichner.

Kustosz -a, m. ber Guftes. Kusy -a, -e, a .- so, ad. fura, geftubt. Kutas -a, m. bie Quafte. Kuternoga -I, m. ein Rrumbein. Kutwa -y. f. ber Rnaufer, Filg. Kutwic, st. nd. 3. fuaufern, filgen. Kuznia -i, f. bie Schmiebe. Kuzyn -a, m. ber Coufin, Reffe.

Kwadra -y, f. ein Monbeviertel. Kwadrans -u, m. eine Biertelftunbe. Kwadrat -u, m. v. czworobok, ein. Quabrat. Kwadratowy -a, -e, a. Quabrat. Kwadratura -y, f. bie Quabratur bes Rreifes.

Kwakac, st. nd. 1. v. kokac, qua-Kwap -iu, m. v. puch, ber Blaum, bie flaumfeber.

Kwapic sie, st. nd. 3. r. eilen, baflig fein; fich fouten. Kwapic, et.nd.3. bieflaumfebern ver-

lieren,fallen laffen, vonben Bogeln menn fie bruten, ober fich maufern. Kwarantana -y,f. bie Quarantane. Kware, kwarzec -u, m. ber Quary. Kwarta -y, f. ein Quart. Kwartal -u, m. bas Quartal, ein

Bierteljabr.

Kwartainy -a, -e, -nie, ad. viertel.

i

Kwartowy -a, -e, a, Duart. Kwas -u, m. 1) bie Saure, ber

faure Befchmad; 2) ber Sauerteig. Kwasek -sku, m. eine gelinbe Saure.

Kwasić, st. nd. 3. fauren, fauer machen; - sie, r. ein faures Beficht machen, unwillig fein.

Kwaskowaty -a, -e, a. fauerlich. Kwashica -y. f, bot. ber Sauer-

Kwaśnieć, st. nd. 2. fauer werben. Kwaśny -a, -e, -śno, ad. 1) fauer, 2) unfreundlich.

Kwasorod -u, m. ber Sauerstoff. Kwatera -y, f. 1) bas Quartier; 2) Stabwiertel.

Kwaterka -l. f. ein Quartierchen, ein viertel Quart. [meifter. Kwatermistrz -n, m. ber Quartier-Kwaterować, st. nd. 2 einquartie-

ren, Duertier machen. Erleiteung, Kwaterunek - aku, m. bir Gireung, Kwel - u, m. v. woal, ein Schleier. Kwesta - y, f. bas Allmofenfammein. Het, gem. ein Saienbruber. Kwestarz - o, m. ber Mimofenfamm. Kwestowad, st. nd. 2. Almofen

fammeln. Kwiat -u,m.d.kwiatek, bie Blume. Kwiatostan -u, m. ber Bluthen-

ftanb. Kwiatotrwal-u, m. bot. bie Strobblume Bapierblume, v. niesmiertelnik Kwiatozbior -u, m. bie Blumenlefe, Blumenfammlung.

Kwicio -ia, n. bie Bluthe. Kwiczeć, st. nd. 2. quieten, quietfen. Kwiczoł -a, m. ber Krammetsvogel. Kwiecić, st. nd. 3. verblumen; beblumen.

Kwiecien -tnia, m. ber April, Kwiecisty -a, -e, a. blumig, voll Blumen.

Kwiękać, st. nd. 1. frantein, fieden, Kwietniowy -a, -e, a. Aprils. Kwik. m. 1)-u, sas Duieten, bas Geauiete; 2) -a, ein ichiechtes, naffes Stud Soly, bas nicht balb brennt. Kwikliwy -a, -e, a quietenb.

Kwilic, st. ad. 3. tonen, trillern; - sie, r. wimmern, minfeln, weinen, (von fleinen Rinbern) quaten, wie

ein Salt; v. skrzeczyć. Kwinta -y, f. bie E-Saite auf ber Bioline. [Quittung. Kwit -u, m. kwitacya -1, f. bie

Kwita, ad. quitt, frei. Kwitować, et. nd. 2. 1) quittiren; 2) entlaffen, abfertigen.

Kwitowe -ego, m. bas Quittungsgelb, bie Bettelgebubren. Kwitowy -a, -e, a. Quittungs.

Kwoczka, kwoka -i, f. bie Gindbenne. Kwoli, ad. nach Belieben, ju Gefal-Kwolo -v. f. eine Summe, eine gewife 3abl.

L.

f.abirynt -u, m. v. blednik, bledokret, bae Labprinth, ein Irrgarten. 1.ach -a, m. ber Lede, (fo werben bie Bolen von ben Auffen genannt.)

Lacki -a, -ie, a. lechifch. Lad -u, m. bas Banb.

Ladn -y, f. 1) bie Labe, bie Sadfellabe; 2) bie Bagenwinbe, ber Bebel.

Ladaco, 1) a. irgend etwas, moran nichts ift, mas nichts werth ift; 2) subat. ein Taugenichts.

Ladajaki-a,-ie,a. 1) bererfte Befte;

Ladejako, ad. irgend wie; ichlecht. Ladakto, a. irgend wer, ber erfte Befte. [lanben. Ladowac, st. nd. 2 lanben, ans

Ladowy a. -e. a. Zunben, die. Ladowy a. -e. a. Cante. [bedie. Lagiew .ewi, ber eiferne Stab, ber am Magen bie Bage mit ber Achie verbinbet.

Lajek -jka, m. ber Laie, ber Laiens bruber; v. braciszek. Lak -u. m. 1) ber Siegellad; 2) boeber Lad, bie Ladblume.

Lakier -u, m. ber Radfirnis. Lakiernik -a, m. ber Radirer, 187

Laklerowac, et. nd. 2. ladiren, Lakmus - u. m., bot. v. krocien, bie Ladmuspflange, Ladmusfarbe. Laksa - y, f. bas Latiren, purgiren. Laksowac, st. nd. 2. latiren, purgiren. Lala - l. f. bie Buppe, cin Spiel-Lalka - i, f. ein Buppe, cin Spiel-Lalka - i, f. ein Huppen, auch ein Kindernskohen.

Lama -y, f. 1) ber Babn, Goib- ober Gilber Bahn; 2) bas gama.

Lament -u, m. v. narzékanie, bas Bebflagen. [webflagen. Lamentowac, st. nd. 2. lamentiren,

Lamowac, st, nd. 2. mit Treffen u. Banbchen befeben.

Lampa -y. f. bie Lampe, auch fcherzweise ein großes Trinfglas.

Lampard -a, m. ber Leoparb, ber Banther. Lampowy -a, -e, a. Lampen.. Lamus -u, m. ein feuerficherer Ort

jur Aufbemahrung von Borrathen, gewöhnlich ein Branntweinteller.

Lanca -y, f. bie gange. Lanceta -v, f. bie gangette.

Lanczaft -u, m. v. krajobraz, ein ganbicaftsgemalbe.

Lanie -ia, n. bas Giegen. [wurg. Lantawa -y, f. bot. bie große Durr.

Lanuszka, lanka -i, f. bot. bie gemeine Convallie, Maiblume.

Larwa -y, f. 1) bie Barve; 2) ein bagliches Beficht.

Las -u, m. ber Dalb, besondere ber, in bem viel Laubbolg ift.

Lasa -v, f. bie Darre, Malgbarre. Laseczka -i, f. bas Stödlein, ber Steden. [Sain.

Lasek -sku, m. bas Baibden, ber Laska -i, f. 1) ber Stod, Stab; 2) laska pana Jezusa, bot bie Graferfe v zaweing.

Grasnelfe, v. zaweigg. Laskować, et. nd. 2. riefeln, Sobleiften einfonelben.

Laskowy -a, -e, s. Safetstaubens. Lasować, st. nd, 2. Kalf tofden. Lata -at. pl. bie Jahre; sing. rok; (przed laty, ebemals, vor Jahren.)

Latac, st. nd. 1. 1) fliegen; 2) fcnell laufen. Latarnia -i, f. bie Laterne. Latarnik -a m ber Laterneutrager

Latarnia -i, f. bie Laterne. Latarnik -a, m. ber Laterneutrager, ein Infett. Latawlec -wea, m. 1) ber herumläufer; 2) ein Tapierbrachen. Latko -a, n. ber liebe Sommer. Lato -a, n. ber Sommer; babie

lato, ber Alteweibersommer Latoperz -a, m. v. nietoperz. bie Klebermaus. Latorośl -i, f. ber Sprößling,

Latos, ad. biefes Jahr. Latosi-a,-ie, a. bies jahrig, (entgeg lonski, vorjahrig).

Latować, st. nd. 2. überfommern. Latowy -a. -e. a. Sommers.

Laur -u, m. v. wawrzyn, 1) ber Lorbeer, Lorbeerfrang; 2) ber Lorbeerbaum.

Laurowy -a, -e, a. Lorbeer. Schnell-Laufer -fra, m. ber Laufer, Schnelllaufer. Lawa -y, f. bie Lava, ein Bulfan-

Lawenda -y, f. bot. leweuda, ber Lawendel. Laweta -y, f. bie Ranonenlavette.

Lawirowoć, st. nd. 2. laviren. Laza -y, f. v. azyo, bas Agio, Aufgelb. [fenbaus.

Lazaret -u, m. bas Lazareth, Kran-Lazaretowy -a, -e, a. Lazareth-. Lazur -u, m. 1) ber Lazurftein; 2) bie Lazurfarbe; v. blekit. Lazurek -rku, m. b ot. v. bucien,

bas Lafurfraut, Laferfraut. Lazurowy -a, -e, a. lazurblau, laferblau; v. blekitny.

Lebiódka -l. f. bot. ver Doft; pospolita, gemeiner Doft, Bohlgemuth, rie Melte, v. kamosa. Lece, v. lejce -ów. pl. vas Leitfeit. Leciec, sl. nd. 2. 1) fliegen; 2) famell laufen; v. latač.

Lecie, w lecle, ad. im Sommer. Lecz, c. sombern, aber, allein. Loczyć, st. nd. 4. beiten, furiren. Ledwie, ad. (ledwo.) fast, faum. Ledz, legnąć, st. nd. 2. fallen, binfallen, bleiben.

Lediwie -i, pl. bit Lenben. Lediwiec -wea, m. bot. bie wilbe -fcmarze Erbfe.

Legac, st. nd. 1. cz. zu liegen pflegen, fich oft binlegen.

Legacya -i, f. bie Gefanbtichaft; v. poselstwo. Ilnterlage. Legar -u, m. bas Lagerholz, eine

Legat -a, m. ber papftliche Be- Lenlec -nca, m. bot. bas Theffum: ianote. Leglenda -y, f. bie Legenbe.

Legowisko -a, n. bie Lagerftatte, bas lager.

Legumina -y, f. bie Deblfpeife. Leguminy -in, pl. bie Guljenfruchte, allerhand Ruchenporrathe.

ej -a, m. ber Trichter.

Lejce -ow. pl. v. lece, bie Bugel, bas Lentfeil, Leitfeil. [ichirren. Lejcowac, st. nd. 2. bie Bferbe Lejek -jka, m. v. lej.

Lejkowaty -a, -e, a. trichterformig. Lekac sie, st. nd. r. 1. erichreden, (o co,) fic furchten. lainiid. Lekarski -a, -ie, a. Mrgeneis, medi-

Lekarstwo -a, n. bie Debigin, bas Arzeneimittel. Lekarz -a, m. ber Mrgt, Doftor. Lekce, ad. leicht, obenbin; lekce

wazyć, etwas gering ichaben, nicht beachten.

Lekcya -i, f. bie Leftion, Unter-richteftunbe, bie Aufgabe, ber Un-terricht. [2] bie Rur, bie Geilung. Leki -ow, pl. 1) bie Argeneien: Lekki -a, -ie, a. -kko, ad. leicht Lekkomyslność -i, f. ber leichtfinn. Lekkomystny -a, -e, a. -nie, ad

Leichtfinnig. Lekkość -i, f. bie Leichtigfeit. Lekliwość -i, bie Schüchternheit,

Surchtsamfeit. Lekliwy -a,-e, a, -ie, ad, fountern, furchtfam, leicht erichredenb. Lektor -a, m. ber Leftor, Docent.

Lektyka -i, f. bie Ganite, ber Trag-Lekuchny -a, -e, a.-no, ad. 1) gar

febr leidt; 2) gemad, gan; fanft Lelek -lka, m. v. kozodoj, ber Dachtrabe. Nachtreiber.

Lemiesz -a, m. bie Pflugidaar. Lemieszka -i, f. v. kruszonki, bie

Meblgraupenfuppe. Leming -a, m. bie Bubimaus.

Len -lnu, m. bot. ber glade, Bein; - dziki, ber Bergflache, Biejenflache (amiant); - syberyjski, fibirifder gein. [Barenbauter. fibirifder Bein. Len, leniuch -a, m. ber Raulenger, Lenic sie, st. nd. 3. faul fein; nie lenie sie, unvereroffen an's Bert

Lew -lwa, m. ber lome. geben, frifch jugreifen.

- Inianolisciowy, flacheblatterie (Eragbeit Lenistwo -a, n. bie gaulbeit, Leniwiec -wca, m. 1) ber gaulenger; 2) bas Faulthier. Leniwy -a, -e, a. -wo, ad. faul. Lennik -a, m. ber Bebnemann. Leuno -a, n. bas leben.

Lennodawca -y, m. ber lehnsberr Lennose -i, f. bie Lebnbarfeit. Lenny -a, -e, a. Beben., Bebne.

Lentyszek -szka, m. bot. ber Maftirbaum. [Bodibeife. Lep -u, m. 1) ter Bogelleim; 2) bie Lepczyca -y, f. bot. bie meiße Chermurg, bas gabfraut,

Lepianka -l, f. 1) Die Lebmbutte; 2) bie Rleberarbeit, bas Rlebermert Leplarz, lepkarz -a, m. ber Rleber, Lebmfleber.

Lepic, st. nd. 3. fleben, fleiben; sie r., antleben.

Lepiennik-u, m. bot. wilber Coar-Lepieznik -u, m. bot. großblatte-riger Suflattich, bie Schweißmurgel, v. podbial. [brigfeit, Lepistosc, lepkość -i, f. bie Rle-Lepisty -a, -e, a, lepki, lipki, flebrig.

Lepnica -y, f. bot. bas Beinfraut; zwista, meißes Leinfraut, bie Nidnelfe; - nocna, Nachtleim-fraut; -kupkowa, bie Bechuelle Lepszec, st. nd. 2. beffer merben.

Lesisty -a, -e, a. malbig. Lesnictwo -a, n. bas Forftmefen Lesniczowstwo -a, n. bas Forft-

amt, eine Forfterftelle. Lesniczy -ego, m. ber gotfter: (nadlesniczy, Oberforfter).

Lesny -a, -e, 1) a. Balb., 2) -y -ego, m. Balbmarter.

Leszcz -a, m. bie Bleie, ber Braffen, Leszczyna -y, f. bie Safelnufflanbe, bas Sajelgenraud. Safel. Leszczynowy -a, -e, a. v. laskowy, I.eszka -i. f. ein fleines Gartenbeet,

(lecha, großes.) Letarg -u, m. ber Tobesichlaf. Letni-ia, -ie, a. 1) Sommer -; 2) lau.

Lewar -u, m. 1) ber Beber; 2) ein Beinheber.

Lewica -y, f. bie linte Gant, bie I.tkwidowac, st. nd. 2. liquibiren. Linte. Lewkonia -i, f. bot. bie Lepfoje. Lewy -a, -e, a. ber, bie, bas linte;

na. w -wo. ad. lints um. Let -ia, m. bie Landfrabbe. I ezc, st. nd. 2. friechen, flettern;

v. lazić, ez.

Leze -y, pl. bas Stanbauartier. Lezec, st. nd. 2. liegen. fbauter. Lezuch-a, m. ber Raulenger, Baren. Lgnac, st. nd. 2. 1) fleben, fteden

bleiben; 2) finten, einfallen. Liberainose -i, f. ber Freifinn. Liberalny -a, -e, a. freifinnig, ii-Liberya -i, f. bie gibree. [beral.

Libra -y. f. ein Buch Bapier. Lice -ow. pl. 1) bie Wangen, bas Untlig: 2) bie rechte, bie Glang.

feite voin Tuche. Licho -a, n. ber bofe Beift, ber Senfer, bas Unbeil.

Lichota -y f.ein erbarmliches Beug, etwas Glenbes. fświecznik. Lichtarz -a, m. ber Leuchter; v. Lichwa -y, f. ber Bucher. Lichwiarski -a, -ie, a. wucherifc.

Lichwiarstwo -a, n. bie Bucherei,

ber Bucher.

Lichwiarz -a, m. ber Bucherer. Lichwic, st. na. 3. muchern, Bufelend, miferabel. der treiben. Lichy -a, -e, a -cho, ad. follect. Licowac, st. nd. 2. bie Bretter aneinanber anpaffen.

Licytacya -i, f. bie Ligitation, offentliche Berfteigerung. Licytowac, st. nd. 2. ligitiren, of-

fentlich verfteigern. Liczba -y, f. bie 3abl.

Liczban -a, m. ber Rechenpfennig. Liczbowy -a, -e, a. 3chl-. Liczenie -a, n. bas Bahlen, Rech.

nen, Mumeriren. Licznik -a, m. ber Babler. Liczny -a, -e, a. aablreich.

Licznose -i. f. bie Bielbeit, große Ungabl. Liczye, et. nd. 4. gablen, rechnen. Ligustr-u, m. bot. ber Bartriegel,

bie Rheinwinbe, ber Ligufter. Lik, bez liku, ungablig. Likwor -u, m. ber Liqueur.

Likwidacya -i, f. bie Liquibation.

Lila -i, f. bie Lilafarbe, bas Bila-

blau. Iner Wlieber. Liiak -u, m. bot. pospoiity, gemei-Lilita -i. f. bot. bie Bilie: - zawojek, bie Knollillie, turfifcher Bunb; - biala, weiße 2.; - zolta, feuer-

farbene 2 .; - narcysowa, Amarillis. flienblau. Lilijowy -a, -e, a. lillenfarbig, li-

Limoniada -y. f. bie Limonabe. Lin -a, m. bie Schleie, ein Fifd. Lina -y, f. bas Geil, tie Leine, bas Tan. Bineal. Linia -i, f. 1) eine Linie: 2) bas Liniec, st. nd. 2. fich hauten, baa-

ren, maufern, Linijowy -a, -c, a. Linien.

Liniowac, et. nd. 2. liniiren, Binien gieben. Linka -i, f. ein fleines Geil, eine Beine. [baum.

Lipa -y, f. bie Linbe, ber Linben-Lipczyk -a, m. ber Juliusfafer. Lipiec -pca, m. ber Julius. Sifc. Lipien -pnia, m. bie Heiche, ein i.ipina -y, f. bas Linbenhol3. Lipki -a, -ie, a. -ko, ad. fiebrig. Lipkość -i, f. bie Rlebrigfeit.

Lipowy -a, -e, a. Linben. Lira -v. f. bie Leier. Liryczny -a, -c, a. lyrifd. Lis -a, m. ber guds.

Lisc -scia, m. bas Blatt, Baumblatt liscie, bas Laub; d. listek. Lisciany -a, -e, a. Platter ..

Liscik -a, m. 1) ein Blattchen. 2) ein Briefden, ein Bettel. Lisciowy -a, -e, a. Blatter, gaub. Liscisty -a, -e, a, blatteria, Laub-

lanbig. Lisi -ia, -ie, a. Suche-; lisi ogon, bot. ber Bucheichmang. Lisowaty, lisawy -a, -e, a, fuche-

roth, rothhaarig. List -u, m. ber Brief; d. liscik. Lista -y, f. bie Lifte, ein Regifter v. spis.

Listopad -a, m. ber Dovember. Listowe -ego, n. bas Briefports bas Borto. Listownie, ad. brieflich.

Listowy -ego, m. ber Brieftrager.

193

1.1stowy -a, -e, a. Brief., np. -y papier, Briefpapier. fein Leiftden. Listwa -y, f. bie leifte; d. listewka, Liszaj -u, m. bie Blechte, Schwinb. flechte.

Liszajeo -jeu, m. bot. bas Steinmoos, bie Steinflechte.

Liszajowaty .a, .e. mit Blechten

behaftet, voll Blechten. Liszka -i, f. 1) bie Suchfin, v. lisica; 2) bie Raupe.

Litania -i, f. bie Litanei. fftabe. Litera -y, f. v. gloska, ber Buch-Literacki -a, -ie, a. literariid; Lie teratur.

Literat -a, m. ein Literat.

Literatura -y, f. bie Literatur. Litkup -u, m. ber Leibtauf, Ranf. trunf.

Litosć -i, f. bas Mitleib. [leibig. Litosciwy -a, -e, a. -wie, ad. mit-Litowac, sie, st. nd. 2. Mitleib

baben. Liturgia -i, f. bie Liturgie. [fiv. Lity -a, -e, a. -to. ad. gebiegen, maj-

Liwerant -a, m. ter giverant. Liwerunek -nku, m. v. dostawa, Die Lieferung.

Lizac, st. nd. 2 leden.

Lizus -ia, m. ber Speichelleder, Someidler. |botter. f. bot. ter Lein. 1.nianka -i, Lniany -a, -e, a. Linnen, Lein .. Flache.

Lnica -v. f. bot. bas Rladsfraut. Loch -u, m. bie untertreifche Grube, Lod -u. m. bas Gis. [bas god. Lodowaciec, st. nd. 2. zu Gis

merben. Lodowaty -a, -e, a. Gis, tifig, eisartig; morze lodowate, bas

Gismeer. foie Gisgrube. Lodownia -i, f. ber Gisteller, Lodowy -a, -e, a. Gis.

1.oftka -i, f. ber Rehpoften. Loiczny -a. -e. a. logijo.

Loika, logika -i, f. bie Logif. Lokaj -a, m. ber Lafai, Beriente. Lokować, st. nd. 2. v. umieselć,

unterbringen. Lon -u, m. ber Udenagel, Bobn. Lont -a, m. bie gunte.

Lontownik -a, m. ber guntenflod. Lometka -i, f. bie Lorgnette.

Los -u, m. bas Love, Schidfal.

Losować, at. nd. 2. loofen. Lot -u, m. ber glug. Loterya -i, f. bie Lotterie. Lotka -i, f. ber Blugelfnochen, bie

Somungfeber. flüage. Lotny -a, -e, a. Blug. fliegenb, Lotusowe drzewo, n. bot. ber to. tuebaum, Birgelbaum, v. obrostnica.

Loza -y, f. bie Loge.

Lożny, lużny -a, -e, a. los, nicht feft; luzny kon, bas Saubpferb. Liknać Iśnić się, ot. nd. 2. 3. ichimmern.

Lub, iubo, c. 1) obgleich; 2) ent. meber - oter. Bflaumenart. Lubaszka -i, f. bot. eine gelbe Lubezyk, lubistek -u, m. bot. ber Liebnodel.

Lubic, at. nd. 3. lieben, gern haben, gern feben.

Lubiernik -a, m. ber Bolluftling. Lubieznose -i, bie Bolluft, Ginn. lidfeit, Beilbeit. Lubiezny -a. -e. a. mclluftig, geil.

Lubin -u, m, bot. 1) v. bon, bie Reia. bobne, Saubobne; 2) ftolger Beinrid). [goblichfeit, bie Buft.

Lubose -i, f. bas Ergoben, bie Gr. Lubownik -a, m. ber Liebhaber, Freund von etwas. Lubryka -i. f. v. rubryka, ber Ro.

thel. Rotbitift. Luby -a. -e. a. -bo, ad. lieb, bole, mobigefällig.

Lucerna -y, f. bot. bie Luterne. Lucyper -pra, lucyfer -fra, -

ber Queifer, Ergtenfel. Lud -u, m. bas Bolf. Ludarka -i, f. bas Rothfeblden.

Ludnose -i. f. bie Bereiferung. Bolfemenge. Ludny -a, -e, a. -no, ad. polf-Ludowladzstwo, v. gminowla-[freffer. dzstwo. Ludozerca -y, m. ber Denichen-Ludwisarnia -i, f. bie Studgieße.

rei, bie Ranenen., Gloden. st. Wiegerei; (lejarnia). Ludwisarz -a, m. ber Stud., Glot-

fen. Giener. Ludzie -i. pl. bie Menfchen, Leuter

d. ludkowie, lieben Leute. Ludzki -a, -ie, a. po ludzku ... 195 menidlid.

freundlich. Ludzkość -i. f. 1) bie Leutfeligfeit, Menidenfreundlichfeit; 2) bie

Menfchheit, Menfchen. Lufa -y, f. v. rura, ber Lauf, Blin-

tenlauf, [Bafrite. Luka -i, f. cie gude.

Lukrecya -i,f. 1) bas Sußholg; 2) bie Lulac, st. nd. 1. v. ziuziac, lullen, Biegenlieber fingen.

Lulek-lku, m. bot. bas Bilfenfraut, Biegenfrant, (giftig). Infeife. Luika -i, f. v. fajka, bie Tabate. Lunge, st. nd. 2. ftromenb fich ergiegen, ploBlich berabftromen. ftige. Lunatyczka -i, f. Die Dtonbfuch. Lunatyczny -a, -e, a, monbfüdtig.

Lunatyk -a, m. ber Dlonbiudtige, Monbreanbler. Lunetka -i, f. bas Augenglas, bie Borgnette. Lusnia -l, f. ber gufftod, am 20a-

leutfelig, menfchen. Lustro -a, n. v. zwierciadlo, ber Griegel. Lustrzen -trznia, m. ber Gpiegel.

Luteranin -a, m. ber gutheraner. Luteranizm -u, m. bas Butherthum.

Luterski -a. -le, a. lutherifch. Lutnia -i. f. bie Baute. Lutnista -y, m. ber Lautenfpieler.

Lutować, st. nd, 2. lothen. Luty -ego, m. ber Februar, Sor-(fnecht. nung. Luzak -a, m. ber Trofbube, Trof.

Lużny -a, -e, a. v. Ióżny. Luzować, st. nd. 2. ablojen; - się r. 1) fich ablojen; 2) fich losmachen und abfallen; (a. B. ein Reif vom

Lwi -ia, -ie, a. gowen .. fichmana. Lwica -v, f. bie Lowin. Lwiogon -a, m. bot. ber gomen. Lzenie -a, m. bie gafterung.

Lzyc, st. ud. 4. 1) leichter machen; dk. ulzyc; 2) laftern, fcmaben, fdimpfen: dk. zeizve.

Labedz -ia. m. ber Schwan. Łabędzi -ia, -ie, a. (labędziowy), Somanen.

Lustr -u, m. ber Glang.

Labuzie -ia, n. bot. bie Stengel vom Rallmus. Lachman -a, m. ber Lumpen.

Laciasty, laciaty -a, -e, a. geflidt, voll Blide. Lacina -y, f. bas Latein. Lacinnik -a. m. ber Lateiner. Lacinski -a, -ie, a. lateinifch.

Lacno. ad. feicht, ohne Dube. Laczen -cznia, v. sitowiec, bot. m. bie Blumenbinfe. Laczenie -ia, n. bie Bufammenfu. Lacznie, ad. in Berbinbung, ver-

Beichen. Lacznik -a, m. bas Berbinbungs. Laczny -a, -e, a. 1) vereinbar; 2) Biefen-, v. lakowy.

Laczyc, at. rd. 4. verbinben, vereinigen ; - sie, r. fich vereinen. Lad -u, m. bie Orbnung. Ladniuchny -a, -e, a. -no, ad. febr

nett, febr bubid, nieblich.

Ladny -a. -e. a. -nie, ad. fcbn, nett, bubid, nieblich. Ladować, st. nd. 2. laben, auflaffct.

Ladownica -y, m. bie Batronta-Ladowny -a, -e, u. Laft., Fract., Bad. | bie Fracht; 2) bie Batrone. Ladunek -nku, m. 1) bie Larung, Lagodniec, st. nd. 2. gelinder, fanfter merben.

Lagodnosć -i, f. bie Sanftmuth, Gelinvigfeit, Dilbe. Lagodny -a, -e, a. -nie, ad. fanft,

geliube, milb. [bern, befanftigen. Lagodzić, st. nd. 3. milbern, lin-Lajac, st. nd. 2. fcelten, ichimpfen. Laidactwo -a, n. 1) bie Lieberlich. feit; 2) bas lieberliche Befinbel. Lajdacki -a, -ie, a. lieberlich.

Lajdak -a, m. ber Lumpenterl, Salunte. Lajno -a, n. ber Roth.

Laka -i, f. bie Biefe. Laknac. st. nd. 2. hungrig fein, geluften, ledien; lakngcy, p.

Lob

198

-a, n. ber bunger. Lakocie -i, pl. bie Lederbiffen, Betfereien, bas Dafdwert. Lakomić sie, et. nd. 3. r. leder, gierig auf etwas fein, geluften. Lakomieo -mea, m. ein lufterner, (Bufternbeit. gieriger Denich. Lakoinstwo -a, n. bie Bier, bie Lakomy -a, -e, a. -mie, ad. gitrig, begierig, luftern; nafchbait. Lakotki -ek, pl. v. lakocie, bas Rajchwert. [Rajchbaftigleit. Dajdmert. Lakotliwość -i. f. bie Dafcerei, Lakotliwy -a. -e, a. leder, nafd-Redermant, ber Dafcher. baft. Lakotnik, lakotnis -a. m. bas Lakowy -a, -e, a. Wiefen.

Lamac. st. nd. 2. brechen, gerbreden. . Mder. Lan -u. m. eine Bufe, ein Stud Lancuch -a, m. bie Rette; d lancuszek, ein Rettchen. Lancuchowy -a, -e, a. Retten ..

Lancuszkowy -a. -e. a. Ringel. Lania -i, f. Die Birfotub. [gefettelt. Lapa -y. f. bie Pfote, bie Tape; d. lapka, ein Bfotden, Sanoden. Lapac, st. nd. 2. fangen, greifen, ermifchen. Mapferei.

Lapanina -v, f. bie Saidfudt, Lap! cap! i. greif ju! ripps! rapps! Lapica -y, f. v lapka, bie Salle, Daufefalle. Lapka -i, f. 1) d. ein Bfotchen; bas Batichden in ber Bebeutung einer

fleinen Sant; 2) v. lapica. Lasio sie, st. nd. 3. fich fcmiegen,

fudefdmanien. Lasica -y, f. bas Biefel. Laska -i, f. bie Onabe, bie Bunft,

Gonner. Laskawca -y, m. Freund unb Laskawoso -i, f. bie Onabe, Gutigfeit, Bulb. lautig. Laskawy-a, -e, a,-wie, ad, anabig, Laszt -u, m. eine Baft Betreibe. Lata -y, f. ein gumpen, bas Blid,

ber Bleden auf bem Rleibe; eine Batte auf bem Dache.

Latac, et. nd. 1. fliden, ausbeffern. Latacz -a. m. v. partacz, ber flider.

Latanina -y, f. bas Slidwert, bie Bliderei.

bungrig, fdmachtent; laknienie Latka -i, f. ein Bledden, Blid-Latwoso -i. f. bie Leidtigfeit. [den. Latwowierny -a, -e, a. leichtglanbig.

Latwy -a, -e, a. -wo, ad. leicht Lawa -y. f. bie Bauf; d. lawka. fleine Bant.

Lawica -y. f. bie Lage Schicht. Lawniczy -a, -e, a, Schoppen-, Lawnik -a. m. ber Schoppe, Betfiger, (Mffeffor).

Lawnikostwo -a. n. bas Schoppenamt, ber Schorpenftubl.

Lazarz -a, m. ein armer, franter Menic. Pagabonbe. Lazega -i, m. ein ganbftreicher, Lazic, st. nd. cz. 3 berumfriechen, langjam geben.

Lazienki -nek, pl. bie Babeanftalt. bas Babebaus.

Lainia -i. f. i) bas Bab; 2) bie Babeftube; sprawić komu laznia. einem ben Ropf mafchen.

Laziebna -y, f. bie Babemeifterin. Łaziebny -ego, v. laziennik.

Laziennik -a, m. ber Babemeifter, Babebiener. Ifcblange. Lbieniec -nca, m. bie Branb. Leb -lba, m. ber Ropf eines Thieres, auch ber menichliche Ropf

(verådtlid). Lechciwy -a, -e, a, fitlid.

Lechelwose -i.f. ber Ritel, bie Ris. lichfeit. tanie, n. bas Rigeln. Lechtac, st. nd. 2. figeln; lech-Leg -u. m. pl. legi, bas Biefenland, befonbers an ben fluffen,

Lepek -pka. m. d. ein Ropfchen; tepek u spilki, ber Rabelfopf. -thouf. Lepski -a, -ie, ad. -sko, ad. 1) treff-

lid, brav, tuchtig, mader; 2) giemlim gres. Thrane. Lezka -i, f. d. ein Ebranchen, eine Lgac, st. nd. 2. v. klamać, lugen. Lganie -ia, n. bas Lugen, bie Luge, v. klamstwo. ffeit. Lgarstwo -a. n. bie gugenhaftig. Lgarz -a, m. ber Engner, v. klamca. Łkać, at. nd. 1. joludgen, laut

meinen. Lkanie -ia, n. bas Soludien. Loboda -y, f. bot. bie Melbe; ogrodowa, Gartenmelbe.

Lochinia -i, f. bot. bie große Beibelbeere, Trunfelbeere. Loczydlo -a, n. but. bas Bollfraut,

v. dziewanna.

Loczyga-i, f. bot. 1) milrer Lattid, v. mlecz, Ganfebiftel; 2) - blotna, Cumriganfebiftel; - polna, Aderganfebiftel; - ogrodowa, gemeine Ganfebiftel, Safentobl.

Lodka -i, f. ein fleiner glugfabn,

Machen.

Lodkarz -a, m. ber Schiffer. Lodyga -i, f. ber Stengel, Rraut. den. Lodz -i. f. ein Bluffdiff, ein Da-Loic, st. nd. 3. 1) mit Talg be-

fdmieren; 2) bas Tell ausgerben. Loj -u. m. ber Talg.

Lojowaty -a, -e, a. talgartiq. Lojowy -a. -e, a. Tala.

Lokciowy -a, -e, a. eine Gle lang, Gilen ..

Lokiec -keia, m. 1) bie Elle; 2) ber Glenbogen; 3) ein Bafpel. Lom -u. m. 1) bas Brechen, Rrachen;

2) ein Winbbruch; 3) ein Brechftein. Lomikamien -ia, m. bot, ber

Steinbred; v. ciemięzyk Lomikost -a, m. v. polorlik, ber [v. zlomnosc. Steinabler. Lomistose -i, f. bie Brechbarfeit,

Lomisty -a, -e, a. v. złomny, brechbar, gerbrechlich. Lomot -u, m. bas Rrachen.

Lomotac, st. nd. 2. frachenb brechen. Lona, luna -y. f. ber Biberfchein bes Reuers.

Loni, ad. porigen Jahres. Lono -a, n. ber Chook, Bufen. Lonski -a. -ie, a. vorjahrig, von

vorigem 3abre. Lopata -y, bie Schaufel.

Lopatka -i, f. 1) d. ein Schaufel-den; 2) bas Schulterblatt. .opian, lopuch -u, m. but. bie

Lopucha -y, f. bot. ber Beberich; v. gorczycznik, czosnaczek.

Los -ia, m. bas Glenbtbier. Losi -ia, -ie, a. Glenbe ..

Losiak, loszak -a, m. ein fchlechtes Bauernpferb. Loskot -u, m. bas Befrache, Be-

raffel, Geraufch.

Loskotac st. nd. 2. raffeln, frachen.

ffprelle. Losos -ia, ter ladis. Lososiopstrag -ega, m. bie gache-Lososiosum -a, ter Deermele. Lososiowy -a, -e, a. Rachs.

Lot -a, m. (lut) bas Loth, ein Be-Rauber. micht. Lotr -a. m. ber Spigbube, Gauner, Lotrowski -a, -ie, a. fpitbubifd, Die Grisbuberei. rauberifch. Lotrowstwo -a, n. baeRauberleben. Low-u, m. lowy, pl. bas Jagen, Sifcben, ber gang.

Lowca -y. lowice -wea, m. ber Lowery -a, -e, 1) a. Sagb ; 2) subst. ber Jagermeifter. Lowic, st nd. 3. 1) fangen, jagen, 2) fifchen; 3) auf etwas lauern.

Lowiecki -a. -ie, a. Jagere. Lowiectwo -a, n. bie Jagerei, Jagb. Lowny -a, -e, a. 1) ber gut fangt;

2) mas leicht zu fangen ift. Loza, lozina -y, f. bie Bafferweibe, Uferweibe, Baumwollenweibe.

1.02e -a, n. 1) bas Bett; 2) bas Bett eines gluffes; 3) bie Laffette; 4) ber Schaft einer Blinte.

Lozko -a, n. bas Bett, Bettgeftell. Loznica -y, f. bie Schlaftammer,

bas Golafgemad. Łóżkowy -a, -e, a. Bette.

Lozowy -a, -e, a. Bette, Lagere, Laffetten .. Lozye, st. nd. 4. auf etwas legen,

permenben, baranfegen, bingeben. Lozysko -a. n. 1) bie Lagerftatte; 2) bie Machgeburt. Lub -a. m. lubie -ia. n. bie Barge, Ginfaffung bes Siebes.

Lubiany, lubowy -a, -e, a -e, drzewo. Soly jur Ginfaffung eines Siebes.

Luczasty -a, -e, a. bogenformig. Luczek, m. 1) -czka, d. ein fleiner Bogen; 2)-czku, bot. ber Schnitt.

lauch, Lauch. Łuczkowy -a, -e, a. Laud. Luczny -a, -e, a Bogen-, Arm-

Łuczywo -a, n. v. drzazga, ber Ludzic, st. nd. 3. loden, taufchen, beruden.

Lug -u, m. bie Lauge. Lugowac, st. nd. 2. laugen. Lugowy -a, -e, a. Laugen .. Luk -u, m. 1) ber Begen; 2) bot. Lyk m. 1) -u, ber Colud; 2) -a, ein Die 3miebel. Łukowy -a, -e, a. Bogen .. Luna, v. lona,

Lup -u, m. Die Beute, ber Raub. Lupac, st. nd. 2. fpalten.

Lupek -pku, m, ber Schiefer. Lunic, st nd. 3. 1) abichalen; 2) berauben. Blunberung.

Lupiez -y, f. ber Raub, bie Beute, Lupieze -y, pl. bie Schuppen auf bem Ropfe.

Lupieżnik -a, lupieżca -y, m, ber Rauber, Blunberer.

Lupieztwo -a. n. bie Maubiucht. Raubgier, Bladerei.

Lupina -y, f. bie Schale, Sulfe, (4. 2. an Gulfenfruchten.) Lupiniasty -a. -e. a. bulfig, fcalig.

Lupinowy -a, -e, a. Sulfen. Chalen .. barfeit, Lupkose, lupnose -i, f. bie Gralt-Lupny -a, -e, a. fpaltbar, leicht gu

fpalten; (lupki.) Luska -i, f. bie Schale, Schuppe, Bulfe. (buljen. Luskac, st. nd. 1. fnaden, aus-Luskiewnik -a, m. bot, ber Soup.

penfdmang; - pospolity, Schuppengabn, bas Obnblatt. Luskowied -wca, m. bas Schuppenthier.

Luszezak -a, m. 1) ber Riridenfoneller, ein Bogel; 2) eine gang reife Ruf, eig, wyluszczak. Luszczaka-i, f. bie Stacheleibechfe. Luszczka-i, f. ein weißer Fled auf

bem Muge, ber Stuar.

Luznik -a, m ber Laugeforb. Lyczak -a, m. ber Bafiftrid, bas Baftfeil.

Lyczany -a, -e, a. Bafte, baften. Lyczko -a. m. ber Baftfaben.

Schimpfmort auf einen Rlein. ftabter. ftrinfen.

Lykac, st. nd. 1. foluden, fart Lykacz -a, m. lykajto -a, m. ein Erinfer, Lykawy, kon, ber Rrippenbeißer.

Lyko -a, n. ber Baft; bot. - wilcze. Seirelbaft. eze, Seitelbaft. [artig. Lykowaty -a, -e, a. gabe, baft. Lys, lysek, lyson -a, m. ber Rabi. Lysic, st. nd. 3. fahl machen. [forf.

Lysica, v. lyska. Lysiec, st. nd. 2. fabl werben. Lysina -y, f. 1) v. czolo, bie Stirn, 2) bie Glate; 3) Blaffe.

Lysk, v. blysk -u, m. ber Blant. Sdimmer. Lyska -i, f. bas Blagbubn.

Lysosc -i, f. bie Rablbeit, Rabl. forfigfeit. Lysy -a, -e, a. -so, ad. fabitopfia: lysa gora, ber Rablenberg, Beren-

berg. Lyszczak -a, m. 1) bot. bie Murifel; - pierwiosnka, bie Bergidluffel. blume; 2) ber Glimmer; 3) bie Loffelgans; v. gesica. Lyszczec -szczca, m. bot. bał

Gppefraut. Lytka -i, f. bie Babe; v. ikra. Lyzezyca -y, f. bot. bas Loffel.

fraut. Lyzka-i, f. ber goffel ; -rozdawcza, ein Borlegeloffel.

Lyzeczka -i, f. d. ein Loffelden, ber Theeloffel.

Lyzwa -y, f. 1) ber Schlittidub; 2) biejenigen gabrzeuge, auf benen eine Chiffbrude errichtet wirb. Lza -y, f. bie Thrane. Lzawy -a, -e, a. Thranene, thrae

Mad -i, f. bie Mutter, (gemein.) Maca -y, f. 1) eine Dete, (Daaf); 2) ein Oftertuchen ber Juben. Macac, st. nd. 1. taften, betaften, ertappen. [fühlen. Macanie -ia, n. bas Taften, Be-Machac, st. nd. 1. fcmenfen, fcmingen, bin- und berbewegen.

Machina -v. f. bie Dafdine. Machlarstwo -a, n. bie Durchftede. rei, Betrügerei, Rantemacherei. Machlarz -a, m. ber Ranfemacher, Betrüger.

Machlowae, st. nd. 2. jemanten ju bintergeben fuchen, betrugen.

Macie, st. nd. 3. truben, aufrubren, Bermirrung anrichten. Macica -v. f. 1) bie Bebarututter;

2) bie Bauptwurgel eines Baumes; 3) winna -, ber Beinftod; 4) perlowa-, bie Berlenmutter.

Maciczny -a, -c, a. Gebarmuttere, Saupte, Stamme. Maciek -cka, m. ber Saufad, bie Magenwurft (Dlathias.)

Macierzanka -i, f. bot. wilber Quenbel, Thomian.

Macierzankowy -a, -e, a. Duenbel., Thomian ..

Macierzynski -a -ie, a. mutterlich, Mutter ..

Macierzynstwo -a, n. bie Dluttericaft, bas Mutterrecht. Macierzyzna -y, f. bas Dluttertheil,

Muttererbe. Maciora -y, f. eine Buchtfau, Sau-mutter, überhaupt bie Dutter mutter, überhaupt bie Mutter junger Thiere, J. B. ber Lowen,

Bolfe u. f. m. Maciorka -i, f. bas Dattericaf.

Maciupki -a, -e, a. wiugia, flein. Macki -ow, pl. bie Bublhorner, Balpen ber Rerie. Ifchlange. Mackowaz -eza, m. bie Sublbern-Macocha -y, bie Stiefmutter.

Macoszka -i, f. bot. bas Stief. mutterchen. maden. Maczac, st. nd. 1. eintauchen, nas Maczek -czku, m. bat. 1) d. fleiner Mobit: 2) ber Adermobn, bas

Argemonroschen. Mączka -i, f. v. krochmal, bas Rraftmehl, bie Starfe.

Mączkować, st. nd. 2. v. krochmalic, ftarfen.

Mącznica -y, f. 1) ber Diehlfaften, v. skrzynia; 2) bot. bas Dlutterforn, ber Brand; 3) eine Deblbirne; +) bie Steinbeere, Canbbeere.

Macznik -a, m. 1) ber Deblfafer, Dieblivurm: 2) Deblhanbler. Maczny -a, -e, a. Dlebi.

Maczuga -i, f. bie Reule. Mehl be-

nrenen, beftauben. Maczyniec -nca, m. bot. 1) ber Baniefuß; 2) - strzalkowy, ber gute

ftolge Beinrich. Mączysty, mączyty -a, -e, a. meb-

licht, mehlreich.

Madrose -i, f. bie Beiebeit, bie Rluabeit. Madry -a, -e, a. -drze ad. weife, fing, flüglich. [merben. Madrzec, st. nd. 2. weije, flug Madrzeniec -nca, m. v. ostrozka,

bot. ber Ritteriporn. Magazyn -u, m. bas Magazin.

Magia -i, f. bie Dlagie, Comary. funft. Magiczny -a, -e, a. magifch.

Magiel -gli, f. v. megla, bie Rolle, bie Dangel.

Magik -a, m. ber Dagifer. Magistrat -u, m. ber Dlagiftrat. Maglować, st. ud. 2. v. meglować,

bie Baiche mangeln, rollen. Maglownik -a, m. bas Mangelruch. Magnat -a, m. ein Dagnat, ein GroBer.

Magnes -u, m. ber Magnet. Magnesowy -a, -e, a. Dlagnet-,

3. B. -a igla, - Dabel. tijd. Magnetyczny -a, -e, a. magne-Magnetyzin -u, m. ber Dagnetis. ffiren. Magnetyzować, st. nd. 2. magnetis Magot -a, m. ber Schnaugenaffe. Mahometanin -a, m. ber Dloba.

mebaner. mebanifd. Mahometański -a, -ie, a, mabo-Mahon -iu, m. bas Dlabagonibola. Manoniowy -a, -e, a. von Dlabagonibolz.

Maic, v. majić. Maj -a, m. 1) ber Mai, Lena; 2) bas grune Laub.

Majaczyć, st. nd. 4. 1) fdminbeln, breben; 2) gogern, gaubern; 3) Unfinn reben, phantafteren. Majak -a, m. eine junge Riefer.

Majatek -tku, m. bas Bermogen. bie babe. bauter Blas. Majdan -u, m. ein freier unbe-Majeran -u, m. bot. ber Daioran. bae Burftfraut.

Majestat -u, m. bie Dajeftat, Berrlichfeit. ftijd, berrlich. Majestatyczny -a, -e, a. majejta-Majetnose -i. f. bas Gut, bas Berbegutert. megen.

Majetny -a, -e, a. mobibabenb, Majic, st, nd. 3. belauben, mit Baut ausidmuden.

Maik -a, m, ber Daiwurm. Major -a, m. ber Dajor, Dberit.

madmeifter. Majowka -i, f. 1) ber Daifafer: 2) ein Spagiergang im Mai; 3) bot. v. kniat, bie Dotterblume.

Majowy -a, -e, a. Dais. [Deifter, Majster -stra, m. v. mistrz, ber Majsterski -a, -ie. a. Meifter. Majtek -tka, m. ber Datrofe, Boote.

fnecht.

Maiz -a, m. v. kukurydza, bot, 1) ber Dais, turfifche Beigen; 2) ein Unerfahrener. fezek. Mak -u, m. bot. ber Dobn; d. ma-

Maka -i, f. bas Debl; - przednia. bas feine Dlebl.

Makaron -u, m. bie Dinbel. Makaronizm -u, m. ein frember Ausbrud in einer Sprache, & B. bie Latinismen, Germanismen ac. Makolagwa -y, f. bas Biticherlein

(Banfling). Makowina -y, f ber Dobnftengel. Makowka -i, f. ber Dlobnfopf. Makowy -n, -e, a. Dlobn.

Makrela -i, f. bie Dafrele, ein Sifd. Makulatura -y. f. Die Dafulatur. Maksyma -y, f. bie Marime, ein Grundfas.

Makula -y, f. ein Bifchen, Bledden. Malarnia -ni, f. 1) bie Malerftube;

2) (Malerafabemie). Malarski -a, -ie, a. Maler. Malarstwo -a, n. 1) bie Dalerfunft;

2) Malerei. Malarz -a, m. ber Daler. [bemaß. Maldr -a, m. ein Dlafter, ein Betrei-Malec -Ica, m. ein Rleiner, ein flei-

ner Rnabe. Malec, st. nd. 2. fleiner merten.

Malenki -a, -le, a. gang flein, winsig flein.

Maligna -y, f. ble Bieberbite. Malina -y, f. bot. 1) bie Simbeere; - pospolita, bie rothe himbeere; - pachnaca, bie moblriechente Simbeere ze.; 2) bie Barge an ben Bruften ber Grauen.

Maliniak, malinnik -u, m. ber Simbeermein.

Malinowy -a, -e, a. Simbeer. Malmazya -i, f. ber Dalmaffermein. Molo, 1) -a, n bas Benige: 2) ad

menia; nie melo, nicht wenig: malo nie, faft, beinabe. Mololetni -ia, -ie, a. minberjabrig, minerenn.

Maloletność -l, f. bie Minberjabrig. feit, Minorennitat.

Malomowny -a, -e, a. wortfarg, einfolbig.

Malość -i. f. bie Rleinbeit. Malowac, st. nd. 2. malen. Malowillo -a, n. Die Farbe gum

Malpa -y, f. ber Affe. Dalen. Malpeczka -i, f. 1) d. ein Meffchen; 2) ber Geibenaffe.

Malpi -ia, -ie, a. Affen. Malpiarstwo -a. n. bie Refferei, bas Affenwefen, Affenfpiel.

Malpiarz -a. m. 1) ber 21ffenführer : 2) ber Dlachaffer. Spisaffe. Malpozwierz -a, m. ber bunbeaffe, Maluchny-a,-e, maluczki, a. wingig, gang flein. Maluczko, ad. wenig, ein flein me-

Maly -a, -e, a. flein; po malu, ad langfam, nach und nach. Malze -y, pl. (plazy skorupiaste)

bie Schaltbiere.

Malzenski -a, -le, a. ebelich, Che. Malzenstwo -n, n. bie Che, ber Cheftane, bas Gbergar. Matzonek -nka, m. ber Gbemann,

Gemahl, Gatte. Malzonka -i, f. bie Chefrau, Gat.

tin, Gemablin. Mama -y, f. bie Dama, bie Mutter. Mamezye, st. nd. 4. Anime fein, fangen. [ben, trugen. Mamie, st. nd. 3. blenben, verblen. Mamidlo -a, n. bas Blenbmert, bie

Taufdung. Mamienie -a, n. bie Berblenbung,

Taufdung, ber Trug. Mamka -I, f. bie Amme. Mamona -y, f. 1) ber Mammon;

2) bas Blentwerf. Manirotac, st.nd. 2. brummen, mur. Mamrotanie -la, n. bas Bemurmel. Ifteben Gaden. Brummen. Manatki -ek, pl. bie Sabfeligfeiten, Mandat -u, m. ber Befebl.

Manela -i, f. v. bransoletka, bas Armbanb.

Manewer -wru, m. bas Manover. Mania i, f. bielinte Bant, d. manka. Manija -i, f. bie Manie, eine leibenfcaftliche Borliebe für etmas.

Maniera -y, f. bie Danier, bie Art Golbaten. und Beife. Manierka -i, f. bie Belbflafche bes

Maniernosc .i. f. bie Manierlich. feit, Soflichfeit. [nierlich, boflich. Manierny -a, -e, a. -nie, ad. ma-Manifest -u, m. bas Manifest.

Manipulacya -1, f. Die Berfahrunge. meife, Bebanblung. dette.

Mankut -a, mankiet -u, m. bie Man-Manna -y, f. bot. bas Dlanna, ber Simmelethan, bas Dannagras Manowiec -wca, m. ber lim., De-

ben., Irrmeg. Mantelzak -a, m. bas Rangel, ber Dantelfad. ibas Dlanufcript. Manuskrypt -u, m. v. rekopism, Mapa -y, f. bie Charte, Landdarte.

Mara -y,f. 1) bas Traumgeficht, eine Taufdung; 2) ein Wefpenft. Marchew -chwi, f. bot. bie Mobr-

rube. Dlobre. Marchwiany -a, -e, a. Mobren .. Marcowy -a, -e, a, Dlary.

Marcypan -u, m. ber Dlargipan. Marek -rka, m. bot. ber Dert; knotowy, fnotenbluthiger Dert, fleiner Gppig; - sierpikowy, fi-

delblattriger Dert, bas Gidelfein Biich. fraut ze. Marena -y, f. bie Morane, Morune, Margiel -glu, m. ber Diergel, bie

Mergelerbe. Margines -u, m. ber Rant am Bapiere, Buche, Blatte ze.

Margrahia -i, m. ber Martgraf. Margrabski -a, -ie, a. marfgraffich. Margrabstwo-a, n. bit Mart, Mart.

grafidaft. Marka -i, f. bie Marte, ein Beichen.

Markier -a, m. ber Marqueur. Markietan -a, m. ber Darfetenber. Markotnose -i, f. bie Berbrieglich. feit, bas launifche Befen.

Markotny -a, -e, a, -tnie, -tno, ad. verbrieglich, launifch.

Marmelada -y, f. bie Marmelabe.

Marmur-u, m. ber Marmor. Marmurka -i, f. 1) ein Abziehftein, Schieferftein; 2) bie Marmorei-

fren. bechfe. Marinurowac, st. nd. 2. marmori-Marmurowy -a. -e. a. Marmor ..

Marniec, st, nd, 2. verfummern elend werben, auf elente Beife gu Grunde geben. fganglichteit. Marnosc -i, f. bie Gitelfeit, Ber-Marnotrawca -y, m. ber Berichmen-

Marnotrawic, st. nd. 3. verfdwenben, burchbringen, verpraffen.

Marnotrawstwo -a, n. bie Derichmenbung, Berfchmenbungefucht. Marnowac, st. nd. 2. vergeuben.

perichmenben. Marny -a, -e, a. -nie, ad. 1) per-ganglich; eitel; 2) elenb; sprzedal za marne pieniadze, er bat es fur, um einen Spottpreis per-[le, n. bie Dleier. fauft. Marona -y,f. bot .= babskie zie-Marsowy -a, -e, a. Mars, friegt-[rift. Marsz -u. m. ber Darich. Marszalek -ika, m. ber Marichal. Marszalkowski -a, -ie, a. Mar-[fcalemurbe. ichale. Marszalkowstwo -a, n. bie Dar-Marszczka -i, f. bie Rungel.

Marszczyć, st. nd. 4. rungein. Marszowy -a, -e, a. Maride. Martwic, st. nd. 3. franten, gramen; - sie, r, fich barmen.

Martwiec, st. nd. 2. erftarren, abfterben, fteif und gefühllos merben. Martwoso -i, f. bie Befühllofigfeit, Grftarrung, Leblofigfeit.

Martwota -y, f. bas Abfterben, bie Erftarrung, ber Buftanb ber Leb-Iofiafeit.

Martwy -a, -e, a. leblos, abgeftorben, erftarrt, tobt; martwa kostka, bas lleberbein, ein Mervenfnoten. Maruda -y, m. ein langweiliger Menich, Fafelbans. Marudność -i, f. bie Langweiligfeit,

bas gafeln. Marudny -a, -e, a. langweilig, fa-Marudzić, st. nd. 3. langweilen, fafeln.

Maruna -y.f. bot. bas Mutterfraut, Jungfernfraut; - rumiankowa, beilfames Mutterfraut, ber Romey. Mary -ar, pl. bie Tobtenbabre. Marynarka -i, f. 1) bas Seeleben, Schiffeleben; 2) v. marynarstwo.

Marynarstwo -a, n. bie Marine, bas ffeemannifd. Geemefen. Marynarski -a,, -ie, a. Schiffs-,

Marynarz -a, m. ber Geefahrer, Ceemann. Wingemachte. Marynata -y, f. bie Dlarinate, bas Marynować, st. nd. 2. mariniren, eininachen.

Marzana -y, f. v. krap, bot tit Sarberrothe, ber Rrapp. Marzanka -i, f. bot. ber Balbmet.

fter; (mehrere Arten, moblrieden-ber, blauer, farbenber Balbmeifter). Marzec -rea, m. ber Diary.

Marzenie -ia. a. bas Traumen. Traumbilb.

Marznąć, st.nd. 2. frieren, gefrieren. Marzyc, st. nd. 4. traumen, fomar. men. [(mebrere Arten) Marzyca -y, f. bot. bas Anopfgras, Mosa -y, f. bie Daffe; masani, ad. maffenweis.

Masc -i, f. 1) bie Galbe; 2) bie Barbe bei Pferben.

Mascity -a, -c, a. gleichfarbig, von gleider Karbe. Maska -l. f. bie Daste, Barve.

Maskarada, maszkarada -v. f. cin Dastenball, bie Dasterabe.

Maskowac, st. nd. 2. masfiren; sie, r. fich -. Maskowy -a, -e, a. Masten -.

Maslacz -a, m. v. maslarz, ber Musbruch vom Beine.

Maslanka -i. f. bie Buttermild. Maslany -a, -e, a. Butter-, butter-

meid. Maslarka -i, f. bie Butterfrau, Maslarz.-a,m. 1) ber Butterbanbler; 2) ein Weichling; 3) ber Beinane. Butterfaß. Maslnica -y, f. v. kierznia, bas Masiniczka -i. f. bie Butterbuchfe.

Masto -a, n. bie Butter. Masluk, maslak -a, m. bot. ber

Someinpilg, Steinpilg. Mastyk -u, m. bot, ber Daftirbaum.

Maszczyć, st. nd. 4. falben, einidmieren.

Maszerować, st. nd. 2. marfdiren. vormarts geben. Maszkara -y . f. eine bagliche Ber-

fon, garve, ein Scheufal. Maszt -u, m, ber Maftbaum.

Masztalerz -a, m. ber Stallfnecht. Masztowy -n, -e, a. Maft.

Maszyna -y, f. v. machina, bie Majdine; - do kawy, Raffeemg. idine; - do sleczki, Sadjelma.

idine. Maszynerya -i. f. bie Mafchinerie. Mata -y, f. bie Datte, Strobmatte.

Matactwo -a, n. bie Schwinbelet, Dreberei. Matacz -a, m. ber Schwindler, Dre-

Mataczyć, st. nd. 4. ichminbeln, breber Birrmgrr. Matanina -y, f. bie Comintelei, Matezye, st. nd. 4. Mutter fein. Matecznik -a, m. bie Belle ber Mut.

terbiene. ltifch. Matematyczny -a, -c, a, mathema-Matematyk -a,m, ber Mathematifer. Matematyka -i, f. bie Dlathematif. Materac -a, m. bie Dlatrage.

Materacyk -a, m. ein Rrauterfad. den gu Umidlagen. Materya -i.f. bie Daterie, ber Beng

Materyal -u, m. bas Material. Materyalista -y, m. ber Materialift. Matervalizm -u, m. ter Materialismus.

Materyalny -a, -e, a. Material. materiell, materialiftifch. Matervika -i. f. ein feiner Beug, be-

fonbere Geibengeug. Matew -twl, f. v. koziolek, ber Matka -l, f. 1) bie Mintter; 2) bie Bieneumutter, v. krolowa.

Matnia -i,f. ber Cad am Rifdernes. Matrona -v. f. bie Matrone. Matrykula -y, f. bie Dlatrifel. Mawlac, st.nd. 1. cz. ju fagen pfle-

gen, oft fagen, Maz -i. f. bie Bagenichmiere

Maz -eza, m. 1) ber Dlann: 2) ber Chemann, Gemabl.

Mazac, st. nd. 2. fdmieren, abid. iden, megmifden.

Mazgać, st. nd. 1. futeln, befubeln. Mazgai -a.m. ein Subler, ein fcmie. riger Rerl, ein Tolpel.

Mazgajowaty -a, -c, a, tolbifd. Mazisty -a, -e, a. idmierig, leicht Gemiermafte. au ichmieren. Maznica -y, f. bas Theerfaß, bie Mazurek -rka, m. 1) ein polnifder Jang, Dafuret; 2) ein Badwert,

ber arme Mitter. Mchowaty -a, .c a. moceariic. Mchowy -a, -e, a. Moos -. Milec, st. nd. 2. 1) in Dhimadt fallen; 2) matt, fdwach, fraftlos

Millie, st. nd. 3. Hebelfeiten erregen, weich merben; mdli mig, es wirb

mir übel.

Mdly -a, -e, a. mdlo, ad. 1) flau, weichlich; 2) fcwach, fraftlos. Mebel -bla, m. bas Mobel, Sausgerath.

Meblowac, st. nd. 2. mobliren, mit Dlobeln verfeben. Mecenas -a, m. ber Sadmalter,

Buftigcommiffarius (in Bolen). Mech, mehu, m. bot. bas Dioos. Mechaniczny-a,-e, a. -nie, ad. me-

danifd. Mechanik -a, m. ber Mechaniter. Mechanika -i, f. bie Dledanif.

Mechanizm -u, m. ber Mechanis. fterfammer. mus. Meczarnia -l, f. bie Marter, Dlar-Meczennik -a, m. ber Dlartprer. Meczennica -y, f. 1) bie Marture. rin; 2) bot. Die Baffioneblume.

Meczenski -a, -ie, a. Marturer. Meczenstwo -a, n. bas Dlarturer. thum.

Meczet -u, m. bie Dofchee, ein mohamebanifches Bethaus. Meczye, st. nd. 4. martern, qualen,

plagen. Meczyciel -a,m. ber Qualer, Blager. Medal -a, m. bie Debaille.

Medel -a. m. eine Danbel (15 Stud). Medoweszka -l, f. bie Filglans.

Medrek -drka, m. ein Rlugling. Medrkować, st. nd. 2. flugeln, vernunfteln.

Medrkowstwo -a, n. bie Rlugelei, bas Rlugfeinwollen. Medrzec -drea, m. ber Beife. [ben. Medrzec, st. nd. 2. flug, meife mer-

Medycyna -y, f. 1) bie Dlebicin, Argenei; 2) bie Argeneifunft, Argeneimiffenfchaft.

Medyczny -a, -e. a. medicinifc. Medyk -a; m. v. lekarz, ber 21rgt, Dlebiciner. [Schnedenflee. Medyka -i , f. bot. ber Gidelflee, Meka -l, f. bie Darter, Qual, Bein. Melancholia -i, f. bie Melancholie, Samermuth.

dolifd, idmermuthig Melcie -ia, n. bas Diablen. Meldować, st. nd. 2. v. zglaszać,

melben, anmelben. Melisa -v. f. bot. bie Deliffe; -

pszczelna, bie Commermeliffe. Melodya -i, f. bie Delobie, Sang. [melobifd. meife. Melodyczny -a, -e, a. (melodyjny) Melon -u, m. bot. bie Delone.

Melonowy -a, -e, a. Melonen-Melota -y, f. bot. ber Sonigflee, v. nostrzyk.

Mennica -y, f. bie Munge. Mennictwo -a, n. bas Mungwefen. Menniezy -a. -e. a. Dlung-. Merkuryusz. -a, m. bas Quedfilber

v. śrebro zywe. Meski -a, -le, a. 1) mannlid, mannhaft, Danner ; 2) tapfer, muthig. Meskość -i. f. 1) bie Mannlichfeit; Maunbarfeit; 2) Tapferfeit.

Mestwo -a, n. bie Mannhaftigfeit, per Muth, Die Tapferfeit. Mesyasz -a, m. ber Deffias. Ifon. Meszczyzna -y, m. eine Dlunneper. Meszka -i, f. v. pchla ziemna, ber

Groffob. Meszek -szku, m d. feines Doos. Meszne -ego, n. bas Deftorn, ber Getreibezehnte.

Meszysty, mszysty -a,-e,a. moofig. Met, m. mety, pl. ber Bobenfas, bas Meta -y, f. bas Biel. Dide. Metafizyezny -a, -e, a. metaphniid. Metafizyk -a, m. ber Detaphnfifer. Metafizyka -i, f. vie Metaphufit.

Metal -u, m. bas Metall. Metalik -a, m. ein Schanftud mit einem Bilbniß. Metnose -i. f. bie Trube, Trubbeit.

Metny -a, -c, a. -nie, ad. trube, bid, nicht flar. Metoda -v, f. bie Metbebe.

Metodyczny, metodologiczny -a, -e, a. methobifch. Metryczny -a. -e, a. metrifc. Metryka -l, f. 1) bie Metrit (Bers-

baulebre); 2) ber Tauffchein; 3) bas fber Stranblaufer. Mewa -y, f. bie Meve, v. kulig, eig. Mezatka -l, f. eine verheirathete grau.

Mie

Mezniec, at. nd. 2. mannbar werben. Meznosc -i, f. bie Tapferfeit ber ftapfer, mannbaft. Mezny -a, -e, a. -nic, ad. muthig. Mezobojstwo -a, n. ber Morb, Tobtfdlag. manne.

Mezowski -a, -le, a. Manns., Ghe. Mgla -v. f. ber Debel.

Mglawy -a. -e, a. nebelig. Mglic sle, st. nd. 3. r. nebelig werben.

Mglisty -a,-e,a. -sto, ad. nebelicht. Mgnąć, st. nd. 2. v. migać, cz. bline geln, flimmern.

Mgnienie -ia, n. eine febr fcnelle Bewegung; ingnienie oka, ein Mugenblid. Ibruden.

Miac. st. nd. 2. fnittern, gufammen-Mialezyzna -y, f. eine feichte Stelle im Baffer, Untiefe.

Mialki -a, -ie, a. -ko, ad. 1) feicht; 2) fein gemablen, flein geftogen. Mialkość -i, f. 1) bie Geichtigfeit;

2) bie Beinheit bes Debles ober bes Staubes. Miano -a, n. 1) ber Rame; 2) tas

Sab' unb Gut. Mlanować, st. nd. 2. ernennen.

Mianowicie, ad, namentlid. Mlanownik -a, m. 1) ber Renner eines Bruches; 2) ber Deminativ,

Rennfall. fein Maßchen. Miora -y, f. bas Maß; d. miarka, Miorkować, et. nd. 3. merten; — się, r. fich besinnen (eines Bestern),

magigen. [trijd). Miarowy -a, -e, a, 1) Man 2 2) me-Miasteczko -a, r. bas Ctabtden.

Miasto -a, n. Die Stabt. Miauczeć, st. nd. 2. miguen, mie eine Rage.

Miazga-i.f. 1) ber Baumfaft; 2) ber Dildifaft; 3) ber Brei. Miazszość-i,f. bie Dichtheit, (Dich.

tigfeit (in ber Bbnfif). Migzszy -a, -e, a. bicht, maffin. Mice, st. nd. 2. haben, befiten. Miech -a, m. 1) ber Gad; 2) Blafe.

Miechowy -a. -e, a. Sad., Ibalg. Miechunka -i, f. bot. bie Buben. firfche, Boberelle.

Miecz -a, m. 1) bas Schwert; 2) bie breiten Sproffen ber Leiter. Mieczak -a, m. bas 2Beichthier.

Miecznik -a, m. 1) ber Schwertfe-

ger; 2) Comerttrager; 3) ber Schwertfijd. Mieczowy -a, -c, a. Schmert.

Mieczyk -a, m. 1) bot. tie Schwerte lilie, rother Schwertel; 2) d ein

fleines Schwert. Miedlie, st.ud. 3. len, Blachs brechen.

Miedlica -y, f. v. cierlica, bie Slachsbreche. Miednica -y, f. 1) ein Bafferbeden;

2) bas Beden bei Dienichen unb Thieren.

Miedz -t. f. bas Rurfer, Gri. Miedza -y, f. ber Rain, bie Mderfcheibe.

Miedziak -a, m. 1) bas Rupferge. fcbirr; 2) bie Rupfermunge.

Micdziany -a, -e, a. furferu, v. koprowy. Miedziasty -a, -e, a. fupferhaltig.

Miedzy, prp. gwifden, unter. Miedzyniorze -a. n. bie Lanbenge. Miejsce -a, n. bie Stelle, ber Drt, Blat.

Miejscowość -i, f. bie Dertlichfeit. Miejscowy -a, -e, a. Drte-, ortlich. Miejski-a, -ie. 1) a. Ctabt., flabtifc;

2) subst. ber Bolizeibiener. Miekczec, st. ud. 2. fich erweichen, meich werben. Mickezye, st. nd. 4. erweichen, weich Miekkawy -a, -e, a. weichlich. Miekki -a. -ic. a. -ko. ad. weid, gart. Miekisz -a, m. bas Obrlappden.

Miekkość -i, f. bie Beichbeit. Mickuchny -a, -e, a. febr weich, gang weich. macher. Mielcarz -a, m. ber Dalger, Dalge Mielcuch -a, m. bas Malabaus. Mielec -len, m. bot. bas Riepengras. BBafferriebgras.

Mielenie-ia, n. v. melcie, bas Dlab-Miclizna -y, f. ein feichter Ort im Baffer, eine Untiefe. Micniac, st. nd. 1. taufden, vermed. Mienić, st. nd. 3. anbern; - się, r.

fdillern, Mienie -a, n. 1) bas Saben; 2) bie Babe, Befigung, bas Bermogen. Mientus -a, m. Die Aglauappe, Mal-

Permeffung. Miernictwo -a, n. bie Dlegfunft, bie Mierniezy, 1) - ego, m. v. miernik, ter Belbmeffer; 2) -y, -a, -e, a. Men.

Miernik - a, m. ber Felbmeffer. Mierność -i, f. bie Dapigfeit, Dit-

telmäßigfeit. Mierny -a, -e,a. 1) manig, enthalt. fam; 2) mittelmäßig; 3) Mittel ..

Mierzch -u, m, v. zmierzch, vie Dammerung. Mierzic, st. nd. obmierzic, dk. 3.

1) juden, v. swierzbie; 2) verab. icheuen, verleiben, anefcin.

Mierznica -y, f. bot. Die Ballote, v. bezząb.

Mierzwa -y. f. ber Dift, Dunger. Mierzwic, st. nd. 3. bungen, miften. Mierzyć, st. nd. 4. 1) meffen, 2) worauf zielen.

Miesc, st. nd. 2. (miotac, miatac) fegen, fdmeigen. Miescic, et. nd. 3. 1) unterbringen,

placiren; 2) enthalten, etwas einnehmen.

Miesiąc -a, m. ber Monat, Miesiącznica -y.f. bot. bie Monb. Radtviole, bas Mondfraut.

Miesiącznik -a. m. 1) bot. bie Monbwenbe; 2) bie Monatefdrift. Miesięczne -ego, n. bas Wlonats. (natlid, Monate. gelb.

Miesieczny -a, -e, a. -nie, ad. mo-Migsisko -a, n. fchlechtes Fleifch. Migsistość -i, f. 1) bas Bleifchige; pulent. 2) bie Corpulens.

Miesisty -a .- e, a, 1) fleifchig; 2) cor-Miesiwo -a, n. bie Bleifcmaare, Bleifdfreife. ISchmeißfliege. Miesniczek -a. m. Die Bleifchfliege, Miesny -a, -e, a. Fleifch.

Mieso -a, n. bas fleifc. Miesopust -u, m. ber Safding,

Garneval. Micsopustny -a, -e, a. Fafchings .. Micsozerny -a, -e, a. fleifdfreffenb. Mieszac, st. nd. 1. 1) mifchen, mengen, umruhren; 2) ftoren, verwirren. Mieszanie -la, n. bas Difchen, bie 3witter. Difdung. Micszaniec-nca, m. ber Difcling,

Mieszanina -y, f. bas Bemifc, ber Mijdmafd. Mieszanka -i. f. bas Bemengfel,

bie gemengte Speife.

Mieszany -a. -e, a. gemengt, vermifcht, gemifcht.

Mieszczanin -a, m. 1) ber Stabter,

Stabtbewehner; 2) ter Burger-(2) Die Burgerliche. liche. Mieszczka -l, f. 1) bie Ctabterin: Mieszczuch -a, m. ber Rleinftabter, Spiegburger.

Mieszck -szka, m. 1) d. bas Gad. den, v. miech; 2) ber Fruchtbalg

bei ben Bflangen.

Mieszkac, st. nd. 1. mobnen. Mieszkalny -a, -e, a. bewohnbar, ner, Bewohner. Wohn-. Micszkaniec -nca, m. ber Ginwob.

Mieta-y, mietkiew -kwi, f. bot. bie Munge; mehrere Arten, als: kedzierzawa, Rrausemunge; pieprzykowata, Bfeffermunge; -

ptasia, bie Bogelmiere; - kocia, Rabenmunge. Mietelnica -y, f. bot. bas Straußgras, ber Winbhalm. [Schmeel.

Mietlica -y, f. bot. ber Raben, bas Mietosić, ot. nd. 3. gerfnullen, gerfnutteln.

Mietus v. mientus. Miewac, et. nd. 2. cz. ju haben pfle-

gen, - sie. r. fich befinben. Miczdrzyc, st. nd. 4. ausfleifden,

bas Bleifch aus ber Saut ichneiben. Migac, et. nd. 1. 1) blingeln, flim-mern, mit ben Augen winten; 2) eine rafde Bewegung machen. Miganie -la, n. bas Blingeln mit ben Augen, Blimmern.

Migdal -u, m. bot. 1) bie Mantel : 2) ber Dlanbelbaum.

Migdalowy -a, -e, a. Manbels. Migi -ow, pl. bie Bebebrben, Dienen, bas Binfen mit ben Mugen. Migrena -y, f. bie Digrane, bas Ropfmeb.

Mijac, et. nd. 1. 1) porbeigeben, einanber verfehlen; 2) meiben, austreu. meiden. Mikolajck -jka, m. bot. bie Manns.

Mikroskop -u, m. bas Wifroffer, Bergroßerungeglas. Mila -l, f. eine Deile; d. milka.

mileczka, eine fleine Deile. Milczący -a, -e, a. fdmeigenb. Milczec, et. nd. 2. fcmeigen, ftill

Milczkiem , ad. ftillfdweigenb, in aller Stille, verftoblen.

Mile, ad. liebreich, freundlich Milicya -i. f. bie Milig.

Milion -a, m. eine Dillion.

Milionowy -a, -e, a. Diffionenes pan milionowy, ein Millionax, Milknac, st. nd. 2. 1) verftummen, ftumm werben; 2) ftill fcweigen; 3) abfterben (krew w palcach).

Milose -i, f. bie Liebe. Ifeit. Milosciwość -i, f. bie bulb, Butig.

Milościwy -a, -e, a. -wie, ad. gnabig, gutig, bulbreich (niiloseiw).

Milosierdzie -ia, n. bie Barmbergigfeit, bas Ditleiben. Milosierny -a, -e, a. barmbergig,

mitleibig. Milosnica -y, f. bie Liebhaberin,

Freundin bon etmas. Milośniczy -a, -e, a. Liebhaber.

Milosnik -a, m. 1) ber Liebhaber. Freund von etwas; 2) bot, bas Taufenbichen; - stokras nakrapiany, bas breifarbige -.

Milosny -a, -e, a. -snie, ad. Liebes. liebevoll. leiebfchaft,

Milostka -i. f. ber Liebesbanbel, Die Milowac, st. ud. 2. lieben.

Miluchny -a, -e, a. febr angenehm, fgenehm. Mily -a, -e, a. -lo, -le, ad. lieb, and Mimo, 1) ad. porbei, poruber; 2) prp. trop, gegen, ungeachtet. Mimojazdem, ad. im Borbeifabren. Mimosrod -u, m. bie Greentricitat.

Mimośrodkowy -a, -e, a. ercenfwillführlich. Mimowolny -a, -e, a, -nie, ad. un-Mina -y, f. 1) vie Diiene, Gebehrbe;

2) eine Bulvermine. [Dimeral. Mineral -u, m. v. kopalina, bas Mineralny -a, -e, a. Dineral, mineralifch.

Mineralogia -i, f. 1) bie Mineralo. gie; 2) bas Mineralreich, v. kro-lestwo kopalin, lub mineralow. Minia -i, f. ber Mennig (ein Dineral). [kopnik.

Minier -a, m. ber Minier, v. pod-Minister -stra, m. ber Minifter. Ministerstwo -a, n. bas Dinifte.

rium. Ministeryalny -a, -e, a. Ministerial .. Ministeryum, ". v. ministerstwo. Minog -a, m. Die Reunauge, ein Fifd.

Minuta -y, f. bie Dinnte.

Minutowy -a, -e, a. Dlinuten .. Miod -u, m. 1) ber Gonig; 2) ber Meth (mlod pity). Miodnik -a, m. ber Sonigfeld, bei

einigen Pflangen. Miodosok -u, m. bot. bie Sonig. Miodownik -a, m. 1) ber Sonigfu. den, Speifepfeffertuchen; 2) bot. bas 3mmenblatt; 3) bas Sabfraut,

v. lepczyca. Miodowy -a, -e, a. 1) Sonige, Dethe; 2) honigreim, honigfuß. Miodunka -i,f. bot. 1) rad gungen.

fraut; 2) bie Dofengunge; 3) ber Soniathan.

Miotac, st. nd. 1. werfen, fchleubern ; - sie, r. 1) fich berummerfen; 2) ericuttert merben (vor Ungft). Miotelka -i, f. ber fleine Befen, ein Rleiberbeien.

Miotla -y, f. 1) ber Befen, ein Rlei. berbefen; 2) bot. ber Raben, v. mietlica.

Miotlarz -a, m. ber Befenbinber. Miotlisko -a, n. 1) ber Befenftiel: 2) ter folechte Befen.

Mira -y, f. bot. 1) bie Dibrrbe; 2) ber Diprrhenbaum.

Mirowy -a, -e, a. Whrrhen. Mirta -y, f. bot. 1) Die Mortes 2) ber Mortenbaum.

Mirtowy -a, -e a. Diprten. Misa -v, f. bie große Gouffel. Miscozka -i, f. d. ein Schuffelden, eine fleine Schuffel.

Misiurka -i, f. bas Bifter. Miska -i, f. eine gewöhnliche Schuf. Misnik -a, m. ber Couffelring, Couffelidrant.

Misterność -i, f. bie Runftlichfeit, gang feine Arbeit,

Misterny -a, -e, a. -nie, ad. meifter. haft icon, funftlich, fein. Mistrz -a, m. 1) ber Deifter; 2) Da.

gifter; 3) hofmeifter; 4) Charf. Imeifterlich. Mistrzowski -a, -ie, a. meifterhaft, Mistrzowstwo -a, n. 1) bie Deifter. fcaft; 2) Magiftermurte; 3) bie Scharfrichterftelle, bas Scharfrich. teramt. Imeifterin. Mistrzyni -i, f. bie Deifterin, Bof.

Mistyczny -a, -e, a -nie, arl. mp. ftifd. nigframer. Mistyka -i, f. bie Doftit, Gebeintninframerei.

Misya -i, f. bie Diffion, Genbung. Misyonarski-a, -ie, a. miffionarifch. Misyonarz -a, m. ber Diffionar.

Mitra -y, f. ber gurftenbut. Mitrega -i, 1) f. bie Beitverberbuiß:

2) m. ber Bauberer. Mitrezye, st. ud. 4. gaubern, gogern,

ichlenbern; - sie, r. fich febr an. ftrengen, fich plagen und qualen. Mizantrop -a, m, ber Difantrop, Denichenfeinb.

Mizeractwo -a, n. 1) bas Elenb, Die Doth; 2) elenbes Bolf. Mizerak -a, m. ein elenber Menich.

Mizerny -a, -e, a, -nie, ad, elenb. armfelig. Mizerota -y, f. bie Armfeligfeit,

Mizerya -i, f. bie Gurtenfalat. Mknac, st. nd. 2. fortidicben: -

sie, r. fich raid forthemegen, ichlupfen. idmagen. Mlaskac, st. nd. 1. v. klaskac,

Mlec, st. nd. 2. mablen. Mlecz -u, m. 1) bas Rudenmart; 2) bie Milch, im Bifche; 3) 60%. ber Rainfohl (mehrere Arten); trujący, bie Bolfsmild, v. so-

sieuka.

Mleczak -a, m. 1) ber Miloner, 3. B. ein Baring ; 2) ber Dildtopf. Mleczarka -i, f. 1) bie Dlifcfrau, Dildbanblerin; 2) bie Dildmagb. Mleczarnia -i, f. bie Dilchtammer, ber Dilichteller.

Mleczen -cznia, m, bot, bie Bolfs. mild, v. wilcze mieko.

Mleczko -a, n. 1) bie liebe Mildi: 2) bas Ralbercechen, bie Ralbe. mild.

Mlecznica -y, f. v. krzyżownica, bot, Die Rreugblume.

Mleczno, ad. mildreid. Mleezuy -a, -e, a. Wilde.

Mleezywo -a, n. v. nabiał, bie Dlild, bas Dlildwert.

Micko -a, n. 1) tie Dild; 2) bot. inleko czartowe, bit flamblatte. rige, - psie, bie ftunipfblatterige Bolfemild; wilcze-, bie Bolfe.

Mlocba -v, mlocka -1, f. 1) bas Dreichen; 2) bas Bebroichene. Mlocek -cka, m. ber Drefcher.

Mlocic, st. nd. 3. prefchen. Mlocisko -a, n, v, dzierzak, ber Drefchflegelftiel.

Mlodka -i, f. ein junges Beibchen (befondere bei Sausthieren).

Mlodniec, st. ud. 2. jung werben, fich verjungen.

Miodociany -a, -e, a. jugenblich, Mlodose -i, f. cie Jugend, bas 3ugenbalter.

Mlodsza -ej, f. bas Jungmabden. Mlody -a, -e, a. -do, ad. jung. Mlodz -i, f. v. mlodziez, bie 3ugenb. (2) Brautführer. Modzian -a, m. 1) ber Jungling;

Modzianki -ow, pl. bie unidulbigen Rinber. Mlodzie -i, pl. v. drozdze, bie Se. fen; - wierzehnie, Dberhefen. Młodzienczy -a, -e, a. jugenblid,

Junglinge.

Mlodzieniec -nca, m. ber Jangling. Młodzicz -y, f. v. młódz, bie 3ugenb, junge Leute.

Mlodzik -a, m. ein junger, unerfahrener Menich, ein Grunfdnabel. Młodziuchny -a, -e, a, febr juna, gang jung.

Mlodziwo -a, n. v. siara, bie Bieft. mild, bie erfte Dlild nach bem Ralben. · [Schöflinge. Mlodzizna -y, f. junge Brut, junge Mlokicina -y, f. bot, eine Art Bade

weibe. Mlokos -a, m. ein junger Bengel. ein Grunidnabel. Imuble. Mlon -u, m. ber Griff an einer Sanb. Mot -u, (-a), m. 1) ber hammer,

große Sammer; 2) ber Sammernich. Schlägelnich. Sammer. Mlotek -tka, m. ber gewöhnliche

Mlyn -a, m. bie Dluble. Mtynarczyk -a, m. ber Dlullergefelle Mlynarka -i, f. bie Dullerin.

Mlynarski -a, -ie. a. Dluller .. Mlynarstwo -a, n. bas Muller. bandmerf.

Mlynarz -a. m. ber Diiller.

mild (giftig). Miwo -u, n. bas gemablene Ge. Mibble; 2) eine Sanbmuble; 3)

Mlynkować, st. nd. 2. bas Getreibe auf ber Bege reinigen.

Mlyuski -a, -ie, a. Duble, Dublen. Mnich -a, m. ber Dlond.

Mnichowski, mnisi -ia, -ie, a. Dlond) 6 .. fbenten. Mniemac, et. nd. 1. meinen, mabnen, Mniemanie -in, n. bas Dleinen,

Bahnen, Die Dleinung. Mniemany -a, -e, p. vermeint, ver-

meintlich, Mniejszeć, st. nd. 2. fleiner merben.

Mniejszość -i, f. Die Minberheit, Minoritat. flein. Mniejszy -e, -e, a. comp. minber, Mniszek -szka, m. 1) d. ein Dlond.

lein; 2) bot. bie Doncheplatte. 3) eine Art Grasmuden. Mniszka -i, f. 1) vie Monne, v. za-

konnica ; 2) eine vericonittene Gau. Mniszyc, st. nd. 4. perichneiben, faftriren.

Mnogi -n, -ie, a. -go, ad. viel, reich, sabireid; liezba mnoga (grammatifd), bie Dlebrjahl, ber Plural.

Mnogoso -i, f. bie Dlenge. Mnostwo -a, n. eine große Menge, Ungabl, Bermebrer.

Mnozea -y, mnozyciel -a, m. ter Mnozenie -a. n. 1) bie Bermeb. rung; 2) bas Bermebren, bie Duis tiplication. Multiplicator. Mnoznik -a, m. ber Bermebrer, Mnozny -a, -e, a, 1) tablreid; 2) mas fich vermehren lagt, 1. B. liczba mnożna, ter Multiplicant.

Mnożyć, st. nd. 4. verinebren, mul. tipliciren.

Moo -y, f. 1) bie Dacht, Rraft, Starfe; 2) bie Bielbeit, Dlenge; 3) ber Dachbrud; na mocy tego, Rraft beffen, bemgemäß; nie w mejej to moey, bas fteht nicht in meiner Dacht; ma moc pieniedzy, er hat viel (eine Menge) Belp: moc w reku, bie Dlusfelfraft, bie Starte u. f. m. [malt, fraft. Moca, ad. mit Rachbrud, mit Be-

Mocarski -a, -ie, a. Berricher .. Mocarstwo -a, n. 1) Die Berrichaft, Dacht; 2) ein machtiger Staat

(Reich). Mocarz -a, m. 1) ber Berricher,

Dachthaber; 2) ein Dadtiger.

Mocen, v mocny -a, -e, a, -no, ad. 1) ftarf, fraftig; 2) autorifirt, bevollmachtigt. Mocniec, st. nd. 2. ftarfer werben,

fid verftarfen.

Mocny -a, -e, a. ftart, fraftig, madtig, feft; -eno, ad. febr, au-Berorbentlich.

Mocować się, st. nd, 2, r. 1) fich febr angreifen, anftrengen ; 2) fic

algen; ringen (z kim). Mocowanie -a, n. bas Ringen,

Rampfen, Balgen. Mocz -u, m. 1) ber barn, Urin: 2) febe Blumafeit.

Moczadło, moczydła -del, pl. bie Slache. Sanf-Rofte.

Moczyć, st. nd. 4. 1) barnen ; 2) naß machen, einweichen; 3) Blache ro-|Gaufbruber. Moczywas -a, m. ber Saufaus.

Moda -y, f. bie Dobe. Model -a, m. bas Dobell, Dufter.

Modlić sie, st. nd. 3. beten. Modlitwa -y, f. bas Bebet; ksiązka do modlitwy, f. bas Webetbuch.

Modniarka -i, f. bie Bugmaderin, Dobebanblerin. |benjager. Modnis -ia, m. ber Dobenaffe, Dlo-

Modnisia -i, f. eine Bierpuppe. Modny -a, -e, a. -nie, ad. mobifd. Modrak -u, m. bot. v. blawatki, Die Rornblume, Blodenblume.

Modrawy -a, -e, a. etwas bunfelblau. felblau. Modry -a, .e, a. v. granatowy, bun-Modrzec, st. ud. 2. blau merben. Modrzye, st. nd. 4. blauen (bie

Bafche). Modrzeniec -nca, m, bot, v. ostrozka, ber Ritterfporn. [baum. Modrzew -ia, m. bot. ber garden-Modrzewiowy -a, -e, a. garden-

Modrzewnica -y, f. bot. bic Unbromeba, v. bagienko, rozmary-

baum.

Modrzyca -y, f. ber Lafurfifc. Modrzyk -a, m. bas Dleerbuhn, Gultanebubn.

Modz, st. nd. 2. fonnen, vermögen. Mogila -y, f. ein Grabbugel, ein großer Grabbugel, gewöhnlich auf bem Schlachtfelbe, wo viele gufammen beerbigt find.

223

Moj -a, -e, pr. mein, meine, meines, ber, bie, bas meinige. merben. Moknac, st. nd. 2. vom Regen nat Mokrose -i. f bie Daffe, naffe Bit-

terung. Mokry -a, -e, a. -ro, ad. naß. Mokrz -u, m. v. mocz, ber ilrin.

Mokrzec -rzeu, m. bot. ber Anoterich, v. rdest. Imaden.

Mokrzyć, st. nd. 4. barnen, naß Mokrzyca -y, f. 1) Rappe, eine Bierrefrantheit; 2) bot. bie Bogelmiere, v. ptasia mieta.

Mokrzyzna -y, f. ein naffer Drt, alles mas febr nag ift. Mol -a, m. 1) bie Dotte; 2) fig. ber

Rummer. Molik -a, m. 1) d. eine fleine Motte; 2) bie Milbe.

Moment -u, m. ber Angenblid, v. okamgnienie.

Momentalny -a, -e, a. -nie, ad. augenblidlich, momental, v. chwilowy.

Monarcha -y, m. ber Monard. Monarchia -i, f. bie Monarchie. Monarchiezny -a, -e, a. monar-

difd. Monarszy -a, -e, a. Monarden .. Moneta -y, f. bie Dinge, bas Gelb; moneta zdawkowa, Rleingelb. Monolog -u, m. bas Celbftgefprad. Monopol -u. m. bas Monopol. Monopolista -y, m. ber Wlonopolift.

Monstrancya -i, f. bie Monftrang. Montwa -y, f. bot, v. trzmielina, ber Spinbelbaum, Spillbaum. Mops -a, m. ber Dlope, Dlopebunb. Mor -u. m. 1) bie Beft; 2) ber bun-(Dlobr. gertob.

Mora -y, f. 1) ber Mir; 2) ein Beug, Morag -ega, m. ein buntgeftreiftes ((moregowaty). Thier. Moragowaty -a, -e, a. buntgeftreift,

Moral -u, m. bie Moral. Moralizować, st. nd. 2. moralifiren.

Moralność -i, f. bie Docalitat. Moralny -a, -e, a. moralifd. Mord -u. m. ber Morb, bas Dlerben.

Morda -y, f. bie Greffe, Schnauge, bas Maul.

Morderca -y, m. ber Dorber. Morderczy -a, -e, morderski -a,

-ie, a. morrerifd. Morderstwo -a, n. 1) ber Morb;

2) bie Morefuct, morberifche Graufamfeit.

Mordować, st. nd. 2, 1) morben, tobten; 2) qualen, martern; - sie, r. fich abmuben, qualen. Mordownik -a, m. bot. bas Gijen-

hutlein (giftig), v. tojad. Morela -i, f. bot. bie Dlorelle, A. marille.

Morg -u. m. ein Morgen, 3. B. Sanbes, ein Dag. [brufe. Morowka -i, f. bie Befibeule, Beft-Morowy -a, -e, a. Beft., peftilengia.

Ikon. lift. Mors -a, m. bas Ballreg, v. morski Morski -a .- ie, a. Diter., Gee., 3. B. Seelowe, Geefalb u. bergl.

Morwa -y, f. bot. ber Maulbeer. baum (fcmarger unt weißer). Morwowy -a, -e, a. Maulbeer. Morze -a, n. bas Meer, bie See; -polnocne, bie Morbiee; - polu-

dniowe, die Gubfee; - spokojne, bas ftille Deer, ber ftille Deean. Morzyc, st. nd. 4. bungern laffen; - sie, r. bungern.

Morzymord -u, m. bot. bie Seilmuri, ber beilfame Cturmbut, bie beilfame Bolfewurg.

Mość, wasza, np. królewska, Gure Majeftat: - królewiczowska, Em. Ronigl. Scheit; - ksiazeca, Gw. Durdlaudt, Sobeit; - mości panie! mein herr! jego mosc, audbiger berr u. f. m. Moscine, st. nd. 1. mit Titeln mer-

Mosciwy -a. -e. a. bedgeebrt, gna. big. Mosigdz -edzu, m. bas Deffing. Mosiernik -n, m. ber Belbgießer. Mosiezny -a, -e, a. meffingen, bon

Meifina. Most -u, m. bie Brude. Mostck -tka, m. 1) d. eine fleine Brude; 2) bas Bruftbein, Bruftfid, Mostolodi -i, f. bie Schiffebrude,

ber Bonten. [ber Brudengoll. Mostowe -ego, n. bas Brudengelb, Mostowy -a, -e, a. Bruden. Moszcz-u, m. ber Doft, g. B. Birn.,

Mepfelmoft Moszenki -ow, pl. bot. ber ginfenbaum, bie Schaflinfen, Blafen.

fcote.

225

Mot -u, m. beffer motek, rie 3afrel, Tode, ein Bebinbe. Motac, st. ud. 1. hafreln, meifen.

Motaczka -i, f. bie Safrel, Sanb. Moloch -u, m. bas Befinbel, ber Auswurf ber Dlenichbeit.

Motowidto -a. n. bie Safrel, Beife. Motyka -i, f. bie Sane, Sade.

Motyl -a, m. ber Cometterling. Motylica -y, f. 1) ber Blattermurin: 2) ber Gingemeibemurm ber Chafe.

Mowa -y, f. 1) ble Sprade; 2) Reve. Mowca -y, m. ber Rebner. [jageu. Mowie, se. nd. 3. reven, precen, Mownica -y, m. bie Rebnerbubne. Mowność -i, f. bie Rebfeligfeit.

Mozajka -i, f. ble Dofait, Defait. arbeit.

Mozajkowy -a, -e, a. Mofait. Mozdzek -dzku, m. d. bas Gebirn.

Mozdzen -enia, m. v. sworzen, ber Sperrnagel, Spannnagel.

Mozdzierz -a, m. ter Dorfer. Możdzierzowy -a, -e, a. Morfer. Moze, von modz. I) er, fie, es fann;

2) ad. es fann fein, vielleicht, es ift moglich.

Mozg -u, m. bas Bebirn.

Mozgownica -y, f. ber Gebirnfaften. Mozgowy -a, -e, a. Gebirne, Sirne. Mozna, ad. man fann, es ift moglic. Mozność -l, f. 1) bie Dioglichteit,

bas Bermegen; 2) bie Dlacht. Moznowladzca -y, m. ber Ariftofrat.

Moznowladztwo -a, n. bie Arifto. fratie. Mozny-a,-e,a. 1) moglich; 2) mach-

tig, eraftig, vermogent ; auch: wohlhabend, reich. [Anftrengung. Mozol -u, m. Die Dube, Bladerei, Mozolic sie, st. nd. 3. r. fich plagen, fich febr anftrengen.

Mozoiny -a, -e, a. -nie, ad, muh. felig, mubevoll. Mroczyc, st. nd. 4. finfter merben;

- sie, r. fich verbunfeln, auch: ein finfteres Beficht maden. Mrok -u, m. v. zmrok, bie Abend.

bammerung, Dammerung. Mrowczany -a, -e, a. Ameifen-;

spirytus -, - Spiritus. Mrowczy -a, -e, a. Ameifen.

Mrowie .ia, n. 1) ein Saufen Amei. ien, ein Geminimel von Ameijen; 2) bas Schaubern unter ber Saut, ber Schauber. fenftein. Mrowik, mrowinek -a, m. ber Amei.

Mrowisko -a, n. 1) ber Ameifenhau. fen; 2) ein großem Saufen, bas Wemubl. weczka, Mrowka -i, f. bie Ameife, d. niro.

Mrowkojad -a, m. ber Umeifenfrejier, Ameifenbar, [lowe. Mrówkolew -lwa, m. ber Ameijen-

Mrowkolow -a, m. ber Ameifenja. ger, ein Bogel.

Mrownik -a, m. ber Ameifenicharrer (verwandt nit nirowkojad, Amei. Mauerrfeffer. Mroz -u, m. 1) ber Greft; 2) bot. ber

Mrożny -a, -e, a. -zno, ad. froftig, Mruczeć, st. nd. 2. brummen.

Mruczenie -a, n. bas Brummen. Mruczydlo -a, n. ber Brummbar. Mrug -a, m. ber Murmelfifd. Mrugac, st. nd. 1. blingeln mit ben Mugenliebern, minten.

Mrugawki -wek, pl. v. rzesy, bie Augenwinirern.

Mruk, m. 1; -u,bas Brummen; 2) -a, ber Brummbar. Mrukliwość -i, f. bas murrifde Be-

Mrukliwy -a, -e, a. murrifd, brummenb. Izumachen. Mruzyc, st. nd. 4. bie Mugen balb Mrzana -y, f. v. kielb, ber Grunb.

ling, ein Rifd. Mrzec, st. nd. 2. 1) Sunger leiben;

2) fterben; v. umlerac. Mseic sie, et. nd. 3. r. fich rachen. Msciciel -a, m. ber Racher. [fucht. Msciwosc -i. f. bie Radgier, Rade Msciwy -a, -e, a. radgierig, radi-Msza -y, f. bie Deffe. Mszal -u, m. bas Dlegbuch.

Mszec, et. nd. 2 bemoojen. Mszyca -v, f. 1) bie Blattlaus, 2) bie Rrautraure; 3) bot, bas Schaben., Mottenfraut.

Mszysty -a, -e, a. moofig, bemooft. Mucha .y, f. bie Bliege; - kolgca, Stechfliege.

Muchojadka -i, f. 1) v. mucholowke; 2) bot. bas Bliegenfrant. Mucholowka -i, f. v. muchojadka, ber Bliegenichnarper, ein Musled, ot. nd. 2. muffen, gezwun-Bogel.

Muchomor -u, m. muchorowka -i. f. muszarka -i, f. bot. ber bliegenidmamm.

Muchotrzew -iu, m. v. myszotrzew, bot. bas Bauchheil.

Mudzic, st. nd. 3. verfaumen, auf-

Meil, m. 1) -a, bas Daulthier, ber Maulefel; 2) -u, ber Schlamm. Mularczyk -a, m. ber Dlaurer. Ge-

felle, . Lehrling. Mularka -i. f. 1) bie Maurerefrau; 21 bie Daurerarbeit.

Mularski -a, -ie, a. Maurer. Mularstwo -a, n. bas Dlaurerhanb. Mularz -a, m. ber Daurer. [werf. Mulic, st. nd. 3. verfdlammen. Mulica -y, f. bie Dlaulefelin.

Mulisty -a, -e, a. jolummig. Multanki -nek, pl. eine mehrflotige Robenfeife.

Multyplikacya -i, f. bie Multiplieation; v. mnozenie.

Mumia -i, f. tie Dinnie. Mundur -u, m bie Montur. Mundurowac, st. nd. 2. montiren, Munsztuk -a, -u, m. bas Munbftud an einem Blafeinftrumente, an einem Bferregaum; v. wedzidlo. Mur -u, m. bie Dlauer; pruskl mur, bas Tadmert; babi mur, bot. ber

Barlappe; v niedzwiedzia lapa. Murawa -y, f. ber Rafenplas. Murek -rka, m. 1) eine fleine Dlauer; 2) bie Dauerblenbe, Rifde.

Murlat -u, m. bie Dauerlatte. Murotom -u, m. 1) ber Dlauerbreder, bas Brecheifen; 2) bie Rar-

taune. Murowac, st. nd. 2. mauern. Murowany -a, -e, p. maffin, gemauert.

Murowka -l. f. ein Mauerziegel. Murowy -a, -e, a. Dauer . [maden. Murzyc, et. nd. 4. berugen, ichwarg Murzyn -a, m. ber Dlobr, Reger. Murzynek -nka,m. ber Dichrenfopf,

ein Bogel. Murzynka I.f. Die Dobrin, Regerin. Murzynski -a, -le, a. Mohren., Dieger ..

fgung. Mus -u. m. ber 3mang, bie Dothi-

fimmiegeln. gen fein. Muskac, st. nd. 1. ftreicheln, fich Muslin -u, m. ber Duffelin, ein fdaumen. Beug. Musować, st. nd. 2. mouffiren, Mustra -y, f. bas Erereiren, bie [muftern. Mufterung. Mustrowac, st. nd. 2. einerereiren, Muszarka -i, f. v. muchomór, bot. ber Bliegenichmamm.

Muszelka -l. f. d. 1) eine fleine Mufdel; 2) bie garbenmufdel. Muszka -i, f. 1) d. eine fleine Bliege; 2) ein Sominfrflafterden.

Muszkat -u, m bot. 1) bie Dustatennuß (galka); 2) ber Dlusfatenbaum. Muszkatela -l. f. 1) bie Dusfaten-

birne; 2) ber Dustatellerwein. Muszkatowy, muszkatolowy -a. -c, a. Mustaten., 3. B. - kwiat. Mustatenbluthe; - galka, Dus-

fateunus. Musckiet -u. m. oie Dusfete. Muszkictyer, muszkietnik -a, m. ber Dustetier. Muszkul -u, m. ber Dustel.

Muszkulowy -a, -e, a. Mustel. Muszla -i, f. bie Dufchel Muszlowiec -wen, m. ber Schnet .. fenfrebe, Rablidmang. Muszlowy -a, -e, a. Dlufchel.

Musztarda -v, f. ter Dioftrid, ber angemachte Cenf. Muszy -a, -e, a. Fliegen.

Muterka -l.f. bie Gdraubenmutter. Muza -y. f. bie Dufe. Muzulman -a, m. ber Mufelmann,

Dabomebaner. Muzyczny -a, -e, a. Mufif. Mazyk, muzykant -a, m. ber Du-Muzyka -l, f. bie Dufit. | fifue. Muzykalny -a, -e. e. mufifalifd. Myc, et. nd. 2. 1) majden; 2) fceu-

ern; v. szorować. Mydelnik -a, m. 1) bie Geifenbu bfe. bas Geifenbeden (mydlnica); 2)

bot, bas Ceifenfraut; v. mydlo. Mydlany -a, -e, a. Geifen- (Blafe, banka). Mydlarnia -i, f. bie Geifenfieberei.

Mydlarski -a, -ie, a. Geifenfieber. Mydlarstwo -a, n. bas Seifenfieber handmert, bie Geifenfieberei

Mydlarz -a, m. ter Geifenfieber. Mydlasty -a, -e, a. jeificht, feifen-

Mydleniec .nca, m. ber Seifenftein, Spedftein.

Mydlic. st. nd. 3. feifen, einfeifen. Mydliny -in, pl. bas Geifenwaffer, Geifmaffer.

Mydlo -a, n. bie Geife.

Myk, i. foub! flugs!

Mylic, st. nd. 3. sie, r. fich irren, irre merben. Mylny -a, -e, a. -nie, ad. irrig, trug-

Mysl -i, f. 1) ber Bebante; 2) ber [im Sinne haben. Mysleo, st. nd. 2. benten, finnen, Mysliwice -wea, m. ber Jager.

Mysliwski -a, -ie, a. 3ager., Jagb. Bagomefen. (Horn). Mysliwstwo -a, n. bie Jagb, bas

Mysliwy -ego, m. ber Jager. Mysz -y, f. bie Maus; pl. myszy,

bie Reifel, eine Salebrufenfrantbeit bei Bferben; v. zolzy. lfefarbig. Myszaty -a, -e a. maujegrau, mau-Myszka -i, f. d. ein Dauschen.

Myszkować, at. nd. 2. maujen, bafden, Jagb worauf maden. Myszolów -a, m. ber Buffarb, Mar.

Myszolowka-i, f. ber Daufehabicht. Myszotrzew -iu. m. bot. bas Ranariengras, Beifigfraut, v. myszy

Myszy -a, -e, a. 1) Maufe .; 2) bot. myszy ogon, Maujejdmanz; jeczmien -, auch wyczyniec, bas Daufeforn; - e uszko, Daufe. öhrlein; myszy her, m. bas Banb. gras; v. trawa wstęgowa. [lobn. Myto -a, n. ber Sobn, bas Befinbe. Mzvc, st. nd. 4. fein regnen, riefeln. Mzysty -a, -e, a. riefelig, gang fein, wie Staub; deszez mzysty, ber Staubregen, bas Riefeln.

wiber, gegen.

Na, eine Bartifel, melde in Bufammenfegung mit Beitwortern 1) etwa fo viel, als: viel, voll, in Menge; auf, jur Genuge, etmas, ein wenig; 2) entweber bie pollenbete Banblung, ober eine Bermehrung u. f. m. bebeutet.

Nabajac, st.dk.1. (bajac, nd. 2.) recht viel ichmagen, viel voridmagen. Nabarlozve, st. dt. 4. (barlozve. nd.) linflath machen, verunreini.

gen, Bireftrob ftreuen, Nabawic, st. dk. 3. nabawiac, nd. cz. 1. erfullen, verurfachen, gufub.

ren; - sie, r. fic jur Benuge ergoben, amufiren. Nabechtac, st. dk. 1. einem viel

einreben, einfluftern. Nabial -u, m. v. mleczywo, bas

Mildwert. Nabić, et. dk. 3. (nabijać) 1) voll-

fclagen, einfclagen; viel tobten, fclachten; vollfullen; 2) laben; sobie czem glowe, fic mit etwas ben Ropf anfullen.

Na, prp. auf, an; ju, in, bei, fur; Nabiedzie sie, st. dk. 3. recht viel auefteben, leiben. Nabiegac, st. nd. 1. nabiedz. dk. 2.

anlaufen, anichwellen; nabiegac sie, r. fich mube laufen, genugfam berumlaufen. [geichwollen. Nabiegly -a, -e, p. angelaufen, an-Nabiérac, st. nd. 1. nabrac, dk. 2. 1) annebmen, icopfen anichwellen: 2) viel nehmen, jaffen, gunehmen, befommen.

Nabijac, st. nd. 1. nabic, dk. 3. far ben, vollfullen, einmaiichen Nabiodrki -ow, pl. bie Buftftude an ber Ruftung, ober am Pferbe.

geidirr. Nablotnik -a,m. bie Bfublidnepfe. Naboj -u, m, bie Labung, Batrone. Nabozenstwo -a, n. bie Anbacht, ber Gottesbienft.

Nahoznica -y. f. v. dewetka. bie Scheinheilige, Betichmefter, grominterin,

Naboznis -ia, m. ber Freminler, Unbachtler, Betbruber, Scheinbeilige.

[migfeit. Nabozność-i, f. bie Anbacht, Grom.

232

Nabozny -a,-e, a. -nie, ad, fromm, anbachtig.

Nabrać, st. dk. v. nabiérać. Nabroic, st. dk. 3. viel Unbeil ftif.

ten, aurichten. Nabrzmialość -i, f. eine Anfamel.

lung, eine angefdmollene Stelle, eine Beidmulft. Nabrzmiec, st. dk. 2, anfdmellen,

anlaufen; (nabrzmiewać, cz. oft anfdwellen.)

Nabudować, st. dk. 2. (budować, nd.) recht viel bauen.

Nabutwialy -a, -e, p. von Mober angegriffen. Nabyc, st. dk. nabywać, nd. 1. er-

werben, erlangen, an fich bringen, anichaffen, faufen. Nabycie -ia, n. Die Acquifition, bas

Ermerben, bie Ermerbung. Nobywca -y, m. ber Ermerber, merbunge .. Raufer.

Nabywczy -a, -e, a. erlangbar, Gr. Nac -i. f. bot. bas Rrauterich, bie Blatter ber Bemadie.

Nacechować, st.dk.2. v.cechować, bezeichnen

Nachodzić (kogo), st. dk.3. 1) úberrafden, überfallen; 2) überlaufen; - sie, r. viel geben, fich mube geben. Nachowac, st. dk. 1. recht viel auf-

bemabren, vermabren. Nachuchac, st. dk. 1. vollhauchen; v. eliuchać.

Nachwytac, st. dk. 1. viel fangen, greifen; v. chwytac.

Nachylic, st. dk. 3. nachylac, nd. 1. cz. binneigen, beugen.

Naciągać, st. ud. cz. 1. naciągnąć, dk. 2. fpannen, aufzieben, reden; (noge) naciągnąć, einrenten; cz. [5013. ofter aufrieben u. f. m.

Naciagadlo -a, n. bas Red., @perr. Naciagany -a,-e,p. (mowa, slowa) gezwungen.

Naciec, st.dk. 2 (oiéc, nd. 2.) bineinfliegen, bineinregnen.

Nacierac, st. nd. 1. natrzec, dk. 2. 1) einreiben; 2) einbringen, Ios. fturmen; 3) komu uszu, einem

ben Ropf mafden. Nacierpiec sie, st. dk. 2. viel aus-

fteben, viel gelitten baben. Nacieszyć się, st. dk. 4. r. fich fatt

freuen, fich genugfam ergoben.

Nacinac, st. nd. 1. naciąć, dk. 2. 1) anbauen, einhauen, umbauen; 2) in Menge fallen, (Solg) hauen. Naciety -n. -c, p. 1) eingehauen, eingeschnitten; 2) angeriffen, an-

getrunfen. Naciosać, st. dk. 2. naciosywać, nd. cz. 2. anhauen.

Nacisk -u, m. ber Drud, bas Bebrange; v. natlok.

Naciskać, st. nd. 1. aufbruden, bruden; in Dlenge mo bineinwerfen; naciskiwać, cz. nacisnąć, dk. 2. Naczelnictwo -a, n. bie Oberauf. ficht, ber Oberbefehl.

Naczelnik -a, m. ber Dberbefehle. haber, Oberauffeler, Director, Chef, Saurtling.

Naczelny -a, -e, a. Obers. Naczerpac, st. dk. 2. in Menge fcorfen, v. czerpac.

Naczynac, st. nd. 1. nacząc, dk. 2. anfangen. Naczynie -ia, n. ein Befag, Be-

foirr; naczynia krwawe, krwionosne, bie Blutgefäße.

Naczytać się, st. dk. 1. fic fatt lefen. Nad, prp. über, auf, bazu, barüber, an, gegen, an, 3. B. nad glowa, über bem haupte; nad Wisla, an ber Beichfel.

Nadac, st. dk. 2. nadymac, nd. 1. aufblafen, aufblaben. Nadać, st. dk. 2. nadawać, nd. cz. 1.

aufgeben, geben, verleiben. Nadanie -ia, n. Die Berleihung. Nadaremny -a, -e, a. -nie, ad ber-

geblich, unnus. Nadarzac, st. nd. 1. nadarzyc, dk 4. 1) jemanben mit etwas beiden. fen; 2) - sie, r. fich ereignen, tref. Stifter. fen, barbieten. Nadawca -y, m. Der Berleiber, Nadazyc, st. dk. 4. im Stanbe fein

etmas gu thun. Nadbiegac, st. nd. 1. nadbiedz, dk. 2. herbeilaufen, angelaufen [einnahme. fommen.

Nadbor -u, m. bas Blue, bie Debr-Nadchodzić, st. nd. 3. nadejść, dk. berantommen, berbeitommen; einlaufen (o nowinach).

Nadciagac, st. nd. 1. nadciagnac, dk. 2. 1) berangieben, beranruden;

2) angieben, noch mehrgieben, (ause Nadmierzae, st. nd. cz. 1. nadmie. gieben), bağ es langer mirb.

Naddawac, st. nd. 1. naddac, dk. 2. noch mehr jugeben, mehr als nothig, barüber geben. [Mufgelb. Naddatek -tku, m. bie Bugabe, bas Naddziad -a, m, ber Urgroppater. Nadedrzwie -i, pl. bie Dberichwelle,

bie Bergierung über ber Thure Nadecie -ia, n. bas Aufblaben,

Mufblafen.

Nadejscie -la, n. bie Unfunft. Nadeptac, st. dk. 2. politreten, np.

blotem pokoj, Roth ins 3immer an ben Stiefeln bringen. Nadeptywać, st. nd. 2. nadepnać.

dk. 2. auf etwas treten. liebr. Nader, ad. überaus, ungemein, gar Nadeslac, st. dk. 2, nadsylac, nd. 1. ez. herbeifmiden, Gulfe ichiden, uber., guididen, gu., überfeuben, beranichiden.

Nadetose -i, f. 1) bie Aufgeblafenbeit ; 2) Schwulftigfeit (bes Stole). Nadety -a, -e, p. 1) aufgeblafen; 2) fdwulftig (vom Styl). [punft. Nadglownik -a, m. ber Scheitel-Nadgradzać, st. nd. 1. nadgrodzić, dk. 3. belobnen ; v. nagradzac.

Nadgrobek -bka, m. v. nagrobek, bas Grabmahl, Die Grabidrift. Nadgroda -y, f. v. nagroda, bie

Belohnung.

Nadlezdzac, st. nd. I. nadlechac. dk. 2. angefahren, angeritten fom-

Nadkladać, st. nd. I. nadlozyć, dk. 4. anftuden, noch mehr bingulegen.

bingufügen. Nadlatywać, st. nd. 2 nadlecieć, dk. 2. berbeifliegen, beranfliegen,

beranlaufen: v. nadbiedz. Nadlesniczy -ego, m. ber Ober-

Nadliczyć, st. dk. 4. nadliczać, nd.

oz. 1. barüber, ju viel gablen. Nadlotka -l, f. bie Blugelvede, bie Rrufte bei Rafern. [lich.

Nadludzki -a, -ie, a. übermenfc. Nadmiar -u, m. bas llebermaß, ber Ueberichuß; v. superata.

Nadmieniać, st. ud. 1. nadmienić, dh. 3, ermabnen, bemerfen, berub.

ren.

rzyc, dk. 4. gu viel meffen, mit einer Bugabe meffen.

Nadmuchac, st. dk. 1. voll blafen. viel blafen; v. dmuchao.

Nadmurowac, st. dk. 2. anmauern; v. niurowac. [ubernaturlich. Nadnaturalny -a, -e, a. -nie, ad. Nadnosic, st. nd. 3, nadniesc, dk. 2. etwas auf Die Geite ichieben. Nadobny -a, -e, a. -nie, ad. fcon.

nieblich, anmuthig, bolb. Nadol, ad. berunter; nadole, unten, parterre, ju gleicher Erbe.

Nadolek .lka, m. ber Untertheil eines Rleibes.

Nadoreczu, nadoredziu, ad. miec. etwas bei ber band baben.

Nadplynge, st. dk. 2. berantommen (gu Baffer), beranichwimmen; v. nadejsé. [naturalny. Nadprzyrodzony -a, -e, a, v. nad-Nadpsue, st. dk. nadpsować, nd. ez. 2. ein wenig vertetben ; nadpsuty,p.ein wenig verborben,anbruchig. Nadrabiae, st. nd. 1. nadrobie, dk. 3, 1) czem, fich burd etwas au bel-

fen juden; 2) über bie Berpflich. tung arbeiten, etwas bingumaden. binguarbeiten; 3) nadrobie chieba, Brot einbroden. Nadrzec, st. dk. 2. 1) anfangen au

reißen: 2) recht viel gerreißen. Nadskakiwae, st. nd. 2. cz. nadskoczyć, dk. 4. 1) entgegen geiprungen fommen; 2) komu, fich um jemanbes Gunft bewerben, fich bei jemanbem einzufdmeideln fuden, jemanbem ben bof maden. Nadstawiae, st. nd. 1, cz. nadstawic, dk. 3. 1) porhalten, binbalten,

entgegenfonimen; 2) anftuden, an-Nadszarzac, st. dk. 1. ein wenig ab-Nadsztukować, st. dk. 2. anftuden: v. sztukować.

Nadto, ad. überbies, ju viel, gu febr. Naduzycie -la, n. ber Digbraud. Naduzywać, st. nd. 1. naduzyć, dk. 4. migbrauden.

Nadwatlac, st. nd. 1. nadwatlic, dk. 3. ichwach machen, ichmachen. Nadwatlec, st. dk. 2. fcmad mer-

ben, Schaben leiten.

Nadwazyć, st. dk. 4. über bas Bewicht geben, barüber miegen. Nadwerezac, st. nd. 1. nadwerezve, dk. 4. fcmader machen, befchabigen, verleben, übertreten (prawo). Nadwiązać, st. dk. nadwięzywać, st. nd. 2. bingubinben. [befinblich. Nadworny -a, -e, a. bof., am Sofe Nadworze, ad, brausen.

Nadybac, st. dk. v. zdybac. Nadymac, st. nd. 1. nadąc, dk. 2. aufblaben; - sie,r. fich aufblaben. Nadymic, st. dk. 3. voll rauchen, v.

dymić.

Nadzieja -i, f. bie Soffnung. Nadzienie -ia, n. bas gullien, Rull. Nadziewać, st. nd. 1. cz. nadziać, dk. 2. vellftepfen, füllen. Nadzor -u, m. bie Dberaufficht.

Nadzwyczajność -i, f. bie Ungewohnlichfeit, etwas Geltenes. Nadzwyczajny -a, -e, a. -nie, ad, außerorbentlich, ungewöhnlich.

Nagabac, st. dk. 1. nagabywac, nd. cz. 2. anfecten, beläftigen, neden. Nagadac, .t. dk. 1. viel reren, vor-Plaubern; - sie, r. fich fatt reten, Nagana -y, f. ber Tabel. [plaubern. Naganiac, st. nd. 1. 1) antreiben, (np. do pracy) auf etwas bintreiben, binjagen; 2) tabeln, einem Bormurfe machen. feinemerth. Naganny -a, -e, a. tatelhaft, ta-Nagarniac, st. nd. 1. nagarnac, dk. 2. bineinfebren, icharren.

Nagi -a, -ie, a. -go, ad. nadt. Naginac, st. nd. 1. nagiac, dh. 2. anbiegen, ein wenig biegen, beugen. Naglie, st. nd.3. notbigen, antreiben,

in jemanben bringen. Naglowek -wka, m. 1) bas Ropigeftell am Pferbegaum; 2) ber Gaubringenb. Nagly -a, -e, a. -le, ad. pleblich.

Nagniotek -tka, m. bas Subnerange, ber Leichtern; v. odeisk. Nagnoic, v. gnoic.

Nagose -l, f. nageta -y, f. bie Madtheit, Blege. Nagotować, st. dk. 2. recht viel fo-

den; v. gotować. Nagradzać, st. nd. 1. nagrodzić, dk. 3. v. nadgradzac.

Nagrobek -bka, m. v. nadgrobek. Nagroda -y, f. v. nadgroda.

Nagrodny -a, -e, a. Belohnungs., belobnbar. Bergelter. Nagrodziciel -a, m. ber Belohner, Nagromadzac, st. nd. 1. nagro-

madzic, dk. 3. viel zufammenbau-[2. anbeißen, annagen. Nagryzac, st. nd. 1. nagryżć, dk. Nagryzmolić, st. dk. 3 jujammenidmieren, binfcmieren; v. gry-

v. grzeszyc. Nagrzeszyc, st. dk. 4. viel funbigen. Nagrzewac, st. nd. 1. nagrzac, dk. 2. marmen, ermarmen, warm machen. Nagrzewacz -a, m, ber Barmer, Bettmarmer.

Nahalasować, st. dk. 2. viel garm und Spettatel maden; v. halaso-

Naigrawac sie, z kogo, st. nd. 1. r. über jemanben fpotten, fich luftig [turliche Offenheit.

Najwnoso -i, f. bie Raivitat, na-Naiwny -a, -e, a. -nie, ad. naiv, unbefangen, ungefucht, ungefun-

Naj-, eine Borfplbe, welche aus bem Comparatio ben Superlatio bilbet, 3. B. dalej-najdalej, am weiteften; gorszy-najgorszy, ber árgfte; pierwej - najpierwej, au-Streifjug. perberft u. f. w. Najazd -u, m. ber Ginfall, Ginbrud, Najecie -ia, n. najem -jinu, m. bas Dliethen, ber Tagelobn.

Najemnica -y, f. bie Tagelobnerin. Najemniczy -a, -e, a. Tagelobnere. Dietblinge. Dietbling. Najemnik -a, m. ber Tagelobner, Najemny -a, -e, a. Miethe., bermietbbar.

Najesc się, st. dk. 2. najadać się, ud. cz. 1.r. fich fatt effen. [bungen. Najety -a, -e, p. gemiethet, ge-Najezdnik -a, m. ber Befebber, einer ber Ginfalle in frembes Bebiet macht. Najezdzać, st. nd. 1. cz. najechać,

dk. 2. 1) befehben, Ginfalle machen; 2) na kogo, auf jemanben logreiten. Najezve, st. dk. 4. emporftrauben, binaufftreichen; - sie, r. fich aufblaben, fich emperftrauben, v. jeżyć. [2. miethen, vermiethen. Najme wać st. nd. 2. cz. nając, dk.

Naiprzod, ed. juerft, vorerft. Nakadzać, st. nd. 1. nakadzić, dk 3. rauchern, berauchern.

Nakapac, sk. dk 2, morauf bintropfen, bintraufeln; v. kapac. Nakarbowac, st. dk. 2. einterben, aufferben; v. karbowac.

Nakarınic, st. dk. 3. fattigen, frei-

ien, nabren; v. karmic. Nakaz -u, m. ber Befebl, bas Gebeiß.

Nakazywać, st. nd. 2. cz. nakazać, dk. 2. anbefehlen. Nakierować, st. dk. 2. mobin rico.

ten, lenten; v. kierowac. Nakisnac, st. dk. 2. in Babrung übergeben, fauer werben, v. kisngo.

Naklad -u, m. 1) ber Aufmand, bie Ausgabe; 2) ber Berlag, bie Auflage.

Nakladae, st. nd. 1. nalozyc, dk. 4. 1) auflegen, neue Auflagen machen;

2) dk. naklase, binauflegen, auflaben, bineinlegen; 3) bie Roften bergeben; - sie do czego, fich an etmas gewöhnen. Naklamac, st. dk. 2. viel porlugen

unb erbichten ; v. klamac. Naklaniac, se. nd. I. cz. naklonie,

dk. 3. bewegen, bestimmen; - sie do czego, r. fich binneigen, entfoliegen; naklaniac sie do woli. recht viel Berbeugungen und Complimente maden; v. klaniac sie. Nakloc, et. dk. 2. 1) anfteden, an-piden; 2) viele erftechen, niebermachen; v. kloc.

Naklopotać się, st. dk. r. 2. fich abbarmen, fich febr gramen, fich viel Rummer und Gorgen machen,

Nakonieo, ad. enblich, gulest,

folieglid. Nakopac, st. dk. 2. genug aufgraben ; - sie, r. fich burche Graben abmuben; v. kopać. Ikopcić. Nakopeie, st. dk. 3. voll rauchen; v. Nakosić, st. dl. 3. recht viel maben; - sie, r. fich burde Daben abmit.

Ben; v. kosić. Nakpić się z kogo, st. dk. 3. fich uber femanb (gur Benuge) recht

luftig machen; v. kpic. Nakrajac, et. dk. 2. viel foneiben, einschneiben; v kralac.

Nakrapiac, st. nd. I. nakropić, dk.

3. beiprengen, befprenteln.

Nakrapiany -a, -e, p. gefprenfelt, idedia. [krasc.

Nakraso, st. dk. 2. viel fteblen. v. Nakręcać, st. nd. 1 nakręcić, dk. 3. 1) wobin breben, gieben, lenten; umbreben, umlenten; - zegarek, bie Ubre aufgieben; 2) (stowa), geben. | mit Rreibe beftreichen. Nakredowac, sk. dk. 2 anfreiben, Nakruszyć, st. dk. 4. einbrodeln. einfrummeln, v. kruszyć Nakrycie -in, n. 1) bas Deden; 2) bie

Dede, Bebedung; 3) bas Gebed, Tifchzeug.

Nakrywac, st. nd. 1. nakryć, dk. 4. beden, gureden, bebeden. freder. Nakrywacz -a, m. ber Deder, Tafel. Makrywadlo -a, n, ein großer Dedel. Nakrywalny -a, -e, a. jum Deden geeignet, bestimmt; bebedbar. Nakrywka -i, f. ber Dedel.

Nakrzyczeć się, st. dk. 2, r viel Barm maden, fich fatt fdreien; v. Nakrzywiac, st. ud. 1. nakrzywie,

dk. 3. frummen, ein wenig frum. men; v. krzywić. Naksztalt, ad. gleichfam, wie.

Nakue, st. dk. 2. recht viel ichmieben: v. kuc. (baufen; v. kupic. Nakupic, et, dk. 3. anbaufen, auf. Nakupować, of, dk. 2, recht viel ein. faufen, auffaufen, v. kupować. Naknrzye, st. dk. 4. poliftauben, be-

flauben; v. kurzyć Naladowac, et. dk. 2 auffaben, belaten; v. ladowac.

Nalaniac, st. dk. nalamywać, nd 2 1) etwas anbrechen; 2) viel breden; v. lamac.

Nalany -a, -e, p. eingegoffen, voll-gegoffen, eingeschenft. Nalapac, st. dk. 2. in Menge, viel fangen; v. lapac.

Nalatae sie, st. dk. I. fich mube. eter fatt laufen; v. latac.

Nalazie sie, el. dk. r. 3. fich mube geben, v. lazic. [toon vielen) Nalceiec, st. dk 2, bincinfliegen Naleczowaty -a, -e, a. bintenartig. Nalegac, of nd. 1. na kogo, in je. manben beftig bringen, femanben mit Ungeftuni bitten. Bitten. Naleganie -ia, x bas bringente Nalewac, st. nd. 1. cz. nalac, dk. 2. eingiegen, einschenfen, vollgießen. Nalewka -i, f. ein Befaß gum Biegen, Gingiegtanne; d. nalewaczka.

Nalezca -v, m. ber ginber. Nalezeo, st. nd. 2. 1) gehoren, jemanbem angeberen; - sie, r. (co koinu), aufommen; 2) należeć

sie (gdzie), fich fatt liegen, lange gelegen baben; v. lezec. Nalezne -ego, n. ber ginbelohn.

Należnik, naleśnik -a, m. bie Plinfe.

Naleznose -i, f. v. nalezytose, bie Borberung, bas ju Forbernbe. [rig. Nalezny -a, -e, a. gebührent, geho. Nalezytość -i, f. v. nalezność.

Nalezyty -a, -e, a. -ycie, ad. v. stosowny, gebührend, geberig. Naliezye, st. dk. 4. aufzablen; v. li-

czyć. Nalog -u, m. bie usle Angewohnbeit. Nalogowy -a, -e, a. Gewobubeite., angewöhnt. Beifchlaferin.

Naloznica -y, f. bas Rebeweib, bie Nalozyć, v. nakladać

Nalupac, st. dk. 2. eine Menge fpalten; v. lupac. [len; v. macac. Namacac, st. dk.1. anfühlen, befub. Nantalowae, st. dk. 2. aufmalen, recht viel biumalen; v. malowac. Namarzuge, st. dk. 2. aufrieren, bom Groft leiben; v. marznąc. Namaszczac, st. nd. 1. namascic,

dk. 3. 1) falben, einfalben; 2) bie lette Delung geben. Namaszezenie -a, n. bie lette Delung, Galbung.

Namawiac, st. nd. 1. cz. namowić. dk. 3. bereben, überreben.

Namazac, et. dk. 2. 1) befalben, befdmieren; 2) viel fdmieren.

Nameczyć się, st. dk. 4. r. fich recht lange qualen, fich tuchtig aboualen. Namiatac, st. nd. I. namiesc, dk. 2. mo bineinfegen, tehren, auf einen Baufen febren. [bie Gabeltrobbel. Namiecznik -a, m. bas Bortepee, Namieknąc, st. dk. 2. etwas weich

merben; v. mieknac. Namieniac, v. nadmieniac.

Namierzwic, st. dk. 3. gut bungen, miften; v. mierzwie.

Nam Namierzyć, st. dk. 4. voll meffen, recht viel aufmeffen; v. mierzve. Namiestnietwo -a, n. bie Ctattbalterfchaft.

Namiestnik -a. m. ber Statthalter. Namieszac, st. dk. 1. viel bineinmifchen; v. mieszac. Namieszkać się, st. dk. 1. mo lange

mobnen bleiben; v. micszkac. Namietnose -l. f. bie Leibenfchaft. Namietny -a, -e, a. -nie, ad. Itibenichaftlich.

Namiot -u, m. bas Belt, Lager; d. namiotek, ein Beltchen, ber Thronbimmel; v. baldachin

Namiotnik -a. m. ber Beltmacher. Namiotowy -a, -e, a. Belt. Namlec, st. dk. 2. recht viel mah-

len ; v. mlec. Namiocie, at. dk. 3. recht viel. brefdien; - sie, r. fich mube bre-

fchen. Namnozyc, st. dk. 4. febr vermeb. ren; - sie, r. fich baufen, fich febr permebren; v. mnozyć.

Namoczyć, st. ak. 4. einweichen, nak maden: v. moczyć.

Namodlić sie, st. dk. 3. r. recht piel beten, fich fatt beten, v. mo-[naß werben, v. moknąc. dlic. Namoknąc, st. dk. 2. burdnaffen, Namordować, st. dk. 2. febr viel morben, ermorben, v. mordowac. Namotac, st. dk. 1. recht viel auf. bafpein, aufwideln; v. inotac. Namowa -y, f. bie lleberrebung. Namrzec sie, st. dk 2. r. lange ge-

nug Sunger leiben; v. mrzec. Namydlac, st. nd. 1. namydlic, dk. 3. einfeifen, mit Geife einfdmieren, einreiben.

Namykać, st. nd. 1. namknać, dk. 2. meiter binruden (etwas); - sie. r. fich weiter binruden. [magung. Namyst -u, m. tie Ueberlegung, Gr-Namyslac, st. nd. 1. namyslic sie, dk. 3. r. fich befinnen, bebenten, etmas überlegen. ermagen. Namyslanie -ia, sie, n. langes

Madbenten; namyslenie się, ber Entichluß. Namysinie, ad. bebachtiam, mit

lieberlegung, mit Beracht.

Nankin -u, m. ber Mantin, ein Beug. Nanosić, st. dk. 3. viel berbei holen, tragen; v. nosie.

Naniszczyć, st. dk. 4. recht viel ver-

berben, vernichten; v. niszozyc. Naobeinac. st. dk. 1. recht viel (1. 28. Mefte) abhauen, v. obeinac. Naobiecywać; st. dk. 1. cz. recht viel und oft verfprechen; v. obie-

cywac. Naobierac, st. dk. 1. recht piel (Dbft) abnehmen, abpfluden, auch ab. fcalen; v. obierae

Naobrywać, st. dk. 1. recht viel ab. reißen; v obrywać.

Naobrzynać, at. dk. 1. viel abidnei. ben, v obrzynac.

Naocznie, ad. 1) augenfcheinlich, bor aller Augen; 2) in contumaciam. faugenideinlich, flar. Naoczny -a, -e, a Mugen-, (Beuge) Naodziewać, st. nd. 1. naodziać.

dk. 2 bebeden (ofter); barnber nehmen, 3. B. ben Mantel. ein Umichlagetud. Winte. Naostatek, ad. gulest, übrigene, am

Naostrzyć, st. dk. 4 fcharfen, fcharf maden; v. ostrzyć. Napad -u, m. ber Unfall, lleberfall.

Napadać, st.nd. 1. ez. napaść, dk. 2 überfallen, über etwas berfallen, auf etwas ftogen. ipakować. Napakować, st. dk. 2 vollpaden ; v. Napalic, st. dk. 3. einheigen, fart

einheißen; v. palic. Naparstek -tka, m. ber Fingerbut. Naparstnica -y, f. naparstnik -a, m. bot. ber gingerbut; - ezerwo-

na, ber rothe Singerbut, bas Gingerhutefraut (giftig). Napartose -i, f. 1) bie Sartnadig.

feit; 2) ein ungeftumee Berlangen. Naparty -a,-e,p. 1) hartnadig; 2) aubringlich bittenb, ungeftum verlan-

Naparzać, st. nd. 1. naparzyć, dk. 4. bruben, ein franfes Blieb baben; - sie, r. Dampfbaber gebrauchen. Naparzanie -ia, n. bie Babung,

aud bas Dampfbab. Napase .i, f. ber Unfall, lleberfall. Napasc, st. dk. v. napadać.

Napase, st. dk 2. fatt futtern, ab. futtern; v. pasc.

Napaskudzić, st. dk. 3. verunreinis gen, voll Unflath machen; v. pa-

skudzic. Napastliwy, napasciwy, napastniczy -a, -e, a. befebbenb, banbel.

füchtig. Sanbelmacher. Napastnik -a, m. ber Befehber. Napastować, st. nd. 2. überfallen angreifen, beunrubigen, oft mabnen. Napastwić się, it, dk. 3. r. nad ezein, fich an empas meiben, fein Muthden fühlen; v. pastwić sie. Napatrzyć się, st. dk. 4. r. fich fatt feben; v. patrzyć.

Napawać, st. nd. 1. cz. napojć, dk. 3. 1) öftere tranten, ju trinten geben; 2) napawać czem, erfullen, fattigen, einflogen.

Napecznieć, st. dk. 2. quillen, auf. quillen; v. pecznieć.

Napedzać, st. nd. 1. napedzić, dk. 3. bineintreiben, antreiben, gujagen, einjagen.

Napeknać, st. dk. 2. aufberften, einen Rig befommen; napekiwac, nd. 2. aufzuplagen anfangen.

Napelniac, st. nd. 1. napelnic, dk. 3. aufüllen, vollfüllen, Napelnienie -ia, n. bie Anfüllung,

Bollfüllung. Jing ! Napelniony -a, -e, p. angefüllt. Naperzyć się, st. dk. 4. r. fich auf. blaben, fich bruften, bid toun.

Napiatnować, st. dk. 2 ftempeln. branbmarfen; v. piętnować, pią tnować.

Napić się, st. dk. 3. napijać się, nd. ez. 1. r. 1) trinfen, einen Schlud thun; 2) fich fatt trinfen; 3) fich beraufden. [braten ; v. piec. Napiec, st. dk. 2. recht viel baden, Napieprzyć, st. dk. 4. tuchtig pfeffern. Napičrać się, st. nd. 1. cz.naprzeć

sie, dk. 2 czego, etwas burchaus haben wollen, verlaugen, etwas mit Bubringlichfeit begehren. Napiersnik -a, m. 1) ber Bruftlas:

2) bee Bruftriemen. Napiersny -a, -e, a. auf ber Bruft befindlich. Etiefel.

Napietek -tka, m. ber 21bias, am Napietrzyć, st. dk. 4. auftburmen; v. piętrzyć.

Napilować, st. dk. 2. anfeilen, recht piel feilen; v. pilowac.

Napinac, st. nd. 1. napiac, dk. 2. 1) anfpannen, auffpannen; 2) auf. fteden; 3) anfangen, anfabeln.

Napis -u, m. bie Auffdrift. Napisac, st. dk. 2. nieberichreiben,

fertig ichreiben, aufichreiben, ichrei-Erinfen. ben; v. pisac. Napitek -tku, m. ber Trunt, bas Napity -a, -e, p. trunten, betrunten. Naplakac się, st. dk. r. 2. jich fatt

weinen; v. plakac.

Naplecznik -a, m. ber Rudengurt. Napiesc, st. dk. 2. 1) viel flechten; 2) viel gufammen ichmaten; v. plesc. Naplesniec, st. dk. 2. anschimmeln,

mit Chiminel befchlagen; v. pleśniec. Naplodzić, st. dk. 3. viel erzeugen;

[v. pluc. v. plodzić. Napluc, st. dk. 2. binipeien, fpuden; Naplyw -u, m. ber Buflug, bas Bu-

ftromen. Naplywać, st. nd. 2. naplynać, dk.

2 gufliegen, guftromen. Napoczynać, st. nd. 1. napocząć, dk. 2. anfangen, ben Unfang maden; np. chleba napocząć, bas

Brot anfdneiben. Napodziw, ad. jum Erftaunen, er-

faunlich. Napogotowiu, ad. in Bereiticaft. Napoj -u. m. ber Trauf, bas Betrant (trunek).

Napoic, v. napawac. Napol, ad. jur Galfte, balb; na-

polumarly, bolbtobt; - spiacy, halb im Golaf. Napominac, et. nd. 1. cz. napo-

mniec, dk. 2. ermahnen, Napomnienie -a, n bie Ermah.

nung, bie einmalige; nepominanie, bas öftere Ermahnen. Napomknienie -a, n. bie Grwah. nung, furge Unbeutung, ein Winf.

Naponiykac, st. nd. 1. cz. napomknge, dk.2. furgermabnen, ju verfteben geben, einen Wint geben. Napotykać, st. nd. 1. cz. napo-

tknac, napotkac, dk.2. 1. begegnen, auf etwas ftogen. Napotym, -tem, ad. auf fpiterbin,

in ber Butunf"

Napowietrzny -a, -e, a. alles mas fich in ber Buft befinbet und gutragt, Lufte; n. p. zjawiska - ne, Lufte erideinungen.

Napozyczać, st. dk. 1. viel aufborgen, jufammenborgen; v. pozy-

Napracować się, st. dk. r. 2. ft. mube, fatt arbeiten; v. pracowac. Naprawa -y, f. bie Musbefferung,

bas Burechtmachen. Naprawiac, st. nd. 1. cz. naprawic, dk. 3. ausbeffern, wieber ber-

ftellen, gurechtmachen, Naprezac, st. nd. 1. naprezyc, dk. 4. fpannen, auffrannen, reden. Naprosić, st. dk. 3. 1) viel einlaben

np. gosci; 2) - sie, r. lange bitten; v. prosic. Naproszyć, st. dk. 4. beftreuen,

recht viel binftreuen; - sie r. fich ein wenig antrinten, beraufchen. Naprowadzac, st. nd. l. naprowa dzie, dk. 3. auf bie Gpur bringen, wohin führen, werauf lenfen.

Napryskac, st. dk. 1, worauf fori-Ben; v. pryskac. Naprząsc, st. dk. 2. recht viel fpin-

nen; v. prząść. Naprzeciw, naprzeciwko ad. u. prp. entgegen, gegennber.

Naprzemian, ad. wechfelsweife, abmedfelnb.

Naprzód, ad. pormarts. Naprzykrzać się, st. ud. 1. cz. naprzykrzyć się, dk. 4. laftig werben, belaftigen. Naprzykrzony -a, -e, p. laftig, be-

fben; v. psuc. fdmerlich. Napsuć, st. dk. 2. viel verber-Napuchlose -i, f. bie Infdmellung, fangefchwollen. Weidmulft. Napuchly -a, -e, p. aufgefcmollen, Napuchnąć, st. dk. 2. anfchwellen,

auffdwellen. Napuszac się, st. nd. 1. cz. napuszyc sie, dk. 4. fic aufblaben,

aufblafen, aufounfen. Napuszczac, st. nd. 1. napuścić, dk. 3. viel berein laffen, bereinlaufen laffen; co ezein, eine Sache mit etwas tranten, anlaf. [aufgeblafen. fen, anmachen.

Napuszony -a, -e, p. aufgedunfen.

Napychac, st. nd. ez. 1. napchnąc, dh. 2. einftopfen, einpolftern.

Narabac, st. dk. 2. recht viel bauen; -sie r. fich mube bauen; v. rabac. Narabiać, st. nd. 1. narobić, dk. 3. (czego), (viel) machen, anrichten, perurfachen.

Narachować, st. dk. 2. aufgablen. genug rechnen; v. rachować.

Narada -y, f. bie Berathidlagung. Naradzac, st.nd. cz. 1. naradzić, dk. 3. sie,r.berathichlagen, fich berathen. Naraic, st. dk. 2. jufchangen, gu-meifen, gufreien, v. raic.

Naramiennica -y, f. naramnik -a, m. bie Armfpange, bas Armbant. Armgierbe an Rleibern, bie Arm. diene.

Narazac, st. nd. 1. cz. (kogo) uara-zic, dk. 3. ausfehen, blosfiellen. Narcys -a, m. hot. bie Dargiffe; ((kilka gatunków.)

Narda -y, f. bot. bie Marbe. Narduszek -szka, m. bot. Borftengras; - scisniony, fleifes Borftengras, Pfriemengras.

Nardzewiec, st. dk. 2. von Roft angefreffen werben berroften; v. rdzewiec. (Dol3.) Narecze -a, n. ein Arm vell (3. B.

Narod -u, m. bie Mation, bas Bolf. Narodowość -i, f. bie Rationalitat, bas Bolfethumliche. Narodowy -a, -e, a. national-,

volfethumlich. Narodzenie -ia, n. bie Geburt;

narodzenie panskie, Beihnachten. Narodzić, st. dk. 3. gebaren; - się r. geboren merben.

Narosic, st. dk. 3. bethauen.

Narosl -a, m. 1) ein Auswuche auf ber Saut; 2) ein Gemache (Schmarps. gerpflange) bas auf anberen Bflangen machft.

Narow -u, m. eine üble Angewohnbeit, befonbers bei Sausthieren, eine Ungrt.

Narowic, st. nd. 3. verwohnen, angewöhnen, g. B. Chaben ju maden, ober auf einen bestimmten Ort gu geben, (von Thieren).

Naroznik -a, m. eine Gde, ein Gd., Grengbugel, ein Gabaue, cie Gd.

lamel 2c.

Naruszac, st. nd. 2. naruszyc, dk. 4. verlegen, verfebren, ftoren, berühren. Naruszalność -i, f. bie Berletbar-Naruszalny -a, -e, a. verlepbar. Narwac, st. dk. 2. viel pfinden, rei-

fien; v. rwac. (bie Gesfifche. Narybek -bka, m. bie Sifcbrut, Narybiac, st. nd. 1. narybic, dk. 3. (einen Teich) mit Rifden befegen. Narysować, st. dk. 2. 1) morauf frigeln; 2) recht viel geichnen; v. rysowac.

Narządzać, st. ud. 1. narządzić, dk. 3. etwas in Stanb fegen, gurecht maden.

Varzeczona -ej, f. bie Braut. Narzeczony -ego, m. ber Brauti-

gam. [Buftrumeut; 2) ein Gerath. Narzedzie -ia, n. 1) bas Berfjeug, Narzekac, st. nd. 1. flagen, mebflagen.

Narzekanie -in, n. bas Behflagen. Narznac, st. dk. 2. viel, eine Denge (Stode) ichneiben; v. rznac. Narzniety -n, -e, p. eingeschnitten.

Narzucać, st. nd. 1. narzucić, dk. 3. aufwerfen, bemerfen, anmerfen, einent etwas aufburben; - sie, r. komu, fich aufbringen. feinterben. Narzynae, st. nd. 1. einschneiben, Nasad -u, m. 1) bas Bagengeftelle; 2) bas Querholg, welches bie

Schlittenfufen verbinbet. Nasadzać, st. nd. 1. cz. nasadzić, dk. 3. 1) viel einfegen, viel pflangen; 2) auffegen. 3. 2. eine Benne; 3) jemauben anftiften, aufbegen,

Nasci! i. ba baft bu! Nascinac, st. dk. 1. viel abhauen. nieterhauen; v. scinac.

Nasep -spu, m. bie aufgefduttete fiden ; v. siac. Nasine, st. dk. 2. viel faen, and-Nasindka -i, f. bie Bruthenne. Brutgans.

Nasiadly -a. -e, p. volfreid, befest. Nasiec, st. dk. 2. viel maben; v. siec. Nasiedzice sie, st. dk. r. 2. fich fatt und mube fiben; v. siedziec. Nasiekać, st. dk. 1. 1) einbanen, einferben, einbaden ; 2) recht viel,

"ine Menge baden, v. siekac.

Nasienie -la. n. ber Saame. Nasienlowy -a, -e, a. Saamen. Nasiennik -a. m. ein Saamenbeet, eine Saamenpfange ober Frucht, 3. B. eine Gurte.

nsienny -a, -e, a. samenerzeugenk, enthaltenk.
Nasiezral -u, m. bot. tie Batter-Nasiezral -u, m. bot. tie Batter-Nasionka -ek, pl. tie Samereien.
Naskaleo-loa, m.bie Keltripinne.
Naskarzyć (na kogo), sf. dk. 4.
über jemanb slagen; v. skarzyć.
Naskrobać, sf. dk. 2. viel schaben,

Naskrobac, st. dk. 2. viet iguven, fdrappen; v. skrobac. Naskupować, st. dk. 2. recht viel

aufammentaufen; v. kupować. Nasladować, st. nd. 2. 1) nachah. men; 2) nachfolgen.

Masladowanie -ia, n. bie Dach-

ahmung, Nachfolge. Nasladowen -y, m. ber Nachahmer. Nasladowezy-a, -e, a. nachahmend,

Radabmungs... Naslinie, st. dk. 3. viel binfpeien, auch mit Sreichel beneben.

Nastuchae sie, st. dk. 1. r. genug

boren, fich fatt boren. Nasluzyć sie, st. dk. 4. lange genug bienen; v. sluzyć.

Nasmarować, st. dk. 2. auffcmieren, beschnieren; v. smarować. Nasmiać się, st. dk. 2. r. sich fatt lachen, jehr viel lachen; — z kogo,

jemant tuchtig auslachen. Nasmolić, st. dk. 3. bepiden, betheeren; v. smolić.

Nasmrodzic. st. dk. 3. vollftanfern; v. smrodzic.

Nasolić, ot. dk. 3. einfalzen, tuchtig falzen; v. solić.

Našpikować, st. dk. 2. fpiden; v. špikować. V. sprycować. Nasprycować, st. dk. 2. činfrtični. Nasrozyć się, st. dk. 4. r. gornig merten, ergrinmen. V. Ssać. Nassać, st. dk. 2. fid. fatt faugen; Nastarczać, st. nd. 2. nastarczyc, dk. 4. lifetru, auteridue.

Nastawać, et nd. 1. nastać, dk. 2. folgen, anbrechen; jemanbes Rachfolger fein; — na co, kogo, worauf besteben, halten, einem nachftellen.

Nastepca -y, m. ber Rachfolger.

Nastepować, et. nd. 2. nastąpić, dk. 3. 1) auf etwas mit gußen treten; 2) na co, auf etwas bringen.
losgeben; po kim, nachfolgen,
folgen, erfolgen.

Nastepnik -a, m. ber Folgesab.
Raciab. [bie FolgenreibeNastepnose -l, f. v. nastepstwo.
Nastepny -a, -e, a.-nle, ad. ber, bie,

has folgende.
Nastepnie, od. folglich, mithin.
Nastepstwo -a, n. die Nachfolge.
Nastenszyć, ot. dk. 4. Schrecken ein-

jagen; v. straszyć. Nastręczać, st. nd. 1. nastręczyć. dk. 4. einem etwas, 3. B. einen Dienst, ober einen Diener zuwei-

fen; v. streczyć, Nastrolć, et. dk. 3. 1) (ein Inftrument) ftinmen; 2) (eine Miene) machen; v. stroic.

nagen; v. strote. Nastrzepić, st.dk, 3. 1) fraus machen auffraufeln; 2) mit Schmud über

laren; v. strzeplc. Nasturcya -l, f. bot. vie Rapuzinerblume, spanische Rresse. Nastrzykać, st. dk. 1. auf etwas

fprigen; v. strzykać. Nasuć, st. dk. 2. vollicutten, auf-

fcutten; v. suc. Nasuszyć, of. dk. 4. viel trodnen, genug trodnen; v. suszyć. Nasuwać, of. nd. 1. cz. nasunąć, dk. 2. wobin fcieben, (ben hut auf

Die Mugen) bruden. Nasycic, st. dk. 3. fattigen; - sic

r. fatt werben, fich fatifigen. Nasycenle -la, n. bie Sattigung. Nasylac, st. nd. 1. naslac, dk. 2. 1) viel feuben, schiefen; 2) beimtich fenben, schiefen.

Nasypka -i, f. 1) bie Biede; 2) ein Aufichuttegefaß.

Nasypywać, st. nd. 2 cz. nasypać, dk. 2 hineinjoutten, hinfireuen, wollfoutten.
Naszczepać, st. dk. 2. 1) ein menig

anfralten; 2) viel spatten; v. szczepac. Naszyjnik -a, m. 1) bas halsband, ein Kragen; 2) (naszelnik) ber

ein Kragen; 2) (naszelnik) ber Deichselriemen. Naszukac się, st. dk. l. r. recht lange

Naszukać się, st. dk. i. r. recht iange juden. Natarczywość -i, f. bas UngeNatarczywy -a, -e, a. angeftum. Natchnae, st. dk. 2, (kogo czem) eingeben, einflogen, begeiftern.

Natchnienie -ia,n.bie Begeifterung, bie Gingebung.

Natchniony -a, -e, p. begeiftert, eingegeben.

Natezac, st. nd. 1. natezyc, dk. 4. frannen, anftrengen. laungefraft.

Natezalość -i, f. bie Unftren-Natezenie -ia, n. bie Anftrengung ber Rrafte, bie Spannung.

Natiok -u, m. bas Gebrange, ter Unbrana Nattuc ot. dk. 2. 1) ein wenig abbre-

den, abichlagen; 2) recht viel gerfclagen. Natoczyć, st. dk. 4. 1) angapfen;

2) genug gapfen; 3) viel brechfeln, Natrafic, st. dk. 3. antreffen, auf

etmas ftogen. Natret, natretnik -a, m. 1) ein ju-

bringlicher Denfch; 2) bie Bferbebremfe; v. bak, slepak.

Natretnica -y, f. ein febr gubring. liches Weib. Ifeit, Laftigfeit. Natretność -i, f. bie Bubringliche Natretny -a, -e, a, jubringlid, laftig.

Natrzasac, st. nd. 1. natrzasnąc, dk. 2. ein wenig, und auch recht viel fdutteln, rutteln; - sie z

czego, etwas verfrotten. Natrzeć, st. dk. 2. recht viel reiben;

v. trzeć, nacierać, Natrzepywać, st. nd. 2. cz. natrze-

pac, dk. 2. 1) etwas mit Baffer befprengen; 2) recht viel flopfen. Natura -y, f. v. przyrodzenie bie Matur. [icher, (badacz natury.)

Naturalista -y, m. ein Maturfor-Naturalizacya -i, f. bie Maturali-Ifeit. Naturalność -i, f. bie Datarlid.

Naturainy -a, -e, a. -nic, ad. naturlich. Natychmiast, ad. fogleich, fofort.

Natychmiastowy -a, -e, a. fofortig, foleunig.

Natykac, st. nd. 1. cz. natkac, dk. 1. natknac 2. 1) auffabein; 2) an-Copfen, bollftopjen, polliteden.

Nauczać, st. nd. 1. nauczyć dk, 4. belebren, unterrichten; - sie, r.

Nauczalny -a, -e, a. lebrreid, belebreno. [richten, Belebren. Nauczanie -ia, n. bas ofterellnter. Nauczyciel -a, m. ber lebrer; -mlodziczy, ber Jugenblebrer; -

ludu, ber Bollelebrer. [Bebr .. Nauczycielski -a, -ie, a. Lehrer., Nauczycielstwo -a, n. bas lebr. amt, ber Lebrftant, auch bie Lebrerftelle, (posada nauczycieiska).

Nauka -i, f. bie lebre, ber Unterricht. Naukowose -i. f. bie Binenicaft.

Naukowy -a, -e, a. miffenicaftlich. Naumysinie, ad. abfictlid, mit Wleiß.

einer Rirche. Nawa -y, f. (kościoła), bas Chiff Nawal -u, m. bie Anhaufung. Nawalność -i, nawalnica -y, f.

1) bas lingemitter, ber Sturm, bas Cturmmetter, lingeftum; 2) ein gewaltiges, ungeftumes Ginbringen, Befturmen.

Nawet, ad. ja, fogar, febr. Nawias -u, m. bie Barentbefe; nawiasem, ad. beilaufig, im Borbeigeben.

Nawiedzić, st. dk. 3. nawiedzać. nd, ez. 1. befuchen. Befuchen. Nawiedziny -in, pl. ber Befuch, bas Nawijac, st. nd. 1. nawinac, dk. 2. aufmideln, fpulen.

Nawiizye, st.dk.4. etwas anfeuchten. Nawinge sie, st. dk. 2. r. aufftogen. in ben 2Burf tommen, jur gelege. nen Beit fommen, ericeinen. Nawloczka -i, f. bie Schnurnabel,

Nawloczyć, st. nd. 4. nawlec, dk. 2. auf eine Schnur gieben, auffabeln, aufreiben; - sie, r. fich genug in ber Welt berumidlerpen, treiben. Nawoj -u, m. ber Deberbaum.

Nawoz -u. m. 1) eine ftarte Bufubr, 1. B. Getreibe, auf ben Marft; 2) mierzwy, ber Dunger, auch bas Düngen.

Nawozić, st. nd. 3. cz. nawieżć. dk. 2. riel berbeifabren, .fubren. Nawracac, st. nd. 1. nawrocic. dk.

3. umfebren, umlenten; befebren; - sie, r. fich befehren. Nawrocenie -ia, n. bie Befehrung,

bas Befebren.

Nawrot -u, m. 1) bas Umfebren. Ummenben; 2) - slonca, bie Connenwenbe; 3) bot. nawrot, v. prosownica, bas Blutgras; v. szczodrzenica, aufrechter Chtifus; v. wroble proso, ber Steinfainen; - polny, Aderfteinfamen, wilbe

Deerhirie. Nawstecz, ad. rudwarts. Nawy-, amei ungertrennliche Bra-

pofitionen.

Nawykać, st. nd. 1 nawyknać, dk. 2. fich an etwas gewohnen. Nawyludzać, st. dk. cz. 1. nach und

nach abloden, viel abloden. Nawymyslac, st. dk.cz. 1. 1) febr viel

erbichten, ausfinnen; 2) an jeman. bem fein Dutbchen fühlen. Nawynosić, sł. dk, cz. 3. nach und

nach recht viel binaustragen. Nazabnik -a. m. Die Grofchlaus. Nazad, ad. rudmarts, jurud.

Nazajutrz, v. pojutrze, ad. übermorgen. Nazbyt, ad. ju viel, ju febr, im

Heberfluß. Naziebić, st. dk. 3. ein menig erfalten, falt machen.

Naziebnąc, st. dk. 2. etwas fait merben, v. ziebnąc.

Naznaczac, st.ud. 1. -vc, dk. 4. be-

Nazólknąć, st. dk. 2. etwas gelb merben. lien. Nazréc sie, st. dk. 2. r. fic fatt fref.

Nazwa -y, f. ber Rame.

Nazwać, sł. dk. 2. nazywać, nd. ez. 1. nennen, benennen.

Nazwisko -a, n. v. nazwa. Negic, st. nd. 3. loden, anloden. Nedza -v. f. bas Glenb, bie Roth. Nedzarz -a, m. ein Glenber, Durf. Nedznica -v. f. bie Glenbe. Stiger. Nedznik -a, m. ein Glenber, ein er-

barmlicher Denich. Nedzny -a, -e, a. -nie, ad. eleno, burftig.

Negliz -u. m. bas Realigee.

Nekac, st. nd. 1. bruden, qualen Narka -i. f. bie Riere. [beugen. Nerkowy -a, -e, a. Mieren. Nerw -u, m. ber Merve. Nerwowy -a, -e, a. Merven ..

Nerwisiy -a, -e, a. nervicht. Neta -y, f. Die Lodfpeife, ber Rober. Neutralnose -i, f. bie Reutralität.

Neutralny -a, -e, a, -nie, ad. neutral. Ni-ni, c. v.ani, meber-noch, auch Nianka -i. f. bie Rinbermarterin.

bae Rinbermabden. Niby, ad. gleichfam, gleich als. Nic, 1) -czego, n. bas Dlichts; 2) ad.

nichts. Nic -i, f. 1) ber 3mirn, gaben; pl.

nici, bie gaben; 2) bot. nici wodne, czyli zrostnica, bie Bafferfaben. [Beuges, 3. B. Tuches. Nice -ow, pl. bie linte Seite eines Nicennica -y, f. bot. bas gaben-

fraut, bie Engelblume. Niciennice, nicieinice -lc, pl. bie Babenichleifen, bie Belmen. Niciany -a, -e, a. 3mirn., gaben.,

amirnen. Niciasty -a, -e, a. fabig, fabenformig. Michts, Die Rullitat, Nicuso -I, f. Die Dichtigfeit, bas Nicowac, st. nd. 2. 1) ein Rleib

wenden; 2) fig. burchbecheln. Niepon -ia, m. ein Taugenichts. Nicpotein, ad, unbrauchbar, an

nichts. Niczyj -a, -e, a. niemanbes. Nic, 1) ad. nein, nicht; 2) eine un-

trennbare Partifel = un. Niebaczność -i, f. bie Unaufmert.

famfeit, Unbebachtfamfeit, Unbeionnenbeit. Niebaczny -a, -e, a. -nie, ad. unaufmertfam, unbebachtfam, unbefonnen. Auffdub.

Niebawem, ad. uuverzüglich, obne Niebezpieczenstwo -a. n. bie Unficherbeit, Gefabr.

Niebezpieczny -a, -e, a. -nie, ad unficer, gefahrlich. [mobner Niebianin -a, m. ein Simmelebe-Nieblanski -a, -ie, a. bimmlifc.

Niebieskawy -a, -e, a, blaulich Niebieski -a, -le, a. 1) blau, bimmelblau: 2) Simmel., bimmlifd.

Niebo -a, n. pl. niebiosa, ber himmel. Ding. Nieboga -i, f. eine Arme, ein armes Nieboraczka -i, f. eine arme Frau,

Nieboraczka -i, f. eine arme Frau, ein armes Mabchen. Nieborak -u, m, ein armer Menich.

(d. nieboraczek). [Berftorbent. Nieboszczyk - a, m. ber Selige, Nieboszka - i, nieboszczyca - y, f. bie Selige, Berftorbene.

f. bie Selige, Berftorbene. Niebotyczny -a, -e, a. himmelberubrend, febr boch, himmelboch.

Niebozg -ccia, niebozątko -a, n.
ein armes Rinb, armes Gefdopf.
Niebytność -i, f. v. nieobecność,

Die Abwefenheit.

Niech, niechal, eine Bartifel gur Umidreibung ber britten Berfon bes Imperativs, fo viel als: moge, lag, es fei, was es wolle.

Niechcac, gerund ohne ju wollen. Niechec -i, f. bie Unluft, Abneigung, ber Unmille.

Niechetny -a, -e, a. unwillig; -nie,

Niechlujny -a, -e, a. unflathig, unfauber, unreinlich.

Niechiujstwo -a, n. bie Unfauberfeit, Unreinlichfeit.

Niechybnie, ad. unfehlbar (boch. Niechze, ad. laß boch, moge, baß Niecic, st. nd. 3, 1) Reuer anmachen.

anflammen; 2) erweden. Niecierpek -pka, m bot. bie Balfamine; - zolty, wilbe Balfamine; v. nietykalek.

Niecierpliwość -i, f. bie Ungebulb. Niecierpliwy -a, -e, a. -wie, ad.

ungebulbig. Niecka -i, f. bie Mulbe, eine runbe bolgerne Schuffel; v. kopanka.

5ölşerne Squiffel; v. kopanka. Niecnota -y, m. cin Taugeniqtê. Nieco, «d. etwas, cin wenig. [lich. Niecofniony - a, -e, p. unwibernif. Niecoulose -1, f. vie Grüßlufigfeit, Unempfinblicheit; Hartbergigfeit.

Niedzuly -a, -e, a. -le, ad. gefühllos, unempfindlich, hartherzig. Niedzystość -i, f. bie Unreinlichleit. Niedzysty -a, -e, a. -sto, ad. unrein, unreinlich.

Niedawno, ad. unlängft.

Niedbalec -ica, m. ein forglofer, nachläßiger Menfch. Niedbalose -ci, f. niedbalstwo

-a, n. die Sorglofigfeit, Bahrlahige fett. inadifigio. Nieddaly -a, -e, a, -ie, ad. forglos Nieddobitki -ow, pl. die Trummer, lleberbleibfel. Defeit. Nieddobor -u, m. der Ausfall, das Nieddood -u, f. die linkequem-

Niedogodność -i, f. bie Unbequemlidfeit. [bequem. Niedogodny -a, -e. a. -nic, ad. un-Niedojadki -ow, pt. bie Iteberbleibfet einer Mabigeit. [halbiare. Niedokwa ad. bie met Vilide.

fel einer Mahlzeit. [Salbfaure. Niedokwas -u, m. bie metallische Niedoin -i, f. bas Ungemach, Misgeschied, bas Leiben. Niedologa -i, m. ein Krüppel, ein

Untauglider. [żność. Niedolęstwo - a, n. v. niedolę-Niedolęstwo - a, n. v. niedolę-Niedolężność - i, f. bie Gebrechlichleit, Untauglideteit, Schwachbeit, Unbebilflichert, Mangelhaftigfeit.

Niedolezny -a, -e, a. -nie, ad. gebrechtich, untauglich, fcwach, unbehilftich, mangelhaft. Niedomiar -u, m. bas, was gum

vollen Maße fehlt. groß. Niedopauek -nka, m. ein Gerne-Niedorzeczność -i, f. ber Unfinn, bie Ungereimtheit.

Nicdorzeczny -a, -e, a -nie, ad unfinnig, ungereimt. Niedościgly -a, -c, a. unergrund-

lid, unerforschlid, unerreidbar. Niedosluch -a, m. ein Sarthöriger. Niedoslyszeć, st. dk. Z. nicht recht horen, harthörig fein. Niedospialek -lka, m. bot. v. my-

sze uszko, das Mäufeöhrlein. Niedostateczuość -i, f. die Unzulänglichteit. Unvollfommenheit, Mangelhaftigfeit.

Niedostateczny -a, -e, a. -nie, ad. unjulanglich, unvolltommen, mangelhaft.

Niedostatek -tku, m. ber Mangel bie Ungulänglichleit. [Halbwiffer, Niedouk -a, m. ein Halbgelefrter, Niedowarzony -a, -e, p. 1) roh, nicht gar gefocht; 2) ber Schule zu früh entlaufen, unerfahren.

Niedowiarck -rka, m. ber Bartglaubige, Diftrauische, Steptifer.

Nieletni -ia, -ie, a. v. maloietni,

Nieludzki -a, -ie, a. unmenichlic.

Nieludzkość -i, f. bie Unmenfclich.

Niemal, ad. faft, beinabe, ungefabr.

Niematy -a, -e, a. groß, nicht ge-

Niemasz, impers. es ift nicht ba.

Nielaska -i. f. bie Ungnabe.

minterfabrig, minorenn.

Niemalo, ad, nicht wenig

ring, geraum,

Nielot -a, m. Die Springgane.

Sterticismus. einer, mander. Niedowierzae. st. nd. 1. -ye, dk. 4. Nieksztaltny -a, -e, a. -nie, ad. migtrauifd fein, nicht recht glauunformlich, unregelmäßig. ben, trauen. Nielad -u, m. bie Unordnung, Ber-

Niedojrzałość -l, f. bie Unreife. Niedojrzaly -a, -e, a. unreif. Niedozor -u. m. ber Dangel an Unffict, nachläßige Aufficht.

Niedziela -i, f. ber Sonntag. Niedzielny -a, -e. a. fonntoglich. Niedzwiadek -dka. m. 1) d. ein fleiner Bar; 2) rer Storpion (kon-stelacya); 3) bie Maulmuris. grille, ber Burgelnager.

Niedzwiadkowiec -wca, m. ber Buderfforpion, Buderfrebe, v. Ifubrer. kleszczynek Niedzwiednik -a, m. ber Baren. Niedzwiedz -ia, m. ber Bar Niedzwiedzi -ia, -ie, a. 1) Barene;

regelmäßig. Niegaszony -a, -e, p. ungelofcht. Niegdys, ad einft, ebemale, einmal.

Niegdzie, ad. irgent mo; gdzie niegdzie, bier unb bort. Niegodnik, niegodzijasz -a, m. ein fmurbig. Jaugenichte Niegodny, -a, -e, a. -nie, ad. un-

Niegodzíwość -l, f. bie Richtemur. [nichtemurbig. bigfeit. Niegodziwy -a, -e, a. -wie, ad. Niegrzbietny -a, -e, a. wirbellos. Niegrzeczność -i. f. bie Unartigfeit, Unanftanbigfeit.

Niegrzeczny -a, -e, a. -nie, ad. unartig, unanftanbig.

Niejaki -a, -ie, a. ein gewiffer. Niejako, ad. gemiffermaßen. Niejawny -a, -e, a. 1) nicht öffent-

lid; 2) ftillfdmeigenb. Nieleden. -dna, -dno, a. mander, nicht einer.

Niejednaki, niejednakowy -a, -e, a nicht einerlei Art.

Niekarnose -i, f. ber Dangel an Difciplin, folecte Bucht.

Niekarny -a, -e, a, -nie, ad. 1) unbifeirlinirt; 2) ungezogen ..

Niekiedy. ad. biemeilen, mitunter;

man bat es nicht, es fehlt. Niemczyc, of. nd. 4. aermanifiren Niemezyzna -y, f. ber Germanis. 2) bot. -ie grono, bie Barentraube. mus, tas Deutfche. Niemiara -y, f. eine Unmaffe ; co -, eine fdwere Menge. Nieforemny -a, -e, a, -nie, ad un-Niemiec - mca, m. ein Deutscher."

mirrung.

feit.

Niemiec, st. nd. 2 frumm, fprace. los merben. Niemiecki -a, -ie, a. beutich; po niemiecku, ad. beuifch. Niemka -i, f. eine Deutiche. Niemoc -y , f. bie Gomache , bas

Unvermogen, bie Ohnmacht. Niemowa -y, m. ber Stumme, v. niemy. Niemowie -ęcia, niemowiatko

-a, n. ein fleines Rinb, bas ned nicht fprechen fann, ein Gangling. Niemowleev .a. -e, a Rinbes .. Niemy -a, -e, 1) a. -mo, ad. flumm;

2) subst. ein Stummer; gluchoniemy, ein Saubftummer. [febenbg. z Nienacka, ad. unvermertt unver-Nienaruszony -a, -e, p. unperfebrt; unbenedt. Nienasycony-a, -e, p. unerjattlid,

nicht ju fattigen. Ifeinben. Nienawidziec, st nd. 2 haffen, an-Nienawisc -i, f. ber Bag, bie Beinb. fcaft.

Nienawistnose -1, f. bie Bebaifig. Nienawistny -a, -e, a, -nie, od baffenb, gebaffig.

Nieobeenose -i. f bie Abmefenbeit.

Nie Nieobecny -a, -e, a. -nle, ad. ab. mefent, nicht anwefent. Ibar. Nieobliczony -a, -e, p. unberemen. Nieobronny -a, -e, a. ohne 2Behr, nicht befeftigt, unvertheirigt.

Nieobyczajność -i, f. bie Unboflich. feit, Ungenttetbeit.

Nieobyczajny -a, -e, a. -nie, ad. unboflich, ungenttet.

Nicodrodny -a, -e, a. feiner Borfahren murbig. fgertreunlich. Nieodstepny -a, -e, a. -nie, ad. un-Nieodwetowany -a. -e, p. unerfes. fungefaumt, unverzüglich. Vicodwłoczny -a, -e, a. -nie, ad. Nieogarniony -a, -e, p. 1) unorbentfic, folecht angezogen ; 2) unendlich groß, unermeglich weit.

Nieokrzesaność -i, f. bie Ungeichliffenbeit, Blegelhaftigfeit. Nieokrzesany -a, -e, p. ungefolife

fen, flegelhaft.

Nieomylnoso i.f. bie Unfehlbarfeit. Nieomylny -a, -e, a. -nie, ad. un-

fehlbar, untruglich.

Nieoplacony -a, -e, p. unbezahl. bar, mit Belb gar nicht gu bezahlen. Nieosobisty -a.-e, a. unperfonlid, Nieostrozność -i, f. bie Ilnverfich. tigfeit. [vorfichtig. Nieostrozny -s, -e, a. -nie, ad. un-Nieoszacowany -a, -e, p. unfdas-

Niepaniec -i, f. bie Bergeffenbeit, Niepamietny -a, -e, a. 1) untent-

lid; 2) pergeglich.

Nieparzysty -a, -e, a. ungerabe. Niepewność -i, f. bie Ungewißbeit. Niepewny -a. -e, a. -no, ad. ungefoldet. Niepłatny -a, -e, a, -nie, ad. unbe-

Nieptodny -a, -e, a. unfruchtbar. Niepoczejwy -a. -e, a. -wie, ad. unebrlich; ichanblich. Hichfeit. Niepodobienstwo-a, n.biellnmog-Niepodobny -a, -e, a. -bno, ad,

unmöglich

Niepogoda -y, f. fclechtes Better. Viepogodny -a, -e, a. -dnie, ad. unfreunblich, trube.

Niepojetny -a, -e, a. 1) unbegreif. lich; 2) ungelehrig. frein.

Niepokalany -a, -e, p. unbefledt, Niepokażny -a,-e,a. unanfebnlich.

Niepokoj -u. m. ber Unfriebe, bie Unruhe.

Niepokoić, st. nd. 3. beunrubigen Niepomny -a, -e, a. uneingebent. Niepomyslność -i. f. bas Dlifige.

idid, bie Bibermartigfeit, bas line glud. Nieponiyslny -a, -e, a. -nie, ad.

unermunicht, wibermartia. Niepoprawny -a, -e, n. -nie, ad

1) incorrect; 2) unverbefferlich. Nieporownany -a, -e, p. unbergleichlich. [nung. Nieporządek -dku, m. bie Unorbe Nieporządny -a, -e, a. -nie, ad

unorbentlid. Nicposkrotniony -a, -e, p. unban-Nieposlakowany -a, -e, p. unbe-

fledt, vorwurfefrei.

Niepośledni -ia, -le, a. nicht ber folechtefte, nicht ber lette. Nieposluszenstwo -a, n. ber linge.

boriain.

Nieposluszny -a, -e, a. ungeboriam, unfolgfam.

Niepospolity -a, -e, a. ungewöhnlich, portrefflich Niepotemu, ad. unamedmania, nicht fo mie es fein joll, nicht entfpre-

[unnothig, unnub. Niepotrzebny -a, -e, a. -nie, ad, Niepowetowany -a, -e, p. unerfes. [bringlich.

Niepowrocony -a. -e. p. unwieber-Niepowsciągliwość -i. f. bie Unentbaltjamfeit, Unmafigfeit, Un. feuichbeit.

Niepowsciągliwy -a. -e, a. unentbaltfain, unmäßig, unfenfch.

Niepozorny -a, -e, a. -nie, ad. un. anfebnlid. [unpraftifch. Niepraktyczny -a, -e, a. -nie, ad. Nieprawda, i) -y, f. bie Unmahr. beit, Luge; 2) ad. nicht mabr? 3) unmabr.

Nieprawność -i, f. bie Befegmibrig. feit, Ungefeslichfeit. Nieprawny -a, -e, a. -nie, ad. ge-

febmibrig, ungefeslich. Nieprawość -i. f. bas Unrecht, bic

Sunbe, Diffetbat. recht. Nieprawy -a, -e, a. unrechtlich, unNieprzebłagany -a, -e, p. unverfobnlich, unerbittlich.

Nieprzebrany -a,-e, p. unerfchorf. ununterbrochen. lid. Nieprzerwany -a, -e, p. -nie, ad. Nieprzeprawny-a, -e, a, unwegiam.

Nieprzestannie, ad. unaufborlich, (fictig. beständig. Nieprzezroczysty -a, -e, a unburch-

Nieprzezwyciężony -a, -e, p. unüberminblich.

Nieprzeżyty -a,-e,p.emig bauernb. Nieprzyjaciel -a, m. ber geinb. Nieprzyjacielski-a, ie, a, feinblid.

Nieprzyjnin -i, f. bie Beinbichaft. Nieprzyjazność -i, f. bie Reinbielig. [feinbfelig. feit.

Nieprzyjazny -a, -e, a. -inie, ad. Nieprzyjemność -i, f. bie Unannebmlidfeit.

Nieprzyjemny -a, -e, a. -nie, ad. unangenehm, unannehmlich. Nieprzystępność -i, f bie Ilngu-

ganglichfeit. Hich. Nieprzystępny -a, -e, a, unjugung. Nieprzystojność -i, f. vie Ilnan-

ftanbigfeit, Unididlichfeit. Nieprzystojny -a. -e, a. -nie, ad. unanftantig, unichidlich.

Nieprzytomność -i, f. v. nieobeenose, bie Abmefenbeit.

Nieprzytomny -a, -e, a. abwefenb, janerfennung. nicht anwejenb. Nieprzyznawanie -ia, n. bie Blidte Nieregularny -a, -e, a, -nie, ad, unregelmäßig.

Nicrownose -i. f. Die Ungleichbeit. Nierowny -a, -e, a, -nie, ad, ungleich, uneben. Ibarfeit. Nierozdzielność -i, f. bie Untheil Nierozdzielny -a, -e, a. -nie, ad. untheilbar.

Nierozgarniony -a, -e, p. unauf. gewectt. flumpf, foliafria. Nierozmyslny -a, -e, a, -nie, ad.

unbebachtfam, übereilt, unüberlegt. Nieroztropność -i, f. vie Unflugbeit. lunfing. Nieroztropny -a, -e, a. -nie, ad. Nierozum -u. m. ber Unverftanb.

Nierozumny -a, -e, a. -nie.ad. unverftanvig, nnvernünftig. fplump. Nieruchawy -a, -e, a. unbeholren,

lichfeit; 2) bas unbewegliche Ber" mogen bie unbeweglichen Buter-3mmebilien. Immobil-Nieruchomy -a, -e, a. unbeweglich. Nierychly -a, -e, a. -lo, ad. frat. Nierzad -u, m. 1) bie Unorbnung: 2) Anarchie; 3) llngucht. Beib. Nierzadnica -y, f. ein unguchtiges Nierzadny -a. -e, a. -nie, ad. 1) un-

Niesądowny -a, -e, a. -nie, ad. außergerichtlich. Nieść, st. ud. 2. v. nosić, ez. 1) tra-

gen, bringen; 2) Gier legen. Niesfornose -i. f. bie Bugellofigfeit, Unbanbigfeit.

Niesforny -a, -e, a. -nie, ad. jugeltos, unbanbig. Nieskazitelny -a, -e, a. 1) unver-

mestid; 2) tabellos, vorwurfefrei, [unverlett. unbeicholten. Nieskazony -a, -e, p. unbefiedt, Nieskladność -i, f. bie Ungereimt-

lichfeit. beit. Nieskonczoność -i, f. bie Unenb-Nieskouczony -a, -e, p, -nie, ad.

funwirffam. unendlich. Nieskuteczny -a, -e, a. -nie. ad. Nieslawa -y, f. bie Unebre.

Nieslubny -a, -e, a. unebelich. Niesluszność -i, f. bas Unrecht, bie Unbilligfeit, Unbill. Niesluszny -a, -e, a. -nie, ad. un-

funerhort. billig, unrecht. Niestychany -a, -e, p. -nie, ad., Niesniak -u, m. 1) bas Misbehagen; 2) unangenehmer Befcmad. Niesmialose -i, f. bie Schuchternbeit, Blobigfeit.

Niesmialy -a, -e, a. -lo, ad. foudtern, blobe.

Niesmiertelnik -u, m. bot. bie Bapierblume, Gtrobblume. Niesmiertelność -i, f. bie Unfterb-

lichfeit. Niesmiertelny -a, -e, a. unfterblich. Niesnaska -i. f. bie Dighelligfeit,

Rebre, ber Grreit, 3mift. Niespanie -in, n. 1) bie Schlaflofigfeit; 2) bas Abgewöhnen rom

Niespelna, ad. nicht vollftanbig.

nicht gang voll.

Niespodziany, niespodziewany-a, -e, p. -nie, ad. unverhofft, unvermutbet. Niespokojność -i, f. bie Unrube.

Niespokojny -a, -e, a. -nie, ad. unrubig.

Niespory -a, -e, a. -ro, ad. 1) nicht raim, langfam, mit vielem Beitverluft; 2) ungebeiblich, nicht aufgebenb, im Baffer, im Rochen nicht quillenb. Inicht geichicht.

Niesposobny -a, -e, a. unqeididt, Niespracowany -a, -e, p. unermubet, unermublich.

Niesprawiedliwość -i, f. bielinge. redtigfeit. [ad. ungerecht. Niesprawiedliwy -a, -e, a. -wie,

Niestalość -i, f. bie Unbeftanbigfeit, ber Wantelmuth. Niestaly -a, -e, a. -le, ad. unbeftan-

big, mantelmuthig. Niestety! i. leiber! o meb!

Niestrawność -i, f. bie Unperbaulichfeit.

Niestrawny -a, -e, a. unperbaulid,

fchmer ju verbauen. Niestretek -tku, m. bot. bie Balbe anemone; - zawilec, bie Bufch. anemone, Stordblume, ber weiße Balbhahnenfuß. benbeit. Niestwornoso -i, f. bie Ilnbefchei.

Niestworny -a, -e, a. unbeideiben. Nieswiadomy -n, -e, s. unfundig. Nieswoj -oja, -je, a. 1) unpastido, mismuthig; 2) nicht fein eigener Berr. [Unlauterfeit.

Nieszczerose -i, f. bie galfcheit, Nieszczery -a, -e, a. -erze, ad. falich, nicht aufrichtig, unlauter. Nieszczeście -ia, n. bas Unglud. Nieszczęśliwy -a, -e, a. -wie, ad.

unglüdlich. Nieszczesny -a, -e, a. ungludfelig, fatal, verbangnifivoll. fanbacht. Nieszpor -u. m. bie Befper, Befper-

Nieszpułka -i, f. v. glog, bot. ber Sageborn, bie Difpel. Nietarty -a, -e, p. len, ungebroche-

ner Rlade. felebermaus. Nietoperz -a, m. v. latoperz, bie Nietopny -a, -e, a. unfcmelibar. Nietota .y. f. bot. bas Schaffraut.

Nietykalek -lka, m. v. niecierpek,

bot. Rubre mid nicht an, bie Bal famine (milbe). unverlebbar. Nietykainy -a, -e, a. unantaffbar, Nieublagany -a, -e, p. unerbittlich. Nieuchronnose -i, f. bie Unvermeiblichfeit. Ilico. Nieuchronny -a, -c, a. unverincie-Nieuczaiwość -i.f. bie Unehrbarfeit,

Sdanblichfeit. Nieuczciwy -a, -e, a, -wie, ad. unebrbar, untugenbhaft, unrein, danelic.

Nieuctwo -a, n. bie Ungelebrigfeit,

Ungelehrfamfeit. Nieuczynność -i, f. bie Ungefälligfeit, Unvienftfertigfeit.

Nieuczynny -a, -e, a. ungefällig, unbienftfertig.

Nieudatny -a, -e, a. unanfebnlich, nicht gut gerathen.

Nieudolnose -i, f. bie Befdranft. beit in Bezug auf Renntniffe, bie Ungulanglichfeit, Unfabigfeit.

Niendolny -a, -e, a. unjulanglich. beidranft, geringe dabigfeiten befibenb, fdmad.

Nieufnose -i, f. bas Distranen. Nieufny -a, -e, a. mißtrauifc. Nieuk -a. m. ein ungelebriger

Menich, Schwachtopf. Nieuieczony -a, -e, p. ungeheilt, unbeitbar; eig. nieuleczny. Nieuproszony-a,-e, p. unerbittlich.

Nieurodzaj -u, m, ber Digmache. Nieurodzajny-a,-e, a. unfructbar. Nieustający, p. nieustanny -a, -e, a. -nie, ad. unaufhorlich, anbaltenb, fortmabrenb. Nieustraszony -a, -e, p. unerichrof.

Nieuszanowanie -ia, n. Dangel an Achtung. Nieuszkodzony -a, -e, p. unbefcha-Nieutulony -a, -e, p. trofflos, un-ftillbar. [feit, Unachtfamfert. Nieuwaga -i, f. bie Unaufmertfam-Nieuważny -a, -e, a. -nie, ad. un-

Nieuzyteczny -a, -e, a. -nie, ad. unnus, nuplos. Nieuzytose -i, f. bie Unbienftfertig.

aufmertfam, unachtfam.

feit, Die Barte, Lieblofigfeit. Nieuzyty -a, -e, p. ungefällig, un-

bienftfertig, bart, lieblos.

Niewas -a. m. ber Beichstoffer, etn Bifd. Niewatpliwy -a. -e. a. -wie, ad.

unzweifelhaft, unbezweifelt, obne 3mcifel. Nieważność -i, f. tie Ungultigfeit. Nieważny -a, -e, a, -nie, ad, 1) uu-

gultig; 2) nicht vollwichtig. Niewezas -u. m. bie ungelegene

Beit, bie Beschwerlichteit. Niewczesny -a, -e. o. unzeitig, ungelegen. [barteit.

Niewdzieczność -i. f. bie Unbant-Niewdzieczny -a, -e, a. -nie, ad. unbantbar.

Niewiadomoso -i. f. bie Unwiffenbeit, linfunbe ber Mangel an Renntniffen.

Renntniffen. Niewiara -y, f. v. niedowiarstwo, ber Unglaube. [zimmer. Niewiasta -y, f. bas Weib. Krauen-

Niewidomy -a. -e, a. blinb, unflotbar. [barkit, Niewidzialność -i, f. bie llnicht-Niewidzialny -a, -e, a. unfichtbar Niewiermość -i, f. bie llntreue,

Treulofigfeit. Niewierny -a,-e, o. 1) untreu, treulos; 2) unglaubig; 3) subst. ber

linglaubige. Niewiesci - ia, -ie, a. Beibere. Niewiesciec, al. nd. 2. weibifd werben.

Niewiescluch -a, m. ein weibifder Denid, ein Beidling.

Niewiniatko -a, n. ein uniculbiger Menich, ein uniculbiges Lamin (ironifch).

Niewinnośc -i, f. bie Unfdulb. Niewinny -a, -e, a. unfdulbig. Niewód -u. m. bas große Zuggarn.

Niewola -i.f. bie Stlaverei, Rnedticaft, Leibeigenicaft, Befangenicaft, Gefangennebmung.

Niewolnica -y, f. bie Sflavin, Be-

Niewolniczy -a, -e, a. -niczo, ad. Ilaviid, bienftar, freditijd, Flaven. Den. (Rriegsgefangen. Niewolnik -a, m. ber Sflave, Knecht, Niewolno, ad. unerlaubt, nicht fret, es ist nicht erlaubt.

Niewrzący -a, -e, p. mas fic nicht meid toden lagt (3. B. Grbfen).

Niewstrzymany -a, -e, p. unaufhaltfam.

baltsam. Niewstydliwość -i, f. die Unverfcamtheit, Schamlofigfeit. Niewstydliwy -a. -e. a. -wie, ad.

Niewstydliwy -a, -e, a. -wie, ad. unveridamt, idamlos. [idobit. Niewyczerpany -a, -e, p. uner-Niewygoda -y, f. bie Unbequemiid-

teit. [bequem. Niewygodny -s, -e, a. -nie, ad. un-Niewymownie, ad. unaus[predlich.

Niewyinysluy -a. -e, e. leicht gu befriedigen, nicht gemablt.

Niewypowiedziany -a. -c, p. -nie, ad. unfaglid, unbefdreiblid. Niewyrazny -a, -e, a. -nie, ad.

nicht ausbrudlich, buntel, unbeutlich. [fichteles. Niewyrzumialy -a, -e. p. nach-Niewystaly -a, -e, p. tribe, mas fich noch nicht gut gefeht hat, nicht

abgeflart. Niewytworny -a, -e, a, -nie, ad. 1) ungefünftlt, einfach; 2) aufrichtig, unverstellt. Niewywczos -u, m. bie Schlaftliae

riong, unvertellt. Niewywczas -u, m. bie Schlasicige. Niewywczasować się, st. dk. 2, nicht gut ausichlasen. Niewywrotny -a, -e, a. was nicht leicht umzuncrfen ift. [teriico.

Niewzruszony -a, -e, p. unerfout-Niezabawem, od. unrerweilt, fofort, fogleid. [fcns. Niezachwiany -a, -e, p. nicht wan-

Niezapominajka, niezapominka -i, f. bot, bas Bergismeinnicht. Niezaprzeczony -a, -e, p. unbefreitbar.

Niezashizony -a. -e. p. unverbient. Niezawistny -a. -e. a. -nie, ad. niot neibiń. Niezawodny -a. -e. a. -nie, ad.

untruglid, obnichlbar. Niezhanany a, -e, p. untrforfolid. Niezhedny -a, -e, a. -nie, ad. abfoculid, bablid.

Niezbedny -a, -e, a. -nie, ad, burdaus, unumganglich nothwenbig. Niezbity -a, -e, p. unbestritten, un-

wiberlegbar. Niezboznosó -i. f. bie Gottlofigfeit, Berruchtbeit.

Niezbożny -a, -e,a. -nie, ad. gott. los, verricht. Innausmeislich. Niezbyty -a, -e, p. unabweistich, Niezdara -y, m. ein miggeftalteter Dienfc.

Niezdatność -i, f. bie Unbrauchbarfeit, Untauglichfeit.

Niezdatny -a, -e, a. untauglid, unbrauchbar.

Niezdolność -1, f. bie Ungulang. lichfeit, Unfahigfeit.

Niezdolny -a, -e. s. ungulanglich, unfahig, unvermogent.

Niezglebiony -a, -e,p. unerarunbet, unergrundlich. feinigfeit. Niezgoda -y, f. bie 3wietracht, Un-Niezgodny -a, -e. n. -nie, ad. un-

einig, unverträglich. Niezgorszy -a, -e, a. -rzej, ad. paf-

fabel, erträglich, leiblich Niezgrabnik -a,m. ein ungefdidier

Menich. Niezgrabność -i, f. bie Ungefcidt.

beit, Blumpheit. Niezgrabny -a, -e, a. -nie, ad. un-

geididt, rlump, tolpijd. Niezliczony -a, -e, p. ungablbar. Niezloniny -a, -e, a, unterbrechlich.

Niezmienność -i, f. bie Unverinberlichfeit. fveranberlich, Niezmienny -a, -e, a, -nie, ad. un-

Niezmierność -i, f. bie Unermeylichfeit. Niezmierny -a, -e, a, -nie, ad. un-

ermeglich, ungemein groß. Nieznaczny -a, -e, a. -nle, ad.

unmerflich, unvermerft. Nieznośny -a, -e, a. -nie, ad. un.

erträglid). fgefdidt. Niezreczny -a, -e, a. -nie, ad. un-Niezuzyty -a, -e, p. unvermiftlich. Niezwyciężony, niczwalczony -a,

-e, p. unüberwindlich. Niezwykły, niezwyczajny -a, -e, a. ungewobnlich. Miggunft.

Niezvezliwość -i, f. bie Ungunit, Niezyczliwy -a, -e, a -wie, ad. ungunftig, mikgunftig, nicht geneigt.

Niczywy -a. -e, ". tobt, leblos. Nigdy. ad. nie, niemals.

Nigdzie, ad. nirgenbe.

Nijnki -a, -ic, a. feinerlei; fachlich (in ber Grammatif); nijak, ad.

auf feinerlei Beije.

Nikezeniniec, st. nd. 2. elend unb folecht merben, berunter fonimen. Nikezemnik -a, m. ein Richtemur. biger, Diebettrachtiger.

Nikezemność -i, f. bie Dichtemur. bigfeit, Diebertrachtigfeit.

Nikezemny -a, -e, n. -nie, nd. nichtemurbig, niebertrachtig, erbarmlid.

Nik el -klu, m. ber Didel (Detall). Nikuge, st. nd. 2. ichwinben, ver-

ichminten, vergeben. Nikt, nikogo, a. Diemand, Reiner.

Nim, c. ebe, ale, bevor. Nimbus -a, m. (miesiączek kolo

glowy, np. swietych) per Dimbus. Nimfa -y, f. Die Hompbe. Niniejszy -a, -e, n. gegenmartig.

jegig, porliegend; niniejszem. ad. hierburd. Niski -a, -ie, a. -sko, ad. niebrig.

Niskose -i, f. bie Diebrigfeit. Niszczec, st. nd. 2. verfummern.

Lerunterfommen, gu nichte merben. Niszczyć, at. ud. 4. vernichten, verberben. Bernerer. Niszeryciel -a, m. ter Bernichter.

Nit -u, m. ber Diet, Deitnagel. Nitka -i, f. ein gaben, eine gafer.

v. włókno. Nitkowy -a, -e, a, gaben.

Nitować, st. nd. 2. nieten, vernieten. Nitownik -a, m. ber Diernagel. Niuch -u, m. (tabaki), eine Brije Tabaf.

Niuchae, st. nd. 1. cz. nluchnąć, dk. 2. fonurien.

Niwa -y, f. bie Blur, bas Belb. w Niwecz, ad. ju nichte (machen); - obrocie, ju Grunde richten, pernichten.

Niweczyć, st. nd. 4. vernichten, gu Shanben machen.

Niz, nizh, nizeli (suizeli), ad. als, eber ale. Nizina -y, f. bie Rieberung; (zula-

wy), bas niebrige ganb. Nizinchny -a. -e, o. gang niebrig.

Nizki, v. niski. Ninik -a, m. ber Bube, Untermann.

im Rartenfriel. Nizye, at. nd 4. niebriger machen;

- sie, r. fic ernietrigen; beffer: ponizac sie.

267

No! i. nun! weblan! Noc -y, f. bie Racht. | ten. Nocie, st. ud. 3. lieblich fingen, flo-Nocleg -u, m. bas Dachtlager. Nocnica -y, f. ber Dachtfalter,

Nachtidmetterling. Nocnik -a, m. 1) v. urynal, ber

Rachttopf; 2) ber breußifche Tag. folafer (ein Schmetterling). Noony -a, -e, a. nachtlich, Macht.;

np. stroz noeny,ber Nachtmachter; - szata, czyli wygodnik, ber Schlafrod u. f. w., nocna świeca, bot. bie Hachtferje.

Nocobled -u, m bas Rachtwantein. Nocorownia -i, f. bie Tag- und Machtgleiche.

Nocoswiec -a, m. ber nachtleuch. ter, gaternentrager (ein Infeft.) Nocowac, st. nd. 2. nbernachten,

nachtigen. Noga -i, f. ber Sug, bas Bein; upadam do nog, ein Compliment, fo viel ale: geborfamer Diener; do gory nogami, verfehrt, bas oberfte au unterft.

Nogacz -a. m. bie Grinnenfrabbe. Nogawica -y, nogawka -i, f. bie Dofe.

Nogietek -tka, m. bot. bie Ringelblume, Tobtenblume. Nora -y. f. eine Suche. ober Dache.

boble, überbaupt eine unterirbifche Boble, ein Boch.

Nos -a, m. 1) bie Dafe: 2) bie Schnause, auch ber Ruffel: 3) nos u bota, bie Stiefelipine; utrzec nos, bie Mafe mifden, puten: dac komu nosa, jemantem einen Bermeis geben; zwiesie nos, bie Plafe bangen laffen, firre werben, nos zadzierae. Die Dafe boch tragen: za nos kogo wodzić, einen bei ber Mafe berumführen u. f. m. Nosacizna -y, f. ter Ret, eine

Rrantbeit ber Bierbe, Bunbe. Nosal -a, nosaty ego, m. einer ber

eine große Dlafe bat. Nosek -ska, m. 1) d. bas Daschen;

2) hat, ber Stordidnabel; v. bodziszek. fiedntl. Nosie, et. nd. 3. ez. tragen; v. niese Nosiciel -a, m. ein Trager. [babre. Nosidla -del, pl. bie Trage, Trag-

beffer: listowy. Nosny -a, -e, a. tragbar. Nosorozec -zca, m. bas Masborn. Mbingeeros.

Nosowy -a, .e, a. Dafen .. Nostrzyk -u, m. bot. ber Steinflee.

Soniaffee : v. melota. Nosze -y, pl. ein Tragfeffel, eine Trage.

Nota -y, f. bie Melobie, Dote. Nota -y, f. bie Dote, Anmerfung.

Notatka -i. f. ein Motatenblatt, bie Motis. frius. Notaryusz -a, m. ber Rotar, Nota-Notowac, st. nd. 2. notiren, merten. Notowy -a, -e, a, Moten.

Now -iu, m. ber Deumonb, bas Meulicht. Nowalia -i, f. etwas Reues vom neuen Jabre, etwas Deues, bie Grft-

linge, befonbere bei Bflangen. Nowicvat -u, m. bas Novigiat, bas Borbereitunge., Brobejahr für Monde unb Monnen. Nowicyusz -a, m. 1) ber Movig; 2) ber Meuling, Unerfahrene.

Nowina -y, f. 1) eine Meuigfeit, nowinka, d.; 2) bas Deuland, Robelanb.

Nowiniarz. nowinkarz -a, m. ber Reufafeiteframer. Nowiuchny, nowiutenki -a, -e, a.

gang neu, funtelnagelneu. Nowochrzczeniec -nca, m. ber

Biebertaufer. Nowomodny -a, -e, a. -nie, ad. Thetebrt. neumobifch. Nowonawrocony -a, -e, p. neu-

Noworocznik -a, m. bas Tafchenbud, ber Mlmanach. Noworoczny -a, -e, a. Meujabre. Nowose -i. f. 1) bie Meubeit, Deuerung; 2) bie Meuigfeit.

Nowotny -a, -e, a. -nie, ad. neu neu angefommen.

Nowozeniec -nca, m. ein Meurermabiter. Nowozytny -a, -e, a. neu, aus ber

neuen Beit. Nowy -a, -e, a, -o, ad. neu; coz tam slychać nowego? mas bort

man, mas giebt's Reues? nowy rok, bas Reujahr.

Noż -a, m. bas Deffer; d. nożyk, ein Defferden. Nozdrze -a, n. bas Mafenlod; nozdrze -y, pl. bie Rafenlocher, befonbere bei Thieren.

Nozenki -nek, pl. bie Meffericheibe. Nozny -a, -e, a. Sug.

Nozownik -a,m. ber Diefferfdmieb.

Nozowy -a, -e, a. Meffer. Nozyce -ye, pl. bie Scheere; d. nozyczki, fleine Scheere.

Nozyconos -a, m. ber Berfebrt. ichnabel, Scheerenfdnabel. Nu! nuze! i. nu! nun weiter! mobl. Nudnik -a. m. ber langweilige

Nudnose -i, f. 1) lange Beile; 2) bie llebelfeit.

Nudny -a, -e, a. langweilig. Nudy -ow, pl. bie lange Beile. Nudziarz -a, m. v. nudnik.

Nudzic, st. nd. 3. 1) langmeilen. lange Beile machen; - sie, r. fic langweilen; 2) llebelfeiten erregen Numer -u, m. bie Mummer.

Numerować, st. nd. 2. numeriren.

Nuncyusz a, m. ber papftliche Muntius.

Nur -a, m. ber Geetauder, ein Bogel. Nurek -rka, m. ber Taucher, ein Bogel. Nurkiem, ed. np. plynge, unter

bem Baffer fdmimmen. Nurkowy -a, -e, a. Tauder-; n. p. dzwon-, . Wlode.

Nuroges -i, f. bie Tauchgans. Nurokaczka -i, f. bie Tauchente. Nurt -u, m. ber Strom bee gluffes,

bie Stromung, bie Bellen. Nurtować, st. nd. 2 mublen, burd.

mublen. Nurzac, st. nd. 1. tauchen; - sie, r. untertauden.

Iten. Nuzye, et. nd. 4. abmuben, entfraf. Nuzyk -a, m. bas Taucherhubn, bie Bumme. Nyga -i, f. bie Deige, ber Reft.

Nygus -a, m. 1) ein Saullenger, ein Tagebieb; 2) bat. ber Bodeborn. Nygusować, st. nd. 2. faulengen, nichte thun.

Nynac, st. nd. 1. einlutten, folafen (in ber Rinberfprache).

O! i. ob! ad!

Menfc.

O, prp. 1) nm, an, nabe, bei, megen; - von ;- uber ; 2) o- ob-, ale eine ungertrennliche Brapofition, mit Beitmortern verbunden, bebeutet fle etma: ab, berab, berum, weg, berunter, ringsum, auch be-, 3. 2. oplese, beflechten; n. p. prosie o co, um etwas bitten; uderzye o kamien, an einen Stein ftogen; o malo co nie, beinabe; o chlebie i wodzie, bei Baffer unb Brot: uczynie o co wniosek, um etwas einfommen; mowią o wojnie, man fpricht von Rrieg; mieszkam o pol mili tu ztad, ich mobne über eine halbe Deile von bier u. f. w. Oba -och, pl. beibe.

Obaczyć, st. dk. 4. feben. Obalac, st. nd. 1. cz. obalić, dk. 3. umwerfen, nieberreißen.

nen.

Obaliny -in, pl. bie Trummer, Ruis

Obarczać,st.nd.1. -yc,dk.4. belaften, auflegen, bebruden, überbaufen. Obarwiać, st. nd. cz. 1 .- ic, dh. 3. befconigen, fcminten. Obarzanek -nka, m. v. obwarza-

nek, ein Bratel. Obawa -y, f. bie Beforgniß, gurcht. Obawiać się, st. nd. 1. r. beforgt fein, etwas fürchten.

Obcegi -ow, pl. eine Bange, Rneip. gange; d. obcążki.

Obceje -ow, pl. Mafttaut. Obces, ad. gerabe brauf los, fpornftreiche.

Obchod -u, m. ber Ilmgang, bas Beganguiß.

Obehodzie, et. nd. 3. 1) umgeben. mit etmas berumgehen; 2) interef. firen, angeben; 3) eine Beierlichfeit begeben ; - sie, r. z kim, mit jemanben umgeben; z czem, fich bebelfen.

271

Obi Obelzywość -i, f. v. zelzywość, Obchodzenie -ia, m. ber Umgang, bas Ilmgeben, Berumgeben. bie Schimpflichfeit.

Obciąc, v. obcinac. Obciazne, st. nd. 1. obciązyc, dk,

4. belaften, beichweren. Obciqzenie -ia, n. Die Belaftigung,

Beidwerung. Obcjerac, st ud. 1. obetrzec, dk.

2. abmijden, abtrodnen. Obcinac, st. ud. 1. obciac, dk. 2 bebauen, beidneiben, abidneiben,

Obcisly -a, -e, a. feft anliegenb. Obcowac, st. nd. 2. umgeben, ber-

febren, Ilingang baben. Obcowanie -ia, n. ber Umgang, Bertebr, Die Gemeinschaft.

Obcy -a, -e, a, fremb. Obczyzna -y, f. bas Frembartige.

Obdarnie, 3. obdarnowae, st. dk. 2. mit Raien ringsum belegen; v. darnować.

Obdarowac, st. dk. 2. befdenfen; v. darować. Obdartus -a,m. v. odartus, ein ab.

geriffener Rerl. flumpt. Obdarty -a, -e, p. abgeriffen, ger-Obdarzony -a, -e, p. beidentt, be-

Obdarzyć, st. dk. 4. obdarzać, cz. nd. 1. beidenten, begaben, ausftatten; v. darzyc.

Obdłużyć, st. dż. 4. obdłużać, cz. Itigung. nd. 1. peridulben. Obdukcya -i, f. bir aratliche Befich. Obdzierać, st. ud. 1. obedrzeć, dk. 2. abreißen, rund berum abreigen. w Obec, ad. 1) inegemein, inege.

fammt; 2) Angefichte, in Begen. Imefenbeit. Obecnose -i, f. bie Wegenwart, An-Obceny -a, -c, a. -nie, ad. 1) gegen. martig, anmefenb; 2) subst. bie anmefenbe Berfon, ber Comparant.

Obedrzeć, v. obdzierac. Obeimować, st. ud. 2. objąć, dk. 2. 1) in fich faffen, umraffen; ftigen. 2) übernehmen. Obejrzec, st. dk. v. ogladac, befic. Obelga -i, f. ber Schimpf, bie

Schmad). Obelgne, st. dk. 1. jemanten belugen. Obelgnac, st. dk. 2. ringeum fleben

Ifaule. bleiben. Obelisk -a.m. ber Dbelief, bie Grib.

Obelzywy -a, -e, a. v. zelżywy, idimpflid, fdmablid. Oberwae, st, dk. 2. (co) etwas abbefommen; - sie, r. fic Schaben thun, Schaben leiben, Schaben be-

foinmen, 3. B. burch gu große Unftrengung beim Beben u. bergl. Oberza -y, f. bas Bafthaus, ber

Gafthof. Oberznac, v. obrzynac, Oberzysta .y, f. ber Gaftwirth.

Obetrzec, v. obclerac. Obeznawać, st. nd. 1. 2. obeznać, dk. 1. befannt, vertraut machen.

Obzerac, st. nd. 1. obezrec, dk. 2. 1) sie, r. fich vollftopfen, anfreffen, pollfreffen : 2) befreffen. Obfitose -i, f. ber lleberffuß, bie

Rulle, Reichlichfeit. Obfitowac, st. nd. 2 Heberflus. pollauf baben.

Obfity -a, -e, a. -cie, ad. reichlich, überfingig, vollauf. Obgadywae, st. nd. 2. obgadae,

dk. 1. bereben, verlaumben. Obgryzac, st. nd. 1. obgryże, dk. 2.

abnagen, benagen, befreffen. Obic, st. dk. 2. obijac, nd. 1. burde prügeln, beidlagen. Obiciarz -a, m. ber Tapegierer; V.

tapccyer. Obicie -in, n. 1) bas Beichlagen; 2) bie Tapete.

Objecanka -i, f. v. objetnica, f. bas Beripredien. Objectivac, st. nd. cz. 2. objecac,

dk. 1. verfprechen. Obiegac, st. nd. 1. obiedz, dk. 2

umgeben, berumlaufen. Obielic, st. dk. 3. obielac, nd. 1. 1) anweißen; 2) runbum weiß ma-

Obierac, st. nd. 1. obrac, dk. 2. 1) abichalen, abnehmen ; 2) mablen. Obieralnose -i, f. bie Babibarfeit, Ifabig. Bablfabigfeit. Obieralny -a, -e. a. wabibar, wabi-Obierczy -a, -e, a. 2Bable, wabifa-Obierki, v. obrywki. Obietnica -y, f. v. obiecanka, f.

bas Beriprechen

Objąc, v. obejmować. Objad -u, m. ber Mittag, bas Dittageffen.

Objadać, v. objesć.

Objadowac, st.ud. 2. Mittag effen. Objadowy -a, -e, a. Mittage.

Objasniac, st. nd. 1. objasnic, dk. 3. beleuchten, erflaren, er lautern. Ojasnienie -ia, n. bie Grlauterung, Grflarung, Beleuchtung.

Objawiac, st. nd. 1. objawic, dk. 3. offenbaren, enthullen. Objawienie -ia, n. bie Offenbarung.

Objazd -u, m. 1) bas herumfahren, Bereifen ; 2) ber Belauf, bas Revier, ber Beritt.

Objazdowy -a, -e, a. np. straznik, ein berittener Granaguffeber. Objazdzka -i, f. Die Runbe, Ba-

trouille.

Objecie -la, n. bas Umarmen, bie Umarmung. Objesc, st. dk. 2. objadać, nd. 1.

etwas aufeffen; - sie, r. fich tuch. tig anenen.

Objetose -i, f. ber Umfang Objezdny -a, -e, a. umfabrbar. Objezdzae, st. nd 1. objechac, dk. 2. unifabren, bereiten, umreiten.

Obijne, st. nd. 1. obic, dk. 3. be. fdlagen; - sie, r. (o uszy) gelan. gen (ju ben Obren).

Obkladac, st. nd. 1. oblozyc, dk. 4. 1) belegen, berumlegen; 2) belaften; 3 : pringelu.

Obkrawać, st. nd. 1. obkroić, dk. 3. rund berum beidneiben. Oblewac, st. nd. 1. oblac, dk. 2. be.

giegen, übergienen. Ohlgezek -czka, m. ein fleiner Bo. Oblaczystość -i, f. Die Bogemwol-

bung. Oblaczysty -a, -e, a. bogenformig. Obladować, st. dk. 2. 1) belaben,

bepaden; 2) überlaben. Oblak -u, m. v. palak, ber Bogen.

Oblakany -a, -e, p. 1) irre; 2) mabn. finnig.

Oblakany -ego, m. ein Babnfinniger, Berrudter.

Oblaniywać, st. nd. 2. oblamać, dk. 2. runbum abbrechen. Oblapa -y, f. bot. bie Turrmurg;

v. szlaelitawa, chiastawa

Oblaskawiac, st. nd. 1. oblaskawie, dk. 3. gabmen, jahm machen. Oblata -v. f. bas Ginregiftriren. Oblatowany -a, -e, p. einregiftritt.

Oblatywac, st. ad. cz. 2. oblecieć, dk. 2. (oblatac, nd.) um etwas berumfliegen, umberfliegen. Oblawa -y, f. eine Treibiagb.

Oblawa, ad. in Saufen, baufenmeis. Oblazie, st. nd. 3. obleże, dk. 2. 1) umberfrieden, berumidleichen : 2) fabl merben, bie Saare verlieren, Oblegac, st. nd. 1. obledz, dk. 2. belagern, belegen.

Oblepiac, st. nd. 1. oblepic, d . 3. befleben, rund umfleben. Oblepka .i, f. ber Rleiberlebni. Oblew -u, m. bas Umftronien.

Oblegenie -a, u. bie Belagerung, bas Belagern,

Oblezeniec -nca, m. ber Belagerte. Oblicze -a, n. bas Untlig, Angeficht. Obliczac, st. nd. 1. obliczyc, dk. 4. übergablen.

Oblig -u, m. obligacya -l, f. ber Soulbichein, Schulbbrief. Oblizywac, st. nd. cz. 2. oblizac, dk. 2. beleden; - sie, r. fic -Oblok -u, m. bie Bolfe, bas Bewolf. Obton -iu, m. v. biet, ber boli. frlint. Sheute. Oblow -u. m. ber gang, bie Jagb.

Oblubieniec -nea, m, ber Brauti. dam. Oblubienica -y, f. bie Braut. Obluda -y, f. bie Benchelei.

Obludnica -y, f. bie Beuchlerin, Gleifnerin. (Gleigner. Obbudnik -a, m. ber Beudler, Obludny -n, -e, a, -nie, ad, beuch. lerifch, gleifinerifch, falfch.

Ohlupywae, et nd. cz. 2. oblupac, dk. 2. ablojen, abichalen. Obmacywae, st. ad. ez. 2. obmacac, dk. 1. befühlen, betaften.

Ohmarzac, st. nd. 1. ohmarznac, dk. 2 rings berum gefrieren. Obmawiać, et. nd. 1. obmówić,

dk. 3. verlaumben, bereben. Ohmierzać, st. nd. 1. obmierznąć, dk. 2. anefein.

Ohmierzliwose -i, f. ber Gfel, bie Gfelbaftigfeit. labideulid.

Obmierzly -a, -e, d. efelhaft, eflich,

Obr Obracac, st. nd. 1. obrocić, dk. 3. umfebren, ummenben, berumbre.

Obmowny -a, -e, a. verlaumberifd). Obmurowac, st. dk. 2. ummauern. Obmyślać, at. nd. 1 obmyślić, dk. 3. für etwas forgen, jemanbem et-was beforgen, verichaffen, ermit-Grmitteln. Obmyslenie-ia, n. bas Berichaffen, Obmyśluy -a, -e, a. -nie, ad. für-

forgenb, bebacht. Obinywać, st. ud. 1. obmyć, dk. 4.

mafchen, abmafchen. Obnazac, st, nd, 1. obnazyc, dk. 4. entbloBen.

Obnosić, st. nd. 3. obnieść, dk. 2. herumtragen, umbertragen.

Oboi -ol. f. pl, oboje, bas Doboe. Oboje, obojga, pl. beibe. Obojezyk -a, m. 1) bas Schluffel.

bein; 2) bie Balebinte. Ifeit. Obojetnose -i. f. Die Gleichgultig. Obojetny -a, -e. a. -nie, ad. gleich. gultig. Ibarneben. Obok, ad. gur Geite, an ber Geite, Obolaly -a, -e, p. wunb. Oboplciowy -a, -e, a. beiberlei Be-

foledte, bermaphrobut. ffeitig. Obopolnie, ad, beiberfeitig, gegen-Obor -u, m. bie Babl

Obora -y, f. 1) ber Biebftall; 2) bas Bieb, ber Biebftanb. Oborowy -a, -e, a. Babi.

Oborywać, st. nd. 1. oborać, dk. 2. umpflugen, umadern. Obosieczny -a, -e, a. zweischneibig. Obostronny -a, -e, a. -nie, ad. beiberfeitig. | dk. 4. fcarfen. Obostrzać, st. nd. 1. obostrzyć, Obowiazek -zku, m. bie Berpflic. tung, Dbliegenheit Berbinblich.

Obowięzywać, st. nd. 2. obowiązac, dk. 2. verpflichten, verbindlich

maden. Oboz -u. m. bas Lager.

Obozować, et. nd. 2. lagern, im Lager ftellen. Obozowisko -a, n. ber Lagerplas.

Obrać, v. obiérać. Obrabiać, st. nd. 1. obrobić, dk. 3.

1) bearbeiten; 2) Golg behauen, aimmern.

Obrabiac, st. nd. 1. obrabić, dk, 3. obrębować, nd. cz. 2. befaumen, rundum umgeben.

Obrachować, st. dk. 2. berechnen; v. rachować Inuna. Obrachunek -nku, m. bie Berech. Obraczka -i, f. ein fleiner Reif, Band, Ring. Obrączkowy -a, -e, a ringformią,

ben ; - co na co, vermenben.

geranbert, mit einem Ring verfeben. Obrada -y, f. bie Berathichlagung, Berathung.

Obradzać się, st. nd. 1. obrodzić, sie, dk. 3. gut gerathen, gebeiben. Obrastac, st. nd. 1, obrosnac, dk.

2. bewachfen. Obraz -u, m. bas Bilb, Gemalbe, Obraza -y, f. bie Beleibigung. Obrazac, st nd 1. obrazić, dk 3.

beleibigen, bie Chre verlegen. Obrazki -ow, pl. bot. ber Aron. Obrażliwość -i. f. 1) bie Empfinb. lichfeit; 2) Anguglichfeit.

Obrazliwy -a. -e. a. 1) empfinblid; 2) anguglich, beleibigenb. mer. Obrazoborca -y, m. ber Bilberftur-Obrazowy -a. -e, s. 1) Bilb., Bilber .; 2) bilblich.

Obreb -u. m. ber Rreis, bie Grange, Winfaffung. Schranfen. Obrebek -bku, m ber Gaum, bie Obrecz -y, f ber Reif, bas Tonnen.

Obroczny -a, -e, a gutter. Speife. Obrok -u, m. 1) bie bestimmte tag. liche Roft und Dabrung; 2) bas

Bferbefutter. Obrona -y, f. ber Schut, Schirm, bie Bertheibigung.

Obronca -y, m ber Befchuter, Ber-theibiger, Abvotat. Obronczy -a, -e, a. Schut., Behr. Obronic, st. dk. 3. vertheibigen, be-

fougen; v. bronic. Obronnose -i. f. ber Bertheibigungezuftanb.

Obronny -a, -e, a. 1) Soute, Ber-theibigunge .; 2) vertheibigt. Obrosiec, st. dk. 2. bethaut, mit Than bebedt merben.

Obrostnica -y, f. bot. ter Deffelbaum, Biegelbaum.

Obrot -u, m. 1) bas Umbreben, Gerumbreben; 2) bie Benbung

Obs dk. 1) einen Gfel haben, befommens

Schwenfung, freisformige Beme-Obrotnose -i. f. 1) bie Umbrebbarfeit; 2) bie Gewandtheit, Schlau-

beit, Berfclagenheit,

Obrotny -a, -e, a. 1) brebbar, fich brebenb; 2) fclau, gewandt, verfolagen. [Sunbe.

Obroza -y, f. ein Salsband ber Obruchać, at. dk. 1. obruchywać, nd. ez. 1. madelig machen.

Obrus -u, m. bas Tifctud.

Obruszać, sł. nd. 1. obruszyć, dk. 4. 1) v. obruchać, lofe machen; 2) - sie na co, fich entruften. Obrywać st nd. 1. oberwać, dk.

2 1) abpfluden, abreißen; 2) oberwac (np. kije), Schlage befommen, etwas erwifchen.

Obryknać, st. dk. 2. obrykać nd. 1. sie na kogo, jemanben anfchnau-

gen, bart anfabren. Obrywcze -a, n. bie Debeneinfunfte, Grorteln.

Obrywki -ów, pl. bie übrig geblie-

benen Blumen und Fruchte auf ben Baumen. Obryzgać, st. dk. 1 runb berum

befprigen, 1. B. mit Roth. Obrząd -edu, obrządek -dku, m. 1) bie Geremonie, bas Geremoniell.

ein feierlicher Bebrauch; 2) bie Confession.

Obrządkowy -a, -e, 1) a. ceremo-niell; 2) subst. ber Geremonienmeifter. Obrzazg -u, m. bie unangenehme

Gufigfeit ber ungegobrenen Betranfe, j. B. bes Beines, Bieres ac. Obrzedni -ia, -ie, a -io, ad. 1) etmas bunn, nicht ju bid, bicht: 2) giemlich felten, recht felten. Obrzezac. st dk. 2 beidneiben.

Obrzezanie-ia,n. bie Befdneibung.

Obrzezaniec -nca, m, ber Befonittene. Obrzucać, st., nd. 1. obrzucić, dk.

3. bewerfen, g. B. bie Banbe mit Ralt, Behm u. bergl.

Obrzydliwość -i, f. bie Abideulid. feit, Gfelbaftigfeit.

Obrzydliwy -a, -e, a. -wie, ad. abfceulich, efelhaft.

Obrzydnąć, 2. obrzydzić sie. 3. st

2) abicheulich, eflich merben. Obrzynać, st. nd. 1. oberznąć, dk. 2. befdneiben.

Obrzynek -nka, m. ein abgefdnittenes Studden, bas 21bidnigel.

Obserwacya -i, f. bie Obfervation. Beobachtung. Obserwacyjny -a, -e, a. Objerna.

tione., Beobachtunge. Obserwatoryum,n bie Sternmarte,

bas Obfervatorium. Obsiasć, et. dk. 2. na okolo czego,

fich rund berum fegen Obsiewać, st. nd. 1. obsiać, dk. 2. 1) befåen; 2) ausfieben.

Obskakiwać, st. nd. 2. cz. um et-

mas berumfrringen, von allen Geiten umfpriugen; obskoczyć, dk. 4. ploglid umringen.

Obskrobywać, of. nd. 2. cz. ob-skrobać, dk. 2. beichaben, befdmarpen; abidupren, abfragen. Obskubywać of. nd. 2 cz. obskubac, dk 2. berurfen.

Obstalować, st. dk. 2 v. zamówić. beftellen.

Obstawać, at nd. 2. cz. obstać. dk. 2. auf etmas befteben, bei etmas bebarren. Obstawiać, et. nd 1. cz. obstawić,

dk. 3. runbum ftellen, umftellen, befesen. Obstępować, st. nd. 2 obstapić.

dk. 3. umringen, umgeben, umgingeln. Obstrzygać, of. nd. cz 1. obstrzydz,

ak. 2 abidneiben, beidneiben, ab. fceeren, verfcneiben (bie Saare). Obsylac, of. nd. 1. obeslac, dk. 2. berumfdiden, befdiden.

Obsypywać, st. nd. cz. 2. obsypać, dk. 2. beidnitten, bestreuen, überbaufen.

Obszar -u, m. bie meite glache.

Obszarpaniec -nca,m ein abgerif. fener Rerl. Obszarpywać, st. nd. cz. 2, obszar-

pac, dh' 2. abreifen, gerlumpen. Obszerny -a, -e, a. -nie, ad. meit, umfangreich, geraumig, ausführ.

Obszerność -i. f. bie Beite. Ge-

raumigfeit, ber weite Umfang, bie Ausführlichfeit. Ifchlage. Obszlegi -ów, pl. v. oblogi, bie Muj-

Obsznurować, st. dk. 2. beidnuren, mit Schnuren einfchließen. Obszywać, st. nd cz. 1. obszyć, dk. 4. benaben, einfaffen, befesen.

Obtykać, st. nd. 1. obetknać, dk. 2. rundum befteden, befterfen. Obuch -a, m. ber Ruden einer Art,

eines Beile. Obudzić, st. dk. 3. aufmeden, mef. fen ;- sie, r aufmaden ; v. budzic.

Obumariy -a, -e, p. abgenorben, Obumarlość -i, f. Die Abgeftorben-Obumierać, st. nd. 1. obumrzeć,

dk. 2 abfterben. Oburgez, ad, mit beiben banben. Oburdac, st. dk. 1 sie, r. fich ein-

bullen, vermummen. Oburzac, st. ud. 1. oburzyć, dk. 4

emporen, aufbringen; - sie,r. fic emporen, entruften Obuwie -ia. n. bie Bugbefleibung.

Obuwać, st. nd. cz. 1. obuć, dk. 2. Schube, Stiefel angieben.

Obwarowae, st. dk. 2, 1) befeftigen; 2) ficher ftillen, ausbedingen; sie, r. fic - v. uniocnić się.

Obwarzać, st. nd. cz. 1. obwarzyć, dk. 4. enpas auftochen, bruben, auffieben laffen.

Obwarzanek -nka, m. v. obarzanek, ein Bragel. Obwiązywać, obwięzywać. st. nd

ez. 2. obwiązac, dk. 2. umbinben, verbinben, rundum bebinben. Obwies -ia, m. (obies) ber Galgen.

bieb, Balgenftrid. Obwieszae, st. nd cz. 1 obwiesić,

di. 3. 1) aufbangen, aufhenten; 2) umbangen, bangen laffen.

Obwieszczać, st. nd. cz. 1. obwieseic, dk. 3. befannt machen, offentlich befannt machen, verfundigen. Obwieszczenie -ia, n. bie öffent-

liche Befanntmachung, Anfunbiqung. Obwijać, st. nd cz. 1. obwinać.

dk. 2 1) umwideln, umwinben; 2) einwideln, einhüllen, rerbullen. Obwijka -i. f. ber Bimmenfeld, ber

nd bidt an bie Rrone anichliept.

Obwiniac, st. nd. 1. cz. obwinić. dk 3. befdrulbigen, anfchulbigen. Obwinienie -in. n. Die Beidulvigung.

Obwiniony -a, -e, p, 1) befcultigt; 2) umwunben, eingehuftt (ob winiety, obwity). Ifchlaff. Obwisty -a, -e, p. berabbangent,

Obwisnac, st. dk. 2. fclaff merben, eridilaffen. Obwood -u. m. bie Umgebung, ber

Umfreis, Umfang. Obwodka -i, f. ber Saum, bie Ginfaffung, ber Befas.

Obwodzić, st ud. 3. v fastrzygo wac, beften, einfaffen.

Obwoina-y,f. hot. bas buntefraut. Obwolywać, st. ud. cz 2 obwolac, dk. 1. ausrufen, verfunbigen. Oby! i. o wenn boch! bag boch! Obyczaj -u. m. bie Sitte, ber Be-

braud, bie Art und Beife; jaki kraj, taki obvezaj, landlid, fittlid. Obyczajowy -a, -e, a Sitten ... Obyczajność -i, f. bie Sittfamfeit,

Sittlichfeit, Dioralitat, Boflichfeit. Obvezainy -a, -e, " fittiam, fittlid, moralifd, boffic. Obywać, st. nd. cz. 1. obyć, dk.

sie, r. fich behelfen, etwas entbefren. Obywatel -a, m. 1) ber Burger Ginmohner, Grunb., Gutebefiger:

2) ein Staatsburger. Obywatelic, st. nd. uobywatelic,

einbürgern. Obywatelka -i, f. eine Burgerin, Ginwobnerin.

Obywatelski -a, -ie, a. 1) Burger-; 2) Staateburger ..

Obywatelstwo -a, n. 1) bie Burger-fchaft; 2) bas Burger-, Staatsburger-Recht; 3) ber Burger., Gemeinfinn. Obzalowany -ego, (oskarzony) m.

ber Berflagte, Beichulbigte. Obzarstwo -a, n. bit Gefragiafett. Obzartuch -a. m. ein Bielfraß.

Rimmerfatt. Obzarty -a. -e. p. gefrafig.

Obzierać, v oglądać, fic umfeben, fich umguden. . fGrnbtefeft. Obzynki -ów. pl. v. dożynki, bas Ocalec. of. dk. 2. gang und unverfich retten. Werettung. Ocalenie -ia, n. bie Erhaltung, Ocalic. et. dk. 3 etwas gang unb unperfebrt erhalten; (kogo), jemanben vom Berberben, Unteraqua retten.

Ocap -u. m. bas Bapfenftud, ber Bapfen; v. cap. Oceian -u. m. bie Gffigfaure, bef-

fer kwas octowy. Ocean -u. m. ber Ocean, bas Belt-Dufeifen. meer. Ocel -u, m. Die Stollen auf bem

Ocembrowac, et. dk. 2. mit Baubolg vermabren, 3. B. einen Brunnen; v. cembrowac.

Oceniac, st. nd. 1. ocenic, dk. 3. ichaben, tariren; v. cenic. Ocet -ctu, m. ber Gifig.

Oh! i. ad! o meb! Ochedostwo -u, n. bie Reinlichfeit. Ochedozny -a, -e, a, v. chedogi, reinlich, fauber.

Ochedozyć, st. dk. 4. fauber maden; v. chedozyc.

Ochlica -y, f. v. dzierzgon, bie Rladebemel. Ochloda -y. f. bie Labung, ein Babtrauf, Rubitrant.

Ochlodniec. st. dk. 2. fubl merben, fic abfühlen.

Ochłodzić, st. dk. 3. ochładzać. nd. cz. 1. abfublen, erfrifchen; v. chłodzić.

Ochtonac, st. dk. 2. 1) umfolingen. ergreifen (vom Bener); 2 fic abfühlen, fich erbolen, ju nich tom. freitigent v. chtostac. Ochlostac, et. dk. 2. geberig burd. Ochmistrz -a, m. ber Boimeifter. Ochmistreyni -i, bie Monvernante. Ochocic sie, et. nd. 3. luftig, guter Dinge fein

Ochoczy -a, -e, a. luftig, willig, frifd, gern. Ochota -y, f. 1) bie guft gu ehras;

2) ber Brobfinn, bie Broblichfeits 3) eine Beluftigung, befonbere ein [Buft. Tangrergnugen. Ochotny -a. -e, a. freiwillig, mit

Ochotnik -a. m. ein Freiwilliger, Ochraniac, et. nd. 1. ochronic. dk. 3. fdonen, bewahren, ichirmen.

Ochrapieć, ochrzypnąć, st. dk. 2. beifer merben. ffer. Ochrapty, ochrzypty -a, -e, p. bei-Behrona -y, f. ber Schirm, Sous,

bie Bewahrung. Ochronny -a, -e, a. fdenenb. idugent, Schirm. Ochuchnac, st. dk. 2. etmas an-

banden; v. chuchac. Ochwacić, st. nd. 3. ein Bferb rebe machen, verfangen.

Ochwat -u. m. bie Rebe, eine Bferbefranfbeit.

Ochybiac, st. nd. 1. ochybic, dk, 3. febl ichlagen, verfehlen Ochybny -a. -e. a fehlichlagenb,

Unginverläßig. Ochyda -y, f 1) ber Abichen, Gfel,

2) Schmad und Schanbe; v. ohyda. Ochydny -a. -e. a. perbant, efelia. Ochydzić, st. dk. 3. verefeln, Ab. iden erregen.

Ociagao sie, et. nd. 1. r. fic meigern, gaubern.

Ocielić sie, et. dk. 3. falben: v. cielic sie. [befdatten, umfdatten. Ocieniac, et. nd. 1. ocienic, dk. 3. Ocieplic, et, nd, 3. ermarmen: sie. r. warm merben.

Ocierac, et. nd. 1. otrzec, dk 2. ab. wifden, abreiben. Ocierniae, st. nd. 1. ociernie, dk.

3. mit Dornen umgeben, umbegen, umgaunen. Ociosywać, et. nd 2 cz. ociosać,

origsac, dk. 2 bebauen, gimmern. Ocicialose -i, f. bie Schwerfallig. feit, Tragheit. Ocigzaly -a,-e.a fdmerfallig,trage.

Ocknac sie, et. dk. 2 r. ermachen, aufmachen; v. budzie sie. Octowy -a, -e, a. Offig.

Ocucac, et. nd 1. meden; ocucie, dk. 3. aufmeden; v. budzie. Ocukrowac, et. dk. 2 übergudern,

v. cukrować Ocvrklowac, st. dk. 2. abzirfeln: v. cyrklowac. Oczarować, of. dk. 2. beberen, be-

aubern : v. czarowac. Oczasty, oczaty -a, -e, a. poll Mugen, funfelne.

Oczekiwać, st. ad. 2. ermarten.

Oczekiwanie -ia, u. bie Erwarrung. Oczepić, st. dk. 3, bauben, eine

Sanbe auffeben; v. czepic. Oczerniac, st. nd. 1. oczernic, dk. 3. anidmargen, verlaumben.

Oczesać, st. dk. 2. oczesywać, nd. cz. 2 fammen, 3. B. Slachs. Oczeta -ąt, pl. die Heugelein.

Oczko -a, n. 1) d. bas Meugchen; 2) u ponczochy, bie Majche; 3) bot. ptasie oczko, bas Maufesyrchen; v pacierzyczka.

Oczkować, st. nd. 2. ofuliren, augein. [Oczny, ber Augengabn.
Oczny -a, -e, a. Augeng, np. zab
Oczyszcznć, st. ud. 1. oczyścić,
dh. 3. 1) reinigen, faubern; 2) się,
r. fich rechrettigen. [lichteit.
Oczywistość -i, f. bie Augenfchein-

Oczywistosó -i, f. bie Augenichein-Oczywisty -a, -e, a. - wiscie, ad. augenicheinlich, fonnentiar, einleuchtenb, handgreiflich.

2) Odsylać list, einen Belef abfchiden; oddoż, abgeben, wietergeben; odebrać co, etwas jurudnepmen; odplakać za co, etwas bereinen; odpieczętować list, aufficgelu, entfiegeln, erbreden (vas Siegel); oderzunąć, abfchietelen, wegłonieten u. f. w.

Oda -y, f. bie Dbe. Odarnować, st dk 2. mit Rafen belegen; v. darnować, nd.

Odartus -a, m. v. obdartus, ein gereistenen Menich, Aumpentert. Odbiedz, se dk. 2. odbiegać, nd. 1. z kad, bavon taufen, weglaufen; – kogo, jemanden vertasien, im

Stiche laffen. Odbierae, st. nd 1. cz. odebroc, dk. 2. abnetmen, empfangen, erbalten, gurudnehmen. Odbieracz-n, odbierający-ego, m.

1) der Abnehmer, Empfanger; 2) ber Sehler; v przechowywacz.
Odbijać, st. nd. cz. 1. odbić, dk. 3.
1) erbrechen; 2) abzieben; 3) ab-

ftogen, pariren; (kogo) erretten, befreien; 4) — sie r. gurudprallen, abrrallen; 5) — sie w gardle, aufftogen.

Odbudować, st. dk. 2. wieber aufbauen. [aufbau. Odbudowanie in, n. ber Bieber-Odbyt -u, m. ber Abfag, Abgang.

Ochbyt -u, m. ber Ablat, Abgang. Ochbywae, st. nd. l. ez. ochbye, sth. etwas abmachen, abhalten; - sie, r. Statt finden, vor fich geben.

r. Statt inben, bor fich gegen. Odcharchnae, st. dk. 2. raufpernb auswerfen. Odchlan, v. otchlan, ein Abgrund.

Odchod -u, m. ber Abgang. Odchodowy -a, -e, a. Abfahrunge., Ableitunge.. Odchodzić. st. nd. 3. odejsć. dk.

abgehen, weggehen. Odchorować, st. dk. 2. burd eine

Rrantheit genug bufen. Odchowae, st. ak. 1. groß ziehen, aufziehen; v. chowae.

Odchylać, st. nd. 1. odchylić, dk, 3. cin wenig öffnen, aufmachen. Odciągać, st. nd. 1 odciągnąć, dk. 2. abzieben, wegzieben, fubtra-

hiren (im Rednen); abbringen. Odcierpiec, . d. dh. 2. genug bugen, abbuffen, 3. B. eine Strafe, bas Leiben überfteben.

Odcinae, st. ud. 1. odciae, dk. 2 abhauen, abidneiben, fappen. Odcinek -nka, m. bas Abidneibfel, (ein Abidnitt.)

Odeisk -u, m. i) ber Abbrud; 2) bas Sübnerauge, ber Leichborn. Odeiskać, st. nd. 1. odeisnąć, dk. 2. 1) abbrūden, abzieben; 2) bart

prüfen, abtreten.
Odczerować, st. dk. 2. entzaubern.
Odczepić, st. dk. 3. 1) absteden,
tosmachen; 27 bie Haube donehmen.
Odczesić, st. dk. 2. auf vie Seite
fanmen, wegfämmen.
Odczynić, st. dk. 1. odczynić, dk.

Odozyniać, st. nd. 1. odozynić, d 3. entgaubern, jurudmirten. Odezynnik -a, m. ber Reaftor, bie Reagengie. Odezyt -u, m. bie Borlefung; v. prelekcya.

285

Odczytywać, st. nd. 2. cz. odczytać, dk. 1. vorlefen ablefen, ofters lefen. f3. entfernen. Oddalac, st. nd. 1. cz. oddalic, dk. Oddalenie -ia, n. bie Entfernung. Oddawać, st. nd. 2. cz. oddać, dk. 1. 1) abgeben, wiebergeben, gurud. geben; 2) vergelten; 3) wizyte, einen Befuch abftatten; 4) do szkoly, in Die Soule foiden: 5) sie r. fich wibmen, aufopfern, fich empfehlen, ergeben, bingeben. Oddawca -y, m. ber Ueberbringer,

Abgeber.

Oddech -u, m. 1) ber Athem; 2) bas Luftlod, Buglod. Oddechowy -a Athem--e, a. [abgieben. Oddrukować, st. dk. 2. abbruden, Oddychać, et. nd. 1. cz. odetchnąć, 2. athmen. Athem bolen, fcopfen. bolen. Oddychanie -ia, n. bas Athem-

Oddzial -u, m. bie Abtheilung. Oddziałać, st. dk. 1. oddziaływać, nd. ez. 1. rudwirfen; v. odczynic. Oddzialanie -ia, n. bie Rudwir-

fung. Oddzielać, st. nd. 1. cz. oddzielić, dk. 3. abtheilen, abfonbern.

Oddzielnose, -i, f. bie Abfonberung, Abtheilbarteit.

Oddzielny -a, -e, a,-nie, ad, 1) abgejonbert, abgetheilt, abgefdieben; 2) abtbeilbar, treunbar.

Oddzierać, st. nd. 1. odedrzeć, dk 2. abreißen. Oddzierzgnąć, st.dk. 2. auffnupfen

ben Rnoten lofen. Odechcieć się, st. dk. 2. odchcie.

wae nd. cz. I. bie guft gu etwas perlieren.

Odejmować, st. nd. 2. odjać, dk, 2. abnehmen, abziehen, benehmen. Odetose, -i. f. die Aufblahung, Mufgebunfenbeit.

Odezwa -y, f. 1) bie Anrebe, bas Anfchreiben; 2) ber Aufruf.

Odgadywać, st. nd. 2. cz. odga-

dnae, dk. 2. entrathfeln, errathen.

Odganiać, st. nd. 1. odegnać, dk. 2. megjagen, bavon jagen, .treiben; v. odpędzić. Odgarniać, st. nd. 1. odgarnać.

dk. 2, auf bie Ceite fcieben, bein. gen, icharren. Odginać, st. nd. 1. odgiąć, dk. 2,

gurudbeugen, .ichlagen Odglos -u, m. 1) ber Schall, Bie.

berball; 2) ber Ruf. Odgniotek -tka, m. bas Subnerauge, ber Leichborn; v. odeisk.

Odgotować, st, dk. 2. abfochen, auftoden; v. gotować.

Odgrabiać, st. nd. 1. cz. odgrabic. dk. 3. megharten, mit ber barte megichaffen.

Odgradzać, st. nd. 1. odgrodzie, dk. 3. abjaunen, burch einen Baun icheiben.

Odgraniczać, st. nd. 1. odgraniczyd dk. 4. abgrengen.

Odgrazać, st. nd. 1. cz. ozić, dk. 3. -sie, (na kogo) broben, anbroben. Odgrywać, st. nd. 1. ez. odegrac, 1. 1) frielen, (eine Rolle); 2) abfvielen, abgewinnen.

Odgrzebywać, st. dk. 2. cz. odgrzebac, dk. 2. aufgraten. Odhaczyć, st. dk. 4. losbaden, ab.

baden. Odjazd -u, m. bie Abfabrt, Abreife. Odjemny -a, -e, a. neggtip.

Odjezdny -a, -e, a. Abidiebe. Mb. fabrte., Abreife.

Odiezdzac, st. nd. 1. odjechac, dk. abreifen, bavonfahren. ffeit wann. Odkad, ad. 1) von mo, mober; 2) Odkaszliwać, st. nd. 2. cz. odkaszlnge, dk. 2 aufbuften, buften, Vokladać, ot. nd. cz. 1. odlozyć, dk. 4. 1) bei Seite legen; 3) auffchie. ben, verichieben, ausfegen, verlegen ; 3) entwohnen.

Odkładnia -i, odkładnica -y, f. bas Streichbrett am Bfluge, Odkleie, st. dk. 2. aufleimen, ab. leimen, abfleben; - sie r. aus bem Beime geben.

Odklepać, st. dk. 2. abflopfen, losflopfin; v. klepac.

Odkopywać, st. nd. 2. odkopać, dk. 2. berausgraben, aufgraben.

Odkorkować, st. dk. 2. aufpfropfen. Odkrecać, st. nd. 1. odkrecić, dk.

3. aufbreben, gurudbreben. Odkrawać, st. nd. 1. odkroić, dk.

3. abidneiben. Odkrycie -ia, n. bie Entreduna.

Odkryty -a. -e. p. 1) entbedi; 2) anfgebedt, entblogt, offen.

Odkrywać, st. nd. cz. 1. odkryć, dk. 4. 1) aufbeden; 2) entbeden, erfinben; 3) entbeden, erfabren, babinter fominen ; 4) - sie r. fich ent-

bloneu. 12. aufraufpern. Odkrzaknac, odchrząchnac, st. dk. Odkrzywiac, st. nd. 1. -ic, dk. 3. jurudbeugen, gerabe biegen.

Odkulbaczyć, st. dk. 4. abfatteln. Odkupiciel -a, m. ber Griofer. Odkupienie -ia, n. bie Erlefung.

Odkupować -ywać, st. nd. 2. cz. odkupić, dk. 3. 1) abfaufen, wiebertaufen; 2) erlofen.

Odlaczać, st. nd. 1. odlaczyć, dk. 4. abionbern, trennen ; - sie, r. fich trennen, fich losfagen.

Odlam -u. m. ein Bruch, ein Brud). ftud: odlamek, d.

Odlamywać, st. nd. 2, cz. odlamać, dk. 2. abbrechen.

Odlatywać, st. nd. 2. odlecieć, dk, 2, meg., fortfliegen, abfpringen. Odleglość, -i, f. v. oddalenie, bie

Entfernung. Odlegly -a, -e, a. -le, ad. entfernt,

abgelegen, entlegen. Odlepic, st. dk. 3, losmachen, ab. fleben ; - sie, r. fich -.

Odlew -u. m. 1) bas Abgießen, ber Abguß; 2) bie Gbbe; v. opadnienie; 3) na odlew, ad. mit ber

Linten. Odlewać, st. nd. 1. odlać, dk. 2. abgiegen. Odlewacz -a. m. ber Bieger.

Odlewek -wka, m. ber Bfeifenabaus. Odlezec, st. dk. 2. 1) abliegen, lie-

gent abbugen; (sie) genug gelegen baben; 2) fich munt liegen.

Odliczać, st. nd. 1. -yc, dk. 4. abjab. len, aufgablen, abrechuen. Odlog -u. m. bas Brachfelb; odlo-

giem lezec, 1) brache liegen, unbenust fein; 2) aufgefdieben, ver-

nachläßigt fein; v. odlozyć, odlabzubrechen. logowac. Odloniny -a, -e, a. abbrechbar, leicht Odlot -u, m. bas Abziehen ber Bug-

Dienichenicheue. Odludek -dka,m. ber Denfdenfeinb, Odludnoso -i, f. bie Dienfchenleere,

Odludny .a. -e. a. menfchenleer, obe; fern von Menfchen.

Odlupywae, st. nd. 2, odlupac, dk. fabfitten. 2. abiralten. Odlutować, of, dk, 2. ablothen. Odmach -u. m. bas Husholen beim Sauen, ber Schwung ber Art; nie odmachem, ad. obne Umfdweife, gerabe beraus.

Odmachać, st nd. 1 .- chnąć, dk. 2 Dausholen (mit ber 2(xt); 2) gurud. foleubern. Odmalować, st. dk. 2. abmalen

fmilbern; v. malowac. Odmarzac, st. nd. 1. odmarznac

dk. 2. aufthauen, abfrieren. Odmawiać, et. nd. 1. cz. odmówic, dk. 3. 1) abfprechen, abichla-

gen: 2) berfagen. Odmet -u, m. 1) eine tiefe Stelle im Baffer, auch bie Wirbelung res Baffers; 2) bie Bermirrung,

ber Birrmar. Odmiana -y, f. 1) bie Abmechfe. lung, Abanberung ; 2) eine Abart, Barietat.

Odmiatac, st. nd. 1. odmiesc, dk. 2. megfegen, fehren. Odmiękczać, st. nd. 1. odmie-

kezvé. dk. 4. aufmeichen. Odmiekać, st. nd. 1. odmieknąć, dk. 2. meider merben.

Odmieniać, st. nd. 1. odmienić, dk. 1 3. 1) anbern, abanbern, mechfeln, abmechfeln; 2) abmaubeln, 3 B. conjugiren, becliniren u. bgl.; 3) - sie, r. fich anbern.

Odmiennik -a, m. = odmienny kwiat, bot, bas Trippelfraut, Seefternfraut.

Odmiennosć -i, f. bie Beranberlichfeit, Unbeftanbigfeit.

Odmieuny -a, -e, a. veranberlich, unbeftanbig, manbelbar, abmeidenb.

Odmierzac, st. nd. 1. cz. odmie rzyo. dk. 4. abmeffen, gumeffen. Odniladzać, st. nd. 1. odmlodzić,

dk. 3. wieder jung machen, berjungen; - sie, r. fic verjungen. Odmilodniec, st. dk. 2. wieber jung

werben, fich verjungen.

289

Odmrukiwać, st. nd. 2. odmruknąć, dk. 2. murrifd antworten. Odmykać, st. nd 1. odemknać, dk. 2. 1) etwas bei Seite ichieben, wegruden; 2) ein wenig auf. fcbliegen.

Odnawiae, st. nd. 1. odnowić, dk. 3. erneuern; - sie, r. erneuert werten, wieber ericbeinen.

Odnęcać, st. nd. 1. odnęcić, dk. 3. entwöhnen, abgewöhnen.

Odnitować, st. dk. 2. aufnieten. Odnoga -i, f. 1) eine Sproffe, ein Seitengweig; 2) ber Arni eines Bluffes; - morska, ber Deer-

bufen. Odnosić, st. nd. 3. odniesc, dk. 2. abtragen, gurudtragen, babontragen; - sie, r. berleiten, fich batiren, Bezug haben. [giebenb. Odnosnie, ad. bezüglich, fich be-

Odosabniac, st. nd. 1. odosobnic, dk. 3. abfondern, fepariren. Odpadać, st. nd. 1. odpasć, dk. 2.1)

abfallen, megfallen; 2) abtrunnig merben. fbas Abfallen. Odpadnienie -ia, n. ber Abfall, Odpakować, st. dk. 2. abpaden,

auspaden; v. pakowac. Odpalić, st. dk. 3. kogo, einen mo.

mit abmeifen. Odparzyć, st. dk. 4. (np. konia,)

abbruden, munb reiten, Odparzelisko -a, n. eine Stelle im

Baffer, bie niemale gufriert, Odparzelizna -y, f. v. obwara,

eine muntgeriebene Stelle, befonberd vom Gehen ober Reiten, ber Bolf, auch wilk genanut. Odpasać, et. dk. 2. odpasywać nd.

ez. 2. abgurten. Odpedzac, st. nd. 1. cz. odpedzic,

dk. 3. megjagen, megtreiben, binmegjagen. Odpieczętować, st. dk. 2. entfic-

geln, bas Giegel aufbrechen.

Odpiérac, st. nd. 1. cz. odeprzéc,

dk. 2. 1) gurudftogen, - treiben, - weifen, wegbringen; 2) odeprac dk. 2. etwas abmaichen, ofters mafchen. Odpijac, st. nd. 1. odpić dk. 3, 1) abtrinfen : 2) Beideib thun. Odpilki -ow, pl. bie Beilfpane, ber Reilftanb. wegfeilen. Odpilowac, st. dk. 2. abfeilen. Odpinac. st. nd. 1. odpiąc, dk. 2. auffnopfen, abidnallen, bie Sted. nateln berausnehmen. Odpis -u. m. 1) bie Abidrift, Copie;

2) Die Autwort, bas Autwort. fdreiben.

Odpisywać, st. ud. 2. cz. odpisać.

dk. 2. 1) abidreiben, copiren; 2) idrifilid Untwort geben, jurud. fdreiben; 3) abidreiben, in 216. jug bringen, abredinen. Odpłacać, st. ud. 1. cz. odpłacić,

dk. 3. abzablen, in Raten bezahlen; (fig.) vergelten, entgelten.

Odplatac, st. ud. 1. odplesc, dk. 2. aufflechten. perideuden. Odploszyc, st. dk. 4. megideuchen, Odplynac, st. dk. 2. odplywac, nd. 1. 1) abfliegen, ablaufen, meg. idwimmen; 2) abidiffen, abfegeln. Odplyw -u, m. bie Gbbe.

Odpoczynek -uku, m. bie Rube, Raft, ber Rafttag. Odpoczywać, st. ud. 1. odpocząć,

dk. 2. ausruben, raften. Odpokutować, st. dk. 2. abbūgen;

v. pokutować. Inad Mittag. Odpoludnie -ia, n. bie Beit gleich Odpor -u, m. 1) ber Biberftanb: 2) bie Biberlegung, Replif. Odpornosc -i, f. bie Defeufive, Bi.

berftandeleiftung, ber Bertheibi. gungezuftanb.

Odporny -a, -e. a, -nie, ad. 1) befenftv, Bertbeibigunge ; 2) miber. leglich, wiberlegenb.

Odpowiadać, st nd. 1. odpowiedzieć, dk. 2. 1) antworten, ermiebern; 2) entirrechen.

Odpowiedny -a, -e, n. -nie, ud. 1) Unimorte., antwortenb; 2) entipre. Odpowiedz -i, f. bieantwort. [denb. Odpowiedzialność -i, f. bie Berantwortlimfeit. mortlich.

Odpowiedzialny -a, -e, a. perant-

Odprasować, st. dk. 2. abbugeln, abplatten; v. prasowac.

Odprawa-y, f. bie Abfertigung: Ab-bantung, Berabichiebung.

Odprawiać, st. nd. 1. odprawować nd. cz. 2. odprawie, dk. 3.1) abfertigen, abniaden, verrichten, abhalten; 2) entlaffen, abbanten,

abweifen, verabichieben; 3) abjenben, abfertigen. Odprowadzać, st. nd. 1. cz. odprowadzie, dk. 3. 1) begleiten ge-

leiten; 2) abführen. Odproc, st dk. 2. odparac, nd. 1. portbeilen.

auftrennen, abtreunen. Odpryskiwać, st. nd. 1.cz. odpry-

snac, dk. 2. abfpringen. Odprzagać, st. nd. 1. odprzadz dk. 2. ansfrannen, abfrannen.

Odprzedawać, st. nd. 2. odprzedac. dk. 1. wieberverfaufen. Odprzysiegać, st. nd. 1. odprzy-

sigdz. dk. 2. abicmeren; - sie, r. fich von etwas losichweren. Odpust -u. m. ber Ablag.

Odpuszczać, st. nd. 1. cz. odpuseie. dk 3. erlaffen, vergeben, ver-Odpuszczenie -ia,n. bie Bergebung.

Odpychac, et. nd. 1. cz. odepchnąc, dl. 2. abftogen, megftogen. Odrabiac, st. nd. 1. cz. odrobić,

dk. 3. abarbeiten. Odradzać, st. nd. 1. odrodzić się, dk. 3. r. 1) mieberaufleben, miebergeboren werben; 2) aus ber Art folagen. ferl, ein gunip. Odrapaniec -nea, m. ein gumpen-

Odrapywać, st. nd. 1. odrapać, dk. 2. abfragen, befragen. Odrastac, st. nd. 1. odrosnac, dk.

2. mieter madfen, bon neuem machfen. Odraza -y, f. ber Abicheu, Gfel.

Odrazać, st. nd. 1. odrazić, dk. 3. abidreden. Odrebnose -i, f. bie Abjouterung, Odrebny -a, -e, a. abgefondert, ab.

gefchieben, ifolirt. Odretwialość -l, f. bie Erftarrung.

Odretwiec, st. dl. 2 erftarren, bart und fteif merben.

Odrobek -bku, m. bas Abarbeiten.

Odrobina -y, f. ein Broden, ein Benig.

Odroczyć, et. dk. 4. verfcbieben, ausfeben, g. B. einen Termin.

Odrodek -dka, m. v. wyrodek, ber Musmurf, Musgeartete. Odrodny -a, -e, a. ausgeartet, aus

ber Urt geichlagen; v. wyrodny. Odrodzenie -a, się, n. bie Bicbergeburt, bas Bieberaufieben. Odrozniać, st. nd. 1. odroznić, dk.

3. untericeiben; - sie, r. fich -. Odrwic, st. dk. 3, betrügen, über-Odrwiswiat -a, m, v, okpiswiat,

ein Erabetruger. Odrysować, st. dk. 2. abzeichnen

idilbern; v. rysować. Odrywać, st. nd. 1. oderwać, dk. 2. ab., losreißen; abbalten; - sie, r.

fich -. Odrzekać, st. nd. 1. odrzec, dk. 2

sie, czego, einer Sache entfagen Odrzucać, st. nd. 1. odrzucić, dh 3. 1) megmerfen; 2) ausschlagen, ablebnen permerfen.

Odrzynac, st. nd. 1. oderznac, dk. 2. abidneiben.

Odrzyskora -y, m. v. odzierca, ber Leuteschinber. Odsadzac, at. nd. 1. cz. odsadzic,

dk. 3. 1) abfegen, entwohnen, ab. fentern; 2) - sie, r. ausholen, Unlauf nehmen. Odsadzac, st. nd. 1. odsadzic, dk.

3. abfprechen, aburtheilen, einer Cache verluftig erflaren. Odsep -u, m. odsepisko -a, n. bas

aufgefpulte Erbreich. Odsiąsc, sie, st. dk.2. fich megfeten. Odsiccz -y, f. ber Entfat, bie Be-

Odsiedzieć, ot. dk. 2. odsiadywać nd. 1. 2. 1) abfigen, eine Strafe fitenb abbugen; 2) - sie, r. (mowi sie o chiebie) abrinbig merben. Odskakiwać, st. nd. 2. cz. odskoezye, dk. 4. abfpringen, abprallen, auf bie Geite fpringen.

Odskok -u, m. bas Abprallen. Odskrobywać, st. nd. 2. cz. odskrobac, dk. 2 ab -, megfragen.

Odslanine, of, nd. 1. odslanie, dh.

3 enthullen, aufbeden, aus bem Lichte geben. Odlonecznik -a, m. bie Connen-

ferne, (Apobelium). Odsługiwać, at. nd. cz. 1. odsłużyć

dk. 4. 1) abbienen, ausbienen; 2) (komu,) Wegenbienfte leiften, pergelten.

Odspiewywać, st. nd. 2. cz. odspiewac, dk. 1. abfingen, gu Enbe fingen.

Odśrodkowy -a, -e, a. centrifugal; sila odsrodkowa, bie Gentrifu-

galfraft. Odsrubować, st. dk. 2. abidrau-Odstawa -y, f. bie Ablieferung.

Odstawać, st. nd. 1. odstać, dk. 2. abfteben, fich ablofen; - od kogo, ben jemanb abfallen; - sie, r. un. gefchehen werben.

Odstawiać, ot. nd. 1. cz. odstawić, dk. 3. megftellen, bei Seite ftellen.

Odstawka -i, f. ber Abichieb. Odstawny -a, -e, a. gum Abliefern, Abididen; Abichiebe., verabichiebet.

Odstepne -ego, n. bas Abftanos. gelb. [laffend, abtrunnig. Odstepny -a, -e, a. Abstanbe-, ab-Odstępować, st. nd. 2. odstapić

ak. 3 1) abtreten, jurudtreten, abfteben; 2) aufgeben, verlaffen. Odstraszac, st. nd. 1. odstraszyć.

dk. 4. abimreden, gurudichreden. vericheuchen. Odstreczne, st. nd. 1. odstreczyć,

dk. 4. abmenbig, abgeneigt machen. Odstroić, st. dk. 3. 1) entfleiben; 2) abftimmen, 3. B. ein Inftrument, Odstrychnac, se, dk. 2. 1) abftrei-chen, abftreifen; 2) einen verbrangen, ausfchließen; - sie, r. fich

Odstrzelać, et. nd. 1. odstrzeliwać, st. cz. 1. odstrzelić, dk. 3

(sie) gurudichießen. Odstrzygnąć, st. dk. 2. odstrzy-

gać, nd. i. mit ber Schere ab. ichneiben, megidneiben, abicheren. Odsuwać, st. nd. 1. odsunac, dk. 2. weafdieben, megruden, aufgieben, 3. B. bie Borbange. Odswietny -a, -e, a. Feiertage.

(Rleib).

Odświezać, st. nd. l. cz. odświezyc, di. 4. auffrifden, wieber erfrifden, frifd maden. Odsylać, st. nd. 1. odeslać, dk. 2.

1) jurudididen, abididen; 2) vermeifen, binmeifen.

Odsylacz -a, m. 1) ber Abfenber. Berfenber; 2) bie Sinweifung; 3) bas Sinweifungs., Anmerfungs. Beiden.

Odszczepiać, st. nd. 1. odszczepic, dk. 3. sie, r. abfallen, abtrunnig merben.

Odszczepienieo -nca, m. ber 216trimnige, Reger. Odszczepieństwo -a, n. bie 216.

trunnigfeit, Regerei Odszczypnąc, st. dk. 2. abfneifen.

Odsznurować, st. dk. 2, auffdnuren, losfdnuren. Odszpuntować. st. dk. 2. auffrunben.

Odszrubować, v. odsrubować. Odszturchnac, st. dk. 2. jurudfto.

Ben, wieberftogen, einen Stof miebergeben. Odszumować, st. dk. 2. abidau. men, ben Schaum abnehmen.

Odtad, ad. von nun an, von bier an, von jest an. Odtajec, st. dk. 2. aufthauen, ab-Odtlaczać, st. nd. 1. odtloczyć, dk. 4. 1) abbruden, abzieben; 2) ab. brangen, abpreffen.

Odtoczyć, st. dk. 4. odtaczać, ad. 1. 1) abzanfen, abbeben; 2) abfcleifen, abbrechfeln; 3) megmalzen.

Odtrącać, st. nd. 1. cz. od-trącić, dk. 3. 1) al-ftogen; 2) abgieben, in Abichlag bringen. Oduczać, st. nd. 1. cz. oduczyć,

dk. 4. abgewohnen, entwohnen; v. odzwyczajać. Odumrzeć, st. dk. 2. odumierać,

nd. 1. abfterben, jemanbem fterben. Odurzać, st. nd. 1. odurzyć, dk. 4. verbluffen, betauben. Odurzenie -in, n. bie Betaubung, Berbluffung.

Odwabiac, st. nd. 1. odwabie, dk. 3. abloden, wegloden, abzieben. Odwach -u. m. v. straznica, bie Saurtmade, Bache.

Odwaga -i, f. ber Muth, bie Rubn. beit, bie Entichloffenbeit. Odwalac, st. nd. 1. odwalic, dk.

3. megmalgen, abmalgen. Odwar -u, m. ber Abgus, Abfub.

Odwarzać, st. nd. 1. odwarzyć, dk. 4. abfieben, abtoden.

Odwazac, st. nd. 1. odwazyc, dk. 4. abmiegen, abmagen; - sie, r. fich an etwas magen, es magen.

Odwazny -a, -e, a. -nie, ad. muthig, tapfer, fubn. Odwdzięczać, st. nd. 1. cz. od-

wdzięczyć, dk. 4. (bantbar) vergel. ten; - sie, r. fich bantbar bemeijen.

Odwet -u, m. bie Erwiederung, bie Biebervergeltung.

Odwetowac, st. nd. 2. Gleiches mit Gleichem vergelten.

Odwieczerze -a, n. fpate Rach. mittagegeit bis gegen Abenb.

Odwieczny -a, -e, a. -nie, ad. emig, emiglich.

Odwiedzać, st. nd. 1. cz. odwiedzic, dk. 3. bejuden. Odwiedziny -in, pl. v. wizyta,

ber Befud. Odwiezywać, st. nd. 2. odwiązać,

dk. 2. loebinben, abbinben. Odwijac, st. nd. 1. odwinac, dk. 2. abwinden, abwideln, aufrollen.

Odwilz -y, f bae Thaumetter. Odwilzać, st. nd. 1. odwilzyć, dk.

4. anfeuchten, befeuchten. Odwłaczać, st. nd. 1. cz. odwłoczyć, nd. 4. odwiec, dk. 2.

vergogern, bingieben. Odwłoka -i, f. odwiekanie -a, n. Die Bergogerung, ber Aufichub,

Bergug. Odwod -u, m. 1) ber Rudgug; 2) bie Referve, ber Dachtrab, bie Rad. |maffermarte. Odwodny -a, .e. a. Mbleitunge.,

Odwodowy -a, -e, a. Rejerve, Rachtrabe. Odwodzić, et. nd. 3. odwieśc, ak.

2. 1) abbringen ; 2) - kurek. ben ferobern. -pabn ipannen. Odwojować, st. dk. 2. mieber-Odwolanie, odwolywanie -ia,

n. 1) bie Abberufung; 2) ber 2016

berruf; 3) sie, bie Appellation, bas Appelliren. Odwoływać, st. nd. 2. cz. odwołać.

dk. 1. 1) abberufen ; 2) wiberrufen; 3) - sie, appelliren, auch fich berufen auf etwas.

Odwozić, st. nd. 3. cz. odwieżć, dk. 2. mobin bringen, 3. 2B. gu Ba-

gen, gu Schiffe. Odwracać, st. nd. 1. odwrócić, dk. 3. 1) abmenben, megmenben ; 2) ben

Mder fturgen. Odwrot -u, m. 1) bas Ummenben, limitebren; 2) ber Rudjug; 3) bie

Cbbe. Odwrotny -a, -e, a. -nie, ad. 1)

umgefebrt, vertebrt, (3. B. ver-tebrte Regel be tri); 2) ableitenb, (in ber Bhofif); 3) umlaufenb. Odwykac, st. nd. 1. cz. odwyknac, dk. 2. fich entwohnen, nich abgewob.

nen; v. odzwyczajać się. Odymac, st. nd. 1. odac, dk 2. auf. blaben, aufblafen ; - sie, r. fich -. Odvnic, st. dk. 3. berauchern, rau-

derig maden. Odyniec -nca, m.ber milbe@ber. Odzalować, st. dk. 2. etwas genug

bebauern; nie mogl tego odzałowac, er fonnte es nicht genug bebanern. Odzew -odezwu, m. bie Appella. tion; v. odwolywanie się.

Odziębić, st. dk. 3. abfrieren. Odzieblina y-, f. bie erfrorene Stelle, eine Froftbeule.

Odziedziczyć, st. dk. 4. beerben, ererben. Odziemek -mka, m. ber Stamm,

bas Stammenbe. Odziemny -a. -e. a. Stamm. Untere, (odziemkowy). [Mngug.

Odzienie -ia, n. bie Rleibung, ber Odzierac, st. nd .1. odrzec, dk. 2. ab. reigen, bie Saut abnehmen, foinben, berauben.

Odziewać. st. nd. 1. odziać, dk. 2. fleiben, befleiben, bebeden.

Odziewać, st. nd. 1. gabnen, nach. [Angug. gabnen; v. ziewac. Odzież -y, f. bie Rleibung, ber Odznaczie, st.nd. 1. odznaczyć, dk. 4. sie, r. fic auszeichnen, fich berporthun.

Odżuwny -a, -e, a. wieberfauenb,

Odzwierny -ego, m. ber Bförtner, Thurbiter. [nung im Magen. Odzwiernik -a, m. bie rechte Deffodzwyczajac, sł. nd. cz. 1. odzwyczajac, sł. nd. cz. 1. odzwyczajac, sł. nd. cz. 1. odzwyczajac, sł. da abgemöhnen, entwoczajac, sł. da Agraficka-

nen. leben betommen. Odzyć, st. dk. 4. aufleben, neues Odzyskać, st. dk. 1. wiebergewinnen, wiebererlangen. Odzyskanie - ia, n. bas Wieberer-

langen, ber Regreß.

Odzywać, et. nd. 1. ez. odozwać, dk. 2. się, r. fich bören laffen, fich vernehmen laffen, jurudrufen. Odżywiać. et. nd. 1, odżywić. dk. 3,

beleben; - sie, r. fid burcheffen, fich burchbelfen. Oferta -y, f. bas Anerbieten. Oflara -y, f. bas Dofer.

Oficer -a, m. ber Offizier. Oficerski -a, -ie, a. Offizier. Oficyal -a, m. ber Offizial. Oficyna -y, f. 1) bie Offizin, Mert-flatte; 2) ein Rebengebaube (auf

bem ganbe.) Ofuknąć, st. dk. 2. kogo, jemanb

hart anfahren, anfchnaugen. Ogacić, st. dk. 3. ogacać, nd 1. mit Etrauchwerf belegen, einpferden. Oganiać, st. nd. 1. opedzić, dk. 3.

Ogariac, st. nd. 1. opedzie, dk. 3 abwehren, vericheuchen, wegiggen. Ogar -a, m. ber Jagbhunb.

Ogarniac, st. nd. 1. ogarnac, dk. 2. 1) umfaffen, umgeben; 2) ergreifen , befallen; - sie, r. fich befleiben, fich berauspupen.

Ogien -gnia, m. 1) bas Feuer; 2)
— piekielny, ber falte Branb.
Ogier -a, m. ber Genaft.

Ogier -a, m. ber Bengft. Oglada -y, f. bie außere Bilbung, Bolitur.

Ogigdać, st. nd. 1. obejrzeć, dk. 2. befichtigen, in Augenfchein nebmen; - sie r. fich umfeben, fich

auf einen verlaffen. Ogladzać, . . nd. 1. ogladzić, dk. 3. abglatten, poliren, abichleifen,

abglatten, voliren, abichleifen, eine außere Bilbung geben. Oglaszać, st. nd. 1. cz. oglosić, dk.

3. befannt maden, verfunbigen, funb maden, verlautbaren.

Ogledny -a, -c, a. -nie, ad, umfichtig, umfictbroll. Ogledność -i, f. bie Umfict, Ridd. Ogledność -i, f. bie Umfict, Ridd. Ogłoszenie -iu, n. bie Unfunbigung. Bertunbigung. Ogłuchuąć, at. dk, 2. taub werben,

bas Gebor verlieren. Oglupieć, st. dk. 2. bumm werben,

verbummen.
Ogluszyć, et. dk. 4, taub machen, betduben. [brich; v. lopucha. ognicha -y, f. bol. ber he-Ognik -a, m. 1) ein fleines Fener; 2)

St. Antonsfeuer. Ogniowy -a, -e, a. Feuer-; towarzystwo ogniowe, bie feuerverficherungs-Gefellichaft.

Ognipioro -a, u. eine Art Grind, ein Kopfausschale fleiner Kinder. Ognisko -a, u. 1) ber Seuerherd, ber Gert; 2) ber Brennpuntt, Bolus, Ognisty -a, e., a, feurig, np. kule -te, die meteorischen Keuerfugeln, gory ogniste, feuerspeiende Berge; v. wulkany.

Ogniwo -a, n. 1) bas Glieb einer Rette; 2) (fig.) ein Banb.

Ogol, -n, m. bas All, bas Ganze, bie Gefammtheit; ogolen, ad, überbaupt, im Ganzen, im Allgemeinen, ins Gefammt. Ogolnoso -i, f. bie Allgemeinbeit.

Gesammtheit. Ogolny -a. -e. a. -nic, ad. allgemein, Gesammt-, Haupt-.

Ogolacae. st. nd. 1. ogolocie, dk. 3. entblogen, berauben. Ogon -a, m. ber Schwang, Schwelf;

dot. jeleni ogon, ogonek, die Saffibelte; j. ogon wszawies, gmeint Safthelte; — koński — skizyp, daś Saffiteu; — koński — skizyp, daś Saffiteu; — koński obwo szczka, daś Winterinaffeu, Gandtelyalm; — lisi, ber Kudajdphoną; myszy —, ber Waufefamoną; v. ukwap. Ogoniesty, ogonisty -a, -e. a.

Schwanz, geidwanzt. [meise. Ogniezek -czka, w bie Schwanz, Ognowy -a, -e, a. Schwanz, Schweizer, [Gurfen, Ogórez-any, ogórkowy Oz., -e, Ogórek -rka, w. 1) bie Gurfe: 2 ps.

Monde fich umgurten, befonbers bie fnotigen ber Bernharbiner. Ogorzec, st. dk. 2. verfengen, von

ber Sonne berbrannt merben. Ogradzać, st. nd. 1. ogrodzić, dk.

3. mit einem Baun umgeben. Ograniczać, st. nd. 1. ograniczyć, dk. 4. begrangen, befdranten, ein-

[befdrantt. fdranten. Ograniczony -a, -e, p. begrengt, Ograszka -i, f. ber Bieberichauer, bas falte Fieber.

Ogrod -u, m. ber Garten; d. ogrodek, ein Gartchen.

Ogroda -y, f. bas Bebege. Ogrodka -i, f. 1) ber Schein, bie

Bemantelung; 2) bie Umfdweife im Reben. Ogrodnictwo -a, n. bie Bartnerei.

Ogrodniczy -a, -e, a. Gartner. Ogrodnik -a, m. v. ogrodowy, ber [gemachfe. Gartner.

Ogrodowiny -in, pl. bie Garten. Ogrodowy -a, -e, 1) a. Garten-;

2) subst. m. ber Gartner. Ogrojec -jca, m ber Delgarten (in ber biblijchen Befchichte).

Ogroin -u, m. bie ungebeure Große, Daffe. Ogromny -a, -e, a. -nie, ad. unge-

beuer groß, furchtbar, ichredlich, überaus groß. Ogrywać, st. nd. 1. cz. ograć, dk.

1. einem im Spiel alles abgeminnen. Ogryzać, st. nd. 1. ogryżć, dk. 2 benagen, rundum befreffen.

()gryzek -zka, m. 1) ein benagtes Studden; 2) ber Rrobs in einer Fruct.

Ogrzewać, st. nd. 1. cz. ogrzać, dk. 2. ermarmen.

Ohyda -y, f. 1) ber Abicheu, Gfel; 2) ein bofer Dame, bie Schanbe, Schmach, Berunglimpfung. Ohydny -a, -e, a. abideulid, efel,

perunglimpfenb. Ohydzać, st. nd. 1. ohydzić, dk. 3.

pereteln, abicheulich barftellen, verunglimpfen.

Ojciec -jca, m. ber Bater; chrzestny, bei Taufpathe; - czeladny, ber Sausvater; - duohowny, ber Beichtvater; - niebieski, ber himmlifche Bater

Oko Ojcowizna -v. f. bas vaterliche Erbtheil, Batererbtheil. Ojcowski -a, -ie, a. vaterlich; po

ojcowsku, ad. paterlich. Ojczym -a, m. ber Stiefpater. Ojczymi -ia, -ie, 4. ftiefpaterlich. Ojczysty -a, -e, a. poterlanbifch;

mowa ojczysta, bie Mutterfprache. Ojezyzna -y, f. bas Baterland. Ojuczyć, st. dk. 4. bepaden, belaben. Oka -ok, pl. bie Dlafden am Res,

Strumpf u. f. m. Okadzać, st. nd. 1. okadzić, dk. 3.

runbum berauchern. Okaleczyć, st. dk. 4. vermunben; v.

kaleczyć. Okamgnienie -ia, n. ber Augen-Okap -u, m. bie Dachtraufe. Okazalość -i, f.bie Bracht, bas Be-

ffattlid. pranae. Okazaly -a, -e, a. -le, ad. prachtig, Okaziciel -a. m. ber Borgeiger. Okazya -i, f. bie Gelegenheit, Beranlagung.

Okazywać, st. nd. 2. cz. okazać, dk. 2. geigen, bezeigen, beweifen; sie, r. fich zeigen, ericheinen. Okielznąc, st. dk. 2. jaumen; v.

kielznac. Okienko -a, n. d. ein fleines Fen-

iter, Benfterden. Okiennica -y, f. ein Tenfterlaben. Okladac, st. nd. 1. belegen, umtegen, berumlegen; - kijmi, pru-

geln; v. obkladac. Okladanie -ia, n. ber Ilmfdlag, über. bas limlegen. z. Okladem, ad. barüber, noch bar-

Okladka -i, f. bie Ginfaffung, ber Ginbant; ber Dedel, bie Schale, 3. B. am Dleffer. Okladzina -y, f. bie Dlefferfdale.

Oklask -u, m. ber Beifall, bas Bei-[(fig.). fallflatiden. Oklepany -a, -e, p. abgebrofden Oklepem, na oklep,ad.ohne Sattel. Okno-a, n. bas Renfter.

Oko -a, n. 1) bas Muge, pl. oczy, bie Mugen; v. oka, bie Mafchen; 2) - wolowe, bot. milber Ro-inen; wole oczy, bie Aftern; 3) rzucać oczami, Blide werfen, ra und borthin feben; mowie oczami, fich mit ben Mugen betflanbigen; to jego trzecie oko, bas ift fein Liebling.

Okol -u, m. ber Umfreis, Die Beri-Okolica -y, f. bie Begenb, Um-

gegenb. Okoliczność -i, f. ber Umftanb, bie

Belegenheit, Beichaffenbeit. Okoliczny -a, -e, a. -nie, ad. 1) be-

ftimmenb; 2) umliegenb. Okolki -ow, pl. ble Samenfronen, Dolven, bei Bflangen.

Okolnik -a, m. v. cyrkularz, bas Runbidreiben, Girfular.

Okolny .a, -e, a. Rreis., im Rreife berumliegenb.

Okolo, prp. um, herum, an.

Okomiar -n, m. bas Mugenmaß. Okop -u, m. ber Schanggraben mit einem Balle, bie Berichangung.

Okopcialość -i, f. bie Raucherigfeit, bie Rauchfarbe.

Okopcić, of. dk. 3. berauchern, randerig maden; v. kopcić.

Okopnik -a, m. ber Schanggraber. Okopywać, st. nd. 2, cz. okopać, dk. 2. rund umgraben, umichangen.

Okow -u. m. ber Beidlag. Okowita -y, f. ber Spiritus, auch abgegogener Branntwein.

Okowy -ow, pl. bie Beffeln. Okpiwać, st. nd. 1. cz. okpić, dk. 3. überliften, beruden, betrugen;

v. odrwić. Okrag -egu, m. ber Rreis, Diftrift.

Okraglawy -a, -e, a. runblich. Okraglosc -i, f. bie Runbung, Runbe.

Okragly -a, -e, a. -glo, ad, runb. Okrasa -y, f. 1) bas Rett gum Inmachen ber Speifen; 2) bie Bierbe, ber Schmud. [krasc.

Okraso, st. dk. 2. befteblen; v. Okrasic, st. dk. 3. 1) mit gett an-

maden; 2) fcmuden, gieren. Okrawać, st. ud. 1. okroić, dk. 3. ringsum befdneiben.

Okrawek -wka, m. 1) ein Abichneibfel; 2) ein fleines Schaff, eine Buß. manne; v. szaflik.

Dkrazać, st. nd. 1. cz. okrazyć, dk. 4. umfreifen einschließen, um-

gingeln.

Okrecac, st. nd. 1. okrecić, dk. 3 umminten, ummideln. Okrecik -a, m. d. ein fleines Coiff. Schiffden.

Okregowy -a, -e, a. Rreis., Diftrifte. Okres -u, m. 1) ber Umfana. 11m-

freis; 2) bie Beriobe, ein funftlides Sangefüge.

Okreslac, st. nd. 1. okreslic, dk. 3. 1) einen Rreis um etwas gieben; 2) umfdreiben, befdreiben; 3) einfdranten, beidranten. Okreslenie -ia, n. bie Umidreibung.

Begriffebestimmung. Okreslnik -a, m. ber Beftimmer,

ein Umidreibefas. Okreslny -a, -e, a, -nie, ad, beftimmenb, beftimmbar, Umfdreibe. Okrosinik -a, m. ber beftimmte

Artifel. Okret -u, m. bas Schiff.

Okretowy -a, -e, a. Schiffs. Okrezne -ego, n. v. wieniec, bas Schnitter., Erntefeft.

Okreznica -y, f. bot. bie bottonie, Baffergarbe, Bafferfeber. Okroczyć, st. dk. 4. umfdreiten.

umfreifen. Okropnose -i, f. bie Schredlichfeit, Graulthat,

Okropny -a, -e, a. -nie, ad. fdred-lid, graflid, fürdterlid, graulid. Okrostowialy -a, -e, p. mit Musfclag behafiet.

Okrucienstwo -a, n. bie Graufam. Okruchy -ow, pl. bie Bruchftude, Broden. (Rrumden. Okruszyny -yn, pl. bie Broden, Okrutnica -y, f. ein graufames

Beib, eine Tyrannin. Okrutnik -a. m. ein Graufamer, Thraun, Bluthund, Butberich. Okrutność -i, f. 1) bas Graufame, Burchterliche ber That ; 2) eine un-

geheure Große. Okrutny -a, -e, a. 1) graufam grimmig, farchterlich; 2) ungeheuer groß.

Okrwawić, st. dk. 3. bebluten, mit Blut befprigen. bedung. Okrycie -a, n. bie Dede, Be-

Okrywać, st. nd. 1, cz. okryć, dk 4. bebeden, umbullen.

Okrywka -i, f. bie Gulle (bei Bfian-

Okrzeplose -i, f. bie Beronnenbeit, ber Buftanb bee Berinnens. [ftarrt. Okrzepły -a, -e, p. geronnen, er-Okrzepnąc, st. dk. 2. gerinnen. Okrzesany -a, -e, p. gebilbet, ab-

gefdliffen. Okrzesywac, st. nd. cz. okrzesac,

dk, 2. abputen, (einen Baum); ab. foleifen, einen Stein, auch (fig.)

einen Dienfchen. Okrzyczany -a, -e, p. berüchtigt. Okrzyk -u, m. bas Freubengefchrei. Okrzykiwać, st. nd. 2. cz. okrzyknac, dk. 2. ausrufen, ausschreien.

Okseft -u, m. bas Orhoft. Oktawa -y, f. 1) bie Oftave, ber Necorb; 2) auch bie Frobnleich.

namegeit.

Okulary -ow, pl. bie Briffe. Okularuik -a, m. 1) ber Brillen-macher; 2) bie Brillenichlange. Okulawic, st. dk. 3. lahm machen. Okulawiec, et. dk. 2. labm werben. Okulbaczyć, st. dk. 4. fatteln; v.

kulbaczyć. Okulista -y, m. ber Mugenargt. Okulizować, st. nd. 2. ofuliren,

augeln; v. oczkować. Okun -ia, m. ber Barid.

Okup -u, m. bas Lofegelb, bie Los. faufung.

Okupne -ego, n. 1) v. okup, bas Adfegelb: 2) bas Raufgelb. Okupnik -a, m. ein Freibauer,

Okupny -a, -e, a. erbginelid; loe-Okwituge, st. dk. 2. ab, verbluben. Okwity -a, -e, a. v. obfity, reidilid), ergiebig.

Olbrot -u, m. ber Ballrath Olbrzym -a, m. ber Riefe. Olbrzymi -ia, -ie, a. Riefen, riefen-

Olbrzynika -i. f. eie Riefin. Oleisty -a, -e, a. olig, olhaltig. Olei -u. m. bas Del; d. olejek, bas

Delden, auch wohlriemenbes Del. Olejkarz -a, m. ber Quadfalber. Olejnia -l, f. bie Deirreffe, Del-[2] Celhanbler. muble. Olejnik -a, m. 1) ber Delichlager; Olejny -a, -e, a. Del.

Olejowaty -a, -e, a. élig, élbaltig.

Omi Olesnik -a, m. bot, bie Sirfdmury.

birichbeilmura. Oliwa -y, f. bas Baumol. Oliwka -i, f. bie Olive, Delbeere. Oliwkowy -a, -e, a. olfarbig, oli-

venfarbig. Oliwny -a, -e, a. Baumole, Deldrzewo -ne, ber Delbaum.

Otow -iu, m. bas Blei. Olowek -wka, m. ber Bleiftift,

bas Bafferblei. Olowiany -a, -e, a. bleiern, pon fein Gra Blet.

Olowiec -wca, m. ber Bleifdmeif, Olownia -i, f. bie Bleibutte, Bleigiegerei. Olownica -y, f. bot. bas Blob.

Olstro -a, n. bie Salfter; v. uzdzienica. Olsza -y, f. bie Grle.

Olszeniec -uca, m bot. bie Gilge.

Berblenbung.

Olszowka -i, f. eine Art Comamme. Olszowy -a, -e, a. Grien. Olszyna -y, f. bas Erienholz, Gr-

lenmalbden. Oltarz -a. m. ber Altar; - wielki, ber Bodaltar.

Oltarzowy -a, -e, a. Mitar. Omackiem, ad. im Binftern tar-[fpenft, ber Dachtvogel.

Omacnica -y, f. ein Rachtge. Omgozyć, st. dk. 4. bemehlen, mit Debl beftreuen. Omaie, st. dk. 3. belauben; v. maie.

Omamic, st. dk. 3. verblenben, tauiden; v. mamić. Omanienie -ia, n. die Taufdung,

Oman -u. m. bot. bie Mlaunwurz: auch ber Mant; - biegunkowy. Rubralant ;- pehlany, Blobalant. Omarzac, st. nd. 1. omarznąc, dk.

2. befrieren. Omazac, st. dk. 2. omazywać. nd. cz. 2. beidmieren.

Omillalose -i, f. bie Donmacht; (onidlenie). Onidlaly -a, -e, p.ohnmadtig.fraft-

Omdlewac, st. nd. 1. ez. omdlec, dk. 2. in Obnmacht fallen, ohnmadtig merben.

Omieciny -in, pl. bas Staubmebl, ber Rebrftaub. [= kozi korzen. Omieg -u, m. hot. bie Bememurg

Omieszkać, st. dk. 1. omieszkiwać. nd. cz. 2. verabfaumen, faumen. Omijać, st. ud. 1. ominąc, dk. 2. umgeben, ausweichen, porbeigeben,

perfehlen; - sie, r. Omlot -u, m. ber Musbrufd, bas

Ausbreichen. fdimmeln. Omszeć, et. dk. 2. bemoofen, be-Omylie sie. et. dk. 3. r. fich irren,

taufden. lieben. Omylka -i, f. ber 3rrthum, bas Ber-Omylnose -i, f. bie Truglichfeit, bas Taufdenbe.

Omylny -a, -e, a. -nie, ad. irrig, trugerifd, taufdenb.

Omywać, st.nd. 1. cz. v. obmywać. On, ona, ono, pr. er, fie, es. Onad, ad. borthin, bort, bahin,

Onegdaj, ad. porgeftern (ongi, peraltet) Onegdajszy -a, -e, a. vorgeffrig.

Onicmiee, st. dk. 2. verftummen. Onuca -y, f. ein Suglapren, Bifd. tuch, Bifdlappen. fonuffeln. Opachae, st. dk. 1. beriechen, be-

Opacki -a, -ie, a. Abte., abteilich. Opactwo -a, n, bie Abtei.

Opaczność -i, f. bie Berfehrtheit, Opaczny -a, -e, a. -nie, ad. verfehrt. Opad-u, m. opadnienie -a, n. 1) bas Rallen, Ginfen, Abfallen; 2) bie Cbbe; v. odplyw, odwrot, odlew.

Opadac, st. nd. 1. opasc, opadnąc, dk. 2. 1) abfallen, berabfallen; 2) opadać na cicle, mager werben, abmagern. fehrt. Opak, na opak, ad. umgefebrt, ver-

Opakować, st. dk. 2. bepaden.

Opal -u, m. ber Dpal, ein Chefftein. Opal -u, m. 1) bas Brennmaterial, 3. B. Brennholg; 2) bie Beigung. Opalac, st. nd. 1, cz. opalic, dk. 3.

verjengen, anbrennen :- sie. r. pon Der Sonne verbrennen. Opalae, st. nd. 1. oploc, dk. 2. ben

Staub und bie Gpreu beraus. fdmingen. Ifdminge.

Opalka -i, f. bie Schwinge, Rutter. Opanować, st. dk. 2. beherrichen, fich bemadtigen, bemeiftern.

Oparkanic, st. dk. 3. mit Brettern umjaunen; v. parkanić.

Oparszeć, et. dk. 2. raubig, grinbig merben.

Oparzać, st. nd. 1. -yć, dk, 4. perbruben; - sie, r. fid) verbrennen. Oparzelina, oparzelizna -y, f. cine Branbmunbe.

Oparzelisko -a. n. ein naffes unb nie gefrierenbes Erbreich, befon-bere ein Sumpf, Moraft ac.

Opasac, st. dk. 2. opasywać, nd. cz. 2. umgurten, umgeben, einfdliegen.

Opasc, st. dk. 2. opasac, nd. 2. 1) fatt futtern, vollftopfen ; 2) überfüttern.

Opaść, st. dk. 2. v. opadać, nd. Daska -i, f. v. przepaska, ein Band, Reif, Gurtel.

Opaskudzić, of. dk. 3. perunreinigen, befubeln.

Opasiy -a, -e, p. wohlbeleibt, gut gefüttert. Opat -a, m. 1) ber Mbt; 2) bot, bie

Bolfemild (giftig). Opatrywać, st. nd. 2. opatrzyć, dk.

4. pflegen, verforgen, berfeben ; rane, eine Bunbe befichtigen, perbinben. Opatrywanie -ia, n. bie 2Bartung,

Bflege. ffürforge. Opatrzność -i, f. bie Borfebung. Opatrzny -a, -e, a. furforgenb, forgfam.

pedzać, st. nd. 1. cz. opedzić. dk. 3. 1) (Roften) beftreiten; 2) ab. wehren, wegideuden; 3) um etwas berum treiben, 3. B. bas Bieh um einen Teich treiben; 4) - sie, r. komu, fich jemanbes ermehren.

Opera -y, f. bie Oper. Operacya -i, f. 1) bie Operation; 2) Unternehmung.

Operować, st. nd. 2. 1) cheriren; 2) etwas unternehmen. Operzysta -y, m. ber Opernfanger.

Operzystka -i, f. bie Drernfangerin. Opetaniec - noa, m. ein Befeffener, Berrudter.

Opetany -a, -e. p. befeffen. Opić st. dk. 2. opijać się, st. nd. cz.

r. fich fatt trinten, vollfaufen, fic befaufen, antrinten. Opich -u, m. bot. 1) ber Erpid: v.

pictruszka; 2) Bubon. Opieka -i, f. 1) bie Bormunbichaft;

2) ber Schut, Die Dobut.

jemanbem Sout gemabren, bevormunben, in Obbut nehmen.

Opiekun -a, m. 1) ber Bormunb; 2) ber Befduger.

Opiekunczy -a, -e. a. Bormunb. icafte., vormunbicaftlich.

Opiekunstwo -a, n. bie Bormund. fcaft.

Opieprzyc, of. dk. 4. gut, tuctig pfeffern; v. pieprzyc.

Opierac, st. nd. 1. cz. oprac, dk. 2. für jemanb mafchen.

Opierać, st. nd. 1. oprzeć, dk. 2. i) burde Erbiten Gutgunbungen befommen, erbremfen; 2) ftammen, ftuben, anlehnen; - sie, r. 1) fich aulebnen; 2) miberfeten, ftrauben. Opieszalość -i. f. bie Tragbeit, Rachlagigfeit, Saumfeligfeit.

Opieszaly -a, -e, a, trage, faumfelig, nachläßig. Opiety -a, -e, p. -to, ad, ftramm,

angezogen, anfchließend. Opiewac, st. nd 1. 1) befingen;

2) befagen, ben Juhalt angeben, fanten. Opilki -ow, pl. bie Teilfpane, bas Bellerei. Reilicht.

Opilstwo -a, n. bie Trunfenbeit, Opily -a, -e, a. bem Trunte ergeben, betrunfen.

Opinia -i, f. bie Meinung, bas Gut-(sanie). achten. Opis -u, m. bie Befdreibung; (opi-Opisowy -a, -e, a. Beidreibunge. Opisywać, st. ud. 2. cz. opisać, dk. 2. 1) beidreiben; 2) umidrei-

Opium, n. 1) bae Opium, eine mobnartige Pflange (giftig); 2) ber betaubenbe Gaft berfelben.

Oplacac, st. nd. 1. cz. oplacic, dk. 3. bezahlen; - sie, r. fich tobnen. Opłakany -a, -e, p. flaglich, beweinungemurbig.

Opłakiwać, st. nd. 1.2. cz. opłakać, dk. 2. bemeinen. Oplata -y, f. bie Steuer, Abgabe;

v. podatek. Oplatac. st. nd. 1. cz. opleść, dk.

2 umflechten.

308 Oplatac sie, et. dk. 1. r. fich runbum

Oplatek -tka, m. bie Oblate. Oplawa -y, f. bie Blogfeber; -wy, pl. Die Schmimmbolger an Rabuen. Oplesniee, et. dk. 2. beidinmeln,

fdimmelig merben. Oplesnialose -I, f. bas Schimmelige, ber Schimmel.

Oplonge, st. dk. 2. fic abfühlen, fich legen.

nerftriden

Oplotek -tka, m. 1) bie Umgaunung, ein Bebege; 2) pl. ber 3mifdenraum gwifden gwei Baunen. Oplowialy -a, -e, p. gelb gewornen,

verfengt. Oplywac, st. nd. 1. oplynac, dk 2, 1) umfliegen; 2) ftrogen Ueberfluß

fartig. an etmas haben. Opoczysty -a, -e, a. felfig, felfen-Opodal, ad. in einiger Entfernung, ein wenig weit.

Opoka -i, f. ber gele, Felfengrunb. Oponeza -y, f. ein Regenmantel, llebermurf. Opor -u, m. 1) ber Biberftanb, bas

Biberftreben, bie Biberrebe ; 2) ber Biberhalt: z oporem, ad. fowierig, nicht pon Statten gebenb. Oporny -a, -e, a, miberftrebenb, miberftebenb, mit Bibermillen. Oporządzać, st.nd. 1. oporządzić,

dt. 3. jemanbem bie nothigen Gaden anichaffen, equipiren. Opowiadac, st.ud. 1. opowiedziec. dk. 2 ergablen; verfuncigen ;- sie, r. fagen laffen, fich aumelben laffen,

fich anmelben. Opowicse -i, f. v. relacya, ber Bericht, bie Berichterftattung.

Opóźniac, st. nd. 1. opóźnie, dk. 3. peripaten; - sie, r. fich -Opoznienie -la, n. bie Berfpatung. Opozycva -i, f. bie Oprofition.

Opozycyjny -a, -e, a Oppofitions. Oprawa -y.f. 1) ber Ginbanb; 2) bie Ginfaffung, ber Schaft, 1. B. einer Mlinte.

Oprawca -y, f. ber Schinber, Benfer, Leutefdinber; v. odzierca. Oprawiać, st. nd. 1. oprawić, dk. 1) einbinben, einfaffen, ichafren; 2) bem Bieb (Ghafen u. f. w) bie

Saut abgieben; abichinben, ichinben (Bferbe, Sunbe). fgebunben. Oprawny -a, -e. a. eingefaßt, ein-Oprocz, prp. außer, obne.

Oprosic sie, et. dk. 3. r. Fertel merfen, fich fertein.

Oprowadzac, st. nd. 1. cz. opro-wadzic, dk. 3. herumführen. Opryskiwać, st. nd. cz. 1. oprysnąć,

dk. 2. befprigen.

Opryskliwość -i, f bas Auffahren. bie bise, bas aufbraufenbe Befen. Opryskliwy -a, -e, a. aufbraufenb, auffahrenb, bibig. Opryszek -szka, m. ein Stragen.

rauber, befonders in ben Rarpaten. Oprzatać, st. nd. 1. oprzatnąć, dk. 2. bas Bebervieh beforgen, futtern, rflegen.

Oprzet -u, m. bie Futterung unb Bflege bes geberviehes.

Oprzykrzac, st. ud. 1. oprzykrzyc, dk. 4. (sobie co) überbruffig, mube

einer Sade merben. Optyk -a, m. 1) ber Dptifus, Glas. Inftrumenten . Goleifer: 2) ber

Ortifer. Optyka -i. f. 1) bie Drtif: 2) bie Runft, Blas-Inftrumente gu fchlei.

Optyczny -a, -e, a. optifch; np. optyczne złudzenie, eine optifche Taufdung.

Opuchnąć, st. dk. 2. auffcmellen, anfdwellen: v. puchnae. Opuchty -a, -e, p. angefdmollen,

aufgefchwollen.

Opuszczać, st. nd. 1. opuścić, dk. 3 1) (co) meglaffen, auslaffen; 2) (kogo) jemanben verlaffen: 3) (np. wodą) umgeben; 4) (na dot) berablaffen, finten laffen; 5) (sposobność) perfaumen; 6) sie, r. bie banbe in ben Schoon legen, fich vernachläffigen.

Orae, st nd. 2, pfligen, adern. Graez -a, m. ber Bfluger.

Oranzerya -i, f. bas Treibbaus, bie Drangerie. Oraz, ad. jugleich, ju gleicher Beit.

Orezyk -a, m.v. bark, bas Drtideit, Bagebola.

Order -u. m. ber Orben

Orderowy -a, -e, a. Drbens.; up. -wa wstega, bae Orbenebanb. Ordynacya -i, f. 1) bie Anorbnung: 2) bas Majerat. Ordynaus -u, m. ber Befehl, bie

Drbre, Drbonnang.

Oredowac, st. nd. 2. jemanbes Auftrage ausrichten, einem etwas fund geben. frin. Oredowniczka -i. f. bie gurirreche. Oredownik -a, m. 1) ber gurfpre. der; 2) ber Runbinacher, Angeiger einer, ber einen Muftrag munblich

überbringt. Oredzie -in, n. bie Botichaft, Runbe, ber Auftrag. Orez -a. m. bie Baffe.

Organ -u, m. bas Drgan, Wertzeug (gu etwae).

Organy -an, pl. rie Drgel. Organiczny -a, -e, a. organijo.

Organista -y, m. ber Organift, Dr. gelfpieler. Iftenftelle. Organistostwo -a, n. bie Drgani. Organizacya -i.f. bie Organifation.

Ginrichtung, Anordnung. Organizować, st.nd. 2. organifiren, neu einrichten.

Orgamistrz -a, m. ber Orgelbauer. Orka -i, f. bas Bflugen, Adern.

Orkiestra -y, f. bas Drchefter. Orkisz -u, m. bot. ber Duntel, Spelt, Dunfelmeigen.

Orlan -u, m. v. piornik, bot. bas geberfraut; - klosowy, ahrenformiges Beberfraut, ber 2Bafferfuche. immang.

Orlean -u, m. bot, ber Drlean, Dr. leanbaum. Orle -ecia, orlatko -a, n. d. bas

Junge bee Ablere. Orli -a, -e, a. Miler.

Orlica -y, f. 1) ber weibliche Abler; 2) hot. v. zgasiewka, ber Gaum. farrn; - zwyczajna (zgasicwka pospolita) bat Ablerfraut, Schlangenfraut. Orlik -a, m. 1) ber gifchaar; 2) bot,

ber Adelei, Agelei. Orlowy -a, -e, a. v. orli. Ornat -u, m. bas Ornat. Orny -a, -e, a. pflugbar, aderbar.

Orusic, st. dk. 3. betbauen. Orosico, at. dk. 2. bethaut merben.

Orszada -y,f. bie Ordate, Manbelmild). Orszak -u, m. eine Schaar, ein gabl-

reiches Gefolge. Ortografia -i, f. v. pisownia, die Orthographie, Rechtschreibung. Ortograficzny -a, -e, a. -nie, ad.

orthographid.
Oryentalny -a, -e, a. -nie, ad. mor-

genlantisch, orientalisch. Oryginal -u, m. 1) bas Driginal, bie Ilrschrift; 2) ein wunderlicher Raug, ein Sonderling.

Oryginalny -a, -e, a. -nie, ad.
1) Driginal., originell; 2) wunder.

1) Original», origineu; 2) wunders lich. Orzech -a, m. bot. 1) die Nuß; włoski, die Wallnuß; — laskowy,

bie Safelnuß; - wodny, v. kotewka, bie Baffernuß; - zieniny, v. rzepnik, ber Erblucten; 2) ber Nußbaum.

Orzechowka -i, f. bie Ruffrahe,

ber Nugrabe, Nughaber.
Orzechowy -a, -c, a. 1) Nug-;
2) nugfarben. [fragen.
Orzedle -a, n. ber Sember unb Rode

Orzel, orla, m. 1) ber Abler; 2) ber papierne Drachen.

papierne Drachen. Orzeżwić, st. dk. 3. ftarten, erquit-

fen, beleben. Orznac, at. dk. 2. jemanb prellen, betrugen. | Grbachfe.

Os -i, f. bie Achfe; - ziemska, bie Osa -y, f. bie Befre.

Osad -u, m. ber Bobenfaß. Osada -y.f. 1) bie Ginfaffung; 2) bie Anfiedelung, Colonie. [ler.

Osadnik -a.m. ber Colonift, Anfteb-Osadzać, st. nd. 2. osadzić, dk. 3. 1) (co) befeten, einfaffen, anftebeln ; 2) (kogo gdzie), np. w więzieniu, einferfern; — na tronie, guf ben

Thron fegen; 3) — sie, r. fich nieberlaffen, anfaßig werben. Osadzać, st.nd. 1. cz osądzić. dk.

3. 1) beurtheilen, begutachten; 2) verurtheilen. Osgadzenie -ia, m 1) bie Beurtheilung; 2) Repurtheilung.

lung; 2) Berurtbeilung. Osc -i, f. 1) bie Grate, Fischgrate; 2) bie Sischergabel: v. oscion;

3) ber Dorn, ber Giachel; 4) bie Cvite einer Rornabre, bie Uchel.

Oschly -a, -e, p. trođen, burr. Oścień -ia, m. v. ość, 2).

Oscienny -a, -e, a. angrangent, benachbart.

na Osciez, ad. angelweit.

Oscisty -a, -e, a. ftadelig, woller Graten. (Bootshafen. Oseka -i, f. ein Safen, Feuerhafen, Osekka -i, f. 1) ein Wegstein; 2) ein

Stud Butter. Osenika -i, f. bie Acht.

Oserce -a, n. ber Herzbeutel.
Oset -stu, m. bol. bie Offel; —
dzidowy, bie Spertbiftel; — piżmowy, bie Gelebiftel (bangenbe);
— barszczyk, bie Parentlaubstel;
— kędzierzawy, Kraufebstel;
— blotny, Sumpbistel; — miękki.

Marienbiftel u. f. w. [ling. Osetek -tka, m. ber Diftelfcmetter-Osialac, st. nd. 1. osiese, dk. 2. fich nieberlaffen, fich wobin fetenz (sie) fich feten (auf bem Boben ber

Gefäße).
Osiadlose -i, f. bie Bevölferung.
Osiadly -a, -e, a. 1) anfäßig; 2) bewohnt, bevölfert (flart).

osiakać, st. nd. 1. osiaknać. dk. 2. atriefen, bie didfe verlieren. Osica -y, osika -i, f. bot. bie Cipe

Bitterpappel; v. osina. Osiedlonie -a. n. bie Anflebelung. Osiedlic, sic, st. dk. 3. r.fic anfle-

Osiedzieć, się, st. dk. 2. r. fich an einem Orte eine Zeitlang behauvten, fisten bleiben; nieosiedzies się, nicht gar lange fisten bleiben. Osiegoć, st. nd. 1. osiegnąć, dk. 2.

erreichen. Osiel –sla, m. der Efel, (osiol); d. osiolek, ein Efelchen. Osierdzie –a, n. das Geschlinge. Osierogialy -a, –e, p. verwaist.

Oslerocić, st. dk. 3. jur Baife maden. Osicrocicć, st. dk. 2. vermaifen, gur

Baife merben. Osina -y, f. bot, bie Efpe; v. osica. Osiodlac, st. dk. 1. fatteln.

Osiodiac, sr. ak. 1. jattein. Osiod, v. osiel Osiwieć, st. dk. 2. grau werben, araue Saare befommen.

graue Saare befommen. Oskard -u. m. bie Gribart, bie Bide.

Oskarzenie -a, n. bie Unflage. Oskarzony -a, -e, 1) p. angeflagt; 2) subst. m. ber Ungeflagte.

Oskarzyciel -a, m. ber Unflager. Oskola-y, f. ber ausgelaffene Baum-

faft, j. B. Birtenfaft, bas Birten.

Oskrobiny -in, pl. v. skrobowiny, bas Abicabiel Oskrobywać, st. nd. 2 oskrobać,

dk. 2. befdaben, abfragen. Imen. Oskrzele, v. skrzele, pl. bie Rie-Oskubywać, st. nd. 2. cz. oskubac, dk. 2. berupfen.

Osla -v, f. 1) v. oselka, ein großer Betftein; 2) ein Beden, ein Stud

Butter. Oslabiac, st. ud. 1. oslabic, dk. 3.

fdmaden, abmatten. Oslabiec, st. dk. 2 fcmach werben. Ostabienie -a, n. bie Schwachung, Entfraftung.

Ostabnąć, of. dk. 2. ploslich fcmad. matt merben.

Osladzać, st. ud. 1. oslodzić, dk. 3. verfüßen. Oslaniac, st. nd. 1. oslonic, dk. 3.

verhullen, verichleiern, mit einem Solleier bebeden.

Oslarz .a. m. ber Gieltreiber.

Oslatko -a, n. d. osle -ecia, n. ein Gfelden, Gfelfullen.

Oslawic, st. dk. 3. in Berruf bringen, veridreien, berüchtigt maden. Oslawienie -a, n. bie uble Hadrebe, Berlaumbung.

na Oslep, ad. blinblings.

Oslepic, et. dk. 3. blind machen,

Oslepienie -a, n. bie Berblenbung. Oslepnać, st. dk. 2. (oślepieć) erblinden, (ploglich) blind werben. Osli -a, -e, a. Gfels ; osli leb. ein

Gielstopf, (Schimpfwort); osli ogorek, bot. Die Coloquinte. Oslica -y, f. bie Gfelin, Gfeleftute.

Oslinic, et. dk. 3. mit Speichel be-

neben. Osliznac, et. dk. 2. folüpfrig, glatt

werben, glatteifen. Osloda -y, f. bie Berfügung, bas

Eugmerben.

Osó Oslodzić, v. osladzać, Oslona -y,f. ber Schleier, bie Gulle. Oslonic, v. oslaniac.

Oslowaty -a, -e, a. efelhaft, bumm wie ein Gfel.

Oslupieć, st. dk. 2 erftarren; (fig.) verfteinert merben.

Osm (osiem), num. acht. Osmagac, st. dk. 1. mit einer Ruthe

burdprügeln, ben Ctaupbejen geben; v smagac. Osmarować, st. dk. 2. befcmieren.

umfdmieren; v. smarowac. Osmazac, st. nd. 1. -yc, dk. 4. uber.

braten, berregeln. Osmdziesiat, num. achtaig.

Osundziesiaty -a,-e, a. ber achtzigfte. Osmielac, st. nd. 1. -ic, dk. 3. breift maden; - sig, r. fic erbreiften.

ertubuen. Osinioboczny -a, -e, a. achtfeitig. Ośmiobok, ośmiokat, ośmiościan -u, m. bas Michted.

Osmioraki -a, -ie, a. -ko, ad. acht-Osmuascie, num. achtzehn. Osmuasty -a, -e, a. ber, bie, bas

aditzehnte. Ipidem. Osmolic, st. dk. 3. betheeren, be-Osmset, num. achthunbert,

Osmsetny -a, -e, a. ber, bie, bas achthunbertfle,

Osmyknac, st. dk. 2. abstreifen, 1. B. Die Blatter von ben 3meigen. Osnik -a, m. v. strug, bas Schnit. meffer.

Osnowa -y, f. 1) bas Scheergarn, ber Mufjug; 2) ber Bubalt eines Berfes; 3) bie Solgereibe, ber Sa. ben.

Osnuc, st. dk 2 osnuwac, nd. cz. 1. 1) anicheeren, aufgieben; 2) mp. mit umfpinnen, ummeben. Osny -a, -e, a. Ichfen., jur Achfe

Osoba -y, f. Die Berfon. [geborig. Osobistose -i, f. bie Berfonlichfeit, perfonliche Begenwart. Osobisty -a, -e, a. -scie, ad, perion. Osobka -i, f. d. eine fleine Berion. Sigur.

na Osóbki, ad. - jeść, nicht jugleich effen.

Osobliwosc -i. f. bie Sonberbarfeit,

etmas Sonberbares. Osobliwy -a, -e, a. -wie, ad. 1) fonberbar, fonberlich; 2) porzuglich;

3) befonbere. Osobnose -i, f. bie Abgefonbertheit,

Giniamfeit. Osobny -a, -e, a -bno, ad. abgefon-

bert, jeber befonbere. Osolic, st. dk. 3. falgen; v. solic.

Osowialose -i, f. oufteres Wefen, ber Digmuth. migmuthig. Osewialy -a, -e, a. -lo, ad. bufter,

Osowy -a, -e, a. &spen .. Ospa -y, f. 1) bie Boden, Blattern; 2) bie feine Rleie.

Ospalec -lea, m. ber Schlafer, bie

Chlafmuse. [Golafrigfeit. Ospalose .i, f bie Schlaffuct, Ospaly -a, -e, a. folafrig, verfola. Blattern.

Ospice -ic, pl. v. ospa, bie Boden, Ospowaty -a, -e, a. podennarbig. Osromocic, st. dk. 3. befdinpfen, idanben. Osrodek -dka, m ber inwenbige

meide Theil bes Brotes. Ostateczność -i. f. bas Meugerfte,

bas Ertrem. Ostateczny -a, -e a. -nie, ad. ber,

bie, bas außerfte; ertrem. Ostatek -tka, m. ber Reft, bas lette. Ostatni -in, -ie, a. ber, bie, bas

lette, enbliche. Ostawać, st. nd. 1. ostać, dk. 2. gurudbleiben, verbleiben, wobei bleiben, bebarren. [weißen.

Ostka -i, f. bot. ter Bart., Mauch. Ostokrzew -u, m, bot. bie Balb.

biftel, Stechpalme. Ostowaty -a. -e, a biftelartia. Ostowy -a, -e. a Diftel ..

Ostrawy -a, -e, a. ein wenig fcarf. Ostre ziele, n. bot. bas Scharffraut. Ostroga -i, f. ber Gporn.

Ostrokat -a, m ein fcarfer, friger Winfel

Ostrokol -u. m. bie Ballifabe. Ostrokrag -egu, m. ber frige Regel. Ostrokatny -a, -e, a. fpipminflig. Ustrokregowy -a, -e, a. fegelformig.

Ostrokrzew -u, m, bot. bie Sted. eiche, Stachelweibe.

Ostromlecz -u, m. bot. v. sporysz, bas Brudfraut. 1DifteL Ostroperst-u, m. bot. unfer Frauen Ostropysk -a, m. 1) ber Schwert.

fifch; 2) vie Spigmaus; v. kretomysz. Ostrose -i. f. vie Scharfe, Strenge.

Ostroslup -a, m. bie Gpigfaule, Bpramite. Ostrow -u, m. eine Infel auf Bluf-

fen und ganbfeen, ein Golm. Ostrowidz -a. m. v. rys, ber Buche.

Ostrozka -i, f. 1) d. ein fleiner Sporn; 2) bot. ber Ritterfporn; v. modrzeniec. [butfamfeit. Ostrozność -i, f. bie Borficht, Be-Ostrożny -a, -e, a, -nie, ad. por-

fichtig, behutfam. Ostruzyny -yn. pl. bie Abichneibfel. Ostrv -a, -e, a. -stro, ad. fcharf,

fritia Ostrycz -u, m. bot. v. złocien, bie Adergoloblume.

Ostre -a, m. ber Defferfifch. Ostrze -a. n. bie Scharfe, Schneibe. Ostrzegać, st. nd. 1. ostrzeilz, dk.

[eibechfe. 2. warnen. Ostrzegacz .a, m. bie Bach ., Barn. Ostrzen -iu, m. bot. v. psi język, bie Sunbezunge. Ostrzyc, of. nd. 4. fcarfen, fcarf

machen, ichleifen, wegen; zeby na kogo, femantem nachftellen, es auf jemant abgefeben baben. Ostrzydz, st. dk. 4. ostrzygac, nd.

nd 1. befchneiben Ostrzyca -y, f. bat. 1) bas Rlebfraut; 2) bas Nobrgras. Sand-ichilf, Schilfgras; 3) bas Glanz-gras; v. myszy ber.

Ostrzyga -i, f. bie Mufter. Ostrzyz -a, m. 1) ber Bannen-meiber, ein Bogel; 2) bot. wilber Galgan, bie Gelbwurg. Ostudzać, et. nd. 2. ostudzić, dk.

3. falt werben laffen, abfühlen. Ostyglose -i, f. bie Laulichfeit, Abgefühltbeit.

Ostygnac, st. dk. 2. lau werben, aus., abfühlen. Osurowiec, st. dk. 2 roh merben.

Osuszne, st. nd. 1. osuszyc, dk. 4. 1) troden machen betrodnen: 2) entmaffern.

Oswajac, st. nd. 1. ez. oswoić, dk. 3. 1) (einen) an etwas gewöhnen, einheimisch machen, womit vertraut machen; 2) gahmen.

Oświadczać, at. nd. 1. oświadczyć, dk. 4. erffaren, aufern, auffrrechen.

Oswiadczenie -ia, m. bie Acuferung, Erflärung.

Oświata -y, f. die Auftlarung. Oświecać, st. nd. 1. oświecić, dk. 3. 1) erleuchten, beleuchten; 2) auf-

3. 1) erleuchten, beleuchten; 2) aufflaren. Oswiecenie -a, n. 1) bie Grleuch.

tung, Beleuchung; 2) Anflärung, Oświecony a, -e, p. 1) erleuchter, beleuchtet; 2) aufgetfart; 3) ein Attel: jeśnie oświecony, Erlaucht, Durchlaucht, Ercellenz, Oswobodzenie -ia, n. die Befrei-

Oswobodzien e-ia, n. die Befreien, ung.
Oswobodzie, et. dk. 3. befreien, erlösen, frei machen. [Erretter. Oswobodzieiel -a, m. ber Befreier,

Osysek -ska, m. ber Caugling, ein faugenbes gamm. Oszaleć, st. dk. 2. verrudt merben.

Oszaludzić, st. dk 3. überliften, be-

Oszancować, et dk. 2. umfchangen, mit Schangen einschließen, um- geben.

Oszargac, et. dk. 1. befchlumpern, mit Roth befchmuten.

Oszczędność -i, f. bie Sparfamteit. Oszczędny -a, -e, a. -nic, ad. fparfam. [dk. 3. fparen, chonen. Oszczędzać, at. nd. 1. oszczędzie, Oszczenic się, st. dk. 3. Junge werfen, (von hunben, Wölfenu, bergl.).

Oszozepe -u, m. ber Spieß, Speer. Oszozerca -y, m. ein hamifder, fcabenfroher Menfc, ein Bertaumber.

Oszezerstwo -a, n. ber Sohn, bie Tude, bas hamifche, tudifche Wefen. Oszemlany -a, -e, p. gergauft, gerrupft.

Oszkaradzić, st. dk. 3. verunftalten. Oszpecić, st. dk. 3. haplich machen, verunftalten.

Oszukac, et. dk. 1. oszukiwac, nd. cz. 2. betrügen, hintergeben.

Oszukaniec -nea, m. ber Betrüger.

Oszukaństwo, oszustwo -a, n. ber Betrug, bie Betrugerei. Oszust-a, m. ber Betruger, Schurfe,

Ot! oto! i. fiebe, fiebe ba! nun, wohlan! Otaczać, st. nd. 1. otoczyć, dk. 4.

Otaczać, st. nd. 1. otoczyć, dk. 4. umgeben, umringen, einfaließen. Otuslować, st. dk. 2 mit Tafelwerf auslegen.

Otajeć, st. dt. 2. aufthauen; v. tajeć. Otaksować, st. dk. 2. abjchaben, tariren; v. taksować.

Otazac, et nd. 1. otazyc, dk. 4. ein Stud robes Bleifd in todenbes Baffer tauden Otchlan -i, f. v. odchlan, bie Rluft,

ber Abgrund. [beit. Otezalose -i, f. die Steifbeit, Derb. Otezaly -a, -e, p. fleif, berb.

Otluscie, st. dk. 3. mit Bett befdmieren, beschmuben. Otoczysty -a, -e, a. weit und breit

(von Rleibern). Otok -u, m. ber Giter, bie Materie.

Otrąbiać, st. nd 1. otrąbić, dk, 3. etwas unter Erompetenicall verfunben laffen, auspofaunen. Otrąbki - ków, pt. otręby, bie Otręby, v. otrąbki. [Ricie.

Otredowacieć, et. dk. 2. ausfäsig werben. Otret -u, m. bas Bunbreiben, eine Gefchwulft unter ber Tuffohle vom

Batfußgeben.
Otretwialy -a, -c, p. flarr, erstarrt, Otretwialy -a, -c, p. flarr, erstarrt, be-taubt werben, seif umb hartwerben. Otrociny -cin, pt. die feil. Sägefväne.
Lergiften.
Otroci, st. dk. 2. otruwse, nd. 1. cz.
Otroci -in, n. die Vergiften.

Otrząsać, st. nd. 1 cz. otrząsnąć, dk. 2. abidutteln; — się, r. fich foutteln, rutteln; — z czego, fich von etwas losmachen, befreien.

Otrzeźwić, st. dk. 3 nuchtern machen, wieber zu fich bringen; v. trzeźwić. Otrzeźwieć, st. dk 2. nuchtern wer-

ben, ju fich fommen. [gen. Otrzymac, st. dk. 1. erbalten, erlan-Otucha -y, f. ber Duth, bie Buverficht, gute beffnung

Otulac, st.nd. 1. otulic, dk. 3. fanft einhüllen, umbullen.

Otumanic, st. dk. 3. Staub in bie Mugen ftreuen, verblenben.

Otwardnąć, st. dk. 2. hart werben; v. twardnąć.

Dtwartose -i, f. 1) bas Offenfein, ein offener Raum; 2) bie Offenbeit,

Offenbergigfett. Otwarty -a, -e, a. -cie, ad. 1) geöffnet, offen; 2) offenbergig, frei

öffnet, offen; 2) offenbergig, fret beraus. Otwierac, se nd. 1. otworzyc, dk.

4. aufmachen, offnen, eröffnen. Otwor -u, m. bie Deffnung; otworein, ad. offen, unverfaloffen.

Otworzelisko -a, n. bie Deffinung eines Schlundes, ber Rrater. Otyc, se. dk. 4. fett, bid merben.

Otylose -i,f. Die Fertigfeit, Beleibt.

Otyly -a, -e, a. fett, beleibt, feift. Ouzdac, st. dk. 1. ein Pferd gaumen. Ow, owa, owo, pr., jener, jene, jenes. Owad -u, m. 1) die Kerfe, bas Infect: 2) bas Gefdmeiß, Ungegiefer.

z Owad, ad. von borther. Owalność -i, f. bas Ovale, bie Gi-

rundung.
Owalny -a, -c, a. -nie, ad. oval, ti.
Owalny -a, -c, a. -nie, ad. oval, ti.
Owca-y, f. bas Schaf; d. owieczka.
Owczarek -rka, m. ber Schäfer.

Owczarek -rka, m. ber Schafnecht, Schaferjunge. Owczarnia -i, f. ber Schafftall.

Owczarski -a, -ie, a. Schafer. Owczarz -a, m. ber Schafer. Owczesny -a, -e, a. -snie, ad. ber.

geitig, bamalig, ju jener Beit.

Owdowiec, st. dk. 2. verwittmen, Bittwer ober Bittme werben. Owdzie, ad. ba und bort, an jenem

Orte. [unb mann. Owedy, ad. wtedy owedy, bann Owedy, ad. bort hinburds.

Owiac, st. dk. 2. owiewac, nd. cz. 1. anmeben, anblafen, umweben.

Owieczki -czck, pl. 1) d. bie Schafden; 2) bot. Randen, Balmen, Schafden auf einigen Baumen; 3) bot. ber Aderflee, hafenfuß, bie Safenriften; 4) bie Schafchen

(Bolfen)

Owles -wsa, m. bot, ber hafer. Owiesek -ska, m. 1) d. v. owies 2) ein fleiner gifch, ber Stint.

Owionac, st. dk. 2 jednt. (einmal) anweben, anbiafen. [berabbangen. Owisnac, st. dk. 2. fclaff werben,

Owisnąć, st. dk. 2. fclaff werben, Owo, v. oto. Owoc -u, m. bas Dbft, bie Frucht.

Owocowy -a, -e, a. Dbft. Owrzodzialy -a, -e, p. voll Geichmure, mit Geichmuren behaftet.

ichwure, mit Weichwuren begaftet. Owsianka -i, f. 1) bie hafergrube; 2) bas haferfrob; 3) eine Art Birnen, bie haferbirne.

Owsiany -a, -e, a. Safere. Owsik -u, m. bot. bas Safergras,

tauber Safer. Owsisko -a, n. 1) bas Safertelb, bie Saferftoppel; 2) folechter, haßlicher

Safer. Owszem, ad. 1) ja freilich, allerbings; 2) im Gegentheil, vielmehr;

3) vollig, ganglich. Ozanka -i, f. bot. ber Bamanber, Gamanberlein, Bathengel;

Gamanberlein, Bathengel; — czosnkowa, Knoblauchgamanber, Bafferbathengel. Ozdabiać, et. nd. 1. ozdobić, dk. 3.

gieren, ichmuden, vergieren. Ozdnica -y, f. bie Darre, Malgbarre. Ozdoba -y, f. bie Bierbe, ber

Ozdoba -y, f. bie Bierbe, ber Sonud, Bierrath. Ozdobny -a, -e, a. -nie, ad. gierlich, gefchnudt. [Malgftube.

Ozdownia -1, f. bas Malzbaus, bie Ozdrowie, st. dk. 3. gefund machen. Ozdrowiec, st. dk. 2. gefund werben, genefen.

Ozenić, st. dk. 3. verbeirathen; - sie, fich verbeirathen, beirathen; v. żonić.

Oziebić, st. dk. 3. erfalten, talt maden; — sie, . fich erfalten. Ozieblosć -i. f. bie Ralte, ber Ralt-

finn, Die Bleichgultigfeit. Oziehty -a, -e, a. -ble, od. falt,

taltfinnig, gleichgultig. Oziebnąć, st. alk. 2. erfalten, falt werben.

Oziemnik -a, m. ber gemeine Erbvielfuß (stonog). Ozimy -a, -e, a. Binter.

Ozimina, ozmina -y, f. bas Bintergetreibe, bie Binterfaat. Ozionac, et. ak. 2. anhauchen, an-

Oznaczać, st. nd. 1. oznaczyć, dk. 4. bezeichnen, beftimmen, anbeuten. Oznaka -i, f. bas Rennzeichen, Beiden, Merfmal. Oznajmiać, st. nd. 1. oznajmić, dk.

3. etwas anzeigen, melben, funb thun, verfunbigen, ju ertennen ge-

Ozog -a, m. (ozeg), bie Dfenfrude, Dfengabel, ber Schurftod,

Ozor -n, m. bie Bunge, Rinvegunge. Uzyć, st. dk. 4. mieter aufleben. Ozywać się, v. odzywać się, Ożywiać, st. nd. 1. ożywić, dk. 3,

von neuein beleben,lebenbig machen. Ożywczy, ożywny -a, -e, a. bele-IBieberbelebung. Ozywienie -la, n. bie Belebung.

P. eine Abfurjung ftatt Pan, ber Padol -u, m. bas Thal; - placzu,

Bert. Pac! i. flatich! baute, paute! Pacha -y, f. bie achfelhoble; nosic pod pacha, unterm arm tragen. Pachao, et. nd. 1. fcnuffeln. Pachciarz -a, m. ber Mildpachter. Pachnąć, st. nd. 2. riechen, einen Geruch von fich geben. friechenb. Pachnacy -a, -e, p. mobiriechend, Pachnidlo -a, n. mobiriedenbe

Cachen, Barfumerien. Pachole -ecia, n. pacholatko, d. ein Rnablein, ein Bubchen. Pacholek -Ika, m. 1) ein Buriche. Bebiente; 2) ber Stiefelfnecht Pacht -u, m. bas Bachten ber Dillo. Pacierz -a, m. 1) bas Bebet, Bater.

unfer; 2) bie Rudenwirbel. Pacierzowy -a. -e, a. 1) Gebet-; 2) Rudenwirbel. Pacierzyczka -i, f. bot. bas Sfore

pionfraut; v. oczko ptasie. Paciórki -ów, pl. 1) Glasforallen, Balefdmud; 2) ber Rofentrang. Paongc, st.ud. 2. einen Rlappe geben, Paczek -czka, m. 1) bie Anofpe, Bauminofpe: 2) ein Bfanntuden;

3) bas Bunbel. Paczesi -l. pl. feines Berg, Die Bebe. Paczesny -q. -e, a. beben, von Bebe. Paczka -i, f. ein Badchen, ein fleines Bactet. Paczyć się, st. nd. 4. r. fich merfen,

frumm anlaufen, fchief merben. Padac, st. nd. pasc. dk. 2. 1) fallen : 2) regnen; 3) - sie, r. berften, Riffe befommen. Padaczka -i,f. v. wielka choroba,

Die fallenbe Gucht, Grilepfie. Padalec .lca, m. bie Blinbfoleide.

bas 3ammerthal.

Pagórczysty, pagórkowaty -a, -e, a. bugelicht. Pajak -a, m. 1) bie Spinne; 2) ber

Aronleuchter. fblume. Pajecznica -y, f. bot. bie Baun-Pajecznik -u, m. bot. bie Bemfenmurgel, Dollmurg.

Pajeczy -a, -e, a Spinnen. Pajeczyna -y, f. bas Spinngemebe. Pak -u, m. bas Ded.

Paka -i, f. pakiet -u, m. bie Rifte, Das Badet; d. pakiecik. Pakowac, st. nd. 2. paden, einpaden.

Pakowie -ia, n. bie Bluthenfnofpen. Pakowny -a, -e, a. geraumig jum Baden. Bergleich. Pakt -u, m. (pakta, pl.) ber Bertrag.

Pakuly -ut, pl. grobes Berg. Pakunek -nku, m. bas Gepad. Pal -a, m. v. kolek, ber Bfabl, Bflod. Palac -u. m. ber Balaft.

Palac, st. nd. 1. entbrannt fein, gluben, brennen. Palacowy -n, -e, a. Balaft.

Palacz -a, m. 1) ber Dfenbeiger; 2) ein Tabaleraucher. f Safen. Palak -u, m. ein frummer Bugel. Palakowaty -a, -e, a. fichelruns, fichelformig. Blantengaun. Palanka -i, f. eine Blante, ein Palant -a, m. ein Ballftod.

Palasz -a, m. ber Sabel, Ballafd. Palaszować, st. nd. 2. tuntig effen. Palcowy -a, -e, a. Singer. Palczak -a, m. bas Fingertbier.

Palozasty, palozyty -a, -e, a, mit Bingern verfeben; kolo palczaste. bas Rammrab.

Pal Palczatka -l. f. bot. bie Rarbe; lakowa, Bartgras Darbe. Palec -lea, m. ber ginger; - wiel-

ki u reki, ber Daumen; - wielki u nogi, bie große Bebe.

Paleta -y, f. bie Balette, bas garbenbrett.

Palie, st. nd. 3. 1) brennen, beigen; 2) - sie, r. brennen, entbrannt (Schangpfahl.

Palisady -ow. pl. bie Ballifabe, ber Palka -i. f. bie Reule, ein Riopfel, Smlagel. Palki -ow, pl. but. ber Mohrfulben;

- wicksee, breitblatteriger Blobrfolben, Bumpetenie.

Palma -y, f. bot. bie Balme, ber Raimenbaum. Palmowy -a, -e, a. Balmen-;

Balm. Palnac, st. dk. 2. lusbrennen, jeman.

bem einen Sieb verfegen. Palny -a, -e, a. brennbar, Brenn-, Reuers.

Palony -a, -e, p. gebrannt. Palowy -a, -e, a. Bfahle.

Pamiatka -i, f. bus Unbenten, Dent.

zeichen. Panilec -i, f. bas Bebachmiß; na pamiec, ad. auswendig. Pantieciowy -a, -e,a. Geodatnis.

Pamietac, at. ud. 1. gebenten, im: Gebachtniß behalten. Pamietnik -a, m. i) bas Stamm. buch: 2) vie Deutschrift; bie De-

moiren. Pamietne -ego. u. ber Denfgettel. Panietny -a, -e, a t) benfourbig, eingebenf; 2) ein gutes Bebachenis

babenb. Pan -a, m. I) ber berr, auch ber Grundberr; 2) Gie, in ber Anrebe. Pancernik -a. m. 1) ber Banger-

trager; 2) bas Gurtelthier. Pandrów -ia, m. v. pędrak, ber Engerling.

Panegiryk -a, m. eine Bobrebe.

Panew -nwi, f. vie Pfanne. Panewka -i. f. 1) d. eine fleine Pfanne; 2) bie Pfanne am Gewehr.

Pani -i, f. 1) Die Frau; 2) Gie, in per Murebe. Panica -a, m. ein junger Berr, Jun-

Paluch -a, m. ber Daumling.

Panienstwo -a, n. Die Jungfrauichaft, ber Jungfernftanb. Panisko -a, n. ber arme gute Betr. Panna -y, f. bie Jungfer, bas graulein.

auch: Donnen ..

Panoszyć, się, st. nd. 4. r. berrift,

faieren. groß thun. Panowae, st. nd. 2. berrichen, re-Panowanie -ia, n. bas Berrichen,

bie Regierung. Panski -a, -ie, a. herrichaftlin, bes herrn; po pansku, ad. berrift. nach großer Berren Gitte, Art. Panskose -i,f. bas berrifche Befen,

bie Ariftofratie. Panstwo -a, n. 1) bie berricaft, ber Berr und bie grau; 2) - mio-

dzi, bas Brautpaar; 3) ber Staat, bas Reich. Panszczyzna -y.f. ber grobnbienft.

Die Frehuarbeit, Die Frohne. Pantofel -la, m. ber Bantoffel Papa -y, m. 1) ber Bapa, ber Bater; 2) bie Bappe.

Papawa -y. f. bot. bie Butterblume. ber Mondetouf. Papier -u, m. bas Bapier.

Papiernia -i, f. bie Baviermuble. Papiernik -a, m. ber Papiermuller. Papierowy -a. -e. a. papieren, Bapier.

Papieski -a, -ie, a. papfilid. Papiestwo -a, n. bas Bapfithum. Papiez -a, m. ber Bapit. Papilot -u, m. bie Bapilotte. Papinkarz -a, m. bas ledermaul. Papinkowaty -a, -e. a. vergartelt. Papka -i, f. d. ber Rinberbrei. aplac, st.nd. 1. fcmagen, plappern. Paplacz -a, m. papla -i, m. ber

Blapperhaus, bas Blappermaul. Paproć i, f. bot. 1) bas Karren-frant; 2) Tapfelfarrn; — pospolita, officineller Tupfelfaren, Gus. farrn.

Paprotnica -y, f. bot. bie Billularie. Paprotnik .u, m. bot. (podkolan) Die vollblubenbe garre; - polnocny, bie Steinfarre, gemeine vellblabende garre.

Paprzyca -y, f. bas Dubleifen, morauf ber obere Dablftein lauft. Papuc -cia, m. ber Bilgfdub. Papuga -i, f. ber Bapagei. Papugowy, papuzy -a, -e, a. Bg.

pageien. Para -y, f, 1) ber Dampf, Dunft; 2) bas Baar; paranii, ad. paar-

weife, zwei und zwei. Parada -y, f. bie Barabe, Bracht. Paradny -a, -e, a. Barabes, prad.

tig. Paradować, st. nd. 2. parabiren. Parafia -i, f. bie Barodie, Bfarre, ber Rirdibrengel.

Parafialny -a, -e, a. Bfarr .. Parafianin -a, m. 1) bas Pfarrlinb;

2) ein Rleinftabter. Parafianski -a, -ie, a. fleinftabtifd. Parafianszczyzna -y, f. bie Rlein-

ftabterei. Paragraf -u, m. ber Baragraph. Paraliz -a, m. ber Schlag, Schlag.

flus. [deszczochron. Parasol -a, m. ber Regenfdirm; v. Parasolik -a, m. ber Sonnenfdirm; v. ciennik.

Parawan -a, m. bie fpanifche Banb. Parch -u. m. 1) ber Grinb. bie Raute; 2) bie Rrate, eig. swierzba; 3) ein Schimpfwort auf ben

Gbelmann (bei ben Bauern). Parchaty -a, -e, a. raubig, grinbig;

parchata zaba, bie Rrote. Parciany -a, -e, a. von grobem Linnengarn.

Parcie -ia, n. bas Drangen. Parcyalny -a, -e, a. -nio, ad. partheifd; v. stronny.

Parcyalnose -i, f. bie Bartheilich. feit; v. stronnosc.

Pard -a, m. ber Bantber (panter). Pardon. 1) -u, m ber Barbon; 2) i. Barton! Soneehubn. Pardwa -y, f. v. snieżyca, bas Pargamin -u. m. bas Bergament. Pargaminowy -a, -e, a. Bergament.

Parkan -u, m. ein Brettergaun, Planfengaun. fen, gideln. Parkocić się, st. nd. 3. Bidel mer-Parkot -u, m ber Bedegeffant.

Parlist -u.m. bot. bas Anabenfraut : . V. storczyk.

Parnosc -i, f. bie Schwule, fcmule Parny -a, -e, a. fomul. (Buft. Parobezak -a, m. ber Dittel., Rlein. fnecht.

Parobezy -a, -e, a. Ruchts. Parobeczek -czka, m ber Burice. Parobek -bka, m. ber Rnecht, Groß.

fnecht. Parokonny -a, -e, a. amcifpannia. Parokrag -egu, m. v. atmosfera, ber Dunftfreis, bie Atmojphare.

Parol -u, m. bie Barole, Loofung. Parów -u, m. parowa, -y, f. ein burd Bafferfalle breit und tief ausgeboblter Graben. (piriren. Parowac, st. nd. 2. bunften, trans-Parskac, st. nd. cz. 1. parsknac. dk. jeduot. 2. 1) ichnauben, fcnaufen, pruften ; 2) in lautes, gellenbes Beladter ausbrechen. Parszywiec, et. nd. 2. raubig mere Parszywy -a, -e, a. v. parchaty,

raubig, grinbig. Part -u, m. grobe Badleinmanb.

Partactwo -a, n. partanina -y, f. bie Biuiderei, Elidarbeit. Partacz -a, m. ber Pfufder, Stum. ber; - obuwia, ber Alt., Coub. flider.

Partolić, st. nd. 3. pfufdern, ftumvern, fubeln. Partya -i, f. Die Bartie, Barthei.

Partykula -y, f. bie Bartifel. Partykularny -a, -e, a. -nie, ad. rartifular. Partytura -v, f. bie Bartitur.

Parzye, st. nd. 4. brennen, bruben; - sie, r. fic paaren, begatten. Parzydlo -a, n. bot. bie Spietftaube; - wigzowe, Sumpfipier. flaube, Johannismebel.

Parzysty -a, -e, a. ein Baar ausma. dene, paarig, gerabe. Pas -a, m. 1) ber Gurtel, ber Gurt: 2) ber Streifen; 3) ber Ban.

Pase, st. nd. 2. pasaé, cz. nd. 1. 1) buten, weiben ; 2) futtern, maften, Pasek -ska, m. 1) d. ein fleiner Gurtel, ein Streifden; 2) ber Streichriemen (do brzytwy),

Pasiaty -a, -e, a. geftreift. Pasibrzuch -a, m. ber Schlemmer, Somarober.

Pasiecznik -a, m. ter Bienenmarter. 11*

Pasieka -i, f. 1) ber Bienengarten; Patelnia -i, f. (patelka) eine flache 2) ein umbegter Weibeplat. Bfanne. Pasierb -a, m. ber Stieffohn. Pasierbica -y, f. bie Stieftochter. Paskudny -a, -e, a, -nie, ad, unflathig, unfauber, garftig. Paskudzic, st. nd. 3. verunreinigen. 3) ein Coutbeiliger. Pasmo -a, n. 1) bas Gebinbe; 2) bie Reibe, Folgereibe, Rette; - gor, Bergfette. Pasnik -a, m. ber Gurtler. meiben. Pasować, st. nd. 2. paffen; - sie,

r. ringen, tampfen. Pasozyt -a, m. ber Schmaroger. Pasozytny -a, -e, a. Schmarober .. Pasterka -i. f. bie Birtin, Schaferin. Pasternak -u, m. bot. ber Bafter. naf.

Pasterski -a, -ie, a, Sirten. Col. Pasterstwo -a, n. 1) bas Birtenleben, ber Sirtenftand ; 2) bas geiftliche Birtenamt.

Pasterz -a, m. ber Birt. Pastewnik -a, m. v. pasieka, ein umbegter Beibeplat.

Pastewny -a, -e, a. Weibe-Pastoral -u, m ber Bifchofeftab. Pastuch -a, m. v. skotarz, ber Bieb. birt.

Pastuszka -i, f. 1) bie Girtin; 2) ber Birtenvogel (gu ben Stelgenhub. nern gehörig). Pastwa -v. f. 1) ber Raub (3. B. ber

milben Thiere, ber flammen u.f.m.); 2) bas Sutter, gewöhnlich füre Bieb. Pastwie sie, st. nd. 3. r. fid an etfeinen Born an jemant austaffen. Pastwisko -a, n. Die Biebweite,

Satung. Pasya -i.f. 1) bie Leibenichaft; 2) bie Baffion (Anbacht). (Dienfc Pasyonat -a,m. ein leibenschaftlicher Pasza -v. f. bie Beibe, bas Rutter

ber Thiere. Paszcza -y, paszczęka -i, f. bet Rachen, bie greffe.

Paszkwil -a, m. bas Basquill, bie Schmabidrift.

Paszport -u, m. ber Reifepaß, Baß. Pasztecik, d. v. pasztet. Pasztet -u, m. bfe Baftete.

Pasztetnik -a.m. ber Baftetenbader. Pasztetowy -a, -e, a. Bafteten -.

Patent -u. m. bas Batent. Patentowy -a, -e, ", patentirt. Patrol -u, m. bie Batrouille. Patron -a,m. 1) ber Batron, Schusberr; 2) ber Sadmalter, Abvofat;

Patroszyc, st. nd. 4. bem Bilb bas Gingeweibe berausnehmen, aus-

Patryarcha -y, m. ber Batriard. Patryarchalny -a, -e, a. -nie, ad patriarmalifd.

Patryota -y, m. ber Batriot, ein Baterleabffreunb. [patriotifd. Patryo yczny -a, -e, a. -nie, ad. Patryotyzm .a, m. ber Batriotis. mus, bie Baterlanbeliebe.

Patrzec, st. nd. 2. wobin feben. dauen; z wysoka patrzy, er fragt bie Mafe hoch; patrzaj sam siebie. fiebe auf bid felbit; jeber febr' por feiner Thur; Schufter bleib' bei beinem Leiften. [Solgden. Patvezek -czka, m. v. wiorek, bas

Patyna -y, f. bie Batene, ber Dblatenteller. Pauza -y, f. eine Baufe. Pauzować, st. nd. 2. paufiren.

Paw-ia, m. ber Pfau, Pfaubabn. Pawi -ia, -ie, a. Pfauen -. Pawiea -y. f. bie Pfaubenne, ber weibliche Bfau.

Pawian -a. m. ber Pavian, ein 2ffe. Pawik -u, m. bot, bas Bfquenquae. l'awiniec-nea, m. bot. bas Bfauenfraut, ber Bfquenichmans.

Pawioczub -a, m. ber Bfauenfafan. Pawiowka -i, f. bie Pfauentaube. Paz -ia, m. ber Page. Pazdziernik -a, m. ber Oftober.

Beinmonat. Pazdzierze -a, n. bie Flace-Aceln.

Ageln, Blachefplitter. [daum. Pazlotko -a,n. ber Golblahn, Golb. Paznogiec -gela, m. ber Magel am Ringer, an ber Bebe. Pazucha -y, f. v. zanadrze, bet Bufen am Rleibe.

Pazur -a, m. bie Rlaue, Rralle. Pazurowaty -a, -e, a. frallicht.

Pchac, et. nd. 1. pchnac, dk, 2. ftps

fen, brangen, einen Ctof geben, verfeten. Pehla -y, f. ber floh; - zlemna, ber Grofich - wodna, ber Baf-

ferflob. Pehlie, st. nd. 3. floben, mit Globen

anfüllen, von Globen faubern. Pohniecie -ia, n. ber Stof, bas Stonen.

Pecak, peczak -u, m. bie Berftengraure; v. pyszka.

echerz -a, m. bie Blafe, Sarnblafe. Pecina -y, f. v. petlina, bie Beffel

am Bferberufi. Peczek -czka, m. 1) v. paczek, bas

Banbel; 2) ber Rnoten. Peczniec, st. nd. 2. quillen, aufquillen.

Ped -u, m. ber fcnelle Lauf, Stury, bie Stromung faieber.

Pedagog -a. m. ber Babagog, Gr. Pedagogiczny -a, -e, a. -nie, ad. pabagogifch. Graiebungelehre.

Pedagogika -l, f. bie Babagogit, Pedrak -a, m. v. pandrów, pa-

mrow, 1) ber Engerling; 2) ein fleiner Rnirps.

Pedzel -dzla, m. ber Binfel. Pedzić, st. nd. 3. 1) treiben, jagen;

2) beftilliren. Pedziwiatr -a, m. ber Winbbeutel. Pedzlować, st. nd. 2. pinfeln.

Pejsaki -ow, pl. ber Badenbart; v faworyty, faworytki.

Pejsy -ow, pl. bie Saarloden ber polnifden Buben.

Pek -a, m. bae Bebunbel, Bunbel, Bunb. Iberften. Pekae, st. nd. 1. fnallen; plagen,

Pekatose -i, f. bie Baudigfeit. Pekaty -a, -e, a. baudig.

Pela -i, f. bot. bie Blodieibe. Pelargonia-i, f. bot. Belargonium.

Pelcie -ia, n. v. pielenie, bas 34. Pelen -lna, -o, a. v. pelny. Peleryna -y, f. bie Belerine, ber

Rragen. |Rropigans. Pelikan -a, m. ber Belifan, bie Pelnia -l, f. 1) bie Bulle; 2) ber

Bollmond. Pelnik -a, m. bot. bie Trollblume Goldrofe.

Pelnić. st. nd. 3. 1) fullen: v. na-

pelniae; 2) erfüllen, vollbringen

Pelnoletni -ia, -ie, a. volljabrig, großjahrig, majorenn, munbig.

Pelnoletność -i, f. bie Boll-, Groß. jabrigfeit, Dunbigfeit. Pelnomocnictwo -a, n. v. pleni-

potencya, bie Bollmacht, bie Mutorifation.

Pełnomocnik -a, m. v. plenipotent, ber Bevollmachtigte. Pelnomocny -a, -e, a. -nie, ad. bevollmachtigt, autorifirt.

Pelnosc, -i, f. bie Bulle. Pelny -a, -e, a. -no, ad. voll, voll-

auf, angefullt. Pelzac, st. nd. 1. pelznac, dk. 2.

1) frieden: 2) perfdiegen. Pelzacz -a, m. ber Baumlaufer, ein

Bogel. Pensya -i, f. 1) bie Benfion, bas Ge-

falt; 2) bie Benfion, eine Graiebunge-Anftalt. Pensyonarz -a, m. ein Benfionar.

Pensyonować, st. nd. 2. renfioni. ren, in Rubeftanb verfeben. Pepawa -y, f. bot. Birrau.

Pepek -pka, m. 1) ber Dabel; 2 ber Dagen bee Benugele.

Pepkowy-a,-e,a. Mabel -; - sznurek, bie Dabelfdnur. Pepownik -u.m. bot. Baffernabel.

Perelka -i, f. d. eine fleine Berle ein Berlden. Perfumować, st. nd. 2. parfumiren.

Perfumy -ow, pl. moblriechenbe Sachen, Barfumerien. Pergamin, v. pargamin.

Pergamotka -i, f. bot. bie Bergamotte, eine Urt Birnen. Perka -i, f. v. ziemniak, kartofel, bie Rartoffel.

Perla -y, f. bie Berle. Perlica -y, f. bas Beribubn. Perlowiec -wca, m. ber Berlvogel.

Berlidmetterling. Perlowy -a, -e, a. Berlen-, Berle; np. perlowa macica, rie Berl. mutfer; - kasza, Berigraure. Perora -y, f. bie Anrebe, Straf.

prebigt. Perpendykul -a, m. v. wahadlo, ber Berpenbifel, bas Beubel.

Perpendykularny -a, -e, v. prostopadly, fenfrecht, perpentifular. Persik -u, m. eine Art großblumi. ger Rattun.

Perspektywa -y, f. 1) eie Berfpet. tive; 2) bas Berfpeftiv, Bernrohr. Perswadować, st. nd. 2. komu, einem etwas ausreben, einen tro-Peruka -i, f. bie Berude. [ften. Perukarz -a, m. ber Berudenma. der, Beifeur. Peryod -u, m. v. okres; 1) bie Be-riote, ale Beitraum; 2) bie Beriote,

als ein Sangefuge.

Peryodyczny -a, -e, a. -nie, ad. v. czasowy, periobijch.

Perz -u, m. 1) bot. bas Quedengras, bie Queden; 2) bie Rloden auf einigen Bflangen, bie Bolle. Perzyna -y, f. bie Blug., Bober. afche; up. w perzyne obrócie, einaidern. Pestka -i, f. ber Dbftfern, befonbers

beim Steinobft, ber Stein Pestkowy -a, -e, a. Steine; -a, wodka, Berfifo.

Petac, st. nd. 1. feffeln, forpeln (Die Mferbe).

Petelka -i, petlica -y, f. ciut Soleife, Golinge. Petlina, v. pęcina. Peto -a, n. bie Geffel, ber Tieber.

Petocie -l, pl. bas Bledneber; (pytocie).

Petrel -a, m. ber Sturmvogel. Pewien, v. pewny. Pewny -a, -e, a -no, -nie, ad. ge-

mig, juverlagig, ficher. Pewnose -i, f. bie Bewigheit, 3u. verläßigfeit, Gicherheit

Pezel, v. pedzel. Pfe! i. pfui.

Piac, st. nd. 2. fraben.

Piac sie, st. nd. 2. r. flimmen, ranfen: biugufflettern; fich emporguidmingen fuchen.

Pjana -v, f. ber Schaum; - morska, ber Dieericaum; d. pianka. Piano, ad. janft, riano, (in ber Mufit.)

Piasek -sku, m. ber Canb; - ulotny, ber Tlugfanb. Pinselniczka -i, f. bas Canbfaß. bie Canbbudfe, Streufanbbudfe. Piaski -ow, pl. v. piaszczyzna,

ber Caubboben. Piaskowaty -a. -e, a. fanbartig.

Piaskowiec -wea. 1) bie weiße

Mere , bie Canbidmalbe; 2) bor. bas Sanbfraut; 3) ber Sanbftein. Piaskowy -a, -e, a. Sanb., fanb. farbig. Piasta -y, f. Die Dabe.

Piastować, st. nd. 2. 1) marten, ein Rind auf ben Armen tragen; 2) urzad, ein Amt befleiben, malten.

Piastunka -i, f. bie Rinbermarte. Piaszczysty -a, -e, a. funbig.

Piaszczyzna -y, f. v. piaski, ber Sanbboben, bie Sanbflache. Piątek -tku, m. ber Freitag; wielkt

pigtek, Charfreitag. intka -i, f. bie gunf. Piqty -a, -e, ber, bie, bas funfte.

Pic, st. nd. 3. 1) trinfen; 2) faufen, bem Trunte ergeben fein; 3) in fich faugen; pic do kogo, jeman. bem gutrinfen; pie mi sie chce, mich burftet. Piec -a, m. ber Dfen; - do pie-czenia chleba, ber Badofen; -

hutarski, ber Schmelgofen, Piec, st. nd. 2. 1) baden, braten; 2)

brennen (vor bige). Pieć, num, funf.

Piecdziesigt, num. funfgig. [gigfte. Pięćdziesląty -a, -e, a. ber funf. Piechota -y, f. bas gufvalt, bie 3n. fauterie; ise piechota (pieszo),

au Wuß geben. Piechotnik -a, m. ber Infanterift. Piechur -a, m. ber Tugganger, 3nfanterift (verachtl.). Pięciokąt -a, m. bas Kinfed. Pięcioraki -a, -ie, a. funferlel

Pieciornik -u, m. bot. bas gunf. blatt, Runffingerfraut. Piecowy -a, -e, a. Djen.

Piceperst -u, m. bot. bas Singerfraut; v. pięciornik.

Piecset, mm. funfbunbert. Piecuch -a, m. ber Dfenbuter, Stu. benhuter.

Piecyk -a, m. 1) d. ein fleiner Dfen, 2) ber Raffebrenner, bie Raffetrom. Burforge. mel. Piecza -y, f. bie Obbut, Corge, Pieczara -y, f. bie Gruft, Rluft, eine Felfenhoble, Grotte.

Picczarka -i, f. bot. ber Champt-

gnen, Chegurtel, (Bilg).

Pieczątka -l. f. bas Betfcaft, fleine Siegel. Pieczatkarz -a, m. ber Betfchierfte-

der, Graveur. Pieczee -i. f. ras Siegel; - urze-

333

dowa, Umteffegel. fezouka. Pieczen -i, f. ber Braten; d. pie-Pieczętować, st. nd. 2, fiegeln.

Pieczolowitość -i, f. bie Beforgtbeit, Gorgfamfeit. Pieczolowity -a, -e, a. beforat,

forafam. [ber Braten. Pieczyste -ego, n. bas Gebratene, Pieczywo -a, n, bas Gebad; ehleba, ein Schubbrob.

Piedz -i, f. bie Spanne. Piega -i, f. bie Sommerfproffe, ber Sommerfied.

Piegowaty -a, -e, a. fommeriprof-

fig, fledig. Begel. Piegza -y, f. bie Grasmude, ein Piekarnia -i, f. bie Baderei, Bad-Piekarski -a. -ie, a. Bader . | ftube. Piekarstwo -a, n. bas Baderhanb. Piekarz -a, m. ber Bader. mert. Pickielnica -y, f. bas Sollenweib,

bie Furie. Piekielny -a, -e, a. Bollen., bol-lifch; - ogion, ber talte Braub; -

kamien, ber follenftein, (saletrzan srebra).

Pieklo -a, n. bie Bolle. Piekno -a, n. bas Schone.

Piekność -i, f. bie Sconbeit. Piekny -a, -e, a. -nie, ad. fmon. Piekrzyć, st. nd. 4. fcon machen,

periconern. Piekrzydlo -a, n. bie Schminte. Bergierung, (upieknienie).

Piel -u, m. bot. bie Bunbebille. Pielegnować, st. nd. 2, pflegen, ibie Relbfrabbe. marten. Pieigrzyin -a, m. 1) ber Bilger; 2)

Pielgrzymka -i, f. 1) bie Bilgerin; 2) bie Ballfabrt, Bilgerfahrt.

Pielgrzymować, st. nd. 2. pilgern, malifabrten. Pielgrzyniski -a, -ie, a. Bilger.

Pielgrzymstwo -a, n. ber Bilger. fanb.

Pielucha -y, f. bie Binbel.

Pien - pnia, m. 1) ber Stamm eines Baumes; 2) ber Rumpf bes Rerpers: w pien wyciac, in

bie Bfanne bauen; zboze na pniu. bas Betreibe auf bem Salme. Pieniac Sie, st. nd. I. r. prozeffiren.

Pieniactwo -a, w. bie Brozenfucht. Pleniacz -a, m. ber Brogeffuctige. ! Pleniadz -a, m. bas Gelbftud; Gelb; pieniądze -y, pl. Welb; d. pieniazek.

Pienigzek -zka, m. bot. bas Bfennigfraut, Biefengelb.

Pienić sle, et. nd. 3. r. fcaumen Schaum inachen.

Pieniek -nka. m. 1) d. ein fleiner Stamm; 2) ber Riel einer Feber; 3) zeba, bie Babnmurgel. Pieniezny -a, -e, a. Belb., gelb. Pieprz -u. m. bot. ber Bfeffer

Pieprzniczka -i, f. bie Bfefferbuchfe.

Pieprznik -u, m. bot. ber Gierfdwamni, Bfifferling. Pieprany -a, -e, a. gut gepfeffert. Pieprzojad -a, m. ber Bfefferfreffer

Rebergungler, ein Boael. Pieprzowy -a, -e, a. Bfeffer .. Pieprzyć, st. nd. 4. pfeffern.

Pieprzyca -y, f. bat. bie Rreffe; - psia, bie Steinfreife, flein Befenfraut.

ieprzykowy -a, -e, a. pfefferartig. Pierdola -y, m. ein faber Schmager. Pierdolic, at. nd. 3. fares Beug teben, fdmagen.

Piernik -a, m. ber Bfeffertuchen. Piernikarz -a. m. ber Bfeffertuchler. Piernikowy -a, -e, a. Bfefferfu-

fpfeffert. den .. Pierny -a, -e, a. -no, ad. gat ge-Piers -i. f. bie Bruft, ber Bufen; dziecię przy piersi, ein Saugling; piers sniegna, ein fcneeweißer Bufen; odsadzić od piersi, abfegen, entwohnen (vom Gaugen).

Pierscien -ia, m. pierscionek, m. d. ber Ring. Iformia. Pierscieniowaty -a, -e, a. ring-Piersiowy, piersny -e. a. Bruft. [bruftig. Piersisty -a, -e, a. ftart., groß.

Pierszenstwo -a, n. ber Borgug, Borrang.

Pierwej, ad. porber, eber, fonft. Pierwiastek -tku, m. 1) ber Ur-

ftoff, Grundftoff, bas Glement; 2) Die Burgel, in ber Mathematif. Pierwiastkowy -a, -e. a. urfpring.

Pierwiosnek -nka, m. bot. bie Soluffelblume, bie Primel, ber Simmelefcluffel; v. kluczyk. Pierworodność -i, f. bie Erftgeburt. Pierworedny -a, -e, a. erfigeboren,

Grb. (- grzech, - Sunbe). Pierwotny -a, -e, c. Ur., Grunb., urfprunglich. ferfte.

Pierwszy -a, -e, a. ber, bie, bas Pierzasty, pierzaty -a, -e, a. i) 80. bere; 2) gefiebert, flugge; pierzasty kamien, bas Febermeiß.

Pierzoh -u, m. bas Ausreißen, Mlieben.

Pierzchae, st. nd. 1. Reifaus neb. men, flieben, auseinanberftoben. Pierzchliwość -i, f. bie Baghaftig-

Pierzehliwy -a, -e, a. jaghaft, foeu. Pierze -a, n. 1) bas Gefieber; 2) bie

Bloden an einigen Pflangen. Pierzyc, st. nd. 4. febern, geberu verftreuen; - sie, r. fich maufern, Rebern befommen. Pierzyna -y, f. bas Dberbett, Ded.

Pierzysty -a, -c, a. feberig. Pies -psa, m. ber bunb.

Piese -i, f. bie Fauft. Piescic, se, nd. 3. tanbeln, gartlich thun, liebtofen; - sic, r fich verftellen, fich gieren, lieblich fprechen Iber Tanrelei. wollen. Piescidlo -a, n. ein Begenftanb

Pieścioszek -szka, m. (pieściek), bas Schoffinb. Piesek -ska, m. d. ein bunbden. Pieskliwy -a, -e, a. tanbelno, jart-

Piesii -i, f. bas Lieb. Piesnioksigg -egu, m. bas Gefangbud. Lieberbuch.

Piestrzenica -y, f. bot. ber Maurach, Faltenichmamm. Pieszczek, v. piescioszek.

Pieszczoch -a, m. d. pieszczoszek, bas Schoftinb.

Pieszczota -y, f. bie Liebtofung, bas Bartlichtbun.

Pieszczotliwy -a, -e, a. zartlich, meidlich, liebtofenb.

Pieszo, ad. ju gus.

Pieta -y, f. bie Berfe, Bade. Pietnascie, num. funfgebn. Pietnasty -a, -e, a. ber, bie, bas funfgebnte.

Pietno -a, n. ber Stempel, bas Brandmatt, Brandgeichen. Pietnować, st. nd. 2. branbmarten.

Pietrasznik -u, m. bot. 1) ber Rlettenferbel, bie gelbflette; 2) v. swinia wesz, ber Schierling, Tollferbel (giftig).

Pietro -n, n. bas Stodwert. Pietruszeczka -i, f. bot. bie peter-filienblatterige Birichwurg. Pietruszka -i, f. 60%. 1) bie Beter-

filie : 2) dzika, ber Eppic. Pigulka -i, f bie Bille. Pigwa -y, f. 1) bie Quitte; 2) ber

Quittenbaum. Pigwowy -u, -e, a. Quitten ..

Pijać, st. cz. 1. v. pić. Pijacki -a, -ie, a. Cauf., Saufer ..

Pijak -a, m. ber Gaufer, Trunfenffenbolb. Pijanica -y, m. ber Guffing, Trun-Pijanstwo -a. n. bie Trunfenbeit.

Sauferei, Bollerei. Pijany -a, -e, o. trunten, betrunten. befoffen.

Pijatyka -i, f. bas Saufgelage Pijawka -i. f. ber Blutegel. Pika -i, f. 1) bie Bife, Lange; 2) ber Bique, in Beug.

Pikieta -y, f. bas Bidet, bie Belbfentrager. mache. Pikinier -a, m. ber Bifinier, Bi-Piknik -u, m. ber Bifnit.

Pila -v f 1) bie Gage, 2) bie Schnetbemuble; v. tartak. Pilarz -a, m. v. tracz, ber Brett-

fdneiber. Pilch -a, m. bie Bildmaus. Pilik -a. m. ber Dagefdnabel, ein

Bogel. Pilka -i, f. 1) d eine fleine Sage, eine Sanbfage; 2) ein Ball, Spiel-Pilnik -a, m. rie feile.

Pilnosc -i, f. ber Fleif. Pilnować, st. nd. 2. abwarten, mabrnehmen, bemachen , Mcht ba-

Pilny -a, -e, a, -nie, -no, ad. 1) fiel-Big, forgfam, forgfaltig; 2) bringend, angelegentlich, preffant.

337 Pilowné, st. nd. 2. feilen, fagen. Pilin -i, f. ber Bila. Pilisniany -a, -e, a. File, von File. Pinowia -i, f bot. bie Frauen-munge, ronifcher Salbei. Piolun -u, m. bot. ber Wermuth. Piolunkowy, piolunowy -a, -e, a. Bermuth.

Pion -u, m. 1) bas Gentblei; 3) bie Conbirnabel. Pionowy -a, -e, a. fenfrecht, blei-

recht; v. prostopadly. Piornik -a, m. 1) bie geberbuchfe, bas Bennal; 2) bot. v. pioro wo-

dne, bie Bafferaloe; - europeiski, gemeine Bafferaloe. Pioro -a.n 1) bie Reber, Schreib-feber; 2) u swidra, bie Robrivine; 3) bot. - wodne, bie Bafferaloe;

v. piórnik, okrężyca. Piorokrusz -u, m. bas Febererg.

Piorun -a, m. ber Better., Blig. ftrabl, Blis, Donner. Piorunek -nka, m (kamien piorunowy), ber Donnerftein, Donner.

feil. Piorunować, st.nd. 2. fluchen, bonnern und mettern. [chen, eine Arie. Piosneczka, piosnka -i, f ein Bieb. Pipic sie, st. nd. 3. Febern befom.

men. framibe, Spisfaule. Piramida -y. f. v. ostroslup, bie By. Pirogi -ow, pl. gefüllte Rloge,

Maultafden. Pisac, st. nd. 2. pisywać, cz. 2. fchreiben ;- sie na co, einer Sache

beitreten, beipflichten. Pisarek -rka, m. ber Schreiber. Pisarski -a, -ie, a. Schreiber.

Schreib.; np. znaki pisarskie, bie Schreibzeichen. Pisarz -a, m. 1) ber Schreiber; 2)

ber Schriftiteller. Pisemko -a, n. d, eine fleine Strift, ein Schriftden. [Biren. Pisk -u, m. pipenbes Pfeifen, bas Piskle -ecia, n. bas Ruchlein, ein gang junges Bogelden.

Piskliwy -a, -e, a. pipenb, pfeifenb, foneibenb (von ber Stimme). ffer. Piskorz -a, m. ber Beiter, Beife Pismak -a. m. ein folechter Schrei. ber, Schmierer.

Pismiennictwo -n, n. 1) bie Schrift.

ftellerei: 2) Literatur.

Pismienny -a. -e, a. 1) Schrift. Schreibe.fdriftftellerifd; 2)forift. funbig.

Pismo -a, n. tie Schrift; na pi-

Pisnąć, st. dk. 2. mutjen. Pisownia -i, f. v. ortografia, bie Remtidreibung

Pistacya -i, f. bot. bie Biftagie. Pistolet -u, m. bie Biftole.

Pistoletowy -a, -e, a Biftolen. Piszczalka -i, 1) bie Bfeife, bie Robrofeife; 2) ber Bfeifenfifd, Robrfiid.

Piszczec, et. nd. 2. pipen, pfeifen. Piszczek -szczka, m. 1) ber Pfeifer: 2) einer, ber immer flagt, ber Mimmerfatt.

Piszezei -i, f. 1) bie Orgelpfeife; 2) ber Robrinochen; 3) - u reki, bie Mrmfpille.

Pity -a. -e, p. trinfbar; pity miod, ber Deth

Piuska -i, f. (pijuska,) ein Rapp. den, eine Rachtmuse. Piwko -a, m. bas (gute) Bier, Bier-Piwnica -v, f ber Reller, Bier., Beinfeller u. f. w.

Piwniczy -ego, m. ber Rellermeifter, Rellner.

Piwnik -u, m. bot. = włoska kalina, ber Beinling, Beinfchabling. Piwny -a, -e, a. Bier. Piwo -a, n. bas Bier.

Piwonia -i. f. bot. bie Bfingftrofe, Baonie. Piwowar -a, m. ber Bierbrauer.

Piwowarski -a, -ie, a Brau., Bier. braner. . Ibrauerei. Piwowarstwo -a, n. bie Bier-Piwsko -a, n. fclechtes Bier.

Pizemko -a, n. bot. bas Bifam. fraut, Dlofdustraut.

Pizmo -a, n. ber Bifam (ein Saft), zwąchnął pizmo nosem, er rod ben Braten.

Pizmoswin -la, m. bas Bifam. fdmein. [Dloidusratte. Pizmoszczur -a, m. bie Bibetmaus, Pizmowiec -wca, m. bas Bifamthier, Mofdusthier; v. cybet. Piżmowy -a, -e, a. Bijam.

Plac -u, m. ber Blat, ein freier Raum; dotrzymać placu, Stanb

halten, bas Gelb behaupten, ausbalten, flegen Placa -y, f. bie Bablung, ber Bohn. Placek -cka, m. ein flaben, ein

(flacher) Ruchen.

Plachta -y, f. ein grober gaden, bie Blaue. Placic, et. nd. 3. gablen, bezahlen.

Placowka -i, f. bie gelbmache, ber Borpoften. bas Stanbgelb. Placowy -a, -e, a. Blas; placowe, Placz -u, m. bas Beinen. [Greiner. Placzek -czka, m. ber Beiner, Placzka -i, f. 1) bie Beinerin, Grei-

nerin; 2) bas Rlagemeib. Placzliwy -a, -e, a. meinerlich, gum

Beinen geneigt.

Plakać, st. nd. 2. meinen. Plama -v. f. ein gleden, ein Schmus-Plamie, st. nd. 3. fcmubig, machen, befleden. Bleden. Plamisty -a, -e, a. fledig, voll Plan -u, m. ber Blan, Gutwurf, a. fledia, voll Banbelftern. Grundrig. Planeta -y, f. (m.) ber Blanet, Planetowy -a, -e, n. Blaneten. Plantacya -i f. bie Pflangung. Plantowac, et. nd. 2 planiren,

ebnen. fpringen. Plasac, et. nd. 1. tangen, bupfen, Plaskać, st. nd. 1. platichern, ein platidernbes Beraufch maden. Plaski -a. -ie, a. -ko, ad. 1) flach, platt; 2) fabe, leicht, leer. [bel. Plaskodziob -a, m. ber Blattichna. Plaskoglowy -a, -e, a. plattforfia. Plaskonka -ı, f. ber Rielfrofd. Plaskonos -a, m. ber Breitichnabel, bie Boffelgane. Plaskoryb -a, m. ber Bungenfifd, bie Doppellinie.

Plaskorzeiba -y, f. bas Basrelief.

Plaskose -i, f. 1) bie 8lache, flache Breite; 2) Die Sabbeit, Geichtheit. Plaskosz i-a. m. ber Rlumpfifc. Plastr -u, m. bas Bflafter; - miodu, bie Sonigimeibe, ber Sonigmaben. Plaszez -a, m. 1) ber Mantel; 2) (fig.) Dedmantel; 3) ber Geefafan.

Plaszczowy -a, -e, a. Mantele. Plaszczyć, et. nd. 4. platt, flach maden; - sie r. 1) platt merben;

2) fich erniebrigen.

Plaszczyk -a, m. 1) d. bas Mantel

den; 2) ber Schein, Bormanb, ber ffache Cbene. Unftrid. laszczyzna -y, f. bie Blace, eine Plat -a. m. ein garpen, Bifdtud, Platac, of nd. 1. fralten, auffchligen. Platac, st. nd. 1. permideln, permirren; - sie, r. fic -

Ple

Platanina -y, f. bas Gemirr, bie Bermirrung. Platek -tka, m. d. ein Bappchen; -

iniegu, eine Schneeflode.

Platny -a, -e, a -nie, ad. befolbet. w Plaw, ad. fomimmenb. Plawic, st nd. 3. fcmemmen, fla-Ben, fcmimmen laffen.

Plawy -ow, pl. bie Beichbed. Plazem, ad. mit ber flachen Seite; - puscle co, bingeben laffen, burchlaffen.

Plazowac, st. nd. 2. mit ber flachen Seite folagen, fuctein. Plazy -ow, pl. bas Gewurme, Die Burde, Amphibien.

Pleban -a, m, ber Bfarrer. Plebania -i, f. bie Bfarre; bie Bfarrmohnung.

Plebanski -a, -ie, a. Bfarr. Plee -plei, f. 1) bas Wefdlecht; 2) bie Befichtefarbe, ber Teint, bie

Saut; 3) -piekna, bas fcone Gefolect. Plec -i. f. etwas Beflochtenes, ein

Rledtforb, Blechtwert. Plec, et. nd 2 jaten, gaten.

Plecianka -i, f. eine Flechte, etwas Bufammengeflochtenes. Pleciuch -a, m. ein Schmager, ein Rabelbane.

Plecy -cc, pl. bie Schulter, ber Ruden; miec - za soba, einen (guten) gurfprecher haben, Unterftubung finben, protegirt werben, eine Stube an jemanbem baben.

Pleczny -n, -e, a. Schulter. Pleczysty -a, -e, a. breiticulterig, ftartidulterig.

Plemie -enia, n. ber Stamm, bas Befdlecht, Die Beneration. Plenipotencya -i, f. v. pelnomocnictwo, bie Bollmacht. ftigte. Plenipotent -a, m. ber Bevolimad. Plennose -i. f. bie Ergiebigfeit, ber

reichliche Ertrag. Plenny -a, -e, a. fruchtbar, er-

Plest, st. nd. 2. 1) flechten; 2) fcmagen, lappifc reben. Plein -i, f. ber Schimmel. iben. Pleiniec, et nd. 2. fdimmelig mer-

Pleskotać, st. nd. 2. platidern. Plesznik -u, m. bot. bas flobfraut. ber Begerich.

Pletliwose, plotliwose -i, Schwaphaftigleit. f. bie Pletwa -y, f. (plytwa), bie 8108. Pletwolot -a, m. bie Dleermachtel.

ein fliegenber gifch. Plewnik -a, m. bie Spreufammer. Plewny -a, -e, a. Spreu-.

Plewy -ow, pl. bie Spreu. Bad. Plik -u, m. ein Bunbel, Stoß, Pliszka -i, f. bie Bachftelge.

Pliszki -ow, pl. ein Rinberfpiel, etwa wie Blinberub.

Ploc -i, plocica -y, f. bie Blobe (ein Sifd); d. plotka. Plocha -y, f. ber Beberfamm, bas

Beberblatt, Plochose -i, f. ber Leichtfinn, bie

Plochowiec -wca, m. hot. ber Dleanber; - zwyczajny, achter Dleanber, bas Unbolbfraut.

Plochy -a, -e, a. -cho, ad. 1) fceu; 2) leichtfinnig, flatterhaft. Plocienko -a, n. feine Leinwand;

ber Drillich ju Bettubergugen. Płocienkowy -a, -e, a linnen-, Drillid.

Iberei. Plociennictwo -a, n. bie Leinme-Plociennik -a, m. 1) ber Leinmeber; 2) ber Leinwanbhanbler.

Plocienny -a, -e, a. feinwanden, von Leinmanb. Imafche. Płoczkalnia -i, f. zlota, bie Golb. Plod -u, m. bie Brucht, bas Grzeug.

niß, bie Leibesfrucht, Plodnose -i, f. bie Fruchtbarfeit. Plodny -a, -e, a. frudtbar.

Plodzenie -a, n. bie Bengung. Ptodzie, st. nd. 3. zeugen; Fruchte bervorbringen.

Płodzien -nia, 270. bot, bie Mannetreue; v. mikolajek. Płodziszek -szku, m. bot. milber

Lauch, Sundefnoblaud. Plokac, st. nd. 2. fpulen, ichmeifen.

mafden, (g. B. Golb). Plokanie -a, w. 1) bas Spulen; 2) bas Spulmaffer.

Płomieńczyk -a, m. bot. v. firletka. cogielka, bie Fenernelle, bas Dale theferfreug, bie Berufatemeblume. Plomieniowy -a, -e, a. Blammen. Plomienisty -a, -e, a. flummig, flammenb. chen. Plomyk -a, m. d. ein glamm. Plon -u, m. ber Grtrag, bie Mus-

Plomien -in, m. bie Blamine.

beute, Die Fruchte. Pton -i, f. v. przergbel, bie Blente,

Gismubne. Plonge, et. nd. 2. 1) flammen, in

Blammen fteben; 2) fchaamroth werben. Plonka -i. f. ein Bilbling, ein wilbes Dbftftammden; v. dziczka.

Plonność -i, f. 1) bie Unfruchtbar. feit, Bergeblichfeit. Plonny -a, -e, a. 1) barr, unfrucht-bar, ausgemergelt; 2) feer, unge-

grunbet, vergeblich, eitel. Plonować, st. nd. 2, 1) ju bluben

aufangen; 2) icoden, reichlichen Ertrag (MLebrufch) Itefern. Plosa -y. f. ein Adermaß, eine gemiffe, gewöhnlich fcmale Abthei-

lung bee Belbes. [fceuchen. Ploszyć, st. nd. 4. fceuchen, per-Plot -a, -u, m. ber Baun. Plotki -tek, pl. bie Rlatidereien.

Plotka -i, f. d. v. ploc, bie Bloge. Plotno -a, n. bie Leinwand. Plowiec. st. nd. 2. fahl, bleich mer-

ben, verichießen. Plowy -a, -e, a. fabl, falb, bleid. fablgelb.

Ploza -y, f. ber Schlittenbaum, bie Schlittenfufe.

Pluc, st. nd. 2. fpeien, fpuden. Pluca -uc, pl. bie gungen.

Plucnik -u, m. bot. v. porost, 1) bie Lungenflechte, bas Lungenmoos; 2) bas Bungenfraut, auch miodunka.

Plucny, plucowy -a, -e, a. Pun-Pludry ow, pl. v. szarawary, b' Bluberkofen.

Plug -n, m. ber Bfing. Unrat Plugastwo -a. n. bielinflatherei, ber Piugawić, st. nd. 3. unflatha maden, verunreinigen. ffauber. Plugawy -a, -e, a unflathig, un-Plugowy -a, -e, a. Bflug.

Plusk! i. rlatid! Plusk -u, m. 1) ein Regenwetter, fturmifdee Better; 2) rybi plusk, ber Sifdidmang. Pluskae, st. ud. 1. platichern, plaute Pluskiewnik -u, m. bot. tie Coreo.

pfis. metter. Pluskota -y, f. fturmifches Regen. Pluskotny -a,-e,a, regenhaft, nag,

ichladerig. mange. Pluskowiec -wea, m. bie Baffer. Pluskwa -y,f. 1) bie Bange; 2) bot. ber Bangenfamen; v. wrzosowiec. Plusnąc, st. dk. 2. v. pluskać, 1) ein Geplatider maden, einmal rlautfchen; 2) unvorfichtig ein folurf. riges Bort aussprechen, ausftogen. Pluszez -a. m. bie Wafferamfel, ber Schmager.

Pluszczec, st. nd. 2. 1) unaufhorlich regnen; 2) traufeln, trorfeln; 3) platidern, laut iprubein.

Pluta -y, f. bunner Roth, burch Regen entftanben.

Pluton -u. m. eine Rotte Colbaten. ein Beloton. firuden. Plwac, st. nd. 1. v. pluć, freien, Plwoeiny -in, pl. ter ausgeworfene Speichel.

Plyn -u, m. ein fluffiger Stoff, eine iebe Aluinafeit. Plynac, st. ud. 2. 1) fliegen, ftro.

men, rinnen ; 2) fdwimmen, fdiffen. Plynnose -i. f. bie Alugiafeit. Plynny -a, -e, a. flugig, fliegenb.

Plytki -a, -ie, a. 1) fein und flach, feicht, nicht tief; 2) gang icharf.

Plytkose -i,f. 1) bie Untiefe, Geicht. heit; 2) bie Gdarfe.

Ptywac, st. nd. ez. 1. fcmimmen. Plywacz, plywak -a, m. 1) ein Sowimmer; 2) ein geriebener, gemanbter Menich, einer, ber fich allenthalben burdbilft; 3) bot. ber Bafferichlaud. Plywaczka -i, f. ber Schminnigur-

Pniak -a, m. ein fleiner Stamm. Pniowe -ego, n. v. pienkowe, bas

Stammaelb.

Pniowy -a, -e, a. Stamm.

Po, 1) prp. auf, in, über, nach, an, bei, von, ju, mit, bis an; 2) eine Bartifel, in ber Bufammenfegung, mit Beitwortern bedeutenb: ein me-

nig, nach und nach; viel, eine Dienge; n. p. 1) ptywad po wodzle, auf bem Baffer fdmimmen; po nocy biegac, in ber Dacht berumlaufen; po chwili, nach einer Beile; ise po wode, nach Baffer geben; po kolana, bie an bie Rniee; wołać kogo po imleniu, einen bei feinem Damen rufen; wymagac co po kim, bon jemant etwas forbern; po 5. od sta, ju 5. von 100.; po wietrze, mit bem Binbe u. f. m.; 2) pobawić gdzie, an einem Orte fich ein menta aufbalten; pobajac. nad und nad plaubern; poplacie dlugi, alle (aljo viel) Coulben nach und nach bezahlen; porozprzedawać (rzeczy), viel Sachen nad und nach verfaufen u. f. m. Pobic, st. dk. 3. 1) aufe Saupt fola-

gen; 2) befchlagen; 3) - sie, r. fich unter einander ichlagen. flaufen. Pobiedz, st. dk. 2. nach jemant bin-Pobiélac, st. nd. 1. pobiélic, dk. 3. 1) meinen, mit meiner Warbe übergieben; 2) glafiren, verginnen.

Pobielacz -a, m. ber Tuncher (ber bie Mauer meißt); Glafirer, Ber-

Pobierac, st. nd. 1. cz. beziehen (a. B. Bebalt). [befchlagen. Pobijac, st. nd. 1. ez. pobić, dk. 3. Pobitka -i, f. bie Dieberlage, ber Schlag.

Poblazuc, st. nd. 1. nachfichtig fein, Dachficht haben, nachfeben, burch bie Kinger feben.

Poblazanie -ia, n. bie Machficht; v. wzgląd. Pobliski -a, -le, a. nab, nabe gele. Poblizu, ad. in ber Mabe.

Poboczny -a, -e, n. Geitene, Rebene. Pobojczyk -a, m. ber Labeftod. Pobojowisko -a, n. bas Schlacht-

felb, bie Babiftatt, Pobok, ad. gur Geite.

Pobor -u, m. bie Steuer, Abgabe. Poborca -y. m. ber Steuereinneh. Poborowy -a, -e, a. Steuer. [mer. Pobozność -i, f. bie Frommigfeit. Pohozny -a, -e, a. fromm.

Pobrac, st. dk. 2. alles megnebmen : - sie, r. fic verbeiratben.

Pobratac sie, st. dk. r. 1. fich berbrubern, Bruberichaft machen. Pobratymezy -a, -e, a. permanbt,

befreundet; fammmermanbt. Pabratymiec -mea, m. ber Stamm. bruber.

Pobratymstwo -a, n bie Bruber-

fchaft; Stammvermanbtichaft. Pobrzeze -a, n. bas Geftabe, ber Strand, bas Ufer., Ruften-Banb.

Pobrzezny -a, -e, a, v. ponadbrzezny, am Ufer gelegen. Pobudka -i. f. 1) ber Beweggrund,

Die Beranlaffung, ber Antrieb; 2) bas Bedelieb, Die Reveille.

Pobudzać, st. nd. 1. cz. pobudzić, dk. 3. (jemanben gu etwas) bewegen, antreiben, ermuntern.

Pobudzić, st. dk. 3. (viele) nach und nach aufweden; v. budzic.

Pobyt -u, m. ber Mufenthalt; miejsce pobytu, ber Aufenthaltsort,

Pocalować, et. dk 2. fuffen, einen Rug geben.

Pocalunek -nku, m. ber Ruf. Pochew -chwi, f. v. pochwa, bie

Scheibe; ein gutteral. Pochlebca -y, m. ein Schmeichler. Pochlebiac, st. nd. 1. pochlebic,

dk. 3. fdmeideln. fferin. Pochlebnica -y, f. eine Schmeich. Pochlebny -a, -e, a. -nic, ad. fomeichlerifc, fcmeichelbaft.

Pochlebstwo-a,n. tie Edmeidelei, Pochlonge, st. dk. 2. verichlingen.

Pochmurnose -i.f. 1) bie Trubbeit. Ummolttheit; 2) finfteres Befen. Pochmurny -a, -e, a. -no, ad. 1) um-

wolft, trube; 2) finfter. Pochod -u, m. 1) ter Gang, bas

Beben; 2) ber Marich, 3) ber Urprung; v. pochodzenie Pochodnia -i, f. Die Radel.

Pochodność -i,f. die Abftammung. Pochodny -a, -e, a. 1) abftammenb; 2) abgeleitet.

Pochodzie, st. nd. 3. abstammen. bertommen, entipringen, berrub.

ren.

Pochodzenie -la, n. bie Abftam. mung, ber Urfprung, bie Berfunft. Pochodzistość -i, f. bie Abidufila. feit, ber Abhang.

Pochodzisty -a, -e, a. -sto, ad. abe fouffig, abbangig.

Pochop -u, m. 1) ber Unfas, Angrund, Unlag. Pochopny -a, -e, a. geneigt au et. Pochować, st. dk. 1. 1) alles vermabe ren; 2) beerbigen, begraben.

Pochwa -y, f. v. pochew, bie Scheibe; pochwa maciczna, bie Muttericeibe; pochewka, d. Pochwala -v. f. bas gob. bie Belos

Pochwalać, st. nd. 1. pochwalić, dk. 3. loben, beloben. Pochwalny -a, -e, a. 20b.

Pochwycić, st. dk. 3. ergreifen, faf. fen, erfaffen, auffaffen; paden; v. chwycić.

Pochwytac, et. dk 1. alles nach einanber aufgreifen, erhaiden. Pochyba, bez pochyby, ad. une fehlbar. Pochylac, st. nd. 1. pochylić, dk. 3.

neigen, beugen; - sie, r. fich ein wenig beugen, neigen. Pochylenie -ia, a. bie Reigung,

Beugung. Pochylose -l, f. bie Abichuffigfeit,

ber Abhang, eine ichiefe Ebene. Pociag -agu, m. 1) bie Angiebung, Sinneigung; 2) - piora, ein Feberftrich; 2) bas Bugvieb.

Pociagaé, st.nd. 1. ez. pociagnac, dk. 2. 1) bingieben, in bie gange gieben : 2) - do siebie, an fich gieben; - do sadu, por Gericht gieben, laben; 3) einen tuchtigen Solud thun.

Pociagly -a, -e, a. langlid runb. Pociagowy -a, -e, a. Bug. (Bieb). Pociask -u, v. pociosek m. bie Badofenfride, ein Schurftod. Pocic, sie, st. nd. 3. r. fcmigen. Pocichu, ad. im Stillen, ftill.

Poclecha -y. f. ber Ereft, bie Freube. Pociegiel -gla, m. ber Anieriemen. Pociemku, ad. im Sinftern. Pocierac, st. nd. 1. cz. hin und ber reiben, mifchen. ibolens.

Pocieszalny -a, -e, a. Troft-; Con-Pocieszac, st. nd. 1. cz. pocieszyc. dk. 4. troften.

Pocieszny -a, -e, a. ergoslico, poj

Plusk! i. platich! Plusk -u. m. 1) ein Regenwetter, fturmifches Better; 2) rybi plusk, ber Sifdidmang.

Pluskac, st. nd. 1. platidern, plaute Pluskiewnik -u, m. but. bie Coreo.

pfis. metter. Pluskota -y, f. fturmifches Regen-Pluskotny -a, -e, a, regenhaft, nag,

idladeria. mange. Pluskowieo -wca, m. bie Baffer. Pluskwa -y, f. 1) bie Bange; 2) bot.

ber Bangenfamen ; v. wrzosowiec. Plusnac, st. dk. 2. v. pluskac, 1) ein Geplatider maden, einmal plautfden; 2) unvorfichtig ein folurf. riges Bort aussprechen, ausftogen. Pluszcz -a, m. bie 2Bafferamfel,

ber Comater. Pluszczeć, st. nd. 2. 1) unaufhorlich regnen; 2) traufeln, tropfeln;

3) platidern, laut ibrubeln. Pluta -v. f. bunner Roth, burch Re-

gen entftanben. Pluton -u. m. eine Rotte Golbaten, ffruden. ein Beloton. Plwac, st. nd. 1. v. plue, freien.

Plwociny -in, pl. ber ausgeworfene Speidel. Plyn -u, m, ein fluffiger Stoff, eine

jebe Bluffigfeit. Plynac, .t. nd. 2. 1) fliegen, ftro. men, rinnen; 2) fdwinimen, fdiffen.

Plynność -i, f. bie Blugigfeit. Plynny -a, -e, a. flugig, fliegenb. Plytki -a. -ic, a. 1) fein und flach, feicht, nicht tief; 2) gang fcarf.

Plytkose -i, f. 1) bie Untiefe, Seicht-beit; 2) bie Scharfe.

Plywae, st. nd. cz. 1. fcmimmen. Plywacz, plywak -a, m, 1) ein Schwimmer; 2) ein geriebener, gemaubter Denich, einer, ber fich allenthalben burdbilft: 3) bot, ber

Bafferichlauch. Plywaczka -i, f. ber Schmimmgur. Pniak -a, m. ein fleiner Stamm.

Pniowe -ego, n. v. pienkowe, bas Stammgelb.

Pniowy -a, -e, a. Stamm. Po, 1) prp. auf, in, über, nach, an,

bei, von, gu, mit, bie an; 2) eine Bartifel, in ber Bufammenfegung,

mit Beitmortern bebeutenb: ein me-

nig, nach und nach; viel, eine Dlenge; n. p. 1) pływać po wodzie, auf bem Baffer fdmimmen; po nocy biegac, in ber Dacht berumlaufen; po chwili, nach einer Beile; ise po wode, nach Baffer geben; po kolana, bis an bie Rnice; wołać kogo po imleniu, einen bei feinem Plamen rufen; wymagac co po kim, bon jemant etwas forbern; po 5. od sta, ju 5. von 100.; po wietrze, mit bem Binbe u. f.m.; 2) pobawić gdzie, an einem Orte fich ein wenig aufhalten; pobajac, nad und nad plaubern; poplacie dlugi, alle (aljo viel) Schulben nach und nach bezahlen; porozprzedawać (rzeczy), viel Gachen nach und nach verfaufen u. f. m.

Pobić, st. dk. 3. 1) aufe Saupticlagen; 2) beichlagen; 3) - sie, r. fich unter einander ichlagen. [laufen. Pobiedz, et. dk. 2. nach jemanb hin-Poblélac, st. nd. 1. pobielic, dh. 3. 1) meifen, mit meißer garbe fibergieben; 2) glafiren, verginnen.

Pobielacz -a, m. ber Tinder (ber bie Mauer weißt); Glafirer, Berzinner. Pobierac, st. nd. 1. cz. bezieben

(1. 28. Gebalt). fbeichlagen. Pobijac, st. nd. 1. ez. pobić, dk. 3. Pobitka -i, f. bie Dieberlage, ber Schlag.

Poblazuć, st. ud. 1. nachfichtig fein, Radfict baben, nachfeben, burch bie Finger feben.

Poblazanie -ia, n. bie Rachficht; v. wzglad. Pobliski -a, -le, a. nah, nahe gele-Poblizu, ad. in ber Rabe.

Pohoczny -a, -e, a. Seiten., Reben. Pobojczyk -a, m. ber labeftod. Pobojowisko -a, n. bas Colacht. felb, bie Babiftatt.

Pobok, ad. jur Geite. Pobor -u, m. bie Steuer, Abgabe. Poborca -v. m. ber Steuereinneh-Pohorowy -a, -e, a. Steuer. [mer. Pobozność -i, f. Die Frommigfeit.

Pohozny -a, -c, a. fromm. Pobrac, st. dk. 2. alles megnebmen ; - sie, r. fich verbeirathen.

Pobratać się, st. dk. r. 1. fic berbrubern, Bruberfcaft machen. Pobratymezy -a, -e, a. permanbt,

befreundet; ftammbermanbt. Pobratymiec -mea, m. ber Stamm.

Pobratymstwo -a, n. bie Bruberfouft; Stammvermanticaft. Pobrzeze -a, n. bas Geftabe, ber Strand, bas Ufer., Ruften-Sanb.

Pobrzeżny -a, -e, a. v. ponadbrzezny, am Ufer gelegen. Pobudka -i, f. 1) ber Beweggrund,

Die Beranlaffung, ber Antrieb; 2) bas Bedelieb, Die Reveille. Pobudzać, st. nd. 1. cz. pobudzić,

dk. 3. (jemanben gu etmas) bemegen, antreiben, ermuntern. Pobudzle, st. dk.3. (viele) nach und

nach aufmeden: v. budzle. Pobyt -u, m. ber Aufenthalt; miel-

sce pobytu, ber Aufenthaltsort, Bobnort.

Pocalowac, st. dk 2. fuffen, einen Ruß geben. Pocalunek -nku, m. ber Rus.

Pochew -chwi, f. v. pochwa, bit Scheibe; ein gutteral. Pochlebca -y, m. ein Comeichler.

Poohlebiac, st. nd. 1. pochlebic, dk. 3. fcmeicheln. Herin. Pochlebnica -y, f. eine Schmeid. Poohlebny -a, -e, a. -nie, ad. fomeidlerifd, fomeidelhaft.

Pochlebstwo-a,n. bie Schmeidelet. Pochlonge, st. dk. 2. verichlingen. Pochmurnose -i.f. 1) bie Trubbeit. Ummolftheit; 2) finfteres Befen. Pochmurny -a, -e, a. -no, ad. 1) um-

molft, trube: 2) finfter. Pochod -u, m. 1) ber Gang, bas Beben; 2) ber Darich, 3) ber Urprung; v. pochodzenie.

Pochodnia -i, f. Die Radel. Pochodnose -i.f. Die Abftammung. Poohodny -a, -e, a. 1) abftammenb;

2) abgeleitet. Pochodzić, st. nd. 3. abftammen,

bertommen, entipringen, berrub-

Pochodzenie -la, n. tie Abstammung, ber Urfprung, bie Berfunft. feit, ber Abbang.

Pochodzistość -i, f. bie Abicuffla.

Pochodzisty -a, -e, a, -sto, ad, abfouffig, abbangig.

Pochop -u. m. 1) ber Unfas, Inlauf; 2) ber Gifer; 3) ber Bemeg. grunb, Unlag. Pochopny -a, -e, a. geneigt gu et.

Pochowac, st.dk. 1. 1) alles permahe ren; 2) beerbigen, begraben. Pochwa -y, f. v. pochew, ble

Scheibe; pochwa maciczna, bie Muttericheibe; pochewka, d. Pochwala -y, f. bas lob, bie Belobung.

Pochwalać, st. nd. 1. pochwalić. dk. 3. loben, beloben.

Pochwalny -a, -e, a. Rob. Pochwycić, st. dk. 3. ergreifen, faf. fen, erfaffen, auffaffen; paden; v.

chwyció. Pochwytac, st. dk 1. alles nach eine anber aufgreifen, erhaiden.

Pochyba, bez pochyby, ad un-Pochylac, st. nd. 1. pochylic, dk. 3.

neigen, beugen; - sie, r. fich ein wenig beugen, ueigen. Pochylenie -ia, a. bie Reigung. Beugung.

Pochylose -l, f. bie Abichuffigfeit, ber Abhang, eine ichiefe Gbene. Pociag -agu, m. 1) bie Ungiebung, Sinneigung; 2) - piora, ein geber-

ftrich; 2) bas Bugvieb. Pociagae, st.nd. 1. cz. poclagnac. dk. 2. 1) bingieben, in bie Bange gieben; 2) - do siebie, an fich gieben; - do sadu, por Bericht gieben, laben; 3) einen tuchtigen

Pociagly -a, -e, a. langlid runb. Pociągowy -a, -e, a. Bug. (Bieb). Pociask -u, v. pociosek m. bie Badofentrude, ein Schurfted. Pocic, sie, st. nd. 3, r. ichmiten.

Pocichu, ad, im Stillen, fill. Pociecha -y. f. ber Troft, ble Freube. Pociegici -gla, m. ber Rnierieinen. Pociemku, ad. im Sinftern. Pocierac, st. nd. 1. cz. bin und ber

reiben, mifchen. Pocieszalny -a, -e, a. Troft -; Con. Pocieszac, et. nd. 1. cz. pocieszyc, dt. 4. troften. fflexffc.

Pocieszny -a, -e, a, ergostia, poi

348

Pocieszyciel -a, m. ber Trofter. Pocieszycielka -i, f, bie Erofterin. Pociosek -ska, m. v. pociask. Pocisk -u, m. 1) ber Burf; 2) ber Burfipien; 3) bie Stichelei, Rran.

Począć, st. dk. 2. poczynać, nd. 1. . 1) anfangen; 2) fcmanger werben,

empfangen. Początek -tku, m. ber Anfang, Ur-

iprung; pl. bie Unfangegrunde. Początkowy e, -e, 1) a. anfang-· lich; Glementar.; 2) subst. m. ber Anfanger.

Poczciwość -i, f. 1) bie Chrlichfeit, Reblichteit, Rechtichaffenbeit; 2) bie Gbre: na poczelwość, bei meiner

Chre. Poezciwy -a, -e, a. chrlid, reblid,

redtidaffen. Poczęcie -ia, n. bie Empfangniß. Poczekac, st. nd. dk, 1. ein wenig

· marten, vergieben. Poczesne -ego, n. bae Trinfgelb. Poczet -cztu, m. bit 3ahl, Angabl,

Reibe, bas Befolge. Poczta -y.f. bie Boft, bas Bofthaus.

Pocztarek -rka, m. ber Boftillon. Pocztarnia -i, f. bie Bofthalterei. Pocztarski -a, -ie, a. Boft., Boftillone : n. p. trabka pocztarska, bas Boftborn.

Pocztarz -a, m. ter Bofthalter. Pocztnistrz -a, m. ber Boftmeifter. Pocztowy -a, -e, 1) Beft -; 2) -wy

-cgo, m. ber Boftbeamte. Poczubić się, st. dk. 3. banbgemein werben, an einanber gerathen, fich

bei ben Baaren faffen. Poczuć, st. dk. 2. poczuwac, nd.1. empfinben, fublen, fpuren; - sie, r. do czego, 1) fich ju etmas gebrungen fühlen, etwas als feine Bflicht erfennen; 2) fich ju etmas betennen, fich foulbig, getroffen fühlen.

Poczwara -y, f. eine grafliche Beftalt, Difgeftalt, ein Schredbilb, Bopang, eine Difgeburt.

Poczwarka -i, f. v. pupka, eine Larve, Die Buppe eines Schmetter.

lings, bie Drumphe. Poczworny -a, -e, a. rierfad.

Poczynac, st. nd. cz. 1. v. począc, anfangen.

Poczytać, st dk. 1. poczytywać, nd. cz. 2. für etwas erflaren, neb. men, halten; poczytać sobie co za szczęście, fic etwas jur Ghre rechuen, etwasals Glud betrachten. Pod, 1) prp. unter, bei, gegen, für, ju; n. p. pod dacheni, unterm Dache; pod niebo (leciec) gen Simmel; pod czas, jur Beit; pod koniec roku, gegen bas Enbe bes Sabres; pod kara smierci, bei Tobesftrafe; 2) eine Bartifel, in ber Bufammenfebung mit Beitwortern, bebeutet etwa: unter, J. 3. podpisac, unterichreiben; ein wenig, & B. podpie sobie, fic ein wenig beraufden.

Podagra -y, f. bie Bufgicht, bas Bobagra. Podagrycznik -u, m. bot. v. kozia stopa, gemeiner Bierich, Beisfuß,

Bipperleinfraut; v. snitka pospolita, Gidtfraut. Podagryk -a, m, ber Pobagrift.

Podanic -ia, n. 1) bie Gingabe, Bittidrift; 2) bie lieberlieferung: 3) bas Webot (bei einer Berauge. |darowac. rung). Podarować, st. dk. 2. fcenfen: v.

Podarunek -nku, m. bas Beident. Podatek -tku, m. bie Abgabe, bie Steuer; wolny od podatku, fteuer. frei; ulegly podatkowi, fteuerpflichtig.

Podawać, st. nd. cz. 2. podać, dk. 1. 1) barreiden, reiden, einreiden, bingeben, porichlagen; 2) ein Bebot maden, bieten; 3) podawae do chrztu. Taufzeuge fein, gur Taufe balten.

Podhechtać, st. dk. 1. anheben, aufbeben. Podbial -u. m. bot. ber Suffattig.

Podbierać, at. nd. 1. podebrać, dk. 2. 1) von unten etwas berausneb. men, abicorfen (amietane), aus. nehnien, ausichneiben, 3. 28. ben Souig; 2) (woda podhiera), meg. fpillen.

Podbijać, st. nd. 1. podbić, dk. 3. 1) unter etwas anichlagen; 2) (co ezon), unterfuttern; 3) bei Berfteigerungen, einen in bie bobe

349 treiben, fleigern; 4) unterjochen, untermurfig maden. Podbitka -i, f. bas Unterfntter. Podboj -u, m. bie Unterjodung,

Groberung

Podbrodek -dka, m. bas Rinn. Podbrzusze -a, n. ber Unterleib. Podburzać, st. nd. 1. podburzyć, dk. 4. aufwiegeln, aufbeben, auf-

rubrerijd machen. Podburzyciel -a. m. ber Mufmieg. ler, Aufrührer. [biać.

Podchlebiać, st. nd. 1. v. pochle-Podehmielić (sobje), et. dk. 3. fic ein Raufden trinten, fic betrin-

Podchod -u, m. v. podejscie, 1) bas Raberuden, Anruden; 2) bas Siu-

tergeben.

Podchodzić, et. nd. 3. podejść, dk. 1) beranruden, anruden; 2) (kogo) bintergeben, beruden, ju überliften fuceu. frid. Podchorazy-ego, m. ber Unterfabn-Podchwytac, st. nd. 1. podchwytywać, ez. podchwycić, dk. 3. unvermerft auffangen, erhafden, ertappen, einen faffen. Podchwytliwy -a, -e, a. verfang.

Podchwytywanie -a, n. liftiges Fangen, Podeing -egu, m. ber Unterballen,

Eragebalten. Podciagać, st. nd. 1. podciagnać, dk. 2. untergieben, unter etwas gie-

Podeinać, st. nd. 1. podeiac, dk. 2. 1) von unten anbauen; 2) bie ange-

machfene Bunge lofen; 3) mit ber Beitiche hauen, Somite geben. Podezas, ad. mabrent, jur Beit. Podczaszy -ego,m. ber Dlunbident. Podezesać, st. dk. 2. binauffammen.

Podezos -u.m. but. bie Roblfprofe. Rrautiproffe. Podczosowy -a,-e,a. Robliproffen.

Poddac, st. dk. 1. poddawać, nd. oz. 1. 2. übergeben; - sie, r. fic ergeben, untermerjen.

Poddanezuch -a, m. ein elenber Stlave. funtermerfung. Poddanie -ia, n. bie llebergabe,

Poddanstwo -a, n. bie Untertha.

nigfeit, Untermurfigfeit, Sflaveret Beibeigenichaft.

Poddany -a, -e, 1) a. unterthania. unterthan, untergeben; 2) subst. ber Untertban.

Poddasze -a, n. ber Ort bicht un. term Dache, ber Boben. oddaszek -szka, m. ein Better-Podejmować, st. ud. 2. podjąć, dk. 2. übernehmen, auf fic nehmen. nich einer Sache unterziehen; kogo, jem. bemirtben.

Polejrzany -a, -e, a. verbachtig. Podejrzenie -ia, n. v. podejrzliwose, ber Berbacht, Aramobn. Podejrzliwość i, f. v. podejrzenie. Podejrzliwy -a, -e, a. -wie, ad. argwobnijd.

Podejrzon -lu, m. (długosz) bot. gemeiner Traubenfarren, bie Monb. raute, Leberraute.

Podejscie -a, n. v. podstep, bie Lift, Sinterlift, bas Beruden. Podeptac, st. dk. 2, treten, niebertreten; v. deptać.

Podeszlose -i, f. bie Bejahrtheit, Betagtheit. Poneszly -a, -e, a. altlich, bejahrt, Podeszwa -y, f. bie Goble, gub. foble.

Podgardlek -lka, m. 1) bie Bamme, Bampe (ber Sabnenbart); 2) ber Rebiriemen, am Bierbegaum. Podgarnae, et. dk. 2. podgarniac, nd. 1. unter etwas icharren, bin-

icarren. Podgladać, st. nd. 1. podcirzec. dk. 2 beimlich beobachten. Podgolic, et. dk. 3. von unten bin.

auf rafiren; v. golić. Podgorze, -u, n. bie Begenb am Buge bes Bebirges, ber Sug bes Bebirges. Podladek -dka, m. ber Burgelng.

Podjazd -u. m. ein Streifgng. Podjesć (sobie), st. dk. 2, fich sur Roth fatt effen.

Podjezdzać, st. nd. 1. podjechać, dk. 2. beranfahren, beranreiten. Podkanclerzy -ego, m. ber Unter-

fangier, Bicefangler. Podkadzać, st. nd. cz. 1. podka-dzić, dk. 3. Beibrauch jemanber:

ftreuen, berauchern.

Podkasać, st. dk. 2. auffdurgen, Podlewać, st. nd. 1. podlać, dk. 2. untergurten. Podkladac, st. nd. 1. podložyć, dk.

4. unterlegen. Podkladka -i, f. bie Unterlage.

Podkolan -u, m. bot. v. paprotnik,

pollblubente garre.

Podkolanek -nka, m. bie Aniefehle. Podkomorzy -ego, m. ber Rammer-Istallmeifter. Podkoniuszy -ego, m. ber Ilnter-

Podkop -u. m. Die Untergrabung, Mine. Podkopnik -a, m. ber Dinirer.

Podkopywać, st. nd. 2. podkopać, dk. 2. untergraben, unterminiren. Podkowa -y. f. bas Sufeifen. Podkować, st. dk. 2. v. podkuć, 2.

befchlagen, J. B. ein Bferb.

Podkowka -i, f. 1) ein fleines Sufeifen ; 2) bas Gifen an ben Stiefeln. Podkownik m. 1) -a, ber Buffdmieb; 2) .u. bot. bas Beilfraut, Beltiden. Podkreslac, et. nd. 1. cz. podkreslic, dk. 3. unterftreichen.

Podkupować, st. nd. 2. podkupić, dk. 3. 1) überbieten, mehr bieten; 2) beimlich bestechen, erfaufen. Podkurek -rka, m. 1) ber Sahnen-

meder; 2) ein Dadmitternadits. chmaus, welchen bie Sausfrau ben fleifigen Spinnerinnen bereitet. Podkurzać, st. nd. 1. podkurzyć, dk. 4. 1) son unten rauchern; 2)

geibeln. Podlaszczki -ow, pl. v. przyla-szczki, bot, bas Balboeilchen.

Podlatywac, st.nd. 2. emporfliegen (binauf).

1

Podlazić, st. nd. 3. podležć, dk. 2. Ianafam binaufgeben, friechen. Podle, ad. neben, bei, bicht babei, neben bei.

Podlegac, st. nd. 1. unterworfen

fein, unterliegen. Podleglose -i, f. bie Untermurfig.

feit, Botmagigfeit. Podlegly -a, -e, s. unterworfen,

unterthania. Podlepczyca - y, f. v. przytulia, bot. falfches Balbftrob, Labfraut. Podleplaé, st.nd. 1. podlepic, dk.

3. unterfleben. [ber Unterforfter. Podlesniczy -ego, m. (podlesny),

unter etmas gießen, begießen (kwisty). Poillewka -l. f. bie Sauce, Brube.

Podloga -i, f. ber Bunboben. Podlosc -i, f. bie Bemeinheit, Rie-

berträchtigfeit. Podlug, prp. nad, gemaß, gufolge.

Podlugowatość -i, f. bie ganglid. feit. Podlugowaty -a, -e, a. långlich.

Podluz, ad. u. prp. in ber gange, entlang, ber gange nach. Podly -a, -e, a. -le, ad. gemein, fcblecht, gering, niebrig, nieber-

tråditig. Ponmajstrzy -ego, w. ber Mitgefel.

Podmiot -u, m. bus Gubjeft. Podmiotowy -a, -e.a. fubjeftivifc. Podmurować, st. dk. 2. untermau. [gemauer.

Podmurowanie -a, n. bas Unter-Podmuskiwac, st. nd. 2. cz. vodmusnac, dk. 2. (bie Bangen) ftreis deln.

Podmyć, st. dk. 2. podmywać, nd. cz. 1. von unten ber megfpulen. Podmykac, st. nd. 1. podeinknac. dk. 2. unter etmas ruden, fcbieben; - sie, r. fich mo beranfaleichen. Podniebienie -a, n. 1) bie Bolbung

einer Rirde, überhaupt jebe ge-molbte Dede; 2) ber Baumen. Podniecac, st. nd. 1. podniecic, dk. 3. anfachen, anblafen, anflam-Bunber.

men, autreiben. Podnieta -y. f. ber Reig, Antrieb, Podnosic, st. nd. 3. podniesc, dk. 2. aufrichten, erheben, aufzieben, in bie Bobe beben, emporheben; sie, r. fic ---

Podnoze -a, n. v. podnozek -zka, m. bas guggeftell, Die gusbant, ber Schemel.

Podnozny -a, -e, a. unter ben gu-Imobl gefallen. Ben befinblich. Podobac sie, st. nd. 1. gefallen, Podobienstwo -a, n. 1) bie Mehnlichfeit, bas @benbilb ; 2) bas Bleichniß; 3) bie Doglichfeit; 4) - do prawdy, bie Bahriceinlichfeit. Podobnie, ad. 1) abnlid, auf abne

liche Art, faft fo; 2) füglich.

Podobno, ad. mahriceinlich, man Podrapać, al. dk. 2. gerfragen; -

fagt, es foll fein.

Podobny -a, -e, a. abnlid, eben fo. Podoécian -u, m. effigfanres Gala. Podochocić (sobie), st. dk. 3. fich ein Raufden trinten, vom Erin. fen luftig werben. Podogonie -ia, n. ber Schmangrie-

Podolać, st. ak. 1. gemachfen fein, beftreiten tonnen.

Podorać, st. dk. 2. podorywać, nd. cz. 2. 1) unteradern, unterpflugen; 2) ben Ader fturgen.

Podostatkiem, ad. vellauf, binreident, binlanglich, im lleberfluß. Podpadac, st. nd. 1. podpasc, dk. 2. unterliegen, unterworfen fein, verfallen.

Podpalac, et. nd. 1. podpalic, dk. 3. 1) Beuer anlegen, bou unten angunben; 2) anreigen, anfenern.

Podpalacz -a, m. ber geueranleger, Morobrenner.

Podpierac, st.nd.1.podeprzec, dt. 2. unterftuten, ftuben; - sie, r. fich auf etwas ftuben.

Podpiersien -ia, m. ber Bruftrie-Podpinac, st. nd. 1. podpiac, dk. 2. anfdnallen. Podpis -u, m. bie Unteridrift.

Podpisywać, st. nd. 2. cz. podpisac, dk. 2. unterfdreiben. Podpiwek -wka, m v. cienkusz,

bas Balbbier, Tafelbier. Podplomyk -a, m. ber Mammen. fuchen, Borbad.

Podplynge, st. dk. 2. an etwas binanidwimmen, binanidiffen.

Podpoie (kogo), st. dk. 2. einen beraufchen, einem ein Raufchchen bei-

Podpora -y, f. 1) bie Stuge; 2) bie Grundlage.

Podporueznik -a, m. ber Gefonde. lieutenant, Unterlieutenant. Podpowiadać, st.nd. 1. podpowie-

dziec, dk. 2. porfagen, einfluftern. Podprefekt -a, m. ber Unterprafett. Podprowadzać, st. nd. 1. podprowadzie, dk. 3. bichtan etwas beranführen, binführen.

Podrabiac, st. nd. 1. cz. podrobie, dk.3. 1) anftriden (ben Strumpf); 2) unterfdieben, verfalfchen.

się, r. fid -; v. drapać. Podrastać, st. nd. 1. podrosnać,

dk. 2. beranmachfen, in bie bobe fdiegen.

Podreczny -a, -e, a. Sanb., unter ber Sand befindlich.

Podroz -y, f. Die Reife.

Podroznik -u,m. bot. ber Begwart. Podrozny -ego, m. ber Reifenbe. Podrózować, et. nd. 2. reifen.

Podrybek -bka, m. v. lososio pstrag, bie Ladeforelle.

Podrywać, st. nd. 1. poderwać, dk. 2. 1) von unten etwas anreißen; 2) megfpulen (ein Ufer).

Podrzedny -a, -e, a. untergeorbe net, fuborbinirt. Podrzeżniac, st. nd. 1. einem nach.

fretten, nachaffen, nachahmen, Befichter foneiben.

Podrzucać, st. nd. 1. cz. podrzucie, dk. 3. in bie Bobe merfen, unter etwas binwerfen, beimlich binmerfen. Podrzutek -tka, m. bas Binbelfinb,

ber ginbling; dom podrzutkow, bas Rinbelbaus.

Podrzynać, st. nd. 1. poderznać, dk. 2. von unten fcneiben, anfchneis ben; - zyly, Die Abern burch. foneiben, labmen. Podsadzać, et. nd. 1. podsadzić,

dk. 3. 1) unterlegen, unterftellen; 2) emporhelfen, emporfteigen belfen. ffauerfalz.

Podsaletrzan -u, m. bas Salpetere Podścielać, et. nd. 1. cz. podesłać. dk. 2. unterftreuen, unterbetten, unterlegen, unterpolftern.

Podścielka, podścialka -i, f. bie Streu. frichter. Podsedek-dka,m. ber Juftruftions. Podsiarczan -u, m. bae Gauerfdmefelfalg.

Podsiewać, st. nd. 1. podsiać, dk. 2. burchfieben.

Podsiniac, st. nd 1. podsinic, dk. 3. blau und braun ichlagen. Podsinieć, st. dk. 2. blau and braun

anlaufen. Podsinialy -a, -e, p. blau und braun angelaufen.

Pod Podskakiwać, st. nd. 2. cz. podskoczyć, dk. 4. auffrringen, auf. bupfen, in bie bobe fpringen.

Podskerbi -iego, m. ber Schatmeifter.

Podskarbstwo -a, m. bie Schas-

meintermurbe, . etelle. Podskorny -a, .e, a. unter ber

Saut befinblich. Podskubywać, et. nd. 2. cz. pod-

kubac, dk. 2. von unten berupfen. Podsloneczny -a, -e, a. unter ber Conne befinblich.

Podsluchiwac, st. nd. 1.2. cz. borden, belaufden.

Podsluchiwacz -a, m. ber borcher. Podsluchiwanie -la, n. bas Borden, Belaufden.

Podstupie -ia, n. bas guggeftell einer Gaule.

Podsoian -u, m. bas Sauerfalg. Podspod, ad. uad unten, barunter.

Podspodni -ia, -ie, a. Unter. Podstarości -iego, m. ber Amt-

mann, Bermalter. Podstarzaly -a. -e, p. bejahrt,

alt, altlid; v. podeszly.

Podstarzec, st. dk. 2. altern, alt merben. Podstawa -v. f. 1) bie Grundlage;

2) ber Grundpfeiler, ber Gaulen. ftubl. Podstawać, st. nd. 1. podstać, dk. 2. sie, r. 1) fich feten, fich abflaren; 2) gerinnen, tid werten. [Bioline.

Podstawek-wka, m. ber Steg bei ber Podstawiac, st. nd. 1. podstawic, dk. 3. unter etwas ftellen, fegen, fdieben, unterftellen.

Podstep -n. m. tie Sinterlift, Arglift, bie Rante. ibinterliftige. Podstepea -y, m. ber Betruger, Podstepny -a, -e, a. binterliftig,

araliftia. Podstoli -ego, m. ber Untertrumfeg. Podstolstwo -a, n. bas Umt eines Untertrudies.

Podstrychnge, st. dk. 2. aufftrei-

den, in bie bobe ftreichen. Podsuwać, st. nd. 1. podsunać, dt. 2 unterfchieben, etwas bin-

Podsychac, st. nd. 1. podeschnac, dk. 2. nach und nach troden merben, eintrodnen.

Podsypka -i, f. bas Bulver aur ber Branne.

Podsypywać, st. nd. 2. cz. podsypac, dk. 2. 1) unter etmas ftreuen, idutten; 2) (n. p. zboze dobrze podsypuje), guten Ausbrufch geben, viel Rorner geben.

Podszarzać, of. dk. 1. ein wenig abnuten; v. szarzac.

Podszczuwać, st. nd. 1. podszezuc, dk.2 aufheten, aufwiegeln. Podszept -u, m. bie Ginflufterung, Dhrenblaferei.

Podszeptywać, st. nd. 2. cz. podszepnąć, podszeptać, dk. 2. jufluftern, einfluftern, einem etwas in's Dbr fagen.

Podszewka -i, f. bas Unterfutter eines Rleibes.

Podszewnica -y, f. bot. bie Banille; v. wanilja.

Podszywać, sł. nd. 1. podszyć, dh. 4. 1) von unten annaben, unternaben, unterfuttern; 2) boty, befehlen; v. podzelować.

Podtykac, st. nd. 1.cz. podetknąc, dk. 2. unter etwas ichieben, fleden, [traulidfeit. unterfteden. Podufalosc-i,f.biealljugroße Ber-Podufaly -a, -e, a. allgu vertraulich.

Podumac, et. dk. 1. über etwas nachünnen Podupadać, st. nd. 1. podupašć, dk. 2. 1) finten, in Berfall tom-

men; 2) arm werben, herunterfommen. Podupadly -a, -e, p. verfallen, gefunten, beruntergetommen.

Podusic, st. dk. 3. eine nach bem anbern ermurgen; v. dusic. Poduszczać, st. nd. 1. poduszczyć, dt. 4. aufbegen, reigen, .egen Poduszczacz -a, m. ber ? 'fheber,

Mufmiegler. Poduszczanie -ia, n. bie Muf-

begung (unaufhorliche) Poduszka -i, f. bas Riffen, Robf-[3. verboppeln.

Podwajać, st. nd. 1. podwoić, dk Podwal -u, m. podwaie -a, n. ber Untermall, bie Rafematre.

Podwalina -y, f bie Unterfdwelle, Unterlage. [4. in bie bobe beben. Podważać, sł. nd. 1. podważyć, dk

357

Podwegielny -a, -e, a. unter bem Edwinfel befinblich; - kamien, Ed., Grunbftein.

Podwiać, st dk. 2. podwiéwać, nd. cz. 1. von unten anweben, meben. Podwiązka i, f. bas Anieband, Strumpfbanb.

Podwieczorek -rka, bas Befper-Podwieczorkować, st. nd. 2. bas

Befperbrot effen. Podwięzywać, st. nd. 2. podwiazac, dk. 2. unterbinben.

Podwijać, et. nd. 1. podwinać, dk 2. aufwideln.

Podwladny -a, -e, a. untergeben, untergeorbnet, fubaltern. Podwoda -y, f. bie grobufuhre,

ber Borfpann. Podwodnik -a, m. ber grobnbote,

Frohnfuhrmann. Podwodny -a, -e, a. 1) Frohn. Borfpann-; 2) unter bem Baffer

befindlich. [ipanne. Podwodowy-a,-e, a. Frohn-, Bor-Podwodzić, st. nd. 3. podwieść. dk. 2. (na kogo), 1) ubel reben auf

jemanben, jemanben falfdich an-Podwoje -oi, pl. bie Thurpfofte.

Podwójny -a, -e, a. -nie, ad. zwiefach, boppelt. fraum. Podworek -rka, m. ein fleiner Sof. Podworze -a, n. ber Gof, Gofplas.

Podwyższać, st. nd. 1. podwyższyc, at. dk. 4 erboben. Podyma -y, f. bas Querholy ber

beiben Deichfelarme. Podymne -ego, n. v. kominowe.

bie Rauchfangfteuer. Podzegać, at nd. 1. podezgrąć,

dk. 2. 1) aufhegen ; 2) falfdlich an-Podzegacz -a, m. 1) ber Mufbeber.

2) einer ber einen anbern falfdlich anflagt, verflaticht. Podziać, st. dk. 2. podziewać, nd.

cz. 1. 1) etwas wo laffen, hintbun; 2) sie, r. wo hingerathen, binfom-Podzial -u, m. Die Theilung. [men. Podzialka -i, f. ber Dlaaftab qui einer ganbcharte.

Podzieka -i, f. podziekowanie -a, n. ber Dant, bie Dantfagung.

Podziękować, st. dk. 2. Dant fagen, banten; v. dziekować.

Podzielność -i, f. bie Theilbarfeit. Podzielny -a, -e, a. theilbar; v. dzielny. Podziemny -a. -e, a. unterirbifch.

Podzisdzien, ad. bis auf ben beutigen Tag. [bie Bewunberung. Podziw -u, m. podziwienie -ia, n. Podziwiać, st. ud. 1. (co), etwas bemungern.

Podzoga -i, f. ber Bunber, Dab. eungestoff bee genere.

Podzwignąc, st. dk. 2. in bie Gobe richten, aufrichten. Puema, n. poemat -u, m. bas Ge-Poeta -v. m. ber Dicter, Beet. Poetyczny -a, -e, a. -nie, ad. poe-

tifch, bichteriich. Poezya -i, f. 1) bie Poefie, Dich.

tung: 2) bas Webicht. Pogadanka -i, f. eine vertrauliche Unterhaltung, ein trauliches Befrrad.

Poganlac, et. nd. 1. treiben, antreiben, bor fich bintreiben.

Poganiacz -a, m. ber Bferbe-, Dd. fen-Benter beim Bflugen. Poganin -a, m. ber beibe. Poganski -a, -ie, a. Beiben beib.

nifc. thum. Poganstwo -a, n. bas Beiben-Poganszezyzna -y, f. bas Beibnifche, bas Beibenthum.

Pogarda -y, f. bie Berachtung. Pogardliwy -a, -e, a. -wie, ad. perachtlich.

Pogardzać, el. nd. 1. pogardzić, dk. 3. (kim), verachten. Pogladac, at. ud. 1. (na co) mo

binfeben, binfchauen. Pogloska -i, f. bas Gerücht. Poglowne -ego, n. bas Ropfgelb.

bie Rlaffenfteuer. Pogluchnać, st. dk. 2. nad einanber taub merben (von vielen).

Poglupiec, st. dk. 2. nach und nach. einer nach bem anbern narrifd. perrudt merben (von vielen). Pogmatwać, st. dk. 1. zerfnillen. aufammenbruden, unter einanber-

mengen. Pogniewać się, st. dk. 1 ein me-

nig gurnen; - sie z kim, fich mit iemanbem entzweien, vergurnen. Pogoda -y, f. fcones Better.

Pogodny -a, -e, a. beiter, fcon. Pogodzić, et. dk. 3. verfohnen, ausfobnen.

Pogon -i, f. 1) bas Rachfeben, Radjagen; 2) bas litauifde Bap. pen, (ein geharnifchter Reiter). Pogorszać, et. nd. 1. pogorszyć,

d. 4. peridlimmern, verichled. Imerung. Pogorszenie -a, n. bie Berfclim.

Pogorzee, st. dk. 2. abbrennen. Pogorzelec -lca, m. ein Abgeftåtte.

brannter. Pogorzelisko .a, n. bie Brand. w Pogotowiu, ad. in Bereiticaft,

Pogranicze -a, n. ber Greugftrich, ein ber Grenge junachft gelegener Strich Lanbes, ber Strich Lanbes

lange ber Grenge. Pograniczny -a, -e, a. an ber

Grenge gelegen, angrengenb. Pograzac. st. nd. 1. cz. pograzyc,

Pogrom -u, m. bas Dieberbonnern; bie pollftanbige Rieberlage.

Pogromca -y, m. ber Begwinger, Beffeger. Pogromic, et. dk. 3, befiegen, eine

vollftanbige Rieberlage beibringen, beamingen ; v. gromic.

Pogrozka -i. f. bie Drobung.

Pogryic, st. dk. 2. gang gerbeifen. Pogrzeb -u, m. bas Begrabnis, Reiferbigen. denbegangnis. Pogrzebac, et. ak. 2. begraben, be-

Pogrzebka. d. pogrzebaczka -i, f. ber Schurftod, bie Dfenfrude.

Pogrzebowy -n, -e, a. Begrabnif., Beiden.

Pohamować, et. dk. 2. banbigen, bemmen; - sie, r. fich bezwingen; v. hamować.

Pohulac, st. dk. 1. fich gutlich thun, luftig leben, fcmarmen, gut, tuch. tig effen und trinten, genieben; V. hulac.

Erinfgelage. -i, f. ein Belage, Pohulanka Igefangen nehmen.

Poie, et. nd. 2. tranfen, gu trinfen Poimao, st. dk. 1. feft nehmen,

Pojac, st. dk. 2. v. pojmować. Pojawa -y, f. bie Griceinung. Pojazd -u, m. bie Rutiche, ber Bagen, (Staatemagen).

Pojazdowy -a, -e, c. Rutichen, Bagen.

Pojechac, et. dk hius, megs, abs fahren; v. jechac

Pojecie -ia, n. bas Begreifen, bie Saffung, ber Begriff. Pojednac, st. dk. 1. perfebnen, aus-

fobnen; - sig, r. fich verfohnen, pertragen.'

Pojednanie la, u. bie Berfohnung. Pojednawca -y, m. ber Berfohner,

Bermittler. Pojednawczy -a, -e, a. verfob. nend, fcieberichterlich.

Pojedynek -nku, m. bas Duell, ber Ibuelliren. 3meitampf. Pojedynkować, się, st.nd. 2 r.ft.

Pojetność -i, f. bie gaffungegabe, Belehrigfeit, bie Babe leicht gu begreifen, bie gaffungefraft. Poletny -a, -e. a. gelebrig, mit

foneller gaffungetraft begabt. Pojezdzac, st. nd. cz. 1. futfchis

Poimanie -ia, n. bie Befangenneb. Pojmaniec .nca, m. ber Rriegege. fangene.

Pojmować, st. nd. 2. pojać, dk. 2. begreifen, faffen.

Pojsc, et. dk. hingeben, mobine geben; pojdz sam, fomm' bert pojse za kim, einem nachfolgen; poise za maz, beirathen, (einen Mann); pojsć na rzemieslnika, ein Sanbmerfer merben; pojdz precz! gtb' meg! v. isc.

Pojutrze, 1) ad. übermorgen; 2) subst. n. ber übermorgenbe Lag. Pokad, ad. bis mie meit, bis wie lange.

Pokalac, st. dk. 1. verunreinigen; - sie, r. fich befleden Pokarm -u, m. 1) bie Dabrung, bas

Sutter; 2) bie Muttermild. Pokarmowy -a, -e, a. Mahrungs., Speifer.

Pokatny -a, -e, a. beimlich, per-Pokazać, st. dk. 2. pokazywać, nd. cz. 2 zeigen; - się, r. fic -. Poki, ad. fo lange als, fo lange &

Poklad -u, m. 1) bie lage, Schicht, bie Unterlage; 2) ber Bretterbo. ben; 3) bas Schiffeverbed.

Pokladac, st. nd. 1. cz. polożyć, dk. 4. 1) binlegen, nieberlegen; 2) w kim nadzieje, auf jemanben feine Boffnung feben; 3) verfcneis ben, wallachen.

Pokladne -ego, n. bas Gelb für bie Grabftatte.

Poklask -u, m. bas Beifallflatiden. Poklocic sie, et dk. 3. r. in Bant und Streit gerathen; v. klocie sie. Poklon -u, m. bie Berbeugung. Berneigung; bie Berebrung, ber Sugfall,

Poklonić się, st. dk. jedntł. 3. r. fich verbeugen, verneigen; v. klaniac sie. Machlefe. Poklosie -ia, n. bie Mehrenlefe, Poklwać, st. dk. 1. mit bem Schna-

bel bepiden; v. klwac.

Pokochać, st. dk. 1. lieb geminnen; - sie, r. (w kim,) fich verlieben. Pokoik -u, m. d. ein Binimerchen, Stubchen.

Pokoj -u, m. 1) bas 3immer; 2) ber Briebe, Die Rube.

Pokojowiec -wee, m. v. pokojowy, ber Rammerbiener. den. Pokojówka -i, f. bas Stubenmab. Pokojowy -a, -e, a. 1) Bimmer-, Stuben-; 2) Friebens-; 3) subst. m. ber Rammerbiener.

Pokolenie -a, n. bas Befdlecht, ber Stamm.

Pokonae, st. dk. 1. pokonywae. nd. cz. 1. übermaltigen, beflegen,

Pokornosc -i, f. bas bemuthige Befen. Pokorny -a, -e, a. -nie, ad bemii-

Pokos -u. m. 1) bas 21bmaben; 2) ber Schmaben; pokosem, ad. bingeftredt. Pokosic, st. dk. 3. alles vollig ab.

maben; v. kosić.

Pokost -u, m. ber Firnif. [ladiren. Pokostować, st. nd 2. firnifen, Pokotem, ad v. pokosem.

Pokraka -i. f ein verfruppelter, verfrummter Denfc.

Pokrasc, et. dk. 2, viel, nach unb

nad, fteblen, megiteblen.

Pokrecać, st. nd. 1. pokrecić, dk. 3. breben. kreslic.

Pokreślić, st. dk. 3. gerfrigelu; v. Pokrewienstwo -a, n. bie Bermantichaft, Blutefreunbicaft.

Pokrewny -a, -e, 1) a. vermanbt; 2) subst. m. f. ber Blutefreund, ber Bermanbte, bie Blutefreundin, bie Bermanbte. Iv. kropic. Pokropic, et. dk. 3. befprengen: Pokrowiec -wca, m. ber llebergug

3. B. eines gepolfterten Stubles. Pokruszyc, st. dk. 4. gerbrodeln, gertnirichen, germalmen; v. kru-

SZVC. Pokrycie -ia, n. bie Bebedung, Rebadung, bas Dad. [len. Pokryjomu, ad, beimlich, perftob.

Pokrywka -i, f. ber Dedel, bie Sturge. Pokrywać, st. nd. 1. pokryć, dk. 4.

1) gubeden, bebeden; 2) (co) etmas gebeim balten.

Pokrzepiac, st. nd. 1. cz. pokrzepic, dk. 3. ftarten, erquiden; sie, r. fld -. fbie Starfung. Pokrzepienie -ia, n. bie Grquidung, Pokrzewka -i, f. ber Ganger, ein Bogel.

Pokrzyk -u, m. bot. = wilcze jagody, zydówka, bie Tollbeere, Tollfiriche, Bolfefiriche, (giftig). Pokrzywa -y, f. bot. bie Reffel, Brennneffel; - wielka, Donner-

neffel. Pokrzywdzić, et. dk. 3. Unrecht gue fügen; v. krzywdzic.

Pokrzywić, at. dk. 3. ein wenig frummen; v. krzywic. Pokrzywniczek czka, m. ber 3aun-

folipfer, Reffeltonig. Pokrzywny -a, -e, a. Reffel.

Pokup -u, m. ber Abfas, Abgang im Raufe. Pokupność -i. f. guter Abgang

einer Baate, bie Rachfrage. Pokupny -a, -e, a. ju faufen gefucht, begehrt, guten Abgang ba-

benb. Pokusa -y. f. bie Berfuchung; ein Befrenft, Plagegeift.

Pokusnik -a, m. ber Berfucher, bofe Geift.

Pokuszać, st. nd. cz. 1 po-4 65 tarbust "sterliden

Polepa -y, f. 1) balbe Binbelbede:

Polepiac, et. nd. 1. polepic, dk. 3.

Polepszać, st. nd. 1. polepszyć,

Polepszenie -ia, n. bie Beffe-

Polerować, st. nd, 2, 1) poliren.

dk. 4. verbeffern; - sie, r. fich bef.

ben, fallen.

2) bie Befleibung.

betleben, betleiben.

glatten: 2) bifben.

rung.

363 Pok kusić, dk. 3. się, r. do czego, fla an etwas maden, etwas verjuden. Pokuszenie -ia. n. bie Berfudung. Pokuta -y, f. bie Bufe. ftbun. Pokutować, et. nd. 2. bugen, Buge Pokutny -a. -e. a. buffertig, Buff-Pokwapić się, et. dk. 3. r. fich beeilen; v. kwapić. lwać. Pokwitować, st. dk. 2. v. kwito-Pol, 1) ad. balb, mitten in, auf, an; 2) subst. bie Balfte, bas Balbe; na pol, gur balfte; w pol do dziesiątej, balb gebn Ubr; na póły (przeciąc), mitten entawei. in awet Salften; poltorej mili, anberthalb Deilen u. f. m. Pola -y, f. ber Schon; poly, pl. bie Gooke am Rleibe. Polac, st. dk. 2. v. polewać. Polac i, f. eine bauferreibe. Polaczyć, et. dk. 4. verbinben, verfnupfen; v. laczyo. Polak -a, m. ber Bole. Polamać, st. dk. 2. gerbrechen: v. szczepa. Polano -a, n. ein Stud Solg; v. Polarkusza, polarkuszek -szka, ein halber Bogen Bapier. Polarkuszowy -a, -e, a. in Folio. Polarny -a, -e, a. v. polnocny, Bolare; - gwiazda, ber Bolarftern. Polatac, st. dk. 1. aufammenfliden: Gichbornden. v. latać. Polatucha -y, f. bae fliegenbe Polbeczek -czka, m. eine balbe Tonne. Polezwarta, piertebalb. Poldziesiata, gebntehalb. Poldziewiąta, neuntehalb. Pole -a, m. 1) tas Gelt, bas Befilbe; 2) ber Birfungefreis.

empfehlen.

2) ber Muftrag.

bas Benbenfind.

fen, bineilen, binfliegen.

Polerowany -a, -e, p. 1) polirt, glatt; 2) gefittet, gebilbet. Polewa -y, f. bie Glafur. Polewać, st. nd. 1. polać, dk. 2. 1) begießen; 2) glafiren; 3) vergin. nen; 4) betunchen. Polewacz -a, m. ber Tuncher, Berginner u. f. m. [v. cwierd. Polewaczka -i, f. bie Biegfanne: Polewka -i, f. bie Guppe, Brube. Polezec (sobie,) st. dk. 2. ein menig ruben, faulengen. Polgebkiem, ad. balblaut. Polgesek -ska, m. eine halbe Bans, eine Spidgane, Ganfebruft Polglowek -wka, m. ein Dummfopf, Ginfaltepinfel. Polica -y, f. ein irgenbmo ange. madites Brett, um etwas barauf gu ftellen. [Siderbeitebehorbe. Policya -i, f. bie Bolizeibeborbe, bie Policyant -a, m. ein Bolizeibiener. zeilic. Polec -leia, m. bie Spedfeite; na polec, polciem, ad. ber gange nach. Polecac, st. nd. 1. cz. polecic, dk. Baden. 3. 1) empfeblen; - Bogu, Gott befehlen; 2 beauftragen, einen Auftrag geben; - sie, r. fic Polecenie -a, n. 1) bie Empfehlung; Polecice, st. dk. 2. (gdzie), hinlau-Polediwica -y, f. ber genbenbraten,

Policyiny -a, -e, a, Bolizeie, poli-Policzek -czka, m. 1) bie Bange, ber Baden; 2) bie Dhrfeige, Daul. fcelle, ber Badenftreid. Policzkować, st. nd. 2. obrfeigen. Poliozkowy -a, -e, a, Bangen-Policzyc, st. dk. 4. gufammengab. len, berechnen; v. liczyc. Polip -a, m. ber Bolip. [barmen. Politowanie-ia, n. bas Mitleib, Gr. Politura -y, f. bie Bolitur. Polityczny -a, -e, a. -nie, ad. 1) politifc, Staats.; 2) weltflug. hoflich, artig. Polityk -a. m 1) ber Bolititer, ein

Staatemann; 2) ein fluger, pfiffiger Menich.

Polityka -i, f. 1) bie Bolitif, bie Staatefunft; 2) bie Manierlichfeit,

Politykowae, st. nd. 2. 1) politifiren; 2) ungemein boffich thun. l'olizacz -a, m. ter Tellerleder. Poljedwabny -a, -e, a. balbieiben.

Polk -u, m. v. pulk, bas Regiment. Polka i, f. bie Bolin. Polka -i, f. ein Stud Leinmanb.

Polkole -a, n. ber Salbgirfel. l'olkoszek -szka, m. ber 2Bagenforb Polkownik -a, m. ber Dbrift. l'olkowy -a, -e, a. Regimente.

l'olksiezyca, ber Salbmonb. Polkruszec -szca, m. bas Salb. metall.

Polkulka -i, n. eine Balbfugel. Polkwarcie -ia, m. ein Salbquart. Polutisek -ska, m. eine flache Gouf. (Ditternacht, ber Dorben. Polnoc -y, f. polnocek -cka, m. bie Polnocny -a, -e, a. norblid, mit-

ternadtlich. Polny -a, -e, a. Felb.; groch polny, bie Grbjen; - g. ogrodowy, bie Bohnen; hetman polny, ter

Unterfelbberr. Polodwieczerze -a, n. bie Beit nach

bem Beererbrobenen. Polog -u, m. bie Dieberfunft, bas 2Bochenbett.

Polonez .a. m bie Bolenaife, ein polnifder Tang.

Polor -u, m. 1) bie Politur, bie Glatte; 2) bie außere Bilbung, bie Abgeschliffenheit. beute.

Polow -u, m. ber Rang, bie Mite. Polowa -y, f. bie Salfte.

Polowac, st. nd. 2. jagen, auf bie Sagt geben, auf ber Jagb fein. Polowanie -ia, n. bie Jago, bas

Chebalfte. Polowica -y, f. 1) bie Salfte; 2) Polowy -a, -e. a 1) Selbe; 2) -y, -ego, m. ber Felpvogt. lidlange.

Poloz-a, m. rie Riefenichlange, Boal'olozenie -ia, n. bie Lage. Poloznica -v, f. bie Bodnerin.

Polozniczy -a, -e, a. Bochenbett. Bebammen ; sztuka poloznicza, bie Bebammenfunft.

Polozyc, st. dk. 4. 1) binlegen, bin-

Pom ftreden; 2) erlegen, burch einen Schuß tobten : v. klasc.

Polposcie -ia, n. bas Ditfaften. Polrocze -a, n. bas Salbjabr, Semefter.

Polroczny -a, -e, a. halbiabrig. Polski -a, -ie, a. polnije; po

polsku, ad. polnift. Polsukno -a. n. (kajzertuch.) bas

Balbtud, Raifertud. Polszczyć, st. nd. 4. in's Bolni-

iche überfegen ;- sie, r. fich poloni. firen. Polszezyzna -y, f. polnifche Sprade, polnifche Gitten und Be-

wohnheiten, bas Bolnifche. Polton -u, m. ber Salbton, (in ber Poltora, ad. anberthalb. (Dluft)

Poltoraezny -a, -e, a. breitgleifig. Poltrzecia, trittehalb. Polubic, at. dk. 3. lieb geminnen.

Polubowny, polubowy -a, -c, a ichieberichterlich, sedzia polubowy, ber Schiederichter, Schiebe. mann. Cuben; 2 bie Dittagezeit. Poludnie -ia, n. 1) ter Mittag, ber Poludniowy -a -e. a. Mittags. 1Meribian. mittaglich, fittlich. Poludnik -a. m. ber Mittagefreis. Polykać st. ud. 1. polkuge dk. 2. berunterichluden, veridluden, ver-Gianz. Polysk -u. m. ber Chimmer, Polyskiwac. st. dk. 1, 2 1) foime mern, glangen; 2) metterleuchten; beffer v. blyskac, ober poblyskiwac. ichenftud.

Polzlotek -tka. m. ein 3meigro-Pomacac, st. dk. 1. betaften, befub. len; v. macac. machen. Pomacić, st. dk. 3. truben, trube Pomada -v. f. bie Bomabe.

Poniagac, st. nd. 1. pomodz, dk. 2. belfen-[Banblanger. Pomagacz -a, m. 1) ber Belfer; 2) Pontaganie -ia, n. bie Bulfelei. flung. facte. Pomalu, ad. langfam, gemach, Pomeraneza -y, f. bie Bomerange, Drange. rangen .. Pomaranezowy -a, -e, a. Bome. Pomarznac, et. dk. 2. gang erfrie.

Poniazac, et. dk. 2. 1) befdmieren, befubeln; 2) falben; v. mazac. Pomazanieo -nea, m. ber Befalbte. Pomazanka-i, f. bie Butterfdnitte. Pomiąc, st. dk. 2. gerfnutten; v. miac. Pomiarkować, st. dk. 2. gemabr

merben; - sie, r. eines Beffern fic lunter. Pomiedzy, prp. v. miedzy, Pomiernosc -i, f. bie Mittelma.

ftelinagia. Bigfeit. Pomierny -a, -e, a. -nie, ad mit-Pomieszać, et. dk. 1. untereinan-

bermifchen; v. mieszac. Pomieszkać, et. dk. 1. eine Beitlang

mobnen, fich mo aufhalten. Pomieszkanie -ia, n. bie Bohnung; v. mieszkanie.

Pomijać, st. nd. 1. pominać, dk. 2. übergeben, nicht berudfichtigen. Pomimo, prp. v. mimo. ungeachtet.

Pomiotto -a, n. ber Dfenwifd, Dfenbefen.

Poinniec, poinnac, et. dk. 2. qt.

benten, eingebent jein, fich erinnern. Pomniejszy -a, -e, a. geringer, et-Monument. mas fleiner. Pomnik -a, m. bas Denfinal, Pompozyc, at. dk. 4. pomnazac, nd. cz. 1. permebren, pervielfaltigen,

bereichern. Pomny -a, -e, a. eingebenf. Ponioc -y, f. bie Gulfe, ber Beifferin.

Pomocnica -y, f. bie Gebulfin, Bel-Pomocniczy -a, -e. a. Sulfe. Pomocnik -a, m. ber belfer ffenb.

Pomocny -a, -e, a. behilflich, bel-Pomor -u, m. bas Sinfterben, bie

Seuche. Pomordować, st. dk. 2, alles nach einanber morben, tobten. Pomorze -a, n. 1) Meerfuftenland,

Ruftenlanb; 2) Bommern. Pomowic, st. dk. 3. Rudiprace

nehmen. Pompa -v, f. 1) bie Buntpe; 2) ber

Bomp, bie Bracht. Pompiarz -a, m. ber Bumpen.

Robrenmeifter.

Pompować, et. nd. 2 pumpen.

Pomroczny -a, -e, a. trube, bufter, [Dunfelbeit. finfter. Pomroka -i, f. bie Dufterheit, Pomrów -ia, m. v. pamrów, m. ber Bradwurm, Engerling, auch pantenfcbierling. .

Pomrowie -ia, n. but. ber Bar-Pomscic, st. dk. 3. richen; - sie,r. fic raden; v. mscic się. omsta -y, f. v. zemsta, bie Rache. Pomurek -rka, m. bie Dauerflette,

ein Bogel. Pomurnik -u. m. bot. bas Glas. fraut; (pomurne ziele).

Pomuskać, st. dk. 1. pomusnać. dk. 2. pomuskiwac, nd. cz. 1. 2. leicht überftreichen, 3 B. Brot mit bad Spulicht. Butter. Pomyje -yj, pl. bas Spulmaffer, Pomykac, et. nd. 1. cz. pomknąc, dk. 2 meiter ichieben, ruden. Ponylka -i, f. bas Berfeben, ber

3rrthum. Poinylic sie, st. dk. 3. r. ein Berfeben machen, fich irren. Poniyst -u,m. ber Ginfall, Bebante.

Pomysled, st. dk. 2 nachbenten. nadfinnen. Pomysinose -i, f. ber gunftige Gr-

folg, bas Glud, ber Boblitanb, bas Bobl. Pomysiny -a, -e, a. -nie, ad. gun-

flig, ermunicht, gludlich, mobil. Pomywać, st. nd. 1. pomyć, dk. 4. Ibas Bafdfaß. aufmaiden. Pomywainik -a, m. v. szynkfas. Ponalewae. st. dk. 1. nach einanber vollgießen; v. nalewad.

Ponapelniac, at. dk. 1. nad unb nach anfüllen, nach einanter fullen. Ponawiac, st. nd. cz. 1. ponowic, dk. 3. erneuern.

Ponazywać, st. dk. 1. einen nad bem anbern benennen. Poncz -u, m. ber Bunfc.

Ponczocha -y, f. ber Strumpf. Ponczosznik -a, m. ber Strumpf. ftrider, Strumpffabrifant.

Ponczowy -a, -e, a. Bunfd. Poneta -y, f. bie lodfreife, ber Rolunterlaffen. ber, Reig.

Poniechac, st. dk. 1. bleiben laffen. Poniedzialek-lku, m. ber Montag.

Poniedziałkować, st. nd. 2 ben blauen Montag balten. Poniedziałkowy -a. -e. a Dlon-Poniekad, ad. tinigermagen.

Poniewaz, c. meil.

Poniewierac, st. nd. 1. berumfto. pen, fonobe behandeln; - sie, r. fich in ber Welt herumtreiben.

Poniewierka -l. f. bas berumtreiben, Berumgieben.

Poniewolny -a, -e, a. -nie, ad, unwillfübrlich, unfreiwillig.

Poniszczyć, st. dk. 4. nach unb nach, alles ganglich vernichten. Ponizac, st. nd. 1. ponizyé, dk. 4. erniebrigen; - sie, r. fich -.

Ponizenie -a, n. bie Erniebrigung. Pono = podobno, ad. mabrichein. [2. ertragen, erleiben. Ponosić, st. nd. 3. cz. ponieść, dk.

Ponowa -y, f. frifcher Schnee, bie Rabrte. Ponowienie-ia, n. bie Erneuerung.

Ponsowy -a, -e, a, bodroth. Ponurose -i, f. unfreundliches, finfteres, bufteres Bejen, bie Dufter-

finfter, tribe. Ponury -a, -e, a. -ro, ad. bufter, Poo-, poob-, pood-, jufammenge-feste Brapofitionen, bie ben Reben-begriff einer Bieberbolung ber Sanblung anbeuten; 3. B. poobalac, nach einander ummerfen; poobwieszae, nach einander auf. benfen; poodrzynac, nach einan-

ber abidneiben u. bal. Poosine, ad. jum achten, achtene. Poostrzyć, st. dk. 4. 1) nach unb nach icarfen; 2) ein wenig icarf

machen, fcarfen, abgieben. Pop -a, m. ein Bfaffe.

Popadac. st. nd. 1. (kogo) anfallen, befallen ; - sie, r. Riffe befommen, auffpringen.

Popalic, st. dk. 3. alles nach einanber verbrennen. Popamietac, st. dk. 1. lange ge-

benfen. Popas -u, m. bas Futtern unter-mege, ber Futterungsort.

Popasac, st. nd. 1. untermege fut-

tern; - sie, r. fetter merben.

Popehnać. st. dk. 2 v. popychać.

Poped -u. m. ber Trieb, Antrieb, Drang.

Popedliwose -i, f. bie Beftigfeit. Baftigfeit, Bige.

Popedliwy -a, -c, a, -wie, ad. beftig, haftig, bigig. Popedzac, st. nd. 1. popedzic, dk.

3. pormarte treiben, hintreiben. Popek -pka, m. ber Dompfaffe, Gimpel; v. gil.

Popelniac, st. nd. 1. popelnic, dk. 3. verüben, begeben.

Popielarz -a, m. ber Afcher, Afchenbrober. Popielaty -a, -e, a. afchfarbig.

Popieleo -lea, m. 1) ber Afcher. mirtwoch; 2) bot. bas Michtraut. Die Midpflange.

Popielica -y, f. 1) v. pilch. bie Bildmaus, ber Billich; 2) bot. bic Michenblume. Popieluch -a, m. ber Afchenbrobel.

Popierac, st. nd. 1. poprzec, dk. 2. (bie Bufte. Popiersie -ia, n. bas Bruftbilb, Popilac, st. nd. 1. nachtrinfen brauftrinfen; popijac sobie, ge-

madlid trinfen, Popiol -u, m. bie Miche.

Popis -u, m. 1) bie Prufung, ber Gramen; 2) bie Mushebung, Re-frutirung; 3) bie Dufterung, Seerfcau, Revne.

Popisowy -a, -e, a. Conferiptions. militarpflichtig. Popisywać, st. nd. 2. cz. popisać,

dk. 2. sie, r. czem, fich mit etwas berverthun, großthun, womit prab. len, fid auszeichnen; popisac, di. fdreiben. [gelten. Poplacac, st. nd. 1. im Breife fein, Poplacic, st. dk. 3. alles nad ein.

anber bezahlen. Poplata -y, f. ber Breis, bas Gel-ten, bie Beltung.

Poplatny -a, -e, a. hoch im Breife ftebeub, lobnenb. Poploch -u, m. 1) bie Gdeu, ber

Schred; 2) hot, bie Rrebebiftel. Poplynge, st. dk. 2. bin fcmimmen. webin ichmiminen, .fabren.

Popoludnie-ia, n. ber Mudmittag.

l'oprag, popreg -egu, m. ber Bauchriemen, Cattelgurt.

Poprawa -y, f. 1) bie Befferung;

2) Berbefferung, Rorreftur. Poprawiac, st. nd, 1. cz. poprawic, dk. 3. verbeffern, beffer maden, nachhelfen, forrigiren; sie, r. fich beffern.

Poprawnose -i, f. bie Rorreftheit. Poprawny -a, -e, a. 1) forrett, feh. lerfrei; 2) perebelt, (pon Dbitbau-

men, Chafen, Bferben.) Poprostu, ad. gerabeju, ichlechtmeg.

Poprze, amei ungertrennliche Bra. pontionen, die bie Bieberholung ber Sandlung und bie ibnen eigen. thunilicen Rebenbegriffe anbeuten, 3. B. poprzebierac, etwas nach einander bermagen auslejen, ausmabien, bag nur bas übrig bleibt, mas man gurudgulaffen gewunicht

Poprzecz -a. m. ein Querbeet. Poprzecznica -v. f. bie Quergaffe. Poprzecznik -a, m. ber Querfdnitt. Poprzeczność -i, f. bie Duerlage. Poprzeczny -a, -e, a. querliegenb, Quer.

Poprzedni -ia, -ie, a. -dnio, ad. porbergebend, porberig, porgan. gia, porlaufia.

Poprzednik -a, m. 1) ber Borganger, Borfahre; 2) ber Borberfab. Poprzedzac, sł. nd. 1 poprzedzie, dk. 3. porangeben, porberge. ben, ober thun, vorgeben.

w Poprzek, ad. quer, in bie Duere. Popray-, zwei ungertreunliche Brapofitionen, welche in ber Bufam. menfehung mit Beitwortern anger ibrer eigenthumlichen Bebentung noch ben Begriff ber wieberholten Sanblung anebruden, 3. B. poprzyjmowae, alle nacheinanber annehmen, (3. 3. Bafte).

Popsuc, st. dk. 2. perberben: v. psuc.

Popsucie -a, n. bas Berberben. Popularnosć -i, f. rie Bolfegunft, Populgritat, Bolfethumlichfeit. Popularny -a, -c, a. ropular, volle-thumlich bem Bolle gefällig.

Popuszczać, sł. nd. 1. popuścić, dk. 3. etwas nachlaffen, n. p. cugli,

ben Bugel ichiegen laffen.

Popychać, st. nd. 1. popcnnać, dk. 2. fortftogen, binftogen.

Por -u, pl. pory, 1) bie Boren, bie Muebunftungefanale, Schweißlo. der, bie 3midenraume in ben Rorpern; 2) bot. ber Borrei, Borre, Minterlaud.

Pora -y, f. 1) bie rechte, gelegene Beit, Gelegenheit; 2) - roku, bie Jahreszeit. Poreb -ebu, m. 1) bas Bebau, ber Solgichlag; 2) bas gefallte Golg.

Porabac, st. dk. 2. furs unb flein bauen, in Stude gerbauen. Porachować, st. dk. 2. berednen.

Porachunek -nku, m. bie Berech. nung. then. Porada -y, f. ber Rath, bas Anra-

Poradnik -a, m. ber Rathgeber. Poradzić, st. dk, 3. (czeniu) rath. fchaffen; fertig werben (mitetmas);

- sie, r. kogo, jemanb um Rath fragen. Poranek -nku, m. ber fruhe Dlor. Poranny -a, -c, a Morgen, frub. Porastac, st. nd. 1. porosc, dk. 2. bemadien.

Poratować, st. dk. 2. belien, auf. belfen, retten; v. ratowac. Porazic. st. dk. 3. ben Beinb pollenbe ichlagen.

Porazka -i, f. bie Dieberlage. Porcelana -y, f. bas Porgellan. Porcelanowy -a, -c, a. von Borgel. Porcya -i, f. eine Bortion. Porebne -ego, n. bas Sauerlobn. bas Welb fur ben Bolgbader. Porecz -y, f. bas Belanber, bie Bebne.

Poreka -i, f. 1) bie Burgidaft: 2) na swoje poreke, auf feine eigene Sauft, 3. B. leben, ein Sandwert beginnen. Porfir -u, m. ber Borpbir.

Porobka i, f. v. watek, ber Gin. ichlag bei ben Webern. Porod -u, m. porodzenie -a, m.

bas Gebaren, bie Weburt. Porodzić, st. dk. 3. gebaren.

Poronić, st. dk. 3. miggebaren, abortiren. [Geburt, ber Diffall. Poronienie -la, n. bie ungeitige Porosic, st. dk. 3. bethauen. Porosiec, st. dk. 2. bethaut merPorost -u, m. bot. bad Aftermoos, bie Wlechte: - islandzki, islanbiiches Dloos. ftie. Porostnica -y, f.bot. bie Darchan-

dung : - dnia z noca, bie Racht. gleiche.

Porownywac, st. nd. 2. cz. porownac, st. dk. 1. peraleiden. Poroz-, amei ungertrennliche Bra-

pofitionen. Porozchodzić się, st. dk. 3. r. nad und nach auseinanbergeben.

Porozdawać, st. dk. 1. nad unb nad vertheilen.

Poroze -a, n. bas Gemeib.

Porozjezdzać, st. dk. 1. się, r. nach und nach megfahren nach verfchiebenen Geiten.

Poroznić, st. dk. 3. entameien, veruneinigen; - sie, r. fich entzweien. Porozpozyczać, st. dk. 1. nach unb nach alles verborgen.

Porozumieć, sie, st. dk. 2, r. fic

perftanbigen. Porozumienie -a, n. bas Ginver-

ftanbniß, bie Berftanbigung. Port -u, m. v. przystan, ber Safen. Porter -u, m. bas Borter, englifches

Bier. Portki -tek, pl. bie Sofen. Portowe -ego, n. bas Safengelb

Portowy a, -e, a. Safen. Portret -u, m. bas Bortrait. Portretowy -a, -e, a. Bortrait.

Poruezac, st. nd. 1. ez. poruezyc, dk. 4. komu co, einem etmas empfehlen, auftragen, übertragen.

Poruczenie -ia, n. v. zlecenie, ber Auftrag.

Porucznik -a, m. ber Lieutenant. Poruszać, st. nd. 1. poruszyć, dk. 4. 1) bewegen, von feiner Stelle

megruden, in Bewegung feben; 2) rubren, berühren, bewegen. Poruszenie -ia, n bas Unrühren,

Die Bewegung; - umystu, bie Bemuthebewegung, ber Affeft.

Pory -ow, pl. v. por.

Porywac, st. nd. 1. cz. porwac, dk 2. 1) binreifen, fortreifen; -2) in Ctude reigen; 3) - co komu. einem etwas megreißen, mit Bemalt megnehmen; 4) - sie, auf-

tpringen, auffahren; na kogo, auf jemanben loegeben, gufabren. Porywezose -i, f. bie Sige, Sa-ftigfeit, bas auffahrenbe Befen, bie

Uebereilung.

Porywezy -a, -e, a auffahrenb, bibig, boreilig, baftig, übereilt. Poryzac, v. podrzeżniac.

Porzadek -dku, m. 1) bie Drbnung, Die Bolgenreibe; 2) pt. porzadki.

bie Gerathichaften. Porządkowy -a, -e, a. 1) Drb.

nunge.; 2) - y-ego, m. ber Große fnecht, (= starszy parobek). Porzadność -i, f. bie Orbnunge.

liebe, Drbentlichfeit. Porzadny -a, -e, a -nie, ad. 1)

orbentlich; 2) tuchtig, berb, geborig. Porzeczka -i, f. bot. bie 3obannis.

beere; v. swietojanka.

Porzucac, st. nd. 1. cz. porzucic, dk 3. 1) binmerfen, megmerfen, aufgeben, verlaffen; 2) gu frubgei. tig Junge merfen.

Posada -y, f. bie Unftellung, Stelle. Posadzać, st. nd. 1. posadzić, dk. 3. Berbacht auf jemanben werfen, einen mit Unrecht, unrechtmaßi. germeife beichulbigen.

Posadzenie -ia. n. bie ungerechte Befdulbigung, ber muthmaßliche Berbacht.

Posadzić, st. dk. 3. binfepen, jemanten wohin feben.

Posadzka -i, f. ber gutgetafelte Sufboben, überhaupt jeber gute Aunbeden. Posag -u, m. bie Mitgift, ber Braut. Posag -u, m. bie Bilbfaule, Statue. Poscialka -i. f. bie Streu.

Posciel i, f. bie Betten, Feberbetten. betten. Pościelać, st. nd. 2. postać, dk. 2. Posel -sla, m. 1) ber Gefanbte. Botichafter; 2) ber ganbbote, Ab. geordnete.

Poselka -i, f. bas herumididen, Schiden; chlopak na poselki, ber Laufburiche.

Poseiski -a, -ie, a. 1) Befanbten -; 2) Bandboten.

Poselstwo -a, n bie Befantticaft. Botichaft,

Posepnose -i, f. ber Trubfinn, bas finftere, buftere Befen. Posepny -a, -e, a. bufter, finfter,

trubfinnig. thum. Posesva -i, f. ber Befit, bas Befit. Posesor -a, m. i) ber Befiger; 2)

Gutepacter, Bachtbefiger. Posiadać, st. ud. 1. posieść, po-

sigso, dk. 2. 1) befigen; 2) in Befit nebmen.

Posiadacz -a, m. ber Befiter.

Posiadlose -i, f. bas Befitthum,

bie Befigung. Posiec, st. ak, 2 abmaben; v. siec. Posiedzenie -ia, a. bie Gigung, Seifion.

Posiewać, st. nd. 1. cz. posiac, dk. 2, befaen. Posilac, et. nd. 1. cz. posilic, dk. 3.

erquiden, beleben, ftarten; - sie. r. fich ftarfen, erquiden, laben. Posilek -lku, m. 1) bie Starfung, Erquidung, Labung; 2) bie Rab.

rung; 3) pl. posilki, bie Gulfs. truppen, Gulfegelber. Posilkowy -a, -e, a. Sulfs., jur

Bulfe gefchidt. Posilność -i, f. bie Dabrhaftigfeit,

Rraftgebung. Posilny -a, -e, a. fraftig, fraftge-

benb, fraftigenb, nabrhaft. Posinio, st. dk. 3. jemanben blau und braun folagen.

Poskakiwać, st. nd. cz. 2. poskoczyc, dk. 4. mobin fpringen. Poskok -u. m. ber Sprung.

Poskronić, st. dk. 3. poskramiać. nd. cz. 1. banbigen, maßigen, bemmen.

Poslac, st. dk. 2. posylac, nd. cz. 1. fdiden, fenben, binfchiden, binfenben.

Postad -u, m. ber Raff, Auswurf, vom Getreibe.

Posladek -dka, m. ber Sintere, bas Sintertheil. Poslanie -ia, n. 1) bas Lager, Be-

bette, bie Streu; 2) bie Genbung. Postaniec -nea, m. ber Bote. Postanuietwo -a, n. bie Genbung,

Botichaft. fanbte.

Postannik -a, m. ber Bote, Abge-Posledni -ia, -ie, a. -nio, ad. ber, bie, bas lette, nachftebenbe; gering. foledt.

Posliznac się, st. dk. 2. 1) ausgleiten, ausglitichen; 2) (fig.) einen Bebltritt thun, verftogen.

Poslubic, st. dk. 3. poslubiac, nd. cz. 1. geloben, angeloben, verfpre-

Postuch -u, m. 1) bas Unboren, Bebor; 2) bas forenfagen, Berucht. Posluchac, st. dk. 1. anboren, au-

boren (eine Beile). Postuchalny -a, -e, c. Mubient. Postuchanie -ia, n. bas Anboren. bie Mubiens.

Posluga -i, f. 1) ber Dienft, bie Bulfe: 2) bie Bebienung, bas Mufmarten.

Poslugacz -a, m, ber Aufmarter. Poslugaczka -i, f. bie Aufmarterin. Poslugiwać, st. nd. 2. poslużyć, dk. 4. bienen, bebienen, aufmarten. Posluszenstwo -a, n. ber Beborfam. [horfam.

Posluszny -a, -e, a. -nie, ad. ge-Posmiertny -a, -e, a. nach bem Tobe fic gutragenb, ereignenb; binterlaffen.

Posiniewisko -a, n. bas Belachter Gefpott, ber Spott. Posoka -i. f. bas Blut (peramtlich).

v. jucha. Posolie. st. dk. 3. mit Gala beftreuen; v. solic.

Posowa -y, f. bie Stubenbede, Bretterbede. Pospiech -u,m, bie Gile, Gilfertig-Pospieszać, et. ud. 1. pospieszyć,

dk. 4. sie, r. fich beeilen. Pospieszny -a, -e, a. -nie, ad. eilig, flint, eilfertig.

Pospolicie, ad. gemeiniglich, int. gemein, gewöhnlich. Pospolity -a, -e, a. 1) gemein, gemeiniglich; 2) gemein, gewöhnlich.

Pospolstwo -a, n. 1) bie Bemeinfcaft; 2) bas gemeine Bolf.

Pospolu, ad. aufammen, gemein. fdaftlid.

Pośrebrzać, st. nd. 1. pośrebrzyć, dk. 4. verfilbern. Posredni -ia, -ie, a. -nio, ad mitPosredniczka -i, f. bie Bermittle. finna.

Posrednictwo -a, n. bie Bermitte-Posredniczy -a, -e, a. vermittelnb. Posredniczyć, st. nd. 4. vermitteln. unterhartein.

Posrednik -a, m. ber Bermittler. Posrod, ad. in ber Mitte, mitten. Posrodek -dka, m. ber Mittelpunft, Die Ditte. laaftenzeit. Post -u, m. 1) bas gaften; 2) bie

Postae -i. f. 1) bie Beftalt, form; 2) bie Gachlage. Postać, st. dk. 2. auch postojeć, 2.

1) eine Beile ftchen, bleiben; 2) betreten.

Postanowić, st.dk.3. postanawiac. nd. ez. 1. verorbnen, befchließen, ben Borfas faffen; v. stanowic. Postanowienie -ia, n. rer Beichlus,

bie Berordnung, ter Borfas. Postąpić, v. postępować. Postaw -u, m. 1) ein Stud Tud; 2) ber Mufgug bei ben Bebern.

Postawa -y, f. Die Beftalt, Stellung, Bofitur, Galtung.

Postawić, st. dk 3. binftellen, binjegen, ftellen.

Postep -u, m. 1) ber Fortidritt, Bortgang; 2) bie Progreffion. Postepek -pku, m. 1) ber Fort-fdritt; 2) bie Muffuhrung, bas

Betragen, bie Bandlungemeife. Postępować, st. nd. 2. postąpić, dk. 3. 1) verfahren ; 2) fortidreis

ten; 3) fich aufführen. Postepowanie -la, n. 1) bas Berfahren; 2) bas gortichreiten; 3) bie Aufführung.

Postepowy -a, -e, a. fortidreitent, gortidritte. Boften.

Posterunek -nku. m. bas Boito, ber Postny -a, -e, a, faften. Postrach -u, m. ber Schred. Postradac, st. dk. 1. verlieren, eine

bußen. Strid. Postronek -nka, m. ber Strang, Postronny -a, -e, a. Seiten., Des

ben. benachbart, auslanbifch. Postrzal -u, m, ber Schuf, Streif. fduß.

Postrzegać, st. nd. 1. postrzedz, dk. 2. mabrnehmen, bemerten, ge-

mabr merben, beobachten; - sig. r. einen gewahr werben, merten. Postrzelie, et. dk. 3. anichieben. Postrzygać, st. nd. 1. postrzydz, dk. 2. fcberen.

Postrzygacki -a, -ie, a. Tudiderer. Postrzygactwo -a, n. bie Tumice. merfftatt.

Postrzygalnia -i, f. bie Tudiderer. Postrzygacz -a, m. ber Tuchicherer. Postrzyżyny -yn, pl. bie Saarbee foneibung.

Postument -u, m. bas Boftament. Buggeftell einer Gaule.

Postura -y, f bie Menfchengeftalt. Postyla -i, f. bie Boftille. Postylion -a. m. ber Boftiffon.

Posuwac, at ud. 1. cz. posunąc, dk. 2. 1) mobin ruden, pormarts fdieben; 2) (im Amte) beforbern. Posuwisty -a, -e, a. fd.leifenb; idiebbar; krok posuwisty, ein rafder, guter Schriet.

Poświadczać, st. nd. 1. poświadczyć, dk. 4. bezeugen, beftatigen, befraftigen, beglaubigen. Ibiauna. Poswiadczenie -ia, n. bie Beglau. Poświęcać, st. nd. 1. poświęcic, dk. 3. beiligen, weiben: - sie, r. fich bingeben, fich wibmen, fich auf. opfern.

Poswiecenie -la, n. 1) tie Beibe; 2) bie Singebung, Aufopferung. Poswiecić, et. dk. 3. leuchten, porleuchten; v. swiecie.

Poswierka -i. f. bie graue Ummer, ein Bogel.

Poswietny -a, -e, a. Beiertage .; v. odświetny. fBinbes. Poswist -u. m. bas Bfeifen bes Posylać, st. ud. cz. 1. v. poslać, dk. Posylka -i, f. v. poselka.

Posypywać st. nd. 2 cz. posypac, dk. 2. bestreuen, überftreuen, befoutten.

Poszanowanie -ia, n. bie Achtung Socadtung. Poszargać, et. dk. 1. v. szargać. Poszarpać, st. dk. 1. v. szarpać.

Poszcześcić, st. dk. 3. v. szcześcić. Poszept -u, m. bas Beffufter, Ginfluftern.

879 Pos

Poszeptać, sł. dk. 2. poszeptywać, nd. cz. 2. fluftern, juftuftern, ins Obr fagen, raunen.

Poszkapic się, st. dk. 3. r. fich vergaloppiren, einen Bod ichiegen. Poszpecić, st. dk. 3. v. szpecić.

Poszukiwać, st. nd. 2. cz. poszukac, dk. 1. 1) fuchen; 2) unterfuchen, perfolgen. Poszukiwanie -ia, n. bie Unterfu-

Poszwa -v. f. d. poszewka, bie

Bieche, Bettgieche. Poszycie -ia, n. bas Strobbach.

Poszyt -u, m. bas beft. Poszywać, st. nd. 1. poszyć, dk. 4. 1) womit übergieben (3. B. einen Belg mit Tuch); 2) ein Stroboach

legen, beden. Pot -u, m. ber Schweiß; wziąc na

poty, junt Schwigen einnehinen; lekarstwo na poty, ein Dittel jum Schwiten.

Potaczać, st. nd. 1. potoczyć, dk. 4. 1) ein weuig ichleifen (auf einem Schleifftein); 2) bie Bajde in ber Lauge einweichen; 3) - sie, taubier. Potad, ad. fo lange, bie fest, bie

Potajemny -a. -e, a. -nie, ad. beimlich, gebeim. Potakiwać, st.ud. 1. komu, jeman.

bem in allem beipflichten, ju allem fa jagen.

Potancować, st. dk. 2. potanczyć, dh. 4. ein Tangden machen, ein wenig tangen.

Potaz -u, m. bie Bottafche. Potega -i, f 1) bie Dacht, Rraft; fauf. 2) bie Boteng. Potein, ad. bernad, nachber, bier-Potemu, ad. bemgemaß, tauglich,

gemadien. Potencya -i, f. v. potega.

Potepiac, st. nd 1. cz. potepic, dk. 3. verbammen, verurtheilen. Potepienie-ia,n. bie Berbammung, Ipammte. Berbammnis. Potepieniec -nca, m. ber Ber-

Potezny -a, -e, a. -nie, ad. mach-[fdlagen. tia, fraftig, ftart. Polluc, st. dk. 2. nach einanber ger-Potniec, st. nd. 2. fcmiten, anlau-

fen. Potocznik -u, m. bot. v. marek, ber Mert. Bachbunge

Potoczny -a, -e, a. -nie, ad. 1) gemobnlich, einfach, folicht; 2) gang. bar, current.

Potok -u, m. ber Regenbach, Bies. bach, Cturgbach, Ctront. Potomek -mka, m. ber Rachtomme.

Potoninose -i, f. bie Dadmelt. Potoniny -a, -e, a. brauf., nad. folgend, fpåt. Potomstwo -a, n. bie Rachtemmen.

Potop -u, m. bie Gunbfluth. Potopowy -a, -e, a. bie Gunbfluth betreffenb.

Potracac, st. nd. 1. potracic, dk. 3. 1) ftoBen, anftoBen; 2) abrechnen, für etwae in Abzug bringen.

Potrafiać, st. nd. 1 potrafić, dk. 3. etwas vermogen, in Stanbe fein auszuführen.

Potraw -u, m. bot. bas Radigras, Speife. Grummet. Potrawa -y, f. bas Gericht, bie

Potrawka -i, f. bas Rageut. Potroic, st. dk. 3 verbreifachen. Potrojny -a, -e, a. breifach, breibrátbia.

Potrosze, ad. ein wenig, nach und nach, in fleinen Bigden. Potrząsac, st. nd 1 cz. potrzą-snąć, dk. 2 1) bestreuen; 2) glową,

ben Ropf icutteln. Potrzask -u, m. bie Dohne, ein Bogeliprenfel.

Potrzeba -y, f bie Roth, Roth. burft, bas Beburfniß, ber Rothfall. Potrzeba, ad. es ift nothig, man [menbig, nothig. muñ. Potrzebny -a, -e, a. beburftig, notb. Potrzebować, et nd. 2. beburfen,

nothig haben, brauchen. Potrzec, st. dk. 2. pocierac, nd. ez. 1. nach und nach gerreiben, bereiben, beftreichen.

Potrzecie, ad. brittens, jum Drit-Potrzos -u, m. v. trzeinnik, ber Robriverling. Potrzymac, st dk. 1 eine Beile balten.

Potucha -y. f. bie Beiftimmung: n. p. nie dawać potuchy dzieciom, ben Rinbern nicht alles nach. geben.

Potulia -i, f. bot. Balentia. Potulny -a, -e, a. -nie, od. bulb-fam,gebulbig,fügfam, fanftmuthig. feben.

Potwarca -y, m. ber Berlaumber. Potwarz -y, f. bie Berlaumbung. Bafterung. flaumben. Potwarzac, st. nd. 1. -yc, dk. 4. per-Potwierdzac, st. nd 1 cz. potwierdzie, dk. 3 beftatigen, befraftigen. Potwierdzenie -ia, n. bie Beftati.

qung. Potwor -u, m. 1) eine Difgeburt; 2) bie Scerate, ber Bfeilbrache. Potworność -i, f. Die Abenteuer-

lichfeit, bas Geltfame. Potworny -a, -e, a. abenteuerlich. feltfam. Poty, v. potad, ad. fo lange, fo meit.

Potyczka -i, f. bas Treffen, Scharmußel. Potykać, st. nd. 1. ez. potknąć, dl

2. sie, ftolpern. Potyrac, st. dk. 1. an Chanben mas den, verberben, burch Chlagen.

Poufalie, st. nd. 3. spoufalie, dk, 3. sie, r. fich vertraut machen, vertraut merben. Poufalose .. f. bie Bertraulidfeit.

Poufaly -a, -e, a. -le, ad. vertraut, vertraulid.

Powab -u, m. ber Reig, bie lodung. Powabność -i. f. ber Liebreig, bie Unmuth.

Powabny -a, -e, -nie, ad reigent. anmutbig, anlodenb. Powachac, et. dk. 1. beriechen.

Powaga -i, f. bas Unfeben. Powala -y,f. bie Dede bes 3immers; v. posowa Powalac, se dk 1 befdmuten, be-

fdmieren, unflathig machen; v. walac.

Powalenie -ia, n. bas Ummerfen, ber Umfturg. Powalic, st. dk. 3. nieberwerfen, binftreden; - sie, r. binfturgen, gu

Boben fallen. Powaśnić, st. dk. 3. entzweien, gegen einanber aufbringen.

Powatpiewac, et. nd 1. ameifeln. 3meifel begen.

Powaz -eza, m. ber Beubaum.

Powazac, et nd 1. fcaben, boch achten; - sie, r. fic unterfteben, erfubnen. [bochfcaning. Poważanie -ia, n. bie Godaditung.

Poważny -a, -e, a. -nie, ad. ernft.

ernfthaft, achtunggebietent, angemantern.

Powedrować, st. dk. 2. me bin-Powetować, st. dk. 2. wieber aut machen, erfeben. Powiadac, et. nd. 1. powiedziec.

dk. 2. fagen, ergablen. Powiastka -i, f. ein biftorden, eine fleine Ergablung.

Powiat -u, m. ber Rreis. Powiątowy -a, -e, a. Rreis. Powiązac, st. dk. 2. jufammenbin-

ben; v. wiązać. Powić, st. dk. 3. powijać, nd. 1 1) aufmideln, winben; 2) niebertom.

men (mit einem Rinbe), entbunben fein. Powidla -del, pl. ber Dug. Powieka -i, f. bas Mugenlieb.

Powiekszać, st. nd. 1. cz. powiekszyc, dk. 4. vergrößern; - sie, r. fich -.

Powiernik -a, m. ein Bertrauter, ber Bufenfreund. Powierzac, st. nd. 1. cz. powie-

rzyć, dk. 4. anvertrauen Powierzchnia -i, f. Die Oberflache. Powierzchowność -i, f 1) bie Mugenfeite; 2) bie Dberfiachlichfeit.

Powierzchowny -a,-e, a. -nie, ad. 1) außerlich; 2) oberfiadlich. Powiese i,f. bie Graablung, Sage.

Powiesic, st. dk. 3. aufbenten; v. wieszać. Powietrze -a, n. 1) bie guft, 2Bit-

terung; 2) bie Beft. Powietrznia i,f. v.powietrzokrąg.

Powietrzny -a, -e, a. 1) guft-, luftig; 2) Beft.

Powietrzociag -u, m, bie guftpumpe (pompa powietrzna). Powietrzokrag -egu, m. v. powietrznia -i, f. ber Luftfreis, Dunft-freis, bie Athmofbbare.

Powiew -u, m. bas Beben, Sinmeben.

Powiewać, st. nd. 1. cz. powiać, dk. 2. weben, binmeben, etwas fanft bewegen (vom Binbe). Iluftig. Powiewny -a, -e, a. biumebenb, Powijac, st. ud. 1. powingc, ak. 2. mideln, winbeln; v. powić.

Powijak -a, m. bas Wintelbanb; v. powojnik. [mirren. Powiklac, et. dk. 1. rermideln, ver-

383 Powinien, v. powinny, man mus, (Bflicht, Powinnose -i, f. bie Schulbigfeit. Powinny -a, -e, a. fculbig, verbflichtet.

Powinowactwo -a, n. bie Bermanbtichaft, Blutefreunbichaft. Powinowaty -a, -e, a. permantt. Powinszowanie -ia, n. ber Blud.

Powitac, of. dk. 1. bewillfominnen, begrußen; v. witac.

[nung. Powitanie -ia, n. bie Bewillfomm. Powłoczka -i, f. feiner llebergug; auch d. v. powłoka.

Powłoczyć, st. nd. 4. powlec, dk.

2. übergieben. [Bulle. Powloka -i, f. ber llebergug, bie Powod -u, m. 1) bie Beranlaffung, ber Beweggrunb, Unlag; 2) ber

Mláger. Powodowae, st. nd. 2. veranlaffen, bewegen; - sie, r. fich leiten laffen. Powodz -i. f. bie BBafferfluth, Ute-

berichmemmung. Powodzenie -ia, n. bas Befinben,

Boblergeben, ber Griolg. Powodzić, st. nd. 3. powieść, dk. 2. sie, r. 1) ergeben; 2) gluden. Powoj -u, m. bot. bie Binbe, bas

Binbefraut; - motyli, bie Balb. rebe; - wonny, bie Baungilge. Powoinik -u. m. bas Binbelbanb;

Berufung. v. powijak. Powolanie -ia, n. ber Beruf, bie Powoli, ad. gemad, langfam, allmahlig.

Powolność -i, f. 1) bie Langfamfeit; 2) bie Billfabriafeit. Powolny -a, -e, a, nie, ad, 1) lang.

fam ; 2) folgfam, willfabrig. Powolywac, st.nd. 2. cz. powołac.

dk. 1. berufen, einlaben, Powonienie -ia, n. ber Berudfinn.

ber Berud. Powoz -u. m. bie Rutide, ber Ba-

gen; v. pojazd.

Powozic, st. nd. 3. futidiren. Powracać, st. nd. 1. powrócić, dk. 3. gurudfehren, gurudfommen. Powroslo, powrząsło -a, n. bas

Strobband, Barbenband. Powrot -u, m. bie Rudtehr, Rud.

tunft; na . ad. mrud; z po-

wrotem, ad. auf bem Rudwege, qurudfebrenb. Powroz -a, m. ter Strid, Strang-

Powrozek -zka, m. d. ein fleines Strid, bie Schnur.

Powroznictwo -a, n. bas Geilerbanbmerf.

Powrożnik -a, m. ber Seiler. Powsciągać, st. nd. 1. powscią-

gnac, dk.2. baubigen, maßigen, gugeln, gurudhalten ; - sie, r. fic -. Powsciagliwose -i, f. bit Enthaltfamfeit, Guthaltung.

Powsciagliwy -a, -e, a. enthaltfam. Powstanie -ia, n. 1) bie Entftehung; 2) ber Hufftanb.

Powstaniec -nca, m. ber Infurgent. Powstawać, st.nd. 2. cz. powstac, ek. 2. 1) entfteben; 2) auffteben, fic erbeben. [heit, bas Bublifum. Powszechność -i.f. bie Allgemein-

Powszechny -a, -e, a. -nie, ad. allgemein. Powszedni -ia, -ie, a. taglid, all-

taquid: - dzien, ber Berttag. Bodentag. Powtarzać, st. nd. 1. cz. powtó-

rzyc, dk. 4. wieberholen. [lung. Powtarzanie -ia, n. bie Bieberho-Powtore, ad. gum zweiten, zweitens. Powtorny -a, -e, a. -nie, ad. mieberholt, wieberholentlich.

Powy-, zwei ungertreunliche Brapofitionen in Bufammenfebung mit Beitwortern; 3. B. powyjmowac. nad unbuad, eine nach bem anbern

berausuehmen. Powyzej, ad. oben, oberbalb.

Powzdać się, st. dk. 2. v. poddawać sie, fich ergeben. Powziać, st. dk. 2. nebmen, faffen,

befommen; v. brac. Powzięcie -ia, n. ber Empfang, bas Erhalten.

Poza-, zwei ungertrenuliche Brapofitionen in Bufammenfebung mit Beitwortern, g. B. pozabijać, nach und nach tobten, einen nach bem anbern tobt folagen.

Pozac, et. dk. 2. abmaben, abernbten: v. zac.

Pozadać, st. ud. 1 czego, emas

begebren, verlangen, fich geluften laffen, wonach geluften; v. zadac. Pozadany -a, -e, p. ermunicht.

Pozadliwość -i, f. bie Bufternheit, bie Begierte.

385

Pozadliwy -a, -e, a. luftern, gieria. Pozalować, et. dk. 2. etmas bebauern, mornber fein Bebauern au er-

fennen geben : v. zalowac. Pozar -u, m. bie Beuerebruuft. Pozbawiac, st. nd. cz. 1. pozba-

wic, dk. 3. (czego), berauben, um etwas bringen.

Pozbywać, st. nd. 1. pozbyć, dk. etwas los merben, fich etwas vom Salfe icaffen.

Pozdrawiac, et. nd. 1. cz. pozdrowic, dk. 3. grußen, begrußen. Pozdrowienie -ia, n. ber Gruß.

Pozegnać się, st. dk. 1. się. r. Mb. fchieb nehmen, - z kim, von einem fid mit einem verabidieben.

Pozegnanie -ia, n. ber Abichieb. Pozerac, st. nd. 1. cz. pozreć, dk. 2. auffreffen. Borlabung. Pozew -zwu, m. bie gerichtliche Pozierac, et. nd. 1. binfeben; v. po-

gladae. nen. Poziewać, st.nd. 1. ein wenig gab. Pozimek -mku, m. ber Radminter. Poziom -u, m. bas Riveau, bie Erb.

flåde. Poziomka -i, f. bie Grbbeere. Poziomy -a, -e, a. 1) niebrig, flein;

2) horizontal. Pozlacać, st. nd. 1. cz. pozlocić,

dk. 3. vergolben. bung. Pozlota -y, f. bie Bere, llebergol-Poznanie -ia, n. bie Erfennung, bas Erfennen, bie Erfenntnig. Poznawać, st. nd. 1. cz. poznać, dk. 2. erfennen, fennen lernen, einfeben, begreifen; - sie, na czein, binter etwas fommen, erfennen.

Późny -a, -e, a. -ino, ad. frát. Pozog -u, m. bie Brantftiftung,

Morbbrennerei. Pozor -u, m. 1) ber Schein, bas au-

ferliche Unfeben; 2) ber Bormanb, Schein. (Mugenfeite. Pozornose -i, f. bie Scheinbarfeit,

Pozorny -a, -e, a. -nie, ad. fcinbar.

Pozostalość -i, f. ber Rachlag, bie Radlaffenidaft.

Pozostaly -a, -e, p. übrig geblieben, verblieben, binterlaffen, Raclag. Pozostawac, st. nd. 1. pozostac, dk. 2. ubrig bleiben, jurudbleiben; fich wo aufhalten.

Pozostawiac, v. zostawiać. Pozwalać, st. nd. 1. pozwolić, dk. 3. erlauben, gestatten, bewilligen. Pozwoienie -la, n. bie Grlaubnib,

ber Conjens; Urlaub. Pozyc, st. dk. 2 eine Beile, Beitlang leben, fortleben.

Pozycie -ia, n. bas Miteinanberleben, ber Umgang, bas Leben.

Pozyczać, et. nd. cz. 1. pozyczyć, dk, 4. borgen, leiben. Pozyozka -i, f. bie Unleibe, bas Lei-Pozyskac, st. dk. 1. pozyskiwac, nd. cz. 2. einer Gade theilbaftia merben, etmas erlangen, geminnen. Pozyteczność -i,f. bie Ruslichfeit. Pozyteczny -a, -e, a. -nie, ad. nuglid, erfprieglich. minn. Pozytek -tku, m. ber Rugen, Be-Pozytkować, st. nd. 2. Rugen gie-

Pozytew -u, m. pozytewka -i, f bas Bofitio, Die fleine Drgel. Pozywac, st nd. I. cz. pozwac, dk. 2. vorlaben, gerichtlich belangen,

ben.

Pozywać, of. nd. 1. cz. pozyć, dk. 4. genießen, effen.

Pozywić, st. dk. 3. nabren; - sie. r. fich balb fatt effen.

Pożywienie -ig, n. bie Rabrung. Pozywność -i, f. bie Rabrbaftig. feit. [baft, nabrhaftig.

Pozywny -a, -e, a. -nie, ad. nabr. Pra-, eine ungertrennliche Bartifel.

Prababka -i, f. bie Urgroßmutter, Prac, st. nd. 2. majden (bie Bajde). Praca -y, f. 1) bie Arbeit; 2) Diabe. Pracowac, st. nd. 2. arbeiten. Pracowitość -i, f. bie Arbeitfamfeit.

Pracowity -a, -e, c. -cie, ad. arbeitfam, mubfam.

Pracownia -i, f. bas Arbeitegim-mer, bie Bertftatte, bas Laboratorium,

Pracownik -a, m. ber Arbeiter. Praczka -i, f. bie Bafchfrau, Ba.

iderin. Prad -edu, m. bie Stromung. Pradziad -a, m. ber Urgrogvater. Pragnac, st. nd. 2. 1) burften, bur-

ften: 2) begehren. Pragnienie -ia, n. 1) ber Durft;

2) bae Trachten, Begebren, ber beife Bunfch. Praktyczny -a, -e, a. -nie, ad. praf-

tifd, brauchbar. Praktyk -a. m. ber Braftifer, ein

erfabrener Denich. Praktyka -i, f. 1) bie Brarie; 2) bie Beubtheit, Bertigfeit, Grfabrung.

Praktykować, st. nd. 2. praftigiren, ausüben.

Pralat -a, m. ein Brafat. Prainia -l, f. ein Bafchaus, eine

Bafchftube. Pram -u, m. v. prom, prum, ber Brabm, bie gabre.

Prasa -y, f. bie Breffe. Prasny -a, -e, a. ungefauert; -

Prasowac, st. nd. 2. 1) preffen; 2)

bugeln, platten. Pratek -tka, m. eine bunne Rutbe. ein Stodden.

Prawila -y,f. bie Babrbeit; w prawelzie, ad. smar; do prawdy, ad. fmirflic. mabrhaftig, wirflich. Prawdziwie.ad mabrlid, furmabr, Prawdziwose -l. f. 1) bie Babr. beit, Babrhaftigfeit; 2) Echtheit Prawdziwy -a, -e, a. 1) mahr, mirflich, mabrhaftig; 2) ect.

Prawic, st. nd. 3. 1) aubaltenb reben, ergablen; 2) fpredien, idmaben. Prawica -y. f. bie Rechte. rechte Sanb.

Prawidlo -a. n. 1) bie Richtidnur, Berichtift, ber Grundfat; 2) bas Ctiefelboly (ter Soubmacher).

Prawie, ad. fatt, beinabe. Prawnictwo -a, m. bie Rechtswiffens

idaft, Rechtefunbe. Prawnik -a, m. ein Rechtsgelehrter,

Rechtetenner. Prawmose -i, f. 1) bie Befehmäßig.

teit; 2) Legitimitar Prawnuczka -i, Die Urenfelin.

Prawuuk -a, m oer Urentel.

Prawny -a, -e, a. 1) gefeslich, getesmaßig; 2) rechtmaßig, legitim; (Befet. 3) Rechte.. Prawo -a, n. 1) bas Recht; 2) bas Prawodawca .y, m. ber Befeggeber. Prawodawczy -a, -e, a. gefeggebent; władza prawodawcza, bie

gejebgebenbe Bemalt. Prawodawstwo -a, n. bie Befeb. frechtefraftig. gebung Prawomocny -a, -e, a. -nie, ad.

Prawość -i, f. bie Rechtlichfeit. Prawować, et. nd. 2. Broges führen, rechten; - sie, r. mit jemanbem einen Rechteftreit haben, einen

Broges führen. Prawowierność -i, f. bie Recht-[rechtglaubig. glaubigfeit. Prawowierny -a, -e, a. -nie, ad. Prawy -a, -e, a. 1) recht, rechtlich, redtidaffen; 2) echt, mabr.

Prazuchy -ow. pl. geborrte, gebregelte Diebiflofe.

Prazyc, et nd. 4. pregein, über bem Reuer roften, berren

Prebenda -y, f. bie Brabenbe, eine Precik .a.m. 1) bie fleine Gerte, Ru-Bfrunde. the; 2) (in ber Botanit) ber Staub-

faben ber Blutben. Preez, ad. meg, fort, ab. Predki -a, -ie, a. -dko, ad. fonell, Gefdwindigfeit. gefdminb. Prodkose -i, f. vie Schnelligfeit.

Prega -i, f. ber Streif, Striemen: v. dega. Pregierz -a, m. ber Branger. Pregowaty -a, -e, a. geftreift. Prenumerata -v, f. bie Branume-

ration, Borausbezahlung. Prenumerować, st. nd. 2 pranumeriren, peransbezahlen.

Pret -a, (u) m. 1) bie Ruthe, ber Stab; 2) bie Ruthe, ale Dlaaf. Prezes -a, m. 1) ber Brafibent; 2) ber Chef.

Prezye, st. nd. 4. frannen, fpreiten, - sie, r. fich frumm merfen.

Prezydent -a, m. ber Brafibent, ber Borfigenbe, ben Borne führenbe. - miasta, ber Burgermeifter.

Proba -y, f. bie Brobe, ber Berfud. Probierczy, probierski -a, -e, a Archier.

389

Probierz .a, m. ber Brobierer. Probostwo -a, n. 1) bie Brobftei; 2) Bfarre. 2) Pfarrer. Proboszcz -a, m. 1) ber Brobft; Probowac, st. nd. 2. probiren, ver-Proc, v. pruc. fuchen. Proca -y, f. bie Schleuber. Proceder -u, m. bas Gemerbe; v. zarobek.

Procederowy -a, -e, a. Bemerbe. Procent -u, m. bas Brocent, bie Binfen, Intereffen. fgeß. Proces -u, m. v. sprawa, ber Bro. Procesowac, st. ad. 2, sie, r. v.

Procesowy -a, -e, a. Broges. Procesya -i, f. bie Broceffion, ein Rirdengang. Proch -u, m. 1) bas Bulver, Schiefe.

pulver; 2) ber Staub. Prochniec, st. nd. 2. mobern, morid werben, in Stanb gerfallen.

Prochno -a, n. ber Dober, Doberftaub. Prochownia -i, f. 1) bie Bulver.

muble, bas Bulvermagagin; 2) ber Bulvermagen; v. jaszczyk. Prochowniczka -i, f. bas Bulver. born, bie Bulverbuchfe.

Prochownik -a, m. ber Bulvermader, Bulvermuller. Prochowy -a, -e, a, 1) Bulbers;

2) pulverfarbig. Procz. prp. aufer. buft. Pendukt -u, m. v. plod, bas Bro.

Profesor -a, m. ber Brofeffor. Profesorstwo -a, n. bie Profeffur, Brofefforftelle. Profesya -i, f. bie Brofeffion, ber Stand, bas Sanbwert. ffer.

Profesyonista y, m. ber Sanbmer. Profitowac, st. nd. 2 profitiren, Dlugen gieben; v. korzystac. Prog -u, m. bie Thurfchmelle.

Prognostyk -a, m. v. wróżba, przepowiednia, bas Babrzeichen. Projekt -u, m. v. zanitar, ogs Brofeft, ber Borfcblag.

Projektować, st. nd. 2. projeftiren. Prokurator -a, m. ber Brofurator, Cachmalter.

Prom, ". pram. Promenada -y, f. v aleja, chod-

nik, bie Promenade, Allee.

Promien -ia, m. 1) ber Strabl: 2 ber Rabine eines Birfele. ftbier. Promieniak -a, m. bas Strablen. Promienisty -a, -e, a. ftrablene. Promocya -i, f. 1) bie Bromotions 2) Berfegung.

Promowae, of. ud. 2. promoviren; beforbern.

Promyk -a, m d. ein fleiner Ctrabl. Propinacya -i, f. Die Bropination, ber Schant.

Proponować, st. ad. 2. porichlagen; v. przedstawiac.

Proporcya -i, f. bie Proportion, bas Chenmaas. Proporeyonalnosc -i. f. bas Gben.

maas, Die Chenmagigfeit, Bropor. tionalität.

Proporcyonalny -a, -e, a. -nie, ad. proportionell, ebenmagig Proporzec -rea, m. eine gabne.

Propozycya i. f. bie Bropofition, ber Borichlag. Prorocki -a, -ie, a. prophetijd.

Proroctwo-a,n, bie Pror bezeibung. Protok -a, m- ter Brophet. Protokowac, st. nd. 2. prorbezeihen. Prosba -y, f. bie Bitte, bas Gefuc. Prosiak -a, m. bas Rerfel.

Prosic. st. nd. 3. bitten; - sie, 1) febr bitten; 2) ferfeln, Gerfel befominen. Prosiciel -a, m. ber Bittfteller.

Prosie, -cein, n. ein fleines Ferfel, ein Grannfertel. Prosiecina .y, f. bas Kerfelfleifd.

Prosiecy -a, -e, a. Serfel. Prosinka -i, f. bot. bas Ferfelfraut. Prosna, a. tradtig (von Schmeinen).

Prosnianka -i. f. bas Birfenftrob. Proso -a, n. hoi. 1) bie Sirfe; 2) ber Bennich; 3) - wroble, milbe Deer. birfe.

Prosownica -y, f. bot. bas Birjen. Prosowy -a, -e, a. Birien. Prospekt -u, m. i) ber Brefpett bie ausführliche Ungeige (dziela) 2) Die Musficht; v. Widok.

Prost, wprost, ad. gerate ju, gerate aus. Prostacki -a. -ie, a. 1) ungebiise

2) ungefdliffen, einfaltig. Prostnetwo -a, n. 1) bie Gruiet -2) Bemeinheit; 3) gemeines Peb 391

Prostak -a. m. 1) ein einfaltiger Menfc; 2) ein Grobian. Prostokat -a, m. ein rechtwinkliges

Prostokatny -a, -e, a. rechtmintlig.

Prostopadly -a, -e, a. -le, ad, v. pionowy, fenfrecht

Prostota .y, f. 1) bie Schlichtheit, Ginfachbeit; 2) bie Ginfalt. Prostować, st. nd. 2. 1) gerabe ma-

den, richten; 2) berichtigen. po Prostu, ad, fdlechtmeg.

Prosty -a. -e, a. -sto, ad. 1) gerate; 2) folicht, einfach ; 3) folecht, gemein; prosty zolnierz, ber Bemeine; - kat, rechter Binfel. Proszek -szku, m. d. bas Bulver, Bulverden, Staubchen.

Proszyc, st. nd. 4. 1) fauben, Ctaub ftreuen; 2) ein wenig fcneien. Proszysty -a, -e, a. flaubig.

Protestacya -i, f. bie Broteflation. Protestancki -a, -ie, a. protestantiid.

Protestant -a, m. ber Broteftant, proteftantifche Chrift. Protestantyzin -u, m. ber Bro-

teftantismus. Protestowac, st. nd. 2. proteffiren.

Protokol -u. m. bas Brotofoll, eine fdriftliche, gerichtliche Berbanb. führer. lung. Pretokolista -y, m. ber Brotofoll.

Prowadzenie -ia, n. 1) bie gubrung, 2) - sie, bie Aufführung. Prowadzac, st. nd. 1. cz. prowadzic, dk. 3. fubren, leiten, berleie ten; - sie, r. fich führen. aufführen. Prowent -u, m. bie Ginfunfte, Gin-

Prowentowy -a, -e, 1) a. Ginnahme. ; 2) subst. m. ber Schaffner. Prowiant -u, m. v. zasoby, ber

Broviant.

Prowincya -i, f. bie Broving. Prowincyal -a, m ber Brovingial. Prowincyalny -a,-e, a. Provingfal. Prowizor -a, m. ber Brovifor. Prowizya -i. f. bie Binfen, Interef.

fen, Provifton. Mebe. Proza -y,f. bie Brofa, ungebunbene Proznia -i, f. ber leere Raum, bie Leere, Lude. lenger-Prozniacki -a, -ie, a. mūšią, gau-

Prozniaetwo -a, n. ber Dugiggang.

Prozniak -a, m. ber Dlußigganger; Kaulenger. Prozno, ad. feer, umfonft, vergebens.

Prozność -i, f. 1) bie Leere; 2) Ber-

Proznować, st.nd. 2. mußig geben, faulengen, nichte thun.

Prozny -a, -e, a. 1) leer; 2) vergeb. lid, unnun; 3) eitel, rubmfüchtig. Pruc, st. nd. 2. v. proc, trennen, auftrennen. Pruszyć, v. prószyć.

Prycza -y, f. bie Britfche, eine bolgerne Colafbant Pryni -u, m. ber Borjug, Borrang.

Prymas -a, m. ber Brimas. Pryncypal -a, m. ber Brincipal. Pryncypalny -a, -e, a. Saupte.

Pryskacz -a, m. ter Gprisfifd, Spriger. Pryskac, st. nd. 1. prysnac, dk. 2.

1) fprigen, fpruben; 2) fniftern : 3) Reigaus nehmen. Pryszcz -u, m. pryszczel -a, (i) m.

(f.) bie Branbblafe. Pryszczec, st. nd. 4. Blafen gieben,

merfen (sie). Pryszczenica -y, f. bot. bie brennenbe Balbrebe, bas Brennfraut. Pryszczowaty -a, -e, a. voll Blafen. Prywata -y, f. ber Gigennus.

Prywatny -a, -e, a. Brivate; -tnie, ad. privatim, nicht offentlich. Prywet -u, m. v. przechod

Przadca -v. m. ber Spinner. Przadka -i, f. 1) bie Spinnerin; 2) Spinnraupe.

Przasc, st. nd. 2. frinnen. Prze-, przez, 1) prp. wegen, burch. uber, bei; 2) ale ungertrennbare Brapofition bei Beltwortern: ver; 1. 28. przelożyć, verlegen ; ferner: aber-, um. porbei. ab., poraus. u. bergl. 1. B. przedumaczyć, überfegen; przerobić, umarbeiten; przemi-nąć. vorbeis, vorübergeben; przepalic, burchbrennen, überbeigen; przepisac, abimreiben; przewidzieć, porausfeben u. f. m.; 3) bei Abjettiven bebeutet fie etwa: febr, ungemein, g. B. przewyborny, gang portrefflich; przebrzydki, ungemein baglich; przesliczny, febr fcon u. f. w.

Przebaczać, et. nd. 1. cz. przebaczyc, dk. 4. bergeiben, vergeben. Przebaczenie -ia, n. Die Bergeis

bung, Bergebung.

Przebakiwać, sł. nd 1, 2 cz. przebaknac, dk. 2. balblaut fprechen, mutfen, etwas binmurmeln, balb. laut fprechen, reben.

Przebiegać, st. nd. 1. cz. prze-biedz, dk. 2. 1) burchlaufen, burch.

ftreichen; verftreichen; 2) komu

droge, in ben Beg fommen. Przebieglość -i, f. bie Bfiffigfeit,

Schlaubeit, Durchtriebenbeit. Przebiegly -a, -e, a. pfiffig, folau,

gerieben, burchtrieben. Przebiérac, st. nd. 1. cz. przebrac,

dk. 2. 1) auslejen, mablen; 2) mit ben Fingern fuchen, greifen, fpielen; 2) überichreiten; 4) - sie, r. fich umfleiben, verfleiben (za co); 5) przebrac sie, fich ericopfen, alles ausgeben, nichts mehr haben, (pieniadze)

Przehierność -I, f. bie Bederhaftig. foftverachtenb, leder. Przebierny -a, -e, a. gemablt, Przebijać, st. nd 1. cz. przebić, dk. 3. 1) burchftechen, burchftogen, burdbringen, burdidlagen; 2)

Durchichimmern, (sie). Przebłagac, st. dk. 1. ausjohnen, verfohnen, befanftigen, Bergeibung

erlangen; v. blagac.

Przebog! i. um Botteswillen! Przeboj -u, m. 1) ter Durchichlag; 2) bae Durchichlagen, Durchhauen. Przebosc, et. dk. 2. mit ben bor-

nern burchftogen, burchfteden, burchbohren. Przebrnac, st. dk. 2. burdmaten,

burdfommen, überminben, fich burdarbeiten; v. brnge.

Przebudować, st. dk. 2. umbauen; v. budować.

Przebudzać, st. nd. 1. cz. przebudzie, dk. 3. aufweden, im Schlafe ftoren; - sie, r. ermachen;

v. budzie.

Przebywać, st. nd. 1. cz. przebyć, dk. 1) (gdzie), mo verweilen, fich aufbalten; 2) (co) paffiren, burd. geben, burdmachen; 3) vorbei fein. Przec, st. nd. 2. brangen, bruden.

Przecadzka -l, f. v. cadzka, ber Durchfeiber, Durchichlag.

Przecedzić, et. dk. 3. burdiciben; v. cedzić.

Przechadzać, st.nd. 1. cz. przejsć, dk. sie, r. bin und bergeben, ipgaieren. faang. Przechadzka -i, f. ber Spagier. Przechera -v, m. ber Grotter, Dla. femeis. frelfumtig.

Przecherny -a, -e, a. frottelub, ta. Przechod -u, m. 1) ber Durchaana. Durchqua, ber Bag; 2) ber Mbtritt. Przechodnia -i, f. v. promenada,

bie Allee, Bromenabe; v. alen Przechodowy -a, -c a. Durch-gange, Eranfito. Przechodzie, st. ud. 3.cz. przejśc, dk.

1) verüber. porbeigeben; 2) (przez co) burchgeben, burch, über etmas geben, überichen, baifiren: 3) burchmachen; 4) (fig.) überfteigen; 5) übertreffen.

Przechodzien -dnia, m. ein Borübergebenber.

Przechodzony -a, -e, p. abaegenutt, abgetragen (von Rleibern). Przechów -u, m. przechowanie -a, n. bas Mufbemabren, Berbergen, Berbeblen.

Przechować, st. dk. 1. przechowywae, nd, cz. 2. aufbemabren. verbeblen, beimlich verbergen, vermabren.

Przechowywacz -a, m. ber Behler. Przechrzeić, et. dk. 3, umtaufen. Przechrzta -y, m. ein Betaufter,

Reophit, ein getaufter Bube, Beibe ic. Przechwalac, st. nd. 1. febr rub.

men, prablen; - sie, r. fich febr rubmen. Przechwalca -y, m. ber große

Brabler, Ruhmrebner. Przechwalka -i, f. bie übertriebene Prablerei. fgen.

Przechybnąć, st. dk, 2. überichia. Przechylac, st. nd. 1. przechylic, dk. 3. binuberneigen; - sie, r. fic -, umfclagen.

Przeciąć, st. dk. 2. v. przecinać. Przeciąg -agu, m. 1) ber Durchjug, Durchmarie; 2) - czasu, bie Dauer, ber Berlauf, Beitranm.

Przeciągać, st. nd. 1. przeciągnąć, dh. 2. austehnen, burdgieben, in bie fange gieben; - sie, r. fich refeen, austreden, fich bebnen, bin- gieben.

Przeciążać, st. nd. 1. przeciążyć, dk. 4. überlaben, überlaften, über-

Przecle, przecież, ad. boch, bennoch, enblich einmal; ja, ja wobl, ja boch, freilich.

Przecięcie -ia, n. 1) ber Durchfcmitt; 2) ber hieb.

Przeciekać, et. nd. 1. przeciec, dk. 2. burchlaufen, burchfließen, burchregnen, einregnen.

Przecierać, st. nd. 1. przetrzeć, dk. 2. burdreiben, reiben (np. 0czy): - się, r. 1) fich burdreiben; 2) fich aufheitern, aufflaren (niebo).

Przeeierpiec, st. dk. 2. tas Leiben überftanben haben, aushalten.

Przecinać, st. nd. 1. przeciąć, dk. 2. burchbauen, burch-, abfcmeiten. Przecinek -nka, m. bas Kemma, ber Beiftrich.

Przeciskac, st. nd. 1. przecisnąc, dk. 2. 1) hinüberwerfen; 2) burchbruden;—się, r. sich burchbrungen. Przeciw, przeciwko, prp. wiber,

gegen, entgegen, gegerüber. Przeciwieństwo -a, n. bie Wibermartigfeit, bas Miggefchid.

Przeciwlegly -a, -e, a. gegenüberliegend, - fichend.

Przeciwnie, ad. bingegen, im Begentheil, entgegen.

Przeciwnik -a, m. ter Gegner, Miberfacher. Przeciwność -i, f. 1) bas Misge-

fmid; 2) ber Gegenfat, bas Gegentheil. Przeciwny -a, -e, a, -nie, ad, entgegen, entgegengejett, wierfrre-

denb.
Przeciwprostopadla linia, f. bie
Przeciwstopień -pnia, m. ber Antipore, Gegenfüßler.

Przeciwstopny -a, -e, a. antipo-

Przecknąć się, st. dk. 2 r. plet-

Przecudny -a, -e, a. -nle, ad. wunberfcon, berrlich, überaus fcon.

Przedwiczyć, st. dk. 4. v. wyewiczyć.

Przeczenie - la, n. bie Regation. Przeczesać, st. dk. 2. przeczesywać, nd. 2. burchtammen.

Przecznica -y, f. bie Quergaffe. Przeczny -a, -e, a, -nie, ad. 1) verneinenb, wbertfreitenb, wierefriedenb; 2) in die Quere gebenb. Przeczucio -la, n, bas Borgefühl, bie Monung.

Przeczuwoć, st. nd. 1. przeczuć, dk. 2. porausfeben, füblen, ein Borgefüßl haben, abnen; wittern. Przeczyszczać, st. nd. 1. przeczyścić dk. 3. 1) reinigen, faubern; 2) się, abfüßren, lariten.

Przeczyszczenia -ia, n. 1) bie Reinigung; 2) bas Abführen. Przeczysty -a, -e, a. fehr rein, un-

beflectt. Przeczytać, et. dk. 1. burchlefen; v. czytać.

Przeci, 1) prp. ver, im Boraus; 2) ungertrenbare Bartilel in Bufammenfehung mit Zeitwörtern; vor 3, B. przeciłożyć, vorfegen; przecistawić, vorfellen u. i. m. Przeciaj "m. v. przedaz". [feit. Przeciajność -1, f. ic Berfaultid-Przeciajny, a. -e, a. vertlufich, feit, jum Berfauf; (sprzedajny, z. h. nd. 1. przeda, al.

1. verfaufen. Przedawczy -n, -e, n. verfauflich. Przedaż -y, f. ber Berfauf.

Przedeptywać, st. nd. 2 ez. przedeptać, dk. 2. cinen Bußlich machen. Inowek.
Przedeżniwek -wku, m. v. przed Przedgórze -a, n. da Borgebirge.
Przeddinek -mka, m. ter Artifel,

bas Weichlechtswort.
Przedłużać, et nd. 1. przedłużyc,
dk. 4. verlangern, in bie gange
nieben.

Przedmieście - la, n. bie Borflabt, Przedmiejski-a, - ie, a. vorflabtifd. Przedmiot - u, m. 1) ber Gegenflaub; 2) bas Dijeft, (grammat). Przedmiotowy - a, - e, a. objettie. Przedmoscie - la, m. (szaniec przedmostowy), ber Brudentopf, Przedmowa - y, f. bie Gortebe.

Prz

398

Przedmur -u, m. przedmurze -a, n. bie Bormauer, Schubmebr. Przedmurowy -a, -e, a. Bormauer.

Przedni -ia. -ie. g. Borbere, poru befindlich; 2) vorzüglich, ausnebmenb, fein, portrefflich.

Przednik -a, m. v. przodownik, ber Borbermann. ffeit.

Przedniość -i, f. bie Borguglich. Przednowek -wku, m. bie Beit por ber Erntte; v. przedezniwek.

Przedobledni -ia. -ie. a. pormittagia. Bormittage. Przedostatni -ia, -ie, a. ber, bic,

Imurbig. bas porlette. Przedostojny -a, -e, a. bochebr. Przedpiekle -a, n. bie Borbolle; kto na przedpieklu mieszka,

musi diabla w ko:notry prosić, wer vor ber folle wohnt, muß ben Teufel jum Gevatter nehmen; fo viel ale: wer unter ben Bolfen ift, muß mit heulen.

Przedpokoj -u, m. bas Borgimmer. Przedpoludnie -ia, n. ber Bormittag.

Przedrapac, st. dk. 2. v. przedrasnae, burdfragen.

Przedrożać, st. nd. 1. przedrożyć, dk. 4. übertbeuern, vertheuern. Przedrozenie -la, n. bie llebertheuerung.

Przedruk -u. m. ber Dadbrud. Przedrukiwać, przedrukować, st.

dk. 2. 1) umbruden, von Reuem bruden; 2) nachbruden. Przedrukiwacz -a, m. ber Rad.

bruder. Przedrzeżniać, et. nd. 1. ver-, nach-

fpotten ; v. podrzeżniać. [nebmer. Przedsiębierca -y, m. ber linter-Przedsiębierność -i, f. przedsiębierstwo -a, n. 1) bie Unterneb. mung; 2) ber Unternehmungegeift. Przedsiębierczy -a, -e, a. unternehmenb.

Przedsiębrać, et. nd. 2. przedsięwziąc, dk. 2. unternehmen, vorha-

Przedsiewziecie -ia, n. ber Borfat, bas Borbaben, bie Unternehmung. Przedsionek -nka, m. bie Borhalle, ber Borbof.

l'rzedslowie -ia, n. bas Bormort.

Przedstawiać, st. nd. 1. przedstawie, dk. 3. 1) porftellen; 2) propo-

Przedstawienie -ia, n. 1) bie Bore ftellung; 2) Bropofition.

Przedtein, ad. ebemale, porber, Przedugoda -y, f. 1) ber vorlaufige

Bertrag, bie Braliminarien: 2) bie Bunftation.

Przedwcześny -a, -e, a. -nie, ad. frubgeitig, gu frub, porgeitig. Przedwczoraj, ad. vorgeftern, the geftern; v. onegdaj.

Przedwieczerze -a, n. bie Beit fura por bem Mbenb; v odwie-[Emigfeit her. ezerze. Przedwieczny-a,-e,a.-nie,ad.non Przedymać, st. nd. 1. przedać, dk. 2. 1) burchblafen, burdmeben; 2) burch ju ftartes Blafen etwas

Beriprengen. Przedza -y, f. bas Garn. Przedzaluia -i, f. bie Spinuerei,

Spinnftube. Przedzenie -ia, n. 1) bas Spinnen; 2) bas Geipiunft.

Przedział -u, m. 1) bie Abtheilung, bas Bad; 2) bie Cheibemanb. Przedzielać, et. ud 1. przedzielic. dk. 3. icheiben, abicbeiben, trennen.

Przedzielnia -i. f. bie Spinnfabrit. Przedzierać, st. nd. 1. przedrzeć, dk. 2. burdreigen; - sie, r. fic burchbrangen.

Przedzierzgać, st. nd. 1. przedzierzgnąc, dk 2. burdgieben; sie, r. (w co) fich vermanbeln. Przedziono -a, n. ein Strabn,

(40 Webinbe). Przedziwny -a, -e, a. febr munberbar, bodft munberlid

Przedziwo -a. a. bas Gefpinnft. Przeformować, et. dk. 2. um-

formen. füberbifputiren. Przegadać, st. dk. 1. überichreien, Przeganiac, st. nd. 1. przegnać, dk. 2. hinüber., burdtreiben.

Przegarniac, et. dk. 1. przegarnac. dk. 2. berüberftreichen, berüber. fcarren; (zboze) umftechen.

Przeginać, st. nd. 1. przegiąć, dk. 2. binuberbeugen, umbiegen; sie, r. fic bin- und berbiegen.

Przeglad -edu, m. 1) bie Durch. lleberficht; 2) - wojska, bie Dlufterung, Beericau.

Przeglądać, st. nd. 1. przejrzeć, dk. 2. burchjeben, überfeben; - sie, fich ipiegeln.

Przeglodzić, st. dk. 3. eine Beitlang

bungern laffen. Przeglosowac, ot. dk. 2. überftimmen.

Przegnoić, st. dk. 3. ju viel bun-Przegon -u, m. v. wygon, bie Bieb. trift, Erift.

Przegonica -v. f. bie Quer. Bafjer-murche.

Przegotować, st. dk. 2. zerfochen. Przegradzać, st. nd. 1. przegrodzic, dk. 3. abtbeilen, abiceiben. Przegrana -ej. f. ber Berluft, bie

periorene Schlacht. Przegroda -y, f. ber Berfchlag, bie

Scheibemanb. Przegrodka -i, f. bas Sach, bie

Abtheilung, Przegrywać, st. zd. 1. cz. przegrac, dk. 1. 1) verfpielen; 2) burd. fvielen, vorfpielen.

Przegrywka -i. f. bas 3mifchen. fpiel (Bralubium).

Przegryzać, st. ud. 1. cz. przegryic, dk. 2, 1) burchbeißen, burch. freffen; 2) gubeißen, verbeißen, etmas ju fich nehmen; 3) ftideln, mit

Sticheleien einem bart gufegen. Przegryzka -i, f. 1) ber Bubig; 2) Die Stichelei. Przegub' -iu, m. ber Bug, Die

Beugung.

Przehulac, st. dk. 1. verpraffen, vergenben, burchbringen. Przeinaczac, st. nd. 1. cz. przeinaczyć, dk. 4. peraubern, um.

Przeistoczenie -ia, n. bie Ber-

manblung, Umgeftaltung. Przeistoczyć, st. dk. 4. przeista-

czac, ad. 1. umidaffen, verwanbeln ; - sie, r. fich -. rzejąc, st. dk. 2. v. przejmować.

Przejazd -u, m. bie Durchfabrt, Durdreife. Przejazdzka -i, f. bie Gragier-

Przejednac, st. dk. 1 przejedny-

Prz wac, nd, cz. 1. perfobnen, aus" fobnen.

Przejezdzac, et. nd. 1. przejechac. dk. burchfabren, burchreifen, burch. reiten, porbeifabren; - sie, r. fpagieren reiten, fabren.

Przeimować, st. nd. 2. 1) burde greifen, burchbringen; 2) (listy.). auffangen; 3) etwas von jemanben annehmen, lernen; 4) - sie, r, (ozem) bon etmas burchbrungen fein, fich etwas aneignen.

Przekabacić, (kogo) st. dk. 3. jem. auf feine Geite binubertieben: sie, r. gur antern Barthei über-geben; feine Gefinnung anbern. Przekąska -i. f. ber Bubif. [weife. Z. Przekąsem, ad. bamija, fpott-Przekaz -u, m. bie Untveffung, bie Mffignation; (llebertragung). Przekatnia -i, f. bie Diagonale,

Przekazywać, st. nd. 2 cz. prze-kazać, dk. 2. uberweijen, vermaden, übertragen, überliefern.

Przekład -u, m. bie Ueberfegung. Przekładać, st. nd. 1. przelożyć, dk. 4. 1) überfeten; 2) andere mobin legen, ver-, umpaden; 3) burd. fdiegen, 3. B. ein Buch; 4) vorfeben, über etwas feben; 5) (nad ffegung. co) porgieben. Przekladnia -i, f. bie Bortver-Przeklestwo -a, n, ber Klud, bie Berfindung, Berminidung. Przeklety -a, -e, p. verflucht.

Przeklinać, st. nd. 1. przekląć, dk. 2. verfluchen, vermunichen. Przeklosować, st. dk. 2. bie Abren

von oben megtreichen. Przeklówać, st. ud. 1. przeklóć, dk. 2. burdfteden, burdpiden, flauben; v. kloc. gung. Przekonanie -ia, n. bie Uebergen-Przekonać, st. dk. 1. übergeugen, überführen; przekonywac, nd. cz. 1. ju überzeugen, überführen fuchen. Przekop -u, m. ber Welbgraben, Quergraben. leine Rrabbe. Przekopnica -y. f. ber Riefenfuß, Przekopywać, st. nd. 2. cz. przekopać, dk. 2. burdgraben. Przekor, przekora, na przekor,

przekore,ad. jum Eros, jum Boffen. Przekorny -a. -e. a. wiberfpenftig, wibrig, eigenfinnig.

401

Przekować, st. nd. 1. przekuć, dk. 2 umidmieben.

Przekraczec, st. nd. 1. przekroezyc.dk. 4. überfchreiten, übertreten. Przekradać, st. nd. 1. przekraść, dk. 2. einschmargen, fcmuggeln; - sie, r. fich ein., berüber., burch. foleiden.

Przekrawać, st. nd. 1. przekroić, dk. 3. burdidneiben.

Przekręcać, st. nd. 1. przekręcić, dk. 3. perbreben.

Przekreślać, st. nd. 1. przekreslie, dk. 3. burchftreichen. Przekreskować, st. dk. 2. (przy

oborach.) überftimmen. Przekrój -u, m. bas Brofil.

Przekrzyczeć, st. dk. 4. überfcreien. Przekrzywiac, st. nd. 1. przekrzy-

wic, dk. 3. verbreben, frummen.

Przekształcać, st. nd. 1. prze-kształcić, dk. 3. umformen, umbilben, umgeftalten.

Przekup -u, m. przekupstwo -a, n. 1) bie Boferei, Erobelei ; 2) bie Beftedung. Troblerin. Przekupka -i, f. bie boferin; Przekupien -pnia, przekupnik-a, m. ber bofer, Erobier, Berfaufer. Przekupywać, przekupować, sł.

nd. 2 cz. przekupić, dk. 3. 1) faufen und wieber vertaufen; 2) beftechen. Przeladować, st. dk. 2. 1) überlaben, gu febr bepaden; 2) umlaben. Przełamywać, st. nd. 2. cz. przelamac, dk. 2. 1) burchbrechen; 2) beftegen, übermaltigen.

Przelatywać, st. nd. 2. przelecieć, dk. 2. 1) burd., vorbei., hinuber. fliegen; 2) binburchfallen, burch.

laufen. Przelaz -u. m. ein Stud Raun, mel-

des jum binüberfteigen eingerich. tet ift, (ber Schlotel). Przełozić, st. nd. 3. przeleżć, dł.

2. burchfriechen, binuberfteigen, binüberflettern.

Przelęknąć się, st dk. 2. r. fich

febr erfdreden. Przeleknienie -a. n. ber febr große Sored, in Rolge beffen man er-

Przelewać, st. nd. 1. przelać, dk.

2. 1) aus einem Gefaß in's anbere giegen; 2) (krew) vergiegen; 3) (cyne) umgiegen; v. przetapiać. Przelewki -ow. pl. 1) bas Spulmaffer; 2) to nie przelewki, bas ift fein Gpas.

Przelgać sie, st. dk. 2. r. fic burde lugen.

Przeliczać, st. nd. 1. przeliczyć, di. 4. 1) burchjablen, übergablen; 2) - sie, r. ju viel gablen, fich vergablen, verrechnen.

Przelom -u, m. ber Durchbrud. Przelot -u. m. 1) ber Durchfrug; 2) bot. bie Bollblume.

Przelotny -a, -e, a, fluctig, vorüberlaufent, porbeifliegenb. Przetożony -a, -e, 1) p. vorgefeht;

2) aubst. m. ber Borgefeste. Przelykać, st. nd. 1. przelknąć, dk.

2. binunter-, verfchluden. Przemądry -a, -e, a. -rze, ad.

gang, febr flug. Przemadrzały -a, -e, p. überflug. pfiffia.

Przemagać, st. nd. 1. przemódz. dk. 2. überwinben, übermattigen, vermogen, überwiegen.

Przemarnować, st. dk. 2. perfdmenben, burdbringen, verthun. Przemarzać, st. ud. 1. przemarznac, dk. 2. burdfrieren.

Przemawiać, st. nd. 1. przemówić, dk. 3. 1) ju fprechen anfangen : 2) fich verreben; 3) anreben; 4) fe-manbem gu Bergen frechen, gu Gunften eines fprechen; - sie z kim, in Bortwechfel geratben. Przemiana -y, f. bie Beranberung,

Abwedifelung, ber Bechiel; na przemian, ad. mechfelemeife, abmedfelnb. Przemięknąć, st. dk. 2. burdwei-

Przemieniać, st. nd. 1. przemienic, dk. 3. veranbern, vertaufchen, vermanbeln; - sie, r. fich verflaren, permanbelt merben. Przemienienie-ia, n. bie Bermanb.

lung; - panskie, bas Beft ber Bertlarung Chrifti.

Przemienność -i. f. bie Banbel. barfeit. Beranberlichfeit.

Przemienny -a, -e, a. manbelbar, veranterlich.

Przemieszkawac, st. nd. 2. cz. przemieszkac, dh. 1. eine Beitlang an einem Orte wohnen, jubringen. Przemijac, st. nd. 1. przeminąc,

dk. 2. vergeben, verlaufen. Przemłocić, st. dk. 3. einmal burch.

Przemoc -y, f. bie llebermacht, Gewalt.

Przemoknąć, st. dk. 2. burchnäßt merben (vom Regen).

Przemowa -y, f. bie Anrebe, Rebe. Przemurować, st. dk. 2. eine

Mauer quer burchgieben. Przemycać, st. nd. 1. przemycić,

dh. 3. einfdrwarzen, ichmuggeln, Schleichhanbel treiben. Przemycacz-a, m. ber Schmuggler,

Schleichbanbler. Przemycanie -in, n. ber Schleich.

banbel, bie Schmuggelei. Przemykać, st. nd. 1. przemknąć,

dk. 2. turchichieben, burchriden; — sie, r. fich burchichleichen, vorbei-ichen, ber Runftfeiß, bie Przemysl -u, m. ber Runftfeiß, bie

Induftrie, ber Gewerbfleiß, bie Betriebfamteit, bas Gewerbe.
Przemyslac, se. nd. 1. przemysli-

wae, nd. cz. 1. nachbenfen, überbenfen, bin und ber benfen, überlegen.

Przemysinosc -i. f. ber Erfindunge. geift, Die Betriebfamteit.

Przemyślny -a, -e, a -nie, ad, betrichjam, erfinderijd, finnecid, induftrios.
Przemiyslowy -a, -e, a. Gewerbs, Przemaj, zwei ungertremulide Bartiteln, etwo: aller-; przemajświętszy, der allerbeilighe u. f. w. Przenajinować, st. nd. 2 przemaj-

jac, dk. 2. erfaufen, bestechen, ju etwas bingen. Przenet -u, m. bot. ber Walblattic.

Przenicować, et. dk. 2. (cin Kleid) wenden. (Bortbrüchige. Przeniewierca -y, m. der Treulofe, Przeniewierka -i, f. -rstwo-a, n.

bie Treutofigfeit.
Przeniewierzać, st. nd. 1. przeniewierzyć, dk. 4. się, r. treutos

merben, faufchen, fich untreu bemeifen. [treue. Przeniewierzenie-a, sie, n. bie UnPrzenigdy, ad. nimmermehr. Przenikać, st. nd. 1. przenikaąć, dk. 2. burchbringen.

Przenikliwość-i, f. ofe Durdbringe lichfeit, ber Scharffinn; ber Scharf

blid.
Przenikliwy -a, -e, a, burchbringenb, burchbringlid; įdarfildtig.
Przenoować, st. dk. ž. ibernachten.
Przenosić, st. ad. 3, przenieść, sk.
2. 1) übertragen, bruberchaffen2) įmanben übertreffen; — się, r

2) jemanden uberregen; - sig, r fich überfiebeln, verjeht werben. Przenosiny in, pl. bas liebertragen, eig. bie beimführung ber Neuvermablten, ber jungen The-

frau zu ihrem Chemanne. Przenośnia -i, f. bie Mctapher. Przenośny -a, -e, a -nie, ad, me-

taphoriid.
Przeobrażać, e. nd. l. przeobrazió.
dk. 3. perwanteln, umwanteln,
umbilten; — się, r. fich verpuppen.

umbilben; — sie, r. fid verpuppen. Przeor -a, m. ber Brior. Przeorywać, st. nd. 2 przeorać, dk. 2. umpflügen, flürzen.

Przepad -u. m. d. przepadek; 1)
raś Werfallen eines Bfanbes; 2)
but. ber Volch, ein Untraut.
Przepadać, st. nd. 1. przepaść, dk.
2. burdfallen, verfalen, werfalen
ben; (w ziemię) einflürzen;
(deszez przepaduje) bann unb
wann, ein wenig regner.

Przopalać, st. nd. 1. przepalić, dk. 3. 1) burdbrennen; 2) abzieben, befilltren; 3) (ben Ofen) zu flare beizen. Przepalanka -l, f. ber abgezogene Przeparzyć, st. dk. 4. burdbrüben;

(fig.) einen berben Sieb verseben. Przepaść -i, f. ber Abgrund. Przepaska -i, f. bie Binbe, ber

Gurtel. Przepasywać, st. nd. 2. cz. przepasać, dk. 2. umgurten.

Przepedzać, st nd. 1. przepedzie, dk. 3. 1) burdsteiben, vorbei trei-

ben; 2) verleben, zubringen. Przepęknąć, st. dk. 2. przepękać, nd. 1. bernen, aufplagen; (wrzód, aufgeben.

Przepelniac, st. nd. 1. przepelnie, dk. 3. überfüllen, ju volt machen.

Przepelnienie -ia. n. bie llebere füllung. Przepelzac, st. nd. 1. przepelznac.

dk. 2 burdfrieden. Przepiekać, st. nd. 1. przepiec, dk.

2. burchbaden, burchtraten. Przepieprzyć, st. dk. 4. przepie-

przae, nd.cz. 1. verpfeffern, gu ftart pfeffern. Przepierać, st. nd. 1. przeprzeć, dk. 2. 1) burdbringen; 2) - sie, r.

mit einanber habern, ftreiten; miberlegen. Przepijac, st. nd. 1. cz. przepić, dk. 3. 1) verfaufen, vertrinfen; 2) es mit einem aufnehmen im Erin-

fen. [len; v. pilowac. Przepilować, st. dk. 2. purchiei-Przepiórka -i, f. bie Bachtel; d przepióreczka.

Przeptórzyk -a, m. bas gaufbuhn.

Przepis -u, m, 1) bie Abidrift; 2) bie Boridrift, Berorbnung. Przepisywać, st. nd. 2. cz. prze-

pisae, dk. 2. 1) abidreiben; 2) vordreiben.

Przepisywacz -a, m. ber 21bfdrei. Przepłacać, st. ad. 1. przepłacić, dk. 3. ju theuer bezahlen.

Przeplatać, st. nd. 1. przepleść, dk. 2. burchflecten, burchmeben.

Przepłókiwać, st. nd. 1. przepłókac, dk, 2, ausipulen. fcen. Przepłoszyć, ot. dk. 4. pericheu-Przeplynac, st. dk. 2. przeplywac, nd. 1. burdfliegen, burdidwimmen, porbeifliegen, porbeifcwimmen: binuberichiffen, binuberfdwimmen. Przepływ -u, m. bas Durchichwim.

men, Durchichiffen. Przepocić, st. dk. 3. (sie.) burd-

fchwigen. Przepomnieć, st. dk. 2. przepo-

minac, nd. 1. vergeffen. Przepomódz, sł. dk. 2. przepoma-

gac, nd. 1. vermogen; - sie na co. es enblich bagu bringen, etmas erreichen qu fonnen. · Przepościć się, st. dk. 3. r. eine

Beitlang faften, burchfaften, fich geboria ausbungern. Przepotnieć, st. dk. 2. vom Schweiß

burchbrungen fein.

Przepowiadać, st. nd. 1. przepowiedziec, dk. 2. 1) porfagen; 25 vorberjagen, guvorfagen. Przepowiednia -i, f. bas Borber. fagen, ber Borbote. lfagenb. Przepowiedni -ia, -ie, a. vorber-Przepraszac, sł. nd. 1. przeprosic, dk. 3. abbitten, um Bergei. bung bitten. Przeprawa -y, f. bie Ueberfabrt,

bas lleberfegen.

Przeprawiać, st. nd. 1. przeprawic, dk. 3. binuberführen, über. feben, burchfubren; - sie, r. fich überjegen laffen, einen Ort raffi. fraffirbar.

Przeprawny -a, -e, a. wegiani, Przeprawować, st. dk, 2. perprogeittren. Berfobnung. Przeprosiny -in, pl. bie Abbitte, Przeprowadzać, st. nd. 1. przeprowadzić, dk. 3. 1) binuberfub. ren, - leiten; 2) burchfegen; 3)

- sie, r. fich uberfiebeln, unigieben. Przeprząg -egu, m. ber Ilmfpann, bae limfrannen.

Przeprzągać, sł. nd. 1. przeprządz. dk. 2. umirannen.

Przepuszczac, st. nd. 1. przepuscie, dk. 3. 1) burchlaffen, vorbei geben laffen; 2) burchfeiben; 3) nach. fichtig fein, vergeiben, vergeben. Przepych -u, m. ter gurus, Brunt,

bie Bracht. Przepychać, st. nd. 1. przepchnać. dk. 2. burchftogen, burchfteden. Przepyszny -a, -e, a. -nic, ad.

pradtig, pradtvoll, glangenb. Przerabiac, st. nd. 1. przerobic, dk. 3 umarbeiten, umichaffen, bearbeiten, burdnehmen, burdarbeiten.

Przerastać, st. nd. 1. przerość, -osnac, dk. 2. 1) übermachfen, im Buchfe einen übertreffen; 2) burch. madifen.

Przerażać, st. nd. 1. przerazić, dk. 3. burdbringen, rubren, verleben. befturgt machen, empfinblich treffen, Przerazenie -ia. n. bie Beffirrung bas Durchbritgen.

Przerażliwy -a, -e, a. -wle, ad. burdbringenb.

Przerebla -l, f. bie Gismubne, Bate. Przesiąkać, of ad. 1. przesiąknąc, Przerwa -y, f. 1) ber Durdibrud, Big; 2) bie Lude; 3) bie Unterbredung.

Przerwisty -a, -e, a. fluftig, voller

Beidnung. Rlufte, Riffe. Przerys -u, m. bie Copie einer Przerysować, et. dk. 2. geichnend abfopiren, abzeichnen.

Przerywać, st. nd. 1. przerwać, dk. 2. 1) burdreißen, burchbrechen, gerreigen ; 2) unterbrechen, foren,

in bie Rebe fallen.

Przerzedzać, st. nd. 1. przerzedzić, dk. 3. lichten, verounnen.

Przerzucać, st. nd. 1. przerzucić, dk. 3. bin und ber merfen, berummerjen . burdwerfen ; (zboze) umftechen.

Przerzynać, st. nd. 1. przerznąć, dk. 2 burchichneiben; - sie, r. burdbringen, fich burcharbeiten.

Przesaczac, st. nd. 1. przesaczyc, dh. 4. burchfidern , burchfidern laffen.

Przesąd -u. m. bas Borurtbeil. Przesada -y, f. bie Uebertreibung, bas Rumeitgeben.

Przesnilny -a, -e, a. -nie, ad. uber. trieben. Przesądny -a, -e, a. -nie, ad. aber-

glaubiid, voller Borurtbeile. Przesadzać, st. nd. 1. przesadzić, dk. 3. 1) umfegen, verfegen, uinpfiangen: (koniem) über etwas feben; 2) (kogo w czem) einen übertreffen; 3) übertreiben, ju meit

geben, ju viel von etwas nehmen, ober bingutbun. Przesalać, at. nd. 1. cz. przesolić,

dk. 3. perfalgen.

Prześcielac, st. nd. 1.cz. przesłac, dk. 2. 1) umbetten; 2) (co czem) beim Berpaden Strob ober beu baimifden legen.

Prześcieradło -a. n. bas Betttud.

ber Bettladen.

Przesiadać, st. nd. 1. przesiąść, dk. 2. fich mo anbers binfeben, von einem Bferbe auf's anbere fteigen. Przesiadywać, at. ud. 2. cz. przesiedziec, dk. 2. lange figen, eine Beitlang figenb gubringen; oft mo figen, ju figen pflegen.

dk. 2. burchbrungen merben, einfaugen.

Przesiedlać, st. nd. 1. przesiedlić, dk. 3. perfegen; überfiebeln; - sie. r. fich -

Przesiewać, st. nd. 1. przesiac, dk. 2. 1) burchfleben; 2) bagmifchen faen. (fiebte; v. wysiewki. Przesiewiny -in, pl. bas Durchge-Przesilac, of nd. 1. przesilic, dk. 3.
1) mit gu großer Kraft betreiben;

2) - sie, r. fich übernehmen, er-matten, fich ericopfen; (o chorobie) nachlaffen. Przesilenie -a, n. (choroby) bas

Dachlaffen ber Rrantheit, Die Rrifte. Przesiodlać, st. dk. 2. umfatteln. Przeskakiwać, st. nd. 2. cz. prze-

skoczyć, dh. 4. burchibringen, binüberforingen, berüberfpringen. Przeskok -u. m. bas Ueberfpringen,. ber Sprung.

Prześladować, et. nd. 2. verfolgen. Przesladowca -y, m. ber Berfol-Ifolgenb, Berfolgunge .. Prześladowczy -a, -e, n. ber-Przesladowanie -a. n. bie Berfolgung.

Przeslągwa -y, f. bot. ber Geibelbaft, Bolfebaft, ber Bergpfeffer; v. wilcze lyko, (Rellerhale).

Przeslawny -a, -e, a. 1) febr beruhmt; 2) berüchtigt. Przeslenic, et. dk. 3. überfeben, nicht

mabrnebinen. Przeslica -y, f. ber Rodenftod. :

Przesliczny a, e, a. munber fcon, febr icon.

Przesliznąć się, st. dk. 2 burchglitiden, vorüberglitiden. [fraut. Przestka -1, f bot. bas Rannen-Przesto -a, n. bas gach, ber 3mifcenraum swiften zwei Bear

Raunpfahlen. Przesłodzić, st. dk.3. przesładzać, dk. 1. ju füß maden.

Przesłuchać, st. dk.1. przesłuchiwac, nd. cz. 1. 2. überhoren, verboren.

Przestyszeć się, sł. dk. 4, r. fich perboren, nicht recht beren. Prześmiewać się, st. nd. 1. r. 409

einen tudtig burdhedeln, über jemanten fpotten. Przesinrodzić, st. dk. 3. ftantern.

Przesmyk -u, m. ber Engraß. Przespac, et. dk. 2. verfclafen,

burdichlafen; - sie, r. ein menig ruben.

Przespieg -u, m. bas Musfpioniren. Prześpiegować, st. ud. 2. ausfpioniren, austundicaften.

Przestanek -nku, m. bas Aufboren: bez przestanku, ad. obne Aufho. ren, unaufborlich.

Przestąpienie -ia, n. bie Uebertretung; v. przestępstwo.

Przestarzulość -i.f. bie Beraltung. Przestarzeć, st.dk. 2 peralten; prze-

starzaly -a, -e, p. veraltet. Przestawać, st. nd. 1. przestać,

dk. 2. 1) aufboren, innehalten ; 2) fich begnugen, etwas babei bemen-ben, beruben laffen; 3) z kinn, mit jem. umgeben, verfebren, Umgang pflegen; 4) - sie, burch ju langes Steben verberben; überreifen.

Przestawiac, et. nd. 1. przestawić, dk. 3. umfegen, umftellen, verjegen. Przestęp -u, m. bot. bie Baunrube, ber bunbefurbig.

Przestępny -a, -e, a. übertretenb. überfdreitent; - rok, bas Schalt. jahr, (auch rok przybyszowy),

Przestępować, przestępywać, st. nd. 2. cz. przestąpić, dk. 3. ubertreten, überfchreiten.

Przestępstwo -n, n. v. przestąpienie, bie Uebertretung. Przestka -i, f. bot. ber Tannenme.

bel, Tannel. Przestrach .u. m. ber ploBliche

Schred, bas Gridreden. Przestrajné, st. nd. 1. przestroić,

dk. 3. umftimmen, anbere ftinimen, Przestraszać, st. nd. 1. przestraszyc, dk. 4. erfcreden, Schreden einjagen.

Przestroga -l, f. bie Barnung. Przestronny -a, -e, a. -nie, ad. ge-

raumig, weit.

na Przestrzał, ad. burd unb burd. Przestrzegać, sł. nd. 1. przestrzedz, dk. 2. marnen, auf etmas aufmert. fam maden; - sie, r. (czego) fich forgfaltig buten.

Przestrzelać, st. nd. 1. przestrzelic, dk. 3. burchfdiegen, burd unb burd fdiegen. mache. Przestrzelon -u, m. bot. ber Durdi-

Przestrzeu -i, f. ber Raum, ein großer unbegrangter Raum. Przestudzić, st. dk. 3. emas, ein

menig abfühlen.

Przestwor -u, m. v. przestrzen. Przestworność -i, f. bie Berau-

Przestworny -a, -e, a. -nie, ad. geraumig, weit. ifalten. Przestygnąć, of. dk. 2 ein weniger. Przesuwać, at. nd. 1. przesunąć, dk. 2. binuberichieben, burdicie.

ben; - sie, r. vorüber, porbeiichleichen. Przesuszać, at. ad. 1. przesuszyć,

dk. 4. 1) ein wenig abtrodnen; 2) gu febr abtrodnen, trodnen laffen. Przeświadczać, st. nd. 1. przeswiadczyć, dk. 4. się, r. fich uber-[lid, (Titel). Przeswietny -a, -e, a. bochlob. Przesycać, st. nd. 1. przesycić. dk. 3. überfattigen.

Przesylac, st. nd. 1. cz. przesłac, dk, 2. überfenben, überfdiden, Przesylke -i, f. bie Cenbung, Ue. berfenbung.

Przesypywać, st. nd. 2. cz. przesypac, dk. 2. 1) aus einem Gefaff in's anbere icutten, umichutten; 2) bagmifden icutten.

Przeszczekoć, st.dk. 1. überichreien, Przeszkadzać, et nd.1. przeszkodzic, dk. 3. fteren, binbein. Przeszkoda -y. f. bas Sinbernis,

bie Berbinberung, Storung, Przeszkodny -a, -e, a, binberlich, fterene.

Przeszlo, ad. mehr ale, über. Przeszloroczny -a, -e, a. porfabrig. fbeit. Przeszlość -i, f. bie Bergangen. Przeszly -n. -e. a. vergangen, ver-

floffen; ebemalig, vorig. Przeszperac, st. dk. 1. burchfuchen, burditobern; v. szperac.

Przeszywać, st. nd. 1. przeszyć, dk. 4. 1) burdnaben, fteppen; 2) burdfteden, burdbohren, burd. ichießen.

Przetacznik -u, m. 60t. ber Chrenpreis; v. przerwan. (Baffieb. Przetak -u, m. v. rzeszoto, bos Przetapiac, st. nd. l. przetopić, dk. 3. umichmelien.

Przetłómaczyć, st. dk. 4. überfeten, verbolimetiden; v. tłómaczyć. Przeto, ad. raber, begwegen, barum;

folglich, mithin.

Przetorować, st. dk. 2. ben Beg bahnen, brechen; v. torować.

Przetrącać, sł. nd. 1. przetrącić, dk. 3. burchstofen, entzweifdlagen, zerfolagen. Przetrawny -a, -e, a. -nie, ad. vers Przetrwać. sł. dk. 1. ausbalten,

ausbauern; v. trwać.
Przetrwonić, st. dk. 3. verjchmen-

ben, vergeuben; v. trwonić. Przetrząsać, et. nd. l. przetrząść, -snąć, dk. 2 burchfchutteln, unter-

fuchen.
Przetrzymać, el. dk. 1. przetrzymywać, nd. cz. 2. aushalten, bin-balten, baltene ausbauern; langer

aushalten ale ein auberer. Przeiwarzać, sł. nd. 1. przetworzyć, dk. 4. unifajfen, umbilben. Przetyczka -i, f. ber Durchstecker, Bfeifenraumer; ber Jahnstocker; v. wykluwaczka.

Przetykać, st. nd. 1. przetknąc, d/. 2. burchfteden, burchfteden,

einfabeln. Przeuczyć, się, et. dk. 4. r. 1) verlernen; 2) fich überftubiren, über-

flug werten.
Przewaga -i, f. bas llebergewich.
Przewalać, st. dd. l. przewalić, st.
Przewalać, st. dd. l. przewalić, st.
3. berûber, pimóberwólgen; - się,
r. fich berumiwólgen; v tarzać się,
Przewarzć, st. dd. l. przeważyć,
dk. 4. l) úberwicgen, burchwólgen,
glűberwicgen, bi Cherbanh behalten, nehmen. Jűberwicgen.
Przeważny -a, -e, a. -zinie, ad.

Przewidywać, st. nd. 2. przewidzieć, dk. 2. porperieben. Przewielebny -u, -e, a bocepr-

warbig, homwarbig, (Titel).

Przewiercać, st. nd. 1. przewier-

Przewiercać, sł. nd. 1. przewiercić, dk. 3 burdbohren. Przewiercien -ia, m. bot. bas

Beigblatt; v. przerwipęp.

Przewieszać, st. nd. 1. przewiesić, dk. 3. quer über etwas bangen. Przewietrzać, st. nd. 1. przewietrzyć, dk. 4. lüften, burmlüften. Przewiéw -u, m. eln freier Luftgug, ber Jug.

Przewiewać, el. nd. 1. przewiac, dk. 2. purdywchen.

Przewiezisty -a, -e, a. langgefiredt, geferbt, (wie bie Infetten); fcblant.

Przewięzywać, st. nd. 2. przewiązać, dk. 2. umbinben, mitten burdbinben, unterbinben.

Przewijac, st. nd. 1. przewinac, dk. 2. 1) anbers einwideln; 2) sig, r. vorbeigeben, fonell vorbellaufen, berumftreichen.

Przowinienic -ia, n. bie Berfdulbung, bas Bergeben.

Przewiniać, et. nd. 1. przewinić, dk. 3. perfdulben, permirten.

Przewickać, przewióczyć, st nd. 1. 4. przewiec, dk. 2. 1) binűberfalepren; 2) verzőgern; 3) vebnen, in bie Lánge zieben; 4) — się, z. fich umilieben, verlieben.

Przewloka -i, f. 1) bie Bergogerung, ber Bergug; 2) bot, bie Rebenbolbe.

Przewodnica v, f. ber erst Sonntag nach Oftern. Anfübrung. Przewodnictwo-a, n. bie Kübrung. Przewodniczy -a, -e, a. leiten, füßrenb. [ren, leiten, anleiten. Przewodniczyć, st. nd. 4. anfüß-Przewodniczyć, st. nd. 4. anfüß-Przewodniczyć, st. nd. 4. anfüß-Przewodniczyć, st. nd. 4. anfüß-Przewodniczyć, st. nd. 4. anfüß-Brzewodniczyć, st. nd. 4. anfüß-Brzewodniczyć, st. nd. 4. anfüß-Brzewodniczyć, st. nd. 4. anfüß-Brzewodniczyć, st. nd. 4. anfüßprzewodniczyć, st. nd. 4. anfüßst. nd. 4. a

Przewodzić, A. nd. 3. przewiesc, nd. 2. 1) befehligen, anführen; 2) (nad kini) bie Oberhand behaupten; 3) ben Eon angeben.

Przewoz -u, m. bie lleberfahrt, bas lleberfeben, bie lleberfuhr.

Przewozić, st. nd. 3. przewieżć, dk. 2. über ein Waster finüberfahren, überseten. Sährtnecht.
Przewozowe, przewożne -ego, n.
bas Kähracib.

Przewozowy -a, -e, a. Transport.
Przewracać, st. nd. 1. przewrócić,
dk 3. 1) umfehren, umwenben;

413

Przewrotność -i, f. bie Berfebri-

heit. ffehrt, verbreb:. Przewrotny -a, -e, a. -nie, ad. per-

Przewyborny -a, -e, a. -nie, ad. gang portrefflic.

Przewyżka -i, f. 1) bas Ueberge-wicht; 2) bie Differeng, ber Unterichieb; ber lleberichuß; v. superata. Przewyższać, st. nd. 1. przewyższyc, dk. 4. übertreffen, überfteigen. Przez, prp. burd, vermittelft, über. Przezacny -a, -c, a. hoch anfebn. lich, febr geehrt,

Przezegnać, st. dk. 1. fegnen: sie, r. bas Rreng ichlagen, fich befreugigen. [ten.

Przeziebić, się, ot. dk. r. 3. fic erfal-Przeziepie, się i.a., bie Grfdiung.
Przezimować, st. dl. 2. überwintern. [wage, bet Defmet.]

Janfen; itd. 3 dls Bartifel,

Langer, itd. 3 dls Bartifel, Przeemlan -u, m. bie Conell. gerbunden mit Abjeftiven, bebeu-Przeznaczać, et. nd. 1. przezna- et es fo viel als: ein wenig, etczyć, dk. 4. bestimmen. [mung. pas, febr; np. przystary, ein wenig

Przezorność -l. f. bie Borficht. Przezorny -a, -e, a. -nie, ad. por-brannt.

fictia.

Przezroczystość -i, f. bie Durch-nehmen; 2) abortiren, fictigleit.

burdfichtig.

Przezuwać, st. nd. 1. przezuć, dk. rzybijne, st. nd. 1. przybić, dk. 3. 2. bie Soube ober Stiefeln wech- 1) anichlagen, annagein; 2) feft. feln.

Przezuwać, st. nd. 1. przeżuć, dk. gnianten. 2. 1) mieterfauen ; 2) vorfauen. Przezuwacz -a,m ber Bieberfauer. Weberfamm.

Przezwisko -a, n, ber Beiname, rzybitka -i, f. 1) cer 3ufchlag; 2) Spigname.

Przezwyciężać, st. nd. 1. przezwy-?rzyblizać, st. nd. 1. przyblizyć,

leben.

benennen.

Przád - 2, a. v. przodek, 1. Przoces, m. 1) -ilku, bas Borbere, Burgerfleig. ber Berbertheil; przodkiem, ad. rzybrzeze -a, n. bas Ruftenland Dera seru; ber Borrang; 2) pie Ruftengegenb.

-os. we. Borfabre, Abnbert.

2) (oczy) verbreben; 3) burchfto Ppdkara -, f. (u armaty) ber bern, über ben Saufen werfen. Arberfarrei bei ber Ranone, in bi bie Labungen finb.

Podkowai, et. nd. 2. vorausge. h, vorangeben. [befinblich. Podkowy -a, -e, a. Botter. porn Podown'k -a, m. ber Borberinn, ber Boriduitter.

ktyk -a, d. prztyczek -czka, ber Rafenftuber.

ttykac, st. nd. 1. cz. prztyknąc, i. 2. 1) ein Anipeden folagen, analgen; 2) von ber Bfanne ab. rennen, ohne los uichiegen.

zy. 1) prp. bei, neben, an; 2) ale ngertrennliche Brarofition in Berbinbung mit Beinvortern bat & bie Bebeutung ber Unnaberung: ergu., berbei., an., ju.; np. przy-Przeznaczenie-ia, n. bie Beftim- alt; przykwasny, etwas faner; przypiekly, ftarf -, febr ange.

Itige. rzybierać, et. nd. 1. przybrać, dk. Przezrocze -a. n. bas Durchid. 2 1) bagunehmen, gunehmen, an-

rzybieżeć, przybiedz, st. dk. 2. Przezroczysty -a,-e,a. - ście, ad. przybicgać, nd. 1. herbeilaufen, berangelaufen fommen.

ftogen, quichlagen; 3) (do brzegu)

Przybijaczka -i, f. v. plocha, ber

ber Bfropfen gum Paben.

ciezye, dk. 4, überminten, befiegen, dk. 4. naberruden, annabern; -Przezyć, st. dk. 4 burchleben, über. sie, r. fic nahern. Przybliżenie ia, n. bie Unnabe-Przezywać, et. nd. 1. przezwać Przyboczny -a, -e, a. Reben., Get. dk. 2 einen Spottnamen geben, ten., an ber Geite befinblich; straz przyboczna, Die Leibgarbe.

frzybruk -u, m. bas Trottoire, ber

rzybrzezny -a, -e, a. Ruftene.

416

415 Przybudować, st. d. 2. anhen, bingubauen.

Przybuś -iu, m. = sonski con. bot, bas Blugfchafthiu; v. szyp Gintfen. rzeczny. Przybycie -ia, n. bie Infunf bas Przybysz -a, m. ber Vinfommla.

Przybyszowy -a, -e, a eingeal. tet, Chalte; -wy rok, mas Smaltjahr; v. przestępny.

Przybytek -tku, m. 1) bas hiutommen, bie Bunabme, bern-wache; 2) bie Bohnung bes on, bie Stiftshutte, bas Beiligthi. Przybywać, st. nd. 1. przybydk, 1) anlangen, antommen; 2) jubmen, machfen, bingutommen. Przychod -u, m. bie Ginnahmens

Gintominen. Przychodni ia, -ie, a angefomm, Przychodowy -a, -e, a. Ginfu-; clo -we, ber Giufubrzoll.

Przychodzie, st. nd 3. przyj. dk. 1) fommen, anfommen (mol);

przyjść komu na to, że -, t femanbem fo meit fonimen, b: przyjść do siebie, ju fich fomm, mieber gefund merben, genej; 2) muffen; przyjdzie mu zebr. er mirb noch gulest betteln muff. Przychodzień -dnia, m. ber 2.

fommling. Przychować, st. dk. 1. (sobje o noch niehr aufziehen, g. B. Gma. Przychowek -wku, m. bie Bujud,

ber Bumachs.

Przychylać, st. nd. 1. przychyli, dk. 3. binneigen; - sie, r. fich no gen; (do czego), fich genrigt je gen, beitreten, beipflichten, gema. [Beneigther

Przychylnose -i, f. bie Buneigun, Przychylny -a, -e, a. -nie, ad, g. neigt, jugethan.

Przyciągać, et nd. 1. przyciągną, dk. 2. angieben, an fich gleben, beangieben.

Przyciąganie -a, n. bie Attractio. Przycień -ia, m. ber Rebenichatte. Przycies -i, f. bie Schwelle, Unter lage eines holgernen Bebaubes. Przycinac, et nd. 1. przyciąć, di.

2. 1) (co), etwas bicht al hauer, abidneiben; (pioro) aufpinen, ale

fpigen; 2) (zeby) jufammen bei-gen; (komu) auf einen fticheln, einem bart antworten, jemanbem einen Seitenbieb verfegen (fig.). Przycinek -nku, m. bie Stichelei,

Stichelmorte. Przycisk -u, m. ber Drud, Rach.

brud, Mecent. Przyciskać, sł. nd. 1. przycisnąc, dk.2. bruden, anbruden, aufbruden; bebruden, gwingen. Przyemić, st. dk. 3. etwas verbun-Przyczajić się, st. dk. 3. r. fich auf

bie Lauer ftellen, laufchen, fich buden, fich nieberbiiden. Przyczepiać, st. ud. 1. przyczepić, dh. 3. anhafeln; - sie, r. fich anbangen, anhafelu, anflammern.

Przyczepka -i. f. bie Unflammer, bad Unbangfel. Przyczepny -a, -e, a. febr emfig,

arbeitfain. Przyczyna -y, f. bie Urfache, ber Grune Die Beraulaffung.

Przyczyniac, st. ud. 1. przyczynie, dk 3. sie, r. za kim, fich fur je. mano vermenten; do czego, ju etmas beitragen, mitmirfen.

Przydawać, st. nd. 1 2 cz. przydac, dk. 1. 1) bingugeben, .fugen, .feben; bagu thun, beigeben, jugeben, beiorbnen; 2) - sie, do czego, ju etwas brauchbar fein, nuben, paf-

Przydatek -tku, m. bie Bugabe, ber Bufat, bie Beilage.

Przydatkowy -a, -e, a. 1) bingugefest, bingugethan; 2) Bugabe. Przydatność -i, f. bie Tauglichfeit,

Brauchbarfeit. Przydatny -a, -e, a. brauchbar ju etwas, tauglid, nutlid.

Przydeptywać, st. nd. cz. 2. przydeptac, dk. 2. niebertreten, auf etmas treten ; - trzewik, ben Schuh binten niebertreten, abtreten.

Przydomek -mka, m. ber Beiname. Przyduszać, st. nd. 1. przydusić, dk. 3. 1) nieberbruden; 2) bampfen, erftiden. Imifchen.

Przydybac, st. dk. 2. ertappen, er-Przygana -y, f. v. nagana, ber Itbel: v. przyganiać

Przyganiac, st. nd. 1. przygnac, dk.

2. berbeitreiben, berantreiben, nach Saufe treiben; v. przypedzie, dk. Przyganiac, st. nd. 1. przyganic, dk. 3. tabein, ausseben, ausnellen; - komu, fich über jemanren auf.

halten.

417

Przygarbiać, st. nd. 1. przygarbić, dk. 3. nieberbeugen, nieberfruinmen; - sie. r. fich nieberbuden, fich ein wenig nieberbuden. Przygarniac, st. nd. 1. przygarnac,

dk. 2. an fich fcarren, ju fich binfcarren.

Przygaszać, st. nd. 1. przygasić, dk. 3. auslofden, bampfen. Przyginac, ot. nd. 1. przygiąć, dk.

2. anbiegen, nieberbiegen. Przyglądać, st. nd. 1. przyjrzeć, dk.

2. sie, r. betrachten (fortmabrend, aufmertfam).

Przygluszać, st. nd. 1. przygluszyć. dk. 4. betauben.

Przygnębiać, st. nd. 1. przygnębić, dk. 3. bebruden, unterbruden, nie. berbruden.

Przygoda -v, f. 1) ber Bufall, bas Greigniß; 2) bae Dingefchid, Ber.

banquis. Przygodny -a, -e, a. 1) poffenb. tauglich ; 2) jufallig.

Przygorewać, st. nd. cz. 1. przygorzec, dk. 2. 1) verfengen, verbrennen (intr.); 2) anbrennen, angebrannt merben

Przygorzknąc, st. dk. 2 etwas bitter werben, einen bitterlichen Weichmad befommen, rangig merben.

Przygotowac, st.dk. 2. porbereiten, gurichten ; - sie, r. fich vorbereiten. Przygotowanie -ia, n. bie Borbereitung. freitunge. Przygotowawczy -a, -e, a. Borbe-Przygrywać, et. nd. 1. przygrać, dk. 1. accompagniren, mit Dlufit beglei-

ten, Befang mit Dlufit begleiten. Przygryzać, st. nd. 1. przygryżć, dk. 2. 1) gubeißen; 2) -- wargi, fich in bie Lippen beigen.

Przygrzewać, st. nd. 1. przygrzać, dk. 2. aufmarinen, marmen. Przyimek -mka, m. bas Borwort,

Richtungewort, bie Brapofition. Przyjąc, v. przyjmować,

Przyjaciel -a, m. ber Greund.

Przyjacielski -a, -ie, a. Freundes. freundichaftlich.

Przyjaciolka -i, f. bie Freundin. Przyjazd -u, m. bie Antunft (du Bagen ober Pferbe).

Przyjain -i. f. bie Freundschaft. Przyjażnić, et. ud. 3. się, r. fic befreunden, mit femandem in grund.

icaft leben, vertraut fein. Przyjazny -a, -e, a. -żnie, ad. freundlich, freundschaftlich.

Przyjęcie -ia, n. bie Mufnahme. Przyjeinka -i, f. bot. Die Delbode. Przyjemność -i. f. bas Bergnugen, bie Unnebmlichfeit.

Przyjemny -a, -e, a. -nie, ad. angenchm.

Przyjezdźać, st.nd. 1. przyjechać, dk.2.antommen (gu Wagen, Bferbe). Przyjmować, st. nd. 2. przyjąć, dk 2. annehmen, aufnehmen.

Przyjść, v. przychodzić. Przyjście -a, n. vie Aufunft.

Przykaz -u, m. ein ftrenger Befehl, Przykazanie -ia, n. bas Webot; dziesięcioro przykazan, bie jehn Gebote Gotten

Przykazywać, st. ud. cz. 2. przykazac, dk. 2. anbefehlen, gebieten. Przykład -u, m. 1) bas Beifpiel; 2) ter Unidlag ant Gewehr.

Przykładać, st. nd. 1. przyłożyć, dk. 4. 1) anlegen, bingulegen; 2) anfcblagen, auflegen, beilegen; 3) (pieczęć), auforuden; 4) - sie do czego, wogu beitragen, Antheil woran nehmen. Przykładność -i, f. bie Mufterhai. Przykładny -a. -e. a. -dnie, ad. mufterhaft, exemplarifch.

Przyklejć, st. dk. 3. przyklejać, nd cz. 1. anleimen.

Przykiekac, st. nd. 1. przyklęknąć, dk. 2. nieverfnieen. Rellant. Przykomorek -rka, m. bas Deben-Przykop -u, m. ber Laufgraben. Przykopać, st. dk. 2. przykopywac,

nd. 2. noch bagu graben. Przykować, st. nd. 1. przykuć, dh. 2. aufdmieten.

Przykraszać, st. nd. 1. przykrasić, dk. 3. 1) beichenigen; 2) etwas Gett nod bagu thun.

Przykrawać, st. nd. 1. przykroić, dk. 3. jufchneiben.

Przykrecać, st. nd. 1. przykrecić, dk.3. jubreben, brebend jujammengieben.

Przykrepować. st. dk. 2. feft ju-

Przykrócić, st. dk. 3. (czego), ets was fürger machen, ichmalern; — (wedzidla), angieben; (fig.) — komu, jemanbem ben Daumen aufs Auge fegen.

Przykrość -i, f. 1) bie Steilheit; 2) bie Befchwerlichfeit, Berbrieglichfeit, Unannehmlichfeit, Biber-

martigfeit, ber Berbruß. Przykry -a, es, a., kro, ad. 1) fieif, jähe; 2) läßig, beidwerlich, wibrig, gwolber, verbrieblich. [bedung, Przykrycie -in, n. bie Dede. Be-Przykrywadło -a, n. ber Dedel. Przykrycy sie, st. nd. 4. r. über-

brußig werben; (komu), jemanbem läftig werben, befchwerlich fallen. Przykupywać, ef. nd. 2. cz. przy-

kupić, dk. 3. jutaufen, noch mehr hingutaufen. Przylączać, st nd. 1. przylączyć,

dk. 4. (co do ezego) beilegen, binjufigen; — sie, r. (do ezego, kogo), fich aufchließen, anbangen, jugeilten.

Przylaczenie - ia, n. bi Beifdaung, ber Anfthin. [birg, tab Can-Przylajek - iku. m. tab Berge-Przylajek - iku. m. tab Berge-Przylajować, st. dk. 2. antineu. Przylanywać, st. nd. 2. przylamać, dk. 2. abbreden (bisht woran, ein wenia).

Przylaszozka -l.f. bot. bie Sumpfviole, bas Balbveilden.

Przylatać, st. dk. 1 aufliden. Przylatywać. st. nd. 2 cz. przylccieć. dk. 2. 1) herbeifliegen, angeflogen fomuncu; 2) rafch, eiligh herbeis, herzufommen, fommen,

herbeiciten. Schictel.
Przylaz -u, m. v. przelaz, ber Przylazić, st. ud. 3. przyleżć, dk. 2. berbeigefrochen femmen, berbei-

frieden, langfam ans, berbeitommen.

Przylbica -y, f. bie Sturmhaube.

Przylegać, et nd. 1. przyledz, dk. 2. anliegen, bicht anfallegen. Przyległose -l, f. bas Bubehor.

Przyległy -a, -e, a. anliegend, in ber Rabe liegend, gelegen.
Przylepiac, at. nd. 1. przylepic, dk. 3. antieben.

Przylepka -1, f. 1) bas Unflebfel; 2) ber Rauft, ein Brotfampchen. Przylewać, st. nd. 1. przylać, dk. 2. jugichen, bingugichen.

2. jugiepen, bingugieben. Proylowka -i, f. bas Bugiepen, bie Bugabe (bei Getrauten).

Przyignąć, st. dk. 2. 1) fich an etwas anbangen, antichen; 2) do kogo czego, (fig.) bangen an jemaub, etwas, gugethan fein; v. ignąć.

Przylizować, et. nd. przylizać, dl. 2. się, r. fich einfcmeideln, beliebt ju machen fuden.

Przylomek -inka, m. ein Brudftud, abgebrochenes Stud. Przylot -u. m. ber Anfug, bas heranfliegen.

Przylotny -a, -e, a. herbeifliegenb -fommenb.
Prylozyc, v. przykładać.

Przyluda -y, f bie Unlodung, Lodfreife, ber Reis. Przyludzać, of. nd. 1. przyludzić,

dk. 3. anloden, herbeiloden, angieben. [anfcweißen, Przylutować, of dk. 2. anlothen, Przymarzać, of. nd. 1. przymarzugć, dk. 2. anfrieren.

Przymawiac, et. nd. 1. przymówić, dk. 3 flicheln; — sig, r. komu, eine Anfpielung worauf machen, jemanbem feinen Bunfch ju verfteben geben.

Przymierzać, st. nd. 1. przymierzyć, dk. 4. jumeffen, anvaffen. Przymierze -a, n. bas Bunbnif, ber

Przyntieszać, st.dk. 1. przymieszywać, nd. cz. 1. hingumifcen, beimifchen.

Przymilae. et.nd. 1. przymilić, dk. 3. się. r. fich bei jemand beliebe machen, fich angenehm ju machen fuchen, freundlich thun.

Przymiot -u, m. 1) bie Eigenschaft, Befchaffenbeit; 2) bot. bie Rreugwurg, bas Rreugfraut; v. starzes. Przymiotnik -a,m. bas Gigenichafts. wort, Beimort, Przymiotowy -a, -e, a. abjectivijo.

Mriective. Przymocować, przymocnić, st.

dk. 2. 3. befeftigen, feft machen. Przymówka -i, f. bie Unfrielung; Die Stichelrebe.

Przymowny -a. -e. a. einer, ber feben gern anfpricht.

Przymrozek -zku, m. ein fleiner Nachtfreft.

Przymrużać, st. nd. 1. przymruzve. dk. 4. bie Mugen balb gubruden, aublingen. fern. Przymurować, ot. dk, 2. bingumau. Przynius -u, m. ber 3mang.

Przymuszać, st. nd. 1. przymusić. dh. 3. gwingen, notbigen.

Przymykać, st. nd. 1. przymknać, dk. 2. beranruden, annabern. Przynaglać, st. nd. 1. przynaglić,

dk. 3. (fehr) antreiben, nothigen. Przynajinniej, ad. menigftene, jum Wenigften.

Przynęcać, st. nd. 1. przynęcić, dv. 3. anloden, berbeileden. Przyneta -y. f. bie Bodipeije, ber

Reter, Reit. Przynosić, et. nd. 3. cz. przynieść, dk. 2. (berbei, bergu) bringen, bolen.

Przyobiecywać, st. nd. 2. cz. przyobiecać, di. 1. verfprechen, jufagen. Przyodziewać, st. nd. 1. cz. przy-

odziac, dk. 2 befleiben, anfleiben. Przyodziewek -wku, m. bie Rleibung, ber Ungug. Przyorywać, st. ud. 2. cz. przyorać.

dk. 2. einadera, berflügen. Przyozdabiac, st. nd. 1. cz. przyozdobić, dk. 3. periconern, aus-

fomuden. Przypadné, st. nd. 1. przypaść, dk. 2. 1) auf etwas ftogen, fallen; 2)

bergulaufen, bergutonimen ; 3) tref. fen, fallen, fommen. Przypadek -dkn. m. ber fall, 311.

fall, bas Greignin; przypadkiem, ad. gufallig, gufalliger Beife.

Przypadkować, st. nd. 2 befliniren. Przypadkowanie -la, n. v. deklinacya, bie Deflination, Abwand. lung ber Baupt-, Debenwerter, eie Beugung.

Przypadkowy -a. -e. a. -wo, ad. aufällig.

Przypalać, st. nd. 1. przypalić, dk. 3. (ein wenig) anbrennen.

Przypasywać, st. nd. 2, cz. przypasac, dk. 2. angurten, umgurten. Przypatrywać, st. nd przypatrzeć, dk. 2. sie, r. gufeben, gufchauen, betrachten.

Przypędzać, sł. nd. 1. przypędzić, dk. 3 antreiben, berbeitreiben.

Przypiecek -cka, m. bie Beimquer an einem Ofen, ein angemauerter Gip bicht am Dfen. Przypiekać, st. ud. 1. przypiec, dk.

2. 1) ftart anbaden, roften, ein menia anbraten; 2) komu, einem bart que feBen.

Przypierać, st. nd. 1. przyprzeć, dk. 2. anbruden, in bie Enge trei-

Przypinać, st. nd. 1. przypiąć, dk. 2. 1) anbeften, anfdmallen, anfteden, anlegen; enger fpannen; 2) (fig.) (komu latke), einem etwas anbangen, anfliden. fbifation. Przypis -u. m. bie Bueignung, De-Przypisek -sku, m. bie Rote, Anmerfung.

Przypisywać, st. nd. 2. przypisać. dk. 2. 1) etwas binguichreiben, noch mehr fchreiben ; 2) komu co. einem envas guidreiben; 3) dzielo, ein Werf gneignen, mibmen, bebiefren. Przyplacne, st. nd. 1. przyplacie, dk. 3. (für etwas) bugen.

Przypływ -u, m. v. wezbranie, 1) bae Singuftromen, Singufommen; bie Bunabnie; 2) bie Kluth. Przypływać, st. nd. 1. przypłynąć, dk. 2. 1) beranfdwimmen, bergu-

ftromen; 2) bingufommen. Przypodobać, st. dk. 1. się, r. komu, einem gefallen, fich beliebt maden. Przypodobanie -ia. n. bae Beliebt.

Przypołudnica -v, f. bie Dlittage. rube, tas Dittagsichlaften. Przypołudnie -ia, n. bie Beit furs

nach Mittag. Przyponiinac, st. nd. 1. cz. przy-pomniec, dk. 2. erinnern, in Gr.

innerung bringen.

Przyporządzać, st. nd 1. przyporzadzic, dk. 3. jurichten, jubereiten. Przypowiastka -i, f. 1) cin Sitten. fprud; 2) ein Dlabrden.

Przypowieść -i, f. eine Gleichnif.

rebe, Barabel.

Przypożyczać, st. nd. cz. 1. przypozyczyć, dk. 4 hinguleiben, noch

mehr leiben.

Przyprawa -y, f. bie Butbat, Burge. Przyprawiac, st. nd. 1. przyprawic, dk. 3. 1) anmamen, anjegen, auffegen, gubereiten; 2) (o co) um etwas bringen.

Przyproszyć, st. dk 4. beftauben, befcutten, bestreuen; v. proszyc. Przyprowadzac, st. nd. 1. przyprowadzić, dk. 3. guführen, berguführen, bin-, berbeiführen; (do czego) au etwas bringen.

Przyprząg -egu,m. bas Bugefrann,

ber Beiipann.

Przyprzągać, st. ud. 1. przyprządz, dk. 2. anfpannen, bei., binguipan-Beimagen. Przyprzążka -i, f. ber Beifrann, Przypsnąc, st. dk. 2. an emus anfleben.

Przypuszczać, st. nd. 1. przypuscie, dk. 3. julaffen; jugeben; szturm -, Sturm laujen, fturmen. Przypuszczenie -ia, n. bie Boraus. febung, Annahme, Sprothefe.

Przyrastać, st. ud. 1. przyrose, rosnac. dk. 2. anmachfen.

Przyroda -y, f. bas Angeberene, bie Przyskrzyniac, st. ud. 1. przyskrzy-

Ratur. Przyrodny -a, -e, a. 1) gleidartig, verwondt; 2) angeboren; 3) przyrodne rosliny, bot. bie Schmarober-Bflangen.

Przyrodzenie -ia, n. die Natur, angeborene Gigenthumlichfeit, Gi-

genichaft. Przyrodzony -a, -e, p. 1) angeborren, naturlid; 2) Ratur-; nauki

przyrodzone, bie Maturmiffenicaften. Przyrok -u, m. bas Befprechen.

Bezaubern; - zdjąć, entzaubern. Przyrostek -stku, m. 1) ber Musmuche, ein übergabliges Glieb;

2) ein Unbangfel, Unlaut.

Prz Przyrumienić, st. dk. 3. braun roften, anbraten. Przyrzeczenie -la, w. bie Bufage,

Berheißung. Przyrzekać, st. ud. 1. przyrzéc, dk.

2. gufagen, verbeißen, Przysada -y, f. bas Singufegen, Singufigen, ber Bufat.

Przysadzac, st. ud. 1. przysadzie, dk. 3. 1) anfegen, anlegen ; fa-

gen laffen; 2) bingutbun, bingufugen; - sie, r. anfeben. Przysadzać, et. nd. 1. przysądzić,

dk. 3. etwas gufprechen, gerichtlich querfennen. Przysiadać, st. nd. 1. przysieść,

dk. 2. sie, r. do kogo, fich neben einen binfegen. Przysiega -i, f. ber Gib, Schwur.

Przysięgać, st. nd. 1. przysiądz, dk 2. fdmoren, befdmoren, ben Gib, Schwur leiften.

Przysiegly -a,-e, 1) a. vereibet, geidmoren; 2) subst. -y, m. ein Bereibeter, Geidmorener. Przysiek -u, m 1) bie Cpipart;

2) v. sąsiek, Die Banfe, bas Sach in ber Scheune. Przysiewck -wku, m. bie Bufaat,

Beifaat, ale lobn ber Rnechte. Przysiężny -a, -e, 1) a. vereibet, gefdmoren, Gires.; 2) subst. -y, m ein Gefdworener.

Przysionek -nku, m. ber Borfaal, bie Borballe.

nic, dk 3. einflemmen. Przysładzac, st. nd. 1. przysłodzie,

dr. 3. füßer maden, Przysłowek -wku,m. bas Umftanbs. mort, Abverbium.

Przysłowie -ia, n. bas Spruchwort. Przysłowny -a, -e, a. fprudmert.

Przysłuchiwać, st. nd. 2. przysłuchae, dk. 1. sie, r. zuhoren, anboren. Przysluga -i, f. bie Befalligfeit, Dienfibezeigung, ber Dienft.

Przysługiwać, st. nd. 2. przysluzyc. dk. 4. sie, r. fich gefallig bezeigen, einem einen Dienft ermeifen. Przysmak -u, m. d. przysmaczek. ber Lederbinen.

Prz

426

Przysmażać, st. nd. 1. przysmazyc, dk. 4. pregeln, fdmoren.

Przyśnie, st. dk.3. sie, r. traumen.

im Traum erfdeinen. Przysporzać, et. nd. 1. przyspo-

425

rzyc, dk. 4. rermehren, vergregern. Przyśpieszac, st. ud. 1. przyśpieszyc, dk. 4. befchleunigen, forbern. Przyspieszenie -ia, n. bie Beichleu. nigung, Forberung.

Przyśpiewywać, st. nd. cz. 2. przyspiewac, dk. 1. bagu fingen, mit

Befang begleiten.

Przysposabiać, st. nd. 1. przy-sposobić, dk. 3. jurichten, jubereiten, vorbereiten. freitung. Przysposobienie -ia, n. bie Borbe-Przystan -i, f. ber ganbungeplas, Bufen.

Przystanie -a, n. v. przystąpienie, ber Beitritt, bie Beipflichtung.

Przystawać, sł. nd. 1. przystać, dk. 2. 1) beitreten, gutreten, ein-willigen; 2) feft anichliegen, anliegen, anpaffen; 3) fich beden (in ber Dathem.); 4) fich fchiden, giemen. Przystawiać, st. nd. 1. przystawić, dk. 3. anfeten, binfellen, binfeten. Przystęp -u, m. ter Butritt, Bu-gang. [feit.

Przystepność -i. f. bie Buganglich-Przystępny -a. -e, a. juganglich. Przystępować, A. nd. 2. przystą-pić, dk. 3. bingutreten, beitreten. Przystojność -i, f. ber Anftand, bie Unftanbigfeit, Boblanftanbigfeit.

Przystojny -a, -e, a, -nie, ad, 1) anftanbig, mobianftanbig; 2) moblgeftaltet.

Przystroie, et. dk. 3. auffdmuden, auspusen.

Przystrzygac, st.nd.1, przystrzydz, dk. 2. ein wenig abidueiben, bicht beiber Sautabicheeren, abichueiben. Przysuwać, st.nd.1. przysunąć, dk. 2. anruden,naber ruden,anfchieben. Przyswajać, st. nd. 1. przyswoic, dk. 3. fich aneignen, eigen maden. Przyświadczać, st. nd. 1. przyświadczyć, dk 4. beiftimmen, begengen, beftatigen.

Przyświecać, st. nd. 1. przyświćeie, dk. 3. einem leuchten gu etwas. Przysychać, st. nd. 1. przyschnać, dk. 2. an etwas antrodnen; trodnen. Przysylac, st. nd. 1. cz. przyslac, dk. 2. gufmiden, gufenben. Przysypywać. st. nd. 2. przysypać,

dk. 2. 1) guichutten; 2) noch mehr binguidutten.

Przyszczepka -i, f. ein Schubflic.

Przyszłość -i, f. bie Bufunft. Przyszty -a, -e, a. zufunftig, fomment. [fdrauben. Przyszrubować, st. dk. 2, feft an-Przyszycie -ia, w. bie Borfdube. Przyszywać, st. nd. 1. przyszyć,

dk. 4. 1) annaben; 2) voricuben. Przytaczac, st. nd. 1. przytoczyc, dk. 4. anführen.

Przytlumiac, st. nd. 1. przytlumić, dk. 3. bampfen, nieberbruden, er. ftiden.

Przytłumienie -ia, n. bie Unterbrudung, Dampfung. Przytomność -i. f. 1) bie Begen.

mart; 2) Geiftesgegenwart, Befinnung.

idmiegen.

Przytomny -a, -e, a. -nie, ad. gegenmartig, anwefenb, jugegen. Przytrafiać, st. nd. 1. przytrafie, dk. 3. sie, r. fich gutragen, treffen. Przytrzymywać, st. nd. 2. cz. przytrzymać, dk. 1. auf., aubalten. Przytulać, st. nd. I. przytulić, dk. 3. an fich bruden, jartlich umar-men; - sie, r. (do kogo) fich an-

Przytulek -lku, m. bie Buflucht, ber Buffucteort.

Przytulia -i. f. bot. bas labfraut; v. podlepczyca.

Przytwierdzac. st. nd.1. przytwierdzie, dk. 3. 1) befeftigen, feft anmachen; 2) befraftigen, beftati. gen. |Stichelei.

Przytyk -u, m. ein Stichelmort, bie Przytykać, st. nd 1. przytknąć, dk. 2. juftopfen; anfegen (3 2. an ben Munb).

Przyuczać, st. nd, 1. przyuczyć, dk. 4. an etwas gewöhnen. Przywabiac, st. ud. 1. przywabić,

dk. 3. berbeiloden, anloden. Przywalac, st. nd. 1. przywalic, dk. 3. bebeden, mit einem fcmeren Begenftand gleichfam gumalgen.

Psz Przyzywać, st. nd. 1. przyzwać, dk. 2. ju fich rufen, porforbern. Psalmista -y, m. ber Bjalmbichter.

Psalterz -a. m. ber Bfalter, bas

Praywara -v. f. ein Bebrechen, angeborener Rebler.

Przywdziewać, st. nd. 1. przywdziac, dk. 2. anlegen, umnebmen, lichfeit. angieben. Przywiązanie -ia, n. bie Anbang-

Przywiązany -a, -e, p. anbanglich,

augethan.

427

bung, bas Butbunfen, bie eigene In-[traumen. Przywidzieć, st. dk. 2. sie, bunfen, Przywilci -u. m. bas Brivilegium.

Przywitac, et. dk. 1. bewillfomm. nen, begrußen; v. witac.

Przywitanie -ia, n. Die Bewilltommnung, Begrügung.

Przywłaszczac, et. nd. 1. przywłaszczyć, dk. 4. fich zueignen, aneignen, beimeffen.

Przywłaszczenie -ia, n. bie Aneig. nung, Beimeffung. Przywodzen -y, m. ber Rabelefub.

rer, Anführer. beibringen. Przywodzie, st. nd. 3. anführen; Przywolywac, st. nd.2 przywołac, dk. 1. 1) berbeirufen; 2) porlaben.

Przywóz -u, m. bie Bufubr. Przywozić. st. nd. 3. przywieżć, dk. 2. ju 23agen, Schiff bringen,

mit. berbeibringen. Przywracać, st.nd. 1. przywrócić, dk. 3. mieberberftellen, wiebergu.

ftellen, jurudgeben. Przywrocenie -ia, n. bie Bieber-

berftellung. Przywykać, st. nd. 1. przywyknać,

dk. 2. gewobnen an etwas (nich). Przywykły -a, -e, a. angewobnt, gewohnt an etwas.

Przyznawac, st. nd. 1.2. przyznac, dk. 1. 1) juerfennen, guiprechen; 2) augefteben, gugeben, einraumen; 3) - sie, r. eingefteben, fich ju et.

mas befennen. Przyzwalac, st. nd. I. przyzwolic, dh. 3. eintrilligen, erlauben, fich etwas gefallen faffen.

Przyzwoitość -i, f. bie Anftanbig. feit, Boblanftanbigfeit. Przyzwoity -a, -e, a, -icie. ad. an-

ftanbig, gebührend, angemeffen. Przyzwyczajac, st. nd 1, przyzwycznic, dk. 3. angewohnen: - sie. r. fich -

Psianka -i, f. bot. ber Ract. Przywidzenie -ia. n. bie Ginbilichatten. Sunbejunge.

Psi -ia, -ie, a. Sunde, bunbifd. Psiarek -rka, m. ber Sunbemarter, Psiarnia -i, f. ber Sunteftall. Psiarz -a, m. 1) ber Sunbemarter;

Psalm -u, m. ber Bfalm.

Bialmbuch.

2) Sunbeliebhaber. Psik! i. ein Ruf bie Raten megau.

fdeuchen; (auch beim Diefen). Psikus -a, m. ber Streid, Schabernad.

Psina -v. f. psisko -a, n. ein armieliger, ichlechter bunb. Psocio, et. nd. 3. sie, r. fcaber-

naden, einen Streich frielen Psota -v. f.ber Schabernad, Muth.

mille. Psotnik -a, m. ein muthwilliger Menic.

Psotny -a, -e, a. muthwillig. Pstrag -ega, m. bie Forelle. l'strokacz -a, m. ber Tippelfifd. Pstrokaty -a, -e, a, ichedia, bunt-

ichedia. Pstrokosz -a, m eine Schede, feres bunte Thier. mutheblume. Pstrokrusz -u, m. bot. Die Bid. Pstrucha -y, f. eine (gewöhnliche wollene) buntgeftreifte Bettbede. Pstry -a. -e. a. bunt, fcedig.

Psirzye, st. nd. 4. bunt mamen bunt fomuden: - sie, r. fic -. Pstraykac, st. nd, 1. pstrzyknac, dk. 2. iprigen. berben. Psuć. st. nd. 2. psować, cz. 1. ver-Psykać, st. nd. 1. psyknąc, dk. 2.

gifchen, praffeln (vom naffen Bul-Psvt! i. pfit! pft! Pszezelnik 1) -a, m. ber Bienen. marter, Beibler: 2) -u. m. ber Bienengarten, bas Bienenbaus; 3) bat. ber Dradentopf; v. smo-

Pszczelny -a, -e, a. Bienen .. Pszczola -y, f. bie Biene. Pszczolojad -a.m. ber Bienenwolf,

eza glówka.

Immenwolf, Commermaufer. Pszenica -v. f. bot. ber Beigen.

Pszenny -a, -e, a. Beigen .. Ptak -a. m. ber Bogel. Ptastwo -a, w. bas Gebogel, Geffu-

gel, Febervieb.

Ptaszarnia -i, f. ptaszyniec -nca, m. bas Bugelbaus, ber Bogelbeerb. Ptaszek -szka, m. d. 1) bas Bogelchen; 2) ber lofe Bogel, luftige Bruber.

Ptasznictwo -a, n. ber Bogelfang; bas Begelftellen.

Ptasznik -a, m ber Bogelfanger, Bogelmarter.

Ptaszy, ptasi -a, -e, a. Bogele. Ptaszyna -y, f. d. bas Bogelein. Ptaszyniec -neu, m. bot. ber Bogelfuß; v. ptasia stopka.

Publiczność -i, f. bas Bublifum. Publiczny -a, -e, a. -nie, ad. offent-

Publikacya -i, f. bie öffentliche Befanninadung, Bublifation, Greffnung.

Publikować, st. nd. 2. öffentlich befannt machen, publigiren.

Puch -u. m. v. kwap, bie Mlaum-Ibauden. febern. Puchac, st. nd. 1. ruften, fart Puchacz -a. m. ber Uhu.

Puchlina -y, f. bie Befdmulft; -

Puchnac, st. nd. 2. auffdmellen, anfdwellen, fdmellen. ffeit. Pucolowatość -i, f. bie Bausbadig.

Pucolowaty -a, -e, a. bausbadig. Pudel -dla, m. per Bubel. Bubelbunb. Pudelko -a, n. d. ein Schachtelden.

Puder -dru, m. ber Buber. Pudlo -a, n. 1) bie Schachtel; 2) ber Bagen., Rutichen-Raften. Pudrować, et. nd. 2 puberu.

Pugilares -u, m. v. pulares, bie Brieftaide.

Puginal -u, m. ber Dold. Puhacz, v puchacz.

Puhar a,m ein großer Trintbecher, ber Botal. Puk -u, m. ber Rnall, Buff.

Pukac, st. nd. 1. puknac, dk. 2. flopfen, pochen, fnallen. Pukacz -a, m. ber Rlopfer, ein

Spnagogenbiener.

Pukawka -i, f. eine Rnallbuchfe.

Puklerz -a, m. ber Shilb. Pulap -n, m. Die Stubenbede: v. posowa. Pulchniec, st. nd. 2. loder merben.

Pulchność -i, f. bie Loderbeit: bas Mulm. Pulchuy -a, -e, a. mulmicht, loder.

Pulcik -a. m. bas Dabtifchen. Pulk -u, m. bas Regiment. Pulkownik -a, m. ber Dberft.

Pulnoc, v. polnoc. Pulpit -u, m. v. biorko, n. bas Bult. Puls -u, m. ber Buls.

Pulsowy -a, -e, a. Buls. Pumeks -u, m. ber Bimeftein.

Punkt -u. m. v. kropka, ein Bunft: d. punkcik, ein Bunftchen. Punktacya -i, f. bie Bunftation, ein Borvertrag. Punktualnose -I, f. Die Buuftlid.

Punktualny -a, -e, a. -nie, ad. punftlid. Pupka -i,f. v. lalka, bas Buppchen.

Purchawka -i, f. bot. ber Rugel. fdmanim. Purpura -y, f. ber Burpur.

Purpurowy -a, -c, a. Burpur-, purpurroth.

Puscizna -y, f. ber Rachlag, bie Berlaffenfcaft. Puslisko -a, n. ber Bruffriemen am

Bugfeil. Ginfiedlere. Pustelniczy -a, -e, a. einfieblerifc, Pustelnik -a, m. ber Ginfiebler.

Pustka -i, f. 1) ein wuft liegenber Drt, eine mufte Wegend; 2) pl. pustki, bie Leere, Debe; leer, obe, müst. Pustkowie - ,n. 1) eine mufte Bau-

ftelle; 2) eine einfame in ber Dabe eines Balbes gelegene Befigung. Pustolka-i,f ber Thurmfalfe, Banneumcher.

Pustość -i, f. bie Beere, Leerheit. Pustosz -a, m. 1) ber Bebriafer; 2) bie Affel; v. traez. Pustoszeć, st. ud. 2. mufte merben.

Pustoszyć, st. nd. 4. permuften, mufte maden. Pustoszyciel -a. m. ber Bermufter.

Pustota -y.f. ber llebermuth, Dluth. wille, Reichtfinn.

Pusty -a, -e, a. -sto, ad. 1) wuft,

Przywara -y, f. ein Bebrechen, angeborener Rebler.

Przywdziewać, sł. nd. 1. przywdziac, dk. 2. anlegen, umnehmen, angieben. lichfeit.

Przywiązanie -ia, n. bie Anbang-Przywiązany -a, -e, p. anhanglich,

angethan.

Przywidzenie -ia. n. bie Ginbil. rung, bas Butbunten, Die eigene An-Itraumen. Przywidzieć, st. dk. 2. się, bunten,

Przywilej -u, m. bas Brivilegium. Przywitac, st. dk. 1. bemillfomm. nen, begrußen; v. witac.

Przywitanie -ia, n. Die Bewill. tommnung, Begrugung.

Przywłaszczac, st.nd. 1. przywiaszezye, dk. 4. fich gueignen, aneig-

nen, beimeffen. Przywłaszczenie -ia, n. bie Anetg-

nung, Beimeffung. Przywodzen -y, m. ber Rabelefüb. rer. Unfubrer. beibringen. Przywodzie, al. nd. 3. anführen;

Przywoływać, st. nd.2 przywolac, dk. 1. 1) berbeirufen; 2) vorlaben.

Przywoz -u, m. bie Bufubr. Przywozić, st. nd. 3. przywierc, dk. 2. ju Bagen, Schiff bringen, mit., berbeibringen.

Przywracać; st.nd. 1. przywrócie. dk. 3. wieberberftellen, wiebergu-

ftellen, gurudgeben. Przywrocenie -ia, n. bie Bieberberftellung.

Przywykać, st. nd. 1. przywyknąc, dk. 2. gewohnen an etwas (nd).

Przywykły -a, -e, a. angewoont, gewohnt an etwas.

Przyznawać, st. ud. 1.2. przyznać, dk. 1. 1) querfennen, quiprechen; 2) jugefteben, gugeben, einraumen; 3) - sie, r. eingefteben, fich gu etmas befennen.

Przyzwalać, st. nd. 1. przyzwelic, dk. 3. einwilligen, erlauben, fich etwas gefallen laffen.

Przyzwoitość -i, f. bie Unftanbig. feit, Wohlanftanbigfeit.

Przyzwoity -a, -e, a. -icie. ad. anflaubig, gebührent, angemeffen. Przyzwyczajac, of nd 1, przyzwyczaic, dk. 3. angemobnen; - sie, r. fid -

Przyzywać, sł. nd. 1. przyzwac, dk. 2. gu fich rufen, porforbern. Psalm -u, m. ber Bfalm.

Psalmista -y, m. ber Bfalinbichter. Psalterz -a. m. ber Pfalter, bas

Bjalmbud.

Psi -ia, -ie, a. Sunde, bunbijo. Psianka -i, f. bot. ber Racht. [Bunbejunge. Psiarek -rka, m. ber Sunbemarter.

Psiarnia -i, f. ber Sunbeftall. Psiarz -a, m. 1) ber hundemarter;

2) Sunbeliebhaber. Psik! f. ein Ruf bie Ragen wegguideuden; (auch beim Riefen).

Psikus -a. m. ber Streich, Schabere nađ.

Psina -y, f. psisko -a, n. cin armieliger, ichlechter bunb. Psocie, et. nd. 3. sie, r. fcaber-

naden, einen Streich frielen Psota -y, f. ber Schabernad, Muth.

mille. Psotnik -a, m. ein muthwilliger Menfc.

Psotny -a, -e, a. muthwillig. Pstrag -ega, m. bie Borelle.

Pstrokacz -a, m. ber Tiprelfifd. Pstrokaty -a, -e, a, idedia, buntichedia. Pstrokosz -a, m eine Schede, jeres

[mutheblume. bunte Thier. Pstrokrusz -u, m. bot. bie Bis. Pstrucha -y, f. eine (gewöhnliche mollene) buntgeftreifte Bettbede. Pstry -a, -e, a. bunt, fchefig.

Psirzye, et. nd. 4. bunt machen bunt idmuden: - sie, r. fich -. Pstraykac, st. nd. 1. pstrzyknąc, berben. dk. 2. iprigen. Psuc, st. nd. 2 psować, cz. 1. ver-Psykac, st. nd. 1. psyknac, dk. 2.

gifchen, praffeln (vom naffen Bul-Psyt! i. pfit! pft! [ver). Pszczelnik 1) -a, m. ber Bienenmarter, Beibler; 2) -u, m. ber Bienengarten, bas Bienenbaus; 3) bot. ber Drachentopf; v. smo-

Pszczelny -a, -e, a. Bienene. Pszczola -y. f. die Biene. Pszczolojad -a, m. ber Bienenwolf,

cza główka.

Jumenwolf, Commermaufer. Pszenica -v. f. bot. ber Beigen.

Pszenny -a, -e, a. Beigen .. Ptak -a. m. ber Bogel.

429

Ptastwo -a, w. bas Wevogel, Beffugel, Tebervieb.

Ptaszarnia -i, f. ptaszyniec -nca, m. bas Bugelbaus, ber Bogelbeerb. Ptaszek -szka, m. d. 1) bas Bogel-

den; 2) ber lofe Bogel, luftige Bruber. Ptasznictwo -a. n. ber Bogelfang:

bas Brgelftellen. Ptasznik -a, m ber Bogelfanger, Bogelmarter.

Piaszy, ptasi -a, -e, a. Bogele. Ptaszyna -y, f. d. bas Bogelein. Ptaszyniec -neu, m. bot. ber Bo. gelfuß; v. ptasia stopka.

Publiczność -i. f. bas Bublifum. Publiczny -a, -e, a. -nie, ad. offente

Publikacya -i, f. bie öffentliche Betauntmadung, Bublifation, Gr. effnung.

Publikować, st. nd. 2. öffentlich befannt machen, publigiren.

Puch -u. m. v. kwap, bie Blaumfebern. [bauchen. Puchac. st. nd. 1. puften, ftart Puchacz -a, m. ber Uhu.

Puchlina -y, f. bie Befdmulft; wodna, bie Bafferfuct. Puchnac, st. nd. 2. auffdmellen,

anfdwellen, fcmellen. Pucolowatość -i, f. bie Bausbadig. Puculowaty -a, -e, a. bausbadig.

Pudel -dia, m. ber Bubel, Bubelbunb. Pudelko -a, n. d. ein Schachtelden. Puder -dru, m. ber Buber.

Puello -a, n. 1) bie Schachtel; 2) ber Bagen., Rutiden-Raften. Pudrować, et. nd. 2. pubern.

Pugilares -u, m. v. pulares, bie Brieftafde.

Puginal -u, m. ber Dold. Puhacz, v puchacz.

l'uhar a, m'ein großer Trinfbecher, ber Bofal. Puk -u, m. ber Rnall, Buff.

Pukac, st. nd. 1. puknać, dk. 2. flopfen, pochen, fnallen.

Pukacz -a, m. ber Rlopfer, ein Spnagogenbiener.

Pukawka -i, f. eine Rnallbuchfe.

Puklerz -a, m. ber Schilb. Pulap -n, m. Die Stubenbede; V.

Pulchniec, st. nd. 2. loder merten. Pulchnosc -i, f. bie Boderbeit; bas Mulm. Pulchny -a, -e, a. mulmicht, loder.

posowa.

Pulcik -a. m. bas Rabtifchen. Pulk -u, m. bas Regiment. Pulkownik -a. m. ber Oberft.

Pulnoc, v. pólnoc. Pulpit -u, m. v. biorko, n. bas Bult. Puls -u, m. ber Bule. Pulsowy -a. -e. a. Buls.

Pumeks -u, m. ber Bimeftein. Punkt -u, m. v. kropka, ein Bunft; d. punkcik, ein Bunttden.

Punktaeva -i. f. bie Bunttation, ein ffeit. Borvertrag. Punktualnose -i, f. Die Bunttlid. Punktualny -a, -e, a. -nie, ad. pünftlich.

Pupka -i. f. v. lalka, bas Buppchen. Purchawka -i, f. bot. ber Rugela fdmanim. Purpura -y, f. ber Burpur

Purpurowy -a, -e, a. Burpur-, purpurrotb.

Puscizna -v. f. ber Dachlag, bie Berlaffenichaft. Pustisko -a, n. ber Bruftriemen am

Bugfeil. Ginfieblere. Pustelniczy -a, -e, a. einfieblerifc, Pustelnik -a, m. ber Ginfiebler.

Pustka -i, f. 1) ein muft liegenber Drt, eine mufte Gegenb; 2) pl. pustki, bie Beere, Debe; leer, obe, mun.

Pustkowie - ,n. 1) eine mufte Bauftelle; 2) eine einfame in ber Dabe eines Balbes gelegene Befitung. Pustolka -i.f. ber Thurmfalle, Wanneuweber.

Pustość -i, f. bie Leere, Leerheit. Pustosz -a, m. 1) ber Bebrtafer; 2) bie Affel; v. tenez. Pustoszeć, st. nd. 2. mufte werben.

Pustoszyć, st. nd. 4. vermuften, mufte machen.

Pustoszyciel -a. m. ber Bermufter. Pustota -y.f. ber llebermuth, Dluth. wille, Leichtfinn.

Pusty -a, -e, a, -sto, ad. 1) wuft,

Rad

132

Pus leer, obe; 2) muthwillig, übermuthig, leichtfinnig. Pustynia -i, f. Die Buftenei, Ginobe. Puszcz -a, m. v. puszczyk, bie

Rachteule; (pucka). Puszcza -y, f. bie Bilbnif, Bufte.

Puszczać, st. nd. 1. puścić, dk. 3. 1) laffen, los laffen, laufen laffen, überlaffen; braufgeben laffen, burdbringen; 2) nachlaffen; 3) ausgeben (von garben); aufthauen, 4) - sie, w droge, fich aufmachen,

aur Reife anfdiden. Puszczadlo -a, s. ber Schnepper,

bas Lageifen. Puszczyk -a, m. bie Rachteule. Puszka -i.f. bie Buchje; Sparbuchfe.

Puszkarz -a.m ber Budfenfdmieb, Budfenmacher.

Puszyć, st. ml. 4. się, r. fld aufblaben, aufblafen.

Puzan -a, -u, m. bie Bofaune. Puzanista -y, m. ber Bofaunift,

Bofaunenblafer. Puzdro -a, n. d. puzderko, ras Sut-

teral, Befted. Pycha -y, f. ber Stolz, bie Soffart, ber Sochmuth.

Pyl -u, m. 1) rer Ctaub, bas Staub. forn; 2) ber Blumenftaub.

Pylkowe nitki, pl. bie Staubfaben. Pypec -pcia, m. ber Bipps. Pysk -a, m. bas Dlaul, bie Freffe, Schnause. mublen. Pyskac, st. ud. 2 mit bem Ruffel Pyskaty -a. -e. a. ein lofes Dlaul babenb.

Pyszka i, f. v. pęcak, m. bie Graupe, befonbere Gerftengraupe. Pysznic, st.nd. 3. sie, r. ftolgiren.

bochmuthig, boffartig fein, fich aufblafen.

Pyszny -a, -e, a. 1) fioly, hoffartig, bochmuthig; 2) berrlich, prachtig. foftbar.

Pytac, st. nd. 1. fragen; - sie, r fragen, fich erfunbigen.

Pytanie -ia, n. bie Frage; znak zapytania, bas Fragezeichen. Pytannik -a, m. v. zapytalnik, bas

Bragezeichen. Pytel -tla, m. bas Beutelfieb, ber Beutel in ber Dinble.

Pytlować, st. nd. 2. 1) beuteln; 2) abplappern, fcuell ablefen, mis

ber Bunge breichen. Pytlowka -i. f. bie Dablgebubren. Mullergebühren. Pytlowy -a, -e, a. Beutel., gebeu-

Rabac, st. nd. 2. hauen, haden. Rabanina -y, f. bas Gemegel, bie Dienelei. Rabarbarum, n. bot. bas Rhabarbarum, ber Mhabarber. Rabek -bka, m. 1) ber Saum; 2) ber Goleierflor.

Rabin -a, m. ber Rabiner. Rabować, st. nd. 2. plunbern. Rabunck -nku, m. bie Blunderung,

ber Raub. Rabus -ia, m. ber Rauber, Blunbe-

Raca -v. f. v. rakieta, bie Rafete. Rachmistrz -a, m. ber Rechenmeifter, Rechnungeführer Rachowac, st. nd. 2. jablen, rem.

Rachuba -v. f. bie Rechnung, Be-Rachunek -nku, m. 1) bie Rech.

nung; 2) bas Rechenerempel.

Rachunkowość -i, f. bas Rechnunasmefen.

Rachunkowy -a, e,a. Rednunge. Racica -y, f. ber guß bes Rebs, in ber Jageriprache.

Racya -i, f. 1) ber Grunb; 2) bas Recht; miec racya, Recht haben; 3) eine Portion.

Raczėj, ad. vielmehr, lieber. Raczek -czka, m. d. bas Rrebechen. Rączka -i, f. 1) d. bas Banbchen;

2) ber Spinnroden, Raczose -i, f. bie glintheit, Gurtigfeit, Rafdbeit, Bebenbigfeit.

Raczy -a, -e, a. Rrebs. Raczy -a, -e, a. -czo, ad. flint, burtig, raich, bebenb.

Raczyc, st. nd. 4. 1) geruben, belieben; 2) bewirtben, traftiren. Rad -a, -e, a gern, lieb, frob.

Raptem, ed. pleslich.

Rada -v. f. ber Rath, bie Berathfolagung, Ratheverfammlung. Radel -dia, m. bas Raftroll. Radlie, st. nd. 3. amiebrachen, mit bem Sadenpflug.

Radlica -y, f. bie Sadenichaar. Radlo -a, n. ber hadenpflug. Radny -a, -e, a. Rathe.

Radnik -a, m. ber Rathmann. Radosc -i. f. bie Freube, Froblich-

feit. [golbblume. Radostka -i, f. bot. bie Connen. Radosny -a, -e, a. -snie, ad. freu-

big, froblich, frob. Radowac, et.nd. 2. sie, r. fich freuen. Radzea -y, m. ber Rath, Ratheberr; - stanu, ber Staaterath. Radzic, st. nd. 3. rathen, Rath ge-

ben, Rath halten; - sie, r. um Rath fragen, ju Rathe gieben. Rafa -y, f. 1) ein Riff; 2) bie Raufe im Stalle. aufreien.

Raic, et. nd. 2. gufchangen, gumeifen, Raj -u, m. bas Barabies. Raja -i, f. ber Roche.

Rajfurka -i, f. bie Rupplerin. Rajowy -a, -e, rajski -a, -ie, a

Barabies., parabiefifch. Raigras -u, m. bot. bas Rietbaras.

Rak -a, m. ber Rrebe; raka upiec, idamroth werben.

Rakieta -v. f. bie Rafete. Rakowaty -a, -e. a frebeartig.

Rakowy -a, -e, a. Rrebe. Rama -y.f. ber Rahmen; ramka, d. Ramie -enia, n. 1) ber Arm, bie

gange Banb; 2) ber Schenfel (in ber Mathem.) fleuchter. Ramiennica -y, f. bot. ber Arm-

Ramota -y, f. bie Schmiererei, Subelei, ein folechtes Bert.

Rana -y, f. bie Bunbe. Ranek -nku, m. v. poranek, ber

frühe Morgen. Ranga -i, f. v. stopien, ber Rang.

Ranic, et. nd. 3. vermunben. Ranifer -fra, m. v ren, bas Renn-

thier. Ranny -a, -e, a. 1) muno, permun-

bet: 2) Dorgen. frub. Rano, 1) -a, n. bie Frute, ber Mor-

gen; 2) ad. friib, morgen. Rapir -a, m. bae Rapier.

Raptowny -a, -e, a. -wnie, ad. plostid. [Rappe. Raptus -a, m. ber Sigforf, Raptus, Rapunkul -u, m. bot. bie Rapungel.

Rarog -a.m. ber Blaufuß, Gbelfalf. Rasa -y, f. bie Race, ber Schlag. Rasowy -a, -e, a. Racen.

Rastrum, n. bas Raftroll. Raszpla -i, f. tie Rafpel. Raszka -i, f. v. ludarka, bas Roth-

tehlchen. Rata -y, f. bie Rate, ber Bablungs. Ratafia -i.f. ber Ratafia, ein Liqueur. Rataj -a, m. ber Ddifenfnecht, mel-

der pflügt. Ratować, at nd. 2. retten. Ratunek -nku, m. bie Rettung. Ratusz -a, m. bas Rathhaus.

Ratuszowy -a, -c, a. Rathhaus. Raz, ad. einmal, eine, mal.

Raz -u, m. ber Stoß, Schlag, Schmig, Sieb. Razem, ad. gufammen, gugleich. Razic, se nd. 3. verwunden, ftechen,

berühren, treffen. Iftedenb. Razliwy -a, -e, a. burchbringenb,

Razny -a. -e. a. -znie, ad. 1) ruitig. munter: 2) nett, bubid. Razowy -a, -e, a geidroten. Rdest -u, m. bot. bie Turrmurg,

ber Rneterich; - wodny, Brofch. lattig; - wezownik. Cumpffne. terich: - pieprzny, Wafferpfeffer: - ptasi, Bogelfnoterich.

Rdestnica -y, f. bot. bas Camen. fraut; - plywajaca.fdwimmenbes

Samenfraut, bie Saublatter; - wazkolistna, Sechtlod. Rdza -y, f. ber Roft.

Rdzawy -a, -e, a. roftig. Rizen -ia, m. bas Mart, ber Rern. Rdzewiec, st. nd. 2. roften. Rea -l, f. ber Manbu, ein Bogel;

(Rea). Realny -a, -e, a. Real-; szkola -na,

bie Real . Soule. Rebacz -a, m. 1) ber Bolgbader, Solghauer; 2) ber Raufbolo, Cola-

acr. Roby -ow, pl. v. nice, bie linfe Seite, bei Beugen. [bie Sanb.

Rece -rak, pl. bie Banbe; v. reka. Recepta -v. f. bas Regept.

Reces -u, m. ber Rezeß, Erbrezeß. Recznik -a, m. bas hanbtuch. Reczny -a, -e, a. Hanbe. Reczyciel -a, m. ber Mürgen. Reczyciel -a, m. ber Mürge. Redagować, st. sd. 2. rebigiren, berausgeben.

nerausgeben.
Redakcys -i, f. bie Rebattion.
Redaktor -a, m. ber Rebatteur.
Redukowac, st. nd. 2. rebuzireu.
Reduta -y, f. bie Reboute.

Redyska i, f. bot. bas Rabieschen; v. rzodkiewka. | Ring. Refa -y, f. v. ryfa, ber Reif, ber Referendaryusz -a, m. ber Referenbar.

Reforendarz -a, m. ber Referent. Refleksya -l, f. bie Reflerion, Beleuchtung; v. zastanowienie się. Reflektować, st. sd. 2. kogo, jenomen auf etwas gusuerstam

manben auf etwas anfmertfam machen, von etwas abzubringen fuchen; - sie, r. ich anders, ober eines Bestern befinnen. Reforma -y, f. bie Reform.

Reformacya -i, f. bie Reformation. Reformacyjny -a, -e, a. Reformations. Reformator -a, m. ber Reformator.

Reformator -a, m. ber Reformator. Reformowae, st. nd. 2. reformiren. Regal -u, m. bas Regal in ber Orgel. Regiment -u, m. bas Regiment; v. pulk.

Regula -y. f. 1) bic Regel; 2) v. zakon, bic Regel, ber Orben; regula trzech, itp, Regel-bertri u. bergl. Regulamin -u. m. bas Reglement. Regularność -l, f. bic Regelmápigteit. [måjig.

Hegularny -a.-e.a. -nie, ad regel-Regulawah, at. val. 2. regulirun. Rej -u. w. 1) ber Borrang, Borzug; 2) ber Reigen, Borrang, [fange. Reja -i, f. bie Raha, Raa, Segel-Rejeneya -i, f. 1) bie Regierung; 2) Regentshaft, Reichsberweier-

2) Regentschaft, Reichsverweierichast. Rejenoyjny -a, -e, a. 1) Regierungs: 2) Regentschafts, Reichsverweier. Rejent -a, m. 1) ber Regent, Reichs-

verwefer; 2) ber Rejent (Notar). Rejestr -u, m. v. spis, bae Regifter,

Bergeichniß.

Rejestrator -a, m. ber Regiftrator. Rejestratura -y, f. bie Regiftratur. Rejestrowae, at. nd. 2. regiftriren, einregiftriren.

Rejestrowy -u, -e, a. rinregiftrirt. Reka -i, f. bie Ganb, ber Urm. Bekucz -a. m. bas Kufithier.

Rekacz -a, m. bas Fußthier. Rekaw -a, m. 1) ber Hermel; 2) ber

Muff. Rekawica -y, f. ber hanbfchub; d. rekawiczka.

Rekswicznictwo - a, n. baś hande dudpmaderhadwert. Imadec. Rekodzielnia - l., fiei Manufattuc. Rekodzielnia - l., fiei Manufattuc. Rekodzielnik - a, n. ter Wanufattucifi, Astriferto. Rekodzielny - a, -e, n. Wanufat-Rekodzielo - a, n. bie Wanufattuc. Rekogoskować, st. std. 2. tecsgnofiten.

Rekojese -i, f. ber Griff, bas beft. Rekojmia -i, f. bie Burge, Burg.

schaft. Rekomendacyjny -a, -e, a. Empfchlungs-; j. B. — list, — Brief; (list polecający).

(nst poiecojący). Kękopism -u, m. bie Sanbfdrift, vas Manujcript; v. manuskrypt. Rekreacya -i, f. bie Erholung, freie Stunde.

Rekrut -a, m. ber Refrute. Rektor -a, m. ber Reftor. Rektorski -a, -ie, n. Reftor. Rektorstwo -a, n. bas Reftorat. Rekwizyeya -i, f. v. zażądanie.

bie Requilition. Relacya -i, f. v. sprawozdanie, opowieść, bie Berichterftattung, ber Bericht.

Religin -i, f. die Religion. [gios. Religijny -a, -e, a. Religions., reli-Religijnose -i, f. die Religiofität. Relikwia -i, f. die Reliquie.

Remisz -y, f. bie Beutelmeife. Ren -a, m. v. renifer, bas Renuthier.

Renegat -a, m. ber Renegat. Reneta -y. f. bol. die Renete, ein Renetapfel. [Reparation. Reparacya -i, f. v. naprawa. die Repetyer -a, m. die Repetiruhre. Reprezentant -a, m. der Repregen

taut.

Reprezentacya -i, f. v. przedstawienie, Die Reprafentation, Ber-

fteHung. Reprezentować, st.nd. 2, v. przedstawine, reprafentiren, vorftellen. Republika -i, f. v. rzecz pospolita,

Die Republit. Maner. Republikanin -a, m. ber Republi. Republikanski -a, -ie, a. republi-

faniico.

Reputacya -i, f. ber gute Ruf, Rubm, bie Reputation. Resory -ow, pl. bie Febern am Ba-Restauracya -i.f. bie Reftauration. Reszta -y, f. ber Reft; z resztą, ad. ubrigeus; nareszcie, julent, enb. Ibeln.

Retenta -ow, pl. alte Sachen, Mo-Retka -i. f. ber Scheibe. Rieth. famm, ber Deffner, bas Rammblatt. Retoryka -i, f vie Rebefunft, Rhe-

frirabe. Retyrada -v. f. v. odwrot, bie Re-

Rewerenda -y, f. v. sutanna, ber Briefterrod. lichein. Rewers -u, m. ber Revers, Schulb. Rewia -i, f. bie Revue, Mufterung, perridau; v. popis, przegląd.

Rewidować, st. nd. 2. reviviren; v. przeglądać. Iglad. Rewizya -i, f. bie Revision; v. prze-

Rewolucyn -i, f. bie Revolution, Ummalgung, Staate- und Regierunge - limmaljung. Rewolucyjny -a, -e, a Revolu-

tione, revolutionar. Rez -rzy.f. krowia, bot, ber Rubmeis gen; v dzwoniec ląkowy, gajo-

wy, itd. Rezeda -y, f. bat. bie Refebe. Rezerwa -y, f. bie Referve; v. od-

Rezolucya -i, f. 1) ber Befchein; v. odpowiedz; 2) Entichlus; v. postanowienie.

Rezolut -a, m. ber entichloffene Denich.

Rezolutny -a. -e. a. enticoloffen. Rezydencya -i, f. bie Refibeng; v.

stolica. Rezydowaé, st. nd. 2. refibiren.

Rob -u. m. = powidla aptekarskie, Die Galie.

Robactwo -a, w. bas Ungeziefer, Gewürm.

Robaczek -czka, m. d bas Burm-Robaczy -a. -c. 4 Burms, murms

Robaczywiec, st. nd. 2, wurmftichig werben.

Robaczywość -i,f. vie Wurmflichig. Robaczywy -a, e, a. wurinfichig. Robak -a. m. ber Burin.

Robić, et. nd. 3 arbeiten, machen, thun, verfertigen.

Robocizna -y, f. ber grobubienft, bie Frohnarbeit, Brobne. [fam. Roboczy -a, -e, a. Arbeits, arbeit-Robota -y, f. 1) bie Arbeit; 2) d. robotka, fleine Arbeit; 3) burch-

brochene Arbeit, Stiderei. Robotnica -y, f. bie Arbeiterin. Robotnik -a. m. ber Arbeiter.

Robotny -a, -e, a. 1) Arbeits ; 2) arbeitjam.

Rocha -y, f. ber pavrochenfifch. Rocznien -y, f. ber Jabrestag. Roczniak -a, m. ber Jabrling.

Rocznik -a. m. bas 3abrbud, Die Unnalen.

Roczny -a, -e, a. 3abr., jabrig, iabrlich.

Rod -u. m. bas Beichlecht, bie Berfunft, Abfunft, ber Stammi, Die Beburt, Abitammung; rodem, ad. geburtig, von Geburt.

Rodaczka -i, f. bie Gingeborene, Ginbeimifche. Ibeimitche. Rodak a,m. ber Gingeborene, Gin-

Rodny -a, -e a. bervorbringend, erzengent, Beugunge. Rodonis -a. m. per Genegion.

Rodowity -a, -o. a. geboren ein-

Rodowod -u, m. bie Stammirolle, (ksiega popisowa); ber Stamm, bie Genealogie.

Rodzaj -u, m. bas Beichlecht, Die Gattung, Art.

Rodzajowy -a, -e, a. Bejchledits., generisch. Rodzajny -a, -e, a. fruchtbar.

Rodzenstwo -a, n. bie Befdmifter. Rodzić, st. nd. 3. 1) gebaren; 2) erjeugen; - sie, r. geboren merben,

gur Belt fommen Rodzie -a, m. ber Grzenger, Bater. Rodzicielka -1, f. Die Gebarerin, lund Minner. Mlutter.

Rodzice -ow, pl. Die Gitern, Bater

Rodzicielski -a, -ie, a elterlid. Rodzina -y, f. 1) ber Weburtsort; 2) bie Familie.

Rodzimy -a,-e,a Mational ., Bolfe. Rudzinny -a, -c, a. Geburte. Rodzony -a, -e, p. 1) geboren; 2)

leiblid). Rog -u, m. 1) bas forn, Geweib;

2) bie Gite, Cvipe; 3) ber Bipfel. Rogacizna -y, f. bas Bornvieb. Hogacz -a, m. 1) ber hirid. ober

Rebbod; 2) ber Birfchfafer; v. jelonek. Rogal -a, m. eine Art Seinmel in

Gestalt eines Bornes gebaden (Ru-Rogalica -y, f. bot. bas Ediggras.

Rogatek -tku, m. bot. bas Born. aras, Sornblatt. Rogatka -i. f. 1) ber Schlagbaum, Die Sperre, Barriere; 2) eine vier-

edige Minge. Rogaty -n,-e, a. 1) gebernt; 2) edig,

Gden babend. Rogowaty -a, .e, a. bornartig

Rogowe ziele, n. but. bas Aderbornfraut; (rogownica).

Rogowiec -wen, m. ter hernftein. Rogowka -i, f. ber Reifrod. Rogownica -y, f. bai. bas Sorn.

fraut; v. rogowe zicle. Rogownik -a, m. ber hernarbeiter. Rogowy -a, -e, a. Serus, hornern;

blona rogowa, bie hornhaut. Rogoz -i, f. rogozie -a, n. 1) bie Binfe; 2) Die Dlatte, Dede aus

Binjen geflochten. Rogozi -ia, -ie, a. Binjen,

Rogożka -i f. v. rogoż, 2). Roje, st.ud.3.1) się, jowarmen, wine

melu; 2) (sobie) fid einbilben; roi sie mu w głowie, es gebt ibm etmas im Ropie berum, er bilbet fich fdwarm. etwas ein. Roj -u, m ber Schwarm, Bienen-Rojnik -u, m. bot. ras Immergran; Die Sausmurg; v. skoezek. Boiny -a, -c, a. fdmarment.

Rojowisko -a, n. ber Saufen, bas Giemimmel.

Rojekvnik -u, m. bot. bie Dieliffe; v. melisa.

Rok -u, m. bas Jahr; roczek, d. ein Jahrden. Rokicina -y,f. bot. bie 3mergweite.

Rokita -y, f hot. bie Sanbmeibe. Rokosz -u, m. ber Aufruhr, bie Gm-

Rokowac, st.ud, 2.fchliegen, Schluffe gieben, muthmaßen, prophezeiben. Rola -i, f. 1) ber Mder; 2) bie Rolle. Rolnictwo-a, n. ber Aderbau, ganb.

Rolniczy -a, -e, a. Mder-, Mderbau., Banbbau., aderbauend. Rolnik -a, m. ber Mdermann, ber

Landwirth. Bolny -a, -e, a. Belb., Sanbe. Romanck -nku, m. bat. bie Bolismild; v. sosienka (giftig). Romans -u, m. ber Roman.

Romansowy -a, -e, a. Romans. Romantyczny -a, -e, a. -nie, ad

romantifc. Romantyk -a, m. ber Romantifer. Bonic, st. nd. 3. 1) verlieren, ver-

werfen, vergießen; 2) miggebaren. Ront -u. m. bie Ronbe, Runbe. Ropa -y. f. ber Giter, bie Materie. Ropic, st. nd. 3. eitern laffen; sie, r. eitern.

Ropienie -ia, n. bie Giterung. Ropisty -a, -e, a. eiterub, eiterartig. Ropucha -y, f. v. parchata zaba, bie Rrote.

Ropuszy -a, -e, ". Rrôten. Rosa -y, f. ber Thau.

Rosada -y, f. bot. bie Roblpflange. Roscic, et nd 3. prawo do ezego, ein Recht auf etwas geltenb maden, Unipruche maden, fich ermas an-[beneten. Rosic, st. nd.3. betbauen, mit Than

Rosiczka -i, f. hot. ber Connen. thau, Die Jungfernbluthe. Rosisty -a, -e, a. thauig, vell Thau. Roskosz, rozkosz -y, f. 1) bie Bolluft; 2) bie Bonne.

Roskosznik -a, m. ber Bolluftling. Roskoszny -a, -e, a. -nie, ad. 1) wolluftig; 2) wonnig, ergoglich, febr angenebm.

Roslina -y, f. bie Bflange, bas Bemade; krolestwo roślin, bas Pflangenreich. Rosty -a, -e. a greß gemadifen, Rosnąc, st. nd. 2. 1) machien; 2) aufanillen.

Rosol-u.m. bie fleifchbrube, Suppe.

Ros Rosomak -a, m. ber Bielfraß. Rostruchan -a. m. ein großer Botal. Roszczka -i, f. d. ein 3meiglein,

eine fleine Ruthe. Rota -y, f. bie Motte, Schaar. Rotman -a. m. ber Lootje, Boote.

Rotmistrz -a, m. ber Rittmeifter. Rotmistrzowski -a, -ie, a. Kitt-Imeifterftelle. meister ..

Rotmistrzowstwo -a, n. bie Ritt. Bow -u. m. 1) ber Graben; 2) bie

Rerbe, rer Ginfdnitt. Rowiennica -y, f. vie Gefpielin. Rowiemik -a. m. ber Alteregenoffe,

Gerriele. Rowkowaty -a, -e, a. 1) voll Ginfdnitte und Rerben; 2) rinnenfor-

mig. Hownac, st. nd 1. gleichen, ebnen, gleich machen; sie, r. komu, fich

einem gleichftellen, gleichfommen, aleich fein. Rownanie -ia, n. bie Gleichung.

Rownia -i, f. 1) bie Gbene, gleiche Rlade: 2) Die Gleichftellung; 3) bas Gleichgewicht.

Rownianka -i, f. bas Hidtftreb. Rownie, ad. gleich, auf gleiche Art. Rownik -a, m. ber Mequator, Bleich.

Rownina -y, f. vie Gbene. Rowniuchny -a, -e, a, gang gleich. Rownoboczny -n,-e, a gleichfeirig. Rownobok -u, m. bie gleichfeitige Haurene. Rianr. Rownobrzmiacy -a, -e, p. gleiche

Rownokat -u, m. bas Rechted. Rownokatny -a, -e, a remtminflig. Rownolegioboczny a, e, e, a paral-

leiparammifd. Rownoleglobok -u. m. bas Baratlelogramm, gleichfeitige Biered. Rownolegloscian -u, m. bas Ba-

rallelovipebum. Rownolegly -a, -e, a. rarallel, Birfel. gleich liegenb. Rownoleznik -a, m. ber Barallel.

Rownoramienny -a, -e, a. gleich. fcentlig. Rownorodny -a, -e, a. gleichburtig,

frie Barabel. ebenbürtig. Równorzutnia -i, f. v. parabola, Rownose -i, f. Die Gleichheit.

Rownowaga -i, f. bas Gleichge-

Rownoznaczność -i, f. bie Ginn. vermanbtichaft, Synonymitat. Równoznaczny -a. -e. a. finnver-

mantt, fpuenym. Rowny -a, -e, a. -nie, ad. gleich,

eben, egal. Roz-, eine ungertrennliche Bartifel,

in Berbinbung mit Beitmortern fo viel ale: ger., ver., er., auseinan-

ber-. Roz -u. m. bie rothe Schminfe.

Roza -y, f. bie Hofe.

Rozaniec -nca. m. ber Rofenfrant. Rozany -a, -e, a. Rofen. Rozbestwic, st. dk. 3. milb und ra-

fend machen : - sie, r. milb merben. Rozbicie -ia, n. okretu, ber Schiff.

Rozbiegać, st. ud. 1. rozbiedz, dk. 2. sie, r. I) auseinandergeben, fich verlaufen; 2) ine Laufen fommen; 3) burchgeben.

Rozbierać, st. nd. 1. rozebrać, dk. 2. 1) anseinambernehmen, auflofen, gergliebern, gerfchneiren; 2) aus., entfleiben: 3) unterfuchen, fritifi-

Rozbilac, st. nd. 1. rozbic, dk. 3. 1) gerichlagen, gerichmettern, ichei-tern machen; 2) Stragenraub treiben; 3) auscinanbertreiben; 4) sie. r. ideitern.

Rozbior -u. m. 1) bas Berlegen, bie Berglieberung, Theilung; 2) tie Analpie, Rritif.

Rozbiorowy -a, -e, a. analytifc, auflojent. gerlegenb. Rozbit. rozbitek -tka, m. ber

Schiffbruchige. Rozbitki -ow, pl. bie Trummer einee gefcheiterten Schiffes, emes geichlagenen beeres u. f. m.

Rozboj -u, m. ber Stragenraub. Rozbolniczy -a, -e, a. Raub., Mauber.

Rozbojnik -a, m. ber Rauber, Stragentauber.

Rozbrat -u. m. Die Aufbebung, Auffunbigung ber Freunbichaft, ber Brud mit einem, bie Trennung, Entzweiung; uczynit z nim -, fte find geichiebene Leute.

Rozbratac, st. dk. 1. się, r. z kim, mit einem brechen, jemanbem bie Freundichaft auffundigen.

Rozbrojić, st. dk. 3. rozbrajać, nd. 1. entwaffnen.

Bozbrykac, et, nd. 1, rozbryknąc, dk. 2. sie, r. ausgelaffen fein, ubermutbig, fdeu merren.

Rozbujac, st. dk. 1. in Cowingung bringen, ftarf fdwingen; - sie, r. in große Bewegung gerathen; übermuthig merben, ausichweifen, luftig leben, ausgelaffen fein.

Rozchelznae, st. dk. 1. abjaumen, ben Baum abnehmen; sie, (fig.) ausgelaffen fein; v. rozkietznac.

Rozchod -u, m. bie Ausgabe. Rozchodnik -u, m. bot. Mauerrfeffer, bae Donblatt, Blatt.

los, ber Sauslauch.

Rozchodowy -a. -e, a. Ausgabe... Rozchodzie, st nd. 3. rozejść, dk. sie, r. 1) auseinanbergeben, fic fceiben, gertheilen; 2) fich berbreiten.

Rozchorować, et. dk. 2. sie, recht frant merten.

Rozchwine, st, dk. 2. 1) vereiteln; 2) verbreiten; - sie. r. 1) fich perbreiten; 2) vereitelt werben, fich gerichlagen, ju BBaffer merten. Rozeiagac, st. nd. 1. rozeiagnac, dk. 2. ausbreiten, ausbebnen, ausfrannen, ausftreden, auffrannen, erftreden.

Rozciaglość -i. f. 1) ber Raum, tie Mustebnung; 2) Die Mustebnbarfeit.

Rozciecz -y, f. 1) bas Berfliegen, Berftrenen; 2) ein jeber füffiger Rorper, ein gluibum. Rozcienczać, st. nd. 1. rozcien-

erec. dk. 4. vereunnen. Rozciérac. st. nd. 1. rozetrzeć, dk.

2. gerreiben. Rozeinac, et. ad. 1. rozeiac, dk. 2.

gerhauen, entzweihauen. Rozewiartować, st. dk. 2. bier-

theilen. Rozezesywać, at. nd. 2. rozezesać,

dk. 2. auseinanberfammen. Rozezlonkować, et. dk. 2 zerglie-

bern, anatomiren. Rozezionkowanie -ia, n. bie Ber-

Angtomie; nauka glieberung, rozczlonkowania, bie Berglieberungefunft.

Rozezochrać, st. dk. 1. rozezochrywac, nd. 2. gergaufen. Rozezosnąć, et. dk. 2. się, r. auf-

fpalten, beim Musglitichen bie Beine auseinanberreifen.

Rozezulac. st. nd, 1. rozezulic, dk. 3. einen tief rubren, mehmuthig maden, bas Gefühl erweichen; sie, r. febr gerührt merben.

Rozezyn -u, m. 1) ber gefauerte Teig, Sauerteig; 2) bie demifche Muftofung.

Rozezyniac, at. nd. 1. rozezynie, dk. 3. 1) einrubren, einteigen; 2) anflofen.

Rozdarcie -la, n. ber Rif, bas Mufifdenfen. reisen. Rozdarowac, st. dk. 2, alles per-

Rozdasac, et. dk. l. sie, aufgebracht merten, grollen. Rozdawać, st. nd. 2. 1. rozdać, dk.

1 austheilen, vertheilen, vergeben, Spenter. Rozdawca -y, m. ber Muetheiler, Rozdeptywac, st. nd. 2. rozde-

ptac, dk. 2. auseinantertreten, ger-Rozdłubywać, et. nd. 2. rozdłubać, dk. 2. gerflauben, auseinanberneb.

Rozdmuchywać, st. nd. 2. rozdmuchnac. dk. 2. auseinanber. blafen, anfachen.

Rozdol -u, m. eine tiefe Boblung. Bozdrapywać, st. nd. 2. rozdrapać. dk. 2. gerfragen, gerfegen, gerreifen, mequebmen; (ben Raub) unter-

einanber theilen. Bozdraynic, st. dk. 3. reigen, gum Born reigen, erbittern, aufbringen. Rozdrażnienie -ia, n. bie Aufrei-

gung, Erbitterung. Rozdrobic, st. dk. 3. jerbredeln. Rozdroze -a, n. ber Scheibemeg.

Rozdwajać, st. nd 1. rozdwojić. dk. 3, 1) theilen; 2) entameien. Bozdwoienie -ia, n. ber 3wiefpalt.

bie Entzweiung. Rozdymac, st. nd. 1. rozdąć, dk.

2. aufblafen, bas geuer anblafen.

Rordzial -u, m. 1) bie Abtheilung, ber Abidnitt, bas Rabitel; 2) bie Spaltung, ber Bruch.

Rozdziawiac, et. ud. 1. rozdziawie. dk. 3. bas Dlaul auffperren, aufreißen.

Rozdzielać, st. nd. 1. rozdzielić, dk. 3. trennen, theilen, austheilen,

vertheilen, eintheilen. Rozdzielenie -in, n. bie Theilung, Trennung, Bertheilung. ffeit.

Rozdzielność -i, f. die Theilbar-Rozdzielny -a, -e, a. theilbar. Rozdziérać, st ud. 1 rozedrzeć.

d'. 2. gerreißen, aufreißen. Rozdziergać, st. nd. 1. rozdzier-

gnac, dk. 2. auffnurfen, einen Rno. ten aufmachen. Rozednić, st. dk 3. sie. licht.

Zag werben Rozek -zka, m. d. ein Gornchen.

Rozen -ina, m. ber Bratfpieß. Rozejm -u, 1) bas Chlichten, ber Bertrag; 2) Baffenftillftanb.

Rozejmować, st. nd. 2. rozjąć, dk. 2 gerlegen, gertbeilen.

Rozejść, v. rozchodzić.

Rozerwać, v. rozrywać. Rozerznąć, v. rozrzynać.

Rozespac, et. Mk. 2. sie, r. fic nicht vom Schlafe erholen tonnen, feft

fdlafen. Rozeznawać, st. nd. 1.2. rozeznuć,

dk. 1. untericheiben, erfennen. Rozga -i, f. bie Ruthe, Spiegruthe. Rozgadywać, st. nd. 2. rozgadać,

dk. 1. ausplaubern; - sie, r. in's Plaubern gerathen, nicht aufhoren au plaubern.

Rozgalezac, st. nd. 1. rozgalezic, dk. 3. sie, r. fich in 3meige ausbreiten, fich verzweigen.

Rozganiać, st. nd. 1. rozegnać, dk. 1. auseinancertreiben.

Rozgarniac, st. nd. 1. rozgarnac. dk. 2. auseinanbericharren, auseinanberftreichen.

Rozgarnienie -ia, n. 1) bas Museinanbericharren; 2) bie Wefcheibt.

beit, Gewandtheit. Rozgarniony -a, -e, p. 1) ausein-

anbergefcharrt; 2) gefcheibt, gemanbt.

Rozgatunkować, st. dk 2. fortiren. nach Gattungen abtheilen.

Rozginać, st. nd. 1. rozgiąć, dk. 2. auseinanberbiegen.

Rozglaszac, st. nd. 1. rozglosić. dk. 3. auspofaunen, ein Gerücht ruchbar, fund machen, verbreiten. Rozgniewać, st. dk. 1. ergurnen; -

sie, r. bofe, jornig werben, fich entruften. Rozgościć, et. nd. 3. rozgospo-

darowac, 2. sie, r. es fic mo bequem machen, fid mo feftfegen, einquartieren.

Rozgotować, st. dk. 2. zertochen. Rozgrabiać, st. nd. 1. rozgrabić. dk. 3. auseinanberharfen, megraffen.

Rozgradzać, et. nd. 1. rozgrodzić. dk. 3. ben Baun auseinanbernebmen. Rozgraniczać, st. ud. 1. rozgraniczyc,dk. 4. abgrengen, eine Grenge bagmifden gieben.

Rozgryzać, et. nd. 1. rozgryżć, dk. 2. aufbeißen, gerbeißen.

Rozgrzebywać, st. ud. 2. rozgrzebac, dk. 2. auseinanberfdarren. Rozgrzeszac, st. nd. 1. rozgrzeszye, dk. 4. losfprechen, abfolviren, bie Gunben erlaffen; - sie, r. fich envas erlauben, etwas thun, mas man für unerlaubt bielt.

Rozgrzeszenie -ia, n. bie Abfolution. Entfunbigung.

Rozgrzewać, st. nd. 1. rozgrzać, dk. 2. erwarmen. Rozgrzewka -i, f. wziąć na roz-

grzewke, etwas ju fid nebinen. um fich ju erwarmen.

Rozhukać, st. dk. 1. sie, r. will werten, toben. Rozhulae, st. dk. 1. sie, r ausge.

laffen, recht luftig, lieberlich merben, fich bas Saufen angewohnen. Rozhultaic, st. dk. 3. sie, r. recht lieberlich werben.

Rozigrac, st. dk. 3. sie, r. recht luftig werben, nicht aufhoren tonneu zu fcatern.

Roziskrzyć, dk. 4. roziskrzać, nd. 1. funtelnt machen. Rozjadowić, et dk. 3. bofe, giftig maden ; - sie, r. fich febr erbo-

Rozjaśniać, st. ud. 1. rozjaśnić, dk. 3. aufhellen, aufflaren, leuchtenb., hell machen; — się, r. hell, licht werben, sich ausheitern, aufhellen,

feuchtenb merben. Rozjątrzać, et. nd. 1. rozjątrzyć, ek. 4. 1) eiternb machen; 2) erbit-

tern, ergrimmen. [fahren. Rozjazd -u, m. bas Auseinanber-Rozjemca -y, m. ber Schiebsmann,

Schieberichter.

Roziecklog, et. ad. 1, rozjechee, ak. 2. 1) (e0) über, gerfahren, burch's leberrahren vernichten, gertummern; 2) — sie, wegfahren, wegereiten, nach der fichten en Richtungen bin, nach verschiebenen Richtungen bin, nach verschiebenen Orten binfahren, fich tennen.

Rozjuszać, nd. 1. rozjuszyć, dk. 4. ergrimmt, wuthend machen; — się, r. ergrimmen, sich erbosen, wuthend, beie werden. Rozkaz -u, m bet Befehl.

Rozkazywać, st. nd. 2. rozkazać,

dk. 2. befehlen, gebieten. Rozkielunge, st dk. 2. abjaumen.

Rozkled -u, m. bas Berlegen bie Gintheilung, Anordnung.

Rozkladuć, et. nd. 1. rozlożyć, dk. 4. geriegen, vertheilen, auseinanberbreiten, auordnen; — sig, r. fich ausbreiten.

Rozkladalność -i, f. bie Berlegbar-

Rozkladalny -a, -e, a. zerlegbar.

Rozklejne, st. nd. 1. rozklejić, dk. 3. von einander leimen, auflösen; — sie, r. aus dem Leime gehen. Rozklepywać, st. nd. 2. rozklepać,

dk. 2. 1) gerflopfen; 2) breit fclagen, bunn flopfen. Rozklówać, st. nd. 1. rozklóc, dk.

Rozkiowac, st. nd. 1. rozkioż, dk. 2. v. przebić, auffleden. Rozkochać, st. dk. 3. się, r. fid

(rafenb) verlieben. Rozkoczować, d. dk. 2. slę, r. fic

lagern. Rozkolysać, st. dk. 2. etwas in eine

fozkolysae, .f. dk. 2. etwas in eine fcautelnbe Bewegung, in Schwin- gung bringen.

Rozkopywać, st. nd. 2. rozkopać,

dk. 2. auseinandergraben, schleifen, abtragen. Rozkorzeniac, st. nd. 1. rozkorzenic, dk. 3. się, r. wurzeln, Wurzel treiben; sich verbreiten.

treiben; fid verbreiten. Rozkosz -y, f. v. roskosz. Rozkować, st. nd. 1. rozkuć, dk. 2.

nozkowac, st. nd. 1. rozkuc, dk. 2. auseinanberfchlagen; kajdany, bie Retten abnehmen (mit Gewalt).
Rozkraczać, st. nd. 1. rozkraczyć, dk. 4. się, r. auspreiben.

Rozkradać st. ud. 1. rozkraść, dk. 2. alles megftenleu. Rozkrawać, st. ud. 1. rozkrość, dk. 3.

Hozkrawac, st. nd. 1. rozkrole, dk. 3. gerichneiben, aufichneiben. Rozkręcoć, st. nd. 1. rozkręcić, dk. 3. aufbreben.

Rozkrzewiac, st. nd. 1. rozkrzewic, dk. 3. fortpflangen, ausbreiten; - sie, r. fich -.

Rozkrzyżować, st. dk. 2. etwas in Geftalt eines Rreuges legen; -roce, bie Sanbe ausftreden.

Rozkulbaczyć, st dk. 4. abfatteln. Rozkupować, st. nd. 2. rozkupić, dk. 3. megfanfen, alles faufen.

Rozkurzać, st. nd. 1. rozkurzyć, dk. 4. auseinanberftäuben, zerftäuben, zerftauben, derfteuen. Hozkwilac, st. nd. 1. rozkwilic,

dk. 3. jum Weinen bringen; sie, r. bie jum Beinen gerühre werben, fehr weinen, greinen. Rozkwitac, se. nd. 1. rozkwitnac, se, dk. 2. aufbluben.

Rozlączać, st. nd. 1. rozlączyć, dk. 4 trennen, icheiben, abienbern. Rozlączny -a, -e, a. -nie, ad

trennbar. Rozlakontić, st. dh. 3. luftern maden; — sie, r. fich etwas geluften laffen.

laffen. Rozlamywać, st. nd. 2. rozlamać, dk. 2. entzweibreden.

Rozlatywać, st. nd. 2. rozlooiec, dk. 2. sie, r. mit Ginfall breben; gerfallen, auseinanberftieben, fich gerftreuen.

Rozlazić, nd. 3. rozleżć, dk. 2. się, r. 1) auseinanbergeben; 2) auseinanbertriechen; 2) aufgeben.

Rozlazly -a. -e, p. 1) leicht von einander gehend; 2) nachläßig folumprig.

Dalme In Carryle

fcen.

flozlégac, st. nd. 1. roziédz dk. 2. sie, r. weit bin ertonen, erfcallen, fich ichallent verbreiten.

fiozleglość -i. f. bie große Musbebnung, ber weite Raum.

Roziegly -a, -e, a.ausgebehnt, ausgebreitet.

Rozienić st. dk. 3. się, r. gang faul, trage merben.

Rozlew -u, m. bas Bergiegen; - krwi, Blutvergießen.

Rozléwać, st. nd. 1. rozlać, dk. 2. vergießen.

Rozlezeć, st. dk. 2. się, r. in's liegen fommen.

Rozliczność -i, f. tie Mannigfal-Rozliczny -a, -e, a. -nie, ad. mannigfaltig. vielfach, verfchierentlich. Rozlog -u, m. bot. bas Rabelfraut,

ber Benusnabel. Rozlożyć, v. rozkładać.

Rozlozysty -a, -e, a. ausgebreitet, fich weithin ausbreitenb.

Rozlupywać, st. nd. 2. rozlupić, dk. 3. aufmachen; auffpalten

Rozmącać, st. nd. 1. rozmącie, dk. 3. 1) auflofen; 2) einrühren.

Rozmaitoso -i. f. bie Danntafal.

Rozmaity -a, -e, a. -cie, ad. mannigfaltig, berfchieben.

Rozmarszczac, st. nd. I. rozmarszczyć, dk. 4. entrungeln.

Rozmaryn -u, m. bot. ber Rosmarin. fbromeba. Rozmarynek -nku, m. bot. bie An-Rozmarzać, st. ud. 1. rozmarznać. dk. 2. aufthauen, aufgeben.

Rozmarzyć, st. dk. 4. bufelig maden, ben Ropf verbreben.

Rozmawiać, st. nd. 1. rozmówić, dk. 3. von etwas reben, fich fpredenb unterhalten, ein Wefprach führen, fich unterreben.

Rozniazywać, st. nd. 2. rozmazać, dk. 2. auseinanberichmieren.

Rozmiar -u, m. 1) bas Ausmeffen. bie Ausmeffung; 2) bas Berbaltnis, bie Broportion.

Rozmiarkować, st. dk. 2. poraus. berechnen, merfen.

Rozmiatać, st. nd. 1. rozmieść.

dh. 2 auseinanberfegen.

Rozmiaidzyć, st. dk. 4. zerquets

Rozmiekczać, st. nd. 1. rozmiekczyć, dk. 4. ermeichen, aufweichen. Rozmieknąć, et. dk. 2. aufgeweicht fein, ermeichen.

Rozmierzać, st. nd. 1. rozmierzyć. dk. 4. ausmeffen, abineffen.

Rozmilować, st. dk. 2. się, r. fich in etmas febr verlieben.

Rozmnazać, st. nd. 1. rozmnożyć, dk. 4. vermebren, vervielfaltigen; - sie, r. fich vermehren, fort. pflangen.

Rozmowa -y, f. bas Befrrad. Rozmowny -a. -e, a. gefpradig, gern fprechenb.

Rozmykać, st. nd. 1. rozemknać, 2, aufeinandericbieben, auftbun. aufgieben.

Rozmyst -u, m. v. namyst, bie lleberlegung, bas Befinnen, Rach. benfen. Rozmyslać, st. nd. 1. rozmyslić, dk.

3. ermagen, in Ermagung gieben; - sie, r. 1) bebenfen, fich befinnen, bei fich überlegen; 2) fich entfoltegen.

Rozmyslanie -in, n. bie Betrach. tung, genauere Ermagung. Rozmysinie. ad. mit Borbebacht,

bebamtig. Roznic, st. nd. 3. unterfcheiben, einen Unterfchier machen; - sie, r. fich unterfdeiben.

Roznica -y, f. ber Unterfchieb. Rozniczkowy -a, -e, a. bifferene gial-; - wy rachunek, bie Differengialrednung.

Rozniecać, st. nd. 1. rozniecić, dk. 3. 1) Reuer anfachen, anichuren; 2) erregen, reigen, entflammen. Roznoboczny -a, -e, a. ungleich.

feitig. Roznobok -u, m. bas Traregeib. Roznoraki -a, -ie, a. verichieventfungleidartig.

Roznoredny -a. -e, a. beterogen, Roznose -1, f. bie Berfdiebenbeit. Roznosić, st. nd. 3. roznieść. dk. 2. auseinanbertragen, beruin. tragen; verbreiten; - sie. r. fich -.

Roznosiciel -a, m. ber Berum-

Roznostronny -a, -e, a. verfchiebenfeitig.

Roznowierca -y, m. ber Unterd. glaubige, Reper, Dichtfatholif. Rózny -a, -e, a. -nie, ad. per-

fdieten. Rozochocić, et. ud. 3. luftig ma-

chen; - sie, r. luftig werben. Rozognic, st. dk. 3. entflammen; sie, r. fich erbigen, entbrenuen.

Rozowy -a, -e, a. 1) Rojen -; 2) rofig, rofenfarbia.

Rozpacz -y, f. bie Bergweiflung. Rozpaczac, st. ud. 1. verzweifeln. Rozpadać, st. ud. 1. rozpadnać.

rozpasc. dk. 2. sie. auseinanberfallen, gerfallen, Riffe befommen, berften.

Rozpadlina -y, f. ber Rif, bie Spalte, Rluft. Rozpadlisty -a, -e, a voll Riffe

und Rlufte. Rozpakować, et. dk. 2. ausraden. Rozpalac, st. nd. 1. rozpalic, dk. 3. anbrennen, angunben, erbiten,

entflammen ; - sie, r. fich erhiben, entbrennen. Rozpalenie -ia, n. 1) bie Gluth

einer brennenben Cache; 2) bie Sige in einer Rrantbeit. Rozpamiętywać, st. nd. 2. úber-

benten, betrachten, Betrachtungen anftellen.

Rozpamiętywanie -a, n. fromme Betrachtung. Rozparné, st nd. 1. rozpróc, dk.

2. auftrennen, aufichligen.

Rozparzac. et. ud. 1. rozparzyc, dk. 4. burdmarinen, burdbaben.

Rozpasać, at. dk. 2. rozpasywać, nd. 2. aufgurten, ben Gurt auf. maden; - sie, r. ausgelaffen merben.

Rozpatrywac, et. nd. rozpatrzec, etmas forgfallig befichtigen, be-

tracten. Rozpatrywanie -ia, n. bie Befic. tigung, Betrachtung, (rozpatrze-

Rozpecznieć, et. dk. 2. aufquillen.

Roz Rozped -u, m. ber beftige gauf, Sturg.

Rozpędzać, st. nd. 1. rozpędzić, dk. 3. auseinanbertreiben, pertreiben,

gerftreuen; - sie, r. in heftigen gauf fommen, gerathen.
Rozpekae, st. ad. 1. rozpeknec, dk. 2. gerplagen, gerberften.

Rozpetac, et. dk. 1. entfeffeln, frei madien. Rozpieczetować, dk. 2. entfiegeln,

bas Giegel aufbrechen.

Rozpierac, et.nd. 1. rozeprzec, dk. 2. 1) auseinanberbebnen, - preffen, - fpreigen; 2) aufblafen, aufblaben; - sie, r. 1) fich fpreiten, fich breit machen; 2) z kin, mit jeman-bem habern, fich ftreiten.

Rozpierzchać, st. nd. 1 rozpierzchnac, dk. 2 fich gerftreuen; jetftieben.

Rozpieszczać, st. nd. 1. rozpieścić. dk. 3. vergartein, vermeichlichen. Rozpijać. et. ud. 1. rozpić, dk. 3. sie, r. fich bem Erunte ergeben. Rozpinac, st. ud. 1. rozpiac, dk. 2. 1) ausfpannen; 2) auffnunfen.

Rozpisywać, st. nd. 2. rozpisać, dk. 2. an mehrere fcbreiben, ausfdreiben; - sie, r. in's Schreiben toinmen; ausführlich, viel über etmas ichreiben.

Rozplakac, et. dk. 2. sie, in Thranen ausbrechen. Rozplatać, st. na. 1. rozpleść, dk. 2.

auffiedten. Rozplatuc, st. dk. 1. entzweifpalten; (rybe) reißen.

Rozplatac, st. dk. 1. auseinanberfnurfen, - mideln, aufmachen, lofen, entwirren.

Rozpleniac, st. nd. 1 rozplenic. dk. 3. vermebren, fortpflangen. Rozulodnić, el dk. 3. rozpladniać, nd. 1. fortpfiangen; (rozplodzić). Rozpluszyć, st. dk. 4. rozplaszać, nd. 1. verideuden.

Rozplywać, st. nd. 1. rozplynać, dk. 2. sie, 1) auseinanberichwimmen; 2) gerfliegen, gergeben. Rozpoczynac, st. nd. 1. rozpocząć.

dk. 2 anfangen, beginnen, anbepungel. ben; (sie). Rozponka -i, f. hot. bie RaRozpor -u. rozporek -rka, m. ber Schlig am Kleibe.

Rozporządzać, st. nd. 1. rozporządzić, dk. 3. verfügen, anorbnen, Unitalten treffen,

Rozporządzenie -a, n. tie Anort-

nung, Berfügung.

Rozpościerać, st. nd. 1. rozpostrzeć, dk. 2. ausbreiten, ausftretten; — się, r. fich ausbreiten, fich wo einquartieren, bid thun, feinen Bohnort gleichfam wo aufschla-

gen, unt fich greifen. Rozpostarcie -ia. n. bas Ausftret.

fen, Ausbreiten. Rozpowladae, at. ud. 1. rozpo

wiedzieć, dk. 2. umstanblich ergablen, auseinanberjegen, erdriern. Rozpowszechniać, st. nd. 1. rozpowszechnić, dk. 3. allgemein verbreiten; — się, r.

Rozpoznawać, st. nd. 1.2. rozpoznac, dk. 1. fennen lernen, prúfen. Rozpozyczać, st. nd. 1. rozpozyczyć, dt. 4. ausborgen, austeiben. Rozpraszać, st. nd. 1. rozproszyć,

4. gerftreuen.

Rozprawa -y, f. 1) bie Abhanblung, Differtation; 2) bie Debatte; sądowa, eine gerichtliche Berhandlung.

Hozprawinć, st. nd. 1. rozprawić, dk. 3. umftanblich, ein Langes nm. Breites frechen, reben, fareiben, abbanbeln, bisputiren; — się, z kim. mit jemanbem etwas abmaden.

Rozprężać, st. nd. 1. rozprężyć, dk. 4. austehnen, fpannen.

Rozprezliwość, rozprezystość -3, f. bie Spanutraft, Classicität (ver Luft).
Rozprezysty -a, -c, a, classich Rozprowadzać, st., rd. 1, rozprowadzić, dk. 3. aus einem Orte nach Classick (st., rd. 1).

allen Richtungen binführen, auseinanberführen; auseinanbermitfein, fammen u. bgl. Rozprysnac, et. dk. 2. nach verichie-

benen Seiten binfprigen, zerflieben Rozprzedawać, et. nd. 1. rozprze dae, dk. 1. verfaufen (alles).

Rozprzegac, st. nd. 1. rozprządz, dk. 2. ausjpannen; auficien.

Rozprzestrzeniać, st. nd. 1. rozprzestrzenić, dk. 3. erweitern. Rozpuk, do rozpuku, 3um Berplagen.

Rozpuklina y. f. bie Spolte, ber Rozpusta -y. f. bie Zugellofigtet, Ausgelaffenbett, Ausschweifung.

Ausgelagenpert, Ausjaweifung.
Rozpustnik -a, m. 1) ein ausgelaffener, leidefinniger Denfc; 2) ein
Bolluftling, ein ausjaweifenber
Denfch.

Rozpustny -a, -e, a. 1) leichtfertig, zügellos, ausgelaffen; 2) ausfcmeifent, wolluftig.

Rozpuszczać, st nd. 1. rozpuścić, dk. 3. 1) entiuffen; 2) jerlaffen, auflöfen; 3) — się, r. lieberlich werben, ansichweifen.

Rozpuszczalny-a,-e, a. auflösbar. Rozpychać, st. nd. 1. rozepchnać, dk.2.1) auseinanderfichen; 2) florfen, måften.

Rozrabiać, et. ud. 1. rozrobić, dk. 3. verbunnen, auflofen.

Rozradzae, st. nd. 1. rozrodzie, dk. 3. się, r. fich febr vermehren, vergweigen, fortpflangen. Rozrastae, st. nd. 1. rozrosnae, dk.

2. sie, r. fich ausbreiten, in bie gange ausbreiten, wachfen, an Umfang gewinnen, boch aufschießen. Rozrozuiac, et nd. 1. rozroznic,

dk. 3. untericheiben. Rozruch -u. m. bie Unrube, ber Qu-

mult, Aufrubr, bas Getümmel, Rozzywać, et. ad 1. rozerwać, ak. 2. 13 auskinamberreißen, gerreißen; 2) kowo, jemand gerfreuen; — się, r. fic gerfreuen. Rozzywka -i, f. bie Gerfreuung, ber

Rozrządzać, st. nd. 1. rozrządzić, dk. 3. verfugen, vererenen.

Rozrządzenie -ia, n. tie Berfugung, Bererbnung.

Rozrzedzać, st. nd. 1. rozrzedzić, dk. 3 verbunnen.

Rozezewniac, st.nd. 1. rozezewnić, dk. 3. 3u Thranen rübren; — się, r. webmutbig, gerübrt werben. Rozezewnienie -ia, n. innige Rübrung.

Rozrzucać, et. nd. 1. rozrzucić, dk. 3. 1) auseinanbermerfen, umber-

wersen, gerftreuen; 2) verschwenben. | ber. Hozrzutnik -a, m. ber Berfcwen-Rozrzutność -i, f. bie Berfcwen-

.ung. [beriich. Bozrzuiny -8, -e, a. berichmens Rozrzynać, st. nd. 1. rozerznąć, dk. 2. auseinanters, gerichneiben.

Rozsada -y. f. v. rosada, bie Robl. pflange, Geppflange. Rozsadek -dku, m 1) bie Urtheils.

traft; 2) bie Bernunft. Hozsadność -i. f. bie Bernuuftig.

feit, bas Bernunftige. Rozsądny -a, -e, a vernunftig, ge-

Rozsadzać, st. nd. 1. rozsadzić, dk. 3. 1) verpflangen; 2) gerfprengen. Rozsadzać, st. nd. 1. rozsadzić, dk. 3. foblichten, entideiten, ein Urtheit füllen.

Rozsiad -u, m. bot. bie Berbftgeit-

Rozsocha, v. socha,

flozsiadae, et.nd. 1. rozsiese, dk. 2. się, r. 1) fich aukeinanderfegen, fich an verfchiebenen Orten fegen; 22 fich gang gemächlich, bequen binfeben, viel Blag einnehmen, indem man fich fest.

Rozsiekać, st. dk. 1. gerhaden, gerhauen, in Stude hauen. Rozsiewać, st. nd. 1. rozsiać, dk.

2. 1) ausfaen; 2) ausfireuen.

den ausbrechen. Rozsmieszac, st. nd. 1. rozsmieszyć, dk. 4. jum Lachen bringen, Lachen erregen.

Hozsochaty -a, -e, a. gabelförmig,

Rozspora, rozpora y, f. bas Spertholz, Quetholz. Rozsrubować, st. dk. 2. auseinanberichrauben, aufichrauben.

Rozstajny -a, -e, a. Scheibes; -a droga, ber Scheibeweg.

Rozstanie -la, n. bas Scheiben, ber Abichieb, bie Trennung. Rozstawac, et. nd. 1.2. rozstac, dk.

22. sie, r. fich trennen, Abschieb nehmen, von jem. scheiben; — zo swiatem, verscheiben.

Rozstawiać, st. nd. 1 rozstawić,

dk. 3. ausftellen, bier unb bort bin, aufftellen.

Rozstepować, et. nd. 2. rozstąpić, dk. 3. się, r. 1) auf bie eine und andere Seite treten, auseinandertreten; 2) fich offnen, aufthun.

Rozstroic, st. dk. 3. rozstrajac, nd. 1. perftimmen.

Rozstrzelić, et. nd. -liweć, cz. 1. rozstrzelić, dk. 3. 1) erficijećn (im grudėjećn (im Drudėj) 3) – się, r. fich serfireuen. Rozstrzygać, et. nd. 1. rozstrzyda, rozstrzygadė, dk. 2. 1) mit einer

Scheere gerichneiben; 2) enticheiben. [ideibung. Rozstrygnienie -ia, n. bie Ent-Rozsuwać, et. nd. 1. rozsunać, dk. 2. auseinanberruden, — gieben;

- sie, r. fich gerftreuen, gerftieben. Rozswiecić, st. dk. 3. bell, licht machen.

Rozświetlać, st. nd. 1. rozświetlić, ak. 3. aufflaren, aufhellen. Rozsychać, st. nd. 1. rozeschnać.

dk 2. vor Tredenheit auseinanberfallen, verlechzen. Rozsylac, st. nd. 1, cz. rozeslac, dk.

2 verididen, ausschiden, (ba unb borthin). Rozsypka-i,f,biegerftreuung; pojso w rozsypka, gerftreut werben.

Rozsypywec, st. nd. cz. 2. rozsypec, dk. 2. verfireuen, ausstreuen; — sie, r. auseinanbergerathen, sfallen, fich gerfireuen.

Rozszafować, et. nd. 2. 1) reidild verschenten, spenden; 2) verthun. Rozszarpać, dk 2. rozszarpywać, nd. 2. gerreißen, gersteischen, in

Stude gerreiben.

Roszezefpieć, st. nd. 1. rozsezekpić, st. 3. unifulen, getpiaten, Roszerzeć, st. nd. 1. rozserzyć, dt. 4. austécitien, emeiteri— się, r. fich aus., verbreiten, vergichern, Rozieczeć, st. nd. 1. rozoczyć, st. 4. 1) gerfreijen, (vom Wurmern), 2) vergisjen, (beim Abjanfen, g. B. bes Bieres). Roziajoč, st. nd. 2. auffauten.

Roztargac, st. nd. 1. roztargnuc, dk.2. jerzaufen, gerreifen; gerftreuen. Roztargnienie -ia, n. bie Berftreuung, Berftimmung.

Roztargniony -a, -e, p. 1) gerftreut; 2) verftimmt, verftort.

Roztaszować, st. dk. 2. auslegen. ausframen; - sie, r. fich mo la-

Rozterki -ow, pl. bie 3miftigfeit, ber Zwiefpalt, bie 3mietracht.

Roztok -u, m. (roztop), bas vollige Aufthauen, am Enbe bes Winters.

Roztracać, st. nd. 1. roztracić, dk. 3. gerichlagen, gerichellen, geritonen. Roztratować, st. dk. 2. jertreten. niebertreten.

Roztropność -i, f. bie Rlugbeit, Umficht, Befonnenbeit. Roztropny -a, -e, a. flug, umfich.

tig, befonnen. Roztrwonic, st. dk. 3. perfcmenben.

vergeuben. Roztrząsać, st. nd. 1. roztrząsnać, roztrzaść, dk. 2. 1) burde, aufrutteln; 2) unterjuchen, burd., er-

forfcen, genau prufen. Roztrzaskać, et. nd. cz. 1. roztrzasnac, dk. 2. gerichmettern.

Roztrzepaniec -nea, m. ein Flattergeift, ein luftiger, minbiger Ba-[baft, leichtfinuig. Roztrzepany -a, -e, p. flatter. Roztrzezwic, st. dk. 3. roztrzezwiac. nd. 1. nuchtern machen;

einen ju fich bringen, aufmuntern (aus tem Schlafe). Roztwarzać, st. nd. 1. roztworzyć,

dk. 4. verbunnen, auflofen. Roztwierać, st. nd. 1.roztworzyć, dk. 4. öffnen, aufmachen.

Roztyć, st. dk. 4. febr fett merben.

Rozuni -u. m. ber Berfique. Rozumiec, st. nd. 2. verfteben. Rozumność -i, f. bie Berftanbig.

feit. Iftanbig. Rozumny -a, -e, a -nie, ad. per-Rozumować, st. nd. 2. raifenni-

ren, vernünfteln. Rozumowanie -ia, n. bas Bernaufteln, Raifonniren, bie Be-

grunbe. Rozuzdany -a, -e, p. zugellos,

ausgelaffen.

Rozwaga -i, f. bie Grmagung, Urberlegung.

Rozwalać, st. nd. 1. rozwalić, dk. auseinanbermerfen, gertruni. mern, gerftoren, von einanber mai. gen; - sie, r. 1) auseinanberfallen, einfturgen; 2) munig baliegen, faulengen, ber gange nach binge-

ftredt liegen. Muinen. Rozwaliny -in, pl. bie Trummer, Rozwalniac, st. ud. 1. rozwolnie. dk. 3. nachlaffen, lostofen, gelinder maden; - zoladek, jun gariren

einnebmen. Binfel. Rozwartokat -a, m. ein ftumpfer Rozwartokatny -a, -e, a. flumpfmintelig.

Rozwarty -a, -e, p. fperrmeit aufgemadt, offen. Rozważać, st. nd. 1. rozważyć, dk.

4. ermagen, abmagen, prufen, über. legen, nadbenten, nachfinnen. Rozważny -a, -e, a. -nie, ud. bebadtig, überlegt.

Rozweselac. st. nd. 1. rozweselic, dk. 3. aufmuntern, erheitern, froblich machen; - sie, r. luftig merben.

Rozwiązanie -ia, n. 1) bie gofung. Auflojung; 2) bie Entbinbung. Rozwidniac, st. nd. 1. rozwidnie. dk. 3. sie, r. tagen, bell merben. Rozwierać, st. nd. 1. rozewrzeć, dk 2. auffperren, offnen.

Hozwiercać, st. nd. 1. rozwiercić. dk. 3. großer bobren.

Rozwieszać, st. nd 1. rozwiesić, dk. 3. ba und bort aufhangen, (bie 12. permeben. Rozwiewać st. nd. 1. rozwiać, dk. Rozwięzywać, st. nd. 2. rozwiazac, dk. 2. 1) aufbinben; 2) lofen, auflofen; 3) entbinben (eine Bebarenbe).

Rozwijać, st. nd. 1. rozwinać, dk. . 2. 1) aufwideln, aufrollen, auseinanberwideln; 2) entralten, entflung, Entfaltung. Rozwijanie -ia, n. bie Entwide. Hozwilzać, st. nd. 1. rozwilzyć, dk

4. burchfeuchten. Rozwiozlość -i. f. tie Ausgelaffenbeit, Bugellofigfeit, Sittenlofig. feit.

werfen, gerftreuen; 2) verschwenben. [ber. Rozrzutnik -a, w. ber Berschwen-Rozrzutnoso -i, f. bie Berschwenung. [berick]

ung. | berifch.
Rozrzutny -a, -c, a. verschwensRozrzynać, sl. nd. 1. rozerznąć,
dk. 2. auseinanders, zerschueideu.

Rozsada -y. f. v. rosada, bie Roble pflange, Seppflange. Rozsadek -dku, m 1) bie Urtheils.

fraft; 2) bie Bernunft. Rozsądność -i, f. bie Bernunftig.

teit, bas Bernunftige. Rozsadny -a, -e, a vernunftig, ge-

icheibt. Rozsadzać, st. nd. 1. rozsadzić, dk.

3. 1) verpflangen; 2) gerfprengen. Rozsidzać, et. nd. 1. rozsidzić, ak. 3. foliditen, entscheiren, ein Urtbeil fauen.

Rozsiad -u, m. bot. bie Berbftgeit-

Rozsiadać, st.nd. 1. rozsieść, dk. 2. się, r. 1) fich auseinanbertegen, fich au verschiebenen Orten fegen; 2) fich gang gemächlich, bequem hinfeben, viel Mag einnehmen, indem

man fich fest. Rozsiekac, st. dk. 1. gerhaden, gerbauen, in Stude bauen.

Rozsiéwać, st. nd. 1. rozsiać, dk. 2. 1) ausfaen; 2) ausftreuen.

ttozśmiać, sł. dk. 2. się, r. in ein Laden ausbrechen. Rozśmieszać, sł. nd. 1. rozśmie-

szyć, dk. 4. 3um Lachen bringen, Lachen erregen. Rozsocha, v. socha.

Rozsochaty -a, -e, a. gabelförmig,

Rozspora, rozpora -y, f. bas Sperrholg, Querholg. Rozsrubować, st. dk. 2. auseinanberfcrauben, auffcrauben.

Rozstajny -a, -e, a. Scheiber; -a droga, ber Scheibeng.

Rozstanie -la, n. bas Scheiben, ber Abichieb, bie Trennung.

Rozstawać, st.nd. 1.2. rozstać, dk. 2. sie, r. fich trennen, Abichieb nehmen, von jem. fcheiben; - ze

swiatem, vericheiben. Rozstawiac, st. nd. 1 rozstawic.

dk. 3. ausstellen, hier und bort hin, aufstellen. Rozstepować, st. nd. 2. rozstąpić, dk. 3. się, r. 1) auf bie eine und

anbere Seite treten, auseinanbertreten; 2) fich offnen, aufthun.

Rozstroić. st. dk. 3. rozstrajać, nd., 1. verftimmen.

Rozstrzelać, et. nd. - liwać, cz. 1. rozstrzelić, dk. 3. 1) erfidicipen; gerfdicipen; 2) burdifdicipen (im Oruđel); 3) — się, r. sid gerstreuen. Rozstrzygać, et. nd. 1. rozstrzydz, rozstrzygań, dk. 2. 1) mit einer Scherce gerschienien; 2) entidetion.

Rozstrzygnienie -ia, n. bie Ent-Rozsuwać, et. nd. 1. rozsunać, dk. 2. auseinanerruden, - ziehen; - sie, r. fich zerftreuen, zerhieben. Rozswiecić, et. dk. 3. bell, licht

machen. Rozświetlać, st. nd. 1. rozświetlie.

ak. 3. aufflaren, aufhellen. Rozsychac, et. nd. 1. rozeschnac,

dk 2. vor Erodenheit auseinander fallen, verlechzen. Rozsylać, st. nd. 1. cz. rozeslać, dk. 2. verichiden, ausichiden, (ba unb

borthin). Rozsypka-i,f.bie Berftreuung; pójšó w rozsypkę, gerftreut werben.

Rozsypywać, st. nd. cz. 2. rozsypać, dk. 2. verfireuen, ausfireuen; — się, r. auseinanbergerathen, sfallen, fich gerfireuen.

-fallen, fich gerftreuen.
Rozszafować, st. nd. 2. 1) reicilich verfchenten, frenben; 2) rerthun.
Rozszarnać dt. 2. rozszarnawać.

Rozszarpać, ak 2. rozszarpywać, nd. 2. gerreißen, gerfleischen, in Stude gerreißen. Rozszczepiac, st. nd. 1. rozszcze-

pić, dk. 3. auffpalten, getfpalten. Rozszérzać, st. nd. 1. rozszérzyć, dk. 4. ausbreiten, erweitern;—się, r. fich aus, verbreiten, vergrößern. Roztaczać, st. nd. 1. roztoczyć, dk. 4. 1) gerfreffen, (von Würmern); 2) vergießen, (beim Abzabfen, z. B. bes Bierreb.

Roztajać, st. nd. 2. aufthauen. Roztargać, st. nd. 1. roztargnąć, dk.2. zerzaufen, zerreißen; zerfireuen. Roztargnienie -ia, n. bie Berftreuung, Berftimmung. Roztargniony -a, -e. p. 1) jerftreut;

2) verftimmt, verftort.

Roztaszować, st. dk. 2. auslegen. austramen; - sie, r. fich mo la-

Rozterki -ow, pl. bie 3miftigfeit, ber 3wiefpalt, bie 3mietracht.

Roztok -u, m. (roztop), bas völlige Aufthauen, am Enbe bee Wintere. Roztrącać, st. nd. 1. roztrącić, dk. 3. gerichlagen, gerichellen, geritogen.

Roztratować, st. dk. 2. jertreten. niebertreten.

Roztropnose -i, f. bie Rlugheit, Umficht, Befonnenbeit. Roztropny -a, -e, a. flug, umfic.

tig, beignnen.

Roztrwonić, st. dk. 3. perichmenben. vergeuben. Roztrzasné, st. nd. 1. roztrzasnac,

roztrząść, dk. 2. 1) burde, aufrutteln; 2) unterjuden, burd., erforiden, genau prufen.

Roztrzaskać, st. nd. cz. 1. roztrzasnąć, dk. 2. zeridmettern.

Roztrzepaniec -nca, m. ein glattergeift, ein luftiger, minbiger Bafbaft, leichtfinnig. Roztrzepany -a, -c, p. flatter-Roztrzezwić, st. dk. 3. roztrze-żwiac. nd. 1. nuchtern machen; einen ju fich bringen, aufmuntern

(aus tem Schlafe). Roztwarzać, st. nd. 1. roztworzyć,

dk. 4. verbunnen, auflofen. Hoztwierać, st. nd. 1. roztworzyć, dk. 4. öffnen, aufmachen.

Roztvo, se, dk. 4. febr fett merben.

Rozuni -u. m. ber Berftaub. Rozumieć, st. nd. 2. verfteben. Rozumnosć -i, f. bie Berftanbig.

feit. Iftanbia. Hozumny -a. -e. a. -nie. ad. per-Rozumować, st. nd. 2. raifonni-

ren, vernünfteln. Rozumowanie -ia, n. bas Bernunfteln, Raifonniren, bie Beweisführung burd Bernunft.

grunde. Rozuzdany -a, -e, p. jugellos,

ausgelaffen.

Rozwaga -i, f. bie Grmagung, Urberlegung.

Rozwalać, st. nd. 1. rozwalić, ak. 3. auseinanberwerfen, gertrum. mern, gerftoren, von einander mat. gen; - sie, r. 1) ausetnanberfallen,

einfturgen; 2) inunig baliegen. faulengen, ber gange nach bingeftredt liegen. Muinen. Rozwalniac, st. nd. 1. rozwolnie,

dk. 3. nachlaffen, loelofen, gelinder maden; - zoladek, jun gariren einnebmen. Binfel. Rozwartokat -a, m. ein ftumpfer

Rozwartokutny -a, -e, a. flumpfmintelig. Rozwarty -a, -e, p. fperrmeit auf-

gemadt, offen. Rozważać, st. nd. 1. rozważyć, dk. 4. ermagen, abmagen, prufen, über-

legen, nadbenten, nachfinnen. Rozwazny -a, -e, a. -nie, ad. bebadtig, überlegt.

Rozweselac, st. nd. 1. rozweselic. dk. 3. aufmuntern, erheitern, froblid maden; - sie, r. luftig

werben. Rozwiązanie -ia, n. 1) bie gofung. Auflojung; 2) bie Entbinbung.

Rozwidniac, st. nd. 1. rozwidnic. dk. 3. sie, r. tagen, bell merben. Rozwierać, st. nd. 1. rozewrzeć, dk 2. auffperren, offnen.

Rozwiercać, st. nd. 1. rozwiercić. dk. 3. größer bobren.

Rozwieszać, st. nd. 1. rozwiesić, dk. 3. ba und bort aufhangen, (bie 12. vermeben. Rozwiewać st. nd. 1. rozwiać, dk. Rozwięzywać, st. nd. 2. rozwia-

zac, dk. 2. 1) aufbinben; 2) lofen, auflojen; 3) entbinben feine Bebarenbe). Rozwijać, st. nd. 1. rozwinać, dk.

2. 1) aufwideln, aufrollen, aus-einanbermideln; 2) entralten, entwideln. flung, Entfaltung. Hozwijanie -ia, n. bie Entwide. Rozwilżać, st. nd. 1. rozwilzyć, dk 4. burdfeudten.

Rozwiozlość -i. f. bie Musgelaffen. beit, Bugellofigfeit, Sittenlofig. feit.

gellos, fittenlos. Rowlekly -a, -e, a, -le, ad. meitfdmeifig, fdleppenb, gebehnt.

Rozwłoczyc, st. nd. 4. rozwiec, dk.2. 1) auseinanber., binmegichlep. ben, ichleifen, gieben; 2) behnen,

fcleppenb reben.

459

Rozwod -u, m. 1) bie Chefcheibung; 2) Aufeinanberfesung. Rozwodka -i, f. bie Befchiebene.

Rozwodnic, et. dk. 3. mafferig maden. [merben. Rozwodnieć, st. dk. 2. mafferia Rozwodnik -a, m. ber Beidiebene. Rozwodowy -a, -e, a. Cheicheis

bunges. Rozwodzić, et. nd. 3. rozwieść, dk.

2. 1) auseinanberbringen, icheiben; 2) - sie, r. 1) nad czein, fich uber etmas auslaffen, verbreiten; 2) z kim, fich icheiben, trennen.

Rozwoj -u, m. bie Entwidelung. Rozwolnić, v. rozwalniać.

Rozwolniec, st. dk. 2.1) eridlaffen, gugellos merben, ausichmeifen; 2)

nachlaffen, gelinbe merben. Rozwoływać, et. nd. 2. rozwołać, dk. 1. ausschreien, ausrojaunen. Rozwora -y, f. ber Sperrbaum.

Rozwozić, st. nd. 3. rozwieżć, dk. 2. nach verichiebenen Orten bin-

führen, verführen. Rozyczka -i. f. d. bas Reschen. Rozynek -nka, m. bie Refine.

Rozynkowy -a. -e. a. Rofinen .. Rozzarty -a, -e, a. febr erbittert,

ergrimmt. Rozzarzać, et. nd. 1. rozzarzyć, dk. 4. in Bluth bringen, glubene ma-

den, entflammen. Rozzbroic, et. dk. 3. rozzbrajac, nd.

1. entmaffnen. Rozzlościć, st. dk. 3. einen befe niachen, aufbringen ; - sie, r. fic

febr ergurnen, febr aufgebracht merben. Rubaszność -i, f. bas ungenirte

Befen, bit Derbbeit. Rubaszny -a, -e, a. -nie, ad. un-

genirt, berb. Rubel -bla m. ein Rubel. Iftein.

Rubin -u, m. ber Rubin, ein Gbel-Ruhryka -i, f. 1) bie Rubrif; 2) ber Rupiecie -ia, n. altes Gerumpel,

v. lubryka. Ruch -u. m. bie Bewegung, bas öffentliche Leben, bas Treiben.

Ruchać, st. nd. 1. ruszyć, dk. 4. bemegen, madeln; - sie, r. fic rubren, regen.

Ruchawka -i, f. v. pospolite ruszenie, ber ganbfturm.

Ruchawość, ruchliwość -l, f. bie Beweglichfeit, Regfamfeit.

Ruchawy, ruchliwy -a, -e, a. fic bewegenb, beweglich, munter, reg-[lien, beweglichen Guter. Ruchomosc-i, f. -sci, pl. bie Dobi-

Ruehomy -a, -e, a. bemeglich, mobil. Ruciany -a, -e, a. Rautene.

Ruda -y, f. bas Gra; -zelazna, Gifeners.

Rudawy -a, -e, a. 1) ergartig, ergfarbig; 2) rothfarbig, rothlid. Rudny -a, -e, a. @rg. Rudy -a, -e, a. ergfarbig, braun-

Ruina -y, f. ber Ruin, bie Trum-mer, bie Berfterung. Ruinować, st. nd. 2. ruiniren, ser-

ftoren. Rukiew -kwi, f. bot. bie Quellen., Brunnenfreffe; v. rzezucha. Rum -u, m. 1) ber Raum, Blas; 2)

ber Ruin. Rumak -a, m. bas Rof.

Rumian -u, m. bot. ber Romen, bie huntetamille; - wloski, bie ro. mifche Ramille. Rumianek -nku, m, bot. bie Ra.

mille, bas Mutterfraut. Rumianose -i, f. bie Befichterothe,

bie Rothe ber Bangen. Rumiany -a -e, a. roth (im Ge fichte), rothbadig.

Rumienić, st. dk. 3. się, r. roth werben (im Gefichte), errotben. Romieniec -nea, m. bie Rothe auf ben Bangen, rothe Bangen, Bat-

ten. Itoie. Ruinor -u. m. ber garm, bas Be-Runac, st. dk. 2. binfallen, binfturgen, jufammenfturgen, gu Grun.

be geben. Runo -a, n. bas Bließ; - zlote, bas golbene Bließ.

alter Plunber, alte Geratbe. Sachen.

Ruptura -y, f. v. kila, ber Bruch, Leiftenbruch, Armbruch. Rura-y,f. 1) bie Robre; 2) ber Robr. fnochen; 3) ber gauf (bee Be-

mehres); 4) ber ungefdliffene Menid. Rurka -i. f. d. bas Robrchen; v. ru-

ra; rurki oddechowe, pl. bie Buftrobren (ber Infeften). Rurkowaty -a, -e, a. robriormig.

Rurmistrz -a, m. ber Robrmeifter. Rurny -a, -e, a. Robrene.

Rurowy -a, -e, a. Robre.

Ruszac, et. nd. 1. ruszyc, dk. 4. 1) rubren, anrubren; bewegen; 2) von einer Stelle megbewegen; 3) auf. bremen, fic aufmachen, vormarte., weggeben; fich fortpaden; ru-szail rubre, tummle bich, pormarte; pad' bich! i Wewehr.

Rusznica -y, f. bie Bildfe, bas Rusznikarz -a, m. ber Buchfenma-Schaffot. Rusztowanie -ia, n. bas Geruft,

Ruta -y, f. bot. bie Raute. Rutewka -i, f. bot. bie Balega,

Beieraute. Rutka -i, f. bot. bie Biefenrante. Rwae, st. nd. 2. reigen, pfluden,

brechen; gerren; - sie, r. reigen, in Stude geben; - do czego, fich wonach reißen, braugen.

Rwentes, ad. ripps! rapps!

Ryba -y, f. ber Bifch; ryby lo-Hybacki -a. -ie, a. Kifcher.

Rybactwo -a, n. bie Sifcherei, ber Kifchfang. [pecht. Rybaczek -czka, m. ber Ufer-

Rybaczka -i, f. bie Fifcherin. Rybak -a, m. ber Tifcher.

Rybi -ia, -ie, gifch.

Rybitw -a, m. ber Tifchaar. Rybitwa -y, f. bie Geefdmalbe,

Meerfcmalbe; (jaskotka morska). Rybka, rybeczka -i, f. 1) d. bas Bifchlein; 2) (fcherzweife) bas Liebden, Berichen. (In biefer Bebeutung braucht man auch zabka, zabuchna).

Rybny -a, -e, a. -no, ad. fifchreich. Rybojez -a, m. ber 3gelfifch.

Rybolow -a, m. bie Hifchmeme.

Rybolowek wka, m. ber Robrfdmalm, ein Bogel.

Hybolowstwo -a, n. ber gifchfang, Hybosz -a, m. bie Blafenaffel, ein Bufett. [monbfame. Rybotruj -u, m. bot. ber Gifche Rybowaz -eza, m. bie Sifchichlange. Rybowesz -wszy, f. ber gifchfdilb.

flob, (Infett). Ryc, st. nd. 2. 1) graben, mublen: 2) fteden, graviren, eingraben. Rycerski -a, -ie, a. ritterlid, bel-

benmuthig. Rycerstwo -a, n. 1) bie Ritterfchaft, ber Ritterftanb; 2) ber Belbenmutb. Selb. Rycerz -a, m. 1) ber Ritter;

Rychly -a, -e, a. -chlo, ad. frub. geitig, bald. Rycina -y, f. ber Stich, Rupfer-

flich u. f. m. Ryczalteni, ad. im Gangen, in

Baufd une Bogen. Ryczaltowy -a, -e, a, Groß-, en gros, up. -y, handel, ber Groß. banbel.

Ryczec, st. nd. 4. brullen. Rydel -dla, m. ber Spaten, bas Grabfcheit.

Rydelek -lka, m. 1) d. ein Meiner Spaten; 2) bas Schilb, ber Schirm (an ter Dluse).

Rydz -a, m. rydzek -zka, bot. bie Reinfe, ber Reinfer. Rydzawy, rydzy -a, -e, a. fuchs-

roth, fenerroth. Rygować, st. nd. 2, mit großen Stiden gufammenbeften, (bas Unterfutter, bie Batte), feft anbeften, annaben.

Ryj, ryjak -a, ryjek -jka, ber Ruffel, Schweineruffel. Ryk -u, m. bas Gebrull.

Rylec -lea, m. ber Grabflichel. Rym -u. m. ber Reim.

Rymarczyk -a, m. ber Riemerge. felle. Ibanomert. Rymarstwo -a, n. bas Riemer-Rymarz -a, m. ber Riemer. Rymotworca -y, m. 1) ber Dichter; 2) Reimidmieb.

Rymotworczy -a, -e, a bichteriich. Rymować, st. nd. 2. reimen, Berfe, Reime machen; bichten.

Ryna -y, f. bie Rinne; d. rynka, rynienka, eine fleine Rinne. Rynek -nku, m. ber Diarft, Darft. lformig. plat. Ring. Rynienkowaty -a, -e, a. rinnen-Rynka -i, f. 1) d. eine fleine Rinne; 2) v. tygielek, ber Tiegel. Rynna, v. ryna. Rynsztok -u, m. ber Rinnftein, bie Goffe, bas Gerinne. Rynsztunek -nku, m. bie Ruftung. Rys -u, m. 1) ber Rif, Mbrif; 2) ter Bug, Befichtejug. [widz. Rys -ia, m. ber Puche; v. ostro-Rysa -y, f. bie Spalte, ber Ris, Rif. Rysi -ia, -ie, a. Luchs. Rysopis -u, m. bas Gignalement. Rysowac, et. nd. 2. 1) zeichnen; 2) Riffe in etwas machen. Hysownik -a, m. ber Beidner. Rysunek -nku, m. bie Beidnung. Rysunkowy -a, -e, a. Beidnen .. Ryt -u, m. ber Stich. Rytin -u, m, ber Rhhtmus. Rytowac, st. nd. 2. ftechen, graviren, (fdneiben). Rytownictwo -a, n. bas Graviren. Stecher. Steden. Rytownik -a, m. ber Gravirer, Rytual -u. m. bas Ritual, bie Maente. Rywal -a, m. ber Debenbubler. Rywalka -i, f. bie Debenbublerin. Ryż -u, m. ber Reig. Ryza -y, f. 1) bas Riß (Bapier); 2) ber Zaun; np. trzyniać w ryzie, cinen im Zaum halten. Ryżowy -a, -e, a. Heiß. Bzad -adu, m. 1) bie Regierung;

2) bie Orbnung.

Birthicaftlichfeit, Drunnig Rządny -a. -e, a. -nie, ad. orbentlid, Rządowy -a, -e, a. Regierungs. Rzadzca, v. rzadca. Rzadzić, ot. nd. 3. regieren, lenten; - sie, r. 1) bas Sausmefen ober Befchaft führen; 2) ozen, fich etmas jur Richtichnur nehmen, fic nach etwas richten; fich bon etwas leiten laffen. Rzany -a. -e. a. v. zytny, Roggen. Rząsa -y, f. v. rzęsa, bot. 1) bas Entengrun, bie Entengruse; 2) wietrzna, ber Benuenabel; v. rozlóg. Rzaz -u, m. v. rzezucha, bot, bas Riebgras, bie Segge; v. turzyca. Rzec, st. nd. 2. fprechen, reben, Rzechotne, st. nd. 2. 1) wie bie Ards iche quaten, redern; 2) - sie, r. laut laden. Rzecz -y, f. bie Sache, bas Ding, bie That; np. w samej rzeczy, in ber That. Rzecznik -a, m. ber Cadwalter, Rzeczny -a, -e, a. Slug. Rzcczony -a, -e, p. erwahnt, gemort. bacht. Rzeczownik -a, m. bas Saupt-Rzeczpospolita -ej, f. bie Republit, ber Freiftant. [wirflich fo. Rzeczywiscie, ad. in ber That, Rzeczywistość -i, f. tie Birflic. Hzeczywisty -a, -e, a. wirflich. Hzeka -i, f. ber fing, Strom. Rzekot -u, m. bas Duafen, Geauafe. Rzekotać, v. rzechotać. Rzemien -ia, m. ber Riemen. Rzad -edu, m. 1) bie Reibe, cas Glieb; rzeden, in ber Reibe; Rzemienny -a, -e, a. Riemeu-, lebern. 2) bie Orbnung, Rlaffe; 3) (na ko-Rzemicślniczy -a, -e, a. bantmerter-, bantmertemanig. nia), bas Befdirr, Bferbegeichirr. Rzemieslnik -a, m. ber Sant-Bzadea, rządzen -y, m. 1) ter Hegent, Berrider; 2) ber Bermalter. merfer. Rzadek -dka, m, d. bie Reibe, Beile. Rzemioslo -a, n. bas Sanbmert. Rzempola -y, m. ber Biebler. Rzadki -a, -ie, a. -dko, ad. 1) fel-Rzempolić, st. nd. 3. nebeln, ten, rar, nicht baufig; 2) bunn. Rzadkiew - kwi, f. bot. ber Rettig. fchlecht fpielen. Rzemyk -a, m. d. ein fleiner Rie-Rzadkość -i. f. bie Geltenbeit, Ramen, ber Schubriemen. Rządność -i, f. bie Orbentlichfeit, Rzep -u. m. bot. ber Rappe, Ripps.

Bzá

Rzepa -y, f. bot. die Rübe; d. rzepka, ein Rubchen. Rzepak, rzepik -u, m. bot. ber Rüblen, Rubsamen. [Rübs.

Hubien, Hubiamen. [Hubs... Rzepakowy, rzepikowy -a, -e. a. Rzepik -u, m. bot. ter Ober-

nienniq. Rzepisko -a, n. bas Rübenfelb. Rzepnica -y, f. bot. ber Beiberettig. Rzepnik -u. m. bot. bie Erbnuß.

Rzesa -y, f. 1) ble Augenwimper; 2) v. rzesa. [beit, Dichtheit. Rzesistość -l, f. ble Menge, Biel-Rzesisty -a. -e, a. haufig, jablreich,

reichlich, bicht. Rzeski-a,-ie,-sko, ad. hurtig, flint, gemanbt, friich, mader, munter,

aufgewedt. Rzeskość -i, f. bie Rafcheit, Munterfeit, Aufgewedtheit u. f. w.

Rzeszotarz -a, m. ber Naffieb-Rzeszoto -a, n. v. przetak, basyaji fieb. [riotigfeit, Neditjagfenbeit. Rzetelność-i, f. dieRedlichfeit, Auf-Rzetelny -a, -e.n. -nio, ad redlich, aufrichtig, redt/chaffen.

Rzewliwy, v. rzewny. Rzewnose -i, f. bie innige Rubrung, Bebmuth.

rung, Wehmuth. Rzewny-a. -e, a. -nie, ad. bitterlich, bitter, sehr gerührt, wehmüthig. Rzeż -i, f. 1) vos Schlachten: 2) bie

Rzeż -i, f. 1) bas Schlachten; 2) bie Mețelei, bas Gemețel; 3) (fig.) bie Schlachtbant.

Rzezaci, st. nd. 2. folfachten.
Rzezacka -i, f. ber Januzwang.
Rzezak -a, m. 1) bas Schlachtmefer; 2) ber Schächter (bei ben Juben).
(lene.
Rzezaniec -nca, m. ber BerschnitRzeżba -y, f. 1) bas Schipwerf, bie geschniste Arbeit; 20 ie Bilt-

haucrei. Rzerbiarski -a, -ie, a. Bilbhaucre. Rzerbiarstwo -a, a, bie Bilbhaucre.

Rze'biarstwo -a. n. bie Bilohauerfunft, Bilbhauerei.

Rzeibiarz -a, m. ber Bilbhauer.

Rzeżyć, st. nd. 4. rocheln. Rzezimieszek -szka, m. ber Beus telioneiber.

Rzeżnica -y, f. ber Schlachthof, Ruttelhof, bie Schlachthant; v.

jatki rzeźnicze. Rzeźnictwo -a, m. bie Fleifcherei. Rzeźniczka -i, f. bie Fleifcherin.

Rzeżniczy -a, -e, a. kleischer. Rzeżnik -a, m. ber kleischer, Schlächter, Webger, kleischbauer.

Rznąć, st. nd. 2. 1) fdneiben, fagen, fdnigeln; 2) tudtig geigen.

Rzniączka -l, f. boe, bas Riebgras, Schnittgras, ber Rieb, bie schneibenbe Segge; v. turzyca, rzaz, rzeżucha.

Rzniecie -la, n. bas Schneiben; w brzuchu, Bauchichneiben, Bauchgrimmen.

Rzodkiew, v. rzadkiew. Rzodkiewka -i, f. v. redyska, bas Rabieschen.

Rzoukwiany -a, -e, a. Kettig. Rzucać, et. nd. 1. rzucić, ak. 3. werfen, schmeißen, schleubern; sie, r. schwerfen, stüzzen, sich him und her werfen; krew unu sig rzucija, er betam einen Blutstury. Rzut -u, m. her Burf; — oka, her

Rzutnia -l, f. bie Burflinie. Rzyć -ci, f. ber Sintere; v. dupa. Rzygać, st. nd. 1. fich erbrechen, fegen, rulbfen.

Blic.

Rżysko -a, n. v. ściernisko, 1) bas Stoggenfelb; 2) bie Stoppel.

Sgezyć, et. nd. 4. fidern, quillen, Sakramentalny -a, -e, a. Safra-troffenweise fliegen. | garten. mente. Sad -u, m. ber Offgarten, Baum- Sakwa -y, f. ber Duersad. Sad -u, m. 1) bas Bericht; np. zlemlanski, bas Lanegericht; - ziemsko-mlejski, bas ganb- unb Stadtgericht; - glowny ziemianski, bas Dber . ganbes . Gericht; - główny apelacyjny, bas Ober-Appellations. Bericht; - najwyzszy, bas Rammer-Bericht u. f. m. Sadek -dka, m. ein Gagmen, eine fleine Tonne. den. Sadek -dku, m. d. ein Baumgart. Sadliezka-i,f. bot. bas Steinfraut. Sadlo -a, n. bal Shmer. Sadny -a, -e, a. Gerichts; - dzlen, ber jungfte Taa. ffrinne. Sadowies -wca, m. bie Tapegier. Sadownictwo -a, n. bas Gerichte. mefen, ber Berichteftanb Sadowy -a, -e, 1) a, Dbftbaum.; 2) subst, m. ber Dbftpachter. Sadowy -a, -e, a. Gerichts. Sadz -a. m. ber Behalter, Biichbal. Sadzać, st. nd. 1. cz. v. posadzić. Sadzawka -l, f. ber Teich, Genteich. Sadze -y, pl. ber Rug, Rienrug. Sadzel -a, m. bas Beichwur, ber Somar. Sadzic, et. nd. 3. 1) pflangen, feben; (groch) fleden; 2) fegen (über etwas), Sase machen, eilig geben; - sie. r. affeftiren, prunten; na co. nach etmas bafchen. Sadzic, et. nd. 3. richten, urtheilen, bafur balten. Sadzlec -zea, m. bot. ber Baffer. boft, Doften; v. upatrek. Safian -u. m. ber Gafffan. Safianowy -a, -e, a. von Saffian, faffiunen. Bafchfeffel. Sagan -a, m. ber Ruchenfeifel. Saganek -nka, m. d. (grapka) ein Graren. Sago, n. ber Gago. Sajdak -a, m. ber Rocher. Sak -u, m. bas Gadnes. Sak, ni tak, ni sak, ad. weber fe, [Belbbeutel. noth fo. Sakiewka -l. f. bie Gelbborfe, ber

Sakrament -11, m. bas Gaframent.

Sala -i. f. ber Gaal. Salamandra -v. f. ber Salamanber. Salata .y, f. bot, ber Galat. Salatka -i. f. bot. ber Aderfalat. bas Bielliebden, ber Gbrenpreis. Salaterka -i, f. eine tiefe fleine Schuffel, ber Salatteller. Salceson -a, m. Die geraucherte Fettwurft. Saletra -y, f. ber Salpeter. Saletrorod -u. m. ber Galpeterftoff. Saletrowy, saletrzany -a, -e, a. Salveter-, falpetern. Saletrzan, saletran -u, m. bas Saletrzysty -a, -e, a. falpetrig. Salmiak -u. m. ber Salmiat. Salmiakowy -a, -e, a. Salmiat -: - spirytus, ber Galmiafgeift. Salomonek -nku, m. bot. bie Teufelemura. frauenmantel. Salopa -y, f. bie Galoppe, ein Salon -u. m. ber Gaion, Befellimaftefaal. Salonowlee -wea, m. einer, ber fich in ben fogenannten feinen Birfeln. (Befellichaften) bewegt,ein Stuger,

Minbbeutel. Salonowy -a, -e, a. Salon. Salwa -y, f. bie Galve, ein Schuß. Sam, 1) -ma, -o, pr. felbft, allein; lauter; 2) ad. bier, hierber. Samica -y, f. bas Beibden ber

iber Thiere. Thiere. Samiee -mes, m. bas Dannden Samit -u, m. bot. 1) bie Sammetblume, bas Taufenbicon; 2) v. szarlat, amarant, ber Amarant, Rudefdmanz. Samobojca -y, m. ber Gelbftmorber.

Samobojezy -a, -e, a. felbftmorbemorb. Samobolstwo -a, n. ber Gelbft. Samobytny -a, -e, a. -tnie, ad. felbftftanbig. Samochene, ad, burch eigene

Sonlb, ohne Doth, felbft wollenb. Samochwał -a, samochwalca -y, m. einer, ber fich felbft lobt, ein Brablhans.

Samodzial -u, m. bie Bausleinmanb, bas Saustuch, Leinmanb ober Euch von eigener Arbeit.

Samodzielność -i, f. bie Gelbitthatiafeit. ffelbftthatig. Samodzielny -a, -e, a. -nie, ad. Samogloska -i, f. ber Gelbftlauter.

Samolub -a, m. ber Egoift, ein felbftfüchtiger Denfc. Samolubny -a, -e, a. felbftfüchtig,

egoiftifd. Samolubstwo -a, n. bie Gigenliebe.

Selbftfucht, Gelbftliebe, ber Egois. Samopas, ad. 1) felbanber; 2) fich

felbft überlaffen, allein, jeber für feit. Samorodność -i, f. bie Maturlide

Samorodny -a, -e, a. -nie, ad. naturlich (b. i. wie es von ber Ratur

erzeugt ift), nicht fünftlich. Samotnik -a, m. 1) einer, ber fur

fich lebt, ein Ginfamer; 2) ber Canb. laufer, ein Bogel. Samotność -i, f. bie Ginfamteit.

Samotny -a, -e, a, -nie, ad. cinfam, Saniowar -u,m eine ruffifche Thee. majdine, ber Samowar,

Samowladny -a, -e, a. felbfiherre fchenb. Mlleinherricher. Samowladzea -y, m ber Gelbit., Samowladztwo -a, n. bie Alleinherrichaft, Die unbeschrantte Be-

Samowolność -i, f. bie Billfubr, Gigenmadtigfeit.

Samowoiny -a, -e, a -nie, ad. eigenmachtig, willführlich, aus freien Ctuden. lRusfus. Samspad -a, m. bas Tafchenthier, Sandacz -a,m. ber Ganber, Banber,

ein Sifd. Canbelholz. Sandal -u,m. 1) ein Ganbal; 2) bas Sanie -i,pl. ber Schlitten; d. sanki, fleiner Schlitten

Sanna -y, f. bie Schlittenbabn. Sap -u, m. sapisko -a, n. ber Sumpfboben.

Sapiasty -a, -e, a. fumrfia. Sapiec, sapac, st. nd. 2. 1. fonauben, fdnaufeln; fdnarden, brau-

fen, gifden.

Sapka -i. f. ber Schnupfen, Sted. fdnupfen.

Sapowaty -a, -e, a. fumpfig, moraftia. IMoraftboben. Sapowisko -a, n. ber Sumpf. Sardela -i,f. bie Carbelle, ein Sifch.

Sardoniks -a. m. ber Sarbonix, ein Gbelftein. Sarkac, st. nd. 1. sarknąć, dk. 2. 1) folurfen, fonurgeln; 2) na co.

über etwas flagen, fchimpfenfdmollen, eifern.

Sarn -a, m. ber Rebbod. Sarna -y, f. bas Reb. Sarni -ia, -ie, a. Reb.

Sarnie -cia, n. d. sarniatko -a, n. bas Rebfalb.

Sarnina -y, f. bas Rebfleifch. Sasiad -a, m. ber Dachbar.

Sąsiadka -i, f. bie Dachbarin. Sasiadować, et. nd. 2. z kim, je-

manbes Dadbar fein.

Sąsiedni, sąsiedzki-a, -ie, a. nadbarlich, benachbart. Sąsiedztwo-a, n. bie Nachbarfchaft.

Sasiek -a, m. bie Banfe, ju beiben Seiten ber Tenne, bas Scheuerfach. Satyra -y, f. bie Cathre. Satyryczny -a, -e, a. -nie, ad. fatp. Satyryk -a, m. ber Satprifer.

Satysfakeya -i, f. 1) bie Gatiefal. tien, Genugthuung: 2) bas Bergnügen. Sawina -y, f. bot. ber Gebenbaum,

ftintenbe Bachbolber. Sazen -znin, m. eine Rlafter.

Sazniowy -a, -e, a. Rlafter. Saznisty -a, -e, a. breiticulteria. vierfdretig, groß und fart, riefen-

magig. Scena -y, f. 1) bie Scene, Schaububne; 2) bie Grene, ber Auftritt.

Schalt -u, m. bas Rippfpeer, Rip. venftud. Schabowy -a. -e, a. Rippen-

Schadzka -i. f. bie Bufammentunft, Scheda -y. f. bas Grbtheil, aus einem Bermachtniffe, aus einer Machlaffenichaft. Sehnac, st. nd. 2. 1) troduen, ver-

trodnen; 2) verfcmachten, verborren, vergeben, abniagern. Selrod -u, m. 1) ber Berabgang, bas

herabgeben; 2) bas Enbe; 3) bas Minebmen bes Monves; v. uby-

wanie ksiezyca.

Schooly -ow, pl. bie Treppe, Stiege: - krecone, bie Benbeltreppe. Schodzić, st. nd. 3. zejść, dk. 1) berab., heruntergeben, berab., berunterfteigen; 2) verfließen, vergeben (czas). Schodzistość -i, f. bie Abichufng.

feit, ber Abhang. Schodzisty -a, -e, a, -sto, ad. abidniffig, abbangig.

Schorzaly -a. -e. a. febr front, bin-Schowac, et. dk. 1. rermabren, auf. beben; v. chowac.

Schowanie -ia, n. 1) bie Bermab. rung, Aufbewahrung; 2) ber Mufbemahrungsort, bie Aufbewah. rungsfammer: 3) bie Rommobe. Schronic, st. dk. 3. 1) aufbemahren, verbergen ; 2) sie, r. fich verbergen,

fluchten, fich in Siderheit bringen; Schronienie -in, n. bie Bufincht, ber Buffuctfort. [chwytac.

Soliwycić, st. dk. 3. ergreifen; v. Schylac, st. nd. 1. schylic, dk. 3. neigen, beugen; - sie, r. fic -Schylek -lku, m. bie Reige, ber Ab. lauf; na schylku, ju Enbe, beim

Mblauf.

Sciac, v. scinac. Sciagac, st. nd. 1. ściągnąc, dk. 2. 1) jufammengieben; abgieben, beruntergieben; eingieben; 2) maufen,

wegidnappen.

Sciana -v. f. bie Banb. Scianki -ow, pl. ein fcmaler 3wiidenraum gwifden zwei Baufern. Scieg -u, m. ein Stich im Raben; (Mustels). v. sztvch. Sciegacz -a, m. bie Flechje (eines Seiegno -a, n. bie Sebne. Sciek .u. m. 1) ber Bufammenflug;

2) Abfluß. Sciekac, st. nd. 1. sciec, dk. 2. 1) abfließen, berabfliegen, berabtropfeln;

2) aufammenfließen. Scienczać, st. nd. cz. 1. ścienczyć, dk. 4. runner machen, perbunuen.

Sciennik -a, m. 1) ein Strabn; 2)

eine bantbaipel.

Scierac, st. nd. 1. zetrzoć, dk. 2, 1) abmifden, abreiben; 2) - sie. r. gufammentreffen, an einanber gerathen, fich reiben.

Scierka -l, f. ein Bifchlappen, 216wifchtud. Sciernisko -a, n, bas Stoppelfelb.

Scierpieć, at dk. 2. v. cierpieć. Scierw -u. m. bas Mas, Buber.

Scierwowiec-wca,m. bie Masfliege.

Scierwowisko, ścierwisko -a. n. ber Schindanger.

Scierwowy -a, -e, a. Mas. Sciesniac, st. nd. 1. sciesnic, dh. 3. 1) enger machen, verengen; 2) beidranfen.

Scieszka -i, f. ber guffteig. Seiga -i. f. ber Baufer, Rennvogel. Scigac. st. nd. 1. scignac, dk. 2. berfolgen, nachjagen, nachfegen.

eingubolen fuchen. Scinac, st. nd. 1. sciac, dk. 2. 1) abbauen, fallen, entbaupten, farren: 2) gufammenbeigen (wargi); 3) -

sie, r. (krew) gerinnen; (woda), au gefrieren aufangen. Sciskać, st. nd. 1. scisnać, dk. 2. 1) jujammenbruden, jufammen-

preffen; 2) berglich grugen, umar-Scislose-i.f. 1) bie Enge, Bebrangt. beit: 2) Genquiafeit, Runttlichfeit: 3) Bufammenbrudbarteit, Com. preffibilitat.

Scisty -a, -e, a. -sle, ad. 1) eng, gebrangt, fcmal; 2) genau, fcari. ftreng, bart, aceurat, punftlich. Scyzoryk -a. m. bas Rebermeffer. Seczek -czka, m. d. ein fleiner

Anorren. Sedno -a, n. v. obara, wilk, ber Bolf vom Reiten, Geben u. bergt. bas Bunbreiben.

Sedzia -iego, m. ber Richter. Sedziwose -i, f. bas ehrmurbige Greifenalter, Anfeben. Sedziwy -a, -e, a. thrmurbig, ge-

fest, alt. Sejm -u, m. ber Reichstag. Sejmik -u, m. ber ganbtag.

Sejmikować, st. nd. 2. Sanbtag balten, fic berathen.

Sejmikowy -a, -e, a. Lanbtage. Sejmować, st. nd. 2 Reichstag halten.

Selmony -a, -e, a. Reichstags.. Sek -a, s. ber Anorren; to sek, ba licat ber hund begraben, ba ftedt's. Sekaty, sekowaty -a, -e, a. fnorrig, Inotig.

Sekret -u, m. bas Geheimniß; v. tajemnica. [heimidreiber. Sekretarz -a, m. ber Sekretar, Ge-Sekretny -a, -e, a. geheim; v. ta-

jeniny.
Sekta -y, f. bie Sefte. [fation. Sekularyzacya -i, f. bie Sefularis Sekunda -y, f. bie Sefunde.
Sekundant -a, m. ber Sefundant.

Sekundować, st. nd. 2. sekundiren. Sekutnica -y, f. ein laftiges Beib, eine bofe Sieben, Sere.

Sekutnik -a, m. ein Blagegeift. Sekwestracya -i, f. bie Befchlagnahme. [tor. Sekwestrator -a, m. ber Sequeftra-Sekwestrowac, st. nd. 2 fequeftri-

ren. Selera -y, f. bot. ber Sellerie. Seminaryum, n. bas Seminar. Seminaryusta yun bas Seminar.

Seminaržysta -y, m. ber Seminar tift, ein Zögling bee Seminare. Sen -snu, m. 1) ber Schlaf; 2) ber Traum.

Senat - u, m. ber Senat. Senator - a, m. ber Senator. Senatorski - a, -ic, a, Senator. Senes - u, m. bot. ber Senesbaum, (bie Senesblatter).

fore Senesowy -a, -e, a, Senesde. Senesowy -a, -e, a, Senesde. Senesik -a, m. 1) rer Traumbenters, 2) bas Traumbud. Senny -a, -e, a. 1) Traum--; 2) Schlafe. Sens - u, m. ber Sinn. Sep -a, m. ber Giere.

Sepa -y, f. ber Tintenfich. Separacya -i, f. bie Separation, Auseinandersehung, Regulirung. Ser -a, m. ber Kafe.

Seraj -u. m. bas Gerail, ber harem. Serca skrycie, n. bot. ber Liebes. apfel. Serce -a, n. 1) bas herg; 2) ber

Serce -a, n. 1) bas herz; 2) ber Muth; d. serduszko -a, n. bas herzchen.

Sercowy -a, -e, a. Serg. Serdak -a, m. serdaczek, d. bas Prufttuch fleiner Rinber, ber Bruft.

Serdeoznik -u. m. 1) hot. ber 28. wenfchwang; 2) ber herzstein. Serdeoznose -i, f. bie herzstichfeit. Serdeozny -n, -e, a. -uie, ad. berg.

Serdecznose -1, f. die gerzingfeit. Serdeczny -2, -e, a. -nie, ad. herz. lich, Grzens. Serenada -y, f. ein Ständen.

Setjo, ad. ernstbaft, im Ernst. Sernik -a, m.) ber Riebanbler; 2) Kåfemacher. Schwamme. Serojeszka -i. f. bat. eine Art Serokosz -a. m eer große Neumtöbter, die Bergester.

Serokoszek -s/ka, m. ber rothfo. pfige Burger (Bogel). Serotoczek -czka, m. serowieo

-wen, m. bie Rajemilbe. Serwantka -i, f. ber Edfpint, eine Serwante. [molfig. Serwaterany -a, -e, a. Molfen.

Serwatka -i, f. bie Molfen. Serweta -y, f. bie Serviette. Serwis -u, m. 1) bas Servis, Thee, Raffee, Lafel-Servis; 2) bas Ser-

Raffer, Laftl-Strvie; 21 bas Servie; v. mieszkalne, komorne, Sesam -u, m. bol. bas Sciamfraut. Sesya -l, f. bie Sciffien, Sitzung; v. posiedzenie.
Setnia -l, f. eine Abtheilung von

100 Mann. Setnik -a, m. ber Sauptmann, ein

Anführer von 100 Mann, Seiny -a, -e, a. ber hunbertfte; bunbertfältig. Sfera -y, f. die Sphare; Grenge.

Sferyczny -a, -e, a frhārifch; np. sferyczna trygonometrya, die irhārifche Trigonometrie. Sfota -y, f. die Kerpel.

Sfornose -i, f. die Kolgfamfeit. Sfornose, s., a. -nie, ad. folgfam. Sforowae, st. ad. 2. foppeln. Sforsowae, st. dk. 2. űkermáğig anfrengen; v. forsowae. Sforsowany -a, -e, p. gelähmt.

Sine, st. nd. 2. faen.
Sindae, st. nd. 1. ez. siese, dk. 2.
fic fețen, zu fițen rflegen.
Sindly -a, -e, a. unterfețt.

Siag -a, m. v. sazen, m. eine Rlafter. Siano -a, n. bas Seu. Sianozeć -i, f. ber Seufchlag, bie

Sianozee -1, f. ber Deutchlag, Die Scuerndte.

febeubunbertfte.

475 Sia . Siara -v. f. bie Bieftmild. ffalz. Siarczan -u, m. bas Schmefelfauer. Sinrezany -a, -e, a. Comefel. Siarczyk -a, m. ber Comefelftoff. Siarczysty -a. -e. a. ichwefelia, atichmefelt. Siarka -i, f. ber Schmefel. Siarkowac.st. nd. 2. fomefeln, mit Somefel anmachen, übergieben. Siarkownia -i, f. bie Schmefelbutte. Siarnik -a, m. ber Schmefelfaben; siarniczek, d. Meb. Siatezany -a, -e, a. nesformig, Siatka -i, f. 1) bas Res, ein Desden; 2) bie Rethaube; 3) - woku, bie Desbaut. Sigtkowac, et. nd. 2. Dete machen, nebabnlich mirten. Siatkowaty -a .- e, a. nebartig, neb. formig, nebabnlich. Siatkowy -a, -e, a. Ret.. Sidlić, st. nd. 3. umgarnen, um. Iber Fallftrid. Siello -a, n. bie Schlinge, bie Dobne, Sie, pr. fic. Siec. et. nd. 2. bauen, maben, fonel. ben, ftreichen. Sied -i, f. bas Res, Buggarn. Siecz -y, f. bas Bemetel, Squen. Sieczka -i, f. bas Sadfel, bie Giebe. Sieczkarnia -i.f. bie Sadfellammer. Sieczkarz -a, m. ber Badfelichneiber. Sieczna linia, bie Secante, eine Linie, welche ben Rreis außerhalb bes Centrums burdioneibet. Siedlisko -a, n. ber Git, Bobnfit. Siedni, wum, fieben. Siednidziesigt, num. flebzig. Siednidziesiaty -a, -e, a. ber, bie, bas flebzigfte. Siedmiolatka -i. f. bot. ber Schnittlaud; v. tatareczka. Siedmioraki -a, -ie, a. fiebenfach. flebenfaltig. Siedmioro -a, n. fieben, - Stud. Siedrikrotny -a. -e. a. -nie. ad. fiebenmalig. Siednilist -u, m. bot. bas Giebenblatt, bie Rotbbeilmurt.

Siedmnascie, num. flebzehn. Stedminasty -a, -e, a. ber, bie, bas

Siediupalecznik -u, m. bot. bas

fichaebnte.

Ciebenfingerfraut.

Siedziba .y, f. ber Gis, Bobnfis. Siedziec, et. nd. 2 figen. Siegac, st. nd. 1. siegnac, dk. 2. nach etwas reichen, langen, ftreden (mobin). Siekac. st. nd. 2. flein baden, fonei. Siekacz -a, m. bas Sadmeffer. Siekaniec -ncu, m. gebadtes Blei jum Schieken. Siekanina -y, f. 1) bie Bafche, ge. badtes Bleifch; 2) bas Bemetel. Siekanka -i, f. bit Bafche, gehadtes Bleifd. Siekiera -y, f. bie Art. Sielanka -i, f. bie 3bolle, ein Birten. Schafer. Bebicht, Sielawa -y,f. bie Morane, ein Bifd. Sielski -a. -ie. a. lantlid. Dorf. Siemie -mienia, n. 1) ber Came, bas Samentorn; 2) ber leinfamen. Sien -i, f. bie Sausflur, bas Borbaus. Siennik -a, m. ber Strobfad. Siepac, st. nd. 1 bafden nach etmas. Siepacz -a, m. ber Bafcher, Benfere. [baare. Siere -i, f sierchla -i, f. bie Thier-Sierdzio sie, st. nd. 3. r. fich febr årgern, gurnen. Sierdzien -ia, m. ber Sperrnagel: v. sworzen. Sierdzisty -a, -e. n. sornig, grim-Siermiega -i, f. ein grober Rittel. Sieroctwo -a, n. 1) bie BBaifen; 2) ber Baifenftanb. Sierocy -a, -e, a. Baifen .. Sierota -y. f. bie Baife; dom sierot, bas BBaijenbaus. Sierotki -tek, pl. bie von Ralte jufammengefdrumpften Someis. Sierp -a. m. bie Gidel. Sierpien - pnia, m. ber Muguft. Ernbtemonat. Sierpik -u, m. 1) d. v. sierp; 2) bot. bie Scharte, bas Schartenfraut. Sierpnica -y. f. bot. bas Sichel. fraut. Sierpniowy -a, -e, a. Muguft. Sierszen -ia, m. v. szerszen, bie pernis. Stestrzeniec-nca,m. ber SchmefterSiestrzenica -y, f. bie Schweftertochter. facit. Siew -u, m. 1) bie Saat; 2) Saat-Siewca -y, m. ber Gaemann. Siewka -i, f. ber Regenpfeifer, ein Bogel. Siewny -a, -e, a Saate. Sikac, st. nd, I. fprisen.

Sie

Sikawka -i, f. bie Sprige. Sikora -y. f. bie Deife. Sila, 1) -y, f. bie Rraft, Starte; 2) ad. eine Menge, ungeheuer viel. Silic sie, st. nd. 3. r. fic anftrengen, febr anftrengen. Silnia -i, f. bie Dafchine. Silność -i, f. bie Rraft, Starte. Silny -a, -e, a. fraftig, ftarf.

Sinak -u, m. bot, eine Art Schwamme; v. sérojeszka. Sinawy -a, -e, a. blaulid. Sinawose .i, f. bie Blaulichfeit. Siniak -a, m, sinieo -nca, m. 1) ein bianer Bled vom Schlagen uber

Sinic, st. nd. 3. blau und braun machen, fchlagen. Siniec, st. nd. 2. blau unb braun

werben, anlaufen. [bownik Sinito -a, m. bot. ber Baib; v. far-Sinnik -a, m. ber Blaufaurenftoff. Sinodziób -a. m. ber Rrabenjager. Sinogarlica -y, f. v. synogarlica, bie Lachtaube.

Sinose -i, f. bie Blaue ber Saut (von Ralte ober von Schlagen). Siny -a, -e, a. -no, ad, blau unb braun, graublau.

Siodemka -i, f. 1) bie Sieben; 2) eine elenbe Schindmabre. Siodlad, et. nd. 1. fatteln. Slodlarski -a, -ie, a. Gattler.

Siodlarstwo -a, n. bas Gattlerbanbmert. Siodlarz -a, m. ber Sattler. Slodlaty -a,-e,a. mit einem großen Bled auf bem Ruden verfeben. Siodlo -a, n. ber Gattel. Sjodniaczek - czku, m. bot. bie

Sternblume, ber Giebenftern. Siddiny -a, -e, a. ber, bie, bas fiebente. Siostra .y, f. bie Schmefter; d sio-

strzyczka, f. bas Schmefterden. Siostrzenica, v. siestrzenica. Siostrzeniec, v siestrzeniec

Slostrzyczka -i, f. d. bas Schmefter. chen; -ki, pl. 60t, bie Stiefmus terchen; v. bratki, wdowki. Sit -u, m. bot. bas Schilf. Sitarz -a, m. ber Siebmacher. Sito -a, n. bas Gieb.

Sitowie -ia, n, bot. bas Schilfrobe Sitowiec -wca, m. bot. bie Blumenbinfe; v. lączen.

Sitowina -y,f. bot.bas Schilfgras Siwek -wka, m. ber Schimmel. Siwiec -wea, m. ber Graufopf. Slwiec, st. nd. 2. grau werben. Siwiosnka -i,f. bot. ber Bergpoles.

Siwizna -y, f. bas graue Baar, bie Graubeit. Parbe. Siwose -i, f. bie Graubeit, bie graue

Siwosz -a, m. v. deresz, ber Graufdimmel. Siwy -a, -e, a. -wo, ad. grau.

Skad,ad. mober, von mober, v. zkad. Skakać, st. ud. 1.2. skoczyć, dk. 4. fpringen, bupfen. (2) ein Dagitab. Skala -i, f 1) bie Ctala, Tonleiter; Skala -y, f. ein Belfen, eine Rlippes - w morzu, ein Riff

Skalisty -a, -e, a. 1) felfig, wie ein Bels; 2) fdroff, abiduffia; 3) voll Riffe.

Skalka -i, f. 1) d. ein fleiner Welfen; 2) ter Blintenftein; 3) ein weißer Bled auf bem Muge.

Skalny -a, -e, a Belfen., Bele.; -Skainienialy -a, -e, p. verfteinert. Skamienialość -i. f. bie Berfleine. rung.

Skapić, of. nd. 3. geigen, fnaufern. Skapieo -poa, m. ber Beighale, Rnaufer.

Skapstwo -a,n. ber Beig, bie Rnauerei, Rniderei, Skapy -a, -e, a. geizig, filzig, fnau-

ferig; skapo, ad. fnapp. Skaranie -ia, n. bie Beftrafung, Skarb -u, m. ber Schat. |Strafe. Skarbic, et. nd. 3. 1) (Schate) fammein; 2) sobie co, etwas fich au

ermerben fuchen. Skarbiec bea,m. bie Schapfammer. ber Schatfaften. ((skarbona). Skarbnica -y, f. ber Chapfaften, Skarbnik -a, m. ber Chapmeifter.

Skarbowość -i, f. bas Schate, 8% nangwefen.

Skerbowy -a, -e, a. Schah., Sinang. Skarga -i, f. bie Rlage. [Schale. Skarlupa -y, f. eine barte Schurpe, Skarp -in, m. bie Steinbutte, ber

Steinbott, ein Bifch.

Skarpa -y.f. (pochylość góry), bie Abradung, Bojdung. Skarzyć, st. nd. 4. flagen, (sie).

Skarzyk -a, m. ter Borftof im Bienentorb.

Skaza -y, f. 1) ein Bleden, Schanbe fleden; 2) bie Berlegung. Skazić, st. ak. 3. befleden, verlegen.

Skazitelnose -i. f. 1) bie Berlet. barteit; 2) bas Berberbnis.

Skazitelny -a, -e, a. -nie, ad. 1) verlepbar; 2) leicht verberblich. Skazowka -i, f. 1) ber Beiger BBeijer; 2) ein Fingergeig; 3) eine Unweisung, Anleitung.

Skuzywać, st.nd. cz. 2. skazać, dk. 2. 1) meifen, zeigen; 2) einen ver-

urtheilen, verbammen. Skiba -y. f. eine Erbicholle. Skibka -i, f. 1) d. eine fleine Erb-

fcolle; 2) eine Brotidnitte, Broticheibe. Skinge, st. dk. 2 minten, juminten.

Skinienie -ia. n. ber Bint. Sklie sie, v. lange sie.

Skład u, m. 1) bie Infammenfegung; 2) bie Dlieberlage, ber Stapelvlat; 3) bie Genalt, ber Bau; 4) apostolski, bas apoftoliiche Glaubenebetenntniß.

Skladać, st. nd. 12. todyć, st. 4. todyć, st

Skladacz -a, m. v. zeger, ber Seger. Skladka -i. f. die Collecte, ber Beitrag, die Beiseuer, Sammlung. Skladnia -i. f. 1) bie Zusammen.

fesungstunft, Conftruction; 2) bie

Skladność -i, f. bie gute innere Organisation. Skladny -a. -e, a. 1) wohlgebaut, proportionier; 2) sich reimenb; 3) geschieft zu etwas.

geschieft ju etwas. Skladowe, skladne -ego, n. bas

Lagergeib. Sklaniec, st. nd. 1. sklonic, dk. 3.

Sklattiac, st. nd. 1. sklonic, dk. 3. bewegen, veranlaffen, geneigt machen; — sie, r. fich hinneigen.
Sklep -11. m. 1) ber Keller; 2) ber Laben, bas Gewölbe.

Sklepie, st. nd. 3. wolben. "Sklepienie -ia, n. bie Bolbung.
Sklepisty -a, -e, s. -sto, sd. ge-

Sklepisty -a, -e, a. -sto, ad. gewölbt. Sklepowy -a, -e, a. Gewölbe-, Laben-, Relier-.

Sklesty -a, -e, a. jufammengefallen. Sklonnose -i, f. bie Reigung, Un-

Sklonny -a, -e, a, -nie, ad, geneigt, Sknera -y, m. ber Anider, ber Sils. Sknerstwo -a, n. bie Anideret. Skobel -blu, m. ber Blingelhafen. Skoczek -czkn, m. (1) ber Springer,

2) bas heupferd, der Grashupfer, bie Kelbgrille; 3) bot. bie hauswurz. Skoczny -a, -e, a. -nie, ad. 1) bus

pfenb, fpringenb; 2) Inftig, fang-Inftig. [ter 26afferflob.] Skoczogon -a, m. v. wodna pchła, Skoczyć, v. skukać.

Skok -u, m. ber Sprung, Schufi; w skok, skokiem, ad. fpornftreichs, im Grrunge.

Skolatac, st. dk. 2. gerichlagen, jerrutten, erfcuttern. Skomlic, st. nd. 3. winfeln. Skon -u, m. v. zgon, bas Enbe (bes

Rebens), ber legte Sauch.
Skonnie-ie, m. bas Berefæiten,
Skoniezenie -ia, n bie Berefæiten,
Skoniezenie -ia, n bie Berefæiten,
Skoniezenie -i, f bie Thittidietie.
Skoniezony -a, -e, p. 1) beenbigt
ertig; 2) augsfeibter, bedflommen.
Skop -a, m. ber Schöfe, Semmel.
Skopki-ov, pl. 601, mieg Berlichen,
Skopki-ov, pl. 601, mieg Berlichen,
Sammetfæitig.
Skopki-ov, p. -a, Schöfern, SamsSkopa -y, f. 1) bie Saut, bas Refl,
Etter. ber Bala; 2) bie Ringe,

Baumrinbe; (beffer kora).

Dalme In Congle

Skr 482

Skorka -i, f. 1) d. ein Sautden; eine bunne Saut, ein Reliden; 2) bie Schale vom Dbft; 3) bie Brotfrufte; 4) skorka na boty, ein

Bunbefott. lartig. Skorkowaty -a, -e, a. haut., leber. Skorkowy -a, -e, a. Leber., lebern. Skornik -a, m. 1) ber Beberhanbler; 2) ber Beberarbeiter; 3) ber leberne Schlauch.

Bell. Skorny -0, -e, a. Leber. Balg., Skoro, ad. fobalt, fobale ale. Skoropis -a. m. ber Schnellichreiber,

Stenograph. Skorupa -y, f. bie Schale, Rrufte,

Scherbe; d. skorupka. Skorupi -ia, -ie, a. Rruften. Shale., Cherben. Skorupiaki -ow, pl. bie Rruften-

murnier, Rrabben. Skorupiasty -a, -e, a. ichalen.

fruftenariig. Skorupiec, st. nd. 2. eine Rrufte be-

fommen, mit einer Rrufte übermadien. Skory -a, -e, a. -ro, ad. flint, fonell,

burtig, raid. Skorzany -a. -e, a. lebern, Beber.

Skosisty, skosny -a, -e, a. -snie, ad. fdier, idrage. Skotarek -rka, m. ber Biebjunge.

Skotak, skotarz -a, m. ber Biebbirt. Skowka -i, f. ber Beichlag, ein fleiner Reif.

Skowronek -nka, m bie Berche. Skowyczeć, st.nd.2 minjelnb beulen.

Skra -y, f. ber Runfen; v. iskra. Skracac, st. nd. cz. 1. skrocic, dk.

3. abfurgen, verfargen. Skradać, st. nd. 1 cz. skrasć, dk. 2. fteblen, megfteblen; - sie, t.

fich wobin ichleiden, fich beran. ichleichen. Skrap.ac, st.nd. cz. 1. skropić, dk.

3. beneten, befeurten, befrrengen. Skrawae, st. nd. cz. 1. skroie, dk. 3. 1) etwas von oben megfdneiben; 2) guidneiben; 3) (ng.) eine perfeBen, geben.

Skrawek -wka, m. ein Abidnigel. Skrajać, st. nd. 1. skrajve, dk. 4. aufichutteln, beim Musfieben.

Skrecae, st. nd. 1. skrecie, dk. 3. 1) gufammenbreben ; 2) wegingufen,

entwenben; 3) - kark, bas Benid. ben Sale brechen.

Skret -u, m. 1) bas Dreben; etwas Gebrehtes, bie Rrummung; 2) bas Umbreben, Umfebren bee 2Bagene; ber Drt, mo man beim gabren um. febrt; 3) ter Deichfelarm; gem.

pl. skrety. Skretny -a, -e, a. brebent, brebbar.

Skrobac, at. nd. 2. skrobnac, dk. 2. 1) fcaben, ichrappen, fragen; 2) (ryby) abidurpent.

Skrobaczka -i, f. 1) bas Chab. eifen; 2) ein alter Befen.

Skrobanina -y,f. 1) bas Abichabiel, bas Gefdabte Gefratte; 2) aus. rabirte Schrift

Skrobiny, skrobowiny -in, pl. bas Abichabfel. Berfurgung, Skrocenie -ia, n. bie Abfürgung, Skrofuly -ul, pl. bie Gfrophein,

eine Drujenanichwellung. Skron -u, m. bas Bajenfett.

Skromnis -ia. m. ein anfdeinenb ftiller und beideibener Denich. Skromnose -i, f. 1) bie Beideiben.

beit, Gittfamfeit; 2) Ginfachbeit, Beidranftbeit. Skromny -a, -e. a. -nie, ad. 1) beideiren, fittfam; 2) einfach, folicht.

Skron -ni, f. skronie -ni, pl. bie Schläfe; v. spiki.

Skrucha -y, f. bie Reue, Berfnir. fcung bee bergens. Skrupic, st. dk. 3. bas Getreibe

ichreten; v. śrótować, szrótować, Skrupul -u, m. 1) ber Sfrupel, ein Bemiffensymeifel, Die Bebenflich. feit; 2) bas Strupel, ein Gewicht ron 60 Gran.

Skrupulat -a, m. ein frupulofer, reinlicher, allgu gemiffenhafter Menich, ein Berant.

Skrupulatny -a, -e, a. -nie, ad. ffrupulos, peinlich, pebantifc. Skruszeć, st. dk. 2. murre, morfc

merten. Skruszyć, st. dk. 4. jerbrodeln, jermalmen, gerfnirfden; - sig. r. 1) in fleine Studden gerfallen; 2) (fig.) reumuthig merben.

Skrwawie, et. dk. 3. bebluten, blutig maden, mit Blut beidmußen.

Skryc, st. dk. 4. verbergen, verfteden; - sie, r. fich -.

Skrycle, ad. beimlich, verborgen. Skrypt -u, m. bie Schrift, Sant.

fdrift. Skrytek -tku, m. bot. Aderfinau,

Mauermantel, Domfraut. Skrytka -i, f. ein Berfted, eine

Skrytoplciowy -a, -e, a, frontega. mijd, mit untenntlider Bluthe, mit verborgenen Weichlechtstheilen (pon Blumen).

Skrytose -i, f. bie Berborgenheit, Berftedtheit; w skrytosci, ad. im Stillen, verfledt, beimlich.

Skrytosz -a. m. bie Liftfrabbe. Skryty -a, -e, p. verftedt, verborgen, beimlich.

Skrzeczeć, et. nd. 4. einen fnarrenben Zon von fich geben, frachzen, freifden, quaten.

Skrzeczek -czka, m ber Samfter. Skrzeczka -l, f bie Spedgriebe; v. skwarka.

Skrzek -u, m. 1) bas Gequate, Befradge, bas Rreifden; 2) zabi skrzek (krzek), ber groidlaid. Skrzele -i, pl. bie Riemenbedel,

(Grftarren. Rifchobren. Skrzeplość -i, f bas Berinnen, Skrzepnąć, st. dk. 2 gerinnen, er-

ftarren, fteif merten. Skrzetność -i, f. bie Emfigfeit, Gelgeichaftig. fcaftigfeit. Skrzetny -a, -e, a. -nie, ad. emfig, Skrzyb -u, m. bot. bas Schaftbeu, Chachtelhalm; v. skrzyp, koszka. Skrzybać, st. nd. 2. mit ber Schau-

fel ober bem Spaten megfragen, Skrzydelko -a, f. d. 1) ber fleine Blugel; 2) (u kolowrotka), ber Blugel am Spinnrab.

Skravellak -a, m. 1) bie Teberpofe, Reber; 2) bas Blugelnes

Skrzydlaty -a, -e, a geflügelt, befein Bifch. flügelt. Skrzydlien -y, f. ber gleffenflieger, Skrzvello -a, n. berflugel (auch als

ein Griel. Inftrument). Skrzydloszpon -a, m ber Debrec.

gel, ber Ramifdi.

Skrzydlowy -a, -e, a. Blugele. Skrzynia -i, f. 1) ber Ruften, bie

Skw Labe, eine Rifte; 2) ber Deblfaften; 3) ber Bifdbebalter; 4) ber Brun-

nentaften. Skrzynka -i, f. ein Raften; d. skrzy-

neczka, ein Raftchen.

Skrzyp, v. skrzyb. Skrzypce -ow, pl. bie Diofine,

Bielin. Geige; d. skrzypki. Skrzypcowy -a, -e, a. Beigen. Skrzypek -pka, m. ber Beiger, Bio. linfpieler.

Skrzypiec, st.nd.2. fnarren, fniftern. Skrzypliwy -a, -e, a. -wie, ad. fnarrend, fnifternb.

Skubac, st. nd. 2. gupfen, rupfen, [Bupfte Beinmanb. pfluden. Skubanka -i, f. bie Charpie, ge-Skublice -ic, pl. bas Sobleifen, ber Soblmeißel.

Skudlic, st. dk. 3. bie Saare gergauten; v. kudlic. Skupiac, st. nd. 1. skupić, dk. 3.

jujaminen-, anbaufen; - sie, r. fich aufammenrotten. Skupny -a, -e, a. v. pokupny, gut

abgebenb, raich ju verfaufen. Skupować, st. nd. 2. skupić, dk. 3. auftaufen, gufammentaufen. Skurezye, st. dk. 4. gufammengieben; - sie, r. fich gufammengieben, fich frummen, einlaufen; v. kurczyć. Skuteczność -i, f. bie Birffamteit,

ber gute Erfolg. Skuteczny -a, -e, a. -nie, ad. mirtfam, erfolgreich.

Skutek -tku,m bie Birfung, Folge. Skutkowae, st. nd. 2 mirten, Bir. fung, Grfolg haben.

Skwapliwose -i, f. bie Gilfertig. feit, Baft. Skwapliwy -a, -e, a. -wie, ad. eil-

fertig, haftig. Skwar -u, m. bie Bluth, Somule,

brudente Connenbige. Skwarek -rka, m. bie Spedgriebe; v. skrzeczka.

Skwarny -a, -e, a. -nie, ad. brennenb beiß, fdmil.

Skwarzyc, st. nd. 4. pregeln, fro. fden; - sie, r. frefchen; - na

slonen, in ber Sonne braten. Skwierczec, st. nd. 2. 1) gifden; 2) amitidern ;3) quirten, mimmern.

Skwierk -u. m. bas Gefdmirre, bas Duirren, Gewimmer. Skwierkliwosć -l. f. bas quirrenbe

Befen; bas Bimmern unb 3am-

Skwierkliwy -a, -e, a. -wie, ad. quirrenb, mimmernb, jammernb. Sla -i, f. bas Bugfeil.

Slaban, szlaban -u, m. ber Schlag. baum [erfclaffen.

Slabieć, st. nd. 2 fdmach werben, Stabizna -y, f. bie Beichen.

Slabose -i, f. 1) bie Schmache, Schmachbeit; 2) bie Unpaflichfeit, Rranflichfeit. ftranflic. Slabowity -a, -e, a. fcmachlich, Slaby -a, -e, a. 1) fcmach, matt;

2) unpaglich, unmobi, frant. Slac, st. nd. 2. postac, dk. 2. 1) bin-

ftreuen; 2) betten. Slacheianka -i, f. eine Abelige. Slacheic -a, m. ein Abeliger, ber

Grelmann. Slacheckl -a, -ie, a, abelia.

Slachectwo -a, n. ber Abelftanb,

Slachetnose -l, f. bie eble Befine nung, ber Chelmuth.

Slachetny -a, -e, a. -nie, ad. ebel, ebelmüthig.

Slachta -y, f. ber Abel.

Slaczek -czku, m. eine Borte, ein Befat, eine Spitenfante. Slad -u, m. bie Spur, Suftanfe.

Slafmyca -y, f. eine Schlafmute; v. nocna czapka. fwygodnik. Slafrok -a, m. ber Schlafrod; v.

Slak -u, m. bie Beifte, Cablleifte, ber Mant, Die Borte. Slakowac, st. nd. 2 fpuren, ber bremfe; 2) bie Blinbichleiche; v

Spur nachgeben; v. tropic. Slam -u, m. ber Schlamm; v. mul. Slamować, st. nd. 2. folammen.

abichleimen. Slarka -l. f. eine weibliche Ropfbinbe.

Slawa -y, f. ber Rubm, Ruf, bie Chre. Slawetny -a. -e, a. achtbar, mobi-

ebel, ehrenfeft. Slawic, st. nd. 3. rubmen, preifen. Slawnosć -i, f. bie Beruhmtheit.

Der Hubm.

Slawny -a, -e, a. -nic, ad. berubmt.

Slaz -u, m. 1) bot. bie Dalve, bas Bappelfraut; - ogrodowy, bie Stodrofe; - polny, bas Betterroslein, - wlaneczny, ber Gibifch; 2) ber vierte Dagen wieberfauenber Thiere, ber Gettmagen, bas Bab. Slazowy -a, -e,a. Dlalven -; Gibifd. Sieczeć, st.nd. 4. über etwas figen, gleichfam bruten, picheln. Sledz -ia, m. ber baring.

Sledzic, st. nd. 3. nachfpuren, forfchen, unterfuchen; jemanben beobachten, verfolgen.

Sledziarz -a,m. ber baringebanbler. Sledzienica -y, f. bot. bas Milafraut.

Sledziona -y, f. bie Dlilg; np. zapalenie sledziony, ber Dlilgbrand. Sledzionka -i. f. bot. ber Streifen.

Sledzionowy -a, -e, a. Mily. Sledziówka -i, f. 1) bie Sarings. lade; 2) eine Baringetonne. Sledztwo -a, n. bie Unter uchung, Inbagation.

Slepak -a, m. 1) ein Rurgfichtiger, einer, ber bei bellem Tage nichts fieht ober feben will; 2) bie Bferbe-

bremfe, bie Bede. Slopie -l. pl. bie Mugen (verachtl.); auch bie Mugen ber Thiere. Slepiac, st. ud. 1. ślepic, dk. 3. globen; - nad czem, bie Mugen anftrengen; slepie kogo, einen

blenben, blind machen. Slepiec -pca, m. bas Blimbthier. Sleplen - pnia, m. 1) bie Bieb. slepucha, padalec.

Slepota -y, f. bie Blinbbeit.

Slepowron -a, m. ber Raditrabe. bie Rachtichmalbe; v. kozodoj. Slepucha -y, f. Die Blindfcleiche; v. ślepien, padalec.

Slepy -a, -e, a. -po, ad. blinb; na slepo, blindlings.

Sliczny -a, -e, a, -nie, ad. febr bubich, fcon, munbericon. Sliczniuchny -a. -e, a. allerliebft. Slifa -v. f. tie Gpaulette.

487

Slimaczek -czka, m. 1) d. eine ,tleine Schnede; 2) bie Groidnede, Slimaczy -a, -e, a. Schneden. Slimak -a, m. bie Schnede.

Slimakowaty -a. -e, a. fonedenartig.

Slina -y, f. ber Speichel.

Sliniasty -a, -e, a. fpeichelartig. Slinic, et. nd. 3. mit Speichel benegen; - sie, r. geifern. Slinogorz -u, m. bie Braune,

Sliski -a, -ie, a. -sko, ad. 1) folipfrig, glatt; 2) miflich, gefabrlic. Sliskość -i, f. 1) bie Schlupfrig. feit, Glatte; 2) bas Diffliche, Gefabrliche.

Sliwa -y, f. 1) eine große Pflanme; 2) ber Bflaumenbaum.

Sliwka -i, f. 1) bie Bflaume; 2) ber .Bflaumenbaum.

Sliwkowy -a, -e, a. Bflaumen .. Sliwnica -y,f. bot. Bflaumenwatt, Sliz -a, m. bie Schmerle, Grunbel,

ein Bifc. falitiden. Slizgae sie, et. nd. 1. r. gleiten, Slizgawica -v. f. bas Blatteis; v

gololédz. Slizgawka -i, f. bie Blitfcbahn, . Solittfoubbahn.

Slochae, st. nd. 1. foluchgen, meinen (foludtenb). Slod -u. m. bas Mala.

Slodkawość -i, f. bie Suflichtelt. Slodkawy -a, -e, a. fuflich. Slodki -a, -ie, a, -dko, ad. 1) fug;

2) lieblid, angenehm. Slodkogorz -u. m. bot. bas Bitter. fuß; v. psianka.

Stodkosc -i, f. 1) bie Gußigfeit, Guse: 2) Annebmlichfeit, Lieblich. feit; v. slodycz.

Slodownia -i, f. bas Dalabaus, bie Malgbarre.

Slodownik -a, m. ber Dalger. Słodycz -y, f. v. słodkość.

Slodzic, et. nd. 3. fuß machen, berfupen.

Slodziny -in, pl. bie Treber. Sloj -u, m. 1) bie Rraufe; 2) bas Beaber, ber Dafer im Golge. Slojek -jka, m. eine Buchfe, Apo-

theterbuchfe, fleine Rraufe.

Slojowaty -a, -e, a. 1) flaberig, geabert, maferig; 2) buchfenformig. Sloma -y, f. bas Strob. Stomianka -i, f. eine Strobbede.

Slomiany -a, -e, a. 1) Strob., ftroben; 2) bot. - kwiat, v. niesmiertelnik.

Stomka -i. f. 1) ein Strobbalm; 2) bie Balbidnepfe. [ftrob. Stomkowy -a, -e, a. Strob., Reis. Słomsko -a, n. folechtes Strob. Ston -ia. m. ber Glepbant.

Slonawy -a. -e. a. ein menig falaig, gefalgen.

Stonce -a. n. bie Conne.

Sloncowy, sloneczny -a, -e, a. liebe Sonne. Connen .. Sloneczko, slonko -a, n. d. bie Stonecznik -a, = 1) ber Connenfous (Mugenfdmade); 2) bot. bie Sonnenblume, bas Gonnentorn. Slonina -y, f. ber Gred.

Stoninik -u, m. ber Spedftein. Sloninka -i, f. 1) d. bas Spedden; 2) ber Spedtafer.

Stoniowy -a. -e. a. 1) Glephanten -: 2) Glfenbein-

Stonosc -i, f. bie Salzigfeit, bas Galaige. Stony -a, -e, a. -no, ad. falgig, ge-Slosarczyk -a, m. ber Schloffergefelle.

Slosarski -a, -ie, e. Coloffer. Slosarstwo -a. n. bas Schloffer.

banbmert. Slosarz -a, m. ber Goloffer.

Slota -y, f. bas Regenwetter, bie naffe, folechte Bitterung. Slotny -a, -e, a. -tno, ad. regnerifd, naß. Stowiczy -a, -e, a. Machtigallen ..

Slowik -a, m. bie Dachtigall. Slowko -a, n. d. bas Bortden;

(sloweczko). Slownictwo -a, n. jalowe, ber Bortfram.

Slownie, ad, (slowem), mortlich. budftablid, gefdrieben; (idreibe). Slownik -a, m. bas Worterbud. Slowny -a, -e, a. 1) mortlid; 2)

punttlid, Wort baltenb. Slowo -a, # 1) bas Bort; 2) bas

Beitmort.

Sma

490

Slozem, ad. übergmerd, nach ber Slub -u, m. 1) bas Belübbe, Belob. niß; 2) bie Trauung, Bermablung. Slubiny -in, pl. v. zaręczyny, bie Berlobung.

Slubny -a, -e, a. Trau. Slubować, st. nd. 2. geloben, ein

Belübbe thun. Sluch -u, m. bas Bebor.

Stuchac, st. nd. 1. 1) horen, gu-, anhoren; 2) gehorchen. Sluchacz -a, m. ber Buborer. Sluchalnia -i, f. ber Borfaal. Sluchowy -a, -e, a. Gehore.

Slufa, v. slifa.

Slufiernia -i. f. bie Schleifftube, Schleifmühle.

Sluflerz -a, m. ber Schleifer. Slufowad, st. nd. 2. fcbleifen.

Sluga -i, m. ber Diener. Stup -a, m. Die Gaule, ber Bfeiler,

Bfoften. Slupek -pka, m. 1) ein fleiner Bfeiler, Bfahl; 2) bot. ber Stempel, Staubmeg.

Stupiasty -a, -e, a. faulenformig. Stupica -y, f. ein (gewöhnlich eiferner) Stab, ber bie Deichfel mit

bem Biluggeftelle verbinbet. Stupiec-pca,m. 1) ber Tragepfeiler; 2) bie Dachftublfaule; 3) ber Ungelpfoften an ber Thur; 4) Die Spille

an einer Benbeltreppe; 5) ber Chaft bes Leuchters. Slupowy a, -e, a. Gaulen.

Stusznosć -i, f. bie Billigfeit, bas Mecht.

Sluszny -a, -e, a. -nie, ad. 1) billig, recht; 2) recht groß, fattlich. Sluza -y, f. bie Goleufe (śloza).

Shizqoa -ej, f. bas Dienftmabchen. Sluzgoy .ego, m. ber Bebiente. Sluzalezy -a. -e. a. fnechtifch.

Sluzulec -lon, m. ber Rnecht, Diener (verächtlich).

Sluzalstwo -a, n. 1) bie Dieneriduft; 2) bas fnechtifche Befen. Sluzba -y, f. 1) ber Dieuft; 2) bie Dienericaft.

Sluzbisty, 1) -a, -e, a, rienftbar; 2) subst. m. ein (untauglicher, mife-

rabler) Diener.

Sluzebna, sluzebnica -y, f. bie Dienerin, Dienstmagb. Geift. Beift. Sluzebnik -a, m. ein bieuftbarer Sluzebny -a, -e, a. 1) bienenb: 2) -y -ego, m. ein Diener; v. sluz. bisty. Diener, Rnecht Sluzka -i, m. ein unterthaniger Sluzowe -ego, n. bas Schleufen-Sluzye, st. nd. 4. bienen, jufagen;

- prawo do czego, ein Recht mo. ju baben.

Slychac, man bort, es ift gu horen. Slynac, se. nd. 2. berühmt fein. Slysz, i. bor'! balt! Styszalny -a,-e, a. -nie, ad. horbar.

Slyszee, st. nd. 2. horen. Slyszenio -ia, n. bas Soren. Smaczny -a, -e, a. -nie, ad,

idmadbaft; smacznego apctytu, guten Appetit, mobl gu fbeifen. Smagae, st.nd. 1. ftauren, peitiden. geißeln, prügelu, auswichfen. Smagla -i, f. ber Berglachs.

Smaglose -i, f. bie Schlantheit. Smagly -a, -e, a. ichmachtig. folant, gefdmeibig. Smak -u, m. ber Weidmad, Appetit. Sinakowac, st. nd. 2. fcmeden. munben, behagen.

Smakowitose -i, f. bie Schmad. baftigfeit, ber Boblgefcmad. Smakowity -a, -e, a. jomadhaft,

wohlfdmedenb. Smakowny -a, -e, a. -nie, ad. ge-

Smalec -lea, m. ber Comaly. Smalic, st. nd. 3, np. cholewy, flo bie Saden ablaufen, bie Cour migden.

Smardlina -y, f. v. smrodynia, bot. bie Bodebeere, ichmarge Johannis-beere. [ber Morchelichmamm. Smardz -a, m. bot. bie Dorchel. Smark -a, m. ber Roy. Smarkac, st. nd. 1. fouuffeln. iRoshube.

Smarkacz -a, m. ber RoBloffel, Smarkatka -i, f. ein Rotellicht, ichlechtes fleines Licht. Smarkaty -a, -e, a. robig. Smarowac, st. nd. 2. fcmieren,

fdnurgeln, roben.

fdmattern. Smarowadlo -a, n. bas Gefdmiere. Smazyc, st. nd. 4. prageln, roften,

fdmoren, braten. Smelka -i, f. bie Dehlfuppe. Singtarz -a, m. cer Rirdhof; v. ementarz ftraurig; v. smutny. Smetny -a, -e, a. -nie, ad. betrubt,

Smiac sie, st. nd. 2. r. lachen. Smialek -lka, m. 1) ber Bagehals,

ein vermegener Menich; 3) bot. bie Schmele. Smialose -i. f. bie Rubnbeit, Drei-ftigleit, ber Dluth. [mutbig.

Smialy -a, -e, a -lo, ad. fubn, breift, Smiee, st. nd. 2. fich erbreiften, ertubnen, magen, fich unterfteben. Smiech -u, m. bas lachen, Beladier.

Smiecie -i, f. pl bas Rebricht, ber Baufen Rebricht. Smiecisko -a, n. tas Gemulle, ein

Smieciucha -y, f. ber Diftfint.

Smierc -i, f. ber Tob. Smierdnac, st.nd.2. ftintenb merben.

Smierdziec, st. nd. 2. ftinten. Smierdziel -a, m. 1) bas Stinfthier, bie Civette; 2) ein Stanter.

Smierdziomuch -a, m. bie Stint-Smierdziuch -a, m. 1) v. krówka,

ber Stinffafer, Roffafer, 2) ein Stanfer. Smierteinik -a, m. ein Sterbli-Ifeit. Smiertelnosc -i, f. bie Sterblich.

Smiertelny -a. -e. a. -nie, ad. fterblich, toutlich, Tobes., Cterbe. Smierzyć, st. nd. 4. maffigen, bain-

pfen, fillen, befanftigen. Smieszek -szka, m. ein Gpagmader, Boffenreiger.

Smiesznose -i, f. bie gaderlidfeit, Boffierlichfeit, Spaßhaftigfeit, bas Laderiiche u. f. w. Smieszny -a, -e, a. -nie, ad. li-

derlid, pofferlid, fraghaft, brollig; fonberbar, munberlich.

Smieszyc, et. nd. 4. gum Lachen bringen ; v. rozsmieszyc. Smietana -y, f. bie Cabne, ber

Somant, Rabin. Smietankowy -a, -e, a. Cahne-, fflugel. Rabin ..

Smiga -i, f. ber Binbmuhlen-

Smigac, st. nd. ez. 1. smignac, dk. 2. 1) fcmiben, mit ber Beitiche anichtagen, anhauen; 2) fcbleubern,

idmeigen. Smigownica -y, f. eine lange Ranone, Felbichlange genannt.

Smigust -a, m. bas Schmadoftern. Smoozek -czka, m. 1) ber Saugruffel ber Infetten; 2) ein Gaug. faunden.

Smocznik -a, m. ber Dradenfift. Smoczy -a, -e, a. Druden-; n.p.-a glowka, bot. ber Drachentorf. Smok -a, m. ber Drache. Smoktac, et. nd. 2. fcmaben, fclur-Smola -y, f ber Theer, bas Bed. Smolanka -i, f. bot. bie Rudute.

Sinolarnia -i, f. bie Theerichmelle. rei, Theerbrenneret, Bechbutte.

Smolarz -a, m. ber Theerfdmeller. Theerbrenner. Smolic, at nd. 3. 1) fcmieren,

fdmuten ; 2) pichen, mit Theer befdmieren. Smolka -i, f. bot. bie flebrige Lichtnelte, Bednelte, Bedblume.

Sniolnica -y, f. v. maznica, bie . Theerbuche, Det : Somierfaß.

Smolnik -u, m. bot. Ofterlugei; v. kokornak. ffett. Smolny -a, -e, a. bargig, pedig, Smrod -u, m. ber Weftant.

Smrodliwosc -i, f bie Stanterig. feit, bas Stinfenbe.

Smrodliwy -a, -e, a. -wie, ad affanferifch, fintenb.

Smrodynia -i, f.v.smardlina, bot bie fdmarge Bobanniebeere, Schwarzbeere. Smirodzić, st. nd. 3. ftanfern, Ge-

Bedenfirfche. fant machen. Sinradzina -y, f. bot. bie gemeine Smuciesie, at. nd. 3. r. fic betrüben. Sniug -a, m. ein langer, fcmaler Biefenftrich, gewöhnlich etwas er-

Traurigteit. Smutek -tku, m. bie Betrübniß, Smutny -a, -e, a. -no, ad. trau-

rig, betrubt, betrubenb. Smuzyk -a, m. ein gammfell, bas

Bell von gang jungen gammern. Smycz -y, f. 1) ber Begriemen, bie Roppel; 2) eine gemiffe Quantitat auf ber Webermalge aufgezogenen Garn's, welches eine bestimmte Bange bat.

Smyczek -czka, m. ber Biolinbon gen, Fiebelbogen.

Smyk -a, m. ber Bafgeigenbogen,

großer Blebelbogen. Smykać, st. nd. 1. smyknać, dk. 2. 1) abftreifen, j. M. tie Blatter vom 3meige ; 2) maufen, entwenben.

Snadnose -I, f. bie Reichtigfeit, naturliche Wabe zu etmas; v. poietność

Snadny -a, -e, a, -nie, -o, ad. leicht, gefdict zu etwas.

Sniadac, st. nd. 1. frühftuden. Sniadanie -ia, w. bas Frühftud.

Sniadanny -a, -e, a. Frühftüds-. Sniadawy -a, -e, a. fcmarzbraun.

Rarbe. Sniadoso -1, f. bie fcmarzbraune Solady -a, -e, a. -do, ad, braun,

buntel., fdmargbraun; fahl. Snic sie, et nd. 3. r. traumen.

Snice -ic, pl. bie Deichfelarme, bie Deichfelgabel, bie Scheere am Ba-

gen. Snied i, f. bot. ber Getreibebranb, bas Brand., Mutterforn.

Sniedek -dku, m. bot. ber Dild. ftern, bas Bogelfraut, bie Bogel [pferroft. Sniedz -i, f. ber weiße Roft, Ru-Snieg -u. m. ber Schnee; - pada, es fchneit.

Sniegowy -a, -e, a. Schnee.

Sniegula -y, f. 1, ber Schneefperling, Schneeammer; 2) bas Schnee. buhn; v. pardwa. Sniegulik -a, m. ber Schneeffob.

ein Infeft. [fcneemeiß, Schnee. Snieżny -a, -e, s. fcneeig;

Sniezvo, of nd. 4. fcneien.

Sniezyca -y, f. 1) bas Schneemet. ter, Schneegeftober; 2) bot. bas

Schneeglodmen. Snitka -i, f. hot, ber Bierfc. Snop -a, m. bie Garbe, bas Bunb.

Snopek -pka, m. d. ein fleines Bund, eine fleine Garbe.

Snowac, of. nd cz. v. snuc. 1911 d Snowadło -a, n. snuwalnia -i, f. bie Garnwinbe, ber Scheerrahmen, Die Beife.

Snuc, st. nd. 2. 1) winben, mideln, weifen; 2) fpinnen, entfrinnen; 3) - sie. r. wimmeln, fcmeben

Snukadlo -a, n. ber Spubliaben, auch bas Spublrab. Sobek -bka, m. 1) 36, meine Ber-

jon; n. p. pierwej Sobkowi, potein Dobkowi, jeber ift fich felbft ber Dlachfte; 2) auch soban -a, ber Egoift.

Sobol -a, m. ber Bobel. Scholi, sobolowy -a, -e, a 3obel. Sobor -u, m. bas Concilium, bie Rirdenverfammlung.

Sobota -y, f. ber Connabenb. Sobotka -i, f. bas Johannisfener. Sobotni -ia, -le, a. Connabenb. Socha -y, f. 1) bas Gabelbelg (in ben Scheunen); 2) bie Pfluggabel, bas Rrimmboly am Pfluge.

Soczewica .y, f. bot. bie ginfe. Soczewiczny -a. -e. o. ginfen. lin. fenfornitg.

Soczewka -i, f. bas linfenglas, bie Binfe, g. B. im Bernrobr. Soczysty -a, -e, -a. faftig.

Soda -y, f. bie Galafoba; v. zoda. Sofa -y, f. bas Copha. Sojka -i. f. ber bolybaber, Rugba.

ber. przymierze. Soiusz -u, m. bas Bunbnis: v. Sok -u, m. ber Caft.

Sokol -a, m. ber Salf. Sokoli -a, -e, a. Salfen. Sokolik -a, m. 1) d. ein fleiner Ralf: 2) ber Baumfalt. fenmeifter. Sokolnik -a, m. ber gaffenier, gal-Sokora -y, f. bie fcmarge Bappel;

v. topola. Sol -i, f. bas Gafg; v. gradowka, Steinfalg; - mialka, bas feine €alz.

Solan -u. m. bie Salafaure. Solanka -i, f. 1) but, bas Gala. Schafraut; 2) bie Salgtonne; v. solówka.

Solarz -a, m. ber Galghanbler. Solenny -a, -e, a. -nie, ad. feierlich. Solle, et. nd. 3. falgen.

Solidarny -a, -e, a. -nie, ad. folibarifch.

Soliter -a, m. v. taśmowiec, ber Bandwurm.

Solnica -y, f. bie Galgmafte, bas Salafağ; d. sólniczka. Solniczy -ego, m. ber Salginfpet. Solnik -u, m. bot. bie Bolfeblu-

me; v. przelot.

Solny -a, -e, a. Galge. Solowka -i, f. bie Galatonne.

Soltys -a, m. ber Schulge, Schult. beif. Sopel -pla, m. 1) ber Rafentropfen, ber in ber Dafe hangenbe Ros; 2)

ber Gisgapfen; 3) ber Dorn im Coloffe. Sos -u, m. 1) bie Sauce, Tunfe.

Bratenbrube; 2) uble Yaune. Sosna -y, f bie Bichte, Bobre, Riefer. Sosnina -y, f. bae Bichtenholg, Rie-

fernhola. Sosnka, sosienka -i, f. 1) d. v. sosna; 2) bot. bie Belfemild; v.

choienka.

Sosnowcezka -i, f. bot. ber Tannenwebel; v. przesika.

Sosnowka -i, f. bie ichmarge Meife. Sosnowy -u, -e, a. Fichten., Rie-Sowa -y, f. bie Gule fern. Sowi -ia, -ic, a. 1) Gulen .; 2) 2y-

lenice sowia strzalu, bot. gelüberflüffia. bernelle.

Sowity -a, -e, a. -cie, ad. reidlich, Sowizdrzal -a, m. ber Gulenfpiegel. Sówka -i, f, 1) d, v. sowa; 2) (sosnowiec,) bie Forft., Rieferraupe.

Spac, st. nd. 2. fclafen. Spacer, v. przechadzka.

Spacyum, n. ber 3mifchenraum. Spaczyć, st. dk. 4. sie, r. fic mer-

fen, frumm werben, verbreben; v. paczyc. Spadać, at nd. 1. spašć, dk. 2. 1)

berabfallen, berunterfallen, fturgen ; 2) abnehmen, mager merben; 3) finten (im Breife). Spadek -dku, m. 1) ber 21bfluß, bas

Befalle; 2) ber Grbfall, Radilag. Spadkobierca -y, m. ber Grbe.

Spadkodawen -y, m. ber Erblaffer. Spadkowy -a, -e, a. Grb., Grbfalls., - prawo, bas Erbrecht, Erbfalls.

rect. Spadzistość -i, f. bie Abichuffig.

feit, Abhangigfeit.

Spe Spadzisty -a, -e, a. -sto, ad. abfduffig, jabe, abbangig.

Spajac, st. nd. 1. spoic, dk. 3. aufammenfugen, verbinben. Spalie, et. dk. 3. verbrennen: v.

palie

Spatisko -a. n. bie Branbftatte. Spalistosc -i, f. bie Berbrennbar-

[bar. Spalisty -a, verbrenn--e. Spannietac, of. dk, 1. v. pamietac. Spara -y, f. bie Sparre, Spalte, ber Rit; v. szpara.

Sparceta -y, f. bot. ber Sabnenfopf; - pastewna, gemeiner Guf. flee; bie Geparfette. Sparcialy -a, -c, a. faferig, hole

gicht (von Ruben). Sparzyć, st. dk. 4. v. parzyć.

Spas -i, f. 1) ber Biebichaben, ber Schaben, ben bas Bieb burd Abbutung im Getreibe ober auf ber Diefe anrichtet; 2) biejenigen Stellen im Getreibe, mo burd Gutung leicht Schaben angerichtet werben fauu.

Spase, st. dk. 2. spasne, nd. cz. 1. abweiben, abbuten.

Spaść, v. spadać. Spasty -a, -e, p. mobibeleibt, fett,

wohlgenahrt. Spazin -u, -m. bie Rrampfe. Specyal -u, m. bie lederei, ber let-

ferbiffen, bie Delitateffe. Specyalny -a, -c, a. v. szczegolowy, Spezial., fpeziell.

Specyfikacya -i, f. v. wyszczegolnionie, bie Museinanberfegung, Spezifitation, bas fpezielle Bergeichniß.

Spedzać, st. nd. 1. spedzić, dk. 3. 1) gufammen., megtreiben; 2) na kogo co, auf jemanben etwas fdieben, ihm gur Laft legen. Spekac, st. dk. 1. sie, gerberften,

gerplagen. Spekulacya -i, f. bie Spefulation; (obrachowanie).

Spekulacyjny -a, -e, a. Spefulatione, fpetulativ. Spekulant -a, m. ber Gpefulant.

Spekulowac, et. nd. 2. frefulirent (obrachować).

Spelna, ad. voll, vollablig.

Spelnine, st. nd. 1. cz. spelnić, dk. 3. i) vollzieben, vollbringen, erfullen; 2) (n. p. kielichy), ausleeren; - zdrowie czyje, auf jemanbes Gefundheit trinfen; 3) - sie, r. eintreffen, in Erfullung geben. Spelnienie -ia, n. bie Bollgiehung, bas Erfüllen.

Spelznac, et. dk. 2. verfcwinben, pereitelt merben.

Spetac, st. nd. 1. v. petac.

Spiąć, v. spinać.

Spigezka -i, f. bie Schlaffucht. Spica -y, f. 1) bie Spige (an ber Pfeife); 2, bie Gpeiche, Rabipeiche.

Spielilerz -a, m. ber Gpeicher. Spiczak -a, m. i) ber Dlifcbart; 2)

ein junger Birich. Spiczastość -i, f. die Spigigleit.

Spiczasty -a, -e, a. -sto, ad. fpibig. Spieg -a, m. ber Spion.

Spiegować, st. nd. 2. fpioniren. Spieka -i, f. bie brennenbe Sige,

Durre. Spiekać, st. nd. 1. spiec, dk. 2 1) gnfammenbaden, braten; 3) jufam. mentrodnen.

Spieklose -i, f. bie Durre.

Spieniężać, st. nd. 1. spieniężyć, dk. 4. ju Gelbe machen; viel Welb geminnen.

Spierać, st. nd. 1. i) zeprać, dk. 2. ein wenig ab., ausmafden; 2) sprac, dk. 2. auswafden.

Spierać, st. nd. 1. zeprzeć, dk. 2. sie, r. ftreiten, burchaus Recht ba-ben mollen; z kim, jemanbem mi-

berfpreden, wiberftreiten. Spieszność -i, f. bie Gilfertigleit. Spieszny -a. -e, a. -nie, ad. eilfer-

tig, eilig. [beeilen. Spieszyc sie, et. nd. 4. r. fich eilen. Spiew -u, m. ber Befang.

Spiewac, et. nd. 1. fingen.

Spiewaczka -i, f. bie Gangerin. Spiewak -a, m. 1) ber Ganger; 2)

ber Ganger, ein Bogel.

Spiewainia -i, f ber Gingfaal. Špiewka -i, f. v. piosnka, ein lieb.

den, eine Cangweife.

Spiewliwose-i, f. bas fingenbe Be-

fen, Die Biegfamteit einer Ging. ftimme. Spiewnose -i, f. ber Bobiflang,

13

bas Dlufifalifche (einer Gprache). Spiewny -a, -e, a. 1) wohlflingenb, mufifalifc; 2) Ging., Befang. Spijać, st. nd. 1. spic. dk. 3. 1) von

oben etwas wegtrinfen; 2) mader gntrinfen; 3) - sie, r. fich betrinfen. Spik -u, m. 1) ber Schlaf; 2) bas

Mart; 3) pl. bie Schlafe, (skronie). Spiknąć, st. dk. 2. spikać, nd. f. sie, r. fich verftanbigen, beridmoren.

Spikować, st. ad. 2. naspikować, dk. 2. jpiden.

Spikowy -a, -e, a. Mart., Solafe. Spikulec -lea, m. eine Spiduabel. Spilka -i, f. i) bie Stednabel; 2) bie Stridnabel; 3) ein Speiler.

Spinac, st. nd. 1. spinc, dk. 2. 1) jufammenfchnallen, jufammenftet-ten; 2) fpornen; 3) - sie. r. auf bie Beben treten; fich baumen.

Spinak .u, m. bot. ber Spinat, Spinka -i, f. bie Schnalle, bas Bembinopfchen.

Spioch -a, m. ber Schlafer, ein folafriger Denfc, eine Golaf. mnge. fber Schnalle Spionek -nka, m. ber Dorn in Spirytus -u, m. ber Spiritus; -

winny, ber Beingeift Spis -u, m. bas Bergeichnig, Regi-Spisa -y, f. ber Spieg. Spisek -sku, m. bie Beridmorung.

Spiskowy -a, -e. a. 1) Berfchmo. runges; 2) -wy -ego, m. ber Berfdivorene. fgeidnen. pisywać, st. nd. cz. 2. aufe, per-Spital -a, m. bas Gofpital, Spital. Spitalny -a, -e, a. Spital.

Spiz -u. m. bie Glodenfpeife, bas Glodengut, Erg. finer. Spicarnia -i, f. bie Greifefam. Spizowy -a. -e, a. chern, Gloden. ante, metallen.

Splacae, st. nd. 1. splacie, dk. 3 aus., abzahlen, abtragen, abfinben. Splaszczać, st. nd. 1. splaszczyć, dk. 4. plattbruden, jujammen. bruden.

Splaszczony -a. -e. p. platt gebrudt, gemacht; - kwadrat, eine Raute, (mathematifche Rigur). Splata -y, f. eie Abzahlung, bie Be-

jablung rudftanbiger Betrage. Splatac, st. nd. 1. splesc, dk. 2 jufammenflechten. Imidelu. Splatac, st. dk. 1. gufammen-

Splatac, st. dk. 1. n. p. koniu figla, jem. einen Schabernad fpielen. Splaw -u, m. bas glogen.

Splawnose -i, f. bie Schiffbarfeit eines Mluffes.

Splawny -a, -e, a. fchiffbar. Splesniec, st. dk. 2. verfchimmeln;

v. plesniec. Splodzić, st. dk. 3, v. plodzić.

Splókać, st. dk. 2. splókiwać, nd cz. 1. ab., megfpulen.

Splonac, st. dk. 2, v. plonac. Sploszyć, st. dk. 4. v. ploszyć.

Splot -u. m. splotka -i, f. eine Blechte, Saarflechte. Spłowieć, st. dk. 2. v. płowieć.

Splugawić, st. dk. 3. v. plugawić. Spluwać, st. nd. 1. spluc, splunać. dk. 2. ausspuden, fpuden, ausfreien, I-Raften. freien.

Spluwaczka -i, f. ber Spudnapf, Splyw -u, m. 1) bas Bufammenfliefen; 2) ber Mbfluß.

Splywac, et. nd. 1. splynac, dk. 2. 1) aufammenfliegen; 2) berab., binabfliegen.

Spocić się, st. dk. 3. r. fdmigen, idminia merben.

Spoczynek -nku, m. bie Rube, bas Ausruhen, bie Raft. Spoczynkowy -a, -e, a. Rube-,

Spoczywac, st. nd. 1. spocząc, dk.

2. ruhen, fich erholen. Spod -u, m. 1) ber Untertheil, ber

Boben; 2) bie Unterlage, bas Be-Spodek -dku, m. 1) d. v. spod; 2) bas Ilnterbett; - od spodu, ad.

von unten; na sped, ad, nach unten. Spodlic sie, st. dk. 3, r. fich gemein maden, erniebrigen, berabfegen.

Spedni -ia, -ie, a. Unter-, ber, bie, bas untere. (dennica, Spodnica -y, f. bas Bagenbrett; v.

Spodnica -y, f. d. spodniczka, ber Unterrod ber Frauen. Spodnie -i, pl. bie Beinfleiber, Bospodnica-

Spodnik -a, m. bas Unterfleib; V Spodobać, st. dk. v. podobać. Spodziewać, st. nd. 1. spodziac, dk. 2. sie, r. boffen, erwarten.

Spogladac, at. nd, 1. spojrzec, dk. 2. binbliden, anichauen, binje.

Spoie, st. dk. 2. 1) einen befoffen machen; 2) etwas jujammenfugen; v. spajac. Spojma -i, f. 1) bie Angiebungs.

fraft, Attraction; 2) bas Banb. Spojnik -a, m. bas Binbewort, bie Conjunction. Spojnose -i, f. ber Bufammenbana

ber Theile eines Rorpers, bie Go-[Anfeben. baffon. Spojrzenie -ia, a. ber Blid, bas Spokoinosć -i. f. bie Rube, Stille. Spokojny -a, -e, a, -nic, ad. ru-

big, friedlich, ftill. Spokrewniac, st. nd. 1. spokrewnic. dk. 3. sie, r. fich verfdmagern. Spól-, Mit.

Spolbrat -a, m. ber Mitbruber. Spolezesnik -a, m. ber Beitgenoffe. Spólezesny -a, -e, a. -snie, ad, aleidizeitig.

Spoleczenski-a, -ie, a. gefellfcaft. lich, Gemeinichafte. Spoleczenstwo -a. n. bie Gemein-

idait, Weiellichaft; v. spoleczność. Spolecznik -a, m. ber Dlitgenoffe, Theilnebmer; v. spolnik.

Spoleczność -i. f. bie Gemeinschaft, Befellidaft.

Spoleczny -a, -e, a. -nic, ad. gemeinicaftlich, gemeinfam, gefell-Spolem, ad. jufammen, gemein-Spolgloska -i, f. ber Mitlant.

Spolistose -l, f. bie Bereinbarfeit. Spolka -i, f. bie Bemeinschaft, Befellichaft, Compagnie: np. regula spolki, Gefellicafterednung. Spólkować, st. nd. 2. Gemeinfcaft

haben, pflegen.

Spółkowanie -ia, n. bie Gemeinicaft (ficifoliche). Spółmiłosnik -a, m. v rywał, ein

Debenbuhler.

Spolnica -y, f. bie Theilnehmerin. Spolnictwo -n, n. bie Theilnahme, Gemeinschaft. Spolny -n, -e, a, -nie, ad. gemeins

idaftlid; v. wspólny.

Spolnik -a, m. ber Theilnehmer, Ditgenoffe; v. spolcoznik.

Spolodwiniony -a, -e, p. mitbeidultigt. [ter. Spolpracownik-a, m. ber Mitarbei-Spolradzea -y, m. ber Ditregent. Spolsrodkowy -a, -e, a. concentrifo.

Spoltowarzysz -a, m. ber Mitgenoffe, College, Befahrte. Spolubiegne sie, st. nd. 1. ficmit-

Spolubiegae sie, st. nd. 1. fich mitbewerben, concurriren. [ler. Spoluczen -cznia, m. ber Mitschi-Spoluczestnik -a, m. ber Theilnehmer; v. spolnik.

Spoluczestnietwo -a, n. bie Theilinahme. [levin. Spolzalotnica -y, f. bie Nebenbuh-

Spotzalotnictwo -a, n. bie Rebenbublerei. [fer. Spotzalotnik -a, m. ber Rebenbub.

Spor -u, m, ber Streit, 3wift, 3anf. Sporek -rku, m, bot, ber Sparf, Spargel; v. szpargiel. Sporny -a, -e. a. -nie, ad. 1) fireit-

füchtig, jantifch; 2) ftreitig, ftrittig. Sporo, ad. 1) reichlich, ergiebig, vellauf: 2) rafch. Spory -a, -e, a. 1) ftart, glemlich

Spory -a, -e, a. 1) ftarf, ziemlich greß; 2) ergiebig, gebeihlich, reichlich. Sporysz, sporzysz -u, m. bot. 1)

bas Afterforn, Mutterforn; 2) bas Bruchfraut; 3) bie Bartenwolfsmild, Teufelemild.

Sporządzne, d. nd. 1. sporządzie, dk. 3.1) verrichten; 2) guriche ten, gubereiten; 3) ausbeffern, fliden.

Sporządzenie -ia, n. 1) bie Ausbesserung; 2) bie Aussertigung. Sposób -u, m. 1) bie Art und Weise;

2) bas Mittel. Sposobić, st. nd. 3. vorbereiten, au-

richten, zubereiten; v. przysposobic. Sposobność -i, f. bie Gelegenbeit. Sposobny -a, -e, a. -nie, ad. 1) tanglich, gefchick zu etwas; 2) gelegen. Spospolitować się, st. dk. 2. r. fich gemein machen.

Spostrzegać, sł. nd. 1. spostrzedz, dk. 2. gewahr werben, bemerken, gewahren; — sie, t. inne werben, fich eines Beffern befinnen. Spotwarzać, sł. nd. 1. spotwarzyć,

dk. 4. berleumben; v. potwarzac.
Spotykać, sł. nd. cz. 1. spotkać, dk.
1. begganen; — się, r. z kim, jemanoem begganen, fich begganen,
treffen, anammentreffen mit jem.
Spowiaciać, sł. nd. 1. Beichte
bören: się, r. beichten.

Spowiednik -a, m. ber Beichtvater Spowied' -i, f. bie Beichte; zauszna, bie Ohrenbeichte.

Spowinowacenie -ia, n. bie Beridmagerung. Spowinowacie sie, st. dk. 3. r

fich verschwägern; befreunden. Spowodować, st. dk. 2. verantafjen; v. powodować.

Spowszechnieć, st. dk. 2. allgemein werben, gemein werben. Spożniać, st. nd. 1. spożnić, dk. 3. verfpaten; — się, r. fict.

Spracować się, st. dk. 2, r. fich mube arbeiten, abarbeiten.

Spragniony -a, -e, p. fcmadtent, febr burftent, ledgent.
Sprawa -y, f. 1) bie Angelegenheit.

Cache, bas Weichaft; 2) bie Sanblung, That; 3) ber Broges, eine Rechtsfache; 4) bie Berichterftattung, Nechenichaft.

Sprawca -y, m. ber Thater, Urbeber, Unftifter. Sprawczyni -i, f. bie Thaterin, Ur-

beberin, Stifterin, Unftifterin, Irbeberin, Stifterin, Unftifterin, Sprawdzac, st.nd. 1. sprawdzie, ak. 3. mabr machen, bewabrheiten, als

mahr bestätigen; - sie, r. fich bemahrbeiten; erfullt werben, in Grfüllung geben. Sprawiae, st. nd. 1. sprawie, dk. 3.

prowiec, st. nd. 1. sprawić, dk. 3. 1) audrichten, verrichten, bewerffielligen; 2) machen laffen, anichaffen, faufen; 3) anrichten, verurfachen, bereiten, machen, schaf-

fen; - sie, r. fich zeigen, aufführen, perhalten; - dobrze, es gut machen; nie nie sprawlwszy, unifeit. perrichteter Sache. Sprawiedliwose -i, f. bie Berechtig. Sprawiedliwy -a, -e, a. -wie, ad.

1) gerecht; 2) richtig.

Sprawka -i, f. 1) d. v. sprawa; 2) ber Streich, bie Anftiftung; n. p. twoja to sprawka, bas haft bu gewiß angestiftet, gemacht, bas ift

bein Wert.

503

prawność -i, f. bie Beididlidfeit. Bemanttbeit.

Sprawny -a, -e, a. -nie, ad. geididt, gewandt; geeignet.

Sprawować, st. nd. 2. befleiben, (a. B. ein 2mt); etwas verrichten; - sie, r. 1) fich auffuhren, betragen; 2) - sie, komu, fic rechtfer. tigen.

Sprawowanie -in, n. tie Bermal. tung; - sie, bie Unfführung, bas

Betragen.

Sprawozdanie -ia, n. ter Bericht, Die Berichterftattung, Rechenichafts. legung, ber Rechenschaftebericht. Sprawunek -nku, m. ber Muftrag,

bas Geidaft. Sprezyk -a, m. ber Gpringfafer.

Sprezyna -y, f. 1) bie Gpringfeber; 2) Triebfeber, ber Untrieb.

Sprezystose -i, f. 1) bie Grann-fraft, Feberfraft, Schnellfraft, Glaflieitat; 2) Befdmintigfeit; 3) Munterfeit.

Sprezysty -a, -e, a. -ście, ad. 1) elafiid; 2) gefchmeibig, 3) munter, frifd, lebbaft.

Sprochnialose -l, f bie Morfcheit, Sprochnialy -a, -e, p. morfd,

murmftichig.

Sprochniec, st. dk. 2 morid, wurmflichig werben; v. prochniec.

Sprosnica -v. f. eine gemeine, unguchtige Berfon, Frau.

Sprosnik -a. m. ein gemeiner, un. judtiger Menich.

Sprosnose -i, f. bie Gemeinheit, Ungudtigfeit, bas gemeine Wefen,

Sprosny -a, -e, a. -nie, ad. gemein, ungudtig.

Sprostać, st. nd. 1. (czemu), (einer Cache) gewachjen fein, im Stante fein, etwas auszurichten.

Sprowadzac, st. nd. 1. cz. sprowadzic, dk. 3. 1) bina5., berunter. fubren; 2) berbeiführen, guführen, berbeifchaffen, fommen laffen, begieben, verfammeln ; 3) verurfachenbewirfen, veraulaffen.

Sprysnac, st. dk. 2. v. prysnac. Spryt -u, m. ber Beift, Bis. Sprytnose -i, f. bas migige, geift.

reiche Befen. Sprytny -a, -e, a. winig, geiftreich. Sprzączka -i, f. bie Schnalle; v.

spinka. Sprzaczkarz -a, m. ber Conallen. macher, Gurtler.

Sprzag -egu, m. bas Befpann. Sprzagac, v. sprzegac.

Sprzatac, st. nd. 1. sprzątnac, dk. 2. 1) aufraumen, megraumen, aus bem Bege ichaffen, bin-, binmeg. megichaffen; 2) entwenben, maufen; 3) crnten.

Sprzatanie -ia, n. 1) bie Begrau. mung; 2) bas Ernten, Ginbringen

ber gelbfruchte. Sprzeciwiać, st nd. 1. sprzeciwio,

dk. 3. sie, r. 1) fid miberfegen; 2) wiberftreiten, wiberfprechen. Sprzeczac, st. nd. 1. sie, r. fic bin und ber ftreiten, einen Wortwech. fel haben, fubren; etwas burchaus

nicht zugeben wollen. Sprzeczka -i, f. ber Streit, Bort.

itreit. Sprzeczność -l, f. 1) ber Biberiprud; 2) bie Streitfudt. Sprzeczny -a, -e, a. -nie, ad. 1) wiberiprechend, contraftirent, entgegen; 2) gantiid, ftreitfuchtig. Sprzedawać, st. nd. cz. 1. 2.

sprzedac, dk. 1. vertaufen. Sprzegac, st. nd. 1. sprządz, dk. 2. jufammienfrannen, gufammentor. peln; perbinben.

Sprzet -u. m. 1) bas Berath, Befdirt, Dobet; 2) bie Grnbte. Sprzęża -y, f. sprzężaj -u, m. v.

sprząg. Sprzyjac, st. nd. 1. woblwollen, qu. getban, gewogen, gunftig fein.

Sprzykrzyć, st. dk. 4. v. przykrzyć.

Sprzymierzenice -nea, m. ber Bunbesgenoffe, Berbunbete. Sprzymierzenski -a. -ie, a. Bun-

bes., Bundesgenoffen.

Sprzymierzyć, st. dk. 4. sie, r. fic

verbunden, ein Bundniß ichließen. Sprzysiegac, of. nd. 1. sprzysiądz,

dk. 2 się, r. fich verschworen. Spuscie, v. spuszczać.

Spust -u, m. 1) bie Fallthur, bas

gallgitter; 2) von Mklaffen, her Mbflus der Mglere, der Geheiuf; 3) 3) vie hinabschaftung; v. splaw; 4) ber Smeller, Sdnarber, Klegel im Schoff; die Klebe over Kaft am Gewehrfelloffe, 5) viekertigetet, viel int einem Juge zu teutlen; n. p., ma odorry spaus, ter fann gut faufen. Sodorry spaus, ter fann gut faufen. Stere Kerwühtung, Werbertung. Spustoszyé. et. et. 4. vermötten.

Spustoszyc, st. st. 4. spustoszyc.

periden, perferen v. pustoszyc.

Spuszczac. st. st. 1. spusicie, st.

1. bready hinds, heruntetafication of the spusicie.

Boundeffich, dirzewo, tennen and the spusicie.

Boundeffich, dirzewo, tennen taffen; (wtosy), bir dipart turning, (wtos

Spychac, st. nd. 1. zepchnąć, dk. 2 berabe, binabe, beruntere, wegftogen.

Spytac, v. pytac.

Srae, st. nd. 1. fdeifen.

Sracz -a, m. beffer wychodek, ber Abtritt.

Sraczka -i, f. v. biegunka, rozwolnienie, ber Durchfall.

Srebrnik -a, m. 1) ein Silbergrofchen; 2) ber Silbergrbeiter; 3) bot. bas Silberfraut, weißes Sunfblatt; v. pigeperst. Srebrny -a. -e, a. 1) filbern, Gil. ber-; 2) filberfarbig.

Srebro -a, n. 1) bas Silber; 2) bas Silberzeug , Tifchzeug ; 3) zywe srebro, bas Quedfilber.

Srebroglow -u, m. ber Gilberftoff. Srebrzye, st. nd. 4. v. posrebrzae; - sie, r. einen Gilberfdein von fich geben.

Srebrzysty -a, -e, a. 1) filberartig; 2) filberfarbig.

Sredni -ia, -ie, a. ber, bie, bas mitte. lere; Mittele.

Srednica -i, f. ber Durchmeffer. Sredniak -a, m. ber Mittelfnecht.

Sredniak -a, m. ber Mittelfnecht. Sreduik -a, m. ber Strichpunft, bas Semitolon.

Sredniówka -l, f. bie Cafur.

Srezoga -i, f. 1) ber Frofibrand, ber Froft, wenn Baume und Blumen vor Froft verscheumpft find; 2) ber "Mehithan. Sroczy -a, -c, a. Cifter. [Mitte.

Srod, ad. mitten in, unter, in ber Sroda -y, f. ber Mittwoch.

Srodek -dka, m. 1) bie Mitte, ber Mittelfraft, bas Juftemilieu; 3) bas Mittelfrage, bas Juftemilieu; 3) bas Mittel. Fodkowac, st. nd. 2. bie Mitte

, balten. Srodkowiec -wea, m. einer ber bie Mitte balt, ein Anhanger bes Juftemilieu.

Srodkowy -a, -e, a, in ter Mitte, befindid, central, Mittel.
Srodopoście -a, m. bie Mittfaften.
Srodopostny -a, -e, a. bie Mittfaften betreffent; — a niedziela, ber Conntag Latare.

Srodwaga -i, f. bie Bleiwage. Środziemny -a, -e, a. mittel. (anbifc.

Srogi -a, -ie. a. -go, ad. 1) graujam, grimmig, ichrestlich, fürchterlich, febr ftreng; 2) febr greß. Srogose -i, f. bie Grausauteit, Grimmigfett, greße Strenge.

Srokacizna -y, f. bas Schedige, bunte Allerlei.

508

507 Sro Srokacz -a, m. bie Chede, ein Stadlo -a, n. bas Baar, Chepaar. ichediges Thier. fichedia. Srokaty -a, -e, u. buntichedig, Srokosz -a, m. ber rothtopfige Burger, große, rothe Reuntobter. Sroniota -y, f. bie Schmach, Chauficaublid. be. Schanothat. Sromotny -a, -e, a. -nie, ad. Sron -u, m. ber Heif, (szron). Srot -u, m. bas Schrot, (szrot). Srotnica -y, f. ber Schrotfad, Schrotbeutel. Srotowac, st. nd. 2. fdroten. Srotowka -i, f. bie Corotbudie. Srotownia -i, f. bie Schrotmuble. Srotownik -a. m. ber Schroter. Srozve sie, st. ud. 4. r. gemaltig gurnen, toben, muthen, ergrimmen, griminig werben. Sruba -y, f. bie Schraube, (szruba). Srubowac, st. nd. 2. fdrauben. Srubsztak -a, m. ber Schraubftod. Srz ... v. sr ... Seac, st. ud. 2. faugen. Ssący -a, -e, p. jaugend; Cauge .. Ssiekwiat -a, m. eine Urt Rolibri. Stac, st. nd. 2. (stojec) 1) fteben; (stoi! Salt! Stillftanb!) (gdzie) wohnen; (na czeni), beruhen, fich grunten, ftugen; (o co), auf enpas adten, liegen an etwas, nich aus etwas niachen, fich unt etmas fummern; (za co), jo viel als icitt merth gen; 2) gureichen, binreichend fein; (nie staje, reicht nicht bin); jak kogo staje, wie einer fann; 3) sie, r. gefcheben, merben, (n. p. stac sie czym) etwas merben; stalo sie, es ift geschen, es ift icon aus bamit, es ift vellbracht. Staciwo -a, u. bas Stellmerf eines Beberftubis. Stanbort. Stacya -i. f. bie Ctation, ber Staczać, st. nd. cz. 1. stoczyc, dk 4. 1) berabmalgen, berab., herunterrollen; 2) abjapfeu; 3) fcharfen (ein menig); 4) bitwe, Schlacht liefern, einen Rampf fampfen. Stad, 1) ad. von bier; 2) c. baber,

besmegen, folglich; v ztad.

Stadnik -a, m. ber Buchtochie, ber Stier. Stadnina -y, f. bie Ctuterei.

Stadny -a, -e, a, Sterbes. Stado -a, m. 1) bie Beerbe (Banfe Bieb); stadem, ad. heerbenweis, in Beerben; 2) ein Strich, (a. B.

Rebbuhner). Staglew -gwi, f. ein Stanter, Bafferfaß.

Staiska -isk, pl. bie Bflugmenbe. Staje -aj, pl. v. gony -gon, ein Relbmaag von ungefahr 100 Schritt. Staienne -ego, n. bas Stallgelb, Stantgelb.

Stajenny, 1) -a, -e, n. Stall; 2) subst. m. ber Stallfnecht, Stall. Stainia -i, f. ber Bferbeftall; za-

jezdua, ber Gafthausftall. Stal -i, f. ber Ctabl. Stalie, st. nd. 3. 1) ftablen; 2) verftarfen, befestigen.

Stalka -i, f. ber Reuerftabl. Staloryt -u, m. ber Ctablitich. Stalose -i, f. bie Bestigfeit, Stanb. buftigfeit, Beftanbigfeit, Beharr. 2) ftablfarben. lichfeit. Stalowy-a,-e,a.1) ftablern, Stable;

Staly -a. -e, a. -le, ad. jeft, ftant. baft, beftanbig, bebarrlich. Stambulka -i, f. ein turfifcher Mfeifenfopf.

Stamtad, nd. von bort, von bier ans; v. ztanıtad. Stan -u. m. 1) ber Stanb, Buftant;

2) ber Ctaat, bas Reich; 3) tie Taille, ras Leibftud; 4) stany, pl. bie Staube. Stanąć, v. stawać.

Stancya -i, f bas Logis, bie Bob. Rutider. nung. Stangret -a, m. v. woznica, ber Stanowczy -a, -e, a, -czo, ad. entideibent, entidieben. Stanowic, st. ud. 3. 1) bestimmen,

an-, veroronen, feftfegen; 2) entfdeiben, ben Musichlag geben. Stanowisko -a, n. 1) ter Stanbort, Boften; 2) bas Stanbquartier; 3) Die Rbebe; 4) ber Unftanb bei ben

Sagern. Stanowy -a, -e, a. Ctanbe. Stapae, st. nd. cz. 1. fcreiten, Schritte machen.

Stapor -a, m. 1) ber Stampfer, Ste. ger; 2) ber Bumpentolben.

Starac, st. nd. 1. sie, r. fich bemuben, fich Dube geben; (o co) fich

um etwas bewerben. Starenie -ia, n. die Bemühung,

Sorge, Diube. [Bemübtfein. Strannose -i, f. die Sorgfalt, bas Staranny -a, -e, a. -nie, ad. forgfaltig, forgfam, bemübt.

Starcie -ia, n. bie Reibung. Starczyć, st. nd. 4. 1) binreiden.

ausreichen; 2) liefern.

Stargao, st. dk. 1. i) gerreißen; 2) gerrutten, ichmachen, entfraften, er-

icopfen; v. targae. Starka -i, f. ein altes Beib.

Starodawny -a, -e, a. uralt, fehr Staropolski -a, -ie, a. altrolnifch; po -ku, nach altrolnifcer Sitte, Weise, Art.

Starose -i, f. bas Alter, bobe Alter.

Starosta -y, m. ter Staroft. Starostwo -a, n. bie Staroftei. Staroświecki -a, -ie, a. altpaterija.

Starowierca -y, m. ber Altglaubige. Starowina -y, m. f. ber, bie arme

Starozakonny 1) -a, -e, a, altteftamentarifd, jubijd; 2) subst. m. ber Bube, Biraelit.

Starozytność -i, f. bas Alterthum; badacz starozytności, ein Al-

terthumsforfder. Starozytny -a, -e, a. Alterthume.

Starszenstwo -a, n. 1) tas bebere

Miter, ber Borrang nach tem Miter; bie Aneiennetat; 2) bie Erfigeburt; prawo -a, bas Necht bes Nelteren; 3) v. starszyzna.

Starszy, 1) -a, -e, a. ber, bie, bas altere; 2) sulist. m. ber Aeltefte, Genior.

Starszyzna -y, f. bie Borgefchten, Diffgiere, bas Diffgier. Corps.

Staruch -a, m. der Alte, alte Raug. Starucha -y, f. die Alte, alte Rachel. Staruchny -a, -e, a. fleinalt, febr alt. Staruch -nku, m. die Corafalt.

emfige Gorge.

Staruszek -szka, m. bas gute, alte Baterchen; ber ehrmurbige Alte. Staruszka -i, f. bas gute, alte Mutterchei; bie ehrmurbige Alte.

Stary, 1) -a, -e, a. alt, bejahrt; 2) subst. m. ber Alte; (1116) stary, bebeutet fo viel, ale: mein Ebemann, mein Manu).

mein Manu). Starzeo -rca, m. 1) ber Greis; 2) bot. bas Kreugfraut, Balbgreis. Starzec, st. nd. 2. altern. aftwerben.

Starzeć, st. nd. 2. altern, alt werben. Starzyzna -y, f. alte Sachen, j. B. alte Rleibungeftude. Stateozność -i, f. 1) bie Stanbhaf.

ligfeit, Beftanbigfeit; 2) ber Ernft, bas gefeste Befen.

Stateczny -a, -e, a. -nic, ad. 1) ftanbhaft, beftanbig, beharrlich; 2) ernfthaft, gefest. Statek -tku, m. 1) bas Gerath, Ge-

fchirr; 2) bas Kahrzeug, Schiff; 3) bas gefeste Befen; v. stateczność, 2).

Statkować, il. nd. 2 ortentlich fein, leben, fich gut aufführen. Statua i, f. v. posas, m. bie Ctatue, Bilbfaule.

Statut u., m. 1) das Statut, Gejes, 2) die Statuten. [gewichtslebre. Statyka -i, f. die Statif, Gleich-Statyka -y, m. 1) der Statift, 2 Statysta -y, m. 1) der Statift, 2 Statystyka -i, f. tie Statiffi, Slaw -u, m. 1) das Gelent; 2) der Zeich.

Stawac, et. nd., cz. 1. stange, etc., juli 2. 1) fieben, andstein; 23 nach binnfellen, fieben bleiben; 30 fied aufrüchten, fietaben; 30 fied aufrüchten, fietaben; 30 fied aufrüchten, fietaben; 30 jul Senner femmen, gefolfesien werbeut; (ian ezen), fich wemit enbigen, iber ennech einig merben, über ennech, befolfesien bei etwach fleben. Die stawach bie, v. stac siel.

Stawiné, 21. nd. 1. stawić, dk. 3. 1) ftellen, wohin ftellen, aufftellen; 2. [then, wohin ftellen, aufftellen; 2. [then, anftehen, (pijawkh); 3. enlyegenireten; 4)—sie, r. fide'in-finden, enfiellen, ftellen; eride'inen. Stawidio -a, n. daß Kallbertt, die hermme. Inen, (vor Gericht, Stawienie -a, sie, n. daß Erichtistawienie -a, sie, n. daß Erichtistawienie -a, sie, n. daß Erichtistawienie -b, der Erichtistawienie -b, d

Stechlose -i. f. bie Unbruchigfeit, rumpfer Geruch. Stechty -a, -e, a. bumpfig, anbrudig, muffig. Stecka -i, f. v. scieszka. ber Stek -u. m. 1) ber Sammelplas, Bufammenfluß; 2) ber Muswurf; 3) bie Goffe. fnobnen, achgen.

Stekać, st.nd.1. steknać, dk.2. jedn. Stelmach -a, m. ber Stellmacher. Stempel, v. stepel.

Stepa -y, f. rie Stampfe. Stepak -a. m. ein Bagganger, Bel-

ter, Rlepper. Stepel -pla, m. 1) ber Stempel, Gtogel; 2) ber Stempel, bas Geprage; 3) ber Laveftod; 4) bas Stempelpapier, auch steplowany

papier. Stepka -1, f. 1) d. eine fleine Stampfe; 2) ber Riel eines Schif.

Jeidnen. Steplowac, et. nd. 2. ftempeln, be-Stepnik -a, m. bas Steppenbubn,

Rauftbubn. Stepor, v. stapor. [Steppenbubn.

Stepowka -i, f. bas Santhubn, Stepowac, st. nd. 2 (sukno) framren, frumpen, einlaufen laffen; v. wstępować.

Ster -u, m. 1) bas Cteuerruber; 2) bie Leitung, Regierung. Sterczec, st. nd. 4. bervor. empor.

ragen. Sternictwo -a, n. 1) bas Grenern,

bie Steuermannefunft; 2) bie Leitung. Ste. -a, m. 1) ter Steuermaun;

2) ber Beiter, Benfer. Sterowac, st, nd. 2. fteuern bas Steuerruber führen. ruber.

Sterowy -a, -e, a. Steuer., Steuer. Stezec, et. dk. 2. fleif merben, erftarren; v. tezec.

Stort -u. m. v. stog, ber Schober. Stoczyć, st. dk. 4. jufammenbruden; v. tloczyc. Stino, st. dk 2. gerbrechen, gerichta.

gen; v. tluc.

Sto. num. bunbert. Stochmal -u, m. bas Staubmebl. Stoczek -czka, m. ber Bacheftod. Stoczyć, st.dk, 4. v. staczne, toczyć, Stodola -v.f. bie Scheune, Scheuer;

v. gumno.

Stodolny, 1) -a, -e, a. Scheuere; 2) subst. m. ber Scheuervogt.

Stog -a, m. ber Schober. Stoiczny -a, -e, a, fleift. Stoik -a, m. ber Stoifer.

Stojączka -l, f. bas Steben; w stojączki, ad. ftebenb, ftebenbes Stinber. Runes. Stojak -a, m. ein Laufforb fur fleine Stoice, v. stac.

Stojka -l, f. bie Schildmache, ber Cianopoften.

Stok -u, m. 1) ber Bufammenfluß bes BBaffers, Die Gifterne; 2) bas Glacis bei ber Feftung.

Stokfisz -a, m. v. sztokfisz, ber Stodnid. Stoklos -u, m. stokloska -i. f. bot.

1) bie Trefpe ; 2) bas Raiaras. Stokroc, ad. bunbertmal.

Stokroć, stokrotka -1, f. bot. bas Taufenbicon, Banfeblumden, Magliebe; (stokras). Stokrotny -a, -c, a. bunbertfaltig

Stol -u. m. 1) ber Tifch, bie Tafel; 2) bie Befoftigung, bas Gffen; 3) - pański, bas beilige Abenbmabl,

bie Communion. Stolarka -i, f. 1) bie Tifchlerin; 2) bas Tifchlerhanbmert.

Stolarski -a, -ie, a. Tijdler. Stolarstwo -a, n. bas Tifcblerbanb. merf.

Stolarz -a, m ber Tifchler. [gang. Stolee -lea, m. ber Stubl, Stubl. Stolecie -ia, n. v. wiek, ein 3abr. bunbert.

Stolcczek -czka, m. d. bas Stubl. den, Geffelden. renge. Stoleezny -a, -e, a. Baupt., Refi. Stolek -lka, m. ber Ctubl, Geffel. Stoletni -ia, -le, a, bunbertjabrig. Stolica -y,f. 1) bie Refibens, Saupt. ftabt; 2) ber papftliche Stubl. Stolik -a, m. d. bas Tifchchen, ber fleine Tifc.

Stolnica -y. f. 1) bas Tijablatt, bie Blatte; 2) bas Sadbrett. Stolnik -a.m. ber Tafelbeder, Truch.

Stolowac, st. nd. 2 befoftigen, einem Tifch geben, freifen; sie, r. fich befoftigen, mo effen, freifen. [Sreifung. Stolowanie -ia, n. bie Befoftigung.

514

Sto Stolownik -a, m. ber Roftganger, Speifeaaft.

Stolowy -a, -e, a, Tifd.

Stonka -i.f. v. czerwiec, ber rothe Rafer, Gonnenfafer. Stonog -a, m. bie Affel, ber Reller-Stonogowiec -wca, m. bot. ber Streiffgren.

Stopa -y, f. 1) bie Tuftapfe, bas Bugblatt; 2) ein Rug, ein Schub, ale Maag; 3) ber Buß; - pienieina, ber Mingfuß; - wojenna, Rriegefuß; 4) 601. - wronia, ber Begetritt, (v. babka); - kozia, gemeiner Gierich, Geisfuß, (v. podagrycznik); - gesia, ter Ganjefuß; - kurza, bae Entengras, brauner Gennich; - wilcza, ber Bolfefuß.

Stopka -i, f. 1) d. v. stopa; 2) bot. ber Bogelfuß; v. ptaszyniec.

Stopien -pnia, m. Die Stufe, ber Grab, bie Boteng; stopniami, v. stopniowo, ad. ftufenweife, all. māblia. topniec. Stopniec, st. dk. 2. gerfcmelgen; v.

Stopniować, st. nd. 2. fteigern, abflufen.

Stopniowanie -ia, n. 1) bie Steigerung; 2) bie Abftufung, Stufen.

Stopniowo, ad. ftufenmeife. Store, storez, v. sztore, Storezyk -n, m. bot. bie Ragmury,

bas Rnabenfraut. Storzyszek -szka, m. bot. ber

Birbelboft: - pospolity, gemeiner Birbelboft, milber Dajoran. Stos -a. m. 1) ber Stos; 2) Scheis terbaufen.

Stosil -u, m. bot. bie Beilmurg, bas Banarfraut.

Stosować, st. nd. 2. 1) anpaffen, anmenben; 2) fluten; - sie, r. paffen, fich monach richten, fugen, bequemen. Stosowany -a, -e, p. geftust, n. p.

kapelusz, ein aufgeftutter but. Stosownie, ad. in Bemagheit, gemāg. Stosowny -a, -e, a. verhaltnigma.

Big, angemeffen, entirredent, rai-Ibie Broportion.

Stosunek -nku, m. bas Berbaltuig,

Stosunkowy -a, -r. a. - kowo, ad. verhaltnigmaßig Berbattnig. Stowarzyszenie -in, n. ras Bujam. mentreten, Die Berbinbung, ber Berein.

Stowarzyszyć, st. dk. 4. się, r. fich verbrubern, vereinen, mit jemanb in ein vertrautes Berhaltnif treten. Stowrzod -u, m. bot. bas Pfennig.

fraut; v. pieniażek.

Stozek -zka, m. 1) d. v. stog; 2) ber Regel (in ber Geometrie); np. przeciecie stozkowe, ber Regelfdnitt; v. ostrokrag.

Stozkowaty -a, -e, a. fegelformig. Stracenie -ia, n. rie hinrichtung. Strach -u. m. ber Schred, Die große

Angft, Furcht. Strachac, st. nd. 1. sie, r 1) fich

angftigen, febr furchten, Ungft haben ; 2) fchen werben. Stracić, st. dk. 3. stracać, nd. 1.

1) hinabftogen; 2) berunterfturgen, abidlagen. Stracic, st. dk. 3. 1) verlieren; 2)

binrichten; v. tracic. Strączasty, strączysty -a, -e, a,

fcotig, voll Schoten. Strączek -czka, m. d. v. strek, ein

Shothen. Straczyna -y, f. bie Schotenbulie. Schotenicale.

Stragan -u. m. bie Brotbant, Brot-Stragarz -a, m. v. podciąg, ber Tragebalfen, Querbalfen.

Strak -ekn. m. (strek), Die Schote. Strakowaty -a, -e, a. fcotenartig, bulfenartig. Strakowy -a, -e, a. Schoten ..

Strapienie -ia, n. bie Betrübnig. Straszliwy .a, -e, a. v. straszny, idredlid, fürdterlid. Strasznica -y, f. ein abidredenb

bantiches Beib. Scheufal, Strasznik -a, m. ein abichredenb

baglider Menich, Scheufal, Straszny -a, -e, a. -nie, ad. haflid. idredlid, idenflich, furchtbar, fürchterlich.

Straszyc, st. nd. 4. 1) fdreden, eridreden; 2) fpuden (von Befpenftern)

Straszydlo -a, n. 1) bas Sored.

bilb. Scheufal; 2) bas Befrenft, ter Spudgeift;3) bie Bogelicheuche.

Strata -y, f. ber Berluft. Stratny -a, -e, a. verluftig.

Stratowac, st. dk. 2, v tratowac. Strawa -y, f. bas Gffen, bie Roft, Mabrung.

Strawne -ego, n. bas Roftgelb. Strawnose -i. f. 1) bie Berbaulich.

feit: 2) bie leichte Berbauung (bes Magene).

Strawny -a. -e, a. 1) berbaulich, leicht ju verbauen; 2) leicht ver-

bauenb. Straz -y, f. bie Bache, Schilbmache: - przednia, bie Berbut, ber Bortrab; - tylna, bie Radibut, ber Madtrab. [Badtthurm.

Stragnica-y,f. ras Badthaus, ber Stragnik -a. m. ter Muffeber; graniczny, ber Grengauffeber.

Strebowae, st. nd. 2. strabie, dk. 3. jujammenblafen, burd Blajen perfainmeln, gufammeurufen.

Streczarka -i.f. Die Daflerin, Bermietherin.

Streczenie -a, n. bioro, kantor streczen, bas Anfrage- und Abref.

Burean. Streezye, et nd. 4. gumeifen, gufdangen, mafelu.

Streezyciel -a, m. ber Buweifer, Maffer, Rafter. 13oue. Strefa -v, f. v. pas ber Streif, bie Stroic, ot. ud.3. 1) dmuden, puben; 2) ftimmen; 3: auftiften, anrichten;

- figle, Graf machen, treiben ; miny, Mienen machen, Befichter idneiten.

Stroiciel -a, m. ber Stimmer. Stroj -u, m. 1) ter Bus, Bierrath; 2) - bobrowy, bad Bibergeil.

Strojarka -l. f. v. modniarka, bie Bunmaderin, Bunbanblerin. Stroinis -in, m ter Bugnarr, Bier-

Buguarrin. Stroinisia -i, f. tie Bierruppe, Strojny a, -e, a, -nie, ad. 1) and-

gerust, gierlich gefleitet; 2) geftimmt, barmeniid

Strojowy -a, -e, a Bub. Strona .v. f. 1) bie Gegenb; 2) Par-

tei; z tamtej strony, jeufeite;

cztery strony świata, bie vier Simmelegegenben.

Strona -y, f. bie Gaite. Stronanii, ad. feitmarte; firidmeife, bier und ba. ben, flieben. Stronic, st. nd. 3 (od kogo), mei-Stronnica -y, f. bie Geite, Bagina. Stronnictwo -a, n. 1) bie Barteilidifeit, ber Barteigeift; 2) ber Un. bang, bie Bartei.

Stronnik -a, m. ber Barteiganger. Stronniezy -a, -e, a. parteiifch, Rarteis.

Stronny -a, -e, a. parteilich. Stroskany -a, -e, p. betrubt, befümmert,

Stroz -a, m. 1) ber Bachter, Racht. madter; 2) Bausfnecht.

Strozować, st.nd. 2. Bache balten. Strueblatose -i, f. bie Erftarrung, bad Starren por gurcht und Bangigfeit.

Struchlaly -a, -e, p. erftarrt, halb tobt por Augft, ftarr por Schreden. Struchlec, st. dk. 2, erftarren por Sared, gang außer fich fein.

Strucel -cla, m. ber Striegel. Strudzenie -ia, n. bie Ermübung,

Strug -a, m. bas Conismeffer. Struga -i, f. v. strumyk, ber Bad, Biejenbach. Strugac, st. nd. 2, 1) fcniteln; 2)

ichaben, 1. B. Rartoffeln. Struganina -v. f. bas Beidnitel. Struktura -y. f. bie Struftur, Bau-

Strumien -ia, m. ber Strom; strumieniami, ad. ftrommeife, in Stro. fund Bache Strumlenisty -a, -e, a, voll Strome Strumyk -a, m. ber Bach, Quellen. Wrinb.

Strup -u, m. ber Schorf, Muefchlag, Strupiasty-a,-e, a ichorfig, grinbig. Strus -ia.m ber Strauf, ein Bogel Strusi -ia, -ie, a. Ctraup.

bach.

Struzka -i. f. d. v. struga. Strwonie, st. dk. 3. v. trwonic. Strych -a, m. 1) ber Strich, bie Linie; 2) ber Boben unterm Dache; 3) ber Mite, Greis (wie man es in

ben Bolfemabrden bort, v.starek). Strycharz -a. m. ber Biegelftreicher Strychować, st. nd. 2. mit bem Streichholge bas Getreibe im Cheffel abftreichen.

Strychulec -lca, m. 1) bas Streich. holg; 2) bas Streichholg an ber Senje; 3) bas Stedholg, ber Stalfen in einer Lebnimanb.

Stryczek -czka, m. v. powrozek, ber Strid, Strang.

Strv | .a. m. ber Better, Obeim bon paterlicher Geite.

Stryjeczny -a, -e, a. Better., Baterebruber. Stryfenka -i, f. bie Dubme, Baters

Schwefter und Bettere Frau. Stryjowski -a, -ie, a. Betterå.

Strzal -u, m. 1) ber Schug; 2) bie Schufimeite.

Strzala -y, f. 1) ber Bfeil; 2) bot. sowia, bie Bimpenelle.

Strzalka -i, f. 1) d. ein Bfeilden; 2) eine ichmale Blaffe an ber Stirn einiger Thiere; 3) ein Gifenfeil an ber Bflugichaar; 4) bot. bas Pfeil. fraut.

Strzecha -y, f. 1) bas Strobbach; 2) ber oberfte Boben unterm Dade. bie Budit. Strzedz, st, nd, 2 maden, buten.

bewahren, adten; - sie, r. fich buten, in Udt nehmen,fich vorfeben. Strzelac, st. nd, 1. strzelie, dk, 3. 1) fdiegen, feuern; 2) baki, bie Beittobtfclagen, faullengen; oczyma, Blide merfen.

Strzelba -y, f. bas Schieggewehr; v. bren paina.

Strzelec -lea, m. ber Coube, Jager. Strzelecki -a, -ie, a, Schüben.

Strzelisty -a, -c, a. 1) Pfeile; 2) wie ein Pfeil in bie bobe fliegend, emporfliegend; inbrunftig; - akta-te, inbrunftige Bebete, Ctoffeufger. Strzelnica -y, f. bas Schienhaus. Strzemię -mienia, n. 1) ber Steig. bugel; 2) Die Strippe an ben Beinfleibern; 3) ber Stegereif im Dhr

(Steigbügel). Strzepac, at. dk. 2. v. trzepac. Strzepeczka -i, f. bot. ter Schach. telhaim; v. skrzyp.

Strzepek -pka, m. bie fraufe Tafer; v. strzepka 1).

Strzepic, st.nd. 3. 1) fraufeln, fraus

machen; 2) fdmuden; 3) - sie, r. fich aufbriefeln. Strzepisty -a, -e, a fafericht, faficht.

Strzepka -i, f. 1) bie Gafer am ab. geriffenen Beuge; v. strzepek; 2) bot Adericaftheu, Ragenichwang; v. koszczka, chwoszczka,

Strzezek -zka, m. ber Binother, ein Schalthier.

Strzydz, st. nd. 2. fcbeeren; - uszami, bie Dhren fpigen.

Strzykać, st. nd. 1. strzyknąć, dk. 2. 1) fprigen; 2) gwiden, ftechen; np, strzyka miw uszach, es flicht, gwidt mid etwas im Obre.

Strzyż-a, strzyżyk-a, m, bas Golb. babuchen, ber Bauntonig, auch złotnik.

Studencki -a, -ie, a. Ctutenten .. Student -n, m, ber Ctubent, Ctu.

biofus. Studnia -i, f. ber Brunnen. Studniarz -a. m. ber Brunnenmei-

fublung. Studzenie -ia, n. bic Rublung, 216. Studzie, st. nd. 3, fuhlen, abfuhlen, fühl maden; v. ostudzie. Studzienka -I, f. ein fleiner Brun-Studzienny -a, -e, a. Brunnens. Stuk -u. m. bas Geflopfe, Rlopfen. Stukać, st. nd. 1. stuknać, dk. 2. flopfen, poden, anflopfen, an-Stula -y, f. bie Stola, bie geweihte

Briefterbinbe. Stulac, st. nd. 1. stulic, dk.3. fchlie-Ben, quiammenbruden, quiammen-

balten; (powieki), (bie Augeneinem Sterbenben) jubruden; stul pysk! balt's Maut! Stulisz -u. m. bot. bas Cobbien.

fraut, bie Biefenraute; v. rutka. Stupurczyć się, st. nd. 4. r. im Beben affectiren. Stwardnać, stwardnieć, st. dk. 2.

hart merben, verbarten; v. twarftuna. Stwardnialose -i, f. bie Berbar-Stwarzać, st. nd. cz. 1. stworzyć, dk. 4. fchaffen, erfchaffen; v. two-

Stwierdzac, st. nd. 1. stwierdzie, dk. 3. befraftigen, befeftigen. Stworca -v. m. ber Schopfer: V stworzyciel.

Stworczy -a, -e, a. Schopfer. Stworzenie -ia, n. 1) bas Gefcopf;

2) bie Goopfung.

Stworzyciel -a, m. ber Schopfer; (Senner. v. stwórca. Styczen -cznia, m. ber Januar, Styczniowy -a, -e, a. Januar.

Styczność -i, f. 1) bie Berührung; 2) ber Bufammenbang.

Styczny -a. -e, a. berührenb, anftogent; linia styczna, bie San-

Stygnac, st. nd. 2. falt merben, ausfühlen, erfalten. [ziea. Styk -a, m. bie Bflugreute; v. ko-Stykać, st. nd. 1. zetknąć, dk. 2. jufammenfteden, in Berührung briu-

gen; - sie,r. fich berühren, gufam. menlaufen, gufammentreffen, fich

begegnen. Styl -u, m. ber Stol, bie Schreibart. styluczub -a, m. bas Schopfbubn. Stynka -i, f. ber Stint, Stintfifd. Stypa -y, f. ber Begrabnificmaus.

Styr, v. ster. Styrak -u, m. ber Storar.

Subaltern -a, m. v. podrzędny,

ber Gubaltern. Subjekcya -i, f. bie Ungelegenheit, Unbequemlichfeit, bie Umftanbe.

Subjekt, 1) -u, m. bas Gubjett (grammatit.); 2) -a. m. ber Gebilfe, Diener, Raufmanne., Labeubiener. Subtelność -i, f. 1) bie Subtilitat, Reinbeit, Bartheit; 2) (zbytnia)

bie Spigfindigfeit. Subtelny -a, -e, a. -nic, ad. 1) fubtil, fein, gart; 2) (zbyt) fpis.

finbig.

Suc, st. nd. 2. v sypac. Suchar -u,m. ber 3miebad, Schiffe.

amiebad. Sucharek -rka, m. bas Buderbrot, ber Buderawiebad, Biscuit. Suchednie -i, pl. Die Quatember-

tage, Saften. Suchoso -i, f. bie Trodenheit.

Suchotnica -y, f. bie Schwinbfuch. tige. Suchotnik -a, m. ber Schminbfud.

Suchotny -a, -e, a. fcminofüchtig, bettifch. Suchoty -ot, pl. bie Schwindfucht.

Suchy -a, -e, a. -cho, ad. trof. fen; -y bol, bie Bicht.

Suczka -i, f. d. bie fleine junge Bunbin.

Suczy -a, -e, a. Sünbin. Sufit -u, m. bie Stubentede, Gupe-Sufragan -a. m. ber Beibbifcof.

Suka -i, f. bie Bunbin. Sukienka -i, f. d. v. suknia, ein Rodden, Rleitchen.

Sukiennictwo -a, m, bie Tuchma. derei, bas Tudmaderbanbmert. Sukienniczy -a, -e, a. Tuchmacher. Sukiennik -a, m. ber Tuchmacher. Sukienny -a, -e, a. Tude, tuden. Sukmana -y, f. ein tuchener Bauerrod, überhaupt ein grober tuchener

Rod. Suknia -i, f ber Rod, bas Rleib. Sukno -a, n. bas Tud).

Suknowiec -wea, m. bie Rleibermotte, Tuchichabe. Sukurs -u, m, v. pomoc.

Sultan -a, m. ber Gultan, turfifche Raifer. Sum -a, m. ber Bele, ein Sifch.

Suma -y, f. 1) bie Summe, Belbfumme; 2) ein furger Inbegriff, Saurtinhalt; 3) bie Saurtmeffe, iber Gumad. bas bochamt. Sumak -a, m. bot. ber garberbaum, Sumaryczny -a, -e, a. fummarifd. Sumaryusz -a, m. bas Compenbium, ber furge Musgug.

Suntienie -ia, n. bas Gemiffen. Sumiennose -i, f. bie Bemiffenhaf. Imiffenbaft. tiafeit. Sumienny -a, -e, a. -nie, ad. ge-

Sumka -i, f. d. bas Gunmchen, Rapitalden. Sumowac, st. nd. 2. fummiren, gu-

fammengablen. Sunac, st. dk. jdntl. 2. v. suwac. Superata -y, f. v. przewyżka, ber

Heberichuß. Suplika -i, f. v. prosba piśmienna, bie Bittidrift. Bittfteller. Suplikant -a. m. ber Supplicant, Suplikantka -i, f. Die Bittftellerin.

Suplikowac, et. ml. 2. fupplieiren, bitten. [rod, Mod. Surdut -a, m. ber Oberrod, Ueber-Surowica -y, f. bie Galgfoble.

Surowiec -wca, m. robes Gifen. robes Leber.

Surowizna -y, f. 1) bie Robbeit; 2) etwas Robes. fget. Surowka -i, f. ber ungebrannte Bie-

Surowose -i, f. 1) bie Robbeit; 2) Die Strenge, Scharfe. Surowy -a, -e, a. -wo, ad, 1) rob.

ungefocht; 2) rob, ftreng, fdarf, bart, eruft. [hin). Sus -a, m. ber Sprung, Gas (wo. Susel -slu, m. bie Biefelmans, ber

Susz -u, m. 1) burre Refte und Bweige; 2) bie leeren Bienenzellen, bie Maben. Witterung. Susza -y, f. bie Durre, trodene Suszalnia -i, f. ein Ort jum Trod. nen, bas Darrhaus, bie Darre,

Suszenie -ia, n. 1) bas Erreinen, Dorren; 2) bas getrodnete Dbit. Suszye, st. nd. 4. trodnen, borren;

- sobie glowe, fic ben Ropf gerbrechen. Sutanna -y, f. v. rewerenda, ber Briefterrod, ber Talar.

Suty -a, -e, a. -to, ad. reidlich, überflüßia.

Suwaé, st. nd. cz. 1, sunaé, dk. 2. 1) idieben, ruden, foreidieben; 2) idreiten, raid einbergeben. Suwak -a, m. bas Schenfeltbier.

Swachna -v. f. v. druchna, bie Brautjungfer, Brautbegleiterin. Swad -edu, m. ber Dunit, Brand.

geruch, Bettgeruch. Swak -a, m. ber Onfel, ber Ghemann ber Tante.

Swar -u. m. ber Baber. Streit. Swarliwose -i.f. bie Bant. Streit.

fuct. Swarliwy -a, -e, a. -wie, ad. gan.

fifd gantjuchtig, ftreitfüchtig. Swarzyć, st. ud. 4. się, r. fich jaufen, babern.

Swat -a, m. ber Braumperber. Swatae, st ud. 1. eine Che quiam. menbringen, gujammeufoppeln, freien, tie Brant werben. Greien. Swaty -ow. pl. bie Freierei, bas

Swawola -i, f. ber Dluthmille, llebermuth. Swawolie, st. ud. 3. Muthwillen

treiben, ausgelaffen fein, ichafern. Swawolnica -y, f bas muthwillige, ausgelaffene Dlatchen. Weib.

ausgelaffene Denich. Swawolny -a, -e, a. ausgelaffen mutbwillia.

Swawolność -i, f. Die Musgelaffenbeit, ber llebermuth.

Swedra -y, f. ein gelber Bleden auf ber Saut, gewöhnlich auf ben Bingerfrigen.

Swedzie, st. nd. 3. 1) juden, Juden veruriaden; 2) bampfen, einen Branbgeruch verurfachen.

Swindezyć, st. nd. 4. 1) zeugen, begengen, Beuge fein, Beugniß geben, 2) komu co, einem etwas erweifen; wyswiadczyć, dk. - się, r. 1) kim, fich auf jemanbes Beugnis berufen; - czein, fich auf etwas berufen; 2) - z kim, mit jemanbem auf vertrautem Auße fteben. Swiadezenie -ia, n. 1) bae Beugen:

2) bie Grmeifung, Bezeugung. Swiadectwo -a, n. bas Beugnis

Atteit: v. zaswiadczenie. Swindek -dka, m. ber Beuge.

Swindomy -a, -e, a. -mo, ad. 1) fundig, bewunt, fadhfundig; 2) notorijd, befannt. Swint -a, m. bie Belt.

Swiateczny -a, -e, a. Feiertage. Ifleines Licht. Swintelko -a, n. d. ein Lichtden, Świątki -ów, pl. zielone, bie

"Bfingiten. Swiatto -a, n. 1) bas Licht; 2) bie Beleuchtung; 3) bie Mufflarung, bas Licht ber Biffenichaften; 4) ber Berftand, bie Rlugbeit.

Swiatlose -i, f. bas Licht, bie Belle, ber Glang. Swiatly -a, -e. a. aufgeflart, gebil-

bet, verftanbig. Swigtnik -a, m. ber Rirchenmachter, gewöhnlich ber Donmachter.

Swiatopis -a. m. ter Rosmograph. Swiatowość -i, f bie Beltlichteit. ,bas meltliche Leben.

Swiatowy -a, -e, a, Welte, weltlide. Swigtynia -i, f. ber Tempel, bas Beiligthum.

Swider -dra, m. ber Bobrer. Swiderek -rka, m. d. ein fleinec,

gewöhnlicher Bohrer; swiderkiem

523

napuszczać, anbohren ;-patrzeć, icheel feben. Swidrowae, st. nd. 2. 1) bobren: 2) oczyma, allenthalben bineinfeben, binguden, binfchielen.

Swidryk - a, m. v. kolatek, bie Tobtenubr, ber Banbbobrer. Swidrzyć, st. nd. 4. oczyma, bie

Mugen verbreben, rollen. Swidwina -y, f. bot, ber Sartrie.

gel, milber Rornelbaum. Swicca -v. f. 1) bas lidt, bie Rerge;

2) bot. v. wiesiolck, Die Deachtferge. Swiecic, st. nd. 3. leuchten, icheinen; - sie, r. glangea, blinfen. Swigeic, st. nd. 3. 1) feiern, beili-

gen; v. obchodzie; 2) (kogo) weiben, bie Weihe geben; 3) nie wiem co się tani święci, ich weiß nicht, mas bort vorgeht, was ba-

binter ftedt.

Świecidło -a, n. d. świecidelko, bas Blitter., Blenbmert. Swiecki -a, -ie, a. weltlich, Belt.

Swiecone -ego, n. bas Gemeibte; v. świeconka. Swieconka -i. f. bas Beweibte, be-

fonbere bie öfterlichen, geweihten Bleifchfpeifen.

Swieczka -i, f. d. ein Lichtden, Reraden. Swiecznik -a, m. 1) ber Leuchter;

v. lichtarz; 2) ber Rronleuchter; y, pajak. Swiegotac, st. nd. 2. 1) plaubern, ichmagen, idnattern; 2) zwitfdern,

ichmirren, girpen; v. swiergotac. Swiegotliwose -i. f. bie Gdmashaftigfeit.

Swiegotliwy -a, -e, a. -wie, ad. 1) fdmabhaft, plauberhaft; 2) amitfdernt, fdmirrent.

Swiekier - kra, m. v. teść, ber Schwiegervater.

Swiekra -y,f Lie Schwiegermutter. Swiektac, st nd. 2, befubeln, beichmuten, belabbern; - sie, r. den.

Swierez -a, m. bie Grille, bas Beim. Swierczec, st. nd. 4. girpen.

Swierczyna -y, f. bot. bae Rothtannenholy. ISchwirren, 3mitfdern. Swiergot -u, m. bas Wefchwirre,

Świ Swiergotac, st. nd. 2. fdmirren, amitidern; v. swiegotać. Swiergotek -tka, m. ber Bieper, ein Bogel.

Swierk -u, m. bot. bie Rothtanne. Swierkowy -a, -e, a. rothtannen. Świerzba -y, f. świerzbiączka -i,

f. Die Rrage. Swierzbie, st. nd. 3. juden.

Swierzbnica -y, f. bot. bie Sfabiofe; v. dryakiew.

Swierzbowaty -a, -e, a. franig. Swietlik -u. m. 1) ber Lichtftoff; 2) -a, bas Johannismurmchen; 3) bot. ber Augentroft; (swietnik). Swietnost -i. f. ber Glang, Brunt,

bas Licht. Swietny -a, -e, a. -nie, ad. 1) glangent, bligent; 2) Boblioblich. Swieto -a, n. ber Feiertag, bas Beft.

ber Tefttag. Swietobliwose -i, f. 1) bie Gottfeligfeit, Gottgefalligfeit; 2) bie

Beiligfeit, als Titel bes Bapftes. Swietobliwy -a, -e, a. -wie, ad. gottfelig, gottgefallig. Swietojanka -i, f. 1) bot. bie 30.

hanniebeere; v. porzeczka; 2) v. swietojanskie.

Swietojanskie -go, n. bas Sanbe, Dliethegelb, Angelb; v. swietojanka, 2).

Swietokradzki -a, -ie, a. entheilie gend, firmenrauberifch, gottlos. Swietokradztwo -a, n. ber Rirdens raub, Die Entweihung, Entheiligung.

Swietoszek -szka, m ber Gcheinbeilige, Ropfbanger, Frommler, Muder, Bietift. Swietować, st. nd. 2. 1) feiern,

feillich begeben, bie Beiertage gubringen; 2) fauflengen. Swietoziól -u, m. bot. bie Stab. murg, Beiligenpflange.

Swiety -a, -e, a. -cie, ad. 1) beilig; 2) felig. Swiezose -i,f. bie Trifche, Reubeit.

Swiczy -a, -e, a. -zo, ad. frift, nen.

Swini -ia, -ie, a. Schweines, Sau-; np, bot, swinia wesz, ber Schier. ling (giftig); — ie bagno, ber Kragenjuß, bas geffelfrant, bie Satweinsfreffe; —c ziele, bas Berfelfraut; —a salata, ber Schweinfalat u. bergl.

Swinia -i, f. bas Schwein, bie Sau.

Swiniak -u, m. bot. bas Saubrot, bie Grunbbirn.

Swiniarz -a, m. 1) ber Schweinhirt, Schweinteiter; 2) ber Schweinigel, Schweinhund, ein Schweinigel, Schweinhund, ein Schweinigel, Swiniarski -a, -ie, a. Schweinski in -3, f. bas Schweinsteitel, Swiniarski -a, f. bas Schweinsteitel, Swinia -y, f. bas Schweinsteitel, Swinia -y, f. bas Schweinsteitel, Swinia -y, f. bas Schweinsteitel, f. f. 1) d. ein Schweinchen, 2) — morska, bas Meerfehwein.

Swinski -a, -ie, a. ichweinifch, fauifch; po swinsku, ad. wie ein

Schwein, fcweinisch. Swinstwo -a, n. bie Schweinerei,

Swirena -y, f. ber Pfeilhecht.

Swirk, v. swierk. Swist -u, m. bas Pfeifen.

Swistac, st. nd. 1. swisnac, dk. 2.

pfeifen. Swistak -a, m. ber Binbbeutel.

Swistactwo -a, n, bie Windbeutefei. Swistek -stka, m. 1) ein Papierfeben, Wiich, Pfifferling; 2) ein

"Ruirps. [v. bobak. Swiszez -a, m. bas Murmelthier; Świszezec, st. nd. 4. zifchend pfeifen, faufen. [beutel. Swiszezypalka 1, m. ein Wind-

Swit -u. m. ber Tageganbruch, bie

Morgenbammerung.

Switac, et. nd. 1. bammern, tagen; świta, ber Tag bricht an, es tagt. Świtek - (ku, m. 1) bot, bie Swietenie, auch ber Mahagonibaum; v. mahon; 2) — Inu, ein zusammengebreftes Wünbelchen gefämmen Klachfes.

Swohoda -y. f 1) bie Freiheit, Unabhangigfeit: 2) ber Bohiftand, bas Bohiergehen, Bohibefinben; swohoda duszy, bie Seelenruhe, bas Seelenrooft. Swobodny a, e, a -dno, ad. 1) frei, unabhangig; 2) wohl, moble ergebend.

Swij j.n., -c, per, fein, feine; ber, bie, bas Seinigs; pp. sann swij, fein eigener Herrer, nie swoj Jestem) bas Seinigs; pp. sann swoj, fein eigener Herrer, nie swoj Jestem) jak nie swoj, er gebt, als venn er vor den Koorf gefolgsgen wäre; kazdennu swoje, jedem das Seitennu swoje, jedem das Seitennu swoje, jedem das Seitennu swoje, gute Befolgs maden, feiner Gebnung Mintwert auf die Brage ik do tand Mintwert auf die Brage ik do tand wert da?

Swojaczanko, swojaczka -i, f. bie Tochter eines Freibaners. Swojak -a, m. 1) ber Cohn eines Freibaners; 2) ein Landsmann, ein

Ginheimifder; v. zlomek. Swojski -a, -lc, a. 1) einheimifd; 2) jahm.

Sworzen -rznia, m. v. możdżeń, ber Spann. Sperrnagel.

Sycie, se. nd. 3. fattigen, nahren; — miod, Gonig lantern, feimen. Syczec, se. nd 4. gifchen; v. sykac Sygnet -u, m. ber Siegelring.

Sykać, st. nd. cz. 1. syknąć, dk. 2, jdnti. zijden.

Symboliczny -a, -e, a. -cznie, ad. jymbolifd.
Symetrya -i, f. bie Symmetrie, bas Symetryczny -a, -e, a. -nie, ad. humetrifd, ebenmäßig.

Sympatya -i, f. v. współuczucie, n. bie Sympathie, bas Mitgefühl. Syn -a, m. ber Sobn.

Syndyk -a, m. ber Synbifus.

Sinek -11ka, m. d. bas Söhnchen, Söhnlein. [bie Lachtunbe. Synogarlica -y., f. v. sinogardlica, Synowa -cj., f. bie Schwiegertochter. Synowica -y., f. bie Nichte, Brusterstochter.

Synowice -wea, m. ber Neffe, Brudersfohn. [ad. Sohns., Synowski -a, -ie, n. po synowsku, Sypac, st. nd. 2. sypnąc, dk. jdntl. 2. 1) fhūtteu, freuen: 2) (ezem) henden, mit etwas werfen; 3) auf-

528

werfen ; - sie, r. 1) herbeiftromen, ftromen; 2) reichlich ausgegeben, gefpenbet merben; 3) was sie sypie, ber Bart fangt an gu machfen. Sypiac, st. nd. cz. 1. spac, nd. 2.

fdlafen. Sypialnia -i, f. bie Schlaftammer, bas Schlaf-Bimmer, . Bemach.

Sypialny -a,-e, a. Schlaf.; np. pokoj, bas Schlafzimmer.

Syrop -u. m. ber Sprup.

Syropowy -a, -e, a. Sprup.. Sysak -a, m. ein noch faugenbes

Thier. System -u. m. v. uklad, bas Cp. tiid. ftem (systemat). Systematyczny -a, -e, a. fystema-

Syt -u, m. bie Gattigung; do sytu, od. gur Benuge.

Sytnose -i. f. bie Dabrhaftigfeit bas Dlabrenbe.

Sytny -a, -e, a. fattigenb. Sytose -i. f. bas Sattfein, bie Gat-tigung bis gur Benuge.

Sytuacya -i, f. 1) bie Lage; v. po lozenie: 2) bie Beleibtheit, Corpulen; np. dobrej sytuacyi = dobrei tuszy, mobibeleibt, mobige. nabrt, beleibt, voll.

Syty -a, -e, (syt) a. fatt, wohlgenahrt, gefattigt.

Szabas -u, m. ber Sabbath. Szabasować, et. nd. 2. ben Sab.

bath feiern. Szabelka -i, f. d. bas Gabelden.

Szabla -i, f. ber Gabel. Szable-i, pl. bot. bie Gabelbobuen. Szablica -y, m. ein großer Gabel.

Szablisko -a, n. ein ungeschifter Sabel.

Szach! i. Schach! Szachy -ow, pl. 1) bas Schachfpiel; 2) bie Schachfteine. Banbel. Szacher -chru, m. ber Schacher. Szachownica -y, f. 1) bas Schach. brett, bas Damenbrett; 2) bot. bie Schachipielblume, Ribigenblume,

Tigerblume. Szachraj -a, m. ber Schacherer. Szachraistwo -a. n. ber Schacher. Szachrować, st. nd. 2. fcamern.

Szachulec -lea, m. bas vieredige Binbmert, gefchachtete Gadivert,

Szacować, st. nd. 2. 1) abichaten. tariren ; 2) achten, icagen. Szacownik -a, m. v. taksator, ber

Abschäper, Tarator. Szacowność -i. f. bie Schatbarfeit,

bas Schatbare. Szacowny -a, -e, a. -nie, ad. fcas-Szacunek -nku, m. 1) bas Schanen Tariren, bie Schatung, Tare; 2) bie Bochichagung, Achtung.

Szacunkowy -a. -e. a. @ datungs. Taren .. Szafa -y, f. ber Schrant, Spinb.

Szafarka -i, f. bie Saushalterin, Schaffnerin, Musgeberin. Szafarstwo -a, n. bas Saushalten,

Schaffneramt. Szafarz -a, m. ber Saushalter, Schaffner. Szafir -u, m. ber Saphir, ein Ebel-Szafirowy -a, -e, a. faphirfarbig. Szaflik -u. m. ein Scheuerfaß, eine Sugmanne; v. okrawek.

Szafować, et, nd. 2. austbeilen, vergeben, frenben, ichalten und malten, verfchaffen.

Szafran -u, m. bot. ber Gafran. Szafranowy -a. -e. a. Safrane. fafrangelb.

Szafunek -nku, m. 1) bas Bermalten, Die Bermaltung; 2) bas Recht etmas tu pergeben.

Szaklak -u. m. bot. ber Rreugborn, Begeborn. Szal -u, m. ber Chawl (Schal); d. Szal -n. m. eine beftige Gemuthebemegung, ein Anfall von Raferei, von Butb. Szala -i,f. vie Bagichale; d. szalka.

eine fleine Bagichale. Szalamaja -i, pl. bie Schalmeie,

ein Blafeinftrument. Szalaput -a, m. szalawila -v. m

ein Birrtopf, ein toller, unruhiger Roof. Baraque. Szatas -u, m. eine Laubhutte, bie Szalbierka -i, f. bie Betrügerin, Sominblerin.

Szalbierować, st. nd. 2. betrugen, beruden, fdminbeln. Szalbierski -a, -ie, a. betrügerifd.

Schwinbelei Betruger. Szalbierstwo -a. n. bie Betringeret Szalbierz -a, m. ber Betruger, Schwindler.

Szaleć, st. nd. 2. 1) rafen, tollen: 2) (za kim) fterbens verliebt fein. Szalej -u, m. v. lulek, bot. bas Bilfenfraut, Tollfraut; - pospolity, bielun, fdmarges Biljenfraut, Biegenfrant (giftig).

Szalen -iu, m. bot. ber Schierling; v. świnia wesz; - jadowity, giftiger Schierling, Giftwutberich; Jadowity wodny, ber giftige Bafferichierling; - nakrapiany, ber gefledte Schierling (fammtlich Giftpflangen). Butherich.

Szaleniec - nea, m. ber Rafenbe, Szalenstwo -a,n. bie Raferei, Toll. beit ber Bahnfinn, bie Berrudt.

Szalony -a,-e,p. -enle, ad. mahnfinnig, rafent, toll, verrudt Szalotka -i, f. (cebula) bot. bie

Schallotte, ber Gidlauch. Szalupa -y, f. bie Schaluppe, ein fleines Schiff.

Szalwija -i, f. bot. ber Galbei; lakowe, bas Ritterfreug; - rzym-

ska, bie Frauenmunge. Szambelan -a,m. ber Rammerberr.

Szamerować, et. ud. 2. mit Ednis ren beienen. Szamotac, et. nd. 2. berumreifen.

ruttein; - sie, r. z kim, fich mit jemanbem herumbalgen. Szampan -a, m. ber Champagner. Szampański -a, -ie, a, Chambagnere.

Szaniec -nea, m. bie Schange. Szancować, st. nd. 2. fcangen. Szancowy -a, -e, a. Schang. Szanować, st. nd. 2. 1) ehren, ach.

ten; 2) iconen. Szanowny -a, -e, a. -nie, ad,

1) adtbar, geehrt, ehrmurbig; 2) Boblioblid (Titel). Szanta -y, f. but. ber Anborn.

Szaraczek -czku, m. ein ajdgraues, graumelirtes Tuch.

Szaraczkowy -a, -e, a. graumelirt. afcharau.

Szarancza -y, f. 1) bie Benfcrede; 2) ber Schwarm, ein großer Saufen; (fig.) eine mahre Beft; 3) bot, bie

Sammetblume, Golbblume, Stubentenblume; v. zakula. Szarapata -y, m. ein abgeriffener

Dienfc. Szarawary -ow, pt. lange, weite

Reithofen, Bluberhofen. Szarawy -a, -e, a. ins Graue fcimmerne, etwas grau.

Szarek -rka, m. 1) ber Graurod; 2) ein grauer Sunb. Szarla -y, f. bie Charpe.

Szargać, st. nd. 1. się, r. fich befdlumpern, mit Stragenfoth be-

fdmuten. Szarlatan -a, m. ber Charlatan,

Diarttfdreier. Szarość -i, f. bas Graue.

Szarpac, st. nd. cz. 2. szarpnąć, dk. idnt. 2. 1) reißen, bin und ber rei-Ben, gerren, gaufen; 2) (kogo) bringend mahnen ; 3) czyją sławe, eines Ghre franten, verlegen; sie. r. 1) fich loszumachen fuchen: 2) (nakogo) beftig jurnen, feinem Unwillen freien Lauf laffen.

Szarpanie -ia, n. bas Reifen, Baufen; - w ezlonkach, bas Glieberreißen.

Szaruga -i, f. 1) naffes, ungeftumes Wetter, bas Unwetter; 2) ein grauer, grober Rod.

Szarwark -u, m. 1) ber garm, Birr. marr; 2) bas Scharmerf. Szary -a, -e, a. -ro, ad. grau.

Szarza -y, f. 1) bie Charge, Ghrenftelle, 2) ber Ungriff, Die Attaque. Szarzac, et. nd. 1. bernmwiften, bernmwerfen, befdniugen, abfbammern. Szarzec, st. nd. 2. się, grauen, Szastać, et. nd. 1. mit Beraufch et. mas bewegen, bin und ber bewegen; ezem, mit etwas werfen, etwas bergenben; - sie, r. 1) bid thun: 2) na kogo, auf jemauten einen Bid haben; 3) do dziewczyny, einem Dlabden ben bof machen. Szaszór -a, m. v. trzcinnik, ber Robrfverling.

Szata -y, f. bas Rleib, Gemanb. Szatan -a, m. ber Gatan, Teufel. Szatanski -a, -ie, a. fatanifa, teuflifd, Satans.

Szatkować, of nd. 2. flein fcneiben, flein bobeln (kapuste, ben Robl). Szatkownica -y, f. ber Rrauthobel;

v. hebel do kapusty. Szatnia -l, f. bie Rleiberfammer,

Garberobe.

Szatny, 1) -a, -e,a. Rleibers; 2) m. ber Auffeber über bie Rleiberfammer. Szatynowy -a, -e, a. chatain, bun-

Szczać, st. nd. 2. piffen, harnen. Szczątek -tku, m. ber lieberreft,

bas lieberbleibfel.

Szczaw -lu, m. bot. ber Sauerain. fer; - kedzierzawy, fraufer 2m. pfer, Streifmurg; - kobyli, Die Girinbwurt. Szczawian -u, m. bas Sauerflee. Szczawik -u, m. 1) bot. ber Sauer. flee, Sajenflee, Safentobl; 2) ber

Stid, ber fauerliche Befdmad bes Beines, ber gu verberben an-Infere. fanat. Szczawiowy -a, -e, a. Saueram-Szczebel -bla, m. 1) bie Sproffe;

2) Stufe. Szczebiot, m. 1) -u, bas Befdwirre. Bezwiticher; 2) -a, ber Schmager,

Blapperbane. Szczebiotać, st. nd. 2. 1) fdmirren.

amitidern; 2) plaubern, ichwagen, plappern.

Szczebiotka -i, f. bie Blaubertajde, Comagerin.

Szczeblotliwość -I, f. bie Befdmagigfeit, Blauberhaftigfeit. Szczebiotliwy -a, -e, a -wie, ad. plauberhaft, fcwaphaft, gefcma.

Szczeć -i, f. 1) v. szczecina, bie Borfte, Comeineborfte; 2) bot. bas Weberfraut, bie Rarbenbiftel,

bie Rarben. Szczeciasty, szczecisty -a. -e. a -sto, ad. borftig, borftenforinig. Szczecina -y, f. bie Borfte,

Schweineborffe. Szczecinowaty -a, -e, a. borften-

artig. Szczedzić, st. nd. 3. oszczędzić, dh. 3. fdonen, fparen, fdugen.

Szczegol -u, m. bas Gingelne, Befonbere, Spezielle, Die Gingelheit.

Szc Szczególnie, ad. befonbere, inebefonbere.

Szczególność -i. f. 1) bie Ginzelnbeit, Befonberheit, bas Befonbere, Gingelne; 2) bie Sonberbarfeit, Merfwurbigfeit.

Szczególny -a, -e, a. -nie, ad. 1) 1) einzeln, befonber; 2) fonberbar, mertmurbig.

Szczególowy -a, -e, a. -wo, ad. fpeziell, einzeln, umftanblich.

Szczek -u, m. bas Geflirre, Geraf-fel. [baden. fel. Szczeka -i, f. bie Rinnlabe, Rinn-Szczekać, st. nd. cz. 1. szczeknad. dk. jdntl. 2. 1) bellen, anbellen, belfern ; 2) (na kogo) verleumben, fdmaben.

Szczękać, st. nd. 1. szczęknać, dk 2. bumpf, bobl flingen, flirren. Szczekotac, st.nd. 2. mit ben 3ab. nen flappern.

Szczekuszka -i, f. ber Bfeifhafe. Szczelina -y, f. bie Spalte, Ribe. Szczelność -i, f. bie Dichte, Dicht. beit, bas genaue Bufammenpaffen. Szczelny -a, -e, a. bicht, genau jufammenpaffenb, luftbicht ge-

ichloffen. Szczenie -niecla, d. szczeniatko, n. bas Junge ber Sunbe, Bolfe

Lowen u. bergl. Szczenio się, et. nd. 3 r. Junge werfen (von bunben, Bolfen u. beral.)

Szczenna, a. (np. suka, wilczyca, itp.) trachtig (von bunben u. bergt.) Szczep -u, m. 1) ber Pfropf, bas Bfropfreis; 2) ein gepfropfter Obfiftamm; d. szczepek.

Szczepa -y, f. bas Scheit, bie Rlobe, bas Bolgicheit, Scheitholy. Szczepac, et.nd. 2. v. lupac, fralten.

Szczepić, st. nd. 3. 1) pfropfen; 2) impfen (ospe); 3) (fig.) fortpflangen. bie Bflangfcule. Szczepnica -y,f. szczepnik -u, m. Szczerb -u, m. szczerba -y, f. 1) bie Scharte, Lude; 2) bie Babn. lude; 3) - wargi, bie Safenicarte. Szczerbak -u. m. bot. bie Enbivte. Szczerbal -a, m. ein Denich, ber Babnladen bat.

Szczerbaty -a, .e, a. 1) fcartig; 2) jahnludig.

Szczerbić, st. nd. 3. fcartig maden; - sie, r. ichartig merben, Suden befommen.

Szozerk -u, m. bie Riefelerbe, ber Griesfanb, Griesboben. Szczerkowaty -a, -e, a. fiefig, grie-Szczerożyczliwy -a, -e, a. -wie,

ad. gang aufrichtig, aufrichtig ergeben, offenbergig.

Szczerość -l, f. 1) bie Mufrichtig. feit, Offenbergigfeit, Revlichfeit, Reinbeit, Sauterfeit, Echtheit.

Szczery -a, -e, a. -rze, ad. aufrich. tig, offenbergig, reblich, rein, lau. ter, echt.

Szcześcić, et. nd. 3. gluden, Glud geben,munichen; up. szcześć Boże! Blud au! Gott belfe! szezescie sie, gebeiben, gelingen, gluden. Szczęście -ia, n. bas Wlud; szcześciem, ad. jum Blud, gludlicer [finb, ber Gludevilg. Szcześliwiec -wea, m. ras Bluds. Szczesliwość -i, f. bie Bludfelig. [gludlich, gludfelig.

Szczęśliwy -a, -e, a. -wie, ad. Szczesny -a, -e, a. gludbringenb. Szczet -u, m. v. szczątek, ber lleberreft; ze szczętem, do szczętu, ad. ganglich, gang und gar, bis auf

ben Grunt. liduppe. Szczezula -i f. v. luska, bie Sifch. Szczkać, sł. nd. 1. szczknać, dk. idntl. 2. ichluden. Gdiluden.

Szczkawka -i, f. v. czkawka, bas Szczodrobliwość -i, f. bie Freige. bigfeit. ffreigebig. Szczodrobliwy -a, -e, a. -wie, ad.

Szczodrość -i, szczodrota -y, f. v. szczodrobliwość.

Szczodry -a, -e, a, -drze, ad, freis gebig, reichlich, milbthatig, Szczodrzenica -y, f. but. ber Beieflee.

Szczoteczka -i, f. d. ein Burftden; - do zebow, eine Babuburfte; do włosów, Saarburfte u. bergl. Szczotka -i, f. 1) bie Burfte; 2) (do Inu) bie Blacheburfte, ber Blachetamm.

Szczotkarz -a, m. ber Burftenbinber, Burftenmacher.

Szczuć, st. nd. 2. beben, anbeben.

Szczupak -a, m. ber Secht. Szczuplość -l. f. bie Beringfügig. feit, Bingigfeit, Rleinheit, Gparfamfeit.

Szczupły -a, -e, a. -plo, ad. gering, mingig, flein, fparfam. Szczur -a, m. bie Ratte, Rage. Szczurzy -a, -e, a. Ratten. Szczutek -tka, m. ber Dafenftuber.

Szezwać, v. szczuć. Szczwany -a, -e, p. gerieben, be-

ichlagen, folau, pfiffig. Szczycić się, st. nd. 3. r. fich rub. men, prablen; czem, fich worauf

etwas ju Gute thun. Szczygiel -gla, m. 1) ber Stieglis: 2) ein pfiffiger Wenfch.

Szczykoć, st. nd. cz. 1. szczyknąć, dk. juntl. 2. pfluden, abpfluden. Szczyny -yn, pl. v. mokrz, ber

Urin, Die Bine. Szczypać, st.ud. cz. 2. szczypnąć, dk. jedntl. 2. 1) fneifen, fneipen; 2) beißen, fticheln. (Rneiffafer. Szezypawka -i, f. ber Bangenfafer. Szezypce-ów, pl. 1) bie Sichticheere.

Bunicheere; 2) Budergange; d. Szczypior -u. m. bat. ber Schnitt. land, Schnittling; bas Rraut von ber 3miebel. Brife. Szczypka -i, szczypta -y, f. eine Szezyr -u,m, bot. bae Bingelfraut; - trwaly, bauernbes; - roczny,

iabriges B. Szezyt -u, m. 1) bie Gpite eines hoben Dinges, ber Biebel eines Gebaubes, ter Girfeleines Berges; 2) (fig.) ber Gipfel.

Szezytność -i. f. bie Erhabenheit:

v. wzniosłość. Szczytny -a, -e, a. -nie, ad. erbaben. Szczytowy -a,-c,a. Biebel., Bipfel. Szelag -a, m. ber Beller, Schilling. Szelazek -zka, m. 1) d. v. szelag: 2) bot. bie Biefenflapper, ber Sahnentamm; bas Bfennigfraut; v. piéniażek. Szeleścić, st. nd. 3. faufeln, raus Szelest -u, m. bus Caufeln, Raus iden, Gefaufel, Beraufd. Szelka -i, f. 1) d. bas Geilden, Ropffeil; 2) bas Tragband, ber

Dofentrager.

Sze Szeima -v. m. ber Schelin, Schurfe, Souft. Szelmostwo -a, n. bie Courferei, ber Sourtenftreich, bas Schelm. Núđ. Szeimowski -a, -ie, a. fcelmijd, Sourten., fourfifd, fouftifd. Szemrac, st. nd, 2. murren. Szemranie -a, n. bas Gemurre,

Gemurmel. Szepienić, st. nd. 3. unbeutlich ansivrechen, gifcheln, liepeln. Szepleniuch -a, m. ber Liepler,einer ber unbeutlich ausipricht.

Szepieniucha -y, f. eine, bie unbeutlich ausspricht.

Szeptać, st. nd. 2. liepeln, fluftern, leife reben.

baar. Szerchla -i, f. v. sierc, bas Thier-Szereg -u, m. bie Reihe, bas Blieb. Szeregowiec -wca, m. ein Gemeiner (Golbat).

Szeregowy -a,-e, a. Reiben. Blieb. Szernierstwo -a, n. bie Gechtfunft. Szermierz -a, m. ber fecter, fect. meifter; v. fechtmistrz. Szermować, et. nd. 2. fechten, ber-

umichlagen. Szeroki -a, -ie, a. -ko, ad. 1) breit, 2) meitlauftig; 3) ausführlich.

Szerokolistny -a, -e, a. breitblat-Szerokość -i. f. bie Breite.

Szerz, w szerz, ad, in bie Breite. Szerzye, et. nd. 4. ausbreiten, ausbebnen, breiter machen; - sie, r. 1) fich ausbreiten, verbreiten, umftanblich movon banbeln; 2) groß.

thun, prablen. Szerzyzna, szerzawa -y, f. eine febr große Breite, breite Blache.

Szesc, num. feche. Szescdziesiat, num, femaig. Szesédziesiatletni -ia, -ie, a.

fechgigfabrig. Szescilziesiąty a, -e, a. ber, bie,

bas fechaigfte. Szescian -u, m. 1) ber Rubus, Bur-Rubif. fel; 2) bie Rubifgabl.

-e, a. fubifd. Szescienny -a, Sześciobok, sześciogran, sześciokat -u, m. bas Sedeed. Szesciorak -u, m. bot. bie fechezeis

lige Gerfte.

Sześcioraki -a. -ie, a. fechferlei. Sześckrotny -a, -e, a. fechemalig. Szescset, num. fechehunbert. Szescsetny -a, -e, a. ber, bie,

jechebuntertfte. Szesnaście, num. fechzebn. Szesnasty -a, -e, a. ber, bie, bas

fedzebnte. Szew -szwu, m. bie Rabt. Szewc -a, (swiec) ber Souhma-

der, Soufter. Szewczyk -a, m. 1) ber Schubmadergefelle; 2) Soufterjunge.

Szewski -a, -ie, a. Schubmacher. ffteru, ichmaben. Soufter. Szkalować, st. nd. 2. founpfen, la-

Szkapa -y. f. ber Gaul, bie Schinb. mabre, Rrade. Szkapina -y, f. 1) bas Pferbeffeifd;

2) ein elenbee Bferb, Baul. Szkapierz -a, m. bas Stapulier. Szkarada -y.f. ein Cheufal, (szkaradnica, szkaradnik).

Szkaradność -i, f. bie Abicheulichfeit, Scanblichfeit. Szkaradny -a, -e, a. -nie, ad. abfceulid, fcanblid, fceublid.

Szkarlat -u, m. 1) ber Scharlach, Burpur; 2) bot. bie Amaranthe: v. aniarant; 3) bot. ber Scharladi. baum, bas Scharlachfraut; 4) bie Bupuridnede. ffieber. Szkarlatyna -y, f. bas Scharlad. Szkarpetka -i, f. bie Gode, guß.

szkatulka Szkatula -y, f. bie Schatulle, d. Szkielko -a, n. d. v. szklo, ein Stud Blas; do zegarka, bas libr-

alas se. Szklaneczka-i, f. d. bas Blasden. Szklanka -i, f. bas Glas, Trinf. glas.

Szkianny -a, -e, a. glafern, @las .. Szkiarnia -i, f. bie Glaefabrit. Szklarstwo -a, n. bas Blaferbanb. Szkiarz -a, m. ber Blafer. Szklenica -y, f. bas große Blas, Trinfglas.

Szklnic, sie, st. nd. 3. fcimmern; v. isnic sie.

Szklo -a, n. bas Blas; - palace, Brennglas; - powiekszające, Bergroperungeglas.

Szkoda -y, f. ber Chabe, Rach.

theil; 2) Biebichabe; 3) ad. Schabe Szkodliwość -i, f. bie Coablid. Szkodliwy -a, -e, a. -wie, ad, fcablid, nachibeilig.

Szkodny -a, -e, a. fcdblid, Scha-

ben bringenb, jufugenb. Szkodować, st. nd. 2. Schaben leiben, erleiben.

Szkodzić, et. nd. 3. fchaben, Cha-

ben thun, jufugen; nachtheilig fein. Szkola -y, f. bie Schule; - ele-

mentarna, Glementgricule: wyzsza, Gelebrieufdule; - nijejska, Stabt. ober Burgericule; wiejska, Dorfidule; - budownieza, Banidule; - wojskowa, Militairfdule u. f. m.

Szkolne ego, n. bas Schulgelb. Szkolnictwo -a, m. bas Coulmejen, Schulfach.

Szkólny -a, -e, a. Schule, np. inspektor, ber Coul-Inipettor; opiekun, Rurator; - dozorca, ber Schulvorfteber; kolega szkolnv, Schulfreund u. bgl.

Szkopek -pka, m. bas Melffaß, bie Gelte. (Scharbod; v. gnileo. Szkorbut -u, m. ber Ctorbut, ber Szkroful, v. skroful.

Szkrupuł, v. skrupuł. Szkuella -y, f. -lo, -a, n. bie Schin-

bel, Dachidinbel. Szkudlarz -a, m. ber Schinbeling. der, Schindelbeder.

Szkuta -y, f. bie Schute, Schute, ein flaches glußichif Szkutnik -a. m. ber Coutenführer.

Szl... v. śl... Szlyk -a, m. bie trodene Baumfpige,

ber Baumgipfel, Szmaleo -leu, ber Schmall.

Szmata -y, f. ber Bappen, gumpen. Szmele -u, m. ber Comely, Email. Szmelcować, st. nd. 2. 1) fcmelgen; 2) in Schmel; arbeiten, mit Schmely verzieren, emailliren. Szmelcuga -I, f. bie Beibaide.

Szmer -u, m. bae leife Beraufch, Raufden, bas Bejaufel; v. cziner. Szmerac, et. nd. 1 ein Beraufd maden; raufden, faufeln.

Szmuklerz -a, m. ber Bofamentie. rer.

Szmuklerski -a, -ie, a. Bofamentier .. Szmuklerstwo .a, n bas Bofafamentierhandmert.

Sznur -u, m. bie Schnur; - pepkowy, bie Mabelfcnur.

Sznurek -rka, m. d. bas Schnurden. Sznurować, st. nd. 2. fcnuren.

Sznurówka -i, f. bae Schnurleib, bie Conurbruft. Sznypa -y, f. eine Conirpe, Sti-

delei; sznypka, d. ein Schnirp. Goppren. Szopa -y, f. 1) ber Rubitall; 2) ber

Szorować, st. ud. 2. icheuren, mifcen. 2) ungeichliffen. Szorstki -a, -ie, a. 1) rauf, firuppig; Szóstka -i, f. bie Gedie. Szosty -a, -e, a. ber, bie, bas fechfte.

Szpada -y, f. 1) ber Degen; 2) morska, ber Schwertnich. Szpadel -dla, m. ber Spaten.

Szpaga -i, f. 1) bas Querband, bie Querleifte; 2) bie Schifferippe, bas

Baudiftud. Sypagat -u. m. ber Binbfaben, bas Giegelgarn.

Szpak -a, m. 1) ber Staar, ein Bogel; 2) ein pfiffiger Denfc.

Szpakowaty -a, .e, a, bunt wie ein Staar, gran gefprentelt. Szpaler -u, m. v. bindazyk, bas

Cralier, Luftgartden. Szpara -y, f. Die Mige, Spalte, Sparre. Szparag -n, m. bat. ber Spargel:

(szpargiel, sporek). Szpargal -u. m. 1) bas Stud Ba. pier, ber Bijd; 2) ein altes Bud, eine alte Comarte, ein aller

Schmader. Szparki -a, -ie, a. -ko, ad. fdneff. Szpecie, st. nd. 3. entftellen, perunftalren, baglid maden.

Szperae, st. ud. 1. grubeln, grubelnt foriden. Syperacz -a. m. ber Brubfer.

Szperka -i. f. bie Gpedgriefe. Szpetność -i, f. bie Baglichfeit. S/petny -a, -c, a. -nie, ad. baglich, garftig.

Sypona -y, f. 1) bie Rlaue eines Raubrogele; 2) eine Rlammer 3minge.

Szp Szpryca -y, f. v. sikwa, bie Sprine; d. szprycka, (3. B. Rinftierfprige). Szprycha -y, f. bie Rabipeiche,

Speiche; v. spica. Szpula -i, f. ble Gpule; d. szpulka. Szpulowac, et. nd. 2. frulen.

Szpunt -u. m. 1) ber Cpunt; 2) bas Spuntloch; 3) ber Bapfen bee

Spuntlodes. Szpuntować, st. nd. 2. fpunten,

gufpunben. Szrania -y, f. bie Schramme, Edmarre.

Szranki -ow, pl. bie Schran-Szrót, v. śrót.

Szruba, v. śruba. Sztab -u. m. ber Stab, Dffigierftab. Sztaba -y, f. ber Stab, bie Stange, Barre, Schiene.

Sztachety -ow, pl. bie Stadeten Sztafeta -y, f. bie Staffette, Gfta. fette, Gilbotfcaft.

Sztak -u, m. ein ftarfes Sau, ber Bolibod. Stag. Sztalugi -ow, pl. ber Cagebod. Sztandar -u. m. bie Stanbarie.

Sztebnować, st. nd. 2. fteppen. Sztebnówka -i, f. bie Steppnahr. Sztore -u, m. ber Sturg, bie aufrechte

Sztuciec -cca, m. 1) ber StuBer, bie

Ctupbuchfe; 2) bas Befted. Sztuczka -i, f. d. ein Studchen; v.

Sztuczność -i, f. bie Runftlichfeit. Sztuczny -a, -e, a. -nie, ad. fünftlich.

Sztuka -i, f. 1) bas Stud; 2) bie Runft, bas Runfimert, Runftftud; 3) bie Bift, ber Runftgriff, Streich. Sztukmistrz -a, m. v. artysta, ber Runftler.

Sztukować, st. nd. 2. anftuden, finden, ein Stud anfegen. Szturchac, et. nd. cz. 1. szturch-

ngc, dk. jdl. 2. ftogen, Stope geben. Szturchaniec -nea, m. ein Stoß, Rippenftog.

Szturui -u, m. ber Sturm. Szturmak -a, m. 1) bie Sturm. baube; 2) ber Sturmhafen.

Szturmować, st. nd. 2. fturmen, Sturm laufen.

Sztych -u, m. 1) ber Stid, ein Stich beim Daben; 2) ber Stid,

Szu Rupfer- ober Stablftich; 3) bie Befahr; na sztych kogo wystawić. jemanben bloeftellen.

Sztychować, st. nd. 2, ftechen, in Rupfer graviren ; v. ryc. Sztyfeik -a, m. d. ber Stift, ein

Dold. Stiftden. Sztylet -u, m. bas Stilet, ber Sztywniec, st. nd. 2. erfteifen, fteif merben.

Sztywność -i, f. bie Steifbeit. Sztywny -a, -e, a. -110, ad. fteif. Szuba -y, f. ein Belgoberrod.

Szubienica -y, f. ber Galgen. Szubienicznik -a, m. ber Galgen. ftrid. Galgenvogel.

Szubrawiec -wca, m. ber gunipenfgefinbel. Szubrawstwo -a, n. bas Lumpen-Szufla -i, f. v. lopata, rie chaufel

Szutlada -y, f. bie Schublabe. Szuflować, st. nd. 2. fcaufein. Szukac, st. nd. 1. 1) fuchen; 2) (w ksigzce), blattern, nachfclagen.

Szuler -a. m. ein leibenicaftlicher, (betrugerifcher) Rartenfpieler, ein Spieler pon Brofeifion, ein Betru-

ger überhaupt. Szulernia -i, f. bas Spielhaus. Szulerować, st. nd. 2. leibenichaft-

lich fpielen; im Rartenfpiel betrugen, überhaupt betrugen, fcminbeln. Szulerstwo -a, n. bie Spielerpro-

feifion, Betrügerei beim Rartenffen. friel, Schwindelei. Szum -u, m. bas Gaufen, Brau-Szumiec, et. nd. 2. 1) jaujen, branfen, fummen; 2) in Gaus unb

Braue leben.

Szumnose -i, f 1) bie Comulftig. feit: 2) ber Brunt, Saus und Braus. Szumny -a. -e. a. -nie, ad. 1) idmulitia; 2) faufene, braufenb; 3) ftolg, aufgeblafen; -nie zyc, flott leben. ficanmen. Szumować, et. ud. 2. fcammen, ab.

Szumowiny -in, pl. ber Chaum. Szumówka -i, f. gewöhnlicher Branntivein. Szurgotać, st. nd. 2. mit Geraufch

berummerfen, herumichleppen. Szurgot, m. 1) -u, geraufdrolles Bemegen,Ruden; 2) -a, eine chlumpe. Szust, 1) i. fduß! paug! plaug! 2) -u. m. bas Geranich.

Szustać, st. nd. 1. raufden, binrau. fden; mit Beraufd berumfprin-

Szuwaks -u, m. bie Confiniofe. Szwaczka -i, bie Dlatherin, Stide.

Wescabron. Szwadron -u, m. bie Edmabron, Szwagier -gra, m. ber Schmager. Szwagrowa -ej, f. bie Schwagerin. Szwajca -y, szwajka -i, f. ber Pfriem, eine große Able.

Szwajsować, st. nd. 2. fdmeifen: v. zwarzyć.

Szwank -u, m. ber Schaten, Rach. theil, bie Gerabr.

Szwankować, st. nd. 2, an etmas Smaben nehmen; in Wefahr fom. men.

Szwargot, m. 1) -u, bas Gerlapper, Blappern; 2) -a, ter Plapperer. Schwabronirer.

Szwargotać, st. nd. 2, plappern, idmabroniren.

Szwargotka -i.f. bas Blappermaul, bie Gdmaperin.

Szyba -y. f. 1) bie Scheibe, Ben-fiericheibe; 2) bie Schacht, Bergidudit. Szybiasty -a, -e, a. fceibenfor-

Szybki -a, -ie, a. -bko, ad, fcneft, flint, burtig; v. chybki. Szybkobieg -a, m. (laufer,) ber

Schnelllaufer. Surtigleit. Szybkość -i, f. vie Schnelligfeit, Szybować, et. nd. 2. Bagen mit Gifenschienen beichlagen.

Szybowany -a, -c, p. mit Gifen. fdienen beidlagen; woz, ein Bagen, beffen Miber mit Gifen beidlagen finb.

Szyc, st. nd. 2. naben.

Szych -u, m. 1) unachtes Golb unb Silber; 2) mit Gilber. ober Golb. brabtden überzogene 3mirufaben. Szychta -y, f. v. werstwe, bie

Schicht. Szydelko -a, m. d. eine fleine 21ble. Szyderca -y, m. ein Grotter, Ber-

bobner

Szyderczy, szyderski-a,-ie,a,-czo, -ko, ad. fvottijd, hobnijd.

Szyderstwo -a, n. bas Grotten, Berfrotten, Berbobnen, Gefpott. Szydlo -a, n. 1) bie Able, ber Biriem; 2) bot. ber 29afferpfriemen.

Szydłowaty -a, -e, a pfriemformia. Szydzie, st. nd. 3. (z kogo) hohnen, frotten, rerhobnen, verfpoiten.

Sayja -i, f. ber Sals. Szyjka -i, f. 1) d. bae Saleden, rer

fleine Sale; 2) ber Blafdenbale. Szyjny -a, -e, a. Sals. Szyk -u, m. 1) bie Orbnung, Colacht.

erbnung; 2) bie Bortfolge, Bort-fugung; 3) ber Blan. Szykować, st. nd. 2. orbnen, an-

fchiden, in Coladtorbnung ftelfen; - sie. r. fich (wegu) anfchif. fen, paffen.

Szykowny -a, -e, a. -nie, ad. ge. fdidt; v. zgrabny. Ifchale. Szydlkret -u, m. bie Chifofroten. Szyna -y, f. bie Chiene, Gifenidiene. Mabnagel. Saynal -a, m. ber Schiennagel,

Szynk -u, m. ber Cdanf. Szynka .i. f. v. kap , ber Schinfen. Szynkarka -i, f. bie Cchenferin Schentwirthin.

Szynkarz -a, m. ber Chenfer, Edentwirth. 12 dife. Szynkiel -kla, m. bie Achfenfpige,

Szynkować, st. nd. 2. fcenten. Szynkownia .i. f. bie Schente. Branntweinidenfe.

Szypel -pla, m. v. wezel, ein Rno. ten. Ifnedit. Szyper-pra, m. ber chiffer, Chiffs-Szyperstwo -a, n. bie Schifferet, bas Schiffergewerbe.

Szyplac, st. nd. 2. flauben, auffnupfen wollen, jupfen. Szypulka -i, f. ber Stengel, Doft.

Szyszak -a,m. 1) ber Belm, Cturm.

but; 2) ber Belmvogel. Szyszka -i, f. ber Bapfen ber Da-

belbolger, 3. B. Sannen. Bichten-Bapfen.

Taintk -a, m. ein geheimer, verbor-

gener Ort, Schlupfwintel.

Ta. pr. biefe, bie. Tabaczne -ego. n. bie Tabafsftener. Tabacznik -a, m. 1) ber Tabafs. pflanger; 2) Tabatsbanbler; 3) Tabateidnupfer, Raucher. Tabaczny -a, -e, a. Tabats. Tabaka -i.f. 1) ber Tabat, Schnupf. tabaf; 2) bot. bas Tabafsfraut. Tabakierka -i, f. bie Tabafsbofe. Tabela -i, f. bie Tabelle. Tablatura -y. f. bie Tabulatur. Tablica -y, f. bie Tafel; - kamienna, eine Stein., Schiefertafel; scienna, Banbtafel, Banttabelle; d. tabliczka, ein Tafeichen. Taboret -u, m. ein Stubl ohne Bebne, bas Taborett. Taca -y, f. bas Raffee., Theebrett, ber Brafentirteller. Taceta -y. f. v. narcys, bot, bie Lagette. Bufchelnargiffe. Tacher -chra, m. ein Decher fein Maas im Leberhanbel). Tacka -i, f. d. 1) ein fleines Theebrett; 2) ber Busideerenteller. Taczać, st. nd. 1. toczyć, dk.3. forte fdieben, rollen; - sie, r. taumeln, Taczki -ow, pl. ber Schiebtarren. Tafla -i, f. 1) bie Safel; 2) Glasta. Itafeln. fel. Scheibe Taflować, st. nd. 2. tafeln, aus-Taflowanie -in. n. 1) bas Tafein, 2) bas Tafelwert, bie Tafelung. Taflowy -a, -e, n. getafelt, Lafel. Talta -y, f. ber Taft, Taffet. Taic, st. ud. 3. verbeblen, geheim halten; - sie, r. gebeim thun, fich perftedt balten. Tajec, st. nd. 2. thauen, aufthauen. Tajenmica .y, f. bas Gebeimnis. Tajemniczość -i, f. bas Bebeimlvoll. nigrelle. Tajenmiezy -a, -e, a. gebeimnis-Tajenność -i. f. bie Beimlichfeit, Berfledtheit. Tajeniny -a, -e, a. -nie, ad. gebeim, beimlich, verborgen.

bas Berbeblen.

Tajnosc -i, f. bie Beimlichfeit, bas Gebeime. Tainy -a, -e. a. -nie, ad. 1) gebeim, perborgen ; 2) Gebeim .. Tak, ad. 1) fo, alfo, auf biefe Beife; 2) ja, ja wohl, fo ift es; takci, freilid fo; takel to na tym swiccie, ja, fo ift es auf biefer lieben Belt. Taki -a, -ie, a. felder, folde, fol-Takowy -a, -e, a. ein folder, u.f.m. Takoz, ad ebenfalle, gleichfalle. Taksa -y. f. bie Tare, Abichagung. Taksator -a, m. ber Larator, Mb. Ifdaben. Taksować, st. na. 2. tariren, ab. Takt -u, m. ber Taft. Taktyka -i, f. bie Saftif. Takze, ad. auch, ebenfalle, gleich. [gumpengefinbel. falls Talalajstwo -a. u. bas gumrenpad, Talar -a, m. ber Thaler. Talarek -rka, m. 1) d. ein Thalerchen; 2) eine abgefdnittene deibe, 3. B. von Gurfen, Merfel, u. bgl. Talent -u, m. bas Talent, bie Gabe. Talerz -a, m. ber Teller. Taierzyk -a, m. d. 1) ein fleiner Teller; 2) eine Gurten., Merfel., u. f. m. Scheibe. Ibenformia. falerzykowaty-a,-e,a. teller-,icheihin. ein Tas Rarten. Tam. ad. bert, ba, bafelbit, bort-Tame -y, f. ber Damni. Tamaryuda -y, f. bot. v. daktyl lesny, ber Tamarinbenbaum, und bie Fruchte bavon. Tameezny -a, -e, jamtejszy-a, -e, a. ber, bie, bas baffge. Tamowanie ia, n. 1) bas Dammen ; 2) bas bemmen, Sinbern. Tamowac, st. ud. 2. 1) bammen: 2) henimen, ftopfen, hinbern. Tantowy -a, -e, n. Damm., (3. B. Tamedy, -ad. bort burch, ba bin-Taurten -ta, -o, pr. ber, bie, bas Tajenie -ia, n. bie Berbeimlichung, bort; jener, jene, jenes ba.

Tamze, ad, eben ba, ebenbafelbft. Tan -u, m. ein Tang; v. taniec. Tancerka -i, f. bie Tangerin. Tancerz -a, m. ber Tanger. Tanemistrz -a, m. ber Eanzmeifter. Tancować, st. nd. 2. tanczyć, nd.

4. tangen. Tandeciarz -a, m. ber Trobler. Tandeta -y, f. ber Erobelmarft, ber

Trobelfram. Tandetowy -a, -e, a. Trobler. Tanecznica, taniecznica -y, f. 1)

bie Tangerin; 2) Tangliebhaberin. Tanecznik, taniecznik -a, m. 1) ber Tanger; 2) Tangliebhaber. Tancczny, tancowy -a. -e,

Lang. [billig. Tani -la, -ie, ad. -nio, ad. mobifeil, Taniec -nea, m. ter Tang; d. taneczek, ein Tangden.

Taniec, st. ud. 2. mobifeil, billig merben. (Billigfeit. Taniosc -i, f. bie Boblfeilheit,

Tapicer -a, m. ber Tapegierer. Tapir -a, m. ber Tapier, ein Gauge. [mel.

thier. Taraban -u, m. eine große Trom. Tarabanie, et. ud. 3. trommeln: aud: bas Bell austrommeln. Taradajka -i, f. ein leichter, unbe-

bedter Bagen. Dauerbrecher. Taran -u, m. ber Sturmbod, ber Tarant -a, m. ber Apfelichimmel.

Tarantowaty -a, -e, a. apfelichimmelig. (Larantel. Tarantula -i, f v. krzeczek, bie Tarapata -y, f. bie Doth, große

Berlegenbeit. Taras -u, m. Die Terraffe. Tarasować, st. nd. 2. verrammeln; verriegeln; - sie. r. fich berum.

malzen. Tarcica -y, f. bas Brett, bie Diele. Tarez -y, f. 1) ein Schilb; 2) bie Chieficheibe; 3) bie Goilber ber Schlangen und Gibechien; 4) ber Sous, ber Schirm.

Tarezan, tapezan -u, m. bie Colaf. bant, Britiche; v. pryeza. Tarczowaty -a, -e, a. [milbartig.

Tarczowy -a, -e, a. Schilt. Tarczyca -y, f. bot. bas Salm. fraut, Chilbfraut.

Targ -u, m. 1) ber Marft, Marft. plat; 2) ber 2Bodenmarft; 3) ber

Tat Dantel; targu dobić, ben Rauf abichließen.

Targac, st. nd. 1. gerren, reißen, jaufen, gupfen, raufen, bin- unb herziehen; fich berumbalgen; stome, bas Strob vermirren, perreifen; - sie, na kogo, über je. manben berfallen, jem. angreifen.

Targowac, st. nd. 2. banbeln. etmas behanbeln, bingen; Santel treiben, - sie, r. lange banbeln, mafein.

Targowisko -a, n. ber Marftplat. Targowy -a, -e, a. Dlarft-, Modenmartt.; targowe -ego, n. bas

Martt., Stantgelb. Tarka -i, f. 1) bas Reibeifen; 2) ein Bfefferftofel; 3) bot, bie Schleh-

beere. Tarlica -y, f. Die Blachebreche; v. cierlica, miedlica.

Tarn -i, f. bot. ber Schleb., Schmari. Tarnka -i, f bot. bie Schlebe, Comarghernbeere. Tartak -a, m. bie Schneibemuble; v. Tartas -u. m. bas Barmen u. Toben. l'arzac, sie, et. nd. 1. r. fic malgen, berummalgen. Taryla -y, f. ber Sarif, bie Boll-

Tasak -a, m. ein furges, breites Sadmeffer. Banbwurm. Tasiemice -moa, m. v. soliter, ber Tasiemka -i, f. ein fcmales Banb: tasiemeczka, d. ein Banbden. Tasnin -y, f. 1) ein ftarfes, gewirf-tes Banb; 2) pl. bie Banter im thierifden Rorper; v. wigzadla,

sciegua. Tasowac, st. nd. 2. Die Rarten Tata -y, m. in ber Rinberfprache bie Beneunung bes Baters, mie bas Leutide Bara! Tata!

Tatarak -11, m. bot. ber Raimus. Tatareczka -i, f. bot. ber Conitt. laud; v. siedmiolatka.

Taterezanka -i, f. bas Budmeigen. ftrob. [beibetorn ... Taterezany -a, -e, a. Budweigen. Taterczuch -a, m. ber Budweigen. fuchen.

Taterczysko -a, n. bas Budmei. : genfelb, bie Budweigen., Beibeforn. Storrein.

Taterka -i, f. ber Budmeigen, bas Beiteforn; v. gryka.

Tatula, tatunio, tatus etc. lieb' Baterden. Tchem, jednym tchem, ad. in ei-nem Athemauge; v. dech.

Tehnac, et. nd. 2. 1) athmen; 2)

czeni, von etwas befeelt fein. Tchnienie -ia, n. bae Athmen, ber Sauch.

Tchorz -a, m. 1) ber 3ltis; 2) ber Beigling, ein feiger Dienfc, bie

Memine, ber Bajenfuß. Tchorzostwo -a, n. bie Reigheit. Tchorzowaty -a, -e, a. feig, feig-bergig. [auf'e ichnellfte.

Tchu, co tchu, ad, que pellem 21them. Teatr -u. m. bas Theater, Schan-fpielbaus. [tralift, Theater. Teatralny -a, -e, a. -nie, ad. thea. Technac, et. nd. 2. anbruchia rieden, (mucheln). fniid.

Techniczny -a, -e, a.-nie, ad, tech-Technik -a, m. ber Technifer.

Technologia -i, f. bie Technologie, Bemerbefunde.

Tecza -y, f. 1) ber Regenbogen; 2) ber Reif um bie Bupille, bie Bris. Teczowy -a, -e, a. Regenbogen. Tedy, c. baber, alfo, folglich, bann, bamals; tedy owedy, bann u.

Tedy, ad. bierourd. mann, Tegi -a, -ie, a, -go, ad, 1) fleif, feft, ftramm, ftraff; 2) berb, tuchtig.

ftart, itrenge. Tegoceszny -a,-e,a,-snie, ad. jesig, ietiger Beit. liabria.

Tegoroczny -a, -e, a, -nie, ad, bies-Tegoso -i. f. 1) bie Steife. Steife beit, Reftigfeit, berbes Befen; 2) Die Strenge, Starfe, Tuchtigfeit.

Teka -i. f. bie Dlavre, Budertafche. Tekst -u, m. ber Tert. Tektura -v. f. bie Bappe, ber Bap. rentedel. ffer Wagen.

Telega -i, f. ein unformlicher, gro-Telegraf -u. m. ber Telegraph. Temperament -u, m. bas Tempera.

Temperatura -y, f. bie Temperatur, Wetter- Peidaffenbeit. Temperować, st. nd. 2. pióro, bie

Reber ichneiben. Temu, ad. 1) feit bem, feit ber Beit

ber: 2 benmegen, barum; 3) dat v. ten, bent.

Ten, ta, to, pr. ber biefer; bie biefe: bas, biefes.

Tenci, pr. eben biefer, gerabe biefer; tencito, ja, es ift eben ber, ber ift es ja; - tenze, eben berfelbe. Tenor -u, m. ber Tenor, bie Tenor-

ftimme. Tenorowy -a, -e, a. Tenor ..

Tenorysta -y, f. ber Tenorift, Senorfanger. Teokracya -i, v. bogowładztwo.

bie Theofratie. Teolog -a, m. ber Theolog, Bottes. gelabrte.

Teologiczny -a, -e, a. theologifc. Teologia -i, f. bie Theologie, Got-

Teoretyczny-a,-e, a,-nie, ad. theo-Teoretyk -a, m. ber Theoretiter. Teorya -i, f. bie Theorie.

tesaelabrtbeit.

Tepic, et. nd. 3. ftumpf machen, abitumpfen.

Tepiec, of. nd. 2. ftumpf merben. abfrumpfen. Tepose -I, f. 1) bie Stumpfheit:

2) ber Stumpffinn. Tepy -a. -e, a. -po, ad. 1) flumrf; 2) flumpffinnia.

Teraz, ad. jest, gegenwartig. Terainiejszość -i, f. bie Begenfgenmartia. Terazniciszy -a, -e, a jenig, ge-Tercya -i, f. 1) bie Terge; 2) bie britte Gumnafialflaffe.

Terefere -ow, pl. (n.) Rifelfatel. Teresnia -i, f. bot. 1) bie Guffiriche; 2) ber Guffiridenbaum; v. czeresnia.

Terlica -y, f. bas Gattelbolg. Terlikac, et. nd. 1. trillernb fingen, (laut).

Termin -u, m. 1) eine feftgefette Reit, ber Termin; 2) bie Lebrzeit ber Bebrburfchen bei ben Banbmerfern.

Terminatka -i. f. ber Befinbelos. fcein. Entlaffungefchein, Dienstatteft ber Dienftboten, bes Gefinbee. ffein. Terminowac, of. nd. 2. in ber lebre Termometer -tra, m. v. cieplo-

mierz, bas Thermometer. Terpentyna -v. f. ter Terpentin. Terpentynowy -a,-e, a. Terpentine.

Tesc -ia, m. ter Schwiegervater. Teścina, teściowa-y, f. bie Schwiegermutter; v. swiekra.

Teskliwość, teskność -i, teskno-to -y, f. bie Sehnfucht, Bangiafeit: tesknota za krajem rodzinnynı, za ojczyzną, bas Beimmeh. Teskliwy -a, -e, a. -wie, ad. febnfuctevoll, voll Ungft unb Bange. Tesknic, st. nd. 3. bange fein, fich

nach jemanb febnen. Teskny -a, -e. a. -no, ad. bange,

febnfuctevoll. Testament -u, m. bas Teftament.

Testamentowy -a, -e, a. Teffa-Stampfen. Tetet -u, m. bas Trampeln, Tetnic, st. nd. 3. ftampfen, tram-

pein, raffeln.

Tetno -a, n. ber Buls: v. puls. Tetryczny -a, -e, a. -nie, ad, mūrrifch, fauertopfifch, bupochonbrifd. Tetryk -a, m. ber Grillenfanger, Murrtopf, verbrieflicher Dienfch, Spoodonber.

Tez, c. auch, ebenfalls. [merben. Tezec, st. nd. 2. fleif merben, ftramm Tkac, st. nd. 1. 1) bineinfteden. .ftopfen; 2) meben, Leinwand ma-

den, wirfen. Tkacki -a, -ia, ad. Beber.

Tkactwo -a, n. bie 2Beberei, bas Weberhandmert.

Tkacz -a. m. ber Beber, Beinmeber; v. płociennik.

Tkanka -i, f. bas Giemebe.

Tkliwoso -i. f. bie Empfinpfamfeit, Rubrung. fam, rubrenb. Tkliwy -a, -e, a. -wie, ad. empfinb.

Tknąc, v. tykać.

Tkwic, st. nd. 3. fteden, (worin). Tlec, st. nd. 2. glimmen, fomelen. Tlić, st. nd. 3. glimmenb machen,

brennen, fcmelen ; - sie, r. glim. men, entbrannt fein. Tho -a, n. 1) bie Beerbplatte; 2) ber

Grunb. (Stopfel. Tloczek -czka, m. ber Stempel, Ticernia -i, f. 1) bie Breffe; 2) bie

Druderpreffe; 3) bie Relter. Tloczyć, et. nd. 4. bruden, brangen,

preffen, feltern, (bruden).

Tlok -u, m. 1) bas Gebrange; 2) ein großer Stempel, Bumpenftempel. Tlomacz. -a, m. ber Dollmetider,

Heberfeger. Tiomaczenie -ia, n. 1) bas Doll. metiden, bie Heberfegung; 2) bie Grffarung, Auslegung; 3) bie Ent-

fdulbigung. Tlomaczyc, et. nd. 4. 1) bollmetiden, überfegen; 2) auslegen, erflaren; 3) (kogo) einen enticulbigen; - sie, r. 1) fich enticulbigen : 2) fich ausbruden.

Tionioczek -czka, m. bas Rangel. Relleifen, ein Bunbel, ein fleiner Dantelfad.

Tlomok -a. m. ber Bettfad, ein are-Bes Relleifen; tomoki pl. bas Be-Tłómokowy-a,-e, a. Wepade, Irad. Tluc, st. nd. 2. gerichlagen, gerbreden, gerftogen, gerflopfen; - sie. r. 1)fich gerichlagen; 2) fich berumfto. Ben, berumtreiben, berummalgen. Thuczek -ozka, m. ein fleiner Schlagel, Stofel.

Tluk -a, m. ein Pflaftertreter, Zangenichte, Richtsthuer.

Thum -u, m. ein großer Saufen, bie Menge, bas Betummel. Tłumacz, v. tłómacz.

bruden. Thumie, et. nd. 3. bambfen, unter-Tlumny -a. -e, a. -nie, ad. jahlreich, gebrangt, haufenweife. Tłuścić, st. nd. 3. mit gett beichmie.

ren. Ifettig. Tłustawy -a, -e, a. etwas fett, Tlustość-i, f. bie Bertigfeit, bas Fette. Tlustosz -n, m. 1) ein fetter Menich: 2) bot. bas Fettfraut.

Tlusty -a. -e, a. -sto, ad. 1) fett: 2) foi(ipiria.

Tluszez -u. m. bas gett. Tłuszcza -y, f. v. tłum, ein großer

Boltebaufen. Tobola -y, f. bie Birtentafche, bas Sad und Bad.

Tobolki -ów, pl. 1) d. v. tobola; 2) bot. bas Tajmelfraut.

Toczkiem, ad. fugelnb, rollenb. Toczyć, st. nd. 4. 1) malgen, rollen,

forticleifen; 2) foleifen, mesen: 3) brechfeln; 4) (piwo) gapfen; 5) gernagen, (von Burmern); 6) pro. ces), (einen Broges) führen; gepflo-

gen merben; 7) krow. Blut Toporzysko -a, n. ber Stiel eines vergießen ; 8) - sie, r. fic rollen, malgen u. bgl. Tof -u, m. ber Tofftein.

551

Tojad -u, m. bot, ber Gifenbut, bie Bolismurg, ber Sturmbut, (giftig). Tojesc -i, f. bot. 1) gelber Sturm. but, (giftig); 2) Schmalbenmurgel, gemeine Mestulapie, ber Beiberich.

Tok -u, m. 1) ber Bang, Lauf ber Dinge, bie Benbung; 2) bie Befalt, Art.

Tokaj -a, m. tofajer Bein.

Tokarnia -i, f. bie Drechfelbant, Drechelerwerfftatt. fbrechfler. Tokarz -a. m. ber Drecheler, Sorn-Tokarstwo -a, n. bas Drechelerbanbmert.

Tolub -a, m. ein mattirter ober tudener Dberrod ber Beiber.

Tom -u, m. 1) ber Dom, bie Domfirche; 2) ber Banb, Theil, (von Bumern); tomik, d. Metall. Tonibak -u, m. ber Tombat, ein Ton -u. m. 1) ber Eon, ale Stimme: 2) ber Ton, ale Art bes Betragens,

Benehmens; bie Rebeweife. Ton -i, f. 1) bie Tiefe im Baffer; 2)

ber Abgrund, bie Befahr. Tonge, st. nd. 2. unterfinfen, ertrinfen. tein.

Topas -u, m. ber Topas, ein Gbel-Topic. st. nd 3. 1) fcmelgen, gerfliegen laffen; 2) verfenten, in's Baffer tauden; - sie,r. 1) fcmelgen, gerfließen, gergeben; 2) fich eraufen, verfenten; vertiefen.

Topiel -i. f. topiciisko -a, n. ber Abgrund im Baffer, Bafferichlund. Topielec -ica. m. bas Baffergeipenft, Die Dire. lichlunde. Topielisty -a, -e, a. vell Baffer-Topniec, st. nd. 2. gerichmelgen, gerflieften. Ifeit.

Topnistose -i, f. bie Comelibar. Topnisty -a, -e, a. fcmelibar.

Topola -i, f. bot. bie Bappel. Topolówka -i. f. bot, bas Bappel. fraut: - rozowa, bie Berbft. Stod.

Topolowy -a, -e, a. Bappel. Topor -a, m. bas Beil.

Toporek -rka, m. bas Sanbbeil.

Beile, einer Art. Tor -u, m. 1) bie Babn; 2) bie Lebens. Torba -y, f. 1) eine große Safche, 1. B. eine Sagbtaiche; 2) ein Bettelfad.

Torebka-i,f. 1) d.v. torba. bas Beutelden, Gadden; 2) bot. bie Rap.

fel, bie gruchthulle. Torebnik -a, m. bas Sadenthier. Torf -u, m. ber Torf.

Torfowiec -wca, m. bot. bas Torf. moos. Imaden. Torowac, et.nd. 2. bahnen,einen Beg Tort -u. m. bie Torte.

Tortura -y, f. bie Tortur, Marter, Folter.

Torun -iu, m. bot. ber Dragon. Towar -u, m. bie Baare. Towarzyski -a, -ie, a. gefellig, ge-

fellicaftlich. Towarzyskość -i, f. bie Befelligfeit. Towarzystwo -a, n. 1) bie Bejell-

fchaft; 2) ber Berein; 3) ber gefellige Umgang. Towarzysz -a, m. ber Befahrte, Benoffe, Gefellichafter.

Towarzyszka -i. f. bie Befahrtin, Benoffin.

Towarzyszyć, st. nd. 4. Befellfcaft leiften, gefellig umgeben, begleiten. Tozsamość -i, f. bie 3bentitat. Traba -v. f. 1) bie Trompete, Las

Bern; 2) bie Robre; 3) ber Ruffel bes Glerhanten; 4) - morska, bie Bafferhofe; - wlatrowa, tie Binobofe.

Trabic, st. nd. 3. 1) blafen, in's Born ftogen; 2) tuchtig faufen. Trabka -i. f. 1) ein fleines Blas. born, J. B. bas Jager., Boftborn; 2) eine Tutte.

Tracac, st. nd. 1. tracić, dk. 3. 1) anftopen, anrubren; 2) - czein, nach etwas riechen.

Tracić, st. nd. stracić, dk. 3. 1) einbugen, perlieren; 2) verichwenben, vergeuben; 3) einen binrichten.

Tracz -a, m. v. pilarz. 1) ber Brette fdneiber; 2) ber Gagefifch; 3) bie Taudente, ber Gager.

Trad -edu, m. 1) ber Ausfas; 2) ein tupfriges Beficht; 3) bie Drobne. bie mannliche Biene.

Tradycya -i, f v. podanie, n. 1) bie Erabition, Ueberlieferung; 2) Erarition, amtliche llebergabe, a. B. eines Gutes u. bergl.

Traf -u. m. ber Bufall, gufalliges Gintreffen.

553

Trafiac, st.nd, cz.1. trafic, dk. jedntl. 3. treffen; - na swego, feinen Mann finben; - z kim do konca. momit gu Gnbe, Ranbe fommen, fertig merben; - sie, r. fich treffen, autragen. Michtige. Trafnosc -i, f. bas Treffenbe, bas

Trafny -a. -e, a. -nle, ad. treffenb. genait.

Trafowy -a, -e, a. zufállig. [fall. Trafunek -nku, m. v. traf, ber Bu-Trafta -y, f. v. tratwa, f bic boli. trafte. Alone. laguth. Traganek -uku, m. bat. ber Tras Trajedya -i, f. bas Trauerfpiel, bie Eragorie.

Trajiczny -a, -e, a -nie, ad. tragifch. Trakt -u, m. Die Bant., Beerftrafe.

Traktament -u. m. v. zold, tie Bobnung, ber Golb. Traktat -n, m. v. ugoda, układ, ber

Eraftat, bie Uebereinfunft. Traktować, st. nd. 2. traffiren, auf.

nehmen, bemirthen. Traktyer -a, m. ber Ereifewirth.

Traktyernia -i, f. bas Gpeifehaus, bie Reftauration.

Tram -u, m. v. stepka, f. ber Tram, ber Saupthalten eines Schiffee. Tran -u, m. ber Thran, bas Bifch. fett.

Trensport -u. m. ber Transport; v. przewóz, prowadzenie.

Tranzyto, n. Tranfito. (dowy. Tranzytowy -u, -e, a. v. przecho-

Trupic, st.nd. 3. qualen, angftigen, peinigen; - sie, r. fich gramen. barmen.

Tratowac, of. nd. 2. fefttreten, niebertreten, ftampfen, gertreten.

Tratwa -v, f. v. trafta. Trawn -v, f. bot. bas Gras; np.

trawa miodowa, bas Boniggras; - wonna, bas Mudgras u. bergl. Trawlany -a, -e, a. grafig, Gras. Trawie, st. nd. 3. 1) vergehren, verbauen; 2) ausgebren, abgebren; 3) (czas), (bie Beit) rerbringen.

Trawienie -ia, n. v. strawność, f. bie Berbauung, bas Bergebren. Trawka -i. f bot. bas Graschen. ein einzelner Grashalm. [fcbeibe.

Trawnica -y, f. bot. bie Strablen. Trawniczek -czka, m. v. piegza, bie Grasniude.

Trawnik -u, m. ein Graeplan. Trawny -a, -e, a. 1) Graf -; 2) graf. reich.

Trebacz -a, m. ber Trembeter. Tredowaciec, st. nd. 2. ausjäsig

Tredowatość -i, f. ber Musfab.

Tredowaty -a, e, a. 1) ausfahig; 2) furfrig im Befichte. Tredownik -u, m. bot. bie Braun-Trefie, st. nd. 3. frifiren, fraufeln. Trefnis -la, m. ter Gragvogel, Sof.

Trel -u. m. ber Triller. Ifchlagen. Trelować, st. nd. 2. trillern, Eriller Tren -u, m. bas Rlagelieb, bie Gleqie. Monde. Trepki -ow, pl. bie Golgichuhe ber Trese -i, f. ber Inhalt, bie Gffens,

ber Rern. Treściwy -a, -e, a. -wie, ad. inbaltereich, gehaltvoll, gebiegen, fernia.

Tresklina -y, f. bot. bas Sprod. bolg; eine Beibenart. Trozle -i, pl. bie Trenfe, ber Bferbe-Troche, ad. ein wenig, etwas. Trociczki -ow, troczki -ow, pl. bie Randerfergenen.

Trociny -in, pl. bie Cagefpane. Trojak -a, m. 1) ber Drilling; 2) ber Gilbergrofden; v. srebrnik.

Trojanek -nkn, m. bat. bie Ine. mone; v. zawilec.

Trojaki -a, -ie, n. -ko, ad. breierlei. Trojen -y, f. bie Dreieinigfeit, Dreifaltiafeit. [Gattung. Troje. n. brei Stud von verichiebener

Trojese .i.f. bot. ber Sunbemurger. Trojka -i, f. bie Drei, Die Tera. Trojkat -a, m. bas Dreied.

Trojkatny -a, -e, a. breiedig. Trojnitny -a, -e, a. breibrabtia. Trojnog -a, m. v. drybanek, ber

Dreifuß.

Graubfebern verjeben. Troki -ow, pl. bie Stride. Tron -u, m. ber Thron.

Trop -u, m. bie Gpur, gabrte.

Tropic, st. nd. 3. mittern, fruren, ber Spur nachgeben.

Troska -i, f. bie Gorge, ber Rummer, Gram.

Troskac, st. ad. 1. v. troszczyć. Troskliwose -i, f. Die Gorgfalt,

Beforgibeit, Gorgfamfeit. Troskliwy -a, -e, a. -wie, ad. forg-

fam, beforgt, forgfaltig. Troszczyć, et. nd. 4. się, r. forgen, Sorge haben, fich fummern, fich

gramen, barmen, betruben; v. troskac.

Troszka -i, f. ein flein Wenig. Truc, st. nd. 2. vergiften. Truchlec, st. nd. 2. erstarren, vor

Kurcht. Trucizna -v. f. bas Gift.

Trujacy -a, -e, p. giftig, Bift.. Trud -u, m. bie Dube, Bejdwerbe, Dubfeligfeit, Strapage.

Trudnic, et. nd. 3. 1) befchaftigen; 2) ftoren, belaftigen; - sie. r. czem, fich mit erwas beichaftigen, etmas treiben.

Trudnosc -i, f. bie Schwierigfeit, Dabfeligfeit, Befdwerlichfeit.

Trudny -a. -e. a. -duo, ad. ichmer, ichmierig, beichmerlich. Trudzic, et. ud. 3. mube machen, er-

muben, belaftigen, beichweren, Trufla -i, f. bot. bie Truffel.

Trumna, truna -y, f. ber Carg. Trunek -nku, m. v. napoj, ber

Trant, bas Gerrant. Trup -a. m. bie Beiche, ber Beidnam. Trupi -ia, -ie, a. Leichen-; Enbten-; -a glowa, ber Tontentonf; trupie

glowki, bot. bas Leinfraut. [ben. Trupiec, et. nd. 2. leicenblaß mer-Trupizna -y.f. 1) ber Leichengeruch;

2) bie gaulnis ber leiche. Trupowatość -i.f. bas Leichenartige.

Truska -i, m. 1) ein feiger Denich: 2) bas Raninden; v. krolik. Truskawka -i, f. bot. bie Grbbeere,

Trut -u, m. bot. bas Burgierfraut.

Truten -tnia,m. 1) bie Drobne; 2) ber Tolpel, bumme Rerl.

Trojprecikowy -a, -e, a. mit brei Trwac, et. nd. 1. bauern, mabren: Dauer. beharren. Trwalość -i. f. bie Dauerhaftigfeit.

Trwaly -a, -e, a. -ie, ad. bauerbaft, beftanbig, ausbauernb.

Trwoge -i. f. 1) bie bange gurcht, ber Schreden; 2) ber garm, bas

Sturmlauten. Trwonic, st. nd. 3. verthun ver-

geuben, verfdwenben. Trwozliwose -i. f. bie Bagbaftig-

feit, ber Rleinmuth. Trwozliwy -a. -e. a. -wie. ad. flein-

muthig, jaghaft. Trwozyć, st. nd. 4. einem Angft unb bange machen, erichreden, befturge machen; - sie, r. fich angftigen,

verzagen. Tryb -u, m. 1) bie Art und Beife; 2) ber Diobus (in ber Grammatit);

3) bas Getriebe, bas Triebmert (bet Ubren und Dafdinen). Trybula -i, f. bot. ber Rorbel.

Trybunal -u, m. bas Tribunal, Tribunglgericht. Tryk -a, m. ber Budtwibber.

Trykac, et. nd. 1. mit ben bornern [fprubeln. Tryskac, st. nd. 1. fprigen, fpruben, Tryumf -u, m. ber Triumpb.

Tryumfalny -a, -e, a, -nie, ad. Triumph., Sieges .. Tryumfować, st.nd. 2. triumpbiren. Trzasać, et. nd. 1. trzasć. dk. 2.

idutteln, rutteln: - sie, r. gittern. erbeben.

Trzask -u. m. ber Rnall, bas Befrache, ein ftarfes Beraufc. Trzaskać, st.nd, cz. 1. irzasnać, dk.

jentl. 2. 1) fnallen, frachen, fniftern; 2) zuichlagen, jumerfen; n. p. drzwiami, bie Thure gumerfen; 3) einichlagen (vom Donner). Trzaskawica -y, f. bas Rnallen, Rrachen und Donnern.

Trzaski -ów, nl. bie Bolgfpabne. Trzeina -y, f. bot. bas Robr; -

cukrowa, Buderrobr. Trzeiniany, trzeinowy -a, -e, a.

Robrs. Trzeinniczek -czka, m. bie Robr-

Trzeinnik -a. m. ter Robriperling. Trzeba, ad. man muß, es it nothig.

558

frzebiez -y. f. bas Roben, Ausro-Trzec, st.ud. 2. reiben; - konopie, len, Blache brechen.

Trzeci -ia. -ie, a. ber, bie, bas britte. Trzeciaczka -i. f. bas breitagige

Sieber. Trzepać, et. nd. 2. 1) flopfen, ausflopjen; 2) plappern.

Trzepaczka -i, f. ein Berfzeug aum Blacheflopfen.

Trzepotac, st. nd. 2. mit ben glugeln fdlagen, flattern.

Trzesawica -y, f. trzesawisko -a, n. v. plo, bas Moor, bie Quebbe, ber Moraft.

Trzesawiczny -a, -e, a. fumpfiq, quebbig, moorig. [Rrummftrob. Trzesianka -l. f. bas Smuttftrob. Irzesienie -ia, n. bas Bittern; -

ziemi, bas Grbbeben. Trzeszczec, st. ud. 4. fniftern, Ing.

ftern, braffeln. Trzewik -a,m. 1)ber Schub; 2) ou. ber grauenfdub.

Trzewo -a, n. bie Darme. Trzeźwić, et. nd. 3. 1) nüchtern

machen; 2) ermuntern, einen Donmadtigen wieber zu fich bringen. Trzezwosc -i, f. bie Duchternheit. Trzeżwy -a, -e, a. -wo, ad. nuchtern.

Trzmiel -a, m. 1) bie Grobiene, bie Summel; 2) bot. (tramielina), ber Spinbelbaum.

Trznadel -dla, m. ber Golbammer. Trzoda -y, f. bie Geerbe. Trzonek -nka, m. ber Stiel, Griff,

bas Beft. Trzonowy -a, -e, a. np -wy zab,

ber Badengabn. Trzos -a, m. bie Gelbfate.

Trzpiot -a, m. ber Winbbentel. frzpiotostwo -a, n. bie Binbbeutelei, Blatterhaftigfeit. Trzpiotowaty -a, -e, . minbig,

flatterhaft. Trzy, num. brei.

Trzydzieści, num, breifig. Trzvilziesty -a. -e, a. ber, bie, bas breißigfte.

Trzykroć, od. breimal. Iblume. Trzylistnik -u, m. bot. bie Bfauen.

Trzyma. , er. ud. 1. balten, enthal-

ten; - sie, r. kogo, fich an jemanb balten.

Trzynaście, num. breigebu. Trzynasty -a, -e, a. ber, bie, bas breigebnie. Trzysta, mum. breibunbert.

Tu, ad. bier; tu i owdzle, bier und ba.

Tuberoza -y, f. bot. bie Tuberofe. Tuczny -a, -e, a. 1) gemaftet, fett; 2) Maft.; n. p. tuczny wol, ber Maftodie. Tuczye, st. nd. 4. maften, feit ma-Tudziez, ad. besgleichen, ingleichen. wie auch.

Tuk -u. m. bas Darf in ben Rnochen. Tukan -a, m. ber Pfefferfreffer (ein Wogel).

Tulac, st. nd. I. sie, r. berumirren, fich berumtreiben. fumtreibenb. Tulacki -a, -ie, a. heimathlos, ber-Tulactwo -a, n. 1) bas Berumtrei. ben, Bernmirren; 2) bie Emigration, Berbannung.

Tulacz -a, m. 1) ber Berumtreiber: 2) ber Flüchtling, Berbannte, Emigrant. [tulejka. Tuleja -i, f bie Dille, Robre; d. Tulic, et. nd. 3. fanft anbruden. bergen, befanftigen, berubigen: - sie.

r. fich anschmiegen. Tulipan -a. m. bot, bie Tulpe. Tulow -u, m. v. kadlub, m. ber

Rumpf. Tum -u, m. v. tom, ber Dom, bie Rathebralfirche. Tuman -u. m. 1) eine bide Stanb.

nolfe; 2) blauer Dunft. Tumanio, se nd. 3. fig. jemanoem

Sand in bie Mugen ftreuen. Tunezyk -a. m. (tunetek) ber Thunfifch. Tupac, et. nd. I. ftampfen, mit ben

Tur -a, m. ber Budeloche. Turecka pszenica, v. kukurydza. Turek -rka, bot. 1) bie Sammtnelte; 2) bie gelbe Rofe.

Turkawka -i, f. bie Turteltaube (trukawka). Turkot -u, m. bas Beraffel.

Turkotac, et. nd. 2. raffeln, larmen. Turkus -a, m. ber Turfig (ein Gbel-Rein. Turnicio -i, pl. bas Enrnen, TurTurzyca -y, f. 1) bie Budelfuh; 2) bot. bie Segge, bas Riebgras. Tusz -u, m. 1) bie Tuide, eine ichmarge Farbe; 2) bie Tuide (als Bab).

Tusza -y, f. bie Beleibtheit, Corpuleng, bas gute Ausfeben.

Tuszoweć, se. nd. 2. tufchen. Tuszoc, se. nd. 4. (sobie) hoffnung machen, fich mit ber hoffnung fcmeicheln.

Tuz -a, m. bas Daus, Us Tuz, ad. gleich bier, bicht babei. Tuzin -a, m. bas Dugent; tuzinami, busenbweise.

Twardnac, st. nd. 2. hart merben. Twardosc -i, f. bie Garte.

Twardy -a, -e, a. -do, ad bart, feft. Twardzie, st. nd. 3. barten, bart machen.

Twarog -u, m. ber Quarffafe. Twarz -y, f. bas Beficht, Angeficht. Twierdza -y, f. bie Feftung.

Twierdzie, et. nd. 3. behaupten. Twierdzenie -ie, n. bie Behauptung.

Twof -ja, -e, pr. bein, beine, beines; ber, bie, bas beinige. Twor -u, m. 1) bas Gebilbe, ber Bau; 2) ein Gefcopf, bas Erzeuguiß. (ger.

niß. Tworca -y, f. ber Schöpfer, Erzeu-Tworczość -l, f. bie ichöbferische Kraft, bas Schaffende, Schörferische. [Schöpfer-Tworczy - a, -e, a. schöpferisch,

Tworzyć, st. nd. 4. fcopfen, fchaffen, bilben.

Ty, pr. bu.
Tyć, st. nd. 4, fett werben.
Tyć, st. nd. f. eine bunne Stange,
3. P. Hobeten, Buhnenflange.
Tyckovy-a,-e,a. np. -wy groch,
hot. bie Sabelbohne, Stangen-

bobne, Tyczeć, tyczyć, st. nd. 4. się, r. betreffen, anlangen, angeben.

Tydzien -tygodnia, m. bie Boche. Tygiel -gla, m. ber Liegel.

Tygielek -ika, m. d. ein fleiner Tiegel; v. rynka. Tygodnik -a, m. bas Bochenblatt.

Tygodniewy -a, -e. a. Wechens, wechentlich.

Tygrys -a, m. ber Tiger. Tygrysica -y, f. bie Tigerin. Tykać, st. nd. 1. 1) antaften, rühren; 2) busen. Du fagen.

2) bugen, Du lagen. Tykiva -y, f. bot. 1) ber Flaschenfürbig; 2) eine Birnenart. Tyl -u, m. 1) bas hintertheil, ber

Ruden; 2) bas hinterhaus. Tytent, ad. rudwarts, mit bem Ruden jugemanbt, jugefehrt. Tyle, ad. fo viel. [Meffers.

Tyle, ud. fo viel.
Tylec -lca, m. ber Ruden eines Tylek -lka, m. bas hintertheil, hintertheil, bineterthul (am Rieibe).
Tylko, ad. nur, bloß, lebiglich.

Tvinik -a, m. ber Schlufnagel am Bagen. Tylny -u, -e, a. hintere; straž ty-

ine, ber Rachtrab. Tym, tem, ad. befto.

Tyniczesem, ad. unterbeffen, inbeffen, einstweilen, mirtlerweile. Tyniczesowy -a, -e, a. -wo, ad. einstweilig, intermistio. Tynien -u, m. bot. ber Thumian:

y. mecierzenka. Tynk -u, m. bie Tünche. [tünchen Tynkować, st. nd. 2 tünchen, über-

Tynktura -y, f. bie Tinftur. Tyrac, st. nd. 1. 1) abnugen; 2) (kogo) thatlich mighanbeln, mir

ben gußen treten. Tyren -a, m. ber Ehrann, Watherich. Tyrenizowec, st. nd. 2. tyrannifiren, tyranniich behanbeln.

Tyranski -a, -ie, a. po tyransku,

Tyranstwo -a, n. die Tyrannei. Tyrlicz -u, m v. potulia, bot. bie Rrengmurg, Engian.

Tysiac, num. taufenb. Tysiacnog -a, m. v. stonog, ber Rellerwurm, bie Uffel, ber Taufenb.

Tysiqoznik -u, m. bot. bas Taufenbflatt, auch: Taufenbgulbentraut.

Tysiqozny -a, -e, a. -nie, ad. taufenbfach, ber, bie, bas taufenbfte. Tytul -u, m. ber Titel; Ehrentitel; Rame (eines Buches).

Tytularny -a, -e, a. .nie, ad. Timiar.

1

Tytularz -n, m. bas Titularbuch. ein Titelverzeichniß. [Titel geben. Tytulować, st. nd. 2. tituliren, einen Tytulowy -a, -e, a. Titel ..

Tytun -iu. m. ber Rauchtabat; finndel tytuniu, bie Tabafbanb. lung; tytun palic, Tabaf rauchen. Tytuniowy -a, -e, a. Mauditabate.

U, 1) prp. bei, an, ju; np. u krawca, beim Soneiber; u sukni (np. guzik) am Rod; być u siebie. zu Saufe fein u. bergl.; 2) eine Bartitel, welche bei Bufammenfegungen mitBeitwortern bieEntfernung von einem Orte, bie Berminberung um einen Theil und bie Bollenbung ber Sanblung ausbrudt; j. B. leciec - uleciec, fliegen - negflie-gen; krajac - ukrajac, fcneiben - abidneiren; szyć - uszyć, naben - fertig naben u. bergi.

Ubezpicczać, st. nd. 1. ubezpieczyc, dk. 4 fichern, ficher ftellen: (kogo) einen verfichern; - sie, r. na kogo, fich mit Buverficht auf

emanden verlaffen.

Uhiegac, st. nd. cz. 1. ubicdz, dk.2. 1) eine Strede jurudlegen, burd. laufen; 2) (czas) verfliegen; 3) sie, r. z kim o co, mit einem um etmas ringen, metteifern; - za czem, nach etwas haiden.

Ubiérac, st. nd. 1. ubrac, dk. 2. 1) abnebmen, verminbern, 2) anfleiben, angieben; - sie, r, fich anfleiben.

Ubijac, st. nd. oz. 1. ubic. dk. 3. 1) (ziemie), (bas Erbreich) feft. ftampfen, ebnen, babnen; 2) (jaja) (Gier) einrubren; 3) tobtichlagen, robtidiegen, erlegen.

Ubior-u,m. ber Unjug, bie Rleibung. Ubiorek -rku, m. 1) d. fleiner Injug; 2) bot. Bauernfenf.

Ublagac, st. dk. 1. bejanftigen, ausfobnen; v. blagać.

Ublizać, et. nd. 1. ublizyć, dk. 4. (komu) bintanfeben, einem gu nabe treten, jemanben gurudfeben, un-wurdig behanbeln; sobie, fich vergeben.

Ublizenie -ia, n. bie Burudfegung, Sintanfegung.

Vbocz -y, f. ein Ort auf ber Geite, bie Geite, ein Abmeg.

Uboczny -a, -e, a. -nie, ad. abfeite, Geiten. Ubogi -a, -ie, 1) a. -go, ad. arm. armfelig; 2) subst. ber, bie, bas Mrme. Ubolewac, st. nd. 1 bebauern, be-

mitleiben, leib thun. Ubostwiać, st. nd. 1. ubostwić, dk.

3. pergottern, anbeten. Ubostwo -a, n. 1) bie Armuth Durftigfeit; 2) bie Armen.

Ubożeć, st. nd. 2. zubożeć, dk. 2 berarmen, arm merben. Ubożyć, st. ud. zubożyć, dk. 4.

arm machen, an ben Bettelftab bringen.

Ubranie -ia, n. bie Befleibung ber gange Unjug.

Ubrdac, st. dk. 1. sobie co, fict etmas in ben Ropf feten Ubytek -tku, m. ber Afgang, Die Abnahme, bas Defigit.

Ubywać, st. nd. cz. 1. ubyć, dk. abnehmen, abgeben, meniger mer-Iv. calować. Ucalować, st. dk. 2. berglich fuffen, Ucho -a, n. 1) bas Dbr, ber Bentel: up. nadstawie ucha, bie Obren

fpigen (auch strzydz uszami); dzwonienie, brzunienie w u-szach, bas Klingen, Braufen, Saufen in ben Obren; 2) — judaszowe, bot bas Jubaschr; - zajecze, ber Durchmache. Uchodzić, st. nd. cz. 3 ujść, dk.

1) entweichen, entflieben, entfom. men; 2) bingeben, paffiren; 3) fich ergießen (o rzece); 4) fo bingeben, angeben; 5) (za co) fur etmas gelten, mofur gehalten merben. Uchowac, st. dt. 1. groß gieben er-

gieben; uchowaj Boze! Gott bemabre, Gott erhalte befdute. Uchrona -y, f. v. schronienie, ber

Bufluchtsort, bie Buflucht. Uchronic, se. dk. 3. vor etwas bemabren, einem lebel entgeben; -

sie, r. fich por etmas bemahren; v. chronic.

Uchwala -y, f. ber Befchluß, bie Berordnung.

Uchwalac, st. nd. cz. 1. uchwalic,

dk. 3. beidließen, verorbnen. Uchwycić, st. dk. 3. ergreifen, erfaffen, auffangen, erbafden; v.

chwytac. Uchybiac, st. nd. 1. uchybic, dk.

3. fehlen, verfehlen, etwas verjeben. Uchybienie -in, n. bas Berfeben, ber Rebler, ber Berftog gegen etmas. Uchylac, et. nd. 1. uchylic, dk. 3.

1) ein wenig öffnen; 2) bejeitigen, abmenben, wegbringen; 3) aufbeben, befeitigen. jurudnehmen, entgieben; 4) in bie Gobe beben, megichen; - kapelusza, ben but fuften; 5) - sie, r. fich beugen, perbeugen; (od czego)fich entgieben,

ausweichen. Uciqgnac, of. dk. 2. gieben tonnen, eine gemiffe Luft gieben; v ciagnac. Uciazac, st. nd. 1. uciązyc, dk. 4.

belaftigen, bebruden, beidmeren; - sie, r. na co, fich über etwas befdmeren.

Uciążliwość -i, f. bie Befdmerlichfeit, ber Drud, bie Baft.

Uciążliwy -a, -e, a. -wie, ad. be-fdmerlich, latig, brudent, fdmer. Ucichac, st. nd 1. ucichnac, dk. 2. gang fill merben, fich beruhigen,

befanftigen, fich legen. Uciecha -y, f. bas Bergnugen, bie

Luftbarfeit, Beluftigung. Unieczka -i, f. 1) bie Blucht; 2) ber

Bufluchteort. Ucickac, st. nd. 1. uciec, dk. 2. bapon laufen, entflieben, entrinnen;sie, r. jeine Buflucht mogu nehmen. Uciemiezenie -in, n. bie Beorut-

fung, Bebrangnig, ber Drud. Uciemiezać. st. nd. 1. uciemięzyc, dk. 4. bebruden, bebrangen; v. cie-

miężyć.

Uciemiezliwy -a, -e, a. -wie, ad. brudenb.

Ucierac, et. nd. 1. utrzec, dk. 2. 1) abmifden, abreiben; 2) - swiece, bas licht puten; 3) - droge, ben Beg babuen; 4) - komu rogow, (fig.) bie perner abftogen, einem

bie Blugel befdneiben; 5) - sie, z kim, einen Wortftreit haben; idarmuseln.

Ucierpiec, et. al. 2. leiben, Leiben ertragen, viel ausfteben; v. cierpiec.

Ucieszny -a, -e, o. -nie, ad. luflig, ergoplich, beluftigent, allerliebft; brollig, pofferlic, fpag. baft, fomifch.

Ucieszność -i, f. bie Ergoplich. feit; Bofferlichfeit.

Ucieszyc, st. dk. 4. beluftigen, Bergnugen machen, ergoben, vergnugen, erfreuen; - sie, r. fich erfreuen, ergoben.

Ucinac, et. ud. 1. uciac, dk. 2. 1) abhauen, abichneiben; 2) ploslich abbrechen (3. 2B. bie Rebe).

Ucinek -nku, m. bas AbidniBei. Ucisk -u, m. ber Drud, bie Bebrut-

tung, bas Drangfal. Uciskac, .t. nd. 1. ucisnac, dk. 2. bruden, bebruden; bebrangen. Ucisnienie -ia, n. bie Bebrudung.

Uciszac, st. nd. 1. uciszyc, dk. 4. ftillen, ftille machen, beruhigen;-- sie, r. fich beruhigen, fich legen; (ucichnąć, dk.).

Uciszenie -ia, n. bie Grille, Rube, Berubigung. Uciulac, st. dk 1. erfparen, fam-

meln; v. ciulac. Ucywilizowany -a, -e, p. civilifirt, gebilbet.

Uczcie, st. dk. 3. beehren, verehren. Gbre ermeifen; v. czcic.

Uezeiwość i, f. bie Ghrbarfeit. Gbr. lidfeit, Rechtichaffenbeit, Bravbeit. Uczciwy -a, -e, a -wie, ad. thrbar, ehrlich, rechtichaffen, brav, mader. Uczebny -a, -e, a. Lehr ..

Uczen -cznia, m. ber Couler, Bogling, Lebrling, Junger, Ginbent;

v. akademik. Uczennica -y, f. bie Schulerin. Uczesac, st. dk. 2. fammen, orbent.

lich fammen; v. ozesac. Uczestniczka -i, f. bie Theilnebme-Uczestnictwo -a, n. bie Theilnahme, Gemeinfchaft.

Uczestnik -a, m. ber Theilnehmer. Uczeszczać, st. nd. 1. (oft) bejuchen. Uczonoso -i, f. bie Belehrtheit, Belehrfamteit.

Uczony, 1) -a, -e, a. gelebrt, unter-richtet; 2) subst. m. ber Belebrte. Uezta -y, f. bas Gaftmabl ber Somaus.

Uczuć, st. dk. 2. v. czuć.

Uczucie -ia, n. bas Gefühl, bie Empfindung.

Uczuciowość -i, f. bie Gemuthlich. Uczuciowy -a, -e, a. 1) Gefüble. gefühlvoll; 2) gemuthlich.

Uczye, st. nd. 4. unterrichten, unterweifen, lebren; - sie, r. (czego) fernen; - na pamiec, auswenbig lernen.

Uczynek -nku, m. Die That, Sandlung, bas Berf. Uczynić, st. dk. 3. thun, wirfen, an-

thun; v. ezynic.

Uczynkowy -a, -e, a. That-, burch bie That begrunbet, thatfactlich :- y grzeoh, eine wirflich begangene, verübte Gunbe.

Uczynnose -i, f. bie Dienftfertig. feit, Wefalligfeit. ffallig.

Uczynny -a, -e, a. bienftfertig, ge-Udac, v. udawac. Udany -a, -e, p. 1) erbichtet, fcein-

bar; 2) gelungen, getroffen. Udarenmiac, st. nd, 1, udaremnic.

dk. 3. vereiteln. Udarować, st. dk. 2. befchenfen; v. darować.

Udatność -i, f. gefälliges Meußere. Udatny -a, -e, a. ftattlich, meblanftanbig, von gefälligem Meugern, Udawać, et. ud. 1. 2. udać, dk. 1. nachabmen, fich verftellen, eine Rolle frielen; (chorego) fich Rolle fpielen; (chorego) fic Udry, na udry z kim isc, 1) fich (frant) fiellen; etwas vorspiegeln, Udry, na udry z kim isc, 1) fich um etwas zeißen, wie um die Bette vorgeben; - sie, r. 1) (komu) einem gefallen; 2) (do kogo) fich an jemanben wenben, fich gu jemanbem begeben, verfügen; 3) ge-

rathen, gelingen. Udawanio -ia, a. bie Berftellung.

Udawić, v. udlawić.

Uderzać, st. nd. 1. uderzyć, dk. 4. ichlagen, ftofen, einfcblagen, werfen, ju Boben ftreden (kogo o zienije); uderzyć na kogo, quf einen losgeben, losichtagen ichlagen; (uderzyć z dział) ab-

feuern, ichiegen; - we dzwony. bie Gloden lauten; - bebny, bie Erommeln rubren, lostrommeln; - na trwoge, garm ichlagen; - sie, r. fic anftogen, ftopen, anichlagen; krew uderzyla do glowy, bas Blut flieg in ben Ropf; to mie uderzylo, bas fiel mir auf; slabosé na mnie uderzyla, mich überfiel eine Schmache. Uderzenie -ia, n. ber bieb, Stop,

Schlag; v. cios. Udlawic, et. dk. 3. ermurgen, er-

fliden ;- sie, r. 1) fld -; 2) (czem) erftiden (burd Bufall); - kością, fich mit einem Rnochen murgen, wenn ber Rnochen im Salfe fteden bleibt.

Udo -a, n. ber Schenfel; bie Reule, (Grofchteule). Udobruchać się, et. dk. 1. fich wie-

ber gu Bute geben, fic befanftigen. Udoic, st. dk. 3. etwas abmelfen, quemelfen: v. doic.

Udoj -u, m. bas Gemelte.

Udoluose -i. f. bie Tauglichfeit. Sabigfeit (guetwas), bas Bermogen. Udoskonalić, st. dk. 3. perpoll. fommnen; v. doskonalic.

Udoskonalenie -ia, n. bie Bervoll. fommnung; v. wydoskonajenie. Udowodnie, .t. dk. 3. bemeifen, barthun; v. dowodzic.

Udowy -a, -e, a. Schenfel., Reulen. Udreczenie -ia, n. bie Bladerei. Bluge, bas Dranafal.

Udręczać, st. nd. 1. cz. udręczyć, dk. 4. bebrangen, plagen; v. dre-

arbeiten; 2) auch: mit einem anbinben, ringen, fampfen. Udusic. st. dk. 3. ermurgen, erftiden.

bampfen; - sie, r. fich ermurgen; erftiden; v. dusic. Udziat -u, m. ber Untheil, bie Theil. Udzialowy -a, -e, a partiell, Bar-

Udziec -dzca, m. v. lopatka, bie

Reule, j. B. Die Safen., Birichfeule. Udzielać, st. nd. 1. cz. udzielić, dk. 3. 1) mittheilen; 2) ertheilen; 3)

(czego) etwas jutommen laffen, einen Theil von etwas geben, Udzielność -i, f. bie Gelbfiftanbig. feit. Couveranitat.

Udzielny -a, -e, a. felbftftanbig, fouveran. Udzwignąć, st. dh. 2. aufheben,

tragen tonnen, aufzuheben vermogen. Uluc, st. nd. 1. hoffen vertrauen.

Ufurbowac, et. dk. 2. fertig farben; v. farbować. Uflagac, st. dk, 1, sie, r. fic befu-

beln, mit Roth befdmusen. Uinal -a, m. ber Sufnagel.

Ufnosc -i, f. bas Bertrauen, bie Buverficht.

Ufny -u, -e, a. -nie, ad. voll 3uverficht, vertrauenb.

Uganiac, st. nd. 1. sie, r. nachjagen, hafden; - z kim, fich mit einem berumtummeln,fich berumichlagen; - z kim o co, mit einem um etwas ringen, fich febr bewerben. Ugasnac, st. dk. 2. erlofden, aus-

Ugaszac, et. nd. 1. ugasić, dk. 3. (bas Beuer) bampfen, auslofden. Ugier -u. m. ber Dder, bie Oder-

erbe. Uginac, st. nd. 1. oz. ugiac, dk. 2. 1) aufheben (1. B. ben Rod); 2) nieberbeugen, frumm biegen; -

sie, r. fich beugen. Uglaskac, st. dk. 2. 1) glatt ftreiden; 2) jahmen, banbigen; v. glaskoć.

Ugnieso, st. dk. 2. fneten, jufammenfneten; v gniesc. Ugnic, et. dk. 3. abfaulen; v. gnic. Ugoda -v. f. ber Bertrag, Bergleich. Ugodny -a. -e. a. Bertrage., Ber-

gleiche .. Ugodzić, et.dk.3. 1) gut treffen, nicht feblen; 2) (sluge) miethen, (towar) bebanbeln, bebingen; - sie, r. einig werben, fich vergleichen.

Ugor -u, m. bas Brachfelb. ber Bradader. Ugorowac, of. nd. 2. 1) brach liegen; 2) brach liegen laffen.

Ugorowy -a, -e, a. brach, brach lie-Ugotować, sk. dk. 2. gar fechen; v. gotowac.

Ugruntować, st. dk. 2. grunben: sie, r. fich feftfegen, befeftigen; v. gruntowac.

Ugryzc, et. dh. 2. beißen, abbeißen. Ugrzaznac, of. dk. 2. fteden bleiben. verfinten; v. grząznąc.

Uiszczać, st. nd. 1. uiscić, dk. 3. erfullen, verwirflichen; - sie, r. up. w dlugu, eine Schulb abtragen. feine Bflicht, ober fein Berfprechen erfüllen. [ab., megeffen. Ujadac, st. nd. 1. cz. ujeść, dk. 2. Ujarzmiać, st. nd. 1. cz. ujarzmić.

dk. 3. unteriochen. Ularzmienie-ia,n.bielinteriodung Uiemność -i, f. bie Regativitat.

Abnehmbarteit. Uleniny -a, -e, a -nie, ad, negativ.

abnehmbar, abnehmenb.

Ujezdzac, st nd 1. 1) ujechac, dk 2. bavon fahren, eine Strede jurudlegen; fich baron maden; 2) ujeidzić, dk. 3. bereiten, gureiten; fahrbar maden.

Ulezdzacz -a, m. ber Bereiter. Ulezdzalnia -i. f. bie Reitbabn Reitichule. (bruch. Ujnia -y, f. bie Abnahme, ber Ab-Ujmować, st. nd. 2. ująć, dk. 2. von etwas, ablojen, 3) (komu czego) famalern, Abbruch thun, abziehen, verringern; 4) - sie, r. za kim, fid eines annehmen.

Ujrzec, st. dk. 2. erbliden, gemabr werben; v. patrzyć. (Bluffes. Uiscie -ia, n. bie Munbung eines Ukarać, st. dk. 2. ftrafen, beftrafen; v. karac.

Ukasic, st. dk. 3. beigen, abbeigen, bineinbeigen, .ftechen. Ukaszenie -ia, n. ber Bis.

Ukazywać, st. nd. 2. cz. ukazać, dk. 2. etwas zeigen; - sie, r. fic feben laffen, ericheinen; v. poka-Ifauern. zywać. Ukisic, st. dk. 3. fauer machen, burch.

Ukisnac, et. dk. 2 fauer merben. Uklad -u. m. 1) bie Unortnung. Bufammenftellung; 2) bas Goftent, 3) ber Blan, Gutwurf; 4) ber gegetroffene Bergleich, bie Unter-

handluna. Ukladac, st. nd 1. ulozyc, dk 4. 1) gurechtlegen, orbnen, einpaden, jufammenftellen, anorbnen, in ein Spitem bringen; 2) entwerfen, berabreben, einrichten; 3) (kogo) a6rimten; 4) - twarz, eine erbeudelte Miene annehmen, ein erheudelt freundliches Weficht maden: - sio, r. fich ftellen, verftellen, fich ichmiegen; - z kim, mit jemanb. unterhanbeln, fich vergleichen.

Ukladność -i. f. bie Gefdmeibig. feit, Beichliffenheit, ber augere Inftant, Die Gewandtheit.

Ukladny -a, -e, a. -dnie, ad. geichmeibig, gefchliffen, gewandt.

Uklase, st. dk. 2. sie, r. fich nieberlegen; v. klasc sie. Ukleknac, et. dk. 2. nieberfnieen;

v. klekac.

Uklejka -i, f. die Ulelei, ein Bifc. Uklon -u, m. bie Berbeugung, bas Compliment.

Uklonic, st. dk. 3. sle, r. eine Berbeugung inachen, fich verbeugen; v. klaniać sie.

Ukontentowné, st. dk. 2. jufrieben fiellen; v. kontentować.

Ukontentowanie -ia, u. 1) bie Bufriebenheit; 2) bas Beranugen. Ukopać, st. dk. 2. 1) ausgraben; 2) abgraben; 3) eine bestimmte

Strede graben. Ukoronować, st. dk. 2. fronen, bie

Rrone aufe Saupt fegen; v. koronować. Ukos-u,m. bie fdrage Lage, Schrag.

Ukosem, ad. ichrag, fchief, überamerch. fachenb Ukosny -a,-e,a, forag, übergmerch

Ukracać, st. ud. 1. ukrocić, dk. 3. 1) furger machen, abfurgen; 2) fdmatern; 3) banbigen. Ukradkiem, ad. verftohlener Beife,

beimlich. Ukrase, st. dk. 2. fteblen; v. krase.

Ukrawać, v. ukroje. Ukreene, st. dk. 3. 1) fertig breben;

2) abbreben. Bung. Ukroconie -ia, n. bie Ab. Berfur. Ukroic, se. dk. 3 ein Gtud abidneis

ben ; - sie, r. fich fdneiben. Ukrop -u, m. ber Gub, bas fiebenbe

BBaffer. kruszyc.

Ukruszyć, st. dk. 4. abbrodein; v.

Ukrywać, sł. nd. 1. ukryć, dk. 4. verfteden, berbergen. Ukrzywdzac, st. nd. 1. ukrzyw dzie, dk, 3. 1) beeintrachtigen, Un-

recht thun; 2) franten. Ukrzywdzenie -ia, n. 1) bie Beein.

trantigung; 2) bie Rranfung. Ukrzyżować, st. dk. 2. freugigen; v. krzyżować,

Uksztalcić, st. dk. 3. formen, bilben, gestalten; v ksztalcić. Ukuć, se. dk. 2. 1) jomieben; 2)

(konie) befchlagen.

Ukwap -iu, m. bot. ber Daufefdmang; v. mysi ogon. Ul -a, m. ber Bienenftod, Bienenforb.

Ulamek -mku, m. 1) ber Brud (in ber Urithmetif); 2) bas Bruchftud. Ulamywać, st. nd. cz. 2. ulamać, ak. 2. abbrechen.

Ulamkowy -a, -e, a. Bruch. Ulan -a, m. ber Illan, gangenrefter. Utaskawić, st. dk. 3. begnavigen. Ulaskawienle -ia, n. bie Begnabiqung.

Ulatywae, st. nd. ez. 2. uleciec, dk 2. bavonfliegen, entflieben.

Ulatwieć, st. nd. 1. ulatwić, dk. 3. erleichtern, leichter machen; - sie. r. feine Beichafte beenbigen, mit ber Urbeit fertig merben

Ulatwienie -in, n. bie Grleichterung. Ulcczenie -ia, n. bie Beilung, vollftanoige Bieberberftellung. Uloczyć, st. dk. 4. beilen, gefund

machen, wieberberftellen. Ulegac, st. nd. 1. uledz, dk 2, erliegen, unterliegen; - komu, einem nachgeben, ibm unterliegen,

jich fügen; nlegać się, uleżeć, dk. 2. 1) teig merben; 2) fich fenten; 3) fich utube liegen.

Uleglose -i. f. bie Rachgiebigfeit Bugfamfeit.

Uleknąć, st. dk. 2. się, r. erichreden; v. lekać sie. Strup. Ulepek -pku, m. ber Julepr, ein Ulepszać, st. nd. I. ulepszyć, dk. 4.verbeffern, verebeln.

Ulepszenie -ia, n. Die Berbefferung, Berebelung. BBafferfluth. Ulewa -y, f. ber Regenguß, Die

Ulówać, st. nd. 1. ulać, dk. 2. 1) abgiegen; 2) gießen; n. p. posag. Ulewny -a, -e, a. Gus. Ulezatka -i, f. eine teige Birne, rung. Teigbirne. Ulga -i, f. bie Linberung, Grleichte-Ulgnąć, st. dk. 2. v. lgnąć. Ulica -y, f. bie Strafe, Gaffe. Uliczka -i, f. d bas Gagden. Ulicznik -a, m. ber Gaffenjunge. Uliczny-a, -e, a. Stragen-, Baffen .. Ulomnose-i,f. 1) bie Bebrechlichfeit, Somache; 2) Siechbeit, bas Siech. thum.

Ulomny -a, -e, a, -nie, ad. 1) gebrechlich, fcmach; 2) fied. Ulotnic, st. nd. 3. verflüchtigen. Ulotniec, et. dk. 2. fluchtig merben, verflüchtigen. gung. Ulotnienie -ia, n. bie Berflüchti-Ulotność -i, f. bie Fluchtigfeit. Ulotny -a, -e, a. -nie, ad. fluctig, entfliebend, verfliegbar, glug. Ulowic, st. dk. 3. erjagen, erhajmen.

Ulozenie -a, n. bie Manier, Manierlichfeit, Gewandtheit; v. ukladac.

Ułozyć, v. układac Ulubic, et. dk. 3. liebgewinnen. Ulubienies -nea, m. ber Liebling,

Bunftling. Ulubiony -a. -e, p. beliebt, febr beliebt, febr lieb. (foung. Uluda -y, f. bie Berlodung, Tau-Uludzac, st. nd. 1. cz. uludzie, dk. 3. perloden, taufden; v. ludzio. Ulupac, st. dk. 2. ulupywac, cz. nd. 2. abfralten; v. lupac.

Ulzenie -ia, n. Die Grleichterung, ginberung.

Ulzyć, et. dk.4. erleichtern, linbern, nadlaffen (vem Comers). Um -u. m. bie Bernunft. Uniacniac, st. nd 1. uniocnic, dk.

3. ftarten, verftarten, beftarfen, befraftigen, Umzezac. st. dk. 1. umoczyć, dk. 4. eintauden, einmaffern; v. ma-

Umgezye, st. db. 4. mit Dehl be-

ftauben; v. maczyc. Umarcie -ia, n. bas Sterben; umieronie, bae Sinfterben.

Umarly -a, -e, 1) p. tobt, verftorben; 2) subst. ber, bie, bas Tobte. Umartwiac, st.nd. cz. 1. umartwic,

dk. 3. fafteien, ertobten. Umartwienie -ia, n. 1) ber Gram, Rummer; 2) bie Ertobtung, Ramarznac. fteiung.

Umarznąć, st. dk. 2. erfrieren; v. Umawiac, st. nd. 1. umówie. dk. 3. perabreben, befprechen; - sie, r. fich verabreben, befprechen; - z. kim, mit jemanbem Borte med. fein, bifputiren.

Umazywać, st. nd. cz. 2 umazać, dk. 2. ablofden, meglofden, etwas megmifchen.

Unibrelka -i, f. ber Cdirm, Connen., Licht., Angenichirm; v. daszek.

Umeczenie -ia, n. bie Blage, Marter bis gum Tob. Umeczye, st. dk. 4. gu Tobe mar-

tern, qualen. Umiarkować, st. dk. 2. bas rechte

Dag treffen; v. miarkowac. Umiarkowanie -ia, n. 1) bas rechte Berbaltniß; 2) bie Dagigung, Enthaltfamfeit.

Umiarkowany -a, -e, p. gemäßigt. Umlatac, st. nd. 1. umieść, dk. 2. rein febren, ausfebren, megfegen. Umiec, st. nd. 2. fonnen, wiffen, etmas verfteben, morin genbt fein, im Ctanbe fein etwas ju machen.

Umiejetność -i, f. 1) bie Biffen-jdait; 2) Gefcidlichteit. Unitejetny -a, -e, a. -nie, ad.

1) miffenfcaftlich, gebilbet, fennt. nigreid; 2) gefdidt. Umierac, st. nd. 1. umrzec, dk. 2. Uniteszczać, st. nd. 1. umieścić, dk. 3. 1) unterbringen, placiren; 2) einruden, einfeten, bruden.

Umieszczenie -la, n. 1) bie Unterbringung; 2) Ginrudung, bas Ginruden, Arbruden. Umilac, st. nd. 1. umilie, dk. 3.

sie, r. fich lieb und angenehm maden; v. przymilać się. Umilknac, st. dk. 2. verftummen,

idmeigen, Umilowac, et. dk. 2. lieb gewinnen.

Umizg -u, m. Die Liebtofung, Rareffe, bas Schenthun.

Umiznaé, st. nd. 1. umizgnąć, dk. 2. sie, (do kogo) icon thun, liebeln, liebfofen, fareifiren, bie Cour, ben bof maden.

Umizgus, -gant, -a, -galski -ego, m. einer, ber einer grau, einem Dlabden, Die Cour, ben Gof macht. Umizgalska -iej, bie Coquette.

Umlec, st. dk. 2. mablen fein beftimmtes Quantum).

Umlocic, st. dk. 3. brefchen, ausbreichen (ein bestimmtes Quantum). Umfot -u, m. ber Ausbruid, Ertrag

bom Dreichen. Umfotny -a, -e, a. ergiebig, gut fduttenb, (vom Getreibe).

Umniejszac, st. nd. 1. umniejszyc. dk. 4. perminbern, verfleinern perringern.

Umocnić, v. umacniać.

Umocnienie -in, n. bie Befeftigung. Beftarfung, Befraftigung.

Umocować, st. dk. 2 befeftigen, feft anmachen. Seben.

Umor, na umor, ad, auf Tob und Umorzenie -ia, n. 1) ber Sungertob: 2) Die Bernichtung, Amortifation. Umorzyć, st. dk. 4. 1) ben Sungertob

fterben laffen, verhungern laffen; 1) vernichten, amortifiren; - sie, r. 2) verhungern, vor bunger fter-

Umowa -y, f. bie Abrebe, Berab-rebung, bas llebereinfommen. Umykac, et, nd. 1. umknac, dk. 2.1)

megichieben, megruden, bei Geite ichieben, geben; 2) entflieben, entweichen, Reigans nehmen, bavon laufen, fich bavon machen; - sie, r. ausweichen, fich megmachen, entflieben; meg geben, Blas ma-chen, auf bie Seite geben. Umvst -u, m. 1) bas Gemuth: 2) ber

Beift; 3) bie Abfict; z umvstu. mit Abficht.

Umvelic, at. dk. 3. beidliefen, fic pornebmen.

Umysiny 1) -a, -e, a. -nie, ad. porfaslid, abfichtlid, erbreß; 2) mbst. m, ein erpreffer Bote, ein Grpreffe. Umystowość -i, f. bas Geiftige.

Umyslowy -a, -e, a, 1) Gemuthe-;

2) geiftig, Geiftef.

Umywać, st. nd. 1, cz. umyć, dk, 4. abmaiden; v. myc.

Umywalnia -i, f. umywalnik -a, m. umywadło -a, n. bas Baft. beden; beffer: miednica.

Unoya -i, f. Die Unge, ein Gewicht Unia, unija -i, f. ble Union. Uniacki, unicki, -a, -ie, a, unirt.

Unita -y, m. ber unirte griedifd. fatbolijde Chrift.

Unieść, v. unosić.

Uniesienie -ia, n. 1) bie Erbebung. ber Enthufiasnius, bas Entjuden: 2) ber Born, bas Murbraufen. Uniesiniertelnic, st. dk. 3. unfterb.

lid maden. flich maden. Unieszcześliwić, st. dk. 3. unglud. Uniewinniac, st.nd.1. uniewinnic. dk. 3. entidulbigen, für unfdulbig erflaren; - sie, r. fic enticulbi.

gen, rechtfertigen. Uniform -u, m. bie Uniform.

Unikac, st. nd. 1. uniknąć, dk. 2. meiben, bermeiben, ausmeiden. Uniwersal -u, n. bas Umlaufs. fdreiben. Itate.

Uniwersytecki-a, -ie, a, liniverile Uniwersytet -u, m. v. akademia. wszechnia, bie Uniperfitat.

Unizac, st. ud. 1. unizyc, dk. 4. erniebrigen, niebrig machen ;- sie. r. fic -. Unizenie, 1) ad, ergebenft; 2) -a.

m. bie Erniebrigung. Unizonose -i. f. bie Graebenbeit.

Unizony -a, -e, a. ergebenft, geborfamit. Unosic, st. nd. 3. uniesc, dk. 2. er.

beben, ertragen, bapon tragen, ent. führen; - sie, r. 1) fich uber etmas erbeben, fcmeben; 2) fich ven et. mas binreifen laffen, ju meit ge. ben, außer fich fein, entjudt werben. Unudzic, st. dk. 3. idredlich lang. meilen.

Uobyczajać, at. nd. 1. oz. uobyczajic, dk. 3. gefittet machen, civi. liftren.

Upadac, st. nd. 1. upasc, dk. 2, 1) fallen, bin., verfallen, binfinten untergeben; 2) binfen. [Untergang Upariek -dku, m, ber Rall, Berfall. Upadlose -i, f. 1) bie binfalligfeit; 2) bie Coneuremaffe.

Upadly -a, -e, p. gefallen, verfallen, arm, elene; do upadlego, ad. n.p. pracowac, bis jum binfallen ar-

Upajac, st. nd. 1. cz. upoic, dk. 3. befaufen, beraufcht machen : - sie. r. fich befaufen, beraufchen.

Upakować, st. dk. 2. einpaden, gut einraden: v. pakowac.

Upal -u, brennenbe Sine, bie Gonnengluth.

Upalac, st. nd. cz. 1. upalic, dk. jedti. 3. 1) abbrennen, (ein Stud); 2) burchgluben, erhiben, entgunben. Upamictac, st. dk. 1. upamietywac, nd. cz. sie, r. fich befinnen, in fich geben.

Upartosc -i. f. bie Bartnadigfeit, ber Gigenfinn, bie Salsftarrigfeit. Uparty -a, -e, a. bartnadig, eigenfinnig, balsftarrig.

Upasc, st. dk. 2. fett maften.

Upasć, st. dk. v. upadać Upatrek -trku, m. bot. bas Do-

ftenfraut, ber birfditlee. Upatrywać, st. nd. 2. upatrzyć, dk. 4. erfeben, beobachten, mabrnebmen; erlauern, abraffen; koga, fic nach jemanbem umfeben, ibn abpaffen. Upędzić st. dk. 3. upędzać, nd. 1. megtreiben, megiagen; v. pedzio. Upelnomocnic, st. dk. 3. bevoll.

madtigen. Upewniac, st. nd. 1. upewnic, dk.

3. vergewiffern, verfichern. Upiec, st. dk. 2. fertig baden; raka, fdamroth merben; v. piec.

Upiekszac, at. nd. 1. upiekszyc, dk. 4. vericonern, gieren, ichmuden. Upierac, st. nd. 1. uprzec, dk. 2. sie, r. morauf, auf etwas befteben, haleftarrig fein, etwas burchaus baben wollen.

Unitac, st. nd. 1, cz. upic, dk. 3. etwas baron trinfen, abtrinfen; - sie, r. fich betrinfen, bejaufen. Upilowac, st. dk. 2. 1) abfeilen; 2)

abjagen; v. pilowac.

Upinac, st. nd. 1. ez. upiąc, dk. 2. fteden, auffteden, (3. B. eine Saube). Upior .u. m. 1) ber Bampbr, Blut. fauger; 2) bas Befpenft, Tobtengefpenft.

Upladniać, st. nd. 1. uplodnić, dk. 3. befruchten.

576

Uplakac, st. dk, 2, sie, r. fich bie Augen roth weinen, febr meinen. Uplaw -u, m. ber Samenfluß, weiße

Uplodnienie -ia, n. bie Befruchtung. Uplywać, st. nd. 1, uplynać, dk. 2 1) megidmimmen, fortidmimmen;

2) verfliegen, verlaufen.

Upodobac, st. dk. 1. (sobie co) Gefallen finben, lieb gewinnen; -sie, r. komu, femanbem gefallen. Upodobanie -ia, n. bas Bobige. fallen, Belieben.

Upodobany -a, -e, p. wohigefällig. Upokorzyć, st. dk. 4. upokarzać,

nd, cz. 1. bemutbigen.

Upominac, at. nd. 1. cz. upomniec, dk. 2. 1) (kogo) warnen, ermahnen; 2) - sie, r. mahnen, erinnern; czego u, od kogo, von jemanten etwas forbern, berlangen, ibn barum mabnen.

Upominek -nku, m. bas Anbenten, ein Weichent gur Grinnerung, gum Grmabnung. Unbenfen. Upomnienie -ia, n. vie Barnung. Upor -u, m. ber Gigenfinn, Starr.

feit. finn. Ur orezywość -i, f. bie Baleftarrig. Uporczywy -a, -e, a. -wie, ad. ffinnig. baleftarrig. Uporny -a, -e, a. -nie, ad. eigen-

Uporządkować, st. nd. 2. orbnen, in Oronung bringen; v. porządko wać. Uposazać, st. nd. 1. uposazyć, dk.

4 ausftatten; v. wyposazyć. Uposjedzać, st. nd. 1. uposledzić. dk. 3. gurudfegen, bintenanjegen, vernachläßigen.

Upoważniać, st. nd. 1. upoważnić, dk. 3. ermadtigen, autorifiren. Upoważnienie -ia, n. Die Ermach.

tigung, Autorifation. Upowszechniac, st. nd. 1. upow-

szechnic, dk. 3. verallgemeinern; v. rozpowszechniać. Upowszechnienie -ia, n. bie allge-

meine Berbreitung; v rozpowszechnienie. Upragnaé, st dk, 2. 1) (czege) erfebnen, beftig verlangen; 2) ourftig

Upragnienie -ia, n. bie Gebnfucht. Upragniony -a, -e, p. 1) erfehnt, febufuchtevoll erwartet; 2) gierig, begieria.

Upraszac, et. nd. 1. uprosic, dk.3. erfuchen, erbitten; dae sie uprosic, fich erbitten faffen; uprosic, co, burd Bitten erlangen.

Uprawa -y, f. -roii, bie Beftellung bes Mdere, ber gelbbau; -umyslu, bie geiftige Bilrung; - woli. serca, bie Bilbung bes Bergens, Billens. Uprawiac, et. nd. 1. cz. uprawic, dk. 3. 1) (bas Belb) beftellen, (ben Mder) bauen, bearbeiten : 2) bilben. Uprawniac, st. nd. 1. uprawnie, dk. 3. Rachtefraft verleiben, legiti-

miren.

Uprawny -a, -c, a. 1) urbar ge-macht, befiellt, bebaut; 2) gebilbet. Uprazyc, et. dk. 4. roften; v. prazyć. Uprowadzać, st. nd. 1. uprowadzic. dk. 3. entführen, wegführen. Uprzasc, st. dk. 2. fertig frinnent v. przaść.

Uprzatne, st. nd. 1. uprzatnąć, dk. 2. aufraumen, megraumen, aus bein Bege bringen, fcaffen.

Uprzedzać, sł. nd. 1. uprzedzić. 4. 3. juvorfommen, rorausgeben; benadrichtigen.

Uprzedzenie -ia. n. 1) bas Buporfommen: 2) bas Borurtbeil, bie vergefaßte Meinung.

Uprzedzony -a, -e, p. 1) vorurtheilevoll ; 2) eigenfinnig. Uprzeimose -i. f bie Leutfeligfeit,

Breundlichfeit, Boflichfeit, bas Boblmellen.

Uprzejmy -a, -e, a. -mie, ad. leute felig, freuntlich, boflich, wohlwollent.

Uprzyjemniać, st. nd. 1. cz. uprzyjeinnic, dk. 3. angenehm machen. Uprzykrzać, sł. nd. 1. cz. uprzykrzyć, dk. 4. (sobie co), fich etwas überbrußig machen; - sie komu, einem laftig fallen, überbrußig merben. Uprzykrzenie -ia, n. ber Ueberbruß,

Die Laftigfeit.

Uprzykrzony -a, -c, p. laftig, jubringlid, überbrußig. (legiren. Uprzywilejować, et. dk. 2. privi-Upstrzyć, st. dk. 4. bunt machen: v. pstrzyć.

Upust -u, m. v. sloza, bie Schleufe. Upuszczać, st. mt. 1. upuścić, dk. 3. 1) fallen, fabren laffen; 2) ablaffen.

Upychać, st. nd. 1. cz. upchnąć, dk. 2. 1) feftftorfen; 2) fortftoßen, 3) abmaden, fic vem balje ichaf. fen, folecht vertaufen, los werben. Urabac, et. dk. 2 Sola bauen; v. rabac.

Urabiac, st. nd. 1. urobić, dk. 3. 1) bearbeiten, verfertigen; 2) bilben, formen.

Uraczyć, at.dk.4. reidlich bemirtben: - sie, r. fich gutlich thun.

Uradować, st. dk. 2. (kogo) erfreuen ; - sie, r. fich erfreuen; v. radować.

Uradzic, st. dk. 3. (co) (etmas) befoliegen, berathfolagen. Uragać, et. dk. l. się, r. (z czego)

(über etwas) frotten, bobnen. Uraganie -ia, n. bie Spotterei, bas Sobnen. Uragowisko -a, n. ber bobn,

Uranic, st. dk. 3. permunben. Uratować, ot. dk. 2. retten, erretten; v. ratowac Ifung. Uraza -y, f. bie Beleibigung, Rran-Urazac, et. ud. 1, urazic, dk. 3. 1) Somergen verurfachen burch Berubrung, 3. 2. einer Bunce; 2) be-

Uraziiwość -i, f. 1) bie Empfinb. lidfeit; 2, Unjuglichfeit.

Urażliwy -a, -e, a. -wie, ad. 1) empfinblich: 2) anguglich. [lirlanb. Uriop -u. m. v. pozwolenie, ber Urna -y, f. bie Urne.

Uroczy -a, -e, a. bezaubernb, beiprechend. freben. Uroczyć, st. dk. 4. bezaubern, be-Uroczystość -i, f. bie Feierlichfeit, bas feierliche Begananis.

Uroczysty -a, -e, a. -ście, ad. feierlich.

Uroda -y, f. bie Schonheit, bas mublgefällige Meugere.

579 Uro Urodny -a, -e, a. fcon, hubich, wohlgestaltet, gefällig. Urodzaj -u, m. gutes Jahr, frucht-

bare Ernte, auch bie gruchte ber Grnte. Urodzainość-i, f. bie gruchtbarfeit,

Graiebigfeit. Urodzajny -a, -e, a. fruchtbar, er-

giebig. Urodzenie -ia, n. bie Geburt, 216.

funft, Gerfunft. Urodzić, st. dk. 3. gebaren, berrorbringen; - sie, r. geberen merben. Urodziny -in, pl. ber Geburtetag,

bas Geburtsfeft. Urodziwy -a, -e, a. -wie, ad. fcon, fcon gewachien, mobigeftaltet. Urodzony -a. -e. p. 1) geboren; 2)

(ale Titel) Bodwohlgeboren. Uroic, et. dk. 3. sobie co, fich etwas in ben Ropf fegen, fich etwas einbilben.

Urojenie -la, n. bie Ginbilbung, bas Birngefpinnft.

Urojony -a, -e, p. eingebilbet, porgefaßt.

Urok -u, m. 1) ber Bauber, bas Entguden; 2) bas Berufen, Befprechen. Urozmaicac, st. nd. 1. urozmaicie, dk. 3. mannigfaltig, verichiebenartig gestalten, bilben.

Urty -ow, pl. v. hurty, bie Schaf. hurbe.

Urwa -y, f. ein abgriffenes Erbftud, Relbftud, ber Abbang.

Urwaniec -nea, m. ber Galgenvogel, Balgenftrid. Urwisko -a. n. eine Sangefluft, ein

berabhangenbes, ober bereite ab. gefallenes Rele- ober Erbftud, ein Grb., Belo-Rlog.

Urwisty -a, -e, a, voller Rlufte, abgeriffen, abbangia.

Urwisz -a, n. ber Galgenftrid, Taugenichts. Uryna -y, f. v. mokrz. ber lirin.

Urvnal -a, m. ber Rachttopf; v. nocnik.

Urywać, st. nd. 1. cz. urwać, dk. abreißen, toereißen; - sie, r. fich -. fundmann. Urywezo, urywkiem, ad. bann L'rywek -wka, m. bas Brudftud:

urywki -ów, pl. bie Grerteln. Urząd -ędu, m. bas amt; na urząd, ad. abfictlich, verfastich; z urzedu, ad. von Umtemegen; ex officio.

Urządzać, st. nd. 1. urządzić, dk. 3. 1) orbnen, einrichten; 2)in Dienft nehmen, miethen; - sie, r. 1) fich einrichten; 2) fich vermiethen.

Urzeczywistniac, st. nd. 1. urze-czywistnic, dk. 3. realistren. Urzedniczy -a, -e, a. Beamten.,

[Staatebienen. 21mte. Urzednik -a. m. ber Beamte. Urzedować, st. nd. 2. ein 2mt befleiben, vermalten.

Urzedowanie -ia, n. bie Amtsführung, Umteverwaltung. Urzędowy -a,-e, a. amtlid, Amts.

Urzet -u. m. bot, ber Baib, bas Baiefraut; v. sinilo. Urznąć, v. urzynać.

Urzucać, et. nd. 1. urzucić, dk. 3. einen Theil ber Laft meg., abmerfen. Urzynac, st. nd. 1. urznąc, dk. 2. abfcneiben; - sie, r. 1) fich fcneiben; 2) fich tuchtig befaufen.

Usadowić, st. dk. 3. sie, r. fic feft. feben, einen feften Blageinnehmen. Usadzic, et. dk. 3. mobin fenen, ftellen; - sie, r. fich mo fegen; na co, werauf bringen, beftehen.

Usamowalniac, st. nd. 1. usamowolnić, dk. 3. emanafriren, freilaffen, für munbig erflaren, jum freien Burger machen,

Usamowolnienie -ia, n. bie Emangipation, unbefdranfte, fommene Freimachung.

Uschnać, et. dk. 2. usychać nd. 1. pertrodnen, verborren, troden merben.

Uscielac, st. nd. 1. uslac. dk. 2. betten, ein Stroblager bereiten. Usciskac, et. dk. 1. berglich umarmen; ściskać.

Uścisk -u, m. bie Umarmung. Usiadka -i, f. ber Abtritt; v. wy

chodek. Usidlic, et. dk. 3. in Schlingen fangen, verftriden, umftriden; - sie. r. fich verftriden, verfangen.

Usice, st. dk. 2. etwas abbauen, abmaben: v. siec.

581

Ustese, st. dk. 2. fich meberfegen; v. siadac.

Usilność -i, f. bas eifrige Beftreben, bie Bemuhnng Rraftanftren. una. Usilny -a, -e, a. -nie, ad. bringend,

inftanbig, fraftig.

Usilowac, st. nd. 2. fich bemuben, bestreben, anftrengen. Usilowanie -ia, n. bie Bemühung,

Unftrengung. Uskapić, st. dk. 3. abamaden, ab. tnapren, abzieben.

Uskarbiac, st. nd. 1. uskarbic, dk. 3. (sobie co) etmas erlangen, erringen.

Uskarzać. st. nd. 1. uskarzyć dk. 4. sie, r. fich (über etwas) beflagen, beidweren; flagen.

Uskoczyc, st. dk. 4. uskakiwać, nd. ez. 2. abfpringen, jur Geite fprin-Uskramiać, st. nd. 1. uskromić,

dk. 3. gabmen, banvigen, gugeln, unterbruden, bampfen. Uskuteczniać, st. nd. 1. uskutecz-

nic, dk. 3. gu Stanbe bringen, bemerfitelligen. Uslachcie, st. dk. 3. uslachet-

nic, dk. 3. in ben Abelftanb erbeben. Uslinie, st. dk. 3. sie, r. fich befpeien, mit Greichel benegen.

Usluchać, st. dk. 1. gehorden, Gebor geben, einem folgen. Ustuga -i, f. ber Dienft, bie Befal-

ligfeit. Vsługiwać, st. nd. 2. cz. usłużyć.

dh. 4. 1) bebienen; 2) einen Dienft erweifen, behülflich fein. ffeit. Ustuszność -i, f. bie golgfam.

Usłuszny -a, -e, a. -nie, ad. folgfam. Usluzenie -ia. w. bie Bebienung.

Ustuzność -i.f. bie Dienftfertigfeit. Usluzny -a, -e, a. -znie, ad. bienite fertig, bienftwillig.

Usłużyć, v. usługiwać. Ustyszec, st. dh. 2. qu boren be-

fommen; horen, erfahren; sly-Usmine, of. dk. 2. sie, r. fich fatt

laden; v. smiac sie. l'smiech -u, m. bas gacheln.

Uśmiechać, st. nd. 1. cz. uśmiechnac, dh. 2. sie, lacheln, an-, guladeln, fdmungeln. ftotten. Usmiercić, et. dk. 3. tobt machen. Usmierzać, st. nd. 1. cz. usmiérzyc, dk. 4. beruhigen, befdmichti. Befdwichtigung. gen. Usmierzenie -ia, n. bie Beruhigung, Usnąć st. dk. 2. usypiac, nd. cz. 1. einichlafen.

Uspic, st. dk. 3. v. usypiać. Uśpiwrzod -u, m. bot. v. pienią

Uspokajać. st. nd. 1. cz. uspokojć, dk. 3. beruhigen, jufrieden ftellen; - sie, r. fich beruhigen.

Uspokojenio ia, n. bie Berubigung. Usposabiać, et. nd. 1. usposobić. dk. 3. gefmidt, tuchtig, fabig maden, beranbilben, befahigen

Usposobienie .ia. u. bie Befchid. lichfeit, Babigfeit, Befahigung, Beranbilbung.

Usprawiedliwiać, st. nd. 1. usprawiedliwie, dk. 3. rechtfertigen; sie, r. flo -. Ifertigung. Usprawiedliwienie-ia, n.bicRecht-Usta -ust, pl. 1) ber Dlund; 2) bie Lippen.

Ustalac, st. nd. 1. cz. ustalić, dk. 3. befeftigen, feftftellen; - sie, r. darafterfest merben.

Ustalony -a, -e, p. feftgeftellt. Ustanawiać, st. nd. 1. ustanowić, dk. 3. feftfegen, verorbnen, einlaufborlich. Ustanek, bez ustanku, ad. une

Ustanowienie -ia, n. bie Anortenung, Berorbnung, Ustawa -y, f. bas Gefes, bie Ber-

ordnung, Berfaffung. Ustawac, st. nd. 1. ustac, dh. 2.

nadlaffen, aufberen; ustawać sie. ustoić, dk. 3. r. fich fegen, (von Rluffigfeiten). Ustawiac, st. nd. 1. ustawić, dk. 3.

aufftellen, binftellen. orbentlich binjegen. Ustawiczny -a, -e, a. -cznie, ad.

beftanbig, fortrauerno, fortmab. renb. Ustep -11, m. 1) ber Abfas, Abfdnitt:

2) bie Grifobe; 2) bas Abtreten. Ustepować, st. nd. 2. ustapić, dk. 3. abtreten, jurudtreten, entweiden, nachgeben.

Usterk -u, m. 1) ber gehltritt, Dlif. griff; 2) bas Stolpern. Usterkliwy -a, -e, a. ftolpernb,

Dunb. ftrauchelnb.

Ustny -a, -e, a. -nie, ad. munblid, Ustoiny -in, pl. ber Bobenfas.

Ustraszyć, st. dk. 4. in Coreden fesen, erichreden; v. straszyc. Ustronie -ia, n. ein abgelegener Ort, bie Ginfamfeit; na ustroniu, ad. abwarte, feitmarte, abgelegen.

Ustrzal -u, m. bie Rnochengeichmulft. Ustrzedz, st dk. 2. się, r. czego, burd Borfict Schaben vermeiben. Ustrzydz, st. dk. 4. mit ber Scheere abidneiben; v. strzydz.

Usuwać, st. nd. 1. cz. usunąć, dk. 2 megichieben, wegraumen, befeitigen; - sie, r. fich entziehen, gu-

rudgieben. Uświęcać, st. nd. 1. uświęcić, dk.

3. beiligen, beilig machen. Uświetniać, st. nd. 1. uświetnić, dk.

3. glangenb machen. Usychać, v. uschnać.

Usypiac, st. nd. 1. 1) usple, dk. 3. einichlafern; 2) v. usnąc, dk.

Usypywać, st. nd. 2. cz. usypać,

dk. 2 abichatten. Uszak -a, m. bas Ohrenthier.

Uszanować, st. dk. 2. v. szanować. Uszanowanie -ia. n. bie Comade tung, Berehrung, Chrerbietung,

Iszargac. Gbrfurcht. Uszargać, et. dk. 1. befchlumpern; v. Uszaty -a, -e, a.1) großobrig, lang. obrig; 2) bentelig, gebentelt, ge-

Machtheil. Uszczerbek -bku, m. ber Abbruch, Uszczęśliwiać, st. nd. 1. uszczealiwić, dk. 3. begluden. Ifung. Uszcześliwienie -ia, n. bie Begluf. ilszczknać, st dk. 2. uszczykać,

nd. 1. abzwiden, alpftuden. Uszczuć, st. dk. 2. erjagen. Uszczuplac, st. nd. f. uszczuplic,

dk. 3. verringern, fcmalern, vermincern.

Uszczypliwość -i, f. bie Anguglich. feit, Stichelei. Uszczypliwy -a, -e, a. -wie, ad.

anguglich, flichelnb.

v. szczypac. Uszkadzac, st. nd. 1. uszkodzie,

dk. 3. befchabigen.

Uszko -a, n. 1) d. ein Dorchen, Bentelden; 2) bas Rabelchr; 3) but. mysze, bas Maufeobrenen (großes); Eriftenhabichtefraut. Usznica -y, f. bot, bas Dhrloffel.

traut. Uszny -a, -e, a. Ohre, Ohrene. Uszyca -y, f. but bas Bfeilfraut:

v. strzałka

Utaic, st. dk. 3. verheimlichen, ne-(voil. beim balten. Utalentowany -a, -e, p. talent-Utarczka -i, f. 1) bas Scarmugel.

Befecht; 2) ber Bortftreit, Bert. [banteln. wechfel. Utargować. st. dk. 2. abbantein, er-Utarty -a, -e, p. 1) gebabnt, geeb-

net; 2) üblich, gebrauchlich. Utesknienie -in, n. Die Bangigfeit, Iv. thwic. Cebniudt.

Uthwic, st. dk. 3. mobin fteden; Utoczyć, st. dk. 4. abjapfen. v.

Utonge, st. dk. 2. ertrinten, erfaufen; v. tonac. brangnis. Utrapienie -ia, n. bie Blage, Be-Utrapieniec-nea, m. ber Blagegeift. Utrata -y. f. 1) ber Berluft, bielinbufe; 2) bie Berichmenbung.

Utratnik -a, m. ber Berfcmenber. Utratnose, -i f. bie Berfcmenbung. Utratny -a, -e, a. verichmenberifc. Utrudniac, st. nd. 1. utrudnic, da. rung. 3. erichweren.

Utrudnienie -ia, n. bie Gridme-Utrudzać, st. nd. 1. utrudzić, dk. 3. 1) bemuben, eridimeren; 2) er-

muben, abmatten. Utrudzenie -ia, n. 1) bie Befchwernis; 2) Ermubung, Abmattung. Utrwalic, st. dk, 3. bauerhaft machen.

Utrząsać, st. nd. 1. utrząsnąć, urząść, dk. 2 1) abfduttein; 2) ftarf ericuttern ; - sie, r. ftarferfduttert merben.

Utrzeć, v. ucierać. Utrzymanie -ia, n. bie Unterhal-

tung, ber Unterhalt. Utrzymywać, st. ad. 2. cz. utrzy585

mae, dk. 1. 1) erhalten, unterhal. ten, bemabren; 2) behaupten; 3) nabren, Unterhalt verschaffen; sie, r. 1) fic ernabren, feinen Un. terhalt finden; 2) fich behaupten. Utwierdzac, st. nd. 1. utwierdzic, dk. 3. befeftigen, beftarten, befraf. Betraftigung. Utwierdzenie in, n.bie Befeftigung, Utwor -u, m. bas Bebilbe, Berf. Utworzyć, st. dk. 4. ichaffen, bilben, ftiften; v. tworzyć.

Utykac, st. nd. 1. cz. utkac, utknąć, dk. 2. 1) ftrauchein, ftelpern; 2) einftopfen: 3) bineinfteden, einftecten.

Utvskiwać, st. nd. 2. cz. fich über etwas beflagen, ungufrleben fein. Utyskliwy -a, -e, a. flaglich, befla-

genb. Uwaga -i. f. 1) bie Betrachtung, 3) bie Bemerfung, Anmerfung. Uwalniac, st. nd. 1. uwolnic, dk. 3. befreien, frei machen; - sie, r.

Uważać, st. nd. 1. uważyć, dk 4. aufmerten, aufpaffen, Acht geben; auf etwas achten, beobachten; (kogo za co) anjeben, für etwas balten. Uważność -i. f. bie Aufmertfamfeit, Bebachtfamfeit.

Uważny -a, -e, a, -żnie, ad. aufmertfam, bebachtig.

Uwiadamiać, st. nd. 1. uwiadomić, dk. 3. benadrichtigen, in Renntnif feben, berichten, melben, binterbringen.

Uwiadomienie -ia, n. bie Benach. richtigung, Melbung.

Uwiązać, st. nd. 2. uwiezywać, nd. 2. anbinben. Uwidzieć, st. dk. 2. uwidywać, nd.

cz. 2. fich etwas einbilben. Uwidzenie -ia, n. bie Ginbilbung, bas Gutbunfen.

Uwieczniać, st. nd. 1. uwiecznić. dk. 3. verewigen. Uwielbiać, st. nd. 1. uwielbić, dk.

3. verberrlichen, preifen, rubmen. Uwielbienie -ia, n. bie Berberrlidung. Uwieńczać, st. nd. 1. uwieńczyć,

dk. 4. befrangen, fronen.

Uwierzyć, dk. 4. an etwas glauben; v. wierzyć.

Uwieść, v. uwodzić. Uwieszac, st. nd. 1. uwiesic, dk. 3. anbangen; - sie, r. fich moran bangen; fich anbangen.

Uwiezic, st. dk. 3. gefangen nebe men, verhaften, einferfern, ein-

ftecten Uwieznge, st. dk. 2. fteden bleiben: v. więznąć.

Uwijać, st. nd. 1. uwinać, dk. 2. 1) einwideln, einbullen; 2) (uwić) etwas fertig flechten; - sie, r. fich tummeln, gefchaftig thun.

Uwijanie -la, n. (się koło czego) bie Gefcaftigfeit. Uwiklac, st. dk. 2. vermideln, ver-

ftriden. ; - sie, r fich -.

Uwinny -a, -e, a. -nie, ad. flint, gefcaftig, gewandt; v. zwinny. Uwłaczać, st. nd. 1. uwłóczyć, dk. 4. (komu) Abbruch thun, ju nabe treten, fdmalern, beeintrachtigen. Uwlec, st. dk. 2. uwłoczyć, dk. 4. rola, eggen.

Uwodzić, st. nd. 3. cz. uwieść, dk. 2. verführen, verleiten, taufden. Uwodziciel -a, m. ber Berführer, Berleiter Greilaffung. Uwolnienie ia, n. bie Befreiung. Uwolniciel -a, m. ber Befreier.

Uwracac, st. nd. 1. uwrócie, dk. 3. umbreben; - sie, r. fich bin unb ber breben. Uwziąć, st. dk. 2. się, na co, fich

etwas feft vornehmen; worauf erpicht fein, fich etwas in ben Ropf feben. Uzalać, st. nd. 1. cz. uzalić, dk. 3.

sie, r. 1) na kogo, fic über jemand beflagen; 2) nad kim, fich jemantes erbarmen. Uzbierac, et. dk. 1. einfammeln.

fammeln, anfammeln; v. zbierac. Uzbrajać, st. nd. 1. uzbroić, dk. 3. bemaffnen, ausruften: - sie. r. fid bewaffnen. Musruftung. Uzbrojenie -ia, n. bie Bemaffnung, Uzda -v. f. ber Baum; d. uzdeczka. Uzdrawiać, st. nd. 1. uzdrowić, dk. 3. gefund machen.

Uzdzienica -v. f. bie Salfter

Uże Uzobrac, of. dk. 2. erbetteln, gu-

Uzerac, st. nd. 1. cz. uzrec, dk. 2.

abfreffen. Uzetek -tku, m. ber Ernteertrag. Uziajac, at. dk. 2. sie, r. ben athem verlieren, außer Uthem fommen,

feuchen. Uzlocie, st. dk. 3. runbum vergol.

Uzlopac, et. dk. 2. etwas baron faufeu ; - sie, r. fich tuchtig befaufen. Uznawać, et. nd. 1. 2. uznać, dk. 1.

erfennen, anerfennen. Uzupelniać, st. nd. 1. uzupelnić, dk. 3. vervollftanbigen, ergaugen.

Uzupelnienie -ia, n. bie Bervoll. fanbigung, Grgangung.

Uzyczać, st. nd. 1. uzyczyć, dk. 4. mittheilen, vergonnen, rerleiben, Uzynać, st. nd. 1. uząć, dk. abma.

ben (mit ber Gichel).

Uzyskać, st. dk. 1. uzyskiwać, nd. 2. cz. erlangen.

Uzyteczność -i, f. bie Brauchbarfeit, Ruglichfeit, Genteinnunigfeit. Uzyteczny-a,-e,a.-nie,ad.brauch-

bar, nuglich, gemeinnugig. Uzytkować, st. nd. 2. Rugen gieben, Bebrauch maden, nublid fein, bienen gu etmas.

Uzytek -tku, m. ter Rugen, Ge-Uzywać, st. nd. 1. uzyć, dk. 4. gebrauden, genießen; ile uzye, mißbrauchen; dae sie uzye, fich be-

megen, erbitten laffen. Uzywalny -a, -e, a. 1) genießbar; 2) jum Gebrauche bienenb.

Uzywanie -ia, n. ber Bebranch, Genuß; np. uzywanie trunków rozpalających, ber Genus von erbigenben Getranten u. f. m. Uzyżniać, sł. nd 1. cz. użyżnić, dk. 3. fruchtbar machen, befruchten.

nen, ju; up. w domu, ju Saufe; w lesie, im Balbe; w bliskosci, in ber Nabe; w niedziele, am Conntage; wo dnie, bei Tage; we dwa tygodnie, binnen zwei Boden; we drzwi kolatac, an

bie Thur flopfen, rochen. W. ale eine ungertrennbare Barti. fel in Bufammenfegung mit Beitmortern, fo viel als: ein-, binein-, 3. B. einfdreiben, wpisac; bineinagen, treiben, wegnac, u. f. m .-Wab' -ia, m. bie Lodfpeife, Lod.

pfeife. Wabic, st. nd. 3. loden, anloden. Wabik -a, m. ber Lodvogel, bie Lodpfeife.

Wachac, st. nd. 1. rieden, ben Beruch burd bie Dafe einziehen. Wachlarz -a, m. ber gader. [fter. Wachmistrz -a, m. ber Bachtmeis

Waepan, in ber Anrebe : Gie. Wada -y, f. ber gehler, Dangel. Wadol -u. m. bie Raule, eine tiefe,

oben ichmale Grube.

Wadzie, st. nd. 3. się, r. fich ganten.

W, we, prp.in, im, au, am, bei, bin. Waga -i, f. 1) bie Bage, bas Bemicht; 2) bas Bagebaus; 3) Die Michtigfeit.

Wahac. st. nd. 1. sie, r. manten, femanten, unentichloffen fein, Bebenfen tragen, fich bin unb ber bemegen.

Wahadlo-a, n. v. perpendykul,m. ber Berpenbitel, bas Bencel. Wakneye -yj, pl. bie Ferien. | Stelle. Wakans -u, m. bie Grlebigung einer

Wakować, st. nd. 2. pacant, erle. bigt, nicht befeht, offen fein. Wal -u, m. 1) ber Ball; 2) bie Belle. Boge; 3) bie Beile an ber Dluble.

Walach -a, m. ber Ballach, ein perichnittener Bengft. Walac, st. nd. 1. befubeln, be-

fdmugen; - sie, r. fic beinbein; fich maigen. Walaszyć, st. nd. 4. v. pokladać,

malladen, verichneiben. Walcowac, st. nd. 2. malgen, einen

Balger tangen. Walcowaty -a. -e, a. malgenfor-

mig, chlinbrifd. ffreiten. Walczyc, st. nd. 4. fampfen. 589

Walec -lea, 1) bie Balge; d. walczyk; 2) ein Balger, (Tang). Waleczność -i, f. Die Tapferfeit,

ber Selbenmuth.

Waleczny -a, -e, a. -nie, ad. tapfer, helbenmutbig.

Watek -ika, m. 1) bie Balge, Rolle; 2) bas Dlangelholg; 3) ein Stud

Runbholg. Walesac, st. nd. 1. sie, r. fich berunitreiben, berumgieben.

Walic, st. nd. 3. 1) tuchtig ichlagen, jubauen, prügeln; 2) z armat, tuch. tig fanoniren; 3) na co, binauf. legen, laben, ichieben, viel werfen; - sie, 1) einfallen, einfturgen; 2) fich malgen. Reifetoffer.

Walka -y, f. bie Ballife, ein Walka -l, f. ber Rampf, Streit. Walkierz -a, m. ber Tuchmalter.

Walkowac, st. nd. 2. malfen, mit

Walkowaty -a, -e, a. malgig, mal-

Walkownica -y, f. 1) bie Sanbrolle; 2) bie Balferpreffe, bas Balfer-

Walny -a, -e, a. -nie, ad. 1) tuchtig, brav, mader, trefflich; 2) Saupt. (jarmark, bie Dleffe).

Walor -u, m. bie Bultigfeit, ber Werth.

Balebornblaier.

bie Baluta, (im Bechfelrecht).

Wanienka-i.f.d.eine fleine Banne. Wanila -i, f. bat, bie Banille; v. podszewnica.

tig burchprügeln.

Wantuch -a. m. ein Boll., Sorfen.

Wap' -ia, m. ber Dagen ber Thiere. Wapiennica -y, f. bas Ralfmaffer.

Wapuiarz -a, m. ber Ralfbrenner. Wapniasty -a, -e, a, falfartig.

Wapnisty -a, -e, a. falfig.

ne, ber Steinfalf; kopalnia wa-

ber Sanbrolle mangeln.

genformig; drzewo wałkowate, bas Rundhola.

Waltornia -l, f. bas Balbborn. Walternista -y,m. ber Walbbornift,

Waluta -y, f. ber Berth, Betrag.

Wanna -y, f. bie Wanne; sprawie komu suchą wanne, einen tudo.

Cad, überhaupt ein jeber großer

Wapienny -a, -e, a. Ralf.

Wapno -a, n. ber Ralf ; - kamlen-

pna, ber Ralfbrud, ble Ralfgrube. Wapor -u, m. v. wyziew, bie Aus-

War -u, m. ber Gub, bas Bebraue. Wara! i. vorgefeben, auf bie Geite! webe!

Warcab -u, m. ber Damenftein; pl. -by, bas Damenfpiel.

Warcabnica -y, f. v. szachownica, bas Damen- ober Schachbrett. Warchlak -a, m. ein großes Gertel, Dittelfdwein.

Warchol, m. 1) -u. ber Saber. Bant: 2) -a, ber Sanbelmacher

Warcz -a, m. bas Schnarrthier. Warczeć, st. nd. cz. warknać, jed.

dk. 2. fnarren, fnurren, gurren. Warga -i, f. Die Lippe, Lefge; - zajecza, bie Safenicarte. Wargacz -a. m. 1) einer, ber große

Lippen bat; 2) ber Lippenfifd. Wargaty, wargowaty -a, -e, a.

großlippig. Ithier. Wargowiec -wea, m. bas lergen. Warkocz -a, m. ber Sagrippf, bie Baarflechte.

Warować, st. ud. 2. 1) huten, bemab. ren; 2) sobie co, fich etwas vorbehalten, ficher ftellen; 3) apportiren (von Sunben). Warownia -t, f. v twierdza, bie

Reftung, Refte. Warowny -a, -e, a. -nie, ad. 1) feft, befestigt, mobiverfehet; 2) gemahr. leiftenb, burgenb. Warsta, warstwa, warsztwa -y, f.

bie Chicht, Lage: warstami, ad. ichichtmeife. Warstat -u, m. 1) bie Berfftatt; 2) bie Weberbant, ber Weberftuhl.

Wart -a, -o, a. -to, ad. werth, wurbig, verbienenb. Warta -y, f. Die Bache.

Wartac, st. nd. 1. langfam etwas berumbreben; - sie, r. fich lang. fam bewegen.

Wartalka -i, f. v. bak, ber Rreifel, Wartki -a, -ie, a. -tko, ad. ichneff, raid, bebenb. IRaichheit. Wartkose -i, f. bie Schnelligfeit, Wartoglow -a, m. ber Schminteltopf, Happelfopf.

Wartosc -I, f. ver Berth, Breis. Wartować, st. nd. 2. 1) Bache bal. ten, maden; 2) werth, murbig

592

fein, foften; 3) (ksiege) blattern; burchftobern.

Warunek -nku, m. bie Bebingung, Rlaufel, ber Borbebalt.

Warunkowy -a, -e, a. -wo, ad. ausbrudlich, bebingent, bebingt,

porbehalten. Waryacya -i, f. 1) ber Babnfinn, bie Berrudtheit; v. oblakanie; 2)

bie Bariation in ber Dufit. Waryat -n, m. ber Babnfinnige, Berrudte; dom waryatow, bas Narren, 3rrenbaus.

Waryowac, st. nd.2. verrudt, mahn-

finnig fein. Warzachew -chwi, f.v. warzecha,

ber Rochloffel. Warzecha -y, 1)60t. bastoffelfraut; 2) bie toffelgans; v. lyżczyca.

Warzelnia -i, f. Die Gieberei. Warzyc, et. nd. 4. 1) fochen, fit-

ben, brauen; 2) fcmeißen. Warzywny -a, -e, a. Gemufe., Garten .. [foch. Warzywo -a. n. bas Gemufe, Ge-

Was -a, m. 1) ber Conurrbart; 2) bie Ranten an manden Bfiangen. Wasag -a, m. v. fasag, bas Bagen.

geftell. Wasal -a. m. einer, ber einen grofen Schnurrbart tragt.

Wasatek -tku, m. bot. ber fraufe Maudmeigen. Safer. Wasatka -i, f. bot. rauber Weigen, Wasaty -a, -e, a. fcuurrbartig, be-

fdnurrbartet. Wasc, ein Titel, gleich bem beut-

ichen : Gie (veraltet). Wasienica -y, f. v. wasionka, bit

Raupe; v. gasienica. Wasik -a, m. d. ber fleine Schnurr. bart, bas Schnurrbartchen.

Wasilek -lku, m. bat. bie Bloden. Elume: v. blawatek.

Waski -a, -ie, a. -sko, ad. fdmal, [beit.

Waskose -i, f. bie Enge, Schnial. Wasn -i, f. ber Baber, Bant. Wasnic, st. nd. 3. sie, r. babern,

[füchtig. fich ganten. Wasliwy -a, -e, a. ganfifd, ftreit-Wasz -n, -e, pr. euer, ber, bie, bas eurige.

(veraltet). Waszmose, in ter Anrede: Gie;

Wata -v, f. bie Batte.

Watek -tku, m. 1) ber Ginfclag: 2) ber Raben; Behalt, Stoff.

Watlec, st. nd. 2. fdmach werben, abnebmen. fichmachen. Watlie, st. nd. 3. fcmach machen. Watlose -i. f. bie Schmade, Gin-

falligfeit. Watty -a, -e, a. -lo, ad. ichwach. fraftlos, binfallig.

Watory -ow, pl. bieRiemen, 3arge. Watowac, st. nd. 2. mattiren, unterfüttern.

Watpic, st. nd. 3. zweifeln. Watpienie -ia, n. ber 3meifel. Watpliwość -i. f. ber 3meifel, bas

3meifelbafte, Ungewiffe. Watpliwy -a, -c, a. -wie, ad. metfelnb, ameifelhaft, ungewiß, miglich. Watroba -y, f. bie leber; d. wa-trobka, eine fleine Leber.

Watrobnik -u, m. bot. bas leber-[Rebera fraut. Watrobny, watrobowy -a, -e, a.

Wawoz -u, m. ber Soblmeg, bie Schlucht.

Wawozisty -a, -e, a. voll Schlmege. Wawrzyn -u, m. ber gerbeer. Wawrzynowy -a. -e. a. Borbeer. Waz -eza, m. bie Schlange: wodny

bie Bafferichlange. Waza -y, f. bie Dafe, Terine. Wazal -a, m. ber Bafall, Lebns.

|bentlich fcmal, eng. maun. Waziuchny -a, -e,a. febr, auferor-Wazka -i. f. d. bie fleine Bage.

Wazki, v. waski. Waznik -a, m. ber Bagemeifter. Wagnose -i. f. 1) bie Bollwichtig. feit; 2) ber Berth; 3) bie Bultig-

feit; 4) bie Bichtigfeit. Wazny -a, -e, a. -nie, ad. 1) Be-micht habend, ichwer; 2) wichtig,

rollwichtig; 3) gultig. Wazyc, st. nd. 4. 1) wiegen, magen; 2) ermagen; 3) ein Gewicht haben, gultig fein, gelten; 4) - sie. r. manten, fdmanten; fich unter-

fteben, etwas (gn thun) magen. Wazyniee -neu, m. bot. milber

Rnobland. Wbiegac, st nd, 1, wbiedz, dk. 2

1) bineinlaufen, .rennen; 2) binauflaufen.

Whilac, st. nd. 1, whic, dk. 3, 1) einichtagen, bineinichlagen; 2) einpragen.

Weale, ad. gang, gang unb gar.

Wehod -u. m. ber Gingang. Wchodowy -a, -e, a. Gingange.

Wehodzie, st. nd. 3. wnijść, dk. 1) eingeben, berein-, binein-, eingeten, berein-, bineintemmen; 2) berudfictigen, Rudficht nehmen; 3)

mitenthalten, miteingefdloffen fein; 4) ju etwas genommen merten Wciągać, st. nd. 1. wciągnąć, dk. 2. 1) einzieben, bineingieben, bin-

aufgieben; (boty) angieben; 2) eintragen (do ksiegi).

Wciać, v. wcinać.

Weigz, ad. in einem Buge, in einem fort, burchweg, fortmabrenb.

Weigeie -ia, n. 1) ras Ginbauen in etmas: 2) bie Ginbiegung, ber Ginidnitt.

Weickne, st. nd. 1. weice, dk.2. bineinfliegen.

Wcielac, st. nd. 1. wcielić, dk. 3. einverleiben: - sie, r. Dlenich merben, bie menichliche Ratur anneb.

Weielenie -ia, n. 1) bie Ginperleibung : 2) bie Menfcmerbung. Weinac, st. nd. 1. weige, dk. 2. ein-

hauen, einschneiben, einferben. Weiskac, st. nd. 1. weisnac. dk. 2. ein-, bineinbruden, ein-, binein-preffen, -brangen; - sie, r. fich

bineinbrangen, einbringen. Wezas 1) -u, m. bas Musruben, bie Bequemlichfeit; 2) ad. jur rechten

Beit. Wezasować, st. ud. 2. się, r. fich Wczesny -a, -e, a. -snie, ad. 1) jeitig, frubgeitig, bei Beiten; 2) recht gelegen, ermunicht.

Wezoraj, ad. geftern. Wezorajszy -a, -e, a, geftrig.

Wezym, wezem, ad. morin.

Wezytac, st. dk. 1. się, r. fic bineinlefen, fich im Befen pertiefen. Wdanie -ia, sie, n bie Ginmifoung, bae Ginlaffen: - za kim, Die Bermenbung, Bermittelung.

Wdarcie -a, sie. n. bas Ginbringen. Wdawac, ot. nd. cz. 1. 2. wdac,

dt. 1. sie, r. fich einlaffen, einmifchen; - (za kim.) fich verwenben. Wdeptać, st. dk. 2. wdeptywać. nd. ez. 2. in, auf etmas treten, eintreten, binein., bereintreten.

Wdmuchnąć, st. dk. 2. wdmuchiwac nd. cz. 1. binein blafen. Wdowa -y, f. 1) bie Bittme; 2) ber

Wittmenammer, ein Bogel. Wdowi -ia, -ie, a. Bittmen.

Wdowiec -wea, m. ber Bittmer. Wdowienstwo -a, n. ber Bittmen-

ftanb. Wdowka -i, f. 1) d. eine junge Bittme; 2) bot. wdowki, v. brat-

ki, bie Stiefmutterchen. Wdrapac, st. dk. 2. sie, r. hinauf. flettern, binan-, binauffliminen. Wdrobic, st. dk. 3. einbroden: v.

drobić.

Wdrozyć, st. dk 4.wdrazać, nd.1.1) auf ben Weg, bineinführen, leitens 2) gewöhnen; 3) - sie, r. fich an etwas gewöhnen, J. 28. an einen gewiffen Beg.

Wdwojnasob, ad. borrelt. Wdzieczek -czka, m. 1) ein Grub. den in ber Bange; 2) bas anmuthige Befen, Die Lieblichfeit.

Wdzieczność -i, f. 1) bie Danfbarfeit; 2) bie Unmuth, Lieblichfeit. Wdzieczny -a. -e, a. -nie, ad. 1) angenehm, lieblich, holbfelig, anmuthig; 2) banfbar.

Wdzięczyć, st. nd. 4. się, r. lieblich thun, fich angenehm machen, fdmunnzeln.

Wdziek -u. m. bie Anmuth, Lieb-Lichfeit, ber Reig. Wdzierać, st. nd. 1. wedrzeć, dk.

2. sie, r. fich bineinbrangen, einbrangen, einbreden; - do gory. etwas zu erflimmen, zu erfteigen ftreben, erfteigen, binanflimmen. Wdziewać, st. nd. 1. wdziać, dk.

2. angieben. We, prp. v. w. Gimer. Weborek -rka, m. v. wiadro, ber Webrnge, st. dk. 2. bineinmathen, bineingerathen; v. brngc.

Wech -u, m. ber Beruch, Riechen; bas Bittern

Wechowy -a. -c, a. Gerude. Wezwornasob, ad, vierfach.

Weda -y, wedka -i, f. eine Angel. Wedle, prp. 1) neben, barneben, bei;

2) laut, gemaß. Wedlina -y, f. v. wedzonka -l, f. gerauchertes Bleifch.

Wedlug, prp. nach, laut, gemaß, Bufoige. [reifen. Wedrowac, st. nd. 2. manbern,

Wedrowczyk -a, m. ber Banberburiche.

Wedrowiec -wca, wedrownik -a, m. ber Banbersmana, Ban-Banbericaft.

Wedrowka -i, f. bie Banterung, Wedrowny, 1) -a, -e, a. Wanbers, manbernb; 2) -ego, m. ber Ban-

berer. Wedzarnia -i, f. bie Raucherfam. Wedzic, st. nd. 3. 1) rauchern; 2)

(Rifche) angeln. Wedzidlo -a, m. bas Gebiß am Bierbegaum.

Wedzisko -a, n. bie Angelruthe, ber Ungelftod.

Wędzonka -i, f. v. wędlina, gerandertes Bleifch.

Wegiel -gla, m. bie Rable; - kamienny, bie Steintoble. Wegiel -gla, ber Bintel, bie Gde. Wegielnica -y, f. bas Binfelmas. Wegielny -a, -e, a. &d., 2Bintel.,

Grune .. Wegierka -i, f. 1) ein mit Schnuren beienter Rod; 2) eine Art

Bflaumen. Weglan -u, m bas Robienfauerfalg. Weglarnia -i, f. bie Roblenbrenne-

rei, Roblenfdmellerei. Weglarz -a, m. ber Roblenbrenner, Robler.

Weglik -u, m. foblenfaures Gas, ber Roblenftoff.

Weglowy -a, -e, a. Robleu-, n. p. y kwas, bie Robleufaure.

Wegornia -i, f. ber Malfang. Wegorz -a, m. ber 21al.

Wegorzosum -a, ber Blattaal. Wegorzownica -y, f. ber Schlan-

Sinnen. Wegrowaty -a, -e, a. finnig, voll Wegry -ow, pl. bie Binnen,

Someineffunen. Weirzec, et. dk. 2. 1) bineinfeben, bineinicauen: 2) Rudilcht nebnien.

Wejrzenie -ia, n. 1) bas Unichauen,

Sinbliden; 2) ter Blid, bas Mus-

feben. Wejsc, v. wchodzić. Weiscie -in, n. v. wchod, ber Gin-

gang, bas Gingeben. Weksel -sla, m. ber Bechfel, (ein Belbjettel); - wystawić, einen 2Bed)fel ausftellen; - okazać, prafentiren; - wypłacie, honoriren,

ausgablen; - girowac, giriren, cebiren, u. f. w. Wekslarz -a, m. ber Becheler.

Wekslowy -a, -e, a. Bechfel., -e. prawo, bas Bedfelrecht. Welna -y, f. bie Bolle.

Welnianka -i, f. 1) bot. tas Bollgras, bie Seibenbinfe, bie Biefenmolle; 2) eine Art Ganflinge.

Welniak -u, m. ein grobes Salb. mollenzeug. Welniany -a, -e, a. Boll-, wollen.

Welniarz -a, m. ber Bollhanbler. Welnica -y, f. hot, gemeine Boll-

Welnisty -a, -e, a. wollig, wollicht. Welon-u, m. = woal, ter@chleier. Wen = w niego, pr. in ibn. Wenerya-i.f. bie Benerie, guftfeuche.

Weneryczny -a, -e, a. venerifch. Werbować, st. nd. 2. v. zaciagać. merben, anmerben.

Werbownik -a, m. ber Berber. Werbunek -nku, m. bie Berbung. Werek -a, m. werko, wero -a, n. eine orbinare Schlafftelle, ein orbinares Bettgeftell.

Weronika -i, f. bot. ber Gbrenpreis; mehrere Arten; v. przetacznik.

Wesele -a, n. 1) bie Cochzeit; 2) bie Greuve, bas Bergnugen.

Weselic, st. nd. 3. sie,r. fich freuen. froblich fein. Weselnik -a, m. ber Cochzeitegaft.

Wesolek -Iku, m. bot, bas Beibenreschen; v. wierzbowka.

Weschy -a, -e, a. bodgeitlich, [Beiterteit. Sochzeite .. Wesolość -i, f. bie Broblidfeit, Wesoly -a, -e, a -lo, ad. froblid, beiter, luftig, aufgeraumt. Wespol, ad. 1) gemeinichaftlich, ju-

fammen; 2) ju gleicher Beit. Wesprzec, v. wspierac.

Westchnac, v. wzdychac.

Westchnienie -ia, n. ber Seufzer. Wesz -wszy, f. !) bie Laue; 2) bot. świnia wesz, ber Schierling, (giftig).

Wet, wet za wet, Gleiches mit Gleichem, Burft wiber Burft, Wetowac, st. nd. 2. 1) Gleiches mit Gleichem vergelten; 2) erfeben,

mit Gleichem vergelten; 2) erfegen, wieber gut machen. Wety -ow, pl. ber Nachtifch, bas

Deffert; v. zakaska. Wewnatrz, ad. inwenbig, inner-

balb, im Innern. Wewnetrzny -a, -e, a. -nie, ad. inwenbig, innerlid, inner.

iuwenbig, innerlich, inner. Weza -y, f. bie Babe im Bienenftod. [bas Banb.

Wezel -zla, m. 1) ber Anoten; 2) Wezelek ika, m. 1) d. ein Anotchen; 2) ber Luticher, bas Saugtannchen; v. smoozek.

Wezglowie -ia, n. ber Pfühl, bas Bolfter, Ropftiffen.

Weziowaty -a, -e, a. -to, ad. fnotig. Wezowaty -a, -e, a. fclangenartig, gefclangelt.

Wezownik -a.m. 1) ber Schlangennich; 2) bot. bie Natterwurz, bie Schlangenwurzel; v. wezymord.

Wezowy -a, -e, a. Schlangen. Wezwac, v. wzywac.

Wezwanie -ia, n. bie Aufforberung, Berufung, ber Ruf. frium, Wezykatoryum, n. bas Befieato-

Wezykowaty -a, -e, a. schlangens artig, sich schlängeinb. Wezymord -u, m. 601. bie Schlans

genburg. Wganiać, st. nd. 1. wegnać, dk. Sincintreiben; v. wpędzić, dk.

Bineintreiben; v. wpędzić, dk. Wgięcie - ia, n. bie Ginbiegung. Wginać, st. nd. cz. 1. wgiąć, dk. idntl. 2. hineinbiegen.

Wglądać, st. ud. 1. wejrzóć, dk. 2. 1) hincinfeben, hincinguden; 2) infpieiren, beauffichtigen; 3) — w co, fich uni etwas betummern, fich

mit etwas befaffen. Wgnieżdżać, st. nd. cz. 1. wgieżdzić, dk. 3. się, r. fich einniften. Wgramolić, st. dk. 3. się, r. mit

Waramotic, st. dk. 3. się, r. mit Mube hinauftlettern; v. gramolic się, Wgryzać, st. nd. 1. wgryżć, dk. 2, się, r. fich bineinbeigen.

Wgryzek -zka, m. ber Ruffelfafer. Wiac, et. nd. 2. wionge, de. jedntl, 2. 1) weben; 2) (bas Getreibe) fdwingen, murfeln.

Winderko -a, n. d. v. windro. Windomose i, f. bie Runbe, Renntnik. Radvide

miß, Radricht. Wiadomy -a, -e, a. -mo, ad. tunbig, befannt, bemußt. [mer.

Wiadro -a, n. v. weborek, ber Gi-Wianeczek -czka, m. d. bas Rrangden. Wianek -nka, m. ber Rrang.

Wiano -a, n. bie Morgengabe, ber Brantichas.

Brantichat.
Wiara -y, f. 1) ber Glaube; 2) bie Treue; dalej wiara! wohlan, bormarts, ibr Braben! Bruber! Wiarogodny -a, -e, a. -nie, ad.

glaubmurbig. Wiarolomca -y, m. ber Treulofe, Bortbruchige.

Wiarolomnose -i, f. wiarolomstwo -a, n. bie Treulofigfeit. Wiarolomny -a, -e, a. -nie, ad.

treulos. Wiarus -a, m. ein erfabrener, braver, tüchtiger Krieger, Kriegsmann, Kriegsgefelle.

Wiatr u, m. ber Mind; d. wiatrek. Wiatrak -a, m. die Windmubte. Wiatroniërz -a, m. der Windmesser. Wiatronogi -a, -ie, a. sanellfüsig. Wiatrowka -i, f. 1) die Windbüche; 2) der Bsessermungbranntwein.

Wiatrowy -a, -e, a. Binb.; np.
— wieniec, bie Binbrose; slup,
— bie Binbbose,
Wiaz -gzu, (azu) m. bot. biellime,

Wigzac, st. nd. 2. binben, anbinben. Wigzanie -ia, n. 1) bas Binben; 2) bas Angebinber, v. wigzarek. Wigzanka -i, f. ber Bunb, bas Bunbel; v. wigzka.

Wigzany -a. -e, p. 1) gebunben; 2) geftrichen; »p. noty dwa razy wiązane, zweimal geftrichene No-

ten. Wigzarek -rku, m. 1) bas Binbmert; 2) bas Angebinbe, Bathengeschent.

Wiazka -i, f. bas Bunbel. Wiazowy -a, -e, a. Ilimen. Wibracya -1, f. v. drganie, bas Comingen, Bittern und Beben. Wic -i, f. bie Werte, eine folante

Ruthe.

Wic, st.nd. 3. minben, flechten, mitfeln: - sie, r. fich winben, folangeln, folingen; wije mi sie, es mirb mir ubel; wije mi sie na jezyku, es ichmebt mir auf ber

Bunge. Wice. Bice., np. Wice-prezes, ber

Bice.Brafibent. Wicher -chru, m. ber Sturmminb.

Wichrowaty -a, -e, a. fturmift, ungeftum. Wichrzye, st. nd. 4. 1) fturmen.

braufen, toben; 2) beunrubigen. Wiehrzyeiel -a, m. ber Unruheftif. ter.

Wiciokrzew -u, m. bot. bie Gped. Iflie, bas Beisblatt.

Wiciowy -a, -e, a. Gerten., Ruthen. Widac, impers. man fieht, es ift gu

Widelec -lca, m. bie Gabel.

Widelkowaty -a, -e, a. gabelformig. Widlak -u, m. bot. 1) geborntes Moos; 2) ber Barlapp; v. babi mur.

Widiasty -a, -e, a, gabelicht, jadig. Widlica -y, f. bie Saarnabel, (spiika od włosów).

Widlowaty, v. widlasty. Widly -del, pl. bie Gabel, gewöhnl.

eine Dift., Beu-Gabel. Widmo -a, m. bas Befpenft, bie

Erideinung. Widno, ad. bell, licht.

Widnosc -i, f. bie Belle. Widnokrag -u, m. v. horyzont,

poziom, ber Befichtefreis, Bori-

Widoczny -a, -e, a, -nie, ad. fictbar, offenbar, augenideinlich. Widok -u, m. 1) bie Anficht, Aus-ficht; miec korzystne widoki,

gute Muefichten haben; 2) ber Unblid; np. na widok jego struchlal, bei feinem Unblid murbe er

Teidenblaß. Wielomy -a, -e, a. febenb, fichtbar. Widowisko -a, n. bas Schaufpiel. Widywać, st.nd. cz. 2. v. widzieć,

feben.

Widz -a. m. ber Buichquer. Widzenie -in, n. bas Geben, eine

Ericheinung.

Widzialność -l. f. bie Gichtbarteit. Widzialny -a, -e, a, -nie, ad. fict-

Widziec, st. nd. dk. 2. feben: - sie. r. fich feben; - z kim, jemanben fprechen.

Widzimisie, n. bas Gutbunten. eine Dreinung.

Wiec, c. folglich, alfo, bemnach.

Wiecha -y, f. 1) ein Bierwifch, ein ausgehangter Birthshaus., ober Schenffrang; 2) ein Bunbel Streb an ber Gripe einer Stange, als Barngeichen, ober ale Merfzeichen bei Bermeffungen.

Wiechec -chcia, m. ber Strob. mifd, Cheuermifd.

Wiecierz -a, wieciorek -rka, m. bie Rifdreufe, ber Stromforb. Wieczernik -u, m. bot. bie Macht.

piole, Benbelblume; v. nocna chwilka. Wieczerza -y, f. v. kolacya, bas

Abenbbrob, Abenbeffen. Wieczerzac, et. ud. 1. bas Abent.

brob effen. Wieozność -i, f. bie @wigfeit. Wieczny -a, -e, a. -nie, ad. emig. Wieczor -u, m. 1) ber Abend; 2) bie

Abendunterhaltung. [lid. Wieczorny -a, -e, a. Abenb., abenb. Wieczysty -a,-e,a. -scie,ad. Grbemig, emiglich; np. folwark wieczysto dzierzawny,ein Grbpacte-

Wiednac, st.nd.2 melfen, verwelfen. Wiedza -y, f. bas Biffen, Rennen. vie Biffenfcaft.

Wiedziec, st. nd. 2. miffen; - sie z kim, einanber verfteben, etwas Bebeimes unter einander haben.

Wiejaczka -i, f. v. szufla, bie Burfichaufel. Wiejski -a, -ie, a. po wiejsku, od.

länelich. Wiek -u. m. 1) bas Alter; 2) bas Sabrbunbert, Beitalter; 3) bie Gmiafeit.

Wieko -a, n. ber Dedel. Wiekopomny -a, -e, a. ewig benimurbig, unfterblich.

Wiekować, st, nd, 2, emig bauern. emia mo vermeilen. Wiekszosc -i, f. bie Debrheit.

Wiekszy -a, -e, a. (comp. v. wie-

lki) großer. Wickuisty -a, -e, a. -ście, ad.

emig, emiglich.

Wielbic, st. nd. 3. preifen, erbeben. ruhmen, verebren.

Wielbiciel -a, m. ber Berebrer. Rubmrebner.

Wielblad -a, m. bas Rameel. Wielbladowy, wielbladzy -a, -e,

n. Rameel. Wielbigdzica -y,f. bie Rameelftute.

Wielce, ad.febr, überans, ungemein. Wiele -u, n. piel.

Wielebny -a, -e, a bodehrmurbig, preismurbig (ein Titel).

Wielebnosc -i, f. 1) tie Berrlichfeit, Breismurbigfeit; 2) Cochebrmurben (Titel).

Wielezlego, n. bot. bie Behrmurg, Gfelsohren, Pfaffenbinbe; v. obrazki.

Wielka choroba. f. tie Salliucht, Epilepfie; v. epilepsya.

Wielkanoe -y, f. Oftern. Wielkanoeny -a, -e, a. ofterlich,

Ofterne. Wielki -a, -le, a. groß; - pigtek, ber Charfreitag; - czwartck, Charbonnerstag, ber grune Don-

neretag; - tydzien, tie Charwoche; - kanclerz, ber Giron. Rangler; - mistrz, ber Groß. Dleifter u. f. m.

Wielkolud -a, m. v. olbrzym, ber Riefe, Enfloy. |balter.

Wielkorządzca -y, m. ber Statt. Wielkose -i. f. bie Grone.

Wielmożny -a, -e, a -nie, ad. 1) vielvermogenb, madtig; 2) als Titel: Bohl- und Bochmobigebo-

ren; Jasnie wielmozny, Sechgeboren, Greelleng.

Wieloboczny -a, -e, a. vielfeitig. Wielobok -u, m. bas Dieled, eine oielfeitige gigur. wypadek. Wieloczyn -u, m. bas Brobuft; v.

Wielekrotny -a, -e, a. -nic, ad.

vielfaltig.

Wielomówność -i, bie Befpradig. feit, Schwaghaftigfeit, Bielreberel. Wiclomowny -a, -e, a. viel rebenb. gefprachig, fcmabbaft. Wielopręcikowy -a, -e, a. rolian-Wiclorakl -a, -ie, a. -ko, ad. vielerlei, mannigfaltig.

Wieloraz -u, m. ber Quetient. Wieloryb -a, m. ter 2Ballnich.

Wielorybi -ia, -le, a. Ballfijde. Wielosc -i, f. rie Bielbeit, Dlenge. Wieloscian -u, m. bas Bolpebrum,

eine vielfeitige Figur. Wielosil-u.m. bot. bas Sperrfraut.

Wiclostronny -a, -e, a. -nie, ad vielfeitig.

Wielowladność -l, f. bie Bielvermogenheit. fvielvermogent. Wielowladny -a, -e, a. -nic, ad. Wielowladztwo -a, n. bie Belp. fratie, Berrichaft Bieler, Die Biel.

berrichaft. Wiclozenstwo -a, n. bie Bielmei-Wienczyc, st. nd. 4. frangen, be-

frangen, fronen. Wienied -nca, m. ber Rrang; d. wianck, bae Rrangchen.

Wieprz -a. m. ber Borg, ein mannlices veridnittenes Comein.

Wieprzkarz -a, m. v. zaganiacz, ber Schweinbanbler. Wieprzowina -y, f. v. swinina,

bas Comeineffeifch. Wieprzowy -a, -e, a. Borg.

Comeine. Wieprzyniec -nea, m. bot. ber Baarftrang, Caufendel.

Wierciec, st. nd. 2. 1) bobren; 2) reiben (3. B. Mohn),

Wiereipieta -y.m. ber Inftfrringer. Windbeutel, Epringinefelb. Wiernosc -i. f. bie Treue.

Wierny -a, -c, a. -nic, ad. 1) treus 2) alaubia.

Wiersz -a, m. 1) ein Beile; v. rzadek: 2) ber Bere cines Bebichte: 3) auch bas Webicht felbft.

Wierszokleta -y, m. ber Reim. fomich, Beremader.

Wlerszopis -a, m. v. rymotwórca. ter Dichter (Berefdreiber).

Wierszowy -a, -e, a 1) Bert. 2) Werichte.

Wierszyk -a, m. d. bas Berschen, fleine Gebicht. Wiertel -u, m. 1) ein Getreibemaß; 2) ber Scheffel (im Bofenfchen). Wierutny -a, -e, a. Erg., echt, abgefeintt.

Wierzba -y, f. bot. bie Beibe, ber Beibenbaum.

Wierzbina -y. f. das Beibenholg. Wierzbowka-i, f. but. das Beibenroschen; v. wesolek.

Wierzbowy -a, -e, o. Beiben. Wierzeh -u, m. 1) ber Cbertheil, bas Obrec, 2) ber Gipfel, Giebel, Wipfel, bie Spipe; 3) bas Obergeug; 4) bas Neufere: z wierzehu, pon außen, außerlich.

Wierzchni -ia, -ie, a. Ober.

Wierzcholek -lka, m. ber Gipfel, bie außerfie, höchfte Spite. Wierzchowaty -a, -e, a. -to, ad. vollgebauft. [pferb.

Wierzchowiec -wca, m. bas Reits Wierzchowy -a, -e, n. Dbers. Wierzgac, st. nd. 1. wierzgnac, dk.

2. ausichlagen mit ben Füßen. Wierzyc, st. nd. 4. glauben, trauen. Wierzyciel -a, m. ber Glaubiger. Wierzytelność -i, f. bie Glaubiwurbigfeit; v. wierogodność.

Wierzytelny -a, -e, a. -nie, ad. glaubwürbig, beglaubigt.

Wies -wsi, f. bas Dorf, Lanbaut. Wiese -l. f. bas Gerücht, bie Nach-

richt, bie Rebe, Sage. Wiesiolek -lka, m. hat. bie Nachtferze; v. nocna świcca.

Wieśniacki, wieśniaczy -a, -e, a. Dorfe, ganbe, landmannisch.

Wiesniactwo -a, n. bas Lanbvolt. Wiesniaczka -l, f. bas Lanbmatden, bie Lanbfrau, Lanbbewohne-

Wiesnink -a, m. ber Lanbmann. Wieszae, st. nd. cz. 1. hangen, benten.

Wieszez -a, m. ber Seher, Bahrfager (Prophet). Wieszezhe -y, f. bie Babrfagerei.

Wieszczbiarski -a, -ie, a. Bahrfager. Wieszczek -czka m. ber Steine

Wieszczek -czka, m. ber Steinrabe, ber rabenahnliche Biebebouf. Wieszczka -i, f. bie Bahrfagerin.

Wieszczy -a, -e, s. wahrsagerisch, prophetisch. [wittern-Wietrzec, st. nd. 2. wittern, ver-Wietrzice in nd. hie Rindhoden.

Wietrzec, ss. ss. 2. mitten, ver-Wietrznice -io, pl. vie Windooden-Wietrznik -a, m. 1) ber Windoontel; 2) 50t. Mannstreu; v. mikolajek. [luftig. Wietrzny -a, -e, g Minds, windig.

Wietrzny -a, -e, a. Winb., winbig, Wietrzyć, at. nd. 4. luften, wittern. Wietrzyk -u, m. d. ein leifer Winb, Berbhr; v. wiatrek.

Wiew -u, m. bas Beben; v. powiew, bas hinweben. Wiewiorka -i, f. bie Eichfage, bas Eichbernchen.

Wieza -y, f. ber Thurin; - kościelna, ber Rirdtburm.

Wieze, et. jedntl. 2. führen, gu Bagen ober Bferbe.

Wiezie, st. nd. 3. gefangen halten; uwiezie, dt. 3. gefangen nehmen. Wiezieni -inia, m. ber Gefangene. Wiezienie -ia, n. 1) bas Gefangnig, ber Kerfer; 2) bie haft.

Wiezina -y, f. hot. bas Ulmenbolg. Wieznąć, st. nd. 2. einfinten, im Rothe; uwięznąć, dk. 2. ficden

bleiben. Wiezowy -a, -e, a. Thurm.

Wiezozold -u, m. v. dab zimowy, hol. bie Steintiche. Wiezy -ow, pl. bie Retten und Banben, Beffeln.

Wieżyczka -i, f. 1) d. bas Thurmchen; 2) bot. bas Thurmfraut.

Wijadto -a, n. wijak -a, m. bie Garnwinde. Wika -i, f bot. bie Wide; v. wyka.

Wikary -ego, wikaryusz -a, m. ber Bifarius. Wikaryat -u, m. bas Difariat, eine Bifarjenftelle: — jeneralny, bas

General Bifariat.
Wiklac, et. nd. 2. wideln, verwideln, verwideln, verfriden; — się, r. fich verwideln.
Wiklina -y, f. bot. das Rispengras.
Wikt -u, m. (wicht) die Kost, der Unterbalt.

Wiktnaly -ow, pl. Die Biftualten, Rebenemittel.

Wilcze -ecia, n. wilczek -czka, m. ein junges Bolfden.

Wilczura -y, f. bie Bilbichur, ber 2Bolfepelg.

Wir

606

Wilczy -a,-e, a. 1) Bolfs,; wilcze prawo, bas Bauftrecht; 2) bot. als: -y groch. ber Schneeflee, bie Lugerne; -y mlecz, bie Bolfemild (giftig); -y pieprz, ber Bolfs-pfeffer; -y bob, bie Igeletnofpe; -e lyko, ber Rellerhals, Geibelbaft. Wilczyca -y, f. bie Bolfin.

Wilczysko -a, n. 1) ber arme Bolf: 2) ber große, abicheuliche Bolf. Wilec -lca, m. v. powoj, bot. bie Binbe; - laksujący, Burgier. winde; - ogrodowy, die purpur-rothe Binbe.

Wilga -i, f. v. wywiolga, bie Bolb. amiel, ber Birol; auch wiwiolga. Wilgnac, st. nd. 2. wilgotnieć, 2. feucht merben. Wilgoc -i, f. bie Feuchtigfeit.

Wilgociomierz -a. m. oer Sygrometer, Benchtigfeitmeffer. Wilija -i, f. 1) ber Borabend eines

Rirdenfeftes; 2) bie Chriftnacht. Wilk -a,m. 1) ber Bolf; 2) bot. bas Bafferreis; 3) ber Rauber an ben Baumen, am Lichte; - morski, ber Baififd. Deerhecht; v. zarlok. Wilkolak -a. m. ber 2Babriut If.

Wilzyć, st. nd. 4. zwilzyć, dk. 4. anfeuchten, feucht machen.

Wilzyna -y, f. bot. bie Caubedel. Wina -y, f. bie Sould, Berfculbung.

Winda -y, f. bie Binbe, ein Bebezeug (ber Rrabn). lminben. Windowac, st. nd. 2. minten, auf-Winduga -i. f. ber Binbeort, 216. labeplas.

Winian -u. m. potazu, ber Bein-ftein; v. winnik.

Winiarka -i, f. 1) bie Beinhanblerin; 2) bie Bingerin Winiarnia -i, f. bie Beinbanblung. Winiarz -a, m. 1) ber Beinbanbler;

2) ber Binger; 3) Beingartner. Winien -nna. -e. a. foulbig, foulbig feienb.

Winko -a,n.d. ber liebe, gute Bein. Winnica -y, f. ber Beinberg, Bein-(Die Beinfultur. Winnictwo -a, n. ber Weinbau,

Winnik -a, m. v. winian potazu, ber Beinftein.

Winny -a, -e. a. 1) Beine; 2) foul. big; v. winien.

Wino -a, m. ber Bein; handel wina, bie Weinhandlung Winobranie -a, n. die Beinlefe.

Winobraniec -nea, m. ber Binger. Winobranka -i, f. bie Bingerin. Winogrod -u, m. ber Beingarten, Beinberg.

Winogrodnictwo -a, n. ber 2Beinbau, bie Beingartnerei,

Winogrodniczy -a, -e, a. 2Beingartner. Winogrodnik -a, m. ber Beingart-

Winogrono -a, n. bie Beintraube; wyciski z winogron, bie Beintraber, Beintrefter. [ben. Winogronowy -a, -e, a. Beintrau. Winorosi -i, f. v. latorosi winna, Die Beinrebe, Beinrante.

Winowajca -y, m. ber Schulbtge; Berbrecher, Diffethater. Winowaty -a, -e, a. fouls, foul-

big; v. winny. Winowka -i, f. 1) bie Beintonnes

2) die Beinbirne. Winsko -a, n. fclechter Dein. Winszować, st.ud.2 (czego) wůn-

ichen; v. zyczyć. Wiochna -y, f. ein Bauer., Lanb.

Dorfmabden. Wiolinista, v. skrzypek. Wiolonczelo, v. basetla.

Wionąć, et. dk. 2. jedntl. (einmal) anmeben; v. wiac. Wior -u, m. ber Gpan.

Wioseczka -i, f. d. bas Dorfchen. Wiosenny -a, -e, a. Fruhlings.

Wioska -i. f. d, bas Dorfden, ein fleines ganbgut. Ruberer. Wioslarz -a, m. ber Ruberfnecht, Wioslo -a, n. bas Ruber; wioslem robic, rubern.

Wioslowy 1) -a, -e, a. Ruber-2) anhat. m. ber Rubermeifter.

Wiosna -y, f. ber Brubling, bas Brubjabr, ber Beng. (Banbgut. Wioszczyna -y.f. ein elenbes Dorf, Wiotki -a, -ie, a. 1) follaff, follapp, weich; 2) leicht gearbeitet.

Wir -u. m. ber Birbel, BBaffermirbel. Strubel. felnb. Wirowaty -a. -e. a. mirbelig, freis Wirowy -a, -e. a. Strubel., Wirbel., Artis. fein. Wisiec, st. nd. 2. hangen, gebentt Wisielec -loa, m. 1) ber Gebentte; 2) ber Galgenfrid, Galgenbeb, Laugenichts.

Wisienka -i, f. d. v. wisnia, bot. bie Ririche, bie Frucht und ber Baum.

Wiskac, of. nd. 2. fuchen, laufen; v. iskac. Diineral. Wismut -u, m. ber Wismuth, ein Wismia -i, f. bot. 1) bie Kirfche; 2) ber Kirfchbaum.

Wisniak -u, m. ber Rirfdmein. Wisniowy -a, -e, a. -wo, ad. 1)

Rirfd.; 2) firfdfarbig. Wisny -a, -e, a. gabe, biegfam.

Wisz, Wiszar -u, m. bot. bas Sumpfgras, bagienka, fommen. Witac, of. nd. 1. grußen, bewill-Witka -i, f. v. wic, bie Gerte, fcblanke Ruthe. [Bifch.

Witlinek -nka, m. ber Bittling, ein Witryol -u, m. bas Bitriolol (kwas siarkowy).

Witwa, witwina -y. f. oot. Die Baffermeibe, Ilfer., Banb., Rorb.

Wiwat! i. pipat, es lebe!

Wizerunek -nku, m. 1) bas Bilb, Bilbniß; 2) bie Schilberung, Dar-ftellung. Wizoweć, st. nd. 2. vifiren, unter-Wizyta -y, f. v. odwiedziny, ber

Befuch. Wizytacya -l, f. bie Bifitation.

Wizytator -a, m. ber Bifitator, Repifor. Wlazd -u, m. bie Ginfabrt, ber Gin-

Wjechac, et. dk. 2. wjeżdzac, ud. ez. 1. bineinfahren, reiten. Wjezdny -a, -e, u. Ginfahrte.

Wkappá, st. dk. 2. wkapywać, nd. cz. 2. eintröpfein, hineinträufein. Wkładać, st. nd. 1. włożyć, dk. 4. 1) bineinfegon, sthun, sfecfen; 2) anteen, auffehen; 3) auferiegen, auflegen; 4) an erwas gewöhnen. Wklejać, st. nd. cz. 1. wklejić, dk. 3. einteinmen, eintleben,

Wklestose -i, f. 1) bie eingefallene Stelle; 2) eine rund ausgefohlte

Flace, runte Soblung, Concavitat. Wklęsłowypukły -a, -e, a. hobi-

erhaben, conver-eoncav. Wkiesly -a. -e. a. -lo, ad. 1) eingefallen; 2) hohl eingebogen, rund ausgehöhlt, coneav, Gohle.

Wklesnąć, st. dk. 2. (bohl) einfallen, nach innen einfinten. [boble, Wklesnienie -a, ust, n. bie Munb-

Wkoło, prp. ringsum, um. Wkopać, st. dk. 2. wkopywać, sd. cz. 2. eingraben.

Wkorzeniać, st. nd. 1. wkorzenić, dk.3. einwurzeln laffen; się. r. einwurzeln, tief Wurzel ichlagen.

Wkraczać, st. nd. 1. wkroczyć, dk 4. einruden, einfchreiten, einbringen.

Wkradač, st. nd. h. wkrašć, dk. 2. się, r. fich einstehlen, ein-, hereinschleichen. Wkrecać, st. nd. l. wkrecić, dk. 3.

einbreben, einfehranben; - sie, r. fich einbrangen, einfehleichen. Wkroten, ad. in Rurgem, turg.

Wkruszać, st. nd. 1. wkruszyć, dk. 4. cinbrodeln. Wkupne -ego, n. bas Ginfaufsgelb.

Wkupno -a, n. ber Ginfauf. Wkupować, st. nd. 2. wkupić, dk. 3. cinfaufen; - się, r. fid — Wkwaterować, st. dk. 2. cinquar-

tieren. Włącznó. at. nd. 1. włączyć, dk. 4. einfoliegen, einverleiben. Włącznic. ad. einfolieglich.

Właściwość -i, f. bie Gigenthumlichfeit. Właściwy -a, -e, a. -wie, ad. 1) eigenthumlich, eigentlich; 2) fompe-

eigenthumlich, eigentlich; 2) fompetent. [recht.

Właśnie, ad. eigentlich, gerabe, eben Własnoreczność -1, f. podpisu, bie eigenbancige Unterfdrift. 609

Wlasność -i, f. 1) bas Gigenthum; 2) Die Gigenicaft, Befcaffenbeit; v. przymiot. (lid). Wlasny -a, -e, a. eigen, eigenthum.

Wlatac, st. nd. 1. wlatywac, cz. 2. wleciec, dk. 2. 1) bineinfliegen; 2) ploblich ein-, bineinfallen, bereinfturgen.

Włazić, st. nd. 3. wleżć, dk. 2. binzinfriechen, bineingeben, binanf. friechen.

Wlec, v. włoczyć.

Wlepiac, st. nd. 1. wiepic, dk. 3. einfleben; - oczy w co, ren Blid unverwandt auf etwas beften, fic vergaffen. Wlewac, st. nd. 1. wlac, dk. 2.

1) bineingießen, eingießen; 2) einflogen. Wlochaciny -in, pl. f. bie gafern,

Bafern gemiffer Bemachfe. Wlochaty -a, -e, a. jaferig, raub,

haarig, jottia. Włoczega -i, 1) m. ein herumtreis

ber, Bagabonb, ganbftreicher; 2) f. bas Berumftreicher. Bagabonben. leben; 3) bot. bas Rolbenmoos. Wloczen -cznia, m. ber Bohrfiid.

Wloczka -i, f. 1) bas Eggen; 2) feine Stidwolle, bas 2Bollengarn. Włoczkowy -n, -e, a. Bollengarn. Wiocznia -i. f. vie Lange, ber Speer. Włóczyć, st. nd. 4. wlec, dk. 2. 1)

eggen; 2) fcbleppen, fcbleifen; 3) sie, r. fich berumtreiben.

Włoczydło -a, n. bot. v. wszawiec, gnidosz.

Wlodarz -a, m. ber Bogt, Deier. Wlogaciczna -y,f. per Spath, eine Sahmung ber Sinterfufe bee Bfer-

Epath. Włogawy -a, -e, a. gelahint rom Wlok -u. m. eine Art Dese, Gifch-

nebe. Wloka -i, f. eine Gufe Lanbes.

Wloki -ok, pl. bie Bflugfcleife. Włókienko -a, n. d. bas Sajerden.

Wlokno -a, d. 1) bie Safer; 2) bas Bemebe. Wlos -a, m. bas Gaar; o wlos, ad.

beinahe, um ein Saar.

Włość -i, f. bas lanbgut, bie Befigung. Dorfbewohner. Wloscianin -a, m. ber Landmann. Włościanka -i. f. bie Lanbfrau, Dorfbemobnerin.

Włoscianski -a, -ie, a. ganb. manne., bauerlich.

Włosek -ska, m. d. bas Barden. Wlosiany -a, -e, a. baren, von baar. baaria. Włosiasty -a. -e, a. baarartig, Włósie -in, n. bie Bferbebaare.

Wlosiennica -y, f. 1) bas Saarge-webe; 2) ein barenes Bughembe. Wlosisty -a, -e, a. haarig, voll baare.

Włoski -a, -ie, a italienifch, welfch; up. -i orzech, bie Ballnuß; -a kapusta, Belichfohl. formig. loskowaty -a, -e, a. Gaar, haar-

Wloszczyzna -y, f. bas Grungeug, bie Ruchengemachie. Wlot, ad. burtig, in aller Gile.

Włozyć, v. wkładać.

Wmaczać, st. nd. cz. 1. wmoczyć, dk. 4. einweichen, etwas ine Baffer legen; v. moczyć.

Wmawiac, st. ud. 1. wmowic, dk. 3. co w kogo, einem etwas einreben. Wmiatać, st. nd. 1. wmieść, dk. 2.

bineinfegen, .febren. Wmiescic, et. dk. 3. sie, r. Plas genug finben.

Wmieszac, et. dk. 1. einmifchen, bineinmifden; - sie, r. fic bagu-· binein., einmifden.

Wmurować, st. dk. 2, einmauern; v. murować. Wmuszać, st. nd. 1. wmusić, dk.

3. (etwas) bineingmangen, (jeman. ben bereinzugeben) notbigen. Wmykać, st. nd. 1. wemknąć, dk.

2. bineinicbieben; - sie, r. fich unvermertt einichleichen. Wnet, ad balb,gleich, aufber Stelle.

Wnetrze -a, n. bas Innere. Wnetrzności -i, pl. bie Gingemeine. Wniebowstapienie -ia. w. bie

Simmelfahrt (Chrifti). Wniebowzięcie -in, a bie Simmelfahrt (Maria).

Wnieść, v. wnosić. Wnijść, v. wchodzić.

612

Wnitscie -ia, n ber Gingang, bas

Gingeben; v. weiscie. Wniosek -sku. m. 1) ber Antrag; 2) ber Borichlag; 3) bie Folgerung;

ber Ochlug. Wnioskować, st. nd 2 folgern, ben Schluß, Die Rolgerung gieben,

Wniwecz, ad, ju nichte, in Richte; obrocic co w niwecz, ju Grnnbe

richten. Wnosic, st. nd. 3. wniesc, dk. 2. 1) bineintragen, bineinbringen; 2) antragen, porbringen, vorichlagen; - za kim, für jemanben eine gurbitte eintegen; 3) (z czego) folgern, dliegen.

Wnuczęta -at, pl. bie Entel (bei-

berlei Beidlechte). Wnuczka -i, f. bie Enfelin.

Wnuczy -a, -e, a. Gnfele. Wnuk -a, m ber Enfel.

Wobec, ad. allen jufammen, allem und jebem.

Woda -y. f. bas Baffer; - z woda plynge, Strom ab., pod woda, Strom aufmarte ichmimmen, fab. ren ; do wody, gur Erinfe , 2) wody. pd. ber Brunnen, Bejunbbrunnen, bas Bar; u wod, im Babe;

do wod, ine Bab. Wodezany -a, -e, a, Branntwein-. Wodka -i, f. 1) d. v. woda; 2) - pachnaca, bas Riechmaffer;

3) ber Branntwein. fren. Wodniee, et ud. 2. gu Baffer mer-Wodnik -a. m. 1) ber Rafte. ein Bogel; 2) ber Bafferfafer, Tauchfafer; 3) ber BBaffermann, ein

Sternbilb. Wodnisty -a. -e. a. 1) mafferig;

2) mafferreid. Wodny -a, -e, a. Baffer. Wodociag -agu, m. bie Baffer-

funft. BBafferteitung. Wodorod -u, m. ber Bafferftoff.

Wodotrysk -u.m. ber Springbrunnen; v. fontanna. Wodz -a, m. ber gubrer, Anführer.

Wodza -y, f. ber Bugel,

Wodzianka -l, f. Die BBafferfuppe, auch kapton Worlzie, st. ud.3. wieść, dk. 3. fub.

ren, beruinfubren, bin und ber.

Wolak -a, m, ber Rrieger, Rriegemann, Golbat.

Wojennośc -i, f. bas Kriegswefen. Wojenny -a. -e. a. Rriege. Wojewoda -y, m. ber Bojewobe.

Wojewodzki -a, -ie, a. 2Bojewobfcaft. imaite.

Wojeworiztwo -a, a. bie Bojemob. Wollok -u. m. 1) bie Bilgbede unter bein Gattel; 2) bas Bilgtud. Wojna -y, f. ter Rrieg; wp. - ko-

kosza, kurza, ter Rartoffel., Bubnerfrieg; - pismienna, ber geberfriea. Ifübren. Wojować, st. nd. 2, friegen, Rrieg Wojownik -a, m. ber Rriegemann,

Rrieasbelb. Wojowny -a, -e, a. friegerifd. ftreitbar; v. bitny.

Wojsko -a, n. bas Rriegebeer. Rriegevolt, bie Armee, bas Dilitar, beer.

Wojskowość -i f. 1) ter Dilitar, Rriegebienft; 2) ber Dilitarftanb. Wojskowy 1) -a, -e, a. Militare, Rriege., militarifc; 2) subet. m.

ber Golbat, Militar, bie Dilltarperfon. # E3654 Wojt -a, m. ber Bout.

Wojtostwo -a, n. bas Bontamt. Die Bonteftelle. Wokabula -y. f. bie Bocabel. Wol -u. m. 1) ber Dos; 2) ber Dummforf, Faullenger.

Woln -i. f. ber Bille; - ostatnia, ber lette Bille.

Wolac, st. nd. 1. rufen. Wolanie -ia, n. bas Rufen, Mus-Wolarnia -i, f. ber Dojenftall.

Wolarz -a, m. 1) ber Ochjentreiber; 2) bie Rropftaube. Wole -a, n. ber Rropf. gieben. Woled, st.nd. 2. lieber wollen, vor-

Wolek -lka, m. 1) ein junger Ochfe; 2) ber Rornwurin. Wolnieć, st. ud. 2. zwolnieć, dk. 2.

nachlaffen. Wolno, ad. 1) es ftebt frei, es ift erlaubt, man tarf; 2) langfain.

Wolnomysinose -i, f. ber Freifinn, Wolnomysiny -a, -e, a. -nie, ad. freifinnig.

Wolnosc -i, f. bie Freiheit; - druku, Die Breffreiheit.

Wolny -a, -e, a. -no, ad. 1) loder, frei; 2) langfam. Woloszka -i, f. ein furger Oberrod. Wolowina -v. f. bas Minhdeifo.

Wolowina -y, f. bae Rinbfleifd. Wolownia -i, f. v. wolarnia, ber Odjenftall.

Wolowy -a, -e, a. 1) Dofen; 2) -e oko, but. v. rumian polny. Woltyżer -a, m. cin Boltigeur.

Woltyżować, et. nd. 2. voltigiren. Womitować, et. ud. 2. brechen, fich úbergeben; v. zwracać.

Womity - ow, pl. bas Brechen, Erbrechen; lekarstwo na womity, Brechmittel.

Womitywa -y, f. bas Brechmittel. Wonia -i, f. ber Duft, Bohlgeruch. Wonnoso -i, f. bas Duften, ber Bohlgeruch. [chenb.

Wonny -a, -e, a. buftenb, moßtrie-Wonny -a, -e, a. buftenb, moßtrie-Wor-u, m. ber Sad; — skorzany. ber Schlauch. [Sädchen, Worek -rka, m. d. ber Beurel, bas Workolot -a, m. ber Flugbeutler, ein Säugethier.

Workoszczur -a, m. ber Magebentler, ein Saugethier.

Workowaty .a, -e, a. bentelartig. Workowy -a, -e, a. Bentels. Wosk -u, m. bas Bachs. [liren.

Woskować, st. nd. 2 michfen, po-Woskowany -a, -e, p. 1) gewichst politt; 2) Bache; -e plotno, Bacheleinwant.

Woskownik -a, m. ber Wachsarbeiter, Wachsbleicher. [sern. Woskowy -a, -e, a. Wachs-, wach-Woskowka -i, f. bie Wachsbaut. Woszczyny -yn, pl. bie Wesel, Gebre. das Roos.

Wotywa -y, f. eine gefungene Deffe. Woz -u, (a) m. ber Bagen; -

wozent, ju Bagen. Wozek -zku, m. d. ein Bagelchen, ein fleiner Bagen. Wozić, st. nd. 3. cz. wieźć, dk. jedntl. 2. 1) fübren (auf bem Ba-

jeclatt. 2. 1) führen (auf bem Bagen ober auf bem Schiffe); 2) fabren (au Bagen ober au Schiffe). Wozisko -a, n. ein elenber Bagen.

Wozisko -a, n. ein elenber Bagen. Woznica -y, m. ber guhrmann, Ruticher.

Wożny -ego, m. ber Berichtebote. Wozownia -i, f. bie Bagenremife, ber Schoppen. Wozownik -a, m. 1) ber Bagenbauer; 2) ber Bagenmeister. Wozowy, 1) -a, -e, a. Bugen, Kahr; np. poczta wozowa, bie Rabrpost; 2) sabst. ber Bagenaufseber.

Wynaioc, et. nd. cz. 1. vpnść, dk. 2. 1) wobinem fallen, hineinfallen; 2) einfallen, einbreden; inbringen; 3) einfallen, einbreden; inbringen; 3) einfallen, einbringen; 3) einfallen; dim Eugenbild); 4) einfallen; diw erlaßen; gerathen; 7) allen, pieten (won Barben); 8) fallen, fich ergießen. Wogjać, et. nd. 1. cz. wpojó, dk. wogjać, et. nd. 1. cz. wpojó, dk.

3. einprägen, einflößen. Wpakowac, et. dk. 2. einpaden, hineinftopfen; v. pakowac.

Wparować, st. dk. 2. hineintreiben, bereiningen.

Wpatrywać, st.nd. cz. 2. wpatrzeć, dk. 2. się r. 1) ben Blid morin ver-

tiefen, etmas recht genau betrachten; 2) fich vergaffen. Wpedzae, et. nd. 1. wpedzić, dk

3. hineinjagen, hineintreiben. Wpis -u, m. wpisanie -a, n. bie Einichreibung, Gintragung.

Wpisne, wpisowe -ego, n. bie Einschreibegebubren, tas Einschreibegelb.

Wpisywac, st. nd. 2. cz. wpisac, dk. 2. einschreiben;— się, r. iid,—. Wplatac, st. nd. 1. wplesc, dk. 2. einstechten.

Wplgtac, st. dk. 1. verwideln, verftriden; — sie, r. fich verftriden, fich zu tief einlaffen. Wplyw -u, m. ber Einfluß.

Wptywać, st. nd. 1. wptynać, st. 2. 1) hineinfließen, einstromen, einlaufen; 2) — na kogo, auf jemanben einwirten, Einfluß ausüben; 3) (do kasy) einlaufen, eincommen.

Wpogotowiu, ad. in Bereitschaft. Wpól, ad. balb, jur Salfte. Wpraszać, st. ad. 1. wprosić, dk. 3. bineinbitten; — się, r. fich ein-

betteln. Wprawa -y, f. bie Fertigfeit, Ginubung, Gelaufigfeit.

Wprawdzie, ad. amar. Wprawianie -a, się, n. bie Ginubung. Wprawiac, st. nd. 1. wprawic. dk. 3. 1) einfegen, einvaffen, einfaffen; - noge, einrenten; 2) - kogo w ambaras, einen in Berlegenheit bringen, einem etwas jugieben, etmas über ibn bringen; 3) - w zadziwienie, in Grftaunen feben; 4) wprawiać kogo do czego, einen einuben, burd Uebung jur Bertigfeit bringen, einschulen. Wprawność -i, f. bie erlangte fertigfeit, Beubtheit.

Wprawny -a, -e, a. eingeubt, fertig, geididt.

Wprezac, st.nd. 1. wprezyc, dk. 4. etwas Glaftifches einzwängen. Wprost, od. gerabe, gerabegu.

Wprowadzac, st. nd. 1. wprowadzic, dk. 3. einführen, bineinfub. ren, inftalliren; - sie,r. einziehen, eine Bobnung begieben.

Wprowadzenie -ia, n. bie Ginfüh. rung, Inftallation.

Wprządać, st. nd. 1. wprząść, dk. 2. bineinfpinnen.

Wprzegac, et. ad, 1. wprządz, dk. 2. einfpannen, bas 3och auflegen.

Wprzod, ad. querft, guvor. Wpuszczać, st. nd. 1. wpuścić, dk. 3. einlaffen, bineinlaffen.

Wpustne -ego, n. (za wpuszczenie) bas Ginlafgelb.

Wpychać, st. nd. 1. wepchnąć, dk. 2. bineinftoffen, bineinfteden. Wrab -cbu, m. (wreb) ber Solgferfesbar. fdlag.

Wracalny -a, -e, a. jurudfehrent, Wracac, at. nd. 1. wrocić, dk. 3. 1) jurudtebren, wieberfommen; 2) wiebergeben, gurudgeben, gurud. tellen.

Wrachowac, st. dk. 2. einrechnen. Wrastac, st. nd. 1. wrosnąc, dk. 2.

einmachfen. Wraz,ad. 1) fogleich, auf ber Stelle; 2) jugleich, fammt, auf einmal; 3) to mi wraz, bas past mir gut. Wrazac, st. nd. 1. wrazić, dk. 3.

1) bineinfteden, einbruden; 2) Ginbrud machen. Wrazenie -ia, n. ber Ginbrud.

Wrecz, ad. gerabeju, unummunben Wreozać, st.nd. 1. wręczyć, dk. 4. einbanbigen.

Wreczenie -ia, n. bie Ginbanbibolz. gung. Wrega -i, f. v. krzywulec, bas Rnie-

616

Wrobel . bla, m. ber Gperling, Spas.

Wrobli -a, -e, a. 1) Sperlings -: 2) - proso, bot. bas Blutgras; V.

nawrot Wrócić, v. wracać. Wrodzony -a, -e, p. angeboren.

Wrog -a, m. ber Beinb, Tobfeinb. Wrona -y, f. bie Rrabe; (ber gemeine Mann nennt fie: gapa). Wroni -ia, -ie, a. Rraben-; wronie

oko, v. kulczyba, bot. bas Rras benauge, bie Brechnuß.

Wroniec -nca, m. bot. ber Tannenbarlapp.

Wronka -i, f. bie Alpentrabe. Wrony -a, -e, a. v. kary, fcmara; n. p. -y kon, ein Rappe.

Wrosty -a, -e, p. eingemachfen. Wrota -ot. pl. bas Thor, ber Thor-

Wrotvez -u. m. bot. ber Rainfaren, bas Burmfraut.

Wrozba -y. f. bie Babrfagerei Mabrfagung, Borbebeutung. Wrozka -i, f. bie Babrfagerin. Wrozyć, st. nd. 4. mabrfagen, pro-

phezeihen. Wrozyk -a, m. ber Beibervogel. Wryc, st. dk. 4. einwühlen, binein-

graben; - sie, r. fich -. Wryty -a, -e, p. angebonnert, an-[garm. gewurzelt. Wrzask -u. m. bas Gefdrei, ber

Wrzaskliwy -a, -e, a. fchreienb, gellenb Wrzaskot -a, m. ber Trompetenvo-Wrzasnąć, st. dk. jedntl. 2. aufo

fdreien, einen Gorei thun. Wrzawa -y, f. bas Getofe, Getum-mel, Geraufc.

Wrzec, st nd. 2 1) fechen, fieben, braufen; 2) - na kogo, gegen jemanben losgieben, einem gu ichaben fuchen, ibn anfchmargen,

Wrzeciądz -a, m. bas Thurfettel, Borlegeeifen. Bild. Wrzecienica -y, f. bie Dafrele, ein Wrzeciennik -u, m. bot. bie Cber-

mura; v. dziewięcsił. Wrzeciono -a, n. 1) bie Spinbel, Spille; 2) bas Mühleifen; v. paprzyca. Wrzedzienica -y, f. ein fleines, of-

fenes Befdmur, eine Sibblafe. Wrzesien -snia, m. ber September,

Wrzesien - snia, m. ber September, Herbstward (Schreier, Wrzeszcz -a, m. ber Schreibals, Wrzeszczeć, st. nd. 2. schreien, aus

vollem Salfe. [bar. Wrzkomo, ad. jum Schein, fcein-Wrzod -u, m. bas Gefcmutr.

Wrzodowaciec, st.nd. 2. Gefchwure betommen.

Wrzodowaty -a, -e, a. gefchmurartig, eiterno, voll Wefchmure.

Wrzodowiec - wca, in. hot. bie Biefenraute; v rutka. Wrzodowy -a, -e, a. Gefchwur.

Wrzos -u, m. bot. 1) bas Saibefraut; 2) bas 3mmerfcon.

Wrzucać, st. nd. 1. wrzucić, dk. 3. binein-, bereinwerfen.

Wrzynać, st. nd. 1. werznąć, dk. 2. ein-, bineinschneiben.

Wsadzać, at nd. 1. wsadzle, dk.3. binein-, einfegen, auffegen, wobin

fegen.
Wschód -u, m. 1) ber Aufgang ber Sonne; 2) ber Morgen, Often;
np. wschód wielki, Rorb-Oft;
— maly, Suft-Oft; 3) pl. -dy, die

Treppe.

Wschodek -dka, m. d. eine Stufe ber Treppe.

Wschodni -la, -ie, 4, 1) Morgen-, Oft-, öflich; 2) morgenlanbich (orientalisch); 3) Sonnenaufgangs.
Wschodzić, 1. nd. 3. wzejść, dk.

Wschodzić, st. nd. 3. wzejść, dk. Wschodzisty -a, -e, a, -to, ad. in bie Sobe gebend, fteil.

Wscibiac, st. nd. 1. wscibic, dk. 3. einfteden, hineinfteden.

Wsilbski -ego, m. ber Nasewis. Wściekać, st. nd. 1. wściec, dk. 2. się, r. toll, rasenb werben, wuthen. Wścieklina, wścieklizna -y, f. bie Buth, Tollheit.

Wsciekly -a, -e, a. toll, muthenb,

rafenb. Wsiedec, st. nd. 1. wsiese, dk. 2. einsteigen, fich eine, bineine, auffeben, besteigen.

Wsikać, w. nd. 1. wsiknąć, dk. jedntl. 2. einsprinen. Wsisko -a, n. ein armfeliges Dorf.

Wskakiwać, st. nd. 2. cz. wskoczyć, dt. 4. herauf-, hinauf-, hineinfpringen-

Wskazówka -i, f. bie Anweifung, ber Bint.

Wskazywać, st. nd. 2. cz. wskazać, dk. 2. 1) anbuten, etwas zeigen; (na eco) binbenten, binweifen (auf etwas); 2) (kogo na śmierć) (jemanten zum Zobe) verurtheilen, perbammen.

Wskok, ad, flugs, in einem Sprunge, fcnell, bligfdnell, im Galepp. Wskorae, at. dk. 1. (etwas) ausrich-

ten, feinen 3med erreichen. Wskros, ad. burch und burch, burch Mart und Bein.

Wskrzeszae, st. nd. 1. wskrzesie, dk. 3. auferweden, mieber beleben, berftellen.

Wskrzesiciel -a. m. ber Erweder Beleber, Gerfieller. Wslawiac, d. nd. 1. cz. wslawic,

dk. 3. berühmt machen; — się, r. sich berühmt machen, berühmt werben. [fcblüpfen. Wellznac, st. dk. 2. się, r. binein-Wspak, sd. rudwarts, rudlings,

verfehrt. Wspanialomyslnosó -i, f. bie Grofimuth, ber Ebelmuth, bie Hochbergigfeit.

Wspanialomyslny -a, -e, a. großemuthig, ebelmuthig, bochherzig. Wspanialość -i, f. bie Bracht, herrlichfeit, bas Erhabene, Großeartige, bie Majeftat.

Wspanialy -a, -e, a, -le, ad prachtig, herrlich, erhaben, gropartig, majeftätisch, Wsparcie -la, n, bie Unterflühung. Wsparcie -la, n, bie Unterflühung. Wspierae, st. nd. 1, cz. wesprzec.

dk. 2. fluben, unterfluten. Wspinac, st. nd. 1. wspiąc, dk. 2. się, r. fich emporheben, fich bau-

men, auf bie Zeben treten. Wsplongé, st. dk. 2. auflobern, in Klammen aufgeben; v. splongé. Wspól, od. zufammen, mit einander, gemeinschaftlich. Wspólnik –a, m. ber Genosse, Con-

On Groups

Wspolny -a,-e, a.-nie, ad. gemein-fcaftlich.

Wspolubiegacz -a, m. ber Coneurrent, Dlitbemerber.

Wspolubieganie -ia, n bie Concurreng, gemeinschaftliche Bewer-

Wspomagac, et. nd. 1. wspomodz, dk. 2. unterftugen, aufhelfen, Gulfe

feiften.
Wspominać, st. nd. 1. wspomnieć,
dk. 2. erwinen, an etwas gebenfen,
erinnern.
(rung.
Wspomnienio -ia, n. bie Erinne-

Wspomożenie -ia, n. v. wspomożka -i, f. bie Gulfe, Unterflugung.

Werod, ad. mitren, unter.

Wśrubować, of. dk. 2. einfchrauben;

Wstawa -y, f. ber Sinus. Wstawać, st. nd. 1. cz. wstać, dk. 2. 1) auffteben; 2) zu Berge fteben

(wlosy). Wstawacz -u, m, bot, bie Sumpf. wurz, bie Serapie; v. Jarzuvionko. Wstawiac, st. nd. 1. cz. wstawić, d. 3. hineinftelin, hineinfteln, hereinftelien: (nogo) einrenten; (na co) einfeun: - sie r. za kim.

(na co) einsegen; — sie, r. za klin, fich für jemanben verwenden. Wstawienie -ia, n. bas hineinsegen: — sie, bas Berwenden, bie

Fürbitte. Wstążka -i, f. bas Band.

Wstecz, ad. jurud, rudmarte, rudlinge, verfebrt.

Wsteczność -i, f. bie Rūdgangigfeit, bie Reaetion, ber Arebegang. Wsteczny -a, -e, a. rūdgangig, re-

Wstega -i. f. 1) ein breites Banb; - orderowa, bas Orbensbanb; 2) ber Banbfifc.

Wstegarz -a, m. ber Banbmacher. Wstegowiec -wes.m.v.tasiemlec, soliter, ber Banbmurm.

Wstep -u. m. 1) ber Gintritt, Butritt, Intritt; 2) ber Gintebrort;

3) bie Ginleitung. Wstepne -ego, n. bas Gintritte.,

Antritte-Gele. Wsteppy -a.-e.a. -nie, ad. 1) Gin-

triffe, Intritts. Ginleitungs.;

wstępna środa, ber Afchermittwoch; 2) auffleigenb. Wstępować, sł. nd. 2. cz. wstąpić,

620

Nutgowac, 31. na. 2. ce. wuldpie, 4k.3. 1) eintreten, treten, einkehren; 2) auffteigen, auffahren (gen himmel); 3) (na tron) (den Thron) beftelgen.

Wstężeniec -nca, m. bot. bie Bolfsbohne; v. wilczy bób.

ABolfsbohne; v. wilczy bob. Wstręt -u, m. bie Abneigung, ber Biberwille. Wstrząsać, of. nd. 1. wstrząsnąć,

wstrząść, dk. 2. erfchüttern, aufrütteln, wankend machen. Wstrzemieżliwość -i, f. die Māgigfeit, Enthaltfamkeit; towarzystwo wstrzemieżliwości, der Mā-

şigfeite, Entbaltfamfeite Berein. Wstrzemlężliwy -a, -e, s. entbaltfam, maşig, zuruchaltenb. Wstrzymywac, st. nd. cz. 2

wstrzymad, dk. 1. jurudhalten, aufhalten, bemmen; - sie, r. fich entbalten.

Wstyd -u, m. bie Scham, Schanbe. Wstydllwose -i, f. bie Schambaftigfeit.

Wstydliwy -a, -e, s. schambaft. Wstydzić, st. ud. 3. sig, r. sich schamen.

Wsuwac, of. nd. 1. wsunge, dk. 2.
1) hineinschieben; 2) czapkę na
oczy, bie Duge tief über bie Augen
bruden; — się, r. fich hineinschleis

den. Wsypywac, st. nd. cz. 2. wsypac, dk. 2. hinein-, einschutten.

Wszak, ad. ja, boch, wohl, ja wohl. Wszakżo, ad. boch, gelt, nicht wahr? [Rrantheit. Wszączka -l, f. bie kaufefucht, eine

Wszarz -a, m. ein laufiger Kerl. Wszawiec -wca, m. bot. bas Laufefraut, Zirmet, Drebfraut.

Wszawieć, et. nd. 2. laufig werben, Laufe befommen. Wszawy -a., -e, a. laufig, voll

Răufe; wszawa ohoroba, v. wszączka. Wszczepiać, st.ud.1.cz.wszczepić, dk. 3. cinpfropfen, cinimpfen, cin-

feben, einpfiangen. Wazozynać, st. nd. 1. wazozać, db.

Owner Chagle

2. beginnen, anfangen; - sie, r. fich entfpinnen. Wszechmocność-i, f. bie Allmacht,

Wszechmocny -a, -e, a. -nie, ad. allmächtig.

Wszechmogący, 1) -a, -e, p. all-machtig; 2) subst. ber Allmachtige. Wszechwiadzca -y, m. ber 214maltenbe. (berrichaft.

Wszechwiadztwo -a, n. bie 211-Wszechnia -i, wszechnica -y, f. v. uniwersytet, bie Univerfitat,

Sodidule. beit. Wszechwiedza -y, f. bie Afmiffen-Wszędzie, wszędy, ad. überall, allenthalben, [gegenwart.

Wszędzieobeeność -i, f. bie III-Wszedzieobecny -a, -e, a. -nie, ad, allgegenmartig.

|banb. Wszelaki -a, -ic, a. allerlei, aller-Wszelako, ad. gleichwohl, beffen ungeachtet, bei alle bem.

Wszelki -a, -ie, a. jeber, alle. Wszem = wszystkim. pr. allen.

Wszerz, ad, in bie Breite. Wszeteczenstwo -a, n. bie lin-Bucht. Wszetecznica -y, f. ein unguchtiges

Wszetecznik -a, m. ein Unguchtilauchtig. Wszeteczny -a,-e.a. -nie, ad. un-

Wszoła -y, f. bie Bieblaus. Wszystek -tka, -o, a, 1) all, affe,

alles; wszyszy a wszyszy, alle inegefammt; 2) wszystkich matek ziele, bot. ber gomenfuß, Sinau.

Wszystko. 1) -iego, n. Alles, alle Dinge, bas All ; ze wszystkiem, ad. ganz, ganzlich; z tem wszystkiem. bei aile bem, inveffen, gleidwohl; 2) ad. alles, beftanoig, fortmabrend. Wszystkość -i, f. bie Allbeit.

Wszywać, st. nd. 1. cz. wszyć, dk. 4. einnaben.

Wtargnac, st. dk. 2 einbringen, fich mo einbrangen.

Wtedy, ad. bann, alsbann, bamals. Wtlaczac, st. nd. 1. wtloczyc, dk. 4. bineinbruden, einpreffen, einpragen.

Wtorek -rku, m. ber Dienftag. Wtorowac, et. nd. 2. begleiten. beim Gejang.

Wtory -a, -e, a. ber, bie bas ameite.

Wtrącać, st. nd. 1. wtrącić, dk. 3. bineinftogen, .merfen, einfteden :sie, r. fich einmijden, einmengen. Wtrząsać, st. nd. 1. wtrząsnąć, dk.

2. bineinftreuen. Wtykać, st. nd. 1. wetknać, dk. 2. bineinfteden, einfteden, fteden in.

an, auf etwas. Wtym, wtem, c. inbem, ba; np.

wiem nadszedl, ba fam er. Wuj -a, m. ber Onfel, Dheim; wujaszek, d. Dheims. Wujeczny -a, -e, a. Onfele. Wujenka -i. wujna -y, f. 1) bie Lante; 2) bie Frau bes Dheims. Wujostwo -a, n. ber Dheim, ober Ontel nebft feiner Gattin.

Wulkan -u, m. ein feuerfpeienber Berg, Bulfan.

Wy, pr. pl. ibr. Wy, eine ungertrennliche Bartitel:

aus., beraus., binaus., meg.; überhaupt bebeutet wy- eine Richtung nad Augen, Die Bollenbung einer Thatigfeit, j. B. wygubio, gang ausrotten, vertilgen; gang unb gar, von Grund aus u. f. w.

Wybaczać, st.nd. I. cz. wybaczyć, dk. 4. verzeiben, vergeben.

Wybadać, st. dk. 2. wybadywać. nd. cz. 1. ausforfden, erforiden. Wybadanie -ia, n. bie Ausforidung.

Wybajac, st. dk. 2. ausplaubern, ausplarperu; v. bajac. Wybawic, st. dk. 2, befreien, erlo.

fen; v. bawic. Wrlofer. Wybawiciel -a, m. ber Befreier, Wybawienie -ia, n. bit Erlofung, Befreiung. Wybebnie, et. dk. 3. austrommeln.

ausraufen; tuchtig burdprügeln. Wybesztać, et. dk. 1. orbentlich. tuchtig ausschelten.

Wybieg -u, m. bie Ausflucht. Wybiegac, .t. nd. 1. cz. wybiedz, dk. 2. berausgeben, beraustaufen, entgegengeben.

Wybieglose -1, f. bie Bertigfeit, Musfludte bervorzubringen. Wybiegly -a, -e. a. reich an Aus-

fluchten und Ranfen aller Urt. fclau, pfiffig; v. przebiegły.

Wybielec, st. dk. 2. gang weiß, bleich merben.

Wybielie, st. dk. 3. ausmeißen, bleichen, verginnen,

Wybierac. st. nd. 1. wybrac, dk, 2. 1) aus-, berausnehmen, ausmablen; 2) ansheben, eintreiben, erheben (podatki); 3) mablen, auserfeben; - sie, r. gdzie, fich wohin aufmaden; n. p. w podroz, fich jur Reife aufchiden; - sie, z czeni, etwas ju thun beabfichtigen: a tos sie wybral! ba bift bu que ange-Musmurf. fommen!

Wybierki -ow, pl. ber Musidus, Wybijac, st. nd. 1. wybic, dk. 3. 1) einfchlagen, ausftogen, ausbrechen; 2) pragen, auspragen, ichlagen; 3) (czein) ausschlagen, beichlagen (mit etwas); 4) ab., burdprügeln; 5) - sobie co z glowy, fich etmas aus bem Ginne fcblagen, etwas ju vergeffen fudien; 6) (olej) folagen; trzecia wybiła, es bat brei geichlagen, es ift brei Uhr; 7) (nogami) ben Tatt fola.

gen, inbem man mit ben Rugen ftampft; 8) - sie, na wolność, bie Greibeit erfampfen. Wybitność -i. f. bie Rraft bes Musbrude, ber Mustrud, Die Deutlich.

Wybitny -a, -e, a, -nic, ad, beutlid, flar, fraftig ausgebrudt; aus. Blaffe. geprägt.

Wybladlość -i, f. bie volltommene Wybladly -a, -e. p. blan, bleich. Wybłaknać, st. dk. 2. peridiegen.

Wybiednąć, st. dk. 2. erbleichen, verichießen; v. blednac. Wyboczyc, st. dk. 4. auf bie Seite

meiden, ausweichen, einen Geiten. meg einichlagen.

Wyboj -u, m, ein ausgefahrenes Boch guf ber Strafe. Wybor -u, m. 1) vie Babl, Mus-

mabl; 2) bas Musermabite, Auserlefene, Borguglichfte, ber Rern.

Wyborny -a, -e, a, -nie, ad, vertrefflich, vorzuglich, ausgezeichnet. Wybraniee -nca, m. 1) ber Musgebobene, berRefrut; 2) ber Erfohrene. Wybrnac, st. dk. 2. berausmathen, entrinnen.

Wybrukować, st. dk. 2, pflaftern; v. brukować. Wybrydnik -a, m. ber Roftverachter. Wybrydność i, f. 1) bie Tabelfucht;

2) Wemabltbeit. Wybrydny -a, -e, a. -nie, ad. 1)

tabelfuchtig, fdmer ju befriedigen; 2) foftverachtenb. Wybryk -u, m. bie Musichweifung;

Rapriole, ber Raptus. Wybrykać, of. nd. 1. wybryknąć, dk, 2 uber bie Schnur bauen, Ra. priolen maden, berumfdweifen. Wybrzeze -a, n. bie Bucht, ber

Meerbufen. Wybuch -u, m. ber Musbruch. Wybuchnac, st dk. 2, ausbrechen,

bervorplagen. Wybudować et. dk. 2. aufbauen; - sie, r. fich etwas aufbauen; v.

Wybujac, st. dk. 1. (zboże) úppia in bie Bobe fchiegen.

budować.

Wybujalość -i, f. 1) ber uprige Buchs, bie lleppigfeit; 2) bie Ausfdweifung. Wybujaly -a -e, p. 1) uppig; 2)

überfpannt, ereentrifd. Wyburczec, st. dk. 2. auffchelten. Wyc, st. nd. 4. benlen.

Wychedozye, st. dk. 4. rein puben, auspusen; v. chedozyć. Wychlystnąć, st. dk. 2. ausichlut-Wychod -u, m. 1) ber Musgang; 2) bie Ausgabe.

Wychodek -dka, m. ber Abtritt. Wychodowy -a, -e, a. Ansgangs. Wychodzca -y, m ber Musmanberer, Emigrant.

Wychodzić, st. nd. 3. wyjść, dk. 1) binausgeben, beraus-, ausgeben, beraustommen, fleigen, mobin geben; (na co) binaufgeben; 2) (włosy) ausgeben; (o farbach) porfciegen; v. wybiaknąć; (zegar) ablaufen; - z mody, aus ber Dobe fommen: 3) - na swoie. anf bas Geinige tommen: - dobrze na czem, gut fabren, bei etmas gut megfommen; - na co. etwas werben; - na dobre, gum Buten ausschlagen, einen guten Musgang nebmen; - na jedno, auf eine binauefommeng 4) abgehen, (zo szkoly); 5) zum Boridein tommen, ans Licht fommen, erforimen; (z kąd) herrühren, entfpringen, (prawda na wierzeh) an ben Tag fommen; 6) verbraucht werben.

Wychów -u, m. wychowek -wku, m. bie Bucht, Buzucht.

Wychowanica -y, wychowanka -i, f. 1) bie 3oglingin, Schulerin einer Anftalt; 2) bie Pflegetochter. Wychowanie -ia, n. bie Erziehung.

Wychowaniec -nca, m. 1) ber 30g. ling; 2) ber Bflegefohn,

Wychowywać, st. nd. 2. cz. wychować, st. 1. erzichen, auferzieben, bie nothige Pflege und Erziehung geben.

Wychudnąć, st. dk. 2. mager mer-

ben, abmagern.

Wychwalac, st. nd. 1. cz. wychwalic, dk. 3. preifen, lobpreifen, loben, rühmen, erheben. Wychwalanie -ia, n. bie Lobeser-

bebung.

Wychiwyt -u, m. bie Anferuhr. Wychylic, et. nd. 1. cz. wychylic, et. 3. 1) austeren (kielichy); 2) hinaussteden, beraussteden (glowe); — się, r. sich zeigen, sich beraussteden, sich beraussucen.

Wyciąg -ągú, m. ber Ausjug. Wyciągać, st. nd. I. wyciągnąć, dh. 2. 1) auszieben, berausjieben, bervorzieben; 2) ausrecien, aus-

bebnen.

Wycie -ia, n. bas Beulen, Gebeul. Wycieczka -i, f. 1) ber Ausfall; 2) Ansflug.

Wyciekać, st. nd. 1. wyciec, dk. 2. ausfließen, auslaufen, berausrin-

Wycieńczać, st. nd. 1. wycieńczyć, dk. 4. entfraften, erfdopfen. Wycieńczeć, st. dk. 2. erfdopft,

bunner werben, fich erichorfen. Wycierac, se nd. 1. cz. wytrzeć.

dk. 2.1) außereiben, außwischen, abwischen; 2) abnühen, abtragen (suknie),—cudze ketys, sich in ber Krembe herumtreiben, unter fremben Obbach wohnen mussen; kominy, bie Schornsteine fegen; sie, r. (fig.) fich abschleisen; niebo sig wyciera, es klart fich auf. Wycierpieć, st. dk. 2. ausstehen,

Wycierpiec, st. dk. 2. ausstehen, ausleiben, erbulben. Wycinac, st. nd. 1. cz. wyciąc, dk.

wycinae, st. na. 1. cz. wyciąc, as. 2.1 ausbauen, cegbauen, cegbauen, cewoj (bie Baume) fallen; (co w pień) alles nictermaden; 2) austacen, ansichneiten; 3) - wyciąć policzek, eine Obrieige geben.

Wycinek - nku, m. ber Ausschnitt (geometr.).

Wycisk -u, m. bas Auspreffen. Wyciskać, st. nd. 1. wycisnąć dk. 2. auspreffen, ausbrūden, erpreffen; (pięczęć) aufbrūden.

Wydwierk -u, m. bie Biercrei. Wydwierzac, st. nd. 1. sie, r. 1) fich gieren; 2) gang genan machen; genau, bie gur Uebertreibung machen

mollen.

Wydwierzanie -ia, n. bie Biererei, Grubelei. Wydzerpac, st. dk. 2. erfcopfen,

ausichopfen; v. ezerpac. Wyczesac, st. dk. 2. austammen;

Wyczos -u. m. ber Bechelflache.

Wyczyninć, st. nd. cz. 1. wyczynić, dk. 3. faubern, retnigen, tomern. Wyczyniec, bot. bie Dlaufegerfe, bad Zauform. Wyczysiec, dk. 3. retnigen, faubern. Wyczysze, d. st. 4. 1. wy. czyświe, dk. 3. retnigen, faubern. Myczytuć, st. dk. 1. wyczytywać, nd. cz. 2. bruch 2 fefe niwać erfab.

ren, heraustefen, lefen (etwas mo). Wydanie -ia, n. 1) bie Ausgabe, Austieferung; 2) bie Anflage. Wydarzac, st. nd cz. 1. wydarzyc,

.dk. 4. się, r. fid) ereignen. Wydatek -tku, m. bie Ausgabe, ber Aufwanb.

Wydatnose -l, f. 1) bas hervorflebende, bie hervorragung, bie Erbabenheit; 2) bas in bie Augen Kallende, hervorflechende.

Wydatny -a, -e, a. -nie, ad. 1) bervorragent, erhaben; 2) febr fichtbar, in bie Angen fallent.

Wydawać, st. ud. cz. 1. 2. wydać, dk. 1. 1) ausgeben, berausgeben, verausgaben; 2) (rozkaz) erlaffen, 627 ergeben laffen; (za maz) verbeirathen; (kogo) ausliefern; (dzielo) berausgeben; (kwit) ausftellen; (tajemnice) verrathen; (owoc) (Krudte) tragen; - sie, r. 1, fich verrathen, beraustommen, fich geigen, and Bicht fommen ; 2) fich ausnehmen; (za kim) nacharten, gleichen; wydaje mi sie, es fcheint,

fommt mir por. Wydawca -y, m. ber Berausgeber. Wydażać, st. nd. 1. wydażyć, dk. 4. etwas beftreiten fonnen, gleichen

Schritt balten; v. wydolac. Wydeptywać, st. nd. 2. cz. wy-

deptac, dk. 2. austreten.

Wyderek-rku, m. 1) ber Bieberfauf; 2) ber Diegbrauch von einem verpfanbeten Bute, bis gur Ruderftattung bes Unterpfanbes.

Wydetose -i. f. bie Boblung, bas Aufgeblafene.

Wydety -a,-e,p.aufgeblafen, hobl. Wydłubywać, st, nd. cz. 1. wydlubac, dk. jedntl. 2. heraustlauben.

Wydmuch -n. m. ein bem Binbe. bem Luftzuge ausgefester Drt. Wydmuchać, st. nd. 1. wydmu-

chiwac, cz. 1. wydmuchnąc, dk. 2. ausblafen, berausblafen.

Wydobywać, st. nd. 1. cz. wydobye, dk. 1) berauslangen, beraus. bringen, jum Borfchein bringen, berausgieben; 2) - sie, r. fich berausarbeiten, fich mit Daube los-

madien. Wydołać, st. nd 1. czemu, etwas beftreiten, einer Sache gewachfen fein, im Stanbe fein, etwas gu

Wydoskonalac, st. ud. 1. wydoskonalie, dk. 3. vervollfommnen:

- sie, r fich -Wydostać, st. dk. 2. wydostawać, nd. cz. 2. berausbefommen; - sie, r. lostommen, fic losmachen.

Wydra -y, f. bie Rifdotter. Wydrapać, st.dk 2. wydrapywać,

nd. cz. 1. ausfragen. Wydrazać, of. nd. 1. wydrazyć, dk.

4. ausboblen. Wydrazenie -ia, n. bie Schlung,

Musboblung.

Wydrazony -u, -e, p. ausgehöhlt, bobl; -a kula, eine Soblfugel. Wydrukować, st. dk. 2. bruden; v. drukowac.

Wydrwigrosz -a, m. ein Gelbausloder, Gelbichneiber. Wydrwie, st. dk. 3, abloden,

Wydrzyk -a, m. bie Raubmowe, ein

Wyduszać, st. nd. 1. wydusić, dk. 3. 1) alles ermurgen; 2) etwas erpreffen, berausbefommen.

Wydymać, st. nd. 1. wydać, dk. 2. aufblafen, burch Aufblafen aus-

bebnen : - sie, r. fich -W'vdzial -u, m. 1) bie Abtheilung; 2) Fafultat.

Wydziałowy -a. -e, a. 1) Abtheilunge .; 2) Fafultate. Wydziedziczać, st. nd. 1. wydzie-

dziczyć, dk. 4. enterben. Wydzielac, st. nd. 1. wydzielic, dk. 3. austbeilen, gutheilen.

Wydzierać, st. nd. 1. wydrzeć, dk. ausreißen, berausreißen, entreißen. Wydzierzawiać, st. nd. 1. wydzierzawie, dk. 3. verpachten, in Bacht geben.

Wydziubać, sł. dk. 2. wydziubywac, nd. cz. 1. aushaden, ausriden.

Wydziwiać, st. nd. 1. wydziwić, dk. 3. sie. r. fich fattfam munbern. Wydzwignąć, st. dk. 2. emporbeben, berausbeben, wieber aufrichten; - sie, r. fich aufbelfen, auf Die Beine belfen, fich erheben, auf. raffen.

Wyfutrować, st. dk. 2. ausfuttern, verfleiben.

Wygadywać, st. nd. 2. cz. wygadac. dt. 1. ausplappern, ausidmagen; - sie, r. fich ausbruden, fich fattfam ausreben.

Wygadzać, st. nd. 1. wygodzić, dk. 3. komu czem, eine Wefälligfeit erweisen, jemanbem aus einer Berlegenheit helfen.

Wyganiac, st. nd. 1. wygnac, dk. 3. wygonic, 3. beraustreiben, sjagen. Wygarniac, st. nd. 1. wygarnąc, dk. 2. berausicharren. Wygasnąć, st. dk. 2. erlofchen, aus629

Wygaszać, of. nd. 1. wygasić, dk. 3. auslofchen, Wyginac, st. nd. 1. wygiąc, dk. 2. frumm biegen, ausbiegen; - się, r. fich biegen, fich biegen unb fdmiegen.

Wyginge, st. dk. 2. verfdminten. umtommen, ganglich (eines nach bem anbern) verloren geben; v. gi-

nąė. Wyglądać, st. nd. 1. wyjrzeć, dk. 2. 1) ausfeben, berausjeben, binausieben; (z kad) bervorragen, berporfcheinen; 2) (ozego) entgegen.

feben, erfeben. Wygladzac, of. nd. 1. wygladzic, dh. 3. 1) glatt machen, glatten, ausglatten; 2) ausrotten, vertilgen. Wygledy -ow, pl. v. okna, ble

Dachfenfter. Wyglodnieć, st. dk. 2. hungrig werben, tuchtig bungern. Wyglodzic, st. dk. 3. (kogo) aus-

bungern; v. glodzic. Wygmatwac, of dk. 1. aus bem

Bemifche berausbringen. Wygmerac, et. dk. 1. berauspulen. berausflanben. |bas Gril. Wygnanie -ia, n. bie Berbannung, Wygnaniec-nca, m. ber Berbannte. Wygnic, et. dk. 3. ausfaulen, gang

verfaulen. Wygnietać, st. nd. 1. wygnieść, dk. 2. ausfneten.

Wygniotki -ow, pl. bie Ereber, Trefter, Drufen. Nygnoic, et. dk. 3. ben Ader gut

bungen, miften; v. gnoie. Wygoda -y, f. bie Bequemlichfeit.

Gemachlichfeit. Wygodnik -a, m. ber Schlafrod: v. slafrok. Wvgodnis -ia, m. einer, ber gern

bequem, gemachlich lebt. Wygodny -a, -e, a. -nie, ad. bequem, gemachlich.

Wygoic, st. dk. 3. ausheilen; - sie, r. beil werben; v. goic.

Wygolić, st. dk. 3. abrafiren, fabl fcheren; v. golicfreg. Wygon -u, m. bie Trift, ber Bieb. Wygonica -y, wygonka -i, f. bie

lette Beetfurche. Wygonowy -a, -e, a. Triften-,

Wygórować, st. dk. 2. fich empore fdmingen, ben bochften Gipfel erreichen, culminiren. Wygospodarować, st. dk. 2. aus-

wirthichaften. Wygotować, et. dk. 2. 1) austochen laffen; 2) ausfertigen.

Wygrabic, st. dk. 3. berausharten; v. grabić

Wygramolić, st. dk. 3. się, r. flo

berausarbeiten. Wygrana -ej, f. ber Sieg, bie gewonnene Schlacht. Wygrodzić, st. dk. 3. wygradzać,

nd. 1. burch einen Baun etwas abfoliegen, abgaunen, umgaunen. Wygrywać, st. nd. 1. cz. wygrać,

dk. 1. 1) gewinnen, abgewinnens 2) auf irgend einem Infirumente fpielen (allerbanb Stude). Wygryzać, st. nd. 1. wygryżć, dk.

2. berausbeißen, ausfreffen, Wygrzebywać, st. nd. cz. 2. wygrzebac, dk. 2. ausgraben, berausfdarren, bervorgraben.

Wygrzewać, st nd.cz. 1. wygrzać, dk. 2. burdmarmen, ausmarmen; - sie, r. fich marmen, ermarmen. Wygrzmocić, st. dk. 3. tudtia burde

rrugein, burchmalten. Wygubiac, st. nd. cz. 1. wygubió, dh. 3. ausrotten, vertilgen.

Wyguhienie -a, n. bie Ausrottung. Bertilgung. Wyguzdrać, et. dk. 1. się, r. nach

vielem (langem) Baubern, (3. 28. beim Anfleiten u. bal.); enblich ferrig merben, enblich von ber Stelle fommen.

Wygwizdne, et. dk. 1. auspfeifen. Wygzić, et. dk. 3. (kogo) jemanben burd Reden verjagen, vertreiben. tum Beageben nothigen. Wyimek -mku, m. ber Musjug.

Wyjąć, v. wyjmować. Wyjadać, st. nd. cz. 1. wyjość, dk. 2. auseffen.

Wyjąknąć, st. dk. 2. ausftottern. ftotternb berausbringen. Wyjaśniac, st. nd. 1. cz. wyjaśnić.

dh. 3. Muffdlus geben, aufflaren, aufheitern, aufhellen; - sie, r. fic aufflaren, licht merben.

Wyjawiac, st. nd. 1. cz. wyjawic, dk. 3. enthullen, entbeden, an ben Lag bringen.

Wyjazd -u, m. bie Ausfahrt, Abreife, Abfahrt.

Wyjazdowy -a, -e, a. Abfahrte. Wyjec -yjea, m. ber Brullaffe.

Wyjednac, st. dk. 1. (komu co), (einem etwas) auswirfen, verichaffen.

Wyjeżdzać, et. nd. 1. wyjechać, dk. 2. 1) abreisen, ausfahren, austrien; 2) z czen, ctwas austrien; 2) z czen, ctwas austriens, ausfaktor, ausfaktor, etwas simmer im Munde führen, sich mit etwas producten.

Wyjmować, st. nd. 1. wyjąć, dk. 2. berausnehmen, ausnehmen.

Wyjscie -ia, n. ber Ausgang, bas Ausgeben. (Wicke, Dicke, Wyka -y, f. v. wika, bot, bie Wykadzac, st. ud. 1. cz. wykadzic,

dk. 3. ausrauchern. Wykapac, st. dk. 2. tropfenweife

auslaufen. Wykapać, st. dk. 2. baben; - sie, r.

fid bateu; v. kapac. Wykarczować, st. dk. 2. austoben; v. karczować.

Wykarinić, st. dk. 3. auffüttern, aufgieben, großsaugen. Macweis. Wykaz -u, m. die Nacweisung, der Wykazywać, st. nd. 2. cz. wykażoć. dk. 2. nacweisen, erweisen.

Wykierować, st. dk. 2. kogo na co, jemanben zu etwas machen; — się, na co. etwas werben.

Wyklad -u, m. 1) bie Auslegung;

2) ber Bortrag. Wykładać, st. nd. 1. wylożyć, dk.

4. auslegen; erflaren; bortragen. Wykładanie -ia, n. bie Auslegung, Wykładnik -a, m. ber Erponent (arithm.).

Wyklarować, st. dk. 2. abflaren, flar machen; - sie, r. flar werben; fich flaren.

Wykleić, st. dk. 3. austleben; ausleimen; v. kloić.

Wyklinac.st. nd 1. wykląc, dk. 2. in ben Bann thun, bannen. Wykluczać, st. nd. 1. wykluczyć, dk. 4. ausialicen, ausiosen.
Wykluwać, st. nd. 1. wykluć, dk.

2 ausniden, aussteden; - sie, r.fich burch Biden und Stechen hervorarbeiten, (2 jaja).
Wykonanie -ia, n. bie Ausführung,

Bollziehung, Bollftredung; Die Exefution. Wykonawca -y, m. ber Bollzieher

Mollftreder, Grefutor. Wykonawczy -a, -e, a vollgiebend, vollftredend, erefutiv; wladza

wykonawoża, bie vollgiebenbe Wemait. Wykonczać, sł. nd. 1. wykonczyć, dk. 4. vollenben, beenbigen.

Wykonczenie -ia, n. bie Bollenbung, Beenbigung. Wykonywać, st. nd. 1. cz. wykonać. dk. 1. vollgieben, vollstreden,

ausführen; przysiege, (ben Gib) leiften. Wykopywać, st. nd. 2. cz. wyko-

Wykopywać, st. nd. 2. cz. wykopać, dk. 2. ausgraben. Wykorzeniać, st. nd. 1. wykorzenić,

dk. 3. ausrotten. Wykosztować, st. dk. 2. się, r. alles worauf verwenden, fich viel Unto-

ften maden. Wykpac, se. dk. 2. heruntermaden, ausichelten; v. kpac.

Wykpic, et. dk. 3. aus., abloden. Wykpigrosz-a, m. v. wydrwigrosz, ber Gelbausloder.

Wykraczać, et. nd. 1. cz. wykroczyć, dk. 4. überfdreiten, über-

treten. Wykradać, st. nd. 1. cz. wykraść, dk 2. wegfteblen, entjubren.

Wykrawać, st. nd 1. wykrolć, dk. 3. ausschen, berausschnichen. Wykręcać, st. nd. 1. wykręcić, dk. 3. ausbrehen, berausbrehen, berausbrehen, berausbrehen, berausbrehen, berausbrehen, perausbrehen, perausbrehen, perausbrehen, berausbrehen,

Wykreslac, et. nd. 1. cz. wykreslic, dk. 3. ausstreichen.

Wykret -u, m. bie Ausflucht, Dreberei, Schwinbelei.

Wykretarstwo -a, n. ble Dreherei, ber Schwinbelgeist. Jeung. Wykroczenie -ia, n. bie llebertre-

Wykroj -u, m. ber Musichnitt. Wykruszac, et. nd. 1. wykruszyć,

dk. 4. ausreiben, anstornen.

Wykrywać, st. nd. 1. wykryć, dk. 4. entbeden, aufbeden. Wykrztusić st. dk. 3. berausmur.

gen, berausftottern. Wykrzyk -u, m. bas Freubenge-

fdrei, ber Ausruf. Wykrzykać, st. nd. 1. wykrzyczeć,

dk. 2. 1) ausichelten; 2) cq, burch vieles Schreien erlangen; er-, aus-

fd reien. Wykrzykiwać, st. nd. 1. cz. wy-krzyknąć, dk. 2. ausrufen, jaudo

gen, larmen. Wykrzyknik -a, m. 1) bie Interjettion; 2) bas Ausrufungezeichen.

Wykrzywiać, st. nd. 1. wykrzywić, dk. 3. verbreben, frumm biegen, ichief machen; ichief geben, treten;

(boty). Wyksztalcie, ot, dk. 3. ausbilben: -

sie, r. fic.

Wykupować, st. nd. 2. cz. wykupic, dk. 3. 1) austaufen, lostaufen; 2) alles nach und nach wegtaufen. Wykurzać, st. nd. 1. wykurzyć, dk. 4. vertreiben; berausjagen, beraus-

treiben. Wykwint -u. m. bie Biererei, ber übertriebene Bus, überfeine Befdmad.

Wykwintność -i, f. bie Biererei, Affettation, Uebertreibung, Befuchtheit.

Wykwintny -a, -e, a, -nie, ad. affettirt, gefucht, gefüuftelt, übertrieben, lederhaft.

Wylać, v. wylewać.

Wylączne, st. nd. 1, wylączyć, dk. 4. ausichliegen.

Wylaczny -a, -e, a, -nie, ad. ausichließlich.

Wyladniec, dk, 2. bubich merben. Wyladować, st. dk. 2. lanben; v. ladować.

Wylamywać, st. nd. 2, cz. wyłamac, dk. 2. ausbrechen, erbrechen, aufbrechen, fprengen; - sie, r. fich loszumaden fuchen.

Wylanie -ia, n. (sie) 1) bas Mus. gießen; 2) bie Singebung, Auforfe-

rung.

Wylany -a, -e, p. bingegeben, fich får jemanb aufopfernb.

Wylatac, st.nd. 1. wylatywac, st.nd. 2. wyleciec, dk. 2. ausfliegen. Wylazic, st. nd. 3, wyleżc, dk. 2.

beraus, bervortriechen.
Wylegac, st. nd. 1. wylezec, dk.
2. się. 1) abliegen, bie geborige Beit liegen, (vom unreifen Dbfte); 2) fich fatt liegen.

Wyleknąc, st. dk. 2. się, r. febr erichreden; v. lekac sie.

Wyleniec, st. dk. 2. bie Rebern, bie Saut, Die Sagre perlieren, pper ab. legen.

Wylew -u, m, 1) bas Ergiegen, ber Grauß; (rzeki) bas Austreten, bie Heberfcweinmung; 2) v. odlew, wezbranie morza, bie Fluth.

Wylewać, st. nd, 1, cz. wylać, dk, 2 1) ausgießen, austreten; 2) ausfcutten, ergiegen; - sie, r. fich erqiegen; - dla kogo, fich fur iemanb bingeben, aufopfern.

Wylezeć sle, v. wylegae. Wylgac, st. dk 1. się, r. fic berauslingen, fich burch Lugen beraushelfen.

Wyliczać, st. dk. 1. cz. wyliczyć, dk. 4. aufgablen.

Wylinlec, st. dk. 2. fich haaren, maufen, bauten; v. linieo. Wylizac, st. dk. 2. ausleden; v. lizac.

Batte. Wylog -u, n. ber Aufichlag, bie Wyloic, st. dk. 3. komu skore, einem bas gell ausgerben. Wylom -u, m. bie Brefche.

Wylonic, st. dk. 3. an's Licht forbern, ju Tage forbern. Wylot -u, m. 1) ber Ausflug; 2) bie Danbung ber Ranone; 3) bie gefclisten Mermel; 4) na wylot, ad.

burd und burd. Wylowic, st. dk. 3. berausfifden, herausfangen; v. lowic. Wylub' -iu, m. bot. bas Bilgfraut.

Wyludniac, st. nd. 1. wyludnić. dk. 3. entvelfern. Wyludzać, st.nd. 1. cz. wyludzić, dk. 3. ablođen, abfdminreln.

Wylupywac, st. nd. 2. cz. wylu-

pac. dk. 2. aushulfen, ausichalen, ausflauben.

Wyłuszczać, st. nd. 1, wyluszczyć, dk 4. 1) ausbulfen, ausichalen; 2)

auseinanberfegen, erörtern. Wyluszczak -a, m. eine gang reife

Nug. Wylysiec, of. dk, 2, gang fabl wer-

ben; v. lysiec. Wymacac, et. dk. 1. herausfühlen; burch gublen etwas finben

berausbringen, entbeden; v. IIIacać.

Wymaczać, st. dk. 2. austunfen. Wymagac, st. nd, 1, wymódz, dk,2, (czego od kogo, po kim), nade brudlich verlangen, forbern; er-

zwingen. Wymarcie -ia, n. bas Ausfterben. Wymarzać, st. nd. 1. wymarznać,

dk. 2. ausfrieren.

Wymawiać, st. nd. 1. wymówić, dk. 3. 1) ausiprechen; 2) (komu co), jemanbem etmae porhalten; 3) (sobie co), fich etwas ausbebingen ; - sie, r. fich enticulbigen.

Wymazywać, st. nd. 2. cz. wymaezac. dk. 2 austofchen, ausftrei. den, auswischen.

Wymeczyć, st. dk, 4. febr martern, qualen; burch Dlartern etwas berausbringen; - sie, r. fich abmu. ben, abmatten.

Wymiana -y, f. ber Mustaufch, ber Taufch.

Wymiar -u, m. 1) bas Musmeffen, bie Dimenfion; 2) (sprawiedliwosei), bie Banbhabung.

Wymiarkować, st. dk. 2. abmerten, ermenen, (abmeffen).

Wyniatac, st. nd. 1. cz. wymieść. dk. 2. ausfegen, ausfehren.

Wymie -enia, n. bas Guter, Rub. euter. Wymieniac, st. nd. 1. cz. wymie-

nie, dk. 3. 1) austaufmen; 2) benennen, nambaft maden, ermab.

Wymieniony -a, -e, p. genannt, ermahnt, gebacht.

Wymierac, st. nd. 1. oz. wymrzec, dk. 2 ausiterben.

Wynnierny -a, -e, a. -nie, ad. 1) ausmegbar; 2) Ausmeffungs., ausgemeffen.

Wymierzać, st. nd. 1. cz. wymie-

Wvm rzyć, dk. 4. 1) ausmeffen, abmeffen; 2) genau bingielen: 3) kure, beffrafen; 4) - sie, z ezem, bas rechte Daag treffen, baben, (beim Bermeffen).

Wymierzwiać, st. nd. 1. cz. wy-mierzwic, dk. 3. gut bungen, mi-

ften; v. mierzwie Wymieszac, st. dk. 1. gehörig umrubren, burcheinanber rubren; v. mieszac.

Wymijać, st. nd. 1. cz. wyminąć, dk. 2. ausmeichen. Wymiot -u. m. 1) bas Rebricht, bas

Gemulle; v. smiecie; 2) ber 2146. murf eines Berges; 3) pt. wymioty, bas Erbrechen. Wymlot -u, m. ber Ausbrufch.

Wymłodnieć, st. dk, 2 jung merben: v. mlodnieć.

Wymoczek -czka, m. ba63nfuftonsthierden, Mufgugthierden. Wymoczyć, st. dk. 4. auemaffern. aut burchmeichen laffen; v. mo-

czyć. Wymodlić, dk. 3. v. wyprosić, erbeten, erfieben; v. modlic.

Wymoknąć, st. dk. 2. burdweicht werben, burdweichen; v. moknac, Wymordować, st. dk. 2. alles ermorben, burch Morben ausrotten;

v. mordować. Wymorzyć, et. dk. 4. lange bungern laffen, aushungern laffen; v. morzve.

Wymowa -y, f. 1) bie Musiprache; 2) bie Beredfamteit. Wymowka -i, f. bie Huerebe, Mus-

flucht, Entidulbigung. Wymownose -i, f. bie Berebfamfeit; v. wymowa. Wymowny -a, -e, a. -nie, ad. be-Wyniurować, st. dk. 2. aut., auf.

mauern; v. niurowa c. Wymus -u, m. (wymuszenie). bas Ergwingen, Abbringen, bie Grpreffung.

Wymuskać, st. dk. 1. wymusnać. dk. 2. glatt ftreichen; - sie, r. fic berauspupen, foniegeln.

Wymuszać, st. nd. 1. cz. wymusic, dk. 3. 1) abzwingen, abbringen, abnothigen, erbreffen, berauszmangen; 2) affectiren.

Wym

Wymuszony -a, -e, p. erzwungen, gezwungen, affeetirt.

Wymykać, st. ud. 1. cz. wymknąć, dk. 2. berausruden, berausichieben; - sie, r. entidlupfen, fich babon maden.

Wymydiac, st. nd. I. wymydlic, dk. 3. mit Geife ausichmieren. Wymyst -u, m. 1) bie Grbichtung,

ber Ginfall; 2) etmas Ausgebachtes. Wymysiac, st. ud. 1. cz. wyniy-slie, dk. 3. 1) ausbenten, erfinnen; 2) erbichten; 3) tabelfuchtig, mab. lerifd, Roftverachter fein; 4) (nad kim) fein Muthlein fühlen.

Wyniysiny -a, -e, a. mablerifd, tabeljudtig, gemabit.

Wyniywac, st nd. 1. cz. wymyć, dk. 4 auswafden, ausspulen.

Wynagradzać, st. nd. 1. cz. wyna grodzic, dh. 3. entichabigen, erfeBen.

Wynagrodzenie -ia, n. bie Entfcabigung, ber Griat.

Wynajdywać, st. nd. 2 wynależć. dk. 2 ausfindig machen, auffuchen, auffinden, erfinden, aus-, ermittein. Wynajmować, A. nd. 2. wynając, dk. 2. vermiethen.

Wynajecie -ia, n. bie Bermiethung. Wynalazca -y, m. ber Granber.

Wynalazek -zku, m. bie Grfindung. Wynedzac, st. nd. 1. cz. wynedzic, 3. dk. burch Dloth und Glend fraftlos maden, ausmergeln.

Wynędznieć, st. dk. 2. elenb merben, verfummern, gang beruntertommen.

Wyniesienie -ia, n. bie Erhebung, Grbabenbeit.

Wynikac, st. nd. 1. wyniknąć, dk. 2. 1) entfpringen, entfteben; 2) berporgeben, poraus folgen.

Wynioslose -i, f. 1) bie Grhobung, Erhabenheit; 2) ber Sochmuth; Die Sochherzigfeit.

Wyniosty -a, -e, a. 1) erhaben; 2) bodmutbig.

Wyniszczać, et. nd. 1, wyniszczyć, dk. 4. vernichten, ausrotten.

Wyniszozéc, st. dk. 2 vernichtet werben, verschwinden; frepiren, ausfterben, (bydlo).

Wyniszczenie -ia, n. bie Berniche tung; ("p. ciala), Die Auszehrung. Wynosic, At. nd. 3. cz. wyniesc, dk. 2. 1) beraue, binauetragen; 2) febr rubmen, loben, erheben; sie, r. 1) (z kad), fic baron maden, fich aus bem Staube machen; 2) bodmuthig, ftolg fein.

Wynurzac, at. nd. 1. wynurzyć, dk. 4. beraus-, bervorfteden, auftauden, an's Tageslicht bringen, an's Licht bringen; - sie, r. 1) an's Licht tommen, befannt werben; 2) koneu, gegen jemanten fein Berg ausichutten, feine Wefühle unb Bebanfen ausbruden.

Wyobrażać, st. nd. 1. wyobrazić, dk. 3. barftellen, porftellen.

Wyobrażenie -ia, n. bie Darftel. lung, Borftellung. |fraft Wyobraznia -i, f. bie Ginbilbungs. Wyorywać, st. nd. 1. cz. wyorac. dk. 2. auspflugen.

Wyostrzyć, dk. 4. icharf machen, ichleifen.

Wypaczyć, st. dk. 4. się, r. fich frumm merfen; v. paczyć się. Wypadac, et. nd. 1. cz. wypaść, wypadnąć, dk. 2. 1) ausfallen, ber ausfallen; 2) berrorfturgen, einen Ausfall machen; 3) na co, morauf binaustommen, auf etmas binaus. tommen: (z pamieci) entwijden, bem Gebachtniß entfallen; wypada z tad, baraus folgt, ergiebt fich.

Wypadek -dku. m. 1) bas Ergeb. niB; 2) ber Borfall.

Wypaiać, st. nd. 1. cz. wypaiić, dk. 3. 1) ausbrennen, (koniowi ceche) cinbrennen; (cegly, garnki,) brennen; gang aufbrennen; 2) abfeuern, abidiegen, losichiegen; 3) fajke tytuniu, ausrauchen; mowe, eine fraftige Rebe balten. Wypałaszować, st. dk. 2. 1) mit bem Gabel geborig burchfuchteln; 2) gang rein aufeffen, bie Schuffeln

leeren; v. spalaszować. Wyparac, st. nd. 1. cz. wyproc, dk. 2 auftrennen.

Wyparować, st. dk. 2. 1) ausbampfen, verbunften; 2) auspariren verbrangen; beraustreiben.

Wyp Wyparowanie -ia, n. bie Ausbun-

flung. Wyparskać, st. nd. 1. wyparsknąć, dk. 2. 1) aus ber Dabt geben, auftrenuen; 2) auspruften, ausrau.

frern. Wyparzać, st. nd. 1. cz. wypa-

rzyć, dk. 4. ausbrüben. Wypasać, st. nd. 1. cz. wypość, dk. 2. 1) abweiben, abbuten; 2) fett

maften, ausmaften. Wypatrywać, st. nd. 2, cz. wypatrzec, dk. 2. auserfeben, ausfpaben; sobie oczy, fich bie Augen ausfeben.

Wypędzać, sł. nd. 1. wypędzić, dk, 3. beraustreiben, .jagen, megtreiben.

Wypelniac, st. nd. 1. cz. wypelnic, dk. 3. 1) erfullen; 2) ausleeren. Wypelnienie -ia, n. 1) bie Erfullung; 2) bas Musleeren.

Wypickać, st. nd. 1, cz. wypiec, dk. 2. 1) gut ausbaden; 2) Brot

jum Berfauf baden.

Wypielegnować, st. dk. 2. groß gieben, aufergieben; v. pielegnowac. Wypierac, st. nd 1.cz. 1) wyprzec, dk. 2. berausbrangen; 2) dk. wyprac, rein mafchen, auswaschen. Wypierzyc, st. dk. 4. np. wiatrak, Die Binomublenflugel berausneb. men; - sie, bie gebern verlieren. Wypietnować, st. dk. 2. ein Beiden einbrennen, branbmarten. Wypior -a, m. ein flügger Bogel; v. pierzak.

Wypitować, st. dk. 2. ausfeilen.

Wypinać, st. nd. 1. wypiąć, dk. 2. berausreden, berausfpannen, ausreden ; - sie, r. bervorfteben, berausfteben.

Wypis -u, m. ber Musjug aus irgent einer Schrift.

Wypisywać, st. nd. 2. cz. wypisac, dk. 2. ausichreiben, abichreiben; - sie, 1) umftanblich befdreiben, fich im Schreiben üben; 2) fich fdriftlich ausbruden, fdreiben; dobrze, einen guten Stul haben, aut fdreiben.

Wypłacać, st. nd. 1. cz. wypłacić, dk. 3. 1) ausgahlen; 2) abzahlen.

Wyplata -y, f. 1) bie Muszahlung; 2) Abjablung.

Wypłakac, sł. dk 2. ausmeinen; v. plakać.

Wypiatac, st. dk. 1. berauswideln, losmachen; - sie, r. fich -Wypłatny -a, -e, a, auszahlbar,

Muszablungs. Wyplec, st. dk. 2. rein ausfaten;

v. pleć. Wypleniac, st. nd. 1. cz. wyple-

nic, dk. 3. ausrotten. Wypłowiec, st. dk. 2. fahl merben, perichiegen.

Wypluwać, st. nd. 1. wypluć, dk. 2. ausipuden, ausipeien. Wyptyw -u, m. ber Musflug.

Wypływać, st. nd. 1. wypłynać, dk. 2. 1) ausflicfen, auslaufen; 2) entfpringen, herverquellen; 3) auftauchen; bervorgeben.

Wypocic, et. dk. 3. sie, r. fich ausfdmigen, gut fdwigen.

Wypoczać, sł. dk. 2. wypoczywać, nd. 1. ausruben.

Wypogadzać, st. nd 1. wypogodzic, dk. 3. sie, r. fich aufheitern, [ausbugen. aufflaren. Wypokutować, st. dk. 2. abbuffen.

Wyporządzać, st. nd. 1. wyporządzic, dk. 3. ausbeffern, in Stanb fesen.

Wyposażać, st. nd. 1. wyposażyć, dk. 4. ausftatten. Wypoście, st. dk 3, sie, r. ausfa-

ften, geborig faften. Wypotrzebować, st. dk. 2. verbrau-Wypowiadać, st. nd. 1 wypowie-dzieć, dk. 2. 1) tunbigen, auftunbigen, anfuntigen; 2) alles berfagen, perfunbigen, umftanblich er-

Wypowiedzenie -ia, n. bie Auffunbigung, Runbigung. Wypozyczać, st. nd. cz. 1. wy-

pozyczyć, dk. 4. ausleiben. Wypracowac, et. dk. 2. ausarbei:

ten; v. pracować. Wyprasować, et. dk. 2. ausplatten, auspreffen; v. prasowac.

Wyprawa -y, f. 1) bie Bubereitung, np. skory, bie Lebergare; 2) wo-jenna, ber Selbzug, eine Rriegeen

pebition; 3) (postow), bie Abfen-

Wyprawiać, st. ud. 1. cz. wyprawic, ds. 3. 1) suridien, subcreiten, hoas Lebry. 20 abfoiden, obernen, abfertigen; kogo w droge, jetaanben eatteiren, mit aliem Methigen auf bem Beg, zur Reije verfeben; 3) ausweiben, ausmaden; (ryby) ausweiben; 4) aufübera, auftellen,

ausrichten. Wyprawować, st. dk. 2. etwas burch Brogeg erlangen.

Wyprawny -a, -e, a. jugerichtet,

Wyprężać, st. nd. 1. wyprężyć, dk. 4. austrannen, ftramm und ftraff angieben.

Wyprobować, st. dk. 2. erproben; v. probować.

Wyprosic, st. dk 3. ausbitten, erbitten, losbitten; - sie, r. fich freibitten, losmachen, befreien.

Wyprowadzać, st. nd. 1. wyprowadzić, st. 3. berouspitten, hineuspitten, abrabern; kogo w pole, cinen jum Berli fjabren, jum Blarren haben; z bledu, cinen auf Blarren haben; z bledu, cinen auf Strethum beneden et ihm ben Strethum beneden et ihm ben Strethum beneden et ihm ber ber jeste, ausjeichen, in eine anber Blohnung siechen. Wyprożniać, st. nd. 1, cz. wypró-

źnić, dk. 3. austeeren, teer maden. Wyprysnąć, st. dk. 2. herausfprisen; v. pryskać. Wyprzagać. st., nd. 1. wyprzadz

Wyprzągać, st. nd. 1. wyprządz, dk. 2 austranen. Wyprzątać, st. nd. 1. wyprzątnąć,

dk. 2. ausraumen, wegraumen. Wyprzeinionie in, n. bie Weg-, Ausraumung.

Wyprzeć, st. dk. 2. wund werden, burch Erhinung; v. przec.

Wyprzedawać, st. nd. 1. 2. cz. wyprzedać, dk. 1. ausverfaufen, Miles nach und nach verfaufen,

Wyprzedzać, st. nd. 1. wyprzesizić, dk. 3. guvorfommen, (weit) binter fich gurudiaffen; voraus eilen.

Wyprzysięgac, st. ud. 1. wyprzy-

sigdz, dk. 2 sie, r. etwas abfdmoren, fich losfchworen, eiblich entfagen.

Wypuczać, sł. nd. 1. wypuczyć, dk. 4. berausbeugen.

Wypukac, st. dk. 1. (kogo), (jemanben) austrommein.

Wypuklina -y, f. ber Darmbruch. Wypuklość -i, f eine runbe Erhahabenbeit, bie Converitat.

Wypukly -a, -e. a. -lo, ad. 1) baudig; 2) herverstebend, conver,

Mygust -u, m. bas Bapfenloch, Ausflugloch (im Schmelzofen).

Wypustek -tku, m. wypustka -i, f. 1) ber Borkop (3. B. am Rođe); 2) ber Schöfling, Wilbling.

Wypuszczać, st. nd. 1. wypuścić, dk. 3. 1) austajien, beraustajien, binaustajien, tos., freitajien; 2) austajtagen; (rosliny) beroriproffen, treiben; 3) — wies w dzierzawę, ein Dorf werpaditen.

Wypychae, st. nd. 1. cz. wypcange, dk. 2 1) ausstorfen; 2) binaus-, herausstogen.

Wypytlować, st. dk. 2. ausbeuteln; v. pytlować.

Wypytywać, st. ud. 2. cz. wypytuć, dk. 1. ausfragen, erfragen, ausforfden burch gragen.
Wyrab -u, m. ber Ausbau.

Wyrabiać, st. nd. 1. cz. wyrobić, dk. 3. 1) ausarbeiten, verarbeiten; 2) machen, anstellen; 3) verschaffen Wyrachować, st. dk. 2. ausrechenen:—się, komu. einem Rechenen:

nung ablegen; v. rachować, Wyradlić, st. dk. 3. wyradlać, nd. 1. cz. mit bem Sadeupfluge ausadern.

Wyrndzne, st. nd. 1. wyrodzie, dk. 3. sie, aus ber Art fchlagen, entarten, ausarien.

Wyraic, st. dk. 3. an ben Mann, unter bie Saube bringen.

Wyrastać, st. nd. 1. wyrość, wyrosnąć, dk. 2. auf., heraus., aus. machien. [ratować. Wyratować. st. dk. 2. erretten; v.

Wyraz -u, m. 1) ber Ausbrud, bas Abert; 2) ber Ausbrud (wyrażenia się).

Wyr Bernunftgrunte, Raifonnement, (vernunftiges Dacbenten), etmas berauebringen; v. rozumowac. Wyrugować, st. dk, 2, perbrangen. pertreiben, megjagen; v. rugo-

anteuten; - sie,r. fic austruden. Wyrazistość -i, f. bas Musbruds. pelle, ber Musbrud im Darftellen, Wyrazisty -a, -e, a. ausbrudsvoll. Wyrainose -i, f. bie Deutlichfeit,

Ausbrudlichfeit, Rlarbeit. Wyrażny -a, -e, a. -żnie, ad. ausprudlid, bentlid, bestimmt, flar,

Wyrebywac, st. nd. 2, cz. wyrąbac, dk, 2. ausbauen. Wyreczać, at. nd. 1. wyreczyć, dk.

4. pertreten. Wyrob -u, m. bie Danufaftur, bas

Rabrifat. Wyrobnia -i. f. bie Sabrit.

Wyrobnik -a, m. ber Tagelobner, Arbeitemann, Arbeiter. Wyrocznia -i, /. bas Drafel.

Wyrodek -dka, m. ber Musgeartete, Unmenich. fungerathen. Wyrodny -a, -e, a. ausgeartet, Wyroie, st. dk. 3. ausschmarmen,

bergueichmarmen; v. roic. Wyrok -u. m. 1) ber Musipruch, bas Defret, Urtheil, richterliche Gr.

fenntnig; 2) bie Fügung, Schidung. Wyrokować, st. ml. 2. Ausfpruche thun, befretiren, erfennen.

Wyronić, st. dk. 3. etwas fallen laffen, verlieren. Wyrost -u. m. bas Auswachfen, ber

Ausmuchs.

Wyrostek -tka, m. 1) ber Eprog. ling, Schöfling; 2) Auswuche 1. B. an Bflangen, am Rorper; 3) ein junger Buride.

Wyrównywać, st. nd. 1. cz. wyrównac, dk. 1. ausgleichen, gleich tom. (Cinfict.

Wyrozumiałość -i, f. bie Made. Wyrozumialy -a, -e, a. -le, ad, nachfichtig, nachfichtsvoll, vernung.

tia. billigbenfenb. Wyrozumiewac, st. ud, cz. 1, wy-

rozumiec, dk. jdutl. 2. 1) (co), genau verfteben; 2) kogo, femantes Gefinnangen erforfchen, ausjorichen, begreifen: 3) (komu) gebo. rige Madnicht baben, nach Umftanben jemanbem billige Rudfict fcbenten.

Wyrozumować, st. dk. 2. burd

wac. Wyruszać, st. nd. 1. cz. wyruszyć, dk. 4. 1) (kogo) vertreiben, megtreiben; 2) aufbrechen, ausruden, aus. marfdiren; fic aufmaden, megmaden; 3) etwas burd Bewegen bervorbringen, . befommen, . gieben,

nehmen; (wyruchac). Wyrwa .y, f. ber Ausrif, Bruch; ein burch Regenguffe ober Baffer-falle ausgehöblter, ausgeriffener Graben; v. parow.

Wyrwant -a, m. v. cybant, bas Biebband am Rabe.

Wyryc, st. dk. 2. 1) ausgraben, ausmublen: 2) einaraben; tief einpragen.

Wyrywać, st. nd. 1. cz. wyrwać, dk. 2. 1) aus., entreißen, mit Gewalt berausziehen; 2) aufrufen, (ucznia w szkole); - sie, r. 1) fich entreißen, loereißen, loema-chen; 2) berausfahren, berver-

plagen. Wyrywkiem, na wyrywki, ad. au-Ber ber Reibe, ftellen meife.

Wyrządzać, et. nd. 1. cz. wyrzą-dzić, dk. 3. 1) anfugen, einen Streich fpielen (psote); 2) ermeifen, (cześć).

Wyrzec, st. dk. 2. ausiprechen, berausjagen,ausbrudeu; - sie, czego. einer Cache entfagen, fich loefagen Wyrzekac, et. nd. 1. mebliagen. meinen und jammern; v. narzekać.

Wyrznac, v. wyrzynac,

Wyrzucać, st. nd. 1. wyrzucić, dk. 3. 1) beraus., binaus., megmerfen, 2) komu co, jemanbem Bormurfe machen, einem etwas pormerfen;sie, (krosty), ausichlagen,

Wyrzut -u, m. 1) ter Muefchlag; 2) ber Bormurf. Wyrzutnia -i. f. Die Ellipfe, Ans-

laffung: (grammat.) Wyrzygne, st. dk. 1. wyrzygnąc, dk.

2. ausbrechen, von fich geben. Wyrzynać, st. nd. 1. cz. wyrznać. dd. 2. 1) herause, ause, einschneiben; 2) verichnetben, fasteren; 3) niebermachen, niebermeseln; 4) komu kapitule, perore, einem bas Kavitel lesen, etwas berb sagen; 5) sie, burchtreder "zeby).

Wysgozno, et. ud. 1. wysgozyo, dk. 4. ausfidern laffen, bis auf ben letten Eropfen leeren.

Wysadzac, st. nd. 1. cz. wysadzic, ak. 3. 1) ausfeten, an's ganb feten; einen verbrangen; 2) (kogo zkąd) aus bem Sattel beben; 3) co w

aus bem Sattel beben; 3) co w powietrze, etwas fprengen, in die Luft fprengen; 4) (00 czeiu) womit besehen; (droge) bepflanzen; — sie, r. sich hervorthun, sich auszeichnen. beit,

Wyschłość -i, f. bie Ausgeborrt. Wyschły -a, -e, p. ausgeborrt, aus-

gemergelt. Wyścibiać, st. nd. 1. wyścibić, dk.

3. ausftreden, berausreden.

Wyścielać, sł. nd. 1. wysłać, dk. 2. auspolitern, mattiren.

Wyscielka -i, f. bie Battirung, bas Battiren.

Wyscigi -ow, pl. bas Bettrennen, ber Bettlauf.

Wysforować, et. dk. 2. (kogo) berausbringen, berausführen; - sie, r. fich voranniachen.

Wysiadac, st. nd. 1. wysiąść, dk. 2. ausfteigen, perausfteigen.

Wysiadywać, et. nd. 2. cz. wysiedzieć, dk. 2 ausfiben, abiiben (kare); lange fiben, abwohnen.

Wysiekac, st. nd. 1. wysiec, dk. 2. 1) aushauen, gang weg hauen; 2) beruntermachen.

Wysiew -u, m. bie Ausfaat. Wysiewać, st. nd. 1. wysiać, dk. 2.

1) ausfaen; 2) ausfieben. Wysiewki -ow, pt. bas Ausgefiebte

rom Rorn, ber Raff. Wysikac, st. dk. 1. wysiknąc, dk.

2. aussprigen. Wysilać. of. nd. 1. wysilić, dk. 3. się, r. alle Krafte aufbieten, an-

ftrengen, matt werben, fich entfrafe ten. Wysilenie -ia, n. bie rollige Gr-

icopfung.

Wyskakiwać, st. nd. cz. 2. wyskoczyć, dk. Jdntl. 4. heraus, herboripringen, in bie Hohe pringen; (zo stawu), herausfallen, heraustreten. Wyskok -u, m. 1) bas Herborsprin-

gen, ber Borfprung; 2) ber Aufichmung; 3) bie Berirrung; 4) -- winny, ber Beingeift.

Wyskrobki -ów, pl. bas Ausichab-

Wyskrobywae, et. nd. 2. cz. wyskrobae, dk. 2. austragen, berausfragen, ausichaben.

Wyskubywać, st. nd. 2. cz. wyskubać, dk. 2. auszupfen, perausrupfen.

Wyskwarzyć, et. dk. 4. ausprägeln, ausfreifchen.

Wysłac, v. wysyłac.

Wyslaniec -nca,m ber Abgefchidte, Abgefanbte.

Wyslawiać, st. nd. 1. wyslawić, dk. 3. preifen, fobpreifen, rubmen. Wyslęczeć, st. dk. 2. ausgrübein, ausbeden.

Wyśliznąć, st. dk. 2. sie, entfclupfen, berausgleiten, fich berauswincen.

Wyslowiać, st. nd. 1. wyslowić, ak.3. się, r. fich ausbructen, ausbructen, den; dobrze, fich gut ausbructen. Wyslowienie -ia, n. ber Ausbruct, bie Ausbructenie.

Wystuchae, se. ak. 1. 1) aushören, abberen, überhören; 2) erhören; 3) aushorden, vernehmen.

Wysluga -i, f. 1) bie Dienstzeit; 2) bie Avance, beim Dienen; np. pojsc na wysluge, auf Avance bienen.

Wyslugiwać, et. nd. 2 cz. wyslużyć. dk. 4. 1) burch Dienfte erwerben, erlangen; 2) ausbienen, abbienen; 3) — się, (komu), Dienfte thun, leiften.

Wysmagać, st. dk. 1. ftaupen, auspeitichen.

Wysmarkać, st. dk. 1. ausichnaugen. Wysmarować, st. dk. 2. 1) aus- ichmieren; einreiben; 2) verfcmieren, verbrauchen.

Wysmazyć, et. dk. 4. 1) ausfomo-

ren, ausprägeln; 2) mit Dlube ju Stanbe bringen.

Wysmienitość -i, f. bie Bortreff. lichfeit, Borguglichfeit.

Wysmienity -a, -e, a. -cie, ad,

portrefflich, vorzuglich. Wyśmiewać, st. nd. 1. wyśmiac, dk. 2. auslachen, verfpotten.

Wysmoktac, st. dk. 2, abfuffen, nad Bergeneluft fuffen.

Wysmukly -a, -e, a, foliant, fdmadtig, gefdmeibig.

Wysmuknąć, st. dk. 2. wysmukac, nd. cz. 1. berausftreichen; ausbruden, (wymiona); - się,

r. fich berauspugen, ichniegeln. Wysnae, dk. 2. abfterben, (np. ryby). Wysnic, st. dk. 3. sie, r. ben Traum verwirtlichen, mabr werben, eintreffen, (was jemanbem getraumt

Wysnuć, st. dk. 2. wysnuwać, nd. ez. I. berausfabein, berausipinnen, berausmideln, ausirinnen; - sie, r. fich entwideln, entipinnen.

Wysoki -a, -ie, a. -ko, ad. 1) both;

2) erhaben. Wysokość -i, f. 1) bie Sche; 2) So. beit, Erhabenheit.

Wyspa -y, f. bie 3nfel; d. wysepka, eine fleine Injel.

Wyspac, st. dk. 2. ausichlafen; sie, r. fich -.

Wyspiarz -a, m. ber Infulaner, Infelbemohner.

Wyspiasty -a, -e, a. infelreich, voll Infeln.

Wyspiegować, st. dk. 2. ausfpioniren; v. spiegować. Wyspiewywać, sł. nd. 2. cz. wy-

spiewac, dk. 1. 1) etwas ausfingen tonnen, vermogen; 2) froblich fingen; fingend vortragen.

Wyśrebrzać, st. nd. 1. wyśrebrzyć, dk. 4. inmendig verfilbern.

Wyssac, st. dk, 2. wysyssac, cz. 1. ausfaugen.

Wystać, v. wystawać. Wystąpić, v. występować.

Wystarac, et. dk. 1. sie, r. o co, etwas verichaffen; v. starac sie. Wystarczać, st. nd. 1, wystarczyć,

dk. 4. ausreichen; v. starezyć.

Wys Wystawa -y, f. 1) ber Borfprung, bie Borlaube an bem Gebaube; 2) bie Ausstellung.

Wystawac, ot. nd. cz. 1. wystac, dk. 2. 1) bervorragen, bervoripringen, berausfteben; 2) ausbarren, ausfteben; - sie, r. 1) fich matt und mube fteben, lange fteben; 2) burch langes Steben fich abflaren; ablagern.

Wystawiac, st. nd. 1. cz. wystawie, dk. 3. 1) ausftellen, beraus. ftellen, (drzwi) ausbeben; 2) (budynek) aufführen, errichten, erbauen: 3) (komu co) porftellen, barftellen, verfinnlichen; - (kogo na co) ausieben; kogo na kpa, einen gum Darren machen.

Wystawnoso -i. f. ber Brunt, bie Bracht, Bruntfucht.

Wystawny -a, -e, a. -nie, ad. pruntvoll, prachtig, glangenb. Wystepen -y, m. ber Berbrecher. Wystepek -pku, m. bas Berbrechen,

gafter. Występność -i, f. bie Lafterhaftig.

feit. Wystepny -a, -e, a. -nie, ad. lafterbaft, verbrecherifc. Występować, st. nd. 2. wystąpie,

dk. 3. bervore, berause, austreten, auftreten, fich feben laffen. Wystosować, st. dk. 2. perfugen.

erlaffen. Wystraszac, st. nd. 1. wystraszyć, dk, 4. auficheuchen, vericheuchen. Wystroic, st. dk. 3. 1) ftimmen; 2) aus., berauspupen; - sie, r.

fid -. Wystrugac, st. dk. 2 ausidnigeln. Wystrychnąc, st. dk. 2, 1) glatt fireichen, auspusen; 2) kogo na co, jem. gu etwas maden, ausftaf. firen; na dudka, jum Rarren maden.

Wystrzal -u, m. ber Schug, bie Saine.

Wystrzegac, st. nd. 1. cz. wystrzedz, dk. 2. się, r. (czego) fic buten, auf feiner but fein, fich in Acht nehmen, (vor etwas).

Wystrzelać, st. nd. 1 wystrzelić, dk. 3. abfeuern, abicbiegen.

Wystrzygae, st. dk. 1 wystrzydz,

649

dk. 2. mit ber Scheere berausichneiben, ausschneiben.

Wystudzae, st. ad. 1. wystudzie. elk. 3. abfühlen, fühl machen. Wystygnąc, et. dk. 2. fuhl merben, ausfühlen.

Wysuszac, st. nd. 1. wysuszyc. dk. 4. austroduen, auszehren. Wysuwać, st. nd. 1. wysunąć, dk. 2. berausichieben; - sie, r. fich

megidleiden. Wysuwka -i, f. ber Berichieber, Schieber.

Wyświadczać, st. nd. 1. cz. wyświadczyć, dk. 4. erweifen.

Wyświecać. st. nd. 1. wyświecić, dk. 3. aufhellen, beleuchten.

Wyswiecac, et. nd. cz 1, wyswiecić, dk. 3. 1) bie Briefterweihe geben, ausweihen; 2) Trumpf ma-

den. Wyświetlać, st. nd. 1, wyświetlic, dk. 3. aufflaren, aufhellen.

Wyświetlenie -ia, n. v. wyjaśnienie, Die Aufflarung, Erflarung. Wyświstac, et. dk. 1, 2. auspfeifen;

v. wygwizdać. Wyswobodzie, st. dk. 3. befreien,

frei macben. Wysworować, v. wysforować, Wysychać, st. nd. 1. wyschnąć, dk. 2. austrodnen, troden merben.

Wysylac, st. nd. 1. ez. wysłac, dk. 2. ausichiden, ausjenben.

Wysylka -i, f. 1) bie Genbung, Gr. pebition; 2) bas bin- unb Berichiden.

Wysypka -i, f. eine Art Ausichlag. Wysypywac, st. nd.cz. 2. wysypac, dk 2. 1) ausschutten; 2) berpor. bredien, ausschlagen, (krosty); 3) auficutten; 4) verftreuen; 5) sie, r berausfturgen, berausftro. men.

Wyszarpywać, st. nd. 2, cz. wyszarpnąc, dk. 2. berausreißen. Wyszarzać, et. dk. 1. abtragen, ab-

reiben, abnugen. Wyszarzec, st. dk. 2. grau merben,

eine graue Garbe befommen; in's Grane vericbiegen.

Wyszczególniae, st. nd. 1. wy-

szczególnić, dk. 3. cingeln barftellen, nachweifen, betailliren. Wyszczekany -a, -e, p. lofe, ein lofes Daul habenb.

Wyszczerbiać, st nd. 1. cz. wyszczerbic, dk. 3. fcartig machen. Wyszczerzac, st. nd. 1. wyszczerzyc, dk. 4. ausreden; np. zeby. bie Babne fetiden, bleden.

Wysznurować, et. dk. 2. feft fonue ren; v. sznurować.

Wyszorować, st. dk. 2. fceuern. rein fchenern; v. szorować. Wyszperac, et. ak. 1. ausgrübeln.

berausfinden; v. szperac. Wysztukować, st. dk. 1. bergueffite

feln, ausfliden. Wyszukiwać, st. nd. 2. cz. wyszukac, dk. 1. ausfuchen, bervor-

Wyszumiec, st. dk. 2. 1) austoben: 2) wieber nuchtern merben: 3) quegabren, ansicaumen.

Wyszydzać, et. nd. 1. cz. wyszydzic, dk. 3. verhöhnen.

Wyszynice-neu, m. bot, ber Ruchefdman; v. lisi ogon. Wyszynkować, st. dk. 2. ausfchen-

ten, (Getrante). Wyszyplac, et. dk, 2. ausrupfen. ausfegen, ausbeuteln; - sie, r. fich ausbeuteln.

Wyszywać, st. nd.cz. 1. wyszyć, dk. 4. auenaben. Wytargać, st. nd. 1. wytargnąć,dk.

2. bei ben Saaren raufen, ausraufen; v. targac. Wytargować, st.dk.2. 1) abbanbeln: 2) co na kim, von jemanbem etwas

erlangen, erpreffen. Wytarzac. st. dk. 1. fich im Sanbe berummalgen.

Wytchnac, ot. dk. 2. wieber gu Athem tommen, fich erholen, fich abruben. [Grholung. Wytchnienie -in, n. bie Rube, bie Wytecz -u. m. ber Gpath, Budfuß, Bustrampf (Rrantheit ber Sunbe). Wytepiac, et. nd. 1. wytepic, dk. 3

ausrotten, vertilgen. Wyterminować, st. dk. 2. ausgelernt baben, feine Lebrigbre aus. geftanben baben.

Wyt Wytęzać, st. nd. 1. wytęzyć, dk. 4.

1) fpannen; 2) ausreden, aus-Wytłaczać, st. nd. 1. wytłoczyć, dk. 4. 1) ausbruden, auspreffen;

2) einen Abbrud maden, bruden. Wytoczyć, st. dk. 4 1) abjapien; 2) abidleifen; 3) einen Broges an-

bangig machen; v. toezyo. Wytrącać, st. nd. 1. cz. wytrącić,

dk. 3. 1) ausftoBen, berausichlagen; 2) abgieben, abbrechen.

Wytratowac, st. dk. 2. austreten, gertreten.

Wytrawic, st. dk. 3. gut verbauen; v. trawic.

Wytrawny -a, -e, a. 1) berb (vom Beine); 2) wohl verbaut, tuchtig ausgearbeitet, ausgeführt, reif. Wytrwac, st. dk. 1. ausbauern, aus-

barren. Wytrwalość -i, f. bie Muebauer,

bas Musharren. Wytrwaly -a, -e, a. -le, ad. bebarrlich, ausbauernb. Wytrych, wytryk -a, m. ber Die-

Wytrysk -u, m. bae Berausfprubeln, ber Gprubel. Wytryskac, st. ud. 1. wytryskiwac, cz. 2. wytrysnąc, dk. 2 berret-

ipruteln, berausftromen; bervorfpringen, - fdiegen. Wytrzasać, st. nd. 1. wytrzaść, -snac, dk. 2 ausicutteln, aus.

!ecren. Wytrzaskać, st. nd. 1. wytrza-

snac, dk. 2. 1) berausichleutern; 2) burdmalfen.

Wytrzepywać, st. nd. 2. cz. wy-trzepać, dk. 2. austlopfen; ausprügeln. Wytrzeszczać, st. nd. 1. wytrze-

szczyć, dk. 4. oczy, bie Mugen weit auffrerren; augloben, anflieren. Wytrzeżwić, ot. dk. 3. nuchtern

machen Wytrzeźwiec, ot. dk. 2. nuchtern

merben. Wytrzymalosc -i, f. bie Musbauer, Abbartung.

Wytrzymaly -a, -e, a. ausbauernb, abgehartet jum ertragen von aller-

band Beidwerben. Wytrzymywac, st. dk. 2. wytrzy-

wae, dk. 1. ausbalten.

Wytwornose -i, f. bie Bertrefflic. feit, Bierlichteit, Gefdmadefuct. Wytworny -a, -e, a. -nie, ad. portrefflich, gierlich.

Wytwornis -la, m. ber Bierling, Bierbengel, bie Bierpuppe.

Wytykać, sł. nd. 1. cz. wytknać dk. 2. 1) aus., berausfteden, etwas abfteden; (bledy) (gebler) porhalten, rugen; na kogo palcom, auf jem. weifen, zeigen; 3) ausftopfen, auspolftern.

Wyuczyć, st. dk, 4. (kogo) jeman. bem alles lernen laffen, geborig unterrichten; - sie, r. auslernen volltommen erlernen.

Wyuzdany -a, -e, p. jugellos, ausfomeifenb. Wywabiać, st. nd. 1. wywabić,

dk. 3. berausloden: - plainv. Rlede ausmachen. Wywalac, et. nd, 1. wywalic, dk, 3. berausmalgen; - sie, r. baufen. weis berausfturmen. berqueftro-

[walczyc. Wywalczyć, et. dk. 4. erfampfeu; v. Wywar -u, m. bas Cpulicht, bie Colembe.

Wywarzać, st. nd. 1. cz. wywarzyć, dk. 4. ausfieben, ausfochen.

Wywazac, st. nd. 1. cz. wywazyc, dk. 4. berausheben, g. B. einen Grholung. Stein. Wywczas -u, m. bas Mueruben, bie

Wywczasować, ot. dk. się, r. gut ausruben, bequem ichlafen, fich er-

Wywdzięczać, st. nd. 1. cz. wy-wdzięczyć, dk. 4. Dantbarfeit ermeifen, vergelten; - sie, r. fic bantbar bemeifen. Wywędrować, st. dk. 2. auswan-Wywiady -ow, pl. v. zwiady, bie Runtidaft, Radforfdung.

Wywiadywać, st. nd. 2 cz. wy-wiedzieć, dk. 2 się. r. austunb. icaften, erforiden, Runbe eingie-Wywichnac, st. dk. 2. ausren. Wywiednąc, et. dk. 2. gang welt merben; v. wiednac. Wywiedzenie, wywiadywanie-a,

sie, r. bie Erfunbigung. Wywielga, wywiolga -i, f. ber

Golbfint, bie Golbamfel; v. wilga.

Wvz

654

Wywiórać, st. nd. 1. cz. wywrzeć, dk. 2. 1) austoden, ausfieren; 2) (gniew) (feinen Born) auslaffen; wpływ) ausuben.

Wywiercic, st. dk. 3. ausbobren. Wywieszac, st. ud. 1. cz. wywie-

sic, dk. 3. 1) aus., berausbangen; 2) alle nach einanter aufbangen, aufbenten.

Wywietrzalec -lea, m. bot. bie Robaltblume.

Wywietrzac, st. nd. 1, cz. wywietrzyc, dk. 4. austuften, luften. Wywietrzec, et. dk, 2. auswittern, ausschwigen, verfliegen.

Wywiew -u, m. bas Ausmehen. Wywiewać, st. nd. 1. cz. wywiać, dk. 2. ausweben, .fcmingen, .mor-

feln. Wywiezywać, st. nd.2 cz. wywia-

zac. dk. 2. berausbinben, aufbin. ben, um etwas berauszunehmen; - sie, r. 1) fich entwideln; 2) (z ozego) fich entlebigen, losmachen. Wywijac, st. nd. 1. cz. wywinac. dk, 2 1) abmideln, abminten, auseinanbermideln : 2) (czem) berum. fladern, fdwingen; 3) (sobie noge) perrenten; v. wywichnąć; wywinge kominka, fic burch einen Runftgriff aus ber Berlegenbeit gieben; - sie, r. fich berumtummeln, fich wenben und breben, um einer Cache ju entgeben; aller. lei Somenfungen maden (im Tange); wywinge sie, jemanbem entichlupfen. ISominbler. entfclupfen. Wywijas -a, m. ein Dreber und Wywiklac, st. dk. 2, sie, r. fich berauswinden, berauswideln.

Wywłoczyć, st. nd. 1. wywiec, dk.

2. berausichleppen.

Wywnętrzac, st. nd. 1. wywnętrzyc, dk. 4. sie, r. fein Berg ausfdutten,fein Innerftes auffchließen. Wywod -u, m. 1) bie Bemeiefub. rung, ber Bemeis; 2) ber Rirchengang einer Bochnerin; 4) (rodu) bie 216., Berleitung (Benealogie). Wywodzić, st. nd 3, wywieść, dk. 2. 1) ausführen, beraus- binaus-führen; 2) barthun, erweifen; 3) berleiten, ableiten; 4) - kogo w pole, jem. etwas aufbinben, bin-

ter's Licht fubren; - sie, r. fic ausmeifen. Wywołaniec -nea, m. ber Geach.

tete, Bermiefene, Berbannte.

Wywolywac, st. nd, 2. cz. wywolac, dk. 1. 1) aus., auf., bervorrufen; laut befannt maden; 2) wywołać z kraju, achten, bes lantes vermeifen, verbannen. Wywóz -u, m. wywózka -i, f. bie Musfuhr.

Wywozie, st. nd. 3. cz. wywieże, dk. 2. ausführen, beraus., megführen, bringen, ju Bagen ober

Schiffe.

Wywracać, st. nd. 1, cz. wywrócić, dk. 3. 1) ummerfen, umftogen, umfturgen, umidmeißen ; 2) verfebren, bie Orbnung ftoren, über ben Saufen merfen; - sie, r. umfallen, umfturgen. Wywrotny -a, -e, a. leicht umgu. Wywyższać, sł. nd. 1. wywyższyc, dk. 4. erhoben, erheben.

Wywyzszenie -ia.n. bie Grbebung. Grbobung.

Wyz -a, m. ber Saufen, ein Tijd. Wyz -y, f. bie Sobe.

Wyzbierac, st. dk. 1. alles auffammeln, rein austefen. Wyzdrowiec, st. dk. 2. genefen,

wieber gejund werben. Wyzdychac, st. dk. 1. ausfterben, austreriren; v. zdvchac.

Wyzdzymać, at. nd. 1. wyzdząć, dk. 2 auswinden.

Wyzel -zia, m. ber Spurhund, Subnerbunb. Wyżerać, at. nd. 1. cz. wyżreć, dk.

2. anefreffen, megfreffen. Wyzeracz -a, m. ber Musfreffer, ein

unnüter Brotfreffer. Wyziębiać, st ud. 1. wyziębić, dk. 3. ausfühlen, abfühlen.

Wyziebnąć, st. dk. 2 fuhl merben. ausfühlen. [ber Dunft. Wyziew -u, m. bie Ausbunftung, Wyziewać, st. ad, cz. 1. wyzionać. dk. jedntt. 2. aushauchen, ausrunften, ausspeien; - ducha, ben Geift aufgeben, ausbauchen.

Wyzimować, et. dk. 2. ausmintern, überwintern,

Wyzłacać, st. nd. 1. wyzłocić, dk. 3. vergolben, inmenbig vergolben. Wyżlin -u. m. wyżlina -v, f. bot. bas Bowenmaul, Leinfraut.

Wyżlopać, st. dk. 2. ausjanfen; V. zlopac.

Wyznaczać, st. nd. 1. cz. wyznaezye, dk. 4. beftimmen, ausjegen;

(termin) anberaumen, anfegen. Wyznanie -ia. n. 1) bas Befennen; 2) bas Befenninis, bie Confession. Wyznawać, st. nd. 1.2. cz. wyznać, dk. 1. 1) befennen, gefteben; 2) ein-

gefteben. Wyznawca -y, m. ber Befenner.

Wyznik -a.m. ber Ober, Dbermann (im Rartenfpiel).

Wyzpin -u, m. bot. bas Aderbla. fenfraut; v. kukuba.

Wyzszość -i. f. 1) bie Bobe, bobere Lage, Die Erbabenheit; 2) ber Borrang, bas llebergewicht, ber bobere Rang, bie Ueberlegenbeit.

Wyzuwać, st. nd. 1. cz. wyzuć, dk. 2 1) bas Coubmert ablegen, ausgieben; 2) kogo z czego, jemanben einer Cache berauben, entblo-Ben; - sie, r. z czego, fich einer Cache entletigen, fich entzieben; fich befreien, losmachen; einer Cache entjagen; - z przesądu, ein Borurtheil ablegen.

Wyzwalać, st. nd. 1. wyzwolić, dk. 3. 1) befreien, freilaffen; 2) 106-

fprechen, freifprechen.

Wyzwolenie -ia, n. bie Losfpredung, Freifprechung. llaffene. Wyzwoleniec -ijca, m. ber Freige-Wyzwolony -a, -e, p. frei, freigelaffen; -e sztuki, Die freien Runfte. Wyzyć, et. dk 2, 1) verbrauchen, ausbrauchen; (tabaki) ausichnupfen; 2) (wiele ziego) (viel linglud) auffieben, erleben; 2) fein Muftom. men baben, befteben.

Wyzylować, st. dk. 2. ausateru,

ausrippen.

Wyzyna -y, f. bie Sobe, Unbobe. Wyzynać, st. nd. l. cz. wyząc, dk. 2. abniaben, wegmaben, abficeln. Wyzynki -ow, pl. bas Erntefeft, ber Erntefrang; v. dozynki.

Wzg Wyzywać, st. nd. 1. cz. wyzwać, dk. 2. 1) fchimpfen; 2) forbern, herausforbern. Wyżywiac, sł. nd. cz. 1. wyżywic,

dk. 3. ernahren, unterhalten. Wyzywienie -ia, n. 1) bie Grnab. rung, ber Unterhalt, bie Dabrung; 2) bas quie Mustommen.

Wzajemność -i, f. bie Wegenfeitig. feit, Bechfelfeitigfeit, Erwieberung Wzajemny -a, -e, a, -nie, ad. wedfel., gegen., beiberfeitig, ermibernb Wzbierac, st ad. I. wezbrac, dk 2. anidmellen; (woda) madfen,

fleigen, gunebmen. Wzbijać. st. ad. 1. wzbić, dk. 3. sie, r. fid emporidwingen, auffcbiegen, fich aufichwingen.

Wzbraniac, of nd. 1. cz. wzbronic, dk. 3. verbieten; - sie, r. fich mei-

Wzbudzać, st. nd. 1. wzbudzie, dk. 3, ermeden, erregen, aufregen. Wzburzac, st. nd. 1. cz. wzburzyć, dk. 4. in Aufruhr bringen, aufre-

gen, emporen, in Gabrung, Ballung bringen; - sie, r. fich emporen, mallen, erregt, aufgebracht merben.

Wzdetość -i, f. wzdęcie -a, n. bie Blabung, Mufblahung. Wzdrygać, st. ud. 1. cz. wzdrygnac, jdntl. dk. 2. się, r. fcau-

bern, gurudbeben. Wzdychać, st.na.cz. 1. westehnać. dk. fednti. 2. 1) feufgen; 2) fich

febnen. Wzdymać, st. nd. 1. wzdać, dk. 2 aufblaben, auffcmellen; - sie, r. auf., anichwellen. |r. fich einfreffen. Wzerac, st.nd. 1. wezrec, dk. 2. sie, Wzgarda -y, f. die Berachtung. Wzgardzać, st. nd. 1. ez. wzgardzie, dk. 3. verachten. [achtlich. Wzgardliwy -a, -e, a. -wie. ad. per-Wzgiad -edu, m. 1) bie Rudficht, ber Betracht, bie Begiebung; 2) bie Gunft, Gewogenheit.

Wzgledem, ad. (ozego) in Betreff. anlangend, wegen, in Rudficht, rūdfictlich.

Wzgledność -i, f. 1) bie Rudficht. nabnie; 2) bie Relativitat, Begiebung.

Wzgledny -a, -e, a. -nie, ad. 1) Rudfid)t nehmenb, babenb, bebacht auf etwas; 2) rudfictlid, verbaltnifmaßig; 3) bezüglich, relativ. Wzgorek -rka, m. bie Anbobe, ber

Sugel. Wzgorze -a, n. bie Unbobe, bas

pochlaub, bie Bohe. Ibrac. Wziąc, st. dk. 2. jeilntl, nehmen; v. Wziatek -tku, m. bas Benommene, Die Ginnabme.

Wzięcie -ia, n. 1) bie Ginnabme (3. B. einer Stadt); 2) - sie, bas Renebmen. [Ruf. Benehmen. Wziętość -i. f. bie Beliebtheit, ber

Wzlatać, st. nd. 1. wzlatywać. ez. wzlecieć, dk. 2. auffliegen, fich binaufidwingen. fidmung. Wzlot -u, m. ber Aufflug, Auf-

Wzmacniać, st. nd. 1. cz. wzmoenic, dk. 3. ftarfen, verftarfen, befeftigen. Wzniagać, st. nd. 1. wzniódz, dk.

2. aufrichten, aufhelfen; - sie, r. machtiger werben, gunehmen, fich erholen, aufbelfen au fich fommen. Wzmianka -i, f. Die Ermabnung, Grinnerung.

Wzmiankować, st. nd. 2. ermah. nen, Ermabnung thun. Wznak, ad. rudlinge, auf bem Ruf. Wznawiać, st. ud. 1. cz. wznowić, dk. 3. erneuern, wieber berftellen, Wzniecać, st. nd. 1. wzniecić, dk 3. 1) anfachen, anflammen; 2) erregen, ermeden.

Wznioslość -i, f. bie Grhabenbeit. Wzniosly -a, -e, a. -sle, ad, 1) erhaben; 2) aufrecht.

Wznosić, st. nd. 3. wznieść, dk. 2.

aufheben, erheben, in bie Sobe beben, aufrichten, emporbeben; sie, r. fich erbeben, auffdwingen, emportommen, aufbluben.

Wzor -u, m. 1) bas Dufter, Dobell; 2) bas Borbilo; 3) bie Borfdrift. Wzorowoso -I, f. bie Dufterhaftig. [haft, Mufter. Wzorowy -a, -e, a. -wo, ad, mufter-

Wzorzysty -a, -e, a. gemuftert, geblumt. Wzrastać, st. nd. 1. wzrosnać, dk. 2. empormachfen, aufmachfen, qu-

nehmen, fich pergroßern. Wzrok -u, m. 1) bie Gebfraft: 2) ras Geficht, ber Blid.

Wzrost -u, m. 1) ber Buche, bas 2Badethum; 2) bie Große, bie Cta. tur; 3) (nauk) bas Aufbluben (ber Biffenicaften), bas Emportom. men; 4) Die Bergroßerung, Die Bunabine.

Wzruszać, st. nd. 1. wzruszyć, dk. 4. 1) aufrühren, auficutteln, auf. lodern; 2) erregen, ermeden, aufmuntern, rubren; - sie, r. gerübrt, aufgeregt, erfcuttert merben.

Wzruszenie -la, n. bie Rubrung. Wzuwać, st. nd. 1. wzuć, dk. 2. (bie Schube) angieben.

Wzwyczajać, st. ud. 1. cz. wzwyczajić, dk 3. einuben; - się, r. fich an etwas gewobnen. fgebacht. Wzwyz, ad. oben, obgebacht, oben-Wzywać, st. nd. 1. cz. wezwać, dk. 2 anrufen, berbeirufen; aufforbern, aufrufen, berufen.

Wzywanie -ia, n. bie Aufforberung, ber Ruf; v. wezwanie.

7, ze, 1) prp. aus, von, berunter, mit; 3. B. z daleka, ans ber Berne; z początku, von Anfang; z ojceni, mit bem Bater: 2) eine ungertrennliche Bartitel in Berbinbung mit Beitwortern, mit ber Bebeutung ber Bollenbung, fo viel ale: herunter, jufammen, auf, gauz, ganzlich, z. B. zdjąć kapelusz (z glowy) ben Sut berunternehmen; zejść (na dol) ber-

unterfommen; zgarnąć (do kupy) Aufammenicarren ; ziese, aufeffen; zgnebic, gang unterbruden n.f. m. Z. ze, ad. etwa, ungefahr, gegen, meniaftens.

Za, prp. mabrent, anftatt, unter, gur Beit, in; nach, bei, binter, über; binnen, an; fur, über; g. B. za duia, bei Tage, mabrent bes Tages; za panowania Kazimierza. unter Rafimir's Regierung; za dawnych czasów. in alten Bei-

660

ten se. pojsc za gore, binter ben Berg, za granice, über bie Grenge geben; pochwycić za włosy, bei ben Saaren faffen; powiesić za nogi, an ben Beinen aufbangen; za pieniądze, für Belb; za Kubę przyszedł Bartek, ftatt Jafob fam

Bartbel u. f. m Zab -ebu, m. 1) ber 3abn; bol zebow, Babnichmergen; zeby trzonowe, Badengabne; - przednie, Borbergabne, Schneibegabne; oczne, czyli kly, bie Mugengahne, Sunbegabne; 2) bot. - psi, ber Sunbagon; -- babi, czyliżywiec,

Die Babnmurg. Zabaczyć, et. dk. 4. vergeffen; v.

zapomniec. Zabawa -y, f. bie Unterhaltung, Beluftigung, ber Beitvertreib, bas

Bergnugen, Spiel. Zabawiac, st. nd. 1. cz. zabawić. dk. 3. verweilen, einen aufhalten; kogo, einem bie Beit vertreiben, ibn ergogen, furgmeilen, amufiren; - sie, r. czem, fich womit beichaf. tigen.

Zabawka -i, f. 1) d. fleine Beichaf. tigung, Unterhaltung, Umufement; 2) allerbano Gpielzeug für Rinber. Zabawność -i. f. bie Graoblichfeit.

Boffierlichfeit. Zabawny -a,-e, a. -nie, ad. unterbaltend, ergoblich, zeitvertreibent; poffierlich, brollig, luftig, fomijd. Zabebnić, st. dk. 3. lostrommein:

v. bebnić. Zabeczeć, st. dk. 2. anfangen zu blöten; v. beczeć.

Zabezpieczać, st.nd 1. zabezpieezye, dk. 4. verfichern, ficher ftellen. Zabieg -u, m. bas eifrige Bemuben, Zabiegać, of. nd. 1. zabiedz, dk. 2. komu, jemanbem ben 2Beg verren. nen, berieben, beriperren; einem anvorfoinmen, entgegenfommen; zabiegać, qud: = czyniczabiegi, Unftalten treffen.

Zabielie, et. dk. 3. überweißen, übertunden, weiß anmaden; - sie, weiß werben, weiß ericeinen. Zabierac, at. nd. 1. zabrac, dk.

2. mit fich nehmen, wegnehinen, gefangen nebmen, confisciren:

(woda) mit fich reifen, uberichwemmen; - znajomość, Befannticaft maden; - sie, r. W droge, fich auf bie Reife machen; - sie do czego, fich ju etwas anfciden; zabrac glos, bas Wort nebmen. Zubijac, et. nd. cz. 1. zabić, dk. 3

1) perichlagen, vernageln; 2) fclachten, tobten, einen Tobtidlag peruben. Zabijak -a, m, ber Raufbolb, Rau-Zabity -a, -e, p. 1) getübtet, tobtgefdlagen; 2) vernagelt, veridlagen; 3) 1. B. zabity Niemiec, Polak, ein Stodbeutider, Stodpole. Zabkować, st. nd. 2. ausgaden,

jadig machen. Zabkowaty -a, -e, a. fageformig, ausgezadt, ausgezahnt. Zabladzić, st. dk. 3. fic verirren:

v. bladzić. Zablakac, st. dk. 1. sie, r. mobin verfclagen werben, gerathen, fic perirren.

Zablysnąc, st. dk. 2. einmal auf. bligen, bervorfdimmern; (nadzieja) aufgeben.

Zabobon -u, m. ber Aberglaube. Zabobonność -i, f. bas aberglaubifche Befen. Zabobonny -a, -e, a. -nie, ad.

aberglaubifd. Zabol -u. m. zabojstwo -a, n. ber

Tebtfdlag, Morb. Zabojca -y, m. ber Dorber, Tobt-Dorb .. idlager. Zabojezy -a, -e, a. morberifch, Zabolec, at. dk. 2. anfangen mebe gu thun, gu fcmergen.

Zabor -u, m. ber Raub, bie Grobe. rung, bie Begnahme, bas Rapern. Zaboren -y, m. ber Groberer, ge-maltiame Begnehmer, Raperer. Zaborczy -a, -e, a. Groberunge. Zabraknąć, st. dk. 2. ju mangein anfangen, mangeln.

Zabraniac, et. nd. 1. zabronic, dk. 3. vermebren, verbieten. Zabrnąc, st.dk. 2. tief bineinwathen,

bineingerathen, verfinten. Zabrudzie, st. dk. 3. gang be-

idmugen; v. brudzie. Itonen. Zabrzmiec, st. dk. 2. erfchallen, er-

Zac 662

Zabudowanie -ia, n. v. budynki. mebrere Webaube.

Zaburzać, st. ud. 1. cz. zaburzyć, dk. 4. in Bermirrung, Unrube bringen, Mufrubr erregen.

Zaburzenie -ia, n. bie Bermirrung, ber Mufrubr, bie Unrube.

Zabytek -tku, m. ber lleberreft, bas Heberbleibfel (ber Borgeit). Zacenie, st. dk. 3. zaceniac, nd. 1.

porfolagen, ben Breis angeben, bestimmen, forbern.

Zachciewać, st. nd. 1.cz. zachcieć. dk. 2. sie, r. (czego) geluften nach etwas, ein Buftden befommen.

Zachecac, st. nd. 1. zachecie, dk. 3. ermuntern, anregen, anjeuern, guft mogu machen.

Zacheta -y, f. bie Aufmunterung. Zachmurzac, st. nd. 1. zachmurzyc, dk. 4. sie, r. fich umwolfen. mit Bolfen übergieben, verfinitern.

Zachmurzony -a, -e, p. umnoift, trube, finfter. Zachod -u,m. 1) ber Connenunters gang; 2) ber Mbent, Weften; -

wielki, Merbweft; - maly, Gub. Zachodni -ia, -ie, a, meftlich, Meft. Zachodzić, st. nd. 3. zajść, dk. untergeben; aufmarfdiren; - Komu droge, jemanbem in ben Weg femmen; - kogo, einen burd Bift gu beichteiden, gu beruden fuden; - komu z tylu, einem in ben Ruden fallen; oczy Izami zachodzą, Die Ebranen treten in Die Mugen; krwig zachodzić, mit Blut unterlaufen; cos zachodzi miedzy nimi, es geht (fallt) uuter ibnen etwas verzaszla go śmierć, ber Tob bat ibn übereilt: noc go zaszla, bie Dlacht hat ihn überrafet; zachodzi tu pytanie, të entfteht bie Frage; - trudnosc, watpliwose, es maltet bier ein 3meifel zc. ob; zachodzić, auch: vorfommen, Statt finben.

Zachorować, st. dk. 2. erfranten. Zachowywać, st. nd. 2, zachować. dk. 1. ben ahren, beobachten, balten. bebuten, erhalten; - co na potem, aufbemahren; - sobie co, porbehalten, auffparen; co w panieei, im Bebachtniffe behalten: sie, r. dobrze, fich gut aufführen, betragen.

Zachuchać, st. dk. 1. zachuchnac. dk. 2 anhauchen; v. chuchae. Zachudzać, st. ud. 1. zachudzić,

dk. 3. mager werben laffen. Zachwalać, st. nd. 1. ez. zachwa-

lic, dk. 3. anpreifen, anempfehlen, loben.

Zachwiać, st. dk. 2. erfcuttern, mantend maden; - sie, r. ju manfen, fcmanten aufangen.

Zachwycać, st. nd. 1. zachwycić, di. 3. 1) ergreifen, anpaden; 2) entguden, bezaubern, entgudt werben. Zachwycenie -ia, n. bie Entjuf. fung, Begauberung.

Zaciag -quu, m. 1) ber Frebnbienft;

bas Scharmert; 2) bie Mushebung. Zaciągać, st. nd. 1. zaciąguąć, dk. 2. bie mobin gieben; (firanki) gugieben; (co) etwas feft gufaminen. gieben, angieben; - woisko, Gol. raten ausbeben; - dlugi, Schulben moden; - warte, aufzieben.

Zaciekać, st. ud. 1. zaciec, dk. 2. einleden; einregnen; - sie, r. 1) bis mobin laufen, rennen; 2) fich worin vertiefen, einbringen.

Zaciemniac, st. nd. 1. zaciemnic, dk. 3. verfinftern. Zacieniać, st. nd. cz. 1. zacienie,

dk. 3. befchatten, überfchatten. Zaciérać, st. nd. 1. zutrzéć, dk. 2. 1) verwischen, verreiben; 2) bie Sanbe reiben; 3) (w gorzelni) ein-

maifchen, Zacierki-ów, (ek) pl. 1) bas Rladerniug, bie Dlebifunbe; 2) bas Reibebrett ber Maurer.

Zaciesywać, st.nd. 2. cz. zaciesać, dk.2.angimmern, aufpigen, gufpigen. Zacietość -i, f. bie Bartnadigfelt, Salestarrigfeit, Storrigfeit, ber Starrfinn.

Zaciety -a, -e, a, bartnadig, balsftarrig, ftorrig, ftarrfinnig. Zacieznik a, m. ber Miethefolbat, Diethling.

Zacieżny -a. -e. a. Scharmerfe. Diethe .; - ne wojsko. Diethe. truppen.

Zacinac, st. nd. 1. zaciac, dk. 2. anbauen, (konia) anreitichen, ben

sie w mowie, ftettern. Zacisze -a, w. ein fliller, ruhiger Ort, Die Ginfamfeit, Abgefdieben-beit, Burudgezogenheit. [bunteln. Zacnic, st. dk. 3. verfinftern, ver-Zacmienie -ia. a. bie Berfinfterung, Berbunfelung; - stonca, ksiezyca,bie Connen., Monbfinfternig. Zacność -i. f. 1) bie Achtbarfeit; 2) vornehme Abfunft.

Zacny -a, -e, a. 1) achtbar, achtungemerth, chrmurbig, trefflich; 2) pornehm.

Zaczarować, et. dk. 2. bezaubern; v. czarować.

663

Zaczęcie -ia. n. v. początek, ber Anfang, bas Unfangen. Zaczekać, st. dk. 1. ein wenig mar-

ten, vergieben.

Zaczepiac, st. nd, 1, cz. zaczepic, dk. 3. anbafen : - sie, r. fich anbangen; - kogo, jemanben angreifen, mit jemantem anbinten.

Zaczepka -i. f. ber Unlag gum Streit, ber Angriff. Zaczepny -a, -e, a. angreifenb, offenfin, Angriffe ..

Zaczerw -ia.m. bie Infetten. Bur-

mer.Brut. Zaczerwienić, st. dk. 3. się, r. errothen, fcamroth werben. Zaczym, zaczem, ad. 1) folglich, mitbin, alfo; 2) unterbeffen, in-

Zaczynać, st. ud. 1. zaczać, dk. 2. anfangen, erheben, beginnen; zaoząć śpiewać, anftimmen; zaczynac z kim, mit einem anbinben. Zaczyniać, st. nd. 1. zaczynić, dk. 3. einrühren, anmachen.

Zaczytać, st. dk. 1. się, r. fic ins Lefen vertiefen.

Zad -u, m. ber Sintertheil, bas Sinterftud; na zad, ad. nach binten, gurud. Zadanie -ia, n. bie Aufgabe.

Zadarty -a, -e, p. 1) auf., eingeriffen; 2) (nos) aufgeftulpt. Zadatck -tku, m. f) bas Angelb,

Sanbgelb; 2) bas Unterpfanb. Zadawać, st. nd. 1. 2. zadać, dk.

1. aufgeben, auflegen; Sanbgelb geben; (trucizne) vergeben; (rane)

beibringen; - komu klopotu, einem zu ichaffen machen; geiben. beidulbigen: - sobie pracy, fich Dube geben; - komu co na plecy, einem beben belfen; - karty, ausipielen. ffen. Zadawnić, et. dk. 3. perjabren lai-Zadawniec, st. dk. 2. perjabren. Zadawnienie -ia, n. bie Berjab. rung.

Zadawniony -a, -e, p. verjahrt Zadek -dka, m. ber Sintere.

Zadeptae, st. dk. 2. jertreten; v. deptac. Zadlawić, st. dk. 3. ermurgen; -

sie, r. fich murgen.

Zadłużać, st. nd. i. cz. zadłużyć. dk. 4. vericulben, mit Schulben belaften; - sie, r. in Schulben geratben. Zadmuchnac, st. dk. 2. ausblafen;

v. dmuchac. Zadni -ia, -ie, a. ber, bie, bas bin-

tere, Binter. Zadosve, ad, binlanglich, genug. Zadosycuczynienie -ia, m. bie Genugthuung, Satisfaction.

Zadowolniac, et. ud. cz. 1. zadowolnie, dk. 3. jufrieben ftellen, befriedigen.

Zadowolnienie -ia, n. bie Bufriebenftellung, Befriedigung. Zadra -y, f. ber Splitter.

Zaduch -u. m. bie Stidluft, Buftfaule, ber bumpfige Beruch. Zadum -u. m. bie Melancholie, ber

Tieffinn. Zadumialy -a, -e, a. 1) vertieft; 2) erftaunt; 3) tieffinnig.

Zadumienie -ia. n. bas Erftaunen. Berbluffen. Zadusić, st. dk. 3. zaduszać, nd.

ez. 1. ermurgen, erftiden. Zaduszny -a, -e, a. Scelen-; np. -y dzien, Aller-Geelen-Tag.

Zadymić, et. dk. 3. mit Rauch aufüllen. Zadyszeć, st. dk. 2. sie, r. außer

Athem fommen, feuchen. Zadzierać, st. nd 1. zadrzeć, dk. 2. ein menig anreißen; (deska sig zadziera) (plittern, Splitter rei-gen; (ogona) in bie bobe beben; nosa, bie Dafe rumpfen, both tragen : -- z kim, mit einem anbinben. Zadziergnać, st. dk. 2. in einander verfcblingen, feft angieben, einen Anoten gufuupfen, guidnuren. Zudzierzawić, st. dk. 3. pachten, in

Bach nehmen, geben.

665

Zadziwiać, st. nd. 1. cz. zadziwić, dk. 3. ftaunen machen, in Bermunberung, Erftaunen fegen, verwunbern, Bunber nebmen.

Zadziwienie -in, n, bie Bermunbe-

becung, bas Grftannen.

Zagadać, st. dk. 1. zagadnąć, dk. 2. jemanbem ins Wort fallen: kogo, einen zum Schweigen bringen (burd vieles Reren); zagadnąć kogo, einem ein Rathiel auf. geben, eine verfangliche Grage thun.

Zagadka -i, f. bas Ratbfel. Zagadnienic -ia, n. bie Mufgabe,

bas Broblem. Zagaic, st. dk. 3, 1) eine Schonung

anlegen; 2) (eine Gipung) eroff. neu, mit einer Rebe. Zagaj -u,m. v. zagajenic, bie Scho-

nung, bad Gebage. Zagajenie -ia, n. 1) bic Schonung,

Das Giebage; 2) bie feierliche Groffnung einer Sigung mit einer Zaganiać, st. nd. 1. cz. zagnać, dk.

2. 1) mobin treiben, jagen; 2) auf ben Schweinehanbel geben, ben Schweinehandel treiben. Zaganiacz -a, n. 1) ber Treiber:

2) ber Schweinebantler. Zagapiac. st. nd. cz. 1. zagapić, dk.

3. sie, r. fich vergaffen.

Zagardlać, st. nd. 1. zagardlić, dk. 3. Die Reble gufammenichnuren, ermurgen moilen.

Zagarniac, st. nd. 1. zagarnąć, dk. 2. 1) vericharren; 2) etwas an fich reißen, bringen.

Zagasić, st.dk.3. zagaszać, nd. cz. 1. auslofden; v. gasic.

Zagasiewka -i, f. bot. ras garrenfraut; v. paproc. Zageszczać, st.nd. 1. zagescić, dk.

3. verbichten, verbiden, bicht anfullen; - sig, r. fich haufen, verfBug. mehren.

Zagicoie -la, n. bie Biegung, ber Zaginać, et. nd. 1. cz. zagiąć, dk. 2. einbiegen; v. ginc.

666 Zaginge, st. ak, 2. verloren geben. umfommen, veridminben: v. gi-

Zaglada -y, f. bie Bernichtung. Musrottung, Bertifgung.

Zaglądac, st. nd. 1. zajrzec, dk. 2. 1) bineinjeben, bineinguden, bineinichauen ; 2) einfprechen. Zagladzać, st. nd. 1. zagladzić, dk.

3. 1) aneglatten, glatt machen; 2) vertilgen, vernichten. Zagladzenie -ia, n. bie Bernich.

tung, Bertilgung. Zaglębiac, st. nd. 1. cz. zaglębic,

dk. 3. sie, r. fich vertiefen. Zagluszac, st.nd 1. zagluszyć, dk.

4. betauben, übertauben. Zagluszenie -ia, n. bie Betaubung. Zagmatwac, st. dk. 1. vermirren,

jufanimentneten; v. gmatwac. Zagniewany -a, -e, p. febr jornig, aufgebracht.

Zagniezdzać, st.nd. 1. zagnieżdzić. dk. 3. sie, r. fich einniften.

Zagoić, st. dk. 3 jubeilen; v. goic. Zagon -u, m. 1: eas Beet, Aderbeet; 2) ter Streifang Zagorzalec -lea, m. ber ganatifer.

Zagorzalose -i, f. ber Fanatiemus. Zagorzaly -a, -e, a. fanatifd, Zagorze -a, n. Die Wegend binterm

Berge. Zagościć, st. dk. 3. się, r. 1) mo als

Baft eintebren; 2) feften gus faffen. Zagospodarować, st. dk. 2. się, r. fich einwirthichaften.

Zagotować, st. dk. 2. auflochen laffen; - sie, r. auffochen.

Zagrabiac, st.nd. 1, ez. zagrabie, dk. 3. 1) megbarfen, binmegrechen. gureden; 2) binmegraffen, fortraffen, eingieben.

Zagrae, st. dk. 1. anfangen ju fpielen, auffpielen; v. grac. Zagradzać, st. nd. 1. cz. zagrodzić,

dk. 3 vergaunen, verfperren. Zagraniczny -a, -e, a. auslanbija, ausmartig.

Zagrazać, st. nd. 1. zagrozić, dk. 3. broben, androben.

Zagrążać, At. nd. 1. zagręzić, dk, 3. verjenten, untertauden.

Zagroda -y, f. 1) bie Bergaunung. ber Berichlag, bas Webage: 2)

Sinterfaß, Bubner. Zagrzanie -ia, n. Die Ermarmung,

Erbigung.

Zagreiny -a, -e, p. erwarmt, etbist; n. p. mestwem, ermutbigt. Zagrzebywać. st. nd. 2. zagrzebać, dk. 2. vericatren, rergraben, bearaben.

Zagrzewac, st. ud. 1. cz. zagrzac, dk 2 ermarmen, erbiben, anfenern,

anfiammen.

Zagrzmieć, st. dk. 2. losennern, aniangen zu bonnern; v. grzmieć. Zaguba - y, f. bas Berberben, bie Bernichtung. [bernichten, Zagubić, st. dk. 3. 1) verlieren; 2) Zagwożdzić, st. dk. 3. zagwo-

zdzać, ud. 1. vernageln. Zahaczać, st. ud. 1. zahaczyć, dk. 4. anhalen, anhaleln; - się, r.

A. anparen, angarein, - sie, i. Zahartować, st. dk. 2. abbarten, bie Gartung geben; v. hartować. Zahuczeć, st. dk. 2. bumpf erical.

len, ertonen, losbonnern. Zaimek -mka, m. bas Surmort,

Pronomen.

Zaiskrzyć st. dk. 4. się, r. anfangen au funtein; v. iskrzyć. [bartig. Zaiste, ad., furmahr, gewiß, mahrs Zając a, m. ber haje. Zajadać, st. ad. 1. cijen, tuchtia els

fen; v. joso. (Buth, Zajadlość -i, f. ber Ingrimm, bie Zajadly -a, -e, a. -le, ad, beftig, erbittert, muthent, ergrimmt.

Zająkać, st. nd. 1. się, ftottern. Zająkala -y, m. v. jąkala, ber Stot-

Zająkliwy -a, -e, a. ftotternb. Zajaśnieć, st. dk. 2. hervorftrahlen, anfangen zu fdeinen. Zajazd-u,m. bie Borfahrt, Anfahrt.

Zajęczy -a, -e, a. hafene; np. zajęczy szczaw, bot. gemeiner ha-

fenflee; - serce, bas Safenberg; - worga, bie Safenicharte. Zajezdny -a, -e, s. Anfahrte, Bor-

fabrts; np. zajezdny dom, bas Sinfebrhaus, Wirthsbaus. Zajezdzne, st. nd. 1. zajechać, dk.

Zajezdzac, et. na. 1. Zajectiac, an. 2. vorfahren, wohin gelangen, einen Ort erreichen; — kogo, einen in Berlegenheit bringen.

Zajedyczyć, et. dk. 4. się, r. fich aufblaben, fnurrig merben.

Zajmować, st. nd. 2. cz. zająć, dk. 2 1) einnehmen (Raum), beieben, in Besig nehmen; 2) (kogo czesu) einnehmen, anzieben; 3) (bydlo) pfanten; 4) — się, antangen, į. B. 3u brennen, sich entzinnen, sart um sich greifen; 3) — się, sc czen, sich womit beichäftigen.
Zakadzić, st. dk. 3. 1) ansangen su

rauchern; 2) voll rauchern; v. ka-

Zakal -u, m, ein moralifcher gehler,

ber Schanbfleden. Zakalec -lea, m. nicht gut ausgebadener Teig im Brote, Der Baf-

jerftreifen. Zakalisty, zakalcowaty -a, -e, a. poll flebrigen Teiges, mafferftrie-

mig. Zakamienialość -i, f. bie Berftodtheit, hartherzigfeit.

Zakamienialy -a, -e, a. verstodt, bartbergig. Zakapturzyć, st. dk. 4. verfappen,

vermummen. Zakaska -i, f. ein Dagbig, etwas jum Berbeigen, ber Deffert.

Zakasować, st. dk. 2 fajfiren; v. kasować. Zakatarzyć, st. dk. 4. się, r. ben

Schnupfen befommen. Zakatek -tku. m. ein verborgener Bintel, bas Berfted.

Zakatować, st. dk. 2 zu Tobe průgeln; v. katować. Zakaz -u, m. bas Berbot.

Zakazywać, st. nd. 2 cz. zakazać, dk. 2 verbieten; — się, r. fich auszeichnen, bervorthun wollen, fich bei jemanbem beliebt zu machen

fuchen. Zakis -u, m. bas Gingefüuerte. Zukisić, et. dk. 3. einfäuern; v. kisić. Zukiszenie -is, n. bie Ginfäuerung.

Desires Congle

Zakitować, st. dk. 2. verfitten. Zakład -u, m. 1) bie Anlage, Stiftung, Anfalt; 2) bas Unterpfanb, Bfanb; 2) bie Bette und ber Breis, welchen man gewinnt.

Zakladac, se.nd.1. zalożyć,dk. 4. 1) anlegen, grunben, ftiften; 2) worauf fußen, bafiren; 3) beabfichti-

gen; - sie, o co, eine Bette anftellen, eine Bette eingehen, wetten. [ichlag. Zakladka -1, f. die Falte, ber Ein-

Zakladnik -a, m. bie Beigel. Zakleoie -ia, n. bie Befchwörung. Zakleic, st. dk. 3. verleimen; v.

Zaklepac, se. dk. 2. 1) juhammern, gullopfen; 2) eine Brube mit Dehl aumachen (verbiden).

Zaklinać, st. nd. 1. zakląć, dk. 2. bejdiworen.

Zakliniac, et. nd. 1. zaklinic, dk. 3. jufeilen, verfeilen.

Zakloc, et. ek. 2. ju Tobe ftechen, tobt ftechen; - się, r. fich ftechen. Zaklocić, et. ek. 3. 1) umrühren, aufrühren; 2) beunruhigen, ftoren,

in Berlegenheit fenen; 3) Bant er-

Zakochać, st. dk. 1. się, r. fich verlieben; v. kochać. Zakolatać, st. dk. 2. antlopfen; v.

kolatać. Zakolowrocenie -ia, n. v. kolowrot, der Schwindel, Koller.

Zakolowrocić, st. dk. 3. się, r. ben Schwindel befommen.

Zukon -u, m. 1) bas gottliche Geiet; - stary, nowy, bas alte, neue Keftament, ber - Bund; 2) ber geiftliche Orben, bie Orbensregel. Zakonczenie -ia, n. bie Beenbigung, ber Beschließ, bas Enbe; bie Enbitse, Enbigung.

Zakończyć, et. dk. 4. beenligen, befchliefen; - się, r. fich enbigen; v. kończyć.

Zakonnica -y, f. Die Ronne, Dr.

Zakonniczy -a, -e, a. flofterlich,

Zakonnik -a, m. ber Mond, Dr-

Zakonny - a, -e, a. Drbens, Rlofter. Zakopcić, sk. dk. 3. mit Raud bebeden, berauchern

Zakopcieć, st. dk. 2. berauchert, ichwarz werben (von Rauch).

Zakopywać, st. ud. 2. zakopać, da 2. pergraben.

Zakorženiać, et. nd. 1. zakorzenić, dk. 3. einwurzeln laffen; sie, r. Wurzel faffen, tief einwurzeln. Zakpić, et. dk. 3. z kogo, einen zum

Barren machen, jemanben gum Beften haben, fich über ihn luftig machen.

Zakradać, et. nd. 1. cz. zakraść, dk. 2. się, r. fich bineinfteblen, bineinfdleichen.

Zakrapiac, st. nd. 1. zakropic, dk. 3, 1) befprengen; 2) bie Burgel anfenchten (mit Betranten).

Zakrawac, et. nd. 1. zakroic, dk. 3.
1) anichneiben; 2) na co, woraus anipielen, abzweden; na pana. einen berrn fpielen wollen, grostinen; na blazna, wie ein Narrausfeben.

Zakrążać, et. nd. 1. zakrążyć, dk. 4. abrunben.

Zakręcać, st. nd. 1. zakręcić, dk. 3. jubreben, jufdrauben; wąsy, ben Schnurrbart breben; — sig, r. okolo czego, sich um etwas bre-

Zakres -u, m. ber Bereid, Rreis, bie unbestimmte Grenge. Zakreslac. st. nd. 1. zakreslic. dk.

3. (einen Rreis, eine Linie. Grenge) beschreiben, bestimmen, festiegen. Zakret -u, m. Die Biegung, ber Schnorfel, Die Schwingung im

Tange, bie Schlängelung, Rrummung, Bindung, 3. B. eines Fluifes. [ichnitt Zakroj -u, m. ber Zuschnit, An-Zakruszac, st. nd. 1. cz. zakru-

szyć, dk. 4. einbrodein. Zakrwawieć, st. nd. 1. zakrwawić, dk. 3. 1) bebluten, mit Blut be-

beden, forben, blutig machen; 2) bis aufe Blut franten. Zakrystyn -i, f. bie Safriftei.

Zakrystyan -a, m. ber Rufter, Glodner.

Zakrywać, st. nd. 1. zakryć, dk. 4. bebeden, verbeden, verbergen, verbeimlichen; sie, r. 1) fich jubeden; 2) fich fougen.

Zakrząknąć, of. dk. 2. fid) raufrern. Zakrzatać, st. nd. cz. 1. zakrzątnac, dk. 2. sie, r. fich mit etmas emfig befaffen, gefchaftig thun; v.

krzatać. Zakrztusić, at. dk. 3. się, r. fich verdluden, fich bie Luftrobre ber-

ftorfen, fid murgen. Zakrzyczeć, ot. dk. 2. einen über. dreien, übertauben. [fchreien. .hkrzyknąc, st. dk.2. (cinmal) auf-Zakrzywieć, st. nd. 1. zakrzywie,

dk. 3. frummen, frumm biegen. Zakulac, st. dk. 1. bis mobin folfern, malgen, rollen.

Zakulawieć, zakuleć, st. dk. 2. binfent, labm merren.

Zakupować, st. nd. 2. zakupić, dk 3. 1) auffaufen; 2) abichließen einen Rauf.

Zakurzać, st. nd. 1. zakurzyć, dk. 1) beftauben, mit Staub bereden; 2) berauchern, mit Rauch fcmargen ; - sie, r. anfangen gu ftauben. Zakwas -u, m. ber Cauerteig; v.

kwas. Zakwaszać, st. nd. 1. zakwasić, dk. 3. einfauern; - sie, r. fauer werben, einfaueres Beficht machen. Zakwefić, st. dk. 3. perichleiern.

Zakwitnać, st. dk. 2. zakwitać, nd. 1. anfangen ju bluben, aufbluben. Zalaczać, st. nd. 1. zalaczyć, dk. 4. beilegen, beifugen, anfchliegen.

Zalaczenie -ia, n. ber Anichlus, ficbluffc. Die Beilage. Zalgeznie, ad. beiliegenb, im In-Zalagodzić, st. dh. 3. in Bure beilegen, abmaden; befanftigen.

Zniamywać, st. nd. 2. cz. zalamać. dt. 2. einbrechen, brechen: - rece. bie Sanbe ringen.

Zalatwiać, st. nd. 1. zalatwić, dk. 3. abmaden, ju Gnbe bringen. Zalatywać, st. nd. 2. cz. zalecieć,

dk. 2. bie mobin fliegen, anmeben (vom Geruch). ftue. Zalazek -zka, m. bie Brut, ber 80.

Zalazić, st. nd. 3. zależć, dk. 2. 1) bie wobin ichleichen, frieden:

2) verfchattet werben, vermachfen, verfanben, fich verftovien u. f. w. Zalecac, st. nd. 1. zalecić, dh. 3. 1) anemyfehlen, empfehlen; 2) ehren, Ghre bringen, empfehlen; sie, r. 1) fic empfehlen, bervorthun; 2) bublen, liebeln, ten Dof, bie Cour machen.

Zaledwie, ad. faum, mit Dlube. Zulegać, st. nd. 1. zaledz, dk. 2. einnehmen, beden; (pola) nichte thun, faulengen; (podatki) rud. ftanbig bleiben. [ausbruten, beden. Zalegac, st. nd. 1. zalndz, dk. 2. Zaleglość -i, f. ber Rudftanb, rud. ftanbige Schulben. Zalogly -a, -e, a. rudftanbig, refti-Zaleknac, st. dk. 2. sie, r. febr erfdreden, aus ber gaffung tommen. Die Beiftesgegenmart verlieren. Zalepiac, st. nd. 1. zalepić, dk. 3.

jufleben, verfleben. Zaleta -y, f. bie Empfehlung, ber Borgug, bie gute Gigenfcaft, Rierbe.

Zalewac, st. nd. 1. zalać, dk. 2. 1) - ogien, Feuer mit Baffer Id. ichen: - stod. bas Dals einmaffern; 2) überichwemmen, abergießen; 3) gugießen, gufchmelgen, julothen; 4) - sie, r. Izumi, in Thranen ausbrechen; papier zalewn, bas Bapier ichlagt burch; V. przebijać.

Zalezec, st. dk. 2. abbangen; od kogo, von jemanbein abbangia fein; v. zalegać.

Zalezność -i, f, bie 216bangigfeit. Zależny -a, -e, a. abbangig. Zaliczać, st. nd. 1. zaliczyć, dk. 4.

aufgablen, vorausgablen. Zaloga -i. f. bie Beiagung.

Zalom -u, m. bie Ginbiegung, bie Bucht bes Ufere. ftirne. Zalotnica -y, f. bie Rofette, Bubl-Zalotnik -a, m. ber Bubler, Cour-[lerei, Rofetterie. ichneiber. Zalotność -i, f. bie Liebelei, Bub.

Zalotny -a, -e, a. -nie, ad. buble-rift, galant, tofett. Zaloty -ow, pl. bie Liebeleien, Liebeebewerbungen, bas Courmachen. Zalozenie -ia, n. 1) bie Anlequag

Sunbation, Stiftung; 2) bie Borausfegung. Zaludniać, st. nd. 1. zaludnić, dh.

3. bevolfern. Zaludnienie -ia, n. bie Bevolfe.

rung, Anfullung mit Menfchen. Zamach -u, m. 1) bas Musholen jum Sieb; 2) ber Anfchlag, Angriff.

bas gemaltjame Unternehmen. Zamgeic, st. dk. 3. 1) trube machen. trüben; 2) permirren.

Zamalowac, st. dk. 2. bemalen: oczy, bie Mugen blenben, peridmieren; blauen Dunft machen; v. malować.

Zamarznąć, st. dk. 2. zamarzać, nd. 1. gufrieren, einfrieren.

Zamaszystość -i, f. bas tuchtige Ausholen (bie Borichbeit). Zamaszysty -a, -e, a. -to, ad. 1)

farf ausholent, beim Geben, Sauen; 2) (forich), nachbrudevoll. Zamawiac, st.nd. 1. cz. zamowie, dk. 3. 1) etwas beftellen ; v. obstalowac; 2) bingen, miethen; 3) sobie co, fich etwas vorbehalten, ausbebingen; 4) - sie, r. fich ju jemand einlaben, Unfpielungen auf etwas machen. Zamazywać, et. nd. 2. zamazać,

dk. 2 verichmieren, guidmieren. Zamczysko -a, n. ein verfallenes.

muftes Ochlog. Zamczysty -a, -e, a. mit einem Schloffe perfeben, verichliegbar.

Zamęczyć, st. dk. 4. ju Tobe martern, qualen; v. meczyć. Zamek -mku, m. 1) bas Solog an

ber Thur; 2) bie Burg, bas Schloß. Zameldować, st. dk. 2. anmelben, melben.

Zamescie -ia, n. bie Berbeira. thung, Berebelichung.

Zamet -u, m. ber Birrmarr. Zamezny -a, -e, a, perbeirathet.

verebelicht.

Zamiana -y, f. ber Taufch, Um-taufch, bas Taufchen, ber Mustautd. Zamiar -u, m. bie Abficht, ber 3med.

Zamiast, ad, anftatt, ftatt. Zamiatac, st. nd. 1. zamieść, dk. 2.

fegen, febren, ausfegen, ausfebren. Zamice -i. f. bas Schneegeftober.

Zamieniac, et. nd. 1. cz. zamienic. dk. 3. 1) vertaufchen, wechfeln; 2) vermanbeln.

Zamierzać, st. nd 1. zamierzyć dk. 4. beabfichtigen, bezweden, fich pornehmen.

Zamieszac, st. dk. 1. 1) umrubren, aufrühren; 2) - spokolność, bie Rube ftoren, Unrube ftiften.

Zamicszanie ia,n. bie Bermirrung, ber Tumult.

Zamieszkac, et. dk. 1. zamieszkiwac. nd. 2. bemobnen.

Zamieszkały -a, -e, a. mobnhaft, anfäßig. Illnrube. Zamieszka -i, f. ber Mufruhr, bie Zamilczec, st. dk. 2. verfcmeigen,

mit Stillichweigen übergeben. Zamiiknac, et. ak. 2. verftummen. fdmeigen.

Zamilować, st. dk. 2. lieb gewinnen. Zamilowanie -ia, n. bas Liebgeminnen, bie Liebe ju etmas.

Zamkniecio -ia, u. ber Berichlus. Zamkowy -a, e. . Solof., Burg.. Zamordować, st. dk. 2 ermorben; v. mordować

Zamorski -a. -ie. a. überfeeifch. Zamorzyć, et. dk. 4. burch Sunger tobten, verhungern laffen; v. morzyc, umorzyć.

Zamowa -y. f. bie Beftellung. Zamowka -i, f. 1) bie Ausrebe, ber Bormanb; 2) bie Unfpielung (auf etmus).

Zamożność -i, f. bie Bohthaben. beit, ber Bobiftanb. Zamożny -a, -e, a. mobihabenb,

permogeno. Zamroczyć, st. dk. 4. perpunteln. perfinftern; - sie, r. ein finfteres

Benicht machen. Zamroz -u, m. bas Musichlagen bes

Broftes. Zamrozic, et. dk. 3. zamrazac, nd.

1. einfrieren laffen, gufrieren maden Zamrużać, et. nd. 1. cz. zamru-

zyc, dk. 4. 1) bie Mugen balb aumachen, jubruden; 2) nicht feben wollen, burch bie ginger feben.

Zumrzec, st. dk. 2. glod, burdi fanges Dichteffen (Enthaltung vom Gffen) Die Ggluft verlieren, burch bungern fraftles merren.

Zamsz -u, m. v. ircha, bas Ga. Zanurzać, st. nd. 1. zanurzyć, da. mijdleber. 4. untertauchen, verfenten.

Zaniszowy . a. -e, a. famifch.

Zamulać, st. nd. 1. cz. zamulić, dk. 3. verfastamnen, verfastinen, verfastinen, verfastinen, verfastinen, zamurować, st. dk. 2. vermauern, Zamydluć, st. nd. 1. cz. zamydluć,

Zaniydlac, st. nd. 1. cz. zaniydlic, dk 3. einen blauen Dunft, Blendwert vormaden, Sand in bie Augen ftreuen.

Zamykac, st. ud. 1. zamknąć, dk. 2. jujdließen, verfoließen.

Zamyst -u, m. bas Borbaben, bie Abficht.

Zamyslac, et. ud. 1. zamyslic, dk. 3. im Sinne baben, einen Gebanten, Borfat faffen; - sie, r. fich in Gebanten vertiefen.

Zan, pr. = za niego, für, ftatt ibn. Zanadrze -a, n. ber Bufen, bei Rleibern.

Zaniechac, st. dk. 1. unterlaffen, fein, bleiben laffen, einftellen. Zuniedbanie -ia, n. bie Bernach-

läßigung, Berwahrlojung. Zaniedbywac, et. nd. 2, cz. zaniedbae, dk. 1. vernachläßigen, verwahrlojen, verjäumen

Zaniemiec. . t. dk. 3. ftumm merben

verstummen. Zaniewieruszyć, sk. ak. 4. etwas wobin thun; - się r. sich verlieren, verloren geben, wobin fommen,

Zaniun, ad. Sewor, ebe, so sange bie; v. zaozyni. [nieten; v. nitować. Zanitować, al. dk. 2. vernieten, zu-Zanocić, al. dk. 3. anstimmen (einen Gesang); v. nocić.

Zanocować, st dk. 2 wo übernach. ten, bie Dacht über wo bleiben; v.

Zanokcica -y. f. 1) bas Ragelgeichmur, ber Aingermurm; 2) bot. bie Mauerraute, Steinrante. Zanosie, st. nd. 3. cz. zanieść, dk.

Zauosić, st. ad. 3. cz. zanieść, dk. Z. etwas wobin tragen; (prośbe) worbingen, cinteiden; — się, t. na co. fld aufdiden ju etwas, beorfieben; — na dieszcz, nad Kegen ausfeben, ben Anidein baben, als wenn de regnen würbe. Zanutować, st. ab. 2. anmeten, natten; v. notować Zanurzać, of, nd. 1, zanurzyć, da. 4. untertauden, verfenten. Zaoczny -a, -e, a. -nie, ad. 1) binter ben Augen, bem Ruden; 2) in Abwejenhelt, in contuniatiam.

Zaognić. At. dh. 3. zaogniać, nd 1 sie r. fich entjunden. Zaognienie -a, n. die Entjundung; v zapalenie.

Zaokraglić, st. nd. 1. zaokraglić, dk. 3. abrunden, rund maden, arrondiren.

Zaokrągienie -a, n, bie Abrundung, Arrendiruug. Zaopatrywać, st. nd. 2. cz. zaoda-

trzyć, d. 4. verjergen, womit verfeben, verproviantiren. Zaorać, st. dk. 2. zaorywać, nd. 1.

Zaorac, et. de. 2. zaorywac, me. 1. zaorac, et. de. 2. zaorywac, me. 1. zaostrzeć, et. ad. 1. zaostrzeć, de. 4. stari nachen, anskaren, ser starice, me. apetyt, ben Appetie reigen.
Zapach -u, m. bet Geruch, Mohle Zapadh de. de. 1. zapasć, de. 2. zapadh de. 1. zapasć, de. 2. zapadh de. 6 de. 1. zapasć, de. 2. zapadh de. 6 de. 1. zapasć, de. 2. zapadh de. 6 de. 1. zapasć, de. 2. zapadać, st. ud. 2. zapada

Zapadać, st ud. 1. zapaść, dk. 2. guidlen, verfullen, in bie Gree rerinten, cinfinten, fich fenten, cinfallen, einflutgen; noc zapada, bie Nacht britht ein; (oczy empullen: (wyrok) erfolgen, ju Stanbe fommen.

Zapadka -i, f. v. klantka, bie Rlinfe. Zapadly -a, -e, p. 1) eingefallen, verfallen; 2) gefällt, erlaffen. Zapakować, st. dk 2. einpaden,

verpaden; v. pakować. Zapal -u. m. 1) bas Bunbloch; 2bie Begeifterung, bas geuer, ber Gifer.

Zapalać, st. nd. 1. zapalić, dk. 3. 1) anjunben, ansteden; 2) anbrennen; 3) (sos) einbrennen, braum maden; — się, r. sich entzünben, erbisen, entstammen. Zapalezywość –1. f. ber Jähzern,

Angrimm, bas raid aufbrufenbe Befen. Zapalozywy -a, -e, a -wie, ad.

Zapalozywy -a, -e, a -wie, ad. jabjornig, aufbraujenb. Zapalenie -ia, n. v. zaognienie.

n. bie Entjundung. Zapaleniec -nca, m. ber Braufes, Sintouf.

Zapaliezka -i, f. bot. ber Afant.

Zapalka -i, f. d. bas Bunbholgden;

Zapalnik a, m. bie Branbrobre, ter Branber. [brennbar. Zapalny -a, -e, s. entgunbbar, Zapamietalose -i, f. bie wuthenee Bosbeit, Buth.

Zapamietaly -a, -e, a. rafend, bosbaft bis jur 2Buth.

Zaparzać, st. nd. 1. cz. zaparzyć, dk. 4. bruben.

Zapas -u, m. 1) ber Borrath, Beftant; 2) zapasy, pl. bas Ringen; isc w zapasy, ringen.

Zapaska -i, f. v. fartuch, bit Churge. (Saungfiedere., Zapasinica, -a, -e, a. Minger, Zapasinica, -a, w. ber Kaungfer, Minder. Zapasowy -a, -o, a. Borcathe, sor-Zapatrywić, st. nd. 2 zapatryc, Zapatrywić, st. nd. 2 zapatryc, ben Blid auf etnas herbett, etnas auf merlander. 2 júb vecosfin.

Ziped -11, m. 1) ber Antauf, Aufab, bas hinfaifen; 2) ber große Cifer. Zapedlaci, st. md. 1. zapedlici, sk. 3. bis wohin treiben, veribtagen, jagen; — sie, r. wortvingen, gu weit geben, fich übereilen, vergeben. Zapedniaci, sk. nd. 1. zapednici, sk. 3. gang aufsäulen, wohifullen.

Zaperzyć, st. dk. 4. zaperzać, nd. 1. sie, r. 1) errotten vor Scham und Jorn; 2) ein saures Gesicht machen, unwillig bie Stirn runzeln. [bings. Zapewne, ad. gewiß, sicher, aller-

Zapewne, ad. gewiß, sider, allerzapewniac, at. nd. 1. zapewnic, ak. 3. versidern, sider stellen; sig, r. sid versidern, vergewistern. Zapewnienie - ia, n. die Bersiderung, Siderstellung.

Zapezialy -a, -e, p. verfummert, amergartig.

Zapeziec, st. dk. 2. verfummern. Zapiecek -cka, m. 1) ber Blay binterm Ofen, bie Golle; 2) ber Ofenhoder.

Zapiekać, st. nd. 1. zapićc, dk. 2. jubaden, burd hipe hart maden, verharfden ;- sie, r. 1) verharfden

eine Bunbe); 2) harten Stublgang betommen, fich verftopfen. Zapienine, et. ud. 1 zapienic, dk. dk. 3. fchumig machen.

Zapierac, et. nd. 1. zaprzec, dk. 2. verriegeln, verfourer; - sie, r. (czego) verlaugnen, nict eingefteben, in Abrere ftellen; v. zaprzeczac. Zapicradlo -u, n. bie Sperre, Bor-

legestange. Zapierzać, st. ud. 1. zapierzyć, dk. 4. befebern, besiebern, voll febern

maden, fireuen.
Zapijac, st. nd. 1. zapić, dk. 3. vertrinten, verzechen; (sobie) gemuthlich trinten, zechen; — się, r. faufen, trinten.

Zapinac, st. nd. 1. zapiąć. dk. 2. 3uinopfen, jufdnallen, jufieden, jubaten.

Zapis -u, m. bie Berfcreibung; bas Eintragen, Bergeichnen. Zapisne -ego, n. (zapisowe), bie

Ginidreibegebübren. Zapisowy -a, -e, a. Ginidreibe-; Beridreibungs.

Zapisywać, at. nd. cz. 2. zapisać, dh. 2. 1) cintragen, einidreiben; 2) verfdreiben (komu co); 3) voll fcrei-

ben, ein ganges Blatt. Zaplacić, st. dk. 3. bezahlen; Bog zaplac, Gott bezahl's! vergelt' es Gott, v. placić.

Zaplakać, at. da. 2. 1) in Töränen außbrechen; 2) bie Rugenverweinen. Zaplata -y. f. 1) bie Begablung; 2) ber Robn, Atheitslohn (od roboty). Zaplatać, at. da. 2. vermieten, verwirren; — się, r. fich —; v. plątać. Zaplatać, at. ad. cz. 1. zapleść, dk. 2. zufickten, verfickten.

Zapleśnieć, st. dk 2. ver., befchimmeln; v. pleśnieć.

Zaplocie -ia, n. ber Ort hinter einem Bann; gewöhnlich nennt man fo bas hinter ben Birthfchaftegebauen und Barten gelegene Relb.

Zaplodniae, st. ud. 1 zaplodnie, dk. 3. 1) befruchten, fruchtbar, urbar machen; 2) ichmangern.

Zaplonge, of. dk. 2. ij errothen, icamroth werben; 2) ju reifen au-fungen (rom Chft).

2

679

Zaplugawić, st.dk. 3. perunreinigen. Zaplynge, st. dk. 2. bis wobin flie-Ben, fdmimmen, fdiffen; v. ply-

nac. Zapobiegać, rt.nd. 1.cz. zapobiedz, dk. 2. juvortommen, vorbeugen. Zapocić, st. dk. 3. mit Schweiß be-

beden, beidwißen; - sie, r. in Schweiß gerathen; v. pocić sie. Zapole .a. n. v. sasiek, bie Banfe, bas Sach.

Zapomagac, st. nd. 1. zapomódz. dk. 2. unterftugen; - sie, r. fich

aufhelfen. Zapominać, st. nd. 1. zapomnieć. ak. 2. vergeffen; - sie, r. fic ver-

geffen, außer fich fein. fbeit. Zapoinnienie - a, n, bie Bergeffen. Zapomoga -i, f. bie Unterftugung, Mufbulfe. PRiegel.

Zapora -y, f. ber Borlegebaum, Zapowiadać, st. nd 1. zapowie-dzieć, dk. 2. 1) anfagen, anfunbi-

gen abfunbigen; 2) aufbieten. Zapowiedny -a, -e, a. anfagent, anfunbigenb; zapowiedne -cgo,

n. bie Aufgebotegebühren. Zapowiedz -i, f. 1) bie Unfagung,

Anfunbigung; 2) bas Aufbieten, Aufgebot. Zapowietrzać, st. nd. 1. zapowie-

trzyc. dk. 4. perreften. Zapozew -zwu, m. bie Borlabung, Citation.

Zapoznawać, st. nd. 1.2 zapoznać, dk. 1. befannt machen; - sie. r. z kim, mit jemanbem Befannticaft

maden, befannt werben. Zapozyczać, st. nd. 1. zapozyczyć. dk. 4. sie, r. borgen, aufborgen. Zapozywać, st. nd. 1. zapozwać, dk. 2. porlaben, por Bericht laben.

Zapracować, st. dk. 2. erarbeiten, mit Arbeit verbienen; - sie, r. 1) nich in bie Arbeit vertiefen; 2) fich gu Tobe arbeiten.

Zapragnąć, st. dk. 2. (czego) anfangen gu burften, ein Berlangen wonach befommen.

Zapraszać, st. nd. 1. zaprosić, dk. 3. einlaben, ju fich bitten.

Zaprawa -y, f. 1) bie Buridtung,

Murjung einer Greife; 2) bie Cauee, Tunfe, ber Ueberguß.

Zaprawde, ad. fürmahr, mabrlich. Zaprawiać, st. ud. 1. zaprawić, dk. 3. jurichten, murgen, anmaden (eine Speije); (kogo) moran gemobnen, abrichten, einuben; dziure, ein Bod gufliden; - sie.r. fich einuben, fid) wogu vorbereiten. Zaprawny -a. -e. a. angemacht, ge-

murat. Zaproponować, st. dk. 2. vorichla.

gen; v. proponować. Zaproszenie -ia, n. zaprosiny -in. pl. bie Ginlabung.

Zaproszyć, st. dk. 4. zaproszać, nd, cz. 1. beftauben, guftreuen; oczy, in bie Mugen ftreuen; (snieg)

peridneten. Zaprowadzać, st. nd. 1. zaprowadzie, dk. 3. bis mobin führen, geleiten; (co), (etwas) einführen, inftalliren.

Zaprowiantować, st. dk. 2. perproviantiren.

Zaprysnąć, st. dk. 2. wobin fprigen, fpringen; v. pryskac. Zaprzag -egu, m. bas Befrann.

Zaprzagać, st. nd. 1. zaprzadz, dk. 2. anfrannen, vorfrannen. Zaprzalość -i, f. bie Erhibung, bas

Grbreinfen. Ifet. Zaprzały -a, -e, a. erhist, erbrem. Zaprzatać, st. ud. 1. zaprzatnać, dk. 2. vollraumen, anfullen, verraumen; - sie, r. ezem, fich momit beidaftigen.

Zaprzedawać, st. nd. 2. zaprzedać, dk. 1. vertaufen. Zaprzegowy -a, -e, a, Geirann -.

Magen. Zaprzestawać, st. nd. 2. zaprzestac, dk. 2. ablaffen von etwas, etwas fein laffen, aufhoren. Zaprzeszly -a, -e, a. langft rer-

gangen. Zaprzyjaźniac, st. nd. 1. zaprzyjaznic, dk. 3. sie, r. fich befreunben.

Freundidaft fnupfen, foliegen. Zaprzysiegac, et. ud. 1. zaprzysiadz, dk.2.befdmoren, gufdmoren. Zapukać, sl.dk.cz. 1. zapuknać, dk. 2. auflopien, anpochen.

Zapust -u, m. bie gaffnacht, ber Wajding. Faidings .. Zapustny -a, -e, a. Fafinachts., 681

Zapuszczać, st. nd. 1. zapuścić, dk. 3. bineinlaffen; (plug) bineinbruden; - na las, einen Ort bemalten, mo Baume madifen laffen; - brode, ben Bart machien laffen; - sicci, bie Rete auswerfen; sie, r. 1) fich einlaffen, vertiefen; 2) ben Unlauf nehmen.

Zapytac, et. dk. 1. zapytywać, nd. cz. 2. sie, r. anfragen, wonach fragen.

Zapytanie -la, n. bie Anfrage; znak zapytania (zapytannik), bos Gragezeichen.

Zarabac, et. dk. 2. nieberhauen. Zarabiać, st. nd. 1. zarobić, dk. 3. 1) ermerben, verbienen, mit Arbeit; 2) Teig einrubren, einmachen; 3) - na ozem, woran verbienen, profitiren, einen Gewinn gieben. Zurada -y, f. bie Abbulfe, getroffe-

nen Anftalten, ber Rath; (zaradność).

Zaradezy, zaradny -a, -e. a. Rath ichaffend, vorbeugend, abhelfent. Zaradzać, st. nd. 1. cz. zaradzić,

dk. 3. Rath ichaffen, geben; vorbeugen, unterftugen, abbelfen. Zarastac, st. nd. 1. zarosnac, dk.

2. jumadifen, vermachfen. Zaraz, ad. gleich, fogleich, alebalb, auf einmat.

Zaraza -y, f. 1) bie Unitedung. Seuche: - na zboze, ber Brand im Getreibe; 2) bot. Die Sommermuri; 3) zaraza sledziony, rer Milabrand.

Zarazac, st. nd. 1. zarazić, dk. 3. anfteden: - sie, r. fic -

Zarażliwy -a, -e, a. anftedent, epicemifc. Zardzewiec, st. dk. 2. verroften,

roftig werben; v. rdzewieć. Zareczać, st. nd. 1. zareczyć, dk.

4. 1) verburgen, burgen; 2) verloben.

Zareczenie -ia. n. 1) bas Burgen, bie Burgicaft; 2) bie Berlebuna. Zaręczyny -yn, pl. bie Berlobung. Zarobek -bku, m. ber Bervienft,

Zarobkowanie -ia, n. zarobkowose -i, f. ras Treiben eines Bemerbes.

Zarobkowy -a, -e, a. Grmerbs. Berbienft ..

Zarod -u, m. 1) ber Reim, erfte Unfan, bas Samen., Brudt-Gi (jajko); 2) ter Urfprung, bie Quelle, ber Unfang.

Zarodny -a, -e, a. Frucht-, Reim-. Zarosle -i, pl. ein mit Baumen und Bufdmert bermachfener Drt, bas Didict.

Zarównać, st. dk. 1, zarównywać, nd, cz. 1. ebnen, gleich machen.

Zarowno, ad. gleich, auf gleiche Beife, gang gleich.

Zarozumialość -i, f. ber Duntel, bie Ginbilbung, ber Gigenbuntel. Zarozumialy -a, -e, a. eingebilbet, voll Gigenbuntel.

Zerumienic, st. dk. 3. einbrennen. braun machen; - sie, r. errothen (vor Scham)

Zarybek -bka, m. bie junge Bifchbrut, Gesfifche.

Zarybiac, st. nd. 1. zarybic, dk. 3. mit Sifcbrut befegen, befaamen (einen Teich). Zaryczec, st. dk. 2. anfangen ju

brullen, losbrullen; v. ryazec. Zarvglowac, st. dh. 2. perriegeln, juriegeln; v. ryglowac.

Zarys -u, m. ber Rig, Abris; v. rys. Zarywac, st. nd. 1. zarwac, dk. 2. ermifchen, erichnappen, wegraffen, angeftedt merben: - na waryata, Rarr merben, rappeln im Ropfe;sie, r. aufammenfturgen, einfallen, einbrechen.

Zarządzac, st. nd. 1. zarządzie, st. dk. 3. vermalten, leiten, regieren. Zarzec, et. dk. 2. (einmal) wiehern; v. rzec.

Zarzekać, st. nd, 1. zarzec, dk. 2. vermuniden, befrrechen; - sie, f. ezego, etwas abidmoren, einer Cache entfagen.

Zarzepolic, et, dk. 3. anfangen gu fiebeln; v. rzepolić.

Zarzezec, st. dl. 2. ju rocheln anfangen; v. rzezec.

Zarzniecie -ia, n. ber Ginfdnitt. Zarzucać, st. nd. 1. zarzucić, dk. 3. megmerfen, vericutten, vermerfen : - sieci, bie Dene auswerfen; - co na siebie, etwas über fich merfen, ummerfen. - czem co. vollmerfen, gumerfen, - kogo ezem, (np. prosbami) überfdmem. men: - komu co. einem etwas vorwerfen, Ginmenbungen machen.

Zarzut -u. m. ber Bormurf, Ginmurf, bie Ginmenbuna.

Zarzynac, st. nd. 1. zarznąc, dk. 2. folachten, foneiben; einfoneiben; (woz) einfinten; na skrzypeach zarznac, auf ber Geige tuchtig losfpielen, etwas auffpielen; .

sie, r. fich bie Reble abidneiben. Zas, ad. aber, bingegen, bagegen. Zasada -y. f. bie Grunbibee, ber Grunbias, bie Grunblage.

Zasadniczy -a, -e, a. Grunt-

Zasadzać, of. ud. 1. zasadzić, dk. 3. bepflangen, pflangen, feben, ftelten: - gdzie kogo, jemanten mobin feben, placiren, nieberfegen, binfeben: - co na czem, worauf grunben, baffren, bauen ; - sie, r. ben Anfan nebmen ;- sie na kogo. auf jemanten lauern, jem. auf-Zasadzka -i. f. ber Sinterbalt, bas Zaścielać, ot. nd. 1. zastać, dk. 2. beftreuen, guftreuen (mit Streb). Zasepiac, ot. nd. 1. zasepić, dk. 3. verbuftern, bufter machen : - sie. r. ein finfteres Geficht machen, bie

Stirn rungeln. Zasiadać, st. nd. 1. zasiadywać, cz. 2, zasieść, dk. 2. 1) einen Gis einnehmen, fich wobin fegen, wo Blat nehmen; 2) mo Gis und Stimme baben

Zasiedzieć, at. dk. 2. burch langes Sinen verfaumen, gu lange fiten; - sie, r. vom Gigen fteif merben. Zasiegać, st. nd. 1. zasiegnać, dk. 2. bie mobin reichen, langen; rady, fich Rathe erbolen.

Zasiew -u. m. 1) bae Caatforn: 2) bie Saatzeit.

Zasiewać, st. nd 1. zasiać, dk. 2. aufaen, befaen. (Belb). Zasiewny -a. -e. a. Caat. (3. B. Zasilac, at. nd. 1. zasilić, dk. 3. 1) narfen, laben, erquiden; 2) un-

terftuben. Zasitek -tku. m. 1) bie Starfung. Rabung; 2) Unterftusung.

Zasinialy -a. -e. p. blau unb braun angelaufen. Zaskarzyc, st. dk. 4. verflagen: v.

skarzyć/ Zasklepiać, st. ud. 1. zasklepic. dk. 3. jumofben : - sie, r. (rana) perbarimen; (gasienica) fich ein-

fpinnen, verpupren. Zaskoczyć, of, dk 4, bis mobin fpringen; - komu droge, ben Beg verrennen; (smiere) uberrafden.

Zaskornik -a. m. ber Diteffer fein Burm, gewöhnlich in ber Dafe). Zaskorny -a, -e. a. v. podskorny, unter ber Saut (Rinbe) befinblich. Zaskorupiec, st. dk. 2. mit einer Schale over Rinbe (auch Rrufte) übermachfen , fich umgeben, fich ubergieben, verbarfchen. Zaskwierać, st. nd.1. komu. einem

bart gufeten. Zaslabnac, of. dk.2. ploslid fdmad. unpaglich merben, erfranten.

Zaslaniac, st. nd. 1. zaslonić, dk. 3. 1; verbuffen, verbuntein; -komu, einem bas Licht benehmen, im Bichte

fteben; 2) reden, ichusen. Zaslepiac. st. nd. 1. zaslepic. dk. 3. verbienben, blenben.

Zasiepienie -ia, n. bie Berblenbung. Zaslepnąć, st. dk. 2. erblinben, bas Weficht perlieren. Zastona -v. f. 1) ber Borbang, bie

Garbine; 2) ber Schirm, Schleier, bie bulle; 3) ber Schus. Zasloneczny -a. -e. a. binter ber Sonne befinblich.

Zasiubiać, st. nd. 1. zasiubić, dk. 3. verloben; verfprechen, feierlich geloben; - sie, r. fich verloben. Zastuga -i. f. 1) bas Berbienft;

2) pl. ber Dienftlobn, Lobn. Zasługiwać, st. nd. 2. zasłużyć. dk. 4. fic Berbienfte ermerben, ver-

bienen. Zasluzav -a. -e. a. verbienftlid. Zaslużony -a, -e, p. verbient,

moblperbient. Zastyszec, st. dk. 2. gu horen befonimen; v. slyszeć

Zasmakować, st. dk. 2. w czóm. woran Befdmad, Gefallen finten; v. smakowec.

4085

Zasmarować, st. dk. 2. gufchmieren, verfcmieren ; v. smarować. Zasnirodzić, st. dk. 3. ftantern, ein-

Ranfern, Weftanf machen: v. smrodzic. Zasmucaė, st. nd. 1. zasmucić, dk.

3. betrüben, traurig machen; sie, r. fich betrüben, betrübt merben; v. smucic.

Zasniad -u, m. bie verborbene Brucht im Mutterleibe, ein Duttergemads.

Zasniedzieć, it. dk. 2. mit grunem Roft anlaufen, verroften.

Zasob -u. m. ber Borrath, bas Silfemittel, ber Sond; Diunbvorrath. tratbia.

Zasobny -a, -e, a. Borrathe, por-Zaspa -y, f. bie Dune, Sanbbune; - sniegu, ber Schneebaufen: bie

Berfduttung von Sand ober Schnee. Zaspakajać, st. nd. 1. zaspokojć,

dk. 3. beruhigen, befriedigen, gufrieben ftellen. Zaspalose -i, f. Die Berfchlafenheit,

bas traumerifche, folafrige Befen. Zaspaly -a, -e, a. veridlafen. Zaspiewać, et. dk. 1. perfingen, gu

fingen anfangen; v. spiewac.

Zasruhować, st. dt. 2. jufchrauben; v. śrubować.

Zastanawiać, st. nd. 1. zastanowic, dk. 3. jum Steben bringen. aufhalten; (krew) ftillen; anffallen; - sie, r. nad czem, über etmas nachbenten, etwas ermagen; to mie zastanawia, bas fallt mir auf.

Zastanowienie -ia, n. bas Rachbenfen, Ermagen, bie lleberlegung. Zastapić, st. dk. 3. v. zastepować. Zastarzee, st. dk. 2. sie, r. veralten, fich burche Miter einmurgein.

Zastarzaly -a. -e. p. veraftet. Zastaw -u, m. bas Pfant, Unter-

pfand, bie verfesten Gaden.

Zastawiac, st. nd. 1. zastawie, dk. 3. (up. stoly) ftellen, fegen; (stol potrawami) befegen, vollftellen; (garnki) an's Beuer fegen, bei-

feten; (wode), (bas Baffer) bemmen, verftopfen, ichugen; -

Zas kogo, jemanben fougen, beden; co, verfegen, verpfanben: - lapke. eine Ralle ftellen; - sie, r. ozem, etwas ju feinem Schupe vorhalten, etwas porfdusen. Zastawnik -a, m. ber Bfanbleiber.

Zastawny -a, -e, a. 1) Bfant-; 2) verpfanbet, verfest. Zastep -n. m. ein Saufen Bolt, bie

Schaar, Rriegsichaar.

Zastepea -y, m. ber Bertreter, Stellvertreter. Zastepować, st. nd. 2. znstapić, dk.

3. kogo, einen vertreten, jemanbes Stelle einnehmen; - koinu droge, einem in ben Beg treten. Zastepstwo -a. u. bie Bertretung,

Stellvertretung. Zastosować, et. dk. 2. anmenben. in Unwendung bringen.

Zastraszać, st. nd. 1. zastraszyć, dk. in Schreden fegen, einem Sereden einjagen, Ingft machen. Zastrzal -u. m. ber Strebenfeiler. bas Querbelt.

Zastrzegać, st. nd. 1. zastrzedz, dk. 2. fichern, porbehalten; sobie. fich ausberingen, vermabren.

Zastrzelie, at. dk. 3. tootfcbiefen. erfchiegen.

Zastrzyknąć, st. dk. 2. 1) (co) einfprigen; 2) (w uchu) zwiden, fte-

Zastuknac, st. dk. 2. anflopfen. rochen; v. stukac. Zasuwać, st. nd. 1. zasunąć, dk.

2. aufdieben, poricieben, perriegeln, jugieben, vorgieben.

Zasuwka -i. f. ber Riegel, Borfchieber, Schlogriegel. Zaświadczać, st. nd. 1. zaświa-dczyć, dk. 4. bezeugen, atteftiren,

ein Beugniß geben, ausftellen. Zaswiadczenie -ia, n. bas Beug-

nif, Atteft. Zaswiecić, st. dk. 3. angunben, anfteden; - sie, r. bell, licht werben,

anfangen zu leuchten. Zasyluć, st. nd. 1. zaslać, dk. 2. wohin ichiden.

Zasypiac, at, nd, 1. zaspać, dk. 2. 1) einfcblafen; 2) feft und rubig fclafen: 3) (co) (etmas) verfclafen. Zasypywać, st. nd. 2. cz. zasypać, dk. 2. jufdutten.

Zaszargac, st. dk. 1. befclumpern: - sie, r. fic befdlumpern; - w dlugach, fich verfculben.

Zaszczepiac, st. nd. 1. zaszczepic, dk. 3. einimpfen.

Zaszczuć, st. dk. 2. zaszczuwać, nd. cz. 1. ju Tobe beten.

Zaszczycać, st. nd. 1. cz. zaszczycic, dk. 3. beebren, auszeichnen. Zaszczyt -u, m. bie Ghre, Auszeich.

nung, Bierbe, Berthichatung. Zaszczytny -a, -e, a. ebrenvoll, ehrenbringenb, auszeichnenb.

Zaszkodzie, et, dk 3. fcaben. Schaben bringen; v. szkodzie. Zasznurować, st. dk. 2. jujdnuren;

v. sznurować. Zaszumiec, st. dk. 2 aufbraufen,

anfangen ju braufen, raufden. Zaszyplac, et. dk. 2, einen Anoten

fourgen. Zaszywać, et. ud. 1. zaszyć, dk. 4. junaben, vernaben, einnaben.

Zatabaczyć, st. dk. 4 mit Tabat verunreinigen, beidmuten.

Zataić, st. dk. 3. verheimlichen, berbergen.

Zatamować, st. dk. 2 verbammen, bemmen; (krew) fillen.

Zatanczyć, st. dk. 4. zatancować, dk. 2. portangen, ein wenig tangen. Zatapiac, et. nd. 1. zatopic, dk. 3. erfaufen, verfenten; (co czem) womit verfdmelgen, gufdmelgen; sie, r. 1) fich vertiefen; 2) unterfinten, untergeben, verfinten.

Zatarasować, st. dk. 2. verrammeln. Zatarga -i, f. Bant und Streit,

Zatargować, et. dk. 2. erhanbeln; v. targować

Zatein, ad. folglid, baber, mitbin. Zatemperować, et. dk. 2. (pióru) eine Reber ichneiben.

Zatlic, st. dk. 3. angunben unb glim. men laffen; - sie, r. ju glimmen anfangen.

Zatluc, st. dk. 2. tobtichlagen, ju Tore ftopen : - sie, r. gdzie, mo-

bin gerathen.

Zatlumić, et. dk. 3. bampfen. etftiden, erbruden; v. tlumio. Zatoczyć, st. dk. 4. etwat mobin

malgen, follern; (szczeme) abfoleifen; - sie, r. gdzie, mobin. taumeln.

Zatoka -i, f. bie Bucht, ber Deerbufen, bae Baff.

Zator -u, m. bie Tiefe, tas Bafferbett, in Bluffen unb Conbfeen. Zatrabic, et. dk. 3, in tie Trompete ftogen.

Zatracac, et. nd. 1. zatracić, dk. 3. perberben, vernichten, ju Grunbe richten.

Zatracenie -ia, n. zatrata -y, f. Die Bernichtung, bas Berberben, ber Untergang.

Zatratowac, et. dl. 2. niebertreten, nieberreiten, ju Boben reiten. Zatrudniec, st. nd. 1. zatrudnie,

dk. 3. befcafrigen, belaftigen; sie, r. fich beidafrigen. Zatrudnienie -ia, n. bie Befchaf.

tigung, Belaffigung. Zatruwać, sł. nd. cz. 1. zatruć, dk.

2. vergiften. Zatrwozyć, d. dk. 4. befturgt machen befturgen.

Zatrząść, zatrząsnąć, et. dk. 2. erfouttern; - sie, r. ericuttert merben. Zatrzasnac, st. dk. 2. beftig zumere

fen, jufdlagen, jufdnapren. Zatrzymywać, et. nd. 2. cz. zatrzymać, dk. 1. aufhalten, gurud. balten, anbalten; (im Gebachtniß) behalten, gebenfen; - sie, r. fte-

ben bleiben, inne balten; ju baufe bleiben, vermeilen; - na ohwile, einen Mugenblid verzieben. Zatulać, st. nd. t. zatulić, dk. 3. verbullen, verbeden, juftopfen.

Zatwardzać, st. nd. 1 zatwardzić. dk, 3. 1) verbarten, barten; 2) verftopfen. Zatwardzenie -ia, n. 1) bie Ber-

bartung; 2) bie Berftopfung, Reibeeverftopfung. Zatwardzialość -i, f. bie Befühl-lofigfeit, Berftodtheit.

Zatwardziały -a, -e, p. bart, berftedt.

Zatwierdzac, st. nd. 1. zatwierdzic, dk. 3. 1) befestigen, fest machen; 2) bestätigen, befräftigen. Zatyczka -i, f. v. zatykadlo, ber

Sterfel, Spund.

689

Zatykaé, et. nd. 1. 1) zatkaé, ek. 1. 1, jundpsfen, verflopfen, andocken, juntropfen; 2) zatknaé, ek. 2. auffleten, aufpflaugen. Sevund. Zatykadlo -a. n. ber Stöpfel, Zaulaé, et. ek. 1. komu, einem verkauen, fein Vertrauen in jemand.

trauen, fein Bertrauen in jemanb. fegen. Zaufonie -ia, n. bas Bertrauen,

Butrauen; w sobie, bas Gelbftvertrauen. Zaulek -lka, m. bie Querftrage,

Zaulek -lka, m. bie Querftrafe, Quergaffe.

Zausznica -y, f. 1) ber Ohrring, bas Ohrgebange; 2) bie Ohrenblaferin.

Zausznik -a, m. ber Ohrenblafer. Zauszny -a, -e, a. 1) hinter ben

Ohren; Ohren-; 2) verlaumberifd, ohrenblaferifch. Zavada -y, f. bas hinberniß, ber

Biterftano. Zawadyactwo -a, n. bie Ganbel.,

Streitfucht. Zawadyak -a, m. ber Sanbelma-

der, Streitfüchtige.

Zawadzać, et. ud. 1. zawadzić, dk. 3. im Bege fieben, binbern; o co, an etwas anflonen.

Zawaloć, et. ud. 1. zawalić, dk. 3. 1) gang beschmugen, besubeln; 2) zuwerfen, vollwerfen; verschütten, verrammeln.

Zawalidroga -i, m. einer, (etwas), ber (vas) einem im Bege ftebt, ein Hindernis, eine unnübe Erdenlaft. Zawalka -i, f. die (angefdmollene)

Drufe.

Zawarcie -in, n. ber Abichluß.

Zawarować, st. dk. 2. ausbebingen, porbehalten, verfichern. Zaweigg -egu, m. bot. bie Gras-

blume, Grasnelte, Bleifcnelte. Zawczasu, ad. bei Beiten, ju rech.

ter Beit.

Zawezesność 1, f. bie Boreilig. teit, Fruhzeitigfeit.

Zawczesny -a, -e.a. -snie.ad. vorcifia, fruhjeitig, ju zeitig. Zawczoraj, ad. chegestern, porgestern.
Zawczorajszy -a, -e, a. porge-Zawdy, zawzdy, ad. immer, stes, jeberjett.
Zawdzięczać, st. nd. 1. zawdzię-

czyć, dk. 4. perbanten. Zawdziewać, st. nd. 1. zawdziać,

Zawaziewac, se. na. 1. zawaziac, dk. 2. anlegen, anzieben. Zawedrować, st. dk. 2. bis wobin

wantern. Zawiadomiać, st. nd. 1. zawiadonić, dk. 3. benadvidtigen.

Zawindować, et. nd. 2. czem, etwas vermalten, beforgen. Zawiasa -v. f. bas Thurbanh bie

Zawiasa -y, f. bas Thurbanb, bie hafpe. Zawiązek -zku, m. ber Reim, ber

Zawiązek -zku, m. ber Reim, be erfte Unfang. Zawiebrzać, et. ud. 1. ez zawi

Zawichtzoć, et. nd. 1. cz. zawichtzyć, dk. 4. semirten, Rubeidoren; — rozum, ben Robf verruden, Zowiczać, et. al. 1. zawiczó, dk. 2. j ver., gufoliefen; 2] enthalten, Zawiercić, et. dk. 3. zawiertywać, nd. cz. 2. au., berboften.

Zawierucha -y, f. 1) bas Ungeftum mit Schneegestober, ein beftiger Staubwind; 2) bie Unrube, Berwirrung.

Zawierzać, et. nd. 1. zawierzyć, dk. 4. Glauben beimeffen, trauen.
Zawieszać, et. nd. 1. zawiesić, dk. 3. 1) etwas wo aufbangen, bin-bángen, vorbángen; 2) verdieben, austeben, auf einige Zeit zurüdfellen, vertagen, einstellen; etwas aufbatten, auffaiben.

Zawiesisty -a, -e, a. 1) berabhangent, überhangent; 2) (sos) bid gefocht.

Zawieszenie -ia, n. 1) bas Aufbangen; 2) ber Aufichub; - broni, ber Baffenftillftanb. Zawiewać, st. nd. 1. zawiac, dk. 2

hinmeben, jumeben, vermeben. Zawież -i, f. bas Anbinben, Anfepen ber Fruchte.

Zawieznac, st. dk. 2. fteden, baden bleiben im Rothe.

Zawięzywać, st. ud. 2. zawiązać, dk.2.1) zubinden, verbiuden; 2) (dać wiązarek) eindinden; 3) (towa-rzystwo) ftiften einrichten: - się.

r. fich entwideln, bilben, fich entfpinnen.

Zawijac, st. nd. 1. zawinac, dk. 2. einwidelm, einhutten; zawinge do portu, anlanten, in ben bafen einlaufen ; - sie, r. gefcaftig fein. Zawiklac, st. dk. 2. vermideln, ver-

mirren; v. wiklac.

Zawiklanie -in, n. bie Bermide. lung, Bermirrung, bas Gemirre. Zawilec -lea, m. (zawilek,) bot. bie

Bineblume, Anemone. Zawilgnąć, zawilzeć, st. dk. 2.

feucht merben. Zawitość -I, f. bie Bermorrenbeit, Bermidelung.

Zawity -a. -e. a. 1) vermidelt, vermorren; 2) fnotig, fnorrig.

Zawilzye, st. dk. 4. feucht machen. Zawiniatko -a. n. bas Buntel,

Reifebunbel.

Zawiniac, st. nd. 1. zawinie, dk. 3. vericulben, fich etwas gu Schul-[gunft. ben tommen laffen. Zawiso -t, f. ber Deib, bie Din-Zawislose -i, f. bie Abbangigfeit. Zawisty -a, -e, a, abbanaia.

Zawisnac, st. dk. 2. od kogo, von jemanbem abbangen, abbangig fein; na czem, worant bernben,

fich grunben, begrunbet fein. Zawistny -a, -e, a. neibiich, mig-

gunftig. Zawitac. st. dk. 1. eintreffen, einiprechen, anbrechen, anfommen,

ericheinen. Zawłóczyć, st. ud. 4, cz. zawiec. dk. 2. bis mobin ichlerren, binein. gieben, burchgieben; - sie, r. fich wobin ichteppen, mit Dlube wobin

fommen. Zawłoka -i, f. 1) bas Saarfeil; 2) ber Mugenftern, bie Staarbaut.

Zawod -it. m. 1) bie Laufbabn; 2) ber Wettitreit; 3) bie Taufdung. Zawodzić, st. ud. 3. zawieść, dk. 2. taufchen, trugen.

Zawoi -it. m. ber Turban, eine

Ropfbinbe. Zawojek -jku, m. 1) d. ein fleiner Enrban; 2) bot. bie Berglilie, ber

Turfenbunb. Zawojować, el. dk. 2. befriegen, un. terjochen, erobern.

Zawojowanie -ia, n. bie Unterio. dung, Groberung. Zawolac, st. dk. 1. 1) aufrufen, ausrufen; 2) einen mobin rufen, be-

rufen; 3) rufen. Zawolanie -ia, n. ber Aufruf; byd

na zawolaniu, gu Befehl fleben. Zawolany -a, -e, p. tuchtig, berubmt, befannt.

Zawozić, st. nd. 3. cz. zawiezć, dk. 2. etwas mobin fabren, führen. Zawracać, st. nd, 1, cz., zawrócić,

dk. 3. (bydlo od szkody), wegjagen, wegtreiben; komu glowe, ben Rorf verbreben, verruden. Zawrot -u, m. ber Schwinbel. Zawrzasnąć, st. dk. 2. auffcreien,

losidreten. Zawstydzac, st. nd. 1, cz. zawstydzie, dk. 3. beidamen; - sie, r.

fdamroth werben. Zawstydzenie -ia, n. bie Befchamung.

Zawsze, ad. immer, immerhin. Zawyrokować, st. dk. 2. entfcheiben, ein Urtheil fallen.

Zawziąć, et. dk. 2. się, r. na kogo, auf jemano einen Bid haben, es auf iem, abieben, einen baffen. Zawzietość -i. f. bie große Erbitterung, ber Grimm, Groll, 3narimm, unverfohnliche Bag.

Zawziety -a. -e. p. fchr erbittert, ergurnt, grimmig. Zazalać, et. nd. cz. 1. zazalić, dk. 3.

sie. r. fich beichweren. Zazalenie -ia, n. bie Befdwerbe. Zazartość -l. f. bie Buth, bie Gr.

bitterung. Zazarty -a, -e, a. -cie, ad. grim-

mig, mutbenb. Zazdrość -i, f. 1) ber Deib; 2) bie Giferfucht.

Zazdrościć, st. dk. 3. (komu) beneiben, eiferfuditia fein.

Zazdrosny -a, -e. a. 1) neibifd, beneibenb; 2) eiferfüchtig. Zazegnać, st. dk. 1. burd Gegen.

fpreden etwas megganbern, befrreden. Zazgnac, st. dk. 2 tobtftechen, erfte-

den : - sie, r. fich fteden. Znziebić, st. dk. 3. verfalten, erfalten; - sie, r. fich -.

Zaziebienie -ia, n. bie Ber., Gr. Zazielenić, st. dk. 3. się, r. grun

werben; v. zielenić sie. Zazierać, st. nd. 1. cz. zajrzeć, dk.

2. bineinfeben, .bliden.

Zaznac, st. dk. 1. zaznawać, nd. 1. 2. ez. 1) etwas fennen lernen, fich jemantes entfinnen, ben man fruber gefannt; 2) verfennen.

Zaznajomiać, st. nd. 1. ez. zaznajomie, dk.3. z kim, mit jem, befanne machen; - sie, r. fich -, Befannt-

fmaft ichließen.

Zazotcic, st. dk. 3. gelb machen. Zazolknąć, st. dk. 2. gelb merben. Zazylość -i. f. vertrauter Ilmgang, aite Befanntichaft, Bertranlic. feit,

Zazyly -a. -e. a. -le. ad. pertraut. Zazywać, st. nd. 1. cz. zazyć, dh. 4. gebrauchen, einnehmen; tabake.

Tabat ichnupfen. Zazywanie - ia, n. ber Genun, bas Ginnehmen; - tabaki, bas

Tabaffdnupfen. Zbaczać, st. nd, 1. zboczyć, dk, 4, feitmarte abmeiden, abidmeifen,

einen Ummeg machen. Zbadywać, st. nd. 1, cz. zbadać,

dk. 1. erforfchen, ergrunben, ausforiten. Zbankrutować, st. dk. 2. banteret.

tiren. ffer. Zbawca -y, m. ber Grretter, Grio. Zbawczy -a, -e, a. Rettunge., er-

Zbawle, et. dk. 3. 1) erretten, befreien; 2) erlofen, feligmachen. Zbawiciel -a. m. ber Griofer, Seilanb.

Zbawienie -ia. n. 1) bie Griefung; 2) Die Geligfeit, bae Beil.

Zbawienny -a, -e, a, beilfam, beilbringenb, feligmachenb. Zbawiony -a, .e, p. erlofet, felig. Zbieg. m. 1) -u, bae Bufammentref.

fen: 2)-n. berlleberlaufer, Ausreißer. Zbiegac, st. nd. 1. zbiedz, dk. 2. berunterlaufen, verlaufen, berab.

laufen; - sie, r. 1) fic mute laufen; 2) gufammentreffen, gufammenlaufen.

Zbielec, st. dk. 2. meiß merben. Zhiérac, st. nd. 1. zebrac, dk. 2. 1) fammeln, verfammeln, auflefen, quiammentefen; 2) ernten; 3) wlosy, bie Baare fcneiben; 4) abnehmen; - sie, r. eitern, ju eitern anfangen.

Zbieracz -a, m. ber Sammler. Zbieranie -ia, n. bas Sammeln. Zbieranina -y, f. allerhand Befammeltes, etwas Bufammengetra. genee, ein Sammelfurium.

Zbijac, st. nd. 1. ez. zbie, dk. 3. 1) gufammenichlagen, gufammenbauren; 2) Stragenraub treiben; 3) (bruki) fic berumtreiben; 4) co, etwas miberlegen; vernichten, vereiteln; 5) kogo, jemanben miberle. gen; zerichlagen, tuchtig abprügeln. 7.bik -a. m. bie milbe Rage.

Zbior -u. m. 1) bie Cammfung; 2) Die Grnte.

Zhiorowy -a, -e, a. Sammel. collectiv. Zbigdzie, st. dk 3. fich verirren,

fich irren; v. bladzić. Zblednac, .t. dk. 2. erblaffen erbleiden; v. blednac.

Zbliska, ad. in ber Dabe.

Zblizac, st. nd. 1. zblizyć, dk, 4, nabern, berannaben; - sie, r. nich -.. Zblizenie -la, w. bie Annabernng, Zboczenie -ia, n. bas Abweichen, Abirren.

Zbogacać, st. nd. 1. ez. zbogacić, dk. 3. bereichern; - sie, r. fich -. Zbojca -y, m. (zboj) ter Morber. Zbojecki -a, -ic, a. morberifch, Diorb.

Zbolatose -i. f. ber grone Schmerg. Zbolaty -a, -e, p. 1) munb, vom Schmerg ergriffen; 2) (owoc) anbruchig.

Zbolec, st. dk. 2. am gangen Beibe Schmergen leiben.

Zhor -u. m. bie Rirdenverfamm. lung. Intedia. Zbotwiały -a. -e. p. vermobert,

Zhoze -a, n. bas Getreibe. Zbożowy -a, -e, a. Betreibe. Zbroczyć, st. dk. 4. bejureln, befleden, (befonbere mit Blut).

Zbrodnia -i, f. bie Diffethat

Schandthat, bas Lafter, Berbrechen. Zbrodniarz -a, m. ber Berbrecher,

Miffethater.

Zbrodniczy -a, -e, a. verbrecheriich, Miffethater .. Zbroic, st. dk. 3. co etwas ver-

üben, Bofee ftiften.

Zbroja -i, f. Die Ruftung.

Zbrojnogrzbiet-a, m. berDornfifc. Zbrojny -a, -e, a. bewaffnet, geruftet.

Zbrojownia -i, f, die Rüftfammer, bas Zeughaus. Zbrojowy -u. -e, a. Rüftungs.

Baffens. [Efel werben. Zbrzydnąć, st. dk. 2. abjdeulich, zum Zbudować, st. dk. 2. 1) aufbauen;

2) erbauen; v. budować. Zbuntować, et. dk. 2. emporen, rebelliren; - się, r. fich emporen;

v. buntować. Zburczeć, st. dk. 2. jemanben ausfilgen, beruntermachen; v. burczeć.

Zburzenie -ia. n. 1) tie Berftörung; 2) bie Empörung. Zburzyć, st. dk. 4. 1) zerftören; 2) empören; v. burzyć.

Zbyt, ad. ju viel, ju febr. [feit. Zbyteczność -i, f. die llebermäßig-Zbyteczny -a, -e, a.-nie, ad. 1) übermäßig, überflüßig; 2) uund-

thig.
Zbytek -tku, m. 1) bas llebermaaß,
ber lleberfluß; 2) ber Lurus, alles
was gu viel ift, bie llebertreibung.
Zbytkowas, st. md. 2, 1) übertreiben,übermäßigen Aufwand machen,
Lurus treiben; 2) Spaß machen,
luftig fein.

Zbytni -la, -le, a. überfluffig, unnotbig, allgugroß.

Zbywać, st. nd. 1. zbyć, dk. co. loswerben, fich etwas vom halfe schaffen; kogo, jemanben abspeifen, abweisen; (na ezem) mangeln, nicht außreichen; (ezego) bon etwaß übrig bleiben, zu viel fein.

Zezyniac, st. nd. 1. zezynić, dk. 3. bas Getreibe rein machen, reinigen; v. zpachać, wyczyniać.

Zezynki -ow, pl. v. zgoniny, bie lieberfehr, bas Abbrechling vom Getreite, ver Raff.

Zdaleka, ad. von fern, von weiten. Zdanie -ia, n. 1) bie Meinung, bas Urtheil, Erachten; 2) ber San, (grammat.).

Zdarny -a, -e, a. gut gerathen; np. chieb.

Zdarzac, st. nd. 1. cz zdarzyć, dk. 4. gebeiben laffen; - się, r. fich ereignen, gutragen, treffen.

Zdarzenie -ia, w. bas Greigniß, ber Borfall, bie Begebenheit.

Zdatność -i, f. bie Tauglichfeit, Brauchbarteit, Babigfeit. Zdatny -a, -e, a. -nie, ad. tauglich,

brauchar, fábig. Zdawać, et. md. 1.2 cz. zdnc, dk. 1. ben Nich berausgeben; — komuco, einem ermos übergeben, überlafjen, überträgen; — zachunek, Nicohung ablegen; — sie, no kogo, fild auf jemanban bertisfien; — sie, na co, ju ermos taugen; sie, fineinen, erfleinen; my zdajle

mi sie. es icheint, baucht mir, buntt mich, tommt mir vor. Zdawka -i, f. ber Reft, ben man berausgiebt.

Zdawkowy -a, -e, a, np. moneta, bie Scheibemunge, bas Rleingelb. Zdawna, ad. von Alters ber. Zdażać, al. nd. 1. zdażyć, dk. 4.

nachtommen, einholen. Zdejmować, st. nd. 2. zdjąć, dk. 2. herunter, herabnehmen; (karty)

abheben. Zdnuchnge, st. dk. 2. wegblafen, wegpuften; jujammenblafen. Zdobie, st. dk. 3. fcmuden, gieren. Zdobveie -la. n. bie Groberung.

Zdobycz -y, f. bie Beute, bas Grebeutete. Zdobywać, st. nd. 1. zdobyć, dk. 1) einmbmen, befegen; 2) erbeu-

ten, erobern; — sie, r. na co, etmas berverbringen, bewertstelligen, berausbringen, erlangen. Zdolae, st. dk. 1. im Stanbe fein,

vermögen, leiften tonnen. Zdolność -i. f. bas Bermögen, bie fähigfeit; as Talent, bie Unlage. Zdolny -a, -e, a. vermögend, fähig. Zdrada -y, f. ber Berrath, bie Ber-

ratherei. Zdradliwy -a, -e, a. -wie, ad. 1)

Describe Congle

verführerifc, falfc; 2) gefabelich, truglid.

Zdradzać, st. nd. 1. zdradzić, dk, 3. verrathen; berführen, taufchen, treulos merben.

Zdradziecki -a, -ie, a. perratberijm, Berraths ..

Zdrajca -v. m. ber Berratber. Zdrajezyni -i. f. bie Berratherin.

Zdražać, st. nd. cz. 1. zdrożyć, dk. 4. sie, r. fich gieren, fprobe thun. Zdretwialość -i, f. 1) bas Grftar. ren, bie Steifheit; 2) bie Stumpi. beit ber Babne.

Zifretwiaty -a, .e. p. 1) ftarr, erftarrt; 2) ftumpf (von Babnen). Zdretwienie -ia, n. bas Erftarren,

bie Erftarrung.

Zdrobnialy -a, -e, p. verfleinert; verfummert; np. slowo zdrobniale, ein Berfleinerungewort,

bas Deminutivum. Zdroj -u, m. bie Duelle, ber Spru-

bel; eigentlich: bas Quellbeden, bie Springquelle. Zdrojek -jku, m. 1) d. bas Quell.

chen; 2) bot. bas Sullinoos, Blus. Zdrojowisko -a, n. ein Ert voll

Quellen, ber Quellengrund. Zdrojowy -a, -e, a. Quelle, (j. B. bas BBaffer).

Zdrowie -ia, n. bie Befunbbeit, bas Bobliein. faciunb.

Zdrow, zdrowy -a, -e, a, -wo, ad, Zdrowość -i, f. bie Gefundheit, ber Gefundheiteguftanb.

Zdrozność -i, f. bie Berirrung, Mbmeichung. Zdrożny -a, -e, a. -nie, ad. pem

rediten Wege abweichene, abirrenb. Zdrzyninge, st. dk. 2. sie, r. einfdlummern.

Zdumialość -i, f. bas Grftaunen. Zdumialy -a, -e, p. erftaunt.

Zdumiewać, st. nd. 1. zdumieć, dk. 2.in Ctaunen fegen: - sie, r. ftaunen, erftaunen,fich entfegen. fieber. Zdun -u, m. ber Topfer, ber Dien-Zdybac. st. dk. 2. etwas ertappen. ermifden, unvermerft mo antreffen.

Zdychać, sk. nd. 1. zdechnąć, dk. 2. frepiren, verreden.

Zdyszeć, st.dk. 2. sie, r. außer Athem fommen. Zdzblo -a, n. 1) ber Salm; 2) et-

mas meniges, ein Erlitterchen. Zdzierać, st. nd. 1. zedrzeć, dk. 2. 1) abreißen, herunterreißen; 2)

Zdzierca -y, m. ber Breller, Beutelidineiber. Zdzierstwo -a. m. bie Brellerei,

Schinderei. Ze, prp. v. z. bat.

Zebal -a, m. einer, ber große Babne Zebaty, zebiasty -a, -e, a. gejabnt, gabnig.

Zebra -y, f. bas 3ebra. Zebraufe -ia, n. 1) Die Berfamm. lung; 2) furger Inbalt, Inbegriff. Zecer .a. m. v. skladacz, ber Ceper.

Zechciec, at. dk. 2. belieben, gefal. lig fein mollen; mollen. Zedel -dla, m. (zydel) ber Geffel, Lebnftubl.

Zedra -y, f. bie Golade. Zefir -11, m. ber Bephir. Zegar -11, -a. m. bie Uhr, eine

Bant. Tifd.Ubr. Zegarek -rka, m. 1) d. eine fleine Uhr; 2) bie Tafchenubr.

Zegarkowy -a, -e, a. Tajdenubr. Zegarowy -a, -e, a. libre, Banbe ubr-.

Zegarmistrz -a, m. ber Uhrmacher. Zegarmistrzostwo -a, n. bie llbr. machertunft. Zelzywość -l, f. bie Schmach, bie

Beidimpfung. Zelżywy -a, -e, a. -wie, od. fdimpf. lid, fdmadvoll, idmablid.

Zemillec, st. dk. 2. in Donmacht fallen; v. omdlec.

Zemseie, at. dk. 3. się, r. fich ra. den, Rade nehmen; v. mscić sic. Zemsta -y, f. bie Rache.

Zepsueie -in, n. bas Berberben, Berberbnig.

Zepsuty -a, -e, p. verborben; fchlecht, ungefittet. Zero -a, n. bie Dull.

Zerwa -y, f. bot. bie Baunglode; v. dzwonek.

Zeskakiwać, st. nd. 2. cz. zesko-

Lgo

699 czye, dk. 4. berab., berunterfprin-

Zesromocić, st. dk. 3. fcanben, entebren ; v. sromocić. Zestarzeć, st. dk. 2. się, r. alt merben.

Zestawieć, st. ud. I. zestawić, dk. 3. 1) berunterftellen; 2) jufammenftellen. Zesychać, st. nd. 1. zeschnac, dk.

2. sie, r. jufammentrodnen. Zeszly -a. -e. a. pergangen, per-

ficfien. Zeszyt -u, m. v. poszyt, bas beft. Zewłóczyć, st. nd. 4. zewiec, dk. 2. 1) berunterichleppen; 2) ausgie-

ben, 3. 23. bie Rleiber. Zewnatrz, ad. von außen, anger-

balb, auswendig, braußen. Zewnetrzność -i, f. bie Meußerlich. feit, bas Meußere, Die Mupenfeite. Zewnetrzny -a, -e, a. -nie, ad außerlich.

Zewsząd, ad. von allen Geiten ber. Zeznanie -ia, n. bas Geftanbniß, Die Musfage; bie Grflarung.

Zeznawać, st. nd. 1.2. zeznać, dk. 1. ausfagen, fich erflaren. Zezwalac, st. nd. 1. zezwolic, dk.

3. einwilligen, erlauben. Zezwolenie -ia.u. bie Ginwilligung.

Zuadac. st. dk. 1. się, worauf ju ipreden fommen. Zgadywać, st. nd. 1 2. cz. zgadnąć,

dk. 2. erratben, treffen. Zgadzac, .t. ud. 1. zgodzić, dk. 3. sie, r fich vertragen, übereinftim. men; zgodzie się gdzie, fich mo

vermiethen; v. godzić się. Zunun -i. f. ber Gob, bas Coo-

brennen. Zganiac, st.nd. 1. zegnac, dk. 2. vertreiben, wegtreiben; na kogo co, auf jemanten (bie Schuld) fdieben.

Zgarbie, st. dk. 3. budelig machen; - sie, r. fich buden, gebeugt geben. Zgarniac, st. nd. 1 zgarnąc, dk. 2. aufammenicarren.

Zgasiewka -i, f. hot. ber Caumfarrn, bie Strauffeber; v. paproc. orlica.

Zgasnac, st. dk 2. erlofden, aufbe. ren ju brennen; v. gasnac.

Zgeszezać, et nd. 1. zgeścić, dk. 3. verbiden, verbichten. Zgiecie -ia, n. 1) bie Rrummuna_

Bufammenbiegung; 2) bas Gelenf. Zgielk -u, m. bas Gerummel, ber

Muflauf, Tumult. Zginac, st. nd. 1. cz. zgiąć, dk. 2. frumm biegen, einbiegen; - sie, r.

fich biegen, beugen, minten. Zginge, st. dk. 2. verimwinden, umfommen, verloren geben, auf bem

Soladitfelbe bleiben. Zglaszac, st. nd. l. cz. zglosic, dk.

3. sie, r. fich melben. Zulebiac, .t. nd. 1. cz. zglebić, dk. 3. ergrunben, erforiden.

Zgliczcze -a, n. ber Trbtenfcheiter. haufen, Die Branbftatte.

Zglodnialy -a, -e, p. ausgehungert. Zglodnice, st. dk. 2. hungrig merren. Zgloska -i, f. bie Sulbe. ...

Zgloskować, st. nd. 2. fplabifiren, bie Splben lefen. Zgnilizna -y. f. bie Faulnig, bas

faule BBefen. Zgnitose -i, f. bie Baule, bas

Raule. Zgnity -a, -e. p. verfault, faul. Zgoda -y, f. 1) bie Gintracht, Sar-

monie; 2) ber Bertrag. Zgodność -i, f. bie llebereinftimmung; - dewieku, ber Ginflang,

bie barmonie. Zgodny -a.-e. a-nie, ad.1) einig, einninthig, einverftanben; 2) überein-

ftimment, barmonifd; 3) genias, angemeffen, fridlich. Zgola, ad. ganglich, vellig, gang und gar, mit einen Borte.

Zgolic, st. dk. 3. abrafiren, megrafiren; v. golic. Zuon -u. m. ber lette Athemaug.

bas Enbe, bas Berfdminben; V. skon. Zgoniny -In, pl. bie llebertebr, bas

Abbrechling, ber Raff. Zgorszenie -ia, w. bas Mergernis, ber Anfton.

Zgory, ad. 1) herab, herunter: [v. gorzec. 2) porans. Zuorzec, st dk. 2. abbrennens

Zgorzknac, et. dk. 2. bitter merben; Zgubny -a, -e, a. -nie, ad. ver-Zgorzkniały, zgorzkły -a, e,p.bitter

geworben; v. gorzki. Zgotować, st. dk. 2. bereiten, gu-

bereiten. Zgrabialy -a, -e, p. erftarrt. Zgrabic, et. dk. 3. jufammenharten;

v. grabic.

Zgrabiec, st. dk. 2. erftarren, fleif merben, bor Ralte. Zgrabki -ow, pl. bas Abhartfel, bie

lleberfebr ; v. zgoniny. Zgrabnose -i, f. bie Beichidlichfeit;

Bobigeftalt. Zgrabny -a, -e, a. -nie, ad. ge-

fchidt; wohlgeftaltet. ffen. Zgraja -i, f. bie Schaar, ber Sau-Zgromadzać, st. nd. cz. 1. zgromadzie, dk. 3. perfammein, gufain-

nienbaufen. [lung. Zgromadzenie -ia, n. bie Berfamm. Zgroza -y. f. bas Entfesen, Granfen.

Zgrubialy -a, -e, p. grob. Zgrubiec, st. dk. 2. grob merben; v. grubieć.

Zgruntować, st. dk. 2 bis auf ben Grund fommen, ergrunben.

Zgryzota -y, f. ber Gram, Sarm, ber nagende Rummer; zaryzoty sumienia, bie Bemiffensbiffe,

Zgrzac, .t. dk. 2. sie, r. fich erhiben, ermarmen; v. grzać.

Zgrzebie -i, pl. bas Berg, bie Sebe. Zgrzebny -a. -e. a. von Bebe, Berg, beben

Zgrzeszenie -ia, w. 1) bas Gunbigen; 2) ber Taugenichte.

Zgrzybinlość -i, f. bas Greifengl. ter, bas bobe Miter. Zgrzybialy -a,-e, p.fteinalt,abgelebt.

Zgrzybioć, st. dk. 2 fteinalt merben. febr alt merren. Zgrzyt -u, m. zgrzytanie -ia, n.

bas Rnirichen (mit ben 3ahnen). Zgrzytné, sł. nd.cz.1. zgrzytnąć, dk. 2. fnirfchen.

Zguba -y, f. 1) ber Berluft; 2) ber Untergang, bas Berberben.

Zgubna -ej. f. bas Sidverlaufen, 1. B. im Billarbipiel.

Zgubuoso -i, f. bie Berberblichfeit.

berblid, Berberben bringenb. Zgwalcenie -ia, n. bie Schanbung,

Rothauchtigung. Zgwaleić, st.dk.3. 1) fcanben, noth.

auchtigen; 2) brechen, entweiben; "P. swieto.

Ziac, ziajac, et nd. 2. feuchen, nach Buft ichnappen; zziniac, dk. sie. r. fich fo febr ermuben, anftrengen, baß man fendt. Ziarnisty -a, -e, a. fornig, woll Rorner.

Ziarnko -a, n. d. bas Rornchen.

Ziarno -a, n. bas Rorn. Ziernojad -a, m. v. grubodziób, ber Rernbeißer.

Ziarnowy -a, -e, a. Rorn-, Rorner-, Zieba -y, f. ziebek -bka, m. ber Rint.

Ziebiączka -i. f. v. ograżka, zimnica, bas falte Bieber, ber Broftfcauer.

Ziebie, et. md. 3. falt machen. Ralte verurfachen. Imerben. Ziebnąć, et. nd. 2. frieren, falt Ziec -ia, m. ber Schwiegerfobn.

Ziele -a, n. 1) bas Kraut; 2) bie Blume; 3) jaskoleze ziele, bas Comalbenfraut; - czarne, bie Ruchenfchelle, - tatarskie, auch tatarak, ber Ralmus; v. kalmus.

Zielenie, st. nd. 3. grun machen. farben; - sie, r. grun werben, grunen.

Zielenizna -y, f. 1) etwas Grunes uberhaupt; 2) bas Grungeug, grunes Gemufe. Zielisty -a, -e, a. frauterig, blumig.

Zielnik -n, m. 1) ber Blumen. Rrautergarten; 2) bas Rrautes buch, bie Rrauterfammlung, bas Berbarium. Zielny -a, -e, a Rraute, Rrautere,

Blumen. Zielonawy -a, -e, e. grunlich, etwas Zielone swigtki, pl. bie Bfingften. Zielonokrusz -u, m. ber Grunfpan, Zielonose -i, f. bas Grune, bie grune garbe.

Zielony -a, -e, a. -no, ad. grun. Zielsko a, n. bas Rraut Unfrant.

703 Zie Ziemia -i, f. 1) bie Erbe; 2) bas

Banb ; 3) ber Boben. Ziemiak, ziemniak -a, m. bie Rartoffel. mann. Ziemianin -a, m. ber ganbebel-

Ziemianski -a, -ie, a. gante. Zienijanstwo -a, m. bie ganb.

wirthfcaft.

Ziemiopis -a, m. v. jeograf, ber Erbbeidreiber, Beograph. Zieniny -a, -e, a. Gro-; ziemno-

wodny, beibleibig, amphibienartig. Ziemski -a, -ie, a. -ko, ad. 1) irbifdi;

2) lanblich; 3) Banb-; n. p. sad ziemsko-miejski, bas Land- und Stadtgericht; dobra ziemskie, (ziemlanskie.) Ritterauter.

Ziemstwo -a, n. kredytowe, n. bie ganbicaft.

Ziewac, st. nd. 1. gabnen.

Liewacz -a, m. ber Gabner, Gabnichnabel, (ein Bogel) Ziewaczka -i, f. bie Ganfuct, bas

Gahnen.

Zima -y, f. ber Binter. Zininica -y, f. v. febra, ograzka, bas falte Bieber.

Zimno, 1) -a, n. bie Ralte; 2) ad. Iftig. Zimny -a, -e, a, -no, ad. falt, fro-

Zimokwit -u, m. bot. bie Beitloje, Berbftgeitlofe; v. zimowit, Zimolag -a, m. ber Dfenbuder. Zimorodek .dka, m. ber Gievogel, [zeitloje. BBafferipecht.

Zimowit -u, m. bot. bie Berbft. Zimowy -a, -e, a. Winter .. Zimoziol -u. m. bot, bas Binter.

grun, bie ginnaa. Zinaczyć, et. dk. 4. umanbern, ver-

anbern, umformen. Zingd, ad, von mo anbere ber.

Ziólko -a, n. d. bas Rraut, bie Bflange, ein Rrautden.

Zioniek -mika, m. ber ganbemann. Ziomka -i, f. bie Banbemannin. Ziszczać, st. nd. 1. ziścić, dk. 3. verwirflichen, erfullen, mabrma.

den; - sie, r. fich verwirflichen, in Erfullung geben. Zjadac, st. nd. 1. cz. zjeśc, dk.

alles aufeffen; v. jesc.

Zjawiać, st. nd. 1. cz. zjawić, dk

3. sie, r. fich zeigen, ericheinen, fic feben laffen. Zjawienje -ia, n. bie Gricheinung, Zjawisko -a, n. bie Ericeinung;

n. p. - napowietrzue, bie guftericheinung. Zjazd -u, m. Die Bufammentunft

(au Bagen, ju Bferbe). Ziednoczenie -ia, n. bie Bereini-

Zjednoczać, st. nd. 1. cz. zjednoczyc, dk. 4. vereinigen.

Ziedrniec, et. dk. 2. fernia, fraftig merben; v. jedrniec. Ziechac, st. dk. 2. ziezdzac, st. nd.

cz 1. berabfahren, berunterfahren - sie, r. 1) jufammen fommen (gefabren); 2) nich mute fabren, reiten; fich gu Chanben reiten. Zjerdzic, st. dk. 3. kogo einen

tudtig beruntermaden. Zkad? ad. pon mo? meber? Zkadkolwiek, ad, von meber, von

irgenb mo. Ziączac, st. nd. 1. ziączyć, dk. 4.

vereinigen, verbinben. Zigczenie -ia, n. bie Bereinigung. Berbinbung.

Zintac, st. nd. 1. ziatywać, cz. 2 zieciec, dk. 2 berabfliegen ; sie, r. 1) jufammenfliegen; 2) fic mibe laufen. Zlatae, st. dk. 1. jufammenfliden;

v. latac. Zlazic, of nd. 3. zleże, dk. 2 berabfteigen, berunterflettern; (skora

z ciala,) abfallen, abgeben. Zle, ad. bofe, ichlecht, übel, ichlimm.

Zie -ego, n. bad Beje, liebel. Ziecić, st. dk. 3. 1) zlecać, nd. 1. anenipfehlen übertragen, auftragen; 2) wode, bas Baffer lau. marm maden.

Zlecenie -ia, n. ber Auftrag, bie llebertragung.

Zlegnąć, zledz, st. dk. 2. niebertonimen, in 2Bochen fommen.

Zieknac, st. dk. 2 sie, r. (fich) erfdreden; v. lekać się.

Zieniec, st. dk. 2, trage und faul werten, fich ber Tragbeit ergeben. Ziepiac, st. ud. 1. ziepic. dk. 3. 140 fammenfleben; - sie, r. fic -.

Zlewać, st. nd. 1. cz. zlać, dk. 2. abgießen, jufammengiegen; na kogo, etwas auf jemanben übertragen, fchieben; - sie, r. in eins gufammenfliegen.

Zlewek -wka, m. bie Barre, Golb. barre, bas Stangengolb.

Zlezec, et. dk. 2. sie, r. fich verliegen, burch langes Liegen verberben: v. lezec.

Zlocenie -ia, n. bas Bergolben, bie Bergolbung.

Zlooic, et. nd. 3. pergolben. Zlocien -tnia, m. bot. 1) bie Garbe;

2) bie Bucherblume. Zlocisty -a, -e, a. -to, ad. 1) golb. gelb, golbfarben; 2) golbhaltig, golbreich; 3) Golb., golbgemirft, - geftidt. Bofewicht. Zloczynca -y, m. ber Dliffethater,

Zloczynstwo -a, n. bie Diffethat, bas Berbrechen.

Zlodziej -a, m. ber Dieb, Spisbube. Złodziejski -a, -ie, a. Dieba-, biebifd, frisbubifd.

Zlodziejstwo -a, n. bie Dieberei. Spigbuberei, ber Diebftabl.

Zlorzeczenie -ia, n. Die Bermunfoung, Lafterung. Ziorzeczyć, st. nd. 4. vermunichen,

laftern. Zlose -i, f. 1) bie Bosheit, ber Born; 2) ber Boffen, ber Schabernad; np.

na zlość, jum Poffen. Zlościć, et. nd. 3. kogo, einen bofe und årgerlich machen; - sie, r.

fic argern, boje merben. Zlośliwość -i, f. bie Boshaftigfeit. Złośliwy -a,-e,a.-wie, nd. boshaft.

Zlosnica -y, f. eine febr bofe grau. Zlosnik -a, m. ein febr bofer Menfc. Zlotawice -wca, m. ber Bolbfa. Zlotawy -a, -e, a. ine gologelbe

fpielenb. Zlotka -i, f. ber Glangvogel. Zlotko -a, n. 1) bas liebe Golb; 2) bas Schapchen, Bergchen, (fcherg. meife).

Ifunft. Ziotnictwo -a, n. bie Golbidmuebe-Zlotnik -a, m. 1) ber Golofdmieb,

Golbarbeiter; 2) bas Golbbabn.

den, ein Bogel; v. strzyz, strzyzyk; 3) bot. Ganfegarbe, Banferich.

Zlotodziej -a, m. ber Golbmacher, Alchemift; v. alchemista. Zlotoklej -u, m. ber Golbfpath, bas

Berggrun. Zlotokost -u, m. bas Operment.

Zlotokwiat -u, m. bot. bie GolD. blume, Buderblume; v. zlocien. Ziotolity -a, -e, a. aus gebiegenem bolde.

Zlotopstrag -ega, m bie Golbfo. relle. [meice. Zlotowierzb -u, m. bie Golb. Zlotowka i, f. ein poln. Gulben-ftud, ein polnifder Gulben; - pier gute Grofden ober funf Gilbergrofden preuß.

Zloty, 1) -a, -e, a. golben, bon Golb; 2) zlota czupryna, bot. bas Milifraut; 3) m. ein Gulben; czer-

wony zloty, ein Dufaten. Zlozenie -ia, n. 1) bie Bufammenfenung; 2) (z urzedu) bie 216. fegung.

Złożyć, v. składać.

Zly -a, -e, a. rie, ad. boje, ubel, folimm, arg, folecht.

Zmachac, et. dk. 1. sie, r. fich mube geben, arbeiten. Zmaculać, st. nd. 1. cz. zmocnić,

ak. 3. farten, befeftigen; - sie, r. wieber gu Rraften fommen.

Zmadrzeć, st. dk. 2. fluger merben; v. mądrzeć. Zmalec, st. dk. 2. fleiner merben;

v. maleć. Zmarly, 1) -a, -e, p. tobt, verftorben; 2) m. ber Tobte.

Zmarszczka -i, f. bie Rungel. Zmartwienie -ia, n. ber Rummer, bie Rrantung. Ifteben. Zmartwychwstac, st. dk. 2. aufer-Zmartwychwstanie -ia, n. bie Muferftebung.

Zmarzlak -a, m. ein froftiger Menfc.

Zmarzly -a, -e, p. froftig, erfroren. Zmarznąć, st. dk. 2. erfrieren, burdifrieren; v. marznac.

Zmawiać, et. nd. 1. zmowić, dk. 3. berfagen; sie,r.fic mit einander verabreben, fich berecen, verbunben.

Zmaza -y, f. ber Schanbfled.

Amazywae, et. nd. 2 cz. zinazać, et. 2 aus, vertisiden; v. mazać, zt. Zineznieć, et. et. 2. mannlich, mannbar werben; v. meznieć. Znilana vy, f. die Beränberung, ber Bechjel, die Abnechfelung.

ber Bechfel, bie Abwechtelung. Zmiatac, et. nd. 1. zmiesc, dk. 2. abfegen; gufammenfegen.

Zmiękczać, st. nd. 1. zmiękczyć, dk. 4. 1) erweiden; 2) ruhren, (serce).

Zmieniac, st. nd. 1. zanienic, dk. 3. abwechfeln, wechfeln; — sie, r. fich verandern.

Zmiennik -a, m. ber Unbeftanbige. Zmiennose -i, f. bie Unbeftanbigfeit, Beranberlichfeit,

Zmienny -a. -e. a. unbeftanbig, peranberlich.

Zmierzać, et. nd. 1. zmierzyć, dk. 4. worauf zielen, bin-, abzielen. Zmierzoh -u, m. bie Abenbbamme-

rung; v. zmrok. Zmierzchać, st. sd. 1. zmierzchnać, ds. 2. się, r. bammern, bun-

tel werben. Zmierzyć, st. dk. 4. abmeffen; v. mierzyć.

Zmieszac, et dk. 1. v. mieszac. Zmilowac, et dk. 2. sies r. fic er-

Zumiejszać, et. nd. 1. zmniejszyc, dk. 4. verfleinern, vernindern; się, r. fleiner werben, fich verninbern.

Zmora -y, f. v. mora, ber Alp. Zmordować, st. dr. 2. mube maden, ermuben, - się, r. fich ermus-

ben; v. mordować. Zmorzyć, st. dk. 4. abmatten, mube

machen, übermaltigen. Zmowa -y. f. bie Abrebe, Berabrebung, bas gebeime Ginverftanbnis. Zmowiny -in. pl. bas ebeliche Ber-

frrechen, bas Berlobnig. | ben. Zmożnieć, st. dk. 2 machtiger wer-Zmrok -u, m. v. zmierzch, bie Abenbammerung.

Zmruzać, st. nd 1. zmruzyć, dk.4. Mingeln, bie Hugen balb gumachen.

Zinuda -y, 1) f. bie Beitverfaumniß, ber Bertierluft; 2) m. ein geitraubenber, langweiliger Btenfc. Zmudny -n. -e. a. zeitraubenb

Zeittobtenb. Zmuszac, et. nd. 1. zmusić, dk. 3. zwingen, notbigen.

Zmykać, et. nd. 1. zomknąć, dk. 2. 1) abidweifen, berunterfreifen; 2) maufen, filbigen; 3) bavontaufen, austrigen.

Zmysl -u, m. ber Sinn. Zmyslic, dk. 3. erbichten, erfinnen; lugen. Zmyslowość -i, f. bie Sinnlichfeit.

Zmysłowy -a, -e, a. finnlid. Zmywać, st. nd. 1. cz. zmyć, dk. 4.

abwafden. Znne, st. nd. 1. fennen; - sie, r.

na czem, fich worauf verfteben; dac znac, ju wiffen geben, melben; znac, impere. es ift gu feben, man fieht, mertt.

Znaczenie-ia, n. 1) bie Bezeichnung, bas Beichnen; 2) bie Bebeutung; 3 bas Anfehen. Znaczny -a, -e, a. -nie, ad. 1) bebens

tenb, beträchtlich, aufehnlich, von Bebentung; 2) fenntlich, erfennbar, bemerflich. Znacyc. et. nd. 4. 1) teichnen: 2)

bebeuten. Znajdek -dka, m. bas Finbellinb.

ber Binbling. Znajdować, st.nd.cz. 2 znaléżó, dk. 2. nuben.

Znajomek -mka, m. ber Befannte; v. znajomy.

Znajomka -i, f. bie Befannte. Znajomosé -i, f. 1) bie Befanntichaft; 2) Renntnif.

Znajomy 1) -a, -e, a. -mo, ad. bee fannt, funbig; 2) subst. ber Bee fannte.

Znak -u, m. bas Beiden, Rennzeischen, Merfinahl.

Znakomity -a, -e, a. -cie, ad. anfeinlin, fchabbar, bebeutenb. Znakować, st. nd. 2. bezeichnen, feuipeln.

Znaleica -v. f. ber Sinber. and gib

Znalezne -ego, m. bas Finbegelb, ber Finbelohn. Zuamie -mienia, n. 1) bas Renn-

geichen; 2) bas Muttermahl, bie Znamienitose -i, f. bas Unfeben,

bie Bebeutfamfeit.

Znamienity .a. -e, a. -cie, ad, anfebnlich, bebeutenb, bebeutfam. Znamionować, st. nd. 2. bezeichnen,

ein Beichen auforuden.

Znawca -y, m. ber Renner.

Zniechęcać, st. nd. 1. cz. znie-chęcić, dk. 3. uniuftig, miguergnugt machen, Die Buft benehmen. Zniechecenie -ia, n. bas Difveranugen, bie Unluft.

Zniecierpliwiać, st.nd. 1, zniecierpliwie, dk. 3. ungebulbig machen. Zniemczać st.nd. cz. 1. zniemczyć,

dk. 4. germanifiren; verbeutichen. Zniemezee, st.dk.2. beutfc merben. Znienacka, ad, unpermerft.

Znienawidzić, st. dk. 3. sobie kogo, auf jemanben Saß merfen; komu co, einem etwas verhaftnia. den; v. nienawidzić.

Zniesienie -ia, n. bic Aufbebung. Zniewaga -i, f. bie Befdimpfung,

Schinad, Zniewalać, st. nd. 1. zniewolić, dk. 3. nothigen, zwingen.

Znieważać, et. nd. 1. znieważyć, dk. 4. befdimpfen, fomaben.

Zniewieściałość -i, f. weibifches Befen, bie Beidlichfeit, Bergar-

Zniewicscialy -a, -e, p. weibifch, weichlich, verweichlicht.

Zniewieścieć, st. dk. 2. meibifch, verweichlicht werben.

Znikać, st. nd. 1. zniknać, dk. 2.

veridminben, vergeben, fich perflüchtigen. Znikliwose -l. f. bie Berfluchti-Znikliwy -a, -e, a, -wic, ad. fluchtig, verfliegenb, fic verfluchtigenb. Znikomosc -i, f. bie Berganglich.

feit. Znikomy -a, -e. a. verganglich.

Zniszczenie-ia, n. tie Bernichtung. Zniżać, st. nd. 1. zniżyć, dk. 4. nite. briger machen, erniebrigen, berab-

feben: - sie, r. fich herablaffen.

Znoj -11, m. 1) bie brudenbe Sige; 2) bie Strapabe, jebe fcmere Arbeit, 3) ber Schmeiß.

Znosić, st. nd. 3. znieść, dk.2.1) jufammentragen; 2) abtragen, foleifen, nieberreifen, aufbeben; 3) (mp. zimno, glod) ertragen; 4) jaja Gier legen; - sie, r. z kim, mit jemanbem Rudfprache nehmen; sie, aufgeben, (in berdrithmetif). Znowu, ad, wieber, wieberum, von

Dleuem. Znużyć, st. dk. 4. się, r. fic abmatten, abstrapagiren.

Zobaczenie .ia, n. bas Geben, Bieberfeben.

Zobaczyć, st. dk. 4. feben, erbliden; nieberfeben. Zobaczysko, do zobaczyska, sum

Bieberfeben, Zobopolność -l, f. bie Begenfeitig.

feit, Bechfelfeitigfeit. Zobopolny .a, -e, a, -nie, ad. ge-

meinicaftlid, gegen-, wechfelfeitig. Zobowiezywać, st. nd. 2. cz. zobowigzae, dk. 2. perbinblich ma. den, (jemanben); berpflichten; sie, r. fidfren.

Zoczyć, st. dk. 4. erbliden, gemab-Zodyak -u, m. ber Thierfreis; (zwierzyniec, pas niebieski). Zola -y, f. bie Gole, Mutterlauge, ausgelaugte Miche.

Zolzowaty -a, -e, brufig, mit Beifeln behaftet.

Zolzy -ow, pl. bie Beifel, bie Drufen, (eine Bferbefrantbeit). Zongd, ad. von bort ber.

Zorza -y, f. bie Rothe bes Simmels: "p. ranna, bie Morgen, wieczorna, bie Mbenbrothe: - polnocna, czyli borealna, bas Norelicht.

Zostawać, st. nd. 2. cz. zostać. dk. 2. 1) bleiben, verbleiben, verharren; 2) (czem) (etwas) werben, np. zostać kupcein, Raufmann merben. Zostawiac, st. nd. 1. zostawić, dk.

3. gurudlaffen, binterlaffen, überlaffen, laffen. Zowail, ad. von bannen, von baber,

von borther. Z pomiedzy, ad, aus, aus ber

Mitte, pen. 23 *

Zrab -chu, m. 1) bas Gebalf, Bal. fengeftell; 2) - okretu, bas Schiffs.

Zrabować, st. dk. 2. ausplunbern;

v. rabować. Zrastać, st. nd. 1. zrosnać, zrość, dk.2.aufammenmachfen, vermachfen. Zraz -u, m. pl. zrazy -ow, 1) bas

Alopefleifd, Die Bleifdidnitte, bas Bleifchfcnigel; 2) ber Bfropf. Tris.

Zrazać, st. nd. 1. zrazić, dk. 3. ab. idreden, ben Duth benehmen. Zrazu, al, anfange.

Zrebic, st. nd. 3. sie, r. Sohlen merfen, foblen.

Zrebica -y, f. bas Stutenfohlen. Zrebie -ecia, n. bas Fallen, Boblen.

Zrebna, a. mit einem Ruflen trad. [Bebenbigfeit. Zreczność -i. f. bie Befdidlidfeit.

Zreczny -a, -e, a. -nic, ad. gefdidt, bebenb. Zrenica -y, f. ber Mugenftern, Die

Bupille. Zrosic, at.dk.3. bethauen, befeuchten, benepen, (Izami). merben. Zrosiec. st. dk. 2. bethaut, befeuchtet

Zrosnienie -ia, n. bas Bufammenmadifen. Zrównać, st. dk. 1. zrównywać,

nd. cz. 1. gleichmachen, ebnen; sie, z kim, einem gleichfommen. Zrozumialość -i, f. bie Berftanb. lichfeit, Saglichfeit, Begreiflichfeit.

Zrozumialy -a, -e, a. -le, ad, verfanblid, faglid, begreiflich. Zrozumienie -ia, n. bas Berfte-

ben, bie Ginficht.

Zrodlany -a, -e, a. Quelle.

Zrodlisty -a, -e, a. quellenreich. Zrodlo -a. n. bie Quelle, ber Ur-

fprung. Zrodlosłów -u. m. 1) bie Bortfor-

fdung, Etomologie; 2) bas Stamm. wort, ber Stamm. Zrywać, st. nd. 1. zerwać, dk. 2. 1)

berabreigen, abpfluden; 2) (pokoj) (Wrieben) brechen; 3) - sie, r.

ichnell auffliegen, auffpringen ; -(strony), platen, fpringen. Zrzadzać, st. nd. 1. zrzadzić, dk.3.

verhangen, verfügen. Zrządzenie -ia, n. bie gugung,

Schidung, bas Berhangnig. Zrzeczenie -a, sie, n. bie Entfa-

qunq. Zrzeda -y, 1) m. ein Rrafler; 2) f. bie Rrafelei, Tabelfucht.

Zrzedność -i, f. bie Rrafelei, Tabelfüchtigfeit. (füchtig. Zrzedny -a. -e, a. fraflich, tabel. Zrzedzić, st. nd. 3. frafeln, tabel. fuchtig fein, befritteln.

Zrzekać, st.nd. 1. zrzec, dk. 2. r. się, (czego) entfagen, worauf vergich. ten, refigniren.

Zrzucać, ot. nd. 1. zrzucić, dk. 3. beruntermerfen, abmerfen; (jarzmo,) abidutteln.

Zrzynac, st. nd. 1. zerznąc, dk. 2. abidueiben, megidneiben. Zsadzać, st. nd. 1. zsadzić, dk. 3.

bergbfegen, berunterfegen. Zsiaciac, st. nd. 1. zsieść, dk. 2. abfigen, abfteigen; - sie, r. ge-

rinnen, bid merben. Zsiadly -a, -e, p. geronnen, jufammengelaufen; zsiadte mieko.

Solidermild. fgeworben. Zsinialy -a, -e, p. blau unb braun Zstapić, st. dk. 3. zstepować, nd. 2. 1) berabfteigen, ab-, binabfteigen; 2)(sukno) eingeben, aufammenlau-

fen.

Zstepny -a, -e, a. abfteigenb; (Bi-Zsuwac, st. nd. 1. zsunać, dk. 2. berunter-, gufammenfdieben.

Zsychać, st. nd. I. zeschnąć, dk. 2. sie, r. aufammentrodnen. Zavlac, st. nd. 1. zeslac, dk. 2. ber-

abfenben, mobin fdiden; v. zesy-(szumować. lac.

Zszumować, st. dk. 2. abichaumen ; Zszywać, st. nd. 1. zeszyć, dk. 4. quiammennaben: v. zeszywac. Ztad, v. stad.

Ztamtad, v. stamtad. Zubozalość -i. f. bie Berarmung.

Zubozeć, st. dk. 2. perarmen; v. ubożeć

713

Zuchwalec -lea, m. bet verwegene, fede Menich.

Zuchwałość -i, f. zuchwalstwo -a, n. bie Redbeit, Bermegenheit, Frechbeit.

Zuchwaly -a, -e, a, -le, ad, fed, vermegen, frech.

Zunt -u, m. ber Gunb.

Zupa -v. f. v. rosol, bie Suppe,

Brube. Zupelnose -i, f. 1) bie Bollftan-bigfeit; 2) bie gulle, bas Gange. Zupelny -a, -e, a. -nie, ad. bollfanbig, vollig; gang, vollfommen. Zuzel, v. zuzel.

Zwabiać, st. nd. cz. 1. zwabić, dk. 3. ane, berbeiloden.

Zwac, st. 2. nennen; - sie, r. fic nennen, beißen.

Zwąchać, st. dk. 1. co, 1) etwas wittern, riechen, merfen, babinter fommen; (zwąchał pizmonosem, er roch ben Braten); 2) etwas oberflächlich fennen lernen; - sie, r. z kim, fich mit jem. verfteben.

Zwada -y, f. ber 3med, Streit, 3mift, Sanbel. Zwadca -y, zwadnik -a, m. ter

Banbelmacher, Streitfüchtige, Rrafeler. Ibelfucht. Zwadliwose -i. f. bie Streit. San-Zwadliwy -a, -e, a, ftreitsuchtig,

aanfifch. Zwadzie, st. dk. 3. Sanbel ftiften, 3mift erregen; v. powadzić.

Zwalac, ot. dk, 1. befdmusen; -

sie, r. fic -; v. walac Zwalać, st. nd. 1. zwalić, dk. 3. 1) ein-, nieberreißen, berunter-, niebermerfen, vernichten; - kogo z nog, jem. umwerfen, ju Boben merfen; 2) - co na kogo, etwas auf jemanben ichieben, jemanbem etwas jur gaft legen; 3) - kogo kijem, jemanbem einen Colag perfegen; - sie. r. 1) einfallen, einfturgen, einfinfen; 2) (na kogo) fich baufen, über ben Sale fommen. Zwalniać, st. nd. 1. zwolnić, dk.3. 1) nachlaffen, loderer machen; milbern, linbern; 2) (wode) laumarm machen, verfcblagen laffen. Zwaryować, st. dk. 2. verrudt mer-Zwarzyć, st. dk. 4. 1) aufammentoden; gerinnen laffen; 2) befcabigen, jufammenfdrumpfen (burch Site und Ralte); 3) (zelazo) fdmeißen; - sie, r. gufammenlaufen, gerinnen.

Zwaśnić, st. dk. 3. v. powaśnić. Zwatleć, st. dk. 2. v. watlec. Zwatlic, st. dk. 3. v. watlic.

Zwatpić, st. dk. 3. alle Soffnung verlieren, teine hoffnung mebr haben; o czem, an etwas verzweifeln.

Zwatpienie -a, n. bie Soffnungslofigfeit, Bergweiflung. Zwazać, st. nd. 1. zwazyć, dk. 4.

na co, auf etwas achten. Zważyć, st. dk. 4. abmagen; v. wa-Zwedzio, st. dk. 3. entwenben. Zwerbować, st. dk. 2, anmerben.

Zwezec, st. dk. 2. enger merben, fic aufammengieben. Zwezyć, st. dk. 4. enger machen,

perengen. Zwiac, st. dk. 2. zwiewać, nd. cz

1. 1) auf., megmeben; 2) gufammenmeben. Mustundidaftung. Zwiady -ow, pl. bie Runbicaft. Zwiastować, st. dk. 2. perfunbigen, v. wiastować.

Zwiastun -a. m. ber Berfuntiger. Związać, v. zwięzywać.

Związek -zku, m. 1) bas Banb; 2) bie Berbinbung, ber Berein, ber Bunt : 3) ber Bufammenhang.

Związkowy, 1) -a, -e, a. Bunbee, perbunbet; 2) subst. m. ber Bera bunbete, Bunbesgenoffe. Zwić, v. zwijać.

Zwiedtość -i, f. bie Bermelftheit. Zwiedly -a, -e, p. vermelft, per-(wiednać. Zwiednąć, st. dk. 2. vermelten; v. Zwiedzać, st. nd. cz. i. zwiedzić,

dk. 3. befuchen. Zwiększać, v. powiększać.

Zwierać, st. nd. i. zewrzeć, dk. 2. 1) jufammenbruden, preffen .- fchlagen, foliegen u.f.m.; 2) gufammen. fdrumpfen: 3) (konia) fpornen;sie, r. aufammengerinnen ; (z kim) handgemein merben, an einanber gerathen.

Zwierciadlo -a, n. ter Spiegel.

Zwierciadlany, zwierciadlowy -a, -e, a. Spiegel-.

Zwierciadlnik -a, m. 1) ber Gpiegelfabrifant; 2) ber Spiegelhand.

Zwierz -a, m. bas (wilbe) Thier. Zwierzatko -a, n. d. bas Thierchen,

bas fleine Thier. Zwierzchni -ia, -ie, a. 1) Ober-; 2) obrigfeitlich.

Zwierzehnictwo -a, n. bie Dbermacht, Dberberrichaft.

Zwierzehuiczy -a, -e, a 1) Obers; 2) obrigfeitlich. [Oberhert. Zwierzehnik -a, m. ber Borgefette, Zwierzehnoso -i, f. bie Obrigfeit,

Borgefesten. Zwierze -ecia, n. bas Thier

Zwierzecość -l. f. bas Thierifche, bas viehifche, thierifche Befen. Zwierzecy -a,-e,a. thierifch, viehifch.

Zwierzych st. dk. 4. się, r. koniu,

Zwierzyć, st. dk. 4. sie, r. konu, fich einem anvertrauen, einem erwast (geheimes) anvertrauen, mirtheilen. Zwierzyna -y, f. 1) bas Wilhyret; 2) ber Wilbraten. [garten.

Zwierzyniec - iica, m. ber Thier-Zwiese, v. zwodzie. Zwieszac, st.nd.1. zwiesie, bangen.

berabhangen, finten laffen. Zwietrzee, st. dk. 2. verwittern. Zwietrzye, st. dk. 4. aus- ermittern.

ausfrüren. Zwieżć, v. zwozić.

Zwiezlose -i, f. bie Bunbigteit, Gebranatheit.

Zwięzywać, st. nd. cz. 2. związac,

Zwięzywać, st. nd. cz. 2. związac, dk. 2. 1) gujammenbinben, binben,

fessel, 2) verbinben. Zwijac, d. 2. Zwijac, d. d. 1. zwijac, d. 2. Zwijac, d. d. 1. zwijac, d. 2. Zwijac, d. d. 1. zwijac, d. 3. 1) wides, wiene de zwieden, apianmen zwieden, apianmen zwieden, apianmen zwieden, apianmen zwieden, zwijammen zwieden, zwijac, bet Seget einsjehen; zwijac, r. 1) sich da viget zwieden, zwijac, r. 1) sich da viget zwieden, zwijac, r. 1) sich da viget zwieden, zwijac, zw

Zwilgnąć, st. dk. 2. feucht werben. Zwilgly -a, -e, p. feucht geworben,

Zwilżyć, oł. dk. 4. befeuchten. Zwingo, v. zwijać.

Zwinnoso -i, f. Die Bebenbigfeit, Blintbeit.

Zwinny -a, -e, a, -nie, ad, bebente, Zwionac, at. dk. 2. herunter, herab, abmehren, wegblafen; v. zwiac. [movern.

Zwiotszec, st. dk. 2. verulten, ver-Zwir -u, m. ber Riesfand, Gries, Ries.

Zwirowaty -a, -e, a. fiefig. Zwirowy -a, -e, a. aus Ries, mit Ries bestrent; - wa droga, eine Chauster, Kunftbrafte.

Zwisty -a, -e, p. herabhangenb. Zwisuge, st. dk. 2. herabs, herunters bangen, berabiluten.

Zwitek -tku, m. etwas Zusammengewickles, eine Rolle. Zwiaszcza, ad. jumal, infonderheit, geschweige, vornehmlich, besonders.

Zwiekać, et ad. 1. zwiłoczęć, ad. 4. zwiec, ak. 2. 1) (zewiec) austiekn; 2) herunter, beradzieben, ciąlepen; 3) gufammenfaltepen; 4) herumfaltepen; 5) (co) bingieben, vezjagen, verjalten, (kogo) bingalten, verröften.

Zwicka -i. fr. 1) bie Jögerung, eer Berzug, Aufschuf; 2) pl. zwloki, ie fterbliche Refte, bie fterbliche Hülle. Zwick -u, m. bie Jugbrücke, Kall-Zwodnictwo -a, n. bie Berführung,

Beridung.
Zwodniezy, zwodny -a., -e, a. ber jübreija, taujamb, trügerija.
Zwodzie, s. ad. 3. zwieśeć, dk. 2.
1) zujammenfübren; 2) berab, bernterfübren; 3) berübren, berleiten; 4) täujam, 5) beruncetajfen (most).
Zwodziele -a, m. ber Berfübrerin, Zwodzielek, -i. Lie Perfübrerin.

Zwodzicielka-i,f. bie Berführerin. Zwojować, st. dk. 2. befiegen, bezwingen. Zwołać, st. dk. 1. zwotywać, nd.

ez. 2. gufammenrufen, berufen. Zwolanie -a, n. bie Zufammenberufung.

Zwolennik -a, m. ber Anhanger, Zwykly -a, -e, a. -le, ad. gewohne Bartheiganger. Zwolna, ad. allmablig, langfam. = ?

Zwolnic, v. zwalniac. Zwolywać, v. zwolać.

Zwora -y, f. bie Rlammer, 3minge, bas Banb von bolg ober Gifen.

Zwornik -u, m. ber Solufftein im Gewolbe.

Zwóz -u, m. zwożba -y, f. bas Bufammenfabren, bas Ginfabren ber Belbfruchte in bie Scheune. Zwozić, st. nd. 3. zwieżć, dk. 2. jufammenbringen, (ju Bagen), jufammenfahren; einfahren.

Zwozka -i, f. bie Anfubr, bas Infabren.

Zwracać, st. nd. cz. 1. zwrócić, dk. 3. 1) umlenten; 2) (komu co) wiebergeben, jurudftellen; 3) fic übergeben, brechen; 4) (na co) leuten, richten, binlenten, binrich.

Zwrot -u, m. 1) bie Bieber., Beimfebr; 2) bie Rudgabe, Erftattung, Das Burudgeben; 3) bie Benbung;

4) bie Rudtebr, Umfebr. Zwrotnik -a. m. 1) ber Bentefreis. Benbegirtel; 2) ber Steinbreber,

ein Bogel. Zwrotny -a, -e, a, -nie, ad. 1) 111rud. umfebrenb: 2) Umfebre.

Benbe-, Dreb. Zwycięski -a, -ie, a. -ko, ad. fieg.

reich, Siegere.

Zwyciestwo -a, n. ber Gieg. Zwyciezać, st. nd. 1, cz. zwyciezyc, dk. 4. flegen, beflegen.

Zwycięzca -y, m. ber Befieger, Gie-Zwyciężny -a, -e, a. beflegbar,

Zwyclęzojad -u, m. bot, bit Schwalbenmurg, bas gorengfraut,

ber bundemurger. Zwyczaj -u, m. bie Gemobnbeit, ber Bebrauch, Die Sitte, angenom.

mene Art und Beife. Zwyczajny -n, -e, a. -nie, ad. ge-

wohnlich, gebrauchlich, üblich. Zwyczajowy-a.-e.a. Gemobnbeits.

lid, gewohnt, üblich. Zygmarek -rku, m. bot, v. slaz, bie Zygzak -u, m. ber Bidgad. | Malve, Zysk -u. m. ber Geminn, Geminnft. Bortbeil.

Zyskać, st. dk. 1. zyskiwać, nd. cz. 2. gewinnen, Rugen gieben.

Zyskowny -a, -e, a, -nie, ad, qtwinnbringenb, portheilhaft, erfledlich. Zvz -u. m. bas Schielen; (aud: bet

Schielenbe); zyzem, ad. (patrzec) fciel, fceel (feben). Zyzowatose .i. f. bas Schielen,

Schielseben.

Zyzowaty -a, -e, a. ichielend, ichiel febenb.

Zyzność -i, f 1) bie Bruchtbarfeit; 2) Dabrhaftigfeit, ber Dabrung 6.

Zyzny -a, -e, a. -nie, ad. 1) frucht. bar; 2) nahrhaft, nahrenb. Zzerac, st. nd. cz. 1. zezrec, dk. 2.

auf., ubfreffen. [nd. 2. Zziajać, st. dk. 2. v. ziac, ziajać, Zzuwać, st. nd. 1. cz. zzuć, dk. 2. auszieben, beruntergieben, abgie. ben, befonbere bie Rugbefleibung. Zzuwalnia -i. f. v. rozbieralnia, f. bas Mustleibeftubchen (im Babe). Zzuwadło -a. n. v chłopiec, pa-

cholek, ber Stiefelfnecht.

Zzyinać, et, ad 1. qufammentrut. fen, jufammenwinden, (bie Baide); - czolo, bie Stirn gufammengieben, rungein; - ramiona, bie Achfeln guden, gufammengieben: -sie, r. fich minben, gwangen, jeine Ungufriebenbeit burd Ditenen gu ertennen geben; fich aufftrauben, aufbeben, in Bewegung gerathen; - sie, na kogo, fich gegen jemanb entruften; unwillig, aufgebracht

merben. Zzynac, et. ad. 1. cz. zząć, dk. 2. mit ber Gichel abichneiben abit. deln, abernten.

Zaba -y, f. 1) ber grofd; 2) eine Biebfrantheit, Frofch. Zabi -ia, -le, a. Frofd-; 3. B. ber Brofchlaid, zabi krzek. Zabie gronko, bot, bas Brud. frant. Höffel. Zabieniec -nca, m. bot, ber groft. Zaboryb -a, m. ber Ceeteufel, ein Sifd. Zac, st. nd. 2. ficeln, ernten, mit ber Sichel foneiben. Zaczek -czka, m, d, ein fleiner 286. Schuler, ber ABG. Schute. Zadac, et. nd. 1. verlangen, begeb. ren, forbern. Zadanie -ia, n. bas Begebr, Begeb. ren, Berlangen. [teines. Zaden -dna, -e, a. feiner, feine, Zadlasty -a, -e, a. ftachelig. Zadto -a, n. ber Stachel. Zaciza -y, f. bie Begierbe, Gier, Bufternbeit. Zagiel -gla, m. bas Gegel. Zagiew - gwi, f. v. hupka, ber Beuerichwamm, Bunber.

Zaglik -a, m 1) ber Segelfifch; 2) bie Segelmufchel. Zagloscig -a, m. ber Schiffsvogel. Zaglowy -a, -e, a. Segel-; np. we plotno, bas Segel., Raven-Tud.

Zak -a, m. ber Schuler, Schulfnabe. Zakostwo -a. n. bie Schulerbaf-

tigfeit, Bebanterie. Zakula -y, f. bot, bie Cammtblume, Stubentenblume.

Zal -u, m. 1) bas Leib, Bergleib; 2) bie Reue, Rlage; zal mi go, er thut mir leib, es ift mir leib um ibn, ich bebauere ibn.

Zalic, st. nd. 3. sie, r. flagen, fic betlagen, fich befchweren.

Zaloba -y.f, bie Trauer, Betrübnig. Zalobny -a, -e, a. Trauer-. Zaloso -i. f. bie Bebmuth, bas Leib-

mefen. Zalosny -a, -e, s. -snie, ad. web-muthig, flaglich.

Zalować. st. nd. 2. kogo, betauern;

- ezego, 1) bereuen; 2) fceuen, fconen: nie zalować siebie, feiner nicht fconen. Zar -u, m. bie Gluth.

Zarcie -la, n. bas Freffen, ber Bras. Zarcik -u. m. d. bas Gpaschen. Shergden.

Zarliwose -i, f. großer Gifer, bie Gifrigfeit. feifria. Zarliwy -a, -e, a. -wie, ad. febr Zarloczność -l. f. bie Gefragiafeit. Zartoczny -a. -e. a. gefraßig.

Zarlok -a, m. 1) ein Gefraßiger, Bielfraß; 2) ber Saififd. Zarna -arn, pl. bie Sandmuble.

Zarnice -lc, pl. bie Dafern. Zarnowiec -wca, m. bot. bet Bfriemen.

Zarnowy -a, -e, a. Sanbmublen .. Zart -u, m. ber Scherg, Spaß. Zartobliwość -l. f. bie Spaffbaftigfeit.

Zartobliwy -a, -e, a. -wie, ad. fcrabaft, fraßhaft, fcergenb. Zartowac, st. nd. 2. fcergen, fpa-Ben, Spag machen.

Zartownis -la, m. ber Spasmacher, Gragvogel. Zarzewie -ia, n. bie Bluth, glubenbe Miche, glubenbe Roblen in

ber Miche. Zarzyć, st. nd. 4. glubenb machen. bie Bluth unterhalten: - sie. 2. gluben.

Zarzysty -a, -e, a. glubent, Gluth -. Ze. c. bağ, weil, ba; v. iz

Zebrac, et. nd. 2. betteln. Zebracki -a, -ie, a. Bettel., Bett-

fer. bettelhaft. Zebractwo -a. n. 1) bie Bettelei; 2) bas Bettelvolt.

Zebrak -a. m. ber Bettler.

Zebranie -ia, n. bas Betteln.

Zebranina -y, f. bie Bettelei. Zebro -a, n. 1) bie Rippe; 2) bie

Gefel. Zebrowy -a, -e, a. Rippen.

Zebrzyca -v. f. v. zebro, bot. bie Sefel; v. koprownik.

Zeby, c. baß, bamit.

Zecie -ia, n. bas Abidneiben mit. ber Sichel, bas Ernten.

Zegawka -i. f. bot, bie fleine Brennneffel.

Zeglarka -i, f. 1) bie Schifferin; 2) Die Schifffahrt, Schifffahrte-

funft. Zeglarski -a, -ie, a. Schiffer-Schifffahrts. [funft, Zeglarstwo -a. n. bie Schifffabrts-

Zeglarz -a, m ber Geemann, Geefahrer.

Zeglować st. nd. 2. fegeln, fchiffen. Zegluga -i, f. bie Schifffabrt, bas

Seemefen. Zegnac, et. nd. 1. 1) fegnen, bas Rreus fclagen, machen : 2) fich empfeblen, beim Beggeben; 3) sie, r. fich befreugen ; - z kim, von einem Abichied nehmen, einem

Lebewohl fagen. Zelastwo -a, n. bas Gifenwert, altes Gifen.

felazko -a, n. bas Blatt., Bugel.,

Brefeifen. Zelainica -v. f. bot. bie Wifenwurg.

gulben Steinbred. Zelazny -a, -e, a. eifern, Gifen -;

np. -a ruda, bas Gifenerg; huta z. bie Gifenbutte; wody z. eifenhaltige Baffer.

Zelazo -a, n. bas Gifen.

Zelezce -a. n. ble eiferne Spige, 1. B. bie Bangenfpibe.

Zeleznictwo-a, n. ber Gifenhanbel. Zeleznik -a, m. 1) ber Gifenbanb. ler; 2) bot. bas Gifenfraut; v. ko-

szysko. wiarz. Zenca -v. m. ber Schnitter: v. zni-Zenic, st. nd. 3. verheirathen; sie, r. beirathen, fich verbeirathen. fic beweiben.

Zeniszek -szka, m bot, bie Barbe: v. krwawnik.

Zenski -a, -ie, a. meiblid, meibliden Beidlechte.

Zer -u. m. 1) ber Graf; 2) ber Daft. bas Rutter. Zerdz -i, f. eine gefpaltene Stange.

Zérowisko -a, n. ber Rutterplat. Zeruza -y, f. bot. friechenber Ranuntel.

Zetyca -y, f. bie Molfenfur.

Zgac, st. nd. 1. ftechen. 716b -u. m. bie Rrippe. Rinne.

Zlobozasty, złobkowaty -a, e, a. rinnenformig. Zlobkować, st. nd. 2. wie eine Rinne ber gange nach aushoblen, boble

ftreifen. Rene. Zlobowy -a, -e, a. Rrippen-, Rine Zlopać, st. ud. 2. faufen, begierig trinfen.

Zmija -i, f. bie Ratter, Otter. Zmijogad -a. m. bie braune Ratter. Zmijowiec -wca, m. bot. bie Mats. termury, bas Ratterfraut.

Zmijowy -a, -e, s. 1) Rattern. Dtterne: 2) bot. - wa glowka, ber Rattertopf.

Zminda -y, 1) m. ber Rnider, Bilg; 2) f. bot. Erbbeerfpinat, Beermelbe, bie Schminfbeere.

Zniwiarz -a, m. ber Schnitter, überhaupt jeber, ber beim Grnten bebulflich ift.

Zniwny -a. -e, a. Grnter; np. -y woz, ber Erntemagen.

Zniwo -a, n. bie Grnte, Erntezeit.

Zniwować, st. nd. 2, ernten.

Zob' -ia, m. 1) bas Bogelfutter, Streufutter; 2) bot. ptasia zob', ber Ligufter, Sartriegel; v. lubczyk.

Zoladek -dka, m. ber Dagen. Zoladkować, st. nd. 2. sie, r. meh.

flagen, flagen, fich beflagen. Zoladkowy -a, -e, a. Magen.

Zoladz .edzi, f. bit Gidel. Zold -i, f, 1) bie Galle; 2) bot.

zolo ziemna, bie Erbgalle, bas Rieberfraut. Zoloic, ot. nd. 3. gelb machen, farben.

Zolcien -nia, m. bot. bie Belbmurt. bie lange Rurfume.

Zoleiowy -a, -e, a. Gallen.

Zoleiuchny -a, -e, a. gang gelb. Zold -u, m. ber Golb, bie gobnung.

Zoldactwo .a, n. bas Solbatenvolf, bie Golbaten. Zoldowy -a, -e, a. Colb., 206.

nunge. Zoledny -a, -e, a, Gidel-; (ap. król

- Gideltonig, im Rartenfpiel). Zolna -y, f. ber Bienenfpecht, Bie-

nenfreffer. Zolnierka -i, f. 1) bie Golbaten-frau; 2) bas Golbatenleben, ber

Rriegsbienft. Zolnierski -a, -ie, a. Solbaten., Blilitar ..

Zolnierstwo -a, n. bie Golbaten, mann. bas Militar. Zolnierz -a, m. ber Golbat, Rriege-Zoltaczek -czka, m. ber Gammerling, ein Bogel.

Zoltaczka -i, f. bie Belbfucht, (eine Rrantbeit).

Zoltak -a. m. v. masluk, bot. bet gelbe Locherichwamm. fgelb. Zoltawy -a, -e, a. gelblich, etwas Záltek -tka, m. zóltko -a, n. bas

Dotter, bas Gelbe im Gi.

Zoltoblady -a, -e, a. blaggelb.

Zoltobrzuch -a, m. ber Schlemmer, Bauchbiener.

Zottofarbnik -u,m. bot bie Refeba. Zoltose -i. f. vie Gelbbeit, bie gelbe Barbe, bas Gelbe.

Zolty -a, -e, a. -to, ad. gelb. Zolw -ia, m. bie Schilbfrote.

Zolwi -ia, -ie, a. Schilbfroten.

Zólwiec -wca, m. bas Armabill, Gurtelthier.

Zona -y. f. bie Chefran, Gattin. Gemablin, Frau. Zonaty, a. beweibt, verebelicht, ver-

beirathet (com Danne). Zoraw -ia, m. 1) ber Rranich, ein

Bogel; 2) ber Brunneufdwengel. Zorawi -ia, -ie, a. Kranico. Zórawina -y, f. bot. v. bagnió-

wka, kamionka, bie Dloosbeere, Sumpf., Rranico., Rrabenbeere. Zorawiosep -a, m. ber Stelgen. Zrec, st. nd. 2. freffen. [geier.

Zubr -a, m. ber Muerode. Zubrzyca -y, f. bie Auerfuh.

Zuc, st. nd. 2. fauen. Zuchwa -y, f. bie Dberfinnlabe ber

Biebertauer. Zuk -a, m. v. krówka, bosbąk, ber Miftfafer.

Zupa -y, f. bie Salgnieberlage, bas Salzbergmert; v. kopalnia soli. Zupan -a, m. ein langer altpolni-

fder Dberrod. Zur -u, m. ein faurer Debibrei. Sauermehlfuppe. Zarnica -y, f. bot. bas Fraifam.

Zuzel -zli, f. -zla, m. bie Schlade; - kamienna, ber Bimeftein; v. bimsztyn. Zwacz -a, m. ber Banfen, ber erfte

Magen ber Bieberfauer. Zwawo, ad. frifd, pormarts.

Zwawość -i, f. bie Rafcheit, Dunterfeit, Bebbaftigfeit.

Zwawy -a, -e, a. -wo, ad. frifd. munter, lebbaft. Zyc, at. nd. 2. leben; niech zwiel

es lebe bod! v. wiwat. Zvoica -y, f. bot. bas Saargras.

Zycie -ia, n. bas leben; sila zycia, Die Lebenstraft, sposob zyoia. Die Bebensart. fbiograf.

Zyciopis -a, m. ber Biograph; v. Zyciopismo -a, m. bie Biographie: v. biografia. Buniden.

Zyczenie -ia, n. ber Bunich, bas Zyczliwość -i, f. bas Bobimollen, Die Bewogenheit, Geneigtheit, Gunft.

Lyezliwy -a, - , a, -wie, ad. mobilwollend, geneigt, gewogen, gunftig. Zyczyć, et. nd. 4. munichen, einem

etwas gonnen, mobimollen, gemogen fein, vergonnen.

Zyd -a, m. ber Jube.

Zydostwo -a, n. 1) bad Jubenthum: 2) bie Juben. Zydówka -i, f. 1) bie 3ubin; 2) eine

Art Befchwur, eine blaue Blaje; 3) bot. Die Tollbeere, Tollfirfce; v. pokrzyk.

Zydowski -a, -ie, a. po żydowsku, ad. jubijd, Juben ..

Zydziak -a, m. ber Jubenjunge. Zydziątko, -a,n.d. ein fleines Juben-

finb. Zydzisko -a, n. ein armfeliger Jube.

Zyjatko -a, n. jebes lebenbe Bejen, bas Wefdepf.

Zyla -y, f. bie Aber; zyly w liseineli, bie Rippen, Abern in ben Blattern; z. pulsowa, Die Bule. aber (tetniea); - sucha, bie Spannaber; - pusta, nadeta bie Coblaber; stwardzenie zyly, bas Ueberbein; zylka, d.

Zylasty -a. -e, a. abrig, nervig, voll bervorftebenber Abern.

Zyleczka -i, f. d. bas Meberchen. Zyleniec -nea, r. bot. bie Bedjer-

blume.

Zyw 726 Zvlkowaty -a, -e, a. 1) abrig, poll Meberchen; 2) flechfig. Zylowaty -a, -e, a, aberig, febnig. Zylowy -a, -e, a. (zylny) Mbern-Mber .. lluttich.

Zyr-u, zajęczy, m. bot. ber Safen. Zytnik .a, m. ber Rornwurm; v. wolek.

Zytny -a, -e, a. Roggen, Rorne v. rzany.

Zyto -a, n. bot. ber Roggen, bas Rorn; d. zytko.

Zywceni, ad. 1) lebenbig, beim tes ben, mit Saut und Saaren: 2 Bort für Bort, (tlumaczyć).

Zywe -ego, n. v. nerw, m. ber Rery ber fubleube, empfinbliche Theil bes Rorpers.

Zywe śrebro -a,n, bas Quedfilbers v. merkuryusz.

Zywie, et. nd. 3. nabren, ernabren, unterhalten, Unterhalt geben: sie, r. fic nabren, ernabren.

Zywica .y, f. bas Barg. I Sarg. Zwwiczany -a, -e, a. Sarze, von Zywiczasty -a, -e, e. bargig, barg-

artig, von barg, wie barg. Zywiczny -a. -e, a. bargig; -e drzewa, bie Ratelholger.

Zywiczka -i. f. 1) d. bas farichens 2) bot. bie Rogneffel, ber Bieft; v. czyscieo.

Zywicc -wca, m. bot. bie 3abnmurg, bas 3abnfraut.

Zywiol -u, m. ber Urfteff, bas @les ment; - painy, bas Bhlogifton. Zywiolowy -a, -e, a. Ure, Uto ftoffe-, Glement.

Zywnie, ad. gang unb gar nicht.

Zywność -i, f. bie Rabrnng, bie Bebensinittel, ber Unterhalt.

Zywo, ad. 1) lebenbig; jako zywo. fo mabr ich lebe, bei meinem gebens is lange id lebe, feit Dleufdenges benten; 2) lebhaft, frifch, munter; co zywo, aus allen Leibestraften. auf's Schnellfte, mas Beug balt.

Zywokost -u, m. bot. bas Beinmell, bie Ballmury. Zywolist -u. m. bot. bie Benus-

fliegenfalle; v. mucholowka. Zywoplon -u, m. bot. bas Ginnfraut; (zywoziół.)

Zywoso -l, f. Die Lebenbigfeit, Leb-

haftigfeit, Munterfeit. Zywot -a, m. 1) bas Leben; 2) bie Bebensbeidreibung, Biographie; 3) ter Baud, Mutterleib.

Zywotni -ia, -ie, a (żywotny) le-

benbig, belebt, Lebens-; np sita zywotnia, bie Bebenefraft.

Zywotność -i, f. bie belebenbe Rraft, bas, mas Leben giebt.

Zywy -a, -e, a. 1) lebenb, lebenbig : 2) lebhaft, woll Beben, munter; żywy plot, ein lebenbiger Baun, ber Gedenzaun; zywe klamstwo, eine banbgreifliche Buge; w zywe oozy, gerabe in bie Augen, in's Beficht; miec co w żywej pamięci, etwas im frifchen Unbenten baben, fich ermas lebhaft erinnern

Spis

najwazniejszych

imion własnych i nazwisk jeograficznych, a mianowicie takich, których brzmienie niemieckie edmienne jest od polskiego.

Berzeichniß

ber wichtigften

Eigennamen und geographischen Ramen, namentlich folder, beren beutsche Benennung von ber polnischen verschieben ift.

A.

Adalbert -a, m. Abalbert; v. Woj-Adolf -a, m. Abolph. [ciech. Adryatycki -a, -ie, a. abriatija; n. p. morze -kie, bas abriatifche Meer. Afryka -i, f. Afrifa. Afrykanozyk, Afrykanin -a, m. ber Afritaner. Afrykanka -i, f. bie Afrifanerin. Afrykanski -a, -ie, a, afrifanifd. Agniszka -i, f. Agnes. Akwisgran -u, m, Achen Albert -a, m. Albert. Algier -u, m. Algier. Algierczyk -a, m. ber Algierer. Algierski -a, -ie, a. algierifc. Alojzy -ego, m. Mloifius. Alpejezyk -a, m. berallpenbewohner. Alpejski -a, -ie, a. Alpen. Alpy -ow, pl. bie Mipen, bas Alpen-gebirge

Alzacya -i, f. Elfaß, n. Ambrozy -ego, m. Ambrofius. Anastazy -ego, # Anaftafius. Andrzei -a. m. v. Jedrzei, Anbreas. Angielezyk -a, m. ber Englanber. Angielski -a, -ie, a. englift. Anglia -i, f. v. Brytania, England. Antoni -iego, m. Unton: Antek. Antos, d. Antwerpia -i, f. Antwerpen. Arab, Arabezyk-a, m. ber Mraber. Arabia -i, f. Arabien. Arabski -a, -ie, a. arabifd. Ateny -en, pl. Athen. Atenozyk -a, m. ber Athenienfer. August -a, m. Muguft. Augustyn -a, m. Augustinus. Australia -i, f. Auftralien; v. Nowa Holandya. Rakusy Austrya -i, f. Defterreid, n.

Austryacki -a, -ie, a. dfterreidiid. Austryak -a. m. ber Defterreicher. Auszpurg -a. m. Augsburg.

Azya -i. f. Afien. Azyatycki -a. -ie, a. affatifc. Azyatyk -a, m. ber Affate.

Bononski -a, -ie, a. Bolognefer.

B.

Babimost -u, m. Bomft; (St. im Pofenfchen). Badena -y, f. Baben. Badenski -a, -ie, a. Babener .. Barbarya -i, f. bie Berberet. Barttomlej -a, m. Bartholomaus. Bawarozyk -a, m. ber Baier. Bawarski -a, -ie, a. baierifd. Bawarya -i, f. Baiern, n. Bazyleja -i, f. Bafel. Bazylejczyk -a, m. ber Bafeler. Bazyli -ego, w. Bafilius. Belgia -i, f. Belgien, n. Belgijozyk -a, m. ber Belgier. Belgijski -a, -ie, a. belgifc. Benedykt -a, m. Benebift. Berna -y, f. Bern. Berlin -e, m. Berlin, m. Berlinczyk -a, m. ber Berliner. Berlinski -a, -ie, a. Berlinere, berlineriich. Bernard -a. m. Bernbarb. Berta -v. f. Bertha. ffenburg. Bialogrod -u, m. Belgrab; Bei-Bielsk -a, m. Bilis, (St. in ofterr. Schleften). Biskupiec -pca, m. Bifchefemer-ber, (St. in Beftpreugen). Bitom -ia, m. (Biton) Beuthen, (St. in Schleften). Blazej -a, m. Blaffus. Bogdan -a, m. (Teodor,) Theobor. Bogumil -a. m. (Teofil.) Gottlieb. Boguslaw -a, m. Gottlob. Boleslaw -a, m. 1) Boleslaus; 2) -wia. m. Bunglau. Bonifacy -ego, m. Bonifacius. Bononia -i, f. Bologna. Bononczyk -a, m. ber Bolognefer.

Brandeburgia -i, f. bie Diart Branbenburg. Brazylla -i, f. Brafilien, n. Brazylianczyk -a. m. ber Braftla-Brda -y, f. bie Brabe, (81. im. Bof.). Brema -y, f. Bremen, n. Bremenczyk -a, m. ber Bremer, Bremenczyk -a, Brodnica -y, f. Strafburg, (St. (Bof.). Brojec -jca, m. Brat, (Sto. im Bruga -i, f. Brugge. Bruksela -i. f. Bruffel, n. Brukselozyk .a. m. ber Bruffeler. Brunswicki -a, -ie, a. braunfomeigifd, Braunichweiger .. Brunswiczanin -a, m. ber Braun. fcmeiger. Brunswik -u. m. Braunfdmeig. Brygida -y, f. Brigitte. Brytania -i.f.(Anglia) Brittannien. Brytanczyk -a. m. ber Britte. Brytański -a, -ie, a. brittifd. Bryzgowia -i, f. ber Breisgau, (im Babenfchen). ISolef.). Brzeg -u, Brieg, (St. in Buda -y, f. Budzyn -a, m. Dfen, (St. in Ungarn). Bukowiec -wca, m. Suber; v. Lu-Bulgarery Bulgarezyk -a, m. ber Bulgar, (Bolgarczyk). (garski). Bulgarski-a,-ie. a. bulgarijo, (Bot-Bulgarya -I, f. Bulgarien, (Bolga-Schlef.). Byczyna -y, f. Bitfden, (Gtd. in Bydgoszcz -y, f. (Bygdoszcz) Bromberg. (Bommern).

Carogrod -u. m. Ronftantinopel. (Stambul). Cecylia -i, f. Cacilie. Celestyn -a, m. Coleftin. [pr.). Chelmuo, -a, m. Rulm, (St.in Deft-Chelmninski -a, -ie, a. fulmifd, Rulmer.

(Beftpr.). Chelmza -y, f. Gulmfee, (St. in China -v. f. Chiny -in, pl. China. Chinczyk -a, m. ber Chinefe. Chinski -a, -ie, a. dinefifd. Chojnice -nic, pl. Ronis, (St. in

Bytow -a, m. Butom. (St. in

Medrr.).

Chodziez -a,m. Chobzefen (St. im Czczew -a, m. v. Tczew, Dirfcau Chrystus -a, m. Chriftus. (Bof.). Cielecko -a, n. Bielengig (St. im Branbenb.).

Cienawa -y, f. (Scinawa) Steingu (St. in Schlef.).

Cieplice -ic, pt. Toplis. [Schlef.). Cieszyn -a, m. Tefchen (St. in oftr. Cylichowo -a, n, Bullidau fet. im

Branbenb.). Cypr -u, m. bie Infel Chpern. Cypryan -a, m. Chprian. Cytawa -y, f. Bittau (St. in Sachf.).

(St. in Beftpr.). Czerkas -a, m. ber Girtaffier. Licherfeffe. Czerkasya -i, f. Girtafflen, Tichetfeffien. Czerkieski -a, -le, a cirtaffifd. Ticherfeffen. Czech -a, m. ber Ticheche, Bobme. Czechy -ow, pt. bas ganb Bobmen. Czeski -a, -ie, a. tichechifd, bob. Czestochowa -y, f. Tichenftochan.

Dabrowno -a, n. Gilgenburg (St. in Dftpr.). Dalmacya -i, f. Dalmatien. Dalmacki -a, -ie, a. balmatifd. Daimat -a, m. ber Dalmate. Damask -u, m. Damastus. Dania -i, f. Danemart. Daniel -a, m. Daniel. Dawid -a, m. Davib. Dezydery -ego, m. Defiberius. Dobrodzien -nia, m. Buttentag (Sto. in Solef.).

Dominic -a, m. Dominicus Dorota -y, f. Dorothea. Dosia -i, f. d. Dorden. Drezno -a, n. Dresen. Drweca -y, f. Drevenz, Al. Dunaj -u, m. bie Donau. Dunczyk -a, m ber Dane. Dunski -a, -ie, a. banijo Dyonizy -ego, m. Dponiffus. Dawina -y, f. Duna (81. in Ruf. lanb).

Dobrogost -a, m. Bonaventura.

Dominik -a, m. Dominicus.

Edward -a, m. Ebuard. Egipt -u, m. Megypten. Egipcyanin -a, m. ber Meghpter. Egipski -a, -ie, a. agyptifc. Eiba (Laba) -y, f. bie @tbe. Elbiag -a, m. Glbing. Eliasz -a, m, Glige. Elk -u, m. 2nd (Sto. in Oftpr.).

E. Elzbieta -y. f. Glifabeth. Emilia -l. f. Emilie. Ernest -a, m. Grnft. Eugeniusz -a, m. Gugen. Europa -y, f. Guropa. Europejozyk -a, m. ber Guropaer. Europejski -a, -ie, a. europäifch. Ewa v, f. Coq.

Ferdynand -a, m. Kerbinanb. Filip -a, m. Bhtlipp. Finiandya -i, f. Sinnlanb. Finiandezyk, Finezyk -a, m. ber Rinnlanber, Finne (Czud). Florencya -i, f. Bloreng. Fiorentyna -y, f. Florentine. [nek. Franciszek-szka. m. Frang; d. Fra-

F. Franciszka -i, f. Frangista; & Franusia. Francuz -a, f. ber Frangofe. Francuzki -a, -ie, a. frangofifc. Francya -i, f. Franfreich. Freino -a, n. Freibabn (Std. in Solef.). Fryderyk -a, m. Friebrich.

Gabryel -a, m. Gabriel. Galicya -l, f. Galizien. Galicyanin -a, m. ber Galigier. Galicviski -a, -ie, a. galizifch. Gaspar -a, m. Raspar. Gdansk -a, m. Dangig. Gdanszezanin -a, m. ber Danziger. Genewa -y, f. Wenf. Genewczyk -a, m. ber Genfer. Genua -y, f. Genua. Genuenozyk -a, m. ber Genuefe. Glertruda -y, f. Gertrub. Gliwice -ic, pl. Gleiwis (St. in Glogow -a. m. Glogau. [Schlef.). Glogowek -wka, m. Dber . Wlogap (Std. in Solef.). Gniew -a. m. Debe (St. in Beftpr.).

G.

Gniezno -a, m. Onefen. Gorka -i. f. Gorden (Std. im Boi.). Gory (Tarnowskie), pl. Tarnowig (Std. in Schlef.). Gradeo -a, m. Gras (St. in Defterreich). Grecki -a, -ie, s. griedijo. Grecya -i, f. Griechenland, Greczyn, Grek -a, m. ber Griece. Grenlandezyk -a, m ber Gronfanber. Grenlandski -a, -ie, a. gronlanbifd. Grenlandya -i, f. Gronland. Grodzisko -a, n. Gras (Std. im \$0f.). (Weftpr.). Grudziadz -a, m. Graubeng (St. in

H.

Hage -1, f. Sacq. m.
Hals -1, f. Salte.
Hals -1, f. Salte.
Hals -1, f. Salte.
Hals -2, f. Salte.
Hals -2, f. Salte.
Hals -2, f. Salte.
Hanowers -2, f. Salte.
Hawana -y, f. Salte.
Hawana -y, f. Salte.
Hawana -y, f. Salte.
Helena -y, f. Steffen.
Helena -y, f. Steffen.

Hieronim -a, m. dicronymus.
History -ego, m. diciruis.
Histopian -a, m. ber Spanier.
Histopian - d, f. Spanier.
Histopian - f. de flamit, Nowa
Holandya, Reuballanb; v. Oceania, Australia.
Holender -dra, m. ber Spilaner;
Holenderezyk, Holandezyk.
Holenderski -a, -ie, s bullanbien.

ldzi-iego, m. Negibius. Ignacy-ego, m. Agnog. Ilawa-y, f. Chiau (St. in Ohpe.). Indyanin-a, m. bre Indante. Indyanin-a, m. bre Indante. Indyani-a, io, a. indifd., indianidianida, indianidianida, indianidianidia, indianidianidia,

in Oftpr.). Holsztyn -a, m. Solftein.

Grzegorz -a, m. Gregor. Gustaw -a, m. Guffan.

Inflanty -nt, pl. Sieffanb.
Inocenty -ego, m. Sanocen;
Irlandya -i, f. Stabb.
Irlandya -i, f. Stabb.
Irlandya -i, f. Safanb.
Izabela -i, f. Safanb.
Izabela -i, f. Safanb.
Izabez. -a, m. Sjiniaf.
Izajez. -a, m. Sjiniaf.

Jacek -cka, m. Spacinth. Jadwiga -l, f. Hebnig Jakob -a, m. Jatob. J.
Jan -a, m. Johann, Johannes
Jas -ia. m. Sans, Sansagen.
Japonia -i, f. Japan.

Jedrzej -a, m. v Andrzej, Antreas. Jowisz -a, m. Jupiter. Jeremiasz -a, m. 3cremias. Jerozolinta -y, f. Jeruzalem, m. Berufalem. Jerzy -ego, m. Georg. Joanna -y, f. Johanne, Saune.

Lub Jozef -a, m. 3ofeph; Joz, d Jozefa -y, f. Bofephine; d. Jozia Julia -i. f. Bulia. Juliusz -a, m. Juliue. Justyna -y f. Buftine.

Kalisz -a, m. Ralifd. 1 Pof.). Kamienna -y, f. Rabme (Grd. im Kargowa -y, f. Rarge, Unrubftabt (Std. im Bof.). Karnow -a, m. Jagernborf (St. in ofterr. Chlef.). Karol -a, m. Rarl. Karolina -y, f. Rarolina. Karpaty -at, pl. bie (fogenannten) Rarpathen. Karyntya -i, f. Rarnthen. Kasia -i. f. d. Rathmen. Kaszuba -y, m. ber Rafdube. Katarzyna -y, f. Ratharine. Kaukaz -u, m. ber Raufafus. Kazimierz -u, m. Rafimir. Keblowo -n, n. Riebel (Std. im Bei.). 1Bei.). Kepno -a, n. Rempen (St. int Kijow -a, m. Riow, Riew. Klajpeda -y, f. Memel (St. in Offer.). Kliwia -I, f. Gleve (St. am Rhein), Kluczborek -rka,m. Rreusburg (St. in Schlef.). Mhein). Koblencya -i. f. Robleng (St. am Kolobrzeg -u. m. Rolberg (St. in Bommern). Kolonia -i, f. Roln. Kolonczyk -a, m. ber Rolner. Kolonski -a, -ie, a. felnijd. Konstantynopol -u, m. v. Carogrod, Stambul.

ĸ. Kopenhaga -i, f. Ropenhagen. Korneliusz -n. m. Cornelius. Koronowo -a, n. polnifch Grone (Std. im Boi.). Korsyka -i, f. Corfica (3nfel). Koscian -a, m. Roften (St. im Boj.). Kozle -u, n. Rofel (St. in Schlef.). Kraków -a, m. Krafau. Krakowianin, Krakowczyk, Krakowiak -a, m. ber Rrafauer. Krakowski -a, -ie, a. frafauifc, Rrafauer. Kroacya -i, f. Rroatien. Kront -a, m. ber Rroate. Krobia -i, f. Rroben (St. im Pof.) Królewiec -wea, m. Ronigeberg. Krosno -a. w. Groffen (Gt. im Branbenb.) [im Bof.). Krotoszyn -a, m. Rroteichin (St. Krym -u, m. bie Rrimin. Krystyan -a, m. Chriftian. Krystyna -y, f. Chriftine. Krysztof -a, m. Christoph. (Bot.). Krzywin -a. m. Rriemen (Std. im Ksawery -ego, m. Xaver. Kuba -y, m. Jafob. Kurlandezyk -a. m. ber Rurlanber. Kurlandski -a, -ie, a. furlandifch. Kurlandya -i, f. Rurland, n. Kwidzyn -a, m. Marienwerber (St. in Wentpr.).

Lach -a, m. ber Pole (von ben Ruf. Litewskl -a, -ie, a, lithauifd. fen fo genannt), Leodyum, #. Lepben. Leonard -a, m. Leonburb. Leszek -szka, m. d. Mleranter. Lew -Lwa, m. Per (Leon). Lipsk -a, m. Leirzig. Lisbona -y, f. Liffabon. Lisbonczyk -a, m. ber Liffaboner.

Litwa -y, f. Lithauen, n. Litwin -a. m. ber Lithauer. Lombardezyk -a, m. ber lombarbe. Lombardya -i, f. bie Lombarbei. Londyn -u, m. gonbon. Lubeka -l, f. v. Bukowiec. Lubliniec -nca, m. Bublinis (64 in Colei.).

Gabryel -a, m. Gabriel. Galicva -l. f. Baligien. Galicyanin -a, m. ber Baligier. Galicyjski -a, -ie, a. galizifch. Gaspar -a, m. Raspar. Gdansk -a, m. Dangig. Gdanszezanin -a. m. ber Dangiger. Genewa -y, f. Genf. Genewozyk -a, m. ber Genfer. Genua .y, f. Genua. Genuenczyk -a, m. ber Genuefe. Giertruda -y, f. Gertrub. Gliwice -le, pl. Gleiwis (St. in Glogów -a, m. Glogau. [Schlef.). Glogówek -wka, m. Dber . Glogan (Std. in Schlef.). Gniew -a,m. Meve (St. in Befter.).

H. Haga -1, f. Saag, m. Hala -i, f. Salle. Hanower -wru, m. Bannever, n. Hanowerczyk -a, m. ber Sannoveraner. Hanowerski-a, -ie, a. hannoverifch. Hanusia -i, f. d. Sannchen. Has -a, m. ber Beffe. Haski -a, -ie, a. befftfc. Hasya -i, f. Seffen, n. Hawana -y, f. Savanna, f. [fein). Hebrydy -ow, pl. bie Bebriben (3n. Helena -y, f. Belena.

Idzi -iego, m. Aegibius. Ignacy -ego, m. 3gnag. llawa -y, f. Enlau (St. in Oftpr.). Indyanin -a, m. ber Indianer. Indye -yj, pl. Inbien. lndyjski -a, -ie, a. inbifd, inbig-Inflantezyk -a, m. ber Lieflanber. Inflantski -a, -ie, a. lieflanbifch.

Jacek -cka, m. Spacintb. Jadwiga -i, f. Bebmig łakób -a, m. 3afob.

Henryk -a, m. Stinrich.

G.

Gniezno -a. n. Onefen. Gorka -i, f. Gorden (Std. im Boi.). Gory (Tarnowskie), pl. Zarnowib Std. in Schlef.). Gradec -a, m. Gras (St. in Defterreich). Grecki -a, -ie, a. griedifd. Grecya -i. f. Griechenland. Greczyn, Grek -a, m. ber Grieche. Grenlandczyk -a, m ber Gronlanber. Grenlandski -a, ie, a. gronfanbifd. Grenlandya -i, f. Gronlant. Grodzisko -a, n. Gras (Std. im (Beftpr.). Bo(.).

Grudziadz -a, m. Graubens (St. in Grzegorz -a, m. Gregor.

Gustaw -a, m. Guffav.

Hieronim -a. m. bieronbmus. Hilary -ego, m. Silarius. Hiszpan -a, m. ber Granier. Hiszpania .i. f. Spanien, n. Hiszpanski -a, -ie, a. fpanifc. Holandya -i, f. Solland; Nowa Holandya, Menholland; v. Oceania, Australia. Holender -dra, m. ber Sollanber; Holenderczyk, Holandczyk. Holenderski -a, -ie, a hollanbifd. Holstynek -nka, m. Sobenftein (Gs. in Oftpr.). Holsztyn -a. m. Solftein.

Inflanty -nt, pl. Lieffanb. Inocenty -ego, m. Innoceng. Irlandya -i, f. Brlaub. Irlandozyk -a, m. ber 3rlanber Islandya -l. f. 36land. Izabeia -i, f. Sfabella. Izajasz -a, m. 3jaias. Izydor -a. m. Sfiber.

Jan -a, m. Johann, Johannes Jas -ia, m. bane, baneden. Japonia -i, f. 3apan.

Jedrzej -a, m. v Andrzej, Antreas. Jeremiasz -a, w. Jeremias. Jerozolima -y, f. Jeruzalem, m. Berufalem. Jerzy -ego, m. Beorg. Joanna -y, f. Johanne, Sanne.

Kalisz -a, m. Ralifd Kamienna -y, f. Rabme (Std. im Kargowa -y, f. Rarge, Unrubftabt (Std. im Bof.). Karnow -a, m. Sagernborf (St. in ofterr. Colef.). Karol -a, m. Rarl. Karolina -y, f. Rarolina. Karpaty -at, pl. bie (fogenannten) Rarpathen. Karyntya -i, f. Rarnthen, Kasia -i, f. d. Rathchen. Kaszuba -y, m. ber Rafcube. Katarzyna -y, f. Katharine. Kaukaz -u. m. ber Raufafus. Kazimierz -a, m. Rafimir. Keblowo -a, n. Riebel (Std. im Bef.). (Pof.). Kepno -a, n. Rempen (Gt. int Kijow -a, m. Riow, Riew. Klajpeda -y, f. Demel (St. in Oftrr.). Kliwia -I, f. Gleve (St. am Rhein). Kluczborek -rka,m. Rreugburg (St. in Editef.). Kohlencya -i, f. Robleng (Gt. am Kolobrzeg -u. m. Rolberg (St. in Bommern). Kolonia -i, f. Roln. Kolonczyk -a, m. ber Rolner. Kolonski -a, -ie, a, felnijo. Konstantynopol -u, m. v. Jarogrod, Stambul.

Julia -i. f. Julia. Juliusz -a, m. Juliue. Justyna -y f. Juftine. К. Kopenhaga -i, f. Ropenhagen. Korneliusz -a, m. Cornelius. Koronowo -a, n. polnift Grone (Std. im Boi.). Korsyka -i, f. Corfica (Infet). Koscian -a, m. Roften (St. im Boi.). Kozle -a, n. Rofel (St. in Schlef.). Krakow -a, m. Arafau. Krakowianin, Krakowczyk, Krakowink -u, m. ber Rrafaner. Krakowski -u, -ie, a. frafauifd, Rrafauer .. Kroacya -l, f. Rroatien. Kroat -u, m. ber Rroate. Krobia -i, f. Rroben (St. im Bof.) Królewiec -woa, m. Ronigeberg. Krosno -a, w. Groffen (St. im Branbenb.) [im Bof.). Krotoszyn -a, m. Rroteichin (Ct. Kryni -u, m. bie Rrimin. Krystyan -a, m. Chriftian. Krystyna -y, f. Chriftine. Krysztof -a, m. Chriftorh. (Bot.). Krzywin -a, m. Rriemen (Std. im Ksawery -ego, m. Kaver. Kuba -y, m. 3atob. Kurlandezyk -a. m. ber Rurlanber. Kurlandski -a, -ie, a. furlannifth. Kurlandya -i, f. Rurland, n. Kwidzyn -a, m. Darienmerber (St. in Beftpr.).

Lub

Jozefa -y, f. Bofephine; d. Jozin

Jowlsz -a, m. Jupiter. Jozef -a, m. 3ofcph; Joz, d

Lach -a, m. ber Bole (von ben Ruf- Litewski -a, -ie, n. lithauifd). fen fo genannt). Leodyum, n. Lenben. Leonard -a, m. Leonburb. Leszek -szka, m. d. Alexanter. Lew -Lwa, m. Per (Leon). Lipsk -a, m. Leirzig. Lisbona -y, f. Liffabon. Lisbonczyk -a, m. ber Liffaboner.

Litwa -y, f. Lithauen, n. Litwin -a, m. ber Lithauer. Lombardezyk -a, m. ber lombarbe. Lonibardya -i, f. bie Lombarbei. Londyn -u, m. London. Lubeka -i, f. v. Bukowiec. Lubliniec -nea, m. Lublinis (St. in Colef.).

Ludwik -a, m. Lutwig; d. Ludwis. Ludwika -i, f. Luije; d. Ludwisia. Lugdun -u, m. 2pen.

Nid Luzacya -i, f. vie Laufit; v. Luzyce. Lwow -a, m. Leinberg. (Rreis Buk). Lwowek -wka,m. Deufiabt im Pof.

Ł.

Lukasz -a. m. Lufas. Lazarz -a, m. Lazarue. Lobzenica -y, f. Lobjens (Gtd. im Łużyce -yc, pl. v. Luzacya, bie Laufis. Bof.). Lubezyce -ye, pl. Leobidus (St. Luzvezanin -a, m. ber Laufiger. Lucya -i, f. Lucie. in Schlef.).

M.

Macedonia -i, f. Macebonien. Macedonczyk -n,m. ber Dlacebonier. Maciej -a, m. Datthias; d. Maciek. Madryt -u, m. Diabrib. Madziar -a, m. ber eigentliche Ungar, Magnar. Magdalena -y, f. d. Magdosia, [Beftrr.). Magbalena. Maiborg -a, m. Marienburg (Ct. in Malgorzata -y, f. Margarethe; (d. Gretchen). Malopolanin -a, m. ber Rleinvole. Marcin -a, m. Martin. Marek -rka, m. Marfus. Marsylia -i. f. Marfeille. Marva -l. f. Marie. Mateusz -a, m. Mattbaus. Matyasz -a, m. Matthias. Maurycy -ego, m. Meris, Mauritius. Mazowiecki -a, -ie, a majowijch. Mazowsze-a, n. Dafowien. Mazur -a, m. ber Dafur. Moza -y, f. Maas, &L. Medvolan -u. m. Dailant. Mozela i, f. bie Dofel, &L. Medyolanczyk -a, m. ber Mailan-Medvolanski -a, -ie. a. mailanbiid. Meksyk -u, m. Mexico. Men -u. m. ber Dain, 81. Merkury -ego, m. ber Derfur. Michal -a, m, Michael; d. Michalek. Migdzybor -u, m. Mittelmalbe Muzulman -a, m. ber Dufelmann, (Std. in Solef.).

Naklo -a. n. Rafel (Gt. im Bof.). Natalia -i, f. Matalit. flitaner. Neapol -u, m. Meapel. Neapolitanczyk -a, m. ber Reapo. Neapolitanski -a. -ie. a. neapolitanifch.

Miedzychód -u, m. Birnbaum [im Bof.) (Ct. im Bof.). Miedzyrzecz -a, m. Dleferit (Gt. Mieiska Gorka, Gorden (Std. im Boj.).

Mikolaj -a, m. Difolaus. Moguneya -i, f. Mainz. Mojzesz -a, m. Mojes. [Multany. Moldawia -y, f. bie Molbau; v. Moldawianin -a, m. ber Dolbauer Moldawski -a, -ie. a. melbauith. Monaster -u, m. Munfter. Morawia -i, f. Dabren, ".

Morawczyk, Morawianin -a, m. ber Dlabre. Morawski -a, -ie, a. mahrifd. Moskal -a. m. ber Ruffe, Grogruffe (von ben Rleinruffen jo genannt). Moskiewski -a, -ie, a. ruffich, groß. ruffifd, mostowitifd. Moskwa -y, f. Mosfau.

Multany -an, pl. bie Dtolbau (Motdawia). Multanski -a, -ie, s. moloquifc Murzyn -a, m. ber Dobr, Reger. Murzynka -i, f. bie Michrin, Rege-

Nerzeja -i, f. bie Mahrung bei Dan-Nepomucen -a. m. Blepemuf. Niderlandezyk -a, m. ber Dieberlanber. Niderlandya -i, f. bie Rieberlanbe. Niemey -miec. pl. Deutschland. Niemiec -mea, m. ber Deutiche. Niemiecki -a, -ie, a. beutich. Niemen -mna, m. Diemen, Meutel, Niemka -i, f. bie Deutsche. Nikodem -a, m. Mitrbemus. Nisa -y, f. Dleife (St, in Schlef.). Nitawa -y, f. Dlietau, St. Noc -i, f. v. Noted, bie Dete (Fl. im

Norwegia -i. f. Mormegen. [Bof.).

Oceania -i. f. v. Australia. D. ceanien. (im Bof.). Odolanow -a, m. Abelnau (St. Odra -y, f. bie Dber, &l. Olawa -y, f. Dblau (St. in Schl.). Olbracht -a, m. Albrecht. Olesko, Olecko -a, n. Dlegto (St. in Weftpr.). (So)(.). Olesna -y, f. Refenberg (St. in Olesnica -y, f. Dele (St. in Col.). Olomuniec -nea, m. Dimus (St. in Dlabren). Dftpr.). Olsztyn -a, m. Allenftein (St. in Olsztynek -nka, m. Sobenftein; v.

Holstynek. Schlef.). Opawa -y. f. Troppau (St. in ofterr.

Padwa -v, f. Babua, Gt. Pankrncy -ego, m. Baueratius. Paradyz -a. m. Paraties (im Bef.). Paryz -a, m. Baris. Parvzanin .a. m. ber Barifer. Parvzki -a, -ie, a. Barifer-Pawel -wla, m. Baul. Pers -sa, m. ber Berfer. Persya -i, f. Berfien. Peruwia -i, f. Beru. Peruwianin -a, m. ber Beruaner. Petersburg -a, m. Betersburg. Piaski -ow, pl. Canbberg (Std. (im Bof.). int Boi.). Pila -y, f. Schneibemuble (Etch. Piotr -a. m. Beter; d. Pies. l'leszewo -a, u. Plefchen (Ct. im Boi.). (Bof.). Pniewy -ew. pf. Binne (Stch. im Podlasie -a, n. Boblacien. Podolanin -a. m. ber Bobolier. Podole -a, n. Perclien.

Norwegczyk -a, m. ber Hormege. Norwegski -a, -ie, a. normegijo. Norymberga -i, f. Hurnberg. Norymberski -a, -ie, a. nurnber-Noteć, Notecz, v. Noć. Nowemiasto -a, n. Reuftabt (Gtd) im Boj.). lim Bof.). Nowymost -u, m. Reubrud (Gtd. Nowytomysl .a, m. Mentompel (Sta). im Bof.).

Opole -a,m. Oppeln (St. in Schlef.). Ormianin -a, m. ber Armenier. Ormianski -a, -ie, a. armenifc. Osieczno -a, n. Stercneft (Std. im Bof.). Osiek -a, m. Effet (St. in Ungarn). Ostroreg, -a, m. Scharfenort (Std. in Bof.). int Boj.). Ostrzeszów -a, m. Schilberg (St. Otoman -a, m. ber Ottomane, Türfe. fturfifch. Otomański -a, -ie, a. ottomanife, Oton -a, m. Dtto. Ozimek -mka, m. Dafapane (Std. in Schlef.).

Polak -a, m. ber Bole. Polka -i, f. bie Bolin. Polska -i, f. Bolen. Polski -a, -ie, a. polnift. Pomerania -i, f. Pomorze -a, n. Pommern. Pomorczyk, Pomorzanin -a, m. ber Bommer. Portugalia -i, f. Bortugal. Portugalezyk -a, m. ber Bortugiefe. Portugalski -a,-ie, a. portugiefifch. Powiedziska -isk, pl. Busewis (Std. im Bof.). Poznan -ia, m. Bofen. Poznanczyk -a, m ber Bofener. Poznanski -a, -ie, a. Bofener -: Wielkie Księstwo Poznanskie, n. bas Großherzogthum Bofen. Praga -i, f. 1) Brag, fptft. ven Bohmen; 2) Braga, Borftabt von Barfdan.

Pražanin -a, m. ber Brager. Preszburek -rka, m. Breeburg. Prusak -a, m. ter Preuge. Pruski -a, -ie, a. preußijd. Prusy -us, pl. Breunen. (Bof.). Pszezewo -a. m. Betiden (Std. im

Snl Pszczyna -y, f. Bleg (St. in Schlef.). Pyreneje, pl. bie Byrenden. Pyskowice -ic. pl. Beiffreticam (Std. in Schlef.). (Bolen). Pyzdry -dr, pl Beifern (Std. in

Raciborz -a, m. Ratibor (St. in (Dftrr.). Salef.). Radunia -i, f. Rataune (Rt. in Raguza -y, f. Ragufa (Sauptft. v. Dalinatien). Raguzanin -a, m. ber Ragufaner. Rakoniewice -lc. pl. Rafmit (Std. im Wof.). Rakusy -us, pl. v. Austrya. Ratysbona -y, f. Regeneburg (St. in Baiern). Ren -u. m. ber Rhein. 123of.). Rogorno -a. n. Rogafen (Std). im S. Skoki -ow, pl, Schoden (Std. im

Rossya -I, f. Rufland. Rossyanin -a, m. ber Rufe. Rossyjski -a, -ie, a. ruffifd. Rozalia -i. Roza -v. f. Rofalie, Roschen. Rugia -i. f. bie Infel Rugen. Rus -si, f. Reußen (Rleinrugland). Kusin -a, m. ber Reuffe (Rleinruffe). Rydzyna -y, f. Reifen (Ctd. im 1 Boi.). Rzym -u, m. Rom. Rzymianin -a, m. ber Romer. Rzymski -a, -ie, a. romifd.

Sabaudya -i. f. Caveven. Sabaudezyk -n. m. ber Garonarb. Sabaudzki -a, -ie, a. favonifd. Saksonezyk, Sas -a. m. ber Gadfe. Saksonia -i, f. Sasy -as, pl. Cathfen. iliid. Saksonski, Saski -a. -ie, a. fac. Samojad -a. m. ber Camojebe. Sandomierz -a.m. Ganbomir (St. in Bolen). Sardynia -i, f. Sarbinien. Sardynezyk -a, m, ber Garbinier. Sardynski -a. -ie. a. jarbinijd. Sarnowa -y. f. Garne (Std). im Bof.). Sawa -y, f. bie Sau, &l. Sekwana -y, f. bie Geine, Al. Sempolno -a, n. Bampelburg (St in Beftpr.). Serb -a, m. ber Gerbe. Serbia -i, f. Gerbien. Serbski -a. -ie, a. ferbifd. Siedmiogrod -u, m. Siedmiogrodzka ziemia, f. Giebenburgen. Siedmiogrodzanin -a, m. ter Gie. (burgiid). benburge. Siedmiogrodzki -a, -ie, a. fieben-Sierakow -a, m. Birte (Std. im Befipr.). Skarzewo -a. n. Schoned (G1. in

20(.). lim Bof.). Skwierzyna -y, f. Schwerin (Std). Sigsk, Szigsk -a, m. Schleften. Slazak, Szlazak -a, m. ber Schlefier. Slaski, Szlaski -a, -ie, a. folefifd. Slowak -a. m. ber Clomafe. Slowenski -a, -ie, a. flowafijd. Slowianin -a, m. ter Glame. Słowianski -a. -ie. a. flawijd. Slupsk -a, m. Gtolpe (St.in Bom. iedlef.). mern).

Sobotka -i. f. ber Bobten (Berg in Smigiel -gla, m. Schmiegel (Std). im Bof.). Smogorzew -a. m. Trachenberg (St. in Schlef.) ; (Stramburek). Sroda -v.f Schroba (Et.im Bof.).

Stambul, v. Carogrod. Stanislaw -a. m. Stanislaus. Stefan -a, m. Stephan. Strzelce, pl. Streblis (Et. in Solef.).

Styrya -i, f. Steiermart (Styrsko) Sztokolui -u, m. Stodbelm. Sudety -ow, pl. bie Gubeten. Sulejewo -a, n. Sulau (Std). in Colef.).

im Bof.).

746

Swarzedz -a,m. Schwerfent (Std. bei Bofen). Swidnica -y, f. Schweibnis (St. in Golef.). Swiehodzyn -a, m. Schwibus. Swiecie -a, n. Schwet (St. in Beitvr.). Syberya -i, f. Giberien. Syberyjski -a, -ie, a fiberifd. Sycow -a. polnifch Bartenberg (St. in Soll.). Sycylia -l, f. Cicilien. Sycylijezyk -a, m. ber Sieilianer. Sveylijski -n, -ie, a. ficilianifd. Sylwester - tra, m. Gulvefter. Szamotuly -ul, pl. Samter (St.

Szawel -wie, m. Gaul. Szezecin -a, m. Stettin. Szczepan, v. Stefan. Szczyino -a, n. Ortelsburg (Gt. in Beftpr.). Szkocki -a, -ie, a, forttifo. Szkocya -i, f. Schottlanb. Szkot -a, m. ber Schotte. Bof.). Szrem -u, m. Schrimm (St. im Sztrasburg -a, m. Strasburg. Szwajcar -a, m. ber Comeiger. Szwajcarski -a, -ie, a. Schweiter. Szwajcarya -i, f. bie Comeis. Szwecya -i, f. Schweben. Szwecki -a, -ie, a. fdwebifd. Szwed -a, m. ber Schmebe. Szymon -a, m. Simon-

T.

Tamiza -y, f bie Themfe, Bl. Taturya -i, f bie Satarei. Tatarski -a, -ie, a. tatarifdi. Totarzyn -u, m. ber Latar. Tatry -ow, pl. ber noreliche Theil ber Rarpathen. Tomasz -a, m. Thomas. Torun -nia, m. Thorn, St. Toszek -szka, m. Toft (Std. in Solef.).

Trzcianka -i, f. Sconlante (Sto. im Boi.). Trzciel -a, m. Tirfctiegel (Std. im Bof.). Tuczno -a, m. Tus (St. in Beftpr.). Tureya -i, f. bie Turtei. Turczyn, Turck -rka, m. ber Turte. Turecki -a, -ie, a. turfifc. Tylza -y, f. Tilfit (St. in Oftpr.).

U.

Ukraina -y, f. bie Ufraine. Ukrainczyk -a, m, ber Ufrainer. Ukrainski -a, -ie, a. ufrainifch.

Ulryk -a, m. Ulrich. Urszula -i. f. Ilrinia.

W.

Waclaw -a. m. Bengel. Walcz -u. m. beutfc Grone (Ctd. in Beftpr.). Walenty -ego, m. Balentin. Warmie -i, f. Grmelanb. Warszawa -y, f. Barfcau. Warszawianin Warszawiak -a, m. ber Baridauer. Warszawski -a,-le,a, Burfchauer .. Warta -y, f. bie Barthe, RI. Wawrzyniec nca, m. gorena. Weglerski -a, -le, a. ungarifd. Wegry -ier, pl. Ungarn. Wegrzyn -n, Wegier -gra, m. ber Ungar.

Weneckl -a, -ie, a. renetianija. Wenecya -i, f. Benebig. Wenecyanin -a.m. ber Benetianer. Weronika -i, f. Beronica. Wersal -u, m. Berfailles. Wezuwiusz -a, m. ber Beiup, Wiecbork -a, m. Banbeburg (Std. in Beftpr.). Wleden -dnia, m. Bien. Wiedenczyk -a, m. ber Biener. Wiedenski -a, -le, a. Biener .. Wielkopolanin -a.m. ber Großrole. Wielkopolska -i, f. Grofpolen. Wielen -ia, m. Filebue (St. im Pof.).

Wilenozyk -e, m. ber Bilnaer. Wilenski -a, -ie, a. Bilnatr. Wilno -a,n. Bilna, St. [temberger. Wirtemberczyk -a, m. ber Bur-Wirtembergia -i, f. 2Burtemberg. Wirtembergski -a, -e, a. wurtembergifch. Wista -y, f. bie Beichfel, &l. Władysław -a, m. Blabislaus. Wloch -a, m. ber Staliener. Wlochy -och, pl. Stalien, Belichlanb. (melfd. Wloski -a,-ie, a, italifd, italienifd, Wolawa -y, f. Boblan (Ct. in Schlef.). Woloch -a. m. ber Ballache.

W oloski -a, -ie, a. mallachifc.

Zegan -a, Sagan (St. in Schlef.).

im Bof.).

im Bof.).

Boi.).

Wolochy -och. pl. Woloszczyzna -y, f. bie Wallachei. Wolyn -ia, m. Bolonien. Wolvniec -nca. m. ber Bolonier. Wolvnski -a, -ie, a. molpnifch. Wojciech -a, m. v. Adaibert, 2balbert. (Baben). Wormacya -i, f. Borme (Gt. in Wrocław ia, m. Breslau. Wroclawianin -a. m. ber Breslauer. Wrocławski -a, -ie, a. Breslauer. Wschowa -y, f. Frauftabt (St. im Wrzesnia -i, f. Brefchen (St. im Wysoka -i, f. Biffet (Std. im

Z. Zacharyasz -a, m 3acharias. Zoniemysi-a, m. Cantompel (Std. Zbaszyn -ia, m. Bentichen (Std). Zduny -ow, pl. Count (Std. im

Zgorzelec -lca, m. Gerlin (St. in Schlef.). (Beftpr.). Zlotowo -a, n. Flatau (St. in Zofia -i, f. Cophie; d. Zosia. Zulawy -aw, pl. bie Beichfelnieberung. Zuzanna -y, f. Sufanne. Zygmunt -a, m. Gigiemunb.

Koniec.

Boj.).

Skrocenia. Abkurgungen.

a. = adjectivum. pr. = pronomen.ad. = adverbium. prp. = praeposito. bot. = botan. v. a. = verbum activum. c. = conjunctio. r. i. == impersonale. d. = diminutivum. v. n. == neutrum. f. = femininum. v. r. == , reciprocum. sł cz. = słowo częstotliwe. i. = interjectio. m. = masculinum. st. dk. = dokonane. n. = neutrum. si jdtl. = , jednotliwe. p. = participium. sl. nd. = niedokonane.

Poprawka.

Wychwyt-u m., ber Bang (in ber Uhr).

Substitution of the distribution

, 8.80 . **r** . r

Deutsch - Polnisches

Taschen=Wörterbuch

zum

Schul: und Bandgebrauch

nach

den beften Sulfsquellen bearbeitet

bon

Xaver S. A. E. Lukaszewski und August Mosbach.

Bebnte Stereotop . Musgabe.

->6+1874-4-

Berlin.

S. Schletter's Berlag (E. Bod). 27 Unter ben Linben.

1865.

Niemiecko-Polski

Słownik Kieszonkowy

ďο

szkólnego i podręcznego użycia

podług

najlepszych źródeł wypracowany

przez

Xawerego F. A. E. Łukaszewskiego i Augusta Mosbacha.

Dziesiąte wydanie stereotypowe.

W Berlinie.

Nakładem Z. Schlettera (E. Bock). Pod Lipami No. 27.

1865.

The second of th

The second of the second

31

The second section of the second section of

undradică di pună î op îdentiuloria di la Receie

Avecarea value exercise

· A sum

e de la Companya de

1000

Zal m. wegórz, m. Aalfang, m. polów wegorzy, m. Malbalter, - faften, m. wegornia, f. Malraupe, - quapre, f. mietus, m. Mar, m. invszolów, m. Mas, n. ścierwo, n. (ścierw, m.) zdechlina, f. Aastafer, m. ściérwowiec, m. Mi, f. ben but ab! zdjac kapelusz! Bemehr ab! z ramienia bron! Abanbern, v. a. 1) odmieniać, -ić, przerabiać, -obić; 2) (grammat.) przypadkować, spadkować. 2banberung, f. 1) odmiana, f. 2) przypadkowanie, spadkowa-

nie, n Abangften, - fligen, e. a. nabawic kogo trwogi, strachu, nastraszyc; fid -, v. r. naklopotac się. Abarbeiten, e. a. odrabiac, -obic fich -, v. r. spracować, zmęczyć sie.

Ach Abargern, v.r. zgryżć, żreć się. Abarnten, v. Abernten. Abart, f. rodzaj odmienny, m. odmiana, f.

Mbarten, v. n. odmieniac, -ic się. Abartung, f. odmienienie sie, n. Abaften, v. a. galezie obcinac, -ciac, okrzesać (drzewo).

Abaten, v.a. wypaiao, -ic (serwaserem). Abbaden, r. a. upiec (chleb: - v. n. odsiadać, -jedzicć sie (o

chlebie). Abbalgen, v. a. skore zdzierać, ze-

drzeć (z czego): fic -, v.r zmocować się.

Abbarbieren, r. a. o-, zgolic. Abbeeren, v.a. obierac, obrac, zrywać, poobrywać jagody; wytrzéć ziarno z klosów; wypaproszyć mak; wyluszczać, -skać. Abbehalten, v. a. ben but -, kape-

lusz trzymać w reku. Abbeißen, v. a. od-, ugryzac, -yze; od-, ukasić (czego).

Abbeigen, v. Ababen. Abbefommen, v. a. oberwac.

Abbernfen, v. a. odwolywac, -lac. Abbeftellen, v. a. cofac, -nac fobstalunek), odwołać.

Abbetteln, r. a. wyzebrac; doprosic sie czego. Abbengen, - biegen, v. a. odginac, Abbilben, v. a. odmalowac.

Abbilbung, f. obraz, m. wyobrazenie. n. Abbinden, v. 4. odwiezywac, -azao,

Abbitte, f. przeproszenie, n. Abbitten, r. a. przepraszac, -osic. Abblafen, v. a. oddmuchywac, -chnac.

Abblattern, v. a. naobrywać liści; fich -, r. r. 1) opadać, opase z lisci; 2) lamać się.

Abblanen, v. a. zbic; wyloic (kogo, lub komu skore). Mbblüben, v. n. okwitać, -tnać.

Abborgen, r. a. ponapozyczac zapożyczyć się u kogo.

Abbrechen, v. a. od-, ulamse

znieść (budowlę); zrzucić, zburzyć (most); ulupać (czego); (ein menia) przylamać; urwać (kwiatek); lager-, oboz zwinge; ploslic -, ucinac -iac (w mowie); fur; niedomówić, przestać mó-

wić. - v. n. ulamac się. Abbrennen, v. a. eine Ranone -, wystrzelic, dac ognia z dziala; ein Reuermert -, fajerwerk puszczać. - v. n. zgorzeć, spalic sie; von ber Conne -, opalic sie na stoncu.

Abbreviatur, v. Abfürgung.

Abbreviren, v. Abfurgen. Abbringen, v. a. odnosić, -niesć;

jemanben von etwas -, odciągac, -gnąć, odwodzić, -wieść kogo od czego.

Abbrodeln. v. a. ukruszyo czego;

fich -, v. r. ukruszyć się. Mbbrud, m. krzywda, ujnia, f. uszczerbek, m. einem - thun,

ujmować, szkodzić komu. Abbruchig, a. kruchy, latwy do od-

lamania sie. Abbruben, v. a. o-, sparzyo

Mbbugeln, v. a. odprasować. Mbburften, v. a. o-, wychędozyć

szczotka. Abbuffen, o. a. od-, wynokutować; od-, wycierpieć.

Mbbusung, f. od-, wypokutowanie. od-, wycierpienie, n.

Abc, n. abecadlo, n. alfabet, m. Mhehud, n. abecadlnik, elemen-

Abefchüler, m. uezen początkowy,

zaczek, m. Abcopirch, r. a. przekopijować, przepisywać, -sac.

fich Abrachen, r. r. spadac.

Abbachung, f. pochylość, spadzistość, f.

Abbampfen, v. n. wywaporować, wyparować, spowietrzeć, ulotniec.

Abrampjung, f. wywaporowanie, wyparowanie, spowietrzenie

ulotnienie, n. Abbanten, v. a. odprawiac, -ic;

tozpuścić (wojsko). Abbanfung, f. odprawa, f. rozpu-

szczenie, n.

Abrarben, fich etmas, r. a. ujac. uskapić sobie czego, Abreden, v. a. odkrywać, -yć; ben Tifd -, zbierać ze stolu: odzie rać, odrzéć ze skóry.

Abbeder, m. hycel, oprawca, lupi skora, m.

Abbederei, f. 1) rzemiosło hyclo-wskie, n. 2) pomieszkanie hycla, I-uzvc n. rakarnia, f. Abbienen, v. a. od-, wyslugiwac, Abbingen, r. a. utargować, Abborren, v. n. odsychae, przy

schnac. Abborren, r. a. osuszao, -vc.

Abbrechfeln, r. a. na tokarni od-, wytaczać, -oczyć. ſ-ić. Abbreben, v. a. od-, s-, ukrecac, Abbreichen, v.a. od-, wymlocie.

Mbbringen, p. a wyciskao, -snąc, wymęczyć, wyniodz co na kim. Abbrud, m. odcisk, m. nowe wy-

danie, n. Abrruden, v. a. odelskac, -snac. wytłaczać, oczyć; wydrukować,

umieszczać, -ścić; na newe drukować. Abbruden, e. a. odgniatac, -iese.

od-, wyciskać, -snać. Abbunften, v. a. wyparowac, wy-

wietrzećfich Mbeifern, v. r. zapalac, unosie sie: wpadać, wpasó w zapal. Mbend, m. wieczór; zachod, m. ber

beilige Abend, m. wilija bozego narodzenia, f. Abendbrob, - effen, n. wieczerza.

(zmrok, m. kolacya f. Abenbbaimmerung, f. zmierzch, Abenbgebet, n. modlitwa wieczorna, f.

Abentlant, n. kraje zachodnie, m. pl. zachód, m. Abendlander, m. mieszkaniec kra-

jów zachodnich, m. Mbenblanbijd, a. zachodni, a.

Mbenblieb, n. piesn wieczorna, f. Abendluft, f. powietrze wieczorne,

Abenbmabl, n. wieczerza, f. bas beilige -, wieczerza panska, f. stol panski. m. s. komunia, f. Abentmahlgeit, v. Abenbeffen.

Abendmufit, f. muzyka wieczorna, serenada, f. Abendroth, w. Abendrothe, f. zorza

wieczorna, f. Abents, ad. wieczorem, w wieczór. Abendfeite, f. strona zachodnia, f.

zachód, m. Abendfoune, f. stonce majace sie

ku zachodowi, zachodzące, z. Abenoftern, m. gwiazda wieczo-(f. na wieczor.

Abenbitunbe, f godzina wieczorna, . Abendunterhaltung, f.zabawa wieczorna, f. wieczor, m.

Abendmarts, ad. ku zachodowi, na zachod slouca.

Abendwinb, m. wiatr zachodni, m. Abendzeit, f. cans wieczorny, m.

Abenteuer, n. awantura, przygoda, f. przypadek, m. Abentenerlich, a. awanturniczy;

dziwny,dziwaczny,szczególniej-Abenteuerlichfeit, f. awanturni-

czość, f. dziwactwo, n. [wak, m. Abenteurer, m. awanturnik, dzi-Aber, c. a, zas, ale, lecz. Aberglaube, m. zabobon, m. zabo-

bonnose, f. gusta, n. pl. [ny, a. Aberglaubig, - bifch, a. zabobon-Abermal, - lig, ad. znowu, powtórnie, jeszcze raz.

Abermulig, a. powtórny, a. Abernten, v.a. zbierać z pola, wyżynać, -żąć; dożąć, zżąć, ukoń-

czyć zniwo. wość, f. Abermis, m. niepotrzebna cieka-Aberwißig, a. niepotrzebnie cie-

kawy, a. Abeffen, r. a zjese (obind), dojeść; objeść co.

Abjahren, v. n. 1) od-, wyjeżdzać, -jechać; 2) pojść (umrzeć). Abfabrt, f. od-, wyjazd, m. odjezdne, n.

Abfall, m. odpadanic, -dniecie, n. spadek, m. spadzistość, f. odchod, m. przejście, przekabacenie się, odszczepienie się, n.

Abfallen, v. n. odpadac, -pasc: opadać (liście); odstapić, opu-

ścić, odszczepić się; przejść.

przekabacić się do ...; dostac się komu. Abfangen, v. a. polapac, pochwy-Abfarben, v. a. puszczać farbe,

kolor. Abfaffen, e. a. ukladac, ulożyć; napisac; jemanden -, zburczyć kogo.

Abiaffung, f. ukladanie, ulożenie, Abfaften, r. a. odpościć; przepocić się. Abfaulen, v. n. ugnic.

Abfegen, v. a. o-, ob-, zmiatac, -ieść; oczyszczać, -ścić, Abfeilen, v. a. od-, upilować (pil-

nikiem). Abfeiliche, v. Beilfpane. Abfertigen, r. a. wy-, posylac,

-slac; odprawiac, -ić; zbywać, -ye. Abfertigung, f. po-, wyslanie, n.

odprawa, f. zbycie, n. Abfeuern, v. a. wystrzelić; dać ognia, wypalić.

Abfeuerung, f. wystrzelenie, n. Abfinden, r. a. zaspokolo: dac : zaplacić; uiścić sie.

Abfindung, f. 1) zaspokojenie, ulszczenie, n. 2) dożywocie, n. Abflechten, v. a. odplatac. -leso. Abfieifchen v.a. wyiniezdrzac, -yo.

Abfliegen, e. n. odiatywać, -lecicc. Abfliegen, v. u. od-, uplywad; sclekac, ścicc, ociec, Mbfius, m. od-, uplyw, ściek, m.

Abforbern, v. a. zadać. Abformen, v. a. uformować, ule-

piac; odcisnąć co w formie. Abfragen, r. a. einem etwas-, wypytywać się kogo o co.

Abfreffen, r. a. obezróc, pozréc. Abfrieren, v. n. odmarzac, -rznac: fich -, odmrozić, odziebiesobie

Abfuhr, f. od-, wywiezienie, n. Abführen, r. a. 1) wywozić, -wieżć wziąc, wsadzić (kogo do więzienia); odwodzić, -wieść, odwracać, -ocić; 2) laksować, przeczyścić (żołądek).

Abführend p. przeczyszczający, p

Abführung, f 1) wywiezienie, n.
2) przeczyszczenie, n. laksa, f.
Abführungenittel, n. lekarstwo na

przeczyszczenie, laksę, n. Abjuttern, r. a. napasc, popasac,

f. 2) oddanie, n. Mbgabren, v. n. wyburzyć się, wy-

szumieć. Abgang, m. 1) odchod, m. odejście,

wyjście, n. 2) odbyt, pokup, m. (habenb, pokupny, a.); 3) ubytek, m. strata, f. szczątki, resztki, okrawki, pł.

Mbgeben, r.a. oddawać, -dać, zwracać, -rocić; fich mit etwas —, r.

cac, -rocic; fic mit etwas -, v.
r, zajmować, zatrudniać się
czem, wławać się w co; fic mit
jemantem -, obcować, przestawać, wdawać się z kim.

Abgebrannte, m. pogorzelec, m. Abgebrüht, p. zmyty, p.

Abgebrofden, a. oklepany, p. Abgefeimt, a. wytrawny a. (zło-

dziej).

Mbgehartet, a. hartowny, a. wytrzymaly (na co), a.

Mbgeben, v. n. 1) od-, wychodzić, odejść, wyjść; opuszczać, -ścić; 2) ubywać, -yc, brakować; 3) mit Zobe –, umrzeć; zejść ze świata.

Abgeigen, v. a. uskapic.

Mbgelebt, a. zgrzybiały, zuzyty, zniszczony, p.

Abgelebtheit, f. zgrzyblałość, f. zużycie, zniszczenie, n. Abgelegen, a. odległy, a. - er Ort,

m. ubocze, ustronie, n. Abgelegenbeit, f. odległość, f.

Abgeleitet, a. pochodny, a.

Abgeneigt, a. nieprzychylny, a. niesprzyjający, p. – fein jemanbem, niesprzyjać komu; – ma-

den, odstreczyć kogo. Mogenciątici, f. nieprzychylność, f. niesprzyjanie, n. [żyty, p. Mogenust, a. spotrzebowany, zu-

Mbgenuht, a. spotrzebowany, zu-Mbgeorbnete, m. deputowany, posel, m.

Abgeriffen, a. oderwany, obdarty, obszarpany, p. ein - er Menfc,

m. obdartus, obszarpaniec, odrapaniec, m. cin, - ce, n. odrywek, lom, m.

Abgefagt, a. — er Feind, m. wielki nieprzyjaciel, m.

Mbgefantte, m. posel, ambasador, wysłaniec, deputowany, m.

Abgefdieren, a. odosobniony, oddalony, p. Abgefdieren, m. zmarly, m.

Abgeschiebenheit, f. osobność, f. ustronie. zacisze, n.

Abgeschliffen, a. upolerowany, ogladzony, p. [da, f. Abgeschliffenheit, f. polor, m. ogla-

Abgeschliffenheit, f. polör, m. ogla-Abgeschmadt, a. nudny, plaskl, niedorzeczny, a.

Abgeidmadtheit, f. plaskość, niedorzeczność, f. — ten, pl. banialuki, pl.

Mbgefonbert, a. oddzielny, odrębny, osobny, a. v. Abfonbern. Abgestorben, a. martwy, odumar-

ly, a. Mbgcwinnen, r. a. wy-, zgrywać, -rać kogo; Jemanbem alles -, ograć kogo.

ograć kogo. Mbgewibnen, r. a. odzwyczajać, -jč. oduczyć; fid —, r. r. odwy-

kać, -knąć; porzucić (nalóg). Magggert, a. wynędzniały, wychudły, p. [zlewać, Maggert, p. a. odlować, -lać, u-, Maglan, m. odblask, m.

Abglatten, v. a. o-, wygladzić. Abgleiten, v. n. pośliznąć się. Abgott, m. bozyszcze, n. balwan,

Abgett, m. božyszcze, n. balwan, božek, m. ulubieniec, kochanek, m. Abgetter, m. balwochwalca, m.

Maditerei, f. balwochwalstwo, n.
Majāttijd, a. balwochwalszy, a.
Majaten, r. a. ukopać, przekopywać, -pać; rowem przedzielic; (wodzie, rzóce) dać inny kierunek.

fid Abgranen, v. v. zmartwić się. Abgranen, v. a. od., rozgraniczac, -yc. [sić albo zebrac. Abgrafen, v. g. trawe spasć. sko-

Abgrafen, v. a. trawę spaść, sko-Bbgreifen, v. a. zniszczyć oo długlem czyli częstem uzywaniem, zużyć. Mbarunt, m. otchłan, przepaść, ton, tonia, f.

Abqunit, f. zazdrość, nienawiść. f. Abgunitia, a. zazdrosny, nieprzy-

chylny, a. Abgarten, v. e. odpasac.

Mbgus, m. 1) od-, przeianie, a odlew. odwar, m. 2) odiewek (faiki).

Abbaaren, v. n. liniec, wy-. - r. a. włosy lub siere wyrywae, wy-

skubać, zdejmować, okrobywać, Abbaden, r. a. odrąbać, odciąć.

Abhafen, v. a. odpiąc haftkę, odhaczyć.

Abhaiten, v. a. 1) oddalić, wstrzymywać, -mac; powsciągnąć; 2) odbywać, -yć, odprawiać, -ić; ein Rind -, wytrzymac dzie-cko; vem Binbe -, starać się aby z wiatrem płynąć; rom gante -, trzymać się w oddaleniu od ladu.

Abhaltung, f. interes, m. odbycic, n. Abbantein, c. a. 1) rozprawiać, -ic, pisać, mówić (o czem); wypracować, obrobić co; 2) u-

targowac.

Abhanben, ad. - fein, nie miec czego; - fommen, gubić co; zni-

knać, zginać. Abbanelung, f. rozprawa, f.

Abbang, m. pochylose, urwa, f. Abhangen, r. n. 1) pochylac, schylae sie: 2) von einem -, zalezec,

zawisnac od . . . Abhangig, a. 1) pochyly, sparlzisty, a. 2) zalezny, zawisły, a.

Abbangigfeit, f. zalczność, zawi-

slość, t. Abbartfel, m. v. Abrechling.

fic Abbarmen, o. r. zmartwic się. Abbarten, v. a. zahartować, przy-

zwyczaić do zniesienia trudów, zaprawić na czem; fic -, r. r. — się, przywykać, -knąć do trudow. Abhartung, f. zahartowanic, za-

prawienie się na czem, a. i. t. d. wytrzymalość, f.

Abhafrein, r.a. zmotać (przedze), namotac na motowidlo.

Abbauen, r. a. od-, ucinac, -ige; piel -, nacinać, naobcinać

Abbauten, v. a. odzierac, odrzec ze skory.

Abheben, r. a. zbierac. piąć. Abbefteln, v. a. rozpiąć haftki ; od-Abbeilen, v a. ugoić. - r. n. ugoic sie. Ratwind. -ic.

Abbelfen, v. a. zaradzae, -ic, za-Abbeten, v. a. zmordować (psy). Abbebein, r. a. od-, wyheblować,

zheblować; (fig.) okrzesać. Abholen, r. a. isc, pojsc, przyjść po kogo: - laffen, poslać po kogo. Abhorden, r. a. podsluchiwac.

Abboren, v.a. prze-, wysłuchiwać. -chac.

Abberung, f. prze-, wystuchiwanie, -chanic, n. Abbulft, f. zarada, pomoc, f. za-

radzenie, zalatwienie, n. fich Abbungern, v. r. wyglocizie

sie, wypościć,

Abbuten, r. a. spase. Abjagen, v. a. 1) odbić komu co 2) zmordować (konia). Abirren, r. n. zbłądzić, zbląkać Abfanmen, v. a. wy-, zezesac.

Abfangeln, v. a. zburczyć kogo. Abfarten, r. a. ukartować, uknować, -nuć, płożyć co po cichu.

Abfauen, r. 4. ogryzac, -vic. Abfauf, m. kupno, n.

Abfaufen, v. a. odkupywać, -pić; kupić.

Abfanfer, m. kupiec, kupujący, m. Abfautio, a. do odkupienia. Abfehren, r. 4. odwrneac, -rocie;

zmiatać, zmieść: oczyścić. Abfimmen, v. a. werznąć beczkę, watery.

Abflaffen, r. n. odstawać. Abflaren, r. a. wykiarować, skla-

rowae, przecedzie: jich -, v. r. ustac sic. inie się, n. Abfiarung, f. wyklarowanie: usta-Abflarpen, r. a. spuscić (stól skladauy). fodlubac. Abflauben, v. a. zbierac, zrywac,

Abfleiten, c. a. przegrodzie pokoj. Abfleibung, f. przegroda, f. Abflemmen, v.o. uskrzynąć uszczy-

puąć.

Abflopfen, r. a ocitiue. Abfneiren, r. a. odszezypać, -nac. Abinorfen, v. a. odpiąć (guziki). Abtochen, v. a. od-, u-, wygotowae, uwarzyc. Abfommen, v. n. zbaczac, -oczyc, oddalić się; opuścić, porzucić co: wvisc ze zwyczaju. Abtommen. n. ein - treffen, zgodzić się na cc, stanąć na czem. Abfomntling, m. potoniek, m Abtopfen, v. a. ueige wierzeholek fodwiazac. drzewa. Abtoppeln, v.a. ze smyczy puście; Abframpen, r. a. skrzydlo kapelusza spuścić, sztylpę zagiąć. Abfragen, v. a. ob-, od-, zeskro bac, obdrapac. Abtreifend, a. mimosrodkowy, a.

Abfriegen, v. a., oberwać.
Abfrimmeln, v. a. odkruszyć.
Abfublen, v. a. ochładzać, -lodzić;
ostudzić; — v. n. fich —, v. r.
chłodnąć, -nieć; ostygnąć; opłonać.

Mbtublung, f. ochloda, f. ochlodzenie, ostudzenie, ostygnienie, n. Ublunft, f. 1) pochodzenie, uro-

dzenie, n. 2) ugoda, f. Mbfūrzen, r. a. s., ukracać, -ócić; zmniejszać, -vć. Mbfūrzung, f. skrocenie, zmniej-

Abfürzung, f. skrócenie, zmniejszenie, n. (czego. Abfaben, v. n. złożyć ładunek z Abfaß, m. 1) upust; 2) odpust, m. sbne — bez przestanku.

Ablagbrief, m. list odpustowy, m.

kartka na odpust. f. Mblaffen, r. a. upuszczać, -ścić (wody); ustapić; puścić, porzucić co; zaprzestao czeco; pon einer acrecrung -, wiece; niedomagać się czego, nie upominać się o co. Mblageth, piśnijądze odpustne,

lub za rozgrzeszenie, n. Mbiastram, m. sprzedaż listów

Mblaßfram, m. sprzedaż listów odpustowych, f. Ablaßframer, m. przedający listy

Ablantramer, m. przedający listy odpustowe, m. [golaceć. Ablanben, r. a. z liści obrywać. o-Ablaneru, Ablanfchen, r. a. upatrzyć czego.

Ablanf, m. upłynienie, m.
Mblanf, m. n. ściekać, ściec;
od-, upływać, -ynąć, spadae;
wychodzić; wyjść (o zegarze,
czasie, terminie); - a. podeszwy podrzeć; cinem ben Rang
-, wyprzedzić kogo; fido -, v. r.
zmordować się bieganiem, zbie-

zmordowaesie bieganiem, zbiegae, nabiegae sie: fich bie herner —, wyszumiec. Ablaufchleufe, f. upust, m. Ablaufchleufe, v. Ableugnen.

Ablangnen, v. Ableugnen. Ableben, n. skon, zgon, m. zejście ze świata, n

Misten, r. a. ob-, wy-, zlizać.
Misten, r. a. zdejmować, zdjec;
skladać, zlozyć; jein Glaudensskladuć, zlozyć; jein Glaudensskladuć; tim Gribar przystypaskladuć; tim Gribar przystypadopoclnic, Gridninis - wyznawać, -nać; Rednung --, rachunak skladać, porachować się;
Rednungat --, zdać sprawę zzego; tin Suunif --, zdać sprawę zczego; tin Suunif --, poświadczyć co, świadczyć za oc; tim
tift Gwendynici --, pozucić co,

odzwyczaść się od czego. Ableger, – latorosi, płónka, f. Ablegung, f. v. Ablegen. Ablebnen, r. a. nieprzyjmować,

odrzucać, -ic; etwas von fic -, wymawiać, -ówić się od czego. Mblebnung, f. nieprzyjęcie, odrzucenje, wymowienie się, n.

Mbfeihen, v. a. pozyczać, -yć od kogo.

Ableiten, v.a. odciągnąć. odwieść; sprowadzić gdzie indziej, dać inny kierunek; wywodzić, wyprowadzić. Ableiter, v. Blipableiter.

Ableitung, f. wywód, m. pochodność, f. v. Ableiten.

Mbfenten, v. a. odwrćoić, uchylić; zboczyć. (od innego. Mbfernen, v. a. nauczyć się czegos Mbfejen, v. a. czytać, odczytać, prze-; zbiérać.

Mblejung, f. czytanie, cd., prze-, n. Mbleugnen, r. a. zaprzeczać, -yc, wy-, zapierać, -przeć się czego; nieprzyznawać się do czego.

Mel Abliefern, . . od-, dostawić, składać, złożyć, oddać, zanieść, Mbliefern. zawieżć. Ablieferung, f. do-, odstawa, f. v. Mbliegen, v. n. 1) oddalonem byc;

2) odiezeć (o winie).

Abloden, v. a. wyludzie, wydrwie, Ablohnen, v. a. oddalić ze sluzby. Ablofden, v. a. zmazać, splacać dlugi.

Ablofen, v. s. odjąć, odwiązne, od-, urznac, oblupac; luzowac, zl-; zmieniac.-ic (warte); fich -, v. r. odstawać, odpadać; oblupywać się.

Mblofung, f. zlużowanie (warty), n. v. Ablofen.

Ablothen, r. a. odlutować. Ablugen, v.a. wylgać, klamstwem nabyć.

Mblugfen, v. a. wydrwic.

Ubmachen, v. a. zdejmować, od-Wiazac; eine Sacht -, sprawic, skonczyc, zalatwiać, upchnąć; in Gute etwas -, zalagodzic. Abmagern, v. n. opadać z ciała,

schudnać. Abmaben, v. a. skosić, po-, wykosić, u-, wyzynać, -ząć.

Abmabnen, v. a. przestrzegać ko-

go, odradzać komu. Abmahnung, f. przestroga, f. [ben. Abmahung, f. pokos, m. v. Abma.

Abmalen, v. o. odmelować. Abmargeln, v. Abmergeln.

Abmarfd, m. wymaszerowanie, odejście, wyruszenie, wyjście, z. Abmarichiren, v. n. wymaszerować, wyruszyć, odejść, wyjść. Abmartern, r. a. zmeczyc, udre-

Abmatten, v. a. zmeczyć, znużyć, zmerdować: fic -, r. r. - się. Abmattung, f. v. Abmatten. Abmeifeln, v. a. dlótem odbić,

zrównac.

Abmelfen, v. a. udoic (czego). Abmergein, v. n. wynędznieć. Abmerfen, r. a. pochwycić co.

Ubmeffen, v. a. i) odmierzyć; 2) (wynająć. osadzie. Mbmiethen, r. a. nająć od kogo,

Abmodeln, r. s. od-, uformować.

fich Abmußigen, r. c. niepotrzebnie) starać sie o co.

Abnagen, v. a. ogrvzać, -vzć. Abnaben, v. a. pikować, prze-. Mbnabme, f. ubytek, m. v. Abneb.

Abnehmen, v. a. brac od kogo: od-, zdejmować; obletać (owoce); ubiérac (ók); urznąć; ujmować (czego); wnieskować, wnosić; - r. n. ubywać; ustawać (o deszezu); opadać (o wodzie); zmniejszać się; schodzić (księ-

życ). Mbnebmen, a. schod (ksiezvca). m. v. Abnehmen.

Mbneigung, f. wstret do czego, m.

Abnothigen, r. a. wymusić, wycisnać co na kim. Abnusen, v. a. styraé, zuzyć, spo-

trzebować, podszarzać, zniszczyć; gang -, dodzierać, zuzyć; ein wenig -, nad-, wyszarzać.

Mborbnen, v. a. wysylac, -slac. Abertiren, v. a. poronic.

Abrachten, r. a. zadzierzawic, zaarendować, wziąć w dzierzawe. Abpaden, v. a. zdjąć pakunki, odpakować. ina kogo. Shraffen, e. a. upatrzyć, czatować Abrfluden, v. a. ob-, zrywac, uszczknać: piel -, naobrywać. fich Abplagen, r. r. zmeczyć się. Abplatten, v. a. spłaszczyć.

Abrragen, r. a. wycisnąć, wypiętnowac.

Abrrallen, r. n. odbijać się; odskakiwać, odskoczyć. Abprallen, n. odbicic, n. odskok, m.

Abprellen, r.a. odbijac, odrzucac. Abrreffen, r. s. wylloczyć, wymęczyć. wycisnąć, wydzierać. -drzec

Hbproben, v. a. odpszodkować. Abrrugeln, r. a. o-, wybic.

Abpuben, v. a. ustrzydz (świece); chędożyć, wy-; oczyścić; ob-, wyrzucae (dom). (rtwić. Abqualen, v. a. wymeczyć, zma-Abquerlen. v. a. rozkoziolkować. rozbić koziolkiem.

Abquetiden, r. a. odskrzynąc, odszczypnąć co. rac. Mbrahmen, v. a. smietanke zbie-

Abrafiren. v. a. zgolić.

Mbraspelu, v.a. raszplą wygladzic. Mbrathen, v. a. odradzac, -dzic.

Abrathung f. odrada, f. Abrauchen, r. n. wywaporowac,

wvparowae.

Abranfen, v. a. oskubao. Abraumen, v. a. zbierać ze stolu;

s-, uprzatac. Abraupen, v.a. z gąsienio obierac. Abrechen, v. a. zgrabic, zgarnąć

grabiami. Mbrechling, m. ograbki, zgoniny, pl. Abrechnen, v. a. porachować się;

od-, po-, wytrącie co w rachunku; odrachować. Abrechnung, f. porachowanie sie,

Abrebe, f. zmowa, f. in - ftellen, zaprzeczać czego. Abreben, v. a. odciągnąc, odwró-

cić, odwieść (kogo od czego); einen von etwas -, mowie keinu, zeby czego nie uczynił, odra-

dzać komu. Abreiben, r. a. ścierac, zetrzeć,

wy-, utrzeć. Abreife, f. od-, wyjazd, m.

Abreifen, r. n. od-, wyjezdzac, -jechać, pojechać, wybiérać się

w podróz. Abreißen, v. a. oderwac, urwac, obdzierać; oszarpać (suknie),

podrzéć (bóty), rozwalić, zwalic (dom). Abreiten, v. n. odjechać konno:-

r. a. (konia) spędzić. Abrichten, v. a. wyuczyć, wyćwiczyć, wytresować, wprawić do

czego mechanicznie. Abriffeln, r. a. ben Flache -, len

dzierzgać Abrinden, r a. zdzierać kore z

drzewa, odzierać drzewo z kory, albo kore z drzewa.

Abrinuen, v. n. sciekac, ściec, spływać, -ynąć.

Abrif, m. rys, zarys, m. skréslenie, Abrollen, v. a. od-, rozwijać, -inać. Mbroften, v. n. odpadnać w skutek rdzy.

Abruden, r. a. odsuwać, -unać. Mbruf, m.odwołanie; ogłoszenie, n. Abrufen, v. a. (etwas) oglaszac. -osić; (einen) odwołać, zawołać.

fich Abruben, v. r. odpoozywać. krazać. Abrunben, v. a. zaokraglic, o-, za-

Abrunbung, f. zaokraglenie, n. Abrupfen, v. a. oskubywac. -bac. Abiaden, v. a. zdiać wory, sakwy. Abfage, Abfagung, f. odmowienie, n. odmowa, f. cofnienie rozka-

Abfagen, r. a. odmawiać, -ówić, wymówić się z czego, cofnąć

Abfagen, v a. od-, upilować, oderznać piłką.

Abfattein, v.a. od-, rozkulbaczyć, rozsiodlac.

Abfas, m. 1) przerwa, f. przerwanie, n. ustęp, rozdział m 2) odbyt, pokup, m. 3) korek, napiętek, obcas (u obuwia), m. cone

-, nieustannie, ciągle, ad. Abidaben, v. a. oskrobywać, .bać. Abichabiel, n. oskrobiny, oskro-

bki, skrobowiny, pl.

Abichadern, v. a. wyszachrować. Abidaffen, v. a. oddalie, odprawić, uchylić, od-, usunąć, znieść, pozbyć sie czego.

Abidaffung, f. v. Abichaffen. 21bichalen, v. a. obierac, oblupac, zdjąć skórke.

Abicharfen, v. a. wvostrzyć. Abicharren, v. a. odgarniac. -nac. Abichatten, v. a. odcieniować.

Abichaben, r. a. ocenlac, -ić. otaksować, szacować, o-. Abichaber, m. szacownik, taksa-

tor, m. [uprzatnąć. Abichaufeln, r.a. szulla odgarnae, Abidaum, m. 1) szumowiny, pl.

piana (zdjeta) f. 2) stck, m. Abichaumen, p. a. od-, zeszumować; piane, szumowiny zebrać.

Abicheiben, v. a. od-, przedzielie, przegrodzić, od-, roz-, wylączy ć. - r. n. umierac, zejsc ze swiata, oddalić się, odejść.

Abicheren, v. a. o-, ustrzydz; zgo-Abiden, f. odraza, f. obrzydzenie, zbrzydzenie, n. - baben por iemantem over etwas, odraze miee od kogo albo czego, brzydzie sie czem, albo zbrzydzić soble

frowac. Abicheuern, v. a. umyć; u-, wyszo-Abideulich, a. obrzydliwy, szkaradny, a.

Abicheulichteit, f. obrzydliwość, szkaradnośe, f.

Abididen, v. a. od-, wy-, posylać, -slac, wyprawiac. -ic.

Abichieben, v. a. odsunge; odmy-

kać, -emknać. Abschied, m. odjezdne, rozstanie sie (z kim), pozegnanie, n. odprawa, odstawka (słuzacego), f. (abszyt, m.) puszczenie, n. -

nebmen bon femanbem, rozstae. pozegnać się z kim-

Abidierejdmane, m. uezta na pozegnanie dana, f.

Abidiebetrunf, m. strzemionne, n. Abichiefern, v.a. odlupywać, -pać; fich -, r. r. - sie.

Abidiegen, r. a. (etnas) od-, ustrzelić; wypalić, wystrzelić, wypu-

seić strzale. Abichiffen, r. n. odpływać, -ynąć,

odbić od ladu. Abidilbern, r. a. malować, od-; wystawie na obrazie, opisac, wyobrazlé. fichileern.

Abichilberung, f. obraz, m. v. Ab. Abidinben, v. a. odrzec, złupić, obciągnąć skore.

Abidirren, v. a. szory pozdejnio-

wać (z konla). Abichlachten, v. a. zarzynae, -rznąć,

zabijac. -lc. Abichlag, m. v. Abichlagen; auf -. odtrącając, odtrąciwszy; in -

bringen, odtrącie; nach -, po odtrąceniu. Abichlagen, v a. 1) odbliac,-ic,stra-

cać, -lo; ein wenig -, natrącać; 2) odmawiać, owic, nieprzyjąć; 3) odtracać; spuścić (w cenie), tuniec; 4) bas Baffer -, puszczac wodę.

Abidlagig, a. - e Antwort, odpowledz niepomyslna; - jbm. eine - Untwort ertbeilen, odpisac. odpowiedzieć komu njepomyślnie; odpalić kogo.

Abichlammen, v. a. wyslamować,

splokać, oczyścić.

Abichleifen, r. a. wyostrzyć, o-, wygladzie, odsłufować, (fig.) okrzesac kogo, wypolerować; ftd -, r. r. wycierac sie.

Abfdleimen, r. a. slamować (flaki do kielbas).

Abichleubern, v. a. rzucić od slebie. Abjoliegen, r. a. 1) zamykać. -mknąć; 2) zawierać, -wrzeć (kontrakt i.f.d) skonczyć (interes); ukonczyć (rachunek); uporządkować (księgi). Abichlus, m. ukonczenie, n. v. 216.

fchließen; jum - fommen, przyjse do konca, skouczyć się

Abidmelgen, r. a. stopie. - r. n. stopnieć,

Abidnallen, r. a. odpinać, -iac. Abidneiten, r. a. odeige, uciac. przeciąc, urznąc; odrzynac, od-, ukrajae; obcinać (włosy); bon unten -, przycinae; bie Reble -, zarzynae; przeciąć, odciąć (bie Berbinbungen, Lebensmittel). Abidnitt, m. od-, rozdział; kawał

odciety, i. t. p. odcinek, w. Abidnigel, m. obrzynek, od-, uel-

nek, skrawek, m. Abidiepfen, r. a. podbierae, zbierac (smietane), uczerpnać,

Abidrauben, e. a. odsrubować. Abichreden, v. a. odstraszyć, odrazac, zrazac,

Mbidreiben, r.a. 1) od-, przepisac; 2) odwołac, eofuąc. [waez, m, Abidreiber, m. pisarek, przepisy-Abidreien, r. a. fich ben Sale -. skrzyczeć się, narożdzierać się,

Abidirift, f prze-, odpis, m. kopia, f. Abidriftlid, a. przepisany, p .- ad. w kopii, w odpisie.

Mbiduppen, r. a. obskrobywać, skrobae, sprawiae (ryby).

Abichurgen, v. a. fartuch odpasac, Abiebung, f. v. Abieben. Mbidug, m. ustrzal; spad (wod),

m. pochylosé, spadzistosé, f. Abfchuffig, a. pochyly, spadzisty, a.

Abichitteln, v. a. utrząsać (owocu); otrząsać, zrzucie; fic -, r. r.

otrząsać się z czego. Abichutten, r. a. usypywać -pac. Abichmaren, v. n. odgnić, zejsć.

Abidmargen, v. a. poczernie; wy-Imowie kogo. drwic. Abimmagen, v. a. wyludzic; od-Abichmefeln, v. a. odsiarkować. Abschweif, m. ustep, wyskok, m.

zboczenie, n. Abichmeifen, r. a. 1) zbaczać, oczyć, wystąpić; 2) opłokać. Abichweifung, f. zboczenie, n. wy-

skok. m. Abicomemmen, v. a. splawiac, plo-

kać; spuszczać wodą. Abidwimmen, v. n. odplywać, -lyidrwić.

Abidmindeln, v. a, wyludzić, wy-Abichworen, r. a. od-. wyprzysięgać, -iądz się czego. I-vnac-Abfegeln, v. n. od-, wyplywać. Abfeben, v. a. upatrzyć, zrozumieć: widziec, zamierzac; auf etwas abgefeben fein, zasadzać sie na co, zamierzac co; es auf jem. abgefeben baben, zasadzie sie na kogo, ostrzyć zeby na kogo.

Abfeiben, r. a. przecedzie, przepuszczać. Ubfeits, ad. na uboczy, na ustroni. Abfenben, v. a. po-, wysylac, wy-

prawiac.

Abfenber, m. odsylacz, m. Abfenbung, f. wyprawa, f. v. 216. fenben.

Abfengen, v. a. przy-, opalic. Abfenten. v. a. odkładać, odlozyć,

zasadzać, rozkrzewiać Abfenter, m. latorosl odlozona, f.

szczep, m. Abfegen, v.a. odsadzić, odstawić; zostawić; złożyć (z urzędu), zrzucić, zsadzie; przerwać, uciąć; przestać; wyprzedać (towar); obne abjufeten, bezprzestannie,

jednym tchem.

Abnicht, f. zamiar, zamyst, m.

Abfictlich, a umyslny, a. Abfieben, v. a. przecedzić; - v. n. odstae na sicie.

Abfieben, v. a. od-, u-, wywarzyc.

Abfingen, v. a. odspiewać. Abfiten, v. n. zsiadac, zsiąse, zsieść: v. a. od-, wysiedzieć,

-dywac. Abiolution, f. rozgrzeszenie, n. Abfolviren, r. a. f) rozgrzeszyć;

2) ukończyć; puścić. Abfonberlich, v. Befonbere. Abienbern, v. a. oddzielić, odla-

czyć, odosobnić; fich -, v. r odstrychnae sie, i. t. d. Absonberung, f. v. Absonbern. Abfpalten, v. a. od-, ulupywać,

-pac. Abfpannen, r. a. od-, wyprzegac, -rządz; spuścić: wysilić, zmę-

CZVC: TOZDTZCZVC. Abirannung, f. rozprzezenie, n. Abfranftig, a. einem - werben, o-

puścić kogo, odstapić kogo; -machen, odmówie, odciagnac. przekabacić kogo. Abfraren, v. a. uskapić, oszczę-

dzić, ulozyć sobie. Abfreifen, v. a. zjese; jem -,

zbywać, zbyć czem. fich Abipiegeln, r. r. odbijać się. Abfrielen, v. a. od-, wygrywac, odegrać, wygrać. Abfrinnen,v.a.u-, od-, o-, doprzase-

Abiplittern, v. a. odlupac; v.n. odlupac sie. Abiprechen, v. a. jem. -, odsądzić kogo od czego, nieprzyznawać

komu czego, ujmować komu; über etwas -, zdac, wyrzec sąd o czem, niezastanowiwszy się dostatecznie. Abiprengen, r. a. utluc, ulamać,

przylamać, rozsadzić prochem. Abfpringen, v. n. odlatywac, -leciec, odprysnąc; odskakiwac, -koczyć; przylamać się; odejsc, opuścić, przejść.

Abfprogling, m. potomek, pochodzacy, m.

Abfprung, m. odskok, m. v. Abfprine fibipulen, v. a. wypłokać, wymyć, spłókać; podbierać, podniywać (brzeg). (skręcac. Abfpulen, v. a. z cewki zdjąc, Abstammen, v, n. pochodzic. Abstammung, f. pochodzenie, z. rod. m. Abitand, m. odległość, roznica, f. Abstanbegelb, n. odstepne, n. Abftatten, v. a. Dant -, skladac. złożyć dzieki: einen Beiuch oddawać, oddać wizytę, odwiedzić kogo. Abftauben, v. a. z kurzu otrzeć; oczyście Abftechen, v.a. 1) zabijać, -ić (wieprza); 2) róznić się. Abfteder, m. einen - machen, po drodze wstąpić, zajrzeo jeszcze do kogo. Abfteden, r. a. wytykac, -tknac. Atftedrfabl, m. pal albo drag, do oznaczenia obozu, i. t. d. Absteben, v. n. odstawać, nieprzylegac; wysnąc (o rybie); od-, ustępować, opuścić, porzucić, zaniechać. Abfteigen, r. n. wy-, zsiadac, zsieść: wstapić do kogo; zstąpić, stanąć u kogo; zajezdzać, zalechac, gdzie lub do kogo. Abfteigent, a. zstepny: a. Abfteigequartier, n. stale pomieszkanie przybyłego, n. Abftellen, r.a. znosić, znieść; usuwac, usunac, Abftellung, f. v. Abftellen. Abftempeln, v. a. steplować. Absterben, v. n. ob-, odumierac, umierac, zdrętwiec. Abstid, m. 1) odcisk, m. kopia, f. 2 sprzeczność, różnica, f. Abftimmen, v. a. glosowac, kreski dawac. Abstegen, r. a. stracic, utracic, odepchnać; fic -, v. r. psuc. niszczyc się. - v. n. odbie od brzegu.

Mbftract a, abstrakcyjny, 4

Abstrafen, v. a. ukarać

Abftrabiren, v. a. nie miec wzgledu, nie zważać na co. Abftreichen. e. a. odgarniac, -nac, zgarnywać, -nąć; zakwitować z rachunku; mazac, kreślić; stry chować zboże. Abstreifen, v. a. zdzierac, zedrzeć, osmykać, -knać. Abstreiten, v. a. zaprzeczać, nieprzyznawać. [(ponczochy). Mbftriden, v. a. dorobić, urobie Abftufen, v. a. stopniowac. Abstufung, f. stopniowanie, n. Abftumpfen, e. a. przytępić; stepić. - v. n. stepieć. Abstura, m. urwisko, n. stroma część góry. f. Abstugen, v. a. przyciąc, przyrznąć, kuso obciąć, przystrzydz. Mbjud, m. odwar, m. Abt. m. opat, m. Abtafeln, v. a. okret z lin obrać, liny zdjąć, liny i sprzety okretowe zabrać. Abtei, f. opactwo, n. Abteilich, a. opacki, a. Abthauen, r. u. odtajec. Abtheilen, r. a. od-, rozdzielio; przegradzać, -rodzić. Abtheilung, f. od-, roz-, wydzial. m. przegroda, f. - a. wy-, oddziałowy, a. i. l. d. Abtbeifungezeichen, n. znak oddzielenia, rozlącznik, m. Abthun, r. a. u-, skonczyć; stracic (złoczynce). Achtiffin, f. ksieni, f. Abtragen, r. a. odnosić, zniesć, zwalie (doni), spłacao (długi); rozkopywać (górę); uiścić się (w długach); wycierac, wyszarzac, spotrzebować, zedrzeć Abtraufein, v. Abtriefen,

Abtreiben, r. a. odpedzać, spe dzać, odganjać, Abtrennen, r. a. oddzielic, odlaczyć; rozlaczyć, odpróć. Abtreten, v. a. od-, ustapie; einem etmas -, zdac co na kogo; wydeptac; fid -, odciskać sobie. - v. n. ustapic, opuscić, wyjsć na ustep. Abtreten, u. usten, m. v Abtreten.

Mbt Abtriefen, v. n. ściekać, spadać, osiakac, -knac.

Abtrinfen, r. a. upijac. Mbtritt, m. 1) ustapienie, odejscle, n. v. Abtreten; 2) wychodek,

przechód, m. Abtrodnen, v. a. ocierac, otrzec; osuszac, -yc; r. n. osychac, o-

schnać. Abtropfen, v. n. kroplami spadać. Abtroben, v. a. wymusić, uporem

i grożba wymódz. Abtrunnia, a. wiarolomny, odpa-

dly, niewierny; przeniewierczy; - merten, odpadać; opuścić kogo; odszczepio się od kogo; przekabacić się do . . .; przejsć do . . .; przeniewierzyć się komu; - maden, namawine, od-[przeniewierca, m. ciagac. Abtrunnige, m. odszczepieniec, Abtrannigfeit, f.odszczepienstwo, przeniewierstwo, n. -rka, f. Mburtheilen, r. a. osadzie co: za-

wyrokować. Abwagen, r. a. odważać; rozwa-

zać, zwazać, -yc. Abwaigen, r. a. zwalać, -ić.

Abwandeln, v. a. 1) zmienlac, odınleniac, -ic; 2) czasować. Abwandelung, f. 1) odmiana, f. 2) czasowanie, w.

Abmarten, r. a. doczekac, upatrzyć; doglądać czego.

Abwartung, f. v. Abwarten. Abwarte, ad. na dol, z gory, na

strone, na bok, z drogi. Abmafchen, r. a. o-, u-, zinye, wy.,

spłokać. Abmedfeln, v. a. et n. od-, prze-, zmienjac, -ić.

Mbmedielno, a. kolejny; - ad. kolejno, na przemian. Mbwechfelung, f. od-, przemiana,

Abmeg, m. nianowiec, m. bezdroze, n. zdrozność, f. auf Mbwege gerathen, zblądzić. Mbwehen, v. a. zwiac, zdmuchnąc.

Mbmehren, v. a. wzbraniac; odwracae, odganiac, odpedzać, Abweichen, v. a. zmiekczyć; - r. n. zmiekczeć.

Abweichen, r. n. roznić sie, nie-

zgadzać się; zboczyć.

Mbmeichent, a. niezgodny, różny: zdrożny, a.

Abweidung, f. roznica, niezgoda, f. zboczenie (igty magnesowei). pasac.

Abweiben, v. a. spasać, spasć, wy-Abweifen, v. a. zmotao na motowidle; ze snowadła odwikłać, zdeimować. Mbweijen, r. a. zbywae; odpalic,

odrzucić, odmówić, odpychać. Abweifung, f. v. Abmeifen. Abwelfen, r. n. wiednac, u-, z-.

Abmenten, v. a. odwracać. -rocić, uchylić, usunąć, oddalić; einen Steß -, odbić cięcie.

Abmenbig, a. - maden, odstreczyć. Abmerfen, r. a. 1) zrzucać; 2) przynosic. Abwesent, a. nleobecny, nie-

przytomny, a. Abmefenbeit, f. niebytnose, nieobecność, nieprzytomność, f.

Abwideln, v a. odwijać, odwiklać. Abwiegen, v. Abwagen. Abwinden, v.a. od-, zwilac, zwin-

dowac. Abwijden, r. a. ocierać, scierać, uciérae, utrzéé.

Abwischtuch, n. scierka, f. Abwürfeln, . a. wygrac, (ograć kogo) w kostki. bilac. Abwurgen, v. a. u-, zadlawić; za-Mbjablen, v. a. spłacać; wypłació Abiablen, v. a. odliezve.

Abjablung, f. splata, f. v. Abjablen. Abjarfen, r. a. od-, u-, wytaczacz stoczyć. Abjaumen, r. a. rozkielznąć.

Mbjaunen, r. a. prze-, wygrodzie; plotem przedzielic. Mbzebren, r. a. wyclenczyć. - r.n.

zmizerniec, schnac, schudnac, wycienezeć

Mbjebrung, f. suchoty, pl. f. Abjeiden, n. znak, m. pietno, n. Abzeichnen, r. a. rysowac, od-, DIZE-

Abrieben, r. a. odciągać, odejmować; odtrącać; przepalać, prze-pedzać, destylować (wódkę); odbijać, odciskać (druki), wyostrzyć na marmurce (brzytwe); feine Saut ven fem. -, odwrocie zwracać uwage na co, pilnować

czego; fich in - nehmen, byc

ostróżnym, wystrzegać się cze-

go, strzedz sie; anger - laffen,

niezważać na co; zaniechać czego, zapominać, -mnieć o

Mecht, a. prawdziwy, oryginalny:

Adithar, a. szanowny, zacny, go-

Adtbarfeit, f. zacność, godność, f.

Achte (ber, bie, bas), a. osmy -a,

Achted, n. osmiokat, osmiogran, Achtedia, a. osnilokatny, osmio-

Mottl, n. osma część, f. achtelek,

Adten, r. a. szanować, powazać;

auf etwas -, 11-, zwazać na co,

Mediten, r. a wywołać z kraju,

szczery; prawy; istny, a.

dny, godny szacunku, a.

czem.

-e, a

graniasty, a.

dbac o co.

wyklinać, -lać.

się od kogo; v. n. odejść, pójść: odstąpić. Abziebftein, m. marmurka, f. Abzielen, v. a. zmierzać, dążyć do

czego Abgirfeln, v. a. o-, wycyrklować; oznaczyć cyrkiem.

Abjug, m. v. Abgieben. Abjugegelb, n. oplata za paszport

enigracyjny, f. Mbjugerecht, n. prawo prze-, wy-

nicsienia się z jednego kraju do drugiego, n. Mbjurfen, r. a. o-, wyskubać, wy-Mbamaden, r.a. nszezypnąć, szczypeami, u-, wyrwać.

Abgweden, v. Abgielen. Mbawiden, v. a. utargowac.

Abimingen, r. a. wymeczyc, wy-Mecent, m. akcent, przycisk, m.

Accentuiren, v. a. akcentuowac; kréskować; klasć przycisk; z przyciskiem wymawiać, -ówlć. Meribengien, pl. przychody, pl.

Mcciebar, a. podlegający akcyzle, p. Acciseinnehmer, m. akcyinik, m. Mccorb, m. akord, m. oktawa, f.

Mecurat a. akuratny, a. Aceurateffe, f. akuratnosc. f. Accusatio, m.czwarty przypadek.

21d)! i. ach! [idzierze, n. Adat, m. achat, m.

Achel, f. ose, f. (vom glachs), pa-Achje, f. os, f.

Adfel, f. ramie, n. jemanben über bie - anfeben; przez ramię na kogo patrzec. Achfelband, n. naramlennik, m.

Achfelbein, n. lopatka, f. Achfelhöhle, f. pacha, pazucha, f. podpnsze, n.

Adfelftud, n. slifa, f.

Adfeltrager, m. obludnik; ten, co plaszcz na obu ramionach nosi. fnie randonaml, n. Adielauden, n. wzdryganie, rusze-Adiennagel, m. lon, m.

Achfenring, m. ryfa, f. (obrączka na osl).

Achfeuspite, f. szynkiel, m. Acht, num. osm; - Stud, osmloro, Acht, Achterflarung, f. wywolanie

z kraju, n. proskrypcya, f.

Achtens, ad, po osme. Achtehalb, ad, polosma. Adterlei, a. ośmioraki, a. Adtfad, a. w osm ..., po osm ... Alechtheit, f. prawdziwość, szczerose, prawose, f. Adtgreichenftud, n. dwozlotowka (polska) f. Adthunbert, num. osmset. Adthunbertfte, a. osmsetny, a. Adtiabrig, a. osmletni, a. osm lat mający, p.

Actice, a nieuważny, nieostrózny, nicdbały, niebaczny, a. Adtmal, ad osm razy, kroć.

Adtmalia, a. osinkrotny, a. Adtiam, a. baczny, uważny, dbaly, troskliwy, a. [wość, f. Aczność, troskli-

Achtfeitig, a. ośmioboczny, ośmiościenny, a. - e Sigur, f. ośmiobok, ośmicścian, m,

Achtipannig, a. osmiokonny, a. ad, ośmiu konml. [ad. ośm dni. Adttagia, a. ośmiodzienny, a. -

Adern, r. a. uprawiac ziemic, ro-

oczko, a. pacierzyczka, f.

le, orac.

27 Udt Motung, f. szacunek, m. powazanie, n. v. 2icht. Actgebn, num. osmnaście. Adtiebnte, a. osinnasty, a. Adtzig, num. osmdziesiąt. Adrigiabrig, a. osnutziesiatletni, Achtgigfte, a. osindziesiaty, a. Medien, r. a. stekac. Medigen, m. stekanie, n. Miter, m. rola, f. grunt, m. [roli, f. Aderbau, m. rolnictwo, n. uprawa Mderbauent, a. rolniczy, a. Mderbauer, m. rolnik, m. Aderbeere, f. bot. ostrezyna, f. Aderblafenfeld, m. bot. kukuba usznica, f wyszpin, m. Aderbiftel, f. bot. oset powloczny, sierpik rolowy, m. Aderebrenpreis, m. bot, przetacznik polny, m. [orne, pt. Aderfelb, n. pole, role, n. grunta Aderfudefdwang, m. bot. list ogon, wyczyniec, m. Mdergansebiftel, f. bot. inlecz, m. loczyga polna, f. Adergerathe, pl. sprzety, narzedzia rolnicze, pl. Adergolbblume, f. bot. zlotokwiat, zlocien, m. v. 2Buderblume. Aderaras, n. bol. trawa kupkowa, f. psi bluj, m. flowy, m. Aderbabuenfuß, m. hot inskier po-Aderbanbechel, f. bot. wilzyna, f. Aderhollunber, m. bot. hept, m. v. [polna, f. Aderbornfraut, n. bot. rogowniea Aderfamille, f. bot. rumianek polny, m. [kotki, pl. Adertice, m, bot, koniezynka, f. Aferflette, f. bot. wszawiec, jeleni ogon, m. włoczydło, n. Aderinoblauch, m. bot, czosnek luk, m.

Aderiand, w. grunt orny, m. ziemia orna, f. lity, m. Aderlattid, m. bot. podbial pospo-Aderlevtoje, f. bot. nietota piaskowa, f. Aderlowenmaul, - leimfraut, n. hot. Inianka, f. wyżlin mniejszy, wylub', m.

Adermann, m. rolnik, kinlotek, m.

Adernelle, f. bot, gwiazdnica polna, trawna, f. Adernelfengras, n. bot. sitowiec. m. sitowa trawa, f. Aderpferb, a. kon do roboty, bronowlok, m. Aderpfriemen, m. bot, rezeda far-

bierska, zólta, f. Mderraben, m. bot. czarnucha, f. Aderrapungel, f. bot. dzwonek rapunku, m. rski. m. Aderraute, f. bot. kokorycz leka-Mderrettig, m. bat. rzodkiew dzika, ognicha, f.

Aderriebgras, n. bot. smialek pastewny, m. Aderrubrfraut, n. bot, kocanki, zolte, pl. Aderialat, m. bot. kozlek salata. Aderitabiofe, f. bot. dryakiew po-

lna, f. Adericaftheu,n. bot. polny skrzyb. m. koszczka, chwoszczka, f. Aderfcmele, f. bot. mietlica, f. Mderfeifenfraut,n, bot. nivelnica.f.

Aderfenft, m. bot. gorezyca polna, Aderfinnau, m. bot. skrytek polny, Aderfpart, m. v. Spargel, sporek

rolowy, m. Aderfteinfaamen, m. bot. wroble [poine, m. p/. proso, N. Adertafdelfraut, n. hot. tobolki Aderthymian, m. bot. tymian. cząbr bazylikowy, m. Ilna, f. Adertrespe, f. bot. stokloska po-Aderrogt, m. polowy, m.

Adermeite, f. bot. rokioina. f. Aderminte, f. bot. powoj wilec, m. v. Winbe. Mdermurt, f. bot, tatarskie ziele, n. v. Ralmus.

Adergine, m. czynsz z roli, m. Mdergwiebel, f. bot. ptasie mleko, n. sniedek zolty, m. Mct, m. akt. ezyn, m.

Mcten, pf. akta, n. pt. Metic, f. akeva, f.

Metienhandler, Metionar, m. akcyonaryusz. m. Action, f. dzialanie, n.

Metiv, a. czynny, a. Metivitat, f. czynność, f. Metivichalb, f. pożyczka przyno-

sząca procenta, f. Actuarius, m. aktuaryusz, pisarz sądowy, m.

Mbamsapfel, m. grdyka, f. ogryzek, m. jablko Adama, n. Abamsfeige, f. bot. figa indviska, f. Abbiren, r. a. dodawać.

Abbition, f. dodawanie, w. Abbreffe, f. e dres, napis (na liscie),

m. oświadczenie, n. Abbreffiren, r.a. adresować, zaadr -. Abbregbureau, n. kantor streczen, Abel. m. slachta, f.

Abelid, a. slachecki, a. Abeliche, m. slachcie, m, - de, f.

slachcianka, f. Abeln, v. a. uslachcic. Abelebrief, m. dyplom slachecki,

przywilej na ślachectwo, m. Moelsbuch, n. herbarz, m. Abelftanb, m. siachectwo, n. stan

slachecki, m. Aber, f. zyla, zylka, f. golbene -. krwawnica, f. jur - laffen, krew puscie; - im Bolge, stoj, m.

Meberchen, n. zylka, rurka, f. Aberhautchen, n. blonki otaczajace zyly, pl.

Mederig, a. zylasty, zylkowaty, a. Aberfropf, m. zvla ociekla, ocie-

Aberlas, m. puszczenie, n. upust Aberlagbinde, f. opaska zaciskowa przy puszczaniu krwi, f. Abertageifen, n. - fonepper, m. pu-

szczadło, u. Aberichlag, m. tetno, n. puls, m. Mejunet, m. adjunkt, pomocnik, m.

Abjutant, m.adjutant, przyboczny. Abler, m. orzel, m. orlica, f. (bas Beiben); junger -, orle, n. -.,

a. orli, a. Ablerfraut, n. bot, orlica zwyczajna, zgasiewka, f.

Molernafe, f. orli nos, m.

Abministration, f. administracya. f. zarząd, m. Moministrator, m. administrator.

zarządca, w. Abministriren, v. a. administro wać, zarządzać, zawiadywać. Memiral, m. admiral, naczelny

dwódzca siły morskiej, floty, m. Admiralitat, f. admiralicya, f. urząd admiralicyjny, m.

Abmiralidaft, f. admiralstwo. n. dostojność admirała, f. Momiralidiff, a. okret admiralski,

okręt samego admirala, m. Aboption, f. przysposobienie, a. adopcya, f.

Abortiren, r. a. przysposobić. Mooplin, a. przysposobiony, p. Mbrent, m. adwent, m. Movents, a. adwentowy, a.

Mbvocat, m. adwokat, patron, me-Movocatur, f. adwokatura, f.

Mffe, m. malpa, f. malpiarz, m. Mffeet, m, afekt, m. poruszenie, n. namietność, f. uczucie, n.

Affectation, przesada, pieszczota, afektacya, f. udawanie, n. Mffeetiren, v. a. udawać, przesa-

dzać, szukać wymysłów. Affectirt, a. udany, udawany, p. Affen., a. malpi, a.

Meffen, r. a. malpować, durzyć. rozśmiać się z kogo. Mffenbeere, f. bot, malpia jagoda. Affenliebe, f. slepa milosc, f. zby-

teczne poblazanie, n. Affeniviel, n. malpiarstwo, n. Afficiren, v. a. dotykać, wzruszyć. After, m. zadek; otwór odchodo-

WY, m. After, cos lichego, podlego. Aftergeburt, f. poplod, m.

Afterforn, n. posiad, sporysz, m. Afterleber, n. kazdy z dwoch kawalkówskóry otaczających pięte, m.

Aftermehl, n. podlejsza maka, f. Aftermoos, n. bot. porost, m. Miterreve, f. obmowa, f. obmowisko, n. potwarz, f. Miterreben, v. a. obmawiac, potwarzac.

Agente, f. ajenda, f.

Mge Agent, m. ajent, m. Maentichaft, f. ajentostwo, n. u-

rzad ajenta, m. Aggregationsfraft, f. skupnosc, f.

Zigio, n. azvo, n. (laza, f.) naddatek nieniezny, m.

Agiren, v. a. działać, grac role. Ablbeere, f. bot. porzeczka czarna, smrodynia, f.

Able, f. szydło, a. szwajca. f. 2bn. m. przodek, pradziad, ante-

nat, m. Abnben, v a. karać, karcić. Ahndung, f. kara, f. ukarcenle, n. Mehneln, Mehnlich fein, v. n. byc

podobnyni, miec podobienstwo do ... Abnen, Abnben, v. a. przeczuwać,

miec przeczucie. Abnberr, m. pradziad, m. Mehnlid, a. podobny, a. - ad. po-

dobnie, ad. Mebnlichteit, f. podobienstwo, n. Ahnung, Ahndung, f. przeczucie, n.

Aborn, Abornbaum, m. bot. klon; ber auslandifche -, platana, f. - nen, a. klonowy, a.

Mehre, f. klos, klosek, m. voll Meh-ren, a. klosisty, a. Mehren anfegen, klosic sie, Nebren lefen, klosy zbierac. - Hebren . a. klosia-

Mehrenförmig, a. klosowaty, a. Nehrentrany, m. wieniec z klosów.

klosiany, m. Mehrenlefe, f. zbieranie klosow. poklosie, n. Mebrenfefer m. zbieracz klosów, m.

Mehrenfpipe, f. konlec klosa, m. Mebrenweiberid. m. krwawnica po

spolita, f. wilczy ogon, m. Afabemie, f. akademia, f.

Mfabemifer, m. ezlonek akademii, akademik, m. Mfazie, f. bot. akacva, f. Mfelei, m. bot, orlik, cynowod, m.

Mlabafter, m. alabaster, m. Mighaftern, a. alabastrowy, a. Mlant, m. Mlantwurg, f. bot. oman,

dziewiosił, m. Blarm, Marm, m. trwoga, zgielk, rejwach, postrach, rozruch, m. Marm folggen, bie na trwoge.

w behny albo we dzwony.

Mlaun, m. alun, m. - ., a alunowy Mlaunartig, Mlaunhaltig, a. alunowaty, alunisty, a. Alannbruch, m. Alaungrube, f. ko-

palnia alunu, f.

Mlaunen, r. a. alunowac, na-. Mlaunbutte, f. Mlaunmert, n. huta alunu, warzeinla alunu, f. Mlannfieber, m posiadacz warzel-

ni al., albo ten co warzy alun. Alberbaum, m. bot, czarna topola, sokora, f.

Albern, a. glupi, blazenski, niedorzeczny, a. Albernheit, f. glupota, f. glupstwo.

blazenstwo, v. banialuka, niedorzeczność, j. Aldonnie, f. alchimia, (sztuka

mniemana robienia zlota) f. zlototwórstwo, #. Mlaymift, m. alchimik, m. Aldomiftifd, a. alchimlezny, a.

Alfangerei, f. androny, pl. Algebra, f. aljebra, f Algebraifch, a. alfebraiczny, a. Alfali, n. sól lugowa, f. alkali, n. Alforan, m. alkoran, m.

Mifore, f. alkierz, m ull, Mile, Miler, Miles, a. wszy

stek, -tka, -tko, a MII. n. calosc. f. Milee, f. alea, promenada, planta-

cya, f. chodnik, m. Mucgorie, f. alegorya, przenośnia, Milegorifd, a. alegoryczny, a

Milein, a. sam jeden; - ad. osobno; - c. leez, jednak, atoli. Alleinig, a. sam, jedyny, a. Milleinbanbel, Mlleinverfauf,

monopolium, n. Muleinverfaufer, m. monopolista, Allemal, ad. zawsze, zawżdy, ad. Milenfalls, ad. to juz, by, na kazdy przypadek, jakkolwiekbądź. Allenthalben, ad. wszedy, wsze-

dzie. w kazdém miejscu. Milerbings, ad. zapcwne, bez watpienia, i owszem, jużci, tak jest. Szy, a.

Allerburchlauchrigft, a. Najjasniei-

33 YII Allererft (Alleweile), ad. dopiero co; por -, przedewszystkiem. Allergnabigft, ad. najluskawiej, najmilościwej, ad. Allerhand, Allerlei, a. rozmaity. wszelaki, a. to i owo. Allerheiligen, n. dzien wszystkich świętych, m. Allerheiligft, a. najswietszy, a. Allerhochfibiefelben, J. K. M. (Jego albo Jej Królewska albo Ksiažeca Mość), J. C. M. (J. Cesarska M.) N. P. (Najjasniejszy Pan). Allerlei, n. zbior rozmaitych rze-CZY, m. Allerliebft, a. prześliczny, śliczniuchuy, a. Allermanneharnifd, m. bot. mieczyk, m. Allermeift, ad. mianowicie, szezególniej, przedewszystkiem. Allermeiften, a. pl. najwiecej, ad. największa cześć, f. Mllernachft, a. najblizszy, a. - ad. najblizej, ad. Allerfeite, ad. wszystkich, -im ; ra-Mllezeit, ad. zawsze, każdego cza-Allgegenwart, f. wszędyobecność. (cny, a. Milgegenwartig, a. wszedyobe-Allgemad, ad. powoli, jedno po drugiem, pomalu, zwolna-Allgemein, a. powszechny, ogólny. Mugemeinheit, f. powszechność, f. ogol, m. ogolność, f. Allgemaltig, a. wszechwiaduy. Allgutig, a. najdobrotliwszy, najlaskawszy. Mubeit, f. wszystkość, f. Allbier, v. Sier. Allians, f. alians, m. przymierze, n. sojusz, m. Alliten, r. a. zlączyć; fich -, v. r. sprzymierzyć się z kim. Alliirte, m. sprzymierzeniec, m. Milmacht, f. wszechniocność, f. Mumaditia, a. 1) wszechniocny, a. wszechmogący, p. 2) mogący wszystko zrobić, mający wielki wpływ, p. Mumahlig, v. Allgemad.

Allobialgut, n. posiadłość zie-

Xit mska nienalezaca do lennosci. f. dobra slacheckie, pl. Mulebend, a. wszechwidzący, a. Miltagig, Miltaglich, a. codzienny, powszedni, zwyczajny, poto-CZHY, a. Idnia, f. Alltagefleib, n. suknia powsze-Allmaltenb, a. wszechwladny, 4. wszędzie panujący, p. Allweife, a. najmedrszy, a. Allweisheit, f. najwyższa madrość, f. Allmiffend, a.wszystkowiedzący,p. Mumiffenbeit, f. wszechwiedza, f. Muno, v. 2Bo Mllau, Mllauviel, Mllau febr, ad. zbyt. Maumal, c. gdyż, c. Mimanach, m. almanach, kalendarz, noworocznik, m. Mimofen, n. jalmuzna, f. - fammeln, v. a. kwestować Almofenamt, n. Almofenpflege, f. jalmuznictwo, n. Almofenbuchie, f. puszka na jalmužne, f. Almofengelb, n. jalmuzne, n. MImofenier, MImofenpfleger, m. jalmuznik. rozdawający jalmuzne, kwestarz, m. Mice, f. bot. alues, m. Mischols, n. drzewo alcesowe, n. Mip, m. mora, zmora, f. Alpenfrabe, f. wronka, f. Mluhabet, n. abecadlo, n. alfabet, Alphabetifd. a. abecadlowy, a. ad. w porządku abecadłowym. Mis, c. ali, alisci; gdy, kiedy; jak; niz. nizeli, anizeli; ale ob, ale wie, als wenn, jakby Misbalb, ad. wnet, zaraz, natychmiast, w predce. niebawem. Miscann, ad. wtedy, wtenczas. Mife, c. tak, tym sposobem; wiec, zatem. Mit, a. stary; dawny, a. Mite Cachen, starzyzna, f. - merben, ". n. starzec, zest. Mit, m. Mitftimme, f. alt, m. Altane, f. altana, wystawa, f. Altar, m. oltarz, m. Mitarbiatt, n. blat na oltarzu, m. Altarift, m. ultarzysta, kapelan peluiący obowiązki przy jakim oltarzu, m.

Altarftud, n. obraz nad óltarzem. duży obraz ółtarzowy, m. Altartifd, m. przystól, stól óltarzowy, m. Altartud, n. tuwalnia. f. Mithaden, a. stary, a. Mite, m. staruszek, stary, m. - f. staruszka, stara, f. Miter, n. wiek, m. starość, f. starszenstwo. n. Melterlid, a rodzicielski, a. Meltermutter, f. prababka, f. Meltern, Eltern, pl. rodzice. pl. Mitern, v. n. podstarzec, zuchodzić w lata. Alternative, f. alternata, f. Miterthum, w. starozytność, f. stary wiek, m. Alterthumlich, a. starozytny, a Miterthumeforider, m. badacz starozytności, m. Meltervater, m. pradziad. m. Meltefte, m. starszy, m. Alteweiberfoinmer, m. babie lato, lato świętomarcinskie, u. Altfranfifd, a. staroświecki, przestarzaly, a. Mitgefell, m. podmajstrzy, starszy czeladnik, towarzysz starszy, m. Altglaubig, a. starowierca, m. Mithee, m. bot. slaz włoski lekarski, ogrodowy, m. Mitift, m. alcista, m. Meltlich, a. podstarzaly, a. Mitflug, a. przemądry, a. Altmobift, a. niemodny, wyszły z mody, a. Altvaterifd, a. staroświecki, starodawny, a. Altitabt, f. stare miasto, n. Altteftamentarifch, a. starozakonny, a. Altvater, m. praojciec, pradziad, patryarcha, m. 2m (an bem), prp. na, nad, u, przy, w, z, za, po. llat, m. Amarant, m. bot. amarant, szar-Amarelle, f. bot. teresnia, f. Amarellenbaum, m. bot. teresnia, f. Amazone, f. amazonka, f. Umber, m. Umbra, n. ambra, f. Ambos, m. kowadlo, n. Umbroftanifche Lobgefang, m Te Deum, Ciebie Boga chwalimy.

Umbroffenfraut, n. bot. bozy byt. m. Ameife, f. mrowka, f. Ameifen., a. mrowi, mrowczany. a. Ameifenbar, Ameifenfreffer, m. mrówkojad, m. Ameifenhaufen, m. Ameifenneft, n. nirówisko, m. nirówczy kopiec, Umeifenlaufen, n. mrowienie, rojenie, n. (po nogach, po reku). Ameifenlowe, m. mrowkolew, m. Ameifenfriritue, m. spirvtus mro. wczany, m. Amen! ainen! Amethoft, m. ametyst, m. ľczvé. Amme, f. mamka, f. - fein, mam-Ummer, m. trznadel, m. ber graue -, poświerka, f. Amneftie, f. ainnestya, f. ulaskawienie, z Amneftiren, v. a. ulaskawiać, -ić Ampfer, m. bot. szczaw, m. Amphibie, f plazy, pl. wodnozie nine zwierzę, n. gady, pl. Umphitheater, n. ainfiteatr, m. Amfel, f. kos, m. Amt, n. urząd, m. powinność, f. ein - befleiben, urzedować. Umtlid, a. urzędowy, a. Umtice, a. bez urzedu. Amtmann, m. podstarości, ekononi, m. Amteblatt, n. dziennik urzędowy. m. pismo urzędowe, n. Umtebote, Umtebiener, m. wozny, sluga urzędowy, m. Amtebruber. - genoß, m. kolega, m. Amterübrung, f. urzedowanie, n. Aintegeicafte, pl. sprawy urzedowe, pl. f. Amtepflege, f. gorliwose w urzedowaniu, f. pilnowanie urzędu, Amterath, m. radzea dominialay, Amtefdreiber, m. pisarz przy urzedzie ekonomicznym, m. Amtenegel, a pieczęć urzędowa, f. Umteftube, f. bioro, n. Amteverrichtung, v. Amteführung. Antevogt, m. wojt, m. Amterogtei, f. wojtostwo, n.

Amufiren, v. a. bawie; fich -, v. P

b. się.

21n, prp. v. 21m. .

Anachoret, m. anachoreta, pustelnik, m.

Anagramm, n. anagram, m. Analogie, f. analogia, f. podobien-

stwo, pokrewieństwo, n. Analogija, a. analogiczny, podo-

bny, a. spokrewniony, p. Analyfe, f. rozbiór, rozkład, m.

Analyfiren, v. a. rozbierac, rozkładac [czny, a. Analytifa, a. rozbierczy, anality-

Ananas, f. bot. ananas, m. Anarchie, f. anarchia, f. bezrząd,

nierząd, m. (dny, u. Marchifd, s. anarchiczny, nierzą-Anathema, n. klątwa kościelna, f.

Anatomie, f. anatomia, f. rozbieranie cial, rozczłonkowanie, n. Anatomifer, m. anatomik, m.

Anatomiren, v. a. anatomizować; ciało rozbierać na cząstki; roz-

ezionkować. Anatomija, a. anatomiczny, a.

Anbau, m. 1) przybudowanie, n. 2) uprawa roli, ziemi, f. Anbauen, v. a. 1) przybudować; 2) uprawiać; fich —, r. r. osiąćć.

Anbereblen, v. m. na-, przy-, rożkazywać, po-, zlecac. Anbereblung, f. na-, rozkaz, m. po-, zlecenie, n. (cie, u. Anbeginn, m. początek, m. zaczę-

Anbegaira, m. poezques, m. zaezg-Anbegaira, r. a. zatrzymać co na sobie, niezdejmować czego. Anbei, ad. przytem, oraz, załą-

Mnbei, ad. przytem, oraz, załącznie. [kąsic. Mnbeifen, г. a. nagryzać, -yżć, u-

Anbelangen, v. Belangen. Anbellen, v. a. szczekać na kogo. Anberaumen, v. a. wyznaczać.

Aubeten, v. a. klaniać się (Bogu); uwielbiać.

Anbeter, m. wielbiciel, m. klaniający się (Bogu), m.

Unbetreffen, v. Betreffen.

Anbetung, f. adoracya, f. uwieibienie. klanianie się (Bogu), n.

Mubetungewurbig, a. hodny uwielbienia, a.

Anbiegen, v. a. na-, przygiąć. Anbieten, v.a. 1) ofiarować, oświad-

czyć się z czeni; 2) podawać cenę, zacenić. Anbinten, v. s. przy-, uwiązać;

inothicen, o. a. pizj-, uwiązno,

mit jemanbem —, zaczynać, zadzierać z kim, zaczepiać kogo. Antij, m. ukąszenie, m. przekąska,

Anblajen, r. a. dmuchnąć na co; poddmuchać, podniecać; roz-

poddmuchać, podmiecać; rozpalić, zawiewać, zawiac; zatrąbić. Ispolity, m. Inblatt, m. bot. luskiewnik po-Inblatt, n. a. wyszczerzyć zeby. Inblid, m. widok, rzut oka, m. spojrzenie, n.

Anbliden, v. a. spogladać, spojrzeć na kogo, patrzeć, zapatrzeć się.

Anblingeln, v. a. mrugnąć na kogo. Anblifen, v. a. zabeczeć; beknąć na kogo.

Anboprin, v.a. świderkiem napuszczać; natoczyć; nawiercić. Anbreden, v.a. nalamać; napoczynić, v. n. świtać; zawitać, wschodzić; ber Lag bricht an, dnieje; bie Nacht —, zmierzcha

zapalać (świćce), przypalać (włosy), zapalać (świćce), przypalać (pieczen), przywędzić, v. n. za-, przypalać się. Zabringen, v. a. zanieść (skarge);

nmieścić; przystósować; wsunąc; zbyć; wnosić (sprawę). Aubruch, m. 1) początek; świt, m. 2) nadpsucie, n.

Mubruchig, a. nadpsuty, p. — riechen, technaé, st-. Anbrüllen, v. a. zaryczeć, -yknaó

na kogo. Anciennitat, f. starszeństwo, n.

Anbacht, f. nabozenstwo, n. nabozność, f. Anbachtelei, f. udawana nabo-

žność, f. nabożnisiostwo, n. Ambantein, v. a. udawać nabożnego, być nabożnisiem, świętoszkować. Anbantią, a. nabożny, a.

Anbadtler, m. nabożnis, swiętoszek, liziobrazek, m.

Anbenfen, n. pauliee, pamiatka, f. upominek, m.

Anter, ber, bie, bas Anbere, a. inny, -a, -e, drugi; inszy, a. Anbermal, ad. inna raza, na inny raz, pozniej. Menbern, v. a. zmieniać, -ić, od-

mieniać, -ić, poprawić. Anbernfalls, ad. przeciwnie, ina-

czej, w przeciwnym razie. Anberntheile, ad. z innej, drugiej

Anbers, ad. inaczej. [strony. Anberfeits, ad. z innej strony;

lecz; jednakże, przecież.

Anbereglaubenbe, m. inno-, roznowierca, m.

Anbereme, ad. gdzieindziej; Anberemober, ad. zkadinad; Anbere. woodurd, inedy, ad. Anberthalb, ad. poltora.

Menberung, f. zmiana, odmiana,

poprawka, f. Anbermeitig, a. inszy, daiszy, a. - ad. gdzie indziei. ízać.

Anbeuten, r. a. wskazywać, poka-Anbeutung, f. wskazowka, f.

Anbichten, v. a. zmyslać, wymyálać.

Andonnern, v. a. piorunującym glosem przemawiać do kogo.

Anborn. m. bot. szanta, krzecina, f. bezząb, m.

Anbrang, m. nacisk, natlok, m. Anbrangen, v. a. przypierać, przyvrzeć. cić do czego. Anbreben, v. a. zakręcić, przykrę-

Anbringen, v.a. nacierac, natrzec. Anbroben, e. a. odgrazać się komu: zagrazać. [bagienko.

Anbromeda, f. bot. rozmarynek Unbruden, r. a. dodać w druku; przydrukować, drukować na koncu.

Anbruden, v. a. przyciskać, przypierac; przytulie (fanft).

Aneignen, v. a. przyswajać, -woic; przysposobić, przywłaszczyć sobie.

Aneinander, ad. razem; złączony, jeden na drugiego.

Aneinanberfugen, v. a. zlaczyć. Aneinanbergerathen, v. n. ścierać się, porwać się za łby.

Aneinanberhangenb, ad. lacznie; w połączeniu; - a. złączony, p. Anefoote, f. anegdota, f. powia-

stka, f. Anefein, e. f. mierzić, obmierzić.

Anemone, f. bot. anemona, f. za-

Muf wilec. m. Anempfehlen, v. Empfehlen. Anerben, v. a. odziedziczyc.

Unerbieten, v. Anbieten. Anerbieten, n. Anerbietung, f. ofiarowanic, oświadczenie, a.

Unerfennen, v. a. u-, przyznawać Unerfennung, v. Anerfennen.

fic Aneffen, v. r. objese sie. Anfachen, v. a. pod-, roz-, wznie-

eać; podzarzać, rozdmuchać. Anfaceln. v. a. wachlowac; wiac. wionać.

Unfahren, r. a. zwozić, zwieżć gdzie; cinen –, powstać, okrzyknac się na kogo, ofuknac kogo. - v. w. nad-, przy-, zajechac, przybić (do lądu); an etmas -,

tracic o co jadac. Unfahrt, f miejsce, gdzie zujezdzają, przybijają (do iądu); szyba schodkowa (w kopaini). Anfall, m. napad, m. napasc, f. Anfallen, r. a. napadac, uderzyć

na k., nagabac k. [gen. Unfang, m. początek, m. v. Unfan-Anfangen, v. e. po-, napo-, rozpo-, w-, zaczynać; mit jemanbem -,

zaczepić kogo. Anfanger, m. poczynający, początkujacy, m.

Anfanglich, Anfange, a. poczatkowy; - ad. początkowo, na poczatku, zrazu. Itkowa, f. Anfangebuchftabe, m. litera począ-Anfangegrunde, pl. początki, m. poczatkowe nauki. f. pl

Anfaffen, r. s. ujmować, ująć; po-, uchwycic. Unfaulen, r. n nadgnic.

Anfecten, r. a. pokusic, nagabac, zaczepiac, napastować; zaprzeczać (autentyczności pisma).

Anfechtung, f. pokusa, napasc, f. v. Anfecten. Unfeilen, v. a. napilować.

Anfeinben, r. a. przesładować kogo, dokuczać komu, powstawać na kogo.

Unfeinbung, v. Unfeinben. Anfertigen, r. a. zrobić, wygotowac, sprawic.

Anfeffeln, v. a. przykuć.

Anfeuchten, v. a. od-, zwilzac; pokropić; skrapiać; zakrapiać (ga-Unfeuchtung, v. Anfeuchten. Irdlo). Anfeuern, v. a. zachęcać, zagrze-Anfladern, v. Anfachen. Anflechten, v. a. przyplatac. -lesc co do czego.

Anfieben, v. a. blagac, zaklinac. Anfliden, v. a. przylatać.

Anfliegen, v. n. zalatywać, -lecieć; an etwas -, tracic co.

Anfliegen, v. n. doplywać, -ynac. Anflug, m. v. Unfliegen.

Anforberung, f. domaganie sie. upominanie sie, zadanie, n.

Anfrage, f. pytanie, zapytanie, n. Anfragen, v. a. pytać, zapytywać się.

Anfreffen, v. a. nadgryzac, -yzc; fich -, v. r. obezréč się.

Anfrieren, v. n. przymarznąć. Anfrifden, v. a. odswiezvo. Anfügen, v. d. przy-, załączyć,

przy-, dodawać. Anfühlen, v. a. omacywać, -cać;

dotykać. Anfuhr, f. przywózka, zwózka, f. Anführen, v. a. przywozić, zwozić, do-, prze-, przywodzić ko-

mu; być, stać na czele czego; przytaczać, przywodzić; (alles namentlich) wyszczegolniac; zawodzić (taniec)m. Unfübrer, m. dowódzca, naczelnik.

Anführung, f. dowodztwo, n. zawod, m. v. Unführen. Anführungezeichen, n. cudzystow. Anfüllen, v. a. napelniać, nalać,

natkać nabijać, -bić. Anfurt, f. przystan, f. miejsce

gdzie zajezdzają, n. Angabe, f. podanie, doniesienie, n. Angaffen, r. a. wytrzeszczyć oczy

na co, włupić oczy w co. Ingeben, e.a. podać, udawać, pokazac: wyszczególnie; donosie; feinen Damen -, podać sie; wy-

prawiac (glupstwo). Angeber, m. donosiciel, szpieg, m. Angeberei, f. szpiegostwo, n.

Angebinbe, n. wigzanie, n. podarunek na urodziny, m.

Angeblich, a. mniemany, udany, p. - ad, według udania, jak udawano, jakoby, nibyto, po-

Angeboren, a. przy-, wrodzony, p Angebot, n. podanie, postapienie ceny, zacenienie, n.

Angebung, v. Angeben. Angebeihen laffen, v. a. uzyczyć; dać (pomoc).

Angebenten, v. Unbenten.

Angebonnert, a. wryty, p. Angebange, n. przewieszona jaka

rzecz na szyi, f. Angeben, r. w. za-, rozpoczynać sie; obchodzić, tyczyć się kogo, na-

lezec do kogo; uchodzić. r. a. jemanben -, udać sie do kogo z prosbą; domawiać się czego, albo komu o co. Angeboren, v. m. mależeć do kogo:

być czyim. Angeborig, a. należący do kogo.

p. krewny, powinowaty, a. Angel, f. wedka, f.

Ungelo, n. zadatek, m. Ungelegen, fich etwas - fein laffen, troskliwie starać się o co, dbac Wa. t.

Ungelegenbeit, f. Interes, m. spra-Ungelegentlich, a. usilny, a. - ad usllnie Angelhafen, m. haczyk u wedki, m.

Ungelifa, f. bot. dzlegiel, m. Angeln, v. a. wedzić, na wedka lowic, wedką lapać, lowić.

Angeloben, v. a. poslubić, święcie przyobiecać, przyrzec; ślubo-Angelobnie, v. Angeloben. [wać. Angelruthe, f wedzisko, n. Angelfchnur, f. włosie u wedki, n.

Angelmeit, ad na oścież, rozcież; szeroko. Angemacht, a. zaprawny. a.

Angemeffen, a. przyzwoity, stosowny, a.

Angemeffenheit, f. przyzwoitość, stosowność, f.

Angenehm, a. przyjemny, mily, wdzięczny, a. - machen, uprzylemnić. Anger, m. pastwisko, n. murawa, f.

Ungerblumchen, n. bot. stokroc trwala, f.

Angergras, n. bot, trawa wiechowa roczna, f. Angefehen, a. znakomity, znamie-

nity, a. powazany, p. Angefeffen, a. osiadly, zamieszka-Angefdwollen, a. nabrzmialy, p.

Angefdwollenbeit, f. nabrzmialość, f.

Angeficht, n. oblicze, n. twarz, f. Angefichte, ad. w obliczu, w obec. Angefpultes Erbreich, n. odsepi-

Ungeftrengt, ad. tego; - arbeiten,

faldów przysiedzieć. Lagemobnen, v. a. przyzwyczaić; fid -, p. r. przyzwyczało się, przywykać do ezego.

Ungewohnheit, f. nalog m. (ubele) v. Angewöhnen.

Angewöhnt, a. nalogowy, a. v. Angewohnen.

Angewurgelt, a. wryty, p. Augloben, v. a. slepine, wytrze-SZCZYĆ OCZY. Ungreifen, r. a. 1) brae, zabierae

sie do ezego; anbere etwas -, brac sie na inny sposób; 2) nacierac, napadac, uderzyc, bic, targnac się, wsiadać na kogo, zaczepiać kogo; wzruszać, -yć; oslabić; řích -, r. r. popisywać sie, lozyć na co dużo, wykosztować się; mocować się nad czem (praca).

Angreifend, a. zaczepiający, p. Angreifer, m. napastnik, m. v. Angreifen.

Angrenien, v. n. graniczyc z kim.

czem; sąsiadować; bart -, stykać się z czem. (scienny, a. Angrengent, a. pograniczny, o-Ungriff, m. atak. napad, m. napase, f. v. Angreifen.

Angriffe, a. zaczepny, napastni-Angriffemeife, ad, zaczepnie, wste-

pnym bojem. Angit, f. strach, klopot.m. trwoga, f. utrapienie, n. - machen, za-

straszac, natrwożyć, Angfigefdrei,n. krzyk ze strachu,m.

Mengftigen, v. a. trapic, straszyc; fid -, trwozyć, lekać się.

Mengftigung, f. v. Mengftigen. Mengitlid, a. lekliwy, trwozliwy, troskliwy, niespokojny, a. Mengftlichfeit, f. troskliwosc, niespokojność, f.

Angfischweiß, m. pocenie sie ze strachu, n.

Anguden, v. a. patrzeć na kogo. Angurten, v. a. przypasywać, -sać. Anhaben, v. n. miec na sobie, nosie; einem etwas -, mieć cos do kogos; man fann ibm nichts -. jemu niemożna nic zrobić. Anhaften, v. n. zahaczyć się;

pozostać.

Unbafeln, Unbafen, v. a. przy-, zahaczyć, zapiąć na haftki.

Anhalt, m. podstawa, podpora, f. Unhalten, r. a. przytrzymać; einen ju etmas -, naganiać, napedzać. zniuszać kogo do czego; - r. n. ustawać; zatrzyniać się; ber Regen balt an, nieustannie pada; um etwas -, prosic, starac sie o co; swatać (dziewczyne); fich an etwas -, trzymać się czego, opierać się o co.

Anbaltent, a nieustanny, ciagly, ustawiczny, a. nieprzerwany, p. - ad. bez przerwy, przestanku. Anhang, m. dodatek, m. stronni-

ctwo, n. strona, f. Unbangen, v. a. uwiesić, przypinac (latke); fic -, r. r. czepić się kogo, przyczepić się, uwiesić

się, kogo albo czego. Anbangen, v. n. trzyniać sie kogo. być komu wiernym; przylgnąc, przywiązać się, przylączyć się do kogo.

Anbangepartifel, f. przyrostek, m. Anbanger, m. zwolennik, stronnik, m.

Anbangig, a. einen Progeß, eine Rlage - machen, proces wytoczyć, skargę zanosić; - fein, toczve się.

Anbanglich, a. przywiązany, p. przychylny, a.

Anbanglichfeit, f. przywiązanie, jeniantem, przylgnąć do kogo. Anbangfel, n. dodatek. m. przyczepka, f. przypinka, f.

Unbangemeife, ad. dodatkowo, ad. Anhauchen, v. c. o-, zachuchnac: owionać. Anhauen, v. a. na-, zacinać; von

unten -, podciac. Anbaufen, v. a. nazbierac, nagro-

madzać, skupiać. Unbanfung, f. nawal, m.

nac. Anheben, v. a. u. n. rozpo-, zaczy-Unbeften, r. a. przyczepić, przypiać, przylepić, przyszyć.

Anbeilen, . a. przyrosnąć przez zgojenie się.

Anheimfallen, v. n. w dziale dostać się, przypaść.

Anbeimftellen, r. a. poruezać; zdać na kogo; zlecić, zostawie do woli czyjej.

Unbeifdig, a. fich - machen, ofiarować, podejmować sie.

Unher, anhero, ad. dotad. Anbegen, v. a. podszczuwać, poduszczać, podmawiać, podze-

gać. Unbesung, v. Unbegen. Anhohe, f. wyżyna, f. wzgórek, m. wysokość, f.

Anboren, r.a. sluchae, posluchae, pfzysluchiwać sie; fic etmas -. sluchac czego, cierpieć co.

Unit, f. bot, anvz. m. Unieliqueur, m. anyzek, m. anyzówka, f.

Anjoden, v. a. do jarzma zaprządz. Unfauf. m. kupno, zakupienie.

skupowanie, nabycie, n. Anfaufen, e. a. zakupować, zakupić, nabyć; fic -, r. r. nabyć posiadlość nieruchoma, grunt, Unter, m. 1) kotwica, f. por - lie-

gen, stac na kotwicy; 2) ankier m. (miara). Anfergelb, n. kotwiczne, n. opłata

od kotwicy, f. Antergrund, m. miejsce zdatne do zarzucenia kotwicy, n.

Unfern, v. a. kotwice zarzucie, stanąć na kotwicy. Anterfeil, Antertau, n. kiersztak,

m. lina kotwiczna, f. Anterwart, f. bot. kosaciec. m.

Anfetten, v. a. na lancuchu uwigzac, przykuć lancuchem.

Anfitten, v. a. przykitować. Anflage, f. o-, zaskarzenie, doniesienie, n. skarga, f. Unflagen, v. a. o-, zaskarzye, ob-

zalować. Anflager, m. oskarzyciel, m.

fic Anflammern, v.r. czepic, trzy mać się czego, przyczepiać się do ezego.

Anfleben, r. a. przylepiac, przykleic; v. n. przylepiac się, przy Ignac, przypsnac.

Antleiten, . a. ubierae, obleo; fich -, r. r. - sie.

Antleiftern, r. a. klejem, klajstrem przylepiac.

Unflopfen, v. a. zapukac, zakolatac, zastukac; bei jemanbem fguziki. uderzyć do kogo. Antnopfen, v. a. zapinac, -ige na Anfnupfen, v.a. przywiązać, związac na wezel; rozpocząc (rozmowe); dodawać.

Unfommen, e. n. przybywać, przychodzie; (ju Bferbe ober ju Ba. gen) przyjezdzać, przyjechać; (au Baffer) przyplynąć; stanąć; gut ober ubel -, dobrze albo zle wyjsc na czem; es - laffen auf ... probować, czekać, chcieć doświadczać czego; es tommt an auf..., idzie o to, czy...., jezeli to . . . ; es fommt mir eine guft an, chee mi sie czegos. mam ochote do . . .; es fommt mir bas Lachen an, zbiera mi sie na smiech; es fommt mir ichmer an, trudno mi . . .; es fommt nur auf ibn an, od niego tylko zależy, tylko o to idzie, czy on . . .; te fommt mir nicht barauf an, o to mi nie chodzi.

Antominling, m. przybysz, przychodzien, przybyłec, m. Untoppeln, v. a. przywiązać, spę-

tać. dować. Anfreiben, v. a. kredować, nakre-Anfundigen, r. a. oglaszać, -osić; zapowiadać, -wiedzieć; obwieszczać, -ścić; u-, zawiadomić, oznajmić; Rrieg -, wypowiadać, -iedzieć wojnę. fanfundigen. Anfundigung, f. zapowiedz, f. v. Anfunft, f. przybycie, nadejście, przyjscie, n. (ju Bagen) przy-

fazd. m. Anfuppeln, v. a. zesworować.

Unlachen, Unlachein, v. a. smiae sie do kogo, usmiechać sie do kogo. Unlage, f. 1) zaklad, m -am Be-

mebre, przykład u fuzyi, m. 2) zarvs. m. 3) zdoiność, skłonność, f. Anlanden, v.a. przybijać (do brze-

Anlangen, r. n. 1) przybywać, stawać; 2) tyczeć się.

Unlangent, ad. względem. Unlag, m powód pochóp, m. po-

budka, f. Unlaffen, v. a. niezdejmować; puścić ze swory (psy); einen übel

- ofuknać, zburczyć kogo; fich -, v. r. wydawae sie; zdaje sie ze . . ; zbierac. zanosić sie na

Unlauf, m. zapęd; napływ, m. ben -nebmen, odsadzić, zapedzić, zapuszczać sie.

Unlaufen, v. n. zapędzić się, napadać, naciérać, rzucić się na kogo: nabrzmiewać; przyblerać: wezbrać, przybywać; potnieć (okna); (braun und blau) podsinieć; blau-, zajść niebieskawo; úbel-, žie wyjść na czein: einen - laffen, puscie,

nieostrzegać kogo. Unlegen, r. a. klase; przy-, zawdziewać; zakładać, założyć; przykładać, -lożyć (bron); legt an! cel! - podpalać; zarysować, w głównych zarysach cos wystawiać; ulożyć, ukartować;

fid -, r. r. opierac sie. Zinlegefchloß, n. klodka do zamykania, f.

Unlebn, n. Unleibe, f. pozyczka, f. Anlehnen, v. a. opierać, przymykać (drzwi); fic -, v. r. opierać Anleimen, v. a. przykleić. fsie.

Unleiten, v. a. na-, przyprowadzić, przywodzić, -wieść; zacprawiać,

Unleitung, f. pochop, przowo-

Anleiten. Anliegen, v. n. 1) przylegać, przystawać; być wraz; 2) bardzoobchodzić kogo; starać się o co. Unliegen, n. prosba, f. zyczenie, n. Unliegenb. a. obcisty (suknia): przyległy, a.

Unloden, v. a. przy-, zwabić; przynecać; przyludzać. -ić. Unlodend, a. powabny, przyludny, Unlodung, f. powab, m. przyluda, f. v. Unioden.

Uniothen, v. a. przylutować. Unmachen, v a. przywiązać, przymocować, polączyć; przy-, zaprawlae: (mit Rett) okrasic: rozczyniać, zaczyniać (gline, ciasto); Beuer -, niecić, rozpalać, napalić.

Anmarich, m. nadejście, n. Anmarfdiren, v. a. nadchodzić.

nadciagac. fich Anmagen, v. r. przywłaszczać, przypisywać, rościć sobie; odwazać sie.

Unmagent, a. zarozumialy, a. Anmagung, f. zarozumiałość, f. v. Anmagen. fmurowac. Anmauern, v. a. do-, nad-, przy-Anmelben, v. a. oznajmie; opowiedzieć kogo; zameldować; fic -, zglaszac sie; fic - laffen.

opowiedzieć się komu. Unmelbung, f. v. Unmelben. Unmerfen, v. a. do-, postrzegac. -edz; poznać; naznaczyć; za-

pisywać; dodać. Anmertung, f. przypisek, m. postrzezenie, n. Anmerfungezeichen, n. odsylacz, m.

Anmeffen, v. a. przymierzać, przypisywać. Mnmuth, f. wdzięki, pl. powab, m.

przyjemność, wdzieczność, powabność, f. Anmuthig, a. wdzięczny, powa-

bny, przyjemny, a. Annageln, v. a przybić gwozdzia-Mnnagen, r. a. nadgryzać, -yzé. Annaben, Annabern, v. n. przy-, zblizac sie. Annaben, v. a. przyszyc, podszve.

Annaberung, v. Annabern. Annahme, f. przypuszczenie, przylecie. n.

Annalen, pl. roczniki, pl. m. Annalift, m. rocznikarz, m. Annchmen, v. a. przybierać. -brać;

przyjmować, -jąc; przypuszczac; przejmować się ozem; układać (mine); fic - einer Sache, ujmować się za czem, pilnować, dogladać czego; fic eines --, opic-

Unnehmlich, a. przyjemny, mily, a. Annebmlichfeit, f. przyjemność, f. Annieten, v. a. przynitować.

Annulliren. r. a. skasować : znleść: uchylić (wyrok). Anomalie, f. nieforemność, f.

Anonym, a. bezimienny, a. Anordnen, v. a. urzącizić, uporzą-

dkować, uszykować, ukladać, ulożyć, rozporzącizić, ustanowić, Unordning, f. roz-, uklad, m. v. Unorbnen. inagabać. Anbaden, v. a. pochwycić, zlapać,

Anpaffen, v. a. przyniierzac; zastosowac. Unpflanzen, v. a. sadzić, szczepić.

Anpiden, v. a. smola przylepić. Unpiden, v. a. nakluć.

Anbochen, v. a. zapukac, zastukać. bić do drzwi. Unprallen, v. n. trącić, odbijao

sie o co. Anpreifen, v. a. zachwalac.

Unprobiren, v. Unpaffen. Unquiden, v. a. zamieszać, amalgamować.

Anquidung, f. zamieszanle, s. amaigamacya, f. Unranten, r. n. o tyczke się okrę-

cać, piąć się. Anrathen, r. a. radzle, doradzać. Anrathen, n. Anrathung, f. rada,

dorada, f. Anrauchen, v. a. zapalić. Anrechnen, r. a. porachować, w

rachunek włożyć; przypisywać; poczytywać.

Anrebe, f. przemowa, odezwa, f. Anreben, r. a. przemawiać, odzywać sie do kogo; ibn. um etmas -, domawiać się czego, prosio kogo o co.

Anvegen, v. a. zachecać, pobudzać; wspominać (o czem). Unrequing, f. zacheta, pobudka,f. wzmianka, f. v. Unregen.

Anreiben. v. a. przylaczyć: nawłoczyć,

Anreigen, r. a, zadzierac; son unten -, podrywac; fic -, v. r. podciać sie.

Unreiten, v. a. jadac konno tració o co; v. n. przybyć konno, wierzchem.

Mureigen, v. a. podniccać, podžarzać, pobudzać. Anreigung, f. podnieta, f. v. Anrei-

Anrennen, v. a. trącić, uderzyć o co; úbel —, żie wyjść na czem, trafic na swego.

Anrichten, v. a. przyszykować, przygotować, przysposobic. przyrządzić; narobić czego.

Unrichtloffel, m. warzachew, m. warzęcha, f. Anrieden, v. a. et w. zalatywac

kogo; zapachnąć komu. Anrigen, v. a zadrasnąc, naryso-Anrollen, v. a. przysunac. (wac.

Anroften, v. n. na-, ordzewieć. Unruden, v. c. przysuwać, -unąć; e. n. pod-, nadchodzić, podstępować, zbliżać się,

Murufen, v. a. wzywać; wolać do kogo; zawolać na kogo.

Anrufung, v. Anrufen. Unrubren, v. a. do-, przytykać, ruszye; mit Giern -, jajkami zabijać, zabielić.

And, v. An bas. [powiedz, f. Unfage, f. zapowiedzenie, n. za-Anfagen, v.a.zapowiadać,-jedzieć. uwiadomić, oznajmić.

Anfagen, r. s. nadpilowac. Anfáßig, a, zamieszkaly, osiadly, a. Anfah, m. przystawienie, n. zaród. m. sklonnose, f. zapęd, m. ben -

nehmen, za-, odsadzie sie. Unfaugen, v. a. zacząć ssać; fich - v. r. przypijać się. Anfchaffen, v. a. sprawie, nabye,

nakupować, dostarczać, postarac sie o co; jbm. bie nothigen Saden -, oporządzić kogo. Anfchaffung, f. v. Unfchaffen.

Anfchaften, v. a. drzewcem opa-

trzyć, dać okladki; Stiefel -, podszyć bóty. Anfchalen, e. a. obierać z kory. Anfcauen, v.a. spogladać, patrzeć na co, przypatrywać się czemu. Anichaulich, a. latwy do wyobrazenia, pojęcia, zrozumienia,

jasny, a. Anichaulichfeit, f. v. Unichaulich. Anschauung, f. wyobrażenie, n. Unicein, m. pozor, m. Ge bat ben -, als ob ..., zdaje się, jakby ... Anicheinen, v. a. przyswiecać. Unicheinenb, a. v. Scheinen. fich Unichiden, v. r. wy-, zobicrac Anfdieben, v.a. przysuwać, -unąć. Unfchielen, v. a. zerkać na kogo, zyzem, z boku, z pode lba patrzec, spogladać na kogo. Unichiegen, v. a. postrzelić.

Unfolgg, m. 1) uderzenie; ocenienie, obrachowanie kosztów, n. kosztorys, m. 2) afisz, m. kartka przybita, f. ogłoszenie na pismie, n. 3) przykład (u strzelby), m. loze strzelbowe, n. 4) zamach, m. 5) fastrzyga, f. 6) (21nidlagebola) gruchotka w miv-

Anichirren, v. a. ubrac konia.

nie. f. Anfchlagen, v. a. 1) uderzyć; przybijać, bić w co; 2) przykładać (strzeibę); 3) ocenić, obrachować; 4) skutkować (lekarstwo): 5)zacinać (deszczeni); 6) fastrzygować; 7) boli -, cechować, młotkiem nabijać (drzewo).

Unichlagefaben, m. fastrzyga, f. Unichlaggettel, m. afisz. m.

Unfchleichen, v. n mimowolnie przychodzić komu do myśli, zachciewać sie komu : angefoliden fommen, podchodzić, przylazić. Anichleifen, v. a. wyostrzyc.

Anfdliegen, v. a. przy-, zalączyć co razem; fic -. v. r. - sie; v. n. przystawać, (fest) przylegać. Unfchluß, m. przystanie, przyłączenie się, n. załączony list, -a kartka; im -, załącznie.

fich Unfcmeideln, v. r. przypochlebiać się, wciskać się podchlébstwami.

Unidmeißen, v. Unmerfen. Anfchmeigen, v. a. przytopić, przy-

[-kuć. laċ. Unichmieben, v. a. przykować, fich Unichmiegen, v. r. stosowae sie do czego; przytulić sie do kogo, przyignąć.

Unichmieren, v. a. nasmarować; okpić kogo.

Unichnallen, v.a. pod-, przypinać; zapiac na sprzączkę. Unidmausen, v. a. ofuknać kogo,

obryknać sie na kogo. Unichneiben, r.a. napoczynać, nacinac, podrzynac, narznąc. Anichnitt, m. v. Unichneiben: - an

einer Barbe, m. knuwie, n. Unidnuren, v. 4. przysznurować, sznurkiem u-, przywiązać.

Anfchrauben, v. a. przysrubować. Unichreiben, v. a. na-, zapisac. Unichreien, v. a. kryczed, zakrzyczeć, fukać na kogo.

Anichrote, f. krajka, f. Unique, m. pierwsza kula w kregiach, f.

Unichuben, v. a. obuwać, -uc. Unichulbigen, v. a. obwiniać, pusadzać. (cié, podzarzać. Uniduren, v. a. rozpalić, roznie-Unidus, m. pierwszy wystrzal, m. Inidutten, v. a. na-, przysypać.

Unfdmangern, v. a. zapladniae, -odnić; zapelniać. Anfemargen, v. a. ezernić, o-, po-

czernić, obmawiać. Unidmarjung, f. obmowa, f. v. Unfdmargen.

Unichweißen, v. a. przylutować; einen hirfd -, postrzelic jelenia. Unfdwellen, a. w. wezbrac, przybierac; nabiegac, -edz (zyła); nabrzmiewać, -ieć, bucznieć, napecznieć, napuchnąć.

Unfdwemmen, v. a. odsypywać, -pac. -nac. Anfdwimmen, v. n. przypływać, Anfeben, v. a. patrzeć, spoglądać na co, przypatrywać się czemu, zapatrywać się na eo; ctwas, einen für etwas -, uwazać za co. Unfeben, n. powaga, wziętość, f. znaczenie, n. znakomitość, f. ein würdiges - befommen, powazniec; bie Sache bat gar fein -. to niepozorna; obne - ber Berfon, bez względu na -.

Injebalid, a. znaczny, powazny, okazaly, a.

Unjehnlichfeit, f. znaczność, f. v. Unfebnlich. (czego). Unfebung, in, prp. względem

Unfengen, v. a. przypalić.

Anfeben, v. a. nad-, przystawiać; przysadzać; przytykać, -tknać (szklankę do wst), przysztukować; wyznaczać (termin); wypuszczać (galązki); Roft -, nardzewieć; fich -, v.r. puszczać; r. w. odsadzić sie.

Anficht, f. sposób widzenia, m. zdanie, widzimisie, n eigenthum. liche -, przywidzenie, n.

Anfichtig, a. - merben, postrzedz. Unfiebeln, v. a. osadzie; fich -, v. r. osiedlić sie.

Anfievelung, f. osada, (kolonia), f. osiedlenie, n. (sta). Unfiebler, m. osadnik, m. (koloni-

Anfinnen, v.a. jemanbem etwas -, wymagać czegoś po kim; żadać. Anfinnen, n. v. Anft agen

Anipann, m. sprzezaj, zaprząg, m. Anfpannen, r. a. napinać, naprzeżać, natężać; zaprzegać, zapl. kladać (konie). Anipanniel, n. (u pługa) ciegotki,

Unfpeien, v. a. pluwac, -nge na co. kogo. Unfpielen, v. a. zadawać (karty);

auf etwas -, przytyk dawać, przymawiać się komu. Unfpielung, f. przymówka, f. przy-

tyk, m. eine - machen, v. Unipielen. Anfpiegen, v.a. na rozen zatknac. przekluć roznem.

Unfpinnen, v. c. zacząć przasć: przyprząść; uknować. Anipiben, v. a. zaostrzać.

Anfpornen, v. a. ostrogami spiać pobudzać, podniecać. Ita. f. Unfprechen .

Unfrornung, f. pobudka, podnier, e, odzywać sie, przemawiać do kogo; (jebr) zajmować; podobać się; jen. um ctwas -, prosić kogo o co. domawiać się czego, ałbo komu

Unfprengen, r. w. pedem przypuszczać; przyskoczyć, wsieść: v. a. pokrapiać, skrapiać.

Unfpringen, v. n. przyskoczyć, skoczyć na co.

Aniprud, m. pretensva. f. roszczenie sobie prawa do czego; machen auf etwas, roscie sobie prawo do czego; einen in - neb. men, zaprzatać kogo. Uniprudelos a. bez pretensyi;

skromny, a. Univrung, m. zaped, zaciek, m.

Anipulen, v. a. przysypać.

Anftalt, f. urządzenie, przygotowanie, n. zarada, f. zakład, (instytut), m. - ten treffen, przygotowania zrobic, (bie nothigen -) zaradzać czemu, rozporządzac. Anftammen, r. a. opierać, oprzeć; fich -, v. r. - sie.

Unstant, m, 1) stanowisko, n. 2) przystojność, przyzwoitość, f. außerer -, ukladność, f. auf ben - geben, isc na stanowisko: nebmen, ociązać się z czem, nie ważyć się co robić.

Unftantig, a. uczerwy; przystojny, przyzwoity, a.

Anftanbiafeit, f. uczciwość: przystojność, przyzwoitość, f. Enforren, r.a. wytrzeszczyć oczy

fezegos.att, prp. zamiast, w miejscu Madaunen, r. a. podziwiać co; ze · · · · iwieniem patrzec, zapatzywa: "ie na co.

Me -ten, v. a. nakluć; napoczy-CZego. Mafteden, r. a. przypinać; zapalać

(a wiece); zarazić; fich - v. r. zar voc się, zarywać, zachwycać czeg. Unfletest, & zarażliwy, a.

Unftedung, f. zaraza, f. v. Unfteden. Unifeben, v. n. przystawać; podobe- sie; - laffen, wstrzymae sie . ezem; bas ftebt ibm mobl an tak mu pieknie, dobrze.

Antellen, v.a. 1) przystawić; umiesc. kogo, dać posade komu 2) skrewić, zbroić co; fid —, v.r. udawać, jakoby..., zabierać się nibyto do ...; fid ju etwas (gut, faltedt) —, brac się do czego.

Anstellung, f. posada, f. miejsce, n. hastować. Unstiden, v. a. przyszyć, przy-Ansteren, v. a. slipie wywalić na kogo.

kogo. Unftiften, r. a. sprawić, podnieść, wyrządzić co; nasadzać, pod-

wyrządzić co; nasadzać, podbechtać kogo. [ten. Anflifter, m. spiawca, m. v. Anflif-

Anhiften, f. v. Anhiften. [wac. Anhimmen, v. a. zanócić, zaspić-Anholpern, v. n. potkugć się.

Unftopfen, r. a. rintkać.

Anfloß, m. pobudka, f. powód, m. zgorszenie, n. — geba, gorszyó, dotykać kogo, nieprzyjenine wrażenie zrobić na kogo; zawadzać, — nebnen, zgorszyó się z czego, z kogo.

2 czego, z cogo.

Mnftośrn, r. a. trącać, potrącić
(kogo), uderzyć (o co), zawadzać (o co); dać powód do zgorszenia, obrażać; r. n. tykać się, być przyległym; — mit ber Sunge

-, zająkać się. Anftosend, a. przyległy, a.

Antichig, a. zgorszący, p. nieprzystoiny, a.

Anstreichen, r. d. powiekać farbą, pomalować: podkreślić; weiß , obielić; r. n. przechodząc,

otrzeć się o co.
Anstrengen, r. a. natężać, wysilać; (übermäßig) forsować; sich , v. r. silić się, usiłować, przy-

kladać się; (febr) mitrężyć, mozolić się. Unftrengung, f. usilowanie, n. v.

Anstrengung, f. usilowanie, n. v Anstrich, m. barwa, f. pozór, m.

Anftriden, c. a. podrabiac. Anftromen, v. n. angeftromt fom-

men, szorować, pędzić (o wodzie). Anfluden, v. a. nadkładać, -lożyć;

Anfluden, v. a. nadkladać, -ložyć; sztukować.

Unfuchen, v. a. (um etwas) prosic o co, upraszac, starać się.

Anfuchen, n. prosba, f.

Untafeln, r. a. ein Schiff -, opo-

rządzić okręt linami. Untaften, v. a. dotykać; zaczépiac. Untheil, m. część, f. udział, m. —

Antóni, m. ezese, j. udziat, m. nehmen an . . . , obchodzić kogo. Antóni, r. a. 1) wdziewać; 2) wyrzadzić koniu co.

rządzić komu co. Antidrift, m. antychryst, m. [a. Antif, a. starożytny, staroświecki,

Antife, f. zabytek starożytności, m. Antiquar, m. 1) antykwarz, starożytnik; 2) antykwaryusz (handłujący staromi rzeczanii, mia-

nowicie książkami), m. Antiquajdrift, f. antykwa, f. Antlik, n. oblicze, n. twarz, f.

Antlit, n. oblicze, n. twarz, f. Antologie, f. antologia, f. Antrag, m. oświadczenie, n. pro-

pozycya, f. wniosek, m. podanie, n. Antragen, v. a. proponować, o-

świadczać; przekładać, -łożyć; wnosić, wniosek czynić; raić żonę; fich —, r. r. oświadczyć się (kobiecie).

Antrauen, v. a. zaslubić, dawać slub; fich ein Matchen — laffen, zaslubić sobie dziewczyne.

Antreffen, v. a. spotkac, napotkac, znaleźć, natrafić; unvermerft zdybac. Antreiten, v. a. naganiać, nape-

dzać; zacinać (konie); naglić, pobudzać.

Mntreten, v. a. rozpoczynać, przedsiębrać; cin Umt —, objąć posadę, urząd; wstępywać; cine Grófidaft —, wziąć dziedzietwo po kim; v. n. wybierać się w drogę, podróż; wystąpić z bro-

nią. Antrick, m. popęd, pochop, m. pobudka, podnieta, f. bodziec, m. Antritt, m. wstęp, m.

Untritte, a. wstepny, a. Untritteprebigt, f. wstepne kazanie. n.

Antritterche, f. wstepna mowa, f. Antritterolle, f. pierwsze wystąpienie na scenie, n. Antwort, f. odpowiedż, f. (fdrift-

lide) odpis, n. . Untwerten, r. n. odpowiadać, -wiedzieć, odrzec; (fdriftlid)

Antwortschreiben, n. odpowiedz na piśmie, f. odpis, m.

Anverfuchen, v. a. przymierzac. Anvertrauen, v. a. powierzac, -yc;

zwierzyć; oddać. Anverwandt, v. Bermandt.

Americanst, v. Dermaist.
Ameache, m. przymazanie się, n.
Ameachen, v. n. przyrastać, -rosnąć; rosnąć, przymażać się.
Amealt, m. adwokat (rzecznik), m.

Ammait, m. adwokat (rzecznik), m. Ammait (maft, f. adwokatura, f. Ammaiten, r.a. przytaczać, -oczyć; -przywalać, -ic; przykulać. Ammanbein, r. f. zachcjewać sje

komu, mieć ochote, czuć chetkę do czego, napadać.

Anwandlung, f. chetka, f. v. Anmanbeln.

Anwartschaft, f. — haben auf etmas, mieć pewną nadzieję zostania czem, prawo mieć do czego.

Munchen, v. a. tkaniem dodać. Unmehen, v. a. owiewać, -ionąć; zalatywać, zawiewać, -iac; von

unten, podwiewać. Amerijen, s. s. wskazywać, -zać; przekazać; — Gelb, przesylać pieniądze na czyje ręce, ka-

zać komu wypłacić. Unweijung, f. asygnacya, f. Unweitbar, a. przydatny, stóso-

wny, a. Ambenden, r. a. używać; starać się o co; łożyć, obrócić na co; przykładać, -łożyć czego; przy-, zastosować.

Anwendung, f. użycie, przy-, zastosowanie, n. v. Anwenden. Anwerben, v. a. zawerbować, za-

ciągać (do wojska). [m. Anwerbung, f. znciąg, werbunek, Anwerfen, v. a. na-, obrzucać. Anwefenb, a. obecny, przytomny, a.

Anweschbeit, f. obeenose, przytomość, f. pobyt, m.

Anwirfen, v. a. przyrobie. Anwobner, m. przyległy, sąsiad; nieszkający nad rzeką; z. B. –

ber Beichfel, nadwislauin, m. Anwuchs, m. przyrostek, m.

Anwunfchen, r. a. zyczyć co.

Anwurf, m. narzut, m. Anwurzeln, v. n. zakorzenić się.

Mnjahl, f. liczba, ilość, f. poczet, m. grofe –, mnostwo, n. mno-

gość, f. [liczyć. Anjablen, v. s. płacie z góry; za-Anjaplen, v. s. napoczynać. -cząć

czegoś, natoczyć. Angeiden, n. znak, m. wróżba, f.

Unjeichnen, v. a. na-, oznaczyć, znakiem opatrzyć.

Angeige, f. windomose, f. doniesienie, n. v. Angeigen.

Anzeigén, v. a. donosić, -nieść; oznajmić komu, uwiadomić kogo; dać znać; öffentlich —, obwieścić.

Angeiger, m. 1) donosiciel, szpieg, m. 2) gazeta, f.

Angetteln, r. s. uknować, -nuć; wszczynać.

Anjirbri, v. a. po-, przyciągać; nadciągać (skórę); ubierać, -brać; wdziewać, zawdziewać; wciągać, wzuwać (bóty); zajmowic, przytożacać; idd – v. r. ubierać; przyciągać sić,

Angichent, a. powabny, a. zajmujący, przyciągający, p. Angicher, m. pacholek, m.

Unichung, f. (atrakcya, f.) przyciąganie, n. pociąg, m. Angichungstraft, f. siła przyciąga-

jąca, f. 2njug, m. 1) nadciągnienie, nadejście, zbliżenie się, n. marsz, m. 2) ubiór, m. odzienie, n. odziez,

f. weißer —, biél, f. Anzüglich. a. urziliwy, uszczypliwy, dotkliwy, dwóznaczny, a. Anzüglichteit, f. uszczypliwość, f. uraza. dwóznaczność, facecya. f. Anzinben, s. a. zatlić, zapalać, za-

świecie; pod-, rozpalać. Magweden, v. a. ćwiekiem przybijać.

Apatifie, f. wstret, m. [-owy, a. Apfel, m. bot. jablko, n. . . a. Apfelbam, m. jablon, f. d. jablonka, f. . . a. jablonkowy, a. Mpfelbeei, m. Apfelmuß, n. jablozene powidla, n. pl. kompot z. jablek, m. Aprefelden, n. jabluszko, ń.

goda.

(przyslowie)).

Apfelfarben, a. jablkowaty, a. Apfelfuchen, m. placek, ciastko z jabikami, m. n. Apfelmeit, m. jablecznik, m.

Apfelpirole, f. bot. gruszyczka jednokwiatkowa, f. Anfeirune, a. jablezasty, a. Apfelichimmel, m. jablkowity kon,

tarant, m. Apfelfine, f. bol. apelzyna, f. Apfelmein, v. Apfelmoft.

Apoftel, m. apostol, m. Apoftelamt, n. apostolstwo, n.

Apoftelgeicichte, f. dzieje apostolów, pl

Aposteltag, m. dzien apostolów.m. Apostolija, a. apostolski, a. Apoftroph, m apostrof, odrzutnik, Aroftrophe, f. apostrofa, f. przemowa do kogo. f.

Arothefe, f. apteka. f. Apothefer, m. aptekarz, m. -. a. -rski. a.

Arothefergebulfe, - lebrling, m. aptekarezyk, m.

Arotheferfunft, f. aptekarstwo, n. Apotheoie, f. ubóstwienie, n. Appel, m. apel, m.

Appellation, f. apelacya, f. odzew, m. odwołanie się do wyzszej władzy, n.

Appellationsgericht, n. sad apelacyjny, trybunal, m. [cyjny, m. Appellationerath, m. sedzia apela-Appelliren, v. a. apelować, odwolywać, odzywać się do; zalożyć sie do: zalozyć apelacya, odzew. Apperit m. apetyt, m. chec do je-

dzenia, f. guten -! smacznego apetytu! burd langes gaften allen - verlieren, zamrzec glodu. Appetitlich, a. smaczny, apety-

czny, a. Applaubiren, v. a. oklaski dawać. Applicatur, f. aplikatura, f.

Apportiren, v. a. Warowac. Aprifofe, f. bot. aprykoz, m.

Aprifofenbaum, m. bot. drzewo aprykozowe, n.

Mpril, m. kwiecien, m. -- , a. -etniowy, a. einen gum - fchiden, zwodzić. istretek, m. Aprilblume, f. bot. zawilek nie-

Uprilmetter, n. niestateczna po-

Mauamarin, m. wodnocien, m. Mequater, m. rownik, m. Aquavit, m. okowita, f. Araf, m. arak, m. Arbeit, f. praca, robota, f. burd.

brochene -, robotka, f. Arbriten, v. a. robic, pracować; fid mube -, spracować, napra-

cowae, nerobic sie; über bie Berpflichtung -, nadrabiac. Arbeiter, m. pracownik, robotnik. wyrobnik, m. -rin, f. -ica, f.

Arbeitjam, a. pracowity, pilny, a. Arbeitfumfeit, f. pracowitosé, pil-

nosc. f. Arbeit shaus, n. doni roboczy, m. Arbeiteleute, pl. pracownicy, robotnicy, pl. Arbeitelobn, m. zaplata za robote.

Arbeitemann, v. Arbeiter. Arbeiteftube, f. pracownia, izba

do pracy, f. Arbeitstag, m. dzien robotny, m.

Arcanum, n. sekret, m. tajemnica,f. Arche, f. arka,f. - Reab's, Korab'. Arditect sc. v. Baumeifter sc. Architrav, n. nadslupie, n.

Archiv, n. archiw, m Archivarius, m. archiwista, m. Arg.a. zly, srogi, za wielki, a. -ad.

zle, srodze, za, zbyt wiele, Merger, m. zmartwienie, n. gniew, m. złość, f. zgorszenie, n.

Mergerlich, a. przykry, nieprzyjenny, a. er ift barüber -, to niu bardzo przykro, to go martwi,

gniewa. Mergern, v. a. martwić, gniewać; dokuczać komu; gorszyć; fic -,

v. r. martwic, gniewać się. Mergernis, f. zmartwienie, n. zgryzota przykrość, nieprzyjemność, f. zgorszenie, n. Beranlaffung geben au -, gorszyć kogo; - an etwas nehmen, gorszyć się z czego. step, m.

Arglift, f. chytrosc, zdrada, f. pod-Argliftig, a. chytry, zdradliwy,

podstępny, a.

Argles, a. bez obawy, nie mysląc w tem nic zlego, nie spodziewając się obludy, podstępu, zdrady.

Mrgwohn, m. podejrzenie, n. podejrzliwość, f. posądzenie, n. obawa, f.

Argwohnen, -wehnen, e. a. mied

kogo w podejrzeniu, posądzić kogo o co, obawiać się czego. Argwohnija, a. podejrzliwy, a. v. Argwohnen.

Arie, f. arya, piosnka, f.

Mriftofrat, m. arystokrata, możnowładzca, m.

Ariftofratenwesen, n. pańskość, f. Ariftofratie, f. arystokracya, f. możnowladztwo. n.

Ariftofratifch, a. arystokratyczny, możnowiadzczy, a.

Arithmetif, f. arytmetyka, nauka

rachunków, f. Arithmetifer, m. arytmetyk, m.

artimettica, a. arytmetyk, m. Arithmetija, a. arytmetyczny, a. Arm, m. ramię, n. pacha; odnoga (rzekl), f. ein Kind auf dem Arme tragen, piastować dziecko; ein Arm voll (j. B. Holy), naręcze

mer Sunber, m. delikwent, człowiek na stracenie skazany; — Leufel, chudeusz, chudy pacholek, m. — werben, zubożeć; —

Mrmabill, n. v. Gurtelthier.

Armbant, n. Armring, m. naramiennik, m. bransoletka, f.. Armbinte, f. binda, f. wieszadło, n.

Armbruft, f. luk, m. kusza, f. Armbruft, duk, m. strzelający z

luku, kusznik, m. Arme, m. ubogi, m.

Arme, m. ubogi, m. Armee, f. armia, f. wojsko, n. Aermei, m. rekaw, m. geichlibte —, wyloty, pl. m. Aermelaufchigg, m. wyloga u ro-

Aermelauffchlag, m. wyloga u rekawa, f. mankieta, f. Armenbuchfe, f. — fasten, —ftod. m.

karbona, karbonka, puszka dla ubogleh, f. Urmenhaus, n. dom ubogieh, in-

stytut, (zaklad) ubogich, szpi-

Armentaffe, f. kasa ubogich, f.

Armenpfiege, f. opieka ubogich, administracya jalmuzny, f. Armenpfieger, m. opiekun ubo-

Armenpfleger, m. opiekun ubogich, jalmuznik, m. Armenidule, f. szkólka ubogich, f.

armenguite, f. szkólka udogieli, f. Armieugiter, m. 1) lustro z lichtarzeni, n. 2) bot, ramienica, f. Armidien, a. diedny, mizerny, a. Armidiene, f. 1) naramienica, f.

 lubki do wstawiania kości zlamanej, pł. 3rmfrlig, o. biedny, chudy, nędzny, o. --tr Menjo, biedaczek,

golec, mizcrak, m. Armfeligfeit, f. biéda, f. biédactwo, chudactwo, n. chudoba, nedza, f.

Armseffel, Armstuhl, m. krzesło z poręczami, n.

Armfpange, v. Armbanb.

Armuth, f. 1) ubóstwo, n. biéda, f. niedostatek, m. 2) ubodzy, pl. biédactwo, n. Acente, v. Ernte.

Aromatifa, a. aromatyczny, a. mocno a razem dobrze pachnący, woniejący, p.

Aren, m. bot. obrazki, pl. Arreft, m. areszt, m. więzienie, n.

koza, f. Arreftant, m. aresztant, uwięzio-

ny, m. – in, -antka, f.'
Arretiten, e. n. aresztować, wziąć
pod areszt, do aresztu, do
więzienia, kozy, uwięzić.

Arich, m. dupa, zadnica, f. zadek, posladek, tylek, m.

Arichbaden, pl. posladki, natylki, poldupki, parzytki, pl.

Mrjenal, n. arsenal, m. zbrojo wnia, f. skład broni, m. Mrfenif, m. arszenik, m.

Art, f. rodzaj; sposób, m. aus ber — idlagen, zupełniesię zmienić, wybrykiwać, -knąć, wyrodzić się.

Artig, a. grzeczny, przyzwoicie zachowujący się; śliczny, a. Artigleit, f. grzeczność, f. Artifel, m. artykul, rozdział, m. część, f. rozprawka, f.

Artiflerie, f. artylerya, f. -.

Artillerift, m. artylerzysta, m.

artifchode, f. bot. karczoch, m. wilda, f. dziewięcsił bezpręto-[karski, a. wy, m. Argenei, f. lekarstwo, n. -- , a. le-Arzeneigelehrfamteit, - funbe, tunft, - lebre, - wiffenichaft, sztuka, nauka lekarska, medycyna, f. Argeneimittel, n. srodek lekarski, m. lekarstwo, n. Mrjt, m. lekarz, niedyk, doktor, m. Mergilid, a. lekarski, a. Mfant, m. bot. flintenber, - Smrodzeniec, m. czarcie lajno, n. mobiriedenber - bedrwin, m. 216beft, m. asbest, m. Mich, m. donica, f. Miche, f. popiol, m. (Flugafche, pe-Mefche, v. Giche. (rzyna, f.) Michenbrenner, m. popielarz, m. Midenbrobel, m. kopciuch, kopciuszek, m. Michenfarbig, a. popiclaty, a. Michenfrug, - torf, m. popielnica, uma, f. Nidentuden, m. podplomyk, m. Midermittwoch, m. popielce, m. wstepna środa, f. Mefdern, v. a. popiolem poosypac. Midgrau, a. szaraczkowy, a. Midpflange, f. bot. popielnik, m. Meefulapit, f. bot. tojesć pospolita, f. Mffecurang, f. asekurancya, f. ubezpicczenie, ». Affecuriren, v. a. asekurowac, ubezpieczyć. Mffel, Mffelmurm, m. stonog, m. Affeffor, m. asesor, m. Uffignat, m. asygnata, f. 216, n. 1) as, tuz, m. 2) oczko, n. (miara). Hift, m. galar, f. bider -, konar, m. Meftden, n. d. galazka, f. Mefthetit, f. estetyka, f Meftbetifer, m. estetyk, m. Mefthetifd, a. estetyczny, a. Aftig, Meftig, a. galezisty, a Aftrolog, m. astrolog, m. Aftrologie. f. astrologia, f. Mitronom, m. astronom, m. Aftronomie, f. astronomia, f. Uftronomifd, a. astronomiczny, a.

Aftmert, n. chrost, m. Atheift, m. ateusz, bezboznik, m. Atheiftifch, a. ateuszowski, bezbozniczy, a. (znosé, f. Atheisterei, f. ateizm, m bezbo-Athem, m. dech, (Gen. tchu), oddech, m. außer - fommen, ben zdyszeć, zatchnać perlieren. sig; wieber gu - fommen, wytchnac. Athem holen, v. n. dychae, oddychac, -etchnac. Athemholen, n. oddychanie, odetchnienie, n. ny, P. Athemios, a. bez tchu, zadysza-Athemaug, m. v. Athembolen, n. Mether, m. eter, m. t. j. powietrze podnichne, bardzo cienkie, n. Metherijd, a. eteryczny; delikatny, a. Mthmen, v. n. tchnaé. oddychaé. Atlas, m. atlas, m. (zbiór kart jeograficznych). (dwabna) Mitlas, m. atlas, m. (materya je-Atlafbanb, n. wstążka atlasowa, f. Atlagblume, f. bot. miesiącznica trwala, f. miesięcznik trwaly, m. Atlaffen, a. atlasowy. c. Atmosphare, f. atmosfera, f. powietrzokrag, m. Atmospharifd, a. atmosferyczny, Atom, n. atom, m. cząstka jakowa nierozdzielna, f. Mtieft, n. zaswiadczenie, świade-(swiadczać. ctwo, w. Atteftiren, v. a. swiadczyć, za-218, m. zob', f. Megen, v.a. serwaserem wypalao. Megenb, a. wygryzający, wyzerający, p. Riebfunft, f. rycie serwaserem, n. Mesmittel, n. srodek zracy, m. zzeradlo, n. Metftein, m. potaz zrący, m. Mesmaffer, n. woda zraca, rtecio-Mu! i. ah! ach! Much, c. także, też, i; wenn -, choć, chociaz, lubo; wo -, gdziekolwick. Auction, f. licytacya, aukcya, f. v. Berfteigerung. Mubieng, f. audyencya, f. posluchanie, n. - ertheilen, dae po-

postuchalny, a, Mubiteur, m. audytor, podsedek

pulkowy, 18. Aubitorium, v. Borfaal. Mue, f. blonie, u. laka, f.

Huerhahn, m. gluszec, jedyk, m. Auerbenne, f. gluszec samica, jedyczka, f.

Muertuh, f. zubrzyca, f.

Mueroche, m. zubr, m. byk dziki, m. Muf, prp. do, na, ku, po, w, za; auf! auf! i. daléjze! wstancie! auf bas. c. aby, azeby, izby, zeby. Mufadern, v. a. odwracac, -ocić, Aufarbeiten, v.a. wyrobić, spotrzebowac.

Aufbahren, v. a. na mary zlozyć. Aufbauen, v. a. zbudować, po-,

wybudować; wznieść. Aufbehalten, v. a. - ben But, kapelusza niezdejmować. [zgryźć. Aufbeißen, v. a rozgryzać, -vić: Aufberften, v. n. popadać się, -asc.

Aufbewahren, v. a. schować. zatrzymać, prze-, zachować; bis zu einer gemiffen Beit -, dochowac:

viel -, nachować czego. Aufbewahrung, f. przechow, m. v. Mufbemabren.

Mufbemahrungeort, m. schowanie. Aufbieten, v.a. nakazać, zapowiadac; alle feine Rrafte -, wszystkich sil dobywać, wysilać sie.

Aufbietung, f. nakaz, m. zapowiedź, f. wysilanie, n.

Aufbinben, v. a. przywiazać: rozwiazac; einem etwas - , wmawiac co w kogo, wywieść kogo w

pole. Mufblaben, v.a wzdymać, wzdąć; fic -, r. r. bucznieć; nadymać, odać, jedyszyć, rozpierać, na-

puszac sie. Mufblaben, n. wietrzność, f. wzdecie od wiatrow, n.

Aufblafen, v. a. rozdinuchnąć; roz-, wydymać, -dąć; fich -, v.r. v. fic Mufblaben.

Aufblattern, v. a. karty rozwinać. przewracać; listki rozwinac, rozlepić.

Aufbleiben, v. n. nieisc spac, nieklasć się w łóżko.

sluchanie; -- , audyencyonalny, Aufbliden, v. n. spogladać, spojrzeć do góry; wznieść oczy. wzrok ku . . . Aufbligen, v. n. zablysnac.

Aufbluben, v. n. rozkwitać, -tnać: wznosić się.

Mufbluben, n. rozkwit, wzrost, m Aufborgen, v. a. napozyczać; za

pozyczać. Ikac, -ec Mufbraten, r. a. na nowo przypie-Aufbrausen, v. n. zaszumieć, zakipiec, burzyć się, unieść się gnieweni

Quibraujent, s. zapalczywy, opryskliwy. a. -es Befen, n. zapalczywość, opryskliwość, f.

Mufbreden, v. a. gwaltownie otwierać, -worzyć; wylaniywać, -mać, wysadzić (drzwi); odpieezetować (list); v. u. wyruszać; otworzyć się na nowo,

Mufbreiten, v.a. rozlożyć, -kladać, rozpościerać, -strzeć.

Mufbrennen, v. a. wypalić; v. n. rozpalić się, spłonąć,

Mufbringen, v. a. 1) zebrać, zbierać; 2) wprowadzić (w bieg); 3) zabrać (jenców); 4) oburzyć, rozzłościć, rozgniewać.

Mufbruch, m. wyruszenie, n odjazd, m

Mufbugein, v. a. odprasować. Mufburben, r. a. obarczyć; obciazać: zwalić (co na kogo). Muframen, r.a. nakryć (zrobić) da-

me w warcabach. Mufbammern, r. u. switać.

Aufreden, v. a. nakrye; odkrye. wykryć, wyjaśnić. Mufbrangen, v. n. nawijać się,

przychodzić (na mysl). Mufbrehen, v. a. od-, rozkrecić. fich Aufdriefeln, v. r. strzepić sie,

Mufbringen, v. a. narzucać, -ić, fid -, r. r. narzucać się komu. Aufbruden, r. a. naciskać, -suać (pioro); przy-, wycisuac (pie-

częc). Mufeunften, v. n. nabrzmieć; odać Aufeggen, r. a. po-, za-, zbronowac.

Aufeinanber, ad. jedno po drugiem; - folgen, po sobie naste-

Mufeifen, v. a. lod rozbijac.

Aufenthalt, m. pobyt, m. bytnose f. v. fic Aufhalten.

Aufenthaltefarte, f. karta pobytu, Aufenthaltsort, m. miejsce pobytu. n.

Muferlegen, e. a. zadać; nakladać, -lozyé, przeznaczać.

Muferfteben, v.n. zmartwychwstać. Auferftebung, f. zmartwychwstanie, n.

Aufermeden, v.a. wskrzeszać, -sić. Mufergieben, v. a. chowae, wycho-

Aufeffen, v. a. zjadaé, zjesć. Auffabeln, Auffabmen, r. a. naty-

kac, -tknąc; nawlec, -lóczyc; rozkrecić.

Auffahren, v. a. nawozić, -ieżć; v. n. być porywczym; porywać

sie (nakogo); zrywać się (ze snu); wstepywać (donieba); zatoczyć (dziala).

Muffahrent, a. porywezy, opryskliwy, a. -es Befen, n. pory-

wczość, opryskliwość, f. Muffahrt, f. v. Muffahren.

Anffallen, v. n. zastanawiac, -owić; uderzyć; wpadać, -aść (w (oczy); razić.

Muffallenb, a. uderzający, razący, Auffangen, r. a. lapac, zl-; podstawie (pod deszez); chwytae; podchwytywać, -vcić; przejmowo.

wać (listy). Muffarben, r. a. ufarbować na no-

Muffafein, Muffafen, r. n. v. fic Muferiefeln. Auffaffen, v. a. uchwycle; richtig

 pojmować, pojąć; przejmować, -jąć się czem.

Muffeilen, v. a. rozpilować. Auffinden, v. a. wy-, znalesć; wyszperac; wyszukać.

Muffifden, v. a. wyciągnąć, wydobyć (z wody); pochwycić. Mufflammen, e. a. zagrzewać,

-rzac; zapalic; v. n. wybuchnąc (plomieniem).

Muffled)ten, v. a. rozplatać, -lesć.

Auffliegen, v. n. wzlatywać, wzlecieć; wzbijać, -bić się (w góre); otworzyć się (okno), wysadzoném być w powietrze; pôjsć z dymem.

Mufflug, m. wzlot, m.

Aufforbern, r.a. prosić, upraszać: wzywać, wezwać. lanie, n. Aufgrberung, f. wezwanie, zawo-Aufformen, r. a. dawać forine (kapeluszowi). zezrec. Auffreffen, v. a. pozerać, -zreć, Auffrijden, v.a. odnawiać, -owić;

odswiezać, -zvć. Muffuhren, v. a. w-, zaprowadzac,

-ic; wystawiać, -ic (sztuke); daé, wykonać (muzykę); fic -, r. r. prowadzić, sprawować, zachowywać się.

Aufführung, f. v. Aufführen. Aufgabe, f. zadanie, n. Mufgang, m. wschod, m.

Aufgeben, r. a. zadawać, naznaczać (robote) ; opuścić (chorego); zrzec się (prawa); zaniechać;

wyzionąć (ducha). Mufgeblafen, a. wydety; nadety; pyszny, butny, bunczuczny; -er

Rerl, m. pysznis, m. Aufachot, n. zapowiedz, odezwa. f. powołanie, n. allgemeines -.

pospolite ruszenie, n. Mufgebracht fein, r. n. nasrozye, rozdasuć, rozzlościć, nasierdzió

się. Aufgebunfen, a. nabrzmialy, a. Mufgeben, v. a wschodzić, wzejść; przepękać się (wrzód); wychodzić, wyiść: znosić, znieść się (w arytmetyce); rozpuszczać, -ścić się, spłonać; - laffen, v. a. niezalować. Aufgeflant, a. oswiecony, swiatly. Mufgelb, n. laza, f. azyo, n. naddatek, m,

Aufgelegt fein, v. n. być ochoczym, micé ochote, cheé do czego. Aufgeräumt, a. wesoly, a. Aufgefcaut! f. uwazać! Mufgewedt, a. rzeski, żywy, a. Mufgewerfen, a. (nos) zadarty (warga) odety, a.

Aufgießen, v. a. naléwać, nalać. Aufgraßen, v. a. odkopywać, -pać, odgrzebywać, -bać. Aufgreifen, v. a. chwytać, s-; lapać, 21-; pochwycić. Aufgüren, v. a. podpasać, podwiązać; od., rozpasać.

Aufyus, m. nalèw, m. heißer —, napar, m. Aufyaben, v. n. mieć na głowie; mieć otwarte. Aufhaden, v. c. rozbijać.

Aufhaten, Tufhatein, v.a. od-, roz-Dinac. -iao.

Mufbalten, v. a. wstrzymywać, -mać, zatrzymywać, -mac; zwiekać, -loczyć; trzymać (rece); fi.d. -, v. r. bawić, zabawiać, -lo się; zatrzymać się; fi.d. cinc zetr lang -, nabawić się, przebywać, pozosławać; iber cimaś -, przypozosławać; iber cimaś

ganlać co komu (ganić). 2ufbángen, v. a. zawieszać, -aić; rozwieszać, -sić; wieszać (bieliznę); ob-, powiesić (kogo); alt — (nad) cinanber), powywie-

szać. Aufhafden, v. Auffangen. Aufhauen, v. a. rabać, po-: rozbi-

jač, -bič, rozcinač. Žufbaufen, v. a. skupiać, -ić; nagromadzać, -ić; pozbierać.

Aufhaufung, f. v Aufhaufen. Aufheben, r. a. podnosie, -niese, podejmowae, -jąć; chować, zatrzyniac; uginac (sukni); uchy-

trzymać; uginać (sukni); uchylać co, znosić, znieść; cinen —, schwycić, zabrać; cine gegen bać Anbere —, znosić się; bie Tafel —, wstać od stolu.

Aurheben, u. Aufpebung, f. v. Aufheben. Aufhebens von etwas maden, wiele halasu narobie o czem.

Aufheiteln, v. a. rozpinac, -iąć. Aufheiten, v. a. przypinać, -iąć. Aufheitern, v. a. wypogodzić; rozweselić; lid —, v. r. — się; przecierać się.

Anfheifen, c. a. dopomódz, wsponódz konu; poratować, podzwignąć kogo; jid —, r. r. zaponódz się.

- Mufhellen, v.a. wyjaśnić, wyswie-

cic, wyswietlie; fic —, v. r. wypogodzie się, rozwidnie się. Aufhenten, v. a. ob-, powiesie. Aufheren, r. a. podbechtywae,

-tac, podburzyć, podzegać, podszczuwać, -duszczać. %ufheser, =. podburzyciel, pod-

mufpeger, ... podburzyciel, podżegacz, poduszczacz, m. Aufbehung, f. v. Aufbehen.

Mujhoden, r. u. wziąć oo albo kogo, wsiąść komu na bary, na barana.

Aufhorden, v. n. słuchać. Aufhoren, v. a. prze-, ustawać, -tać; poprzestać, kończyć się.

-taé; poprzestać, kończyć się. Aufboren, n. obne —, bez przestanku. Aufbūllen, p.a.odslonić; wyjawić.

Aufhühlen, v. n. podskakiwać, -oczyć. j-szlić. Aufhühlen, v. n. odkaszliwać, Aufjagen, v. a. wypłoszyć, spło-

szyć. Aufjauchjen, v. n. wykrzykiwać, -knąć, radośnie. Ruffammen v. g. pod- rozorosoć

-kiąc, radosnie. Auffammen, r. s. pod-, rozczesać. Auffauf, m. zakup, m. zakupienie,

Muffaufen, v. a. zakupować, -pić; nakupować, -pić; alles --, skupować, -ić; wykupić.

Auffaufer, m. zakupnik, zakupujący, m v. Auffaufen. Aufteimen, r. n. wschodzić; kielki

puszczać. Auftitten, v. a. przykitować, przy-Auftlaftern, v. a. w sążnie układać, stawiać sążnie.

Muftlappen, r. n. rozlożyć, spuścić (stól składany); stósować (kapelusz). Aufflären, r. a. ob-, roz-, wyja-

śnić, rozświetlić; oświecić; jid –, r. przecierać się (niebo); rozi, się, i.t. d. lty, m. Auftlarer, m. rozszerzyciel oświa-Auftlarung, f. oświecenie, n. oświata, f. światlo, n. v. Auftlawen, s. a. zbierać.

Auffleben, Auffleiftern, v. a. przykleic. przylepić.

Aufflopfen, e. a. roztluc.

Muf Muffnaden, v. a. zgryżć. [-iac. Muffnopfen, v. a. od-, rozpinać, Auffnupfen, v. a. rozszyplić, rozdzierzgać, -gnąć; powiesić. Auftoden, v. n. od-, zagotować,

odwarzać się; - laffen, zagotować.

Auftommen, v. n. nastać; pojsć w zwyczaj; wznosić, -nieść się; wskórać; ozdrowieć.

Mufframpen, v. a. zagiać. Muffragen, v. a. zdrapac; podrapac się; barwić, ub- (sukno). Auftraufeln, v. a. fryzowac, zczesać; nastrzepić. Auffundigen, v. a. wypowiadać,

-wiedzieć. Auffündigung, f. wypowiedzenie,

Auflachen, v. n. rozsmiać się. Auffaben, v. a. nakladac, -lozye;

naladować. Auflaber, m. tragarz, ladownik, m. Muffage, f. 1) podatek; 2) naklad,

m. wydanie, n. Auffaffen, v. a. niezamykać. Auflauern, v.a. czatować na kogo.

Muffauf, m. zbieganie się hurmem, n. rozruch, m. Auflaufen, v. n. nabiedz, na-

brzmieć; przybierać, wzrastac. Mufleben, v. n. ozyć. Mufleden, v. a. zlizać, wylizać.

Muflegen, v. a. przy-, wkładać, -lozyć; wprzegać (woły w jarzmo); zadawać (robotę); einen Schwur, kazae przysiądz; nakladać (ksiązkę); fic -, v. r.

opierać, podpierać się.

Muflegung, f. v. Muflegen. fich Muflehnen, v. r. o-, podpierac, -eprzec sie; (wiber einen), zbuntować się; porwać się na kogo. Aufleimen, v. a. przykleic; v. n.

rozkleić sie. Muflefen, v. a. zbiérać, zebrać. Aufliegen, v. n. przystawać, -tać;

odlezec sie. Auflodern, v. a. wzruszyć; nastrzę-

pić, zwolnić. Muffobern, v. n. wybuchać, -chnąć. Auflosbar, a, rozpuszczalny (co

sie da rozpuscie), a.

Auflofen, v. a. rozwięzywać, -ia-

rozprzegać, odgadnać, -adz: rozpuszczać, -ścić; rozcierać (chemicznie); rozinącie (proszek we wodzie); rozczynić, rozrzedzać -ic.

Auflosung, f. rozczyn, m. v. Auflo-Muffofungemittel, n-rozczynnik,m. Aufmachen, r.a. otwierac, -orzyc; rozplątać, upiąć (czepek); ein menig -, odchylac; fic -, v. r. otworzyć się; wybierać się, pu-

szczać się (w drogę); pójsć. Aufmalen, v. a. namalować. Aufmaridiren, v. n. wyjse i sta-

nąć (wojsko); aufmarichirt! zachodz Aufmauern, v. a. wymurować.

Aufmerten, r. n sluchać, uważać, dać baczność; v.a. zakonotować, zapisac.

Mufmertjam, a. uwazny, baczny, pilny, grzeczny, a. auf etwas maden, zwrócić uwage czyja na co; przestrzegać kogo.

Aufmertfamteit, f. baczenie, n. baczność, uwaga; grzeczność, f. Aufmuntern, v. a. zachęcać, pobudzać; fic -, v.r. roztrzezwić dka, f.

Aufmunterung, f. zacheta, pobu-Aufnagein, v. a. przygwożdzie, gwożdziem przybić.

Aufnahen, v. a. przyszywać, -ye. Aufnahme, f. przyjęcie, n. zabezpieczenie (pieniedzy), n. in fein, poplacac; in - bringen,

w zwyczaj wprowadzie. Aufnehmen, r. a. przyjmować -jąć; zabezpieczać (pieniądze); spisać (protokół z czego); zdejmować, zdjąć (pian); wymierzyc (pole); es mit einem -, podolac komu; - im Trinfen, przepijac

Aufnothigen, v.a. narzucić (komu co); przymuszać, -sić (do

czego). Aufopfern, v. a. poświęcać, -ić; fid -, v. r. p. sie; wylać się dla kogo, czego, na co.

Aufopferung, f. poswięcenie, n. Mufpaden, v. a. napakować.

Aufpaffen, v. a. uwaząc, dac ba-

ezność: doglądać, pilnować; czatować, zasadziesię na kogo. Aufpaffer, m. stroz, m. v. Aufpaffen. Mufpfiangen, r. a. utykać, utknać (choragiew); zatoczyć (działo). Aufpflugen, v. a. rozorac.

Mufpfrorfen, v. a. odkorkować. Aufrichen, r. a. smola przylepić. Aufriden, r. a. przekluwać, -luć;

rozdzióbać. Mufplagen, r.a. rozpękać się; roz-Aufprallen, r. n. uderzyć na, o co; buchnąć na co; rznąć się o co. Aufprobiren, v. a. przymierzyć

(kapelusz).

Aufprogen, r. a. zaprzodkować, zakladać, -lozyć. Mufpus, m. stroj, m. przyozdobie-Mufpusen, r. a. nastrzepić; wyrzucie (dom); przyozdobie; wy-(sto). czyścić.

Aufquellen, v. n. napecznieć (cia-Aufraffen, r. a. zebrae, zgarnąc, porwac; fich -, v. r. porwać się,

wygryże się z biedy. Aufraumen, v. a. u-, poprzątać,

-tuąć; sprzątać, -tnąć. Mufrecht, a. prosty, a. prosto stojący, do góry zwrócony, p. - ad. prosto na nogach (stac); - erbalten, v. a zachować; utrzymac.

Aufrechthaltung, f. utrzymanie, n. calosé, f. Aufregen, v. a. wzruszyć; pod-,

wzburzyć. Aufreiben, r. a. trzeć, zetrzeć, o-

trzeć: stargać (silv); fic -, r. r. zniszczyć sie.

Anfreiben, v. a nawłóczyć, nawlec. Anfreigen, r. a. otworzyć gwaltem; rozdzierać, -edrzeć; bieMugen -, wytrzeszczyć oczy; - r. n. poiburzyć. pekać.

Aufreigen, v. a. rozdraznić, pod-

Mufrennen, v. n. uderzyc. Aufrichten, r. a. pod-, wznosić, -ieść; podźwignąć; pocieszyć;

zawrzeć; fic -, r. r. stawać, wyprostować się, f. t. d. Aufrichtig, n. szczory, a. - ad. -rze.

Aufrichtigfeit, f. szczerość, f. Aufriegeln, r. a. odryglować.

Aufriß, m. rys, m

Mufrisen, r. a. zadrasnać (sie). Aufroden, r. a. nawinge kadziel. Aufrollen, r. a. zaciągnąć; rozwijać, -nąć; nawijac, -inąć; zwiac. Aufruden, r. a. 1) dalej, wyżej

posunać; 2) wyrzucać, wytykać. Mufruf, m. zawolanie, wczwanie, n. odezwa, f.

Mufrufen, r. a. zawolać; wzywać. wezwać; wyrywać (uczniów). Aufrubr, m. bunt, rokosz, m. zaburzenie, n .- erregen, wzburzyć. Mufrubren, v. a. macie, za-, mieszać; wzruszyć; poruszyć; wzburzyć.

Aufrührer, m. buntownik, rokoszanin, wichrzyciel, m. Aufrubrerifd, a. buntowniczy, burzliwy, a. - machen, podbu-

rzyć. Aufrutteln, r. a. Szamotać: trzasać, trzaść (sie),

Auffaden, r. a. miech wziąć, lub włożyć komu na plecy.

Anffagen, r. a. 1) przepowiadać; 2) wypowiadać. Muffammeln, v. a. po-, wyzbierac.

Auffatteln, r. a. vsiodlac, okul-Muffab, m. 1) rozprawa, f. artykul, m, 2) garnitur, m, 3) osada, f. obrab, m. ozdoba, nakrywka, f.

naglowek, nasad, m. Auffabig, a. krnabrny, uporezywy; zawzięty; rozgniewany, zly (na kogo)

Auffanigfeit, f. krnabrnose, uporczywość, zlość, f. i. t. d.

Muficarfen, c. a. naostrzye. Auficharren, v. a. wygrzebać, wykopać.

Mufichauen, r. n. patrzeć w gore, spojrzeć do góry; uważać. Mufichanfeln, r.a. na kupe zga-

rnąć szuflą, zeskrzybnąć Muficaumen, v. n. szumować, zaszumieć. Auficheeren, r. a. osnować.

Auficheuchen, r. a. wypłoszyć. wystraszyć. Auficheuern, r. a. szorowac.

Auficichten, r. c. nakladać czego: układać w stosy.

Auffdieben, e. a. 1) wysuwać, -nać; odmykać, -emknać; otworzyć; 2) zawieszać, -sić, odkla-

dać, -lozvć. Autidiefien, v. n. wzrastać, wybujac, wystrzelić (w góre).

Aufidirren, v.a. ubierać w rzedy. SZOTY.

Auffchlag, m. wyloga (obszlega), f. Muffdlagen, v. a. rozbić, (namiot, bóty); rozwinać (parasol); ugiąć (sukni); zagiąć (rękawy); otworzyć (oczy, ksiązkę); rozłozyć (mape); - feine Bobnung an

einem Drte-, osiąść gdzie; podnosić, -ieść (cenę); - r. n. isć w gore.

Aufichlagetifc, m. stol skladany, Muffcbließen, r. a. otwierac, -orzyc; wynurzyć, wywnętrzyć (fein 3n-

Aufidligen, r. a. rozparać. . proć. Muffclus, m. blizsza wiadomość. f. ob-, wyjasnienie, n. - geben, finben, obiašnić komu co, zna-

lesé gdzie dokładniejsze wiadości o czem. Buffdmieren, r. a. nasmarować, [przypiąć. namazać.

Aufichnallen, e. a. 1) rozpiąc; 2) Aufidnapren, r. a. podchwytywać, -vcić; zarywać, -rwać

czego; r. n. odskoczyć. Aufichneiten, v.a. rozkrajac, -roie; krajać, nakrajać; - v. n. strzelac (bez prochu); naklamac (fanfaronować).

Luffdneiber, m. fanfaron, m.

Auffdneiberei, f. fanfaronada, f. Auffdnellen e. n. od-, podsko-

czyć. Auffdnitt, m. rozporek, m. rozerzniecie. ".

Aufichnuren, v.a. 1) odsznurować, rozpuścić sznurówkę; 2) przysznurować, sznurkiem przywią-

Auffdebern, r.a. układać w brogi. stogi, sterty.

Auffcorfen, v.a. wyczerpać, -nać. Aufichoffen, r. n. klosy puszczać, wyrastać, -rosć

Aufschößling, m. wyrostek; spiczak, m. Aufidrauben, r. a. odsrubowac;

przyśrubować. Aufidreden, v. a. prze-, wystraszyc, spłoszyc.

Aufidreiben, v. a. na-, zapisac. Aufidreien, v. n. zakrzyczeć, za-

wrzasnąć. Auffdrift, f. napis, tytul, (adres)m. Auffchub, m. odwłoka, zwłoka, f.

phne -, niebawem. Auffdurgen, v. a. podkasać. Muffduffeln. v. a. stol zastawić.

Auficutteln, r. a. zmieszac, sklocic, zmacic. (podsypywaé, Auficutten, r. a. na-, usypac; Auffdmammen, v. a. rozpeczniec; rozdymać, -dać.

Auffdmangen, v. a. ogon podwia-Anfidmaten, v. a. nabajać komu.

Aufichmellen, v. a. rozdymać; v. n. nabrzmieć; spuchnąć. fich Aufichmingen, v. r. wvgórować; wziecieć; wzbijać, wznosić się;

wskoczyć (na kon). Aufschwung, m. wyzszy kierunek. gorny lot, wzlot, m.

Muffeben, r. n. podniese oczy, spogladac, spojrzeć do góry. Auffeben, n. wrazenie, zadziwienie, n. halas, m. - maden, halasu narobić, uderzyć w oczy-Auffeber, m. dozorca, straznik, m.

-rin, f. dozorczyni, f. Anfiegen, r. a. włozyć, wsadzić; stawiać (kregle, nogi); fdriftlid -, napisać; fid -, v.r. wsiadać. Muffcin, r.n. niespać; wstać; być

na nogach. Aufficht, f. dozor, m. Mangel an -, m. niedozór, m. - fübren, dozorować nad czem, dogladać,

pilnować czego. Auffieben, v. n. zagotować się; warzyć sie az wre, kipieć; v. a.

odwarzyć. Auffiegeln, v. a. odpieczetować. Aufüben, v. n. przystawać; niesy-

piac (po nocach); przesiadywać, koczolować (noc); wsiadać; fid -, v. r. siedzeniem przecierać, -trzeć.

Aufipalten, v. a. rozlupywać, - pać, rozszczepiać, -ic, rozplątać; r, n. rozpadac, pękać się. Auffpannen, v. a. rozpinae; nacia-

gnąć, natężyć, wyprężyć. Auffparen, v.a. ochraniae; zacho-

wywać. Muffpeichern, v. a. skladać, zlożyć

na spichterz.

Auffpeifen, v. a. zjesć. Muffrerren, v. a. rozdziawiać, rozdzierać (gębę); wytrzeszczyć Muffpielen, v. a. zagrać. (oczy).

Auffriegen, v.a. wsadzić, zatknać na rozen, na dzide; wbić na pal; braé na oszczep, Auffpinnen, v. a. do-, wyprząść.

Auffprengen, v. a. wylamać, wysadzić.

Auffpringen, v. n. otworzye sie, pęknąć, puścić, porwać, zerwać sie; podskakiwać, -koczyć; popękać; popadać, -aść się.

Muffrroffen, r. n. wypuseczać, wyrastac.

Auffpulen, r. a. na cewke nawijać, zwijać.

Auffpunben, v. a. odszpuntować. Muffpuren, v. a. wytropić.

Aufftammen, v.a. wylamać; fic -, v. r. opierać, -rzeć sie.

Aufftampfen, e.a. tupnge nogami. Aufstant, m. powstanie, n

Aufstaveln, v. a. skladać, zlozyć (towary).

Muffteden, v. a. przekłóć, przebić. Auffteden, e. a. upiąć (czepek); podpiąć; zatknać (chorągiew); przypiąć; przybić; wbić.

Auffteben, v. n. wstawać, -stac; powstawać, -tać. [wno. Muffteifen, v.a. umgezkować szty-Auffleigen, v. n. wstępować: iść

do gory; podnosić się; buchać wy- (dym). Muffteigenb, a. wstępny (linia); wstępujący (węzei)

Mufftellen, r. a. postawiać, -ić; ustawic; zastawic (sidla); stawic. Aufftobern, v. a. roztrząsać, -snąć:

wy-, sploszyc.

Aufftopfeln, v. a. odkorkować. Mufftoren, v.a. sploszye; obudzie. Mufftogen, v. a. wysadzic, wybie; v. w. uderzyć; draźnić; nawinać sie; znaleść; odbijac sie.

Aufftreben, r. n. wspinać się. Aufftreichen, v. a. nacierac, -trzec. Mufftreifen, v. a. podginac; -giąć; zawijać, -inać. sac. Mufftreuen, v. a. posypać, potrzą-

Aufftülpen, r. a. zawijać, odwinać sztyipę. Muffturgen, v. s. na store postawic.

Aufftuben, v. a. naprawić. Mufftugen, e. a. wspierac, we-

sprzee na co; fic -, v. r. podpierać się. Muffuchen, v. a. poszukać, wynaj-

Muftafeln, r. a. zastawić stól. Auftafeln, v. a. zaciągnąć liny. Auftauchen, r. n. wynurzae, wyplywać; powstawać (wieści).

Aufthauen, v. a. roztajać, odmarzać, rozpuszczać; r. n. puszczać, odmarznąć, odtajeć, rozmarznać.

fic Mufthun, v. r. otworzyć się; rozstępywać.

Mufthurmen, v. a. napietrzyć; w kupe znosić; nakladać, nalozyć, Muftifchen, v. a. postawić na stol; poczestować: wyjezdzać czem.

Muftrag, m. sprawunek, m. złecenie, polecenie, oredzie, n. -age aufrichten, oredować komu co: im -ge, z polecenia; za ... (kogo). Muftragen, v. a. dawać (do stolu); zlecić, polecić komu co: dać (kolor); wyrazić sie.

Muftreiben, v. a. pędzić; podwyższac; napęczyć, nadymać; ściagnac (pieniędzy, ludzi); spedzać (ludzi); spłoszyć, wzruszyć. Auftrennen, v. a. rozproć; - v. n. pekać.

Muftreten, r. a. rozdeptae; - v. występować. Muftrinfen, e.a. wypić, wysuszyć.

Auftritt, m. występowanie, scena, m. zajscie, n. schodki, pl. stopien u powozu, m.

Yeu usypać (szaniec); narzucić, po-,

Aufmachen, v. n. budzić, ob- się; ocknać; przebudzie się (ezęsto). Aufmachfen, v.n. wzrastać, wzrość; podrastać, wychowywać się.

Aufmagen, r.a. znosić, przewazyć. Aufmallen, r. n. burzyć, wzburzyć sie; kipieć, wrzeć (krew).

Aufwallung, f. zapal,m. wzburze-

nie, n. Aufmant, m. naklad; wydatek. zbytek, m. übertriebener -, przepych; - machen, zbytkować.

Hufmarmen, v. a. przygrzewać; powtarzać (ciągle).

Mufmarten, v. a. (einem) sluzye, usługiwać; odwiedzić kogo, poklonie sie; einem mit etwas -, służyć czem, częstować, poda-

Mufmarter, m. poslugacz, m. -rin,

f. -czka, f. Mufmarts, ad. wgore, do gory.

Aufwartung, f. posluga, f. odwiedziny, pl. uklon, m jemanbem feine - machen, uszanowanie komu zlozyć.

Aufmafchen, v. a. u-, wymyć, wyplókać.

Aufmafdmaffer, n. pomyje, pl. Mufmeben, v. a. dokonezyé robie-

nia płótna, sukna i. t. d. zdjąć z warsztatu przędzę nawinieta. Aufmechfel, m. azyo, n. laza, f.

(naddatek, m.) Aufmechfeln, v. a. zmieniac. Aufmeden, v. a. budzić, ob-; po-

budzić (Biele); dobudzić się kogo; wskrzesać.

Mufmeben, v. a. wzwiewać, -wionąć; podwiewać, -ionać.

Aufmeichen, r. a. od-, roz-, zmiekczyć, rozmoczyć; v. n. odmięknąć, zmiekczeć

Aufmeifen, v.a. zwijać, zmotać. Aufmeifen, r. a. pokazywać, -zeć, wytykać (blędy).

Aufwenten, v. a. lozye; przykladac, -lozyé.

Aufwerfen, v. a. rzucie o ziemie;

Mufmaicherin, f. pomywaczka, f.

zadac (zapytanie); fich ju etwae -, wdzierać się na co; narzucac sie.

Aufwideln, v. a. zwijać, -ngć (na kłębek); nawijać, -nąć; rozwiac, -inac. burzac. Aufwiegeln, v. a. buntować, pod-

Aufwiegelung, f. bunt, m. Mufmiegen, v. a. stac za kogo, cot wynadgradzać, -odzić.

Aufmiegler, m. buntownik, m.

Aufwindeln, v. a. rozwinge pieluszki. Mufminben, v. a. zwijać; windo-Aufwifden, v. a. scierac, wy-, ze-

trzec. Aufwifdlappen, m. seierka, f. Aufwühlen, v. a. rozkopac; roz-

pyskać; poruszyć. hufmurf, m. nasyp, m. Aufgablen, v.a. wy-, naliczyć; od-

iiezyć (pewną ilość). Mufaanmen, v. a. okielznać. Mufgehren, v. a. strawić; zjadać,

zjeść; przehulać. Aufzeichnen, v. a. zapisywać, -sać;

zakonotować. Mufgeigen, v. Mufmeifen.

Aufziehbrude,f. most zwodzony,m. Aufgieben, r. a. zaciagac, -gnąć; odsuwać (zaslone); wychowywać; chować (zwierzęta, rośliny): naciagać, -gnać (zegar); nakręcić (zegarek); nawinąć na wal; spuscić (most): gelinbere Geiten -, spuscie na kwinte; jemanben -, kpie z kogo; v. n. zaciągac.

Aufzug, m. akt: ubior, stroj. m. pompa; osnowa, f. postaw, m. Mufameden, r. a. przycwiekować. Aufzwingen, r. a. narzueić komu eo; przymusić, zniewolić. Mugapfel, m. jabiko oka, m.

Muge, n. oko, n. slepie (zwierzat). pl. tor Aller -n, naoeznie; in bie -n fallent, wydatny, a. uderza-

Jący, p. Zeugelein, n. oczko. n. Meugeln, r. a. oczami rzucacs strzelać; oczkować mrugae, (drzewo).

Augen. a. oczny, a.

Mugenaranet, f. lekarstwo oczne. Migenaryt, m. okullsta, lekarz

chorób ocznych, m,

Augenblid, m. chwila, f. okamgnienie, n.

Augenblidlich, a. chwilowy, a. ad, w okamgnieniu.

Augenbluthe, f. bot. kurzyslad ezerwony, m,

Mugenbogen, m. tecza, obwodka okolo źrenicy, f. obłączek w oku, m.

Augenbraunen, f. pl. brwi, pl. Augenbutter, f. ropa w oczach; zaropka, f. oczu, n. Augenentzunbung, f. zapaienie Augenfell, n. bielmo. n. strzaika,

luszczka na oku, f. Augenfluß, m. cieczenie z dez. n.

v. Mugenrinnen. Mugenformig, a. naksztalt oka.

Mugengefdmur, n. wrzód w oku,m. Augenglas, n. szkielko, n.

Mugenhautchen, n. blona, powloczka oka, f.

Mugenboble, f. jama oczna, f. (oczodól, m.) Mugenfnoten, m. zwoj rzęsowy, m.

Mugenfrantbeit, f. choroba oczu,f. Angenlicht, n. wzrok, m.

Augenlied, m. powieka, f. Augenluft, f. rozkosz, f. Mugenmaan, n. okomiar, m.

Mugenmert, n. uwaga. f. Mugenmittel, n. lekarstwo na oczy, Mugenmuetel, m. muskul oczny, m. Augennere, m. nerw oczny, opty-

czny, m. Mugenpulver, n. proszek na oczy, m. drobne, nieczyteine pismo

nadweręzające wzrok, n. Mugenrinnen, n. cieczenie z ócz, n. Mugenichein, m. istota, f. widok, m.

in - nebmen, oglądać, obejrzeć-Mugenfcheinlich, a. naoczny, oozywisty, widoczny, a.

Augenfdeinlichfeit, f. oczywistose, widoczność, f. Mugenfdirm, m. daszek, m.

Augenfrrache, f. rozmowa oczyma, Mugeuftern, m. renica, f.

Mugentriefen, n. oparzystosé, kaprawość oczu, f.

Mugentroft, m. bot. swietlik lekarski, m. swieczki, pl. Mugentroftgras, n. bot. gwiazdo-

wnica lesna, f. Augenwaffer, n. woda na oczy, f., Augenweb, n. bol oczu, m.

Augenweite, f. rozkosz, f. bas ift eine mabre - für ihn, nie mogt napaść wzroku, się napatrzec. Mugenmeite, f. odległoso na rzut oka, f.

Mugenwimper, f. rzesy, pl. f. Augenwinf, r. ingnienie, mrugnienie oka, n

Mugenwinfel, pl. katy oczne, pl. Mugenmurg, f. bot. olesnik pietruszeczka.

Mugenwurgel, f. bot. 1) brodawnik mléczowy; 2) kozlek pospolity,

Mugenjabn, m. kiel, zab podoczny, Mugenzeuge, m. świadek naoczny, Muquit, m. slerpien, m. Mubirico, m. zwyczajny jelen, m.

Murifel, f. bot. pierwiosnka, bukwica, f. lyszczak, m. Murin, m. bot. konitrud lekarski. Mus, prp. z. - ad. basta, konieo

koncom, juz po wszystkiem. Musabern, v. a. wyzyłować. Ansarbeiten, r. a. wypracować;

wyrabiać, -obić. Musarten, v. n. od-, wyrodzić sie. Ausathmen, v. a. wyziewać, -ic--iec. Musbaden, v. a. do-, wypiekac, Musbaben, r.n. wykapadsie; etmas

muffen, r. a. cierpice za kogo: (Sprudwort: obwiesić szewca za kowala). Musbau, m. wybudowanie, n.

Musbauen, r. a. wybudować, ukonczyć budowe. Musbebingen, r. a. obwarowac, wy-

mówie, zastrzegać, -edz sobie Ausbebingung, f. warunek, m. Ausbeichten, r a. wyspowiadac

się, wyznawać, wykrywać. Musbeißen, r. a. wygryzac, -yic. wykąsać; jich -, r r. wygryżo sie; wyłamać sobie zeby, Ausbeffern, r. a. naprawiac, -ić:

sporządzić; wyporządzić.

Ausbefferung, f. naprawa, f. v. Ausbeffern. Musbeten, v. a. skonezye modlitwe. Musbente, f. zdobycz, f. zvsk, m. v.

Musbenten.

Musbeuteln, r. s. wydusić pieniądze komu; fich -, v. r. powydawać (pieniądze); wytrząsać woreczek.

Ausbeuten, v. a. wydobywać, -yć: wyszukać; wypróżnić.

Ausbiegen v. a. wyginac; - v. n. wyminac.

Musbieten, r. a. ofiarować, wystawie na przedaż: einen -. podbijać, podkupować.

Musbilben, v. a. rozwijac; u-, wyksztalcić, wypolerować, wydo-skonalić; fic. -, r. r. wyksz., wyp. się; rozwinać się.

Musbilbung, f. v. Musbilben.

Musbitten, v. a. zapraszać, spraszać; fid -, zamawiać sobic. Ausblafen, v. a. zgasic. zadmuchnac; einem bas Lebenslicht -.

sprzątnąć kogo. Ausbleiben, v. n. nieprzybywac; niestawać, spóżniać się, bawić gdzieś. Musbleiben.

Ausbleiben, n. niebytnose, f. v. Ausbluben, v. n. okwitnąć. Muebluten, r. n. fic -, r. r. przestać ciec (krew).

Ausbobren, r.a. wywiercic, przeswidrowac.

Musborgen, v. a. wypozyczać. Musbraten, v. a. upiec.

Ausbrauchen, v. a. wyzyć. Ausbraufen, v. n. ustać (wiatr);

wydasać się.

Musbrechen, v. a. wybijac, wyłaniywac; zwracac, wyrzygac; - r. n. buchnac, zapaliesie; in Thranen -, rozpłakać się, zalać się tzami. Ausbreiten, v. a. rozpościerac, -strzeć, rozciągać, rozszerzać, rozkrzewiać; fic -, v. r. rozpościerać, i. t. d. rozprzestrzeniac sie: rozrastac Ausbreitenb. a. fich weithin -, roz-

lozysty, a.

Musbreitung, f. v. Ausbreiten.

Xus Musbrennen, v. a. wypalic; - v. s dogorywać, -rzeć, wypalić się. Musbringen, v. a. wystarac sie o rozkaz; wznosić, spełniać (zdrowie).

Musbruch, m. wybuch, m. maślacz (wina wegierskiego), m. Musbruben, v. a. wyparzyc Musbruten, v. a. wylegnąć, -ladz.

Musbugeln, v a, wyprasować Ausburften, v. a. wychędozyć (su-

Ausbußen, v. a. wypokutować. Musbunt, m. hultaj, nicpon, frant, Muscuriren, v. a. wyleczyć.

Musbampfen, v. n. wyparowac. Austauer, f. wytrwalosc. f. Ausbauern, v. n. wytrwac. Musbauernb, a. wytrwały, a.

Musbebnbar, a. ciagly, rozciagly, rozprezliwy, a. Ausbebnbarfeit, f. rozeinglosc, roz-

preżliwość, f. Mustebnen, v. a. rozciągać, rozprezac (powietrze); fich -, v. r. - sie.

Austehnung, f. obszernose, f. (große) rozleglość, f. Mustenfen, v. a. wy-, zmyslać. Musbeuten, r. a. tlomaczyć, wy-. Ausbienen, v. n. wysługiwac, -u

zvc. Ausbingen, v. a. warowac, wymówic sobie. Ausbonnern, v. n. ustać (grzmot).

Musborren, v.n. wysychać,-schnać Musborren, r. a. wysuszać, -yć. Ausbrechieln, v.a. wytoczyć. Musbreiden, v. a. wymlacać, -locić. Austrud, m. wyraz, m. wysłowie-

nie, wyrażenie, n. przycisk, m. dobitnosc. f.

Musbruden, r.a. wytlaczac, loczyć. Ausbruden, v. a. wyciskac, -snąc; wyrazie; fid -, r. n. tłómaczyc sie, wyrazić się; (munolid) wygadać się; (fdriftlid) wypisac Ausbrudlich, a. wyrażny. Musbruderoll, a. wybitny, dobitny wyrazisty, a. bas Musbrudevolle, n, wy-, dobitnosć, wyrazistość, f Ausbrudemeife, f. sposob wyrazenia się, m.

Musbruid, m. wvnilot, m.

Ausbuften, v. n. wywletrzec, ulatywac, -leciec. Ausbulben, v. a. wycierpieć, wy-

trzymać. Ausbunften, v. n. wyparować, pocić sie.

Ausbunflung, f. wyziew, wapor. m. Auseinander, ad. roz, part. od sie-

bie. Auseinanberbiegen, r. a rozginac, Museinanberblafen, r. e. rozdinu-

chać, -chnać, Auseinanberbreiten, v. a. rozkladac, -lożyć.

Anseinanderbringen, r. a. rozerwac. Museinanberfallen, v. n. rozpadać, -pasc sie. [-lesc.

Museinanberfegen, v. a. rozmiatac. Museinanbergeben, r. n. rozehodzić, -zejść się; rozwierać, -zewrzeć sie.

Auseinanberfammen, v. a. rozczesywac, -sac Museinanderfriechen, v. n. rozlazić, -leżć się. f-lozyc. Auseinanderlegen, r. a. rozkladac,

Museinanbermaden, v.a. rozwinąć, otworzye; (mit ber Sarte) roz-Museinanbernehmen, r. a. rozebrac;

rozkleić, rozdlubać, Auseinanterruden, v.a. rozsuwać;

P. M. FOZS. Sie. Museinandericharren, v. a. rozgarniac, -nac; rozgrzebywac, -bac. Auseinanderichneiren, r. a. rozrzynaé, -zerznąć; rozkrajać, -roić. Auseinanberfdrauben, r. a. rozsrubować. [plywac sie. Auseinanberfdwimmen, r. n. roz-Auseinanberfegen, r. a. objasniac

co, rozprawiać o czem, wyluszczać co; separować, odosobnic; fich -, r. r. separować się. Museinanberfegung, f. separacya, f. odosobnienic; rozlączenie współnietwa, n.

Auseinanberfpreigen, r. a. rozkra-Auseinanberftieben, r. n. rozlatywać, -leciec się; pierzehnąć. Museinanberftreichen, r. a. rozga-

miac. Auseinanbertreiben, m. a. rorpe-

dzać; rozpychać, -zepchnać.

Auseinanbertreten. v. n. rozstepować sie.

Auseinantermerfen, r. a. rozrzucac, rozwalac Museinandermideln, r. a. rozwijac,

-inac; rozwiklac. -gnac. Museinanbergieben, r. a. tozciągać, Musertobren, a. wybrany, polubiony, P.

Muserlefen, a. dobrany, p. Muscrichen, r. a. do-, wybierac, -brac; przeznaczyć

Ausermablen, r. a. do-, wybierae. Ausermablte, pl. wybrani, pl. Museffen, r. a. wyjadać, -jeść.

Musfabeln, r. a. wydziergać, wywłóczyć nitki. Musfahren, e. n. wyjezdzac, -ie-

chać; wywozić, -ieźć; wysypywac sie; ein ausgefabrenes Boch auf einem Bege, wyboj, m. Musfahrt, f. wyjazd, m.

Musfall, m. wycieczka, f. niedobor. m. einen - machen, wypadac, -aść,

Musfallen, v n. wypadać, -paść: (Saare) wylazie, Musfangen, r. a. wylowic. Musfaulen, r. n. wygnic.

Musfecten, v. a. rozstrzygnąć, przeprzeć co bronią; wywalczyć, dokazać swego; wyprawować

Musfegen, r. a. wymiatac, -iesc. Musfeilen, v. a. wypilować, wygladzic. prawic. Musfertigen, v. a. wygotować; wy-Mushigen, r.a. einen -, wyburczec, zburczeć, wylajać.

Ausfindig machen, r. a. obmyslac. -ić; znaleźć, wyszukać. Musfifden, r. a. wylowie. Musfiechten, v. a. rozplatac, -lese.

Uneffeifden, v. a. mieso wyskrobać, wyczyścić skóre z miesa. Ausfliden, r. a. po-, wylatac. Musfliegen, v. n. wylatywac, -le-

Musfliegen, v. w. wvciekac. -jec: wypływać, -ynąć. Musflucht, f. wybieg, wykret, m. Musfing, m. wylot, m. wycieczka, f

cieć; ulecieć.

Musfins, m. wyplyw, m. Ausferbern, r. a. wyzywać, -zwać.

Ausförtern, v. a. wydobywać, -yć-Ausforterung, f. wyzwanie, n. Ausforiden, v. a. wybadywać, -dać, zbadać, wyszperać.

Musfragen, v. a. wypytywać kogo. Musfreffen, v. a. wyżerać, źreć; wyjadać, -jeść.

Ausfrieren, v. n. wymarznąć.

Ausfuhr, f. wywós, m. Ausführbar, a. latwy, podobny do

wykonania, uskutecznienia, a. Musführen, v. a. wywozić, -ieźc; wyprowadzić; wykonywac, nac; uskutecznić; ulatwić; rozszérzać, -yć.

Musführlich, a. széroki, obszérny, szczególowy, a. — ad. széroko, obszernie; w obszérności, szcze-

gólowo. Ausfúbrliaftit, f. obszérnosó, szczególowosó, f. rozwodzenie się, n. Włusfúbrung, f. wykonanie, m. v. Tusfúbrungsweg, m. pl. drogl wychodowe, pl. f.

Musfubrzoll, m. clo wychodowe, n. Musfullen, v. s. zapelniać, -lć; napelnić.

Musfüttern, v. a. wypasać, -paść; podszyć, wywatować.

Nusgate, f. wydanie, n. wydatek, rozchód, m. eine neue — eines Buches reranstalten, przedrukować ksiażke.

Musgaben, a. wydatkowy (księga), rozchodowy (dziennik), a.

Ausgabren, r. n. wyrabiac, -obió (piwo): uspokolć się.

Ausgang, m. wychód, m. wyjście, n. koniec, m. [n. Ausgangszell, m. clo wychodowe,

Musgaten, v. a. wypielac, -plec. Musgeartet, a. od-, wyrodny, a. ein -er, m. od-, wyrodek, m.

Musgeben, e. a. wydawać, -dać; rozdawać; zadawać (karte); etnen, etwas für . —, udawać, kogo, co; głosió kogo, eo czón; fich für etwas —, udawać kogo, uchodzió za kogo, co: — e. n. wy-

dawac. Ausgeber, m. wydawca, szafarz, m.

Ausgeberin, f. klucznica. szafarka, f. [wszechniony, p. Ausgebreitet, s. rozległy, s. rozpo-Ausgeburt, f. płód, potwór, m.

Ausgebachte, n. wyniysł, m. Ausgebiente, m. wysłużony, m. Ausgegerbi, a. wyprawny, a. Ausgeben, v.n. wychodzić, wyjść; wylazić (włosy); puszczać (ko-

Musacher, e. n. wychodzić, wyjść; wylazić (włosy); puszczać (kolór); gasnąć (świeca); przebrać się (pieniądze); auf etwad-, zamierząć, -yć co; (ter –, nio niedostać, nieokroić się komu; frei –, zostać uwolnionym.

Musgelaffen, a. swawolny, a. ein er, m. swawolnik, m. — fein, r. n. swawolić, rozigrać, rozbrykać sie.

Ausgelaffenbeit, f. swawola, f. Ausgelegte Arbeit, f. robota wy-

kladana, f. Ausgemacht, a. skonczony, p.

Ansgenommen, ad. wyjąwszy; oprócz, prp. Igarbowac. Ausgerben, v. a. wytrzepac; wy-Ausgewachfen, a. ciasny, a.

Musgemanberte, m. wychodzea, m. Musgejadt, a. ząbkowaty, a.

Ausgezehrt, a. zankowaty, a. Musgezehrt, a. wytrawny, (wino) a. wychudły, a. [nały, a. Ausgezeichnet, a. wyborny, dosko-

Musgiebig, a. spory, a. Musgieben, v. a. wylé wać, -lac. Musglatten, v. a. wygladzić.

Ausgleiden, v. a. wyrównywac, -nac; zrównac; godzić, pogodzić, załatwić, Rusgleidung, f. zgoda, f. v. Aus-Rusgleiten, v. n. posiiznąć się.

Ausgrimmen, v. n. wytleć, -lić sie. Ausgraben, v. a. wygrzebywać. wykopywać, wydobywać; wieter

 odkopywać.
 Musgraten, v. a. ości wybierać, z ości wyczyścić.

Ausgrübeln, r. g. wygmerać, -ślęczeć, -szperać.

Ausgaß, m' wyléw, m. Ausgaden, r. a. wykluć; wydzió-

bać; wyciąć. Aushafen, v. a. zdjąć z haku.

Aushalten, r. a. wytrzymywać, -mać; znieść; - r. n. wytrwać, przetrwać, wycierpieć; (an einem

Orte) dosiedzieć: langer ale ein anderer -, przetrzymywać; einer, ber viel - tann, wytrzymały.

Mushammern, v.a. wybic młotkiem co z czego.

Ausbanbigen, v. a. wreezve (komu [be wybity, m. co), oddac.

Aushängebogen, m. arkusz na pro-Ausbangen, v. n. być wywieszonem; wisiec.

Mushangen, v.a., wywieszac, -sic; wystawiać. -ić.

Quebangefdilb, n. szyld, m. wywieszka, f. znak, m. Ausbarren, v. n. dostać (dostoje);

dotrwać; dotrzymać; wystać, Musharrung, f. wytrwanie, n. wy-

trwalość, f. Musbauch, m. wyziew, oddech, m.

Musbauchen, v. a. wyziewać, -onąć; oddychać, -etchnąć. Mushauen, r. a. wycinać, -iać;

wyciekać, -icc; wyciosywać. -sać: wykuwać, -uć; wyrebywac -rabac. Ausheben, v. a. wysadzie, wydo-

bywać; wydzwignąć; wyjmować: wystawiać; brać w rekruty.

Ausbebung, f. wybor, m. branka, f. zaciąg, m. Ausbechein, v. a. wyczesać (len).

Musheden, v. a. wylegac, -ladz; wyśleczeć, wymyślić.

Ausbeilen, v. a. wyleczyć, wygolć. Ausbeitern, v. a. wypogodzie; fich -, v. r. - sie.

Aushelfen, v a. dopomagae, modz: ratować; wygadzać, -odzić komu czem; fid) - v. r. nadsta-

wić się czem. Musboblen, v a. wydrazac; -zyc. Aushoblung, f. wydrazenie, n.

Mushohnen, v. a. wyszydzie; urągać, najgrawać z czego.

Aushöhnung, f. v. Aushöhnen. Buebolen, v. n. odsadzić sie, od-,

zamachnąć; zaczynać. Ausholen, m. zamach, m. odmach, (siekiera) m.

Ausholzen, r. a. wyciąć las.

Mushorden, v. a. pod-, wysluchiwać, -chać; wyszpiegować. Musboren, v. a. wysluchac.

Ausbulfen, v. a. wyluszczac, -yc: objerać.

Musbungern, v. a. glodzić, wyg-; morzyć, wym-.

Musbuften, v. a. odkaszliwać, wy--sać, kaszlać. Mustammen, v. a. wyczesywac.

Musfampfen, v. a. wywalczyć. Mustaufen, e. a. wykupywać, -pić; wyprzedawać sie.

Musfehlen, v. a. wyzlobkować. Ausfehlung, f. wyżlobkowanie, n. Mustehren, v. a. u-, wy-, zamiatać,

-ieść. Ausfebricht, n. smiecie, omicciny, Musfeimen, v. n. kielki puszczać. Ansfeltern, v. a. wyeiskac, -snąc,

wytłaczać. Musterben, v. a. wykarbować, ponacinac. [wyjądrzyć. Ausfernen, v. a. jadra wybierac.

Ansflaftern, v. a. układać w sąznie, na sąznie wymierzyć.

Mustlagen, v. n. przestać zalić, martwić, skarzyć sie; - v.a. dostae, dochodzie czego drogą sądowa. Dasnic. Austlaren, v. a. wykiarowac, wy-Mueflatiden, v. a. wyplesc, rozga-

dac, wybajać. Austlauben, v.a. wylupywać, -pać; wyszukiwać, wybiérać; wyginerac, wyszperac.

Mustleben, v. a. wylepiać, -pić. Austleiten, v.a. rozbierac, -ebrac; fic -, v. r. rozb-, odstroić się. hustleiftern, v.a. wykleic.

Musflorfen, v. a. wyklepać, wytrzepać, wytrząsac. Austlügeln, v. a. wymedrkować. Mustneten, v. a. wygniatać, -jesć.

Austomen, v. a. wygotować, wywarzyć. Mustommen, v.n. starczyć, wystar-

czyć komu; mit einem -, trafić do konca z klm. Ansfommen, n. wyżywienie, n.

fein - haben, wyzywić sie, wystac.

Mustornen, v. a. wybierać, -brać jądra, pestki.

Ausframen, v. a. roztaszować, wykladać, -lozvć; popisywać się z czem, rozwodzić się nad czem. Ausfragen, v. a. wydrapac, wy-

skrobac. Ausfreifchen, v. a. wyskwarzyć. Ausfrieden, v. n. wylazie, -leze. Musfühlen, v. n. ostygnąć; - laffen, v. a. ostudzić Musfultator, m. aplikant, m. Musfultiren, v. a. aplikować.

Mustunbichaften, v. a. wyszpiegowac, wywiadywać się. Austunbicafter, m. szpieg, m.

Musfunft, f. wiadomość, f. sposob. m. Musladen, v.a. wyśmiewać, -miać;

einen tuchtig -, nasmiad sie z kogo; - v. n. przestać śmiać

Muslaben, v. a. wyladować; skladać, zlozyć,

Muslabung, f. v. Muslaben. Mustage, f. naklad, wydatek, m. Musland, M. zagranica, f.

Muslanter, m. cudzoziemlec, m. Muslanbifd, a. zagraniczny, cu-dzoziemski, a. -cs Befen, Gitte

ze, cudzoziemszczyzna, f. Auslangen, v. n. dose mieć, wystarczyć; v. Austommen.

Mustaffen, v.a. wypuszczać, -scić; opuszczać, -ścić; spuszczać, -ścić; wywierać (złość na kogo); okazać (radość); feinen Unwillen gegen einen -, szarzać się na kogo; feine Buth an einem -, pastwic sie nad kim; fich über emas -, rozprawiać o czem; meitlaufig, rozwodzić sie nad

ezem. Auslaffung, f. wyrzutnia (głoski), f. v. Mustaffen.

Muslaffungszeichen, n. apostrof, m. Muslauf, m. wybieg, wyplyw, m. Muslaufen, v. n. wybiegać, -edz; wyciekać, -ec; wypływać, -ynąc; tropfenmeife -, wykapac.

Musiaugen, v. a. wylugować. Auslauten, v.a. wydzwonie; dzwo-

nić komu. Ausleben, v. n. przestać zyć.

Musleden, v. a. wylizywać, -zać.

Zueleeren, v.a. wychylac, -ic; wy-

próżniać, -ić; wyprzątać, -tnąć; wysuszać, -yć.

Musleerung, f. v. Musleeren.

Auslegen, v. a. rozkladać, -lozvé: roztaszować (towary); mit Brettern -, cembrować; wykladać, -łożyć; tłómaczyć; zakładać, zalozyć (pieniadze za kogo); fich -, v. r. skladać się. Musleger, m. tomacz, wykładacz, Muslegung, f. wykład, m.

Musleiten, v. n. wycierpiec. Musleihen, v. a. roz-, wypożyczać

Husleimen, v. a. wykleic. Austernen, v. a. do-, wyuczyć się;

wyterninować. Mustefen, v. a. przeczytać; do-, wybierać.

Muslichten, v. a. przerzedzić (las). Musliefern. v.a. wydawac, -dac. Muslieferung, f. wydanie, n.

Musliegen, v. n. wyleżeć; doleżeć * Musioden, v. a. wywabić, wylu-

Ausloofen, v.a. wylosować, na loteryą puścić. Musloofung, f. v.Musloofen.

Muslojden, v.a. wy-, zagasić; zalewać (woda ogien); wymazać-Muslofdung, f. v. Muslofden.

Musiofen, v. a. wykupić; odkupić; uwolnić.

Austofung, f. v. Austofen. Musluften, v.a. prze-, wywietrzyc. Ausmachen, v. a. sprawie, dokonczyć; wywabiać, -ić (plame); mit einem etwas -, rozprawiac się z kim: einen -, wybesztac, wykpac, zburczyć; - v. n. stanowie; wynosie; nichts -, nie-

zawadzać, nieszkodzić. Musmablen, v. a. wymieć; - r. n. domléwać sie. ſstawiaċ. Ausmalen, v. a. wymalowac, wy-Ausmangeln, r. a. wymaglowac; zwalkować. Iscie, n. Musmaria, m. wyruszenie, wyj-

Ausmarichiren, v. n. wymaszerować, wyruszyć, wyjść. Musmaften, v.a. wypaść, wytuczyć.

Ausmauern, v. a. wymurować. Ansmeißeln, v. a. dlotem wycinad. Auspumpen, v. a. wypompować.

Ausrugen, r. c. wyczyścić; ustro-

Muspreffung, v. Auspreffen. Ausprugeln, r. a. wybic.

sić, wymusić.

Yus Ausmergein, v. n. wycienczeć, wychudnąć, wyniszczeć. Ausmergen, v. a. wymazac. Ausmeffen, v. a. od-, roz-, wymie-Ausmeffer, w. miernik, mierniczy, Ausmeffung, f. roz-, wymiar, m. Musmiethen, r. a. wynająć; wysadzić kogo z mieszkania. Ausmiften, v. a. gnoj wywozić, -ieżć. Musmitteln, v. a. wynajdywać, -należć; wykryć. Ausmontiren, v. a. ubierac; umunderować. Musmungen, v. a. wybić. Zuenagen, r. a. wygryzać, -vić. Ausnaben, v. a. wyszywać, -yć. Ausnahme, f. wyjątek, m. Ausnehmen, r.a. wyjmować, -jąć; wybierac, -brac; wydobyć; wylaczac; podbierac (miod). Ausnehment, ad. bardzo: - gut. wybornie, przednie, wyśmienicie, ad. Auspaden, v a. roz-, wypakować. Auspariren, v. a. odbijac. Auspauden, v. a. wybębnic. Muspeitiden, r. s. sniagac, os-; wychlostac. Muspfanten, r. o. fantować, zabrać przez eksekucyą. Auspfeifen, r. a. wygwizdać, wyświstać. Auspfiaftern, v. a. u-, wybrukować. Muspiden, r. a. smola wymazac, wysmarować, wytrzeć. Ausplappern, Ausplaubern, r. a. rozgadywać, -dać; wybajać, Ausplatten, r. a. wyprasować. Ausplagen, v. n. parsknac (ze śmiechu). Musplunbern, v. a. zrabować, zlu-Ausplunderung, f. zrabowanie, n. rabunek, m.

Auspochen, v. a. wytupać.

slac.

snac.

Auspolftern, v. a. wyscielac, wy-

Ausvofaunen, v. a. roztrąbić; roz-

Auspragen, r. a. wyrazić; wyci-

Auspredigen, r. a. skonczyć kaza-

Ausprageln, v. a. wyskwarzyć.

nie, przestać rozprawiać.

glaszac.

ic; einen -, wykpac kogo. Auspuger, v. Muspusen. Ausquetichen, r. a. wygniesc, wycisnać. Aufrabiren, v. a. wyskrobać. Musrafen, r. n. wyszaleć Musrauchen, v. a. wypalic; - v. s przestać się dynnić. Musrauchern, r. s. wykadzać, -ić. Musraufen, v. a. wyrwać, wyskubać. proznić. Ausraumen, r.a. wyprzątnąć; wy-Musraumer, m. 1) wyprzątacz, m. 2) skrobaczka, f. Aufraumung, f. v. Aufraumen. Musraupen, v. s. obierać wasionki. Ausrauspern, o. a. et n. wychrachac, wykrztusic. Ausrechnen, v. a. wyrachowar wyliczyć. Ausrechnung, f. wyrachowanie, n. Musreden, v. a. wyciągać, -gnąć. Musrebe, f. wybieg, m. wymowka.f. Musreben, r. a. doinowie; einem etwas - fucen, perswadowae komu; einem etwas -, wyperswadować komu; fid -, r. r. wymowić sie. Ausregnen, r. n. przestać padać. Ausreiben, r. a. wycierac, -trzec. Ausreiden, r. a. starczyć, wyst-; dosięgać, -gnąć... Auercigen, r. a. wyrwac, wyszarpac; wydrzec; - r. n. pierzchnac. drapnąc, zbiedz, zmykac, zemknąć Musreiger, m. zbieg, m. Ausreiten, r. n. wyjezdzac; przejechać się konno. Ansreiter, m. straznik konny, m. Musrenfen, r. a. wy-, zwichnąc. Ausrentung, f. wywichnienie. zwichnienie, n. Ausreuten, v. a. wyplec, wyplenic. wyrwać. Muerichten r. a. sprawic; dokazac; wskórać.

Ansringen, v.a. wywalczyć, skoń-CZYC.

Musrinnen, v. n. wyciekać, -iec. Ausrippen, v. c. wyżylować (zie-

Musritt, m. wyjazd, m. przejazdzka konna, f.

Musroben, v. a. karezować, wyk-. Musrotten, v. a. zagladzic; wykorzeniac, -ic; wyplenic, wytępic, rotten. wytracić.

Ansrottung, f. zaglada, f. v. Mus. Aufruden, v.n. występować, -stąpić; wyruszac, -yc; wyciągac,

-gnac. Ausruf, m. wykrzyk, m.

Musrufen, v. s. Wolac, zawolac; (effentlich) obwolywac, -lac; wywołac; wykrzykiwac, -yknąc; okrzykiwać, -knać (n. p. królem); - laffen, dac na wolanie.

Ausrufer, m. wożny, m. miejski,

m. v. Musrufen. Musrufungszeichen, n. znak wykrzyknienia, wykrzyknik, m. Ausruhen, v. n. wypoczywać, -cząc; fic -, v. r. wywczasować się.

Musruhen, n. wypoczynek, wywczas, m. v. Mueruben. Ausrupfen, v. a. wyskubać.

Ausruften, v. a. uzbroic, opatrzyc. Augruftung, f. rozbrojenie, n Musfaat, f. wysiew, m.

Ausfaden, v.a. wyjmować z worku. Musfaen, v. a. wysiewać, -siać;

nasiac; rozsiac. Musiage, f. opowiedzenie, n. slowa, pl. zeznanie, świadectwo, n. Musfagen, v.a. powiadać, -iedzieć; wypowiedzieć; oświadczyć; ze-

znawać, -nac. Ausjagen, v. a. wypilować. Ausfas, m. trad, m. wystawka, f.

Ausfabig, a. tradowaty, a. - merben, otredowacieć. Ausjaufen, v. a. wypić, wyżlopać,

wytrąbić. Musfaugen, v. a. wyssysae, wyswka, f. sac, wycienczyć.

Ausfauger, m. wyssysaez, m. pija-Musichaben, v. a. wyskrobywac,

-bac.

Mus Musicalen, v. a. wylupywać, -pać. Ausichanben, r. a. wylnjać.

Ausschanf, m. wyszynk, m. [-bac. Ausscharren, v. a. wygrzebywac, Musichattiren, v. a. wycieniować. Ausichaufeln, v. a. zgarnąć, sprzą-

tnąć szuflą. Musichaumen, v. n. wyszumieć. Musicheiben, v. n. występowac,

-apic. Musichelten, v. a. kpać, wyk-; wyburczyć; wylajać; gromić, zg-.

Ausichenten, v. a. szynkować. Musicheuern, v. a. wyszorować. Ausjdiden, v. a. roz-, wysylać,

-slać, wyprawić; porozsylać. Musichieben, v.a. wysuwać, -unać. Musichicgen, v. a. wystrzelie; wybujac; pączki wypuścić. Musichiffen, v. a. wysadzić; wyno-

sić, -niesé z okrętu; wywozić, -ieżć morzem-

Ausschiffung, f v. Ausschiffen. Ausschimpfen, v. a. wyszkalować. Ausschirren, v. a. szory zdejmowac, zdjąć.

Musichlachten, v. a. wyprawie (bydia).

Ausschlafen, v.n. wysypiać, -spac; ben Raufd -, wyszumiec. Queichlag m. wyrzut, m. wysypka,

osutka, krosta, f .- auf bem Ropfe fleiner Rinber, ognipioro, n. fcmu. renben - befommen, owrzodzieć; mit - behaftet, okrostowialy; ben - geben, przewazyć, rozstrzygnac.

Queidlagen, v. a. wytluc, wybić, wytrącie; wybijać (suknem); odrzucić; odmówić; - v. n. wysypywać, -pać; wypuszczaó; wierzgać, kopnąć; skonczyć się;

wyjść koniu. Musichlagen bes Froftes, n. zamroz, Quefclammen, v.a, wyszlamować. Musichleifen, v. a. wyszlifowac; wytoczyć, wyostrzyć.

Ausschließen, v. a. wyłączać, -yć; wykluczyć; odstrychnąć; uchylac (od tronu).

Musfchließlich, a. wylączny, a.

97 Ausfolurfen, v. a. wychlystac, Ausschluß, m. wylączenie, n. mit -, wyłączając, wyłączywszy. Ausschmalen, r.a. wyburczec, wy-Ausschmeißen, v. Muswerfen. [lajac. Ausschmelgen, v. a. topic, stopic; roztopić; rozpuście. Ausfchmieben, v. a. wykować. - kuć. Musichmieren , Musichmieren, v. a. smarować, wysm-, wymazywać, -zać. Ausschmuden, v. a. przy-, u-, wystrajac, -roic, przyozdobic. Ausschnaffen, v. a. odpiąc; rozpiąc sprzaczke. Ausfchnarchen, v. n. wychrapać. Ausschnauben, v. n. wyparskać, -knac; fic -, v. r. wysapac sie. Ausschnäugen, v.a. nos u-, wytrzec. Musichneiben, v. a. wycinac, -iąć; wyrzynac, -rznąc, wystrzygac, -ydz; wykrajać, roić; przedawać na lokcie. Musichneiteln, v. a. obcinac. Ausschnitt, m. wycinek, wykrawek, wykrój, m. (in ber Mathem.) sieczna, f. klin, m. v. Musichneiben. Ausschnitthandler, m. przedający lokciowizne, m. Musichnitthanblung, f. handel lokciowizną, m. Ausschnittling, m. wyporek, m. Musfdnittmaare, f. lokciowizna, f. Ausschnigen, v. a. wystrugac. Musichnuren, v. a. od-, rozsznuro-Ausschöpfen, v.a. wyczerpać, -pnąć. Ausschrauben, v. a. roz-, wysrubowad Musichreiben, v. a. prze-, wypisywać, -sać; rozpisywać; zwolać (zgromadzenie) Ausschreiben, n. okolnik, m. Ausschreiber, m. v. Ausschreiben. Ausschreibung, f. v. Musschreiben. Musichreien, v.a. obwolywac, -lac; okrzykiwać, -yknąć. Ausfdreier, v. Ausrufer. Ausschroten, v Schroten. Musichus, m. 1) brak, m. wybierki, pl.

2) wydział, m. komisya, f.

-asnac.

Ausichutten, v. a. wysypać; wylać, wynurzyć; fein Innerftes -, wywnętrzyć się. Ausschütteln v. a wytrząsac,

Ausichwaren, v. n. wyciec. Musichwarmen, v. n. wybujać, wyroie sie. Ausichwagen, v. a. wybajać. Ansidweifen, v. a. 1) wypłókać; 2) oblączysto, okrągło co wyrzynać, wykrajać; r. n. rozbujać się; wybujać; wybryknąć; zboczyć; rozhulac sie, bisurmanic sie; oddawać się rozpuście. Muefdweifent, a. roz-, wybujały, rozpustny, a. Ausschweifung, f. rozpusta, f. wybryk, m. wybujałość (wyobrazni), f. Ausichwelgen, v. a. zdeboszowac. Musichmemmen, n. s. wypławić. Musichmenten, v. a. wypłokac. Musfdmigen, v. a. wypocić; - v. n. sączyć, wypotnieć. Musfeben, v. a. bie Mugen fich wypatrywać sobie oczy; - v. n. wyglądać; nach etwas -. zakrawac na co. lpozor, m. Musfeben, n. wejrzenie, n. widok; Aufen, ad. zewnątrz; von-, zwierzchu, powierzchownie. Mußentinie, f. linia zewnętrzna, f. Mußenfeite, f. powierzchownosc, zewnętrzność, f. Mußenweit, f. nadziemskość, f. Augenwert, n. okopy, zewnętrzne fortyfikacye, pl. Mußer, prp. oprocz, procz, okrom; za, poza; - bem, procz tego; bag, menn, wo, ba, chyba, byle, (gdzie, tam); er ift - fic por Breube, uniesiony radością; fich fein, zapomniec o sobie. Menfere, a zewnetrzny, a .- n. powierzchowność, zewnętrzność, f. gefälliges -, n. udatność, przystojność, f. von gefälligem -n. udatny, przystojny, a. Mufferebelich, a. z cudzego loza. [a Mußergerichtlich, a. pozasadowy, Außergewöhnlich, a. nadzwyczajpoza. Außerhalb, ad. zewnątrz,; prp. za,

Menkerlich, a zewnetrzny, powierzchowny, a.

Meußern, v. a. pokazywać, -zać; objawiac, -wic, fich -, v. r. oświadczyć; odzywać się; rzec, mówic.

Mußerorbentlich, v. Außergewohn. Meußerft, ad. bardzo, nader.

Meußerfte, a. ostateczny, a. - n. ostateczność, f.

Meußerung, f. slowo, n. wyraz, m. zdanie, oświadczenie, n. Musfenten, v. a. wyprawic,

rozestac. Musfendung, f. wyprawa, wysylka. Zuefegen, v. a. wystawie, wysadzić; wyznaczyć; zawiesić; przerywać, przepuszczać (lekarstwo); odłożyć; etwas woran -. ober auszufeBen baben ober finben an einem, przyganiać komu fich -, v. r. wystawic się.

Musficht, f. widok, m. nadzieja, f. Musfidern, v. n. wysiąknąc, wysaczyc sie; - laffen, v.a. dac wysaczyc

Ausfieben, r. a. skrazać (wysiew); wysiewac, przesiewać sitem. Aussieben, v. a. wywarzyc; v. n.

wvwrzec. Ausfingen, v. a. do-, przespiewać;

-przestać spiewać. Musfinnen, v. a. wymyslic, zmyslic. Musfisen, v. n. dosiedziec; - v. a.

wysiedzieć. Aussehnen, v. a. pogodzić; po-, przejednac. fnie, n. Musichnung, f. zgoda, f. pojedna-

Musichtern, v. a. brakować; od-, wyłączyć; oddzielić. Musipaben, v.a. wyszpiegować.

Muefpaher, m. szpieg, podsluchi-Wacz, m.

Ausfrann, m. przeprząg, m. Musfrannen, v. a od-, wyprzegac, -adz: rozciągnąc, rozpiąc; wyprezac, wytęzać.

Musiragieren, v. n. wyjść na przechadzke.

Musireien, v. a. spluwac, -unac; [dzielao. wyrzucic. Ausipenden, v. a. rozdawać, roz-

Ausiperren, v. a. rozpierac.

Ausspielen, 1) v. a. zadawać; zacz grae; etwas -, puścić na low rva; 2) grae do konca.

Musfrinnen, v. a. 1) wysnuwac, -ue; 2) do-, u-, wyprząść. Ausfrioniren, v. a. wyszpiegować. Musfpotten, v. a. wyszydzić; nasmicwać sie, uragać z kogo.

Ausfrottung, f. szyderstwo, n. v Musipotten. Musiprade, f. wymowa, f. wysto-

wienie, n. Aussprechen, v. a. 1) wymawiac, -owic; wysłowie; wyrzekać, -ec; 2) (b. b. alles, mas man fagen domawiać, domowie mollte)

czego; fich -, v. r. oświadczyć - entichieben, wyrokować. Musipreizen, v. a. rozkraczyć Musfprengen, v. a. rozgłosić, roz-

SZETZVC. prysnac. Musipringen, v. n. wyskoczyć, wy-Musfprigen, r. a. wysikać, -knac, wystrzykać, -knąć; v. n. wypryskac, -snac.

Ausfproffen, v. n. wyrastac. - osnac wypuszczać. Musiprud, m. wyrok, m. zdanie, n.

Musiprude thun, wyrokowac. Musfpuden, v. Musfpeien. Musfrulen, v. a. prze-, wypłókać, tropic. wymyc.

Muefpuren, v. a. wysledzić, wy-Musitaffiren, v. a. wystrychnąć. Musstant, m. pieniądze wypożyczane, pl.

Ausstanbig, a. winien, a. Mueftatten, v.a. obdarzyć; uposazyc; wyposażyć; oporządzić; wyprawic.

Musstattung, f. wyprawa, f. Musftauben, v. a. opalać (zboze). Musitauben, v.a. wytrzepać z kurzu. Musftaupen, v. a. sniagac, wys-; wychłostać.

Musfteden, v. a. wyklóć; wylupić; wysztychować, wyrysować; eine Blaiche Bein -, wytrąbie, wydudlie butelkę wina; einen wziąć górę nad kint; wysadzie wwwiesic. kogo. Musfteden, v. a. wytykac, -tknac Muefteben, v. n. wystac; Belo -

Mus baben, mieć pieniądze na pożyczce. długach. - e. a. wystać; wytrzymać; wyżyć; u-, wycierpiec; viel mit einem -, nabiedzić sie z kim, z czem, nacierpiec sie. Musstehend, a. bedacy na pozyczkach, roz-, wypozyczany, p. Aussteifen, v. a. wysztywnie; podszyć płótnem woskowanem, klejoném; wycembrować. Aussteigen, v. n. wysiadac, -iqse; wyjść Ausstellen, v. a. wystawie: rozstawic. porozstawiac; eine Quittung wydać kwit, skwitować; einen Wechfel -, weksel wystawic; etwas woran auszuftellen haben, przyganiać co. Ausstellung, f. 1) wystawa; 2) przygana, f Ausfterben, v. n. wymierac. Aussteuer, f. posag, m. sazye. Muefteuern, r. a. dac posag, wypo-Ausftebern, r. a. szperac, wysz-; -bac. gmerac. Ausstedern, r. a. wydłubywać, Ausftopfen, r.a. wypychac, -pchac. Ausstoßen, v.a. wypchnąć; wytrącić; wybić; Ceufger -, jeki wydac: Lafterungen -, zlorzeczenia miotac Musitreden, v. a. wyciągać; bie Sant nach etmas -, siegać za co; fich -, v. r. rozciągać się. Ausfireiden, r.a. wymazać, prze-, wykreslic. Musftreuen, v. a. rozsypac; rozsiac; rozrzucic. Musftromen, v. n. wyplywać. Musftubiren, v. a. 1) z uwagą przeezytać; zglebić; 2) skonezyć nauki, kurs, uniwersytet. Ausfturmen, v. n. wyszumiec. Musiturgen, v. a. wychylic. Aussuchen, r. a. wyszukac. dowybrac. Musfiib, m. od-, wywar, m. Ausfüßen, v. a. ostodzic. Mustangen, v. a. i) przetancować, -ezve; 2) przestać tanczyć.

Austaveniren, v. a. obie, okryc ko-

biercanit.

Mufter, f. ostrzyga, f. Mufterbant, f. lożysko ostrzyg, n. Mufterfang, m. polow ostrzyg, m. Mufternicale, f. skorupa strzygowa, malzowina, f. Mustbeilen, v. a. rozdawać, wydzielać; szafować (czem). Mustheilung, f. v. Mustbeilen. Mustilgen, v. a. zmazać, wykorzenic, zgladzić; wygubić. Austilgung, f. v. Austilgen. Austoben, c. n. wyszumieć, wy-Mustrag, m. zgoda, f. zalatwienie, Austragen, v. a. wyniesć ; roznieść; rozglosić; einen -, obmawiać: -r. н. wynosić. Austrauern, v. a. zalobe odbyć; skonczyć, Anetraumen, r. n. wymarzyć się. Austreiben, v. a. wyganiac, -onic; pedzić, pop- (bydło na pasze); wygnać, wypędzić. Mustrennen, v. a. proc, wyproc. Austreten, r. a. wydeptać, wykrzywić (bóty); rozdeptać; v. n. wyjsć, wystąpić; wylewać, Mustreten, n. wylew, m. Mustrinfen, v. a. wypie; gang -, dopić. Mustritt, m. v. Mustreten. Austrodnen, v.a. wysuszyć; - r.n. wysychać, -schnąć; gan; --, doschnać. Mustrommeln, v. a. wybebnic, wypukać, Itrabié. Austrompeten, v. a. wytrąbić, o-Austropfeln, r. n. wykapać, kroplami wyciec. Austrumpfen, v. a. wyswięcie karte; zadać kozerę.

Austunten, v. a. wymaczać.

dliwosc). Musubung, f. v. Musuben.

-daé

Austufden, v. a. wytuszować. Musuben, r. a. wywierać, -wrzeć

Musverfauf, m. wyprzedaz, f.

(wplyw); wykonywać, -nać

(władzę); wymierzyć (sprawie-

Ausverfaufen, v. a. wyprzedawać,

Ausmachfen, v. n. wyrastać, -rosć; - v. c. być za krótka, ciasna, nie wraz (suknia).

Auswachsen, n. wyrost, m. (suknia na w.) Musmagen, v. a. od-, wywazyć.

Ausmahl, f. do-, wybor, m. Ausmablen, v. a. do-, wy-, prze-

Ausmalfen, v.a. walkować; wybić

porządnie. Musmanberer, m. wychódzca, m.

Answandern, v. n. wywędrować; wychodzić, wyjść; wynieść się. Ausmanberung, f. wychodztwo,

n. v. Musmanbern.

Husmarmen, v. a. wygrzewać, -tzać: ogrzać. Auswarten, v. n. doczekać się.

Auswartig, a. zewnętrzny; zagraniczny, a.

Ausmarts, ad. za granica, obrebem . . ., za domem, zewnątrz Ausmafchen, v. a. wymye; wyprac.

Ausmaffern, v. a. wymoczyc. Auswattiren, r. a. watowac; wy-

ścielać, wysłać. Ausmedfeln, v. a. wy-, zamienic. Ausmedslung, f. wy-, zamiana, f.

Ausweg, m. wybieg; sposob, srochnac. Ausmehen, v. a. wywiac, wydmu-Ausweichen, r. n. 1) wymieknac; 2) mijać, omijać, wymijać; wyboczyć; unikać; stronić od kogo;

ustepować (komu); uchylać się od . . . umykać. Ausweiben, v. a. patroszyć, wyp-.

Musweiben, v. a. wyswiecić. Ausmeinen, v. a. wypłakać; fic r.r. na-, wypłakać się, wybeczeć.

Ausweifen, v. a. wypędzić, wyprawie; fic -, v. r. wywodzie się. zastawić się czem; okazac.

Ausmeifung, f. 1) wypędzenie, n. 2) dowód, wywód, m. świade-Ausweißen, v. a. wybielic. [ctwo,n. Auswendig, a. zewnetrzny, a .ad. zewnątrz; z pamięci; - ler-

nen, na pamieć uczyć się. Auswerfen, v. a. wyrzucić; wyprzątać; zarzucać, zapuszczać sieci.

Auswehen, v. a. wyostrzyć, wyto-

czyć; eine Scharte -, naprawis co. Ausmideln, v. a. rozwinąć; rozpią-

Ausminben, v. a. wykręcie; wyzdzymać, -dzać. Auswintern, v. a. prze-, wyzimo-Answirfen, v. a. wyjednac, wyro-

rować sie. Ausmirthichaften, v. a. wygospoda-Musmifchen, v. a. wytrzec. wymafradlo, n. zac.

Musmifcher, m. szczotka, f. wycie-Ausmittern, v. a. wytropić, wy-

śledzie; - v. n. wywietrzec. Musmolben, v. a. za-, wysklepic. Musmuchs, m. wyrosl, f. wyrostek; porost (na nodze); nadrostek,

m. przywara, f. Musmublen, v.a. wyryc; wyszperac. Auswurf, m. stek; odrzutek, m wymiót, m, plwociny, charkoci-

ny, pl. Musmurieln, v.a. puścić co na ko-Musmurgeln, v.a. wykorzenie; wy-

rwae z korzeniem, Ausmuthen, v. n. wyszaleć; przestać szumieć (wiatr); srozyćsię. Ausgaden, v. a. zabkować, wy-Musiablen, v. a. prze-, policzyć.

Ausgablen, v. a. wypłacie; wyli-CZVC. Musiablung, f. wyplata, f. Ausgabnen, v.n. dostać wszystkich (wadzić się. zebów. fich Ausganten, v. r. wykłócić, na-

Mustapfen, v. a. wytoczyć. Musjaunen, v. a. wygrodzić. Unegeden, v. a. wytrabic. Muszebren, v. o. wytrawic, wyni-

szczyć, wycienczyć; - v.n. więdnać, -nieć, zw-; chudnieć. Musgebrung, f. suchoty, pl. v. Musgebrung.

Auszeichnen, v. a. wypisać, naznaczyć; zaszczycać; fic -, v. r. celować; odznaczać, popisywać

Musgeichnung, f. zaszczyt, m. v. Auszeichnen; mit -, zaszczytny, a. -nie, ad.

Austieben, v. s. wyciągać, -gnąc; wymować, -jąć; rozbierać; rozciagac; wykręcac (naboj); wyrywać (zęby); wysnuwać (nici)

wyzuwać (bóty); wyprowadzić, przenosić się; fic —, r. r. rozebrac sic. Ausziebtifch, m. stol skladany, m. Musiteren, r. a. us-, wystroie; przystroie; przystroie; Muszierung, f. v. Muszieren. Musimmern, v. a. wycembrować. Auszirfeln, . a. u-, wycerklowac. Musiua, m. 1) wyciąg, wyjatek, wypis, m. furger -, sumaryusz, m. 2) przenosiny, pl. wyprowadzenie się, n. Auszurien, v. s. wyskubać. Queimiden, r. a. wyszczypnać. Muthenticitat, f. autentyczność, f.

Muthentifd, a. autentyczny, prawdziwy, a. Autor, m. autor, pisarz, m. Autorifiren, v. Bevollmachtigen. Autoritat, f. powaga; władza, f. Mutericaft, f. autorstwo, n. Mumeb! . oh Avisbrief, m. list awizowy, oznajmujący, m. Avista, n. za okazaniem. 21re, f. 65. f. art, f. siekiera, f. Mgel, f bot. stonogowiec, m.

lna, f.

Baal, m. balwan, bozek, m. bozy- Badfifd, m. ryba smazona, f. szcze, n. Baalsbiener, m. balwochwalca, m. Baar, v. Bar. Baccalaureat, n. stopien bakalarza, m. bakalarstwo, n. Baccalaureus, m. bakalarz, m. -. a. bakalarski, n. Bach, m. struga, f. ruczaj, strumyk. m. Badbungen, m. bot. przetacznik bobownik, m. Bache, f. dzika świnia, maciora, f. Bacher, m. warchlak, dziki kiernoz, m. Bachholunber, m. bot. kalina, f. Badlein, n. strumvezek, m. Badbungen, v. Badbungen. Bachftelge, f. pliszka, f. Bachweite, f. bot. witwina, mlokicina, f. Badbirne, f. gruszka suszona, f. Bade, f. policzek, m. Baden, v. a. piec, upice, viel napiec czego. Badenbart, m. faworytki, pejsaki, Badengrubden, n. dolek policzkowy, smiechowy, m. Badenftreid, m. policzek, m. Padenjahn, m. trzonowy zab. m Pader, m. piekarz, m. -rin.f. piezarka, f. -- , a. piekarski, a Paderburiche, m. piekarczyk, m. Paderei, f. piekarnia, f. Baderbantmer!, n. piekarstwo. n

Azur, m. lazur, m. Ajurbiau, n. kolor lazurowy, m. Maurn, a. lazurowy, a. Badbaus, n. piekarnia, f. Badobit, n. suszone owoce, pl. Badofen, m. piec, m. sek, m. Badofenfrude, f. pociosk, pocio-Badftein, m. cegta, f. Badftube, f. piekarnia, f. Badtrog, m. dzieża, f. koryto piekarskie, n. Badmert, n. ciasta, pl. Bab, n. kapiel; lainica, f. wody. pl. marme Baber, cieplice, pl. Babeauftalt, f. lazienki, pl. Babeeur, f. kurscya u wod, f. wody, pl. eine - gebrauchen, bye u wód; brać kapiele. Ibna. f. Babefrau, Babemeifterin, f. lazie-Babegaft, m. gosć, m. Babebaus, n. lazienka, f. Baremeifter, m. laziebny, laziennik, m. Baben, r. a. kapać: - p. n. fic e. r. kapać sie; brodzić. (n. Baberlay, m. miejsce do kapienia, Baber, m. laziennik, cyrulik, m. Babeftube, f. lainia, f. Babemanne, f. wanna, f. Bagage, f. 1) bagaze, pakunki, pl. 2) chalastra, f. Bagagemagen, m. furgon, woz do bagazy, m. Bagatelle, f. bagatela, drobnostka, Bagatellfache, f. sprawa bagate-

Råb Baben, v. a. naparzać, -yć (czlo- Baneogettel, m. bilet kasowy, m. nek chory) Babn, f. kolej, f. tor, zawod, m. Bahnen, v. a. torowac, ubijac. Babre, f. mary, pl. Babrtud, n. calun zalobny, m. Babung, f. oklady, pl. v. Baben. Bajonett, n. bagnet, m. Balb, ad. wnet, zaraz, natychmiast; rychło. Balbachin, m. baldachin, m. Balvig, a. rychly, a. Balbrian, m. bot. baldryan, kozlek: rother -, ben, m. Bala, m. 1) skora z siercia, f. 2) miech, m. 3) malpa, f. fic Balgen, v.r. bie, szarpac, szamotac sie. Balgentreter, m. kalkenista (mie- Banbmacher, Banbwirfer, m. tachodmuch), m. Balgerei, f. bljatyka, szarpanina, Balggeschwulft, f. torbiel, f. guz torebkowy, m. Balka, belka, f. mit - untergieben, balkowae. Balfon, m. balkon, m. wystawa, f. Ball, m. pilka , bila (w bilardzie), f. bal, m. - fpielen, w pilke grac; -, a. balowy, a. Ballaft, m. balast, m. Ballen, m. bela, paka, f. Ballen, v. a. seisnac (piese). Ballet, n. balet, m. Balletmeifter, m. baletmistrz, m. Ballettanger, m. baletnik, m. -rin, f -niczka, f. Ballfleit, f. suknla balowa, f. Ballon, m. balon, m. born. Ballote, f. bot. bezzab, m. v. Mn. Ballfpiel, n. gra w pilke, f. Ballftod, m. palcat, palant, m. Baljam, m. balsam, m. -. a. -1110wy, a. Balfambaum, m. bot. drzewo balsamowe. N. Balfambudfe, f. balsamka, balsamiczka, f. WV. m. Balfambuft, m. zapach balsamo-Balfamine, f. bot. balsamina. f. niecierpek, nietykałek, m. Balfamiren, r. a. balsamować. Balfamifd, a. balsamiczny, a. Bambus, m. bambus, m. --, a. -sowy, a.

Band, n. 1) (breites) wstega, (leinenes) tasiemka; (gewirftes breites) tasına, f. 2) związek; wezel (przyjaźni); spójnia, f. ogniwo, n. Band m. tom, m. Bandchen, n. 1) wstązka, wstazeczka, f. 2) tomik, m. 3) wędzidzelko, n. Banbe, f. banda, zgraja, f. Banbe, pl. wiezy, troki, pl. Bancel, n. vom - los fein, rozigrac, rozbrykać się. Banvelier, n. bandolet, m. Banbigen, r. a. po-, uskromie; powsciągnąć; ukrócić. Banbigung, v. Banbigen. Banbit, m. bandyta, m. siemkarz, m. Banbftode, pl. obrecze, n. Banbtreffe, f. galon, m. ina. f. Bandmeibe, f. bot. witwa, witwi-Banbwurm, m. tasiemiec, soliter. m, glista tasiemkowa, serdeczna, f. breiter -, dologłowiec szeroki; langgliebriger -, tasiemiec sa-Bange, ad. einem - machen, zastraszyc kogo; es wirb mir -, teskno mi, tesknie za czem; strach mię bierze; es ift mir - um ibn. obawiam sie zeby go nie . . . bapor ift mir nicht -, nie boje, obawiam Bangigfeit, f. teskliwose, teskność, tesknota; niespokojność, f. Bant, f. 1) lawa, f. 2) bank, m. -- , a. -kowy, a. Bantmen, n. lawka, f. Banfelfanger, m. rymokleta, tybalt, m. Banferett, a. zbankrutowany, p. Banferott, m. bankructwo, n. upadlość, f. Banferottiren, r. a. bankrutować, upaść. Bauferottirer, m. bankrut, m. Banfet, n. bankiet, m. Bann, m. klatwa, f. wygnanie, wywołanie, w. in ben - thun, klatwe rzucić; wykląć. [wygnać. Bannen, v. a. wykląc, wywołać, Banner, n. choragiew, f. Bannflud, Bannftrabl, m. klatwa. f. Banfe, f. przysiek, sąsiek, m. zapole, n. Bar, ad. w gotowce.

Bar, m. niedzwiedz, m. -rin, f.

-dzica, f. ein junger -, m. niedźwiadek, m,

Barate, f. baraka, f. szalas, m. Barbar, m. barbarzyniec, m. Barbaret, f. barbarzynstwo, m. Barbarifd, a. barbarzynski, a.

Barbe, f. barwena, f. Barbenfraut, n. bot. goryeznik, rzeżucha zimowa, f.

Barbier, m. balwierz, golibroda, m. Barbier., a. balwierski, a. Barbierbeden, #. miednica bal-

wierska, f. Barbieren, v. a. golić, og-. Barbiergefell, m. balwierczyk, m.

Barbierbandmert, n. balwierstwo, Barbiermeffer, n. brzytwa, f. [n. Barbierflube, f. balwiernia, go-larnia, izba balwierska, f.

Barbierzeug, n. narzędzia balwierskie, pl.

Barment, m. barchan, m. Bardent-, a. barchanowy, a. Barbe, m. bard, m.

Barenfendel, m. bot, olesnik, ble-

kot polny, m. Barenfett, n. niedzwiedzie sadlo, Barenführer, m. niedewiednik, niedźwiedziarz, m.

Barengerfte, f. bot. jeczmien zimowy, sześciorak, m.

Barenhaut, f. niedzwiedzia skora, f. auf ber - liegen, nygusować. Barenbauter,m.leniuch, nicpon,m. Barenbuter, m. furman, nie-

dźwiedź wielki (konstelacya), m. v. Giebengeftirn. Barenjagt, f. polowanie na nie-

dźwiedzie, n

Barenflau, Barenlapp, m. bot. barszez polski, babimur, m. Barentage, f. niedzwiedzialapa,f. Barentraube, Barbeere, f. bot. chróścina jagodna, mącznica

pospolita, f. niedźwiedzie gro-

Barenwide, f. bot. wika gajowa, f.

Barett, n. biret, m. Barfus, a. bosy; - ad. boso. Barfüger, m. bosak, m. Barin, f. niedzwiedzica, f.

Barte, f. barka, lodka, f. Bartholger, pl. orezyki, pl. Barlapp, m bot. widlak, babi mur.

niedzwiedzia lapa, włóczega, f. v. Barenlapp. Barmbergig, a. milosierny, a. Barmbergigfeit, f. milosierdzie, n.

Barmuff, m. mankiet z niedźwiedziego futra, m. fmutter. Barmutter, f. macica, f. v. Webar-Paremeter, v. Betterglas. Barometrijd, .. barometryezny, a.

Baron, m. baron, m. Baroneffe, f. baronowa, f. Barono-

wstwo, n. Barre, f. Barren, m. sztaba, f. zléwek, m.

Barriere, f. rogatka, f. Bare, Barich, m. okon, m. Baridaft, f. kotowizna, gotówka. Bart, m. broda, f. Bartburfte, f. szczoteczka od bro-Bartchen, n. brodka, f.

Bartgerfte, f. bot. jeczmien ryzowy, orkisz, m. Barthaar, n. broda, f.

Barthafer, m. bot, owies gluchy. Bartig, a. brodaty, a. Bartneige, f. ostatnia kropla na-

poju w kieliszku pozostala, f. Bartnelfe, f. bot. gordzik dziki, m. Barticherer, v. Barbier. Barmintel, m. bat, barwinek, m.

Barmurg, f. v. Barfenchel. Bafalt, m. bazalt, m.

Bafalten, a. bazaltowy, a. Bafe, f. stryjenka, ciotka, f. Bafilienfraut, n. bot. bazylia zwy . czajna, bazylika, f.

Bafilist, m. bazylisk, bazyliszek, m. Baffren. v. a. zasudzać, zakladać na czém.

Bafis, f. bazys, podstawa, f. Basrelief, m. plaskorzezba, f. Bag, m. bas, m. -, a basowy, a Baggeige, f. basy. pl. (fleine) basetla, f.

Bangeigenbogen, m. snick, m.

Bas Baggeiger, m. basista, m. Baffin, n. ogóina wanna do kapienia się, f. basyn. m. Baffift, m. basista, m. Bagpfeife, f fagot, m. Baft, m. bot. lyk, m. Baftart, m. bekart: mieszaniec. m. -, a. bekarci, a. Baftei, f. baszta, f. Baften, a. lvezanv. a. Baftfaren, m. lyczko, n. Baftidube, pl. kurpie, chodaki lyczane, pl. Bafffieb, n. rzeszoto, n. Baftftrid, m. lyezak, m. Bataille f. batalia, bitwa, f. Bataillon, n. batalion, m. Bathengel, m. bot. przetacznik orzankowy, m. ptasze oczy, pł. Batift, m. batyst, m. Batiften, a. batystowy, a. Batterie f. baterya, działobitnia,f. Bau. m. budowanie, a. budowa, f. sklad, m. Bauanichlag, ... obrachowanie kosztów budowy, n. Bauart, f. budowa, struktura, f. Bauch, m. brzuch, m. Bauchfell, n. otrzewna, f. Baudarimmen, n. reniecie brzuchu, (morzysko) a. Baudgurt, m. poprag, m. Baudig, a. baniasty, brzuchaty, pękaty, wypukly, a. -ges Gefaß, n. bania. f. Baudrebner, m. bruchomowca. m. Baudmafferfucht, f. puchlina brzuchowa, f. Baudmeb, n. bol w brzuchu. m. Bauen, r. a. budowac; recht riel Baumeln, v. n. dyndac. -, nabudować; uprawiać (role); zakładać (droge); morauf -. v. n. spuszczać się na co, zaufać w czem. bauer. Bauer, n. klateczka, f. v. Bogel. Bauer,m. 1) wiesniak, włościanin; chłopek; knijotek. m. (freier) gospodarz, m. Cobn eines freien Bouers, m. swojak; 2) chlop, cham, gbur, m. Bauerburiche, m. ohlopek, m. Bauerfrau, Bauerin, f. chlopka, wieśniaczka, włościanka, f.

Bauergut, n. grunta chlopskie. pl.

Bauerbaus, n. domek chlopski, m Bauerbutte, f. chalupka, f. Bauerifd, a. chlopski, a. Bauerferl, m. chlop, gbur, m Bauerfittel, m. siermiega, f. Bauerfnedit, m. parobek, m. Bauerleben, n. zveie chlopskie, n. Bauerlich, a. włoscianski, a. Bauermabden, n. wiochna, dziewka, f. Bauermagb, f. dziewczyna sluzaca ze wsi, f. Bauerftant, m. lud wiejski; stan rolniczy, wieśniaczy, m. Bauerftolz, m. duma chlopska, f. Bauertracht, f. ubier chlopski, m. Bauervolt, n. Bauersleute, pl. chlopstwo, wiesniactwo, n. wiesniacy, włościanie, chłopi, pl. m. Baufallia, a. upadkieni grozacy. walący się, p.; - fein, burzycsię... Baugefangener, m. wiezien na fortecy, (szarek) m. Baugeruft, n. rusztowairie, n. Bauberr, m. budownik, m. Baubels, n. drzewo do budowy, n budulec, m. Baufoften, pl. koszta budowy, pl. Baufunft, f. sztuka budownicza. budownictwo, n. Bauleute, pl. robotnicy przy budowli, pl. m. Baum, m. bot, drzewo, n. Baumaterialien, pl. materyaly do budowy potrzebne, najeżące, p/... Baumbluthe, f. bot. kwicie drzew, Baumden, n. drzewko, n. Baumeifter, m. budowniczy, m.

fic Baumen, r.r. wspinac, spige sie: deba stawać. Baumfalt, m. sokolik, m. Baumfarrn, m. bot, paprotka, f. Baumfiechte, f. bot. porost, m. Baumfrucht, f. owoc drzew, m. Baumgang, m. alea, f. chodnik poobu stronach drzewami nasadzony, m.

Baumgarten, m. sad, m. Baumgartner, m. sadowy, m. Baumbader, Baumlaufer, m. kowalik, m. (ptak).

Baumbede, f. plot z drzew, m.

Baumincepe, f. bot. pakowka Beangftigung, f. ich habe -en, przedrzewna, f. Baumlaus, f. mszyca, f. Baummaft, m. zoledzie, pl. Baumel, a. oliwa, f. (wie, f. Baumpily, m. bot. hubka na drze-Baumrinde, f. kora, f. Baumfaft, m. miazga; ausgefloffener -, oskola, f.

Baumschlag, m. wyobrazenie liścia w rysunkach, n. lków, n. Baumidnitt, m. obcinanie wii-Baumidreter, m. ciesia, jeionek,m. Baumidule, f. szkólka, f. nasiennik drzew. m.

Baumftamm, m. pien, m. Baumftart, a. chlop jak dab, m. Baumftein, m. dendryt, m. Baummache, a. masé woskowa zólta (do szczepienia drzew), f. Baumwolle, f. bawelna, f.

Baumwollen, a. baweinlany, a. Baumwollengarn, n. hawelnica, f. Baumollenftraud, m. Baummollenfanbe, f. bot. krzak bawelniany, lozina. f.

Baumwollenweite, f. bot. wierzba Banmwollenzeug, m. baweinica, materya bawelniana, f. Baumaucht, f. chodowanie drzew, Bauerenung, f. ustawy budowni-

cze, pl. f. Bausbadig, a. puculowaty, a. Baufd und Bogen, in - taufen, yczaltem, hurtem kupić. Bauichen, n. materacyk z ziol, m. przykładka, f. natłoczek, m.

kompresa, f. Baufchen, v. a. byé buchastém. Baufchig, a. buchasty, a. Baufchtauf, m. zakup rvezaltowy,

Baufdule, f. szkola budownicza, f. Bauftatte, Bauftelle, f. plac, miejsee do zabudowania,

Baumefen, n. budownictwo, n.

Ban, f. wybrzeże, n. Beabfichtigen, v. n. zamierzae, zamyslać.

Beachren, r. a. dbać o co, uważać na co, wchodzić w co. Beamte, m. urzednik, m. - fein. urzedować; - ten-, a. urzedo-

wniczy, a. SZVĆ.

Beangitigen, v. a. iekać sie; stra-

chodzi mię cos; mierzwi mię. Beantworten, r. a. odpowiadae. odpisywać na co.

Beantwortung, f. odpowiedi, f. odpis, m.

Bearbeiten, v. a. obrabiac, -robie: uprawiać, -ić (nauki); wypracobeiten. Bearbeitung, f. uprawa. f. v. Bear-Beauffictigen, v. a. dogladać, pilnować kogo; dozorować nad

czeni. Beauffichtigung, f. dozor, m. v. Be-

auffichtigen.

Beauftragen, v. a. zlecić, polecić, dać ziecenie komu, wyznaczyć (kogo do). (wiac (rola). Bebauen, v. a. zabudować; upra-Beben, v. n. drzeć; trząść sie; bumpf -, dudnic. Iwić. Bebluten, v.a. okrwawić, zakrwa-

Beborten, v.a. burtować. Bebruden, v. a. mosty stawiac. Rebruten, v.a. nasiadac.

Beder, m. kubek, puhar, kielich, Bederblume, f. bot. krwisciag. m. sowia strzala, f.

Bemern, v.a. kieliszki wystrząsać. Beden, n. miednica, f. obszerny zbior wody, m. w doinie szeroka plaszczyzna na około górami otoczona, f. Beden, pl. talerzyki metalowe wypukle, pl. (instrument muzyczny).

Bebachen, e. a. dachem pokryé. Bebacht, m. rozmyst, m. uwaga: ostróżność, f. mit gutem -, dobrze obmyśliwszy, rozważywszy; - auf etwas nehmen, obmyślić co, zwrócić uwage na co; mit -, rozmyśinie, naumy-

śinie. Bebacht, p. et a. rozważony: obmysiony, p. - fein auf etwas, zamysiać co, zwracać uwagę na

Bebachtig, Bebachtfam, a. baceny. ostrozny, przezorny, uważny, obmyślny, rozmyślny, a. Bedachtfamfeit f. ob-, rozmysienie, n. baczność, ostróżność, u-

Waga, f. Beradung, f. pokrycie, n.

116

fich Bebanten, v.r. dziekować, pod .; dzięki czynić, składać. Bedarf, m. potrzeba, f. rzeczy po-

trzebne; to czego komu potrze-

Bebauern, v. a. zalować, poz-, ubolewać (nad czem); etwas nicht genug - tonnen, niemodz czego odzalować.

Bebauern, n. zal, m. Bedauernemurbig, a. pozalowania

godny, a.

Bereden, v. a. nakrye; okrye; pokrye; ogarnge; mit einem fcme. ren Wegenftanbe -, przywalac co czem; zalegac,

Bebedung, f. pokrycie, n. zaslona, straz, f.

Bebenfen, v. a. rozwazye; zastanowić się nad czem; obmyślie; podarować (komu co); zapisać; fic -, v. r. namyslic, rozmyslic sie; opatrzyć się.

Bebenten, n. skrupul, m. - tragen, wahac sie; być skrupulatnym. Berentlid, a, niebezpieczny, deli-

katny, a.

Bebenflichfeit, f. skrupulatnosc, f. watoliwość; trudność, f. Bedeuten, v. a. dae znac, do 210-

zumienia; kazac; znaczyć. Bebeutenb. a. znaczny, spory; zna-

komity, a. Bebentung, f. znaczenie, n. eine anbere - geben, nakrecić co (slowo): feine - verlieren, powsze-

dniec. Berienen, v. a. uslugiwać, sluzyć; fich -, v.r. uzywać czego; bebie-

nen Sie fic, prosze, bierzeie. Bebienter, m. sluzgcy, sluga, pa-

cholek, m. Bebienung, f. po-, usluga, f. bie

- machen, uslugiwac. Bebingen, v. a. zamówić, ugodzić,

zastrzedz. Bebingt, a. warunkowy, a. 24-

strzezony, p. Bebingung, f. warunek, m za-

strzezenie, n. Bebingungemeife, ad. pod warun-

kiem, -kami.

Bebrangen, v. a. ciemlezyc; dokuczać komu; trapić, dręczyć.

Berrangnis, f. v. Bebrangen. Bebroben, v. a. grozie; zagrazac;

odgrazac. Bedrohung, f. grozba, f. Bebruden, v. a. uciskac, uciemie-

Bebrudung, f. ucisk, m. uciemiezenie, n. Bebunten, v. Dunten. Idzenie. n.

Bebunten, n. widzimisie. przywi-Beburfen, v. n. potrzebowac. Beburfniß, f. potrzeba, f.

Beburftig, a. potrzebny, a. potrzebujący, p.

Beebren, v. a. zaszezycać, uczcie. Beeiben, Beeibigen, r. c. poprzysiegac, -siadz.

Beeibet, a. sprzysiegly, a.

Beeibigung, v. Beeibigen. fic Becifern, r.r. usilować, starać Beeilen, v. a. przyspieszac, -yc; fich -, v. r. pokwapić, pospie-szyć, uwijać się.

Beeintrachtigen, r. e. krzywdzie; uwłaczać komu.

Beeintrachtigung, f. krzywda, f. uszczerbek, m. Beenbigen, v. a. skonczyć: do-. u-.

wy-, zakonczyć. Beenbignug, f. v. Beenbigen.

Brengen, r. a. ograniczyć; pizyciskac, -snac Beengung, v. Beengen.

Beerben, v. a. odziedziczyc. Beerbigen, r.a. chowac, po-; grze-

bac, po-. Beerbigung, f. pogrzeb, pochow. m. pochowanie, n.

Beere, f. bot. jagoda, f. Beermelbe, f. bot. zminda, f. Beet, n. grzeda, f. zagon, m Beetfurme, f. lette, außerfte,

wygonica, f. Beetweife, ad. grzedami, zagona-Befahigen, v. a. uzdolniac, -nic. Befabren, r. a. plywać, -nac; je-

ździć, jechać drogą. Befallen, v. a. napadac, ogarniac. Befangen, a. zaambarasowanv. nieśmiały; uprzedzony; stron-

niczy, a. fic Befaffen, v.r. mit etwas, zatru-

dniać się czem, chrdzie kolo czego.

Befebern, r. a. s-, upierzyć; (gang) zapierzyc; fich -, r. r. - sie. Befehben, r. a. najezilzac, najechać; nachodzić, najsć; zaczepić; napastować.

Befebber, m. najezdnik, najezdzca, napastnik, m.

Befchbung, f. napasc, f. najazd, m. zaczepka, f. v. Befehben. Befehl, m. nakaz, rozkaz, m. (ftren.

ger) przykaz, m. ju - fteben, być na zawolanie, rozkazy; mas flebt 3bnen ju -? czego Pan sobie ZVCZVSZ.

Befehlen, v. a. kazac; rozkazac; polecic (Bogu się).

Befehlerifd, Befehlehaberifd, a. rozkazujący, p.

Befehligen, r. a. dowodzic: lietmanic Befehlehaber,m.dowodzący,wodz,

naczelnik, hetman, komendant, m. Befeilen, v. a. opltowac.

Befeftigen, v. a. przy-, umocować; zatwierdzać (gwoździaml); u-, wzmacniać, utwierdzać; obwarować, ufortyfikować, fich -, v. r. ustalić, ugruntować się. Befeftigt, a. obronny, warowny, a. Befeftigung, f. fortyfikacya, f

Befeftigen. Befeuchten, v.a. namaczać, -oczyć; zakrapiać, -opić; zrosić; zwilzyć,

Befeuchtung, v. Befeuchten. fich Befiebern, v. r. opierzyć sie. Befinben, v. a. uwazyć, poczytać, mieć; fic -, r. r. znajdować, -alesc sle, powodzić, -iesc sle, miewać, mieć się. nie, n. Befinden, u. mienie sie, powodze-Refleden, v. a. 1) planile, sp-; kalac, po-; kazić, sk-; splugawić, zbroezye, zbrudzle; 2) dać na boty knaflaki, przyszczypki.

Befledung, f. zmaza, f. v. Befleden. fich Befleißen, Befleißigen, r. r. starac się o co; przykładac się do czego.

Befliffen, a. oddany czemu, pilny, pilnujący, staranny.

Befliffener, m. uczen, m.

nose, f. v Beffeißen.

Befliffenbeit, f. pilnosc, staran-

Beflügeln, v.a. skrydland opatrzyć. Beflügelt, e. skrzydlaty, a. Befolgen, v. a. sluchae, usl-; wy-

konac. Befolgung, f. wykonanie, n. Beforberer, m. v. Beforbern. Beforberlid, a. przydatny, a.

Beforbern, e. a. wyprawiać, roz. sylac; rozszerzyc, rozkrzewiac; posuwać, ulatwiać, przysparzać, przyczyniać, -kladać się do ezego

Beferberung, f. promocya, f. postep, m. v. Beforbern. Befrachten, r. a. naladowac.

Befragen, r. a. zapytywać, dopytywać sie.

Befreien, v. a. u-, wyswobodzie: uwolnić; wyzwólić; wybawić; burch Bitten einen -, wyprosic kogo

Befreier, m. oswobodziciel, m. Befreit, a. wolny, a. v. Befreien. Befreiung, f. v. Befreien. Befremben, v. a. dziwić, zadziwiać, zastanawiać.

Befremben, n. v. Befremben. Befrembenb, a. dziwny, a. Befreffen, r. a. obzerac, obezrec. fic Befreunben, v. r. zaprzyja-

źniac, -ić się z kim. Befreundet, a. bedacy w przyjacielskich stosunkach z klm Befriedigen, v. a. zaspokajać, -koić; zadowalniać, -olnić; dogadzać, -godzić komu; einen au --

fuchen, dogadzać komu; leicht ju -, niewymyslny, a. Befriedigung, v. Befriedigen. Befruchten, v. a. u-, zapladniac. -lodnić; zapladzać, -odzić; uzyiniae, -inle

Befruchtnng, v. Befruchten. Befugnif, f. upoważnienie, pra-WO, n. Befugt, a. upoważniony, p.

Befühlen, r. a. obmacywać, -cać von allen Geiten -, wymacac Befürchten, r. a obawiac sie. Befürchtung, f. obawa, f Pegaben, r. a. darzye, obd-Begabt, a. obdarzony, P

119 Begaffen, c. a. ciekawie oglądae, patrzec na co.

Begangniß, n. obchod. m. fic Begatten, e.r. laczyć sie, spolkować; parzyć się (u zwierzat). fic Begeben, v. r. udać sie; stac, zdarzyć sie; (in Gefahr) rzucić sie, wystawić się na -, einer

Sacht -, zrzec się czego; odstapic. Begebenheit, f. zdarzenie, a. przvgoda, f. przypadek, m.

Begegnen, v. n. spotkać (sie), napotykać; obchodzić, -eiść się z kim.

Begegniß, n. przygoda, f. Begegnung, f. spotkanie, obej-

scie sie. s. Begeben, r. a obehodzie, popelniac; dopuscié sie czego.

Begebr, Begebren, w. zadanie, pragnienie, w.

Begebren, r.a. zadać, poz- czego; pragnać; domagać się czego.

Begebrt, a. pokupny, a. Begeiftern, e. a. natchnac kogo czem; zaentuzyazmować. Begeiftert, a. fein fur etwas, wyla-

nym być dia czegoś; oddać się calkiem czemus.

Begeifterung, f. natchnienie, s. zapał, entuzyazm, m.

Begier, Begierbe, f. zadza; (finnlime) chuć, f. Begierig, a. pozadliwy, cheiwy, a.

Begiegen, v. a. ob-, polewac; (gang) zalać; podlewać (kwiaty). [nen. Beginn, m początek, m. v. Begin-

Beginnen, r. n. et a. rozpoczynac, po-, zaczynać, -cząc; przedsiębrać, -wziąć.

Beglauben, Beglaubigen, v. a. poświadczać; widymować; udowodnić.

Beglaubigt, a. wierzytolny, a. Beglaubigung, f. poswiadczenie, n. i. l. d

Beglaubigungefchein, m. zaswiadezenic, n. list swiadeczny, m. Beglaubigungefdreiben, n. list zawierzytelniający, wierzytelny,m. Begleifen. e. a. towarzyszyc komu;

od-, przeprowadzie; mit Mufif

-, wtórować, przygrywać; mit Befang -, przyspiewywać. Begleiter, m. towarzysz, m.

Begleitung, f. orszak, m. (mufifalifche) towarzyszenie, n. v. Bealeiten. Begluden, r. a. uszczęśliwić.

Begnabigen, v. a. ulaskawić. Begnabigung, f. ulaskawienie, a. fic Begnugen, o. r. przestawać na

czem; byc zadowolnionym z czego. (wac. Begraten, v.a. pogrzebac, pochu-Begrabnis, n. pogrzeb, m. -, a.

-bowy, a. Begrabnifichmaus, m. stypa, f. Begrafen, r. a. zapuścić trawe.

Begreifen, r. a. obmacywać; pojmować, -jąć; zrozumieć; obejmować, zawierać; mit barunter begriffen, razem wziąwszy i to, niewyłączając tego.

Begreiflich, a. zrozumialy, przystepny, a. (kreslic. Begrengen, v. a. ograniczyć, o-Begriff, m. pomyst, m. pojecie, wyobrazenie, n. einen - von etmas haben, mieć wyobrażenie o czem; co pojąć, wyobrazić, wystawić sobie w myśli; im -e

fein, chciec co . . . Begriffsbeftimmung, f. definieya.f. Begrunben, v. a. założyć; uzasadnie, udowodnie, wspierac do.

wodami. Begrugen, v. a. witac, po-, przy-; pozdrawiać, -owić. Begrugung, f. po-, przywitanie,

pozdrowienie, a. Bequden, v. Begaffen.

Begunftigen, v. a. sprzyjac; wspierac; popychać.

Begunftigung, f. względy, pl. korzyść, f. v. Begunftigen. Begütert, a. majetny, a.

Begopfen, e. a. gipsować. Bebaart, a. kosmaty, a.

Bebaden, v. a. podeinac (drzewo); motyka kopać; obsypywać, obgracować (ziemie)

Behaftet, a. mit etwas -, obarczony; zarażony, p. Behagen, v. a. podobać (się), .p-.

Bebagen, #. upodobanie. #

121

Bebaglich, a. blogi, przyjemny, do-

godny, a. Behaglichteit, f. dogodnosc, f. Behalten, r. a. otrzymac; zatrzymac: zachować. [nia, f. Behalter, m. sadz (rybi), m. skrzy-Bebaltnis, n. magazyn, sklad, m.

schowanie, n. Bebanbeln, v. a. zakupic, utargować; obchodzić się, postępo-

Bebanbeln. wać. Behandlung, f. manipulacya, f. v. Behangen, v. a. zawieszac, -sic.

Bebarren, v. n. obstawać przy czeni; wy-, dotrwac.

Beharrlich, a. staly, wytrwaly, a. Beharrlichfeit, f. stalosc, wytrwalosc, f.

Behauben, v. a. czepic, ocz -. Behaubung, f. oczepiny, pl.

Bebauchen, v. a. ochuchnac. Behauen, v. a. obeiosywać, -sac;

okrzesać.

Behaupten, v. a. twierdzie, utrzymywać, -mać; ben Blas -, dotrzymac placu: fich -, e. r. trzymac, u- sie; fich eine Beitlang mo . osiedzieć się,

Behauptung, f. twierdzenie, n. Bebaufen, v. Beberbergen.

Behaufung, f. po-, zamieszkanie,n. Behelf, m. wymówka, f. pozór, m. fich Behelfen, v.r. obywac, -ye sie; obchodzić, ejść się; opędzać,

Bebelligen, v. g. przymawiac sie; rzeszkadzać; być natretnym. Bebelligung, f. v. Bebelligen.

Bebend, a. zreczny, zwinny, raczy, a Bebenbigfeit, f. zreczność, zwin-

ność, rączość, f, Beberbergen, e. a. przyjąć na nie-

szkanie, dać pomieszkanie, pomieścić.

Beberrichen, v. a. panować nad czem, op- co; rządzie, władać, kierować czem; trzaść czem; fid -, v. r. panowac nad soba. Beberricher, m. pan, rządzca, władzca, m. i. t. d.

Beberrichung, f. v. Beberrichen.

Beberricherin, f. pani, władzczyni,

Bebergigen, a. słuchać, u-. Bebergigung, v. Bebergigen. Bebergt, a. odważny, a. Beberen, v. a. oczarowac. Beberung, f. oczarowanie, n. - burch Anbliden, przyrok, m. Behner, m. opalka, f. Behobeln, v. u. heblować; okrze-Bebolgen, r. a. zapuscio na las; drzewami zagaic. Behormen, v.a. podsluchiwać.

Behörde, f. zwierzchność, zwierzehnictwo, n. urząd, m.

Bebuf, m. Bebufs beffen, za pomoca tego; ju biefem Bebufe, na ten cel, dotego.

Bebulflich, a. pomoeny, a. - fein, usłużyć, dopomódz komu. Bebuten, v. a. uchowad, bronie,

zachować. Bebutfam, a. ostrozny a.

Bebutfamleit, f. ostrozność, f. Bei, prp. na, po, przy, u, wedle, za. fchowac. Beibebalten, v. a. zatrzymać, za-Beibringen, v. a. zadawac. -dae (cios); składać, złożyć (świadectwo); einem etmas -, udzielad komu czego; nauczać kogo.

Beichte, f. spowiedz, f. Beidten, e. e. spowiadad sie; przyznać sie.

Beichtgelt, n. spowiedne. n. Beidtftubl, m. konfesyonal, m. spowiednica, f. Beiditvater, m. spowiednik. m.

Beite, a. obaj, obie, -a. obadwai: oboje. Beiberlei, a. obojga.

Beiberfeitig, a. obustronny, zobopolny, a. [poinie, ad. Beiberfeits, ad. obustronnie, zobo-Beibruden, v. a. przydrukować. Bei einander, ad. przy sobie, obok siebie; razem.

Beifall, m. pochwala, f. zadowolenie, w. oklaski, okrzyki, pl. raufdenber -, poklaski, pl. flatimen, dawae oklaski, poklaskiwać.

Beifallen, v. n. przyjść na myśl, do glowy. Haczyć. Beifugen, v. a. przydać: przy-, za-

Leifuß, m. bot, bylica, f. draganek, m. Beigebent, ad, zalgeznie, ad. Beigefdmad,m. haben, trącić czein. Beibulfe, f. ponioc, f. Beitommen, v n. przychodzić (na myśl); złapać; dosiegnać, wyrównać komu Beil, n. topor, m. Beilage, f. dodatek, m. Beilager, n. weseie, n Beilaufig, ad. nawiasem, mimochodem, prawie, około. Beilegen, v. a. nadac, przypisywać; przydac; przykładać, -lożyć; przy-, załączać; etmas zalatwić; in Gute -, zalagodzić. Beilegung, v. Beilegen. Beileib, n. pozalowanie, n. zal, m. Beileitebegeugung, f. oswiadczenie żalu, n. Beiliegent, a. zalaczony, p. - ad. zalaeznic, ad. Beilfraut, u. bot. podkownik, m. Beimeffen, r. a. przypisywac, przyznawać. finieszac. Beimifchen, Beimengen, v. a. przy-Beimifdung, f. przymieszka, f. Bein, u. kość, noga, f. flo. Beinabe, ad. prawie, blisko, o ma-Beiname, m. przydomek, m. przezwisko, n. gi, M. Beinbruch, m. zlamanie kości, no-Beinern, a. kościany, a. z kości. Beinfraß, n. pruchnienie kości, n. Beinbaus, n. kościelisko, n. kosnica. f. Beinhaue, f. przykostnia, f. Beinbolt, n. bot, deren, m. swidwa, f. przewiercien, m. Beinicht, a. koscisty, a. Beinfleiber, pl. spodnie, pl. Beinschellen, pl. peta na nogi, pl n. Beinfdiene, f. lubek, m. Beinwell, m. bot. zywokost, m. Beiorbnen, v. a. przydac. Beipfert, n. kon luzny, na przyprzazce m. Beipflichten, v. a. przystać, pisać sie na co; przyświadczać; in allem -, potakiwać komu; nicht odpísać sie od kogo.

Bei 124 Beifammen, ad. wespol, razem, pospolu. Beifaat, f. przysiewek, m. Beifas. m. 1) zdanie przyboczne; 2) przymieszanie, n. Beifchlaf, m. spolkowanie, cielesne obcowanie, n. Beifchlaferin, f. naloznica, f. Beifdliegen, v. a. zalaczyć. Beifchluß, m. zataczenie, n. Beifdrift, f. dodatek, przypisek.m. Beifein, n. obecność, przytomność, f. im —, w obec. Beifeit, Beifeite, ad. precz; na bok. Beifegen, e. a. dodae, przymieszac: złożyć (zwłoki). Beifit, m. zusiadanie, n. Beifigen, v. n. zasiadać. Beifiger, m. asesor, zasiadają-CV. M. Beifrann, m. przyprząg, m. Beifriel, n. przykład, m. Beifriellos, a. bezprzykladny, a. Beifpringen, o. a. einem, przyise komu na pomoc; przypomagać, -módz; wspierac. Beigen, v. a. kasac, uk-; gryzc. ug-; szczypac Beißend, a. gryżliwy; uszczypli-WY, ostry, a. Beinig, a. swarliwy, któtliwy, ac Beiffer, m. piskorz, m. Beisforb, m. kaganiec, m. Beiftant, m. pomoc, f. swindek, m. ber rechtliche -, asystent, m. Beifteben, v. n. poniagać, -inodz. Beiftener, f. skladka, f. wsparcie pienieżne, n. Beifteuern, v. a. skladać sie na co: wspierać; dać; placić (podatkı). Beiftimmen, v. a. przystac, przy-, zezwolić; przyświadczać. Beiftimmung, f. v. Beiftimmen. Beiftrich, m. kreska, f. przecinek, m. Beitrag, m. skladka, f. datek, m. przyczynek, m. wiadomość, notatka, f. artykul, m. Beitragen, r.a. przykładac, -lozyo się, przyczynić się do czego; dać; skladać się na co. Beitreiben, r. a. sciagac, -gnąć; pobiérac, -brac.

Bel Beftagungemurbig, a. pozalowa.

ny, P.

przyklaskiwać.

Beitreten, v. n. przystępować, -apic; przyłączyć się do . . ., pisac się na co. Beitritt, m. v. Beitreten. Bei weitem, ad. daleko, ad.

Beimobneu. v. n. byc obeenvm. przytomnym; (fleifchlich) spółko-

wać. Beimert, a. przymiotnik, m. Beize, f. beica, f.

Beigeiten, ad. zawozasu, woześnie. Beigen, r. a. bejcować; debić (in ber Bobe).

Beitenb, p. wytrawiający, p. Bejaben, v. a. potakiwae przy-

znawać. Bejahrt, a. podeszły, a. Iwać. Bejammern, v. a. zalic sie, zalo-Bejammerungemurbig, a. godny

pozalowania.

Befampfen, v. a. walczyć, zw-; przeciwić się czemu; zwyciężyć. Befannt, a. wiadomy, znajomy, znany; zawołany; - machen, oglosić; (offentlich) obwieszczać. -scić; oznalnić; uwiadomić (kogo o czem); obeznać (kogo z czem); ftd -, r. r. obeznać się (z czem), zapoznać się (z kim); - merben, przyjść do wiadomości, stać się głosnym, rozejść sie (wlesc); mit einem -. zapoznać się z kim.

Befanntlich, ad. jak wiadomo. Befanutmadung, f. obwieszczenie.ogloszenie.uwiadomienie.n. Befanntichaft, f. znajomose, f. mit einem - machen, zabrad znajo-

mość z kim. Befehren, v.a. nawracae, -rocie.

Befebrte, m. nawrocony, m. Befebrung, v. Befebren.

Befennen, v. a. wyznać, zeznać; fich gu einer Religion -, wyznawac wiare; fich ju etmas -, przyznawać się do czego.

Befenner, m. wyznawca, m. Betennenif, n. wyznanie, zeznanie, n.

Beflagen, v. c. zalować; fic -. v. r. zalić się, uzalać się, utyskiwać nad czem; skarzyć, uska-

rzać sie na co-

Befoftigen, r. a. stolować się. Befraftigen, v. a. stwierdzić; po-,

utwierdzie; popierac, poprzec. Befraftigung, v. Befraftigen. Befrangen, r. a. wienczyć, u-; wiencem przyozdobić. fic Befreuten, v.r. zegnad sie.

wać

Befriegen, r. c. wojować z kim: zawojować kogo. Befrittein, r. a. krytykować kogo.

nia godny, smutny, a. opłaka-

Beflagte, m. oskarzony, obzało-Beflatichen, r.a. okryo oklaskami;

Betleben, v. a. ob-, polepiac, -ic.

Beffeiben, v. a. ubrad: odziać: ein

Beflemmung, f. scienienie, n.

Befommen, v. a. wziac; powziac;

dostawać (zębów, liści); wpaść

(w chorobe); r. f. wychodzie

(dobrze, žle) na czem: skutko-

Befoftigung, f. stol, m. stolowa-

effauben, v. a. obdtubać.

2mt -, piastować urząd.

Beffemmen, v. a. ściskać, -nac.

Befleibung, f. v. Befleiben.

tkliwość, teskność, f.

Befummern, v. a. zasmucać, -ić; obchodzie; fid) -, v. r. uber et. mas, troszczyć, klopotać się o co; um etwas -. dbać o co. wgladać w co, wdawać się w co. Befummerniß, f. klopot, m. troski. Befummert, a. (tief) stroskany, sklopotany, p. Beladeln, r. a. usmiechnac sie Belachen, v. a. smiac się z czego. Belaben, v. a. nafadować.

Belabung, f. v. Belaben. Belagerer, m. oblezeniec, m. Belagern, v. a oblegac; opasac.

Belagerte, m. oblezony, m.

Belagerung, f. obiezenie, #. Belang, m. waga, f. znaczenie, n. wazność, f.

Belangen, v. a. pozywać, pozwać o co; zaskarzyć; - v. n. obchodzic, tyczec się.

126

[wany, m.

Bel

Belangung, f. pozew, zapozew, m. Belieben, v. a. raczyć, zechcieć, v. Belangen.

Belaften, v. Belaben. Belaftigen, v. c. nagabywać, -bać; naprzykrzac się komu; przeszkadzać; stać się uciążliwym. Belaftigung, f. przykrość, uciażli-

wosc, f. v. Belaftigen. Belauben, v. a. guic : maic, u-.

Belauf, m. suma, ilosc, f. fic Belaufen, v. r. wynosic.

Belaufchen, v.a. podstuchiwac. Beleben, v. a. ozywiac, -ic; orzeźwić; wkrzesić. fleben. Belebend, a. ożywiający, p. v. Be-

Belebt, a. ludny, a. uczęszczany, zwiedzany, p.

Belebtheit, f. ruch, m. Beleden, v. a. oblizac.

Beleg, m. dowód, m. świadectwo, Belegen, v. a. zascielać, -slać; ob-, wykładać, -lożyć; włożyć (clo); obszyć; zająć (nijejsce); popierac, -przec (dowodami); mit Rafen -, pokryc, ustac dar-

Belehnen, v. a. nadae prawem lennem; fic - laffen, brac prawem lennem.

Belehnung, f. v. Belehnen.

Belebren, v. a. nauczać. -ve: 0świecać, -ić; fic - laffen, przyjmować nauki.

Belebrung, f. nauka, f. v. Belebren. Beleibt, a. dobrej tuszy; opasty;

Beleibtheit, f. otylose, f.

Beleibigen, v a. obrazac, -zic; krzywdzie; leicht ju -, obrażli-[leibigen. Beleibigent, a. obrazliwy; v. Be-

Beleibiger, m. obrazający. m. Beleibigte, m. obrazony, m.

Beleivigung, f. ob-, uraza, krzy-

Beleien, a. obezytany, p.

Belefenheit, f. wielka znajomoso ksiazek. f. er bat eine große -. wiele czytał, bardzo obczytany. Beleuchten, v. a. objasnie; oswie-

Beleuchtung, f. oblasnienie; oświecenie, n.

Bem podobać sie.

Belieben, n. upodobanie, n. Beliebig, a. dowolny, a. podlug upodobania, do woli. Beliebt, a. ulubiony, wziętość

majacy, p. fich - machen, podo-bae sie; fich bei einem - ju machen fuchen, zakazywać się komu.

Beliebtheit, f. wzietosc, f. Bellabonna, f. bot. bielun dzie

dzierzawa. Bellen, v. n. szczekać. Belletrift, m. beletrista, m.

Beloben, v. a. pochwalic. Belobung, f. pochwala, f. Belobnen, v. a. nagradzac, -odzic.

Belohnung, f. nagroda, f. Belugen, v. a. klamae przed kim. Beluftigen, v.a. zabawić, rozwese-

wny, s. Beluftigent, a. pocieszny, zaba-Beluftigung, f. zabawa, -ka; u-

ciecha; pohulanka, f. fich Bemachtigen, v. r. opanowac, zdobyć; zajać, zabrać; porwać;

dorwać się czego. Bemalen, v. a. ob-, zamalować. Bemannen, v. a. ludžini osadzić. Bemannung, f. v. Bemannen.

Bemantein, v. a. obarwić, zakryć: płaszczykiem okryć; w bawelnę owijać.

Bemantelung, f v. Bemantein. Bemaften, v. a. masztami okret o-Datrzyć. ftigen. fid Bemeiftern, v. r. v. fich Bemach. Bemelbet, a. wyzej wzmiankowa-

ny, p. fich Bemengen, v. r. wdawać się. Bemertbar, a. znaczny, a. Bemerfen, v. a. uwazac. do-, po-

strzegać; nadmieniać; nict -, przeslepić. [zenie, n. Bemerfung, f uwaga, f. postrze-

Bemitleiben, v. a. zalować, pokogo: uboléwać, litować się Bemittelt, a. majetny, a. [nad kim. Bemoofen, v. n. oinszec. Bemooft, p. omszaly, p.

Bemuben, v. a. trudzie; fich r. starać, zabiegać (cifrig) się o co; usilować; fatygować się (po co).

23cm Bemubung, f. trud, m. fatyga, f. staranie, usilowanie, n. cifrige -, zabieg, m.

Benachbart, a. sąsiedzki, ościenny, Benachrichtigen, v. a. donosie, -nieść; u , zawiadomić; poraus - uprzedzać, -ic.

Benadrichtigung, f. doniesienie, uwiadomienie, a.

Bienachtheiligen, v. a. krzywdzie; ujmować, ująć komu.

Benachtbeiligung, f. krzywda, ujma, f. Benagen, v.a. ogrzyzać, -vzć.

Benaben, v. a. obszywać, -yc. Benamen, v. a. nazywać, -zwać; nadać nazwisko.

Benarbt, a. bliznami okryty, p. Benafchen, v. a. zakosztować: ujeść; lakomić się czem.

Benebeln, v.a. zbalamucić, spoić; fich -, v. r. podchmielić sobie. Benedeien, v.a. blogoslawić, przezegnać.

Benebiftenfraut, n. bot. kuklik Roździkowy, m.

Benehmen, r.a. od-, ująć; zabrać; niezostawić; wyprowadzić (z blędu); bas licht, bie Auslicht einem, zaslaniac, -onic komu; fic -, v. r. brać się, sprawować

się, postępować. Benehmen, n. branie się, wzięcie, postępowanie, sprawowanie się, n. v. Benehmen. ezego. Beneiben, v. a. zazdrościć komu Benennen, v. a. nazywać; przezy-

wać. Benennung, f. nozwa, f. Benegen, v.a. pokropie; zmoczyć;

zrosic. Benegung, f. v. Beneben.

Bengel, m. chlystek, dragal, grubianin, m,

Bengelbaft, a. grubianski, a. Beniefen, v. a. potwierdzie kichnieniem.

Benothigt, a. - fein einer Gade, potrzebować czego; bas Beno. thigte, potrzebne, n.

Benuten, v. a. korzystac, uzytkować z czego.

Benugung, f. v. Benugen. Beobachten, v. a. siedzić, pilitować (kogo); zachowywać (co);

Berberis, f. bot. włoska kalina, f. Berechnen, v. a. obliczyć; ob., porachowac; - wie viel auf jeben fommt, rozrachowac.

Berechnung, f. rachuba, f. obrachunek, m. gegenfeitige -, porachunek, m. v. Berechnen.

postrzegać, -edz; fireng -, przestrzegać czego; beimlich -, podgiadac. Beobachter, m. v. Bevbachten.

Berbachtung, f. postrzezenie, n. i. t. d. v. Bephachten. Beobachtungegeift, m. bystrosc, f.

Beorbern, v. a. kazać (iść); po-, wysłać, wyprawić.

Bepaden, r. s. opakować. Berangern, v. a. włożyć kirys (na

Bepfablen, v.a. pale wbijac, ogrodzić palami, opalisadować.

Berfangen, v. a. zusadzac, -ic. Bepflaftern, v. a. brukować, po-.

Bepflügen, v. a. zaorac. Bepflugbar, a. orny, a.

Beviffen, v. a. oszczać.

Bequem, a. do-, wygodny, a. einer ber gern bequem lebt, wygodnis. m. ee fich wo - machen, rozgościo sie gdzie.

fich Bequemen, v. r. stosować sig do czego. Bequemlidfeit, f. wygoda, f.

Berappen, v. a. pilka obrabiac. Berafen, v. a. darnig pokryc. Beraspein, r. a. raszplowac.

Berathen, Berathichlagen, v. a. radzić o czein; fic -, v. r. naradzać się, obradować, Berathung, Berathichlagung, f.

na-, obrada, f. Berguben, v. a. lupić, rabować, ogolacać, -ocić, wyzuć z czego; pozbawić kogo czego. Beraubung, f. v. Berauben.

Berauchern, v. a. kopcić, zak-; 11a-, okadzać.

Beraufden, v. a. o-, pod-, upajac, -poie; rozmarzyć; unosić, -ieść się.

Beraufcht, a. napily, podelety, rozmarzony (snem); uniesiony, Berechtigen, r. a. upoważnić; nadac prawo. Berechtigt, p. upowagniony; -

fein, być upowaznionym, mieć prawo.

Berechtigung, f. upowaznienie, n. prawo, n. moc, f.

Bereben, v.a. einen gu etmas -, na. mawiać, -owić; einen -, obinowie, obgadae; fic -. v. r. zma-

wiac się. Beretfam, Berett, a. wymowny, a. Berebfamfeit, f. wymowa, f. kra-

somówstwo, z. Beregnen, r. a. zmoczyc; beregnet

fein, znioknac. Bereid, m. zakres, m. Bereichern, r. a. zbogacie; fic -.

e. r. zbogacić się. Bereifen, v. a. sronem okryć.

Bereift, p. sronem okryty, p.

Bereifen, v. a. objezdzac; zwiedzać. Bereifen, n. objazdzka, f. objazd,

Bereit, a. gotowy, a. Bereiten, r. a. 1) gotować, zg-;

sprawić (radosć); 2) ujezdzać, ujeździć.

Bereiter, m. objazdowy, objezdzacz: ujezdzacz, m.

Bereite, ad, juz, ad. Bereiticaft, f. gotowość, f. in -, na pogotowiu. (choczy, a. Bereitwillig, a. gotow, chetny, o-

Bereitwilligfeit, f. gotowość, cheć, ochota, f. mowae. Berennen, v. a. zdobywać; sztur-Berennung, f. szturin. m. v. Beren-

Bereuen, v.a. zaiować. nen. Berenung, f. zal, m. Berg, m. gora, f. bie Saare fteben

ju Berge, włosy wstają na glowie. Bergab, ad. na dol.

Bergaltefte, m. starszy górniczy, m. Bergamotte, f. bot. bergamotka, f. Bergamt, u. urząd gorniczy, m. Bergan, Bergauf, ad. pod gore.

Bergbau, m. gornictwo, n. Bergbewohner, m. goral, m.

Bergbingelfraut, n. bot. szezyr trwaly, m.

Bergblau, n. blekit gorny, m. (calic.

Bergelfter, f. serkosz, m. Bernen v a, schowac, ukrye; 0-

Bergfeftung, f. twierdza, forteca na gorze, skale, f. Bergfett, n. ziemne sadlo, n.

Bergflachs, m. bot. dziki len, m. v. Umjantb. Bergflodenblume, f. bot. chaber

gorny, pierzasty, m. Berggang, m. zyla kruszcu, f.

Berggegent, f. okolica gorzysta, f. Berggeietlet, m. bot. koniczyna czerwona, f. Berggrun, n. boraks, m.

Bergguniel, f. bot. gadziel zloty, m. dabrowka, twinka, f. Berghartbeu, n. bot. dziurawieo

górny, m. Berghars, n. zywica ziemna, f. Berghauptmann, m. intendant

gorniczy, m. Bergig, a. gorzysty, a.

Bergfette, f. pasmo gor, n. Bergflee, m. bot. koniczyna lesna, górna, f.

Bergfnappe, m. gornik, m. Bergferbel, m. bot. blekotek ku-

dlaty, m. Rerafrantbeere, f. bot drobne rozynki, pl. porzeczka górna, f.

Bergfreffe, f. bot. wieżyczka gladka, f. Bergfroffall, m. Bergglas, n. krysztal górny (wulkaniczny), m.

Bergfuppe, f. wierzcholek gory, m. Bergleute, pl. gornicy, pl. Berglilie, f. bot. lilia zawojek. Bergmann, m. gornik, m. Bergordnung, f. ustawy górnicze,

Bergpieffer, m. bot. wilcze lyko pospolite, n. wawrzynek, m. Bergrolei, m. bol. siwiosnka, f. Bergrath, m. radzca górniczy, m. Bergrispengras, n. bot. trawa Wie-

chowa spłaszczona, f. Bergritterfporn, m. bot. ostrózka wyniosła, f.

Bergruden, m. grzbiet gor, m. Bergrubrfraut, n. bot. kocanki dzielno-plciowe, pl.

Bergichles, n. zamek na gorze, m. Bergifabiofe, f. bot. dryakiew goirski, m.

rna, f. Bergidarte, f. bot. sierpik farbie-Bergichilf, n. bot. trzeina gorna,7

Bergftabt, f. miasto gorami otoczone, w górach, n. Bergftern, m. bot. przytulia lesna,f.

Bergtheer, m. ziemna smola, f. Bergtreepe, f. bot. stokloska da-

chowa, f. Bergung, f. schowanie, n. Bergmade, n. v. Jubenped. Bergmalbhirfe, f. bot. krowia resz [bówka górna, f. Bergmeibenroschen, n. bot. wierz-Bergwerf, n. kopalnia, f.

Bergmertemiffenfcaft, f. Berg. mejen, n. gornictwo, n. Bergwide, f. bot. wika gorna, f. Bericht, m. opowieść, relacya, f. doniesienie, sprawozdanie, n Berichten, Bericht erftatten, v.a. do

nosić, -nieść, uwiadomić, oznaj mić; zdać sprawe, relacyą. Berichterftatter, m. zdający sprawe, relacya, m. nie, n.

Berichterftattung, f. sprawozda-Berichtigen, v. a. sprostować; poprawie; zakończyć (sprawe); zaspokoić (długi).

Berichtigung, f. poprawka, f. v. Berichtigen. Beriechen, v. a. obwąchać. Beritten, a konny, a. Berfan, m. barakan, m. [wozów).

Berline, f. berlinka, f. (gatunek Berlinerblau, n. berlinka, f. Bernftein, m. bursztyn, m.

Bernfteinen, a. bursztynowy, a. Berobren, v. a. trzcing wykładać,

WYLOZVC. Beroften, v. n. zardzewiec. Berften, v. n. rozpadać się, pękać, rozpękać.

Bertramm, m. bot, zebne ziele, n. zlucień kichawiec, m. Berüchtigt, a. oslawiony, p. prze-

slawny, a. okrzyczany, p. Beruden, r. a. ludzić, balamucić; odurzyć, podstepu uzyć. Berndung, f. podstep, m. v. Be-

ructen Beradfichtigen, r. a. dbae o co,

mieć wzgląd na co, wehodzić w co; nicht -, pomilac.

Berudfichtigent, a. względny, a.

Beruf, m. powolanie, n. zawod, m. Berufen, v. a. 1) powolywac, -lad: 2) uroczyć; fich - auf etmas, r.r.

odwoływać się do kogo, czego; apelować. Beruffraut, n. bot. przelot pospolity; przymiotnik ostry, m. (sla-

chtawa); oman biegunkowy, m. Berufung, f. 1) apelacya, f. 2) urok. m. v. Berufen.

Berufegefcafte, n. pl. zatrudnienia z powołania wypływające, Beruben, r.n. auf etmas, zawisnac od czego, zależeć na czem; obstawać przy czem; es babei laffen, r. a. dać pokoj temu: zostawic co tak.

Bernhigen, r. a. uspokajać, -kolć; [rubigen. Beruhigung, f. pociecha, f. v. Be-Berühmt, a. slawny; slynny, a. fein, slynać z czego: - maden. wsławiać; fid -, v. r. wsławiać sie czent.

Berühintheit, f. slawa, f. Berühren, v. a. tykać, dotykać, -tknać; napomykać, -mknać;

empfinblid -, razic kogo; fic -, v. r. stykać się. Berührend, a. styczny, a.

Berührung, f. styczność, f. in bringen, stykac sie; v. Berühren. Bernrfen, v. a. oskubywać, -bać. Berufen, r.a. kopcić, ok-, f-siac. Befaen, e. a. ob-, pu-, zasiewac, Befage, ad. podlug, prp. Befagen, r. a. opiewać, opowia-Befagt, a. rzeczony, wzmiankowany, wspommiony, p.

Befalben, r. a. namazywac, -zac. Befanftigen, v. a. uciszyć, ukoić, usmierzyć, ulagodzić, utulić; przeblagać; fic -, v. r. udobruchać sie, ochlonać z gniewu. Befanftigung, f. v. Befanftigen. Befat, m. obwodka, f. slaczek, m. Befahung, f. zaloga, f.

fic Befaufen, v. r. o-, s-, upie sie. Befaumen, v. a. obrabie.

Beidaben r.a obskrobywać, -bać.

Befchabigen, v. a. nadwerezyć, uszkadzać, -odzić; zepsuć, skaleczyć; zwarzyć (rośliny); fic -, v. r. skaleczyć się.

Beidabiger, m. szkodnik, m.

Befcabigung, f. v. Befcabigen. Befdaffen, a. usposobiony, p. fo

- fein, bye tak usposobionym, w takim stanie.

Befchaffenbeit, f. wlasnose, wlaściwość, f. usposobienie, n.

Beidaftigen, v. a. trudnic, zatrudniać; fic -, v. r. trudnić, zatrudniać, zajmować, bawić się czein; fich eifrig mit etwas -, starannie krzątać się koluczego. Beschäftigung, f. zatrudnienie, n.

Befcalen, v. a. oblupywać; stanowić (klacz z ogierem).

Befchaler, m. ogier, m.

Beidamen, v. a. zawstydzać, -ić. Beidamung, f. zawstydzenie, n. Befchatten, v.a. ocieniac, oslaniac.

Beidauen, v. a. ogladać, obejrzeć. Befdaulid, a. intuicyjny, a. roz-

myślający, p. Beichaumen, v. a. piang okryć.

Beidauung, v. Beidauen. Beideib, m. odpowiedz, f. odpis, m. - thun, odpijac; - miffen, znaleść, znać doskonale, wie-

dzieć jak sobie postapić. Beideiben, v. a. einem etwas -, udzielić, uzyczyć komu czego; einen wohin -, wzywać, przyzy-

wać, kazać komu isć gdzie; fich -, v. r. przestać na czem.

Befcheicen, a. skroning, a. Beideibenbeit, f. skroinnosc, f.

Befdeinen, v. a. oswiecac.

Befdeinigen v. a. zaswiadczyć; kwitować. n. kwit, m. Beideinigung, f. zaswiadczenie, Beideuten, v. a. ob-, udarować; obdarzyć; (iron.) nadarzyć. Refcheren, v. a. v. Scheren.

Befderen, v. a. einem etwas -. zdarzać, -vć; obdarzyć; uzvezyć. Befderung, f. dar, m. wiqzanie, n.

v. Beideren. Beididen, v. a. obsylać, obeslać:

bas Bieb -, dogladac bydla; bie

@rge-, miészaé, zaprawiać kru-SZCE.

Befdienen, v. a. okuć kolo. Befdießen, v. a. strzelać na co.

Befchiffen, v. a. zwiedzać morze, zeglować. [SD]-. Befdimmeln, v. n. plesniec, opi-, Befdimmelt, a. splesnialy, ople-(zyć, zhanbić. snialy, p.

Befchimpfen, v. a. zniewazyć, zel-Befdimpfung,f.zniewaga,obelga, zelzywość, hanba, f.

fich Befdinben, v. r. otrzec sobie (cialo). [bronic, obr-. Befdirmen, v. a. zaslaniac, -onic; Befdirmer, m. obronca, m.

Befclafen, v. a. spać z kobieta. Beidigg, m. skowka, f. areszt, m. - auf etwas legen, areszt na co polożyć; in - nehmen, zabrać,

zagrabio, sekwestrować. Beidlage, n. obicie, n.

Befdlagen, v. a. na-, obić; pobić (beczke); okuć; - v. n. napleśnieć (przez wilgoć). Befchlagen, a. biegly, a. v. Befchla-Befchlagnahme, - nehmung, f. se-

kwestracya, f. zabranie, n. Befdleiden, v. a. brad (n. p. chetka).

Beidleunigen, v. a. przyspieszyć. Befchleunigung, f. przyspieszenie. n.

Beidließen, r. a. zakonczyć (zycie); uchwalic, postanowie; befoloffen merben v. n. stanae na czén

Beidließer, m. piwniczy, m. Befdliegerin, f. klucznica, szafa-

rka, f. fic Befdlumpern, v. r. u-, zeszargać, zachlastać się.

Beichluß, m. zakonczenie, n. koniec. m. uchwala, f. postanowienie, n. (czém). Befchmeißen, v. a. rzucić (na kogo Befdmieren, v. a. namazywac, -zac; na-, osmarowac; mit Bett

otluscić. Beidmuten, r. a. pobrudzić, powaiać, zwalać, spaskudzić, o-

smolic; gang -, zabrudzić, zawaiac; ftd -, v. r. - sig.

137

Befdnauben. Befdnaufen, Befdnif. fein, Befdnuppern, v. a. opachac. opęszyć. Befdneiben, v. a. obeinac; (ringe

berum) poobeinae; obrzynac, ·erznąć; poobrzynać; obrzezać; obstrzygać, -ydz.

Befdneibung, f. obrzezanie, n. v. Beidneiben.

Befcneien, v. a. sniegiem okryć. Beidonigen, e. a. o-, ubarwic: owinać w bawelne; bronić. Beidonigung, f. obrona, wymó-

wka, f. v. Befconigen. Beidranten, v. a. ściesniać, ograniezyć, określić.

Befdrantt, a. ograniczony, p. nie-

udolny, a. Beidranttheit, f. nieudolnosc, f.

Befdrantung, f. v. Befdranten. Beidreiben, r. a. opisywac, -sac: zakréślić (koło); gang genau et-

mas -, wypowiadać, -iedzieć. Beidreibung, f. opis, m. v. Befdreiben. -qe., a. opisowy, a.

Beidreifraut, n. bot. czysciec prostv. m.

Befduben, v. a. obuc; einen Bfabl -, spiczasty koniec pala oprawić w żelazo.

Befculbigen, v. a. zadawać, -dac (komu co); obwinić, posadzić kogo o co.

Beschulbigung, f. obwinienie, po-sadzenie, n. [bic.

Beidummeln, v. a. okpić, oszwa-Befdutten, v. a. ob-, posypywac, -pac; przyprószyć

Befmugen, v. a. bronic, ob-; opiekować się czem; wspierać co.

Befougend, a. opiekunczy, a. Beiduger, m. obronca; opiekun; protektor, m.

Befdugung, f. obrona, opieka, f. Befchwagen, v. a. namawiac, -mo-

Befdmerbe, f. ciezar, m. trudy, pl. przykrość, uciązliwość, f. zaza-

lenie. n. - führen, zalić sie, skarzyc sie. Befdwerbeführer, m. uskarzający,

Bejdmeren, v. a. obciązyć, obar-

czyć; fic -, v. r. zalić, u-, zazalac sie na co. Befdmerlid, a. uciązliwy, przykry, trudny, a. - fallen, być uciązii wem, przykrem, ciężarem; ciązyć komu; przykrzyć, na-, się komu.

Bef

Beidwerlichteit, f. przykrose, uciązliwość, trudność, f. niewczas, trud, m.

Befdwernis, f. trudnosc, f. Beidmerung, f. v. Beidmeren. Beidwichtigen, r. a. usmierzye; uspokoie; zawrzeć usta, zatkać

gebe. Beidmoren, v. a. po-, zaprzysiegać, -siądz; zaklinać.

Befdmorer, m. eksorcysta, m. Befdmorung, f. v. Befdmoren. Befeelen, v. a. ozywić, zagrzac. Befeelt fein, v. n. tchnąć czem.

Befeben, v. a. ogladac, obejrzeć. Befeitigen, v. a. usunge; sprzatnąć; zalatwić Befeitigung, f. v. Befeitigen.

Befeligen, r. a. uszczeshwic. Befemtraut, n. bot. rukiew wielozielna; bylica polna; pieprzyca psia, f.

Befen, m. 1) miotla; d. miotelka, f. 2) czarownica, f. babsko, n. Befenbinber, m. miotiarz, m. Befenftiel, m. miotlisko, n. Befeffen, a. opetany, p

Befeffene, m. opetaniec, m. Befegen, v. a. o-, obsadzic; obszyc (wstązkami); oblamować; zastawić (stol); wysadzić; za-

jac, opanowac; einen Teich mit Bijden -, zarybić staw. Befegung, f. v. Bejegen.

Befeufien, v. a. westehnae na co. Befichtigen, v. a. ogladac; etmas forgfaltig -, rozpatrywać się w czėm. kcva, f Befichtigung, f. argtliche -, obdu-Befiegeln, v. a. przy-, zapieczętować, pieczęcią opatrzyć, pieczęć

przyłozyć. Beffegen, v. a. zwycięzyć, przez-. Befieger, m. zwycięzen. m.

Befingen, v. a. opiewac.

to Besinnen, v. r. przypominać sobie, namyślić, zastanowie się; sich eines Bessern —, pomiarkowas, spostrzegać, upamiętać

Befinnung, f. przytomność (znuysłów), f. zur – bringen, ocucać; zur – fommen, ocucać, upamiętać się.

tac się. Befinnungsios, ad. bez zmysłów. Befis, m. posiadanie, n. posiadłość, f. von etwas — ergreifen, ob-, zająć co; in — nehmen, posiaść.

Befigen, v. a. posiadać; dzierzec, Befiger, m. posiadacz, m.

Befignehmung, f. gewaltfame —, zabór, m. okupacya, f. opanowanie, n.

Befigung, f. posiadłość; własność, Befoffen, a. pijany, p

Befoffenbeit, f. pijanstwo, n. Befohlen, v. a. podeszwy dać do

Befolben, v. a. plació

Befolvet, a. platny, a. Befolvung, f. placa, pensya, f.

Befondere, a. osobny; oddzielny; szczególny, a. — daś —, n. szczególność, f. daś — Effen, n. osó-

bki, pl. Befonters, ad. osobno, oddzielnie, szczególnie, ad. — (nicht mit anberen) effen, osóbkować.

Befonderheit, f. szczególność, f. Befonnen, a. przytomny, roztro-

pny, a. Befonnenheit, f. przytomność (umyslu), roztropność, f. zastanowienie, n.

Wienie, n. 4. starać, po-, wystarać się; przysposobić; obmyślić; zawiadować (sprawami);

oprzątać (drób'); obawiać się. Beforgniń, f. obawa, f. Beforgt, a. dbały, staranny, troskliwy (o co); angfilich —, pie-

skliwy (o co); ángftlich —, pieczolowity, a. um etwas — fein, dbac, troszczyć się o co; obawiać się czego. Beforgtheit, f. staranność, tro-

Beforgtheit, f. staranność, troskliwość; pieczolowitość, f. Beforgung, f. staranie, n. oprzet

(drobiu), m. v. Beforgen. Befrannen, v. a. zaprządz; ein Seiteninftrument —, nastrole stronami; eine Trommel —, beben napiąć.

Bespeinnung, f. zaprząg, m. Bespeien, v.a. pluć na co; uplwać, sch Bespiegeln, v.r. przyglądać się w zwierciedle.

Befpinnen, e. a. oprząse.

Besprechen, v. a. 1) rozprawiac, mówie o czem; 2) zażegnywac, -gnac. sich —, v. r. umówie się z kim, pomówie z kim. Besprengen, v. a. kropie, pok-;

na-, zakrapiać; natrzepać; skrapiać; porosić.

Befpringen, v. a. pokladas, -lasc.

Besprißen, v. a. zbroczyć, obryzgać, zbr-, pobr-; opryskać, chlustać; (mit Rotb) chlastać, o-; von oben biš unten —, zabryzgać, zapluskać czem. Bespuden, v. Bespeien.

Besputen, v. a. obléwać (o rzéce). Besputen, v. a. obléwać (o rzéce). Besper, a. lepszy, a. lepiéj, ad. Bespern, v. a. poprawiać, -ló, po-

lepszyc; fich -, r. r. - sie; lepicj sie miec. Befferung, f. poprawa, f. polepszenie, n. v. Beffern.

nie, n. v. Bestern. Bestallung, f. potwierdzenie obloru, n. dyplom, m. nominacya, f. Bestant, m. trwalość; pozostalość, f. stan. m.

Bestänbig, a. staly, wytrwały, ustawiczny, nieustanny, stateczny, a. — jein, statkować.

Bestanbigleit, f. stalość, wytrwałość, stateozność, f. Bestanbtheil, m. część składająca

Beftarfen, v. a. utwierdzac, -id.

Bestärfung, f. v. Bestärfen. Bestätigen, v. a. potwierdzić, s-, zatwierdzić; als wahr —, spra-

wdzać; fich —, v. r. sprawdzić się. Befizitigung, f. aprobacya, f. potwierdzenie, n.

twierdzenie, n. Beftatten, v. a. pochować. Beftauben, v. n. okurzać sig. Beftauben, v.a. o-, zakurzać; przyproszyc.

Befte, a. najlepszy; am Beften, najlepiej, ad. jum Beften einen haben, za nos wodzić, zakpić z kogo; etwas jum - geben, produkować się z czem.

Befteden, r. a. 1) przyfastrzygować; 2) przekupić.

Beftechlich, a. przekupny, a,

Beftechlichfeit, f. przekupnosć, f. przekupstwo, n. Beftedung, f. przekupstwo; prze-

kupienie, n.

Befted, n. sztuciec, m. Befteden, v. a. pona-, poobtykac.

Befteben, v. n. skladac sie (z czego): istnieć; ostać, utrzymać sie; auf etmas-, obstawać przy czem; nastawac, usadzać się na co, upierac się przy czem; v.a. eine Brufung -, zlozyć, skladac eksamin; ein Abentener -, trafic sie komu.

Beftebent, a. istniejący; składajacy sie, p.

Befteblen, r. a. okradac. -rasc. Befteigen, v. a. wsiadać, -asc na co; dosieść, -aść (konja); wste-

pować, -apić; wchodzić, wejść. Beftellen, v. a. 1) poustawiać; 2) naznaczyć, kazać komu przyjść: 3) ustanowić; umieścić (kogo gdzie); 4) obstalować, zamówić; 5) urządzie; zalatwie; 6) upra-wiac (rolą); i) oddac, odeslac,

wyprawić (list). Beftellung, f. obstalunek, m. Zamowa, zamówiona rzecz, f. v.

Beftellen. Befteuern, v. a. oclować, oclic;

podatki, clo nalozyć. [n. Befteuerung, f. oclowanic, oclenie, Beftiglifd, a bestyalny, spro-Beftie, f. bestya, f. Isny, a.

Beftimmen, r.a. na-, o-, prze-, wyznaczye; okreslie (einen Begriff); zakreślić; ben Berth -, ocenić: einen - ju etwas, naklaniac, -lonić kogo do czego; stanowić.

Beftimment, a. okreslny, a. Beftimmer, m. okreslnik, m. zdanie

okreslne, n.

Beftimmt, a. pewny: wyrazny, a. przeznaczony, p. Izva. f. Bestimmtheit, f. pewnosc, precy-Bestimmung, f. przezpoczenie: o-

kreslenie, n v. Beftimmen. Bestmöglichft, ad. jak najlepiej. Beftogen, v. a. 1) tracic o co; 2) z grubszego zheblować.

Beftrafen, v. a. karac, u-; karcić, Beftrablen, v. a. promienie rzucić na co. llowac. fic Beftreben, r. r. starać się; usi-Beftreben, n. Beftrebung, f. staranie, usilowanie, n. dazność, f.

Beftreiden, r. a. pomazac: pocicrac, -trzéc; siegac, dosiegac (kule). Beftreiten, v. a. 1) zaprzeczac; 2)

po-, wydołać; wydazyć; opedzić. Beftreuen, v. a. posypac; potrząsac; naprószyc; zascielac, zasłać.

Beftriden, v. a. zawiklać. Beftromen, v. a. oblewac.

Befturmen, v. a. atakować: dobywać; szturni przypuścić; mit Bitten -, napastowac. Befturgen, Befturgt maden, v. a. za-

trwazac, -ozyc; przerazac, -zic; przestraszyć.

Befturgt, a. v. Befturgen. Befturgung, f. v. Befturgen.

Bejud, m. uczęszczanie, n. na-, odwiedziny, pl. Bejuden, r. a. na-, od-, zwiedzać, -ic, uczęszczać na co.

Befubeln, r. a. zbroczyć: opaskudzić, splugawić, powalać, zakalac: fic -, v. r. - sie. Betagt, a. podeszły; sędziwy, a. Betafein, v. a. okret w liny opa-Betaften, v. a. dotykae, obniacac.

Betaftung, f. dotykanie; obmacanie. n. Betauben, v. a. odurzyc, u-, za-

gluszyć. Betaubung, f. v. Betauben. Betbruter, m. naboznis, m. Beten, r. a. modlic sie. Bethaus, n. swigtynla, f. dom modlitwy, zbor, m.

.

Bet Betheeren, v.a. osmolic. Bethenern, v. a. upewniac; przysiegac sie. Betbeuerung, f. v. Betbeuern. Bethoren, v. a. omamić, ludzić, zwodzić; balamucić, Betborung, f. v. Betboren. Betiteln, v. a. nadac tytul; tytulo-Betonia, f. bot. bukwica, f. Betracht, m. uwaga, f. wzglad, m. in -, ze względu, względem; in - nebmen, brac pod uwage. Betrachten, v. a. przypatrywać, -rzyć sie; etwas gengu -. wpatrywać się w co, rozpatrywać się w czem; u-, rozważać: zastanawiać, -owić sie nad czem.

Betradtlid, a. znaczny, a. Betrachtung, f. uwaga, f. (fromme) rozmyslanie, rozpamiętywanie, n. fromme -en anftellen, rozmyslac, rozpamietywać (nad czem). Betrag, m. kwota, Ilose, suma, f. Betragen, v. n. Wynosic, czynie; ith -, r. r. sprawować, zachowywać się, postępować. Betragen, n. postepowanie, n. Betrauern, v. a. zalować, sinució

Betreff, m. in -, wzgledem. Betreffen, . a. 1) zdybac; natrafic; 1) tyczyć sie. tyezy. Betreffent, ad. co do ..., co sie Betreiben, v.a. zajmować, trudnić się czem; chodzie kolo czego Bettler, m. zebrak, dziad, m. -.. (sprawy),

Betreten, v.a. postać (gdzie): stanać; wejść; wstąpić; einen über etwas -, zdybać. Betrieb, m. przemysł, m.

Betriebiam, a. przemyslny, pracowity, skrzetny, a. Betriebfamteit, f. przemyst, m. Betrinten, v. a. spoie; fich -, v r.

upic sie. Betroffen, a. przestraszony, p. Betruben, v. a. zasmucic, zmar-

twie. Betrübniß, f. smutek, m. straplenie, n. v. Betrüben.

, 6

Betrübt, a. smutny, a. Betrug, m. oszukaństwo, oszu-

stwo, N

Betrigen, o. a. odrwic; oszukiwac, -kac. Betruger, m. oszukaniec, oszust,

szalbierz, m. Irstwo. n. Betrugerei, f. oszustwo, szalbie-Betrugerifd, a. oszukujący, p. szalbierski, podstępny, a. [wy, a. Betruglich, a. zwodniczy, zdradli-Betrunfen, a. opily, pijany, p.

Betfdwefter, f. dewotka, f. Betflunde, f. godzina, czas modli-Bett, n. lozko, loże, n. [twy. Bettag, m. dzien modlitwy, m. Bettbede, f. koldra, f. wollene buntgestreifte -, pstrucha, f.

Bettelarm, a. ubozuchny, goly, a. Bettelei. f. zebranie, n. zebranina,

Bettelfrau, Bettlerin, f. Bettelweib, n. zebraczka, baba, f. Bettelleute, pl. zebractwo, n. zebracy, pl.

Bettelmann, m. zebrak, m. Betteln, r. a. zebrac. Bettelfad, m. torba, f. Bettelftab, m. (fig.) ubostwo. n. Bettelrogt, m. straznik nad zebrakami, m.

Bettelpolt, n. zebractwo, n. Betten, v. a. poscielac, poslac; par neuem -, prześcielac. Bettgeftell, u. lozko. n. Betthimmel, m. kotara, f. pawilon. Bettlägerig, a. choroba zlozony, p.

a. żebracki, żebraczy, a. Bettfad, m. tlomok, m. Bettftelle, f. lozko, n. Bettftrob, n. bot. przytulia pra-

wdziwa zółta, f. Betttud, n. przescieradło, n. Bettvorbang, m. kotara, f. Bettmarmer, m. nagrzewacz, m. Bettgeug, n. posciel, f. Bettjude, f. poszewka, powlo-Bege, f. suka, f. [czka, f. Reuche, f. lug, m. lugowanie, n. Beuchen, v. a. lugować, w lugu

prac, namoczyć, Beugen, v a. ginch zginac, zgiąć; nagiąć; ugiąć; schylać, -lić; nieber -, przygiąc; (fig.) tra-

pić, zasmucić, dręczyć; fic -. r. r. klaniac, uklonić się; czolem Beugung, f. zginanie, zgięcie, na-

chylanie, w. Beule, f. guz, m.

Benlig, a. guzowaty, a.

Beunruhigen, v. a. niepokoić; napastować; wichrzyć.

Beurfunben, v. a. dowodzić, zaswiadczać. Beurlauben, v. a. odprawić: wv-

puścić ze służby; dać urlop; fich - v. r. żegnać się z kim. Beurlaubter, m. urlopnik; na czas pewny ze służby uwoiniony żol-

nierz, m. Beurlaubung, f. v. Beurlauben. Beurtheilen, v.a. osądzić; ocenić;

krytykować. Beurtheiler, m. sedzia, krytyk, m. v. Beurtheilen.

Beurtbeilung, f. sad, rozbior, m. krytyka, f. v. Beurtbeilen. Beurtheilungsfraft, f. rozsadek, m.

Beute, f. lup, m. zdobycz,f oblow, plon, m.

Beutel, f. sakiewka, f. worek, m. (in ber Duble) pytel, m. Beutelfaften, m. skrzynia (w mly-

nie), f. Bentelmeife. f. remisz, remiz, m. Beuteln, r. a. pytlować. Itiem. Beutelperrude, f. peruka z harbej-

Beutelfdneiber, m. rzezimieszek,m. Beutelthier, n. torelinik, dydeif, m. Beuteltum, n. etainin, m. plotno Peutler, m. rekawicznik. m.

Bevolfern, v. a. zaludniac. Bevolfert, a. ludny, a. osiadly, za-

ludniony. p. Bevolferung, f. ludnose, f.

Bevollmachtigen, r. a. upoważnić; dać pienipotencyą.

Bevollmachtigte, m. pelnomocny, pełnomocnik, pienipotent, m. Bevollmadtigung, f. pelnomoc-

nictwo, upoważnienie, a. plenipotencya, f. Bever, c. nlin, zanim.

Bevormunden, r. s. opiekować się czem; opiekuna dać.

Bevormundung, f. v Bevormunben. Beporrechten, r. a. uprzywilejować. Bevorfteben, v. n. grozić; nadchodzić: zanosić sie na co. Bevorftebenb, a. przyszly, a. nad . chodzący, p.

Beportbeilen, . a krzywdzić, uokpić; ujmować komu.

Bevortheilung, f. ujma, f. ukrzywdzenie, n. v. Bevortheilen. Bewaden, v a. strzedz, pilnowac, czuwać.

Bemachfen, v. n. ub-, porastac, -osnąć; zarość.

Bemaffnen, v. a. uzbrajać, -roic Bewaffnet, a. zbrojny, a.

Bewaffnung, f. uzbrojenie, n. Bewahren, v. a. ocalic; ochraniac. -onić, zachować, bronić, ucho-

wae; fic - por etwas, v. r. uchronic się czego. Bemabren, v. a. sprawdzac, do-

świadczać, -yć; fic -, v. r. spelnić się, ziścić się, skutkować Bemabrheiten, v. a. poswiadczyć. Bemabrt, a. doswiadczony; doznany (w skutkach), p.

Bemaiben, v. a. zapuszczać las. Bewandert, a. biegly, a.

Bewandt, a. bei fo -en Umftanben, w takim stanie rzeczy. Bewandtniß, f. okoliczność, f. ba.

mit bat es folgenbe -, z tem tak sie ma. Bemaffern, v. a. oblac woda; zawodniać, -ić; opuścić woda (rów).

Bemafferung, f. zawodnienie. n. Bewegbar, a. ruchawy, a.

Bemegen, r. a. poruszyć, wzruszyc; władać czeni; etmas bin und ber -, machae, szastae . czeni; etwas fanft -, powiewać: powodować, naklaniać, -onić, pobudzić kogo; fich -, v. r. ruchać, poruszyć się; fdnell burd einen Raum -, przeiatywać. Beweggrund, m. bodziec, powod.

m. pobudka, f. Beweglid, a. ruchomy, ruchawy, a. - de Guter, ruchomości, pl. Beweglichfeit, f. ruchawose, f.

Bewegt a. wzruszony, p.

Bewegung,f. ruch, m. poruszanie.

n. eine rafche - machen, migac sie; fich in - feben, ruszae sie. Bewehren, v. a. uzbroie.

fid Beweiben, v. r. zenic, o- sig. Beweibt, a. zonaty, a.

Beweinen, r.s. oplakiwać, oplakać. Bemeinensmurbig, a. oplakany, p. Beweis, m. dowod, m. proba, f. Bemeifen, e. a. dowodzie, -wiese; okazywać, -zać; wyświadczyć. Beweisgrund, m. argument, m.

Beweislich, a. dowodiiwy, a. Bewenden, es bei etwas - laffen, przestać na czem, zostawić przy

ezem. Bewerb, m. konkurenoya, f. ubie-

ganie się. n. fich Bewerben, r. r. um etwas, starać się o co, u-, zabiegać się za czem; zalecać sie (do kobiety).

Bewerber, m. (um ein Umt) aspirant, współubiegacz, m. v. Bemerben.

Bewerbung, f. v. Bewerben. Bewerfen, v. a. obrzucic.

Bemerfftelligen, r.a. sprawić, uskutecznie, dokazać (czego), wykonaé; zdobyć się na co, do skutku przywieść. gen.

Bewerfitelligung, f. v. Bewerffielli. Bemideln, r. a. obwijać, -inqc Bemilligen, v. a. do-, pozwolic; dać.

Bewilligung, f. v. Bewilligen. Bewilltommen, v. a. witac, po-, przywitać.

Bewillfommung, f. v. Bewillfommen.

Bemirten, r. a. sprawic. Bemirthen, v. a. częstować, podelmowae, przyjmowae; reichlich

-, uraczyć. Bemirthichaften, r. a. gospodarować; zarządzie.

Bewirthichaftung, f. zagospodarowanic, zarządzanie, n.

Bemirthung, f. poczęstowanie, przyjęcie, n.

Bewohnbar, a. mieszkainy, a. Bewohnen, v. a. zamieszkiwać,

Bemthner, m. mieszkaniec, m. Bemolfen, v.a. zachmurzye, zasepic; fic -, r. r. - sie.

Bewunderer, m. podziwiający, m.

Bemunbern, v. a. podziwiać, -ić. Bewunderung, f. po-, zadziwienie,

Ben unberungemurbig,a. podziwienia godny, cudny, a.

Bewußt, a. swiadomy, wiadomy, a. znany, p. fich einer Gache - jein, przypomnieć sobie, pamiętać,

znać dobrze co. Bemußtlos, a. bez przytomności. Bewußtsein, n. przekonanie, n.

wiedza, f. Bezahlen, r. a. placie; zaplacie; oplacać, -ić; przyplacić (życiem); ju theuer -, przeplacie; mit Gelb nicht gu -, nieoplaco-

ny, P Bezahler, m. v. Bezahlen. Beighlung, f. o-, zaplata, f. Bejahmen, r. a. poskromić, oswoic, pohamować.

Begahmung, f. v. Begahmen. Bezaubern, v. a. czarować, o-. zacz-; uroczyć; zachwycić, u-

jąc. Bezauberne, a. czarodziejski, czarowny, uroczy, a. v. Bejaubern. Bezauberung, f. v. Bezaubern. Bezeichnen, r. a. cechować, nac-;

na-, oznaczyć. Bezeichnung, f. znak, m. oznaka,

f. Bezeichnen. Bezeigen, v.a. okazać, oświadczyć; fich -, v. r. okazać się.

Bezeugen, r. a. po-, zaswiadczać, Begieben, v. a. powlec; zaciągać (instrument); wprowadzić się (do mieszkania); sprowadzać (towary); ñd -, r.r. ściągać, odnosic się, odwolywać się.

fich Beziebenb, a. wzgiędny, a. Begiehung, f. wzglad; stosunek. m. in -, wzgledem; v. Begieben. Begiebungsmeife, ad. wzglednie,ad. Bezielen, v. Bezweden.

Begiffern, v. a. liczbować. Begirt, m. obwod; okrąg, m.

Bejug, m. powłoka, f. in -, wzglę-Bezüglich, a. odnośny, względny, a.

Bezweden, v. a. zamierzac; dazye, zmierzac do czego. Bezmeifeln, v. a. powatpiewac o

149 Begwingen, v. a. pogromić, poko- Bienenflee, m. bot. koniczyna lanać, zwalczyć, zwycieżyć, Bezwinger, m. pogromen, m. Bibel, f. biblia, f. pismo swiete, n. Bibelfeft, a. doskonale oznajmionv z biblią. Biber, m. bobr, m. Biberfell, n. futro bobrowe, n. Biberfett, n. sadlo bobrowe, n. Bibergeil, n. stroje bobrowe, pl. esencya bobrowa, f. Biberhaar, n. wlos bobrowy, m. Biberbund, m. tamnik na bobry, m. Biberbut, m. bobrowy (kastorowy) kapelusz, m. stny, m. Bibertice, m. bot. bobrek trojli-Bibernelle, f bot. biedrzeniec, m.

weiße -, b. pospolity; rothe -, knwisciag lakowy, pospolity, m. Biberrage, f. bobroszczur, m. Biberichwang, m. kielnia (bobrowy ogon), f. Bibliothef, f. biblioteka, f. ksiego-

zbior. m. - a. biblioteczny, a. Bibliothefar, m. bibliotekarz, m. Bibliothefarifch,a. bibliotekarski,a. Bibliothefariat, n. bibliotekarstwo. Biblifd, a. biblijny, a. Bide, f. oskard, m. Bidelhaube, v. Bidelhaube Biden, v. Biden. Bieber, a. poczciwy, rzetelny, a. Bieberfeit, f. poczeiwość, rzete-Iność, f. [wlek, m. Biebermann, m. poczciwy czlo-

Pieberfinn, m. poczciwość, f. Biege, f. nagiecie, n. Biegen, v. a. giac, zgiac; naginac, chylic; nach binten -, wygiąć; nach unten -, przygiąć; bis ju einem gewiffen Buntte -, dogiac. Biegfam, a. gletki, gibki, a.

Biegfamfeit, f. gletkość, gibkość, f. - einer Stimme, spiewliwosc.f. Biegung, f. giecie, zgiecie, zagiecie, n.

Biene, f. pszczola, f. Bienenbrut, f. mlody roj pszczól, Bienenfreffer, m. zolna, f. Bienengarten, m. pasieka, f. pszczelnik, m. Bienengartner, m. pasiecznik, m. Bienenhaus, n. pszczelnik, m.

kowa, lazaca, f. Bienentonig, m. matka pszczol, f. Bienenforb, m. koszka, f. Bienenfang, m. bot. martwa pokrzywa, jasnotka, f. Bienenidmarm, m roi, m.

Bienenfrecht, m. dzieciol, m. Bienenftachel, m. zadlo pszczoly, n. Bienenftod, m. ul, pien, m. barc, f. (im 2Balce).

Bienenmabe, f. weza, robota pszczół, f. [lnik, m. Bienenmarter, m. bartnik, pszcze-Bienenwolf, m. pszczolojad, m. Bienenzelle, f. komorka we wezie. f. - leere, susz, f. Bienengucht, f. pszczelnictwo,

chodowanie pszczół, n. Bier, n. piwo, n. gutes, fcmad. haftes -, piwko; ichlechtes -, piwsko; --, a. piwny, a. Bierbottig, m. kadz, f.

Bierbrauer, m. piwowar. m. Bierbrauerei, f. browar, m. (als Beidaftigung) piwowarstwo, n. Bierbruter, m. piwosz, m. Biereffig, m. ocet piwny, m. Bierfaß, n. beczka od piwa. f. Bierfiedler, m. grajek, m.

Biergelt, n. (pieniadze) na piwo. Bierhaus, n. szynkownia, f. Bierfaltefdale, f. drobianka z piwa, f.

Bierfanne, f. kufel, m. Bierfrug, m. dzbanek piwa, m. Bierichanf, m. szynk piwny, m. Bierfdent, Bierwirth, m. szynkarz,

Bierfdreter, m. robotnik, co beczki z piwem w piwnicę spuszcza, m. Bierfteuer, f. czopowe, n. Bierfuppe, f polewka z piwa, f. Bierzeichen, n. Biermifch, m. wiecha, f.

Bieten, r.a. podać, ofiarować; zacenic; postapie; einem bie Spite -, dotrzymać placu. Bies, f. piersi. pl

Bilang, f. bilans, m. rownowaga, f. Bildmaus, f. pilch, m. popielica, f. Bilb, n. obraz, m. wyobrazenie, n. Bilben, v. a. kształcie; tworzyć

152

urabiac, -obic; wykształcić; po- Biljenfraut, n bot. lulek, m. ierować; sposobić; fic -, v. r. kształcić się, zawięzywać się. Bilber., a. obrazowy, a.

Bilberanbeter, m. obrazomodica, Bilberblenbe, f. framuga, f.

Bilberbud, n. książka z obrazkami, f. Bilbergallerie, f. galerya obrazów, Bilberframer, Bilbermann, m. han-

dlujący obrazami, m. Bilberfdrift, f. hiroglif, m.

Bilberfprache, f. mowa w obrazach, f. mówienic obrazami, n. Bilberfturment, a. obrazoburzcy, a. Bilberflürmer, m. obrazoburzca, m. Bilberfturmerei. f. zburzenie obra-

zów, n.

Bilbhauer, m. rzezbiarz, snycerz, m. Bilbhauerarbeit, Bilbhauerei, f. rzeźba, rzeźbiarska, snycerska robota, f. rzeżbiarstwo, snycerstwo. n.

Bilbhauerfunft, f. rzezbiarstwo, snycerstwo, n.

Bilblid, a. obrazowy, przenosny, a. - ad. obrazowo, przenośnie, ad, w obrazach, obrazami, prze-

Bilbner, m. rzeżbiarz, snycerz, m. Bilbnig, n. obraz, m.

Bilbfam, a. gibki, a. to co sie da obrabiac, kształcie

Bilbfaule, f. posag, m.

Bilbidon, a. sliczny, a. Bilbung, f kszalt, utwór, m. formacya, f. utworzenie, n. organizacya, f. usposobienie, n. edu-

kacya, f. u-, wykształcenie, n. außere -, oglada, f.

Bilbungefabigfeit, f. usposobienie do czego, n. Bilbungetbatigfeit, f. czynność twórcza, f. eza, f. Bilbungetrieb, m. dazność twor-Billard, n. bilard. m. -, s. -dowy,

Billardfugel, f. bila, f. Billet, n. bilet, bilecik, m. Billig, a. sluszny; tani; - benfenb, wyrozumialy; - werten, taniec.

Billigen, r. a. pochwalie, uznac za słuszne.

Billigfert, f. sluszność; taniość, f.

Billigung, f. aprobacya, f.

fdwarges -, lulek czarny, blekot, szalej, m.

Bimsftein, m. pumes, m. miel kamienna, f. Binte, f. binda; obwiązka; opa-Binben, r. a. wiazac, zw-: przy-, uwięzywać, -azać; obowiazać;

pobijac (beczki); Moten -, wigzac; fich -, v. r. an etwas, trzymać sie czego. Binbeftrich, m. lacznik, m. [m.

Binbewerf, n. szachulec, wiazarek, Binbewort, n. spojnik, m. Binbfaben, m. szpagat, sznureczek, Binbmeire, f bot. witwina, f. Bingelfraut, n. bot. szczyr, m. Binnen, prp. przez, w. za.

Binnenland, n. kraj środkowy. m. Binit. f. bot. rogozie, pl. sit, m. ein flader Rorb von -n mit ben-

tein, koszalka. f. Binjenbiume, f. bot. lączeńbalda-szkowy, sit kwitnący, m. Binfengras, n. bot. sitowina blo-

tna, f. Ikloskowa, f. Binfenfeibe, f. bot. welnica wielo-Birfe, f. bot. brzoza, brzózka, f.

Birfene, a. brzozowy, a. Birfenbolg, n. brzezina, f. brzo-

zowe drzewo, n. Birfenfaft, m. oskola, f. Birtentheer, m. dziegiec, m. Birfenwald, m. brzezina, f.

Birfhahn, m. cietrzew, m. Birthabnenfuß, m. bot, jaskier ko-

smaty, m. Birtbenne, f. cieciorka, f. Birfmurgel, f. bot. drzewianka prosta, f. siedmlist, m. kurze zie-

le, n. Birne, f. bot. gruszka, f. Birnbaum, m. bot. grusza, f. Birnmoft, m. gruszecznik, m. Birnmuß, m. kompót z gruszek, m. Bie, prp. do; r. az, poki; - bierber, - jest, dotad; - beute, podziśdzień.

Bifam, m. pizmo, n. Bifamfraut, n. bot, pizemko, n. Bifamthier, w. pizmowiec, m. Bifchof, m. biskup, m.

Bijdeflid, a. biskupi. a. Bridoisbut, m. - muoc, f. infula, f. f. pryszczel, m. -n gieben, wer-

pryszczyk,

Blaschen, n.

cherzyk, m.

fen, pryszczyć.

Bifcofemantel, m. pallum, n. Bifchofeftab, m. pastoral, m. Bifcofemurbe, f. biskupstwo, n. Bieber, ad. dotychezas, ad. Bisberig, a. dotychczasewy, a. Big, m. ukąszenie, n. Bifchen, n. kaseczek, m. krta, f. troszkę, troszeczke, ad,

Biffen, m. kasek, m. Biffig, a. uszczypliwy, a. Bietbum, n. biskupstwo, n. Bisthumpermefer, m. oficyal, m.

Bismeilen, ad. niekiedy, ad. Bigmunbe, f. rana z ukąszenia, f. Bitte, f. prosba, f. Bitten, r. a. prosic; upraszac;

inftånbig -, prosic sie kogo bringenb um etmas -, dopraszae sie czego; lange ober vergeblich um etwas -, naprosic sie kogo; ju fich -, zapraszać, (viele) spraszac; mo anbers bin (ben einen bort, ben anbern babin) -, rozpraszac, -osić; um Bergeihung -, przepraszac, -rosić.

Bitter, a. gorzki, a. - werben, gorzknać.

Bittererbe, f. magnezya, f. Bitterfeit, f. gorzkość, gorycz, f.

Bitterflee, m. bot bobrek trajlistny. m.

Bitterfreffe, f. bot. rzezucha gorzka, górna, f.

Bitterlich, a. gorzkawy, a. - meinen, rzewnie płakać. Bitterling, m. bot. rdest pieprzny, Bitterfalj, n. sol gorzka, angiel-

ska, f. siarkan magnezyi, m. Bitterfuß, n. slodkogorz, m. Bittermaffer, n. gorzka woda, f. Bittmeife, ad. prosząc, podając

prosbe, za prosbą. Bittfdrift, f. podanie, n. prosba, suplika, prosba na pismie, f.

Bittfteller, m. suplikant, m. Bladfelb, n. plaszczyzna, rownina, f.

Blaben, v.a. wzdymać, nadymać, -dae; sprawie wiatry; fich -, v. r. nadyniac -dać sie.

Blabung, f. wzdęcie, n. wiatr. m. Blant, a. glancowany. p. czysty, a. - machen, glaucować,

Blanfett, n. blankiet, m.

Blafebalg, m. dymaczka, f. mlech, (kowalski); mieszek, m. Blafeinftrument, n. instrument dety, m.

Blufen, v. n. et a. dać, dmuchac, -nać; dymać (o kowalu); trabić. grac na trabie.

Biafenteld, m. bot. wyzpin, m. Blafenpflafter, n. plaster pryszczą. cy, m. wizykatorya, f. ta. f. Blafenfegge, f. bot. turzyca nade-Blafenftein,m. kamien w pecherzu.

Iblający, p. Blafen giebenb, p. pryszczący, zbą-Blaferobr, n. swistula, dmuchaczka, trabka, f.

Blag, a. blady, a. wybladly, p. etwas -, bladawy, a. - merben, blodnąć, wy-.

Blagblau, a. niebieskawy, a. Blaffe, f. bladosc, f. (u koni) ly-sine, fleine -, strzalka, f. vollfommene -, wybladlose, f. Blanbuhn, n. lyska, lysica, f.

Blatt, n liso, karta, pola, f. bryt. m. stolnica, f. fteczka, f. Blattchen, n. listek, m. kartka, kar-Blatter, f. krosta, f. Blatteria, a. lisciasty, a.

Blattermagen, m. ksiegi, pl. Blattern, pl. krosty, ospice: ospa. f. unechte, -, ospa pozorna, ospowka, f.

Blattern, r. a. przewracać (ksiązke); fich -, v. r. rozpadać się. Blatternarbe, f. dziobatość, ospowatość, f. (waty, a. Blatternarbig, a. dzlobaty, ospo-Blatterrofe, f. roza pryszczowata,

Blatterfdmamm, m. bot. gaska, sérojadka, f. Blatterteig, m. francuskie ciasto n.

f. (choroba).

Blatterwurm, m. motylica, f. Blattgold, n. zloto w blaszce, zloto blaszkowe, n.

Blattlaus, f. liszka, mszyca, f.

156

Blattles, n. bot. rozchodnik, m. v. Donblatt. Blattfilber, n. srebro blaszkowe, w blaszce, n. Blattftreb, n. bot. przytulia szerokolistna. f. Blattmenter, m. znak do karty W książce przylepiony, m. Blau, n. blekit, m. Blau, a. blekitny, a. - fclagen, zesinić, narobić sincow. Blauaugig, a. modrooki, a. Blaubeere, f. bot. czarna jagoda, czernica, f. Blaue, blaue Farbe, f. modre, n. Blauel, m. kijanka. f. Blauen, v. n. zasiniec; - v. a. modrzyć. Blauen, e. a. bić kijanką; posinic; wytrzepac. Blaufarbe, f. farba blekitna, f. Blaufuß, m. rarog, m. Blaugrau, a. siny, a. Blaubols, n. drzewo blękitne, kanipeszowe, n. Blaufrabe, f. kraska, f. [wv. a. Blaulid, a. blekitnawy, niodra-Blaumaal, n. siniec, m. Blaufaure, f. kwas wodosinny, pruski, m. Blaufucht, f. sinica, f. Blaugiemer, m. jemielucha, f. Bled, a. blacha, blaszka, f. Blechen, v. a. ryknąć (placie). Bledern, a. biaszany, a. Bledidlager, Bledidmieb, m. blacharz, m Blechwaare, f. rzeczy blaszane, Bleden, v. a. wyszczerzyć zęby. Blei, n. olow, m. gehadtes -, n. siekaniec, m. Bleiarbeiter, m. olownik, m. Bleiartig, a. olowiasty, a. Bleiben, v. n. zostawać, -tać, pozostac; auf bem Blage -, poledz; bei etwas -, obstawać przy czem; nieustępywać; es bleibt babet, tak bedlie; - laffen, dac pokoj, nie robić, zaniechać. Bleich, a. blady, a.

Bleiche, f. bielawa, f. bielnik, m.

Bleichen, v. a. bielie, wyb-.

Bleichfucht, f. blednica, f.

Bleicher, m. bielarz, m.

Bleiern, a. olowiany, a.

Bleieffig, m. ocet olowny, rozciek podoccianu olowiu. m. Bleifeber, f. olowek, m. Bleigieger, m. olownik, m. Bleigienerei, f. olownia, f. Bleiglang, m. galena, f. kruszec olowiany, m. Bleiglatte, f. bialokrusz, m. Bleibe, f. plocica, plotka, f. Bleibutte, f. olownia, f. Bleifalt, m. niedokwas olowiu, m. Bleifelif, m. morzysko olowne, n. Bleifugel, f. kula olowiana, f. Bleiloth, n. olowianka, f. Bleirecht, a. prostopadly, a. Bleifdnur, f. v. Bleiloth. Bleifdmeif, m. olowice, m. Bleiftift, m. v. Bleifeber. Pleimage, f. śródwaga, f. piou, m Bleimeiß, n. biel olowna, f. weglan olowny, blejwas, m. Bleiguder, m. octan elowiu, m. Bleigng, m. kolo szklarskie do ciągnienia ołowiu okiennego, n. Blenbe, f. framuga, f. niurek, m. Blenben, r. a. mamić, o-; zaslepić, oślepić. Mienblaterne, f. latarnia slepa, f. Blenbleber, n. kapturek u szorow. Blenbling, m. wyrodek, m. Blenbung, f. tecza, f. v. Blenben. Blenbmert, n. świecidło, mamidło, n. blyskotka, f. Blid, m. spojrzenie, wejrzenie, n. wzrok, rzut oka, m. Bliden, r. a. patrzec; spogladae, spojrzeć; rzucić okiem; fic laffen, r. r. pokazywać się. Blind, a. niewidomy, slepy, a. -c Rub, f. ciuciubabka, slepa babka, f. Blintbarm, m. katnica, kiszka kątna, slepa, f. maciek, m. Blindgeboren, a. niewidomy od urodzenia, a. Blindheit, f. slepota, f. Blinblings, ad. na oslep, slepo. Blinbichleiche, f. padalec, m Blinfen, r. n. swiecić, blyszczeć sie: lsknac; blyskac, -snac; mit ben Mugen -, mrugac, -gnac oczaml. Blingelauge, m. mruzek, m.

tow, m.

Blumenfohl, m. bot. kalaflor, m

157 23 ct Blingen, Bifngeln, v. n. niruzyo; Blumenforb, m. koszyk do kwiazmruzac. -ve. Blis, m. blyskawica, f. Bligableiter, m. konduktor, przewodnik, m. Bligen, v. n. blyskac (sie). Blibidnell, ad, wskok; piorunem. Bligftrahl, m. plorun, m. Plod, m. kloc, pien, pniak, bal-Blodate, f. opasanie, n. | wan, m. Blodhaus, f. straznica, f. Blodiren, v.a. opasać. Blodwagen, m. woz o 4 kolach równo wysokich do ciezarów. Blobe, a. niedoleżny; niesmiały, bojaźliwy, a. Blobigfeit, f. niedolezność; niesmialosé, bojazliwosé, f. niesmiale wystąpienie, n. Blebfichtig, a. mający słaby wzrok, niedowidzący, p. Bloofichtigfeit, f. niedowidzenie,n. Blobfinn, m. niedolezność, f. Blobfinnig, a. niedotezny, a. Bloten, v. n. beczec, beknąć. Bloten, n. bek, m. Plone, a. blondyn, m. plowy, w. Bloube, f. blondyna, koronka, f. Blondine, f blondynka, f. Blos, ad. tviko, ino. Plos, a. goly, nagi, a. nieokryty. p. sam; - ftellen, narazać. Blobe, f. nagosc, f. eine - geben, nie strzedz się, wydać się z ezém. Bluben, v. n. kwitnać; zu - ans fangen, plonowné (zyto). Blumden, n. kwiatek, m. Blume, f. kwiat, m. Blumenbeet, n. grzeda, f. Blumenbinfe, f. bot. laczen, m. Blumenflor, m. stan kwitnienia kwiatów, m. [grodek, m. Blumengarten, m. bindazyk, o-Blumengehange, n. girianda, f. Blumenhandel, m. handel kwiatami, m. Blumenfeld, m. kielich, m. Blumenfenner, m. znawca kwia-

tów, m. Itow, m. Blumenfrang, m. wienlec z kwia-Blumenfrone, f. korona z kwiatow, koronka, f. Blumenlefe, f. antologia, f. wybor poezyj, m. tv. m. Blumenliebhaber, m. lubiący kwia-Blumenliebhaberei, f. upodobanie w kwiatach, n. Blumenmaler, m. ten co kwiaty maluje, m. Blumenreich, a. obfity w kwiaty, a. pokryty kwiatami, p. Blumenicheite, f. koszulka, f. Blumenftaub, m. pylek, m. Blumenftrauß, m. bukict z kwiatow, m. Blumentopf, m. donica, -czka, f. Blumenzwiebel, f. bot. cebula kwiatow, f. Blumicht, a. kwiecisty, a. w kwia-Blumig, a. kwiecisty, pelen kwiatów, a Blumift, m. handiujący kwiatami; kwieciarz, m. Blut, n. krew, f. (verachtlich) jucha, posoka, f. mit - beiprigen. skrwawić, Blutaber, f. arterya, zyla, f. Blutanbrang, m. naplyw, poped krwi, m Blutanhäufung, f. nablegnienie, nagromadzenie się krwi, n. Blutarm, a. ubozuchny, goly jak bizón, a. Blutauge, n. 1) podbiegnienie krwią oka. n. 2) bot. palecznik, m. Blutbab, n. rzeż. f. Blutbahn, f. drogi krążenia krwi, Blutbeule, f. guz krwawy, m. [pl. Blutbrechen, n. krwawe wymioty, Blutburftig, a. krwawy, a. krwi pragnacy, p. Blutegel, m. pijawka, f. Bluten, r. n. ciec (krew). Blutenb, a. we krwi lezący, p. -e Bunbe, rana, z której krew ciecze, f. Blutentziebung, f. upuszczenie, ujęcie, odciągnienie krwi, z. Blutfluß, m. krwotok, m. Blutgefäße, pl. naczynia krwlonosne, pl.

159 98(u Blutgeichwur, n. czyrak, m. Blutgierig, a. v. Blutburftig. Blutgras, n. bot. proso czerwonawe, krwawe, n. Bluthe, f. kwicie, n. kwiat, m. Bluthenfnospe, f. pakowie, n. Bluthezeit, f. czas kwitnienia ro-Blutbunt, m. okrutnik, m. Bluthuften, m. krwawy kaszel, m. krwioplucie, n. Blutia, a. krwawy, a. s-, zakrwawiony, p. Blutfraut, n. bot. 1) rdest ptaszy. muszec, m. 2) czerwiec trwały, m. 3) bodziszek śmierdzący; 4) amarant pospolity, m. Blutreinigung, f. srodek krew czyszczący, m. ny, m.

Blutrichter, m. sedzia kryminal-Blutroth, a. czerwoniuchny, -utki, -utenki, -usienki, a. Blutrunftig, a. krwawy, a. Blutfauger, m. guebiciel; upior, m. Blutichanbe, f. kazirodztwo, n. Blutidanber, m. kazirodziec, m. Bluticanberifd, a. kazirodny, a. Bluticulb, f. wina za rozlanle krwi: zbrodnia, f.

Blutefreund, m. pokrewny, m. Blutefreundin, f. pokrewna, f. Blutefreunbichaft, f. pokrewienstwo. n. Blutfpeien, n. plucie krwig, n. [n.

Blutftillen, n. zatamowanie krwi, Blutfturi, m. krwotok mocniejszy, m, rzucenie się krwi, n.

Blutftrieme, f. prega, f Blutetropfden, n. bot. adonis, m. Blutumlauf, m. kraženie krwi, n. Blutung, f. krwawienie; cieczenie krwi, n.

Plutvergießen, n. rozlew krwl. m. Blutwurft, f. krwawnica, kiszka ze krwią, f. Blutzeuge, f. meckennik, m. Boa, v. Riefenichlange. Bod, m. 1) koziol, m. 2) bak, m. omylka, f. einen - fcbiegen, baka

wystrzelić. Boden, v. n. gzić sie; parkotem śmierdzieć; trykać, bośdź się.

Bodgeftant, m. parkot, m.

Bodleber, n skora kozia, f. Bodlein, n. koziolek, m. kożlę, koziatko, w. Idv. pl. Bodpfeife, f. multanki, dudy, gaj-Bodpfeifer, m. dudarz, gajdarz, m. Bodsbart, m. bot. czechrzyca, kozia broda, f.

Bodebeere, f. bot. smrodynia, f. Bodsborn, n. bot. boza trawa, f. fengrek koziorożec, m. einen ins - jagen, prze-, nastraszyć kogo. Bodefraut, n. bot. korlik, m. Bodemelbe, f. bot. psia loboda, f.

Bodefprung, m. koziolek, m. Boben, m. 1) ziemin, f. grunt, m. 2) dno, n. spod, spodek, m. podloga, f. poddaszc, n. gora, f. strych, m. Bobenfenfter, n. okno w dachu, n. Bobentammer, f. komórka pod samym strychem, dachem, w góscisty, a. rze, f. Borenios, a. bezdenny, przepa-Bobenfas, m. osad, m. gaszez, f.

mety, grezy, fusy, ustoiny, pl. Bofift, m. bol. purchawka, f. Bogen, m. luk; lek; kablak; oblak (w budownictwie); biegun (u kolebki); arkusz (papieru), m. Bogenformig, a. kablakowaty, ob-

łączysty, a. nakształt luku. Bogengang, m. arkada, f. ganek sklepiony, m.

Bogengroße, f. folio, m. wielkose, arkusza, f. Bogenlinie, f. linia oblączysta, f. Bogenichus, m. wystrzał z luku, m. Bogenicuse, m. strzeiec lukowy,m. Bogenftellung, f. arkada, f.

Bogenweife, ad. arkuszaml, po arkuszu.

Bogiq, a. v. Bogenformig. Begfpriet, m. maszt maly, na sztabie lezący, m. Boble, f. bal, bloch, dyl, m. bala, tarcica. f. Boblen, r. a. dylowae; tarcicami,

i. t. p. pokladać. Bohne, f. bot. bob, m. Bobnen . a. bobowy, a. Bobnen, v. a. woskować.

Bobnenblatt, n. bot. zajęcza kapusta. f.

161 Bob Bobnenfeld, n. bobowisko, n. Bonnenfraut, n. bot czabr ogrodowy, m. Bohnenftange, f. tyczka, f. Bonnenftrob, n. bobowiny, pl. Bobner, m. woskujący, froter, m. Bobnlappen, m. scierka, f. Bobren, r.a. wierció; świdrować; eine Deffnung burd - vergrößern, rozwiercic: bie birnicale -. trepanowae; in ben Grund -, zatopić. Bobrer, m. swider, swiderek, m. Bobrfifd, m. włoczen, m. Bohrlod, n. dziura wywiercona. dziura w rurze kluczowej. f. Bebrichmiet, m. kowal co swidry robi, m. Boi, m. baja, f. Beje, f. baja, f. Bolle, f. bot. cebula, cebulka, f. Boller, m. mozdzierek, m. Bellicht, a. cebulowaty, a. Bellmert, n. bolwark, m. Iwa, f. Bolus, m. glinka, ziemia boluso-Bolgen, m. kolek, czop, m. dusza zelazka, strzała, f. Bombarbement, n. bombardowa-Bombarbier, m. bombardyer, m. Bombarbieren, v. a. bombardować. Bombaft, m. nadetość, f. Bombe, f. bomba. f. [ny, p. Bombenfeft, a. niocno zbudowa-Bombon, n. cukierek, karmelek, m. Boot, n. bat, m. Isak, m. Bootsbafen, m. oseka, f. kruk, bo-Bootefuecht, m. flis, flisak, majtek, m, Bootemann, m. podsternik, m. Borar, m. boraks, m. Bort, m. burta, tawa, f. brzeg, poklad okretowy, m. an - geben, wnijse na okret; über - merfen. wyrzucić z okretu. Borobalten, m. naburt, m. Borbiren, v. a. burtować, obrąbić, wyszywać. Borbirung, f. burta, f. burtowanie, n. i. t. d.

Boretid, m. bot. boraks, m.

Borg, m. borg, kredyt, m. pozy-

lezka, f.

Porg, m. wieprz, m.

Borgen, v. a. pozyczać.

Borger, m. pożyczający, m. Borle, f. lub, m. strupa, korka, f. Born, m. źródło, n. studnia, f. Bore, m. okun, m. Borfe, f. i) bursa, gielda, f. 2) kieska. f. woreczek, m. (Gelbh.) Borftbefen, m. miotelka ze szczecin, f. Borne, f. szczecina, szczec, f. fich Borften, r. r. jezyć, na- sie. Borftenartig, a szczeciniasty, a. Borftengras, n. bot. narduszek.m. Borflig, a. szczecisty, szczeciany, a. najezony, p. Borftidwingel, m. bot. kostrzewa twarda, trwala, f. Borftwifd, m. szczotka do okurzenia. f Borte, f. burta, f. slaczek, m. Bortenwirfer, m. burtnik, m. Bôsartig, a. złośliwy; zjadliwy, a. Bosartigfeit, f. zlośliwość, zjadliwosc, f. Bojdung, f. skarpa, pochylość, f. Bofe, a. zly, a. - n. zle, n. febr merben, zlościć, zezl- sie. Bofewicht, m. zlosnik, zloczynca, lotr. m Bosbaft, a. zlośliwy, a. Boebeit, f. zlość, f. Beelich, ad, ze zlosel, zlosliwie. Boffiren, v. a. z wosku wyrabiać, formować, Boffirer m. formierz, m. Boffirfunft, f. formierstwo, n. Boswillig, a. złośliwy, a. - ad. ze złej chęci. Boswilligfeit, f. zlośliwość, zla chec, f. Botanika, f. zielnictwo, Botanifer, m. botanik, ziolopis, m. Botanifd, a. botaniezny, a. Botanifiren, r.a. botanizować. Bote, m. postaniec, postannik, m. Botenamt, n. urząd wożnego, m. postannictwo, n. Botenfrau, f. postanniczka, kobiéta do posvíki. f. Botenlobn, n. zaplata za droge. posylki, f. Botmanie, f. panowanie, n. moc, f. unter feine - bringen, opanować; podbić.

163 Bot Botfcaft, f. poselstwo, poslan nictwo, n. Botichafter, m. posel, postannik ambasador, m. -- , a. -lski, a. Bottder, m. bednarz, m. -rin, f bednarka, f. -, a. -rski, a. Bottderei, f. bednarstwo, n. Bottich, m. kufa, kadz, f. Bouffole, f. kompas, m. Bouteille f. butelka, f. Brach, a. ugorowy, a - liegen, odlogiem, ugorem lezec. Brachader, m. ugor, odlog, m. Brachen, r. a. ugory pokladać, gorować. Brachforn, n. bot. orkisz, m. jarka, Brachliegent, a ugorowy, a. Bradmonat, m. czerwiec, m. Brachpogel, m. siewka. f. Brad, m. brak, wyrzutek, m. Brade, f. orczyk, m. barki u sztelwagi, pl. Bramarbas, m. kuroploch, m. Brant, m. pozar, m. pogorzel, sniec, f. (zboza); gangrena, f falter - zmartwialosc, zmartwina, f. Brandblaje, f. pryszcz, m. Brandcaffe, f. kasa ogniowa, f. Branber, m. zapalnik, statek pa-Brantfleden, m. oparzelina, f. Brandfuct, m. kon jasno kasztanowaty, m. Brandgeruch, m. swail, m. Branbicht, a. przygorzały, przypalony, p. Brandig, a. śniecisty, a. Brantforn, n. snieciste zboze, n. Branbfugel, f. kula zapalająca, palna, f. Brandmaal, n. pietno wypalone, n. Brandmarten, r. a. pietnowac, Brandmauer, f. mur ogniowy, m. Brancovier, n. calopalenie, n. Branbichaben, m. szkoda wyrządzona przez pozar; oparzelina, Brantidaten, v. a. palie i rabować, kontrybucyą nalożyć albo wy-

Brantidabung, f. kontrybucya, f.

Branbioble, f. nadpodeszwie, n.

rna zmija, f.

Bra Brantftatte, f. pogorzelisko, zgliszcze, n. Branbfteuer, f. skladka na pogorzelców, f. Branpftifter, m. podpalacz, m. Branbftiftung, f. podpalanie, pozoga, f. Brandung, f. wzdymanie się morza, odbijanie się fali, lamanie się wezbranych balwanów, n. Brandverficherung, f. asekuracya ogniowa,f. ubezpieczenie ogniowe, n. v. Feuerverficherung. Brantmade, f. v. Feuerwache. Branntmein, m. gorzalka, wodka, f. Branntweinblafe, f. alembik, m. Branntmeinbrenner, m. gorzelnik gorzelany, m. Branntweinbrennerei, f. gorzelnia, Branntweinfdent, m. szynkarz, m. Branntweinschenfe, f. Branntmeinbaus, n. szynkownia gorzałki, f. Branntweinfrublicht, n. braha, f. wywar gorzalczany, m. Pranntmeinftab, m. brantowka, f. Brafilienbolg, n. bot. drzewo brezyliowe, n. Braffen, m. leszcz, kleszcz, m. Braffenfarpfen, m. karpioleszcz, m. Bratbod, m. wilki kuchenne, nózki rozna, p'. Braten, r. a. piec, u-; r. n. in ber Senne-, skwarzyć się na słoncu. Braten, m. pieczen, f. pieczyste, n. er rod ben -, zwachnal pizmo nosem, Bratenwenber, m. Bratmafdine, f. rozen z kolowrotem, zegar do pieczenia, m. Bratofen, m. pickarnik, piec do chleba, pieczenia, m. Bratpfanne, f.brytfanna, patelnia, Bratrobre, f. piecyk do grzania potraw, m. Bratiche, f. altowka, f. Bratipieß, m. rozen, m. Brativurft, f. kielbasa, f. Braubottich, m. kadz, f. Branch, m. zwyczaj, m. Brauchbar, a. zdatny, przydatny, uzywalny, uzyteczny, a. Branbichlange, f. Ibieniec, m. cza-Branchbarteit, f. uzyteczność,

zdatność, f.

Brauchen, v. a. potrzebować; uzyć; zazyć, brać (lékarstwo). Brauen, v. a. warzyć. [-rskl, a. Brauer, m. piwowar, m. -., a. Brauerei, f. 1) piwowarstwo, n. 2) browar, m. Inia, n. Braugerechtigfeit, f. prawo warze-Braubaus, n. browar, m. Braufeffel, m. kadz, f.

Braufnecht, m. piwowarczyk, m. Braun, a. brunatny, gniady, a. maden, przyrumienić.

Braunbier, n. piwo brunatne, n. Braune, m. gnladosz, m Braune, f. 1) brunatność, f. 2) ślinogorz, m. dlawica, f. Braunelle, f. bot. glowienka po-

spolita, f. Braunen, v. a. brunatno co farbować; - v. n. zbrunatnieć. Brauntebl, m. bot jarmuz, m. Braunlid, a. brunatnawy, a. Braunftein, m. magnezya, f. nie-

dokwas magnezyi, m. Braunwurgel, f. bot. gemeine, tredownik bulwowy, wezlowaty;

gałwacznik, m. Brauerbnung, f. ustawy dla piwowarów, pl. f. Braus, m. in Saus unb - leben,

szumno zvé. Brauide, f. krwawe nabiegnienie. Braufeforf, m. paliwoda, szalaput, szalawila, m.

Braufen, v. n. szumieć, burzve sie, wrzec.

Braufen, w. szum. huk, m. Brauferulver, n. proszek burzacy. Braut, f. oblubienica, narzeczona, panna mloda, f. um bie werben, swatac.

Brautbett, n. loże nowożenców, n. Brautführer, m. druch, druzba, f. Brautigam, m. oblubieniec. narzeczony, pan młody, m. Brautjungfer, f. druchna, f. Brautfleib, n. suknia ślubna, f. Brautfrang, m. wieniec panienski.

Brantleute, pl. panstwo mlode, n. Brautpaar, n. panstivo miodzi. Bruutring, m. plerseien slubny, m.

Prautichas, m. wiano, n. posag, m.

Brautmerber, m. swat, dziewoslab, m. Brav, a. gracki, dzielny, wale-

czny, walny; uczciwy, a Bravour, f. mestwo, u.

Bredbar, a. lamalny, ulomisty, Iomliwy, a,

Brechbarfeit, f. lamalnose, ulomistość, lomliwość, f.

Bremburchfall, m. cholera, f. Breche, Bladetreche, f. tarlica, miedlica, f.

Brecheifen, n. Brechftange, f. murolom, drąg żelazny do wylamania czego, m.

Brechen, v. a. lamać, zl-; zalamywac, -mac (rece); viel -, nataniao czego; zrywać (kwiatki); trzee, medlic (len); skreció (kark); r. n. lamaé sie; zwracaé. womitowae; bie Mugen brechen ibm, umiera.

Breden, n. lamanie, n. womity, pl. jum - nehmen, brae na womity. Bredmittel, n. lekarstwo na wymioty, s. srodki wzbudzające womity, pl. Brechnulver, n. proszek na womi-

Bredweire, f. bot tresklina, f. Brechmeinftein, m. emetyk, winlan potazu i antymonu, winnik wymiotny, w. antymonowy, m. Bredwurgel, f. bot. ipekakuana, f.

Prei, m. miazga; kasza, f. Breit, a. szeroki, a. fich - machen, nadymac, pyszyc, rozpierać sic: mit etwas, popisywać sie z czem, chelpio się z czego; - fclagen, rozklepać. Breite, f. szérokosé. f. in bie -

wszerz. Igné. Breiten, r.a. rozpościerać, wycią-Breitgleifig, a. poltoraczny, a. Breitidnabler, m. plaskonos, m. Breiticultrig, a. barczysty, pleczysty, a.

[plazm, m. Breiumichlag, m., papien, kata-Bremfe, f. bak, giez, gzik, m. Bremfen, v. a. wkleszczyć. Prentel, m. krupnik, m. Brennbar, a. palny, zapalny, e.

Brennbarfeit, f. zapalność, palistość, f.

Brenneifen, n. żelazko do wypalenia. n. Brennen, v. a. palić; parzyć, spiec (slonce); przypalić (włosy); przypiekać, wypalać, wyzegać; v. n. zgać, goreć, palić się, pałać, Brennenbe Liebe, f. bot. cogielka,f. Brenner, v. Branntweinbrenner. Brennglas, n. szklo zapalające, n. Brennhols, n. drzewo opalowe, n. opal, m. Brennfraut, n. bot. 1) pryszczeniec, m. 2) dziewanna wielka, f. 3) maly jaskier, m. Brennmaterial, n. opal, m. paliwo, Brennneffel, f. bot. zegawka, pokrzywa roczna, f. Brennol, n. olėj do palenia, m. Brennpunft, m. ognisko, n. Brennfpiegel, m. zwierciadlo palace, n. Brengliches Del, n. olej przysmalony, m. Breiche, f. wylom, m. Brett, n. deska, tarcica, f. Bretten, n. deszczulka, f. Brettern, a. z desek. Brettermerf, n. deski, pl. Brettergaun, m. parkan, m. Brettnagel, m. bratnal, m. Brettidneiber m. pilarz, tracz, m. Brettidneibemuble, f. tartak, m. Brettipiel, n. warcaby, pl. Brettftein, m. warcab, m. Brevier, n. brewiarz, m. [nek, m. Bregel, m. obarzanek, obwarza-Bride, f. minog, m. Brief, m. list, m. Briefbote, re. listowy, wysłany z listem, m. Briefden n. Ilscik, m. Briefgelb, Briefporto, n. listowe, n. Brieflich, a. listowny, a. - ad. -nie. Briefparier, n. papier listowy, m. Briefpoft, f. poezta konna, f. Brieffdaften, pl. listy, pl. Brieffteller, m. wzory listow, pl. Brieftafche, f. pugilares, m. Brieftaube, f. golab' noszący listy, m. Brieftrager, m. listowy, m. Bricfumichlag, m. koperta, f. Briefmechfel, m. korespondencya,

Bro 168 Brigabe, f. brygada, f. dv. m. Brigabegeneral, m. jeneral bryga-Brigabier, m. brygadyer, m. Brillant, a. doskonaly, a. Briffant, m. brylant, m. Brillanten, a. brylantowy, a. Brille, f. okulary, pl. Brillenmacher, m. okularnik, m. Brillenichlange, f. okularnik, m. Bringen, v. a. przynosić, -leść; na-, przy-, zaprowadzić; od-, przy-, zawozić, -wieże; tu Stande -, dokazać, dojsć, urządzie; einen um etmas -, przyprawic kogo o co; fich ume Beben -, zabie sie; einen gu fich gu fuchen, trzéżwić kogo; einen wieber ju fich -, dotrzezwie kogo. Brocart, m. brokat, m. Brodelig, a. kruchy, Brodeln, v.a. drobić, kruszyć; fich -, v. r. skruszyć się. Broden, m. okruszyna, odrobina, f. okruchy, pl. Broden, v. a. drobic. Brob, n. chleb, m. -, a. chlebo-Brobbant, f. stragan, m. Brobbaum, m. bot. drzewo chiebowe, s. Probbrei, m. polewka z chleba, f. Brobem, m. para z wilgoci. f. Brobfrucht, f. owoc drzewa chiebowego, m. Brobgelb, n. chlebowe, n. Brotherr, m. chlebodawca, pan, m. Brobfrume, f. kromka, f. Brcelos, a. bez zatrudnienia, nie majac roboty, bez służby. Brobmangel, m. niedostatek, m. Brobrinde, f. skorka od chleba, f. Brobfad, m. torba, f. Brobidnitte, f. skibka chleba, f. Brobfdrant, m. chiebnica, f. Brovinppe, f. wodzianka, poléwka z chleba, f. Brobtorte, f. torta z chlebem. f. Brobmaffer, n. woda na rozczyn. f. Brobmiffenschaft, f. nauka dla chleba, f. Brombeere, f. bol. jezyna, f. Brombeerftraud, m. bot. krzak jezynowy. m. Brofame, f. osrodek w chleble, m.

odrobina, f.

Bru

170

Brò Breeden, n. ciciece mleczko, n. Bront, m. bronz, m. Brongen a. bronzowy, a. Brengiren, r. a. bronzować. Brofdure, f. broszurka, f. Brofchiren, v.a. oprawić w papier, broszurować. Brud, m. ruptura, prze-, wypuklina, wyrwa, f. wyrwisko, n. ulaniek, m. rozbrat, m.

Brud, m. zarośi bagnista. f. Brudband, n. opaska, f. Brudig, a. kruchy, lomny, a. Bruchfnabenfraut, n. bot storczyk szerokolistny, m. Brudfraut, n. bot. sporysz, m. za-

bie gronko, n. Brnchlattich, m. bot. jastrzebiec murowy, m. Brudftein, m. kamien lamany, m.

Bruchftud, n. ulamek, urywek, m. fleines -, odlamek, m. Brudwurg, f. bot. blotny groszek, Brudwurg, f. bot. rzepik, m. Brude, f. most, m, Prudenbogen, m. luk, m. Brudengelt, n. mostowe, n. In. Brudenlebne, f. porecze mostowe,

Bradenpfeiler, m. slup mostowy, Brudenfdange, f. Brudentopf, m. przedmostowy szaniec,m przed-

moście, n. Prudenioll, m. mostowe, n. Brudung, f. pomost, m. Bruver, m. brat, m. Pruber., a. bratni, bratów, a. Brubere, a. bracki, a. [rski, m. Bruberfuß, m. pocalunek brate-Bruberlich, a. braterski, a. - ad.

po bratersku. Bruberliebe, f. milość braterska, f. Brubermorb, m. bratobojstwo, n. Brubermerber, m. bratobojca, m. Bruberichaft, f. 1) braterstwo: 2) braetwo, n, - machen, bratac.

po- się z kim. Bruberefrau, f. bratowa, f. Bruberefobn, m. bratanek; kuzyn, synowiec, m,

Bruberetochter, f. bratanka, kuzynka, synowica, f. Bruhe, f. podlewka, f. sos, m.

Bruben, r. a. parzyć, zap-; naparzae (chusty).

Brubbeiß, Bruhmarm, a. goracy jak war, p. Brubl, m. topielisko, n. Brubnapfden, w. miseczka de

podléwki, sosverka, f. Brullaffe, m. wylec, m.

Brullen, v. n. ryczeć; anfangen gu -, zaryczeć.

Brullen, n. ryk, m. Brummbar, m. mruk, m. burczydlo, a. burczymucha, zrzeda, f. Brummbaß, m. bas, m.

Brummeifen, n. drumla, f. Brummen, v. n. burczyć, inruczeć, szenirac. [byk, m. Brummer, Brummode, m. bulaj, Brummfliege, f. bak, m. Brummig, a. zrzędny, markotny, Brummfreifel, m. mruczydlo, n.

Wartalka, f. bak, m. Brunelle, f. bot. 1) brunela, katarzynka, f. 2) v. Braunelle.

Brunnen, m. studnia, f. Brunnengber, f. zvla wodua, f. ponik, m.

Brunnenbeden, m. Brunnentaften, m. loze studni, n. skrzynia studzienna, f. Brunneneinfaffung, f. cembrowi-

na, f. zrab studni, m. Brunnengeianber, n. obrab studni. m. ocembrowanie studni u wie-

rzchu, n. Brunnenfreffe, f. bot. rzezucha wodna, rukiew, f. Brunnenmeifter, m. studniarz, m.

Prunnenichmengel, m. zoraw. m. Brunnenmaffer, u, woda studzienna, f.

Brunft, f. giez, poped piciowy, m. grzanie się (u psów), pobieganie, gonienie, wodzenie (u krów); bekowisko (u jeleni); knurowanie, lachanie się (u (świn); ciekanie sie (u zajecy); rykowisko (u zwierzat drapieznych); tarlo, a mrzost (u ryb). Brunften, r. n. gzić, grzać się i.t.d.

Brunftig, a. v. Brunften. Bruft, f. piers, f. eine breite, ftarfe - babend, piersisty, a.

Brufte, a. piersiowy, a. Bruftbein, n. kość piersiowa. f. Bruftbeere, f. bot. rothe, włoska glożyna, glożynka; fdwarze leposliwka, jedwabna sliwka, f. Bruftbilb, n. popiersie, n.

Bruftden, n. sznuroweczka, f. Brufterufe, f. mleczko, n. gruczol piersiowy, mleczkowy, m. fic Bruften, r. r. pysznie sie, chelpić się z czego, czem; kokoszyć, naperzycsię, wynosić, nadymać

Si, n. Bruftentjunbung, f. zapalenle pier.

Bruftfell, n. opluena, f. Bruftfieber, n. zapalenle pluc u dzieci ssących, n. fslach, m. Bruftgefdmur, n. wrzod w pier-Bruftbarnifd, m. klrys, m. Brufthoble, f. jama piersiowa, f. Bruftfaften, m. klatka plersiowa, f. Bruftrantheit, f. choroba piersio-

wa, f. Bruftfügelden, n. pigulki, pl. Bruftlat, m. napiersnik, m. Bruftlehne, f. przycies, f. Bruftriemen, m. napiersnik, pod-

pierscien, m. Bruftidilb, m. napiersnik, m Bruftfdleife, f. fontaz, m.

Bruftichleier, m. rabek naplereny. Bruffflud, n. napiersnik, m. popiersie, a. mostek (u zwierząt), m. Bruftbee, m. ziolka na piersi, pl.

Brufttud, z. napiersnik, serdaczek, m. Bruftung, Bruftmebr, f parapet, m, blanki, pl [wa. f.

Bruftwarze, f. brodawka piersio-Bruftmafferfucht, f. wodna puchlina piersiowa, f.

Bruftmurgel, f. bot. dziegiel, m. Brut, /. zalag, zalazek, zarod, m. Bruter, r. a. et n. 1) wylegac. -ladz, nasiadywać; 2) ślęczeć,

mysiec. Brutgane, Bruthenne, f. masiadke.

kwoka. f. Brutig, a. -es Gi, jaje zalegle, n. Brutto, ad. brutto. Bube, m chlopiec, m. pachole. -aiko, n. lotr; walet, niznik (w

kartach), m.

Bubenftreich, m. Bubenftud, n. Bu-

berei, f. lotrostwo, n. psota, swawola, f. Bubin, f. lotrzynl, złodziejka, f

Bubifd, a, zlośliwy, swawolny, lotrowski, zlodziejski, a. Buch, n. ksiązka, księga, f. - Da.

pier, libra papieru. f. Budampfer, m. bot. zajeczy SZCZAW, m.

Budbinber, m. introligator, m. Budbinberhandwert, n. introligatorstwo, n. |-rski, a.

Buchoruder, m. drukarz, m. -. a. Buchbruderei, f. drukarnia, f. Budbruderfunft, f. typografia, f. drukarstwo, n Buchbruderpreffe, f. prasa, tlo-

eznia drukarska, f. Buche, f. bol. buk, m.

Budeichel, Bucheder, f. buczyna, bukiewka, f Buchelden, n. książeczka, f.

Buchen, a. bukowy, a. Budernarr, m. biblioman m. Bücherrult, n. szafka na ksiazkl, f. Bucherfammlung, f. ksiegozbior, m. Bucherichrant, m. szafa na ksiązki. Bucherfucht, f. bibliomania, f. ff.

Bucherverleiber, m. mający czytelnię publiczną, m. Buderverzeichniß, n. spis ksigzek, Bücherwurm, m. 1) kleszczynek. niedzwładowiec, m. 2) śleczacy nad książkami, grzebiacy w ksią-

zkach, m. Buchfinf, m. bukowka, f.

Budgole, n. zloto malarskie albo złotnicze, n. Budbalten, v a. utrzymywać księ-Buchhalter, m. buchalter, dzien-

nik utrzymujący, m. Auchalterei, Buchaltung, t. buchalterya, f. Buchbanbel, m. ksiegarstwo, n.

Budbanbler, m. ksiegarz, m. Buchbanblung, f. kslegarnia, f. Budlaben, m. ksiegarnia, f. sklad ksiązek, m.

Budmaft, m. bot. buczyna, f. Buchebaum, m. bot. bukszpan, m. Budebaumen, a. bukszpanowy, a. Buchie, f. puszka, rusznica, f.

Budfenmader, m. puszkarz, ru- Bubne, f. scena, f. teatr, m. rusznikarz, m. Buchfenfduse, m. strzelec. m.

Buchstab, m. litera, gloska, czcio-

Buchftabenratbfel, n. logogryf, m. Buchftabenrechnung, f. algebra, f.

Buchstabiren, v. a. sylabizować, zgłoskować. Buchftablich, a. co do litery; lite-

ralny, a. Bucht, f. wybrzeze, n. zatoka, f. Budmeiten, m. bot, gryka, gryczka; tatarka, taterka, f. -. a. tatarczany, a.

Budweigengrube, f. grycianka, tatarezana kasza, f. Budweigenftrob, n. grycianka, ta-

Budminde, f. bot. rdest powojo-Budel, m. garb, grzbiet, m. wypuklose, f.

Budelig, a. garbaty, a. - merben, garbacieć. Budelige, m. garbus, m.

Budelode, m. bizon, tur, m. fich Buden, r.r. schylic, nachylad, ukłonić się; fich vor einem -, czapkować, kłaniać się komu; (tief) czołem bić przed kim; fich ein wenig -, przygarbiać się. Buden, n. Buding, m. uklan, m.

unizoność, f. v. fic Buden. Budling, m. sledž wedzony, m. Bute, f. buda, budka, f. Buffel, m. bawol, m. -. , a. -li, a. Buffelbirich, m. bawolec, m.

Buffelfalb, n. bawole, n. Bug, m. przegub', m. zaglęcie, n.

lopatka, f. (koni). Bugel, m. kablak, oblak, palak, m.

strzemie, u, Bügeleifen, n. zelazko, n. Bigellos, a. bez strzeinion.

Bugeln, v. a. prasować. Bügelriemen, m. rzemien do strzemion, m. (sznurach.

Bugfiren, v. a. okret eiggnac na Bugftud, n. lopatka, f.

Buhle, m. gach, zalotnik, umlzgant, m, Bufferei, f. gachestwo, n. zaloty,

Buhlerin, f. zalotnica, f.

Bublerift, a. zalotniezy, a.

sztowanie, z Bubnen, v. a. dylowac, tarcicami pokładać.

Bulle. Bulloche, m. byk, bujak, stadnik, m. Bulle, f. buia, f.

Bullenbeißer, m. brytan, m. Bullenfalb, n. bysiek, m.

Bunb, m. zwiazek, m. Bunt, n. pek, snop, snopek, m. wiazka, f.

Bunebrüchig, a. Wiarolomny, a. Bunbel, n. zawinigtko, brzemie, n. kita, kitka, wiązka, f.

Bunbesgenoß, m. sprzymierzeniec, związkowy, m.

Bunbeslabe, f. skrzynia, arka przymierza, f. Bunbig, a. zwięzły, a.

Bunbigfeit, f. zwiezlose, f. Bundnis, n. przymierze, n.

Bunt, a. róznego koloru; róznokolorowy, a.

Buntgeftreift, a. moregowaty, a. Buntichedig, a. pstrokaty, grokaty, a. bas -ge, n. pstrokacizna, srokacizna, f.

Bungen, m. stempel, m. Burce, f. brzenie, n. Burg, f. zamek (obronny), m.

Burge, m. reczyciel, m. rekojnija, f. Burgen, v. n. reczyć; zaręczać, -ye; gwarantować.

Burger, m. (Staate.) obywatel; (Stact.) mieszczanin, m. --, a. obywatelski: mieszczański, a. Bürgerbuch, n. ksiega obywateli, niieszczan, f. Itciska, f. Burgereit, m. przysiega obywa

Burgerfreund, m. przyjaciel ludu, Burgergerechtfame, pl.prawa, przywileje miejskie, pl.

Burgerin, f. obywatelka; mieszczanka, f. Burgerfrieg, m. wojna doniewa, f.

Burgerfrone, f. korona obywatelska, f. Burgerlich, a. miejski; nieszia-

checki; obywatelski, a. Burgermabden, n. mieszczanka, mieszczka, f.

Burgermeifter, m. burmistrz, m. -

176

fein, burmistrzować; -rin, f. -rzowa, f. -er., -rzowski, a. Burgerrecht, n. (Staate.) prawo obywatelskie; (Ctabt.), prawo miejskie, n. Burgerichaft, f. mleszczanie, obvwatele miasta, pl. Burgericule, f. szkola mleiska wyzsza, f. Burgerefrau, f. mieszczanka, mieszczka, f. Burgerfinn, m. duch obywatelski. m. obywatelstwo, n. Burgeritand, m. stan miejski, m. Burgertugent, f. enota obywatelska, f (miejska, f. Burgermache, f. straz, gwardya Burggraf, m. burgrabla, m. Burggrafin, f. burgrabini, f. Burggraficaft, f. burgrabstwo, n. Burghauptmann, m. kasztelan, m. Burgrichter, m. starosta, m. Burgichaft, f. rekojmia, f. poreka, gwarancya, f. zaręczenie, n. Burgunbermein, m. wino burgundzkie, n. Burgvogt, m. wolt zamkowy, m. Burgvegtei, f. wojtowstwo zamkowe, n. Burgmarte, f. straznica, f. Burlest, a. szydebny, ucleszny, a. Burfc, m. pacholek, wyrostek; chlopczyk; ein tuchtiger -, chwat, m. Burfte, f. szczotka, f. Burftenbinber, m. szczotkarz, m. Burgelbaum, m. kozlolek, m. miegen, koziolki przewrócić, kozlolkować.

Bufdelformig, a. czubaty, kleiasty, krzewiasty, a Buichelnargiffe, f. bot. taceta, f. Bufchgras, n. bot. sit włosisty, m. Buichbolz, n. krzewy, krzaki, chrósciny, pl. Buidig, a. gesty, pelen krzaków, Bufdflepper, m. szkapisko, n. Bufdefonvalie, f. bot. konwalia liczydło. zlaty, m. Buidnelfe, f. bot. gwozdzik fre-

Burgelfraut, n. bot. kurza no-

Bufdel, m. kosmak,m. kitka, kisc,

Buich, m. krzak, klerz, m.

f. wiechetek, m.

ga, f.

Bufdmeite, f. wierzba loza, f. Bufen, m. piersi, pl. zanadrze, n. gors, m. am Rleibe, pazucha, f. zatoka, f. Bufenfreunt, m. powiernik, przylaciel wielkl, m. Bufeustreifen, m. gors u koszuli, m. zabota, f.

Buggar, m. sokól morski mniejszy drapieżny, m. Buge, f. pokuta, f. Busen, v. s. odpokutować; przyplacić. Buger, m. pokutnik, m.

Buffertig, a. pokutny, a. Buffertigfeit, f. szczera chęć pokuty; gotowość do pokuty, f. Buflieb, n. piesn pokutna, f. Bufpfalm, m. psalm pokutny, m. Bustag, m. dzien pokuty, m. Bugung, f. pokutowanie, a Butte, f. kadz, f. kosz na plecy, m. Butte, Butte, f. flader, m. Buttel, m. miejski sługa, hycel, m.

Buttentrager, m. kosz na plecach noszący, m. Butter, f. maslo, n. von -, maslny, maslany, a. Butterampfer, m. bot. szczaw tepolistny, m. Butterblume, f. bot. papawa, f. brodawnik, m. Butterbrot, n. chleb z maslem, Butterbuchfe, f. maslniczka, f. Butterfaß, n. kierznia, kierzenka, masinica, f. slojek do masia, m-Butterflaten, m. placuszek smietankowy, m.

Butterbanbler, m. maslarz, m. Butterhofe, f. ceberek, m. stągiewka, f. Buttermild, f. maslanka, f. Buttern, v. a. masto robić. Butterftolle, f. placek z jaj, maska, i mąki przedniej, czasem i z sera robiony, m.

Butterfrau, f. maslarka, f.

Butterftogel, m. stepel w masinicy, tłuczek w kierzni, m. Buttervegel, m. motyl, m. Buttermed, m. rog z masla, m. Busferf, m. beezka (ryba mor-

ska), f.

(Die bier fehlenben Borter fiebe unter & unb 3.)

(Wyrazów nieznajdujących się pod literą & szukaj pod literą R lub 3.)

Cabale, f. intryga, f. podstep, m. Cabalenmader, m. Intrygant, m. Cabbala, f. kabala zydowska. f. Cabbalift, m. kaballsta, m. Gabinet, m. -. a.

- towy, a. Gacaobaum, m. drzewo kakaowe, Gabens, f. kadencya, f. Cabett, m. kadet, m. Caffee, v. Raffee.

Calamant, v. Ralmant. Calecuter, Calecutifche Sabn, m.

indyk, m. Galecutifche Benne, f. indyozka, gula, f. Galiber, m. kaliber, m.

Camerab, m. towarzysz, m. Camerabichaft, f. towarzystwo, n. Cameralien, pl. rzecz skarbowa, f.

Cameralift, m. kanjeralista, m. Cameralwiffenfcaft, f. nauka ekonomil skarbowej, f.

Campfer, m. kanifora, f. Campferbaum, m. drzewo kamforowe, n.

Campiren, v. a. koczować, obozować; pod golem niebem przenocować.

Canal, m. kanal, m. Sanapee, n. kanapa, f. Canariengras, n. bot. myszy ber, myszotrzew, m.

Canarienbede, f. ptaszyniec kanar-[skie, n. kowy, m. Canarienfect, m. wino kanarvi-Canarienvogel, m. kanarek, n.

Canbelguder, Canbisguder, m. cukier lodowaty, m. Canbibat, m. kandydat, m.

Cancel, m. v. Bimmet. Cannevag, m. kanewas, m. grube plotno, n

Canen, m. kanon, m. Cancricat, n. kanonia, f.

Canenicus, m. kanonik, m.

Canonifd, a. kanoniczny, a. Canonifiren, v. a. kanonizować. Canoniffin, f. kanoniczka, f. Cantate, f. kantata, f. Cantor, m. kantor, śpiewak ko-

ścielny, m. Cantorei, f. miejsce kantora, n.

Cap, ". przyladek, m. Capellan, m. kapelan, m Capelle, f. 1) kaplica; 2) kapela, f.

apellmeifter, m. kapelmistrz, m. Caper, m. korsarz, rozbojnik

morski, m. Caperei, f. korsarstwo, n.

Capern, v. a. rozbijać na morzu; gapern, v. a. rozbijae na morzu; zabierac, -brać; lapać, chwytać. Caperfdiff, n. okręt korsarski, m. Capital, n. kapital, fundusz, m. Capital, Capital, n. kapitela, f.

naglowek slupu, m. Capitalden, n. kapitalik, m. Capitalift, m. kapitaliste, m. Capitan, m. kapitan, m. Ila. f. Capitel, m. 1) rozdział, m. 2) kapitu-

Caritulation, f. kapitulacya, f. Capitulicen, r. a. kapitulowac. Capriole, f. wybryk, m. -en ma-den, wybrykiwać, -knąć. Carneiner, m. kapucyn, m. aput; er ift -, juz po nim. Caputrod, m. kapota, f.

Capuze, f. kaptur, m Carabiner, m. karabin, m. Carabinier, m. karabinyer, strze-

lec konny, m. Caraffine, f. karafka, f. Garbenate, f. kotlet, m. fkul, m. Garbunfel, Garfunfel, m. karbun-Carbinal, m. kardynal, m.

Carbinalsbut, m. kapelusz kardynalski, m. Garbinalemurbe, f. kardynalstwo, Gariole, f. karyolka, f. Carmeifter, m. karmelita, m.

Carmeliternonne, f. karmelitanka, Carmein, Garmefinroth, w. Garmefinfarbe, f. karmazyn, m. -in, a -nowy, a.

179 Gar Garmin, m. karmin, m. Garnaval, m. karnawal, m. Carneol, m. krwawnik, m. Carelin, m. karolin, m. Carrette, f. kareta, f. Carriettur, f. karykatura, f. [m. Carriole, f. Carriol, n. kabryolet, Carrofell, n. karusel, m Cartell, n. kartel, m. Carthauje, f, klasztor kartuzyanski, m. Cartbaufer, m. kartuz, m. Gaiel, f. ornat kaplanski, m. Gajematte, f. kazemata, f. Caferne, f. koszary, pl. Gaffe, f. kasa, f. Gaffenbeftant, m. pieniadze znajdujace sie w kasie, pl. stan kasy, m Caffenbillet, n. bilet skarbowy, Gaffenbud, n. ksiega kasowa, f. Caffenbiebftabl, m. okradzenie Cafferolle, f. rondel, m. [kasy, n. Gafferollod, a. piecyk do grzania potraw. m. Guffiren, v. a. kasowac. Caffirer, m. kasyer, m. Gaftell, m, zamek, m, twierdza, f. Gaftellan, m. kasztelan, m. Caftellanei, f. kasztelania, f. Caftrat, m. rzezaniec, m. Caftriren, r. a. rzezać; walaszyć, pokładać; czyścić; trzebić, mni-Cafuar, m. kazuar, m. SZYC. Gafur, f. srednjowka, f. Caution, f. kaucya, rekojmia, f. Capalier, m. kawaler, m. Gaviar, m. kawiar, m. Caviren, v. a. reczyc. Geber, f. cedr, m. Genernhard, n cedrowa zywica,f. Gebernholi, n. cedrowe drzewo, n. Cement, f. cement, m. Cenfiren, v. a. cenzurowac. Cenfor, m. cenzor, m. Cenfur, f. cenzura, f. Centifolie, f. bot. roza pelna, f. Centner, m. centnar, m. Gentrifugalfraft, f. sila odsrodkowa. f. kowa, f.

Gentrum, n. grodek, m

Geremonie, f. ccremonia. obrząd. m. Geremoniell, a. ceremonialny, a. Geremonienmeifter, m. mistrz ceremonij, m. Gervelatwurft, f. salseson, m. Chaife, f. kolaska, f. Chaluppe, f. szalupa. f. bat, m. Chamaleon, n. kameleon, m. Champagnermein, m. szampan, m wino szampanskie, n. Champignon, m. pieczarka, f. Chaos, n. chaos, m. mieszanina, f. Charafter, m. charakter, m. godność, f. sposób mysienia, m. Charafterfeft, a. moenego charyzować. rakteru. Charafterifiren, r. a. charakte-Charafteriftit, f. charakterystvstyczny, a. ka. f. Charafteriftifch. a. charaktery-Charfreftag, m. wielki piątek, m. Charpie, f. flejtuch, m. skubanka, f. Charmode, f. wielki tydzien, m. Chauffee, f. szosa, zwirowa droga. f. Chef, m. naczelnik, m. Chemie, f. chemia, f. Chemifer, m. chemik, m. Chemifch, a. chemiczny, a. Cherub, m. cherubin, m. Chicane, f. szykana. f. Chieaniren, r. a. szykanować. Chimare, f. chimera, f. Ching, Chingrinbe, f. china, f. Chiragra, n. chiragra. f. Chiromantie, f. rekowieszczenie. Chirurg, m. chirurg, m. Chirurgie, f. chirurgia, f. Chirurgifd, a. chirurgiczny, a. Chofolate, f. czekulada, f. Chotolabentanne, f.imbryk do czekulady, m. Chor, m. n. chor, m. Choral, m. Choralmufit, f. choral, m. -, choralny, a. Chorbifchof, m. sufragan, m. Chergefang, m. spiewanie chorent. N. Chorbemb, n. konieszka. f. Gentrirebalfraft, f. sila, dostod-Cherherr, m, kanonik, m.

Chorfnabe, m. ministrant, sluzgcy do mszy, m. Chorrod, m. alba kaplauska, f. Cherfanger, m. choralista, m. Chorftubl, m. stalla, f. Cherftunben, pl. godziny kanoniczne, pl. Chrifam, n. chrzyżnio. m. Cbrift, m. chrzeseianin, m. Chriftabenb, m. willa bozego narodzenla, f. Chriftbeere, f. bot. porzyczka, f. agrest zolty, m. Chriftenheit, f. chrzescianstwo. n. świat chrześcianski, m. Chriftentbum, chrześcianstwo. n. frodzenia, n. Chriftfeft, n. swleto bozego na-Chriftgefchent, n. gwlazdzka, f. Christin, f. chrześciauka, f. Chriftlich, a. chrześcianski, a. Chriftmonat, m. grudzien, m. Christnacht, f. willia bozego narodzenia, f. Shriftoffraut, n. bot. ezernlec, czarny korzen, m. Christag, m. dzień bozego narodzenla, m. Chriftus, m. Chrystus, m. Chriftmuncerfraut, n. bot. zlele swletolanskle pospolite, dzlurawiec pospolity, m. Etronif, f. kronlka, f. m. Chronifenfdreiber, m kronikarz, Chronolog, m. chronolog, m. Chronologie, f. chronologia, f. Chronologifd, a. chronologi-CZDV, a. Chrujolith, m. chryzolit, m. Chrufopras, m. chryzopras, m. Chur, f. elektorstwo, n. Churfürft, m. elektor, m. Churfurftenthum, n. elektorat, m. Churfurftin, f. elektorka, f. Churfürftlich, a. elektorski, a. Churbaus, n. dom elektorskl. m. Churbut, m. kapelusz elektor-Churrring, m. następca tronu, m. Churmurbe, f. elektorstwo, n. Cicorie, f. bot. cykorya, f. podroznik, m.

Citer, m. cyder, m. Ginnamet, u. eynamon, m. Gircularidreiben, n. okolnik, m. Girculiren, r. n. krazve. Gifterne, f. krynlea, cysterna, f. Giftergienfer, m. cysters, m. Gitabelle, /. cytadela, f. Citation, f. cytacya, f. Cither, f. cytara, f. Citiren, r. a. cytować, wezwać; przytaczać. Citrcuat, m. cykada, f. Citrone, f. cytryna f Citronenbauin, m. drzewo cytrynowe, n. Gitronenfaft, m. sok cytrynowy, m. Citroneufaure, f. kwas cytryno-W.Y. 10. (nowa, f. Citronenicale, f. skorka cytry-Gitreneumaffer, n. limouiada, f. Civil, a. cywilny, a. Givilifiren, v. a. cywilizować. uc-; uobyczalć. Clarinette, f. klarnet, m. Glaffe, f. klasa, f. rzad, m. Glaffene, a. klasowy, a. Claffeufteuer, f. poglowne, n. Clafifigiren, r. a. klasyfikować. Clafiter, m. klasyk, m. Clafficitat, f. klasyczność, f. Glaffifd, a. klasyczny, a. Claufel, f. klauzula, ogrodka, f. warunek, m. Claufur, f. klauzura, f. Claviatur, f. klawlatura, f. Clavicombel, n. klawicymbal, m. Clavier, n. klawikord, m. Claviermader, m. fabrykant klawikordow, m. Clavierivieler, m. klawikordzista. Clavis, m. klawisz, m. Clerical, a. kleryckl, a. Clericus, m. kleryk, m. Clerifei, f. duchowienstwo, n. Glient, m. klijent, m. Gloaf, m. kloaka, f. Club, m. klub, m. Cochenille, f. koszenlla, f. Cocusbaum, m. drzewo kokosewe, n. Eccuenuf, f. orzech kokosowy, m. Cehafion, f. spojność, f. Colibri, m. koliber, m. -nac. Collationiren, v. a. porownywae,

183 Collator, m. kolator, m. Coilecte, m. składka, f. Collectio, a. zbiorowy, a. College, m. kolega, m. Collegenicaft, f. kolezenstwo, n. Collegialifd, 4. koleżenski, 4. Collegium, n. kolegium, n. Colonie, f. kolonia. osada, f. Colonift, m. kolonista. 088dnik, m. Colonne, f. kolumna, f. Colopbonium, w. kaiafonia, f. Coloratur, f. trela, f. Colorit, n. koloryt, m. Columne, f. kolumna, f slup, posag, m. Commanbiren, v. a. komenderować, za-; dowodzić, mice dowództwo, komende. Commando, n. komenda, f. dowództwo. n. Commanbant, m. komendant, dowódzca, m. Commanboftab, m. bulawa, f. Commentar, m. komentarz, m. Commentator, m. objasniacz, m. Commentbur, m. komtur, komendor, m. Commenthurer, f. komenderya, f. Commers, n. handei, m. Commergienrath, m. radzca komercyalny, m. Commiffar, m. komisarz, m. Commistrob, n. chleb razowy, m. Commission, f. 1) komisya, f. 2) komis, interes, m. Commiffionar, m. komisant, m. Commobe, f. chowanie, n. Communicant, m. komunikant, m. Communiciren. v. a. komuniko-Communion, f. komunia, f. Comobie, sc. v. Romobie. If. Compagnie, f. kompania, spólka, Compag, m. kompas, m. busola, f. Compenbium, n. nauka krótko zebrana, f. Compilation, f. zbieranina, f. Compliment, n. komplement, koperczak, m. Complimentarius, m. grzecznis, Complott, n. spisek, m. Comreniren, v. a. komponować: układać. -lożyć. Componift, m. kompozytor, m.

Con 184 Composition, f. kompozycya, f. Compott, n. komput, m. Concav, a. wklesly, a. Concavitat, f. wklestość, f. Concentriren, v. a. koncentrować: ściągać, -gnąć. Concentrifche Rreife, pl. spolsrodkowe kota, pl. Concept, n. koncept, m. Inv.m. Concertpapier, n. papier zwyczaj Concert, m. koncert, m. Concertmeifter, m. koncertmistrz, dyrektór koncertu, m. Concertfaal, m. saia koncertowa. Concertfanger, m. koncercista, m. -rin, f. -cistka, f. Cendntien, pl. konchilia, f. fum, n_ Concilium, ". zbor, m. koncyli-Coneipiren, v. a. napisae, ulozyc. Concipift, m pisarz, m. Concurs, m. konkurs, m. Concurrent, m. współubiegacz, m. Concurrent, f. wspólubieganie, a. Conbitor, v. Buderbader. Contoliren, r.n. swoje pozalowanie oswiadczyć. [dezenie, n. Centuite, f. konduita, f. zaswia-Confeet, n. konfekt, m. Conferent, f. konferencya, f. znoszenie się, n. Confession, f. wyznanie, n. obrządek. m. Confirmation, f konfirmacya. f. Confirmiren, r. a. konfirmowac. Confiseiren, r. a. konfiskowac, zabrać. Confiecirung, f. konfiskata, f. Confederation, f konfederacya, f. Confoberirter, m. konfederat, m. Confus, a. po-, zamieszany, p. Confusion, f. zamieszanie. w. Congres, m. kongres, zjazd, m. Conjungation, f. konjungacya, f. czasowanie, n, Conjungiren, v. a. ezasować. Confcribirte, m. rekrut, popiso-Confcription, f. konskrypeya, f. Confequent, a. wytrwaly, a. Confequent, f. konsekwencya, f. Confistorialrath, m. konsyliarz, m. Confiftorium, n. konsystorz, m. Conflitution, f. konstytucya, f. Conftitutions. Conftitutionell. a.

konstytucyjny, a.

185 Con Conftitutionelle, m. konstytucyo-Inia, f. nista, m. Conftruction, f. sklad. m. sklad-Conful, m. konsul, m. Confulent, m. adwokat, m. Confumtion, f. konsumpcya, f. Conterfei, u. obraz, m. Conterfeien, v. a. malować obraz. Contingent, n. kontyngent, m. Conto, n. konto, n. Contor, n. kantor, m. Contraband, a. przemycany, p. Contract, a. ruzsony paralizem, p. Contract, m. kontrakt, uklad, m. Contractmäßig, a. wedlug kontraktu Contrabent, m. kontrahujący, m. Centrabiren, r. a. kontrahować. Contrapunft, m. kontrapunkt, m. Contraft, m. kontrast, m. Contraftiren, v. a. odbijac. Contreprete, f. przeciwny rozkaz, m. Controlle, f, kontrola, f. Controlleur, m. kontroler, m. Contumat, f. kontumacya, f. Contumagiren, v. a. kontumacya odbywać, -yć. Convent, m. zjazd, m. Conver, a. wypukly, a. Converitat, f. wypuklość. f. Convict, m. konwikt, m. bursa, f. Copie, f. kopia, f. przerys, m. Copiren, v. a. kopiować, przepisywać; przerysować. Copift, m. przepisywacz, pisa-Copulation, f. dawanie slubu, Cornliren, r. a dać slub. Coralle, v. Roralle. Corduan, m. kordyban, m. Corbuanmacher, m fabrykant kordybanu, m. Corianter, m. koleder, m. koledra, Cornelbaum, m. deren, m. Cornelfirfche, f. deren (owoc), m. Cornett, m. podchorazy, m. Corporal, m. kapral, m. Corporalidaft, f. kapralstwo, n. Gerrect, a. poprawny, a. Correctheit, f. poprawnosc, f. Corrector, m. korektor, m. Correctur, f. korektura, korekta, f.

Gur 186 Correcturbogen, m. arkusz drukowany do korekty, m. [m. Gorrefvontent, m. korespondent, Correspondent, f. korespondencya. /. Correspondiren, v. a. korespondować; listy pisywać. Gorricor, m. korytarz, m. Corrigiren, v. a. korygować, poprawiac. Corfar, m. korsarz, m. Corfett, n. gorset, m. Cours, m. kurs, m Courfirent, a. biezący, p. Coufin, m. stryjeczny syn (von Batere Geite); cioteczny syn (bon mutterlicher Ceite). Coufine, f. stryjeczna; cioteczna siostra, f. Couvert, n. koperta, f. Grater, m. czara, f. otworzelisko, n. Grebengen, v. a. kredensować. Grebengteller, m. taca, f. Grebengtifch, m. kredens, m. Grebit, m. kredyt, m. Grebitbrief, m. list wierzytelny, dla kredytu komu dany, m. Grebitiren, v. a. kredytować. Crebitiv, n. list wierzytelny, zawierzytelniający, m Griminal, a. kryminalny, a. Griminalgericht, n. sad kryminalny, m. Griminalrath, m. radzea kryminalny, m. Griminalrichter, m. sedzia kryminalny, m. Griminalverbrechen, n. kryminal, m. Grifis, f. kryzys, f. przesilenie (choroby), n Grucifir, n. krzyzyk, m. Cubifmurgel, f. pierwiastek sześcienny, m. Cubus, m. szescian, m. Gultur, f. kultura; uprawa, f. wykształcenie, oświecenie, n. Dolor, m. Gur, f. kuracya, f. léki, pl. Guratel, f. kuratela, opieka, f. Gurator, m. kurator, m. Gurialfiel, m. styl urzedowy, m. Guriren, r. a. leczyć. Gurrent, a. w obiegu; uzywany, p. Gurten, r. n. kursywa, f.
Gurtien, r. n. kursować, być w
obiegu.
Gurtisfarif, f. kursywa, f.
Gurtisf, m. kurs, bieg, m.
Guftof, m. kustosz. m.
Gylinter, m. oylinder, m.

Culinberformig, a. naksztalt cylindru.

Sylinbrifd, a. cylindrowy, a.

Cumbel, f. cymbaly, pl.

Cupergraf, n. bol. cybura, f.

Cuperfle, bol. f. cyprys, m.

Cuperfle, a. cyprysowy, a.

5.

Da, ad. tam; -fein, byc; byc obeenym, eksystować; - c. gdy, kiedy, jak; -both, c. gdy, ponieważ; przecież; - i. otóż. owo. Dabei, ad. przytem; obok prp. richt -, tuz. Dad, n. dach, m. strzecha, f. przykrycie, n. Dadbeder, m. dacharz, dekarz, m. Dadfenfter, n. okno w dachu, n. Dadtammer, -ftube, f. komorka, f. pokoik pod samym dachem, m. Dadrinne, f. rynna na dachu, f. Dads, m. jarwiec, m. Dadidinbel, f. gont, m. Dachebund, m. jamnik, m. Dadiparren, m. Dadiperre, f. krokwa. f. kozly, p/. Dadfpige, f. szczyt, wierzch da-Dachftein, m. dachowka, f. Dachfirch, m. sloma do poszycia dachow, f. Dadiftubl, m. buksztele, pl. zrąb dachu, m. ſ'n. Dadwerf, n. wigzanie dachowe, Dadgann, m. okop. m. Dadijiegel, m. dachowka. f. Daburd, ad. tamtedy, tedy; przez to: tem. Dafern, c. jezeli, jezli. Dafur, ad. za to; za tem; nicht-Imac. przeciw temu. Dafürbalten, r. a. sądzić, mnie-Dafürhalten, n. zdanie, widzimisie, mniemanie, n. Dagegen, prp. ku. przeciwko, prp. - ad, przeciwnie, z przeciwnej strony, na odwrót; c. zas, ale. Daggert, v. Birfentheer. Dabeim, ad. w doinu, doma, u siebie. Daber, ad, przelo, zatem, zaczeni, ztamtad, ztad; - c. wiec.

Dabertommen, v. n. pochodzie zkąd. Itak daieko. Dabin, ad. tam, tamze; do tego. Dabinaus, ad, tedy, tamtedy; er will -, do tego zmierza. Dabinbringen, v. a. do tego przywieść. Dabinein, ad. tam. fadzie. Dabinführen, v. a. prowadzie Dabingegen, c. gdyz, c .- ad. przeciwnie, z przeciwnej strony; i owszem. Dabingeftellt fein laffen, v. a. nie wchodzić w co. Dabinfdminben, v. a. niknac, zniknać. Dabinfdwinbend, a. znikomy, a. Dabinfein, r. n. umrzec, mingc. Dabinten, ad. tain dalej, w tyle, pozad. Dabinter, ad. tam, za tem. Dabintertommen, v. n. dociec; zwachać. [WY, a. Damalig, a. owczesny, owczaso-Damale, ad. wtedy, wtenczas. Damascenerflinge, f. demiesz. m. Damasciren, v. a. demeszować. Damaft,m. adamaszek, m. Damaftarbeit, f. adamaszkowa robota, f. Damaften, a. adamaszkowy, a. Dame, f. dama, f. Damenbret, n. wareabnica, f.

Damenfpiel, n. warcaby, pl.

Damm, m. grobla, tama, f.

Dambirfofub, f. daniela, danieli-

Damifch, a. niezgrabny, smiesz-

Damit, ad. tem, przezto; c. żeby,

Dammbrud, m. przerwanie grobli,

Damenftein, m. warcab, m.

Dambirich, m. daniel, m.

azeby, c.

Dantfagungefdreiben.

podziękowaniem, m.

Danfvoll, a. wilzięczny, a.

Dammen, v. a. tamować, usypać groble.

Dammerbe, f. nawoz, m. Dammerig, a. mroczysty, ciemny,

posepny, a. Dammern, v. i. brzeszczyć się, dniec, świtać; zmierzchać się.

Dammerung, f. nirok; świt, brzask, 172. Dampf, m. para, f. wapor, wyziew,

Dampfbab, n. kapiel parowa, wanna sucha, bania, f. -baber gebrauchen, naparzac sie.

Damniboot, n. statek parowy, m. Dampfen, v. a. kurzyć; v. n. kurzyć się, swedzić, parować. Dampfen, v. a. przygasić (ogien); przytłunie, przygluszyć; pohamowac.

Dampfer, m. rozek, kapturek do zagaszenia świecy, m. Damping, a. dychawiczny, a.

Dampfteffel, m. kociol patowy, m. Dampflom, n. okno od piwnicy, u. Dampfmafdine, f. machina parowa, f.

Dampffdiff, n. okret parowy, m. Dampfmagen, m. woz parowy, m. Daneben, ad. obok, oprocz, c. przytem, ad, nad to, tudzież. Danieben, ad. tu na ziemi.

Danieber, ad. v. Dieber. Dant, m. dzięka, f. podziękowanie, n. - abftatten dzieki składać. Dantbar, a. wdzieczny; dziek-czynny, a. fich - beweifen, wywdzięczyć się komu; wypłacać

się komu z czego; odwdzieczyć sie Dantbarfeit, f. wdzieczność, f. Danfbarlich, ad. wdzięcznie, z podziękowaniem.

Danfen, r. a. dziekować, po-. Dantfeft, n. uroczystość na podziekowanie, f. świeto dziekczynicuia, n.

Danfgebet, n. modlitwa na podziękowanie,f.modły dziękczynne, pl. Danflich, m. pieśń dziękczynna, f.

Dantopfer, n. ofiara wdzięczności, f.

Danfjagung, f. dziękczynienie, podziękowanie, n.

Dann, ad. tedy, wtedy; potem; dalej; - unb mann, tedy owedy; dorywkiem.

Daran, ad. na tém, w tém, przy tem; - c. podle, obok, c.

Daranfegen, v.a. narazać, poświe-

Daranmenben, v. a. do-, przykladaé, -lożyć; łożyć na co. Daranwollen, r.a. nicht -, ociągod Darauf, ad. na tem. na to; za, po tein; - les, obces, Darans, ad. ztad, z tego.

Darben, v. n. potrzebować; nie nie mieć, być w biedzie, niedostatku; biede klepač.

Darbieten, v. a. ofiarować, podawać; nasuwać; nastreczać; fic -, r. r. nadarzyć się, i. t. d. Darbietung, f. ofiara, f. v. Darbies

Darbringen, r.a. ofiarować; przy-Darein, ad. tam, wewnątrz, wen,

w nią, w nie, Dargeben, r. a. podawać. Darhalten, r. a. podawać.

Darin, ad. w tom, wewnatrz. Darlegen, v. a. wykazac, przekladać, -lozyć; przedstawiać. Darleben, n. pozyczka, f.

Darlehnen, ober Darleiben, v. a. pozyczać, kredytować, Darieiber, m. pożyczający, wie rzyciel, m.

Darm, m. kiszka, f. jelito, trzewo, Darmbrud, m. przepuklina jelitowa, kiszkowa, f.

Darmfell, n. blona brzuchowa, f. Darmgicht, f. wymioty gnojowe, pl. dna trzewna, f. szek, m. Darmfanal, m. przewód jellt, ki-Darmfaite, f. strona, f.

Darnach, ad. po, za tém; po co, to; podlug tego; potemu; es ift aud -, bo to tez tak . . .; er fiebt - aus, podobny do tego, zakrawa na to; wydaje się takim.

Darre, f. suszalnia, lana, f. Darreichen, v.a. podawać, dostar-Darren, r. a. suszyc.

Darraras, n. bot. klosówka welnista, f.

Darrhans, n. v. Darre. Darftellen, v. a. wystawie, przedstawić, wyobrazać, -zić, wyrażać, -zić; alles genau -, wy-szczególniac, -ic.

Darftellung, f. wizerunek, obraz, m. v. Darftellen. Darthun, v. a. dowodzić, -wieść;

udowodniać, -ic; wykazywać, Darüber, ad. nad tem, nim; o tein; na, nad to; es geht alles barunter

und -, wszystko w nieladzie. Darum, ad. przeto; temu; dla tego, o to. Darunter, ad. pod to, pod tem,

miedzy tem, przez to. listnieć. Das, pr. to. Dafein, v. u. byc, byc obecnym,

Dafelbit, ad. tanı, tanıze. Dasjenige, pr. to.

Dafig, a. tameczny, tamtejszy, a. Dasmal, ad. ta razą.

Dag, c. iz, ze; - body, bodaj, oby! Daffelbe, n. toze.

Datiren, r. a. datowac. Dattel, f. bot. daktyi, m Dattelbaum, m. bot. daktyl, m.

Datum, n. data, f. Daube, f. klepka, f. Dauchten, v. i. widziec, zdawac

Dauer, f. przeciąg, m. trwalość, f. Dauerhaft, a trwaly, a. - maden, utrwalic; chodziwy, a. (mas man lange tragen fann).

Dauerhaftigfeit, f. trwalose, f. Dauern, v. n. 1) trwac; 2) ubolewać, zalować.

Daumen, m. wielki palec, krzciuk, ksiuk, kciuk, m.

Daumling, m. paluch, m. Daus, n. tuz, m.

Davon, ad. ztad, z tego, o tem, od tego, za to. Davoneilen, v. n. uchodzić, ujsć

spiesznie zkad. Davonfliegen, v. n. ulatywać, ule-

ciec; wylatać, -lecieć. Davongehen, v. n. odchodzić.

Davonbelfen, v. a. dopomodz do czego, wyrwać, uwolnić z czego.

Davonjagen, r. n. pojechać spie-

sznie, polecieć; - v. s. odegnac. wypedzić. Davontommen, v. n. ujsć. wy-

niknąć się, wybrnąć. Daronlaffen, v.a. odstąpić; puscic. Davonlaufen, v. n. odbiegac, -iedz; uciec.

fich Davonmaden, v. r. ujechać. wymknąć, zemknąć, wyniese

sie. Daventragen, v. a. uniesc; odniese. aver, ad, przed to, tem; od tego. Dawirer, ad. przeciw temu, prze-

Daju, ad. do tego, nad to. Dajumal, ad. wowczas, wtedy. Dajunehmen, v. a. przybierac. Dagufingen, r. n. przyspiewywać,

-wac. Dagwijden, ad. miedzy tem, to: na odmiane.

Dagwifdenfommen, e. n. nadchodzic, nadejść; wdawać się. Dagwifdenfunft, f. nadejscie, posrednictwo, wdanie się, a.

Decan, m. dziekan, m. stwo, n Decanat, n. dziekania, f. dziekan-December, m. grudzien, m. Decimal, a. dziesiętny, a.

Deeimalbruch, m. ulamek dziesietny, m. Decimiren, v. a. dziesiątkować. Dedbett, n. pierzyna, f.

Dede, f. koldra, zaslona, f. naprzykrycie, n. gottige-, guna, f. pttige mollene -, koc, m. Dedel, m. wieko, n. na-, przy-,

pokrywka, f (großer) na-, przykrywadło, a Deden, v. a. na-, po-, przykryć; zaslaniać, -onić, zastawiac, -ić; bronić; fic -, r. r. przystawać

(trojkąty) Dedenftud, n. pulap, m. Deder, m. ten co dachy nakrywa. Dedmantel, m. plaszczyk, m. Declination, f. 1) przypadkowanie, n. 2) zboczenie, n. (igły magnesowej).

Decliniren, v. a. przypadkować Defect, m. defekt, brak, m. Defenfiv, a. odporny, a. Deficit, n. niedobor, m.

Degen, m. szpada, f.

Der

194

Degenband, m. temblak, m. Degengefäß, n. rekojeść u szpady. Degengebenf,n. Degenfoppel,f. bandolet, pendent; pas od szpady, Iszpady, f. Degentopf, m. galka, glowka u

Degenquafte, f. kutas u szpady, m. Degenfcheibe, f. pochwa, f. Dehnbar, a. ciagly, ciaglawy rozciągliwy, a. co można rozciągać.

Debnbarfeit, f. ciaglosc, ciaglawosć, rozciągliwość, f.

Debnen, v. a. cingnac; przeciągac, -nac; prze-, rozwiekać, -iec; fic -, v.r. prze-, rozciągać, -nąć się. Debnen, n. przeciąganie się, n. ciegoty, pl

Deich, m. grobla, f.

Deichbamm, m tama na brzegu przy porcie, f. nawóz, gruz na drodze, m. Deichen, v. a. otamować tamami.

Deichfel, f. dyszel, m. am Bfluge, gradziel, f.

Deichfelarm, m. skret, m. Deichfelgabel, f. Snice, pl. Deichfellette, f. naszeinik, m. [m. Deichfelpfert, n. kon przy dyszlu, Dein, pr. twoj, -oja, -oje, pr. Deinethalben, Deinetwegen, um

Deinetwillen, ad. dia ciebie. Deift, m. cieista, m.

Deifterie, f. deizm, m. Deliquent, m. winowajca, m.

Delphin, m. delfin. m. Demgemäß, ad. w skutek bego; potemu, stósownie do tego. Demnach, c. zatem, wiec, przeto;

w skutek tego. Demofrat, m. demokrata, m. Demofratie, f. demokracya, f. gminowladztwo, n. (ludowladztwo, n.)

Demofratifc, a. demokratyczny, a. Temuth, f. pokora. f.

Demuthig, a. pokorny, a. Demutbigen, r, a. upokarzać,

-orzyć; ponizać, -yć; fic -, v. r. - sie. Demuthigung, f. upokorzenie,

ponizenie, n.

Dentbar, a. podobny, a. co mozna Derjenige, pr. on, ten, pr.

sobie wyobrazić; myślą puszczony, p.

Denfbuch, n. pamietnik, m. Denfen, r. a. et n. myślec; an etwas -, pamiętać.

Denfen, n. myslenie, n.

Denfer, m. mysliciel, czlowiek myslacy, m. Denffreibeit, f. wolnose mysienia, Denffraft, f. sila, władza myslenia. pojetnose, f. Denfmal, n. pamiatka, f. pomnik, Dentmunge, f. medai, m.

Denfidrift, f. pamietnik, m. Denffpruch, m. godlo, n. przypo-

wieść, f. Denfungeart, Denfart, f. sposob myślenia, m.

Denfmurbig, a. pamielny, a. emig -, wiekopomny. a.

Denfmurbigfeit, f. rzecz godna pamieci, osobliwość, f. -len, pl. pamiętniki. pl. (czka, f. Denfzettel, m. pamietne, n. nau-Denn, c. albowiem, bowiem, bo, c. Dennoch, ad. atoli; mimo tego; jednak, przecie, wszelako, wszakze.

Denungiant, m. donosiciel, szpieg, Denungiren, v. a. donosić.

Depeniren, v.a. deponować; skladać, zlozyć.

Depofitum, n. depozyt: skład. m. Derutat, n. deputat, m. - in Maturalien als Bebn, kopczyzna, f. Deputirter, m. deputowany, posel, m.

Der, pr. ten, tenże, ów. Derb, a. tegi; mocny; gruby; szorstki, a. einem etwas auf eine -e Beife fagen, wyrznąć komu. Derbheit, f. tegosé, moc, grubose: szorstkość, f.

Dereinft, ad kiedys. Deren pr. ich, ktorych,

Derenthalben, Derentwegen, um Derentwillen, ad. dla nich, których.

Dergeftalt, ad. et c. tak, takim sposobem. Dergleichen, a. takowy; podobny,

a. tym podobne.

196

195 Der

Dermaßen, ad. tak dalece. Dero, pr. Ich, Joj, Jego. Derfelbe, Derfelbige, pr. tenze. Dermifd, m derwisz, m. Desfalls, ad, w tym, takim razie. Desgleichen, ad. tudziez, takze. Despot, m. despota, m. Despotifch, a. despotyczny, a. Despotismus, m. despotyzin, m. Deffenungeachtet, c. mimo tego; wszelako.

Desmegen, ad. dlatego. Deftillation, f. destylacya, f. Deftilliren, r. a. destylować; przepuszczać przez alembik. Deftillirer, m. destylator, m.

Deftillirfolben, m. alembik, m. Defto, ad. tem.

Detail, n. szczegól, m. WY, m. Detailhandel, m. handel cząstko-Detailliren, o. a. wyszczegolniae. Deutelei, f. niestosowne, nietrafne tłómaczenie, wykładanie, n. Deuteln, r. a. tlomaczyć, wykladac; medrkować, rozumkować. Deuten, v. a. tłómaczyć, objasnić, wykładać; wskazywac, -zac.

Deutlich, a. wyrazny; wyrazisty; jasny, zrozumialy, a. -, ad. -nie, -scie. -no. -le. ad. Deutlichfeit, f. wyraznosc, wyra-

zistość, f. Deutung, f. tlomaczenie, n. Diaconus, m. dyakon, m. liabem, n. dyadem, m. Diagonale, f. przekątnia, f. Digleft, m. dyalekt, m. (narzecze,

a.) v. Diunbart. Dialettit, f, dyalektyka. f. Dialeftifer, m. dyalektyk, m. Dialeftijd, a. dyalektyczny, a. Diamant, m. dyamant, m. Diamanten, a. dyamantowy, a.

Diat, f. dyeta, f. Diatetijo, a. dyetetyczny, a. Dict. a. gesty, mlazszy, rzesisty, dychtowny, a. - ad. tuz, blisko. Dichte, Dichtheit, f. gestose, migz-

szość, rzesistość, dychtowność, Dicten, v. a dumać; wiersze pi-

Dicter, m. poeta, m. Dichterifd, a. poetyczny, a.

Die Dichtfunft, f. poetyka; sztuka ryniotworcza, f. Dichtung, f. poezya, f.

Did, a. gesty, gruby, a. otyly, spasly, p. bid werben, otyc; - unb fett merben, spasc sie. Didbaud, m. brzuchacz, brzuchal,

m beczka, f. Didbaudig, a, brzuchaty, a. Didbadig, a. puculowaty, a. Dide, f. grubose, f. Didict. n. zarosle, w. gaszcz, m

gestwina, f. Didleibig, a. otyly, clelisty, opasly, a.

Dididnabel, m. grabolusk, m. Dictiren, v. a. dyktować. Dieb, m złodziej, m. Dieberei, f. zlodziejstwo, n. Diebin, f. zlodziejka, f.

Diebifd, a. zlodziejski, a. Diebebante, f. zgraja zlodziejow, f. Diebstabl. m. kradziez. f Diejenige, pr. ta, ona.

Diele, f. dyl, m. tarcica. Dielen, v. a. dylowec. Dienen, v. n. sluzye; uslugiwac; bis gu einer gewiffen Beit -, do-

sługiwać, -lużyć; lange genug -, nasluzyć sie. Diener, m. sluzgey, sluga, m. sub-

jekt (w handlu), m. unterthaniger -, sluzka, służalec, m. Dienerin, f. sluzaca; sluzehna;

sluzebnica, f. Dienerichaft, f. sluzba, f. slugl, pl. Dienlich, a. przydatny, pozyteczny,

to co służy komu. Dienft, m. sluzba; przysługa; usluga, f. -e thun, u-, poslugiwac; einen - ermeijen, wyswiadezye przysługe; bes -es uberbrugig fein, nastużyć sie.

Dienitag, m. wtorek, m. Dieuftbar, a. podlegly, sluzebny, sluzebniczy, a. - rer Beift, m.

sluzka, m. Dienfibarteit, f. sluzebniczość, f. poddanstwo, n.

Dienftbote, m sluzgcy, sluga, m. Diensteifer, m. gorliwosć w dopel nieniu sluzby. f.

197

Dienstentlaffung, f. odprawienie ze sluzby, n. Dienftfertig, a. uczynny, usłużny, zotowy do usług, a. Dienstfertigfeit, f. uczynność, usluznosc, gotowość do usług. f.

Dienftlos, u. bez slużby. Dienftmagt, f. sluzgea, dziewka, f. Dienftzwang, m. panszczyzna, f. Dienftzeit, f. czas stuzby, m. beftimmte -, wysługa, f. Diefelbe, pr. taze, ta sama. Diefer, Diefe, Diefes, pr. ten, ta, to.

Diefer ba, bort, pr. tamten. Diesfalls, ad. na taki przypadek, w takim razie. Diesiābrig, a tegoroczny, latosi, a,

Dies, pr. to. Diefinal, ad. ta raza; obeenie. Diesfeitig, a. z tej strony, po tej stronie.

Diesfeits, ad. v. Diesfeitig. Dietrich, m. wytrych, m. Differengialrednung, f. rachunek

różniczkowy, m. Dill, m. Dille, f. bot. kopr, m. Diffe, f. tulejka, rurka lichtarzo-Dimenfion, f. rozuniar, m. [wa, f. Ding, n. rzecz, f. Dingen, v. a. targowac; najmo-

wac, nając. Dinfel, m. bot. orkisz, m. Dinte, v. Tinte.

ičees, f. dyecezya, f. Diocefan, a. dyecezalny, a. Dirlom, n. dyplom, m Diplomat, m. dypiomat, m.

Diplomatit, f. dyplomatyka, f. Diplomatifd, a. dyplomatyczny,a. Divtam, m. bot. dyptain, jesie-Direction, f. dyrekcya f. [nicc, m.

Director, m. dyrektor, m. Directorium, n. dyrektorstwo, n.

zarząd, m. Dirne, f. dziewucha, f. Discant, m. dyszkant, m. Diseantift, m. dyszkancista, m.

Disciplin, f. karnose, f. Mangel an -, m. niekarność, f. iscontiten, v. a. dyskontować.

Discouto, n. dyskonto, n. Dispensation, f. dyspensa, f. in-

dult, m,

Disputation, f. dysputacya, f Disputiren, v. a. dysputować. Diftel, f. bot, oset, barszczyk, bodziak, m. Diftelartig, a. ostowaty, a. Diftelfint, m. szezygiel, m. Diftriet, m. okrag, m. Diftriets., a. okregowy, a. Divibent, m. dzielca, m. Divibiren, v. a. dzielić.

Disposition, f. rozkład, m.

Dispenfiren, r. a. uwolnic (od o-

bowiązków). Disponiren, r. a. rozrządzie.

Divibiren, n. dzielenie, n. Division, f. 1) dywizya, f. 2) dzie-Divijor, m. dzielnik, m. [lenie, n. Dod, c. et ad. atoli, wszakże, je-Docht, m. knot, m. (dnak, m.

Dode, f. laika. f. Doetor, m. doktor, m. Doctorbut, m. kapelusz doktorki, Doetorin, f. doktorka, f. [cya, f.

Doctorpromotion, f. doktoryza-Doetormirbe, f. doktorstwo, n. stopien doktora, m. Dogge, f. brytan, m.

Doble, f. kawka, f. Dobne, f. sidlo, n. Dold, m. puginal, sztylet, m. Dolbe, f. bot, okolek, baldaszek, m.

Dolvode, f. bot. przyjemka, f. Dolgerste, f. bot. kakol roczny, m. Dolmetider, m. tlomacz, m. Dolmetiden. v. a. tłómaczyć.

Dolmetidung, f. tłómaczenie, n. Dom, m. katedra, f. kościół katedrainy; tuin, m.

Domane, f. królewszczyzna, f. Demeanitel, n. kapitula, f. Dombechant, m. dziekan, m. Domberr, m. kanonik, m.

Dominicaner, m. dominikanin, m. omfirche, f. v. Dom. (Bimpel. Dompfaff, m. gil, popek, m. v. Domprobit, m. proboszcz katedrainy, m. [dralne, n. Domprobftei, f. probostwo kate-Domftift, n. kapitula, f.

Dommadter, m. swiatnik, m. Donner, m. grzmot, m. Donnerfeil, m. kamien piorunowy.

piorunek, bozy pratek, m.

Don Donnern, v. n. grzmieć; pioruwny, m. Donnernelfe, f. bot. gozdzik tra-Donnerfdlag, m. piorun, m. uderzenie piorunu, n. Donnerftag, m. czwartek, m. Donnerftrahl, m. piorun, blysk piorunowy, m. Donnermetter, n. grzmoty, pl. burza, nawalność, f. Donnerwurg, f. bot. kokornak powojowy, m. Dorpelbier, n. piwo dubeltowe, n. Donnelfenfter, n. okna dubeltowe. podwójne, pl. oppelflinte, f. dubeltowka, f. Doppellaut, m. dwugloska, f. Dopreln, v. a. dwoic, podwajac, Doppelpuntt, m. dwukropek, m Doppelfinn, m. dwuznaczność, f. Doppelfinnig, a. dwuznaczny, a. Doppelt, a. dwojaki, podwojny, a. - ad. w dwojnasob. Dorf, n. wies, f. elenbes -. n. wieszczyzna, f. --, a. wiejski, a. Dorfbewohner, m. wiesniak, wloscianin, m. Dorfden, n. wioska, f. Dorfgemeine, f. gmina, f. Dorffcaft, f. mieszkancy wsi, pl. Dorfidulmeifter, m. nauczyciel wiejski, m. Dorfidulge, m wojt, szoltys, m. Dorn, m. 1) bot, ciern, tarn, tarnina, f. 2) spionek (in ber Schnaffe), sopel (im Schloffe), m. Dornbufd, Dornftraud, m. bot. ciernie, p/. ciernisko, n. Dornen, a. cierniowy, a. na, f. Dornenfrone, f. cierniowa koro-Dornfift, m. zbrojnogrzbiet, m. Dornig, a. ciernisty, a. Dornwide, f. bot. wika plotowa, f. Dorren, v. n. schnac. Dorren, v. a. suszye, prazye. Dorfd, m. pomuchla, f. Dort, ad. tam; - unb ba, tam i owdzie; - burd, tamtędy. Dort, m. bot, stoklosa zytna, f. Dortber, ad, ztamtad. Dorthin, ad. onad, owad, tam. Dortig, a. tameczny, tamtejszy, a.

200 Dofe, f. tabakierka, puszka, f. Dofis, f. dozys, poreva. f. Doft, m. bot, leblodka, kamosa, f. Doftenfraut, n. bot. upatrek, m. Dotter, n. zoltko, n. zoltek, m. Dotterblume, f.bot. kniat,m. knieć, majówka, f. Drache, m. smok, m. papierner -. orzel, m. Drachene, a. smoczy, a. Dradenblut, n. bot. szczaw krwa-Dradentopf, m. hot. smocza glowka, f. pszczelnik, m. Dradenwurt, f. hot, zmijowiec. ... Dradme, f. drachma, f. Dragoner, m. dragan, m. Drabt, m. drot, m. Drabtarbeit, f. robota drociana, f. Drabtbobrer, m. swiderek, m. Drabteifen, n. zelazo na drot. a. . Drabtern, a drociany, a. Drabtgitter, n. kratka drociana, f. Drabtfugel, f. dwie kuje na drociku zwitym, pl. Drahtmuble, f. drotownia, f. Drabtpuppe, f. laika kuglarska, f. Drabtidmele, f. bot. smialek po-[wnik, m. giety, m. Drabtgieber, m. drociarz, droto-Drabtgieberei, f. Drabtzug, m. drotownia, f. rama, n. dramat, m. Tramatifd, a. dramatyczny, a. Drang, m. poped, m. parcie, n. Drangen, r. a. pehae, przec, cisnać, gnebić; fic -, v.r. cisnać sie; fich ju etwas -, narzucie sie. Drangfal, n. ucisk, m. udreczenie, utrapienie, n. dolegliwość, f. Dranger, m. gnebiciel, m. Draufgelb, n. zadatek, m. - geben, zadawać, -dać. Draufen, ad. zewnątrz; na dwo-Drechfelbant, f. tokarnia, f. warsztat tokarski, m. Drechfeln, r. a. toczyć. Drecheler, m. tokarz, m. red, m. gówno, lajno, bloto, n. Dredig, a. blotnisty, nieczysty, a. Dredfafer, m. zuk, m. krówka, f.

Drehbar, a. obrotny, a.

Dre Dreben, v. a. obracać, -ocić, krecie; fertig -, skrecie; fich - unb wenben, um einer Cache gu entgeben, wywijad sie; ben Schnurrbart -, zakrecic wasy. Dreber, Drebling, m. cewa, f. ce-wie, n. (in ber Dluble). Dreber, m. kret, wykretarz, m. Dreberei, f. krety, pl. wykret, m. kretanina, f wykretarstwo, n .maden, mataczyć. (n. pl. Drebfreug, n. kolowrot, m. wrota, Drebung, f. obrot. m. [ka, f. Drei, num. trzy; troje, n. - f. troj-Dreibrahtig, a. trojnitny, a. Dreied, n. trojkat, m, Dreiedig, a. trojkatny, a. Preieinig, a. jeden w trzech osobach. Dreieinigfeit, f. trojca, f. Dreier, m. trzy fenigi, pl. Dreierlei, a, trojaki, a. Dreifach, a. potrojny, a. trojnasób Dreifaltigleit, f. trojca, f. Dreifarbig, a. trzykolorowy, a. Dreifuß, m. troinog, m. Dreibunbert, num. trzysta, Dreibunbertfte, a. trzechsetny, a. Dreifabrig, a trzyietni, a. Dreifonigefeft, n. trzech kroii. Dreimal, trzy razy, trzykroc. Dreimalig, a. trzykrotny, a. Dreifitig, a. na trzy osoby. Dreifbannig, a. do trzech koni, o trzech koniach. Dreift, s. smialy, a. Dreiftigfeit, f. smialosc, f. Dreifplbig, a. trzyzgloskowy, a. Dreifig, num, trzydziesci. Dreißiger, m. mający lat trzydziesci. m. Dreifigiabrig, a. trzydziestoletni, Dreifigfte, a. trzydziesty, a. If. Dreifigtheil, n. trzydziesta cześć, Dreitagig, a. trzydniowy, a. -ges Rieber, n. trzeciaczka, f. Dreigad, m. trojząb, m. Dreigadig, a. trojzeby, a. Dreigebn, num, trzynaście. Dreigebnte, a. trzynasty-a. Drefden, v. a. mlocic; recht viel-

namiocié sie.

Dru 202 Drefchen, n. mlocha, mlocka, f. Drefder, m. mlocek, m. Drefchflegel, m. cepy, pl. Dreichflegelftiel, m. dzierzak, m. Drefdmafdine, f. mlockarnia, f. Dreichtenne, f. kiepisko, bojowisko, n. Dreffiren, v.a. wprawić, tresować. Drillbobrer, m. dryiewnik, m. Drillhauschen, n. szydrzeniec, pregierz, m. Drillid, m. drelich, m. płócienko, Drilling, m. bliżniątko z trójga, n. Dringen, v. n. burch etwas, in etmas, przenikać, -nac; przedzierac, -drzeć się, wciskać, -nac sie; - r. a. in einen -, naglic kogo; in einen heftig -, nalegac na kogo; auf etwas -, usadzie się na co; domagać się czego. Dringenb,a.naglacy,p. nagly,pilny, usilny, a. - ad. nagiąco, pilno, usilnie, Dritte, n. trzeci, a. Drittbalb, a. poltrzecia. [część, f. Dritttheil, Drittel, n. trzecia Droben, ad. na gorze. Drohen, v. n. grozic. Drobenb, a. grozny, a. Drobne, f. trad, m. Drobung, f. grozba, pogrozka, f. Drollig, a. zartobliwy, smieszny, pocieszny, zabawny, a. rometar, n. drabarz, m. Droffel, f. drozd, m. Droffelbeere, f. bot. dziki jarzab, m. pospolita jarzebina, f. Drüben, ad. na tamtej stronie, z tamtéj strony. Drud, m. (nach unten) na-, przycisk, ucisk, m. ucisnienie, m. druk, m. Druden, v. a. drukować: wytlaczać, -oczyć. Druden, v. a. ciązyć, cisnąć, (an etmas) przyciskać, -snac, przytulić; naciskać (na dol); nasuwać, -nąć (na uszy); wciskać (na oczy) (czapke); gnieść; przeć; wrazać, -zić, wsunać (w co); gnębić, uciskać, trapić. Drudent, a. uciazliwy, dolegliwy, Druder, m. drukarz, m.

Dur

Dumpfig, a. stechly, a. -er Geruch,

Dune, f. zaspa, f.

nawozić.

nawoz, m.

Dunen, pl. puch, m.

Duntel, a. ciemny, a.

m.stechlość, stechlizna, wilgoc,

Dungen, v. a. gnoie, (gut) wygnoie;

Dunger, m. gnoj, m. mierzwa, f.

Dungras, n. bot. welnianka po-

chewkowa, f. v. Binfenfeibe.

mierzwie, (gut) wymierzwie;

203

WY, a.

nie, n.

luki plesć.

zumiaty, a

zumialość, f.

Druderei, f. drukarnia, f. Drudfebier, m. pomylka drukarska, f. Drudigbr, n. rok druku, m. Drudort, m. miejsce druku, m. Drudpapier, n. papier drukowy, m. Druderichmarge, f. czernidlo drukarskie, n. Drudfraft, f. sila ciazaca, f. Drufe, f. wygniotek, m Drufe, f. gruczol, m. zolza, f. fleine -, f. gruczolek, m. zawalka, f. Druftg, a. zolzowaty, gruczolowaty, a. Du, pr. ty. tv. m. Ducaten, m. dukat, czerwony złofic Duden, v. r. przyczaić się (do konia): nachylić się, przygarbić sie; klaniać się. Dudmaufer, m. obludnik, nabożniś, z cicha frant, świętoszek, 174. Dubela, v. a. dudlic, grad na dudach; rzepolić. Dubelfad, m. dudy, pl. kobza, f. Dubelfadpfeifer, m. dudarz, m. Duell, n. pojedynek, m. fic Duelliren, r. r. pojedynkować Duett, n. duet, m. Duft, m. zapach, m. won, f. Duften, v. n. wonia wydawać, pachnać. Duftig, a. wonny, a. Dulben, v. a. cierplee; znosie, Dulber, m. cierpiący, biedak, m. -rin, f. cierpiaca, bledaczka, f. Dulbfam, a. cierpiacy, p. cierpli-

Dunfel, n. ciemnota, f. Dunfel, m. zarozumialose, f. Dunfelblau, a. modry, granatowy; ins -e fallend, modrawy, a. Dunfelbraun, a. gniady; cieninobrunatny, a. Dunfelgrun, a. clemnozielony, a. Dunfelbaft, a. zarozumiały, a. Duntelbeit, f. ciemnosc, mnota, f. Dunfeln, v. i clemniec. Dunfelroth, a. ciemnoczerwony, a. Dunten, v. n. niniemac; zdawac Dunn, a. cienkl, rzadki, a. - gefoct, obrzedni, a. - werben, Idkosć, f. cienczeć, wy-, (sie. Dunne, Dunnheit, f. cienkość, rzaunft, m. para, f. zaduch, swad, wyzlew, m einem blauen - pormaden, zamalować, zamydlić Iznieść. komu oczy. Dunften, v. n. parowae, wyziewać, swedzić. Dunfifreis, m. parokrag, m. Duobel, n. dwunastowka, f. Durch, prp. przez, prp. burch und Dulbfamfeit, f. tolerancya, cleburd, wskróś, na wylot; na przerpliwość, f. cierpienie. n. strach; -que, zgola; koniecznie. Dutbung, f. tolerancya, f. cierpie-Durcharbeiten, v. a. przechodzić, -ejsc; fic -, v. r. przeciskac, Dumm, a. glupi, a. - merben, o--snac sie, przebrnąć. glupiec; -es Beug reben, bania-Durchbaden, v. a. przepickać, Dummbreift, a. glupi i oraz zaro-Durchbeißen, v. a. przegryzać, -zć; Dummbreiftigfeit, f. glupla zaroftd -, v.r. wygryżć się. Durchbeuteln, v. a. pytlowaé. ta, f. Durchblafen, v. a. przedymać, Dummbeit, f. glupstwo, n. glupo--dać: przedmuchnąć. Dummfopf, m. glupiec, m. Dumpf, a. gluchy, a. przytłumio-Durchblattern, v. a. przewartowac, przewracać kurty. Dumpfel, m. katuza, f. ny, p.

205

Durchbliden, v. n. przebijać. -lo sie; - r. a. przenikać, -knąć przebóść. Durchbobren, v. a. przekluć, przewiercić; przerazic, przeszyc.

Durchbraten, v. a. et n. prze-

piec. Durchbrechen, v. a. et n przelamywać, -mać; zlamać (szyki); przerywać, -rwać; przebijać, -ie; wykluć się, wyrzynać się

(zeby). Durchbrechen, n. ber Schlachtorb.

nung, przeból, m. Durchbrennen, r. n. spalie sig do

dna; wypalić sie. Durchbringen, v. a. przeprowadzić; przetrwonić, przehulać,

przemarnowac. Durchbrochen, p. -ne, Arbeit, f.

przeirzysta robota, f. Durchbrud, m. przelom, m. prze-

rwa, f. v. Durchbrechen. Durchbenfen, r. a. etwas, dokla-

dnie rozebrać co myslą. fich Durchbrangen, v. r. przeci-

snać, przedrzeć; docisnać się. Durchbringen, r. a. et n. przebijać, przejmować; przedzierae, -rzec sie; wchodzić, wejść; dokazać swego; prze-

wieść. Durchbringlich, a. przenikliwy, przerażliwy, a.

Durchbrungen merben, v. n. przejąć się; przesiąknąć czein. Durchbruden, v. a. przeciskać.

Durcheinander, ad. zmieszane, a. Durcheinander, n. gmatwanina, f. Durcheinanbermerfen, v. a. zagma-

twac; zarzucić. Durchfahren, v. n. przejezdzać,

-iechać. Durchfahrt, f. przejazd, m.

Durchfall, m. biegunka, f.

Durchfallen, v. n. przepadać, -aść; nieutrzymać się, nieprzejść; niedostać czego. Durchfaulen, v. n. przegnic, zgnic.

Durchfeilen, v. a. prze- wypilo--lesc. Durdiffecten, v. a. przeplatac,

Durchferiden, r. a. szukac; zbadać, zglebić.

206 Dur Durchfreffen, v. a. przegryże,

-zrec. Durchfrieren, v. n. przemarznąć. Durchführen, v. a. przeprowadzic. Durchgang, m. przechod, m. einer

- babend, a. przechodni, a. Durchgangig, ad. wszędzie, powszechnie, w ogóle.

Durchgange., a. v. Tranfito. e. a. wygarbo-Durchgarben, wac.

Durchgeben, r. n. przechodzic, przejść; ujść, uciec; rozbiegać, ·edz się (konie); - v. a. wypytywac sie.

Durchgebenbe, ad. powszechnie, wszędzie. Durchgefiebte, n. przesiewiny, Durchgießen, r, a. przelewac, -lac

przez co. Durchgluben, v. n. prze-, zając czem; zapalić się. -pac. Durchgraben, r. a. przekopywać, Durchgreifen, v. a. siegać reka; krotko się sprawić, energicznie I-abac. wystapić.

Durchhaden, v. a. przerabywac, Durchhauen, 0. przeciąc, -rznąć; fic -, v przerznąc sie. Durchbecheln, v. a. przeczesac,

przenicować; einen -, wyśmiewać, wysiekać kogo. v. v. (einem), do-Durchbelfen. pomodz; fich -, v. r. zwalczyć

przeciwności, wykrecić się z biédy; krecić sie jak mozna. Durchjagen, v. a. przegnać; prze-

pędzić. Durchirren, v. n. bląkać się.

Durchfammen, v. a. przeczesac. Durdineten, v. a. roz-, wygniesc. Durchtoden, v. a. wygotowac. Durchtommen , v. n. przejse, przebyć; przejechać; gludlich --, wywinać się.

Durchfragen, r. a. przedrapać, -skrobać.

Durdfrieden, r. n. przelazić, .leżć. Durchfreugen, v. a. skrzyżować. Durchlaffen v. a. przepuścić

Durdiaucht, f. Wasza, Jego (Jej), ksiazeca mosc.

Durchlauchtig, Durchlauchtigft, a. Jasnie oswiecony. Durchlauf, m. 1) natlok, m. 2) biegunka, f

Durchlaufen, v. n. przebiegać, iedz; przecisnąć się; ciekać

Durchleben, v. a. przezye. Durchlefen, v. a. przeczytac. Durchlefung, f. przeczytanie, n. fich Durchliegen, v. r. odlezec

się. wić. Durchlochern, v. a. przedziura-fich Durchlugen, v. r. wylgać, wyklamać, wygryżć (klamstwem)

Durdmarfd, m. przechod, m. Durchmarfdiren, v. a. przecho-

dzić, -ejść. Durdmeffer, m. średnica, f.

Durdmuftern, v.a. przeglądać. Durchnaben, v. a. przeszywać. Durchnaffen, r. a. przemoczyć. Durchnäßt werben, v. n. przemo-

knąć. Durdprügeln, v. a. wybic.

Durdraudern, r. a. wykadzić. Durchrechnen, r. a. rachowae, po-. Durchregnen, o. n. przeciekać, -iec.

Durdreiben, v. a. przecierac. -trzec. Durchreife, f. przejazd, m.

Durchreifen, c. u. przejezdzae, -jechac. Durdreifenber, m. przejezdzają-

CV. m. Durdreiten, v. a. et n. przejezdzać (konno), -echać.

Durdrinnen, v. n. przeciekać,

-iec. Durchfagen, v. a. przepitować.

Durchichauen, v. u. przeglądać, -irzec: - v. a. przenikac, -knac; poznawac, -nac sie na czem. Durchicheinen, v. n. przebijac się. Durchichieben, v. a. przesuwae, -unac; przemykać, -mknąć.

Durchichießen, v. a. przestrze-lić, przeszyc; przekladać (papierem książkę); rozspacyowac (wiersze). sie. Durchichimmern, v. n. przebijać

Durdidlag, m. cedzidlo, n.

Durchichlagen, v. a. et n. przebi-

jać, -ić; przecedzić; fld -, v. r. przerzynać, -rznać sie. Durchichleichen, v. w. et fich -, v. r. przemykać, -knąć, -suwać, -nac, -kradac, -asc, -sliznac sie.

Durchichlingen, v. a. przeplatać. Durchichlurfen, v. n. przestiznąc, umknąć się. Durchichneiben, v. a. przerzynac, -rznąć; przekrawać, -oić;

przecinac, -iąć, podrzynać (ży-Durchichnitt, m. przeciecie, n. im.

-, mniej, wiecej; biorac srednia cene etc. Durdidutteln, v. a. przetrzasć.

Durchicutten, v. a. przesypywać, -pac.

Durchichwarmen, v. a. hulae. Durchidwimmen, v. a. et n. przepływać, -ynąć. Durchichmigen, v. a. przepocić.

Durchfeben, v. a. przegladac. -ejrzec. Durchfeiben, v. a. przecedzać, -ic.

Durchfein, r. n. przeisc, ukonczyć. Durchfegen, v. a. dokazać, dopiać

ckego. Durchficht, f. przejrzenie, s. Durchfichtig, a. przezroczysty, a.

Durchfichtigfeit, f. przezroezystość, f. Durdfieben, v. przesiewać.

-siac f-ledziec. Durchfiten, v. n. przesiadywac. Durchfidern. Durchfintern, v. n. przesączyć się.

Durchivielen, r. a. przegrywac, -rać (w muzyce).

Durchftechen, v. a. przebic, -klue. Durchftederei, f. machlarstwo, n. -en maden, machiowac. Durchfteden, v. a. przetykać. -tknąć.

Durchftobern, v. a. przetrząsać, -4sc; przeszpérac; przewracac; alles - poprzewracać. Durchftogen, v. a. przebość, prze-

kloc: przepychać, pchnąć. Durchftreiden, v. a. przekreslie.

tchnac (czem). Durchweichen, o. a. wymoczyć; -

Durchftreifen, v. a. przebiegac. -iedz; zwiedzać, -ic. Durchflubiren, v. a. obeznac sie z czem dokładnie. Durdfuden, v. a. szukać wszedzie; przewracać. [-gonic. Durchtreiben, v. a. przeganiac, Durchtrieben, a. przebiegty, a. Durchtriebenheit, f. przebieglość, f. Durchwache, m. bot. 1) zajeczo uszko, z. przewiercień, z. 2) dwójlistnik, przerwypęd, przestrzelon, m. 3) powój wonny, barwinek, m. Durchwalten, v. a. przefolować; wygrzmocić, wybić dobrze, Durdmaten, v. a. przebrnąć. Durdweben, v. a. przeplatać. Durdmeben, v. a. et n. przewiewać, -wiać; przejmować, -jać;

v. n. zmiękczec. Durdmerfen, r.a. przerzucać, -cić. Durdwinden, r. a. wyciskać, -snąć; przeplatać; fic -, v. r. przebić się. Durdwintern, v. a. przezlinować. Durchwirfen, v. a. przeplatac Durdwifden, v. n. przemknąc się. Durdwühlen, v. a. przewracać, -ocić; przekopywać, -pać; przenurtowac.

· Gd Durchgahlen, v. a. ob-, po-, przeilczac, -vc. Durchziehen, v. a. et n. przeciągnąc, przedzierzgnąć, zawleczyć; isć przez ..., przechodzic. Durchjug, m. przechod, m.

Durfen, v. a. modz. Dirftig, a. potrzebujący, p. po-trzebny, chudy, a. Durftigleit, f. niedostatek, m. chudoba, bieda. f. Dürr, a. oschly, suchy, a. Durre, f. susza, f. | [chtawa. f. Durrwurk, f. bot. chlastawa, szla-Durft, m. pragnienie, u. Durften, v. n. pragnac; ich burfte,

chee mi sie pic. Durftig, a. pragnący, p. er ift -, chce sie mu pic. Dufelig maden, v. a. rozmarzyć: werben, rozmarzyć się.

Dufter, a. posepny, pochmurny pomroczny, a. osowiały, p. Dufterheit, f. ponurosc, pomroka, f. Dute, f. trabka, f. Dugbruber, m. pan brat, m. Dusen, v. a. tykać komu; być zo

pana brata z kim. Dugent, n. tuzin, m. Dutenbweife, ad. tuzinami. Dynaftie, f. dynastyn, f.

léw, odpływ morza, m. lad. Eben, a. rowny, a. - ad. właśnie, Ebenbaum, m. bot. heban, m.; -- , a. -nowy, a. Chenbilb, n. obraz, m. pobienstwo, n. Thene, f. rownia, rownina; plaszczyzna, f. Chenen, v. a. równać, zrównać; ubilać, plantować, Ebenfalls, ad. takoz, takze, tez. Thenhola, n. hebanowe drzewo, n. heban, m, Ebenmaağ, n. proporcya, f. - ba. bend, proporcyonalny, a.

Ebbe, f. opadanie, n. odléw, wy-

Cber, m. kierda, kiernoz, m. milber -, m. dzik, odyniec, m. Cbereiche, f. bot. jarząb, m. jarzębina, f. Cherraute, f. bot. boze drzewko. a. v. Gartbei'. Chermury, f. bot. dziewięcsil, m. Ect, a. prawdziwy, autentyczny; szczery; istny, a. Chtheit, f. prawitziwość, autentyczność; szczerość, f. Gde, f. naroznik, rog, kat, m. Edhaus, m. dom narozny, m. Ediq, a. rogaty, kaciasty, a. Edidrant, m. serwantka, f. Caftein, m. wegieiny kamien.

Edjabn, v. Angengabn. [ka, f. Goel, a. slachetny, a. Grelbame, Grelfrau, f. slacheian-Goelfall, m. biatozor, m. Gbelgeboren, a. slachetnie urodzony, P. Chelgefinnt, a. slachetnie myslacy, p. slachetny, a. Gbelbof, m. dworzec, m. Ebelfnabe, m. paz, m. Chelleberfraut, n. bot. wileza stopa, przylaszczka, f. Gbelmann, m. slacheic, m. Cocimuth, m. wspanielony-[slny, a. ślność, f. Gbelmuthig, a. wspanialomy-Grelftein, m. kamien drogi, m. Gpict, n. edykt, m. Epictalcitation, Grictallabung, f. zapozwanie, n. pozew, m. Gnecten, pl. rzeczy, f. pl. Egelfraut, n. bot. stowrzod, gesi polej, m. Egge, f. brona, f Wagen, v. a. bronować, zabr-; włoczyc. Eggen, n. włoczka, f. Egoismus, m. samolubstwo, n. Ggoift, n. samolub, m. Egoiftifch, a. samolubny, a. Ch, Che, Cher, ad. pierwej, rychlej, ad.; - als, nim, niz. Che, f. malzenstwo, n. Chebett, n loże malżenskie, n Chebrechen, v. a. cudzolożyć. Chebrecher, m. cudzolożnik, m. -in, f. eudzolożnica, f. Chebrecherija, a. cudzolożniczy, cudzolozny, a. Chebruch, m. cudzolóstwo, n. Chebund, m. zwiążek malzenski, m. Chebem, Chebeffen, od. niegdys, przedtem, kiedys, przed laty, da-Chefrau, f. Chegattin, f. Chemeib, n. malzonka, zona; kobieta, f. Chegatte, m. malzonek, m. Chegeftern, ad, przedwczoraj,

onegdaj, ad. Chebalfte, f. polowica. f.

Chelente, pl. malzenstwo, n.

Chelim, a. mnlzenski, a

Chelichen, r. a. ozenić sle, pojąć zone. Chelos, a. bezzenny, niezonaty, Chelofigfeit, f. bezzenstwo, n. Chemalia, a. dawny, a. Chemals, ad. dawnich, niegdys, przedtem. Chemann, m. malzonek, maz, Chepaar, n. malzenstwo, n. Chepacten, pl. intercyza ślubna, f Chern, a. spizowy, a. Chefcheibung, f. rozwod, m. Cheftanb, m. stan malzenski, m. malzenstwo, w. Cheftens, auf's Chefte, ad. jak najprędzej, najrychlej. Chrbar, a. szanowny, uczciwy zacny, a. Chrbarfeit, f. uczciwość, zacność. Chrbegierbe, f. ambicya, chciwoso (slawy, a. slawy, f. Chrbegierig, a. ambitny, cheiwy Chre, f. cześć; chluba, f. zaszczyt; honor, m. Chren, v. a. czcić, u-; szanować. Chrenamt, n. urząd, stopien honorowy, m. Ebrenbezeigung, f. honory, pl. m. uszanowanie, n Chreuerffarung, f. publiczne prze-Chrenfeft, a. slawetny, a. Chrenmann, m. zacny człowiek, morowy, m. 1118z. m. Ehrenmitglieb, m. członek ho-Chrenvoften, v. Chrenamt. Gbrenrforte, f. luk tryumfalny, m. Chrenpreis, m. bot. przetacznik, m. Chrentettung, f. apologia, f. Chreuruhrig, a. obrazliwy, obelzywy, a. [wa, f. Chreufacht, f. sprawa honoro-Chrenftelle, f. dostojenstwo, n. Chrenvell, a. chlubny, zaszczytny, a. Chrenmade, f. straz honorowa, f. Chrenwort, n. slowo honoru, n. Chrenzeichen, n. order, m. Chrerbietia, a. z uszanowaniems pelen szacunku, a. Chrerbietigfeit, Chrerbietung, f.

uszanowanie, n. czcsc, f.

Gig

214

213 . Chr Ehrfurcht, f. po-, uszanowanie, n. glęboki szacunek, m. Chrfurchtsvoll, ad. z glębokiem uszanowaniem. Ebrgefühl, n. ambicya, f. Chrgeiz, m. ambicya, f. Ebraeizia, a. ambitny, a. Gbrlid, a. poczeiwy, rzetelny, a. Ebrlichfeit, f. poczeiwość, rzetelność. f. Chrliebe, f. ambicva, f. Chrice, a. bezeeny, a. ein -fer Wicht, m. człowiek beze czci i honoru Ebriofigieit, f. bezeeność, f. Ebriam, a. uczciwy, a. Gbrfamteit, f. uczciwose, f. Chriudt, f. ambieya, cheiwość sławy, honorów, f. ubieganie się za sławą, honorami, n Chriuntig, a. ambitny, a. ubiegający się za sławą, honorami, p. Gbrvergeffen, a. nikezemny, spronosc, f. sny, a, Whrwurben, pl. Wasza Wieleb-Gbrmurbig, a. czcigodny; sędziwy, a. Ghrmurbigft, a. Wielebny, a. Gi! i. aha! Gi, n. jaje, jajko, n. Gier legen, niese jaja, aus bem - friechen, kluć sie Gibe, f. Gibenbaum, m. bot. cis, Giben, a. eisowy, a. Gibifd, m. bot. slaz wianeczny, wysoki, zygmarek lékarski, m. Gibischwurg, f. bot. korzen sla-ZOWY, M Gide, f. Gidenbaum, m. bot. dab, Gide, f. waga, miara pomierna. f. instrument do wymierzenia napoju w beczce, m. Gidel, f. zoladz, f. -. a. zoledny, a. Giden, a. debowy, a. Giden, v. a. wymierzyć beczkę, wagi wywazać, miary wymierzac. fr. debina, f. Gidenboll, n. drzewo debowe. Gider, Gidberr, Gidmeifter, m. miarą i wagą urzędową insze wywazający i wymierzający. m.

Gidbern, n. wiewiorka, f. fliegen.

bes -, n. polatucha, f.

Gidmaak, n. miara steplowana, f. Eidmalt, Gidenmalt, m. debina, f. Gib, f. przysiega f.; einen - leiften, przysięgać, przysiege skła-Eibam, m. zięć, m. Gibbruch, m. krzywoprzysięstwo, zlamanie przysięgi, n. Gibbrudig, a. wiaroloniny, a. krzywo przysiegający, p. Gibechie, f. jaszczurka, f. Giberbunen, pl. f. puch zimorodków, m. Gibergans, f. Gibervogel, m. zimorodek, odredor, m. Gibesformel, f. formula przysiegi, rota, f. Giblich, ad. pod przysiegą. Gibotter, n. zóltko, n. Gibidwur, m. przysiega, f. Gierflaume, f. bot. kobylocha, f. Giergraure, f. zaciérana kaszka, f Gierfuchen, m. grzybek, jajecznik,

Wittender, F., Schottpa od Jaja, f. Wittender, F., Schottpa od Jaja, f. Wittender, m. Jainik, Jejecznik, m. Zarliwość, f. zapal, m. Zarliwość, zapaleczywość, f. Capal, m. Zarliwość, zapaleczywość, f. Capal, m. Zarliwość, zapaleczywy, a. Zarliwy, zar

Gigen, a. własny, właściwy, osobny, osobiwy, szczególniejszy, a. fid etwas 31 — moden, przyswajać, -woić sobie co. Gigentuntel, f. zarozumiałość, f. Gigentantel, f. własobreczny, a. Gigentie, f. własobreczny, a. Gigentie, f. własobreczny, a. Gigentiek, m. samolubstwo, n.

Giformig, Girunb, a. podlugowa-

tv. a.

miłość własna, f. Eigenlob, n. samochwalstwo, n. chełpliwość, własna chwala, f. Eigenmächtig, a. samowolny, a.

w siebie.

. 215 - ad. z własnej woli, samo- Ginathmen, v. a. wciągać, -gnąć wolnie. Gigennus, m. prywata, f. własny interes, m. chec zysku, f. Gigennusig, a, interesowany, własnym zyskiem powodowany,p. Figens, a. tylko, właśnie. Gigenfchaft, f. przymiot, m. wlasnoso, f.; qute -, zaleta, f. [m. Gigenichaftewort, n. przymiotnik, Gigenfinn, m. upartosc, uporczywose, f. kaprys, m. Eigenfinnig, a. uparty, uporezywy, kaprysny, a. ein -ger Denich, kaprysnik, m. Gigenthum, n. wlasność, f. Gigenthumer, m. wlasciciel, m. Gigenthumlich, a. właściwy; szczególny, osobliwy, a. Gigenthumlichfeit, f. właściwość, szczególność, osobliwość, f. Gigentlich, a. właściwy, a. Gigenwille, m. upor, kaprys, m. Gigenwillig, a. dziwaczny, kapryfich Eignen, v. r. zu etwas, zdać się na co; być usposobionem, uzdolnioném do. Gilanb, v. Infel. Gilbote, m. goniec, m. Gile, f. pospiech, m. in aller -. w lot, w skok, jak najpredzej. Gilen, v. n. spieszyć, pospieszać, -yé, kwapié się; dążyć. Gilent, Gilents, ad. spieszno. Gilf (Gif), num. jedenascie. Gilfe (Glfe), f. jedenastka, f. Gilfertig, a. skwapliwy, a. Gilfertigfeit, f. skwapliwoso, f. Gilfte (Glfte), a. jedenasty, a. Gilftel (Giftel), n. jedenasta częśc, f. Gilia, a. spieszny, pospieszny, a. Giligft, ad. z wielkim pospiechem. Gilmarid, m. krok podwójny, Gimer, m. wiadro, n. weborek, ceber, m. Gin, einer, eine, eines, num. jeden, -dna. -dno. Ginanber, ad. jeden drugiego, wzajeninie. Ginafdern, v. a. w perzynę obrócić.

Ginaugia, a. jednooki, a. Ginballen, Ginballiren, v. a. zapakować. Ginballirung, f. zapakowanie, Ginbalfamiren, v. a. balsamować, namaszczać, zaprawiać, Ginbalfainirung, f. balsamowanie, namaszczanie, zaprawianie, n. Ginbant, m. oprawa, okładka, Ginbeere, f. bot. jednojagoda, f. parys, m. wronie oko, n. Ginbeißen, v. n. zakasić. fich Ginbetteln, v. r. wprosie sie. Einbiegen, r. a. wginac, -iac, zagiac fich Ginbilben, r. r. urole, uwidzieć sobie co; etwas -, wiele o sobie rozumieć. Ginbilbung, f. 1) uwidzenie, urojenie, n. 2) zarozumialość, f. Ginbilbungefraft, f. imaginacya, wyobrażnia, f. Ginbinben, v. a. 1) oprawiae, -ic; 2) emas -, zawiezywać, -azać. Ginblafen, e. a. wdmuchnac; wpajać, -poić. Ginblutt, n. bot. 1) dziewieczornik, m. 2) konwalia, f. 3) jednolist, m. Ginblatterig, a. jednolistny, a. Ginblauen, v. a. (fig.) wbie komu co w glowe, lopata klasé komu co w glowe. Ginbrechen, r. n. 1) zarywać, zala-mywać się; 2) wdzierać, wedrzeć się; włamać się; wtargnąć, wpaść. Ginbrennen, c. a., wypalac, -ic, plętnować Ginbringen, v. a. 1) wnosic, -niese; przy-, wwozie, -wieże; przyprowadzić (zbiega); 2) przynosić. -niesć; 3) wieber -, zwracać, -rocio. Ginbreden, v. a. wdrobić, nadrobie, nakruszyć; zakruszyć czem. Ginbrud, m. najazd, napad, m.

wtargnienie, n. v. Ginbreden.

Ginbufe, f. strata, utrata, zguba,

Ginbrüben, v. a na-, zaparzyc.

szkoda, f.

Ginbugen, v. a. postradac; tracić, str-, utr-; gubić, zg-. Ginborren, v. n. wyschnac.

fich Ginbrangen, v. r. welskac, wdzierać się.

Ginbreben, v. a. wkręcać, -ić; wsrubować.

Ginbringen, v. n. 1) wtargnac. wdzierać się, dobywać się; 2) auf einen -, nacierae na kogo: 3) tief in etwas -, zacickae, zapuszczać się (w badania).

Einbringlich, a. ostry, a. przekonywnjący, p.

Ginbrud, m. wrazenie, n. einen ftarten - machen, uderzyc.

Ginbruden, v. a. podrukować. Ginbruden, v. a. 1) wtlaczac, -oczyc; 2) wyciskac, -nąc.

Giner, m. 1) jeden, m. 2) jednostka. f-

Ginerlei, a, tenze sam, pr. jednostajny, a.

Ginernten, s. a. oprzątać, -nąć, Gines, Gine, v. Gin.

Ginererciren, v. Ginuben. Ginfach, a. 1) pojedynczy; nieskładany (zdanie); 2) prosty,

mnosc, f. skromny, a, Ginfachbeit, f. prostota, skro-Ginfabeln, r. a. nawloczyć, na-

wiec; przetykać. Ginfabren, v. a. wprawić (konia do ciągnienia); przy-, wwozić, -ieże; r s. wjezdzać, wjechać;

zawinąć (do portu). Ginfahrt, f. wjazd, m. zawinięcie okretu do portu, n.

Ginfall, m. 1) upadek, m. mit brohen, roziatywać sie; 2) napad, najazd, m. Ginfalle machen, najezdzać, napadać; 3) pomysl, kon-

cept, m. (launiger) facecya, f. einen fonverbaren - baben, ubrdad sobie co. Ginfallen, v. n. 1) runge, walie sie,

zw-; 2) wpadać, -aść, najezdzać, -jechać; - v. i. przychodzić, -yjść na myśl, do glowy; bas fallt mir gar nicht ein, ani mysli.

Ginfalt, f. prostota, f.

Ginfaltig, a. 1) prostacki; 2) glu-

Gin powaty, a. ber -e. m. prostak (-czek).m. bie -e,f. prostaczka,f. Ginfalteninfel, m. polglowek, m. Ginfalgen, v. a. wprawie, włozyć,

zasadzie dno w statek. Ginfangen, r.a. chwytac, na-.

Ginfaffen, r. a. obszyć, obrabić, obwieść, oprawić, osadzić.

Ginfaffung, f. obwodka, f. v. Ginfich Ginfinten, r. n. stawic sie, sta-Ginfiechten, r. a. wplatac, wplesc:

wkrecić. Ginfliden, r. a. wpakować, wsu-

nac, przy-, włatac. Ginfliegen, p. n. wlecicc.

Ginfliegen, v. n. wplywac, -nac-Ginflogen, v. a wiewac, -lac; wpaiac. -poic: napawać, -poic: natelinae kogo ezem; jemanrem

Muth -, dodać komu odwagi, ochoty. Ginflogung, f. v. Ginflogen.

Ginfluß, m. wplyw, m. - baben, wpływać na co; - ausüben, wy-Ginfluftern, v. a. podpowiadać; szeptac (do ucha), podszepty-

wac. Ginflufterung, f. podszept, m. Ginferbern, v. a. pobierae, -brac; dopominac sie (czego).

Ginformig, a. jednostalny, a. Ginfermigfeit, f. jednostajuose, f. Ginfreffen, r. a. wzerac, wezrec

Ginfrieren, v. n. zamarzac, -nac. Ginfügen, v. a. wprawić, wstawić. Ginfubr. f. wwoz, m.

Ginfübren, r. a. wwozić, -lezć, wprowadzić; zaprowadzić. Ginfubrung, f. w-, zaprowadze-

Ginfuhrzoll, m. clo wchodowe, n.

Gingabe, f. podanie, n. Gingang, m. 1) wohod, m. wejście, n. 2) wstep, m.

Gingangesoll, m. taryfa wchodowa, m, optata ccina od towarów wprowadzonych, f.

Gingeben, v. a. 1) dac (lekarstwo); 2) poddać, nastręczyć; 3) na tchnąc (kogo czem).

219 Gin Gingebilbet, a. 1) urojony, p. 2) zafrek, m. rozumialy, a. Gingebinbe, n. wigzanie, n. wigza-Gingeboren, a. jednorodzony, p. Gingeborene, m. krajowiec, m. Gingebrachte, n. posag, m. Gingebunden, a. oprawny, a. Gingebung, f. 1) podszept, m. 2) natchnienie, n. Gingebeut, a. pamietny, pomny, a. - fein, paniietac. Gingefallen, a. wklesty, a. Gingefaßt, a. oprawny, a. Gingeffeifcht, a. zabity, zaciety, zawziety; istny, a. - cała geba. Gingeben, v. n. 1) wchodzić, weisc: 2) wstępować (płotno); 3) ustać; zniesc co; - r. a. 1) eine Wette - iść w zakład; 2) auf etwas -, przystać na co. Eingelegt, a. włozony, smazony, p. zaprawny, a, Gingemachtes, n. marynaty, pl. Gingenommen, a. fur etwas fein, szczególne mieć upodobanie w czem; für jemanben -, kogo bardzo kochać, wysoko cenić; gegen jemanben -, uprzedzie sie, bye uprzedzonym o kim. Gingenommenbeit, f. uprzedzenie, Gingenfarrt, p. weielony do parafii, P. Gingerragt fein, v. n. tkwic. Gingeidrantt, a ograniczony, p. Gingefeffen, a. zamieszkały, osiadly, a. Gingefteben, v. a. przyznać się do, [wy, f. pl. wyznać co. Gingemeibe, n. wnetrzności, trze-Gingemurtelt, a. wkorzeniony, p. Gingezogen, a. 1) zabrany, p. 2) skromny, a. Gingezogenbeit, f. skromnose, f. Gingiegen, v. a. wlewać, -lać; naléwać, -lac. frye. Gingraben, v.a. 1) zakopać ; 2) wy-Gingreifen, v. a. 1) zachwycać, -le; 2) wdać sie w oo; zapobiedz greifen. (czemu). Gingriff, m. krzywdzenie, n. v. Gin-Singus, m. nalanle, wlanie, n.

Ginhagen, v. a. ogrodzić plotem

Ginhafeln, v. a. zapinac, -igc.

samorodnym.

Gin Ginbalt, m. einer Cache - thun, pohamować, zatamować, wstrzymae co, zagrodzie, zapobiedz czemu. Ginhalten, v. a. wstrzymywać. -ınac, zatrzymywac; przestac. Ginhanbig, a. jednoreki, a. Ginbanbigen, v. a. wręczyć, doreczenie, #. Ginhanbigung, f. doreczenie, wre-Ginbangen, v. a. wstawic. Ginbauchen, v. a. 1) wdmuchae, -nac; nachuchac; 2) natchnac kogo czem. Ginbauen, v. a. 1) nacinae, -igo; 2) rabac. Ginbeben, v. a. wstawić (drzwi). Ginbeften, v. a. wszyc. Ginbeimifch, a. swojski, domowy, krajowy; miejscowy, a. nicht -. obey, zagraniczny, a. Ginbeit, f. 1) jedność; 2) jednostka. f. Ginheigen, r. a. palle, na- (w pie-Ginbeiger, m. kalfaktor, m. Ginbelfen, e. a. podpowiadać. Ginhellig, ed. jednoglosnie, zgodnie, ad Ginbelligfeit, f. zgoda, f. Ginbemmen, v. a. sprychować kolo, hamować. krokiem.

Ginbergeben, r. n. Isc sobie. Ginberidreiten, r. n. stapac, kroczyć soble, iść zamaszystym Ginhegen, r.a. wprawić do lowów. Ginbolen, v. a. 1) wyjść, wyjechać

na przywitanie, przyjęcie kogo; 2) dobiedz, dogonić, dopędzić. doścignać kogo; 3) zasięgac, -iadz (czyjej rady). Ginborn, n. jednorozec, m.

Ginbullen, v. a. obwijac, -inge, zawinać; otulić; okryć; fic --, v. r. - sie. Ginig, a. zgodny, a. jednéj mysli

bedacy; - fein, zgadzać się; merten, zgodzic sie; - uber ein Gefcaft, targu dobić, ugodzić sie.

Ginige, pr. pl kilka, kilku. fich Ginigen, v. r. zgodzie się. Ginigfeit, f. jednose, zgoda, f. Ginimpfen, v. a. szczepić, za-. Ginimpfung, f. szczeplenie, zaszczeplenie, n.

Ginjagen, r. a. Furcht jem., nabawie kogo strachu, zastraszye kogo; Piotrka komu napędzie.

Ginjabrig, a. jednoroczny, a. Ginfaffiren, r. a. sciggao pieniq-

dze do kasy. Ginfauf, m. v. Gintaufen. f-pic.

Ginfaufen, r.a. na-, w-, zakupować, Einfaufer, m. kupujący, m.

Ginfaufegelb, n. wkupne, n. Ginfauferreis, m. cena kupna, f. Ginfebr, f. wstep, m. zawitanie

do kogo, n. Ginfebren, r. n. wstępywać, -apić, zawitać do kogo; stanąć gości-

na, na popas; zajechać. Ginfebrhaus, n. doin zajezdny, m. Ginteilen, v. a. wbić klin. [ciąc. Ginferben, v. a. nakarbować, na-Ginterfern, v.a. uwięzie, wsadzie, wtracić do wiezienia.

Ginfitten, r. a. kitowac. Ginflammern, v. a. w nawlasie co polozyć, umieścić.

Ginflang, m. harmonia, zgoda, f. Ginfleben, Ginfleiben, r. a. przy-, wkicić. (mundur.)

Ginfleiben, v. a. oblec; ubrae (w Ginfleibung, f. obloczyny, pl. (zakonnicy); ubranie, n. Ginflemmen, v. a. fich ben Finger,

przyskrzyniać sobie palec. Ginflinfen, r. a. zamknąć (drzwi)

na klamke. Ginflorfen, v. a. wbie; posypać Ginfniden, v. a. nadlamac. Ginfnopfen, v. a. zapiac na guzik. Ginfochen, r. n. wygotowae, wywarzyć się; - laffen, r. a. wygo-

tować, wywarzyć co. Ginfommen, v. n. wpływać, -nąć, przychodzić, -yjść; fariftlia -, zgłaszać się, podać prosbę; ba-

mirer -, zalożyć protestacyą. Ginfommen, n. przychod, dochód, Ginfriechen, v. n. wieżć. Ginfunfte, pl. dochody, pl.

Ginlaben, r. a. 1) ladować, naladowae; 2) zaprosie; (viele) spra-

szac; naprosic; pospraszac; 3)

wezwac; fich -, v. r. gu einem, zamawiać sie do kogo. Ginladung, f. zaprosiny, f.

Ginlage, f. 1) włożone, wnoszone, umieszczone, n. 2) zalożony (w książce) kawalek papieru; 3) zalączony list, bilet, m. 4) aneksa, f.

Einlaß, m. wchod, m.

Ginlaffen, r. a. wpuszczać, -scie: fic -, v. r. - in etwas, wdawac. zapuszczać się w co; fic mit einem -, wdawać się z kim, wchodzie z kim w stosunki. Ginlaggelb, n. wpustne, n.

Ginlagfarte, f. bilet, m.

Ginlauf, m. lane kluseczki, pl. f. Ginlaufen, v. n. 1) nadchodzić, -dejść; 2) wpływać, -nąć (okret); 3) wstępywać (płótno).

Ginlaufen, n. nadejscie, n. v. Ginlaufen.

Ginlaugen, r. a. namoczyć w lugu, nalugować. Ginlauten, v. a. et n. dzwonie.

Ginlegemeffer, n. noz składany, m. Ginlegen, v. a 1) wkładać, -lożyć; umieścić, wnosić, -nieść; 2) zakładać, -łozyć; 3) załączyć (list): 4) narysować; 5) sadzie (winorosie); 6) zbiednieć; opadać na ciele; 7) Broteft -, protestacya zalozyć ;- fich -, v.r. - Chre, tego, dzielnie popisywać się; -Smante, zle sie popisać, wstydu sobie narobić.

Ginleger, m. i) oblak, m. 2) lato+ rosl, f. 3) noz składany, m.

Ginleimen, v. a. kleie, wkleie, przykleic.

Ginleiten, v. a. wprowadzae, -ic; przygotować; układać, -lozyć ukartować (plan); einen Projes -, rozpocząc sprawe. Ginleitung, f.wstep, m. v. Ginleiten.

Ginlenfen, v. a. 1) skierować; 2) poprawić się, przestać tak a zacząć inaczej robić, czynić. Ginleudten, v. n. pojmować, -jąć; rozumieć; być przekonanym; es leuchtet ein, to jasna.

Ginleuchtenb, a. jasny, oczywisty, a. przekonywający, p.

Ginliefern, v. a. oddac, dostawic. przeslac.

Ginliegen, v. n. najmeni, komornem miészkac.

Ginlieger, m. komornik, m Ginlofen, v. a. 1) wykupic: 2) dotrzymać (słowa); 3) odebrac; nicht eingeloft werben, w obiegu zostawać, (list zastawny wylo-

sowany). Ginlothen, v. a. przylutować. Ginfullen, r. a. (dziecko) fulac.

Ginmaden, v. a. marvnowacz przy-, zaprawić czem. Ginmal, ad. 1) raz; auf -, naraz,

jedną razą; duszkiem (wypic); 2) kiedys przed laty; 3) nicht -

Ginmaleins, n. tablica mnozenia, Ginmabnen, v. a. ściagać długi, upominać sie o dlugi.

Ginmarid, m. wejscie, n. [wejse Ginmaridiren. v. n. wchodzić. Ginmquern, p. a. W-, zamurować, Ginmeifchen, v. a. zacierac stod.

Ginmengen, Ginmischen, v.a. przy-, wmieszać; wtrącić; sich –, v. r. wdawać, wmieszać, wtrącić

fic Ginmiethen, v. r. nająć; - gur Saite, gaid sie.

Ginmifdung, f. interwencya, f. wdawanie sie, n. i. t. d. Ginmuthig, a. zgodny, jednomy-

sinv. a. Ginmuthigfeit, f. zgoda, jednomysiność, f. Isnic. Ginnaben, v. a, 1) zaszyć; 2) ście-

Ginnahme, f. 1) do-, przychód, m. 2) wzięcie, zdobycie, n.

Ginnehmen, v. a. 1) pobierac, -brac; wpłynac, zebrac się; 2) wziąć, zdobyć, opanować; 3) zajmować (miejsce); 4) zazywać (lekarstwa); 5) zainteresowac, zajmować kogo.

Ginnehmenb, a 1) zajinujący; przypodobający się, p. - ad. - (don, sliczniuchny, a.

Ginnehmer, m. poborca, m. fich Ginniften, v. r. zagniezdzac,

-iezdzić; rozgościć sie-Ginobe, f. pustynia; samotność,

odludność. f.

Ginobria, a. jednouchy, a. Ginpaden, v. a. u-, w-, zapakować; układać, ulożyć. Ginpaffen, v. a. wstawic, włozyć.

Ginpferden, v. a. ogacić. Ginpfiangen, v. a. wsadzić, w-, za-

szczepić; zakorzenic. Ginpflugen, v.a. zaorac, przyorac.

Ginpfropfen, v. a. wszczepić. Ginpfundig, a. jednofuntowy, a.

Ginpofelu, v. a. solić, na-. Ginpragen, v. a. wtłaczać, -oczyć; wpajać, -oić; wbić (w pamięć); tief - im Gebachtniffe, wyrve w pamieci; fit -, v. r. etwas, do-

brze się nauczyć czego. Ginpreffen, v. a. wtłaczać, -oczyć, Ginquartieren, v. a. dać, wyznaczyć mieszkanie (żoluierzom); poumieszczac; fich -, v. r. roz-

gospodarować, rozgościć się, Ginquartierung, f. kwaterunek, m.

zaloga, f. Ginquetiden, v. a. przyskrzyniac. weisnac. Ginrammeln. Ginrammen

whic baranem. Giuraumen, r. a. 1) pozabierac; zamknąć (sklep); 2) przyznawać; 3) ustapić (miejsce), pu-

ścić. Ginrebe, f. zarzut, m.

Ginreben, v. a. wniawiać co w kogo; v. n. przerywać. Ginregiftriren, v. a. oblatowac, za-

pisywać. Ginregiftrirung, f. oblata, f. zapis, Ginregnen, r.n. zaciekać.

Ginreiben, v. a. nacierac, -trzec: namaszczać, -ścić. Ginreichen, r. a. podawać; (ska-Ginreiben, r. a. 1) nawlec, zebrać na nitke perly; 2) fastrzygować;

3) oddać do wojska. Ginreißen, r. a. obalie, zburzye, zwalić, znieść; zadrzeć; - v. n. naddzierać się; wdzierać się;

wziąć górę; rozszerzyć się. Ginreiten, v. n. 1) wjechać konno; najechać.

Ginreuten, v. a. naciągać, wsta wiać; wprawić.

Ginrenfung, f. wstawianie, n.

Ginrennen, v. a. wywalić, wysadzić, wybić. Ginrichten, v. a. urzadzić, rozpo-

rządzić, ułożyć, przysposabiać,

Ginrichtung, f. u-, rozporządzenie, n, uklad, m.

Ginriegein, v. a. zaryglować. Ginritt, m. wjazd, m. Ginroften, v. n. zardzewiec.

Ginruden, v. a. umiescić; - v. n. 1) wkroczyć; 2) wstępować na czyje miejsce.

Ginrudung, f. umieszczenie, n. Ginrubren, v. a. wmieszac; roz-. zarabiac, -obic; roz-, zaczyniac, -ie: ubijac (zóltko cukrem).

Vine, n. jedno; ad. mir ift alles eine, wszystko jedno.

Ginfaden, r. a. wsypac, wrzucio w worek.

Ginfaen, r. a. wsiac. Ginfalben, e. a. namaszczać.

Ginfalgen, v. a. solić, nasolić, Ginfalgung, f. nasolenie, n.

Ginfam, a. samotny, a. ein - le. benber, m. samotnik, m.

Einfamfeit, f. samotność, f. ustro-Ginfammeln, v. a. zbierać.

Ginfammler, m. zbierający, m. Ginfammlung, f. zbieranie, n.

Ginfat, m. stawka. f. Ginfauern, v. a. zakisić: zakwa-

szac. -sic. Ginfaugen, v. a. wsyssac, wssac; wpajać, -oić; przesiąkać, -nąć, Ginfaumen, v. a. obrabiac, -ic.

Ginicalten, r. o. polozyć w nawiasie; wtrącić, wsunąć.

Ginfchaltung, f. v. Ginfchalten. Ginfcharfen, v.a. zalecić; nakazać.

Ginicharren, v. a. zagrzebac. Ginichenten, v. a. nalewac, -lac.

Ginfchiden, v. a. nade-, przesłac. Ginfchieben, v.a. wsungc, wtrącić;

podsunąć; wepchnąć. Ginfchiebfel, n. wsuniete, wtrącone, podsuniete, n.

Ginichiegen, v. a. 1) zburzyć, zniszczyć strzelaniem (z armat);

2) ostrzelać (bron palna

Ginfdiffen, v. a. wsadzle, ladowac na okret; - fich -, v. r. wsieść na okret, poplynać.

Ginichiffung, f. v. Ginichiffen. Ginfdlafen, r. n. usypiac, usnac;

zasypiać, snać; cierpnac, tretwiec, martwiec. Ginfolafern, r. a. usypiac, -spic.

Ginfchlag, m. watek, m. porobka, f. Ginichlagen, v. a. 1) trzaskać, -ngc; uderzyc; wybić; wbić; 2) ob-, zawinąć; 3) zakładać, -lożyć (sukuie); 4) einen 2Beg -, pojso drogg; einen folden Beg-, rozpocząć tak, tak postępować; einen anbern Beg -, brac sie na inny sposob; v. n. przystać; udać się; skutkować (lekarstwo).

fich Ginichleichen, v. r. wkradac, -aść, wemknąć, wśliznąć, wkrecić sie.

Ginfdliegen, v.a. zamykać, -mknąć; otaczać, -oczyć, opasać; zalączać, -yć (list); v. n. obej-, zajmowac, -jac

Einschlieglich, ad. włącznie, ad. Ginichluden, v. a. polykać, -lknać. Ginidlummern, v. m. zdrzymac. mnąć się; zasnąć, Ginfdluvfen, v. n. wsunge, wkrase

Ginidlurfen, v.a. lykaé. Ginfclus, m. zalączony list, m. mit -, włącznie, ad,

fich Ginichmeicheln, v. r. przymilie się; wkradać się; nadskakiwać komu, przylizować, przypodchlebiac sie.

Ginfdmeißen, v. a. wybic.

Ginfdmelgen, v. a. stopic; przetapiac, -opic. Ginfdmieben, v. a. okuć w kaida-Ginfdmieren, v. a. posmarować.

namazać. -cac. Ginfdmuggeln, v.a. przemycywać,

Ginidmugen, v. a. po-, zwalać, po-, zbrudzić.

Ginichnallen, v. a. zapiąc. Ginichneiben, v. a. zarzynac, wei-

nać, wkrajać, wyrzynać, -rznąć, nakrajać (czego); - v. n. wrzynać.

Ginschneibig, a. jeduo ostrze mający (nóz), p.

Einschnitt, m. naciecie, n. wycinek, karb, m. średniówka, f. zbiór zboza, m. -e auf tem Rorper eines Infefts, przewięzistość, f. -te maden, weinac.

Ginfdnuren, v. a. wsznurowac, zadziergnąć, zacieśnić.

Ginfchopfen, v. a. ezerpac.

Einichranten, r. a, ograniczyc, okreslic, sciesnic.

Einschränfung, f. ograniczenie, okreslenie, ścieśnienie, n.

Ginichrauben, e, a, wsrubowac, wkrecac. Ginfdreden, . a. nastraszyć; od-

straszyć. sowe, n. Giufdreibegebubren, pl. w-, zapi-Ginichreiben, v. a. W-, zapisywac,

Ginidreibung, f. wpis, zapis, m. Ginichreiten, v. n. wkraczac, -o-

czyć; wdawać się. Ginfdrumpfen, v. n. skurezec sie. Ginfduchtern, o. a. na-, przestra-

SZYC. Cinfdulen, v. a. wprawiać, ćwi-

czyc, wyć-. Ginidutten, v, a, na-, wsypac. Ginfdmargen, v. a. 1) naczernie, zbrudzić; 2) przekradać, -aść;

przemycać. Ginfegeln, v. n. zawinąć okrętem

do portu. Ginfegnen, v.a. blogoslawić, pob-Ginfegnung, f. blogoslawienie, n.

Ginfehen, v. a. po-, uznawać, -nać; pojąć, zrozumieć. Ginfeifen, v. a, namydlić.

Ginfeitig, a. jednostronny, a Ginfenben, v. a. po-, przesłać; po-

Ginfenbung, f. po-, przesylka, f. Ginfenfen, v. a. spuscie, wpuscie. Ginfeben, v. a. 1) wsadzić, włozyć; 2) sadzić, zasadzić; 3) umieścić; 4) wstawić (na loterya); 5) wprawić (zab); 6) wsadzić (do więzienia), uwięzić; 7) postanowić,

zaprowadzić; fich -, v. r. wsiadac, wsieść. Ginfegung, f. v. Ginfegen.

Ginficht, f. 1) swiatlo, n. rozsadek.

m. wyrozumiałość, f. 2) wiadomość, f. Ginfichtevoll, a. swiatly, rozsadny:

wyrozumiały, a. Ginfierelei, f. pustynin, f. pustelnicze micszkanie, n

Ginfiebler, m. pustelnik, m. Einfieblerifd, a. pusteiniczy, a. Ginftegeln, v. a. zapieczętować.

Einfingen, v. a lulac, uspic spiewaniem. Ginfinfen, v. n. 1) zapadać sie; 2)

więznąć, u-. Ginsmais, ad. niekiedy, kiedys, przed laty. Ginfpannen, r. a. 1) zaprzagać,

-adz; 2) rozpinac, -iac. Ginfpanner, m. woz jednokonny, m. Giniperren, v. a. zamknac, uwiezić.

Ginfrinnen, v. a. wprząść; fic -. v.r. zaskleplac sie. Ginfprechen, r.a. 1) Muth -, dodawac odwagi, - Troft, pocie-

szac; 2) bei einem -, zaglądac, zawitać do kogo. Ginfprengen, v. Befprengen.

Ginfprigen, v. a. nasprycowae, wsikać, wstrzykiwać, -knąć. Ginfpruch, m. - thun, sprzeciwiae sie, zalożyć protestacyą.

Ginft, ad, kiedys, niegdys, raz. Ginftallen, v. a. zaprowadzić (bydlo do obory, konie do stajni).

Ginftampfen, v. a. nabic, wbic, Ginfteden, v. a. włożyć, wetknąć, wpuscić, (co w kieszen, szpadę w pochwe); einen -, wsadzie

kogo (do więzienia). Ginfteben, v. a. für etwas, reczyc. odpowiadać za co.

fich Ginftehlen, v. r. wkrase sie. Ginfteigen, r. n. wsiadać, wsiasć;

wejść. Ginftellen, v. a. 1) wstawić, umie-

ścić; 2) przerwać, przestać; zaniechać, zawieszać, odlożyć; fich -, r. r. stawie się, stange. Ginftimmen, r. a. 1) chorem zaspiewać; 2) przystać na co, zgodzić sic.

Ginftimmig, a. 1) (Dufifftud) je

dnoglosowy, a. 2) jednoglosny, jednomyslny, zgodny, a. wszysev. pl.

Ginftimmung, f. zgoda, f.

229

Ginftopfen, v. a. natkać, napchać. Ginftogen, v. a. 1) wybie; wysadzić; 2) nabijać (ladunek).

Ginftreichen, v. a. 1) nacierac,-trzec; 2) zgarnąć, ściągnąć (pieniądze). Ginftreuen, r. a. 1) posypae; 2)

wrzucić, wtrącić (slowa), Ginftubiren, v. a. uezve. na-, wv-

uczyć się. Ginftury, m. upadek, m. zapadniecie. n.

Ginfturgen, v. n. walić sie; zapadać, -asć się; obalić się.

Ginftweilen, ad. tyniczasem, ad, Ginftweilig, a. tyniczasowy, a. Ginfurein, v. a. pobrudzić, zwalać.

Ginfulbig, a. 1) jednozgloskowy, a. 2) malomówny, a.

Gintagig, a. jednodniowy, a. jeden dzien trwający, p. -es Sie-

ber, n. dniówka, f. Gintauden, r.a. u-, w-, zamoczyć; zanurzyć.

Gintaufden, r. a. prze-, zamienic. Ginteigen, v. a. rozezvniac.

Gintheilen, v. a. dzielie, podz-; rozkladać, -lozyć. Gintheilung, f. podzial; rozklad,

Gintonia, a. jednostajuv. a. Gintonigfeit, f. jednostajność, f.

Gintracht, f. zgoda, f. Gintradtig, a. zgodny, a. - ad. w zgodzie.

Gintrag, m. - thun einer Cache, szkodzić, krzywdzić; ujmować, uwłaczać komu.

Gintragen, v. a. wnosić, w-, zapisywać, wciągać (do księgi); przynosić.

Gintraglich, a. korzystny, a. przynoszacy wiele, p.

Gintreffen, v. n. 1) przyjsć, przyjechac, stanac, zawitac (do kogo); 2) spełnić, ziścić, sprawdzić

sie; (sen) wyśnić sie. Gintreiben, v. a. 1) zapedzać (bydlo do obory); 2) pobiérać (podatki); ściagać (długi).

Gintreten, v. n. wchodzic, weisc:

nastawać; wstępywać; - v. a. wdeptywać, -tać.

Gintrichtern, v. a. lopata komu

włozyć w glowę. Gintritt, m. wstep: wchod, m. Gintritte, a. wstepny, a. -gelb,

n. wstepne, n. - farte, f. bilet, m. Gintroduen, r. #. wysychać, -schnac.

Gintunfen, v. a. maczac. Gintropfeln, Gintropfen, v. a. wkra-

piać, -opić, wpuszczać po kro pli. Ginuben, v. a. wprawiać; zapra

wiać (do czego); ćwiczyć; ćwiczenia robić. Ginübung, f. cwiczenie, n. v. Gin-

Ginverleiben, v. a. weielie, przylaczyć. Ginverleibung, f. weielenie, przy-

laczenie, n.

Ginverftanben, a, zgodny, a. - fein. porozumiec się, być w zgodzie; über etmas -, zgodzić się o czem. Ginverftanbnig, n. zgoda, f, porozumienie, n. gebeimes -, n. zmowa, f. konszachty, pl.

Ginmachfen, v. n. wrastac, -osnac. fich Ginmagen, v. r. ubyc przez ważenie.

Ginwand, m. zarzut, wybieg, m. przeciwne zdanie, n. v. Ginmenben.

Ginmanbern, v. n. przywędrować, przyjse; poprzychodzie (pon pie-Ginmanterung, f. przyjscie, n. v.

Ginmantern. Isobie. Ginmarts, ad, wewnatrz, ad, ku Ginmaffern, v. a. u-, namaczac. -oczyć: zaléwać (slód).

Ginmeben, r. a. wplatać, wplesc. Ginwechfeln, v. a. zmienic

Ginmeichen, v. a na-, wmoczyć. Ginmeiben, v. a. swiecić. po-; zagaie: otworzye (zakład). Ginmeibung, f. v. Ginmeiben.

Ginmenten, r. a. zarzucać; odpowiedzieć na co; zaprzeczać Ginmenbung, f. v. Ginmanb, Gin-Ginmerfen, r. a. 1) wybić (okna); zarzucać, -ić.

Giumideln, r. a. ob-, u-, z-, zawijac, -inac.

Gisblente, f. plon, f.

Ginwiegen, v. a. kolysac, u-. Ginmilligen, v. a. przyzwolić; (enb. lich) zezwalać, -olić; przystać na co. Ginwilligung, v. Ginwilligen. Ginmirfen, v. a. 1) wyrabiac; 2) wpływ mieć, wywierać; działać na co. fich Ginwirthichaften, e. r. zagospodarować się, uporządzie się. Ginmobner, m. nieszkaniec, m. zamieszkały, m. -rin, f. zamiewryć się. szkala, f. fic Ginmublen, e. a. nurtowac,

Ginwurf, m. zarzut, m. Ginmurgeln, v. n. u-, zakorzenić Gingahl, f. liczba pojedyncza, Gingablen, v. a. liczyc, po-Ginjapfen, v. a. puscie na capy. Ginjaunen, v. a. ogrodzić. Ginjaunung, f. ogrodzenie, n.

Ginzeichnen, v. a. narysować gdzie; naznaczyć. Gingeln, a. pojedynczy; szczegolowy, a. - ad. po jednemu, po-

jedynczo, szczególowo, ad. Gingelne, n. Gingelnheit, f. szczegol. m Gingieben, r. a. 1) weiggae, -nac;

nawlec (nic); 2) zasięgać, (wiadomości), wypytywać się;3) wybierac, ściągać (podatki, pieniądze); zabrać (majątek); jemanben gefänglich -, aresztować, wsadzić do więzienia, zabrac kogo; - v. r. 1) wprowadzić się; 2) wchodzić, wstępy-

wać; 3) wsiąkać, -nąć. Gingig, a. 1) jedyny, a. - in feiner Art, szczegolny. osobliwy, a. er ift eingig in feiner Art, 1) to oryginal; 2) to pierwszy z pomiedzy swoich, celujący nad wszystkimi; 2) ad. — unb allein, jedynie, ad. ber einzige Cobn, jedynak, m. bie -e Tochter, f. jedy-

naczka, f. Ginaug, m. wejscie, n. wjazd, m.

Ginamangen, v. a. wpręzyć. Girund, a. owalny, jajowaty, a. Gie, n. lod, m. lody, pl. ju - werben, e. n. zlodowacieć.

Gisbabn, f. ślizgawka, f. Gisberg, m. gora lodowata, f.

koziol, m. Gisbruch, m. kry lamanie, lamanie sie lodu, n. Gifen, v. a. rozbijac lod. Gifen, n. zelazo, n.; altes -, ze-

laztwo, n. Gifenartig, a. zelazowaty, a. Gifenbabn, f. kolej zelazna, f. Gifenbinfe, f. bot, sit nagiety, m. Gifenbled, n. blacha zelazna, f. Gifenert, n. kruszec zelazny, m. ruda, f Gifenfeilfpane, pl. opilki zelazne, Gifenfled, m. plama rdzawa, f Gifenfreffer, m. fanfaron, junak, m.

Gifengrube, f. kopalnia zelaza, f. Gifenbaltig, a. zelezisty, a. Gifenhammer, m. hamernia, kuinica, f.

Gifenbanbler, m. zeleznik, m. Gifenbart, m. v. Gifenfraut. Gifenbut, blauer, m. bot. tojad mordownik, tojesć, bernadynek, czarnobyl, m. Gifenbutlein, n. bot. salomonek. Gifenbutte, f. huta zelazna, f.

Gifenfram, m. żeleżnictwo, n. kram zelazny, m. Gifenfuchen, m. ulipek, m. Gifenfraut, n. bot. koszysko lekarskie, zwyczajne, n. żele-

źniak, m. Gifenichlade, f. zuzel, f. Gifenmaare, f. zelaztwo, n. Gifenwaffer, n. wody zeleziste,

rdzawe, pl. Gifenwert, n. 1) hamernia, f. 2) zelaztwo, n. Gifenwurg, f. bot. chaber zela-Gifern, a. zelazny, a. Giegang, v. Giebruch.

Giagrau, a. siwiuchny, a. Gisfalt, a. zimny jak lod, a. Gisfluft, f. dol pelen lodu, m. Gismeer, n. morze lodowate, n. Gispol, m. biegun lodowaty, m. Gisicholle, f. kra, bryla lodu, f. Gisvogel, m. zimorodek, m. Gisjapfen, m. sopel, m. świeczka

lodowa, f.

Gitel, a, 1) ezezy, marny, plonny; 2) prozny, a. Gitelfeit, f. prozność, ild. f. Giter, m. ropa, materya, f. Etterbeule, f. wrzod, m. ropien, m.

bolaczka, f. Giterig, a. zaropialy, p. - merben.

zbierać, jątrzyć się. Gitern, v. n. -laffen, gnoic; -

maden, roziatrzye. Giterung, f. ropienie, n. Gimeiß, n. blatko, n.

Efel, m. obmierzliwość, f. obrzydzenie, n. jum - werben, obmierznać, obrzydnać: fic aum machen, obinierzic sobie co: -

befommen, brzydzić sobie. Efel, a. brzydki, ckliwy, a. es ift mir -, ckli mi się.

Ctelhaft, a. obmlerzly, obrzydly, obrzydliwy, a.

Gfein, v. n. brzydzić się, mierzić komu.

Glaftieitat, f. sprezystość, f. Glaftifd, a. sprezysty, a.

Elegant, a. przepyszny, wykwin-[tność, f. tny, a. Glegans, f. przepych, m. wykwin-

Glegie, f. dumka, elegia, f Eleftricitat, f. elektryczność, f. Gleftrift, a. elektryczny, a.

Gleftrifiren, v. a. elektryzować. Gleftrifirmafdine, machina

elektryczna, f. Gleftrophor, m. elcktrofor, m. Element, n. element, pierwiastek, zywiol, m,

Glementar., Glementarifd, a. elementarny; początkowy, a.

Glementaridule, f. szkola elemen-

tarna, f. Glenb, n. nedza, f. mizeractwo, n. Glenb, a. 1) nedzny, marny, mi-

zerny; 2) podły, a. rer -e, m. nedzarz, mizerak; (verachti.) nedznik, m. ein -es loch, n. eine -e Bohnung, f. ciupa, f. -mer-

ben, nedzniec. Glent, Glendthier, n. los, m.

Elephant, m. ston, m. Elephanten., a. stoniowy, a.

Clephantenruffel, m. traba stonio-

Elfenbein, n. kość słoniowa, f.

Elfenbeinern, a. z kości słoniowej.

Emp Wlifton, f. wyrzutnia (domyslna) f. Gle, f. lokiec, m. mit ber -meffen.

mierzyć na lokieć. Gllen., a. lokciowy, a. Glenbogen, m. tokieć, m

Ellipfe, v. Glifton. Glie, f. jazwica, f.

Elfenbeere, f. bot. ezeremecha, f.

Elfenig, m. bot. olszeniec blotny, Elfter, f. sroka, f. [m. Email, n. szmelc, m. szkliwo, n v. Comela. wana, f.

Emailarbeit, f. robota szmelco-Emailliren, v. a. szmelcować. Embryo, m. płód w żywocie, za-

rodek, m. Emigrant, m. wychodzca, m.

Emigration, f. emigracya, f. wychodztwo, n. Eminent, a. wyborny, ogroinny, a.

Eminens, f. Wysokość. Emmerling, v. Sammerling.

Empfang, m. odebranie, przyjęcie, n.

Empfangen, v. a. 1) odbierac. -ebraé; przyjmować, -jąć; 2) począć. Empfanger, m. odbierający, m.

Empfanglich, a. zdolny do przyjęcia, ten co uczuje co, pojmie, przejmie się czem; usposobiony.

Empfanglichfeit, f. sila odbierania wrazen; zdolność do przyjęcia, f. usposobienie, n. v. Empfang.

lid. Empfangnis, n. poczecie, n. Empfangidein, m. kwit, m.

Empfangung, f. v. Empfangen. Empfehlen, v. a. po-, z-, zalecać, ić; poruczyć; zachwalać; fid-, v. r. oddawać się; polecać się; pozegnać się z kim, żegnać

kogo. Empfehlent, a. zalecający się, p. bas -t, n. zaleta, f.

Empfehlung, f. polecenie, n. i. t. d. v. Empfehlen.

Empfehlungebrief, m. list polecajacy, m.

Empfinbbar, a. dotkliwy; tegi, a. Empfintbarfeit, f. dotkliwose, f. Empfinrelei, f. niezmierna czulose, tkliwose, f.

Empfinben, v. a. czuć, po-, ucznć. Empfinben, n. czucie, n. Empfinblid, a. 1) dotkliwy; 2) ob-, urażliwy, a. Empfindlichteit, f. 1) dotkliwose: 2) ob-, urażliwość, f. Empfinbfam, a. czuly, tkliwy, a. Empfinbfamteit, f. czulość, tkliwosc, f. Empfinbung, f. uczucie, n. Empfinbungevermögen, n. sila Empor, ad. wzgórę, do góry. Emporbringen, v. a. pod-, wznosić, -nieść; podźwignać, Emporen, r. a. oburzać; fich -, r. r. burzyć, buntować się, powstawać. Emporer, m. buntownik, m. Emporbeben, v. a. 1) podnosić, wydźwignąć; 2) wynosić, zachwalać; przycisk klasć na co, z przyciskiem co wymówić. Emporbelfen, v. Mufhelfen. Emportommen, v. a. wznosić się, wzrastać, wziąć górę. Emportommen, n. wzrost, m. Emporragen, v. n. 1) sterczyć; 2) wygórować; celować (kogo) nad

kim. fich Emporschwingen, v. r. 1) wzbić sie wgóre, podlecieć do góry; 2) wzbijać, -ić się; wyjść, wykierować, wygrzebać się (na co). Emporftreben, r. a. dazyć wyzej; piac, wspinac sie do gory. Emporftreden, r. a. wyciągnąc, wznieść do góry (n. p. reke). Ginborung, f. bunt, rokosz, m. Emfig. a. skrzetny, pilny, a. [f. Emfigfeit, f. skrzetnose, pilnose, Enchflopabie, f. encyklopedya, f. Encoflopabifd, a. encyklopedyezny, a.

Enbe, n. 1) koniec; 2) zgon (skon), m, = smiere; 3) (bee 3abree), schod, m.; 4) (außerfte), kraniec, kres, m. Enben, Enbigen, v. a. konezye; zakonezać, -yć; v. n. konać, fich

-, r, r, konczyć sie,

Gnbigung, f. zakonczenie, n. Oncivie, f. bot, szczerbak, m. Entlich, ad, nakoniec, nareście, ad. - cinmal, przecież, ad. Gublos, a. nieskonczony, p.

Enbichaft, f. koniec, m. Entfylbe, f. koncówka, f. Enbung, f. zakonczenie, n. Cuburfache, f. przyczyna ostate-

czna, f. Enburtbeil, n. sąd ostateczny, m. Enbywed, m. cel, zamiar, m. Energie, f. energia, f.

Energifd, a. energiczny, a. Eng, Enge, a ciasny, waski; scisly (surdut); - ad. ciasno, wasko, scisle. ad. - machen, scieśnić; ben Rod oben - machen, zagazdzie; enger maden, zwezac.

Engbruftig, a. dychawiczny, a. -fein, z trudnością oddychać.[f. Engbruftigfeit, f. dychawicznośc, Enge, f. 1) ciasność, waskość; 2) ciasnota; ciesnina, ciesn, f. 3) ambaras, klopot, m.

Engel, m. aniol, m. Gngel. a. anielski, a. Engelden, n. aniolek, m. Engelmurt, f. bot, dziegiel, arcydziegiel, m. Engerling, m. pedrak, pandrów,

m. pomrowie, n. Englisch, a. angielski, a. wać. Gnalifiren, v. a. (konie), anglizo-Engraß, m. przesinyk, m.

Enfel, m. wnuk, m. Gnfelin, f. wnuczka, f Enfelfinber, pl. wnuki, pl. Entabeln, v. a. odjąć slachectwo,

wyzuć ze ślachectwa; odsądzić od śl. Entarten, v. n. wyrodzić sie. fich Entaugern, r. r. eines Dinges, pozbawić, pozbyć się czego.

Entaugerung, v. Entaugern. Entbebren, v. a. niemieć; brakować (komu); obywać się (bez czego), obcjść się (bez czego). Entbehrlich, a. niekoniecznie potrzebny, zbyteczny, a. Entbehrung, f. brak, m. Enthieten, v. a. 1) kazać powie-

dzieć; 2) wzywać; (zu fich) kazać przyjsc.

Entbinben, v. a. 1) uwolnić; 2) ba-

237 bić, rozwiązać; entbunten merben, powić dziecko, zlegnać. Entbinbung, f. rozwiązanie, powicie, porodzenie, n. polog, m. Entbindungeanftalt, f. dom polozniczy, m. Enthindungsfunft, f. sztuka babienia, polożnicza, f. położnictwo, n fich nicht Entbloben, v. r. smine, odważyć się, nie wstydzić się, ośmielić sie. Entbloken, v. a. obnazac, -ve; odkrywać, -yć; ogolacać, -ocić; fic -, v. r. ogolocić sie (z czego). Entblost, p. nagi, goly, a. nieokryty, p. Entbrennen, v. n. rozpalie sie; entbrannt fein, palac (czem), palić sie, gorzeć. Entreden, r. a. od-, wykrywac, Entreder, m. ten co odkryl. Entredung, f. odkrycie, n. Ente, f. kaczka, f. Entehren, r a. bezeenie; gwalcić; hanbić. Entebrent, p. hanbiqcy, p. Entebrer, m. gwalciciel, m. Entebrung, f. zgwalcenie, zhanbienie, z. Entenflot, n, bot, dzierzega, rzesa mniejsza, f. Entengras, n. bot, manna, f. Entengrun, n. bot. rzesa, f. Enterben, v. a. wydziedziczyć. Enterbung, f. wydziedziczenie, n.

Enterhafen, m. oseka, f. Enterich, m. kaczor, m. Entern, r. a. do okretu sie przyczepić, haki zarzucić na okret. Entfahren, v. n. wyniknąć się. Entfallen, r. n. 1) wypadać, -asć; wylecieć; 2) zapomnieć. Entfalten, v. a. rozwijać, -inąć. fich Entfarben, v. r. zblednac. Entfernen, v. a. oddalić, uchylić, usunac; fid -, v. r. oddalie się, i. t. d. stronić od kogo. Entfernt, a. oddalony, p. odlegly, daleki, a. - ad. daleko, ad. Entfernung, f. oddalenic, n. odleglose, f in einiger -, opodal, ad.

Ent Entfeffeln, v. a. 1) rozpętać; zdjać peta, kajdany; 2) rozkielznąć, rozpasac. Entflammen, v. a. rozognić, rozpalie; entflammt fein, palac, zapalonym być. Entflieben v n. uciekac, -iec; umykac, -mknąć; ulatywać, -leciec: uchodzić, ujśc. Entfremben, v. a. odstreczyć, od-Entführen, v. a. uprowadzić, wydzil i.t.d. kraść, unieść. Entführer, m. ten ktory uprowa-Entführte, f. wykradziona, f. Entführung, f. uprowadzenie, wykradzenie, n. Entgegen, prp. przeciwko, naprzeciwko; - a. przeciwny, a. - ad. przeciwnie, ad, Entgegenarbeiten, v. a. opierac, sprzeciwiać się, komu; działac przeciw komu. Entgegeneilen, -laufen, v.n. wylecieć na przeciw komu. Entgegenfahren, r. n, wyjechad naprzeciw komu. Entgegengeben, - fommen. v. n. wychodzić, -jść, wybiegać, -edz naprzeciw k.; iść na spotkanie równywać z czem. (czego), oczekiwac,

Entgegengefest, a. przeciwny, a. Entgegenhalten, v. a. postawić przeciwko komu, czemu; po-Entgegenseben, v. n. wyglądac Entgegenfegen, r. a. stawic, po-, przeciwko czemu co. Entgegenfpringen, v. n. wybiedz na przeciwko-Entgegenfteben, v. n. zawadzac; stać, stanąć, przeciwko czemu, komu: sprzeciwiać sie, na przeszkodzie być. Entgegenftellen, v. Entgegenfeben. Entgegengieben, v. n. isc, ruszyc,

Entgegnen, v. a. odpowiedzieć, odrzec; fcarf - jemanbem, odcinac sie komu. Entgeben, r. n. mijać, pominąć; uchodzić, ujść; uniknąć, uciec; chronić, u- sie; ustrzedz się.

wy-, naprzeciw komu.

Œnt

(Int Entgelten, v. a. oddać (wet za wet), odpłacić; wywdzięczyć się komu; nagrodzić. Entgeltung, f. odplata, nagro-[mknąć się. Entgleiten, v. n. wyśliznąc, wy-Entaluben, v. n. rozpalic, rozzarzyc, rozgrzać się. Entgurten, v. a. rozpasac. Enthalten, v. a. zawierać, obejniować, mieścić, trzymać; fic -, v. r. wstrzymać, powsciągać sie. Enthaltfam, v. wstrzemiężiiwy, powsciagliwy, a. Enthaltfamfeit, f. wstrzemiężiiwosć, powsciagliwosć, f. Enthaltung, f. wstrzymanie, n. Enthaupten, v. a. scinac, sciac; glowe uciac. Enthauptung, f. sciecie, n. Entheben, v. a. uwoinić (kogo od czego). Entheiligen, v. a. zniewazac, -yc; sprofanowac. Entheiligung, f. znieważenie, n. zniewaga, f. Entbullen, v. a. odstaniać, -onic; odkryć; wynurzyć, wyjawić, Wnthullen. wydac. Enthullung, f. odstonienie, n. v. Enthufiasmus, m. zapal, entuzvazm. m. goriiwość, f. Enthufiaftifch, a. gorliwy, a. zapalony, p. Entfleiben, v. a. rozbierać, -ebrac; fich -, v. r. - sie. Entfommen, v. n. ujse, umknae, czyć. wyniesc sie. Entfraften, v. a. oslabić, wycien-Entfraftung, f. oslabienie, wycienczenie, n. Entlaben, v. a. wyproznie; fic-, r. r. wystrzelić [nad. Entlang, ad. wzdłuz; - prp. po-Entlarven, v. a. zdjąć maskę

Entlaffen, v. a. puscie, rozpuscie,

Entlaffung, f. rozpuszczenie, u-

Entlaufen, v. n. zbiedz, uciec,

Entlebigen, v. a. 1) uwolnić; 2) za-

woinienie, a. odprawa, f.

Entlaften, r. s. zdjać cięzar.

uwolnić, odprawić.

umknać.

latwić (co); fich -, v. r. wywiezywać się z czego. Entlegen, a. odiegly, daleki, a. Entlegenheit, f. odleglose, f. Entlebnen, v. a. wziąć (co zkąd). Entleiben, v. a. zabić; fich -, v. r. zvcie sobie odebrac; samobójstwa popelnić. dzic. Entloden, v. a. wywabic, wylu-Entmannen, v. a. kastrowac. Entmannung, f. kastracva, f. Entmaften, r. a. maszt zbić, z masztu okręt ogolocić. Entmuthigen, v. a. zasmucić. Entnehmen, v. a. 1) wziąć zkąd : 2) wynniarkować. Entherven, v. a. nerwy oslabic, wyniszczyć sily; entnervt fein, ostabionym, wyniszczonym być. Entherpung, f. oslabienie, wyniszczenie sil, n. Entrathfein, v. a. odgadywać, -dnąć; rozwięzywać, -ązać. Entreifen, v. a. wydzierac, -drzec; wyrywać, -rwać; wyszarpać; zagrabiac. -ic: wymeczyc. Entrichten, v. a. placie. Entrinnen, v. n. ujse; wybrnąc. (z czego). Entrungein, v. a. rozmarszczyć. Entruften, r. a. oburzve, obruszyc, rozgniewać; ftd-, v. r. -[rzenie, n. Entruftung, f. gniew, m. obu-Entfagen, v. a. od-, wy-, z-, zarzekać, -rzec się (czego); wyzuwać, -uć się (z czego); (burd) einen Gib) wyprzysiegac, -iądz się (czego); uniknąć; usunąć sie (od czego). Entjagung, f. zrzeczenie, n. Entfas, m. odsiecz, f. Entichabigen, v. a. wynagradzac, -odzić. nie, N. Entschäbigung, f. wynagrodze-Enticheiben, v. a. stanowić, rozstrzygać, -nać; rozsadzać, -ic. Enticheibung, f. rozstrzygniecie, n. wyrok, m. Enticheibungspunft, m. kryzys, f. orzesilenie (choroby), n. Entichieben, a. 1) stanowczy; 2) energiczny, rozmysiny; powny, a.

Entichiebenbeit, f. energia, f. Entichlafen, v. n. zasnać w Bogu. umrzeć

fich Entichlagen, v. Entfagen. Entichleiern, v. a. odstonic, zastone zdjąć (z czego); wyjawić.

fic Entichliegen, r. r. 1) rozinyślić się; 2) postanowić, - ju etwas, naklonić się do czego; namyśliwszy się, zrobić co. Entichliegung, f. Entichlug, m. 1)

rozinyslenie, n. 2) postanowienie, n. ben - faffen, postanowić, przedsiewziać. Entichloffen, a. 1) rozmyslny; 2)

odwazny; energiczny, a. er ift bice ju thun, postanowil, ma mocną woie, uczynić to. Entichloffenbeit, f. odwaga; mo-

cna wola, energia; gotowość do działania, f. Entidlummern, v. n. zasnąć.

Entichlupfen. v. n. wysliznąć; u-, wyniknąć sie; wylatywać, -lecieć; wydostać sie.

Enticlus, m. wola, f. postanowienie, n. v. Entichliegung.

Entidulbigen, v. a. 1) wybaczyć. 2) uniewinniać, ić; flo -, v.r. wymawine, - ówie sie, zaslaniae. -onić się, składać się (czem); tlomaczyć się; (baß man etwas nicht thun fonne), wyprosić się od czego; ju-, można wybaczvć. Enticulbigung, f. wymówka, f. v.

Entidulbigen.

Entfdweben, v. n. ulatywać, -leciec.

Entfeelt, a. nieżywy, umarły, a. Entfenben, r. a. po-, wy-, porozsylać; po-, wyslać; wyprawić. Entfeten, v. a. 1) oddalie; 2) przyjso w pomoc; uwolnić (od oblezenia); fich-, v. r. przelękać,

-knąć się, wzdrygnąć się, Entfegen, n. zgroza, f.

Entfeslich, a. okropny, straszny, a Entichung, f. zlozenie (z urzedu). Entflegein, v.a.odpieczetować. in. fich Entfinnen, v. r. przypominac, -mnieć sobie.

Ach Entipiunen, v. r. wszczynac.

-cząć się; zawięzywać, -ązać się. Entiprechen, v. a. odpowiadać, iedzieć; zgadzać sie.

Entfprechent, a. odpowiedni, a. Entfpringen, s.n. 1) wypływać, nąć (rzeka); wychodzić, -jść ze źródla; wytryskać, -snąć; 2) umknąć, ujść, uciec, wydostać się; 3) pochodzić, wynikać, -nać (z czego).

Entfproffen, p. pochodzący, p. Entfteben, v. n. 1) powstawać, -tać; pochodzić, pójsć; 2) za-

chodzić, zajść (pytanie). Gutfteben. n. Entftebung, f. początek, m. v. Entfteben, v. u.

Entftellen, v. a. szpecic, o-, ze-; znacznie odmienić; przeinaczyć.

Entfunbigen, v. a. rozgrzeszyć. Entthronen, v. a. zepchnąc z tronu, s.

Entthronung, f. zepchniecie z tro-Entrolfern, v. a. wyludniać, -ić Entrolferung, f. wyiudnienie, n. Entwachfen, v. n. wvisc.

Entwaffnen, v. a. rozbrajać, -roić. Entwaffnung, f. rozbrojenie, n.

Entmaffern, v. a. osuszyć. Entwafferung, f. osuszenie, n.

Entwafferungefoftem, n. sposob osuszenia, m.

Entweber, c ober ... , alboalbo, czy (czyli) -czy (czyli); luciec. Entweichen, v. n. ujec; umknąć, Entweichung, f. ucieczka, f.

Entweihen, v. a. sponiewierac, znieważyć. Entweihung, f. sponiewieranie,

znieważenie, n. Entwenben, v. a. smykać, -knać;

zwędzić; kraść. Entwendung, f. kradziez, f. v. Entwenben.

Entwerfen, v. a. kréslić, s-; ukladać, ulozyć. Entwideln, v. a. rozwijać, -nać;

wysnuwać, -uć; fid-, v. r. sie; zawiezywać sie. Entwidelung, f. rozwoj, m. v.

Entwideln.

243 Entwirren, v. a. rozpiątać; wy- Entzweifclagen, c. a. przetracio. jasnic.

Entwifden, e. n. umykać, -knąć; - laffen, wypuszczać, -ścić.

Entwohnen, v. a. odnecać, -le (bydlo od szkody); odsadzić, odstawic (dziecko od piersi); odzwyczajac, -ic; fic -, v. r. od-

wykać, -knać. Entwolfen, v. a. rozpedzie chmu-

ry; rozehmurzyć; wypogadzać, -odzić: fic -, r, r, wypogodzio Entwolft, a. czysty, a.

Entwurf, m. zarys, plan; zamysl, koncept, m. Entwurgeln, v. a. obalić (drzewo

z korzeniem). Gntgaubern, r. a. odczarować, od-

czynić; entgaubert merben, wyjsc z zludzenia, omamienia. Entziehen, v. a. odbierac, -ebrac;

niedac; uchylić (laske); fich -, v. r. uchylić, usunąć się od czego, wylamać się z czego; fich ju

- iuchen, uchylać, usuwać, wylamywac się. Entziehungefur, f. leczenie glo-

dem, n. kuracya głodna, f. Entziffern, v. a. wyczytać; rozwią-

Entjuden, v. a. zachwycae, -ie; unosić, -ieść; porywać, -rwać;

entjudt merben, uniesc sie. Entjuden, w. zachwyt, m. zachwy-

cenie, unlesienie, n. Entzudenb, a. zachwycający, p. Entindt, p. zachwycony, uniesio-

nv. p. Entzudung, f. v. Entzuden, n.

Entjunbbar, a. zapalny, a. leicht -, a, co sie latwo zapali, co latwo wybuchnie,

Entjunden, v. a. zająć, roz-, zaognic, roz-, zapalic się. Entrinbung, f. zapalenie, n.

Entimei, ad. na pol, na dwie częsci : es ift -, zlanialo sie.

Entzweibrechen, v. a. rozlamywac, -mać; v. n. zlamać się; rozpaso

na dwie cześci.

Entzweien, e. a. rozdwajać, -olć; poroznić, powasnić, zaklocić;

sie (z kim)

fic -, v. r. poklocić, pogniewać drzec.

Entzweiung, f. v. Entzweien.

Engian, m. bot. goryczka, f. lazurek szerokolisciowy, m Cpaulette, f. slifa, f.

Erbeu, m. bot. bluszcz, m -, a. -owy, a. Cpibemie, f. zarażliwa choroba, f.

v. Seuche. Epidemijo, a epidemiozny, zarazliwy, a.

Gpigramm, n. epigram, m. Epilepfie, f. padaczka, wielka

choroba; boza wola, f. (u ludu). Epifobe, f. ustep, m.

Griftel, f. list, m. einem bie - lefen, ofuknąc kogo. Groche, f. epoka, f.

Eppid, m. but, opieh, m. Equipage, f. ekwipaz, f. Equipiren, r. a. oporządzie, wy-

prawio. Equipirung, f. rzeczy potrzebne

do ubioru i. t. d. Er, pr. on. Grachten, v. a. uwazać, -vc, po-

czytywać, -tac; rozumiec, sądzic. Grachten, n. zdanle, widzimisle, n Grarbeiten, v. a. dorobic sie ezego.

Orb., a. dziedziczny, a. Erbantheil, n. scheda, f. pomiar dziedziczny, m. część majątku co sie komu dostaje po zmarlym. fich Erbarmen, v.r. litować, u. sie;

zmilować się. Inie, n. Grbarmen, n. litosc, f. politowa-Grbarmlich, s. lichy; nedzny, politowania godny, nikczeniny, a.

-es Beug, n. lichota, f. Erbarmlichfeit, f. nikczemność, f. Grbarmungevoll, a. litościwy, a.

Erbarmungemurbig, a. politowania godny, a. Erbauen, v. a. zbudować, wysta-

wie: zakładać, -lozyć. [bauen. Grbauer, m. zalożyciel, m. v. Gr. Erbaulich, a. pocieszający; nau-czający, p. zabawny, a. [bauen. Grbauung, f. zalozenie, n. v. Gr.

Grbe, m. dziedzic, m. Grbe, n. dziedzictwo, n.

Grbeben, v. n. zatrząść się, za-

245 Grbeigen, a. wlasny, a. Erbeigenthum, n. dziedzina, f. Erben, v. a. dziedziczyć, o-. Erbetteln, v. a. u-, wyzebrac. Grbeuten, v. a. zdobyc. Grbfall, m. spadek, m. Grbfeind, m. glowny, dawny nieprzyjaciei; wrog, m. Grbfolge, f. następstwo, n. Erbgrind, m. strupien zjadliwy, m. Grbgut, n. dziedzina, f. Grbberr, m. dziedzic, m. fich Erbieten v. r. ofiarować, oświadczyć się. Grbieten, n. Grbietung, f. v. Grbie. Grbitten, r. a. doprosić się czego; prosic; fic - laffen, v. r. zmiekczeć; dać się uprosić. Grbitterr, v. s. rozdrazniać, -ić; rozjatrzyć. Grbittert, a. zawziety, p. Grbitterung, f. zawzietose, f. Grblaffen, v. n. 1) bladnac, z-; 2) umrzeć. Grblaffer, m. spadkodawca, m. Grbleichen, v. n. 1) wybladnąć; 2) umrzec. Grblid, a. dziedziczny, a. Erblichfeit, f. dziedziczność, f. Erbliden, r. a. do-, postrzegać. -edz; ujrzeć; zoczyć. Erblinben, v. n. oslepnąć, zaniewidzieć. Grblinbung, f. zaniewidzenie, n. Grbnebmer, m. spadkobierca. sukcesor, m fich Erbosen, r. r. jadowić, rozjedyczyć, rozjuszyć się. Grbotig, a. gotowy, a. Grbpacht, f. wieczysta dzierzawa. Grbpring, m. następca tronu, m. Grbpringeffin, f. dziedziczka tronu, f. Erbrechen, v. a. odbijać, -bić: wylamywać, -lamać; odpieczetować (list); fich -, v. r. womitować, zwracać. Erbrechen, n. wymioty, pl. Erbrecht, n. prawo spadkowe, n. Erbreid, n. panstwo dziedziczne. Grbreges, m. działy, pl. Grbimacht, f. szyba główna, f. Erbfchaft, f. dziedzictwo, n. suk-

Erb 246 cesya, f. - antreteu, przyjąć spadek. Erbididt, Erbichichtung, Erbtheilung, f. dział, m. Erbichleicher, m. dybiący na sukcesyą, przymawiający się o suk-Cesya, m. Grbfe, f. bot. groch,m. grune Erb. fen, zielony groch, m. burchgeichlagene Erbfen, grochowka, f. Grbfen, a. grochowy, a. Erbienftoppel, f. grochowczysko. Grbfenftreb, n. grochowiny, pl. Erbflud, n. cześć spadkowa, f. Erbfünde, f. grzech pierworodny, Erbtheil, n. schoda. f. Grbverbruberung, f. Grbvertrag, m. układ zabezpieczający wzajemną sukcesyą m, Grbvergleich, v. Erbreges. Grbzins, m wicczysty czynsz, m. Erbarfel, m. v. Rartoffel. Grbbabn, f. obieg ziemi, m. ekliptyka, f. Groball, m. kula ziemska, f. Grbbeben, n, trzesienie ziemi, n. Erobeere, f. bot. poziomka, f. gepfropfte -, truskawka. f. Grobeerpflange, f. bot. ziele poziomkowe, n, Erbbefdreiber, m. (ziemiopis) jeograf, m. Grobeidreibung, f. jeografia, f. Grebirne, f. bot. bulwa, f. Groboben, m. ziemia, f. grunt, m. Grbe, f. ziemia, f. Greenge, f. miedzymorze, n. ciesnina, f. Erbenfen, r. a. wy-, zmyślac, -ić. Grbenflid, s. to co mozna wymyšlić. Groephen, m. bot. bluszczyk ziemny, kurdwanek, brzesztan, m. Grbfahl, a. sniady, a. Erbferne, f. punkt odziemny, m. peryhelium, n. Groffob, m. weszka, f. Gregalle, f. bot. goryczka, zólo ziemna, f. [dole, n. Erbgefchos, n. pomieszkanie na Grbbars, n. zywica ziemna, ruda ognista, f. Grbicht, a. ziemisty, a. -dao. Erbichten, v. a. zmyslić, udawać.

247 Erb Grbidtet, a. udany, zmyślony, p. Grbichtung, f. zmysienie, w. fikcya, Grbig, a. ziemny, a. Groflos, m. bryla ziemi, gruda, f. Grofoble, f. wegiel zieniny, kamienny, m. Imi. m. Grofreis, m. ziemia. f. okrag zie-Grbfugel, f. kuia ziemska, f. glob, Grofunde, f. (ziemioznawstwo, n.) jeognozya, f. Gromandel, f. bot. ciboro, n. kasztanki ziemne, pl. Gromannden, n. krasnyiudek, m. Gromeffer, m. jeometra, miernik, [adhelium, n. Gronabe, f. punkt dozieniny, m. Grbnuß, f. bot. rzepnik, m. galucha. f frzyk, m. Erbrauch, m. bot. kokorycz, koko-Grbreich, n. ziemia, rola, f. grunt, line sie fich Grbreiften, v. r. siniec, osinie-Groroffein, v. a. zadlawić. Grbruden, v. a. udusić. Grofcolle, f. skiba, f. Groftrich (Grogurtel), m. strefa ziemi, f. kiimat, m. Groulben, v. a. znosić, zniesć; u-, wycierpieć. Grbulbung, f. v. Erbulben. Erbjunge, f. miedzymorze, n. fic Greifern, v. r. unosić się; rozpalić się. fich Greignen, v. r. stac sie; wy-, zdarzyć się. Idek. m. Greignis, n. zdarzenie, n. wypa-Greilen, v a. 1) dogonić, dopedzić; 2) zaskoczyć (smierć), Gremit, m. pusteinik, m. Eremitage, f. pusteinia, f. Grerben, v. a. odziedziczyć. Erfahren, v. s. 1) doznawać, -nać; doświadczać, -yé; 2) dowiedzleó Erfahren, a. 1) doswiadczony, p.

2) biegly, swiadomy, a.

Grfaffen, v. a. pochwycić.

Erfecten, v.a. wywalczyć.

mosc, f.

praktyka, f.

Erfahrenheit, f. bieglose, swlado-

Erfahrung, f. doswiadczenie, n.

Erfinben, r. a. wynajdywać, -ależć. Erfinder, m. wynaiazca, m. Grfinbfam, Erfinberifd, a. wynalazczy, przemyślny, a. Erfinbiamfeit, f. przemyslność, f. Grfindung, f. wynalazek, wymysl, Erfindungegeift, m. przemyślność, Erfieben, v. a. ublagać, wymodlic. Erfolg, m. skutek, wypadek, m. gunftiger -, skuteczność, pomysinose, f. gludlicher -, powodzenie, n. Erfolgen, v. n. 1) wynikac, -ngć; 2) zapadać, -aść (wyrok). Grfolglos, a. bezskuteczny, a. [f. Erfolglofigfeit, f. bezskuteczność. Erfolgreich, a. skuteczny, pomyślny, a. Grforberlich, a. potrzebny, a. to czego wymagają, żądają, i. t. d. Grforbern, v. a. wymagać, zadać, Erforberniß, n. potrzeba, f. Grforiden, v. a. badać, wy-, z-; dochodzić, dojsć; wyszperać, Erforicung, f. v. Erforicen. Erfragen, v. a. dopytać się czego fich Erfrechen, v. r. miec czolo, osmielić sie. Grfreuen, v. a. cieszyć, u-; rado-wać, u-; rozweselić; fid -, v. r. cieszyc sie; - jur Genuge, febr nacieszyć sie. Erfreulich, a. bardzo przyjemny, mily, a. rozweseiający, p. Erfrieren, v. a. odmrozić: - v. n. umarzac, -nac, przeziebnac, Erfriiden, v. a. posilae, orzeżwić. ochlodzio. Ida, f. Erfrischung, f. posilek, m. ochlo-Erfüllen, v. a. i) do-, wypelniac, -ić; uiszczać, -ścić; dotrzymać; 2) napelnić. Grfullung, f. v. Grfullen: in - geben, uiścić, sprawdzió się; stać sie. Ergangen, v. a. do-, uzupelnic. Grganjung, f. dodatek, m. v. Gr.

fid Ergeben, v. r. 1) poddawac,

-dac sie; 2) dodać sie; puścić sie

gangen.

(na co); 3) wymknąć; wydać sie; stac sie.

Ergeben, a. - fein, 1) bye przywiazanym (do kogo); uleglym (komu); trzymać z kim; 2) wylanym (dla kogo, na eo).

Ergebenbeit, f. przywiązanie, n. uleglose, f.

Ergebniß, a. wypadek, m. Ergebenft, a. unizony, a. - ad. -enie, ad,

Ergebung, f. poddanie się, n. Graeben, v. n. wychodzie, jse; zostac wydanem; - laffen, wydawae (rozkaz); Recht - laffen, spra-

wiedliwość wykonać; etwas uber fich - laffen, cierpiec, poddac sie (czemu); - v. i. einem mobi ober übel -, powodzić się komu. Ergeigen, v. a. uskapie.

Grgiebig, a. obfity; plenny; wymiotny (zboze), a.

Ergiebigfeit, f. obfitosc, f.

fich Ergiegen, v. r. wpadac, uchodzić (rzeka); wylewać, -lać się; in Thranen-, zalewać się Izami. Graichung, f. wyianie, n. wylew, Erglüben, r. n. rozpalic się. Ergoben, v. a. bawić, zabawiać; itch -, r. r. - sić.

Gracklich, a. zabawny, pocleszny, Gradaliditeit, f. zabawa, uciecha, zabawność, f.

Grarauen, v. n. osiwiec.

Grgreifen, v. a. 1) chwytać, schwycić; wziąć; porwać, złapać; 2) brać się do czego, chwycić, jąć się czego; 3) zachwycac; 4) o-

chlonac (ogien). Ergrimmen, v. n. nasrozyć, rozjuszyć, rozgniewać, rozjędyczyć

się. Ergrimmt, a. zazarty, a.

Grarubeln, v. a. wysięczeć, wy-

SZDCTAC. Grgrunden, v. a. zglebiac, -ic; dociec, dojść; dobadać się czego;

doscignać. Erguß, m. wylew, m.

Grbaben, a. I) wyniosły, wydatny, wypukly; 2) wzniosły, wysoki, szczytny, a. -er Ort, wyniesienie; wyżej połozone miejsce.

Erhabenheit, f. 1) wyniosłość, wy-

datność, wypuklość; 2) wznioslość, szczytność, f.

Grhaften, v. a. 1) dostac; odebrac; otrzymać; 2) utrzymywać, -mać;

zachowywać, -wać (zycie). Erbaltung, f. utrzymanie, zacho-Dic. wanie, a.

Grbandeln, v. a. utargowac, zakufic Erhangen, v. r. ob-, powiesie Irdzić. Grharten, v.a. udowodnić, utwie-

Erhafchen, v. a. ulowić; dorwad się czego; schwycić; viel -, nachwytac.

Grbeben, r. a. 1) podnosić, -niesć; podźwignąć; 2) wynosić; wywyzszać; 3) wybierać (podatki); fid -, v.r. podnosić się, powstawac; wznosić się.

Grheblich, a. wazny, a. Erhebung, f. podniesienie, n. f. t.

d. v. Grbeben. Grheirathen, v. a. dostać co ze zona, z mezem.

Erbeifden, v. a. wymagac, zadac. Grheitern, v. a. wypogadzać, -o-

dzić; rozweselać, -ić. Erbeiben, v. a. ogrzać, napalic. Erbellen, v. a. oświecać, -ic: - c.

 wynikać, -knąć; pokazywać sie. Erbenten, v. a. ob-, powieszac, Grbendeln, v. a. 1) udawac, -dać; 2) obluda co nabyć.

Grbisen, r. a. zgrzae; rozpaiac, -ic; - fic -, v. r. zgrzae, rozpalie, zaprzec sie. biBen-Erhipung, f. zaprzalość, f. v. Gr.

Erhöhen, v. a. pod-, wywyzszać, -ve Grbebung, f. pod-, wywyzszenie, fich Erbolen, v. r. wytchnąc; odpocząć; wywczasować się; o-

chlonac (ze strachu). Grbolung, f. wywczas, m. v. fich Grbolen.

Erholungestunde, f. rekolekcya. f. Grhoren, r. a. wysłuchac.

Grhorung, f. wystuchanie, n. Grbungern, v. n. z głodu umrzeos

- laffen, e. a. umorzyć. Grinnerlid, a. es ift mir noch -

mogę sobie przypomnieć.

Grinnern, v. a. 1) przypominac -mniec; 2) wspominac (na co). Grinnerung, f. 1) przypomnienie; 2) wspomnienie, n. in - bringen, przypominać; jur -, na paniją-

Griagen, v. a. dogonie; ulowie. Erfalten, r n. oziebnąc, ostygnąc.

nd Erfalten, v. r. zaziebic sie; ein menig, na-, oziebic sie, naziębnąc.

Grfaltung, f. zaziebienie, a. v. fich Grfalten.

Grfampfen, v. a. wywalczyć. Grfargen, v.o. uskapic.

Erfaufen, v. a. 1) dokupie się czego; 2) przekupić. znac. Grfennbar, a. kogo, co mozna po-(friennen, v.a. 1) poznawać; -nać;

2) rozeznać; 3) uznać, uwazać; in einer Gache -, sądzie o czem, wydać wyrok.

(frfenntlich, a. 1) kogo, co mozna poznać (po czem); 2) wdzięczny, a

Grtenntlichfeit, f. wdzieczność, f. Grienntnig, f. po-, roze-, uznanie, n. richterliche -, n. wyrok, dekret, ffennen.

Griennung, f. poznanie, n. v. Gr. Grfer, m. występ, m. Grfiefen, v. a. wybierac, -brac.

Griffarbar, a, co mozna latwo pojąc, zrozumieć, - sobie latwo

tłómaczyć. Grflaren, v. a. 1) tłómaczyć, wykladać, -lozyć; objasniać, -ić; 2) poczytywać, -tać, uznać (co za co, czem); 3) oświadczać, -ye; Rrieg -, wypowiedziec wojne; - fich -, v. r. 1) oświadczyć się (komu); 2) (uber etwas), tiomaczyć się. [ren. Grffarung, f. wykład, m. v. Grffa-Grfledlich, a. dostateczny, a. Erflettern, Erflimmen, v. a. wdra-

pac sie; dostąpić; dostać się. Grflingen, r. n. zabrzinieć.

Griobren, a. wybrany, p Grfraufen, v. n. zaohorować. nich Erfühnen, v. r. odwazye sie, osmielić sle.

fich Erfundigen, v. r. do-, wywiadywae się; dochodzić (czego).

Grfunbignug, f. do-, wywiadywa-

nie, n. wiadomość, f - cingichen, wywiadywać się, zasięgać wiadomosci.

Erfunftein, v. a. udawać. Griangbar, a. nabywczy, a. do

nabyeia. Grlangen, v. a. otrzymać, nabyć; dostąpie, dosięgnąć czego; pozyskac, uskarbie; mit Dube -, dochrapacsie czego; burd Bitten doprosić sie czego; purd langes Dienen, doslugiwac sie czego; burd Prozeffiren -, prawować co; etwas ju - inden, Ifangen. ubiegac się o co. Grlangung, f. nabycie, n. v. Gr-Grlaß, m. 1) odpuszczenie (grzechow), n. 2) zlecenie, n. v. Gr.

Griaffen, v. a. 1) wydawac, -dac (okoinik, rozkaz, dekret); 2) odpuszczać, -ścić (grzechy), zwalniać, -oinić.

Grláflich, a. co mozna odpuścić, zwolnić.

Grlaffung, f. 1) wydanie, n. 2) odpuszczenie, zwoinienie, a. Grlauben, r. a. pozwalać, -olic.

Grlaubnis, f. pozwolenie, a. konsens, m. Ino, ad Grlaubt, a. wolny, a. es ift -, wo-Griquot, a. Jasnie Wielmozny.

Griquern, v. a. uczatować, upatrzyć. Erlautern, v. a. objasniac, -ic.

Erläuterung, f. objasnienie, n. Erle, f. Erlenbaum, m. oisza, f. (Frieben, v. a. 1) doswiadczac, -yć; doznawać, -nać; 2) zyć (wtedy

kiedy ...) Grlebnis, n. przypadek, m. Grlevigt, a. nieobsadzony, wakujący, p. - fein, wakować; -t Stelle, f. wakans, m.

Grledigung, f. wakans, m. (Erlegen, v. a. 1) ubijac, -ic; 2) zaplacić; zlożyć (pieniadze).

Griegung, f. zaplata, f. v. Griegen. Erleichtern, v. a. ulatwiac, -ie; [lga, f. ulzyć (komu). Erleichterung, f. ulatwienie, n. u-

Grleiben, v. a. ponosić, -iesc; v. Beiben.

Grien, a. olszowy, a.

253 Erl. Grienholz, n olszowe drzewo, n. olszyna, f. Erlenwalb, m olszyna, f. [czego. Erlernen, v. a. na-, wyuczyć się Erlefen v. a. wybierac, -brac. Erleuchten, v. a. oswiecać, -ic; roziasnić. Erleuchtung, f. oświecenie; rozjasnienie, n. Grliegen, v. n. ulegać, -edz. Griogen, a. zmyslony, p. Griofchen, r. a. gasnąc, wy-, z-; (jum Theil ober auf einige Beit) przygasnąć, Griofdung, f. v. Erlofden. [pić. Griofen, v. a. wy-, zbawić; odku-Griofer, m. zbawlciel, odkupiciel, fnie, n. Griofung, f. zbawienie, odkupic-Ermachtigen, v. a. upoważnić. Ermabnen, v. a. na-, upominac, -muieć. Ermahnung, f. na-, upomnienie, n. (öftere) napominanie, n. Ermangeln, r. a. 1) niemiec; niedostawać; 2) onileszkiwać. Ermangelung, f. brak, niedostatek. m. fic Grmannen, r. r. serca nabrać. Ermaßigen, r. a. zumiejszyć. Grmatten, v. u. zmordować, zmeczyć się; - v a. znięczyć, utru-Ermattung, f. v. Ermatten. Grmeffen, v. a. zwazać, -vć; osa-Grmeffen, n. zdanie, n. sąd, m. Grmitteln, v. a. wykrywać, -yć; wyśledzić. Ermittelung, f. v. Ermitteln. Ermorcen, v. a. zabijać, -ić; zamordować. Ermorbung, f. zabójstwo, n. v. Ermorben. Ermuben, v. a. utrudzić, znużyć; - v. n. znużyć slę; (burch allgu große Anstrengung) zmocować się. Grmubung, f. znuženie, n.

zachęcać. Ermunterung, f. zacheta, f.

Ermuthigen, v. a. dodawać serca. otuchy; zagrzewać, -rzać. -cząć. rać. Ermuntern, v. a. 1) obudzić; 2) oeucić, ozywić, dotrzeźwić; 3)

Grnabren, r. a. zywic, karmie wyżywie; fic -, v. r. utrzymywać sie; wyżywić; burd Dienfte - wysługiwać. Ernabrer, m. zywiciel, karmiciel. -in, f. karmicielka, f. Ernabrung, f. wyżywienie, n. Grneunen, v. a. mianować: obrać. Grnennung, f. nominacya, f. Grueuen, Erneuern, v. a. od-, ponawiać. -owic: wszczynać, Grueuerung, f. odnowienie, n. Erniebrigen, v. a. po , znizać, -vć; fich -, r. r. ponizyć, spodlić się. Grniebrigung, f. ponizenie, n. Grnft, m. 1) powaga; 2) prawda, f. - machen, nieżartować; istotnie co zrobić; in vollem -, ad. seryo, w samej rzeczy, istotnie, Grnft, a. poważny, a. Ernfthaft, Ernftlich, a. na servo. Grnte, f. zniwo, n. zbior, m. bie Beit por ber -, przednowek, m. Erntefen, n. okrezne, n. Erntefrang, m. dożynki, wyżynki, pl. wieniec, m. Erntemonat, m. sierplen, m. Ernten, v.a. ząć, zniwować, zbie. Erntewagen, m. zniwny woz, m. Erntegeit, n, zniwo, n. Groberer, m. zaborca, zdobywca. Grobern, v. a. zdobyć, zabrać, zawojować. Groberung, f. zdobycie, n. zabor, Groberungs, a. zabórczy, a. Groffnen, v.a. 1) otwierać, -orzyć: feierlich -, zagajać, -aić; 2) wyjawić, odkryć, wyznać; 3) powiedzieć, oświadczyć, Groffnent, a. rozwalniający, przeczyszczający, a. (środek, léka-Gröffnung, f. v. Groffnen. Grörtern, r. a roztrząsać, -snać: rozważać, -yć, objaśnić. Grorterung, f. v. Grortern. Grricht a. - fein auf etwas, u-

256

wziąć się na czem, niemodz Grichallen, r. n. brzmieć, za-; czego doczekać.

Erpreffen, v. a. u-, wyciskać, -snać; wydusić, wymusić. Erpreffung, f. ucisk; wymus, m.

v. Erpreffen. Grproben, v. a. doświadczać, -yć.

Erprobt, a. doswiadczony, p. Grquiden, v. a. krzepic; pokrzepiac, -ie; orzezwiac, -ie; posllac, -ic,

Grauidung, f. pokrzepienie, n. posilek, m. [-dnac. Grratben, v. a. od-, zgadywać, Grregbar, a. pobudliwy, drażli-

Erregbarteit, f. pobudliwose, drariiwosć, f.

Erregen, v. a. po-, wzbudzać, -ić; wzniecać, -ić; wszczynać, -cząć. Grreichbar, a doscigly, dostępny,a. Grreichen, v. a. do-, osiegae, -adz; dostapić, dopiąć, doscignąć,

doisc: dopedzic; dogonic; einen Drt -, zajść (dokąd); zajęzdzać, -echae (konno, wozem); mit

Dubt -, zawłóczyć, -lec się (gdzie); v. Grlangen. Grretten, r. a. ocalac, -ie; wyra-

tować, wybawić, wyrwać. Grretter, m. zbawca, m. v. Grretten. Grrettung, f. ocalenie, a. v. Grret-

Grrichten, v. a. 1) wystawiac, -ic, wznosić, -nieść; 2) stanowić, u-; zakladac. -lozvé: zawięzywać,

Grrichtung, f. v. Grrichten.

Erringen, v. a. dopiąć; einen Gieg -, zwyclezyć. Grrothen, r. a. zaczerwienić, za-

rumienić się, zaplonąć; spiec raka.

Erfattigen. r. a. nasycic. Grfas, m. 1) nagroda, f. wynagro-

dzenie, n. 2) odsiecz, f. 3) zastepstwo, n.

Erfahmann, m. zastępca, m.

Erfaufen, e. n. utonac. Grfaufen, r. a. topić, u-, za-; fich

-, v. r. utopić się. Ericaffen, v. a. stwarzać, -orzyc.

Erschaffung, f. stworzenie, n.

(meit und breit) rozlegac sie; gruchać (wieść); bit Nachricht ericalite, dano znać, slychać bylo, przyszła wiadomośc.

Grideinen, v. n. 1) wydawać się; po-, zjawić się; stawać, -nać, stawić się; wychodzić (pismo). Erfcheinung, f. zjawienie, widino, n. pojawa, f. v. Erfcheinen. [-ic. Grichiegen, v. a. roz-, zastrzelac, Erfdlaffen, v. n. obwisnąć (reka); zwątleć, zwolnieć; popuścić. Grichlaffung, f. v. Grichlaffen.

Eridlagen, v. a. u., zabic. Gridleiden, v. a. podejse.

Gridnappen, v.a. zarywać. -rwać; schwycić.

Gricopfen, v. a. 1) wyczerpać, -nać; wycienczać, -yć; przebrać; 2) stargać (sily); fid -, v. r. prze-, wysilać, icsię; wykosztować się.

Eridorfung, f. v. Erfcopfen. Gridreden, v.a. zatrwazac, -ozyc; prze-, zastraszać, -yć; - r. n. lekać, z- się, uleknąć się; fich fo

febr -, bag man erfrantt, przelekać, -knać się. Gridredlid, a. straszny, okropny, Griduttern, v.a. wstrząsać, -snąć, -ase; beftig -, skolatac, wzru-

szac, -yć; zachwiać; - v. n. ws-, zatrzaść się. Erfdutterung, f. zatrząsnienie, n.

-ic. v. Griduttern. Grimmeren, v.a. utrudniać, -dzać, Erichmernis, f. utrudzenie, n.

Erfdmingen, v. a. z trudnością zdobyć się na co; dostać. Grieben, v. a. i) upatrywać, -rzyc

(czego); 2) pokazywać się (z czego); man erfieht bieraus, Widać ztad.

Griebnen, v. a. upragnac. Grieben, v. a. 1) zastępować, -4-

pić; 2) wynagradzać, -odzić; zwrocić; kupić (co zgubiono), wetować, po-. dzić. Gricklich, a. co mozna wynagro-

Erfebung, f. zwrot, m. wynagrodzenie, n. v. Grfeben.

Erfeufgen, v. a. doprosic sie czego, wyżebrać. Gridtlich, a. baraus ift -, widac,

wynika, pokazuje się ztad. Erfingen, r. a. spiewaniem zbie-

rac (pieniadze), Grfinnen, v. a. 1) zmyslac, -ic; 2) wykryć, wymyslić.

Grinnlich, a. co tylko mozna wyniyslic, wykryć.

Griparen, r. a. oszczedzać, -lć; okroić; uciulać; zebrać. Griparung, Griparnis, f. oszcze

dzone, n. v. Griparen. Gripielen, v. a. dograć się.

Griprieglich, a. korzystny, zba wienny, a.

Erfprieglichteit, f. korzyse, zbawienność, f. Grft, ad. 1) najprzód; z poczatku;

2) dopiero. Erftarten, v. n. nabierac. -brac

sil, mocy, zmocnieć. Erftarren, v. n. stezee; o-, zdretwieć; skostnieć, zmartwieć; struchice (z obawy); zgrabieć. Gritarrt, p. martwy, a. v. Gritarren.

Erftarrung, f. stezenie, n. v. Er. ftarren; ber Buftanb ber-, martwość; o-, zdretwiałość, f. Erftatten, v. a. 1) v. Griegen; 2)

Bericht-, zdać raport, donosić, -nieść.

Grftattung, f. 1) v. Erfetung; 2) Bericht -, doniesienie, n. raport, m. -miec sie. Erftaunen, v. n. zdumiewać. Grftaunen, n. zdumienie, n.

Grftaunenswurdig, Erftaunlich, a. zadziwiający, p.; znaczny, a. Grfte, (ber, bie, bas), a. pierwszy, a. ber - befte, lada kto, ladajaki.

Grfteden, v. a. przebić; zakloc. Grfteben, r.a kupić (na licytacyi); e. n. powstawać, -tać (na nowo). Grfteigen, v. a. dostąpić (czego); wdrapać; wdzierać sie na co.

Grftens, ad.najprzód, po pierwsze, ad. [starszy, a. Grftgeberen, a. pierworodny; naj-Erftgeburt, f. pierworod, m. pierworodrość, f.

Grftiden, v. a. przygaszać, -sić.

przytlumiać. -ić; - v. n. zadusić sie.

Gritidung, f. 1) przygaszenie, przytlumienie; 2) zaduszenie, n. Gratin, ad. najprzód; po pierwsze.

Gritling, m. 1) nowalia, f. pierwiastki, pl.; 2) pierwiak, m. (u bydiat).

Gritreden, v. a. rozszérzac, -yc. rozprzestrzeniac, -ic; fic-, r. r. sięgać; rozciągać, -nąć się; rozlegac. |bywac, -yc. Griturmen, e. a. szturmem zdo-Grfturming, f.zdobywanie, -ycie,

SZac. Grfuchen, v. a. prosic, Erfudjen, n. prosba, f. [pac. Grtappen, v. a. na-, zdybać; zla-

Ertheilen, v. n. udzielac, -ic. Ertonen, v. n. brzmiec, za-; meitbin -, rozlegać się. Grfrag, m. plon; do-, przychod, m.

Ertragen, r. a. 1) unosic, -niese; 2) znosić, -ieść; viel -, ucierpieć.

Grtraglid, a. znosny, a. co niozna uniesc, znieść, ucierpieć. Ertranten, r. a. topić, u-; zatapiać, -opić.

Ertraumen, v. a. wymarzyć, uroic (sobie). Grtrinfen, v. n utonąć; zalać się. Ertrogen, v. a. wymusić.

Grubrigen, v. a. uciulaé; zebrac. Erwachen, v. n. obudzić, ocucić sie; ploslich -, o-, przecknać

Grmadifen, v. n. wynikać, -ngć. Grmadfen, a. dorosty, a. Ermagen, v. a. namyslad sie,

roz-, zwazać, -yć Grwagung, f. namysl, m. rozwaga, f. in - jieben, rozniyslać; zastanawiać, -owić się (nad czém); wziąć co pod pilną uwage; v. Ermagen

Grmablen, r. a. o-, wybierać, -brac. Grmablung, f. obior, m. Grmabnen, v. a. wzmiankować, nadmieniać, -ic; (furg), wspo-

minaé, -niec (co, o czem). Grmabnung, f. wzmianka, f. Grmarmen, v. a. o-, rozgrzewać

-rzać; um fich ju -, na rozgrzéwke. Erwarten, v. a. (mit Beftimmtheit), oozekiwać; doczekać; (mit Ungewißheit), spodziewać się; (mit Sehnfucht) wygiądać. Frwartung, f nadzieja, f. oczekiwanie, n. in-, oczekując; spodziewając się, wygiądając. Ermeden, e. a. wskrzeszae, -sie; budzie, o-; wzbudzać, -ic; wzniecać, -ić; wywoływać. fich Ermebren, v. r. bronic, o- sie; usuwać, -nać się; oganiać, opędzić sie komu.

Erweichen, v. a. rozmiekczać, -yć; fid-, v. r. miękczeć, z-. Erweichung, f. zmiekczenie, n. Grmeis, m. do-, wywód, m. Ermeifen, v. a. 1) udowodniae, -ic; wywodzić, -wieść; wykazać; 2) wyświadczać, -yc; einen Dienft-, ustuzye; große Ghre-, uczcić kogo; fid-, v. r. wykazač sie. Erweislich, a. co mozna udowodnie: - maden, dowodzie,

Grmeifung, f. i) udowodnienie, n. 2) wyświadczanie, -enie, n. Grmeifen. Grmeitern, r. a. rozszerzac, -ye, rozpostrzeniać, -ić. Erweiterung, f. rozszerzanie,

-enie, rozprzestrzenianie, -ienie, [bytek, m. Grmerb, m. zarobek; dorobek, na-Grmerben, v. a. nabywać; -ye; uzyskać; zjednać (sobie); (burd Arbeit), zarabine, -obie; dorobie się czego; (muhfam) ciulać, -u-; (burch Tienen)wysługiwać,-uzyc, Grwerber, m. nabywca, m. Grmerbs., a. zarobkowy, a. [wity, a. Ermerbfam, a. przemyślny, praco-Ermerbiamfeit, f. przemysinosć, pracowitosc, f.

Grmerbegmeig, m. sposob zarobku, m. Erwerbung, f. nabycie, zarobienie, n. v. Ermerben.

Erwiebern, r. a. i) odrzec; odpierae, -eprzec; odpowiadae, -iedziec; (fdriftlid) odpisywae,

-sac; 2) oddawac, -dac; wywie-

Err zvwać, -azać sie (z czego); (Danf), wywdzieczać, -yć sie. Grmieterung, f. i) odpowiedz. f. odpis, m. 2) oddanie, n. v. Grwiebern.

Griviefen, a. dowodny, a. Grmifden, v.a. zlapać; po-, schwy. cić; zdybać. Grmudern, v. a. lichwa nabyć. Grmunidit, a. pozadany, p. pomysiny, dogodny, przyjemny, a. Grwurgen, r. a. u-, zadusic; u-, zadławić. Gra, n. 1) kruszec; 2) spiz, m.,

 ruda, f. Gras, a. 1) kruszcowy; 2) spizowy, a. rdzo. Gri, part. 1) arcy: 2) zbyt, ba-Griablen, v.a. opowiadać, ledzieć; (umftanblid), rozwodzić sie nad

Graabler, m. opowiadacz, m. Erzählung, f. powiese; fleine-powiastka, f. v. Erzählen. Grabetruger, m. wielki, slawny oszust, m. Grabifchof, m. arcybiskup, m. Gribifcoflich, a. arcybiskupl, a.

Erzbisthum, n. arcybiskupstwo, n.

Grabieb, m. wicrutny zlodziej, m. Grzeigen, v. a. okazywać, -zać; wyswiadczac, -vc. Griengel, m. archaniol, m. Erzeugen, e. a. rodzić, u-; ptodzić, s-; wydawać, -dać; tworzyć, s-; erzeugt merben, - po wstawac, -tac Grzeuger, m. rodzie, "

Erzeugniß, n. plod, m. Erzeugung, f. v. Erzengen. Grafarben, a. rudawy, a Gragrube, f. kopainia kruszcu, f. Grabaltig, a. rudawy, a. Grabergog, m. arcyksiąze, m. Grabergogin, f. arcyksięzna, f. Grabergoglich, a. arcyksieski, a. Grabergogthum, n. arcyksiestwo, n.

Grieben, v. a. wychowywae, -ować; fich etwas-, dochowae się czego (bydla) Graicher, m. guwerner, m. Grieberin, f. guwernantka, f. Griebung, f. wychowanie, n.

261 Erz Ernebungeanftalt, f. instytut wychowania, m. pensya, f. Ergiebungelebrt, f. nauka o wychowaniu, f. Grzielen, v. a. znijerzać, -yć, dazyć (do czego). Graittern, v. w. zndrzec. Grafanimerer, m. wielki podkomorzy, m. Ergfangler, m. kanclerz wielki. Graluge, f. wierutne klamstwo, n. Grimaricall, m. marszalek wie-Iki (koronny), m. Erzprahler, m. ogromny fanfaron, Erzpriefter, m. arcykapłan, m. Graichabmeifter, m. podskarbi wieiki (koronny), m. Graident, m. arcypodezaszy, m. Graftift, n. arcybiskupstwo, n. Graftufe, f. zyla kruszou, f. Gritrog, m. ploczka, f. Griteufel, m. lucyper, m. Ergtruchieß, m. podstoli wielki koronny, m. Grauruen, v. a. rozuniewać. Gravater, m. patryarcha, m. Grawingen, r. a. wymusić, wymodz, przeprzeć; przemocą, gwalteni wykonać. (\$8, pr. to, ono. Gide, f. Gidenbaum, m. bot. iesion, m. Efchen., a. jesionowy, a. Giel, m. osiol, m. Gielden, Gjelsfüllen, n. osle, osigtko, m. Gjelin, f. oslica, f. Efels., n. osij, a. Gjelsbrude, f. zakazana pomoc.f. Gielstiftel, f. bot. oset zwisty. pochyly, m Gielegefdrei, n. bek osli, m. [zak, m. Gfelegurte, f. bot. tryskacz, spre-Efelshaut, f. skora osla, f. Efelefert, m. 1) ośla glowa, f.; 2) ostol, m. Ika. f.

Gfelsforbel, m. bot. trybula dzi-

Efelefraut, n. bot, euforbla, f. psie

Efelsmild, f. bot. osie mieko, n.

Gjeltreiber, m. osiarz, m.

Gfelsmöhre, f. bot. marchew po-

mleko, n.

spolita, f.

Espargette, f. bot. sparceta, pastewna, kokosza wika, f. Cope, f. Cepenbaum, m. bot. osiea, osina, f. Caren, a. osikowy, osowy, a. Eghar, a. jadalny, a. co mozna eść. Gift, f. 1) komin, m.; 2) kuznia, Gffeu, v. a. jeść; jadać (freq.); zajudae; tuditig -, palaszować; fich fatt-, najesc sie: an einem bestimmten Orte -, stolowac sie. Effen, n. 1) jadto, n. (als Speife); 2) jedzenie, n. stól, m. Gffeng, f. esencya, f. Offer, m. jedzący; stolownik, m. Effig, m. ocet, m. Effige, a. octowy, a. Ejngbrauer, m. fabrykant octu. Gifigbrauerei, f. fabryka octu, f. Gifigfiaichden, n. ocetniczka, f. Gifiggeift, m. spirvtus octowy, m. Giffafauer, a. 1) kwasny jak ocet, a. 2) -res Saly, n. podoccian, m. Gifigiaure, f. occian, m. (Filoffel, f. lyzka stolowa, f. Giluit, f. laknienie, n. cheć do tedzenia, f. apetyt, m. Graal, m. sala jadaina, f. Gimagre, f. rzeczy jadaine; wiktualy, pl. Gitrich, n. posadzka, f. tlo, n. Etliche, pr. pl. kilka, kilku: - gebn. kilkanascie; - amangig (bis bunbert), kilkadziesiat. Gima, ad. moze; z (n. p. z pięc). Etwas, pr. co, cos; pieco, troche. Gud, pr. pl. was; wam. Guer, Gure, pr. wasz, -a, -e. Gule, f. sowa, f. Gulene, a. sowl, a. Gulenipiegel, m. sowizdrzal, m. Gurethalben, Guretmegen, um Guretwillen, ad. dia was. Gurige, pr. (ber, bie, bas), wasz, -a. -e. Guter, n. wymię, n. Evangelifch, a. ewanielicki, a. ber -e (Chrift), m. ewanielik, m. bie -c (Cbriftin), f. ewanieliczka, f. Grangelift, m. ewanielista, m. Grangelium, n. cwanielia, f.

Gwig, Gwiglich, a. wieczny, odwieczny, a.

Gwigfeit, f. wiek, m. wieczność, f. von -, a. wieknisty, a. auf-, wieczysty, a. von - ju-, na wieki wiekow.

Gramen, n. popis, m. egzamin, m. ein- maden, egzamin skladać. [wypytywac się. Graminiren, e. a. egzaninować; Greelleng, f. Jasnie Wielmozny. Greentrift, a. 1) mimosrodkowy.

a. 2) ekscentryczny, a. przesadzony, p. bas -e Befen, n. ekscentryczność; przesada, f. Ercentricitat, f. mimośród, m.

Greef, m. zbytek, m. wykroczenie, n. halas, m. -ffe begeben, halasować, broić Greurston, f. wyjazdzka, wycie-

czka, f. cutiren. Greeution, f. eksekucya, f. v. Gre-Greentions, a. eksekucyjny, a. [n. Greentionegebubren, pl. eksekutne. Greeutiren, e. a. 1) chodzic po eksekucya; 2) wykonać, wypełnić.

Greentor, m. eksekutor; komor-Frempel, n. przykład, m.

Gremplar, n. egzemplarz, m. Gremplarifd, a. przykłaciny, s. Grequiren, v. Grecutiren. Grerciren, v.a. eksercerowac, cwl-

nik. m

czyć, niustrować; - v. n. mustrować sie. Grercierplas, m. plac mustry, m.

Grercitium, n. 1) cwiczenie, n. 2) mustra, f. Grifteng, f. byt, m. istnienie, n.

Griftiren, v. n. być, istnieć. v. a. ekspedyować; Expebiren. wyprawiać, -ić. Expedition, f. ekspedycya, wy-

[proba, f. prawa, f. Grperiment, a doswiadczenie, a. Erperimentiren, r. a. doswiadczoć. Grronent, m. wykładnik, m. [m. Grrreffer, m. umysiny poslaniec, Ertract, m. esencya; treść, f. Ertrapoft, f. ekstrapoczta, f. Grtrem, n. ostateczność, f. Ertrem, a. ostateczny, a.

Raeit, n. produkt, m. suma, f. Radel, f. pochodnia, f.

gabel, f. bajka, bajeczka (dim.), basn. f. Radeln, v. n. migać. Sabelbichter, m. bajkopis, m. Babelbaft, a. bajeczny, a. bas -e, Radelftubl, m. girvdon, m. fdnia, m. [bajdula, m. a. bajeczność, f. Rabelbans, m. baja, bajarz, bajda, Babellebre, f. mitologia. f. Sabriciren, v. a. 1) fabrykować; wyrabiac, -obić; 2) podrabiac, -obić. Fabrit, f. fabryka, f. (wyrobnia, Fabrit, a. fabryczny, a.

Rabrifant, m. fabrykant, m. fabritat, n. wyrob, m. Sach, n. 1) przedział, m. przegródka, f. 2) wydział, zawod, m. 3) przedmiot, zakres, m. pole, n. ein Mann bon -, znawca, m.

Sachbogen, m. oblak kapeluszniezy do wybijania welny, m. Sacher, m. wachlarz, m. achern, gachein, v. a. wachlowas. Sachfer, m. latorosl, f.

Badwert, n. pruski mur, m.

Radeltrager, m. niosący pochogadelaug, m. uroczysty pochod z pochodniami, m. Racfimile, w. podobizna, f. Sactor, m. 1) faktor, streczyciel, m. 2) czynnik, ninożnik, m. Factorei, f. osada kupiecka, f. Racultat, f. wydział, m. Facultats., a. wydziałowy, a.

Racultift, m. członek wydziału, m. Sabden, n. nikta, niteczka, f. Rabe, a. płaski, nudny, a. fabes Beug, banialuki, trzy po trzy. Faben, m. 1) nic, nitka, f. 2) sazen, m. (miara); 3) watek (mowy), m. 4) and gaben beftebent, niciany, a.

Kabenformig, a. nitkowaty, a. Rabengelb, n. zloto niciane, n. 265

Fabennubeln, f. pl. makarony, pl. nity, pl. Sabenfoleife, f. niclennica, f. pogabenmurm, m. wlosnik, sinoczek, m. Sabbeit, f. plaskość, nudność, f.

Rabig, a. niciasty, a. Ragott, n. fagot, m. Ragottift, m. fagocista, m.

Sahiq, a. zdolny, zdatny; sposobny, pojetny, tegi, a. Fabigfeit, f. zdolność, zdatność,

pojetnose, f. geringe-en befigent, nicudolny, a. Sabl, a. plowy, a. - merben, plo-

wiec; - fein, wyplowiec. Sablleber, n. skora faledrowa (konska), f.

Sabne, f. choraglew, f. Sahneniduh, m. okucie spodu

choragwi, f. Sabnjunter, Sabnentrager, m. chorazv. m. Fahnlein, n. choragiewka, f.

Gabnrid, m. podchorąży, m. Kabnichmieb, m. kowal przy pułku konnicy, m Fabrbar, a. utorowany, ujezdza-

ny, p. - machen, ujezdzac. uto-TOWAC.

Sabre, f. pram, prom, prum, m. Sabren, r. a. wozić, wieżć. - r. n. (ju Bagen) jechać; jeździć (freg.); (ju Chiffe), plynac; podrozowac; aus etwas -, wyjezdzac, .jechac; aus bem Bettezerwac sie z lozka; que ber paut -, wyskoczyć ze skóry; mit ber band in bie Tafche -, chwytac za kieszen; cinem burch ben Ginn -, ubrdac się komu; in etwas -, wjeżdzac, -jechać; -laffen, puścić, zaniechac; upuszczać, -scić; mobl, übel babei-, dobrze, zle na czem wychodzić, wyjść; nach Saufe-(von vielen Berfonen), rozjezdzac, porozjezdzać się; - fic mube-, v. r. ziezdzac. - zdzić sie.

Babrgelt, n. przewozowe, n. fly, a. Kabrlaffig, a. nledbaly, opiesza-Babrlafiigfeit, f. niedbalstwo, n. Sahrpoft, f. poczta wozowa, f. Bahrt, f. podroz, droga, f. Gabrte, f. slad, trop, m. frifche bes Bilbes, ponowa, f. Fahrmaffer, n. woda splawna, f. Sabrmea, m droga utorowana, d. która jechać mozna, f. gości-

Fahrmann, m. przewoźnik, m.

niec, m. Sabrzeug, n. statek, m. Ralbe, m. bulany (kon), m.

Salbel, f. falbana, f. frezel, m. falte, m. sokol, m. Ralfen. a. sokoli, a. Baltenbeige, Faltenjagb, f. polo-

wanie sokolami, n. Salfenier, Falfner, m. sokolnik, sokolniczy, m. Falfeniertafche, f taistra sokolni-Falfonett, n. sokolnica, f.

Fall, m. 1) upadek; 2) spadek; 3) raz, przypadek, m.; im -, galls, gdyby, jezeli, kiedy; jum Balle fommen, upadać; es ift ber - jest tak, tak sie stalo.

Fallbaum, m. zapora, f. Sallbeil, n. gilotyna, f. Sallbrude, f. zwod, most zwo-

dzony, m klatka, f. sldlo, n. (für Ralle. Maufe 20.) laplca, lapka, f. einem eine - legen, zastawić sidla komu. chcieć kogo usidlić, zlapać, zdybać; podehodzić kogo; in bie - geben, dać sle uwieść, wpaść w sidla.

Fallen, v. n. 1) padać, paść; upadać; ledz, legnać; 2) opadać, -aść (woda); 3) in etwas -, wpadac, -asc; unter etwas -, podpadać. -asc; auf etwas, einen -, przypadac, -asc. 4) leciec (kamien); - laffen, (Borte) wtrącać, -ić, rzucić (słowa); in bie Rebe przerywać kogo: er fiel barauf, przyszło mu na mysi: ine Rothe u. f. w. -, mienie się w czerwone; fcmer -, trudno być; zur gaft -, zawadzać, być ciezarem, przeszkadzać; mit ber Thure in's Saus -, wyrwac sig jak Filip z konopi.

Fallen, v. a. 1) spuszczać, -ścić; rabac, scinac, -iac: (viel) nasci-2) (ein Urtheil) sadzic: nac: zdać wyrok. Fallgatter, n. spust, m. Rallbut, m. czapka wytkana, f. gallig, a. uplyniony, zapadly, p. bie Binfen find -, procenta wyplacane beda. Ralliment, u. bankructwo, u. Falliren, v. a. zbankrutować, upasc. Hallfraut, n. bot. trank gorny, Falllaben, m. okiennica spustna, f. gallfdirm, m. spadochron, m. Rallftrid, m. sidlo, n. Fallfuct, f. padaczka; wielka choroba, f Kallthur, f. drzwi spuszczane, pl. Ralltifd, m. stolik skladany, spustny, m. Kalim, a. falszywy, złudny, a. fpielen, paluszkowac. Falfchen, v.a. falszować; podrobić. Walfder, m. falszerz, m. Falfcheit, f. falszywość, f. Falfchlich, ad. falszywie, niestusznie, ad. Falfet, n. falset, m. fistula, f. (glos laniany) czopek, m. Salte, f. 1) falda, zakladka: 2) zmarszczka, f. in -n legen, fal-Salten, v. a. 1) faldowae; marszczyć; 2) składać, złożyć (rece). Faltenwurf, m. sklad faldow, m. Saltig, a. faldzisty, a Sall, m. kulisa, wkladka, f. brzeg u drzwi, okien, w fuge ramowa wpadający, m. Balgbein, n. gladyszka, f. Salzen, s. a. falcować; składać, zlożyć. Familie, f. familia, rodzina, f. Familien., a. familijny, rodzinny, Famulus, m. slinga, m Rangtifer, m. fanatyk, zagorzalec, m. Ilv. a. Wanatifd, a. fanatyczny, zagorza-Fanatismus, m. fanatyzm, m. zagorzalość, f. Sang, m. tow, oblow, polow, m. Fangbalt, m. rila, pileczka, f. Bangeifen, n. tapka zelazna, f.

Sangen, v. a. lapac, z-; lowic, u-1 chwytac, s -: viel -, nalapać; gut jum -, lowny, a. Fangmeffer, n. kordelas, m. Fanggabne, Fange, pl. kly, pl. Santafie, f. fantazya, wyobrainia. f. Santafiren, v. a. 1) marzyć; bujac: plese; gadać jak w malignie. Bantaft, m. dziwak, m. Fantaftijd, e. dziwaczny, e. Farbe, f. 1) farba, barwa, f. kolor, m. 2) (pon Bferben) mase, f. (Pferbe von gleicher Farbe, konie mascite). Barbeginfter, m. Farbericharte. f. bot. ianowiec farbierski, m. Karbebolg, n. drzewo farbierskie, brzezylijowe, n. Sarben, r. a. farbowac, u-: kolorowac, u-; barwic, u-. Agrbenbret, n. pilatyk, m. szpate-Farbengebung, f. rozlozenie, wybor farb. Karbenfaften, m. pudelko do farb, Barbenreiber, m. ten co farby trze, rozciera. Irach, n. Sarbenfeben, n. widzenie w kolo-Farbenftein, m. kamien do rozciérania farby, m. Karbenftift, m. pastel, m. Karber, m. farbierz. m. Karber., a. farbierski, a. Karberei, f. 1) farbierstwo, n. 2) farbiernia, 1. Barberrothe, f. marzanna farbierska, f. [lo, n, Rarbermeib, m. bat, urzet, m. sini-Barbeftoff, m. farbnik, barwnik.m. Karbia, a. burwisty, kolorowy, a. Faringuder, m. faryna, f. Farnfraut, n. bot. paproc, f. Farnfrautmannlein, n. hot. pa proc sameza, blotna, f. strusie pioro, n. Karre, m. byk, bujak, m. Barfe, f. jalowica, jalowka, f. Sargen, v. n. pierdzieć, zakurzyć. Rajan, m. bazant; bazanoik (dim.), m. Safanen., a. bazantowy, a. Bafanenhahn, m. bazant, m. Bafanhubn, n. b. samica, f.

Safanenfraut, n. bot. orobek wiosenny, m. Bafanenmarter, m. bazantarnik, m. Safanerie, f. bazantarnia, f. Rafdine, f. faszyna, f. Safdinenwert, n. faszyny, pl. f.

gać, f. Safding, v. Saftnacht. Raechen, n. nitka, f.

Safe, v. Safen. Bafelei, f. bajanie, trzpiotostwo, [nierozmysiny, a. Safelhaft, gafelig, a. trzpiotowaty, Safelbans, m. trzpiot, bajdula,

świszczypałka, m. Safeln, r. a. bajač, plešć, bredzić. Safelvieh, n. bydlo na przychó-Iko. n. wck, n.

gafen, m. nie, nitka, f. wlokien-Safen, Bafern, v. a. strzepić; v. n. strzepić się.

Safer, f. włokno, n. nitka, f. 84. fern. pl. zylki, pl. Saferden, n. wlokienko, n. zy-

leczka, f. [ty, a. Baferig, a. włóknisty; zylkowa-Raficht, Rafericht, a. kosniaty, ly-

czasty, e, Safig, a. wystrzepiony, p. sparcialy (1. B. Rube); welnisty, ly-

kowaty, (vom Dbft), a. Ras, w. baryla, beczka; (großes)

kloda, f. Ragbier, n. beczkowe piwo, n. Fagbinber, v. Bottcher.

Bagden, n. barylka, beczulka, f. sadek, m.

Saffen, v. a. 1) brać, wziąć; imać; chwycić, po-, u-; ująć (co reką); 2) wiewać, wsypać w beczkę, włożyć w wór; osadzić, oprawić (w ramki), wprawić (w co); 3) in fic -, micscie w sobie, obejmować, objąć; 4) układać, ulozyć; powziąć; pojmować, -jąć. - fla -, v. r. 1) uspokoić, upamietae sig; nie tracie miny; 2) fich fur; -, krótko się spra-wić, zwiężie i krótko co wyrazić, napisać, wyrzec, wygadać

sie; fich gefaßt maden -, przygotować sie do czego. Raffid, a. zrozumialy, a.

Baflichteit, f. zrozumialose, f.

Saffung, f. 1) oprawa, obsada (kamienia drogiego): osada, f.: osadzenie, n. 2) przytomność, f. bie - verlieren, zalekac, -lac sie. v. Raffen.

Saffungefraft, f. pojecie, n. bie fcnelle -, pojetnose, f. mit fcneller - begabt, a. pojetny, a. Sapweise, ad. po beczce, beczkami. Saft, ad. prawie, o malo nie, nieo-

Saften, v. n. poscic. Saften, n. poszczenie, n.

Raften, f. post, m. miesopust, m. Saften., a. postny, miesopustny, a. Raftenfreife, f. postne potrawy, pl. gaftengeit, f. post, m.

Baftnacht, f. ostatki, zapusty, pl. Saftnachtebeluftigung, f. karnawal;

kulig, m. Safitag, m. postny dzien, m.

gatal, a. fatalny, nieszcześliwy, złowieszczy, a.

Saul, a. 1) zgnily; 2) leniwy, gnusny, prozniaczy, a. - fein gu etmas, ienic się do czego.

Raulbaum, m. bot. wiiczyna, f. szaklak, m. kruszyna, f. Baule, Baulnis, f. zgnilizna, f .

Raule Grate, f. bot. szaien, blekot, m. (giftig). [gnoić. Raulen, v. n. gnie; - laffen, r. a. Saulengen, r. n. proznować, lenie sie, gnuśnieć; załegać pole; bą-

ki zbijać; nygusować. Saulenger, m. len, leniuch, leniwiec, prozniak, gnusnik, ny-Raulengen. Faulenzerei, f. prozniactwo, n. V.

Raulfieber, f. zgnila febra, f. Raulbeit, f. lenistwo, n.

Raulnig, f. v. Raule. Raulthier, n. leniwiec, n.

Bauft, f. piesc, f. geballte -, kulak, m. Rauftden, n. ine - lachen, po ci-

chu sie smiac. Saufthaudfdub, m. rekawiczka bez palców, f.

Rauftrecht, n. wiicze prawo, prawo przemocy, n. Faren, pl. f. ccregieie, ccrcmonie,

Rebruar, m. luty m.

Rallen, v. a. 1) spuszezae, -ścić; rabac, scinac, -iqć; (viel) nasei-2) (ein Urtbeil) sadzic; zdać wyrok. Kallgatter, n. spust, m. Sallbut, m. czapka wytkana, f. Wallig, a. uplyniony, zapadly, p. bie Binfen find -, procenta wyplacane beda. Falliment, n. bankruetwo, n. Malliren, v. a. zbankrutować, upasc. Sallfraut, n. bot. trank gorny, Kalligben, m. okiennica spustna. f. Kallichirm, m. spadochron, m. Ballftrid, m. sidto, n. Fallfucht, f. padaczka; wielka choroba, f. Fallthur, f. drzwi spuszczane, pl. Ralltifd, m. stolik skladany, spustny, m. Salfo, a. falszywy, złudny, a. fpielen, paluszkowae. Falfden, v.a. falszować; podrobić. Salfder, m. falszerz, m Balfdbeit, f. falszywość, f. Walidlid, ad, falszywie, niesłusznie, ad. Ralfet, n. falset, m. fistula, f. (glos lamany) ezopek, m. Salte, f. 1) falda, zakladka: 2) zmarszczka, f. in -n legen, faldowae. Salten, r. a. 1) faldowae; marszczyć: 2) składać, złożyć (rece). Kaltenmurf, m. sklad faldow, m. Saltig, a. faldzisty, a. Kali, m. kulisa, wkładka, f. brzeg u drzwi, okien, w fugę ramową wpadajaey, m. Falgbein, n. gladyszka, f. Ralten, v. a. falcować; składać, zlozyć. Familie, f. familia, rodzina, f. Familien., a. familijny, rodzinny, Famulus, m. sluga, m [a. Sanatifer, m. lanatyk, zagorzalec. m [ly, a. Wangtifd, a. fanatyezny, zagorza-Fanatiemue, m. fanatyzm, m. za-

gorzalość, f.

Sang, m. low, oblow, polow, m.

Fangball, m. rila, pileczka, f. Kangeijen, n. tapka żelazna, f.

Fangen, v. a. lapać, z-; lowić, u-; ehwytac, s-; viel -, nalapac; gut jum -, lowny, a. Kangmeffer, n. kordelas, m. Banggabne, Bange, pl. kly, pl. gantafie, f. fantazya, wyobrainia, f. Santafiren, v. a. 1) marzye; bujac; pleść; gadać jak w malignie. Rantaft, m. dziwak, m. Wantaflijo, e. dziwaczny, e. Farbe, f. 1) farba, barwa, f. kolor. m. 2) (von Bferben) mase. f. (Bferbe von gleicher garbe, konie maseite). Rarbeginfter, m. Farbericharte, f. bot. janowiec farbierski, m. farbebols, n. drzewo farbierskie. brzezylijowe, n. Sarben, r. a. farbowac, u-; kolorować, u-; barwie, u-. Karbenbret, n. pilatyk, m. szpatela, f. Farbengebung, f. rozlozenie, wybor farb. Karbenfaften, m. pudelko do farb, Farbenreiber, m. ten co farby trze, rach, n. Sarbenfeben, n. widzenie w kolo-Rarbenflein, m. kamien do rozeiérania farby, m. Sarbenftift, m. pastel, m. Sarber, m. farbierz. m. Warbers, a. farbierski, a. Barberei, f. 1) farbierstwo, n. 2) farbiernia, f. far-Barberrothe, f. marzanna bierska, f. flo. n. Rarbermeib, m. bot. urzet, m. sini-Farbeftoff, m. farbnik, barwnik.m. Sarbig, a. barwisty, kolorowy, a. Faringuder, m. faryna, f. Marnfraut, a. bot. paproc, f. Farnfrautmannlein, n. hot. pa proe sameza, blotna, f. strusie pioro, n. garre, m. byk, bujak, m. garie, f. jalowica, jalowka, f. Farzen, v. n. pierdzieć, zakurzyc. Sajan, m. bazant; bazancik (dim.), m. Safanen, a. bazantowy, a. Fafanenhabn, m. bazant, m. Fafanhuhn, n. b. samica, f.

270

wiosenny, m. Bafanenwarter, m. bazantarnik, m. Rafanerie, f. bazantarnia, f. gafdine, f. faszyna, f. Safdinenwert, n. faszyny, pl. f.

gac, f. Safding, v. Saftnacht. raechen, n. nitka, f. Bafe, v. Bafen.

Safelei, f. bajanie, trzpiotostwo, (nierozmyślny, a. Safelhaft, Safelig, a. trzpiotowaty, Safelhane, m. trzpiot, bajdula, świszczypałka, m.

Safeln, r. a. bajac, plesc, bredzie. Safelvieh, n. bydlo na przychowek, n. lko. n. Safen, m. nie, nitka, f. wlokien-

Safen, Bafern, v. a. strzepić; v. n. strzepic sie. Safer, f. wlokno, n. nitka, f. Sa-

fern, pl. zylki, pl Baferchen, n. wlokienko, n. zyleczka, f. [ty, a. Raferia, a. włoknisty; zylkowa-Safidt, Safericht, a. kosmaty, ly-

czasty, a. Rafig, a. wystrzepiony, p. sparcialy (A. B. Rube); welnisty, ly-

kowaty, (vom Dbft), a. Faß, n. baryla, beczka; (großes)

kloda, f. Fasbier, n. beczkowe piwo, n.

Sagbinber, v. Bottcher. Bagden, n. barylka, beczulka, f.

sądek, m. Raffen, v. a. 1) brac, wziąc; imać; chwycie, po-, u-; ująć (co reką); 2) wiewać, wsypać w beczkę, włożyć w wór; osadzić, oprawie (w ramki), wprawie (w co); 3) in fid -, miescie w sobie, obejmować, objąć; 4) ukladać, ulożyć; powziąć; pojmować, -jąć. – fic –, v. r. 1) uspokoić, upamietać się; nie tracić miny; 2) fic fury -, krótko sie sprawic, zwieżle i krótko co wyra-

zić, napisac, wyrzec, wygadać sie; fich gefaßt machen -, przygotować się do czego. Waslid, a. zrozumialy, a.

Zaflichteit, f. zrozumialose, f.

Rafanenfraut, n. bot. orobek gaffung, f. 1) oprawa, obsada (kamienia drogiego); osada, f.; osadzenie, n. 2) przytomność, f. bie - verlieren, zalekac, -igo sie. v. Raffen.

Saffungefraft, f. pojecie, n. bie fcnelle -, pojetnose, f. mit ichneller - begabt, a. pojetny, a. Ragmeife, ad. po beczce, beczka-Imal. Saft, ad. prawie, o malo nie, nieo-

Raften, v. n. poscic. Saften, n. poszczenie, n.

Kaften, f. post, m. miesopust, m. Saften., a. postny, miesopustny, a. Saftenfpeife, f. postne potrawy, pl.

Raftenzeit, f. post, m. Saftnacht, f. ostatki, zapusty, pl. Kaftnachtebeluftigung, f. karnawal;

kulig, m. Safitag, m. postny dzien, m.

Satal, a. fatainy, nieszcześliwy, złowieszczy, a. Faul, a. 1) zgnily; 2) leniwy, gnu-

sny, prozniaczy, a. - fein gu etmas, lenic sie do czego. Raulbaum, m. bot. wilczyna, f.

szaklak, m. kruszyna, f. Baule, Baulnis, f. zgnilizna, f.

Saule Grate, f. bot. szalen, ble-[gnoié. kot, m. (qiftig). Raulen, v. n. gnić; - laffen, r. a. Saulengen, v. n. proznować, lenić sie gnuśnieć; zalegać pole; bą-

ki zbijać; nygusować. Raulenser, m. len, leniuch, leniwiec, próżniak, gnuśnik, ny-

Saulengen. Raulengerei, f. prozniactwo, n. v. Saulfieber, f. zgnila febra, f. Raulheit, f. lenistwo, n.

Faulniß, f. v. Faule. Raulthier, n. leniwicc, n.

Rauft, f. piesc, f. geballte -, kulak, m. Bauftden, n. ing - lachen, po ci-

chu sie smiać. Saufthandidub, m. rekawiczka bez palców, f.

Rauftrecht, n. wilcze prawo, prawo przemocy, n. Baren, pl. f. ccregiele, ceremonie,

Rebruar, m. luty m.

Rechthoben, m. sala, gdzie sie ucza rabać (fechtować) (fechtownia, szermiernia, f.) Bechtbegen, m. rapir, m. Bechten, v. a. 1) fechtowac; rabac się; 2) walczyć; bić się; sprzeczać się z kim; 3) zebrać (u rzemiesiniczków) Sechter, m. szermierz, m. Bedthanbidub, m. rekuwica gruba. f. Bedtfunft, f. sztuka krzyzowa, f. szermierstwo, n. Sechtmeifter, m. fechtmistrz, m. Feber, f. pioro; pierze, n. (am Bagen) resor, m. -n befommen, pierzyć, pipic się. Beberball, m. pilka z piórami, f. Beberbefen, m. skrzydlo (do zmiatania), n. Beberbett, n. piernat, m. Reberbuchfe, f. piornik, m. Reberbuich, m. czubek, m. kita, kitka, f. piora, pl. Reberchen, n. piorko, n. Beberfechter, m. klotliwy, m. sprzeczający się, p. [sty, a. Beberbart, a. hartowny, sprezy-Beberbut, m. kapelusz z piórami, m. Rebericht, a. pierzasty, a. Beberig, a. opierzony, p. Feberfiel, m. Beberpofe, f. pieniek: kodłuch, m. Reberfraft, f. sprezystoso, f. Beberfraut, n. bot. orlanka, f. pie-Feberfrieg, m. walka, wojna literacka, pismienna, f. febermeffer, m. scyzoryk, m. Bebern, v. n. pierzyć się; gubić, puszczać pierze; fic -, v.r. spieszyć sie. sty, m. Bebernelte, f. bot. gozdzik pierza-Reberrobr, m. piornik, m. Beberichmuder, m. ten co kitki, kwiaty z piór robi, Teberftaub, m. puch, m. geberftrid, m. pociąg piora, m. Tebervieb, n. drob', m. Ree, f. wieszczka, f. Geenmabrenen, n. powiastka owieszczkach, f. Bege, f. czyścidlo, n. mlynek, m. Rorn-, nilynek zbozowy, m.

272 Begefeuer, n. czyściec, m. Begen, r. s. wy-, zamiatac. -ieść; wycierać (komin); bas Getreibe -, nilynkować. Bebbe, f. zwada, niezgoda, klótnia, wojna, f. zatargi, pl. Behbebrief, m. karteiusz, m. wypowiedzenie wojny; uwiadoniienie o nastąpić mającym najeździe, n. Bebe, f. wiewiorka syberyjska, f. Bebe, Behwamme, f.skorka wiewiorki syberyjskiej, f. Behl, ad. mylnie, daremnie, ad. Behlbar, a. omyiny, a. Beblbarfeit, f. omylnosc, f. Gebibitte, f. daremna prosba, f. odmowienie, ». Beblen, v.n. brakować, -knać; niémieć, niebyć; të fthlt, niema, nieniasz: es feblte, niebylo: v. a. bladzie; uchybiać, -ie (w czem). Bebler, m. 1) uchybienie, n. blad, m. 2) wada, f. angeborener -, przywara, f. Schlerfrei, a. bez bledów. Sehlerhaft, a. bledny, pelen bledów, niedobry, a. Beblfahren, e. a. zbladzic. Reblaana, m. zbładzenie, n. Bebigeburt, f. poronienie, n. Behigehen, v. n. zbłądzić, zejść z drogi, nietrafić. Rebigreifen, v. a. mylić, o- sie: chybic, u-. Behlgriff, m. omylka, f. blad, m. uchybienie, n. Reblichiegen, r. a. chybic. Sehlichlagen, v. n. pelznąć, s-; nieudać się. Tehlichuß, m. wystrzał chybiony. Behltreten, v.n. potknąć się. Sehltritt, m. potkniecie się, n. usterk, blad, m. Sebme, f. Behmgericht, n. tajemny sad slachecki w średniowiekowych Niemczech, m. Feier, f. obchod, m. obchodzenie. n. akt uroczysty, m. swięcenie, n. Keierabent, m. ustanie robot, n. Beierlich, a. uroczysty, a. z obrządkami; solenny, świetny, a.

Kei Beierlichfeit, f. uroczystość, f. Seiern, v. n. swietowac, niepracowac, nierobic, wywczasować sie: - v. a. święcić, obchodzić, Beiertag, m. święto, n. dzien świąteczny, m. Beiertage, a. swigteczny; odswietny (ubior); poswiętny, a. Beierung, f. v. Beier. Beifel, f. gwize'e, m. zolzy, f. mit ber - behaftet, zolzowaty, a. Beig, a. stchorzaly, tchorzowaty, a. bie -e Demme, f. tchorzysko, n. Beigbobne, f. bot. lubina, f. Beige, f. bot. figa, f. Beigenbaum, m. figowe drzewo, n. Beigheit, f. tchorzostwo, n. Beigherzig, a. tchorzliwy, a. Beigherzigfeit, f. tchorzliwosc, f. Beigling, m. tchorz, m. Reigmagl, n. figowka, f. iny, pl. Beigmargen, f. pl. szyszki, klykci-Beigmargenfraut, n. bot. 1) jaskier tredrowy; 2) tredownik, m. 3) jaskolcze ziele, u. Beil, a, przekupny, przedalny, a, na przedaz; - baben, - bieten. przedawać. Beile, f. pilnik, m. Beilen, v. a. 1) pilować, o.; 2) wygladzać, -ić. Beilenbauer, m. pilnikarz. m. Beilicht, w. Beilfpane, pl. m. opilki, Beiliden, v.a. targowac, u-. Rein, a. 1) cienki, subteiny, deli-katny, a. 2) upolerowany, p. grze-czny; 3) przebiegły, a. 4) ganz -, niisterny, a. -t Arbeit, misterność, f. Beint, a. nieprzyjażny, a. einem fein, niesprzyjać komu, niecierpiec. Seinb, m. nieprzyjaciel, wróg, m. Beinbin, f. nieprzyjaciółka, f. Beinblich, a. nieprzyjacielski, a. Beinbichaft, f. nieprzyjażn, f. Beinbfelig, a. nieprzyjażny, nienawistny, a. Beindfeligfeit, f. nienawisc, wasn,f. Beine, n. Feinbeit, f. cienkość, delikatność, f.

Reinfornig, a. mialki, a.

Beift, a. otyly, opasty, a.

Reiftigleit, f. otylość, opaslość, f. Belbel, m. felpa, materya jedwabna kosniata, f. Beld, n. pole, n. Belb., a. polowy, polny, a. Belbapothefe, f. apteka wojskowa, Relbarbeit, f. robota w polu, f. Feldbåder, m. piekarz wojskowy, m. Belbbau, m. uprawa roli, f. rolnictwo, n. Relbbett, n. lozko składane, n. Relobinde, f. szarfa, f. Belbbohne, f. bot. wika bob. Belbenpreffe, f. bot. zywiczka, f. powietrzne ziele, n. Kelbehrenpreis, m. bot. przetacznik polowy, m. Belbflaiche, f. flaszka obozowa, manierka, f. [plody, pl. Belbfruchte, pl. f. jarzyny, ziemiownik, m. Felbgefdrei, n. hasto, n Belbherr, m. hetman, naczelnik. wodz. m. Belbherrnwurde, f. hetmanstwo, naczelnictwo, dowodztwo, a. Relbiager, m. kurver, m. Reibsset, n. kutjer, m. Reibsset, f. bot. pietrasznik, m. Reibsset, kuchnia wojskowa, f Beissumel, m. bot. 1) karolek, kunin polny, m. 2) macierzanka, f. Relblager, n. oboz, m. Belblagareth, n. szpital wojskowy, Relomart, f. miedza, f. Kelbmarfchall, m. feldmarszalek, m Belbmeffen, n. ntiernictwo, n. [m. Felbmeffer, m. miernik, mierniczy, Relbmenfunft, f. miernictwo, n. Sciemufit, f. muzyka wojskowa,f. Kelepoft, f. poczta wojskowa, f. Releprediger, m. ksigdz pułkowy,m. Belbrapungel, f. bot. dzwonek rapunkul, m Felbraute, f. bot. rutka zolta, f. Belbrofe, f. bot. 1) roza polna, dzika, f. glog, m. 2) zawilec, m. Reloruthe, f. pret mierniczy, m. Belbfaat, m. bot. kozlek jarzynny, Belbicherer, m. chirurg pulkowy, felczer, m. Belbichlange, f. smigownica, f.

Belbidmiebe, f. kużnia polowa, f.

Relbftud, n. działo polowe, n

276

275

Kelbftubl, m. stolek skladany, m. Belbtrespe, f. bot. stokloska miek-

Selomache, f. piacowka, f. Selbwebel, m. feldwebel, m.

Selbzeichen, n. znak wojskowy, m. choragiew; szarfa; kokarda, f. Relbzeugmeifter, m. jeneral artyle-Belbaug, m. wyprawa, f. [ryi, m. Belge, f. dzwono, n. Selgen, r. a. dzwona dać kolom.

Rell, n. skora, f. Belleifen, m. tlomoczek, m.

Rele, Belfen, m. opoka, f. (einzelner) skala, f. Selficht, a. podobny do skaly, a.

Selfig, a. spoczysty, skalisty, pelen skal, a. Belefluft, f. rozpadlina skalna,

przepaść skalista, f. Releftud, n. abgeriffenes -, urwa.f. Semel, m. bat. konopie zwyczajne, pl. v. banf.

Renchel, m. bot. kopr włoski, m. Rennig, m. bot. proso, n. Benfter, n. okno. n. (wyględy, pl.)

Kenfterbant, n. klamra u ramki. f. Renfterbeidlag, m. okow okna, m. Renftergelt, n. oknowe, n.

Tenftergitter, n. krata u okien, f. Renfterliffen, n. poduszka na o-

knie, n. Benfterfreug, n. krzyż w oknie (w którym się kwatery okienne o-

twieraja), m. Renfterlaten, m. okiennica, f. Senfterrahmen, m. ramka u okna,f. Benftericeibe, f. szyba, f.

Rerieu, pl. f. ferye, wakacye, pl. f. Rerfel, Berfelden, n. 1) prosie; prosigtko. n. prosiak, m. groves - warchiak, m. 2) swinia, f.

(człowiek niechłujny). Rerfele, a. prosiecy, a. Rerfelfleifd, n. prosiecina, f. Berfelfraut, n. bot swinic ziele, n.

prosienka, f. Rerfeln, v. n. oprosic sie.

Rern, a. daleki, a. - ad. daieko. [zyliowe, n. opodai, ad. Rernambut, m. bot. drzewo bre-Berne, f. dai, dalekose, f.

Berner, a. daiszy. a. - ad. dalcj,

potem, procztego.

Kernerbin, ad. na przyszlość.

Bernglas, n. lornietka, f. Bernrohr, n. perspektywa, f. (dalekowidz), teicskop, m. Bernidreibemafdine, f. telegraf, m.

Fernfichtig, a. daiekowidzący, p. Serfe, f. pieta, f. Bertig, a. 1) gotowy; 2) biegly, wprawny, a. — fein mit etwas, u-

konczyć co; mit etwas - merben, poradzić czemu,

gertigen, v. a. dokonać, ukouczyć, wygotować.

Kertigfeit, f. bieglość, wprawa, f. Beffel, f. 1) peta, pl. n. okowy, pl. f. 2) (ber Bferte) petlina, pecina, f. Beffeln, r. a. petac, s-, krepowae, Reft, n. swieto, n. uczta, f. Beft, a. 1) staly; moeny, tegi; 2) warowny, obronny, a. - merben,

ulegać się. teca, f. Stite, f. twierdza, warownia, for-Reftigfeit, f. stalość, tegość, f. Reftfleit, n. ubior odswietny, m. Reftlich, a. swietny, uroczysty, a. Reftlichfeit, f. swietnose, uroczy-

steść, f. Beftfegen, v. a. 1) po-, ustanowic; zakreślać, -ić; 2) pojmać, are-

sztować. Beftftellen, r. a. ustalać, -ić. Refttag, m. święto, n. dzień świą-

teczny, m. Beftung, f. v. Fefte.

Reftungsbau, m. ufortyfikowanie, n. Reftungsmert, n. fortyfikacye, pl.f. f. okopy, m. Sett, a. thusty, otyly, spasly, a. -

merben, tyć, o-, utyć; roztyć się. Sett, n. 1) tluszcz, m. 2) okrasa, f. (aum Anmachen ber Greifen); mit - befdmieren, tluscie; mit - an-

machen, krasić, o-. Bettblatt, n. bot. tlustosz zwyczajny, m. skocz, m. Bettgane, f. 1) ges tuczna, f. 2) Setthaut, f. blona trzecia, tlu-

szczowa, bilowa, f. Bettheit, f. tlustość, opaslość, f. Wettig, a. tlustawy, a.

Bettigfeit, f. tluszcz, m. Bettfraut, n. v. Bettblatt.

Settmagen, m. siaz, m.

Feben, m. szmat, galgan, lachman; świstek (papieru), m.

Beucht, a. mokry, wilgotny, a. . werben, wilgotnice, wilgnac, z-; - maden, wilzyc, z-.

Beuchten, v. a. namaczać, -oczyć: - v. n. eiee.

Feuchtigfeit, f. 1) ciecz; 2) wilgoc, Beudtigfeitmeffer, m. wilgociomierz, m. Seuer, n. 1) ogien, m. 2) zapal, m. - fangen, 1) zatlić się, zatleć;

zająć się; 2) rozpalać, -ić; ichlagen, krzesać (ogien). Feuer. a. ogniowy, a.

Reueranbeter, m. ogniomodica, m.

Beueranftalt,f.towarzystwo ognio. we, n. Seuerbod, m. wilk kuchenny, m. Beuerbrand, m. glownia. f.

Reuereifer, m. gorliwość, zarliwość, Beuerrimer, m. weborek, m. Beuerfarben, -farbig, a. ogniowe-

go koloru. Reuerfeft, a. bezpieczny od ognia, a. ein -er Ort jur Aufbewahrung von Berrathen, lamus, m. Beuergeschrei, n. krzyk; "gore !"

Reuergewehr, n. bron paina, f. Reuerhafen, m. bosak, m. oseka, f. Beuerbert, m. ognisko, n.

Reuerhimmel, m. niebo pionace ogniem, ogniste, n.

Beuerfiefe, f. Beuerftubden, n. fajerka do rozgrzewania nóg, f. Benerfrote, f. ropucha plomieni-

sta, f. ogniczek, m. Beuerfrude, f. kosztór: haczyk od picca, m, [wietrzna, f. Weuerfugel, f. kula ognista napo-Reuerlarm, m. krzyk: "gore".

Reuerleiter, f. drabina ogniowa, f. Beuermaal, n. plama plomienista, f. Reuermauer, f. mur przedzielają-

ey komin, m. Reuermerfer, m. mozdzierz, m.

Beuern, v. a. 1) palie; 2) strzelac. Reuerorbnung, f. ustawy ogniowe. f. pl.

Reuerprobe, f. proba ogniowa, f. Renerrat, n. kolo z rae, n. Renerroth, a. czerwoniuchny, ezer-

womiutki; rydzawy, a.

Feuerebrund, f. pozar, m. Beuerfaule, f. slup ognisty, m. Beuerschaben, m. szkoda wyrza-

dzona przez pozar, / Beuerfcanfel, f. lopatka ogniowa,f.

Reuerfdein, m. luna, f.

Seuerfdirm, m. ogniochron, ciennik, m. zaslona ogniowa, f.

Beuerfdmamm, m. hubka, f. zagiew, m. Beuerfreienb, a. wyrzucający o-

gien; -er Berg, wulkan, m. Benerfprige, f. sikawka od ognia,

szpryca, f. Beuerftahl, m. krzesiwko, n. stalka. Renerstätte, f. 1) ognisko, n. 2) v.

Brantftatte. Reuerstein, m. krzemien, m. skalka.f. Feuerung, f. 1) opal, m. 2) paie-

nie, n. Feuerverficherung, f. ubezpieezenie ogniowe, n.

Beuermerf, n. fajerwerk, sztuczny ogien, m.

Renerwerfer, m. rakietnik, m. Feuergange, f. eegi, pl. Beuerzeug, n. krzesiwo z krze-

mieniem i hubka. n. Reurig, a. 1) ognisty: 2) zarliwy. a. Wibel, f. elementarz, m. Fiber, f. włokno, n.

Bicte, f. Bictenbaum, m. hot. so-sna, f. bie junge -, chojna, f.

Sichtene, a. sosnowy, a. Richtenapfel, m. bot. szyszka, f. Bidtenbolg, n. drzewo sosnowe, n.

sosnina, f. Bichtenobnblatt, n. Bichtenfpargel m. bat, korzeniówka leśna, f. Fichtenreifig, n. ehojna, f. Richtenwald, m. bor sosnowy, m.

Fibibus, m fidybus, m. Bieber, n. fcbra, f. falte -, zimnica, ograzka; bisiges -, maligna; breitägiges -, trzeeiaczka, f. Bieberanfall, m. er bat einen -.

przyszła mu febra Rieberhaft, a. 1) febryezny, a. 2) rozdrażniony, p. Rieberhite, f. gorączka. f.

Fieberfrante, m. chorujacy na febre, m. Bieberfraut, n. bat. zimnieze zie-

le, n. zimnieznik, m.

Finbelfinb, a. podrzutek, znajdek,

Binben, v. a. znajdywać, znaleść;

upatrywać, -rzyć (w czem co);

fich in etwas -, zastosować się

Ringer, m. palec, m. burch bie -

Aingergras, n. bot. palcowe ziele,

rother -, naparstnica, f. (giftig.)

Fingerbutlein, n. bot. tolad, m. tu-

recka bylica, f. (giftig.) Fingerfraut, n. bot. plęcperst, pię-

Bingerfuppe, f. brzuszek u palca,

Singerling, m. palec od rekawiczki na chorym palcu, m.

Fingern, v. a. dotykać palcami przebierać palcami.

Kingerfegge, f. bot. turzyca paleza-

Bingermurm, m. zanokcica, f. za-

Finne, f. 1) wegry, pl. 2) krosty, pl.

Sinnig, a. 1) wegrowaty, a. - mer-

ben, wegrowaciec: 2) z krostami

rny, pomruczny, (twarz), a. -

merben, clemnieć, s-, mroczyć,

Bingerzeig, m. skazówka, f.

Fingiren, v. a. zmyslac. -ic.

(na ciele), mający krosty. Finfter, a. 1) clemny; 2) pochmu-

Kingirt, a. zmyslony, p.

Rinf, m. zieba, m.

feben, przez szpary patrzec.

Kinbelobn, m. znależne, n.

Kinber, m. znależca. m.

krwawe proso, n. Fingerbut, m. bot. naparstnik, m.

nansach, f.

do czego.

ciornik, m.

strzał, m.

Sieberlebre, f. nauka o febrze, f. Biebermittel, u. lekarstwo na fe-Fieberrinbe, f. china, f. Rieberichauber, m. ograzka. f. Siebermurgel, f. bot. wielezlego, n. Siebel, f. skrzypce, pl. Riebelbogen, m. smyczek, m. Riebeln, r. a. rzepolic. Biebern, v. a. piora przyprawić, w piora przyozdobić. Riebler, m. rzepolista, skrzypista, m. Figur, f. 1) figura, postac, f. 2) przenośnia, f cine fleine -, figu-rka, osobka.f. Siguriren, v. s. figurować, paradowac. Figurlich, a. figuralny, a. - ad, przenosnie, w obrazach. Wilet, n. siatkowa robota, robota w siatki, f. Filial, n. v. Tochterfirde. Riftriren, v. a. cedzić. fm. Siltrirfag, m. worek do cedzenia. Filtrir:ud, n. pytel do cedzenia, Kiltrirung, f. cedzenie, n. Bill, m. 1) pilsn, f. 2) kapeluszysko. n. 3) kutwa, sknéra, zminda. m. Wille, a. pllsnlowy, a. Bilgen, c. a. 1) natkać plišnia, (napilsniować); 2) wykpać, ofukać, Rilabut, m. kapelusz pliśniany, m. Willig, a. skapy, sknerowaty, a. Filzigfeit, f. skapstwo, sknerstwo,

Rilafraut, n. bot, kanianka pospolita, f. luborycz, m. Rilglaus, f. medoweszka, f. Rilamader, m. pilsnlarz, m. Rilamantel, m. (ein buntelbrauner) burka, f. Kilgfoub, m. berlacz, kapeluszak, Bilgfoble, f. podeszwa pilsniana, Rilatud, n. wojlok, m. Simmelborfen, m. bot. chmiel zwyczajny, m. Ringle, n. final, m. Finangen, pl. finanse; przychody publiczne, pl. skarb, m. (wy. a. Sinangen, a. finansowy, skarbo-

Finanzwejen. n. finansowość, ska-

rbowość, f.

z- sie; ein -es Weficht maden. chmurzyé, zasepiać się. Finfterling, m. obskurant, m. Kinfternig, f. ciemnosć, ciemnota, f. zaemienie (slonca). m. bicte - cma, f. Kinte, f. wybieg, m. podejście, n. Kirmament, n. firmament, m. Kirmeln, v. a. bierzmować. Firmelung, f. blerzmowanie, a. Firnis, m. pokost, m. Mirniffen, v. a. pokostować. Birfte, f. szczyt, wierzchołek, m. Riseal, m. fiskal, m. Riscolifch a tiskalav. a.

281 Bifd, m. ryba, f. bas find faule -e, to tylko wykrety. Bijdaar, m. oriik, rybitw, rybolow, Rifdbein, n. fiszbin, rog wielorybi. m. Rifdblaie, f. pecherz rybi, m. Sifcbrut, f. zarybek, m. mit - befeben, zarybiac. -ic. Bifden, r. a. lowić, u- ryby. Bifcher, m. rybak, m. Sifder. a. rybacki, a. Sisterei, f. 1) rybuctwo, n. 2) lo-wienie ryb, n. Bijdergabel, f. osc, oscien, f. Siftergarn, Sifternes, n. siec rybacka, f. Bifderfahn, m. lodka rybacka, f. Bifcherring, m. pieczęć papieska, f. Fifchefteden, n. branie ryb na osc,n. Bildfang, m. rybolowstwo, n. Bifchanbler, m. -rin, f. rybak, m. rybaczka. f. Bijdbalter, m. sadz, m. Bifchtaften, m. rybnik, sadz, m. Wifdlein, n. rybka, rybeczka, f. Bifcmarft, m. rybaki. pt. Wifdmild, f. mlecz rybl, m. Bijchobren, n. pl. skrzele, m. pl. Bifcotter, f. wydra, f. Bifdreid, a. rybny, a. Rifdreiber, m. v. Rifchaar. Rifdreufe, f. wiecierz, m. wiersza, Kifchichuppe, f. luska, szczeżula,f. Sifchfduppenausfas, m. luszczyca,

Rifdteid, Sifdmeiber, m. rybnik, m. Rifdtbran, m. tran, m. Rifdweib, n. rybaczka, f. Tifdmert, n. rvbv. pl. Bifdgug, m. oblow ryb, m. Riscus, m. fiskus, m. Sievern, v. Sliftern. Wift, m. bzdzina, f. bzdnienie, n. Riftel, f. fistula, f. Biftelartia, a. fistulowy, a. Riftelfraut, n. gnidosz lesny, m. Riften, v. a. bzdzieć, bzdnać. Bittich, m. skrzycilo, n. Fix, a. 1) staly; 2) gotowy, a. Fixiren, v. a. 1) ustalić; 2) ciągle

patrzeć na kogo; fid -, v. r. osiesc. If. Birftern, m. gwiazda nieruchoma. Blach, a. plaski, rowny, a. splaszczony, p. mit ber -en Geite, plazem. Blade, f. plasz zyzna, f. weite -.

f. obszar, m. Aladeninbalt, m. objetosc, f. Blachbeit, f. plaskość, f. Flachs, m. bot. len, m. - brechen, miediić.

Alachebreche, f. ciertica, tariica, miedlica, f. Blachfen, a. iniany, a.

Flachehedel, f. szczotka do lnu, f. Righefraut, n. bot. Inica pospo lita, f. matki bozej len, m. Bladerefte, f. moczadlo, n.

Flacheichabe, f. pazdzierze, pl. m Blachefamen, m. siemie iniane, n. Rladefeibe, f. bot. kanianka, f. jedwab polny, m. v. Siljfraut. Kladziegel, m. daohówka plaska: karpiowka, f.

Mladern, v. n. rzucać plomienie: migać sie. Flaben, m. placek nadziewany, m.

Blagge, f. bandera, f. bie - auf. sieben, bandere zaciagnać; bie - fireiden, bandere zdjąć. Im. Rlaggenfdiff, n. okret admiralski, Blaggenftod, m. drag banderowy,

Rlaminao, Flamant, Flambart, m. czerwonek, czerwonog,m. (ptak). Blammden, n. plomyk, m. Flamme, f. plomien, m. in -n fteben, plonac; - aufgeben, splo-

nac. Slammen, v. n. rzucać plomienie, Flammidt, a. plomienisty, a.

Mlanell, m, flanel, m, Manellen, a. z flanelu; flanelowy, Blante, f. skrzydlo, n. Mlanfirer, m. flankier, m. Mlaidden, n. 1) flaszka, flasze-

czka, buteleczka, f. 2) (zum Mes. wein) ampuika, f. Mlafche f. flasza, butelka, f. (bon

2Quart) gasior, m. auf -n gieben. buteikowac.

Blafdenburfte, f. szczoteczka na trz onku do chedozenia flasz, f. Rlafdenfutter, n. puzdro do flasz.

Blafchenhals, m. szyjka u flaszy, f. Blafchenteffel, m. 1) naezynie u góry węższe, jak u dolu, do warzenia wody; 2) flaszka balwierska, f. Blafchenfurbig, m. bot, bania podługowata, (flasza z niej) f. Blafdenfürbifbaum, m. bot. drzewo amerykańskie banie podłu-

gowate rodzące, n. Rlafchengug, m. wieloklub, m. Rlaidinett, m. flazeolet, m.

Alattergeift, m. roztrzepaniec, trzpiot, pędziwlatr, m. Alatteraras, n. bot, prosownica

rozpierzchła, f. Flatterhaft, Flatterig, a. roztrzopany, trzpiotliwy, trzpiotowaty,

plochy, a. Flatterbaftigfrit, f. plochość,

trzpiotowatość. f. Blattermiene, f. finfa, f. Wigttern, r. n. trzepotać; podlatywac. -leciec.

Rlaum, m. Rlaumfeber, f. puch, kwap, m. Blechfe, f. sciagaez, m. sciegno, n. cięciwa, f. sucha żyła, f.

Rledfig, a. zylasty, a. Flechte, f, 1) plecianka, f. 2) porost, liszai, m.

flecten, v. a. plesc, u-; wic, u-; in und auf etwas -, wplatae, wplese; viel -, naplese.

Alechtenartia, a. liszajowy, a. fied, m. 1) plama; cetka; 2) lata, latka (dim.); szmata. f. 3) (auf etnem Stiefel. Schub) przyszczypka. cetka, f. knaflak, m. 4) (brauner und blauer - v. Schlagen), siniec, m. 5) (ein weißer - im Muge) tuszczka, f. 6) miejsce, n.

Bledausmacher, m. wywabiający plamy, m. Bleden, m. 1) miasteczko, n. 2) plama, f. znak m.

Kleden, v. a. pianic. Bledenb, a. leicht -, plamisty, a.

Fle Riedenfraut, n. bot, miodunka lekarska majowa, f. Bledfieber, n. petocie, pl. przy-

studzenie gorączkowe, s. Bledig, a. plamisty, a. splamiony, p. peten plam; cetkowaty, a. Miedfugel, f. kula z mydla, do mycia, do wywabiania piam, f. Fledjucht, f. pstrociny, pl. f.

Alebermaus, f. nietopierz, m. Rlebermifd. m. szczotka do okurzenia, f.

Flegel, m. 1) cepy, pl. m. 2) gbur, dragal, prostak, grubianin, m. Rlegelei, f. gburowatość, f. prostactwo, grublanstwo, n.

Flegelhaft, a. gburowaty, prostackl, grubiański, a. nieokrzesany, p .- ad po prostacku, gru-Wieben, v. a. blagac. Ibiansku. Wleben, n. blaganle, n.

Riebentlich, a. 1) blagalny (Gebet, modla), a. 2) usilny, a. Fleifch, n. 1) mieso, n. ein fchenes, gutes Stud -, miesko, n. ein ichlechtes -, miesisko, n. gehadtes -, siekanina, siekanka, f. siekane mieso, n. gerau.

dertes -, wedling, wedzonka, f. 2) cialo, n. Wleifthe, a. miesny, a. Rleifdausmuds, m. narośl miesna, Aleifchant, m. jatki, f. pl. Rleifcblume, f. bot. zawciąg, m.

firietka, f Mleiichbruch, m. rozrost miesny. miesak jądra, m. miesna kila, f. Rleifcbrube, f. rosol, m. Rleifder, Rleifdhauer, m. rzeinik, Fleifcher. a. rzeźniczy, rzeźnicki, a Rleifderhund, m. pies rzeżniczy, m. Bleifderin, f. rzeżniczka, f. Mleifderinedt, m. rzefniezek, m. Ricifoceluft, f. cielesnosc, poza-

dliwość cielesna, f. Rleiichfarbe, f. kolor cielisty, m. Aleifchfarben, a. cleiisty, a. Rleifchfreffent, a. miesozerny, a.

Bleifdgemachs, n. v. Bleifdausmuche. Rleifchafen, m. haczyk gdzie zawieszają mieso w jatkach, ...

285 Bleifchicht, a. miesny, miesisty, a. Bleifchig, a. migsisty, pulchny, a. ras -e, n. mięsistość, pulchność, Fleischtammer, f. komorka do chowania mięsiwa, f. Fleifofloge, pl. m. kluseczki z siekanki cielecej pl. f. Bleifchlich, a. cielesny, a. Bleifchfreife, f. miesiwo, n. potrawa miesna. f. Meifchtopf, m. garnek do gotowania miesa, m. Bleijdmaare, f. miesiwo, n. Fleischwurft, f. kielbasa, kiszka mięsem nadziewana, f. Bleifchgebent, m. dziesigelna dawana od bydła, f. Bleiß, m. plinose, f. mit - ad. umyslnie, ad. Fleifig, a. pilny, a. f_{\cdot} Klemmel, m. bot drzączka średnia, Bletiden, v. a. wyszczerzać, -yć. Fliden, r. a. latać, zszywać, naprawiać, -ic Bliden, n. Fliderei, f. latanie, n. latanina, f. v. Bliden. Blider, m. latacz, m. Kiidwerf, n. latanina, partanina, f. Bliever, m. bot. bez włoski, m. Blieberthee, m. bot. herbata bzowa, f. Bliege, f. mucha, f. Bliegene, a. muszny, a. Bliegen, v. n. latae, leciec; in bie Bliegenblume, f. bot. lisie jajka, pl. Bliegent, a. lotny, a. v. Bliegen. Bliegenfalle, f. mucholowka, f. Fliegengarn, Bliegennes, n. sieo pieciona do lapania much, f. [f. Fliegengift, f. trucizna na muchy, Bliegenflatiche, f. klapka, f. Aliegenichrant, m. spizarnia, f. Miegenschwamm, m. bot. muchomor, muchówka, muszarka, f. Bliegenftein, m. arszenik, m. Rliegenwebel, m. oganka, klepaczka, f. Blieben, v. a. stronić, od kogo: r. n. uclekac, -ec.

Bliefe, f. flisa na posadzki, f.

hin) zapływać, -ynąć; clec; 2) puścić; 3) przechodzić, przejsć; mijac, -inac. Fliegent, a. 1) plynny; 2) gladki, a. Bliegpapier, n. bibula, f. Bliete, f. puszcznito, n. Klimmern, v. n. Isknac, Isnić sle: migotac. Flinf, a. raczy, chyzy, rażny, rzeski, zwawy, uwinny, zwinny, a. Slinfern, v. n. blyszczyć się. Blintheit, f. flintes Befen, n. zwinność, rzeskość, t. Klinte, f. flinta, fuzva, strzelba, f. karabin, m. Flintenfolben, m. kolba u fuzyi, f. Blintenfugel, f. kula karabinowa,f. Blintenlauf, m. lufa od fuzyi, f. Blintenschaft, m. loze do strzelby, Blintenichlog, m. zamek u fuzyi, m. Blintenfong, m. wystrzał z fuzyi. Alintenstein, m. skalka, f. Bliepern, Bliftern. v. a. szeptać. Blitter, m. Blitterden, n. 1) blaszka złota, śrebna, f. 2) błyskotka. f. swiecidlo, n. Flittergold, n. szych złoty, m. pozlotko, n. Mlitterfram, m. Alittermert, n. bly skotka, f. świeciciło, n. utuda, f. Flittern, c. n. razic oczy blaskiem. Flitterstaat, m. fraszki do stroju, pl.f. blyskotka, f. swiecidelko, n. Blittermoche, f. pierwszy tydzien po ślubie, tydzien miodowy, m. Flode, f. Floden, m. 1) kosm, kosmek, m. 2) gwiazdka śniegu, f. Bloden, v.a. kedzierzawić. - v. n. nadać (o sniegu). Riodenblume, f. bot. blawatek chaber, m. Flodicht, a. kosmykowaty, platkowaty, a. Blodig, a. w kosmki, platkl. Flodfeibe, f. pela, f. Blob, m. pchla, f. Mloben, v. a. wybierać pohly. Riobfraut, n. bot. olownica, pleszek babka, plesznik, m. pie-Bließ, n. golbenes -, ztote runo, n. szne ziele, n. Alienen, v. n. 1) plynac; (bis wo-Blobfegge, f. bot. turzyca pchlana,

kwit, m. Flor, m. krepa, gaza, f. Slorband, Bloretband, n. slarka, f. Cloretieite, f. floret, gatunek jewabiu podlego, m. Sloriren. v. n. kwitnąć. Slos, n. Bloge, f. tratwa, f. Blogen, v. a. flisowac; plawie (drzewo), spuszczać wodą. Wlogfeber, Bloffe, f. pletwa, f. oplawy, pl Klonholz, n. flisówka, f. Flote, f. flet, m. Gloten, v. a. grac na flecle. Rlott, a. i) - merben, plynac (okret); - machen, wydobyć okret osiadly; 2) - leben, szumnie zyć, szumieć, hulać. Flotte, f. flota, f. [pl. Slos, n. warstwa, f. Aldbaebirge, pl. gory warstwiane, flud, m. kiatwa, f. przeklęstwo, Bluden, v. a. kigc.

flucht, f. ucieczka, f. Bludten, v. a. przechowywać, -wac: - v. n. uciekac, -ciec; schronić się. Sluchtig, a. 1) uciekający, p. 2) ulotny, a. 3) powierzchowny,

lekki, predki, a Bludtigfeit, f. lekkość, predkość, Bluchtling, m. zbieg, wychodzca, emigrant, m. Flud, a. dorosly, pierzaty, lo-Ming, m. lot, polot, m.

Wlugel, m. 1) skrzydło, n. 2) śmiga (wiatraka), f. 3) kwatera (okna), Blugelabjutant, m. fligieladjutaht,

Alugelbede, f. nadiotka, f. Flügelmann, m. zolnierz skrzydlowy, m.

Blugelnes, n. skrzydlak, m. Rlugeltburen, pl. f. podwoine drzwi, pl. f.

Blugge, v. Flud. Inia, f. Sluglod, n. dziura do wylatywa-

Hluge, ad. wskok. Blugfand, m. piasek ulotny, m. Blugidrift, f. pismo ulotne, n. broszurka, f.

Blunber, m. fladra, f.

Mur, f. 1) niwa, f. pole, n. 2) sien,

Flor, m. stan kwitnacy, m. roz- Flurbuch, n. katastr. m. ksiegi poborowe, podatkowe, pl. f.

Blurichuse, m. polowy. m. Blus, m. 1) rzeka, f. 2) płynienie, cieczenie, n. 3) tok, m. plynność, gladkość, f. 4) reumatyzm, tluks, m. 5) meißer -, biale uplawy. Flug, s. rzeczny, s.

Slugbette, n. koryto, loze, n. Sluffieber, n. gorączka z reuma-

tyzmem, f. Bluggalle, f. nabrzmienie miekkie

na zgieciu kolana konskiego, n. Bluffig, a. plynny, ciekly, a. -er Stoff, m. plyn, m. -er Rorper. ciecz, /

Bluffigleit, f. 1) ciecz, f. 2) plynnose, cieklose, f. Bluffannenfraut, n. bot. przybus, Kluffraut, n. bot. rdest wodny.

plywający, m. Sluffcaftbeu, n. bot. skrzyb rzeczny, m. lapawka, f.

Blugichiff, n. lodz, f. statek, m. Kluffrath, m. szpat topnisty, m. Blugmaffer, n. woda rzeczna. f. Bluth, f. 1) wezbranie, w. przyplyw, wylew morza, m. 2) wezbrana woda, powodz, f. 3) nurt. m. faia, f. 4) cma, f. ninostwo, n. Mlutben, v. w. wzbierac, wezbrac

sie. niorza, m. Boblen, v. gullen. wezbrania czas Soblen, v. n. žrebić się.

Bolge, f. 1) nastepstwo, n. kolėj, f. 2) skutek, wypadek, m. 3) posluszenstwo, n. -leiften, sluchae (ezego); 311 -, w skutek.

Rolgen, v. n. 1) nastawae, -tac; (auf einem) nastepować, -apie (po kim); 2) (einem) sluchac (kogo); 3) (aus etwas), wypadas, -aść; wynikać, -knąć.

Rolgenb, a. następny, a. Folgenbermaßen, ad. w nastepujący sposob.

Rolgenbs, ad. potem, dalej, zatém. Rolgerecht, a. loiczny, konsekwen-Solgereibe, f. nastepnose, f. pa-

smo, n. (mysli); in einer - nastepnie, ad.

289 Fol Felgern, v. a. wnosić, Rolgerung, f. wniosek, m. eine tieben, wnioskować. Bolgefat, m. następnik, m. Folgewierig, a. niekonsekwentny, nieloiczny, a. [tedy, Rolglid, ad. wiec, zatem, przeto, Solgiam, a. posluszny, powolny, sforny, grzeczny, a. Bolgfamfeit, f. posluszenstwo, n. powolność. sforność, czność, f. Roliant, m. folial, m. Rolle, f. felia, f. Rolter, f. tortura, f. meki. pl. f. katusza, f. [wnia, r. Relterbant, f. męczarnia, kato-Boltern, p. a. meczyć, dręczyć, katować Bent, m. fundusz. m. Bontanell, f. apertura, f. (atrznik, m. zródelko, n.) kogo. Sopren, v. a. drwie, szydzie z Rerbertich. a. dopomagający, przyspieszający, p. Forbern, v. a. 1) zadać (od k.). wvmagac (czego po kim); (heftig) domagac sie czego; (mit Recht) dopominac się czego; 2) wyzywać, -zwać; 3) pozywać, -zwać, (au fid) kazać komu przyjść. Forbern, v.a. popierać - przeć; przyspieszać, -yć; pomnazać, -ożyć. Berberichacht, m. szyba dobytko-Forberung, f zadanie, n. pretensyn. f. nalezność, f. Rorelle, f. pstrag, m. Borm, f. forma, f. ksztalt, wzór. [monia, f. Formalien, pl. Formalitat, f. cere-Kormat, n. format, m. Formerabte, pl. m. nitkl mosiezne na formie papieru, f. pl. Formel, f. formula, f. formen, r. a. formować, u-; ksztalcić, u-; urabiać, -obić.

Normenichneiber, m. formierz, m.

ustawić.

remonia, f.

Bormiren, v. a. formować, u-;

Rormlid, a. 1) formalny, zupelny,

Formlichfeit, f. formalnosc, ce-

a 2) ceremonialny, a

Kermular, n. formularz, m. Borichen, v. a. (nach etwas) badać; śledzić; szukać; wypytywac Sie o co. Borider, m. badaez, m. Forfdung, f. badanie, n. Forft, m. las, bor, m. Forftamt, n. urząd leśniczy, m. lesniczostwo, n. Forfibeamte, m. gajowy, m Serftbienft, m. sluzba lesna, f. Forfter, m. lesniczy, m. Borfterei, f. lesniczostwo; mie-szkanie lesniczego, n. [m. Borftgerechtigfeit, f. wolny wrab, Forftmeifter. 271. nadleśniczy, lowczy, m. Forftrecht, n. prawo lesne, n. Forftwefen, n. Forftwirthicaft, f. leśnictwo, n. Forstwiffenschaft, f. lesnictwo, n. Bort, ad. precz; dalej; meiter -. dalej; immer -, zawsze; nieustannie, ciagle, ad. in einem -, Wciąz. Fortan, ad. napotém, odtąd. Bortarbeiten, r. a. dalej, clagle pracować; nieustawać. fich Bortbewegen, v. r. ise dalei. naprzod; postępować, apić; raid -, mkngć sie; langfam wiec sie. Fortbringen, v. a. 1) unosić, -leść; zabrać; 2) oddać, wywieżć, wyprowadzić. (sze zycie, n. Fortbauer, f. dalsze trwanie. dal-Sortbauern, v. n. ciagle trwać; potrwać; daléj zyć; nieustawać Fortbauernb, a. nieustanny, cią Fortelien, v. n. pojsc, spieszye Fortfahren, v. n. 1) pojechac; odplynac; 2) dalėj ciągnąć, rzec i. t. p.; kontynuować. Fortfliegen, v. n. odlatywać, -le-Fortführen, v. a. 1) uprowadzić; 2) daléj prowadzić. Bortgang, m. postep, m. - haben. trwać, utrzymywać się. Bortgeben, e. n. pojsc, odejsc, oddalić się.

Forthelfen, v. a. (einem) wspoma

gać, -modz (komu); wspierać, wesprzec (kogo); fic -, poradzić sobie, dać sobie rade. Forthin, ad. napotem, delej,

później.

Fortiagen, v. a. od -. wypędzić. Fortfommen, v. n. 1) postepować; 2) ujse; 3) dobrze się powodzie komu; wyjść na swoje; 4) przy-

jąć się. Kortfommen, n. powodzenie się, n. Fortfonnen, v. n. postępować, -apić; mieć sily po temu, aby

czegos dojsć.

Fortlaffen, v. a. puścić, wypuścić. Fortlaufen, v. n. 1) uciekae, -iec; 2) dalej biegać, biedz.

Fortleben, v. n. dalej, jeszcze, ciagie zvć; być niesmiertelnym. Sortlefen, v. a. dalej czytac.

Fortmachen, v. a. nieprzestać co robić; fich -, r. r. wyruszać, -yć; umknąć, wynieść sie.

Bortmarichiren, v. n. pojsc, wyruszyc.

fich Fortpaden, v. r. oddalic sie, wynieść się, usunąć się.

Fortpflangen, v. a. rozplenie, rozpladzac, -odzić; szczepić; rozszérzyé, rozprzestrzenie; auf tinen -, przekazać komu; przenieść na kogo; fich -, v. r. krzewic, rozmnazać, -ozyć, rozra-

dzac, -odzić się. Fortpflangung, f. rozmnazanie, rozrodzenie, n. v. Kortrflangen. Fortreben, r. a. ciagle, dalej mó-wić; dalej prowadzić mowę.

Sortreifen, v. n. odjezdzac, -jechać. Fortreifen, n. a. porywać, -rwać;

unosić, -ieść. Fortreiten, v. n. odjechać konno. Kortruden, r. a. pomykac, -mknac;

r. n. postępowac, -apic. Fortrubern, v. n. odplynac.

Fortfas, m. nad-, wyrostek (na ciele), m. Fortichaffen, r. a. uprzątąć, -tnąć;

wynieść; pozbyć się czego, odprawic Fortichiden, v. a. po-, wystać; od-, wyprawić.

Fortidieben, v. a. po-, usuwac,

unac.

fich Fortidleiden, v. r. 1) powled sie; 2) umykać, -mknąć; cichutenko wynosić, -niesć się.

Wortichleppen, v. a. porwae, wywiec, wywieżć. Fortidreiten, v. n. postepować.

nie. n. -apic. Bortidreitung, f. postepowa-

Fortfdritt, m. postep, m. Fortidreitenb, a. postępowy, a. Fortidmimmen, v.n. od-, poplynąć.

Fortfeben, v. a. dalej ciagnac, prowadzic. Fortjegung, f. dalszy ciag, m.

Fortftogen, v. s. od-, popychac, popchnac.

Korttragen, v. a. u-, wynieść. Rorttreiben, v. a. od-, popedzić. Kortmabren, v. n. ciagle trwac, nieustawać, -tać.

Fortmabrent, a. ciagly, nieustanny, ustawiczny, a. - ad. ciągle, nieustannie, wciąż, zawsze, ad. Fortmalgen, v. a. odwalie; poto-

czyć. Kortzieben, r. n. 1) wyprowadzie, wynieść się; 2) ciągnać, iść

dalėj. Koifil, a. kopalny, a. Foffilien, pl. f. rzeczy kopalne, pł

Rotus, m. zalazek. m. Fracht, f. 1) fracht, ladunek; 2 transport, m.

Frachtbrief, m. list frachtowy. m. Krachtmagen, m. Indowny woz, m. Frad, m. frak, fraczek, m. Fractur, Fracturidrift, f. fraktu-

ra. f. Frage, f. pytanle; zapytanie, n. jemanbem eine verfangliche - ge-

ben, zagadnąć kogo. Fragen, v. a. pytac, s-. (sie): nach einem - zapytywać się.

Fragegeichen, n. znak zapytania, m. granciscaner, m. franciszkanin, m. Franco, ad, franko, bezplatnie. grantiren, v. a. frankować, zaplacić. Franfe, f. fredzla, f.

Frangband, m. oprawa (ksiązki w skore, f.

Granjojen, pl. m. wenerya, f. Frangofenholg, n. bot. drzews swiete, n. gwajak, m.

293

Traß, m. zarcie, n. żer, m. Brase, f. blazenstwo, cudactwo, n. maska dziwaczna, f.

Fragengeficht, f. twarz nieksztaltna, f. koczkodon, m.

grau, f. 1) pani; dama; 2) zona, kobieta, f. gnabige -, pani do-

brodziejka, f. grauen, a. pani, damski, kobiécy, Frauenbruber, m. szwagier, m.

Brauenbiftel, f. bot. oset miekki, Frauenfingergras, n. bot. komunika rózkowa, f.

Frauenhaar, n. bot. wielogos, zlotowlos murowy, m. Frauenichub, m. bot. trzewik. obu-

wik, m Grauenichwefter, f. szwagrowa, f.

Frauensleute, pl. f. kobiety, f. pl. Brauengimmer, n. Fraueneperfon, f. bialoglowa, niewasta, kobić-Fraulein, R. panna, f. Ita, f. Frech, a. bezezelny, zuchwaly,

wytarty, a. Bredbeit, f. bezezelność, zuchwalosc, f. wytarte czolo, n.

Fregatte, f. fregata, f. Frei, a. 1) wolny; swobodny: 2) (Bferb) luzny, (kon) (b. b. nicht ange rannt), a es ftebt -, wolno; - machen, (Brief), frankowac; oswobodzle: bie freien Runfte, wyzwolone sztuki; ich bin fo frei 3u..... pozwolilem soble; auf freiem Buge fein,

wolnym być. Breibauer, m. (b. b. ber fich losge.

fauft hat), okupnik, m. Freibeuter, m. korsarz, rozbojnik morski, m.

Freibrief, m. przywilej, m.

Breibenfer, m. wolnomyslacy, wolnowierca, m. Breibenferei, f. wolnomyslność, f.

wolnowierstwo, n. Breie, n. (b. b. bie freie Buft), dwor, m. ine - geben, wyjść za

miasto, na pole Breien, v. a. pojąć za zone, ozc-

nie się; - v. n. zalecać się (do panny). Breier, m. zalotnik, konkurent, m.

auf Freiers Fugen fein, zalecac sle do . . .

Breierei, Freithe, f. Freien, n. swaty, pl. m. Freiersmann, m. swat, dziewosłab, Freifrau, f. baronowa, f.

Freigebig, a. hojny, szczodrobilwy, szczodry, gościnny, a. febr - fein, rzucac czem

Freigebigfeit, f. hojnose, szczodrobliwość, szezodrość, gościnnosc, f. nia, a.

Freigeboren, a. wolny z urodze-Freigeift, m. v. Freibenter.

Breigeifterei, f. v. Freibenterei. Freigelaffen, a. uwolniony; wyzwolony, a. ber -, m. wyzwole-

niec, m. Freihalten, r. a. zaplacić za kogo. częstować; fundować (komu). Breiheit, f. wolność; swoboda, f.

Breiberaus, ad. otwarcie, ad, Freiherr, m. baron, m.

Breiberre, a. baronowski, a.

Freiherrichaft, f. baronowstwo, n. Freilaffen, v. a. 1) uwolnie; 2) (eis nen Unfreien, Stlaven) wyzwolić (niewolnika).

Freilaffung, f. 1) uwolnienle: 2) wyzwolenie, n.

Breilich, ad. owszem, przeciez; pewnie, zapewne, ad.

Freimaurer, m. mason, wolny mularz, m Freimaurerei, f. masonia, f wolne mularstwo, u.

Freimuthig, a. otwarty, szczery, wolnomysiny, liberalny, a. wolnomyslacy, p.

Freimutbiafeit, f.otwartość, szczérość, wolnomyślność, liberalnosc, f.

Freipartei, f. Freicorpe, n. korpus z samych ochotników zlożony: k. partyzantów, m.

Freifag, m. wolanin; ten co ma swoj własny grunt, m.

Breifchule, f. szkola do którél chodzą bez opłaty; - haben, nieplacić szkólnego.

Greischüße, m. wolny strzelec, m, Greifinn, m. liberalizm, m. wolnomysiność, f.

Breifinnig, 4. liberalny, wolno-

myślny, a. wolnoniyślący, p. ber -ge, m. liberalista, m.

Freisprechen, v. a. 1) za niewinne-go osądzić; uwolnić na mocy zapadlego wyroku; 2) (cinen Lehrburichen) wyzwolic; 3) konfirmować; v. Ronfirmiren.

Freifprechung, f. 1) uwolnienle; 2) wyzwolenie, n. 3) konfirmacya,f. Breiftagt, m. rzeczpospolita, ro-

publika, f. Wolne miasto, n.

Freiftatte, f. schronienie, n. przytulek, m.

Greitag, m. piątek, m. Freitifd, m. wolny stol. m.

Freimerber, m. dziewosłąb, m. Freiwillig, a. dobrowolny; ocho-

tny, a. ber -ge, m. ochotnik, m. Breiwilligfeit, f. dobrowolność, ochota, f.

Fremb, a. obcy; cudzy; zagraniczny, a.

Frembartia, a. 1) obcy; 2) różno-

rodny, a. bas - ge, n. obezyzna, Frembartigfeit, f. roznorodność, f. Brembe, f. zagranica, f. cudzy

kraj, m. gremee, m. obcy, gose, m. Frembling, m. obcy, cudzozie-

miec, m. Freseo, n. Freseomalerei, f. malowanie na mokrem wapnie, n.

Frescomaler, m. malujący na mokrem wapnie, m.

greffe, f. pysk, m. morda, paszczę. ka, f. Freffen, v.a. 1) zreć; zerać, (freq.);

fich fatt -, v. r. nazreć sie; 2) (von Burmern) stoczyć (o robakach).

Areffen, n. zarcie, n. Freffer, m. zarlok, obzartuch, ob-

zerca, m.

Frefferei, f. 1) zarloctwo, obża-rstwo, n. 2) wielka uczta, m. Freffieber, n. wilczy apetyt, m. Freftreg, m. zlob, m. koryto, n.

Frettchen, Brett, n. lasica lesna, f. Freude, f. radose, f.

freubenbezeigung, f. oznaki, swiadczenie radości.

Freubenfeft, n. zabawa publiczna,

Freudigfeit, f. radość, f.

Freubengefchrei, n. okrzyk radosny, m. Freubig, a. radosny, a.

fich Freuen, v. r. radować sig; (uber etmas) cieszyć się (z czego); (auf etmas), wyglądać, oczekiwać z radością (czego).

Freund, m. przyjaciel; milosnik, m. - und Gonner, m. laskawca. m.

Freundin, f. przyjaciólka, f. Freundlich, a. uprzejniy, mily,

grzeczny, a. Freundlichfeit, f. uprzeimose, grzeczność, f.

Freunbichaft, f. przyjazn, f. Freunbichafte., a. przyjacielski, a. Freundichaftlich, a. przyjacielski, przyjażny, a. - ad. po przyjacielsku: in -or Berbaltniffe mit einem treten, zaprzyjażnić się z

kim. Frevel, m. zuchwały uczynek, m krzywda, umyślnie, ze złości wyrzadzona: zuchwałość, f. hultajstwo, przestępstwo,

obraza, f. Frevelhaft, Freventlich, a. zlosliwy, zuchwały, hultajski, a. krzy-

wdzący, p Brevelhaftigfeit, f. zlosliwość, zuchwalosc, f. v. a. zuchwale, złośli-Freveln,

wie, żle postępować; krzywdzić, obrazać. Frevelthat, f. zbrodnia, f.

Frevler, m. hultaj, zuchwalec, zbrodniarz, szkodę wyrządzający, m.

Briebe, m. pokoj, m. Briebensfeft, n. obchod pamiatki zawarcia pokoju, m.

Friebensgericht, n. sad pokoju, m. Griebenerichter, m. sedzia poko-Ju, m. Friedensichluß, m. zawarcle poko-Friebensftifter, m. 1) dawca pokoju, m. 2) uśmierzający niezgo-

de, m. Briebensfliftung, f. pacyfikacya, f. uśmierzenie niezgody, n.

Friebeneftorer, m. wichrzyciel pokoju, m.

297

Friebenstraftat, m. traktat poko-[cyacya, f. Briebensunterhandlung, f. nego-Briebfertig, a. spokojny, lagodny, skłonny do zgody, a.

Briedfertigfeit, f. spokojnose, lagodność; chęć, sklonność do zgody, f.

Friedlich, a. spokojny, a. Brieren, r. n. marznac, ziebnac; es friert mich, zimno mi. Brice, m. kuczbaja, f.

Bries., a. kuczbajowy, a. Briefel, m. et n. rothe -, krosty czerwone, pl.f. weiger -, wysy-

pka, prosówka, f. Brift, a. 1) świeży; 2) czerstwy, rzeski, choży; 3) bardzo chlodny, troche, cokolwiek zimny, a. - ad. - fort, nuze! zywo!

Brifde, f. swiezose; czerstwose, f. Brifdling, m. warchlak, m.

Brifeur, m. fryzyer, m.

Brifiren, v. a. trefic.

Brift, f. 1) pewny, naznaczony przeciąg czasu; 2) termin sadowy, m. einem - geben, naznaczyć komu czas pewny, aby się namyslal, cos zrobil; pozwolić komu namysleć się do pewnego czasu. Briften, v. a. pozyczać do czasu

pewnego: czekać; tas leben -. z blédą zyć, utrzymywać.

Brifur, f. fryzura, f. Brob, a. 1) rad, kontent, a. zadowolniony, p. (uber etmas, z eze-

go); 2) wesoly, przyjemny, a. Broblid, a. wesoly, a. - fein, weselić się.

Broblichfeit, f. wesolość, f. Grobloden, v. n. (über etwas) rado-

wać się, radość okazywać, tryumfować; cieszyć się (z czego); radosne okrzyki wydawać. Frohloden, n. radosny glos, o-

krzyk, m. radość, f. Frohn, m. sługa miejski, wożny,

podstarości, m. Brobnarbeit, f. robocizna, f. roboty, f. pl.

Brobnbar, a. panszczyźniany, za-

ciężny, a.

Brobnbote, m. podwodnik, m.

Frohnbarfeit, f. poddanstwo, n. Grobne, f. Frohnbienft, m. panszczyzna, f. zaciąg, m.

Brohnen, v. n. pańszczyzne odra biac, robic; einem -, robie na kogo; feinen guften -, rozkoszy uzywae; chuciom, namietnosciom cugle popuscić.

Brobner, m. panszezyzne odrabiający, zaciężnik, m. Brobnfaften, f. wielki, czterdzie-

stodniowy post, m. Brobnfefte, f. forteca, f. wiezie-

nie, n.

Frehnfuhre, f. podwoda, f. Grobnleidnamsfeft, n. boze cialo, Grobntag, m. dzien zacieżny, m.; außerorrentlicher -, m. dareniszczyzna, darmocha, f. Frohnvogt, m. podstarości, karbo-

WV, m. Gromm, a. 1) pobozny, nabozny; 2) powolny, dobry, a

Brommelei, f. naboznictwo, n. bigoterya, f.

Fremmein, v. n. świętoszkować, chcieć za świętego uchodzić, bye naboznisiem. Frommen, r. n. służyć; być poży-

tecznem, przynosić pozytek. Fremmigfeit, f. pobozność, f. Frommler, m. na-, poboznis, świętoszek, bigot, pijetysta, m.

Frommlerin, f. na-, poboznisla świętoszka, dewotka, f. Fronte, f. 1) (eines Bebaubes), facyata, f. (domu); 2) czolo, n.

Froft, m. zaba, f. Frofthe, a. zabi, a.

Grofdbiß, m. bot. babka wodna. f. zabisciek, m.

Frofdernig, m. bot. marek, potocznik waskolistny, m. Broidfraut, n. bot. anielski trank, Froidlade, f. zabiniec, m. Breichlaich, m. skrzek zabi, m.

Broidlattig, m. bot. rdest, m. Brofchlöffelfraut, n. bot. zabieniec babczany, m. babka wodna, f.

Groidrfeffer, m. bot. jaskier jadowity, m.

2) bot. wyczyniec, m.

299 Kroft, m. mroz, m. vom Frofte leiben, namarznąć. Froftbeule, f. odzieblina, f. Grofteln, v. w. drzec od zimna. Eroftig. a. 1) mrozny, a. 2) zmarzly, oziębły, a. ter -e Dlenich, m, zmarzlak, zimolag, m. Broftidauer, m. ziebiączka, f. grucht, f. plod; owoc, m. Krudtbar, a. plodny, rodny, urodzajny, zyzny; (febr) bujny; ein fruchtbarer Schriftfteller, wiele piszący; - maden, uzyżniać. Fruchtbarfeit, f. zyzność, urodzajność: (große) bujność, f. gruchtbaum, m. drzewo owocoískutkować. Fruchten, v. n pomagać, -modz, Brudtbulle, f. torebka, f. Fructios, a. 1) bezowocny: 2) plonny, dareniny, bezskuteczny, a. Brudtlofigfeit, f. plonność, bez-skuteczność, f. Krudtmangel, m. nieurodzaj, m. Frühe, a. 1) poranny; 2) wczesny, a. iu -, przedwczesny, a. - ad. rano; rychło, wcześnie; ju --, zawcześnie, za rychło. Brube, f. rano, n. poranek, m. Arubiabr. n. Arubling, m. wio-Iny, a. Brubjahr., Brublinge., a. wiosen-Brubmergens, ad. z rana; raniuten-Frühobst, n. owoc rychły, m. [ko. Frühprebiger, m. kaznodzieja ranne nabozenstwo odprawiająey, m. Brubprebigt, f. kazanie (nabozenstwo) ranne, n. Frühftüd, n. sniadanie, n. Frübituden, v. n. jese sniadanie. Frühftunbe, f. godzina poranna, f. Brubieitig, a. 1) rychły, wczesny; 2) au -, przedwczesny, a. Buche, m. 1) lis, m. 2) (Bferd), kasztan, m Suche, a. lisi, a. Ruchebalg, m. skóra lisia, f. Buchseifen, n. tapka na lisy, f. Bucheraube, f. pleszowatość, f. Buderoth, a. lisowaty, rydzawy, a.

Bucheichmangen, v. n. lasic sie, Ilzać komu lapę. Bucheichmanger, m. lizus, m. Aucheichmangerei, f. podle pochiebstwo, n. Buchfin, f. liszka. f. Ruchtel, f. plaz szpady; bat, m. Fucteln, v. a. plazować, bić. Fuber, n. fura, f. Fug, m. sluszność, f. prawo, n. Buge, f. fuga, f. staw, m. Bugen, v. a. I) laczyć, z-, spajać, spolé; 2) zrządzać, -ić; dopu-ścić; ftd. —, v. r. 1) stosować się, poddawać, -dać się; 2) stać się przypadkiem; zdarzać, -yć się. Buglid, ad. podobnie, stosownie, snadnie, właściwie, przecież, ad. Sugfam, a. potulny, a. latwo zastosowywający się, p. uległy, a. Sugjamfeit, f. potulnose, f. latwe zastosowanie się, w. uległość, f Sugung, f. wyrok, m. zrządzenie, n. v. gugen. Sublbar, a. dotykalny; dotkli-Bubibarteit, f. dotykalność, f. Sublen, v. a 1) czuc, u-; 2) dotykać. Inie, n. Bublen, n. 1) czucie; 2) dotyka-Rublborn, n. macki, pl. Sublice, a nieczuły, obojetny, a. bez czucia. Bubllofigfeit, f. nieczulość, obojetność, f. Rubre, f. 1) fura, f. 2) woz, m. Subren, r. a. prowadzie; wozie; wieżć: przywodzić (czemu); (mohin) na-, po-, zaprowadzie; (bis mobin) doprowadzie; eine Baare -, miec towar; bie Feber, ben Degen -, władać piorem, wojować; einen Broges -, spra-we prowadzić; binter bas Licht –, oszukiwać, -kać: omamić. Bubrer, m. wodz; przewodnik, rzewożnik, m. Kubrerin, f. przewodniczka, f. Subriobn, m. oplata za wiezienie i. t. d., f. m, Rubrmann, m. furman, woznica,

Kub Juhrmannewagen, m. furmanka, bryka f. Bührung, f. prowadzenie, przewodnietwo, n. Aubrwerf, n. woz, m. Bulle, f. obfitose, f. dostatek, m. Rullen, n. (Soblen), zrebie, n. Bullen., a. zrebiecv. a. Bullen, v. a. pełnić, napelniać, ić: nadziewać, -iać; nasypać. Küllborn, n. rog obfitosel, m. Bullfel, m. nadzienie, n. Bullung, f. napelnienie, n. v. Bul-[zienie, n. Wunb, m. 1) znalezione; 2) znale-Suntament, n. fundament, m. podidlo, n. Sunbgrube, f. niewyczerpane źrogunf, num. piec. Kunfblatt, n. bot. pięciornik, m. Bunfe, f. piatka, f. Bunfed, n. pieciogran, m. Bunfedig, a. pieciograniasty, a. Bunferlei, a. pięcioraki, a. Wunffach, ad. piec razy. Fünffingerfraut, n. bot. piecperstnik, m. Runfte, a. piaty, a. Runftebalb, a. polpieta. Fünftel, n. piqta część, f. Bunftens, ad. popiate. Bunfgebn, num. pietnaście. Fünfgebnte, a. pietnasty, a. Bunfgehntel, n. pietnasta cześć, f. Kunfig, num. piecdziesiat. Bunfilgjabrig, a. piecdzieslęcioletni, a. Runfgigfte, a. piecdziesiąty, a. Runtden, n. iskierka, f. Runte, m. Iskra, f. Sunfeln, v. n. iskrzye sie; blyszczeć. Bunfelnb, a. iskrawy; iskrzący

slę, błyszczący, p.

Burbag, ad. dalej, ad.

wienie sie, n.

czach, n.

Funten, v. n. rzucać iskry.

Buntelnagelneu, a. nowiutenki,

Muntenfeben, n. Iskrzenie w o-

Kur, prp. dla; za; na; o; zamiast.

Fürbitte, f. przyczynienie, wsta-

Gurbitterin, f. oredowniczka, f.

Burche, f. 1) brozda, f. 2) (im Geficte) zmarszczka, f. rowek, m. Surden, v. a. brozdować, broździć. ga, f. Kurdt, f. bojazn, obawa, trwo-Surchtbar, a. straszny; okropny, srogi, a. Igosc, f. Fruchtbarfeit, f. okropnose; sro-Wurdten, r.a. bojec, bac sie (czego, kogo); fich -, v. r. bae, obawiać się, mieć strach, Burchterlich, a. okrutny, straszli-Surctice, a. odważny, smiały, Surchtiam, a. bojażliwy, trwozliwy, a. Surchtsamfeit, f. bojażliwość, trwozliwość, f. Surie, f. piekielnica, jedza, f. Surier, m. furyer, m. Burlieb, ad. - nehmen mit etwas, kontentować się czem. Surforge, f. opatrzność, piecza, f. Surjorgend, a. opatrzny, a. Burirrache, f. wstawienie się za kim, n. protekcya, f Buriprecher, m. wstawiający się za kim , protektor, m. einen - baben. mieć plecy za sobą. Kurit, m. ksiaze. m. Kurubiidet, m. ksiaze biskup, m. Kurfteuftant, m. godność ksiazeca. f. Kuritenthum, n. ksiestwo, n. Kurftin, f. księżna, f. Auritlein, n. ksiazatko, n. Rurfilid, a. książecy, a. gurt, f. brod, m. ad. Rurwahr, ad. zaiste, zaprawdę, Kurwort, n. zaimek, m. Rujel, m. szumówka, f. Bufilier, m. fizylier, m. Bug, f. 1) noga; stopa, f. 2) (ber Bufthiere, in ter Jagerfprache) racica, f. (u zwierząt kopytkowych); am Fuße bes Berges, pod gora: 3u gue, pieszo, na piechote; feften - faffen, stange, roz-, zagościć rozgospodarować sie; mit einem auf gutem guge fteben, świadczyć się z kim; einen auf freien - ftellen, uwolnic, wypuscic kogo. Bugangel, f. polapki zelažne, pl.

Augbab, n. moczenie nóg, n. Sußbiege, f. zakrzywienie nogi, n. Fußblatt, n. stopa, f. Bugboben, m. podloga, posadzka; ziemia gola, f. Sustede, f. przykrycie na nogi, n. Bufen, r. n. zakladać co, opierać sie na czém. Sugfall, m. upadnienie do nog. n. n. czolobitność, f. einen - thun, upaść do nóg, czołem bić. Buffallig, a. pokorny, a. - ad. na kleczkach. Kuğganger, m. pieszy, m. Bufgeftell, n. podstawa, f. podslupie, n. Bufiqicht, f. podagra, f. Ruglappen, m. onuczka, f. Supreife, f. podróz piesza, f. Bußfad, m. futrzany worna nogl, m. Buffchemel, m. podnozek, m. Buffohle, f. stopa; podeszwa, f. Bufftapfe, f. slad, trop, m. stopa, f. Buffteig, m. ścieszka, f. Bufftod, m. dyba, f.

(3).

Gabe, f. dar; datek, m. danina, f. Gabel, f. widelec, m. widly, pl. Babelbeichfel, f. rozwora, f. chotoble, pl. Gabelformig, a. rozsochaty, widelcowaty, widlowaty, a. Gabelhely, n. socha, f. Gabelmagen, m. woz o dwoch dyszlach, m. Gadern, r. n. gdakać, krzekorzeć. Gaffen, r. n. wytrzeszczyć oczy. Gagat, m. gagat, m. Gage, f. gaza, pensya, f. Gabnen, v. n. ziewać, po-. Gabnen, n. ziewanie, po-, n. bas beftanbige -, n. ziewaczka, f. Øåbren, v. n. fermentować: roblé: kisieć, kisnąć; wzburzyć się. Gabrung, f. fermentacya, f. kisnienie, wzburzenie, z. in übergeben, wzburzyć się; v. Bah. Gala, f. gala, f.

Fußtritt, m. jemanbem einen — geben, kopnge kogo nogg. Tupvolf, n. piechota, f. Fußwanne, f. szaflik, m.

Futter, n. 1) karm, karmia, po-

sza; (fur's Rinbuich) pastwa, f. obrok; żer, m. 2) podszewka, f. gutteral, n. puzdro, puzderko, n. pochwa, f.

Rutterfoardent, m. barohant do podszewki, m. pieniądze na obrok, Rutterfoach, glownia u rzezaka, Rutterfunct, glownia u rzezaka, Rutterfunct, m. turaznik, m. fr. gutterfunct, m. turaznik, m. fr. gutterfunct, pl. rośliny pasożytne; ziola na paszę służące, pł. Büttern, e. a. 1) karnic, paść, popasać; 2) podszyć; dat podszewke; futrowac; fid gut —, e. r. opasó się.

wke; futrować; fid gut —, e. r. opaść się.
Rutterplaß, m. żerowisko, n.
Rutterlaß, m. worek do sieczki, m.
Rutterlaming, f. opaika, f.
Ruttertrch, m. słona na pasze, f.
Ritterung, f. opas, m. v. Büttern,
Buttergeng, n. materya na podszewkę, f.

Galafleib, n. suknia galowa, f. Galan, m. galant, m. Galant, a. grzeczny, a. Galanterie, f. grzeczność; galanterya, f. Galanterie, a. galanteryiny, a.

Galanteriehandler, m. galanternik, m.

Malanteriehandlung, f. galanterya, f. Galanteriwa, f. galanterya, f. Galanteriwa, dzien galandwy, m. Galanum, n. 60c. galban, m. Galerer, f. galera, f. galera,

Galecre, f galera, f. Galecrenstave, m. galernik; niewolnik na galerze, m. Galecrenvogt, m. dozórca galerni-

ków, m. doch ostrzysz, gałgan, m. bot, ostrzysz, gałgan, m. szubienica, f. Galgan, m. szubienica, f. Galganbitó, – fabungtí, — fint, — vogtí, m. urwaniec, urwisz, obwieś, gałgźnik, szubienicznik, wislelec, m.

Ballapfel, m. bot. galas, m. debia-Balle, f. zole, f. Inka, f. Gallen, e. n. tetnie, brzmiec, brzęczeć, szumieć, odbilać sie. Ballenbitter, a. gorzki jak zole, a. Gallenblafe, f. pecherzyk zólcio-

Ballennieber n. febra zolciowa, f. Ballenftein, m. kaniyk zolciowy, m. Ballenfucht, f. zoltaczka, f. Ballenfüchtig, Ballfüchtig, a. gnlé-

wliwy, popedliwy, s. Gallerie, f. kruzganek, m. galerya, Gallerte, f. galareta, f. trzesianka, Ballicht, a. zolciowy, a.

Galmei, m. galınan, m. Galopp, m. czwał, m. im -, czwatem, ad,

Galoppiren, v.n. czwalować. Balvaniich, a. galwaniczny, a. -fche Gaule, -ny stup, m.

Galvanismus, m. galwanizm, m. Gamanber, m. bot. ozanka, f. cze. snak, m.

Gang, m. 1) bieg, [tryb, tok; 2) chod; 3) chodnik, ganek, korytarz, m. 4) danie (potraw na stol), n. 5) im -e fein, isc; toczye sie.

Bangbar, a. 1) chodzisty; 2) kurs mający, (Belb, pieniadze); 3) pokupny (Baare, towar); 4) utarty (Musbrud, wyraz), m. Bangbarfeit, f. kurs, m. v. Bangbar.

Bange, a. und gebe, powszechnie używany, p. [pieka, f. Gangelband, n. 1) pasek, m. 2) o-Gangein, v. a. prowadzić.

Bangelmagen, m. chodulka, f. Ganglien, pl. f. zwoje, pl. m.

Bane, f. ges, f. Buneden, n. gesie, n. gaska, f. Ganjes, a. gesi, a.

Banfeaugen, pl. n. cudzystow, m. Banfeblume, f. bot. kioliki, pl. złocien pospolity, m.

Ganfebraten, m. gesia pieczen, f. Banfebrufte, pl. polgeski, pl.

Banfebiftel, f. bot. loczyga, f. mlecz, m,

Ganfefett, n. smalee, m.

Banfefuß, m. bot. gesia stopa, f. mączyniec, m.

Banfegarbe, f. bot. zlotnik, zlocien, m

Banfegefrofe, Banfeflein, n. drobka gęsia, f.

Ganferich, m. gasior, m. Banfefraut, n. bot. siednilist,

siedmpalecznik, m. Ganfepappel, f. bot. slaz gesi, m.

Banfefdmary, n. czarnina, potrawka z gęsi czarna, f. Banfefteige, f. kojec, kociec, kolec, Bang, Ganglich, a. caly; calki; całkowity, calusienki, calutenki zupelny, wszystek, m. -ud. cale, calkiein; gang une gar, weale, zgola, doszczetu.

Bange, n. calość, f. ogól, m. im Ganten, wogóle.

Bar, a. gotowy, a. dogotowany, p. - ad. bardzo; - febr, nader; nicht, weale nie nie; - nichts. ani . . ., nic a nic.

Baraus, m. - machen, zniszczyć, wykorzenić, sprzątnąć, dobić. Garbe, f. 1) snop, snopek, m. 2) bot. złocien, zeniszek, krwawnik, m.

Garben, v. a. garbowac, wyprawiac (skory); jem. bas fell -, loié kogo.

Garber, m. garbarz, m.

Garbere, a. garbarski, a. Garberei, f. 1) garbarnia, f. 2) (als Sanbwert) garbarstwo, n. m. Garbelobe, f. debnica, f. garbnik, Garbe, f. 1) gwardya; 2) straz, f. Garberobe, f. 1) garderoba, szatnica, f. 2) suknie, pl. f. ubiór, m. Garbine, f. firanka, f.

Garbift, m. gwardzista, m. Gare, f. wyprawne, n. Garfod, m. traktyer, m. Gartoden, v. a. dogotować.

Garfuche, f. traktyernia, garkuchnia, f.

Garmachen, n. 1) ostatnia wyprawa skóry, f. 2) czyszczenie, plawienie kruszców, wyostrzenie, starcie, stluczenie, n.

Barmader, m. 1) ten co kruszce pławi; 2) drótownik; blacho-wnik; 3) cukiernik w rafineryi cukru, m.

Barn, n. przedza, f. przedziwo. n. von grobem -, parciany, a.

Barnwinbe, f. zwijadlo, n. Garftig, a. brzydki, szpetny, a. -er Dlenich, m. brzydal, m. -es Ding, n. brzydota, f. - werben, brzydnąć. Garftigfeit, f. brzydkość, szpe-

nose, f. Gartden, n. ogrodek, m. Garten, m ogrod, m.

Garten, a. ogrodowy, a. Bartenarbeit, f. -bau, m. -tunft, f. ogrodnictwo, n. Gartengemachfe, pl. n. ogrodowi-

ny, pl. f. Gartenbaus, n. altanna, f. Gartenwinbe, f. bot. wilec ogro-

dowy, m. Gartenwolfemild, f. bot. 1) ostromlecz, m. 2) romanowe ziele, n.

kolowrot, m. Bartheil, n. bot. boze drzewko, n. Bartner, m. ogrodnik, ogrodowy,

Gartner., a. ogrodniczy, a. Gartnerei, f. ogrodnictwo, n. Bas, n. gaz, m. (zem. #.

Gasbeleuchtung, f. oswiecenie ga-Gafden, v. n. pienic sie, szumiec.

Bafcht, m. piana, f.

Baere, f. przygarsć, f. Ganden, n. uliczka, f.

Baffe, f. ulica, f. -n laufen, przez rózgi biegać; - laffen, przez suchy las puscic.

Baffenbube, -junge, m. ulicznik, m. Gaffentebrer, m. ten co ulice zamiata, śmiecie, Lloto po ulicach wywozi, m.

Baffenfoth, m. bloto uliezne, n. Baffenlieb, n. Baffenbauer, m. piosnka karczemna, f.

Gaft, m. gość, przybylec, m.

Baft, ju - bitten, zapraszac, -osić; ju - fein, gościć, być w go-- ścinie. Gafterei, f. Baftgebot, n. uczta,

biesiada, f. bankietowanie. n. -en geben, bankietować.

Baftfrei, Baftfreundlich, Gaftlid, a.

goscinny, a. Gaftfreunbichaft, f. gościnność, f.

Gaftfreund, m. gose, m.

Baftgeber, Gafthalter, m. 1) spra-

szający gości; 2) oberzysta, goscinny, m. Bafthaus, n. Gafthof, m. dom zajezdny, m. austerya, oberza, f.

gościniec, m. Baftherr, m. gospodarz, m.

Baftmabl, n. uczta, f. Gaftftube, f. Baftsimmer, n. pokol

gościnny, m. Gaftija, m. stól gościnny, m.

Gaftwirth, m. gospoderz, gościnny, oberzysta, m. Baftwirthin, f. gospodyni, obe-

rzyścina, f. Baftmirthidaft, f. oberza, f.

Gaten, v. 3aten.

Gatte, m. mąż, malżonek, m. Gatter, v. Gitter.

Gattin, f. malzonka, zona, f. Gattung, f. getunek, m. in -en theilen, rozgatunkować,

Gattunger, a. gatunkowy, a. Battungename, m. imie gatunko-We. #.

Gauche, f. v. Jauche. Bauchbeil, n. bot. kurzyslad, muchotrzew. m.

Gautieb, m. lotr, m. Gautelei, f. -wert, -fpiel, n. -poffen, pl. f. gusla, pl. n. gusla-rstwo, kuglarstwo, n. figle, pl. m. balanuctwo, omamienie, a.

Gaufein, e. n. gušlić, kuglować, figle splatač, balamucić, mamić. Gauffer, m. kuglarz, guslarz, m. Gauflerijd, a. kuglarski, a.

Gaul, m. szkapa, f. Maumen, m. podniebienie, n. Gauner, m. oszust, lotr, m. Gaunerei, f. oszustwo, lotrostwo, Bage, f. gaza, f.

Gatelle, f. gazela, f. Geachtete, m. wywolaniec, m.

Beabert, a. zylowaty; pelen sloiów (pom Solze), a.

Geartet, a. usposobiony, p. Gebad, n. pieczywo, n. Gebadenes, n. ciasta, pl. n.

Bebahnt, a ubity ; (Beg, droga); utarty, p.

Bebalt, n. zrab, m. Gebaren, v. a. rodzić, po-, u-, zlegac, -ladz.

Gebaren, n. porod, m. porodzenie, Gebarerin, f. rodzicielka, f. [n. Bebarmutter, f. macica, f.

Gebaute, n. budowla, f. budynek. gmach, m. domowstwo, zabudowanie, w. mit -n befegen, za-

budować.

Bebein, n. kości, pl. f. Gebelfer, Bebell, n. szczekanle, n. Beben, v.a. dac; (oft) dawae; nadawać, -dać; podawać, -dać; (mehr ale nethig) nadilawac. -dac: (pon fid -) wygadac, -razic sie; (wieber von fich -) zwracac; jemanbem etwas von etmas - uzvezvé, udzielić komu czego; - v. i. być; fid) -, v. r. 1) (wie man ift) okazywać się, działać otwarcie; 2) przejść; ustać, minge; 3) (von engen Rleibern) rozeiggnąc sie; (bon engen Griefeln) rozejse sle; fich Dibe -. starać się, przykładać, lożyć się. Gebenebeit, p. blogoslawiony, p. Geber, m. dawca, m

Beberoe, f. giesta, mina, f. migi, pl, ruch ciala, m.

fich Beberben, v. r. brac sie; zzymac sie.

Beberbenfprache, f. rozmawianie na migi, n. giestykulacya, f. Bebet, n. modlitwa, f. [twy, f. Bebetbuch, n. książka do modli-

Gebett, n. posciel, f. Gebiet, n. 1) obreb, okrag; 2) przedmiot, zawód, m.

Bebieten, v. a. kazać; na-, rozkazywać, -zać; władać.

Gebieter, m. wladzea, pan, m.

Bebieterin, f. pani, f. Bebieterifd, a. surowy, srogl, ko-

nieczny, a. nleodparty, p. Bebilte, n. utwor, obraz, m. Gebildet, a. ukształcony, p.

Gebinde, n. pasmo, n. wiązka, f. obreczy, pl. f.

Gebirge, n. chuchra, f. Banefchaft am fuße eines -s, f. podgorze, n.

Gebirgig, a. gorzysty, a. Gebirgefette, f. pasmo, laneuch

gór. Gebiff, n. wedzidlo, n. munsztuk,

Geblofe, n. bek, m. beczenie, n.

Geblumt, a. 1) (Beug) w kwiaty (materya); 2) bujny, kwiecisty,a. Beblumtheit, f. buinose, kwiecistosc, f.

Geblut, n. krew, rod, m. pochodzenie, n.

Bebogen, p. na-, zgiety, p. Geboren, a. 1) na-, urodzony, p. 2) rodowity, a. - merben, na-, urodzie sie.

Gieborgen, a. bezpieczny, a. Gebot, n. 1) na-, rozkaz, m. przykazanie, n. 2) podkup, m. podkupowanie na publicznej licy-

tacyi, n. Gebrame, n. listwa, opuszka, f. Gebratenes, n. pieczyste, n.

Gebraud, m. 1) zwyczaj; 2) użytek, m. uzycie, n. - machen von etwas, uzywać czego; ich fann bavon feinen - maden, to mi sie na nic nie przyda.

Gebrauchen, r.a. u-, zazywać, -yć. Gebraudlich, a. 1) zwyczajny; 2)

używany, p.

Gebrane, n. war (piwo), m. Gebrechen, s. przywara, f. Bebrechen, v. n. schodzie, zbywać (na czem); niedostawać, nienijeć (czego); brakować, -knać.

Gebrechlich, a. utomny, a. Gebrechlichteit, f. ulomnose, f. Gebrochen, a. v. Brechen; ein gebrochenes Dad, n. lamany dach,

Gebrüder, pl. bracia, m. pl. Gebrull, n. ryk, m. Gebuhr, f. 1) powinność; 2) przyzwojtość, słuszność, należytość:

3) należność, f. -en, pl. koszta, pl. Bebuhren, v. n. (einem) nalezec sie, przynależeć; es gebührt fic. przystol, wypada, naieży się, po-

winno. Bebührent, Gebührlich, a. 1) nalezyty, słuszny; 2) należny, a.

Gebund, n. snop, m. wiązka, f. Geburt, f. 1) porod, m. ungeitige -, poronienie, n. 2) rod, m. uro-

dzenie, n. von -, rodem. Beburtig, a. rodem, ad. Geburte, a. rodzinny, a. Geburtebelfer, m. akuszer, m.

Beburtebulfe, f. sztuka polożnicza, f. babienie, n.

311 Beh Beburteort, m. miejsce urodzenia, n. rodzina, f. Beburtetag, m. urodziny, pl. f. Beburtemeben, pl. boie przy rodzeniu, pl. Bebufch, n. krzak, m. krzewina, f. Bed, m. kiep, chłystek, głupiec, fireyk, m. ny, p. Bebacht, a. wyzej wzmiankowa-Bebachtniß, n. painiec, f. Bebachtnis. a. pamieciowy. a. Bebachtniftag, m. rocznica, f. Bebante, m. mysl, f. pomysl, m. Bebantenftrich, m. dom vilnik, m. Bebarm, n. jelita; kiszki, flaki, pl.f. Bebed, n. nakrycie, n. Bebeiben, v. n. udawae, -dać sie; wzmagać, -módz się, darzyć, zsie, chować się dobrze, powodzić się; babin —, przyjść do te-go, postępować, - apić. Gebeihen, n. powodzenie, n. pomyšiność, f. Bebeiblich, a. pomysiny, a. Berenfblumden, n. bot. bratki, pl. Bebenten, r. a. i) pamietne, pomnieć: wspominać, -nieć na eo; lange -, popamietae; 2) za-myślac, -ic. Bebicht, n. wiersz, m. poema, n. Gebiegen, a. 1) lity, szczery (metai); 2) tresciwy, a. Bebinge, n. 1) umowa, ugoda, f. 2) namyšlanie sie, targowanie dlugic, n. Bepoppelt, a. podwóiny, a. Bebrange, n. 1) cizba, f. tlok, natlok, nacisk, tluin, m, 2) klopot, Bebrangt, a. 1) gesty, tlumny, a. - voll, napelniony, p. 2) scisty, zwięzły, a. Bebrangtheit, f. zwiezlość, f. Gebritt, a. potrojny. a. Gebudt, a. na-, pochylony, przyczajający się, p. - ad. chylkiem, Gebult, f. cierpliwość, f. fad. Bebulbig, a. cierpliwy, a. Gebungt, a gnojny, a. Geebrt, a. szanowny, a.

Beeignet, a. ju etwas -, 1) uspo-

Gefahr, f. niebezpieczenstwo, n. sztych, m. potrzeba, f.

sobiony, p. zdatny, a. 2) taki, a.

(Sef Befahree, f. podstęp, uszczerbek, m. krzywda, szkoda, f. Gefabrben, v. a. wystawiac, -ić na niebezpieczeństwo, sztych; krzywdzie, szkodzie. Gefábrlich, a. niebezpieczny, a. Befährlichfeit, f. niebezpieczenstwo. z. Befahrlos, a. bezpieczny, a. Befahrte, m. towarzysz, m. Befabrtin, f. towarzyszka, f. Gefälle, n. spadek, m. pl. m. Befalle, pl. podatki; przychody. Befallen, v. n. podobać, u- sie, fich (dat.) etwas - laffen, znosie. -iese; fich alles - laffen, dac sobie grać po nosie; fich nichts laffen, nie dać sobie w kaszę dmuchać. Befallen, m. upodobanie, n. - finben an etwas, upodobać sobie co; zasmakować w czem; ju -, kwoli; bir -, dia riebie. Gefallig, a. 1) uczynny, usłużny, grzeczny, a. 2) przyjemny, a. Befälligfeit, f. grzeczność, przysluga, f. - ermeifen, u-, przystuge wyświadczyć. Befallfuchtig, a. zaiotny, a. Gefallfüchtigfeit, f. zaiotność, f. Befangen, a. pojmany, uwięziony p. - nebmen, pojmać, zabrać, wziać w niewolą; uwięzić; balten, wiezic. Befangene, m. wiezien; (Rriege.) jeniec, m. f. uwięziona. Befangene, (Rriege-)branka, f. Befangennehmung, f. pojmanie. wzięcie w niewolą, uwięzienie, Befangenicaft, f. niewoia, f. |n. Befangenmarter, m. dozorca wiezienia. m. Befanglich, a. - einzieben, uwiezic. wsadzie do więzienia. Gefängniß, n. wiezienie, n. koza, f. (finfteres) ciemnica, f. Gefag, n. 1) naczynie, n. statek, m 2) rekojeść, f. 3) - junt Ginfchutten, nasypka, f. Gefaßt, a. 1) przygotowany, p. 2) odważny, a. 3) z spokojnym umystein: z przytomnościa: auf

etma# - fein, oczekiwać czego; wiedzieć, że co nastąpi. Gefecht, z. utarczka, potyczka, f.

Gefieber, n. plerze, n. Wentebert, a. pierzesty, a. w pior.

Beffebert, a. pierzasty, a. w piora przyozdobiony, p.

Gefilte, n. pole, n. niwa, f. Geflammt, a. moragowaty, a.

Geficot, n. splot, m. przeplatanka, floryzowana robota, f. [ny, p. Geficit, a. pstrokaty, a. nakrapia-Geficit, a. polatany. p. laciaty, a. Geficentico, ad. umyślnie, naumyślnie. ad. [pl. m.

myślnie, ad. [pl. m. Griffer, n. szepty, Griffer, n. szepty, Griffer, n. ptastwo domowe, n. drób', m.

Beflügelt, a. skrzydlaty, a.

Gefolge, n. drużyna, kalwakata, f. (zahlreides) orszak, m. Gefrage, n. zapytywanie się, n.

Befranjet, a. fredzlowaty, a, Befrag, n. zarcie, n.

Befragig, a. żarloczny, obżarty, Befragigleit, f. żarloczność, f. obżarstwo, n.

Gefreite, m. gifrajter, m.

Beirieren, v. n. zmarznąć, złodowacieć; — machen, v. a. zamrozic; zu — anfangen, v. n. scinać się; rings herum —, obmarznąć.

Befroren, p. -er holpriger Erbboben, m. gruda, f. Befrorenes, n. lody, pl. m.

Gefüge, Gefügig, a. 1) gibki, a. 2) powolny, a. stosujący się latwo

2) dotykanie, n. Gefühlles, a. bez czucia; nieczu-

ly, zatwardziały, a. Gefühllofigfeit, f. nieczulość, za-

twardziałość, f. Gefühlvoll, a. czuły, a.

Gefüllt, a. pelny, pelen, a. napelniony, p. Gegen, prp. ku, mimo, na, nad,

pod. przeciw, przeciwko; - ad. z. około, ad. Gegenabbrud, m. przedruk, m. einen

Gegenaberud, m. przedruk, m. einen - maden, przedrukowywać, -o-wać

Gegenanzeige, f. wzajemne donie-

sienie, doniesienie z drugiej strony uczynione, n. Gegenbebingung, f. wzajemny warunek, warunek z drugiej strony

runek, warunek z drugiej stron położony, m.

Gegenbefehl, m. rozkaz znoszący przed nim wydany, m. Gegenbericht, m. sprawozdanie

Segenbericht, m. sprawozdanie przeciwne, niezgodne z poprzedniem, n. Segenberger dniem, n. wzajemne

oskarzanie, obwinianie, n. Gegenbefuch, m. oddanie wizyty,

Gegenbesuch, m. oddanie wizyty, wzajemno odwiedziny, pl. Gegenbeweis, m. dowód zbijający

Wegenbeweis, m. dowod zbijający poprzednie, m. Gegenbild, n. przeciwność, f

Gegenbürge, m. współrękojinia. f. Gegenb, f. strona, f. kraj, m. um-Liegenbe –, okolice, pl. f.

Gegenbienft, m. przysługa wzajenina, f. Gegeneinander, od. naprzeciwko

sobie, jeden przeciw drugiemu, na siebie, wzajem; — baten, porównywać, -nać jedno z drugiem.

Gegenfenfter, n. okno podwojne, n. v. Dorrelfenfter.

Gegenforberung, f. pretensya, z drugiejstronyzrobiona, podana, f. [wstopny. m. Gegenfüßler, m. antypod, przeci-

Begengeschent, n. podarunek za podarunek, m. Begengewalt, f. odwet, m. Begengewick, n. sposób, środek

równowage utrzymujący, m. Gegengift, n. lékarstwo, środek na trucizne, sposób na co.

Segengrund, m. argument przeoiwny, m. fnie się. n. Segengruß, m. odklanianic, -onie-Gegenflage, f. skarga na skarge,

replika, f. Gegenliebe, f. wzajemność, wzajemna miłość, f. [m. Gegenmine, f. podkop przeciwny,

Gegenmittel, n. sposoh, środek zaradczy, m. Gegenpart, m. przeciwnik, m. [f.

Gegenpartei, f. strona przeciwna, Gegenrechnung, f. wytrącenie, n. Gegenrebe, f. odpowiedź, f. Gegenregifter, n. rejestra powtórne, pl Begenfas, m. przeciwność, sprze-

czność, f. przeciwny wniosek, m. antyteza, różnica, f.

Begenichein, m. odbitanic sie swiatla, promieni, a. smo, f. Wegenfdrift, f. odpowied, na pi-Begenseite, f. strona przeciwległa,

przeciwna, f. Begenfeitig, a. wzajemny, a. - ad.

nawzajem. Begenfeitigfeit, f. wzajemność, f. Begenftant, m. przedmiot, m. bas

ift ja fein-, to przecież nic wielkiego, to mala rzecz.

Begentheil, n. przeciwne, n. im -, przeciwnie, ad. owszem.

Begenüber, prp. naprzeciwko; liegend, przeciwległy, 4. Begenwart, f. 1) terazniejszość:

2) obecność, przytomność, f. in -, w obec.

Begenwartig, a. 1) terazniejszy, niniejszy; 2) obecny, przytomny, a. - ad. teraz; obecnie. Begenwehr, f. odpor, m. obrona,f.

Gegenwirfung, f. oddziaływanie,n. Begittert, a. kraciasty, a.

Begliebert, a. członkowaty, a. Gegner, m. przeciwnik, m.

Begoffen, p. lany, p. Behage, n. o-, zagroda, f. ogrodze-

nie, opasanie. n. zagaj, m. einem ine - geben, fommen, wtracac sie w co.

Gehalt, m. 1) pensya, placa; 2) tresć, osnowa, f. watek, m.

Bebalten, a. obowigzany, p. Debaltlos, a, nie wiele wart, a,

Bebaltreid, Bebaltvoll, a. tresci-Wy, a.

Beharnifcht, a. 1) kirys na sobie mający, p. 2) (Schrift) ostry, (pi-

Gehaffig, a. 1) nieprzyjażny, nie-

nawistny, złośliwy; 2) obmierzły, nieznośny, a. Bebau, n. porab, m.

Behauft, a. pelen, a. - ad, z przysypka, korona, wiencem. Gebaufe, n. puzderko, n. koperta,

Bebee, n. gniazdo, n.

Gebeim, a. tajny, tajemny, a. skry. ty, p. -er Ort, m. tajnik, m. tajnia. f. im -, skrycie, ad. - thun, kryc, taic sie (z czem); - balten, okrywać, -yó Bebeimnis, n. tajemnica, f. sekret. Bebeimnigvoll, a. tajemniczy, a. Bebeimrath, m. radzen tajny, m. Gebeimidreiber, m. sekretarz, m. Bebeimichrift, f. pismo taiemne. a.

Bebeiß, n. rozkaz, m. Beben, v. n. chodzić (freg.); iść. pójść; vorfic -, odbywać, dziać sie; an etwas -, zabicrae sie do czego; von Statten -, powodzić się, szybko iść; ju bergen -, bardzo obchodzić; in fic -, upamictae sie; wie gebt's 3bnen? ak sie Pan (Pani) ma; jak sie Panu (Pani) powodzi? Idv. m. Gebent, n. pendent, pas od szpa-Bebenfte, m. wisielec, m.

Gebeul, n. wycie; beczenie, n. bek. m.

Bebirn, n. mozg, m. (egbare) mozdzek, (jadalny) m. Bebirnstaften, m. mozgownica, f.

Gebor, n. 1) stuch, m. 2) postuszenstwo, n. - geben, usłuchać; bas - verlieren, ogluchnac.

Geborden, v. n. stuchae, u-; byc poslusznym. Beboren, v. n. nalezec; fic -, .

i, nalczeć się, wypadać Beborgang, m. kanal sluchowy, m Beborig, a. należyty, przyzwoity, SW0]. a.

Gebernt, a. rogaty, a. Geborfam, a. postuszny, a. Geherfam, m. posluszenstwo, n Behorfamft, ad. unizenie, ad. Gehorfamfter, a. unizony, a.

Gebre, f. woszczyny, pl. f. Gehalfe, m. pemocnik, m. Gehülfin, f. pornocnica, f. Beier, m. sep, m. ber - foll ibn bo.

len, zeby go djabli wzieli, do kata. Beierfalf, m. bialozor, m. fzow. m.

Geifer, m. ślina; piana, f. jad we-Geiferer, m. sliniak, m.

Weifericht, Beiferi, a. siiniasty, a.

Gei Beifern, v. n. slinić, pienić się. Beifertuch, n. fartuszek pod podbrodkiem śliniącego się przywiazany, m. Beige, f. skrzypce, pl. m. Beigen, v. a. grac na skrzypcach: tuchtig -, rznac. Beigenbogen, m. sinyczek, m. Beigenharg, n. kolofonia, f. Beiger, m. skrzypek, m. Geil, a. jurny; bujny, a. Beilheit, f. jurnose; bujnose, f. Beiß, f. koza, f. v. Biege. Beigbart, m. bot. kozia broda, f. Geißblatt, n. bot. przewiercien. aminek, m. Geigbod, m. koziol, m. Beifel, m. zakladnik, m. Beifel, f. basalyk, bicz, m. Beigelbruber, m. biczownik, m. Beigeln, v. a. biczować.

Beigelung, f. biczowanie, n. Beigfuß, m. bot. kozia stopa, śnitka pospolita, f. Geifflee, m, b o t, szczodrzeniec, m, Geift, m. 1) duch; 2) umyst; 3) spryt; doweip, m. Beifterbanner, m. eksorcysta, m.

Beifterbeschmorung, f. eksorcyzm, Geifterlehre, f. nauka o duchach, f. Geifterfeber, m. widzący duchy, m. Beiftermelt, f. swiat duchow, m. [a. Beifte Babmefent, a. nieprzytomny, Beiflesabmejenheit, f. nieprzytomność umysłu, f. Beiftengabe, f. zdolność, f.

Beiftesgegenwart, f. przytomność umystu. f Beiftesfraft, f. wladza umyslowa, Geiftesfrantbeit, f. choroba umy-

slowa, f. Beifteefdmad, a. niedolezny, a. Beiftesichmade, f. niedolezność, f. Beiftig, a. 1) duchowy; 2) umyslowy, a. bie -e Ausbilbung, f. upra-

wa, kształcenie umysłu. Beiftige, n. 1) duchowość: 2) umyslowość, f.

Beiftigfeit, f. v. bas Beiftige. Beiftlich, a. duchowny, a.

Beiftlicher, m. duchowny ksiadz,

Geiftlichfeit, f. duchowlenstwo. z. Beiftlos, a. plaski, suchy, a. Beiftlofigfeit, f. plaskose, su-

chość, f. Beiftreid, a. doweipny, a. obfitujący w poinysty, p. Geig, m. skapstwo, n.

Geigen, r. n. skapić. Geighale, m. skapiec, m. Beilig, a. skapy, a. Beiandige, n. okrzyk radosny, m. Geferbt, a. przewięzisty, a. Geflaffe, n. szczekanie, n.

Geflapper, n. klekotanie, n. klekot, m. [nie, n. Geflimper, n. brzeczenie, brzaka-Geflingel, n. dzwonienie, n. Beflirre, n. szczek, chrzest, m.

Geflopfe, n. kolatanie, n. Gefopert, a, kiprowany, p. Befrache, n. lomot, loskot, trzask. m. - bes Donners, trzaskawica, f. Befrachze, n. krakanie, n.

Wefreisch, n. chrapliwe wrzeszczenie, n. Gefrigel, w. bazgranina, f. Gefrofe, n. krezki, kruszki, pl. f.

Gefrummt, a. krety, a. ugiety. p. Gefünstelt, a. sztuczny, wykwintny, wytworny, a. wyszukany, p. -es Befen, n. wykwintnose, f. Belachter, n. posmiewisko, n.

smicch, m. in ein - ausbrechen. rozśmiać sie. Belag, n. biesiada, uczta, f. ine binein, ad, nierozsądnie, bez zastanowienia się.

Gelahmt, a sforsowany, p. Gelanber, n. porecz, f. Belanberbode, - faule, f. balas, m. balustrada, f.

Belangen, v. n. (ju etwas) dochodzić, dójść; dostępować, -apić (czego); otrzymać (co); (bis ju einem Orte) zachodzić, zajsć; zajezdzać, -jechać.

Gelag, n. pomieszczenie, miejsce, n. pokoje, pl. m. Belaffen, a. spokojny, powolny, a. Belaffenbeit, f. spokoinose, powolność, f.

Gelaufe, n. biegante, n. Belaufig, a. (Renntniß) dostateczny (znajomość), a. - ad. -

fprecen, fich ausbruden, z latwością, dobrze mówić, wysłowić sie, pisac Belaufigteit, f. bieglose, latwose (n. p. w wysłowieniu się), f. Belaut, n. dzwonienie, n. Belb. a. zolty, a. -- e garbe. f. zoltość, f. - machen, żólcić: werben, zolciec, zolknąć Gelbbraun, a. zoltosniady, a. Belbgießer, m. mosieznik, m. Gelbhelg, n. sumak farbierski, m. Gelblich, a zoltawy, a. - werben, nazólknac. [dosz. m. Belbichede, f. kon gniady, gnia-Belbidnabel, m. smarkacz, inlodzik, m. Belbfucht, f. zoltaczka, f. Belbfüchtig, a. na zóltaczke chory, Belbmurg, f. bot. zolcien. m. Gelt, n. pieniądz, m. pieniądze, pienigzki, pl. m. gu - machen, spieniezyć. Gelb., a. pieniezny, a. Gelbbeutel, Gelbfad, m. worek, m. sakiewka, kapza, kieska. f. Gelbtaften, m. Belbtifte, f. Belb. idrant, m. skrzynia do pienie-

Beloftrafe, -buse, f. kara pieniezna, f. Gelbftud, n. pieniądz, m. Geltumlauf, m. kurs pieniedzy, m. Gelbwechjel, m. zamiana pieniedzy, f. wekslarstwo, bankiekier, m. istwo, n. belemedeler, m. wekslarz, ban-Welegen, a. 1) polozony, lezacy, p. 1; dogodny, sposobny, a. - ad. właśnie w czas, ad, baran - fein, zależeć na czem.

Gelbforte, f. gatunek pieniedzy, m.

Welbtage, f. trzos, m. Gelomafier, m. maklarz, m.

dzy, f.

Gelegenheit, f. okazya, okoliczność; sposobność; (paffenbe) pora, dogodnosé, f. Belegenheiterichter, m. wierszopis, Gelegenbeitegebicht, n. wiersz na predce zrobiony, m.

Gelegentlich, ad. przez okazyą, jak się zdarzy okazya, przy oka-Gelebrig, a. pojetny, a. Zvi.

Belebrigfeit, f. pojetność, . Belebriamfeit, f. uczonoso f. Belehrt, a. uczony, a. Gelebrte, m. uczony, m Gelebrtheit, v. Gelebriamteit. Geleimt, a. klojowy, a. Beleife, n. kolej, f, Geleit, n. odprowadzenie, n. kon-

wól, m. eskorta, straz, f. Beleiten, v. a. odprowadzac, -ic; wobin -, zaprowadzić. Beleitebrief, m. zelazny list, m. [m. Geleiteichiff, n. okret konwojowy, Geleitezettel, m. paszport, m. Gelent, m. klykiec, staw, m Belent, Belenfig, a. gibki, sma-

gly, obrotny, zwinny, 4. Belentigfeit, f. gibkosc, zwinność, obrotność, f. Gelentwurg, f. bot. konwalia li-

szydło. Gelichter, n. chalastra, f. gatunek, Geliebt, a. kochany, u-, p. Geliebte, m. kochanek, m. Beliebte, f. kochanka, f.

Belinte, a. lagodny, a. - merben, łagodnieć; wolnieć (o powietrzu). Gelindigteit, f. lagodnose, f. Belingen, v. n. (einem) udawac.

udać się, powodzić, -wieść się. Belispel, n. szmer, m. szeptanie,

Bellen, v. n. 1) dzwonić w uszach; 2) przerażliwie brzmieć. Bellenb, a. przerażliwy, a.

Weloben, v. a. slubować, przyobiecać. Belobnis, n. slub. m. przyobieca-Gelt, i. wszakże? nieprawda? Gelte, f. cebrzyk, szaflik, m.

Gelten, v. n. miec wartose, bye wart, znaczyć, poplacać, ważyć; - v. i. es gilt mir, to mię sie tvezé, mie obchodzi; es gilt mir gleich, niedbam o to; es gilt! niechze tak będzie! Beltung, f. wartosc, f. znaczenie,

Belübbe, n. slub, m. Belufte, n. chetka, f. Beluften, v. n. laknąć; zachcie-

wac, -iec sie; fich nach etwas laffen, rozlakomić sig.

Gemach, n. pokoj. m. komnata, f. Gemad, ad. powoli, pomalu, ad Gemanlin, a. wygodny; powolny, e. Gemahl, m. malzonek, maz, m. Gemablenes, n. mlewo, n.

Gemablin, f. malzonka, f. Gemalbe, n. obraz, m. Gemag, ad. podlug, wedlug, wedle, prp. stosownie, ad.

Gemanbeit, f. in -, stosownie, ad. Gemäßigt, a, uniarkowany, p.

Gemaftet, p. tuczny, a. Giemauer, n. mury, pl. m.

Gemein, a. 1) powszechny; 2) prosty; 3) gminny; 4) podly; gemeiner Solbat, prosty zolnierz, szeregowiec, m. fic - maden, ". r. pospolitować się. Gemeinte, Gemeine, f. gmina, f.

Gemeintes, a. gminny, a. Gemeintegut, n. dobra gminy, wspólne grunta i. t. p., pl

Gemeinbehaus, n. dom w ktorym ginina się zgromadza na narade, ratusz, m.

Gemeinverath, m. rada miejska, r. z gminy wybrana, municypalicya. f. Bemeinteversammlung, f. gromada. f. (na wsi).

Gemeingeift, m. duch publiczny. Bemeinbeit, f. podlość, sprosność. Gemeinbeitetbeilung, f. rozlącze-

nie spólnictwa, n. Bemeiniglich, pospolicie. zwykle, ad.

Gemeinnubig, a. powszechny uzytek przynoszący, dobru pospolitemu sluzący, p.

Gemeinnütigfeit, f. powszechna uzvteczność, f.

Gemeinplat, m. ogolnik, m Gemeinfam, Bemeinfcaftlich, a. spółeczny, spólny, pospolity, a. - ad. spoleni, wespol, ad.

Bemeinichaft, f spoleczność. spólnose, f. spolnictwo, n. in - mit, wespol z ..

Gemeintag, m. zgromadzenie, zebranie sie publiczne, n. sejmik, m.

Gemeintrift, Gemeinweibe, f. spoine laki, pl. f.

Bemeinwohl, n. dobro pospolite,

Bemenge, Bemifch, Gemengfel, n. mieszanina, mieszanka, f. Gemeffen, a. 1) unifarkowany; 2)

wyrażny, a. Gemegel, rabanina, siecz. 22, rzeż, f.

Genichelt, a. uformowany, wyrobiony, robiony, p

Gemebod, m. koziol dziki, giemsa samiec, m Gemie, /, dzika koza, gienisa, f.

Bemfenwurgel, f. bot. pajęcznik, 772

Bemulle, n. śmiecisko, n. wymiot, Gemurniel, n. gwar, n. szemranie, inruczenie, n. Gemurre, n. lajanie, szemranie, Gemufe, n. jarzyna, legunilna, f.

Warzywo, n. Gemufe, a. warzywny, a.

Geműfigt, a. obowiązany, przymuszony, p.

Genuftert, a. wzorzysty, a. Gemuth, n. umyst, m. uczucie, n. dusza, f. serce, n.

Gemuthlich, a. dobroduszny, a. Bemuthlidfeit, f. dobroduszność. Gemutheart, f. charakter, m.

Bemuthebewegung, f. afekt, m. wzruszenie umyslu, n. Bemuthernhe, f. spokojność du-

szy i umysłu, f. Ben, prp. ku, prp.

Benannt, a wspomniony, wzmiankowany, p Genau, a. akuratny; ścisly; do-

kladny. a. man muß es nicht fo nehmen, nie trzeba tego za ścisle brać, za ostro osadzie; ber genauefte Breis, m. najnizsza cena, f. mit genauer Roth, ledwie. Genanigfeit, f akuratność, dokla-

dność, ścislość, f. Benealogie, f. rodowod. m

Benehmigen, r. a. zezwalać, -ollć na co; zatwierdzać, -ić; przyjmować, -jąć; (akceptować, aprobrowacl.

Benehmigung, f. zezwolenie, zatwierdzenie, n. (akceptacya, aprobacya, f.)

Geneigt, a. przychylny, sklonny,

pochopny, a. - jum 3orn, gniewliwy, porywczy, a. Geneigtheit, przychylność, skłon-

Beneral, m. jeneral, m.

General., a. 1) jeneralny; 2) jene-

ralski, a. Beneralabjutant, m. jeneral-adjutent, m.

Beneralbaß, m. jeneral-bas, m. Benergifelbmarfcall, m. jeneral-

feldmarszalek. m Beneralfelbzeugmeifter, m. jeneral artyleryi, m.

Beneralin, f. jeneralowa, f. Generalitat, f. jeneralstwo, n. je-

neralowie, pl. m. Benerallieutenant, m. jeneral-porucznik, m.

Beneralmajor, m. jeneral-major, Beneralmarid, m. jeneral-marsz,

Generalpachter, m. dzierzawca znacznych dóbr rządowych. m. Generalparton, m. amnestya po-

wszechna, f Beneralftaaten, p'. m. stany panstwa, pl. m.

Beneralftab, m. sztab glówny, m. Generalsmurbe, f. stopien jenerala, m. jeneralstwo, u.

Generation, f. pokolenie, n. Benefen, r. n. oz-, wyzdrowied.

odzyskać zdrowie; eines Rinbes -, zlądz, porodzić. Senefung, f. oz-, wyzdrowienie, odzyskanie zdrowia, n.

Benid, n. kark, m.

Genie, n. gieniusz. m. Genichbar, a. jadalny, a. co mo-

zna jeso.

Benießen, e. a. I) kosztować, jeść; jadać (frey.), pozywać; 2) używać, doznawać (czego); korzystać (z czego).

Bench, m. spolnik, towarzysz,

uczestnik. m. Beneffin, f. spolniczka, towarzy-

szka, uczestniczka, f. Benoffenicaft, f. spolka, f. spol-

nictwo, towarzystwo, uczestnictwo, n. Benug, ad. dosye, dose, ad. -

thun, zadosyćuczynić. Genuge, f. gur -, dosyc, do sytu,

dostatecznie, ad. jur - geben, nastarczać. Benugen, r. a. zadosyć czynić:

r. i. wystarczać; es genugt, dosyć tego, zadowalnia; fic - lafe jen, być kontent, zadowolniony. ukontentować sie.

Benugfam, ad. dosvé, dostatecznie, ad.

Benugiam, a. kontent, a. przestawający na malem, p.; skromny,a. Benugfamfeit, f. przestawanie na

malein, n. skromnosc, f. Genugthun, v. a. zadosyć czynić.

Genugthuung, f. zadosycuczynienie, a. satysfakcya, f. Benug, m. po-, uzywanie; dozna-

wanie, korzystanie, n. korzysća zabawa. f. uzytek, m. Becaraph, m. jeograf, m.

Geographie, f. je ografia, f. Beographijd, a. jeograficzny, a. Geologifch, a. jeologiczny, a.

Geometer, m. jeometra, m. Geometrie, f. jeoinetrya, f. Geometrift, a. jeometryozny, a. Geologie, f. jeologia, f.

Gepad, m. pakunek, m. Bepfeffert, a. pieprzny, a.

Berfeife, n. swist, m swistanie, n. Geplapper . Beplauber, n. szwargot, m.

Gerofter, n. stuk, loskot, m. kolatanie, n. Beprage, m. 1) cecha, f. pietno,

n. 2) stepel, m. Geprange, n. pompa, okazalość, f. Gerraffet, m. trzeszczenie, a.

Geputt, a. strojny, a. Bequade, n. kwik; skrzek (zab), m. Berabe, a. prosty, a. (3abl) parzysty, (liczba) a. - ad. prosto; wlasnie, ad. - ju, - beraus, wprost, bez odmachu, nieodma-

chem, ad, aufs - mobi, na traf; - machen, prostować. Berabbeit, f. 1) prostoca, f. 2) prostota, f.

Geratlinig, a. prostokresiny, a. Beraffel, n. ohrobot, chrzest, turkot, szczek, m.

Berath, n. Berathicaft, f. narzedzie, n. statek, m. sprzety, pl. m. porządki (gospodarskie), pl. m.

Gerathen, v. n. 1) udawac, -dac sie: obradzac, -odzić sie: darzyć sie; 2) (wobin) zabląkać się, wpaść; in 3crn -, rozgniewać sie; porwać sie; in Brand -. zajać się ogniem, zapalić się; in Bergeffenbeit-, pojse w niepamiee; an einanber -, einanber in bie Saare -, za lby sie porwac, poczubić sie. gut -, nieudatny; niezdarny, a.

Berathen, a. gut -, zdarny; nicht Gerathemobl, ad. auf's -, na chybitraf.

Gerathfammer, f. komorka do chowania gratow, f. Beraum, Beraumig, a. obszerny, przestronny, przestworny; - jum Baden, pakowny, a. geraume

Beit, ad. dosye dlugo. Beraumigleit, f. obszernosc, przestronność, przestworność, f. Beraufd, n. gwar, szelest, chrzest,

halas, huk, gewaltiges -, zgiełk, loskot, m. - maden, halasować, huczeć; mit - etwas rutteln. szurgotać.

Beraufdvoll, a. huczny, a. - ad. z halasem.

Berecht, a. sprawiedliwy: slu-SZNY, a.

Berechtigfeit, f. sprawiedliwose, słuszność, f. Gereditfame, pl. f. prawa, przy-

wileje, pl. Gerebe, n. gadanina, pogloska,

Gereichen, v. n. (gu etwas) sluzye (ku czemu); jur Gbre -, przynosic zaszczyt; jum Rachtbeil-, szkodzić: wychodzić na zle komu; wychodzić žie na czem. Bereiße, n. usilowanie, usilne

staranie, bieganie, eisnienie, n. ce ift viel - barum, ubiegają się o to, cisna sie do tego. Bereuen, r. i. zatować (czego).

Bergel, f. fuga w watorach, f. Gergeln, v. a. wrzynać fugi.

Bericht, n. potrawa, f. danie, n. Gericht, n. sad. m.

Berichtlich, a. sądowny, prawny,a. przed sądem, w sądzie uczyniomy, i. t. p., p.

Berichte., a. 1) sądowy; 2) sądny, a. od sadu. Berichtebarfeit, f. sadownictwo.

n. jurysdykcya, f. Gerichtebete, m. worny, m. Gerichtstiener, m. sluga sądowy,

Berichtegebühr, f. (nadzwyczajne) koszta sądowe, pl. Berichtshalter, m. sedzia, m.

Berichtsberr, m. Berichtsberrichaft. f. pan który ma własna jurysdykcyą, m.

Berichtebof, m. sad, trybunal, m. Berichtstoften, pl. f. koszta sadowe, pl.

Berichteorbnung, f. procedura sądowa, f. kodeks postępowania sadowego, m.

Gerichtererion, f. osoba sadowa, f. Gerichteichreiber, m. pisarz przy sądzie, m.

Berichteftant, m. sadownictwo, n. Berichteftatte, f. miejsce stracenia, n. Berichteftube, f. izba sądowa, f.

Gerichteftni, m. styl sądowy, m. Berichtstag, m. dzien w ktorym odbywają się sądy, m. Geridnewejen, n. sadownictwo Berichtegwang, m. jurysdykeya. f. Gerieben, a. szczwany, p. przebiegly, a. kuty na eztery nogi, p. Geringe, a. 1) szczupły, maly; 2)

podly, a. - ad, lckce, ad. Geringer, a. pomniejszy, postedni, a.

Beringfügig, a. drobny; blahy, nieznaczny, a.

Beringfügigfeit, f. drobnostka, drobność. blahosc. nieznaczność, f.

Geringhaltig, a. malo wazący, p. malej wagi.

Geringidatig, a. z pogarda; lekceważący, p. Geringichabung, f. lekceważenie,

n. pogarda, f. jemanben mit behanteln, pomiatać kim. Beringfte, a. najmniejszy, a. nicht im Geringften, weale nie, ani

myśli. Merinne, n. rynsztok, m. Berinnen, r. n. krzepnać, ścinao

się; zsiadać, zsiąsć się, podsta-

wać, -tać sie (mléko); zapiekać (krew); zwarzyć się; - laf. fen, zwarzyc. Berippe, n. kościotrup, szkielet, Berippt, a. zlobkowaty, a. Germanifiren, r. a. zniemczyć. Bermer, m. bot, ciemierzyca, f. Gern, ad. chetnie, ad. Gerngroß, m. niedopanek, chorujący na panka, m. Gerfte, f. bot. jeczmien, m. Gerftengraure, f. pecak, m. jęczmienna kasza, pyszka, f. Gerftenforn, n. jeczmyk, m. Geritenfaft, Gerftentrant, m. ptyzana, f. Gerftenfdleim, m. klejek, kleik jeczmienny, m. Gerftenftroh, n. jeczmionka, f. Gerftenmaffer, n. orszada, f. Gerftenzuder, m. cukier jeczmien-Berte, f. precik, m. wic, witha. f. powonienie. Gerud, m. wech : zapach, m. ubler -, cuch, sinrod, m. Gerude. a. wechowy, a. Geruchlos, a. niepachnący, niecuchnący. p. Gerudlefigfeit, f. brak powonienia, m. Gerudenere, m. nerw wechowy. Berücht, n. wiesc, pogloska, f. odglos, m. Geruben, r. n. raczyc. Gerührt, a. rozczulony, wzruszony. p. - merben, rozezulac, -ic sie; wzruszać, -vo się. Berüllfammer, f. komórka do chowania gratow, f. Gerumpel, n. halas, m. trzesienie woza, n. turkot, m. Gerümpel, n. graty, rupiecie, pl. Berünbet, a. kolisty, a. Geruft, n. rusztowanie. n. Befalbter, m. pomazaniec. m. Gefammt, a. wszystek, caly, ogólny, a, Befammtheit, f. calose, f. ogol, m. Befanbter, m. posel, ambasador, m. parfilider -, nuncyusz, ablegat, m. Befanttin, f. poslowa, ambasadorowa, f.

(Se 328 Befanbtichaft, f. poselstwo, n. Befandtichafte, a. poselski, legacyjny, a. Befang, m. spiew, m. piesn, f. Gefangbud, n. spiewnik. m. Befangmeife, f. arya, melodya, f. Befaß, n. zadek, m. Gefaufe, n. szum, m. Bejaufel, n. szelest, szmer. m. Befcaft, n. sprawa, f. interes, sprawunek, m. czynność, f. handel, m. Befdaftet, a. oprawny, a. Befcaftig, a. skrzetny, czynny, a. zatrudniony, p. - thun, krzątać, za - się kolo czego; uwilać sie. Beidaftigfeit, f. skrzetnose, krzątanina, f. uwijanie się, n. Beidaftemann, m. handlujaey, m. Beidaftetrager, m. ajent, m. Befdantet, p. zhanbiony, zgwalcony. p. bezeeny, a. Befchedt, a. pstrokaty, a. Befdeben, r. n. dziac, stac sie. Beideibt, a. rozsądny, roztropny, madry, tegi, a. Befdeibtheit, f. rozsądność, roztropnosc, madrosc, tegosc, f. Befdent, n. podarunek, m. Befdichte, f. 1) historya, f. dzieje, pl. 2) powiesc, f. Beichichtlich, a. historyczny, dzielowy, a. Gefdichteidreiber, m. historyk, dziejopis, m. Gefchid, n. i) los, m. (trauriges) dola, f. 2) v. Beididlichfeit. Befdidlichfeit, f. zdatnose, biegłość, zręczność, zgrabność, sprawność, f. (zu ermas) usposobienie, n. Befdidt, a. zdatny, biegly, zreczny, zgrabny, sprawny, a. ju etwas -, usposobiony. p. Befdiebene, f. rozwodka, f. Geidirr, n. naczynie, n. sprzet, statek, m. szory, pl. Befdirriammer, f. komórka do chowania siodel i szorów. f. Beidlangelt, a. krecisty, wezy-

kowaty, a.

Geichlecht, n. plec. f. rod: rodzai. m. plemie, n. bas ichone -, n. plec niekna, f. Befchlechte, a. plciowy, rodowy, pleinienny, a. Beidlechtsalter, n. pokolenie, n. Weidlichtelos, a. bezpleiowy, a. Beidlechtename, m. nazwisko familline, n. Beidlechteregifter, u. Beidlechte. tafel, f. jenealogia, f. rodowód. WY, m. Beidlechtstrieb, m. poped plcio-Geichlechtsmort, n. przediniek, m. Befdlepp, n. orszak, m. zawady podrozne, pl. f. pakunek zbytni.m. ślad rzeczy rozsypanej, m. Beidlinge, Geichlinfe, n. osierdzie, n. podrobki, pl. f. Befdmad, m. gust; smak, m. finben, zasmakować w czem. Beichmadios, a. bez smaku; niegustowny, a. Beidmadloftgfeit, f. brak smaku. dobrego gustu, m. Beidmadvoll, a. 1) smaczny; 2) gustowny, a. Beidmeibe, n. stroj, m. ozdoba, f. klejnoty, pl. m. (kladny, a, Geichmeibig, a. gibki, smagty, u-Beidmeibigfeit, f gibkosc, smaglość, układność, f. Beidmeis, n. owad, m. lajdactwo, n. chalastra, f. Geidmiere, n. 1) smarowanie, n. 2) rantota, bazgranina, f. Beidmudt, a. ozdobny, strojny, Beidnatter, n. swiegot, klekot, m. Gefcorf, n. utwor, m. stworzenie. n. armes -, chudziątko, n. Beiden, n. 1) pocisk, m. bron palna; kula, f. 2) pietro, n.

Befdrei, n. krzyk, wrzask, m.

Beidugfunft, f. artylerva, f.

eskadra, f.

pt. f. gadanina, f.

Weidus, n. armata, f. delalo, n. Geidmaber, n. 1) szwadron, m. 2) Befcmas, n. paplanie, n. plotki, Geidmatig, a. gadatliwy, a. ein Beidmaniafeit, f. gadatliwosc, f.

Gief 330 Befdmeige, ad. - benn, bag. coz dopiero. [bki, a. Geidmind, a. predki, raczy, szy-Befdminbigfeit, f. predkose, raczość, szybkość, f. Beidmindidreiber, m. skoropis, Beidmifter, pl. rodzenstwo. n. bracia i siostry. Beidwifterfint, n. siostrzeniec, m. cioteczne albo stryjeczne dzieci. pl. Beidwollen, p. na-, spuchly, p. Weichmorene, m. przysięzny, przysiegly, m. Bejdmorengericht, n. sad przysieglych, m. Befdwulft, f. na-, obrzmienie, w. na-, opuchlose, f. Beidmur, n. wrzod, m. bolaczka, f. Bejdmure befommen, wrzodowacieć; mit Beidwuren bebaitet, wrzodowaciały, p. Gefell, m. towarzysz; czeladnik, Bejellen, v. a. laczyć; fich ju einem przyłączyć się do kogo. Bejellig, a. towarzyski, a. Befelligfeit, f. towarzyskość, f. Gejellin, f. towarzyszka, f. Bejellicaft, f. towarzystwo; spoleczenstwo, n. kompania, f. iem. - leiften, towarzyszyć komu, Befellicaftlich, a. towarzyski, spółeczenski, a. Beiellichafterechnung, f. regula spolki, f. Gefellicafteimmer, n. bawialny pokoj, m. Bejes, n. prawo, n. ustawa, f. Beiebbuch, n. ksiega praw, ustaw. f. Gefetgebent, a. prawodawczy, a, Gejeggeber, m. prawodawca, m. Bejeggebung, f. prawodawstwo, idlug prawa. Gefeglich, a. prawny, a. - ad. po-Befeslichfeit, f. prawne postepowanie, n. prawność, f. Bejeglos, a. bezprawny, anarchi-Beietlofigfeit, f. bezprawle, n. anarchia, f. geidmatigerMenich, m. gadula.m. Geiebinagig, a. prawny, a. prawem nakazany, p.

Gefest, a. stateczny; poważny, a. - baß. przypuściwszy, iz . . .; gefenred Beien, stateczność, n.powaga, f. ga.f. Befestbeit, f. stateczność, powa-Defeamibrig, a. bezprawny, nieprawny, a. Befidert, a. u-, zabezpieczony, p. bezpieczny, a. Beficht, f. twarz, f. wzrok, m. ein faures - machen, krzywie sie, finfteres - maden, zamraczac, -oczyc się. Befichtebilbung, f. fizyonomia, f. sklad twarzy, m Befichtefarbe, f. cera, f. Befichtsfreis, m. widnokrag, horyzont, m. Befichtsfunde, f. fizvognomika, f. Befichtefunbiger, m. fizyognomik, Befichterunft, m stanowisko, n. Befichterothe, f. rumieniec, m. Befichtejug, m. rys twarzy, m. Befind, n. gzvms, m. Befinte n. czeladz, czeladka, f. Gefinde., a. czeladny, a. Befinbel, n. mottoch, m. chalastra, holota, tluszcza, f. Befindelobn, n. myto, n. zaslugi, (dnia, f. Befindeftube, f. czeladnica, czela-Befinnt, a mysiący, p. Gefinnung, f. sposéb myslenia, m. feine - antern, przekabacie sie; jemanbem eine anbere - beibringen, przerobić. przeistoczyć kogo. Befittet, a. cywilizowany, uobyczajony, p. grzeczny, a. Befonnen, a. zamysiający, zamierzający, p. Befottenes, n. gotowane, n. Befpann, n. zaprzag, m. Befvenft, n. widmo, n. upior, m. mara, f. hobak, m Befrerre, n. kozly, pl. Gefviele, m. towarzysz, rówien-[wiennica, f. Wefviclin, f. towarzyszka, ro-Gefrinnft, n. przedziwo. n. Gefrött, n. posmiewisko, n. drwiny. kpiny, pl. f. Wefrrad, w. rozmowa, f. trauli.

332 des -, pogadanka. f. ein trauli. des - fibren, rozmawiac. Gefrradig, a. rozmowny, przystepny, a. Beirradigfeit, f. rozmowność. przystępność, f. Gefprenfelt, a. nakrapiany, p. Geftabe, n. pobrzeze, n. Beftalt, f. postać, postawa, fksztalt, skład, m. fcone -, uroda, f. Beftaltet, a. zrobiony. p. fcon -, ksztaltny, a. Beftanbig, a. - fein, wyznawae, przyznawać się do czego. Beftanbniß, n. przy-, wy-, zeznanie, n Beftant, m. smrod. m. mit - erfüllen, zasmrodzić. Geffatten, v. a. dozwalać, -olić, dopuszczać, -ścić. Geffattung, f. dozwolenie, n. Gestäube, n. krzewy, krzaki, pl. m. chrosciny, pl. f. krzewie, n. krzewina, f. I-nac. Gefteben, v. a. wy-, zeznawac, Geftein, n. kamlenie, pt. m. Beftell, n. podstawa, f. postument, m. osada, oprawa, f. Geftern, ad. wczoraj, ad. Gefticulation, f. giestykulacya, f. Westiefelt, a. w botach. Westielet, a. z trzonkiem. Beftifte, n. zaklad, m. zalozenie, n. Beftimmt, a. strojny, a. Geftirn, n. gwiazda, f. Geftirnt, a. pelen gwiazd, gwlazdzisty, a. Geftober, r. kurzawa, f. Geftotter, n. zająkanie się, n. Bestraud, n. krzewina, f. krzaki, pl. m. zaroste, n. Geftreift, a. pasisty, pregowaty, Geftrenge, a. surowy, a. Beitrichen, a. pokreslany, p. Geftrig, a. wczorajszy, a. Beftute, n. stadnina. f. Beftutt, a. kusv, a. Gefuch, n. prosba, f. Befucht, a. wykwintny, a. Gefumme, Gefumfe, n. brzeczenie, n. Befund, a. zdrowy, a. - machen, u-

zdrawiać, -owić; - merben, o-, wyzdrowieć. Gefunbbrunnen, m. wody, pl. f.

Gefundheit, f. zdrowie, n.

Gefunbheiteguftanb, m. stan zdro-Wia, m.

Betafel, v. Tafelmert. Betigert, a. tygrysowy, plami-Getone, n. dzwiek, m. brzmienie,

Betofe, n. wrzawa, f. halas, wrzask, huk, m. Betrampel, m. tetet, m.

Getrant, n. napoj, m.

fich Getrauen, v. r. odwazyć sie: zaufac sobie. Getreibe, n. postępowanie, n.

Betreibe, n. zboze, n. Metreite, a. zbozowy, a.

Betreibeabgabe, f. zsypka, f. Betreibebrand, m. sniat, m. sniet.

Getreu, a. wierny, a. Getreulich, ad. wiernie, sumien-

nie, nd.

Metroft, a. spokolny, a. fich Getreften, v. r. spodziewae sie ftlum, m. Getummel, w. rozruch, zgielk,

Beturfelt, a. kropkowany, p. Geubt, a biegly, wprawny, a.

Beubtheit, f. bieglose, wprawa, f.

Bevatter, m. kmotr, kum, chrzesny ojciec, m. au - fteben, w komotry stac.

Bevatterbrief, m. list kmotrowski. m.

Bevatterin, f. kmotra, kuma, kumoszka, f. Gevatterichaft, f. kmoterstwo,

kumostwo, n. - machen, kumad ste z kim.

Bevattereleute, pl. krewniaki, pl. Geriert, a. poczwórny, a.

Gevierte, n. kwadrat, m. Gevogel, n. ptastwo, n. frost, f.

Bemache, n. 1) roslina, m. 2) na-Gemachfen, p. urosty; - fein, pcdolać, sprostać (czemu).

Gemadebaus, n. oranzerya, (ro-

slinarnia), f. Gemabit, a. 1) dobrany, p. 2) wy-

mysiny, wybrydny, przebierny,

Gemabltheit, f. wymyślność, wybrydność. f. [gaé, -edz. Bemahr, ad. - merben, spostrze-Bemahr, Gemabrleiftung, f. rekoj-

mia, f. zaręczenie, n. Gemabren, v. a. przyrzekać, -ec: przyzwolić; udzielić; sprawiać.

Bemabrieiften, v. a. zareczać, -yé; gwarantować. Bemahrmann, m. gwarant, zare-

czyciel, m. reczenie, n. Bemabriame, f. gwarancya, f. za-Gemabrung, f. przyrzeczenie, przyzwolenie, udzielenie, n.

Gewalt, f. wladza, moc, f. gwalt, m. - anthun, gwalcie; fic - anthun, przymusić się, wstrzymać sie.

Gemalthaber, m. władzca, ten co moc, władze ma, m.

Gemaltherricaft, f. despotyzm,m. Gemaltig, a. ogroniny, potezny; zamaszysty (krok), a.

Gemaltthatig, Gemaltfum, e. gwaltowny, a. Gemaltthatigleit,

f. gwaltowność, przemoc. f. Gewaltthat, f. gwalt, m.

Gemant, n. szata, suknia, f. plaszcz, m.

Gewandhaus, n sukiennica, f. Gewandt, a. obrotny, sprawny, zgrabny, zwinny; biegty, a. ge-manbter Dlenich, plywacz. m. gemanbt im Musbrud, z latwością

piszący, p. Gewandtheit, f. obrotnose, sprawność, zgrabność, zreczność, zwinność, biegłość, f.

Gewarmt, a. grzany, p. Gewarten, Bewartigen, v. n. spodziewać się.

Bemartig, ad. - fein einer Gade, być pownym czego, przygotowanym do czego. Gemaid, n. brednia, f.

Gemaffer, n. woda, rzeka, f. Gemebe, n. tkanina, tkanka, f. zwiazek, m.

Gemebr, n. bron, f. Gewebrfabrit, f. fabryka bronl, f.

Gemebrhantler, m. handlujacy bronia, m.

335 Gemein, n. rogi, pl. m. poroze, n. Gemerbe, w. proceder, zarobek, m. Gewerbfam, a. przemyslny, a. Gemerbfamfeit, f. przemyslność, f. Gemerbichein, m. patent procederowy, m. Bemerbfteuer, f. podatek procederowy, m. patentowe. n. Gemerbtreibenb. a. przemystowy, a. Sewicht, a. waga, f. ciezar, m. über bas - geben, nadważyć, Bemimmel, a rojowisko, a. cizba, f. tlum, m. [nie, n. Greimmer, n. placz, m. narzeka-Geminbe, n. gwint, m. Gewinn, m. zysk, m. [a. Geminnbringenb, a. zyskowny, Geminnen, v. a. wygrywac, -rac; zyskiwać, -keć, u-; einen lieb -, polubie kogo; Beichmad an etmas -, zasmakować w czem, przypodobać sobie co; einen für etwas, für fich -, nastrajac, -oie kogo do czego; zniewolić sobie kogo. [m. Geminner, m. wygrywający los, Bewinnft, m. Wygrana, f. v. Geísku, f. minn. Gewinnsucht, f. chelwosc ZV-Gewinnfüchtig, a. cheiwy zysku, a. Geminfel, n. skowyczenie, n. jęk, m. Gemirf. w. tkanina, tkanka, tkana robota, f. Gemirre, n. mieszanina, platanina, f. zawikłanie, n. Bemif, a. pewny; - ad. pewnie, zapewne, zaiste, ad. Bewigheit, f. pewnosc, f. Bemiffen, n. sumienie, n. Gemiffenhaft, a sumienny, a. Bemiffenhaftigfeit, f. sumiennose, Gemiffenles, a. bezsumienny, a. Bemiffenlofigfeit, f. bezsumiennosé, f. mienia, f. Bewiffenebiß, m. zgryzota su-Bemiffensfrage, f. rzecz, materya bardzo delikatna, f. Bemiffenefreiheit, f. tolerancya, f. wolność wyznan, f.

Gemiffenerath, m. ofciec duchow-

Gemiffenefache, f. sprawa sumie-

nia, f.

Gemiffenszwang, m. nietolerancya, f. ścieśnianie wyznan, n Gemiffer, a. jakis, niejaki : pewny. Bemiffermagen, ad. niejako, poniekąd, ad. Bemitter, n. nawalność, zawierucha, burza, f. Gemitterwolfe, f. nawalnica, f. Gemitigt, a. nauczony doświadezeniami, p. Bemogen, a. zyczliwy, laskawy, a. Bemogenheit, f. zyczliwość; luska, f. wzgląd. m Bewohnen, Bewohnt werben, v. w .. nawykać, -knać do czego: (unpermertt) przywyknąc; przyzwyczajać -ić się do cz., wdrazać, -ozye sie w co; gewohnt fein, zwyknać. Gewohnen, v.a. przyzwyczajac, ic. zaprawiać, -ić, przyuczać, -yć. wdrazać, -ożyć (do czego). Bewohnheit, f. zwyczaj, m. uble-, nalog, m. uble - (von Sausthieren), narow. m. Gewohnheits, a. zwyczajowy; nalogowy, a. Bemebnlich, a. zwyczajny, pospo-

lity; (geben, Rebe) potoczny, a. ad. zwykle, za zwyczaj, i. t. p. Gemebnt, a. zwykly, a. Gewöhnung, f. przyzwyczajenie, Bemolbe, n. sklep, m. sklepie-Bewolbt, a. sklepisty, a. Bewolf, n. obloki, pl. m.

Bewonnen, p. gewonnene Schlacht, f. gemonnenes Gpiel, n. wvgrana, f. Gemubi, n. tlok, m. Bewunden, a. krety, p. Gemurfelt, a. w kostki.

Gemurm, n. robactwo, n. plazy, pl. m. Gemurt, n. korzenie, n. przyprawa. f. english -, kubeby, pt. f.

Gemurie, a. korzenny, a. Gemurahaft, a. zaprawny, a. [ny, m. Gemurghandel, m. handel korzen-Bemurghanbler, Bemurgframer, m. korzennik, m. Gemurgfram, Bemurglaben, m. sklep korzenny, m.

Biftmifder, m. -in, f. trucizne za-

podrzucona, f. Giftig, a. 1) trujący, a. zatruty, p.

2) jadowity, zajadły. a.

Glemuranagelein, n. Bemuranelfe, f. gożdzik, m. [im. Gemurgmaaren, pl. f. korzenie, pl. Bejahmt, a. chowany, oswojony, p. Bezabnt, a. zebaty, a. Gejant, u. klotnia, zwada, f. swar, Beziemen, r. n. godzie się, przystawac, -stac; przypadac, przynalezeć. Begiemenb, a. przystojny, przyzwoity, godny, a. Begiere, n. przesada, afektacya, f. przesadzanie, udawanie, wymuszanie, n. Begiert, a. 1) udany, wymuszony; 2) przyozdobiony, p. ozdobny, a. Begifche, n. ksyk, m. Begifchel, n. szepty, pl. m. Bejogen, u. -e Buchje, f. gwintowka, f. Begucht, n. zle plemie, n. Bezwitider, n. szczebiot, m. Begwungen, a. przy-, wy-, zmuszony; naciągany, p. Wicht, f. suchy bol, m. podagra, f. Bidtartig, Bidtifd, a. podagryczny, a. Bidibeere, f. bot. porzeczka smrodynia. f. ny, p. Gidtbrudig, a. paralizem ruszo-Biebel, m. szczyt, m. Giebelbach, m. wierzch, m. Giebelfenfter, Giebelloch, n. okno w szczycie, n. Bienmufdel, f. ziejec, ziejka, f. Bier, f. zadza, chciwość, f. lakomstwo. n. Gierig, a. chelwy; lakomy, a. Gierigfeit, f. cheiwose, f. Bierich, m. 1) bot. kozia stopa, śnitka, f. 2) giérz, m. (ptak). Giegbach, m. potok, m. Giegbar, n. kapiel poléwowa, zléwauia, f. Biegbeden, n. nalewka do rak, f. dzbanuszek, m. Bicken, v. n. lac; ulewać, -lac (A. B. eine Figur); unter etwas -, podlewać, -lac; aus einem Befaße in bas anbere -, przelewać. Gieser, m. giser. odlewacz, m. Biegerei, f gisernia, f. Giegfanne, f. poléwaczka, f. Bift, m. trucizna, f. jad, m.

prawiający, m. -ca, f. [cizny, n. Giftmifderti, f. zaprawianle tru-Biftmittel, n. Giftargenei, f. lekarstwo na trucizne, n. Birtwutherich, m. bot. szaleu ia-Bilbe, f. cech. m. Idowity, m. Gilgen, m. bot. kosaciec, m. Gimpel, m. 1) gil, popek, m. 2) cymbal, gamón, gap, mazgaj, m. Gimrelhaft, a. gapiowaty, a Binfter, m. bot. janowiec, m. krzęcina, f. Birfel, m. szczyt, wierzch, wierzcholek, m. Giriren, v. a. zyrować, podpisać. Girobant, f. bank zyro. Wirren, v. n. gruchać. Gitter, n. krata, kratka, f. Mitterfenfter, n. okno z kratą, n. Gitterformig, a. kratkowaty, a. Gittern, v. a. kratkować. Gitterthur, f. drzwi z kratek, pl. Gittermert, n. robota w kraty. kratki. f. 11u. f. Glacis, n. pochylosé szauca, wa-Glang, m. blask, polysk, glanc, lustr, m. światłość, świetność, f. ben - benehmen, glane zepsuc; ben - verlieren, zblakowac, -knac, spłowieć. Glangburite, f. szczotka do glancowania, f. Glangen, v. n. blyszczec, -snąć; polyskiwać, -skać; świetnieć, świecić się, jaśnieć; popisywać Glantent, a. swietny, wystawny, a. Glaniaras, n. bot. ostrzyca, f. myszy ber, m. Glangleinwand, f. plotno glanco-Glangruß, m. sadza połyskliwa, Isniaca, f. Glangfeite, f. lice, pl. (blangtaffet, m. kitajka glancowna, (M(as, n. 1) szkto; 2) szkietko, n.

3) szklenica, szklanka, f.

jacy, P.

Glasaugig, a. jaskrawe oczy ma-

Blasblafer, m. hutnik co szklo ro-(Mlaschen, n. kieliszck, m. Ibl. m. Glafer, m. szklarz, m. Olajerbanbmerf. n. szklarstwo. n. (Mlafern, a, szklanny, a. Glasfabrit, f. szklarnia, f. [m. Glasbammer, m. mlotek szklarski, towarami szklannemi, m. szklem, m. Glasbutte, f. huta szklanna. f. do szkla, a. Glasforalle, f. paclorka, f. szklarnik, m szkle, n. ciorka, f. Glastbur, f. drzwi szklanne, pl. Glafur, f. glazura, polewa, f. -, szkla kolorowe, pl. n. Blatt, a. gladki; śliski, a. m, gladyszka, f. Glatteifen, r. i. osliznac. rowac, wy-. Glage, f. lysina, f. dać włarę, zawierzać.

Glasbanbel, m. handel szklein. Glasbantler, m. handlujacy Glaficht, a. szklanny; podobny Glastirice, f. bot. wisnia biala, f. Glaslaterne, f. laternia szklanna, Glasmader, Glasmann, m. hutarz, Glasmaler, m. malujący na szkle. Glasmalerei, f. malowanie na Glasperle, f. perla szklanna, pa-Glasfdeibe, f. szyba szklanna, f. Glasidrant, m. szafka do szkla, f. Wlastrorfen, m. kropla szklanna.f. Glasmerf, n. szkla, pl. n. fleines Glattbein, - bolg, n. -fabl, -ftein, Ita. f. Blatte, f. gladkość, śliskość; glej-Blatteis, n gololedz, slizgawica,f. Glatten, v. a. gladzie, wy-; pole-Glaube, m. wiara, f. -n beimeffen, Glauben, v. a. wierzyc, u-; an etmas -, w. w co. Glaubensartifel, m. artykul wiary, Glaubensbefeuntnig, m. wvznanie wiary, n. wca, m Glaubenegenoß, m. spolwyzna-Glaubenslehre, f. dogmatyka, f. Glaubenszwang, m. nietolerancya, f. ścieśnienie wyznan, n. Wlarogodny, wierzytelny, autentyczny, a.

Glaubhaftigfeit, Glaubmurbigfeit, f. wiarogodność, wierzytelność, autentyczność, f.

Olaubia, a. wierny, a. wierzacy, p. Glaubiger, m. wierzyciel, m.

Glaublich, a. podobny do uwierzenia. «. Glaublichfeit, f. podobienstwo, n.

Gleich, a. rowny, podobny, a. - ad. 1) równo; 2) zaraz, natychmlast, wnet; Gleiches mit Gleichem, wet za wet; - machen, rownac, z-; - fommen, wydolac komu, wydawać, -dać się za kim; - fein, rownac, z- sie; gleichen Schritt mit einem balten, wydołać komu; - wenn, choćby, c. Gleichartig, a. jednego rodzaju,

gatunku; równorodny, a. Bleidartigfeit, f. rownorodnose, f. Gleichbebeutenb, a. rowne znaczenie mający, toz samo znaczący, p.

Gleichen, v. a. rownac, z-; wyrownywać, -nać; c. n. równym, podobným być, zrównać się. Bleicher, m. srednik, m. Gleichergeftalt Gleicherweife, ad.

tymize samym, podobnymize sposobem, zarowno.

Gleichfalls, ad, takze, ad. Gleichformig, a. jednostajny, a. [f. Gleichformigfeit, f. jednostainosc. Gleichgeltent, a. rownej wartosci. Gleichgewicht, n. rownowaga, rownia, f. balans, m. - balten, balansować.

Gleichgultig, a. obojetny, a. merten, zobojetnieć.

Gleidigultigfeit, f. obojetność, f. Gleidbeit, f. rowność, f.

Bleichlaufent, a. rowno ldacy, p. rownolegly, a. Gleichlaut, m. jednobrzmienie, n. Gleichlautent, a. rownobrzmigcy,

p. z.godny, a. trya, f. Gleichmaß, n. proporcya, syme-Gleichmäßig, a. rowny, a. 16. Gleidmuth, f. spokojność umysłu. Gleichnamig, a. odpowiadający

Gleichniß, n. alegorya, przypo-

wiesc, f. porównanie, podobienstwo, N. Gleichfam, ad. jakby, niby, c. naksztalt. [ny, a. Bleichichentelig, a. rownoramien-Gleichfeitig, a. rownoboczny, a. fich Gleichftellen, v. r. rownac sig komu. Gleichftellung, f. zrownanie, n. Gleidung, f. rownanie, n. Oleidviel, ad. mniejsza o to, tak, czyli . . ., ten, czyli ów. Gleichwie, ad tak, jak. Gleichwinfelig, a. rownokatny, a. Gleichwohl, ad. wszelako, atoli, przeciez, jednak. Gleichzeitig, a. rownoczesny, a. Bleis, v. Geleife. Gleife, f. bot. blekot, m. bzducha, Bleigen, v. n. swiecie sie, bly-SZCZEĆ. Gleigner, m. obludnik. m. Gleignerei, f. obluda, f. Bleignerin, f. obludnica, f. Bleifnerift, a. obludny, a. Bleiten, v. n. slizgać sie. Mleticher, m. gora lodowata, f. Blieb, n. 1) czlonek; 2) rząd, szereg, m. 3) ogniwo. n. Blieberbehnen, n ciegoty, pl. f. Blieberframpf, m. konwulsva. f. Glieberreißen, n. ciegaczka, f. rwanie w stawach, n. Gliermaß, n. czlonek, m Gliebichwamm, m. grzybien sta-WOW, m. Glimmen, v. n. tleć, tlle sie: laffen, zatlie; ju - anfangen, zatlić się, zatleć, Wlimmer, m. lyszczak, m. Blimrf, m. delikatnosc, f. Olimpflich, a. delikatny, a. Glitfcbahn, f. ślizgawka, f. Glitfden, v. Gleiten. Glodden, n. dzwoneczek, dzwonyszek, m. Glode, f. dzwon, dzwonek, m. Glodenartig, a. dzwonkowaty, a. Glodenblume, f. bot. dzwonek, m. Glodengieger, m. odlewacz dzwonów, m Glodenflorpel, - fcwengel, m. serce u dzwonu, n

Ona Glodenfclag, m. bicie dzwony, n. Glodenipeife, f. Glodengut, n. spiz. Blodenfriel, w. kunsztowne dzwonów granie w zegarze, n-Glodenftubl, m. wiazanie dzwonnicy, m. Glodenthurm, m. dzwonnica, f. Glodner, m. dzwonnik, m. Glorie, f. chwala, swietność, wspanialość, f Glorreid, a chwalebny, swietny, wspanialy, a. Globen, v. n. wytrzeszczyć oczy. Glud, n. szczęście, n. pomyślność, f. - ju! szcześć Boże! Ikać. Gluden, Gludfen, v n. kokać, kwo-Bluden, r. n. szcześcić, udać, powodzić się. Bludbenne, Blude, f. kwoczka, f. Gludlich, a. szczęśliwy, pomyślny, a. Gludfelig, a. blogi, szcześliwy, a. Gludfeligfeit, f. blogosc, szcześliwość, f. szczęście, n. Gludsfall, m. szcześliwy traf, m. Gludefind, n. szcześliwy, ten komu szczęście sprzyja, m. Gladerab, n. kolo fortuny, m. Gluderitter, m. awanturnik, m. Gludefpiel, n. hazardowna gra; loterya, f. zda. f. Gludeftern, m. szcześliwa gwia-Bludstopf, m. fortuna, f. Glüdmunich, m. powinszowanie, n. Gludmunichen, r. a. winszować. Gludwunfdidreiben, n. list z powinszowaniem, m. Bluben, v. n. palac, zarzyć się. Glubenb, a zarzysty, a. - e Afche, Roblen, zarzewie, n. Blubwein, m. grzane wino, n. Gluth, f. zar; skwar; upal, m. in - bringen, rozzarzac, -yc. Onabe, f. laska, laskawość, f. Guer Gnaben, Wielmozny Pan. Gnaben, v. n. gnabe euch Gott! niech was Pan Bog broni. Gnabenbrob, u. Gnabengehalt, m. laskawy chieb, m. pensya z laski, f. fbic. B tabenftog, m. ben - verfegen, do343 Gna Gnabengeichen, n. laska, f. Ondoig, a. laskawy, milościwy, a. Gnurren, v. n. gderać, zrzedzić. Golb, n. zloto, n. bas liebe -, zlotko, n. unachtes - szvch. m. aus gebiegenem -e, zlotolity, a. Golbammer, m. trznadel, m. Golbamiel, f. wilga, wywiolga, f. Golbarbeit, f. robota zlotnicza, f. Golbarbeiter, m. zlotnik, m. Goltbergwerf, n. kopninia zlota, f. Golbblattden, n. blaszka zlota, f. Bolbblume, f. bot. zlotokwiat. złocieji, m. Golbbraun, a. zlotocisawy, a. Golbbraht, m. drot zloty, m. Golben, a. zloty, a. Golofaven, m. nitka zlota, f. zloto w nitkach, n Bolbfarben, Golbgelb, a. zlocisty, a. ine -e frielend, a. zlotawy, a. Golbfinger, m. palec serdeczny, m. Golbflitter, m. swiecidlo, n. Bolbforelle, f. zlotopstrag, m. Golbaeftidt, Golbgemirtt, a wyszywany złotem, p. Gologrube, f. kopalnia zlota, f. Goldgulben, m. zloty czerwony, m. Bolobahnchen, n. strzyzyk, zlotnik. Bolebaltig, a. zlocisty, a. Golbfafer, m. zlotawiec, m. Goldlabn, n. zloto lite, n. Golbmader, m. alchimista, zlotodziei. m. Bolomacherei, f. alchimia, f. Colomunge, f. zloty pieniądz, m. Golbpapier, n. papier pozlacany,m. Golbfand, m. piasek zloty, m. Bolbichaum, m. zloto malarskie, n. Golbicheiber, m. ten co plawi zlo-Szcza, m. Bolofchläger, m. ten co zloto spla-Bolbidlagerhautden, n. cienki pergamin do robienia zlota platkowego potrzebny, m. Golofdmieb, m. zlotnik, m. n. Golbidmiebefunft, f. zlotnictwo, Golbirinner, m. przedzący zloto, m. Golbftange, f. sztaba litego zlotaf. Goloftider, m. -in, f. haftarz, m. haftarka zlotem, f. Goltftoff, m. zlotoglów, m. Bolbftud, n. zloty pienladz, m.

Bolbftufe, f. mina zlota, f. Goltmage, f. wazka do zlota, f. Bolomafche, f. plokanie zlota, u. Goldwafder, m. zlotoplok, m. Goldweite, f. bot. zlotowierzb, m. Bolf, m. zatoka, f. wybrzeże nio rskie. n. Gonbel, f. gondola, lódka, f. Gonbelier, m. gondelnik, m. Wonnen, r. a. pozwalac, -olic: zyczyć. Gonner, m. -in, f. dobrodziej, laskawca, protektor, m. dobrodziejka, protektorka, f. Gorel, m. winda (wkopalniach), f. Goffe, f. rynsztok, m. Gothifch, a. gotycki, a. Bott, m. Bog, m. um Gottes Willen, przebog, dla Boga! Gott bemabre : bron Boze! Gietterlehre, f. mitologia, f. Gotterfpruch, m. wyrocznia, f. Gottertrant, m. nektar, m. Gottes., a. bozy, a. Gottesader, m. ementarz, m. Gottesbienft, m. nabozenstwo, n. sluzba boza, f. Bottesbienftlich, a. do nabozen-Gottesfurcht, f. bogobojność, f. (Sottesfürchtig, a. bogobojny, a. Gottesgelahrtheit, f. teologia, f. Gottesgelehrter, m. teolog, m. Gottesbaus, m. dom bozy, m. Gottestaften, m. puszka do jalmuzny, f. Gotteelafterer, m. bluznierea, m. Gottesläfterlich, a. bluznierczy, a. Gotteelafterung, f. blurnierstwo. ". Gottesleugner, m. bezboznik, ateusz. m. Gottesleugnung, f. ateizm, m. Gottestift, m. stol panski, m. Gotteburtheil, n. sad bozy, m. Gottesverehrung, f. ezese oddawana Bogu, f. Gotteevergeffen, a. bezbozny, a. Gottesmort, n. slowo boze, n. Gottgefällig, a. swietobliwy, a. es Befen, swietobliwosc, f. Gottheit, f. bostwo, n. Göttin, f. bogini, f. Gettlich, a. boski, a.

345 ርቼል ስተ Gottlidleit, f. boskość, f. Gottles, a. hezbozny, a. gottlofer Dienich, bezboznik, m Gottlofigfeit, f. bezbozność, f. Gettfelig, a. swietobliwy, pobozny, a. Gettfeligfeit, f. swietobliwosc. pobozność, f. Gete, m. bozek, m. [wan, m. Bosenbilb, n. bozyszcze, n. bal-Gogentiener, m. balwochwaica, m. Gobentienft, m. balwochwalstwo. Gouvernante, f. guwernerka, f. [n. Bonvernement, n. gubernia, f. Gouverneur, m. 1) gubernator, wielkorządzca, m. 2) guwerner, nauczyciel domowy, m. Grab, n. grob, m. Grabe, a. grobowy. a. Grabbein, v. Rrabbein. Graben, m. row; przekop, m. Graben, v. a. grzebac; kopać (eine bestimmte Strede -, ukopac); ryć, wy-; rytować. Grabbugel, m. mogila, f. Grablich, n. piesn pogrzebowa, f. Grabmal, n. nagrobek, m Grabideit, n. rydel, m. Grabimrift, f. nagrobek, m. Grabftatte, f. grobowiec, m. Grabftidel, m. rylec, m. Grab, m. stopien, gradus, m. Grabicen, r. a. czyścić; stopniowac. Grabirung, f. stopniowanie, n. Grabuirt, a. stopniowany; majacy stopień (uniwersytecki), p. Gratmeife, ad. stopniami, stopnio-Wo. ad. Graf, m. hrabia, m. Brafenstant, m. hrabiostwo, n. Grafin, f. brabina, f. Graffein, .. brabiatko; brabisko, n. Grafich, a. hrabiowski, a. Graffcaft, f. hrabstwo. n. Brant, n. zgryzota, f. zmartwienie, Gram, a. - jein, niepawidziec. fic Gramen, r. r. martwic, z- sie; trapić, gryżć się. Gramlid, a. zrzedny, a. - fein,

zrzedzae, -ic; ein -er Denfc, m.

zrzęda, m.

246 Gramlichteit, f. zrzedność. f. Grammatif, f. gramatyka, f. Grammatifer, m. grainatyk. m. Grammatifth, a. gramatyczny, a. Gran, n. gran, m. Gran, n. grano, n. Granat, m. granat, m. Granatapfel, m. bot. granatowe jablko, n. Granatapfelbaum, m. bot. granatowe drzewo, n, Granate, f. granata, f. Granatier, v. Grenabier. Granit, m. granit, m Brange, v. Grenge. Grapp, m. sagan, saganek, w. Gras, n. trawa, f. Grasmen, n. trawka, f. Grafen, v. a. trawe gryze, zreć, spase; - zbierac, kosić. Grafer, pt. n. ziola, pt. n. Graferei, f. 1) zbieranie, koszenie trawy, n. 2) pastwisko; pra-wo paszenia, n. 3) zioła. p/. n. Grasfroft, m. drzewianka, f. Graegarten, m. ogrod pelen ziól, m. Grasgrun, a. trawiego koloru. Grasbalm, m. trawka. f. Grasbupfer, m. skoczek. m. Grafig, a. trawiany, trawisty, a. Grasfnoterid, m. bot. czerwied roczny, m. Graslilie, f. bol. pajecznica galezista, f. Grasioich, m. bot. rzycica trwala, f. v. Rangras. Grasmude, f. piegza, f. trawniczek, m Grasuelfe, f. bot. zawciąg, m. Grasplas, m. trawnik, m. pastwisko, n. Grafreid, a. trawny, a. wac. Graffiren, v. w. grasować, pano-Graffid, a. okropny, straszny, c. Graflichfeit, f. okropnosc, strasznośc, f. Grasmuds, m. rosnienie trawy, n. Grat, m. ostrze, n. Grate, f. osć, f. Gratulation, f. powinszowanie, n. Gratuliren, r. a. winszować. Grau, a. sivy; szary, a. - gefrenfelt, szpakowaty, a. graues Saar

347 Gra n. siwizna, f. graue garbe, f. siwose, f. - merben, graues Saar befommen, siwiec. o-. Ida, m. Graubart, m. starzec z siwa bro-Graubartig, a. siwy, a. Grauel, m. Grauelthat, f. okropność, okrutność, f. szkaradny uczynek, m. Grauen, v. i. szarzeć, brzeszczyć sie, dniec. Grauen, Graufen, v. i. lekac, strachać się, wzdrygać się. Brauen, Graufen, n. strach, wstret, m. ohyda, zgroza, f. Grauenhaft, a. straszny, okropny, Grautopf, m. siwa glowa, f. Graulid, a. siwawy, szarawy, a. Grautich, Graufene, a. okropny, okrutny, ohydny, straszny, a. Graumelirt, a. szaraczkowy, a. -es Tud, n. szaraczek, m. Graupe, f. 1) krupa, f. 2) drobny grad, gradzik, m. krupki, pl. f. Granpen, v. a. krupic, szrotowac. Graupen, Graupein, v. i. es graupt, gradzik pada; krupi. Graurelmetter, n. padanie gradziku. m. Braupner, m. krupnik, m. Graus, Graufig, a. okrutny, straszny, srogi, a. Braufam, a. okrutny, a. Braufamfeit, f. okrucienstwo, n. Graufdimmel, m. siwosz, deresz, Graufent, v. Granlich. Graumert, n. popielice, pl. f. Graveur, m. rytownik, m. Graviren, v. a. rytowac. Gravitat, f. powaga, poważność, f. Gravitatifd, a. poważny, a. Gragie, f. wdziek, m. Greif, m. gryf, m. Greifen, r. a. imae, pojmac, chwytac; nach etmas -, rwas sie do czego; chwytać za co, sle czego; um fic -, wzmagac sie; ochłonać (oglen); einem unter bie Arme -, wsplerae kogo. Greinen, v. n. plakac, beczec Greiner, m. -in, f. placzek, m. płaczka, płaczennica, f.

Greis, m. starzec, m.

Greit, a. zgrzybiały, a.

Greifenalter, n. zgrzybialość, f.

Grell, a. zbyt razący, p. Grenabier, m. grenadyer, m. Grenge, a. graniczny, a. Grengauffeber, m. stragnik, m. Grenge, f. granica, f. kres, m (beftimmic) zakres, m. ber ber - junachft gelegene Strich ganbee, pogranicze, a. an ber - befinblid, liegend, mobnent, a. pograniczny, a. eine - swiften gweien gieben. rozgraniczac, -yc. Grengen, v. n. graniczyć; -an etmas, - z czem; dotykać czego. Grengenios, a. bez granic; nieograniczony, p. Grengfeftung, f. forteca, twierdza pograniczna, f. Grenjbugel, m. kopiec, m. Grengfette, f. kordon, m. Grengpfahl, m. slup graniczny, m. Grengicheibe, f. miedza, f. Grengicheiter, m. granicznik (komornik) m. Grengfrerre, f. zamkniecie granie, Greniftabt, f. miasto pograniezne, n. Grengftein, m. znak graniczny, kamich na rogu kamienicy, m. Griebe, f. skrzeczka, skwarka, f. Briebs, v. Grebs. Griedijd, a. grecki, a. Gries, m. 1, gryz, m kasza, f. krupy, pl. f. 2) kamien nerkowy, m. Griff, m. 1) trzonek, m. rekojeść. antaba, f. mlon (u mlynka), m. 2) branie, wziecie, chwytanie, dotykanie, dotkniecie, n. Griffbrett, n. szyja (u skrzypcow), Griffel, m. rylec, m. Grille, f. 1) świerk, świercz, m. 2) chimera, f. humor, kaprys, grymas, m, -n fangen, dziwaczyć, chimerzyć, grymasić Grillenfanger, m. chimeryk, kapryśnik, grymaśnik, dziwak, maruda, m. Grillenfangerei, f. chlmery, kaprysy, grymasy, pl. dziwactwo, n Grillenhaft, a. chimeryczny, kaprysny, dziwaczny, marudny, grymaśny, a. Grillenwert, a. smieszności, pl. f.

Grimaffe, f. grymas, m. fochy, pl.

Giri . Grimm, m. zazartość, zapalczywość, zawzietość, f. Ørimmen, n. kolka, f. Grimmig, a. zazarty, zapalczywy, zawzięty, srogi, a. Grind, m. parch, strup. m. Grinbig, e. parszywy, strupiasty, a. Grintfepf, m. parszywiec, m. Grinfen, r. n. szyderczo nasmiewać sie. Grob, a. gruby, grubianski, a. Grebbeit, f. grubose, f. grubian-Stwo. R. prostak, m. Grobian, m. grubian, grubianin, Groblich, ad, parcizo, ad. Grobs, m. ogryzka, f Grobidmieb, v. Buffdmieb. Groll, m. ansa, zawziętość, f. dasanie, n. gniew. m. Grollen, v. n. dasac sie, roz-; gniewać sie-[grosiwo, n. Grefchen, m. grosz, m. ein - Gelb, Greidenftud, a. groszówka, f. Gros, a. wielki, duzy, spory, a. überaus, febr -, ogromny; ungebeuer -, okrutny, (srogi), a. - gemachfen, rosty; - und fart, saznisty, a. - gieben, od-, wychowywac, -owac; fic - thun, r. r. szérzyč się. Großaltern, pl. dziad i babka. Grofaltervater, m. - mutter, f. pradziad, m. prababka, f. Grogartig, a. wspanialy, a. Großbruftig, e. piersisty, e. Grefe. f. wielkose, f. aufererbent. liche -, ogrom, m. ungeheure -, okrutnosć, f. Großentel, m. -in. f. prawnuk, m. prawnuczka, f. Grofitentheile, ad. Großentheile. po wiekszel cześci. Greffurft, m. -ftin, f. wielki książe, m. wielka księżna. f. Groffürftenthum, n. wielkie księstwo. n.

Brogbanbel, m. hurtowny, ryczał-

Großbantler, m. hurtownik, m.

Großbergog, m. wielki książe, m. Großbergogin, f. wielka księżna, f.

Großbergogthum, n. wielkie ksie-

towny handel, m.

stwo, n.

Großberr, m. sultan, m

Großbufner, m. kmieć, m. Gresbuiner. a. kmiecy. a. Groffammerer, m. podkomorzy wielki, m. Großfangler, m. kanclerz wielki, m. Greefnecht, m. starszy parobek, m. Grefmachtig, a. wieimozny; okropny, a. Grosmage, f. starsza dziewka, f. Großmeifter, m. wielki mistrz, m. Greemuth, f. wspanialomy sinose. drofmuthig, a wspaniolomysiny, Grofmutter, f. babka, f. Grofmutterden, f. babuia, -unia. -usia. f. Groumutterlid, a. babczyn, -a,-e, a. -es Erbtheil, n. babizna, f. Großobeim, m. brat dziacia, m. Großiprecher, -prabler, -thuer, m. samochwał, fanfaron, chelpi-Gregfrrecherei, f. fanfaronada, chelpliwosc, f.samochwaistwo. Groffprederifd, a. chelpliwy, a. Großfultan, m. sultan, m. Brogtaufenbaultenfraut, n. bot. centurzya wielka, f. Großthuen, e.a. chelpie sie z czego z czem; popisywać się z czem. Gregthuerifd, a. szumny, a. Grograter, m. dziad, m. Gregraterden, n. dziadus, m. dziadunio, ", Grefpaterlid, e. dziadowski, c. Gregvaterftubl. m. wielkie krzeslo, n. Grofregier, m. wielki wezyr, m. [a. Grotest, a. osobiiwszy, zábawny, Grotte, f. grota, pieczara, f. Gribmen, a. dolek, wdzięczek, m. Grube, f. dol, loch, m. eine tiefe, aber fdmale -, wadol, m. Brubelei, f. dlubanina, szperanina. f. guieranie, n. Grubeln, r. a. grzebać, szpérać, gmerać; dlubać (w nosie). Brubenarbeit, f. robota w kopa-Grubenarbeiter, m. gornik, m. Grubenlicht, n. lampa gornika, f.

Grubler, m szperacz, m.

Sruft, f. grob, m. pieczara, ja-

skinia, f. Grummet, n. potraw, m. Grun, a. zielony, a. - machen, far-

ben, zielenie; - merben, zielenieć.

Grund, m. dno, n. grunt, m. przyezyna; podstawa, f. tto, n. bis auf ben -, do szczetu; ju - geben, zginąc, upaść; gang gu geben, przepase, zaginge; auf elenbe Beife gu-geben, marniec, z-; au - richten, w niwecz obrocie, zniszczyć, utracie; in ben bobren, zatopić.

Grundbefiger, m. obywatel, m.

Grundeis, n. kra, f. Grunden, v. e. zakladać, -lozyć; fundować, za-; stanowić, u-; auf etwas -, zasadzać, -ić na czem; fim -, v. r. opierać się.

Grunter, zalozyciel, m. Grundfalich, a. zupelnie falszy-

WV. a. Gruntfefte, f. podstawa, podwalina, f. fundament, m.

Grundflache, f. plaszczyzna, na której figura stoi, f.

Grundgelehrt, a. nadzwyczajnie uczony, a. Grundgefes, n. prawo kardynalne, fundamentaine, n. ustawa

zasadnicza, f. Grundfeil, n. bot. oleśnik pie-truszeczka, świniak, m.

Gruntberr, m. pan, m.

Grunbibee, f. mysi zasadnicza, zasadn, f. Gruntlage, f. podstawa, zasada, Grundlich, a. gruntowny, dokla-

dny, a uzasadniony, p. Grundlichteit, f. gruntownose,

dokladnosé, f. Grundling, m. kielb. kielbik, m. Grunelinie, f. podstawa, f. Gruncios, a. 1) bezdenny, bez gruntu; 2) nieuzasadniony, nie-

dowiedziony. p. Grunemauer, f. podmurowanie.n. Grundrfeiler, m. podstawa, pod-

waiina. f.

Grundrig, m. rys, zarys, plan. m. Grunbfas, m. prawidło zasadni-cze, n. zasada, maksyma, f. Brundfaule, f. v. Grundpfeiler.

Gum Grunbfrrade, f. jezyk samorodny, oryginalny, m. Grundftein, m. kamien wegielny

Grunbftener, f. gruntowe, n. Grunbfteff, m. pierwiastek, m. Grundftrid, m. laska w literze, f.

Grunbftud, m. grunt, m. zieinia, f. Grundftuge, f. bazys, f. Grunbfurpe, f. fusy, drozdze, pl.

Grunttert, m oryginal, m. Gruntung, f. zakladanie, zalozenie, n.

Grundgabl, f. pierwotna, kardynaina liczba, f. Grundgine, m. ezynsz, m.

Grune, n. zieloność; zielenizna.f. mit - fic bebeden, v. r. zazielenić się.

Grinen, r. n. zielenic sie. Grunfinf, m. debonoszek, m. Granfraut, n. bot. szpinak, m. Grunlich, a. zielonawy, a.

Grunling, m. 1) dzwoniec, m. (ptak); 2) bot. zielonka, f. (grzyb). Grunidnabel, m. mlokos, m. Girinfpan, m. grvnszpan, zielo-

nokrusz; (odstan) wegian miedzi, niedokwas miedziany, m. Grinfrecht, m. dzieciot, m.

Grungen, v. n. krząkać; niruczeć, [nizna, f. gderac. Grungeng, n. włoszczyzna, ziele-Grurre, f. grupa, f. Gruppiren, v a. postawiac; fic-,

Gruß, m. pozdrowienie; przywitanie, w. ukton, m. - ermietern, odklaniać, -onić sie komu. Grugen, v. a. pozdrawiać. -owić;

witać, przy-; klaniać (uklonić) się komu; – laffen, pozdrowić, uściskać

Grube, f. kasza, f. Graupner. Guartian, m. gwardyan, m. Guden, v. n. patrzec. Buder, m. Budglas, n. lornietka,

[czna, f Gudfaften, m. skrzynia opty-Ginite, v. Bine. Gultig, a. wazny, a .- fein, wazye;

mieć wartość. Gultigfeit, f. wazność, f. Gummi, n. guma, f.

Gummibaum, m. drzewo gumę wydawające, n. Gummicht, a. gumisty, a. Gummigutti, a. guma arabska, f. Gummiren, e. a. gumować Guntermann, m. bot. bluszczyk. kurdywan, m. Bunfel, m. bot. gadziel, iwinka, dabrowka, f. Gunft, f laska, f wzgląd, m. Bunftbezeugung, f. wzgledy, pl. m. Günftig, a. przychylny, sprzyjazny, pomyslny, dogodny, a, Gunfilma, m. ulubieniec, m. Gurgel, f. gardlo, n. (kać. Rd Gurgein, v. r. gardlo wypłó-Gurfe, f. ogorek, m. Gurfene, a. ogorczany, ogórko-[zgal, m. Gurfenmaler, m. bazgracz, ma-Gurfenfalat, f. mizerya, f. salata z ogórków, f. Gurren, v. n. glukae; (im Bauche) kruczyć, warczyć. Gurt, m. pas, poprag, m. Burtel, m. pas, m Gurtelthier, n. zolwiec, m. Gurten, v. a. opasac Gurtler, m. pasamonik, m. Ous, m. lanie, odlewanie, w. ściek. wylew, m. Buftifen, n. lane zelazo, n. Sugregen, m. ulewa, f. deszcz gwaltowny, m. Gut, a. dobry, a. - ad. dobrze, ad. - fein einem, kochae kogo; fagen, für . . . - reczyc za . . .; gu - balten, przebaczyc; ju - fdreiben, zapisac na kredyt; fich ju geben, udobruchać sie, uspokoid sie; gut Freunt! swoi! Gut, n. dobro, n. majatek, m.

Gutbefinen, n. aprobacya, f.
Outburten, n. uwldzenie, przywidzenie, widzinnisię, n.
Gute, n. dobro, n.
Gute, f. dobroc, laska, n. dobrotiwość, f.

tliwość, f. [szczepa, m. Gutetel, m. gatunek winnego. Guterbejdauer, m. wizytator, m. Guterbejdauer, m. liwerant, m. Gutberig, Gutmüthig, a. dobroduszny, a.

Gutberzisfeit, Gutmútbigfeit, f. dobroć, dobroduszność, f. Gutig, a. dobrotliwy, laskawy, a. Gutigfeit, f. dobrotliwość, laska-

Outigfeit, f. dobrotliwość, laskawość, f. Outitich, a. przyjacielski, a. — ad.

po przyjacielsku, ad. sich - thun, uraczyć się, używać. Gutsbester, m. obywatel, dziedzic, m.

Butherr, m. pan, dziedzic, m.
Butthat, f. dobrodziejstwo, n.
Butthater, m. dobroczyńca, debrodziej, m.
Butthater, dobrodziele, f.

Gutthaterin, f. dobrodziejka, f. Gutthatia, a. dobroczynny, dobrodziejski, o. Gutthatigleit, f. dobroczynność, f.

Guttbätigfeit, f. dobroczynności, f. Gutwillig, a. dobrowolności, f. Gutwilligati, f. dobrowolności, f. Gwmanial, a. gimnazyata, m. Gwmaniala, m. gimnazyata, m. Gwmaniali, f. gimnastyka, f. Gwys, m. gimnazym, n. Gwyshaniali, f. gimnastyka, f. Gwys, m. gipsowa figura, f. Gwyshayi, f. gipsowa robota, f. gipsowa robota, f. gipsowa robota, f. gipsowa robota, f.

Gypkarbeit, f. gipsowa robota, f. Gypkartig, a gipsowaty, a. Gypkardig, m., kopalnia gipsu, f. Gypketete, f. sulit gipsowy, m. Gypter, m. gipsowae.
Gypter, m. gipsowae.
Gypter, m. di, yysoczec, m.

\$a! i. ha! ah! ach!
\$aar, n. wlos, m. langes —, kudly, pl. um ein —, hez mala,
ledwo nie, o wlos,
\$Gaarbereiter, m. ten, co wlosy do
materaców wyprawuje.

Butachten, n. zdanie, n. opinia, f.

Sutartig, a. dobry, a. dobrze u-

sposobiony, myslacy, p.

Gaarbeutel, m. woreczek do włosów, m. Gaaren, e. n. linieć, tracić włogaarfein, a. cieniutki, a. Gaarlechte, f. splot, m. splotka, f. warkocz. m. 355 Daa Çaarformig, s. włoskowaty, s. Saargras, n. bot. zytna trawa, zycica, f. paarbeinb, n. wlosiennica, f. Saarig, a. włosisty, kosmaty, a. Saarfamm, m. grzebien, m. Baarflein, a. szczególowy, a. - ad. - WO Saarfrauster, m. fryzyer, m. Baarlode, f. loka, f. Baarlos, a. lysy, a. Saarnabel, f. spilka podwojna, od włosów; widlina. f. Saarrobreten, n. rurka włoskowata, f Sagrialbe, f. masc, pomada, f. Saarfcharf, a. bardzo ostry, a. Baaricopf, m. czupryna, f. Sagrfeil, n. zawloka, f. Saarfieb, n. sito wlosiane, n. Saarstrang, m. bot. wieprzyniec, gorveznik, m. Baartud, m. etamin, m włosiennica, materya welniana, f. Saarmade, n. pomada, f. paarmidel, m. papilot, m. Baarmuchs, m. rosnienie włosów. R. Sab' und Gut, n. majatek, m. Babe, f. majatek, m. miano, n. Daben, e. a. miec; ju - pflegen, miewac. Babenichts, m. chudeusz, chudypacholek, golec, golysz, m. Saber ober Safer, m. bot, owies, m tauber -, m. owsik, m. rauber -, wasat, wasatek, m. Habergras, n. 6 nt. owsik, m. Habergrüße, f. kasza owsiana, f. Saberichleim, m. klejek owsiany, Saberftrob, m. owsianka, f. aberauder, m. owsiany cukier, m. Sabhaft, ad. - werben, (eines Dinges), zlapać, schwytać, schwycić. babicht, m. jastrzah', m. Babichte, a. Jastrzebi, a.

Babidtefraut, n. bot. jastrzebiec, kosmaczek, niedośpialek, m.

Sabfeligfeit, f. manatki, pl. ma-

Sabichtenafe, f. orlt nos, m. babit, m. habit, m.

jetek, m.

Badbeil, n. sleklerka, f. padblod, Badftod, m. pien, w Sadbrett, u. stoinica, f. cymbaly, Sade, f. 1) motyka, motyczka; 2) pieta, f. jemanbem auf ben Saden iten, siedzieć konju na karku. Baden, r. a. rabac (drzewo); (riel -.) narabać, nasiekać; (ein beftimmtes Quantum -) urabac; (flein -) siekać; fich mube -, .. r. narabac się. Sadenleber, n. napletek, m. Sadenpfing, m. radlo n. mit bem -e pflugen, radlic. adenpflugidaar, f. radlica, f. Saderling, Sadfel, m. sieczka, f. Baderlingsbant, f. lada, f. Baderlingstammer, f. sieczkarnla, Saderlingefdneiber, m. sieczkarz, Sadmeffer, w. siekaczka, f. breites -, tasak, m. Sadid, m. kiernoz, m. Barer, m. szmata, f. szmacisko, n, galgan, m, Saber, m. swar, m. wash, zwada, sprzeczka, f. Saberec, m. klotnik, m. Saberlumbenfammler, m. zbieracz galganow, m. Sabern, v. n. swarzye, wasnicaie. Safen, m. przystan, f. port, m. Safen, a. portowy, a. Safengelb, n. portowe, n. Dafer, v. Baber. Saferei, f. hawarya, f. Baft, f. areszt, m. wiezienie, n. Saft, n. trzonek. m. Saften, v. n. przyczepiać, -ic sie. przypinać, -igć się; an etwas -, trzyniać się; für etwas, ręczyć za co; auf etwas, ciążyć na [wy, borowy, m. czėm. Sagebereiter, Sagereiter, m. gajo-Sagebuche, f. bot. grab pospolity, m. Bagebutte, f. bot. glog. m. pagebuttenftraud, m. bot. roza pol-[szpulka.f. na, f Sageborn, m. bot. glog, m. nie-

Dag Sabjuat, f. cheiwose, f.

Sabfüchtig, a. chelwy, a.

357 Daa Sagei, m. grad, m. Cagelforn, n. ziarnko gradu, n. ageln, v. i. es hagelt, grad pada. agelicaben, Sagelichlag, m. gradobicie, n Sagelidret, m. drobne cukry, cukrowe ziarnka, pl. Dagen, r. a. ogrodzić; utrzymywac, chowac; (ben Gebanten), myslec miec zamiar. Sager, a. chudy, a. hagerfeit, f. chudosc. f. Sageftoly, m. kawaler, nieżonaty. m. Saber, m. kraska, f. Sahn, m. kogut, kokut, kur; kurek, (u strzelby, beczki.) m. Sahne, a. koguci; kurkowy, a. Sabnenbalten, m. uszko u cholewy, u. Sabnenfuß, m. bot. (gemeiner) iaskier; (wifer) karbieniec, m. Sabnenfamm, m. 1) grzebien, m. 2) bot. babie zeby, m. pl. Sabnentritt, m. blizenka w zoltku, f. Baburei, m. rogacz; mąż któremu zona rogi przyprawila, mąż z przyprawionemi od zony rogami, m. rogow, n. abareifcaft, f. przyprawienie Bai, Saifiid, m. haja, f. wilk morski, m. Sain, m. gaj, m. Batchen, n. haczyk, m. Satelig, a. delikatny, trudny, a. Batein, v. a. dzierzgać. Safen, m. hak, m. Safen, r. a. chwytać na hak, zaczepić bakiem. - v. n. przy-, zaczepiać, -ić sie. Batenformig, a. bakowaty, a. Bafenjahn, m. haczek, m. balb, ad. pol, wpol, napol; eine halbe Tonne, polbeczek, m. Dalbatlas, m. adamaszek póliedwabny, m. Kusz, m. balbbier, n. podpiwek, cienpalbbruter, m. przyrodny brat. m. albburtig, a. przyrodny, a. Salben, Salber, prp. dla; gwoli. halbfenfter, n. polokienko, n. balbaeichoß, n. miedzypietrze, n. halbgeschwifter, n. rodzenstwo przyrodne, n.

Salbgott, m. półbożek. m. albheme, n. polkoszulcze, n. albaulbenftud, n. polzlotowka,f. balbinfel, f. polwysep, m. palbiren, v. a. po-, rozdzielać, -ić. Balbjabr, n. potrocze, n. Balbjabrig, a polroczny, a. Balbfreis, m. polkole, n. Salbfugel, f. polkula, Galblaut, ad. pólgebkiem, ad. reben, przebakiwać, -aknąć. Salbmetall, n. polkruszec, m. albmond, m. połksięzyca, n. Balbfaure, f. niedokwas, m. Balbfeiben, a. poljedwabny, a. balbfliefel, m. cizm (meski) m. bocik (damski) m. Salbtott, a. obumarty, a. Salbtuch, n. polsukno, n. Salbweg, ad. z biedą. Balbmollen, a. -ner Beug, welniak, m. Salbzirfel, v. Salbfreis. balfte, f. polowa, polowica, f. jur -, napol. Balfter, f. olstro, n. Ball, m. glos, dźwiek, m. Balle, f. przysionek. m. alleluja, n. aleluja. n. [sie. Sallen, v. n. brzmiec, rozlegae Haller, m. solnik, zupnik, m. Salm, m. zdzbło, n. pień, m. (zboże na pniu sprzedawać.) Salmden, n. ździebelko, n. Sale, m. szyja, szyjka, m. fich einen vom Balfe ichaffen, pozbywać, -ye sie kogo. Baleband, n. chustka na szvie. f. naszyjnik, m. (ber Sunbe) obroza. f Salebinee, f. krawatka, f. Salebrechend, a. niebezpicezny, a. Baleeifen, n. kuna zelazna, f. Balegericht, n. sad kryminalny, m. aletragen, m. kolnierzyk, m Salefraufe, f. gors, m. krezy, pl. Salsfdmur, f. sznurek perel, lancuszek na szyję, m. Saleftarrig, a. krngbrny, uparty, uporczywy, zacięty, a. Saleftarvigfeit, f. krnabrnose, upartese, uporezywość, zacietość, f. Saletud, n. chustka na szyje, f. 12*

Salsmeh, n. bol szvi. m. Salt, m. podstawa, f. to na czem mozna sie oprzec; - machen, stanać, wstrzymać kroki.

balt! i. sto!! baltbar, a. trwaly, a. co mozna

utrzymać. Baltbarfeit, f. trwalość, f. balten, v. a. trzymac; utrzymywać, -mać; dzierzeć; mieć (mowe); etmas unverbruchlich -, do-

chować, dotrzymać czego komu: auf etwas -, przestrzegac, -edz czego; uważać na co; für etmas -, poczytywać, -tać, mienic za co, czem; eine fraftige Rebe -, wypalic niowe; fic -... trzymać, niedać sie; fich für etwas -, mienić się być czem; fich an Jemanben -, trzymać sie

kogo; bed -, powazac. baltung, f. postawa, f. branie sie, n.

balunte, m. hultaj, m. Samen, m. kaszerz, czerp, więcierz, m. weda. f.

Simifd, a. zlosliwy, a. - ad. z przekasem; -er Menich, m. 0szczerca, f. -es Befen, n. o-

szczérstwo, n. bammel, m. skop, m.

Sammelbraten, m. pieczen skopowa, f. [barany.

ammein, v. a. rznąć, mniszyć Sammer, m. mlot; mtotek. m.

Sammerden, n. mloteczek, m. Sammerfift, m. mtotek, m. Sammerling, m. zoltaczek, m.

Bammern, r. a. kuć. Sammerfolag, m. zeden, f. Sammermert, n. kuznia, huta, f

Samerrheibalifd, a. hemoroidal-[pl. f. ny, a.

Samorrhoiben, pl. hemoroidy, Samfter, m. chomik, skrzeczek,m. Bant, f. reka, f. (flache) dlon. f. (bible) garse, f. eine Sanbroll,

garsc, garatka, f. mit beiben Sanben, oburacz: jur, bei ber -, na-Sanbeltreifent, a. handlowy, a. Santelererfebr, m. obroty, stodoredziu; pod reka; an bie - qeben, nastreczać, -yć; wskazywac, -zae; bie Sante in ben Schof

legen, opuszczac, -scic rece; bie lette - an etwas legen, wy-

Sanofeft, a. silny, a.

anbgelb, n. zadatek, m. Sanogelent, m. staw, przegub rekt.

sunki handlowe. pl. m.

befinblich, a. podręczny, a. Sanb., a. reezny; podreczny, (slownik), a Sanbarbeit, f. robota reczna, f. praca rak, f.

Banbarbeiter, m. wyrobnik. m.

Banbbeden, n. miednica, f. Sanbbeil, n. toporek, m.

Sanbbud, n. książka, dzielo dla powszechnego uzytku; ks., dz. podreczne.

Banben, n. rączka; lapka, lapeczka, f. bic -, pl. rączęta, pl. n.

Sanbeijen, pl. n. Sanbfeffeln, pl. f. peta na rece, pl. n Sanbeliatiden, n. okiasa. Sanbelibud, n. ksiega kupiecka, f.

Sanbel, m. 1) handel, m. 2) sprawa, f. - treiben, handlowae,

kupczyć. Sanbel, m. klotnia, zwada, zatarga, burda, brewerva, f.

Sanbelmacher, m. burda, napastnik, zawadjak, zawalidroga, m. Sanbeln, v. a. 1) czynic. dzialać, postępować; 2) handlować, kupezye; 3) frymarczyc, targowac.

Banbelidaft, f. kupicetwo, n. Sanbeleviener, Banblungebiener,m.

kupczyk, subjekt, m. Sanbelefrau, f. handlujaca, przedawająca. f.

Sanbelsgeift, m. duch kupiecki, Sanbelsgenoß, -gefellichafter, m. wspólnik. m. ĺm. Sanbelegericht, n. sad handlowy.

Sanbelsbaus, m. dom kupiecki, m. Sanbeleberr, m kupiec, m. Santeleleute, pl. m. handlujacy,

pl. m. Banbelsmann, m. handlujacy, przedawający, handlerz. m

Santelerlas, m. punkt handlu. m Sanbelsichiff, u. okret kupiecki,m. Sanbeleftabt, f. handlowe miasto. #. Sanbelfucht, f. zawadjactwo, n. Sanbelfüchtig, a. zawadjacki, a.

Santgemein, ad. - werben, pobie się, za łby się brać; zacząć się Santgemenge, w. bitwa, f. Santareifiich, a. dotykalny. jawny, oczywisty, a. hantgriff, m zreczność, f. sposób, Banthabe, f. antaba, f. Santbaben, r. a. kierować: wymierzac, -ve. Santhabung, f. kierowanie, n. wymiar, m. nik. m. Banthagrel, f. motnezka, f. scien-Santfauf, m. pierwszy targ, m. pierwsze sprzedanie, n. Sandforb, m. koszyk, m. Santfraufe, f. manzetka, f. Santfuß, m. pocalowanie reki, n. Banblangen, v. n. podawać do rak, pomagać. Baublanger, m. pomagier, m. panbler, m. handlerz, m. Sanbleuchter, m. lichtarz niskl z trzonkicin, jerzyk, m. Sanblung, f. 1) sprawa. f. czyn, uczynek. m. 2) handel, m. kupiectwo, n. Sant lungebiener, v. Sanbelebiener, Sandmuble, f. mlynek. m. zarna: Santpferb, n. luiny kon, m. [pt. anbramme, f. baba. f. Sanbreichung, f. podanie reki, n. pomoc, f. Tpl. n. Sanbichellen, pl. f. peta na rece. Santidlag, m. danie reki, (jako znak przyrzeczenia), w. Sanbidrift, f. 1) charakter. m. pismo. n. 2) manuskrypt, rekopism, m, Santidriftlid, a. rekopismienny,

czka. f. fm, Santiduhmader, m. rekawicznik, Santfduhmaare, f. towary rekawiczne. pl. m Santftod, m. dyba, f. andthieren, r. a. robie prowadzić; zawiadywać, sprawować. Sanbthierung , f. rzemioslo, n.

Sanbidub, m. rekawica, rekawi-

prowadzenie. n. Santtud, n. recznik. m. Sanbrell, f. garse. garstka, f.

Santwert, a. rzemioslo. n.

Sandwerfer, rzemieślnik, m. Bantmerfeburid, Santmerfegefell m.terminator, rzemiesiniczek, m.

Bantwerfefrau, f. rzemleślniczka. CV, pl. m. Sandwerfeleute, pl. rzemieslni-

Santwerfsmäßig, a rzemieslniczy, WO, N. Sanbmertemefen, n. rzemiesinict-

Sanbwertegeug, n. narzedzia,pl.n. Banbworterbuch, n. slownik podreczny, m. handgug, m. podpis, m. Sanf, m. konop, m.

Sanfader, m. zagon konopny, m. konopisko, n. Sanfbereiter, m. ten. co konopic

wybija, m. Banfen, a. konopny, a. Sanfling, m. konopka, f. konopnik,

m. makolagwa, f, Sanfol, n olej konopny, m. Banffamen, m. sienie konopne, n.

Sanfidminge, f. opalka do prowiéwania konopi, f. Sanfftengel, m. lodyga konopna, f. hang, m. pociag, poped, m. sklon-

nosé, f. Sangematte, Sangematte, f. mata do zawieszania, f. Bangen, Bangen, v. n. wisiec: -

bleiben, zawiesie sie na czem: an etwas -, uwisnac na czem. Sangen, v. a. wieszac, powieszac, -iesic; bas Maul -, mruczec, nos zwiesić; quer über etmas -. przewieszać, -iesić. Sangriemen, m. pas pod pojazdem, Sanfeatifd, a. anzeatycki. a. [n. Sanicftart, f. miasto anzeatyckie,

Sanfeln, r. a. kpić. drwinkować. Sanswurft, m. ariekin, blazen, m. Barern, v. i. nie sporo isc. Barden, n. wlosek. m. Baren, a. włosiany, a. fich baren, v r. liniee, wy-, Barie, f. arfa.f.

Barinerin, f. arfiarka, f. Baring, m. siedz, m. Baringer, m. sledziarz, m Sarinasfang, m. polow śledzi, m. 363 Dar Baringelade, f. siedziowka, f. Baringstonne, f. sledziówka, f. barte, f. barten, m. grabie, pl. mit ber - megidaffen, odgrabic. Barten, v. a. grabić. Barlefin, m. arlekin, m. fnie, n. barm, m. zmartwienie, strapiefic barmen, v. r. martwić, trapić barmlos, a. niewinny, a. Barmonie, f. harmonia, f. Sarmonifa, f. harmonika, f. Sarmoniren, v. n. być w zgodzie; obcować z kim. Barmonifd, a harmoniczny, a. Barn, m. moez, uryn, m. Barnblafe, f. pecherz, m. Barnbrennen, n. rzezączka, f. Barnen, v. n. mokrzyć, szczać; moczyć. Sarnfluß, m. Sarnrubr, f. moczo-Sarngang, m. kanal moczowy, m. Sarnife, m. pancerz. m. blacha, zbroje, f. jemanten in - bringen, rozgniéwać kogo. Sarnrobre, f. cewka moczowa, f. Sarnftrenge, f. Garngmang, m. trudne moczenie, n. strangurya, f. Sarntreibend, a. moczopedny, a. Barrune, f. dziryt, hak, m. Barren, v. n. czekać, oczekiwać; wyglądać (czego). Sarid, a. zeskorupialy, p. Sart, a. 1) twardy, hartowny; 2) surowy, ostry, a. - merben, twardniec, st-; otwardnąć; -er Thaler, m. bity talar, m. Sarte, f. 1) twardose, f. hart, m.

2) surowość, ostrość, f. Sarten, v. a. twardzie, hartowac. Bartaras, n. bot. kostrzewa owcza, [zakamienialy, a. Sartbergig. c. nieczuly, nieuzyty, Bartbergigfeit, f. nieczulose, nieuzytość, zakamieniałość, f. Bartheu, n. bot. swietojanskie

ziele, n. dziurawiec, m. Barthoria, a, majacy tepy sluch, niedoslyszący, p.

Barthorigfeit, f. tepose sluchu, f. niedoslyszenie, n. partleibig, a. na zatwardzenie cierpiący, p.

Barticibigfeit, f. zatwardzenie, n. Sartlid, a. twardawy, a.

Sas Bartnadig, a. uparty, a. Sartnadigfeit, f. upartosc, f. Bartriegel, m. bot, ligustr, ptaszy zob, m. świdwina, f.

partung, f. hartowanie, n. hart, m. bart, n. zywica, f. WO, 11. baribaum, m. bot. zywiczne drze-Bargen, v. a. napuszczae, -scie zywica; v. n. zbierać zywice.

Bargidt, Bargig, a. zywiczny, a. Sajartfpiel, n. gra hazardowna, f. Safchen, r. a. siepac, chwytac, lapac: nad etmas -, ubiegac, uganiać się za czem; sadzić się na co (wyrazy). Saschen, n. zajączek, m.

Gaider, m. siepacz, m. Safe, m. zając, m. Safelbuid, m. hot. leszczyna, f. Safelhubn, n. jarząbek, m. Safelnuß, f. orzech laskowy, m. Safelruthe, f. laseczka, f. Safelmurt, f. bot, kopytnik, m. Safene. a. zajeczye, a.

Safenfett, n. skrom, m. Safenfuß, m. tchorz, m. Safenflee, m. bot. szczawik trojlistny; (gemeiner) zajęczy szczaw, sta, f. Safentobl, m. bot. zajęcza kapu-

Safenflein, Safenichwarg, n. Bafen. pfeffer, m. zajęcza potrawka, f. Bafenlattid, m. bot. przenet zajeczy, m. Safenpanier, n. drapak, m. bas ergreifen, dać drapaka. Safenicarte, f. zajecza warga, f.

Bafenidmang, m. osmyk, m. pann, f. zając samica, f. Baspe, f. Baspen, m. hak, haczek, m. zawiasa, f.

aspel. f. motowidlo, n. haspeln, v. a. motac, z-; (viel) naniotać Saspelftod, m. motaczka, f.

Saf. m. nienawisc, f. - auf jem. merfen, znienawidzieć sobie kogo; mit - erfüllt gegen . . ., nienawistny, a. Saffen, v. a. nienawidzieć, z -.

Saglid, a. szpetny, brzydki, a. machen, oszpecić.

365

Saglidfeit, f. szpetność, brzydkose, f. Saft, f. wielki pospiech, m. -Saftig, a. skwapliwy; porywczy, a. Baftigfeit, f. skwapliwose; pory-

wezość, f. Batideln, v. a. glaskac, pieścić Sau, m. 1) ciecie, n. 2) porab, m. Saube, f. 1) czepek, m. 2) czub, czubek, m. (ptaków).

Saubenbanb, n. tasiemka, wstazka. do podwiązania pod brodą u czepka, f.

Saubenflor, m. krepa, gaza cienka do czepków, f.

Saubenterme, f. dzierlatka, f. Daubenmadierin, f. modniarka, f. Baubenftod, m. podstawka do czepkow, f. aubise, f. haubica, f.

Bauch, m. chuch, m. letter -, skon, Bauchen, v. n. chuchao, -nao; voll - nachuchać.

Sauchen, n. chuchanie, n.

Saubegen, m. 1) polosz; 2) zuch m. alter -, stary wojak, m. Saue, f. motyka; graca mularska, Bauen, r. a. bie, cine, rabae, siec; in Stein -, rznąć na kamieniu; in Stude -, rozsiekać, porabać; uber bie Schnur -, miare prze-brac; fich berum -, r. r. bis sie. Sauer, m. 1) ten co rabie, i. t. p. 2) dzik, m, 3) m. kly, m, m,

Baufe, Baufen, m. kupa, gromada, f. tlum, zbior, m. großer -, gawiedz, f. gmin, m. gemeiner -, czereda, zgraja, tłuszcza, f.

Saufeln, v. a. układać, zbierać w kupki.

Saufen, v. a. w kupe zbierac, znosić, ukladać; zgromadzać, -ić; kupić, s-; fich -- v. r. zageszczać przybywać; pomnazać,

-ożyć się. aufenweise, ad. kupami, hurniem. Danfig, a. ezesty, a. - ad. -to, ad. Baufung, f. gromadzenie, skupienie, zebranie, n. Sauhechel, f. bot, wilzyna, lubezna.

Daupt, n. 1) glown, f. 2) naczelnik, m. Saurt. a. 1) glowny; 2) ogolny, a.

Sautalter, m. wielki oltarz, m. -Dauptarmee, f. glowny korpus, m.

Sauptbinte, f. 1) binda do zawlazania glowy, f. 2) dyadem, m. Saurtbuch, n. wielka ksiega, f. Saupterbe, m. dziedziczący wszystko, jedyny dziedzie, m Bauptgebaute, n. budynek

WDV. m. Saupthaar, n. wlosy na glowie, Saurtinbalt, m. główna treść, f krotki zbioz, sumarvusz, m. pauptfirde, f. katedra. f. Baurtiffen, n. poduszka, f Sanptfrantbeit, f. 1) choroba glowy; 2) główna choroba, f. Bauptling, m. naczelnik, m. hauptmann, m. kapitan, m. haurtmannichaft, f. kapitanstwo,

Saurtmaft, m. maszt glowny, m. auptort, m. glowne miejsce, n. Gaurtperfen, f. glowna osoba, f. Saurtrunft, m. glowny, najwazniejszy punkt, m. Ira. f. auptquartier, a. główna kwateauptregel, f. glowna regula, f. Sauptjache, f. glowna rzecz, pod-

stawa, f. grunt, m. Saurtfactich, a. główny; szczególny, a. - ad. glównie, mianowicie, szczególnie, przedewszy-

stkiem, najbardziei.

Saurtias, m. glownik, m. Saurtidladt, f. bitwa, która rozstrzygla, f. Saurtidluffel, m. klucz główny, m. Saurtidulb, f. glowna wina, f. Saurtirrache, f. jezyk glewny, m. Saurtflatt, f. stolica, f. miasto

stoleczne, n. Saurtftrage, f. glowna ulica, f. Sauptitud, n. 1) glowna część, f. 2) rozdział, m.

haurtsumme, f. suma ogolna, f. ogol, m. Saurtthur, f. glowne drzwi, pl.

Sauptwache, f. odwach glowny, m. bauptwort, u. rzeczownik, m. Hauptwurzel, f. macica, f. Baurtiahl, f. liczba główna, kardynalna, f. Ваив, н. dom, m.

Baus., a. domowy, a. hausarmer, m. staly zebrak, m.

Sausbefiger, m. wlasciciel doinu,

Sausbrob, hausbadenes Brob, n. chieb domowy, m. baueden, n. domek, m. aufen, v. n. 1) mieszkać; 2) do-Baufen, m. wyz, m. [kazywać. baufenblafe, f. karuk, m. Bauferreibe, f. polac, f. Sausflur, m. sien, f. Sausfrau, f. gospodyni, pani, f. bausfriebe, m. pokoj domowy, m. Sausgenos, m. domownik, m. Sausgenoffin, f. domownica, m. bausgerath, n. sprzet domowy, m. meble, pl. bausgefinbe, n. czeladz, f. haushalten, v. n. gospodarowac. Saushalter, m. szufarz, m. Bausbalterin, f. szafarka, klucznica, f. Saushalterifd, Saushaltig, a. gospodarny, oszczędny, a. Sausbaltigfeit, f. gospodarnosc. oszczędność, f. Sausbaltung, f. gospodarstwo, n. Sausbaltungsfunft, f. ekonomia, f. Sausberr, m. gospodarz, pan doniu, # haushofmeifter, m. rządca domu, burgrabia, m. Sausbund, m. kadel, m. Baufiren, ober - geben, v. n. chodzić po domach z towarem. [m. haufirer, m. kramarz wedrujący, Dausjungfer, f. panna sluzaca, f. Sausfleib, n. ubior domowy, m. Bauefnecht, m stroz, m. Sausfreut, n. frasunek domowy, hauslauch, m. bot. rozchodnik pospolity, m. Wy, m. Dauelebrer, m. nauczyciel domo-Sausteinwand, f. plotno domowej, swej roboty, n. bausler, m. chatupnik, m. ausleute, pl. domownicy, pl. Sauslid, a. demowy; skromny, a. Sauelichfeit, f. skromnose, f. hausmannetoft, Saustoft, f. stol wyczajny, m. bausmeifter, m. dozorca domu. m. Sausmittel, n. domowe lekarstwo, n. Bausmutter, f. pani domu. dobra gospodyni, f.

Bauerath, m. v. Sausgerath. baueredit, n. prawo domowe, n. bausichluffel, m. klucz od domu. Sausjudung, f. wizytacya, f. [m. Sausunte, f. 1) ropucha, f. 2) piecuch. m. Causvater, m. ojciec familii, m Çausvermalter, m. rządca domu, m. bausmefen, n. gospodarstwo, n. bauemirth, m. gospodarz, m. Sauswirthin, f. gospodyni, f. [n. bauswirthidaft,f. gospodarstwo. auswurg, f. bot. rojnik, m. Caussins, m. komorne, n. Baut, f. skora; blona, f. unter ber - befinblid, a. zaskorny, a. Saute, a. skorny, a. Bautbois, v. Boboe. Gautchen, n. skorka; blonka, f. páuten, v. a. lupic, zdzierac, ze-drzec skore; fich --, v. r. zrzucac, ic, z siebie skore. [a. pautig, a. skorkowaty, skorkowy, Bautfrantheit, f. choroba skorna. na skórze będąca, wysypka, f. Sautung, f. zlazenie skory, m. Baugabne, pl. m. kly. pl. m. Se! Se ba! i. he! hejze. Bebamme, f. akuszerka, matko babiaca, f. Bebammeninftitut, n. instytut położniczy, m Bebebaum, Bebel, m. Bebeeifen, n dźwignia, f. Beben, r. a. 1) (mit Anftrengung) dzwigać, po-; (in bie bobe) podnosić, -iesć; podwazać, -yć; (ein wenig in bie Bobe) uchylac; - belfen, zadawać komu; 2) znosić, -ieść: uprzatać, -nać: ulatwiac, -ic; aus bem Gattel -. zrzucić z konia. Beber, m. lewar, m. Bebonfer, n. ofiara, f. Seben. Bebung, f. podzwignienie, w. v bedel, f. dzierzgon, ochlica, f. bedelflache, m. wyczos, m. Dechelfrau, f. ta, co czesze len, f. Bedelmader, Bedelmann, m. ten, co czesze len, m,

Bechein, r. a. 1) czesać len; 2)

Secht, m. szczupak, wilk wodny.

skrytykować.

- 369 Dect Sede, f. 1) plot samorodny, m. krzewy, pl. m. 2) gniazdo, leżenie się, n. Beden, v. n. zalegać, -ladz. Bedenroje, f. bot. glog, m. Beberich, m. bot gorczycznik, m. rzepnica, f. beer, n. 1) wojsko, n. 2) tłum, m. mnostwo, n. heerbann, m. pospolite ruszenie, n. Beerfluchtig, a. - merben, zblegac, -edz; -ge, m. zbieg, m. beerführer, m. wodz, naczelnik, jeneral, m. beergerath, n. sprzety wojenne, pl. Beerichaar, f. zastep, m. Beericau, f. przegląd wojska, m. rewia, f. Scerftrage, f. trakt, gosciniec, m. befe, f. (bes Bolfes) motloch, m. Befen, pl. mlodzie, drozdze, pl. Beffg, a. drozdzowy, a. Seft, n. 1) rekojesé, f. 2) zeszyt, poszyt, m. 3) ster, rząd, m. Beftden, Beftel, n. spinka, f. Beften, r. a. 1) poszywać, -yć; fastrzygowac: 2) ben Blid - auf etwas, wiepicoczy, wtopie wzrok w co; zapatrywać się na co. Beftig, a. zwawy, popedliwy, silny, mocny, zapalczywy, a. beftigfeit, f. zwawość, popedliwose, zapalczywość, moc, f. zaped, impet, m. Beftlabe, f. krosienka, f. Begen, v. Bagen. Bebler, m. odbieracz, przechowy-Wacz, m. Sthr, a. wysoki; wspaniały, a. Bei ba! Beifa! i. hejze! Beibe, f. zarośie, n. piaski, pl. m. Raj, m. - einmiethen, gaić sie do boru. Deibe, m. poganin, m. Beibegruße, f. kusza tatarczana, f. Deibeforn, n. tatarka, gryka, f. beibefraut, n. bot. wrzos, m. Beibelbeere, f. bot. borowka, cze-

Beibenbefehrer, m. misyonarz, m.

Beidenthum, n. poganstwo, n.

Beibereiter, m. gnjowy, m.

Dei 370 Beibin, f. poganka, f. Beibnifd, a. poganski, a eibut, m. haiduk, m. Seil, n. zbawienie, błogosławienstwo, szczęście, n. Seil, a. zagojony, uleczony, p. zdrowy, a. - merben, zagoić sie. Beiland, m. zbawiciel, m Beilart, f. sposób léczenia, m. Beilbar, a. co mozna u-, wyleczyć. Beilen, r. a. leczyć, u-; goić, u-, r. n. goic sie. Beilig, a. święty; świętobliwy, a. Beilige, m. świety, m. - f. świeta, [cac, -ic. Beiligen, v.a. swiecić; po-, uswie-Beiligfeit, f. świętość, świętobliwość, f. Beiligmachenb, a. poswięcający, p. Beiligmader, m. poswięciciel, m. beiligmachung, f. poświęcenie, n. beiligiprechen, v. a. kanonizowac. Beiligfpredung, f. kanonizacya, f. Beiligthum, n. świątynia, f. Beiligung, f. poświecenie, n. Beilfraft, f. sila lecząca, f. Deilfraut, n. ziele lekarskie, n. Beilfunbe, f. terapeutyka, f. Beilfunft, f. sztuka lekarska. f. Beillos, a. nikczemny, bezbożny, a. Beillofigfeit, f. nikczemność, bezbozność, f. eilmittel, n. lekarstwo, n. Beilquelle, f. wody, pl. Beiljam, a. zbawienny, a. Beilfamleit, f. zbawiennose, f. beilung, f leozenie, n. leki, pl. Beilmurs, f. 60t. morzymord, stosil. m. beim, ad, w domu; do domu, w kraju, w ojczyznie, u siebie. Beimath, f. dom, m. ojczyzna, f. Beimathlos, a. tulacki, a. Beime, Beimden, n. swierszcz, m. Brimfall, m. spadek, m. spadnienie sukcesyi, n. beimfallen, v n. spadać, -asć w sukcesvi. Iza-. Beimführen, r. a. prowadzić, od-, Beimführung, f. (ber Dleuvermablten) przenosiny, pl. Beimfunft, f. powrot, m.

Sei Beimlich, a. tajemny, pokatny, skryty, a. - ad. po kryjomu. Beimlichfeit, f. tajemnosć, skrytość, tajemnica, f. Beimreife, f. Beimmeg, m. powrot, Deimfuchen, r. a. nawledzie. peimfudung, f. nawiedzenie, n. peinitude, f. podstep, m. chytrose. zdrada, ukryta złość, f. Seimtudijd, a. podstepny, chytry, zdradny, a. Beimmeb, n. tesknota do domu, za ojczyzną, f. Beirath, f. ozenienie; zamęście,n. Beirathen, v.a. zenic, o- sie; brac, wziąć zone; isć, pójść za maz. beirathegut, n. posag, m. wiano, n. Beifchen, v. a. wymagać, zadać. Beifer, a. chrapliwy, a. ochraply, chrypke mający, p. - merben, ochrapieć, ochrzypnąć. Beiferfeit, f. chrypka, chrapliwość, Beiß, a. gorgey, p. glubend -, rozpalony, p. brennend -. skwarny, a. beißen, v. a. na-, przezywać, -zwać; (einem etwas), na-, rozkazywać, -azać: - p. n. zwać. nazywać, -zwać się; znaczyć. peighunger, m. glod, wilczy apetvt. m. Beigbungrig, a. zglodniely, p. petter, a. pogodny, wesoly, a, Beiterfeit, f. pogoda, wesolość, f. beigen, v. a. palie; ju ftart -, przepalić. Scijung, f. palenie, n. opal, m. beftit, f. hektyka, f. Beftifer, m. hektyk, m. beltiid, a. hektyczny, a. Selb, m. bohater, m. belbengebicht, n. epopea, f. Belbenmuth, m. bohaterstwo, n. waleczność, f. fleczny, a. belbenmuthig, a. bohaterskl, wa-Belbenthat, f. czyn bohaterski, m. bohaterstwo, n. Belvin, f. bohaterka, f. Belfen, v.a. (einem) pomagae, dopomagać. -modz; einem wieber auf bie Beine -, wydzwigngo kogo; fich -, v. r. dopomagać sobie samemu; fich turch etwas gu - fucen, nadrabiac czem.

Selfer, m. pomagacz, m. Belferin, f. pomagaczka, f. Belferebelfer, m. towarzysz, sluzalec, m. Scil, a. jasny, widny, swietny. α. — ad. jasno, widno, swietnie, ad. - maden, o-, rozswiecic; merben, rozwidnie się; - tonene, glośno brzmiący, p. Bellblau, a. niebicski, modry, a. belle, f. jasność, świetność, f. swiatto, n. dzien, m. Bellebarbe, f. alabarda, f. ellebardier, m. alabardzista, f. Beller, m. szelag, m. Belm, m. helm, szyszak, m. Belmbad, n. kopula, f. Belmgitter, -vifir, n. przylbica,f. Belmfted, m. drag steru, m. Belmftus, m. kitka, f. Bemb, m. koszula. / bembden, n. koszulka, f. Beindfnopf, m. haftka, guziczek, na (która) który koszule zapina Sembfragen, m. kolnierz koszuli. Bemme, f. stawidlo, n. Semmen, r. a. hamować, po-; tamować, za-: wstrzymywać, -mac; powściągać, -gnąć, zastanawiac, -owic. hemmfette, f. lancuch do hamowania woza, m, henmiduh, m. hamulee, m. Bemmung, f. hamowanie, n. v. Semmen. Bengft, m. ogier, m. Bentel, m. ucho, uszko (d.), n. mit einem - verfeben, uchaty, a. Benfelforb, m. kosz z uszami, m. enfein, c. a. uchami opatrzyc. Senfelnapf, m. czara uchata, f. Senfettorf, m. garnek uchaty, m. Benfen, v. a. wieszac, ob-, powie-Senfer, m. 1) kat, m. 2) licho, n. Benfer. a. katowski. a. Senferefnecht, m. hvcel. katowczyk, m. Senne, f. kokosz, kura, f. Ber, ad. tutaj; sam, ad.

Serab, ad. z góry na dól. [chać.

Berabfahren, v. n. zjezdzać, zje-

Berabfallen, v. n. spadac, -asc. berabfliegen, v. w. zlatywac, zle-

Berabfliefen, e. n. splywac, -vnac. Berabgeben, Berabtommen, v. n. schodzić, zejść. Berabbangen, v. a. zwieszac; -sic;

- r. n. zwisieć.

Berabbangenb, a. zawlesisty, a. Berablaffen, v.a. spuszczać, -scić; fid -, v. r. u-, znizac, -ye sie; raczyć. Berablaffent, a. unizony, judzki.

przystepny, a. [dzkość, f. herablaffung, f. unizenie, u. lu-Berablaufen, v. n. zbiegać, -iedz. Berabnehmen, v. a. zdejmowac,

zdjąć, [drzec. Berabreifen, v. a. zdzierac. ze-Berabrollen, v. n. staczać, -oczyć sie na dól.

Berabicauen, v. n. spogladac, spojrzec na co. Berabiciegen, r. a. strzelić z góry

na dól; spaść pędem. [pac. Berabidutten, v. a. zsypywać, -y-Berabichleppen, v. a. zewloczyć, zewiec.

Berabfegen, r. a. 1) zsadzić; 2) poniżyć; 3) spuścić, zniżyć; fiφ-.

v. r. ponizyć sie. Berabfebung, f. ponizenie, n. Berabfinfen, r. n. zwisnac.

Berabfteigen, v. n. zstepowac, -apic; zlazie, zleże. Berabftoffen, v. a. spychac, ze-

pehnąć: strącać, -ić Berabftromen, v. n. (ploglich) lunge. Berabfturgen, r. a. zrzucae. -ucie: v. n. runge, spasé, zwalić sie. Berabtropfeln, v. n. ściekać, ściec. berabmaljen, r. a. zwalac, -ic.

Berabmerfen, r. a. zrzucac, -ic. Berabmurbigen, r.a. ponizvé. hanbic; fich -, v. r. spodlic sie. Berahmurbigung, f. ponizenie, zhanbienic, spodlenie sie, n.

Berabaieben. v. a. sciagać. -gnac. Beran, ad. sam tu; az pod, do, -osobić. Beranbilben, v. a. przysposabiac,

Beranfommen, e. n. nadehodzie. nadejść.

Beranfrieden, v. n. przyczolgać się, przyleżć, przywiec się. Beranloden, v. a. przy-, zwabiać,

-bić. -vc sie. Berannaben, r. n. przy-, zblizac, berantuden, v. w. podstepowac, -apie; przysuwać, -nąć się.

fic Beranichleiden, v. r. podmykać, podemknąć się. l-nac. Beranidiffen, r. n. przypływać, Beranfdwimmen, r. n. nadplynge. Beranmadifen, v. n. do-, podrastac.

-rosnać Bergugichen, v. a. nad-, przyciągae, -gnac. Berauf, ad. wzwyż; na gore; pod

Berauffahren, r. n. wyjezdzac, -jechae na gore. Beraufgeben, r. n. ise, pojse, wehodzić, wnijść na górę.

Berauftommen, v. n. wychodzić, wyjść; przychodzić, przyjść na góre. Berauffrieden, v. n. włazić, wleżć;

wdrapać sie. Berauffteigen, w. m. wstepować, -apić, wystąpić na gore.

Berauftreten, v. n. wstąpić (na). Seraufmarte, ad. na gore. Beraus, ad. z pomiedzy, prp. ztad,

ad. - i. precz ztąd. fich Berausarbeiten, r. r. wydobywac, -yc się, wywijać, -inge się; wygraniolić sięs wybrnać

fich Berausbeißen, v.r. wygryże sie. Berausbefommen, v. a. 1) odkrywac, -yc: 2) wydobywać -yc: wydostać; 3) rozwięzywać, -iązać; wygmatwać; wymacać. Berausblafen, v. a. wydmuchac, -chnac.

Berausbringen, v. a rozwiazać, wymacać; dobadać się (czego), Berausbrangen, v. a. wypierac, -przeć.

Beraustreben, v. a. wykręcać, -ić. Berausbringen, v. n. wypase Berausfahren, v. n. wyjezdzać,

-iechac Berausfallen, v.n. wypadac, -pasc. Berausfliegen. v. n. wylatac, -e-

cieć. Gerausfliegen, v. n. wychodzie; 375 wyjść, wypływać, -ynąć; wyciekac. -ciec. -zwac. Beransforeern, v. a. wvzvwac.

berausforverung, f. wyzywanie, wyzwanie, #. Beransführen, e. a. wyprowadzać,

-ić; wywodzić, -wieźć. Derausgabe, f. wydawanie, wv-

danie, n. Berausgeben, v. a. 1) wydawać, -dac; 2) zdawać, zdać (pienią-

Berausgeber, m. wydawca, m. berausgeben, v. n. wychodzie,

I-bacberausgraben, v. a. wygrzebywać. Berausbeben, v. a. wywazać, -yc.

Beraushelfen, . a. wydzwignąć; fid -, v.r. wyplątać się; wykręcić się; wywinąć; (burd Lugen)

wylgać się. Berausjagen, r. a. wypedzać, -ić,

wyganiać. -onić; wykurzać, -yc. beraustlopfen, v. a. wypukac. Beraustommen, r. n. 1) wyjść; 2)

wydać się, wyjść na jaw. Berausfrieden, v. n. wylazić, -lezé. berauslangen, v. a. podawac,

-dać; wydobywać, -yć. [-soić. Beraustaffen, v. a. wypuszczać, Berauslaufen, e. n. wybiegac, -zeć. -iedz.

Beraustegen, v. a. wyjąwszy co gdzie położyć. Straustrien, v. a. wyczytywać, -tać.

Beraustoden, e. a. zwabic. Berauenehmen, v. a. wyjmowac,

-jąc; dobywać, -yć (czego); fic. -, r.r. ośmielać, -ić się; (etwas)

pozwalać, -olić sobie. Bergusplagen, v. n. wyrwać sie z

czem. Berauspuben, r.a. wystrajać. -oić: wymuskać; fic -, r. r. - się.

Berausreden, r. a. wypinac; wyszczerzac, -vc. fich Berausreben, v. r. wymawiac,

-ówić się. Berausreifen, v. a. wyry wać, -rwać. Berausruden. v. n. wyjse; ryknae

(pieniadze). Berausrufen, c. a. kazać wyjść: przywołać.

berausi Larren, r. a. wygarniac,

Berausichieben, v. a. wysuwać, -u-

Det nąć. Serausichießen, r. a. wystrzelić. Berausichleiden, v. n. umykac,

-mknąć; wymykać, -mknąć się. Berausichleppen, v. a. wywłóczyć, -wiec. Berausichneiben, v. a. wykrawać,

-roie; wyrzynae, -rznąe; wy-Berausfeben, v. m. wyglądać.

Berausfeten, v. a. wysadzic.

Berausipringen, e.n. wy-, zeskakiwać, -skoczyć Berausfprigen, . a. wystrykac,

-knac; - v. n. wytryskac, -snac. Berausfteden, v. a wytykać, -tknąć; wyszczerzac, -yc (jezyk). Berauefteben, r. n. wystawać.

Berausfteigen, v. m. wychodzić, wyjść; występować, -apic; wysiadać, -ieść (z okretu, z wozu). Beraueftellen, v. a. wystawiac, -ic; fic -, v. r. wyniknać; pokazać

Berausftogen, v. a. wypychać, -pchnac.

Berausftreichen, v. a. wychwalac, Berausftromen, v. n. wywalac, -ic Berauefturgen, e. n. wypadać,

-aść; wysypać się. Beraustragen, r. a. wynosić, -niesc. Beraustreiben, v. Berausjagen.

Beraustreten, v. n. występować, -apić; wyskoczyć (ze stawu). Berausmachfen, v. n. wyrastac, -osnać.

Bergusmerfen, r. a. wyrzucac, -ic. fic berauswideln, e. r. wyplatac, wywijać, -inąć, wywikłać się. fich Berauswinden, e. r. wysliznąć

Berguewollen, r. w. cheiec wyjść; er will nicht beraus mit ber Sprache, niechce nie powiedziec. herausjablen, v. a. zdawać, -dać; wypłacac, -ic.

Beraustieben, r.a. wyciągać. gnąc. Berbe, a. cierpki; ostry; przykry; wytrawny (wino); dretki, a. Berbe, Berbigfeit, f. cierpkosc;

wytrawność, f.

Berbei, ad. tu, sain, ad. do, prp.

Der

Berbeibringen, v. a. przynosić, -nieść. Berbeieilen, v. m przybiegać, -iedz; przylatać, -lecieć; przypadać,

-aśc Berbeiführen, v. a. 1) przyprowa-

dzać, -ic; 2) wywołać, Berbeiholen, v. a. przynosić, -iesc. berbeitommen, v. n. przybywać, -yć; nadchodzić, nadejšć.

Berbeilaufen, v. n. nad-, przybiegac. -iedz. Berbeiruden, v. n. przyblizac, -ye Serbeirufen, v. a. przywolywać, -lac, zawolać (kogo, na k.); przy-, wzywać, wezwać.

Berbeifdaffen, v. a. dostawiac, -ić; sprowadzac, -ic.

Berbeifchleppen, v. a. przywłóczyć, -wlec.

Berbeitragen, v. a. nanosić. herbeitreten, v. n. przystepowac, -apic.

Berbeigieben, r. a. 1) przyciągać, -guac; 2) naciagać (slowa); -v. n. nadciagnac. berberge, f. gospoda, f.

berbergen, r. n. być na gospodzie. Berbeftellen, v. a. wzywac, wezwać, kazać przyjść. Serbeten, r. a. odmawiać.

berbringen, r. a. przyprowadzić; przynieść.

Berbit, m. jesien, m. berbftlich, a. jesienny, a. Berbitmonat, m. wrzesien, m. Berbitrofe, f. bot. topolówka rozo-

wa, f. Berbstag, m. dzien jesienny, m. berbftwetter, n. czas jesienny, m. erb, m. ognisko, n. Berbe, f. trzoda, f. stado, n. [mi.

ercenmeife, ad. trzodami, stada-Berein, i. prosze wnijsc.

Bereinbrechen, v. n. wpase, wkroczyć; zblizyć sie. Bereinbringen, -führen, v.a. wpro-

wadzac, -ić. Bereinbringen, v. n. wtargnac.

Bereinfallen, r. n. wpasc. Bereingeben, -fommen,

wehodzić, wnijść

Bereinfeben, v.n. wglądać, wejrzeć.

Bereinfturgen, v. n. wlatac, -leciec

wpadać, -asc. Bereintragen, v. a. wnosić, wniesć. Bereintreiben, v. a. wpędzać, -ic. Berführen, v. a. przyprowadzac, Inie, w.

Bergang, m. bieg, m. postepowabergeben, v. a. dac; dostarczac, bergeben, v. n. dziac sie. Berhalten, v. a. - muffen, nadstawiać czego.

Berfommen, . n. przychodzić, przyjść; brać, wziąć się zkad; pochodzić, pójse, wynikac. -nac. Bertommen, n. zwyczaj, m.

Bertommlich, a. zwyczajny, a. es ift —, taki jest zwyczaj. Berfunft, f. pochodzenie, n. rod. m.

Berlangen, v. a. podawać, -dać. Berlegen, p. a. klase; polozve. berleiten, r. a. wyprowadzac, -ić;

wywodzić, -wieść. Berleitung, f. wywod, m.

fich Bermachen, v. r. über etmas, tzucić sie na co. hermelin, n. gronostaj, m.

bernach, ad. potem, ad. Sernehmen, v.a. brac, wziąc; einen -, wziąć kogo w obroty,

Bernieber, ad. v. Berab. Bereifd, a. herolczny, bohaterski, bereit, m. herold, m. berolbeitab, m. laska heroldska, f

Berr, m. pan, m. junger -, panicz. gnabiger -, mosel dobrodzieiu: mein-, mosci panie; bes Gerrn panski. a. Berreden, Berreichen, v. a. poda-

wac, -dac. Gerreife, f. przyjazd, m. droga do . Berreifen, r. n. ise, jechae do . . . Berrnhof, m. dwor panski, m. Berrnhuter, m. bracia czescy, pl. m

Berrifd, a. panski, a. - thun, panoszye sie; bad -e Befen, n. panskość, f. Serrlid, a. wspanialy, swietny,

wyborny, sliczny, a. Berrlichfeit, f. wspanialość, świetność, f. [paustwo, n herricaft, f. 1) panowonie; 2)

Berrichaftlich, a panski, a. berrichen, v. n. panowac.

herricher, m. mocarz, władzca, panownik, panujący, m. Berricherin, f. władczyni, panująea, pani, f. Berrichiucht, f. zadza panowania, berrichfüchtig, a. cheiwy władzy,

a. pragnący panowania. p. berruden, v. n. posunac, poinknac berrufen, v. a. zawolać. isie.

herrubren, v. n. pochodzić, pojsc. Berfagen, v. a. od-, zmawiac, -owić.

Berichaffen, v. a. sprowadzać, -ic; wystarać się (o co). Berfein, v. n. binter einem -, na-

pedzac kogo do . . . binter etmas -, dopilnować ezego. Berftammen, v. n. pochodzić.

Berftammung, f. pochodzenie, n. berftellen, r. a. 1) postawie; 2)

przywrócie; naprawie; wyleczyć; 3) zrobić.

Berftellung, f. 1) naprawa, f. przywrocenie, n. 2) wyzdrowienie, n. Bertreten, r. n. przystąpić; stanąć przy czem. fdo . . . Beruber, ad. na druga strone; tu Berüberbringen, v. a. przeniese,

przeprawić. Berüberfahren, v. n. przewiesc. Bernhertommen, v. n. przeisc.

erum, ad. okolo, w kolo. fic berumbalgen, v. r. poczubić, mocować, szamotać, ucierać się

(z kim). Berumbreben, v. a. obracao, -ocić; kręcić na okolo; (langfam) we-

rtac (czem). Berumbreben, n. obrot, m.

Berumfahren, v. n. objezdzać, -jechać, ježdzić po czem.

Berumfliegen, v. n. latac w okolo; oblatac, -leciec. Berumfuhren, e. a. oprowadzac,

-ic: einen bei ber Rafe -, wodzie kogo za nos.

Berumgeben, v. n. obehodzić, -obejść; chodzić, iść, przechodzić sie po czem, gdzie,

erumirren, v. n. tulac, blakać sie. Berumfrieden, v. u. oblazić, po-; łazić po czem.

Berumiaufen, v. n. biegae, biedz (po czem): krecić sie.

częga, f. Berumlaufer. -ftreider. m. wtoczega, brukowiec, latawiec, bu-

ak. m. Berumlegen, . a. klasc, polozve [tu i tain. Berumliegen, v. n. lezec w okolo. fich berumprügeln, r. r. v. fich ber-

umbalgen. berumreichen, v. a. obnosic. Berumreifen, v. n. podrozować. herumreiten, v. n. objezdzac, -echać; przejezdzac się konno. berumfdauen, v. n. ogladac, obej-

rzeć sie Berumididen, v.a. obsylac. -estac (kogo); poobsylac; posylac, -slac

fid berumidlagen, r. r. bie sie, uwijać się (z kim, ze sobą). berumichleichen, r. n. czolgać się

wszędzie. włóczyć, Berumichleppen, v. a. ((gdzie) wiec ze sobą. Berumidmarmen, 71. bujać Berumidweifen, v. n. blakać sie

po . . .; oblecieć co. berumipagieren, v. n. przechudzać,

-odzić sie. Berumfpringen, r. n. skakać sobie. Berumitellen, v. a. poustawiac. Berumftreichen, -ftreifen, v. n. la-

zić po . . ., przewijać się. beruinfuchen, v. n. szukać po . . berumtragen, v. a. ob-, roznosić. Berumtrager, m. ob-, roznosiciel.

fid Gerumtreiben, v. r. tluc sie. walesać sie, zbilać bruk. fich Berummalgen, v. r. przewalać Berummifden, v. a. Szarzac, zc -. Derumaieben, v. a. sponiewierzać.

-ve: - v. n. koczować, chodzie Po berumgiehen, n. poniewierka. f.

berunter, ad. na dol. Berunterbringen, r. a. zubozyd. zniszczyć.

Berunterfabren, v. n. zjezdzac, zjechać; spadać, spaść. Berunterfallen, v. w. spadae, spasc.

Berunterfliegen, e. n. zlatac, zieciec.

Der Berunterführen, v. a. sprowadzić na dól. zniiść. beruntergeben, v. n. schodzic, Berunterfommen, e. n. 1) przyjść

na dół; 2) podupadać, -paść; wynedznicc. berunterfriechen, v. n. zlazić, zleżć,

Berunterlaffen, v. a. spuszczać, -ścić.

Berunterlaufen, v. n. 1) biegac. -zec na dúl; 2) ściekać, ściec. beruntermachen, v. a. zburczyc, zjezdzie kogo.

Berunternehmen, v. a zdejmować, fdrzec. Berunterreißen, v. a. zdzierac. ze-Gerunterfegen, v. a. 1) zsadzić; 2)

znizyć; ponizyć. Berunterfpringen, e. n. zeskaki-

wać, -oczyć. berunterfteigen, v. n. zstepować,

rami).

-apić; zlazic, zleźć; zsiadać, zsieść [pchnac. Berunterftogen, v. a spychać, ze-Beruntermerfen, v zrzucać,-cic. Berunterzieben, r. sciagno, -gnąc. berver, ad. z za, ze, z pou, z pomiędzy; z wew "trz, na wierzch. bervorbrechen, v. n. wytryskać, -snąć (lzy); wyskoczyć z za . . .; zajaśnieć (słonce zakryte chmu-

Bervorbringen, v. a. 1) dobywać, -yć (czego); wynosić, -ieść; 2) rodzić, u-; wydawać, -dać.

Bervorgeben, v.n. wynikac, -nac; wypływać, -ynać; pokazywać, -zac sie

Bervorbeben, v. a. wynosić, -nieść: szczególna uwage zwrócić (na.

Bervorteimen, v. n. puszczać, -sclo-Bervorfommen, v. n. wychodzić, wyjsć; wynurzyć, zjawić sie. Bervorfriechen, v. n. wylazić, -leżć. Berverlangen, r. a. wydobywać, -yc z (za) czego. [czego. ervorioden, v. a. wywabić z (za) Bervorquellen, v. n. wyplywac, -y-

Berverragen, v. n. celowac; wystawać; wyglądać.

Bervorragent, a. wydainy, a.

Berrorrufen, r. a. wywoływać, łać. Bervorichieben, v.a. wysuwać, -sunac z za, z pod czego. berverfpringen, v. u. wyskakiwać. -oczyc. [-snac. hervorfprubeln, v. n. wytryskac. Berverftammelu, r. n. wyjąkać. Bervorftechen, v.n. wydawac, -dac Berverftecheno, a. wydatny, a. |sig. Bervorfteben, v.n. wystawać, -tac; sterczec. Berverftreden, r.a. wyciągać, gnać. Berverftromen, v. n. buchac, wybuchać.

Berrorfturgen, r.n. wypadać. - paść: rzucac, -ie się. -kac. Bervorfuchen, r. a. wyszukiwac. fich hervorthun, v. r. odznaczac, -ye się; wygórować. Bervertreten, v. n. występować, Bervorgieben, v. a. wyciągać, -guąć. Bermeg, m. przyjście, n. droga do...

hermeifen, v. a. pokazywać, -zac. Bermerfen, v. a. rzucae, -ic tu do. berg, n. 1) serce, n. 2) czerwien. f. (w kartach); jum -en fprechen, przemawiać, -owić do serca; uber's - bringen, przewiese na Serge, a. sercowy, a. Sobie Bergablen, v. a. wyliczać, -yc. Bergbeflemmung, f. scisnienie screa, n.

Bergbeutel, m. oserce, osierdzie, n. Bergbrechene, a. wzruszający, p. bergden, n. serduszko, n. Bergeleib, n. zal, m.

Bergen, v. a. do serca przytulac. ic; usciskać, -snać Bergensangft, f. utrapienie. n. klo-Dot, m. (dość. t. bergenefreube, -luft, f. wielka ra-Bergensfind, n. gagatek. m. bergfell, n. blona sercowa, f.

Bergformig, a, naksztalt serca. berggrube, f. dolek sercowy, m Berthaft, a. 1) odwazny, śmiały, bitny; 2) posilny, a. posilający, p. Berghaftigfeit, f. odwaga, smialosc, bitność, f. Bergieben, v. a. ciagnać,

v. n. przenieść sie. bergfammer, f komorka sercowa

384

Bergfirfde, f. bot, marmurka, wisnia lotowa, pstra wielka, f. Bergfirfdenbaum, m. bot. marmurki. pl. Seriflopfen, n. bicie serca, n. berilim, a. serdeczny, a. Berglichfeit, f. serdeeznose, f. Bergnagend, a. trapiqey, P. Bergog, m. ksiare, m. Bergogin, f. ksiezna, f. perioalid, a. książecy, a. bergogthum, n. ksiestwo, n. Bergichlächtig, a. dychawiczny, a. Bergidlachtigfeit, f. dychawicznośc, f. Bergftartenb, a. orzezwiający, p. Bergftein, m. serdecznik, m. Serry, ed, dotego, takze. berimeh, n. bol seren, m. Sete, f. szczwanie, n. Segen, v. c. szczwać, podszczuwać; podbechtać. beshund, m. pies gonezy, m. Despeitiche, f. harapnik, m. Benriemen, m. smycz, f. Beu, n. siano, n. beubaum, m. powaz, m. beuboben, m. strych na siano, m. Keubunb, m. wiazka siana, f. Beuchelei, f. obluda, f. Beudeln, v. n. udawać; zmyslać. Benebler, m. obludnik, m. Beudlerin, f. obludnica, f. Beuchlerift, a. obludny, a. Sever. ad. latos, ad, tego roku, Benerig, a latosi, tegoroczny, a. Beuernte, f. sianokosz, sianożęć, f. Beugabel, f. widly, pl. Seulen, v. n. wyć; beczeć, beknać. Beulen, n. wycie, n. bek, m. heumaden, n. przewracanie, suszenie siana, n. heumacher, m. robotnik siano na łące przewracający, m. beumonat, m. lipiec, m. Beupferb, n. konik, skoczek, m. kobylka, f. Beufchober, m. brog siana, m. Beufdrede, f. szarancza, f. Beute, ad. dzis, dzisiaj, ad. Centig, a. dzisiejszy, a.

Beumagen, m. woz ze sienem, m. Bere, f. czarownica, f. alte -, babsko. #. heren, v. n. czarować. Berenfraut, n. bot, czarnokwit, m. czarownica, f. Berenmeifter, m. czarownik. m. Berenprozes, m. sprawa tycząca sie czarownie, f. Bererei, f. czary, pl. f czarodzielstwo, n. hieb, m. raz, cios, m. cięcie, n. -t. pl. chlosty, baty, pl. einen - jemantem verfegen, lupnac, golnad, ciąć kogo. Sieber, m szpada obosieczna, f. Siefborn, n. trabka mysliwska, f. Sienieben, ad. tu na ziemi. Bier, ad tu; - unt bort, gizienie. gdzie; - oben, tu na gorze; -unten, tu na dole. hieran, ed. tu oto; przytem; na to; o tem, z tego, do tego. Dierauf, ad. na tem miejscu; potem, poczem; na to. hieraus, ad. ztaci, z tego. Bierbei, ad, przy tem. Bierourd, ad. tedy, tem to, przez Bierein, ad. tu w to, do tegotu. hiergegen, ad. na to; przeciw te-Bierber, ad. tutaj, tu dotad. Bierin, ad. w ten, co do tego. Biermit, ad. tein. Sternach, ad, po tem; podlug tego, ztad. tego. Siernachft, ad. obok tego; procz Bierneben, ad. tu podle, przytem. hieroglophe, f. hieroglif, m. hierfein, n. pobyt, m. Bieruber, ad. o tem, nad tem; nad Bierum, ad. o to tu, okolo tego tu. hierunter, ad. pod tem, pomiedzy tem, w tem. hiervon, ad. z tego; o tem. Sierwieber, ad. przeciw temu. Siergu, ad. do tego. Biergwiiden, ad. miedzy tem. Siefig, a. tutejszy, tutajszy; miej-SCOWY, 4. Simbeere, f. bot. malina, f.

Simbeeren, a. malinowy, a. [wy, m.

himbeerftrauch, m. krzuk malinohimbeerwein, m. maliniak, m.

Dim Simmel, m. niebo, n. niebiosa, pl. himmelan, himmelmarte, ad. ku niebu. Inem, n.

Simmelbett, n. leżko z baldachi-Simmetblau, a. niebieski, bleki-

himmelfahrt, f. wniebowstapienie (Pana Jezusa); wniebowzięcie (Panny Maryi), n.

himmelbom, a. niebotyczny, a. bitten, bardzo prosic. Simmelreid, w. krolestwo niebie-Dimmelidreiend, a. okropny, a. o

zemstę wołający, p. himmelegegent, f. strona swiata, f. Dimmelefarte, f. mapa nieba. f. himmeletorper, m. cialo niebie-

skie, # Dimmelefreis, m. sfera niebieska. f. himmeleluft, f. eter, m.

Simmeleroschen, a. bot; firletha, f. płomienczyk, m

Simmelefoluffel, m. bot. pierwiosnka polna, f.

Simmeleftrich, m. klimat, m. Simmelemagen, m. niedzwiedz, furman, m himmelezeichen, n. znak zodyaku.

Simmelmeit, a. bardzo wielki, a. himmlift, a. niebieski, niebian ski, a.

Bin, prp. ku, do, na; tam. tu; po wszystkiemu; stracone; przeszlo, minelo; - und ber, tu i tam; - und wieber, gdzieniegdzie.

inab, ad. na dot; v. Sinunter. binabmarts, ad. ku dolowi.

Binan, ad tam pod gore. Sinaufahren, v. n. podjezdzac, -je-

chac. Ginanfrieden, r. n. podlazie, -leze. Sinanidiffen, Sinanfdwimmen, v.

n. podplywac, -ynąc. binauf, ad. na. w gore.

no binaufarbeiten, r. r. (mubfam) wgramolić się w górę. Sinaufbinden, v. a. podwiazać.

Dinauffahren, v. n. wiezdzać, wiechac na gore. Dinaufgeben, v. n. wchodzić, wniść

f-sac. Sinauffammen, v. a. podczesywać.

Sinaufflettern, v. n. wdrapac sie.

Sinauftlimmen, v. n. pige sig w gore. Sinauffommen, . n. dostapie:

wejść na górę. Sinauffriechen, v. n. wlazić, wleża.

fic binauffdwingen, e.r. wzbić sie wskoczyć. Sinauffpringen, v. n. wskoczyć.

Binauffteigen, r. n. 1) wstepowac. -apic; 2) dostąpić czego; wyjść na co, wynieść się na. . .

Singufmerfen, v. c. wrzucac. -ie na... [góry. binaufminben, v. a, windować do Sinaufgieben, v. a. weiggac, -gnąc

(na co). Sinaus, ad. na dwor, za drzwi; precz ztad; v. Beraus.

Sinausfahren, . n. wyjezdzać, -jechać za ..., na ...

Sinausführen, . a. wyprowadzać, -ić. wyjść.

Sinausgeben, v. n. wychodzie, Sinanelaufen, . n. wybiegat. -iedz.

Sinausichieben, v.a. zwiekać, zwłóczyć, -lee; przeciągać, -gnąć; zawieszac, sić, odkladac, -lożyd. co na inszy czas.

Dinausichauen, -feben, v. n. wygladać, -zierać.

Dinausjegen, v. a. wystawić za . .: fich - uber etwas, v. fich megfeBen.

Sinaustragen, v.a. wynosić,-niesć. Binquemerfen, v. a. wyrzucac, -cie. fich binbegeben, . r. udae sie. Sinbliden, v. n. rzucić okiem na co; spogladać, spojrzeć.

Sinbringen, v. a. 1) przy-, zanosić. -nieść; przyprowadzać, -ić; 2) trawic, s-; przepędzać, -ié.

Sinberlid, a. przeszkadzający, p. - jein, być na przeszkodzie ; zawadzac, -ic. Itamować. Binbern, v.s. przeszkadzać, odzić; hinbernis, n. przeszkoda, zawada, tama, f.

Bindin, f. lani, f. Sinblaufte, f. bot. cykorya dzika, itedy. ad. Sinburd, prp. przez, prp. - ad

Sinein, prp. dc, w, prp.

hád Sineinarbeiten, v. r wprawló się przez prace, Sineinbiten, v. a. wpraszać. -osić. Śineinbiafen, v. a. wdmuchać, nać. [przed. Śineinbrangen, v. a. wpiórać, weśineinbringen, v. a. wpiórać, weiśineinbringen, v. a. wciskać, nać. Śineinbriden, v. a. wciskać, nać.

Sineinbruden, v. a. weiskać, -nąc. Sineinfahren, v. n. wjóżdzać, -jechać.

Sineinfallen, v. n. wpadać, wpaść. Sineinfliegen, v. n. wlatywać, wlecieć; (in Menge) nalecieć. Sineinfließen, v. n. naciec.

Sineinführen, v. a. wprowadzae, -ie. (dzie, wnise. Sineingehen,—fommen, v. n. wcho-Sineingerathen, v. n. wbrnąc, zabrnac.

Sincingicuen, v. a. wlewać, wlac. Sincingreifen, v. a. siegać w co. Sincinfebren, v. a. winiatać, -iesc; nagarniać, -nao.

hintinfrieden, v. n. włazić, włeżć; wezolgać się [-ścić. hintinlaffen, v. a. wpuszczać, hintinlaufen, v. n. wbiegać, iedz. hintingen, v. a. wkładać, wło-

zyć. [sic. fich hineinlefen, v. r. wczytać hineinregnen, v. i. naciec.

Sineinfchieben, v. a. wsuwać, -nąć; wmykać, wemknąć. Sineinfchlagen, v. a. wbijać, wbió. Sineinfchleichen, v. a. wkradać,

oneinigitigen, v. n. werdie, -rase sie. Hineinichlüpfen, v. n. weilznge Hineinichütten, v. a. weypywae, -dae.

hineinfehen, v. a. zaglądać, zajrzoć. hineinfehen, v. a. wsadzać, ici, fid ..., r. wsiadzać, ici, hineinfidern, v. n. wsączać, isię, hineinfidern, v. n. wsączać, -yć hineinfiden, v. n. wpadać, -aść, ugeznać.

Sineinspringen, v. n. wskakiwać,

-oczyć. Sinciniprinen, r. a. wslkać; wstrzykać, -nać.

Sineinsteden, v. a. wtykać. wetknąć; wściblć (nos); utkwić

Sneinficiaen, v. n. wstępować, -apić: wsiadać, -iąść. Sineinfickten, v. a. wstawiać, -ić. Sineinfickten, v. a. wpakować; wtłaczać, -oczyć; (viel) napakować, natłaczać.

Sincinflosen, v. a. wpychać, wepehnąć; wparować; wtrącać, -ić.

Hincinfützen, v. n. wpadać, -aść; fid —, v. r. wrzucać, -ić się. Gincintfun, v. a. wkładać. włożyć: Hincintragen, v. a. wnosić, -ieść. hincintreiben, v. a. na-, wpędzać, -ić. hincintreten, v. n. wchodzić, wniść. Hincintreten, v. n. wrastać, wroślincinwaffen, v. n. wrastać, wrostać, wrostać,

Sineinwerfen, v. a. wrzucać, ic. fich hierinwerfen, v. a. wrzucać, ic. fich hieringieben, c. a. wedagac, -nać. hieringieben, v. a. zawozić, -ieżć; v. n. jechać (dokad); (bis ju ciucm bestimmten Ort) doje-oboć

chać. Śinfallen, r. n. upadać, upašć; (bag es fracht) klapsnać. Śinfallig, a. slabowity, zgrzybiały, znikomy, a.

Sinfälligleit, f. slabowltosé, zgrzybialosé, znikomosé, f. Sinfitegen, r. n. polecieć (dokad); (biš an einen bestimmten Ort) dolotać, -lecieć.

Sinfort, 1) i. precz; 2) ad. odtąd, nadal, na przyszłość.

Sinführen, r. a. pod-, zaprowadzic; (aus einem Orte nach verfchiebenen Richtungen), rozprowadzić, -ié; porozprowadzać. Singang, m. 1) pójscie, odejście,

n. 2) skon, m. smierć, f. Singeten, r.a. dać, podač; puścić; ji.b.—, r. r. oddawać, –dać się ; poświecać, ić się; wylać się dla

kogo, na co. Singebung, f. poświęcenie, n. v.

Singeben. Singegen, c. ale, zas, lecz, c.; przeciwnie, ad.

Singeben, v. n. 1) iść, pójść, zajść, chodzić; udać się do . . .; 2) mijać. mingć, przemijać, -nąć;

upływać, -ynąć; 3) uchodzić. uise (komu): - laffen, v. a. puszczać, -scić plazem. Singelangen, Bingerathen, v. n. przybywać, -być; przychodzić, przyjść; dostać sie; podziewać, -iac sig. ingeftredt, ad. pokotem, ad. ingießen, v. a. po-, wylować, -lac. Sinhalten, v. a. przetrzymywae, -mac I-sic. Sinbangen, v. a. po-, zawieszae, binten, v. n. chromac, kujec. binten, n. chromose, f. infent, a. chromy, a. binfnicen, v. n. uklekać, -nąć. Sinfommen, v. Singelangen. Sinlangen, v. a. podawac, .dac. siegac, r. n. starczyć; wystarezac, -yé. Sinlanglich, a. dostateczny, dostatni, a. - ad. dostatecznie, dostatnio, podostatkiem, zadosvé, dosé. Binlanglichfeit, f. dostateczność.f. Sinlaufen, v. n. pobiedz, .żeć, Sinleben, r. w. fo-, forgios-, żyć bez klopotu, nieklopotać, nietroszczyć się o nic. Sinlegen, v. a. klase, polożyć; (beimlich) podrzucac, -ic; fich -, v. r. - sie. Binlenten, v. a. zwracać, -ocić (co na co); nakręcać, -ić; nakiero-Sinneigen, v. a. nachylae, -ie; fich -, r. r. przychylac, -ie sie. Sinnelaung, f. sklonnose, f. pociag, in. Sinraffen, v. a. zabiérac, -brac. binreichen, v. Sinlangen. Binreichenb, v. Sinlanglid. Sinreife, f. podroz do . . . , f. Binreifen, v. Sinfabren. Sinreigen, r. a. porywać, -rwać; fid) - laffen, v. r. hingeriffen merben, unosic sie. hinrichten, v. a. 1) v. hinlenfen; 2) trucić, s-. Sinriditung, f. stracenie, n. hinruden, e. a. namykać, -mknąć; v. n. namykać -mkugé się (kotnu).

Din Sinfmaffen, e. a. zanoslé, -nlesé. Binfchauen, r. n. patrzeć. Sinfdiden, Sinfenben, v. a. posylac, -slac. Sinfalagen, v. n. uderzyc o ziemie, klapsnać. Binfeben, v. n. spogladae, spoj-17.66 Sinjegen, v. a. klasć, polożyć; fich -, v. r. usiadać, -iąść, -icść; - mo anberebin, przesiadać się. Sinficht, f. wzgląd, m. in -, binfictlich, ze względu, względem, Sinfinten, v. n. upadaé, upasé. Sinftellen, e. a. postawić; przystawiac. -ic. Sinfterben, v. n. umlerac; poumio-Sinftreden, v. a. polożyć; fich -, v r. rozwalać, -ić się Sinftromen, v. n. garnąć, walić się. Sinfturgen, v. w. po-, zwalie sie; upasc; runge; rznąc się (na ziennie). Binjubeln, v. a. nagryzmolić, popisac. Bintanfeten, r. a. upostedzać, -ić; ublizać, -ye (komu). hintanfenung, f. upośledzenie, ublizenie. n. hinten, ad. wtyl, w, na tyle. Sinter, prp. po, za, poza, prp. Sinter, Sinterft, a. tylni, zadni, ostatni, a Sinterbade, f. zadek, m. Sinterbein, n. tylua noga, f. Sinterbleiben, r. n. pozostać sie. Binterbliebene, m. pozostaly, m. Sinterbringen, r. a. donosić. -nieść. hinterbringung, f. doniesiente. Bintere, m. zad, zadek, m. Binterfuß, m. tylna noga, f. hintergebaube, n. tyl domu, m. Bintergeben, v. a. podchodzie, podejść; zawodzić, -wieść; oszukiwac, -kac: einen gu - fuchen, machlować z kim. Bintergrund, m. tyl, m. glebia, f. interhalt, m. zasadzka, f. interhaus, v. Sintergebaube. Sinterfopf, m. tyl glowy, m. Dinterlaffen, v. a. pozostawiać, -ić.

391 Din Ginterlaffen, a. posmlertny, a. Sinterleber, a. napietki, pl. naszywka, f. Sinterlegen, v. a. skladac, zlozyć (co u kogo). Iscie, n. Sinterlift, f. podstep, m podej-Sinterliftig, a. podstepny, a. bintermann, m. stojący, za kim, m. Binterpforte, f. tylne drzwi, pl. Binterruds, Bintermarte, ad. z tybinterfaß, m. zagrodnik m. Sinterfagengut, n. zagroda, f. Sinterfas, m. 1) zdanie nastepne, u. 2) zasada druga (w loice), f. Sinterfis, m. niejsce w tyle, n. Sinterftud, n. tylek (sukni), m. Sintertheil, n. tyl, m. tylna część, f. tylek (sukni), m. intertreffen, n. tylna straz, f. Sintertreiben, v. a. przeszkadzac -odzić: niedopuszczać, -ścić. Bintertreibung, f. przeszkodzenie, niedopuszczenie, w. Sinthun, r. a. podziać; umieszczać, -ścić; postawić. Sintragen, v. a. niese, zanosic, -iesc Zagnac. Sintreiben, v.a. popychać, -pchnąć; Sintreten, v. n. występować, -apic; stanac. Binuber, ad. na tamte strone. fic Sinuberbiegen, v. r. przeginac, -iac sie. Sinuberfahren, v. n. pojechae na tamte strone; v. a. przewozić, -wieżć. Sinuberfliegen, D. n. przelatywac, (dzac, -ic. binuberführen, v. a. przeprowa-Sinubergeben, v. n. przechodzić, przeisc. Sinubertommen, v. Sinubergeben. Binüberfriechen, v. n. przelazić, -leze. fich Ginuberneigen, v. r. przechylac, -ic sie. Sinubericaffen, Sinubertragen, v. a. przenosić, -niesć. binuberfdiffen, v. n. przeplywać, -ynac; przeprawić się. binuberichmimmen, v. n. przeply-Sinuberfegen, v. n. przesadzló (konno); przeprawić się-

hip 392 Sinuberipringen, v. n. przeskakiwac, -skoczyc. Sinubermerfen, v. a. przeciskać. -snac; przerzucac, -ic. Sinubergieben, v. n. przenosić, -ieść się, przeprowadzać, -ić fter. Sinunter, ad, na dol, v. Berun-Sinmeg, m. droga, podróż do ... f. hinmeg, i. precz, na strone, z drogi. fich Sinwegbegeben, v. r. pojsc. Sinmegführen, v. a. uprowadzac, [odejsc. Sinmeggeben, v. n. odchodzie, Sinmegnehmen, v. a. wziaci zabierac. -brac. fich hinmegfegen, v. r. über etmas, nietroszczyć się o co; lekcewazyć. Sinmeifen, v. a. wskazywać, -zać. Singablen, v. a. wyliczać, -yć. Singieben, v.a. 1) zaciągać, -gnąć; 2) odwłaczac, -oczyc; przeciągać, -gnąć; zwiekać, zwióczyć, zwiec, v. n. wyniesc, wyprowadzić sie; isć, poisć, Singu, ad. do tego. Bingubauen, c. a. przybudować. Bingufugen, v. a. dodawac, -dae; przyłączać, -yc. hingufugung, f. dodatek, m. Binjug, m. pochod, m. iscie, n. Singugefellen, v. a. przydawac, -dac. Singufaufen, v. a. przykupowac, hingufommen, v. n. nadchodzic, -eisc. Singumachen, v. a. nadroble. Singumiiden, v. a. przymieszac. Singuidreiben, v. a. dopisywac, -sac Binguidutten, v. a. przysypywać, -pac. (wać, -dac. Singuiegen, v. a. do-, przyda-Singuipringen, v. n. poskoczyć -apic. 00 . . . Singutreten, v. n. przystępywac, Singumerfen, v. a. przyrzucać, -ić. Binauadblen, v. a. doliczac. -vc. Siphepoft, f. wiadomosć niepomysina, f Sippe, f. 1) noz ogrodniczy, sie-

kacz, m. 2) ulipek, m. ciastko w trabke zwite. n. hippenbader, m. cukiernik, co ullpki robi, m. birn, n. mozg, m. hirnbohrer, m. trepan, m. Birngefpinnft, n. urojenie, n. birnhaut, f. blona mózgowa, f. Sirnidabel, m. Birnicale, f. cza-57.kn, f. birfd, m. jeleu; rogacz, m. junger -, spiczak, m. Siricborn, m. bot. szaklak zwyczajny, m. Birfchfanger, m. kordelas, m. biridgeweiß, n. rogi jelenie, pl. birichborn, n. rog jeleni. m. Dirfctafer, -fdroter, m. jelonek, rogacz, m. Birichtalb, n. jelonek, m. Biridleule, f. udziec jeleni, m. Sirfdtub, m. lania, f. Sirfdleber, n. skora jelenia, f. biridwurg, f. bot. olesnik, swiniak, m Birfdgiemer, m. cabr, m. Birfe, f. bot. proso; n Birfegras, n. bot. prosownica, f. birfegruse, f. jagly, pl. Şirictorn, n. zlarnko prosa, n. Şirt, m. pasterz, m. Şirten-, a. pasterski, a. irtenamt, n. urząd pasterski, m. hirtenbrief, m. list pasterski, m. Birtengebicht, n. sielanka, f. Birtenjunge, m. pastuszek, m. Birtenleben, n. zycie pasterskie, n. Sirtenftab, m. kij pasterski, m. laska pasterska, f. Sirtentafde, f. torba pasterska, irtin, f. pastérka, f. Siffen, r. a. zaglel podnosic. Sistan, n. lina wielka, cuma, f. kiersztak, m, Biftormen, n. powiastka, f. Siftorie, f. historya, f. Sifterifer, m. historyk, m. Biftorifd, a. historyczny, a. Sisblatter, Sisblaft, f. wrzedzienica, f. f. 1) guracoso, f. goracu, n. (brennenbe) skwar, upal, m. 2)

porywczość, f. uniesienie, n. 3) (in ver Krantheit) rozpalenie, n. Sigen, v. a. rozpalac, -ic. Sinig, a goracy, p. porywczy, a. Sigtepf, m. gorączka, zapaleniec. m. tkownica, f. Sobel, m. hebel, m. Rraut-, sza-Dobelbant, f. warsztat stolarski. Sobeleifen, n. rzezak, m. narzedzie bednarskie do gladzenia drzewa, m. Bebeln, r. a. heblowac; Rraut -. szatkować kapuste Sobelfrahne, pl. heblowiny, ostruzyny, pl. Bebois, f. oboj, m. oboift, m. obuista, m. ΒοΦ, a. wysoki, górny, a. - ad. -ko; bas ift mir ju -, tego nie rozumiem. a. Sedadthar, a. bardzo szanowny. Dochachtung, f. gleboki szacunek, m. Socialtar, m. wielki oltarz, m. Sedamt, n. wielka msza, f. bas - balten, celebrować, Sechberühmt, a. przesławny, a. Sochebrmurbig, a. wielebny, a. Sochebel, Sodjebelgeboren, a. jasnie wielinozny, a. Sochfahrenb, a. dumny, a. Sochfliegent, a. (bilbi.) gornolotny, a. Sodgeachtet, a. bardzo zaeny, a. powszechnie szanowany, p. bechgeboren, a. jasnie wielmo-Zny. a. homgeehrt, a. mosciwy. a. omgelabrt, a. bardzo uczony, a. Bodgeneigt, a. laskawy, a. Bodgepriefen, a. wystawiony, p Sodgericht, n. miejsce stracenia, n. szubienica, f. Sombergig, a. wspanialomyslny, Sociano, n. wzgorze, n. Sodlanber, m. goral, m. Sedleblid, a. prześwietny, a. Sommeifter, m. wielki mistry. m. Sommuth, m. pycha, duma, wynioslość, butność, f. Sodmuthig, a. dumny, butny, bunezuczny, wyniosły, a. - fein wynosie się, buczyc się.

395 Sod Sochroth, a. ponsowy, a. Bodfdule, f. uniwersytet, m. Sochfelig, a. nieboszczyk, m. nieboszka, f. s. p. Sooft, ad. bardzo, ad. Soofte, a. najwyższy, a. Socifiammig, a. wysoki, a. bodftene, ad, najwiecej. Sociftift, n. kapitula katedralna, kanonia, f. Itny, a. Soctrabent, a, gornv, gornolo-Sodverrath, m. zdrada stanu, f. odverratber, m. zdrajca stanu, m. odmeife, a. przemadry, a. Sommoblebel, a. szlachetny, a. Sodwoblehrmurbig, a. pizewielebny, a. Sochwohlgeboren, a. wysoce urodzony, p. jasnie wielmozny, a. Sodmurbig, a. przewielebny, a. Societ, f. wesele, n. Sochzeitbitter, m. druzba, m. Sochzeitgaft, m. gosć, m. Sociatigebicht, n. wiersz wesel-D.V. #1. Bodgeitgefchent, n. podarunek, Someitileis, n. szata weselna, f. Societlich, a. weselny, a. Societmani, n. uczta weselna, f. Soden, v. n. na tylne nogi sie wspinac: przytulicsie do ziemi: sleczec nad czeni. Soder, m. garb, m. Soderig, a. garbaty, garbowaty, a. Sobe, f. jadro, n. (jadrowy, m. Sof, m. 1) dwor, m. 2) (um ben Mont) kolo, n. - einem, einer ben fof machen, umizgac, zalecać się do ..., przymilać się, nadskakiwać komu. bof. a. dworski, nadworny, a. hofbame, f. pani, panna nadworna. f. Soffabig, a. mający przystęp do dworu, p. Soffarth, f. pycha, butnose, f. Soffartbig, a. butny, a. Soffen, r. n. spodziewać sie. Soffentlich, ad. bez watpienia, niezawodnie, spodziewać się mozna. beffnung, f. nadzieja, f. (fefte) o-

tucha, f. fich fefte - machen, tuszyć sobie.. Soffraulein, a. panna nadworna, Sofgebrauch, m. etykieta, f. Bofgericht, m. sad nadworny, m. Sofaut, a. królewszczyzna, f. Sofbalten, v. n. dworować, dwor utrzymywać. [wanie, s. Sofbaltung, f. dworu utrzymy-Sofbund, m. kurta, m. Doffager, w. rezydencya, f. Soffeben, n. dworactwo, n. dworszczyzna, f. Soffeute, pl. dworzanie, pl. Soflich, a. grzeczny, uprzejmy, a. (ungemein) polityczny, a ungemein - fein, politykować. Softichteit, f. grzeczność, uprzejmošė, f. Boffing, m. dworak, m. Sofmanier, Boffitte, f. etykieta, f. Sofmann, m. dworzanin; polityk, m. Sofmeifter, m. -rin, f. ochmistrz, m. ochmistrzyni, f. Idzić. Sofmeiftern, s. a. ganić; przewo-Sofnarr, m. nadworny smieszek, [niec. m. Sofplat, m. podwórze, n. dziedzi-Sofprediger, m. kaznodzieja nadworny, m. Cofrath, m. radzen nadworny, Bofraum, m. podworek, m. Bofrichter, m. sedzia nadworny, Soffdrang, m. dworak, m. Sofftaat, m. dwor, m. hoftag, m. dzien panszczyzniany, roboczy, m. Sobe, f. wysokość; wyzyna; gora, f. in bie bobe, w gore; in bie Sobe beben, podnosie; (ben Schwang, g. B. vom Gunbe), zadzierac ogon; in bie bobe fcie-Ben, wyrastac; uppig -, wybuiać. Sobeit, f. mose, f. Sobeiterecht, n. prawo sluzace panującemu, n. Sobepriefter, m. najwyższy kaplan, m. ober, a. wyzszy, a. - ad wyżej, Sohl, a. wydrążony, p. próżny,

czczy, s. (burch Ausblafen) dety. bie boble Sanb, f. dlon, f. Soblaber, f. wena, f. Sobibeil, n. topor stolarski z zakrzywionym blatem, m. Sobibobrer, m. deczak, m. Soble, f. jaskinia, nora, piecza-Boblgeidliffen, Soblrund, a. wkle-Sohlfehle, f. zlobkowanie, n. Soblflinge, f. glownia zlobkowata, f. Soblfugel, f. wydrążona kula, Soblmeifel, m. skublica, f. Soblfpiegel, m. zwierciadlo, szklo wklesie, n. Soblunder, m. bot. bez, (bzu), m. Soblunder., a. bzowy, a. -boblung, f. wydrążenie, n. wydetość, f. rozdół, m. Sobimeq, m. wawoz, m. Soblziegel, m. gasiorek, m. Sohn, m. szyderstwo, uraganle, uragowisko, naigrawanie, a. fprechen, uragad sie. Sobnen. v. a. szydzie, najgrawać (z czego), uragać się. Sobnerei, f. szyderstwo, f. Sobngelachter, n. smiech szyderski, m. pośmiewisko, n. Bobnifth, a. szyderczy, a. Bobnlachen, v. a. nasmiewać sle z przekąsem. Sofe, Bofer, m. przekupnik, m. Bofen, v. n. przekupniczyc. Soferei, f. przekupnictwo, n. Soferin, f. przekupka, f. Bolb, a. mily, luby, nadobny, a. Solvfelig, a. wdzieczny, mily, a. Solbfeligfeit, f. wdzieczność, f. Solen, v. a. isc po co; przynosle, -iesc; wziac; - laffen, po-, przysylac, -slac po co; Athem -, oddychać. Bolfter, v. Salfter. Sollab, i. hola! hei! Sollanberei, f. holendernia, f. Bolle, f. 1) pieklo, n. 2) zapieny, m. bollenangft, f. strach piekiel-bollenbrut, f. djabelskie, przeklete plemie, n.

Bollenfahrt, f. wstaplenie do piekla, n. Bollenpein, -qual, f. meka p.ekielna, f. wielkie utrapjenie, n. hollenftein, m. kamien pleklel-Bolper, f. chropowatość, f. bolpericht, bolperig, a. chropo waty, a. Solunder, m. hat. bez czarny, m. bolz, n. drzewo, n. drwa, pl. holjaviel, m. bot. jablko leśne, n. Collartia, a. drewnisty, a. Doljauffeber, m. dozorca, stroż drzewa, m. Solzart, f. przysiek, m. olibod, m. kobylica, f. Soliboben, -icoppen, -fall, m. drwalnia, f. Bolgden, n. drewienko, n. patyk. patyczek, m. olgern, a. drewniany, a. policing, m. ocet drzewny, m. polyfloge, f. tratwa, f. Soliflogen, n. splaw drzewa, m. Solzbader, -hauer, m. rebacz, m. Selibof, -plas, m. miejsce gdzie drwa składają i przedawają, n. Colgidt, Colgig, a. drewniasty, drewnisty, sparcialy, a. - merben, drewnieć, sparcieć. holifirichbaum, m. drzewo trześniowe, n. Solgfiriche, f. trześnia, f. Bolgleger, Solgmeffer, m. niernik drew, m. holzmeffen, n. mierzenie drew podług sązni, n. Solifaure, f. kwas drewny przypalony, m, bolgichlag, - hau, m. porab, wrab, Solifdneiber, m. rytownik na drzewie, m. boljichnitt, m. rycina na drzewie, f. drzeworyt, m. Solafduhe, pl. trepice, trepki, pl.f. Bolgtaube, f. turkawka, f. holimeg, m. manowiec, m. auf einem -e fein, omylic sie. Solzwurm, m. kołaczek, m. Bonig, m. miod (prasny), m. Conige, a mlodowy, a. Soniablume, f. bot. mlodesok, m. Sonigfeld, m. mlodnik, m.

299 Don Senigfuden, m. miodownik, m. Bonigreid, a. miodowy, a. Benigfcheibe, f. plastr miodu, m. Bonigfüß, a. stodki jak miód, a. Soniathau, m. miodunka, f. penerar, m honoraryum, m. oplata, Sopfen, m. bot. chiniel, m. mit angemacht, chmielny, a. Sorfen, v. a. zadać chmielu. Sopfenfelb, m. Sopfengarten, m. chmielnik, m. Sorfenflee, m. bot. koniczyna zo-Ita, koziorożec chnielowy, m. Sopfeutlette, f. hot. lopian pospolity, m. Borfenrante, f. lecina chmielowa, chmielina, f. Sorfenfad, m. wantuch, m. Sopfenstange, f. tyczka chmielowa, Bopfenftaube, f. chmielina, f. Born, born! i. hop, hop! Sonfa! hopsa! Sorbar, a. slyszalny, a. co mozna slyszeć. borden, v. n. podsluchiwać. Berden, n. podsluch, m. Border, m. podsluchiwacz, m. Borbe, f. horda, f. Boren, v. n. slyszeć, u-; (aufmertfam) sluchac; man bort, slychac. Borenfagen, n. to, co kto slyszal i innym opowiedział: pogłoska, f. Sorer, m. sluchający, m. Sorisont, m. horvzont, widnokrag. poziom, m, Sorizontal, a. horyzontalny, a. Sorn, n. 1) rog, m. 2) trabka, f. ine - ftogen, zatrabie. hornarbeiter, m. rogownik, m. Sornartia, a. rogowaty, a. Sornblatt, n. hot, rogatek podwodny, m. Bornden, n. rozek, rogal, m. hornbrecheler, m. tokarz, m ornern, a. rogowy, a. Sornertrager, m. rogal. rogaty, m. Borneule, f. sowa puhacz. Bornbaut, f. blonka rogowa, f. ornicht, a. rogowy, rogowaty, a. pornig, a. rogaty, a. bornis, f. szerszen, m fornfluft, -fralte, f. rozpadlina w kopycie, f.

Sornfraut, n. bot. rogownica, f. rogowe ziele, n. pornivane, pl. trociny rogowe, pl. bornung, m. luty, m. Bornvieb, n. rogacizna, f. borrebr, n. sluchawka, trabka sluchowa, f. Borfaal, m. audytorvuni, n. sluchalnia, f. forft m. gniazdo (ptaka drapieznego), n. borften . n. siedzieć. Bort, m. podpora, obrona, f. chowe, n. pl. narzędzie słubole, f. 1) nogawica, f. -n, pl. portki, spodnie, pl. 2) Baffer-. traba morska; Binb-, traba powietrzna, f. Sofenband, n. podwiązka u spodni, Bofengurt, m. pas u spodni, m. Dofenlas, m. fartuszek, m. Bojenfalit, m. rozpór u spodni, m. Sefentafde, f. kieszonka uspodni. hofentrager, m. szelki, pl. poirital, n. spital, m. bottie, f. hostya. f. Sub, m. podniesienie, n. Bubel, m. Gubelden, n. garb, guz, Subich, a. ladny, urodziwy, sliczny, a. - werben, wyladnieć. Subelei, f. 1) partactwo, n. 2) psikus, m. klotnia, f. 3) praca, f. klopot, m. Subtin, v. a. 1) partaczye; 2) dokuczać; 2) męczyć. buf, m. kopyto, n. bufe, f. huba; (von 30 Morgen) wioka, f. (eine - Aderlanb) lan, m. Sufeifen, n. podkowa (u koni); d. podkówka (u bótów), f. Sufformig, a. k pyciasty, a. Suffattich, m. bot. podbial, kopytnik, m. großer - lepieznik, m. Sufnagel, m. hufnai, m. Sufner, m. czynszownik, m. Suffchlag, m. 1) podkowanie, n. 2) slad konski, m Suffdinier, m. kowal, m. Sufte, f. biodro, n. Sufern, a. biodrowy, biedrzny, a. Suftenlabm, a slaby na ledzwie, a.

401 Buf Suftmeh, n. bol biedrzny, m. scyatka. f. Sufamana, m. wykopycenie, n. Sugel, m. pagorek, m. bugelicht, a. pagorkowaty, a. Sugelig, a. pagorezysty, a. Subn. w. kura, f. kurcze, n. Bubnchen, n. kurczątko, n. kurczak, Subnerauge, n. na-, odgniotek, odcisk, m. Bubnerbis, m. bot, ptasia meta, f. kurzy ślep, m. bubnerbrube, f. rosol z kury, m. Subnerei, n. kurze laje, n. Subnerfleifd, n. kurzeeina, f. Subnergeier, m. Subnerweihe, f. kania, f. rnik. m. Subnerbaus, n. Gubnerftall, m. ku-Subnerbund, m. legawy pies, wyzel, m. Subnerftange, f. grzeda, f. [lec, m. Subnerfteige, f. kojec, kosiec, ko-Sulo, f. laska, f. Suibigen, v. m. holdować, hold składac; na hold przysięgać. Sulvigung, f. hold, m. holdowanie. n. butbigungseib, m. przysiega na hold, f. Bulbreid, a. laskawy, a. Bulfe, f. pomoc, f. - leiften, dopomagac, -modz. bulflos, a. bez pomocy zostawiony; opuszczony, p. bulflofigfeit, f. niedostatek pomocy, m. v. bulflos. iny, a. bulfreid, a. pomocny, dobroczynbulie-, a. pomocniczy, posiłkowy, Bulfebeburftig, a. potrzebujący poniocy, p. potrzebny, a. bulfegelber, n. pl. summy posilkowe, składki, p/. Gulfemittel, w. srodek, zasob, m. bulfequelle, f. sposob, zasilek, m. ucieczka, f.

Bulfetruppen, -volfer, pl. positki,

Bulfemort, Gulfezeitwort, n. slowo

fülle, f. odzienie, okrycie, n. po-

wioka, zasiona; salopa, f. fterb-

liche -, zwicki, pl. - ber Bfian.

positkowe, n.

jen, okrywka, f.

402 Bullen, v. Ginbullen. bullmore, n. bot. zdrojek, m. bulfe, f. lupina, luszezka, f. bulfen., a. strakowy, a. bulfen, v. e. lupic, wyluszczyć. Bulfenartig, a. strakowaty, lupinowaty, a. Bulfenfrucht, f. strakowy, lupinowy owoc, m. leguminy, pl. Bulfig, a. lupiniasty, a. Summel, f. trzmiel, m. hummeln, v. n. baczec bummer, m. rak morski, m. Sumor, m. humor, m. Sumeriftifd, a. humorystyczny. zabawny, dowcipny, a, humpe, f. kufel, m. Sund, m. pies, m. junger -. szczenie, n. Junge merfen (pen Sunben), szczenić sie; ba liegt ber begraben, to sek. bunbden, n. piesek, m. bunbe., a. psi, a. bunbefett, a. tluszcz psi, m. Bunbebaus, n. - butte, f. budka, f. Sunbeliebhaber, m. psiarz, m. Sunbelod, n. dziura, f. nedzne pomieszkanie, n. hundert, num. sto; Abtheilung von - Mann, setnia, f. ber Anführer einer folden Abtbeilung, m. setnik, m. bunberterlei, a. setny, a. Sunbertfaltig, a. stokrotny, a. bunbertjährig, a. stuletni, a. Dunbertmal, ad. stokroc. Sunbertmalig, a stokrotny, a. bunbertfte, a. setny, a. hunberttaufenbe, pl. krocie, pl. Sunbertweife, ad, po sto. bunbemarter, m. psiarek, m. unbin, f. suka, f. undifd, a. psi, a. bunbeauge, a. bot, rumian polny. bunbebeere, f. bot. deren swidwa. hundeblume, f. bot. zabi kwiat, psirumianek, m. Sundfrille, f. bot. piel, f. unosfott, m. hunewot, lajdak, m. Sunbefotterei, f. lajdactwo, n. bunbefraut, n. bot obwoina, f. unbelaus, f. kiesz.cz., m. bunbettern, m. psianka, f.

Sundstage, pl. dni kanikularne, pl. Sundsweizen, m. bot. rzycica psia, f. Sundszunge, f. bot. psi język, ostrzen. m.

Stricer, m. glod, m. — leiben, mrzeć glod; lange —, namrzeć się glodu; vor — umfommen, zamrzeć glodu.

glodu. Sungerblume, f. bot. glodek, m. Sungerig, a. glodny, a. zglodnisły, p. — werben, zglodnieć. Sungerbur f. léczenie glodem m.

Sungerfur, f. leczenie głodem, n. kuracya głodna. f. Sungern, v. m. glód cierpieć, głodnym być; (aus Geis) morzyć się; — laffen, morzyć; mich bun-

gert, chce mi sie jese. Sungerenoth, f. glod, m. Surjen, v. n. hasac, piąsac, skakac.

Surben, e. a. hurtować, Surben, e. a. hurtować, Sure, f. kurwa, wszetecznica,

nierządnica, f. Suren, v. n. nierządnie żyć. [m. Surer, m. kurwiarz, wszetecznik,

huter, m. kurwiarz, wszetecznik, hutertei, f. wszeteczenstwo, kurwiarstwo, n. huteg, a. szybki, chyży, n.

Surtigeit, f szybkość, chyzość, f. Sufar, m. huzar, m.

Bufch! i. hye! Suften, m. kaszel. m.

Suften, r. n. kaszleć. Sut, m. 1) kapelusz, m. 2) (Buder)

glowa, f. 5ut, f. 1) ostróżność, f. auf ber —

icin, wystrzegać się; 2) pasza. f. buten, v. a. 1) strzedz, pilnowac;

2) paść; - fid -, r.r. strzedz, r.się; chronić się; wystrzegać się. buter, m. stróż, m. butieber, f pioro, n.

outfutter, n. podszewka kapeluszowa, f. [lusza, n. gurfutteral, n. pudelko do kapebu frampe, fulle, f. brzeg kapeluszowy, m.

jutmader, m. kapeluśnik, m. pūtfide, f. podnożek, m. ryczka, f. pūtfideife, f. kokarda, f. [sza, m. pūtfideife, f. kokarda, f. [sza, m. pūtfidnur, f. sznurek do kapelupa; buda; 2] huta, f. pūtter, a. hutniezy, a. [m. pūtternad, m. arszennik biały.

guttenwert, n. huta, f., buttenwert, n. hutanictwo, n. buttenweien, n. hutanictwo, n. butting, f. pastwisko, n. butch, f. suszony owoce, m. byacintben, a. hiacyntowy, a. byacintben, a. hiacyntowy, a. byaint, f. hiena, f.

Dyane, f. hiena, f.
Systemeter, m. wilgociomierz, m.
Symne, f. himn, m. pieśn pochwalna, f.
Syperbel, f. hiperbola, f.
Sypoworstie, f. hipochondrya, f.

Spredentrift, a. hipochondryczny. a. Spredentrift, m. hypochondryk, m oprothet, f. hipoteka, f.

Sprothetarisch, a. hipoteczny, a. Sprothetenschin, m. wykaz hipoteczny, m. stria, f. Sprothenuse, f. przeciwprostoką-Sprothese, f. domysł, m.

S.

Sch, pr. ja.
3chett, f. jožn, f.
3tcoli, n. ideal., m.
3tcoli, n. idealn, a.
3tcoli, idea. f.
3tcoli, n. idealn, a.
3tcoli, idea. f.
3tcoli, idea. f.
3tcoli, idea. f.
3tcoli, f. idea. f.
3bulle, f. sielanka, f.
3ptlle, f. sielanka, f.
3gtefinospe, f. bot. wilczy bób, m.
3gtefinospe, f. bot. wilczy bób, m.

Syn, pr. jego. go.
Synen, pr. j jim; 2) Panu, Pani.
Syr, pr. 1) wy; 2) jéj.
Syr, Syr, Syres, pr. swój; ich:
wasz, pr. Panski, Pani,
Syrtr, pr. jéj; ich; Panski, Pani
Syrtr, pr. jéj; ich; Panski, Pani
Syrtribatien, Syrtruegen, um
Syrtrubien, dia niego, jéd)
nich; dia Pana, Panów, Pani.
Pai.

405 3br Ibrige, (ber, bie, bas) pr. wasz; jej, ich. 3bro, pr. Wasz: Jego; Jej. Illumination, f. iluminacya, f. oświecenie, n. Bluminiren, v. a. iluminować; oswiecać, -ić. Itis, m. tchorz, m. 3m (in bem), w. Smbis, m. przekąska, f. Immatriculiren, v. a. imatrykulować; zapisywać, -sać; fic -*. r. - sie. icva. f. Immatriculation, f. imatrykula-3mme, f. pszezola, f. 3mmenblatt, n. bot. miodownik, m. Smmenwolf, m. zolna, f. 3mmer, ad. zawsze; zawzdy. Immerfort, Immerju, ad. ciagle, nieustannie, ad. - i. dalej! 3mmergrun, n. bot. rojnik, barwinek, m Immerbin, ad. niechze. 3mmermehr, ad. coraz bardziei. - wiecej. 3mmerfcon, n. bot. wrzos, m. Immermahrend, a. stuly; ustawiczny, a. Immerau, ad. zawsze, daloj. 3mmittelft, ad. tymczasem. Immebiliar, a. nieruchomy, a. Immobilien, pl. nieruchomosel, Immunităt, n. wylamanie się z pod prawa powszechnie obowiązującego, n. Imperatio, m tryb rozkazujący, m. Impfen, v. a. szczepic. Impfung, f. szczepienie, n. 3mrlorant, m. (jurift.) powod, m. powodowa strona, f. 3mplorat, m. oskarzony, m. strona oskarzona, f. Imreft, m. podatek, m. 3n, prp. do, w; na, prp. Inbegriff, m. 1) ogól, m. 2) zebranie, n. krótki zbiór, m. treśc, f. mit -, włącznie, ad. Inbrunft, f. zapal, f. gorliwość, f. Inbrunftig, a. goracy, p. Incarnat, n. inkarnat, m. Inbelt, n. nasypka, poszwa. f. Inbem, ad. w tem; c. gdy. jak,

kiedy.

- Inn 406 Bubeffen, Inbeg, ad. tymezasem; c. zas, lecz; gdy. Indicativ, m. tryb oznajmujący, m. Inbigo, m. indygo. n. Inbivibuum, n. indywiduum, n. Inbolent, a. nieczuly, a. Inboleng, f. nieczulość, f. Inbuftrie, f. przemysl, m. Inbuftrios, a. przemyślny, a. Infanterie, f. piechota. f. Infanterift, m. pieszy zolnierz, m. Infel. Inful, f. infula, f. Infinitio, m. tryb bezekoliczny, m. Infufionethierden, w. wymoczek. Ingenieur, m. inzenver, m. Ingleichen, ad, tudziez, takze. Sugrebiens, a. ingredveneva, f. 3ngrimm, m. zajadłość, zawzietosc, f. gniew, m. Ingmer, Ingber, m. bot. imbier, m. Inbaber, m. właściciel, posiadacz, majacy (w reku), m. Inbalt, m. treść, osnowa, f. Inhaltreich, a. treściwy, a. Injurie, f. obraza, f. Injurientlage, f. sprawa injurvina. mlage, f. załączona rzecz, f. Inlander, m. krajowiec, m. Infantifd, a. krajowy, a. Inliegent, a. zalaczony, p. Inne, ad. mitten -, srod, werod. Innebaben, v. n. dzierzec, trzymać. Innehalten, v. n. zatrzymać się; przerwać: stanac; umilknać: (pleslid) uciac. Innemerben, v. n. pojmować, -jąć; zrozumieć. Innen, ad. von -, z wewngtrz; nam -, na wewnatrz; na. do. w. Innere, Innerfte, Inmenbige, a. wewnętrzny, a. Innere, n. (innere Raum, m.) wnetrze, " Innerhalb, prp. 1) przez; w przeciagu: 2) wewnatrz, w: wśród. Innerlid, a. wewnetrzny, wnetrzny, a. Innig, a. scisly, serdeczny, a. Inniafeit, f. serdeczność, scislosc, f. [ad. Inniglia, ad. ściśle, serdecznic, Snnung, f. eech, m. bractwo, u.

407 Ina Inquiriren, v a. wypytywać, siedzić. Inquifit, m. lnkwizyt, m. Inquifition, f. inkwizycya, f. Inquifiter, m. inkwizytor, m. Inquifitoriat, n. koza, f. wiezienie, n. Infag, m. mieszkaniec, m. Inebefenbere, ad. w szczególności; szczegolnie, osobliwie. Infdrift, f. napis, m. Infect, n. owad, m. Infectenbrut, f. zaczerw. m. Infel, f. wyspa, f. - auf fluffen und ganbicen, ostrow, m. kepa, f. Infelbewohner, m. wyspiarz, m. Infelden, w. wysepka. f. Infelmeer, ". archipelag, m. Infelt, n. toj, m. v. Unichlitt. Inegebeim, ad. potajeninie, skrycie, po kryjomu. Inegemein, ad. powszechnie. Inegefammt, ad. w obec, wszystkim; ogółem. Inflegel, a pieczęć, f. Infignien, n. pl. znaki dostojenstwa, m. pl. Infinuiren, r. a. wreczyć. Infelvent, a. nie mogący zapłacić, zaskopolć dlugów, p Infolveng, f. niemozność spokojenia dlugów, f. Infonterbeit, ad. zwłaszcza. Inftanbig, a. usilny, a. Inflang, f. instancya, f. Infter, v. Gingemeibe. Inflitut, n. instytut, zaklad, m. Inftruction, f. polecenie, n. Inftructionerichter, m. podsedek,m. Inftrument, n. instrument, m. narzedzie, w. Inftrumentalmufit, f. muzyka instrumentalna, f. Inftrumentenmacher, m. fabrykant instrumentów muzycznych, m. Inftrumentenftimmer, m. stroiciel instrumentów, m. Infulaner, v. Infelbewohner. Infurgent, m. powstaniec, m. Integrafrednung, f. rachunek ca-Ikowy, m. Intelligeng, f. oswiata, f.

Intelligengblatt, n. dziennik. oznajmiciel, m. Intelligeng . Comptoir, n. streczen, n. Intereffant, a. Interesowny, ciekawy, a. zajmujący, p. Intereffe, n. i) interes, m. sprawa, f. 2) pozytek, m. zajęcie, n. korzyść, f. - gemabren, zajmowac. -jac; bawic: -ermeden bei einem. zainteresować kogo; 3) Intereifen, pl. procenta, pl. Intereffent, m. Interesent, m. Intereffiren, e. a. interesowac; zalmować, -jąć; fic -, r. r. fur etmas, zajmować się, obchodzić. Interjection, f. wykrzyknik, m. Intermeggo, v. 3mifchenfpiel. Intermiftifd, a. tymezasowy, a. Interpunction, f. interpunkoya, f. uzywanie znaków pisarskich, n. Interregnum, n. bezkrólewie, n. Intrigue, f. intryga, f. zabieg, m. invalibe, m. inwalida, m. Inventarium, n. Inwentarz, m. Inmenbig, a. wewnetrzny, a. - ad. wewnątrz, ad. Inmobner, m. mieszkaniec, m. Ingwifden, ad. tymezasem. Breen, a. gliniany, o. Brbifc, e. ziemski, poziomy, e. bas -e, n. poziom, m. Brgenb, ad. kolwiek; - einer, pr. ktoś, którykolwiek, jakikolwiek, pr. - emas, cos, coskolwiek: wie, jaklurkolwiek sposobem ; -wo, gdziekolwick; - wobin, dokadkolwiek; - mober, zkadkolwiek, zkądsis. Bris, f. tecza, f. Briebaut, f. blonka teczowa, f. Brre, a. oblakany, p. Brreführen, -leiten, v. a. zawodzić, -leść. Brregeben, v. n. zbladzie. Brremaden, r. e. balamucie. Brren, e. n. bladzie; fic -, r. r mylic, omylie sie. Brrenbaus, n. dom oblakanych. m. Brrereben, v. n. majaczyć, bredzio. Brrgang, m. bledokret, blednik. labiryut, m. droga bledna, f.

Ram

410

Irrglaube, m. wiara bledna, f. Brrglaubig, a. trzymający się wiary blednej, p. Brrig, a. mylny, a. Striebre, f. nauka bledów pełna, f. 3rriebrer, m. rozsiewacz naukl bledow pelnel. m. Brrlicht, n. Irrmifc, m. bledne swiatło, z. ognik nocny, z. Brrftern, m. planeta, gwiazda blakająca się, f. Berthum, m. omylka, f. Brrthumlid, a. mylny, a.

3rrung, f. 1) omylka, f. 2) nieporozumienie sic, n. ĺ×. 3rrmabn, m. mniemanie obledne, Brrweg, m. bezdroze, n. bledna droga, f. Brrmifd, v. Brrlicht." Islanbifdes Doos, n. bot. islandzki porost, m. Bfoliren, v. a. odosobnic. [bny, a. Sfolirt, a. odosobniony, p. odre-Biop, m. bot. hyzop; józefek egrodowy, m. 3st, v. 3est.

Sa, od. tak, tak jest; nawet; Saherr, m. potakiwacz, m. na ba; - both, przeciez; - fagen, votakiwać. 3acht, f. 3achtfdiff, n. jacht, okret gonczy. m. Sade, f kurtka, f. Sadmen, n. kaftanik, m. Saab. f. polowanie, n. lowy, pl. - machen, polowae; gonic. Bagbflinte, f. flinta mysiiwska, f. Jagbgerechtigfeit, f. prawo polo-Wania, w. Jagbbund, m. pies gonczy, ogar, m. Jagofleib, n. ubior mysliwski, m. Baabliebhaber, m. mysliwy, m. Jagbrevier, n. knieja, f. Sagbinieß, m. oszczep łowczy, m. Bagbtafche, f. torba myśliwska, f. Jagbmefen, n. myśliwstwo, n. Sagen, v. a. gonić, gnać; lowić, polowac; - r. n. perizic; fic eine Rugel burch ben Ropf -, wypalic sobie w leb. Jager, m. myśliwiec, myśliwy, lowiec, lowea; strzelec, m. Jager., a. mysiiwy, a. Sagerburich, m. mysilwczyk, m. Jagerei, f. lowiectwo, mysliwstwo, n. Idgergaru, n. sieć myśliwska, f. Sagerhorn, n. trabka mysliwska, f. Sagermeifter, m. lowczy, m. 3abe, a. przykry, spadzisty, a. 3abe. f. przykrosć, spadzistość, f.

wszystko zezwalający, m. Sabling, s. nagly, s. — sd. nagle. Sabr, n. rok, m. ble Jahre, pl. lata, Sabre, a. roczny, a. Sabrbuch, n. rocznik, m. Sabresfrift, f. przeciąg roku, m. Sabrestag, m. rocznica, f. Babreewechfel, m: koniec starego i początek nowego roku, nowy rok, m. Sabresgeit, f. pora roku, f. Zabrgang, m. rocznik, m. Babrgebachtniß, n. rocznica, f. Sahrgebalt, m. roczna placa, f. Jahrgelb, n. pensya, f. Jabrhundert, n. stulecie, n. wiek, m. Babrig, a. jednoroczny, a. Sibrlio, a. roczny, co-, do-, a. ad. co rok, do roku, rocznie, co-. Bahrling, m. roczniak, m. Jahrmarft, m. targ, jarmark, m. Sabrtaufenb, n. tysige lat. Jahrmeift, ad. iatami. 3abrzabl, f. rok, m. Jahgorn, m. popedliwość, porywczość, f. [WCZY, a. Sabjornig, a. popedliwy, pory-Salappe, f. bot. dziwaczek, m. Jammer, m. ubolewanie, narzekattie, n. bieda, f. Jammergeichrei, n. narzekania, krzyki zalosne, pl.

Ram 3ammerlich, a. biedny, zalosny, a. Jammern, v. n. narzekać, ubolewac : - v. i. er jammert mich, zal mi jego. Jammerthal, n. padol placzu i nedzy, m Jammervoll, a. oplakania godny, a. oplakany, p. Saniticar, m. janezar, m. Sanitidarenmufit, f. janezarska muzyka, f. Januar, Jenner, m. styozen, m. Jafione, f. bot. jasionek, pawiniec, m. 3asmin, m. bot. jazmin, m. Jaspis, m. jaspis, m. Saten, v. a. plec, pielic. Saten, a. pelcie, a. Bathade - haue, f. graca, f. Sauche, f. jucha. f. Sauchjen, o. n. radować się, wykrzykiwać radośnie. Se, part. im; - nun, tedy: lecz; wiec; - zwei und zwei, po dwoch; - mehr, im wiecej; - weniger, im mniej; - nachbem, c. podług, prp. jak, c. stosownie do . . . Bebenfalls, ad. w kazdym razie, Zawsze. Beber, Bebe, Bebes, pr. każdy, -a, -e, wszelki. Bebermann, pr. kazdy; wszystek. Beterzeit, ad. zawsze, kazdego czasu. Beresmal, ad. kazda raza. Beboth, c. atoli, jednak; przecie. Betweber, Beglicher, pr. lada kto, kazdy, wszelki. Belangerjelieber, n. bot. zywiczka, Bemale, ad. kiedy. Bemant, pr. kto. Bener, Bene, Benes, pr. ow, owa, -o. Benfeit, Benfeite, prp. - za; ad. z tamtéj strony. Benfeitig, a. tamten. Befuit, m. jezuita, m. Befuitenmuse, f. bot. wodny orzech, m. wodna kotewka. f. Befuttifch, a. Jezuicki, a. Befus, Pan Jezus; - Chriftus, Je-Benig, a. terażniejszy, obecny, a. 3tht, ad. teraz, obecnie. 30d), n. 1) jarzmo, n. jarzmica, f.

3ug 2) zaprząg, m. 3) pale pod mestem, pl. Johanniebeere, f. Johanniebeerftrauch, m. bet. porzeczki, świetojanki, pl. Johannieblut, n. 1) czerwiec, m. 2) bot. kosmaczek, m. Johanniebrob, n. Johanniebrotbaum, m. bot. chleb S. Jana, m. Sobanniefeft, n. S. Jan. Bohanniefeuer, n. sobotka, f. Bohannistraut, m. bot. dziurawiec. dzwoniec, m. świetolanskie ziele, n. Sobannismurmden, n. blyszczak, świetlik, m. Jonfil, f. bot, zolty narcys, m. Journal, n. (zurnal) dziennik, m. Sournalift, m. dziennikarz, m. Journaliftif, f. dziennikarstwo, n. Subel, m. radość wielka, f. krzyk radosny, okrzyk, m. Bubelfeft, n. jubileusz, m. Bubelgefdrei, n. radosny krzyk, m. Bubeljabr, n. v. Bubelfeft. Bubeln, v. Jauchgen. Buchten, m. Judtenleber, n. juchta, Juden, v. w. swierzbie, swedzie. Buden, n. swierzbienie, swedzenie, n. Bube, m. starozakonny; zvd; żydek. m. ein getaufter -, przechrzta, m. Bubengemeinbe, f. kahat, m. Bubenfirfde, f. bat. garliczka, zerawinka, miechunka, f. Bubenfchaft, f. zydostwo, n. Burifd, a. starozakonny, zydo-Bubin, f. żydówka, f. wski, as Jugent, f. 1) mlodose; 2) mlodzież, mlódź, f. Bugenbalter, n. mlody wick, m. mlodosé, f. Jugenbbluthe, f. kwiat mlodości, wieku, młodociany wiek, m. Bugenofebler, m. wada mlodości, f. Bugenbfeuer, n. Jugenbhite, f. zapal mlodzienczy, m. Jugenbjahre, pl. mlode lata, pl. mlodoš**ć, f.** Jugentlich, a. mlodociany, nilodzienczy, a.

413 Julius, m. lipiec, m. Juliustafer, m. lipczak, m. Jung, a. mlody, a. -er Burich, m. mlodzieniaszek: -er unerfabre. ner Dienfch, milodzik, m. blut -. febr -, młodziuchny, -utki, a. -e Brut, - Schoflinge, mlodzizna, f. - werben, odmlodniec. Junge, m. chłopak, chłopiec, m. fleiner -, chłopczyk, m. Junge, n. mlode, n. - werfen, kocie sie (von Ragen, Safen, Schafen, Baren se.) szczenić się (von Sunben, Bolfen ic.). Jungemage, f. dziewczyna, f. Jungenhaft, a. zakowski, a. - ad. po zakowsku. Bunger, a. milodszy, a. Junger, m. uczen, m. Bungfer, Jungfrau, f. 1) panna, dziewica, f. 2) - im Grunen, f. bot. czarnuszka, f. Jungferlich, Jungfraulich, a. panienski, a. frosnik, m. Bungfernbluthe, f. bot. rosiczka, f. Bungfernbonig, m. lipowy, jarzecy miód, lipowiec, m. Bungfernfrang, m. wianek panien-Jungfernol, n. najczystsza oliwa,f. Bungfernicaft, f. panienstwo; dziewietwo, n. Jungfernstand, m. stan panienski. dziewiczy, m. Bungfrau, v. Jungfer. [wiczy, a. Sungfraulich, a. panienski, dzie-

Bunggefell, m. mlodzlan. kawa-Bunggefellen. a. kawalerski, a. Junggefellenfcaft,f kawalerstwo. lerski, m. Junggefellenftanb, m. stan kawa-Jungling, m. mlodzieniec, m. Junglingsalter, n. wiek mlodzienczy, młodociany, m. Bunglingeblume, f. bot. kocanki piaskowe, koteczki, pl. Bungit, ad. niedawno. Bungfte, a. najmlodszy, a. ber -e Tag, sadny dzien, m. Junius, m. ezerwiec, m. Bunfer, m. 1) panicz, mlodzik, szlachetka; 2) podchorazy, m, Bupe, f. jupka. f. Jurisprubeng, f. nauka prawa, f. prawnictwo, n. Jurift, m. (juryste) prawnik, m. Buriftijd, a. (jurystyczny) prawniczv. a. Buft, ad. właśnie; - fo, zupełnie Buftis, f. sprawiedliwość, f. Buftigpflege, f. wymlar sprawiedliwości, m. [Wosci, m. Buftigrath, m. radzca sprawiedli-Buftigmefen, n. sądownictwo, u. wydział sądowy, m. [m. Sumel, m. drogi kamien, klejnot. Buwelier, m. Jubiler, m. Bumelierfunft, f. jubilerstwo, n. Bur, m. plugastwo, n. nieczystość,

Rabel, f. Rabeltau, n. lina wielka. cuma, f. Rabeliau, m. kabllon, m. Rachel, f. kachla, f. flowy, m. Rachelofel, m. piec kachlany, ka-Rafer, m. chrzaszcz, m. Raff, m. wyslewki, pl. Raffee, m. kawa, f. Raffet, a. kawowy, a. [we, n. Raffeebaum, m. 60t. drzewo kawo-Raffeebobne, f. zlarnko kawy, n. Raffeebraun, a. kawowy, a. Raffeebret, n. taca. f. Raffeebaus, n. kawiarnia, f.

Raffeefanne, f. lmbryk, m. Raffeemafdine, f. maszynka, na której gotuje slę kawa, f. Raffeemüble, f. mlynek, m. Raffeefat, m. fusy, pl. Raffeefdent, m. -in, f. kawiarz, kawiarnik, m. -rka, -niezka, f. Raffeeichmefter, f. kawlarka, f. Raffeetrommel, f. -brenner, m. piecyk do palenia kawy, m. Rafid, m. klatka, f. Rafiller, m. odrzyskóra, m. Rabl, a. lysy; goly, a. - e Grofiache, f golizna, f. - machen, olysic;

- werben, lysied; gang - werben, wyłysieć. Rablbeit, f. lysose, lysota, golość, /. Rabitopf, m. lys, lysiec, lyson, m. lysina, f. Rabifopfig, a. lysy, a. Rahm, Rahn, m. plesn, f. omszenie, M. Rabmig, Rabnig, a. oplesnlaty, omszały, P. Rabn. m. czolno, n. Rai, m. przybrzeże, n. Raigelb, ". grobelne od wyładowanych towarow, m. Raifer, m. cesarz, m. Raiferin, f. cesarzowa, f. Raiferlid, a. cesurski, a. Raiferidnitt, m. rozciecie macicy, n. Raiferthee, m. najprzedniejszy gatunek herbaty, m. Raiferthum, n. cesarstwo, n. Rajute, f. plichta, f. Raderlade, m. bielec, m. Ralb, n. ciele, n. großes -, cielak, n. golbenes -, cielec, m. Ralb., a. cielecv, a. Ralben, m. cielatko, n. Ralbe, f. jalowica, jalowka, f. Ralben, v. r. cielić, o- sie Ralbergefrofe, n. kryzki cielece, pl. Ralberfronf, m. bot. czechrzyca lesna, f. blekotek, m. Ralbern, v. n. figle stroic, zartować z kogo, Ralbfleifd, n. cielecina, f. Ralbfleifdfloschen, n. pl. kluseczki z siekanki cielecej, f. pl. Ralbleber, n. cieleca skora, f. Rulblebern, a. z cielecej skory, a. Kalbebraten, m. pieczen cielęca,f. Ralbefeule, f. cieleca ćwiartka, f. Ralbetopf, m. cieleca glowa, f. Ralbeleber, f. watroba cieleca, f. Ralbelunge, f. pluca cielece, n. pl. Ralbemild, f. Ralberdechen, n. mleczko cielece, n. Ralbaunen, f. pl. bebechy, flaki, Ralenber, m, kalendarz, m, Raleiche, f. kolaska, f. Ralfatern v. a. zatykac, zalepiad szpary w okrecie.

416 Ram. Ralfaterer, m. ten co zatyka, nasmala szpary w okręcie, m. Rali, n. kall, n. przesolan potazu. m. Ralt, m. wapno, n. gelofchter -. gaszone -; ungelofchter, niegaszone -. Ralf., a. wapienny, a. Ralfartia, a. wapnisty, a. Ralfbrennen, n. wypalenie wapna, n. nik, m. Ralfbrenner, m. wapnlarz, wapien-Ralfbrennerei, f. pieo do wypalania wapna, m. Ralfbrud, m. kopalnia wapna, f. Ralfen, v. a. wapnic, we wapno klasć. Ralfhutte, f. v. Ralfbrennerei. Ralfict, a. wapnisty, a. Ralfig, a. wapienny, a. Ralfftein, m. wapienny kamien, m. Ralfmaffer, & woda wapienna, wapiennica, f. (Iva.) f. Ralfmant, m. kalmanka, (mate-Ralmaufer, m. dziwak, fantastyk, Ralmus, m. bot. tatarak, korzen tetarkowy, m. tatarskie ziele, n. Ralt, a zimny; febr -, mrożny, a. - ad, -no. -no, ad. - merben, (v. ausfühlen) ziebiiąć, o-; - maden, ostudzie; falter Brand, m. piekielny ogien, m. Roltblutia a. z zimna krwia. Raltblutigfeit, f. zimna krew, f. Ralte, f. zimino, n. Ralten, v. a. ziebić, chłodzić, studzic. [blosc, f. Raltfinn, m. Raltfinnigfeit, f. ozie-Raltfinnia, a. oziebly, a. - ad. -le. Ramaiche, f. kamusza, f. Rameel, n. wielblad. m. Rameel., a. wielbigdowy, a Rameelhaare, pl. siere wielblado-Ramcelparber, m. wielbigdorys, Rameelftute, f. wielbladnica, f. Rameeltreiber, m. wielbladnik, a. Rameelgiege, f. wlelbigdokoza, f. Ramelot, n. komelot. m. Ramille, f. bot, rumianek, m. Ramin, m. komin, kominek, m Raminfeger, m. kominiarz, m. Ramifol, n. kamizelka, f.

Ramm, m. 1) grzebien, m. 2) czub. czubek, m. 3) grzywa konska, f. 4) szypulka winogronna, f. 5) grzbiet gor, m. Rammblatt, n. bot. retke, f. Rammen, v. a. czesac, -u; auf bie Seite -, odczesywać, -sać; binter -, zaczesac. Rammer, f. 1) komora; 2) izba, f. Rammerbeden, . v. Dachtopf, m. urynal, m. Rammerchen, n. komorka, f. Rammercollegium, u. rada administracyjna, f. Rammerbiener, m. pokolowy, m. Rammerer, 1) podskarbi; kamelarz; 2) podkomorzy, m. Rammerei, f. urząd skarbowy, m. kamelarya, f. Rammerfrau, f. garderobiana, f. Rammerfraulein, n. panna nadworna, f. Rammergericht, n. sad kamery, m. Rammergut, n. dobra publiczne, skarbowe, królewskie, n. królewszczyzna, f. Rammerherr, m. szambelan, podkomorzy, m Rammerjungfer, f. garderobianka. Rammerjunter, m. par, kamerjunkier, pokolowiec, m. Rammerlanden, n. garderobianka, f. Rammermabben n. garderobianka, pokojówka, f. Rammerrath, m. radzca skarbo-WV. m. (bienia, n. Rammfutter, n. puzderko do grze-Rammgras, n. bot. grzebienica, f. Rammmader, m. grzebieniarz, m. Rammrab, n. kolo paiczaste, n. Rammwelle, f. gatunck welny cienkiej, m. Rampf, m. walka, f. boi. m. Rampfe, a. bojowy, a. Rampfen, v. n. walczyć. Ramrfer, m. bojownik, zapasnik, Rampfluftig, a. cheiwy boju, bitny, waleczny, a. Rampfplas, m. pobojowisko, n. Rampfrichter, m. sedzia, m. Rampffpiel, n. igrzysko, n. zapasy, pl

Rangrienvogel, m. kanarek, m.

Ranbeljuder,m.eukierlodowaty,m. Raninmen, " krolik, m. trusia, f. Ran:nchengebage, f. królikarnia, f. Ranindenwarter, m. krolikarz, m. Rannden, n. konewka. f. Ranne, f. konew, konewka, f. Rannengieger, m. 1) konwisarz: 2) polityk, m, [skrzyb, m. Rannenfrant, n. bot. przesika, /. Ranone, f. dzialo, n. armata, f. Ranonene, a. dzialowy, a. [ska, f Ranonenburfte, f. kisc puszkar-Ranonenichlag, m. raca, f. Ranonenicus, m. wystrzał armatiti, m. Iwalic z armat Ranoniren, r. a strzelac, (tuchtig) Ranonier, m. kanonyer, m. Rante, f. brzeg, kraj, m. krawedz, gran, f. (cembrowing, m. Ranthafen, m. hak do windowania Rantig, a. graniasty, kanciasty, a. Rangel, f. kazalnica, ambona, f Rangele, a. kaznodziejski, a. Rangelei, f. kanceiarva. f. Rangeleifchreiber , Rangelift, m kancelarysta, pisarz kancela ryjny, m. Rangeleiftbl, m. styl biorowy, m. Rangefretner, m. kaznodzieja, m. Rangler, m. kanclerz, m. Rappaun, Rapphahn, m. kaplon, m Rappaunern, v. a. kaplonic, wy Raper sc., v. Caper. Raper, f. kaparki. pl. Rapernftraud, m. bot, krzewina na któréj kaparki rosna. f. Rappeten, n. czapeczka, pijuska, Rappe, f. kaptur, kapturek, m. kanac, -iac. Rappen, r. a. odeinae, -ige, sci-Rarpfenfter, Rapplod, n. okno w dachu, n. Rappzaum, m. uździenica, f. Rarfel, f. kapsulka, puszka, tor-Rarat, m, karat, m. [ba, f. Raraufde, f. karas, m. Raravane, f. karawana, f. Rarbatiche, f.gandziara. f.karbacz. kanezug, m, Rarbatiden, v. a. kanczugowac. Rarbatiche, f. 1) grepla, f. 2) zgrzeblo. n czesac. Rarbatichen . a. 1) greplowae; 2)

419 Rar Rarbe, Rarbenbiftel, f. grepla, f. szczotki, f. pl. Rarfuntel, m. karbunkul, m. Rarg, a. skąpy, a. Rargen, v. w. skapie. Rargheit, f. skapstwo, n. Rarglia, a. skapiuchny, a. Rarnies, m. gzemsy, kornesy, pl. cyga, fryga, f Rarpiden, n. karpik, m. Rarpfen, m. karp', m. Rarpfenbrut, f. karpik na zary-[czki, pl. bek, m. Rarre, f. Rarren, m. kara, f. ta-Rarren, m. woz o dwu kolach, m. (biéda, f.) (w taczkach robić. Rarren, v. a. karować, taczkować, Rarrengaul, m. szkapa, f. Rarrenichieber, m. taczkarz, m. Rarrenftrafe, f. taczki, pl. [wnik,m. Rarrner, m. co kara wozi, karo-Rarit, m. graca, f. Rarften, v. a. gracować. Rartatiche, f. kartacza, f. Rartatiden., a. kartaczowy, a. Rarte, f. 1) karta; 2) mapa, f. Rarten., a. karciany, a. Rarten, v. n. grac w karty. - v. a. kartować, u-; układać, ulożyć Rartenblatt, n. kartka, f. CO. Rartengelv, n. stawka, f Rartenbaus, n. domek z kart, m Rartenfunfte, f. pl. sztuki kartami, pl. Rartenmacher, m. karciarz, m. Rartenfpiel, n. gra w karty, f. Rartenfpieler, m. kartownik, szuler, m. Rartbaune, f. armata wielka, f. Rartoffel, f. bot. kartofla, f. ziemnisk, m. perka, pantowka; bulwa, f. [lety, pl. Rartoffelfrant, n. bot. kartofliny, Raider, m. kaszerz, m. klonia, f. Rafe, m. ser, m. - von füßer Dild. nialdrzych, m. Rafebanbel, -fram, -laben, sernik m. handel serem, m. Rafebanbler, m. handlujacy se-170 rem, m. Rafebaus, n. - fammer, f. sernik, Rafeforb, m. plecianka do suszenia sera, f. Rafefuchen, m. placek z serem, m. Rafemilbe, f. serowiec, m.

Rau Raficht, Rafig, a. serowy, a. Raftanie, f. bot, kasztan, m. Raftanienbaum, m. drzewo kasztanowe. n. [nowaty, a. Raftanienbraun, a. ciemino kaszta-Räftden, n. skrzyneczka, f. pudelko, n. pic, u-. Rafteien, v. a. martwic, u-; tra-Rafteiung, f. umartwienie, utrapienie, n. Raften, m. skrzynia, f. Rafteroll, n. radel, m. Ratalog, m. katalog, spis, m. Ratarrh, m. katar, m. Ratarrhalfieber, n. gorqozka katarowa, f. tarowy, .. Ratarrhalifd, o. kataralny, ka-Ratechet, m. katechet, m. Ratechifiren, r. a. katechetyzowae. Ratechismus, m. katechizm, m. Rater, m. kot, m. Ratheber, m. katedra, f. Ratbebralifd, a. katedralny, a. Rathebralfirche, f. |katedra, f. kosciol katedralny, m. Ratheter, m. kateter, m. Ratholif. m. katolik, m. Ratholifin, f. katoliczka. Ratholifd, a. katolicki, a. Ratholiziemus, m. katolicyzm, m. Ratoptrif, f. katoptryka, f. Rattun, m. kartun, perkalik, m. Kattunen, a. kartunowy, perkalikowy, a. Randen, n. 1) kocie, n. koteczka, f. 2) bot. kocianki, pl. (na wierzbach). fid Ragbalgen, v. r. bie sie. Rapbalgerei, f. bijatyka, f. Rage, f. kotka, f. wilbe -, zbik, m. [ka, f. Ragens, a. koci, a. Ragengelb, n. kocie zloto, n. mi-Rabenfraut, n bot. baldryan, kozlek, m. kocie ziele, n. Ragenmunge, f. bot. kocia mieta. mietkiew, f. [pysk, m. Ragenmaul, n. bot. badyl, koci-Ragenmunt, f. muzyka przerafliwa, f. rzepolenie, n. Ragenpfotten, pl. bot. kocanki, pl. Ragenfilber, n. kocie śrébro, n. Raubermelfc, n. niezrozumialna. zensuta mowa, f. Rauen, Rauen, .. . zuwać, zud.

Rau fich Rauern, v. r. kucznać, kuczyć Rauf, m. kupno, n. Isie. Raufbrief, m. kontrakt kupna, akt tyczący sie kupna, m. Raufen, v. a. kupować, kupić; viel -, nakupie. Raufer, m. kupujący, kupiec, m. Rauffahrer, m. (kapitan) dowódzca, właściciel okrętu kupieckiego, Rauffahrteifiotte, f. flota kupiecka, Rauffahrteifdiff, n. okret kupiecki, Raufbaus, n. sklad towarow, m. Raufherr, m. kupiec, m Rauffaben, m. kram, sklep kuplecki, m. Rauflich, ad. - an fich bringen, kupnem nabyć; - überlaffen, przedać Raufleute, pl. kupcy, pl. Raufmann, m. kupiec, m. Raufmannija, a. kupiecki, a. Raufmannicaft, f. kupiectwo, n. kupcy, pl. Raufmannsbiener, m. kupezyk, m. Raulbare, m. jazgarz, jaszcz, m Raum, ad. ledwie, ledwo, zaledwo. Raug, m. Rauglein, n. sowa, f. puszczyk, m. ein alter -, dziwak; ein reicher -, bogacz, m. Rebeebe, f. natoznictwo, n. Rebemann, m. naloznik, m. Rebeweib, n. naloznica, f. Red, a. smialy, zuchwaly, a. Redbeit, f. smialość, zuchwalość, Reflich, ad. smiele, zuchwaie, ad. Regel, m. kregiel; stozek, m. ein friter -, ostrokat, m. Regelbahn, f. kregielnia, f. Regelformig, a. kregiowaty, kreglasty, a, Regein, r. n. grac w kregle. Regelfdnitt, m. przeciecie stozkowe, n. [gle. f. Regelicub, - fpiel, n. gra w kre-Rehlbraten, m. podgardlek, m. podozorze, n. Rebibudfab, Rebilant, m. gloska gardiowa. f. Rebibedel, m. nakrywka, f. Reble, f. gardlo, n. Rebifopf, m. grayka, krtan, f.

Rebiriemen, m. podgardle, n. Reblfucht, f. zapalenie gardla, n. Rebrbefen, m. miotla, f. Rebrburfte, f. miotelka, szczotka. Rebren, r. a. 1) zamiatać, -ieść; 2) obracać, -ocić; zwracać, -ocić; fid) an etwas -, stosować się do czego. Rebricht, n. omieciny; smiecie. Rebrichthaufen, m. smiecisko, n. Rebrieite, f. odwrotna strona, f. Rebrwifd, m. pomiotto, n. Rehrzehnt, f. wytyczna dziesjecina, wytycz, f. Reifen, v. n. zrzedzić, gdyrać. Reil, m. klin, m. Thić. Reilen, v. a. klinem lupaé, zaglo-Reiler, m. dziki kiernoz, odyniec, Reilformig, a klinowaty, a. Reim, m. kiel, kielek, zarod, zawiązek, m.

wszczynać sie. Reimen, v. n. puszczać kielki: Rein, feiner, feine,feines, prp. zaden. Reinerlei, a. nijaki. Reinerfeits, ad. z zadnej strony, zadna miara. Reinmal, ad. nigdy, ani raz. Reld, m. kielich, m. Relle, f. 1) kielnia; 2) warzachew, Reller, m. piwnica, skiep, m. Rellergeschof, n. mieszkanie w piwnicy, n. Rellerhale, m. bot. prześlągwa, f. wilcze łyko,n.

Rellerlod, n. otwor w piwnicy, Rellermeifter, m. piwnlezy, m Rellerwurm, m .- affel, f. stonog, m. Relter, m. prasa, tlocznia, f. Reltern, r. a. prasować, wyciskać, doczyć Reltertreter, Relterer, m. tlokarz, m. Rennbar, Renntlich, a. co mozna poznać po czem.

Rennen, v. a. znac; -lernen, poznać, rozpoznawać, -nać; fennen, mas nicht mebr exiftirt, za-Renner, m. znawca, m. [znac. Renntniß, f. wiadomose, f. znajomose, f. in - feben, uwiadomiać. -ić. Rennung, f. czarne znaki na ze-

bach konskich, pl. foznaka. f. Rennzeiden, n. godlo; znamie, n. Rerbe, f. karb, m

423 Rer. Rerbel, m. bot. blekotek, m. trybula, f. Rerben. v. a. karbować, wyrzynać. Rerbholg, n. karb, m. Rerfer, m. wiezienie, n. [nia, m. Rerfermeifter, m. dozorca więzie-Rertern, v. a. wiezic. Rerl, m. chlop, m Rern, m. 1) ziarno, jadro, n. 2) rdzeń, m. drzeń (drzewa), m. 3) pestka, (w owocach), f. 4) tresc. . wybór. m. Rernbeißer, m. klesk, krzywonos, grubodziób, m. Rerngehaufe, n. komorka jądrek. f. Rernig, a. 1) ziarnisty, rzdenisty; 2) jedrny, wyborny, treściwy, a. Rernobft, n. owoc ziarnowy, m. Rernfduß, m. najiepszy strzał, m. Rerge, f 1) swieca, f. gemeibte -, gromnica, f. 2) bot. v. Ronigeferge. Reffel, m. kociol. m. bas loch, me ber Reuerteffel eingemauert ift, kotlina. f. Reffeler, Reffelfclager, m. kotlarz. Reffelflider, m. ten co kotty naprawia. m. Reffelhafen, m. hak do zawieszenia kotła w kominie. m. Rettden, n. lancuszek, m. Rette, f. lancuch, m. pasmo, n. Rettel, n. v. Rettden. Retten., a. lancuchowy, a. Retten, v. a. okue w lancuchy, lancuchem związać. Rettenformig, a. laneuchowaty, a. Rettenglieb, n. ogniwo, n. Rettenbund, m. pies na lancuchu. Rettenfugel, f. kuie dzialowe spiete lancuchami, f. pl. Rettenrechnung, f. rachunek lancuchowy, m. Reper, m. kacerz, heretyk, odszczepicniec, różnowierca, m. Reperci, f. kacerstwo, n herczya f. odszczepienstwo, różnowierstwo, n. Regerifd, a. kacerski, heretycki, różnowierczy, n. [szeć. Reuchen, v. n. sapać, ziajać, u-; dy-

Reuchend, a. zadyszony, p.

kluz, m.

Reuchhuften, m. dychawica, f. ko-

Reule, f. 1) maczuga, pałka, f. 2)

Rin 424 udo, n. udziec, m. lopatka, ćwiartka. f. (rządny, a. Reufch, a czysty, wstydliwy po-Reufcheit, f. czystość, wstydii-Ribis, m. czajka, f. [wosc, f. Ribis, a. czajczy, a. Ribisblume, f. bot. korona szachownica, f. Richererbfe, f. bot. ciecierzyca, f. Richern, v. n. chychotac sie. Ride, m. omylka w rzucaniu, f. Riefer, m. 1) szczeka; czeluść, f. 2) skrzeie, pl Riefer, f. chojka, f. v. Sichte. Riede, f. fajerka do rozgrzewania Riel, m. 1) pioro, n. 2) eines Schiffes, tram, m. stepka, f. Rielen, 1) v. n. pierzyć sie; 2) v. a. okret kilować. Rielfrofd, m. kijanka, plaskunka Rielholen, r. a. dychtować, naprawiać dno okretu naumyšinie na bok polozonego. Riemen, f. pl. dychawka. f. Riemenbedel, m. skrzele, pl. Rienholy, n. drzazga, f. luczy-Wo, n. Rienbaum, m. sosna, f. Rienol, n. (kinal) roztworzec drza-ZROWV. m. Rienrus, m. sadze, pl. [stwo, n. Ries, Riesfand, m. zwir, m. dziar-Ries., a. zwirowy, a. Riefel, Riefelftein, m. glaz, krzemień, krzemyk, m. Riciel., a. krzennienny, a. Riefelerbe, f. krzemionka. szczerk, m. Riefig, a. zwirowaty, krzemieniasty, krzemienisty, szczerkowaty, dziarstwisty, a. Riege, f. kotka, f. Rifelfatel, n. terefere, n. Rimme, f. watory, pl. Rimmen, v. a. nacinac, nakarbować, watory wrzynać. Rind, w. (gan; fleines) niemowle; dziecię, dziecko. f. dzieciak, m. dziecina, f. Rinber, pl. dziatwa, f. liebe -, pl. dziatki, pl. Rintbette, n. polog m. Rinebetterin, f. poloznica, f. Rinberblattern, pl. ospa, ospica, f.

Rinberbrei, m. papka, f.

425 Fin Rinderei, f. Rinderpoffen, f. pl. dizlecinstwo. u. Rinberfrau, f. piastunka, f. Rinterfreund, m. przyjaciel dzieci, Rinberbaube, -mute, f. czapeczka, f. Rinberflapper, f. grzechotka, f. Rinterlebre, f. nauka katechizmu dawana dzieciom, f. pl. Rinberlos, a. bezdzietny, a. Rintermabden, n. piastunka, f. Rinbermort, m. dzieciobojstwo, n. Rinbermorber, m. dzieciobojca, m. Rinbern, v. w. brać się po dziecinnemu. Rinteripiel, n. igraszka, zabawka dzieci, f. fraszka, f. Rinberipott, m. posinlewisko dzieci, n. Rinvertaufe, f. chrzest malych dzieci, m Rintermarterin, f. piastunka, f. v. Rinterfrau, -mabden. Rinterzeug, n. powicie, n. Ici. n. Rinbergucht, f. wychowanie dzie-Rinbefalter, n. wiek dziecinny, m. Rinbesbeinen, von - an, od samej kolebkl. Rinbestinb, n. wnuk, m. Rinbefnothen, f. pt. bolescl pologu, f. pl. Rinbesftatt, f. einen an - anneb. men, przysposobić za dzlecie. Rinbestheil, m. scheda, f. Rintheit, f. dziecinny wiek, m. dziecinstwo, n. Rintifd, a. dziecinny, a. -es Befen, m. dziechność, f. - merten, dziecinnieć. itkl, pl. Rinblein, n. dzleclatko, n. dzia-Rinolid, a. dzieciecy, synowski, a. Rinotaufe, f. chrzeiny, pl. Rinn, n. podbrodek, m. Rinubaden, m. Rinnlabe, f. szczekn, czeluść, f. obere - bei ben Bieterfauern, zuchwa, f. Rinnfette, f. lancuszek u uzdeczki, m. Ripre, f. brzeg, m. krawędź, f. auf ber - fteben, ledwonie upadac; bardzo się przeginać. Rippen, v. n. przeginać slę. Rirger und Wirper, m. Rirperei, f. sfalszowanie monety, a.

Rirde, f. kościól, m. griedifche -. cerkiew, f. Rirden, a. kościelny, a. Rirchenagenoe, f. ajenda, m. rytual, obrządek, m. Rirdenbud, a. ksiega kościelna, f. Rirdenbiener, m. kościelny, m. Rirdengebraud, m. obrządek kościelny, m. Rirdengerath, n. naczynla koscielne, pl. n. la. pl. Rirdengeschichte, f. dzieje koscio-Rirdenguter, pl. dobra kościelne. n. pl. Rirchenlieb, n. plesn kościelna, f. Rirdenpatron, m. patron, kolator kościoła, m. Rirdenpfleger, v. Rirdenporfteber. Riraenrath, m. 1) konsystor. m. konsystoryum, n. 2) konsylinrz. Rirdenraub, m. świętokradzstwa. Rirdenrauber, m. swietokradzen. Rirdenrecht, n. prawo kosclelne, Rirchenftagt, m. państwo kościelne, ». Rirchenftrafe, f. kara koscielna, Rirdenvater, -lebrer, m. ojciec kościoła, m. Rirdenverbefferung, f. reformacva, f. Rirdenverfamnilung, f. zbor kościelny, sobor, m. Rirchenvorfteber, m. starszy koscielny, m. Rirdfahrt, f. procesva, f. Rirdgang, m. einer Cedemednerin, wywód. m. Rirdhof, m. cmetarz, m. Rirdlid, a. kościelny, a. Rirdmeffe, (Rirmje), Rirdmeihe, f. Rirdweibfeft, n. kiermasz, odpust. m. Rirmner, m. zakrystyan; kościelny. Rirdfpiel, n. parafia, f Rirdfprengel, m. dyecezya, f. Rirdtburm, m. wieza kościoła, f. Rireb, n. futro, n. kireja, f. Rirre, a. oswojony, p. lagodny, postuszny, a, Rirren, v. a. oswoic. Riridbaum, m. bot. 1) teresniowe, 2) wishiowe drzewo, n.

teresnia, trześnia, f. 2) jaure wiśnia. f. Rirfotern, m. pestka, f. Rirfcfaft, m. wisniowy sok, m. Rirfdmein, m. wisniak, m. | go, m. Rirfen, m. gatunek płótna grube-Riftchen, n. skrzyneczka, f. pudełko, n. kuferek, m Rifte, f. skrzynia, f. pudlo, n. ku-Ritt, m. kit, m. Rittai, m. kltaj, m. kitajka, f. Rittel, m. kieca, f. (grober) siermlega, f. Ritten, r.a. kitować. Risel, m lechtanie, świerzbienie, n. lechciwość, chetka, f. Riselig, a. lechciwy; śliski, dellkatny, a. Ribeln, v. n. lechtac. Rlabbe, f. notularz, m. Rlaffen, v. n. rozstępować. -apić

Rlaffen, r. n. szczekać. Rlafter, f. sazen; (fleine) sigg, m. Rlaftern, r. a. w sąznie układać. Rigabar, a. o co sie, na co mozna skarzyć. Rlage, f. skarga, f. zal. m. Rlagefrau, f. placzennica, f. Rlagelieb, n. tren, m. Rlagen, v. n. narzekać; zalić sie. skarzyć šię; zaskarzyć (kogo, über einen).

sie, rozdziawiać, -ić się.

Rlager, m. skarzyciel; aktor, powood, m. Riggefache, f. proces, m. Rlagefdrift, f. skarga, f.

Riaglim, a. zalosny, a opłakany, p. Rlamm, a. ciasny, rzadki, a. Rlammer, f. klamra, zwora, ankra, f. nawias, m. Rlammern, r. a. klamrami spinac, spiąć; klamrować.

Rlang, m. dźwięk, m. brzmienie, n. Riarre, f. klapka, zasuwka, f. zamyczek, m. Rlappen, v. n. klapsnac; pukac, trzaskać, -snąć.

Riarper, f. grzechotka, kolatka, klekotka, f.

Rlappermuble, f. mlynek; krzyć do obracania kola, m.

Riride, f. 1) fuße -, czeresnia, Rlappern, v. n. klekotać, kolatac; zgrzytać (zębami). Rlappernuß, f. bot. pistacya, f. Riapperrofe, f. bot. maczck, m. Rlaprerichlange, f. grzechotnik, m. Rlapphantidub, m. rekawiczka bez palców, f.

Rlappobr. n. kon, dlugie, zawiesiste uszy mający, # Rlappe, m. klask, plask, m. einem

einen - geben, pacnac kogo : - i. klap Rlappjen, v. c. klaskać, bić reką.

Rlapptifch, m. stol skladany, m. Riar, a. jasny, a. wypogodzony, p. klarowny, a. Rlare, f. subtelnose, f.

Rlaren, v. a. klarować; fic -, v.r. wyklarować się; wypogodzić

Rlarbeit, f. jasnosć, klarowność, f. Riarlid, ad. jasno, wyrażnie, ad. Rlaffe, rc. v. Glaffe. Rlatich, m. einen - geben, chlu-

snac, klasnac; - i, chlust! Rlatichbuchfe, f. pukawka, f. Rlatiche, f. plotka, f. Rlatichen, v. a. 1) klaskać, -snac;

trzaskać, -snać; 2) plesć, bajać. Rlatider, m. plotkarz, m. Rlatiderei, f. plotki. f. pl. Rlatichaft, a. lubiacy plotki roz-

nosić, p. Rlatidroje, v. Rlaprerroje. Mlauben, v. a. dlubać, szyplac, gmerać, grzebać.

Rlauberei, f. dlubanina, f. Rlaue, f. pazur, szpon, m. kopyto, n. Rlaufe, f. klauzura, cela, clupa, f. Rlauener, m. pustelnik, zakonnik

za kiauzurą. 🖚 Rieben, r.n. lepic sie do czego; ulgnąć; - v. a. lepić, kleić.

Rieberia, a. lipki, lepisty, klejowaty, a. Ignący, p

Rlebrigfeit, f. lipkosc. f. Rlede, m. plama, f. Riedien, v. a. 1) plamie; 2) baz-Rledferei, f. bazgranina, f. Rlee, m. bot. koniczyna, f.

Ricebiatt, n. (fig.) dobrani, pl. Rlei, m. glina biala, f.

Riciben, v.a. 1) lepić, kleić; 2) (co) žie robić. Riciber, m. 1) lepkarz, m. 2) ten co

zie robi, pracuje. Rleiberlehm, m. kiej. m. polepa, f.

Rleibemert, n. 1) lepianka. f. cos sklejonego, a. 2) licha robota, f.

Rleib, n. suknia, szata, f. Rleiben, v. a. ubierac, ubrac, odziewac, -iac; bas fleibet ibm gut,

to mu do twarzy; fich -, v. r. ubrać sie. czy, f. Rleiterburfte, f. szczotka od rze-

Rleiberhandel, m. sklad ubiorów, m. Rleiberbanbler, m. przeclawający

ubiory, suknie, m. Rleibertammer, f. szatnia (garde-roba), f. Auffeber über bie -, sza-

tny, m.

Rleibermotte, f. mol w sukniach, sukniowiec, m.

Rleiberordnung, f. przeplsy tyczące sie ubiorów, pl.

Rleiverichrant, m. szafa do suklen, Rleibertracht, f. moda, f.

Rleitung, f. odziez, f. ublor, m odzienie, n.

Rleibungeftud, n. rzecz do ubioru nalezaca, suknia, f. Rleie, f. Rleien, pl. otrabkis grobfte

-, otreby, pl. Rleien, a. otrebowy, otrebiany, a.

Rleienbrob, w. chlob razowy. gry-ZOWV. m

Rleienmehl, n. maka gruba, f. Rleiig, a. otrebiasty, a.

Rlein, a. maly; drobny; gung -, maienki, a. - ad. malo, drobno; - werben, maleć.

Rleine, m. malec, m. Rleingelt, n. zdawkowa moneta, f. Rleinglaubig, a. niedowierzący, p.

ter -t, m. niedowiarek, m. Rleinglaubigfeit, f. niedowia-

rstwo. n. Rleinhanbler, m. kupiec przedawający cząstkowo, m.

Rleinheit, f. malosc. f. Rleinigfeit, f. drobnostka, fraszka,

bagateia, f.

Rleinlaut, a. zatrwozony, p.

Rleinlich, a. pedanteryjny, dro-Rleinmuth, f. trwozliwość, f

Rleinmutbig, a. trwozliwy, a. Rleinob, n. klejnot, m. Rleinftabter, m. mieszczanin z

malego miasta: mieszczuch. Darafianin, m.

Rleinftatterei, f. paraflanszczyzna.

f. parafianstwo, n.

Rleinftabtifd, a. paraflanski, a. Rleifter, m. klajster, m.

Rleiftern, e. a. klajstrowac.

Rlemme, f. klopot, m.

Rlemmen, r. a. cisnac. Rleinpner, m. blacharz, blachnierz.

Rlepper, m. hetka, klusak, stepak, m. Riette, f. bot. topian, lopuch, czé-

Rlettern, v. n. włazić, wleżć, wdrapac sie.

Rlima, n. klimat, m. Rlimatifd, a. klimatyczny, a. Rlimmen, v. Rlettern.

Rlimpern, r. a. (auf einem Caiten. inftrumente) brdakac; brzakac.

brzeczeć (pieniedźmi). Climpern, n. brdakanie; brząkanie, n. brzek, m.

Rlimperer, m. brząkala, brzekarz, Rlinge, f. glownia, f. (brzeszczot, m. obs.)

Rlingel, f. dzwonek, m. [lny, m. Rlingelbeutel, m. dzwonek koście-

Rlingein, v. a. dzwonic Rlingen, v. n. brzmieć; brzęczeć; dzwięczyć; flingenbes Belb, n.

brzęcząca moneta, f. Rlinte, f. kiamka, zapadka, f.

Rlinfehaten, m. kluczka. f. Rlinfe, f. rozpadiina, f.

Rlippe, f. skala, f. hak. m Rlirren, v. n. brząkać, chrześcić,

-stac. -snac. Rlitich, m. klask. plask, m.

Rlitiden, v. n. klaskać, plaskać. Rloben, m. kluba, f. szczep, m.

Riopfel, Rloppel, m. mlotek, m. kula drewniana, kijanka, f. klepadio, n. serce (u dzwonu), n Rlepfen, v. a. et n. klepać, kola-

tać, pukać, stukać, trzepać; tluc (len); bunn, breit -, rozkle-

Rlopfen, n. stuk, m. v. Rlopfen. Richfer, m. mlotek, m.

Rierffecter m. zapasnik, m

Riopfbengft, m. walach, m. Riorfbell, n. kijanka, f. Rloppeln, r. a. dziergac; Spisen -, r. a. koronki robić. Rlopplerin, f. koronkarka, f. Ricps, m. zrazy. pl. Rlog, m. 1) bryln f. 2) kluska, f. gefüllter -, pirog, m. Rlofichen, n. kluseczka, f. Riciig, a. lepki, a. mączysty, a. niewypieczony, p. Rlofter, n. klasztor, m. Rlofterbruber, m. laik, braciszek.m. Rlofterfrau,-jungfrau,-jdmefter, f. zakonnica, f. Rioftergang, m. korytarz, m. Rloftergeiftliche, m. zakonnik, m. Rioftergelübbe, n. slub zakonny, m. [niczy, a, Rlefterlich, a. klasztorny, zakon-Riofterordnung, -jucht, f. regula, karność zakonna, f. Rlos, m. kloc (fig.); balwan, m. Rluft, f. 1) rozpadlina, otchlan, f. dol.m. 2) wielki przestwor, m. Rluftig, a. rozpadlisty, a. Rlug, a. madry, roztropny, a. ed. madrze, roztropnie; - merben, madrzeć, z-; ich fann baraus nicht - merben, tego nie rozumiem, pojmuję. Rlugelei, f. medrkowanie, szperanie, n. Rlugeln, v. n. medrkować, szperać, rozumować. Rlugheit, f. madrość, roztropność, Ringler, m. medrek. m. [ad. Rluglim, ad. madrze, roztropnie, Rlumpden, n. brylka, f. Rlumpen, m. bryla, f. kleb, ba-Iwan, m. Rlumrenformig, a. brylowaty, a. Rlumper, m. brylka, f. gruzolek. m. Rlumperig, a. gruzlowaty, sekaty, brylasty, a, nd Rlumpern, r. r. gruzlowaciec. w gruzolki się obrocić. Rlumpfuß, m. noga nieksztaltna, krzywa, f. Riunter, f. lachman, m. Rlunferutuß, m. zacierki, pl. Rlufe, f. dziury po burtach doliny kotwicznej, pl. Rinftier, n. enema, f.

432 Ripftieren, v. a. dac eneme. Rinftierfprige, f. szpryca do enemy, f. Rnabchen, -lein, n. chlopozyna. chlopczyk, malec, f pachole. pacholatko, n. Anabe, m. chłopiec, m. Rnabenalter, n. wiek ohlopiecy, m. Rnabenfrant, n. bot. 1) storezyk: 2) dwalistnik, m, Rnad, Rnade, m. trzask, m. Rnaden, c. n. trzeszczeć, trzaskać, chrupaé. Rnadwurft, f. kielbasa wędzona, f. Rnall, m. huk, puk, lomot, loskot, Rnallbuchfe, f. pukawka, f. Rnallen, . n. hukac, huczec.pukac. trzaskuć, -snąc; pekać, -nać. Rnallgolo, n. zloto trzeszczące, n. Rnallfilber, w. srebro trzeszczące, Rnarp, a. 1) skapy; 2) ciasny, a. Rnappe, m. giermak, m. pachole, n. wyrostek, m. Rnarre, f. grzechotka, f. [tać_ Anarren, v. n. skrzypieć; chrobo-Rnarrenb, a. skrzypliwy, a. Ranafter, m. kanustr, m Rnaftern, v. n. trzeszczeć. Rnaul, Anduel, m. klab, klebek, m. Ruauelformig, a. klebowaty, a. Rnauf, m. guz, m. gatka, f. Rnauveln, v. n. gryże (kromkę chleba). Rnaufer, m. sknéra, kutwa, m. Rnauferei, f. kutwiarstwo, skne-15:Wo. R. Rnauferig, a. sknérowaty, a. Rnaufern, v. n. kutwić, skapić. Rnebel, m. knebel, krepulec, m. Rnebelbart, m. tegi was, m. Rnebeln, r. a. wiązać, z-; krepo-Wac. S-. Rnecht, m. 1) parobek, parobezak ; 2) služalec, niewolnik, m. Rnechtifch, a. sluzalczy, niewolniczy, a. Rnechtichaft, f. niewola, f. Rneif, m. gnyp, m. Rneifen, Rneipen, r. a. szczypać. Rneipe, f. karczma, f.

Rneipzange, f. szczypce, kleszcze,

Rneller, m. tytun smierdzący, m.

Rne Rneten, v. a. gnieść; ugniatać, ugnieść; nriesić. Anettrog, m. dzieża, f. Rniden, v. a. nadlamać; - v. n. zginać, -iąć się. Rnider, m. zminda, wedzigrosz. kiszka, sknera, m. Rniderei, f. sknerstwo. n. Rniderig, a. sknerowaty, a. Rnidern, r. n. skapić. Rnide, m. dyg, m. Rnidfe machen. dygać. Ruie, n. kolano, kolanko, n. etmas uber's - brechen, cheied glowa przebić mur. Aniebant, n. podwiązka, f. Rniebeuge, f. Rniebug, m. Rnie. fehle, f. podkolanek, m. Rniebeugung, f. ukicknienie, n. Rnicen, r. n. klekac, klezec, kleknąc; ukieknąc. Rnieent, ad. na kleczkach. Rnichols, n. wrega, f. krzywulec,m. Rniefmeibe, f. nadkolanek, m. czaszka.f jablko,n. kość kolanowa.f. Rnieftud, n. nakolanek (u zbroi), Rniff, m. fortel, wykret, wybieg, Rnippden, n. klaskanie palcami,n. Rnippfaulden, n. robaczek który się w ciało wgryza, m. Rnipps, Rnirt s, m. beben, pedrak, świstek, m.

Rnieriemen, m. pociegici, m. Rnirfden, v. n. trzeszczeć, skwierezec; mit ben Bahnen -, zgrzytac zebanıi. Rniftergolb, n. drot zloty spleszczony, m. Rniftern, v. n. trzeszczeć, skrzypieć; pryskać, -snuć. Anoblaud, m. bot. czosnek. m. milber -, wazyniec. m. Rnoblaude, a. czosnkowy, a. Rnochel, m. klykiec, m. kostka, f. wstaw, m. Rnochelden, n. kostęczka, f. Rnochen, m. kość, f. gnat, m. Rnochenartig, a. kościsty, a.

Rnochenfraß, m. pruchnienie kości,

Rnocenlebre, f. osteologia, nauka

Rnochengefdmuift, f. ustrzal, m.

Knochenhaut, f. przykostnia, f.

o kościach. f.

Rnochenmart, n. szpik, tuk, m. Rnochern, a. kościany, a. Rnochig, a. kościsty, a. Rnollen, m. guz, pukiel, pek, m. kolanko, n. [czysty, a. Anollig, a. guzowaty, pekaty, pe-Rnopf, m. galka, f. guzik, m. Rnopfgras, n. bot. marzyca, f. Rnovflod, n. dziura do zapinania, klerz, m. Rnopfmader, m. guzikarz, smu-Anopfmaderarbeit, -maare, f. gu zikarskie towary, guziki, pl. Rnopfneite, f. bot. gwozdzik glowkowy, m. Anorid, m. bot. czerwiec, m. Rnorpel, m. chrząstka, f. Anorvetig, a. chrząstkowaty, a. Anorpern, o. n. chrustac, -snac chrupaé. Rnorren, m. sek; seczck, m. Rnorrig, a. sekaty, sekowaty, a. Rnospe, f. paczek, m. oczko, n. Rnospen, v. n. pączki puszczać. Rnotchen, n. peczek, wezelek, m. Rnoten, m. 1) wezel: szypel, m. (bei Bflangen) kolanko, n. auffteigenber -, wstępujący wezel: 2) (fig.) sek, m. trudność, f. Rnotenflod, m. kij sekowaty, m. Rnoterich, m. but. barani ogon. rdest, m. Anctig, a. wezlowaty, sekowaty, a. Rnullen, v. a. zgnieść, pognieść. Rnupfen, v. a. wiązać, dziergać, połączyć, kojarzyć; fest -, zadzierzgac. Rnurren, r. n. gderac. warczyć. Rnute, f. knut, m. bie - geben, knutować; mit ber-tobt prugeln. zaknutować Rnuttel, m. palka, f. debczak, m. Rnuttelverfe, pl. wiersze liche, pl. Robalt, m. kobalt, m. Roben, m. chlew, m. Rober, m. kobialka, f. Robolo, m. poczwara, f. djabelek, Rod, m. kucharz, m. Rechbuch, n. książka kucharska, f. Rochen, v. a. gotować, warzyć; recht viel -, nagotować: +. n. gotować, warzyć się; wrzeć. Rocher, m. kolezan, saidak, m. Redin, f. kucharka, f.

Roch

Rep

Rollern, r. a. 1) kulać, toczyć: 2)

Rodfunt, f. kucharstwo, w. Rodloffel, m. warzachew, m. Rochfalt, m. sól zwyczajna, kuchenna, f. Rodstopf, m. garnek, m Rocer, m. lep, m. neta, po-, przyneta, f. wabik, m. Rebern, e. a. necie, przy-, z-; wabic, przy-, z-. Roffer, m. kufer, kuferek, m. Robl. m. bot. jarmuz, m. Roble, f. wegiel, m. Roblen-, a. weglany, a. Roblenbeden, n. fajerka, f. Robienbrenner, Robler, m. -in, f. weglarz, m. weglarka, f. Roblenbrennerei, f. 1) weglarnia, f. 2) weglarstwo, n. Roblenbampf, m. czad, swad. m. Roblenbanbler, m. przedawający wegle, m. Reblenfaueres Bas, n. weglik, m. Roblenfaueres Galg, n. weglan, m. Roblenfaure, f. kwas weglowy, m. Roblenfloff, m. weglik, m. Roblentopf, m. fajerka do rozgrzéwania nog. f. Robler., a. weglarski, a. Roblerglaube, m. slepa wiara, f. Robigarten, m. ogrod kuelienny, warzywny, kapustnik, m. Robimeife, f. sikora, f. Robipfanne, f. fajerka, f. Robinflange, f. bot rozsada. f. Robirabi, m. bot. kalarepa, f. Robiroupe, f. gasienica, liszka kapusciana, f. [rpiel, m. Robirute, f. bot. bruklew, f. ka-Rohlidwarz, a. czarniutenki, a. Robifproffe, f. bot. podezos, m. Roblftrunt, m. bot. glabik, m. Rolbe, f. Rolben, m. 1) kolba; 2) retorta, f. 3) kolanko, n. Rolbicht, a. kolankowaty, a. Relbig, a. kolbiasty, a. Rolif, f. kolka, f. Roller, m. 1) kolet, m. 2) kolowrot, m. ben - befommen, zakolowrocić sie komu; dostać zawrotu (o koniach).

Rollerig, e. (kou) kolowrotny, a.

golgotać (o indyku); 3) dostać zawrotu. Rolon, n. dwnkropek, m. Rolog, m. kolos, m. Romet, m. kometa, m. Romifer, m. komik, m. Romifch, a. komiczny, a. Romma, n. przecinek, m. Rommen, r n. ise; - r. i. stat. dziae sie; bagu, fo meit mobin -. przychodzić, przyjść; an einen -, przypadać, -paść; - laffen, sprowadzać, -ić; kazać przyjść; an's licht -, na Jaw, wierzch wychodzić, wyjść; wydać się; auf feine Roften -, wyjść na swoje; ju fteben -, kosztować; bavon -, uciekać, uciec, wynieść się; binter etwas -, od-, wykryc; meit -, postepować, -apic; uchodzić, ujšć; zrobić wiele, dokazywać, -zać; um etwas -, tracić, s-; wieber gu fich -, ocucić się; gu etwas -, dorobić się Romment, a. przyszty, a. [ezego. Romobiant, m. komedyant, m. Remorie, f. komedya, f. Romobienbaus, n. teatr. m. Romotienzettel, m. afisz. m. Ronig, m. krol, m. Renigin, f. królowa, f. Roniglich, a. królewski, a. Roniglichgefinnter, m. rojalista, m. Ronigreich, n. królewstwo, n. Ronigeferge, f. bot. dziewanna, krotnica. f. Ronigemord, m. królobójstwo, n. Ronigemorber, m. królobójca, m. Ronigemorberifd, a królobójczy, a. Ronigthum, n. królewkość, f. Ronnen, r. n. modz; umiec; man fann, mozna; bafur fonnen, być winnym, być przyczyną czego; ich fann nicht bafür, ja temu nie winien. Ropern, v. a. kiprować. Ropf, m. glowe, f. - (gewöhnlich ber eines Thieres, ober perachtlich ber eines Menichen) leb. m. er ift nicht auf ben - gefallen, on nie w ciemie bity; fich etwas in ben -

fegen, uwziąć, usadzić się na

czém, ubrdać sobie co, nablé sobie czem głowe, roić sobie w glowie; ben - perbreber tozmarzyć (o winie); zbalamucić. Reribinte, f. zawoj, m. opaska glowy, f. Ropfbrechen, n. lomiglowka, f. Rorfbrechent, a. niebezpieczny, a. Ropfen, v. a. glowe uciac. Ropfgelb, n. Ropffteuer, f. poglo-Rorfgidt, f. migrens, f. [wne, n. Ropfhanger, m. swietoszek, m. Ropffiffen, n. poduszka, f. Ropfnuß, f. eine - befommen, geben, dostac, dac po lbie. Ropfpus, m. stroj, m. opiecie na glowie kobiecej, n. Rorffalat, f. salata glowiasta, Ropffden, a. lekliwy, plochy, a. Rorfidmerg, m. Ropfweh, n. bol glowy, m. Ropftud, n. chustka na glowe, f. Ropfwunde, f. rana, blizna na glowie, f. Rovizeug, v. Rorfpus. Roppe, f. wierzch, wierzcholek,m. Roppel, f. 1) pendent, kutas do szpady, m. 2) sinvez; sfora. f. Repreliage, f. polowanie wspólne, n. Rorrein, r.a. petac, s-; sforowac. Roppelriemen, m. smyez, f. Roppen, r. a. wierzeholek drzewa uciąć; - v. n. lygawieć (o koniach). Roralle, f. koral. m. Rorallenfarbig, -reth, a. koralo-WV, a. He, m. Rorallenfifder, m. zbierający kora-Rerb, m. kosz., m. Rorbden, n. koszyk, m. Rorbmader, m. koszykarz, m. Rerbmaderei, f. koszykarstwo, n. Rorbwagen, m. woz z połkoszkami, m. Rerinthe, f. drobny rozynek, m. Rort, m. korek, m. pon -, a. korkowy, a. Rortbaum, m. Rorfeiche, f. bot. korkodab, m. Rorfftorfel, m. korek, m. Rorfgieber, m. wyrwicz, grajca-

Sorn, n. 1) ziarno, n. 2) zyto, n. 3)

rek, m.

Roft 438 cel, (na broni palnéj) m. 4) liga, proba, (monety), f. Rorn., a. zytni, a. Rornader, m. Rornfelb, n. zytni grunt, m. pole zytem zasiane, n. Rornabre, f. klosek zytni, m. Rornblume, f. hat. blawatek, modrak, m. Rornbranntmein, m. wodka z zyta palona, f. kornus, m. Rornden, n. ziaruko, n. Rornelbaum, m. bot. deren. m. Rornelfiriche, f. dereniowa jagoda; pecherzyca, f. Rornen, r. a. ziarnkować. - r. n. fim -, v. r. w nasienie rość. Rornfeige, f. czyśoldło zbożowe, n. harfa, f. zbozem. m. Rornbantel, m. handel zytem, Rernbanbier, m. handlujacy zytem, zbożem, m. Rornbaus, a. szpiehlerz, m. Rornig, a. 1) ziarnisty; 2) jędrny. Rornraben, m. bot. kakolnica pospolita, żytnia, czarnucha, f. Rernwucher, m. skupowanie zbo-28. # Rornmurm, m. wolek, m. Rorper, m. cialo, n. Rerperden, n. cialko, n. Rorrerlid, a. materyalny. czny. a. Rerrermeffung, f. stereometrya, Rorpericaft, f. zwigzek. stan, m. Rorperwelt, f. swiat widzialny, materyalny, m. Refat, m. kozak, m. Rofafenlaute, f. bandura, f. Rofafenlautenfpieler, m. bandurzysta, m. Rofen, r. n. gwarzyć, przymilać Roft, f. stol, wikt, m. strawa, f. Refibar, a. kosztowny, drogi, szacowny, a. Rofibarteit, f. klejnot, m. kosztownośc.f. wac. Roften, v. a. skosztować, probo-Roften, r. n. kosztować. Roften, f. pl. koszta, pl. Roftenfrei, a. bezplatny, a. Roftganger, m. stolownik. pensvonarz, m. Rofigangerin, f. stolująca sie. pensyonarka, f.

440

Roft Refigelb, n. stolowe, strawne, n. Rofilid, a. wyborny, smaczny, a. Roftfrielig, a. kosztowny, drogi, a. Roftverachter, m. wybrydnik, m. Roftverachterifd, a. wybrydny, wymyśiny, a Roth, m. bloto, (großer) blocko; gowno, lajno, a. Rothburfte, f. skrzybaczka, f. Rothe, f. chalupa, f. Rother, m. chalupnik, m. Rothig, a. blotnisty, a. - merben. blotniec. Rotblache, f. kaluza, f. Rose, f. koc, m. gunia, f. Regen, r. n. zygać. Rrabbe, f. rak morski, m. eine fleine -, beben, m. Rrabbein, e. a. skrobac, drapac, grzebać. - v. n. czolgać się. Rrad, m. trzask, huk, loskot, m. Rraden, v. n. trzaskać, huczeć; (beim Berbrechen) loskotac, tomotać. Die. m. Rrachmanbel, f. migdal w skoru-Rradgen, v. n. krakać. Rradien, n. krakanie, n., Rrade, f. zmudziak (kon malego wzrostu), m. szkapa, f. Rraft, f. sila, moc, wladza, potega. f. - bes Musbrude, dobitnose. f. Mangel an -, niemoc, f. - gebent, posilny, a. Rraft, ad. na mocy. Rraftaufwant, m. forsa. f. Rraftbrube, f. rosol tegi, bulion, Rraftig, a. krzepki, silny, posilny, moeny, potęzny; - ausgebrudt, dobitny, a. Rraftigen, v. a. posilać, -ić; zmaeniac, -ocnić. [by, a. Rraftlos, a. bezsilny, watty, sta-Rraftlofigfeit, f. bezsilność, slabość, f. Czka, f. Graftmebl, n. krochmal, m. ma-Rraftjuppe, f. rosol posilający, m. Rraftvoll, a. silny, tegl, dzielny, a. Rragen, m. kolnierz, m. Rragftein, m. kroksztyn, kamien z muru wychodzący, m. Rrabe, f. wrona, gapa (uludu), f. Rraben, r. n. piac.

Rrabenauge, n. wronie oko, n.

Rrabenbeere, f. bot. borowka. zurawina, bagniówka, f. Rrabn, m. winduga, f. kafar, m. Rrabnbalfen, m. ostrwia, ostrew. grateel, m. zwada, sprzeczka, któ-Rralle, f. pazur, m. szpona, f. Rrallen, v. a. drapac. Rram, m. 1) kraus, sklep, m. 2) rzeczy, f. pl. Rram., a. kramny, a. Rrambute, f. Rramlaben, m. bu-dka, f. sklepik, kraniik, m. Rrainen, v. n. kramarzyć; krzatac. uwijać się. f-arka, f. Rramer, m. -rin, f. kramarz, m. Rrammetevogel, m. kwiczol, m. Rrampe, f. skobel, m. klamra, f. Rrampe, f. brzeg, m. (u kapelusza). Rramrel, f. grepla, f. Rrampeln, e. e. greplować. f-iac. Rrampen, v. a. stosować; zaginuć. Rrampf, m. kurez, spazm, m. Rrampfaber, f. zyla ociekla, f. Rrampffifd, m. dretwik, m. Rrampfhaft. konwulsyjny; gwaltowny, a. kurczący, lamią-[żący, p. Rrumpfftillenb, a. na kurcze slu-Rranid, m. zóraw. m. Rrant, a. chory, slaby, a. - mer-ben zachorować; febr, recht -merben, rozchorować się; - fein, chorować. Rranfeln, v. n. cherlae, kaweczeć, kwękać. Rranten, r.a. krzywdzić, s-; martwić. z-; bóść; szarpać (cześć. honor); bie auf's Blut -, zakrwawiać, -ić; dopiec; ju Tere -, zagryźć; fic -, c. r. gryżć, martwić sie. Rranfenbett, n. lože chorego, n. Rrantenhaus, n. szpital, m. Rranfenlager, n. 1) lože chorego, n. 2) choroba, f. Rranfenflube, f. infirmerya: izba w której chorzy znajdują się, f. Rrantenmarter, m. -rin, f. dozorca, pilnulacy chorych, m. rezyni, pilnująca chorych, f. Rranthaft, a. chorobliwy, schorzaly. a. Rrantfeit, f. chorobe, f. turch

.Rra Rrantheit für etwas bugen, odoho- Rrauterfammler, rować co. Rrantheiteftoff, m. pierwiastek, zarodek choroby, m. Rranflich, a. chorowity, a. Rranflichfeit, f. chorowitosc, f. Rranfung, f. krzywda, uraza, f. zmartwienie, n Rrang, m. wieniec; wianek, m. Rrangden, n. wianeczek, m. Rrangen, v. a. uwienczyć. Rrapf, Rrapfen, m. Rrappel, n. faworki, pl. berrothe. Rrarp, m. bot. marzanna, f. v. gar-Rrasburfte, f. szczoteczka z drógraca, f. Rrate, f. Rrateifen, n. skrobaczka, Rrage, f. swierzb, m. swierzbiaczka, f. Ibac. Rragen, v. a. drapac, -nac: skro-Rrater, m. grajear, m. Rrasfus, m. koperczak, m. Rrasia, a. swierzbowaty, a. Rranfrant, n. bot. drapacz. m. Rraus, a. kędzierzawy, krużowa-

ty. a. nastrzepiony, p. - mamen, strzepic, na-; - werben, kedzierzawieć. Rransbeere, f. bot, porzeczka, f. Rraufe, f. sloj, m. eine fleine -. slojek, m. Rraufeln, r. a. kędzierzawić, strzepić; trefić; fic -, v. r. ke-

dzierzawiec. Rraufemunge, f. bot. mieta kedzierzawa, f. Wy, a. Rrausbaarig, -forfig, a. kedzierza. Rranefchl, m. bot. jarmuz kedzierzawy, m. Krausterf, m. kędzior, m.

Rraut, n. ziele; zielsko, ziólko, n. roślina; kapusta, f. Rrauter, m. zielniczy, m. Rrauterbuch, s. zieinik, m. Rrauterfrau, f. zielniczka, f. Rrautergarten, m. zielnik, m. Rrauterig, a. zielnisty, a. Rrauterfaje, m. ser zielony, m.

Rranterfenner, -funbige, m. botanik, znawca ziol, roslin, m. Rranterfiffen, n. woreczek z ziolkami, materacyk, m. Rrauterfunde, f. nauka o ziolach,

f. zielnictwo, n. botanika, f. Rrauterfadmen, v. Rrauterfiffen.

m. zbiérajacy ziola, m. (zielnik, m. Rrauterfammlung, f. zbior ziol. Rrauterfuppe, f. polewka z ziol, f. Rrautermert, n. nac. f. Rrautbobel, f. szatkownica, f. Rrautjunter, m. paniczek, m.

Rrautfalat, f. bot. salata, f. Rrebe, m. rak, m. Rrebe., a. rakowy, raczy, a. Rrebeartig, a. rakowaty, a. Rrebsauge, n. racze oko, n. kamyk raczy, m.

Rrebebrube, f. zupa rakowa, f. Rrebebutter, f. maslo rakowe, n. Rrebfen, a. n. lowić raki. Rrebegang, m. raczy chod, m. ben geben, ise raczkiem. Rrebegefdmur, n. rak, m.

Rrebefcaben, m. rak, wrzód cialo wyjadający, m. Rrebsichale, f. skorupa od raks, f. Rrebeicheere, m. nozyce raka, pl. Rreite, f. kreda. f. Rreiben, r. a. kredować. Rreibenartig, Rreibicht, a. kredo-WAN. a. Rreibeweiß, a. blady, a.

Rreibig, a. kredowy, a. Rreie, m. kolo, kolko, n. obrebe powiat; cyrkul, m. Rreisamt, n. urząd powiatowy: cvrkulowy, m. Rreifchen, v. n. skrzeczeć.

Rreifden, n. skrzek, m Rreifel, m. krazek, bak, m. cyga, kraglica, wartalka, f. Rreifeln, v. a. cyge, krzążek, bak

i. t. d. puszczać. Rreifen, v. n. kolować, krazyć; obchodzić w okolo. Rreifend, a. kolejny, a.

Rreieformig, a. kolisty, okragly, a. -ge Bewegung, obrot, m. Rreislauf, m. obicg, m. krazenie, n. cyrkulacya, f. Rreifen, v. n. stekać. Rreieftabt, f. n.iasto powiatowe.

cyrkulowe, n. Rrepiren, v. n. zdychać, zdechnać. Rrepp, Rreppflor, m. krepa, f. Rreffe, f. bot. rukiew, rzezucha,

f. milbe -, pieprzyca, f. Rreug, n. 1) krzyz, krzyzyk, m. 2) 443

(bifbl.) bleda, f. klopot, m. au Rreuge frieden, upokorzye się. Rreugabnehmung, f. zdjecie z krzyza P. J., R. Rreugblume, f. bot. krzyzownica, mlécznica, f. Rreugbrav, a. poezciwy, a. Rreugbruber, m. krzyzownik, m. Rreugbern, m bot, szaklak, m. Rreugen, r. n. fich -. v. r. krzyzowac, snuc się. Rreuger, m. 1) krajcar; 2) okret Rriegscaffe, f. kasa wojskowa, f. krazący, m. Rreugfahrer, v. Rreugbruber. Rreugfabrt, f. wojna krzyżowa, f. Rreugformig, a. krzyzowaty, a. na krzyż. nek, m. Rreuigang, m. kurytarz, kruzga-Rreugemolbe, n. skiepienie n. [m. Rreugberr, Rreugritter, m. krzyzak, Rreuzigen, v. 4. krzyzowac, u-; fic -, v. r. zegnac sie. Rreugigung, f. ukrzyzowanie, n. Rreugfraut, n. b ot. starzec, m. Rreuglabm, a. slaby na ledzwie, chromy na ikrzyz, a zapadający, chromiacy na biodra, p. Rreugriemen, m. rzemien krzyzowy, m. pochwa w szorach. f. Rreugfpinne, f. pająk krzyzak, m. Rreusmeg, m. droga krzyzowa, rozstajna, f. Rreugmeife, ad. na krzyz. Rreujwurg, f. bot. przymirtowe ziele, n, krucyata, f. Rrenggug, m. wojna krzyzowa, f. Rridlich, a. swarliwy, dziwaczny; przytruduy, niebezpieczny, a. Rriebelfrantheit, f. rojnica, f. swierzbiaczka, f. Rriebeln, r. n. roid sie, ruchac. sypac się, świerzbiec; świedzić. Rrieden, v. n. lazie, leże (bis mobin - zalazić, -leżć); czolgać, pelzać się; płaszczyć się. Rriedenb, a. podly, czolobitny, poddanczy, a. bas -e Befen, podlose, czolobitność, f. Rriedente, f. cyranka, f. Rriechthier, n. gadzina, f. Rriegen, Rriegführen, e. n. wojo- Rritifer, m. krytyczny, a.

Rriegen, e. a. otrzymać, dostać; v. erhalten, befommen. Rrieger, m. -rin, f. wojak, wojownik, m. -iczka, f. Rriegeriid, a. marsowy; bitny. wafeczny, a. Rriegs., a. wojenny; wojskowy. Rriegeanstalt, f. przygotowanie wojenne, n. Rriegsbaufunft. f. fortyfikacya, Rriegsbaumeifter, m. inzenyer, m. Rriegetienit, m. sluzba wojskowa. f. in -fte treten, wstapić do woiska, zaciągnąć się pod chorągwie; -ite thun, sluzye w wojsku. [nie wojny, u. Rriegerflarung, f. wypowiedze-Rriegefuß, m. stopa wojenna, f. Rriegsgebraud, m. zwyczaj wojskowy, m. Rriegegefangene, m. jeniee, m. - f. branka, f. Rriegegericht, n. sad wojenny, m. Rriegegefelle, m. wiarus, m. Rriegsheer, n. wojsko, n. Rriegshelb, m. wojownik, bohater, m. Rriegefnecht, m. zolnierz. m. Rriegefoften, f. pl. koszta wojenne, pl Inia, f. Rriegefunft, f. sztuka wojowe-Rriegelieb, n. piesn wojenna, f. Rriegelift, f. podstęp wojenny, m. Kriegemacht, f. potega, f. wojsko, Rriegeminifter, m. minister wojny. Rriegerath, m. rada wojenna, f. Rriegsrecht, n. prawo wojenne, n. Rritgsichauplas, m. teatr wojny,m. Rriegejdiff, n. okret wojenny, m. Rriegestener, f. kontrybucya, f. Rriegemejen, n. wojskowość; sprawa wojenna, f. ísku, f. Rriegejucht, f. karnose w Rriegejug, m. wyprawa, f. Rrinne, szczerba, f. Rripre, f. koryto, n. złób. m. Rrippenbeigen, n. tykawość konia, f. Rrippenbeißer, m. lykawy kon, Rritif, m. krytyka, f. rozbior, m.

445 Rti Rritifiren, v. a. krytykować. Rrittler, m. przechera, zrzeda, m. Rrittlid, a. przecherny, zrzędny, Ity, pl. Rribelei, f. bazgranina, f. gryzmo-Rribeln, r. a. kréślić; gryzmolić, bazgrać. Rrofobill, n. krokodyl. m. Rrons, a. koronny, a. Rrone, f. korona, koronka, f. Rronen, v. a. koronować, u-. Kronengolb, n. złoto koronne, n. Rronerbe, m. nastepca tronu, m. Rrongut, n. dobra koronne, rządowe, n. pl. Rronleuchter, m. pajak, swiecznik, Rronpring, m. królewicz, m. Rronpringeffin, f. króle wiezowna. Rronrab, v. Rammrab. Rronung, f. koronacya, f. Rronunge, a. koronacyjny, a. Rronwide, f. bot. ciecloreczka, f. Rrorf, m. wole, n. podgardiek, m. Aropfgans, f. pelikan, m. Rrorfig, a. wolaty. a. Rrepftaube, f. gardlacz, wolarz, m. gardlica, f. Rroiden, r. a. przyrumienić, skwarzyć. - r. n. skwarzyc się. Rrote, f. ropucha, zaba parcha-Rrude, f. kula, krokiew, f. Rrug, m. 1) dzbanek, m. 2) karezma, f. Rrugburfte, f. szczotka na trzonku do chedozenia flasz, f. Rruger, m. karczmarz. m.

Rrumden, n. okruszek, m. okru-Rrume, f. odrobina, f. [szyna, f. Rrumelig, a. kruchy, a. kruszącv sie, p. Krumein, v. a. kruszyć, drobić. Rrumm, a. krzywy; kręty, a. biegen, zakrzywiać, -ić; - geben, garbic sie; - treten, machen, koślawić. Rrummbein, n. noga krzywa, f. -

m. kuternoga, m. Rrummbeinig, a. koslawy, a. Rrummbarm, m. kiszka kreta, f. Rrumme, Rrummung, f. krzywość, krętość, f. zakręt, m. zagięcie, n. Rrummen, v. a. krzywić; krecić. zaginuć,-iąć; przekrzywiać, -ici

ein menig -, nakrzywić; fich -, r. r. skręcić się; skurczyć się. Rrummholg, n. krzywulec, m. Rrummlinig. a. krzywy, a. Rrummftab, m. pastoral, m. Rrummftrob, n. bartog, m. stoma targana, f. Rruppel, m. kaleka; niedole-Rruppelig, a. skaleczały, niedolezny, a. Rrufte, f. skorupa, f. eine - befommen, skorupiec. Rruftenartig, a. skorupinsty, a. Rruftenwurm, m. skorupiak, m. Rroptogamifd, a. skrytopleiowy. Rroftall, m. kryształ, m. Rroftallen, a. kryształowy, a. Rryftallifation, f. krysztalizacya, f.

Ruf

Rroftallifiren, v. v. krysztalizować. Rruftalllinfe, f. zrenica, Rubel, m. kubel, m. (biczny) 4. Rubit. Rubifd, a. sześcienny, (ku-Rubiffuß, m. stopa sześcienna, f. Rubifmurgel, f. pierwiastek szescienny, m.

Rubus, m. sześcian, m. Ruche, f. kuchnia, f. falte -, potrawy na zimno, pl. Ruchen, m. placek, m. Ruchen, a. kuchenny, a. Ruchenbader, m. cukiernik, m. Ruchengarten, m. ogrod warzy-Why, m, Ruchengefdire, n. naczynia, n. statki kuchenne, m. pl. frzyna, f. Rudengemache, n. ogrodowina, ja-Ruchenjunge, m. kuchcik, m. Ruchenlatein, n. lacina licha, zepsuta, f. Ruchenmeifter, m. kuchmistrz, m.

Ruchenschrant, m. spizarnia, f. Ruchenftube, f. pokoik przy kuchni, m. Ruchengettel, m. spis potraw, m. Ruchlein, n. piskle, pisklatko, n Rudud, m. kukawka, kukulka,kukuleczka, f. fcreien wie ber kukać. Rududeblume, f. bot. smolanka,

Ruchenfcelle, f. bot. ziele czarne.

Rufe, f. lawina, kadz, f. Ruffe, f. kufa, kufka, f. Ruffel, f. kufel, m.

Rug Rugel, f. kula, galka. m. Rugelbabn, f. kregielnia, f. Rugelbuchfe, f. gwintowka, f. m. kuika, kuieczka; Rugelden, [kul, f. galeczka, f. Rugelform, f. forma do lania Rugelformig, -rund, a. kulisty, okragly, a. Rugeln, v. n. kulae, toczyć. Rugeltieber, m. grajcar, m. Rub, f. krowa; alte -, (verachtl.) klepa, f. blinbe - fpielen, grac w siepą ciuciubabkę. Rubblume, f. bot, czerwien, kniat, Rubeuter, n. wynie, n. Rubflaben, m. gnoj krowi, krowie Rubbirt, m. -tin, f. pastuch, skotarz, m. -erka, skotarka, f. Rubfalb, n. jalowica, f. Rubfafe, m. ser krowi, m. Rubl, a. chłodny, chłodniuchny, Ruble, f. chlod. m. Rublen, v. a. chłodzić, studzić; fein Dlutbden an etwas -, wymyslac nad kim. m, rurnica, f. Rublfag, n. -eimer, m. chlodnik, Rühltrant, m. trunck chłodzący. fnie, n Rublung, f. ochloda, f. chłodze-Rubmagh, f. krowiarka, f. Rubmild, f. krowie mleko, n. Rubmift, v. Rubffaben. Rubn, a. odważny, smiały, a. ein -er Denich, zuch, m. Rubnheit, f. odwaga, smialosc, f. Rubnlich, ad. smialo, ad. Rubpoden, pl. ospa krowia, f. Rubftall, m. obora, krowiarnia, f. Rubmeigen, m. bot, krowia rez, f. dzien i noc; dzwoniec gajowy,m. Rumme, f. gleboka miska, f. Rummel, m. kmin, kminek, karolek, m Rummelbranntwein, m. kminkowka, karolkowa wódka f. Rummer, m. zmartwienie, n. frasunek, klopot, m zgryzota, troska, f. mol. m. verurfachen. martwić, frasować kogo. Rummerlid, a. biedny, nedzny, mizerny, a.

Rummerles, a. bez klopotów, spokoiny, a. Rummern, v. n. troszczyć, obchodzić; martwic; - fich -, r. r. troszczyć, klopotać, martwić się. Rummernis, f. v. Rummer. Rummet, n. chomat, m. chomato, Rummetherner, pl. lubki, pl. Rummettette, f. tancuch u chomata, naszelnik, m. Rumpf, Rumpfen, m. cewkowal. Rune, a. znany, p. wladoniy, a. einem - geben, oredować komu:thun, oznajmie; - maden, oglaszac, -osic, obwieścić. Rundbar, a. jawny, a. Runebarfeit, f. jawnose, f. Runbe, f. wiadoniose, f. Runbe, Runbmann, m. ten co u kogo zwykł kupować, m. Rundig, a. swiadomy, a. Runbmadung, f. ogloszenie, uwiadomienie, obwieszczenie, a. Runbicaft, f 1) znajomość, f. 2) wywiad, m. zwiady, pl. 3) kupowanie u jednego kupca, m, 4) zaświadczenie, swiadectwo. n. list świadeczny, m. Runofchafter, m. szpieg, m Runftig, a. przyszly, a. -, funftig. bin, ad. na przyszlość. Runtel, f. kadziel, f. Runft, f. kunszt, m. sztuka, f. bie fcmarge -, czary, pl. Die Run-[czny, m, fte. kunszta. Runftausbrud, m. wyraz techni-Runftbrecheler, w. tokarz misternej roboty, m. Runftelei, f. sztuczność; przesadzona wytworność; kunsztowna robota, f. Runfteln, v. a. kunsztownie, zbyt delikatnie co robić. Runftfleiß, m. przemyst, m. Runftgartner, m. uczony ogrodnik, Runftgriff, m. fortel, obrot, m. Runftbanbler, m. przedawający ryciny, obrazy i. d. t. m. Runftammer, f. gabinet rzeczy ciekawych, m. Runftler, m. artysta, kunsztmistrz, sztukmistrz, m. Runftlerin, f. artystka, f. Runftlerifd, a. artystowski, a.

449 Sin Rin Ranfilid, a. sztuczny, a. Runftlidfeit, f sztnezność, f. Runftmaria, ad. stosownie do prawidel sztuki. Runftmeifter, m. rurmistrz. m. Runftrab, u. kolo rurmusowe, n. Runftreid), a. kunsztowny, sztuczny, a. Runftreiter, m. jezdziec wyrabiający na koniach sztuki, m. Runftrichter, m. krytyk, estetyk, m. Runftftrage, f. droge zwirowa, f. Runftflud, n. sztuka, f. Runftrifchler, m. stolarz misternej Tobuty, m. Runnverftanbige, m. znawca sztuk, Runftwerf, n. twor kunsztu, m. Runftwort, s. wyraz techniczny, Rupe, f. kadi, f. Rurfer, ". miedz, koprowina, f Rupferbergwert, n. kopalnia miedzi. f. Rupfererabt, m. drot miedziany, m, Rupfereruder, m. drukarz miedziorytów, m. Rurferers, n. ruda miedziana, f. Rupfergelb, n. miedziaki, pl. koprowina, f. Rupfergeidirr, n. mledziak, m. Rurfergeficht, n. tredowacina, f. Rupferig, a. miedzisty, a. - im Beficht, tredowaty, a. Rupfern, a. miedziany, (koprowy) Rurferrlatte, f. blacha miedzi, f. Rupferidmiet, m. kotlarz, m. Rupferfdmiebes, a. kotiarski, a. Rupferfdmiebehandwert, n. kotlarstwo, n. m. Rupferfteder, m. miedziorytownik, Rupferftemerfunit, f. miedziorytownietwo, n. kunszt rytowania na miedzi, 🗝. Rupferflich, m miedzioryt, m. Rupfermaare, f. koprowing, f. Rupfermaffer, n. koperwas, m. Ruppe, v. Roppe. Ruppel, f. kopula, f. Ruppelei, f. skojarzenie, stręczenie, rajenie, rajfurstwo, n. Ruppein, r. a. kojarzyć, strgczyć,

nastręczać, raić.

Ruft 450 Ruppler, m. -rin, f. raffur, streczyciel, w. -rka, kupierka, f. Ruran, m. kirys, m. Ruraffter, m. kirysyer, kirysnik, m. Rurbe, Rurbet, f. korba. f. Rurbig, m. bania, dynia, f. kawon. Rurbiffiafche, f. bania, tykwa, f. Ruridner, m. kusnierz, m. Ruridner., a. kusnierski, a. Rurfdnerbanemert, u. kusnierstwo. Ruri, a. krótki; zwięzły; kusy, a. - ad. krotko, kuso: - Baaren, drobne towary zelazne i. t. p. por, feit -em, niedawno; in -em, wkrótce; - unb gut, koniec koncom; ju - fommen, ben Rurgeren gieben, ile wyjść; nie nie wskórac, z niczeni odejść. Rurjangebunten, a. predki, pory-wczy, a. krótko się sprawiający, Rurge, f. krotkość, f Rurjen, r. a. krocić, s-; skracać. Rarifopfia, a. porywezy, a. Ririlio, ad. niedawno. Rurifichtig, a. 1) krótkiego wzroku; 2) nie bardzo rozuniny, a Rurifichtigfeit, f. 1) krotki wzrok, m. 2) nie wielki rozum, m. Ruriftammig, s. niewyrosty, s. Rurimeile, f. krotochwila, rozrywka, f. Rurgmeilen, v.n. bawić, rozrywać. Rurimeilig, a. zabawny, krotochwilny, a. Rus, m. calus, pocalunek, m. go-Rugden, n. buzia, f. calusek, m. Ruffen, v. n. calować, po-. Ruffen, n. poduszka, f. Ruffenguche, f. poszewka, powloka poduszki, / Rusmaal, n. plama czerwona od calowania, f. Rufte, f. brzeg morski, m. Ruftenbewahrer, m. strzaz na brzeau morskim, f. Ruftenbewohner, m. mieszkanies nadmorski, m. Ruftenfahrer, m. okrecik do zeglugi przy lądzie, m. Ruftenfahrt, f. zegluga nadbrzezna, f. Ruftenland, n. nadbrzeze, n. pomorszczyzna, f.

Rufter, m. zakrystyan, kościelny, m. Rutiche, f. kareta, f. kocz, pojazd, DOWOZ, m. Rutidenbaum, m. podwora u wo-Rutidenbed, m. koziól, m. Rutidengeftell, n. spod karety, m. Rutichentaften, m. pudlo, n. Rutidenmader, m. fabrykant powozów, m. Rutichenriemen, m. pas pod poja- Rur, m. kuks, m. (cześć w kopalni)

Raft

Rutidenidlag, m. drzwi u karety, Rutider, m. stangret, wożnica, m. Rutidenfis, m. koziot, m. Rutidiren, e. a. powozić, Rutte, f. kapica, f. kaptur. m. Ruttel, f. trzewa, pl. Ruttelflede, m. pl. flaki, m. pl. Zdein, m. Ruttelhof, m. slachtijz, m.

8

Rabbe, f. warga, f. usta, pl. Labberban, m. laberdan, (kablon solony), m. Labbern, r. s. powtarzać, świegotac, paplac. Laben, v. a. i) po-, zasilac, -ic; fid -, v.r. 1) zsiadac sie; 2) po-, zasilac sie. Labend, a. posilający, p. posilny, a. Labet, n. labet, m. Labetrant, m. ochloda, f. positek, m. napoj posilajacy. m. Labfraut, n. bot. zaprzalek, m. mleczne ziele, n. Laborant, m. chimik, m. Laboratorium, n. laboratoryum, n. Laboriren, v. a. pracowac; - v. n. robić. Rabfal, n. Labung, f. po-, zasilek, m. Labbrinth, n. labirynt, m. Lachbaum, m. drzewo graniozne, M. Lacht, f. blocisko, a. kaluza, f. Lache, f. siniech, m. Pácheln, v. n. usmiechać, -nac sig. Ladeln, n. usmiech, m. Laden, v. n. smiac sie, (aber etwas, z czego); fich frant, fic balb tobt nasmiać, kulać się, pękać od smiechu; einen jum - bringen, rozsnieszyć kogo. Bachen, n. smicch. m. - erregen, rozśnieszyc. Bachen, v. a. oblupić drzewo. Lachend, a. smiejący sie, p. usmiechający się, p. Rader, m. smieszek, m.

Samerlich, a. smieszny, a.

Pamerlichteit, f. smioszność, f.

Ladframpf, m. šmiech kurezowy, Lache, m. losos, m. Ladeforelle, f. lososlopstrag, podrybek, m. Ladraube, f. sinogarlica, f. Bachter, m. sazen, m. Rad, m. 1) lak, m. 2) bot, (Radviole. f., lewkonia, f. Ladei, m. lokaj, m Ladfirnij, m. pokost, m. Ladiren, v. a. lakierować. Ladirer, m. lakiernik, m. Radmus, m. 601. kroczen, lakmus, stonecznik, brodawnik, lazur, m. Ladftod, m. bot. Bialek zolty, m. Barchen, n. budka, f. Labe, f. lada, skrzynia, f. Laben, m. sklep, krain, m. Baben, v. a. 1) fadować; 2) nabijac. -ic (bron); 3) (einlaben) zapraszac, -osić; 4) (portaben) zapozywać, -zwać Labendiener, m. subjekt, m. fcy, n. Lavenflügel, m. skrzydlo okienni-Labenbüter, m. zalezaly, niepokupny towar, m. Rabenjungfer, f. Labenmabden, n. sklepowa, f. Labenpreis, m. cena sklepowa, f. Labeftod, m. stepel; (eiferner) poboiczyk. m. Labung, f. ladowanie, s. ladunek: naboj, m. Labungefdein, m. list frachtowy, m. Laffe, m. blazen, glupiec, mlodzik, gap, m. Baffelei, f. umizgi, zalecanki,pl przymilanie się, pochlebstwo, n.

Raffein, v. a. zalecać, umizgaé,

przymilać się, podchlebiać

Laff Baffette, f. laweta, f. Baffettenftange, f. kol, kolek, m. Laffettenwand, f. prochownica, f. Lage, f. 1) polozenie, n. stan, m. 2) poklad, m. warsztwa, f. 3) kilka arkuszy w kupę złożonych. Lager, n. 1) postanie, loze, lozko, n. 2) skład, m. 3) obóz, m. koczowisko, n. Lager, n. Lagerbaum, m. Lagerbolier. pl. n. ketnar, m. legary, pl. Lagerbier, n. piwo wystale, n. Lagergelb, n. skladowe, n. Lagern, v. a. (iich) -, v. r.) klase, polozyć się; lezeć; być na skladzie; obozem stanąć, obozo-Lagerobft, w. owoc na schowanie. Lagerplas, m. koczowisko, obozo-Wisko, #. Lagerstatte, f. leza, f. legowisko, lozysko, n. fbedace, n. Lagermein, m. wino na składzie Labm, a. kulawy, a. - geben, kulawiec. Lahmen, r. n. kulać, kulawieć. Babmen, v. a. i) sforsować, paralizem ruszyć; 2) (figürlich) zlamac, oslabić. Labmung, f. ruszenie paralizein, n. Labn, n. zloto, śrebro lite, blaszkowe, ciągnione, n. Bahnmader, m. rzemiesinik, co zloto i. t. d. blaszkowe, ciagnione robi, m ba) m. Baib, n. - Prov, bochenek (chle-

Baiche, Baichgeit, f. mzost, m. tarli-

Baiden, v. n. ikrzye, trzee, mzo-

Baie, m. 1) świecki, m. 2) nieobe-

Baienbruber, m. braciszek, laik, m.

osynen .- Octtes baranck bo-

gamm: a. jagniecy, barani, a.

skrzek, m.

scic sie.

žy, ni,

Bute, f. laka. f.

sko, tarcie rvb. n.

znany (z czem), m.

Lafrige, f. lakrecya, f. Bafrigenfait, m. sok lakrecyjny, m.

Ballen r. " belkotac. Lamm, n. jagnie, n (faugenbes)

gafen, n. chusta, f.

weach). ca. f. Lampe, f. iampa. f szcza, m. minozek, m. roli, f. Landbote, m. posel, m. n. pl. dza, f. Baid, m. ikra, f. Brojd -, zabi mowa ojczysta, f. kraju, n. na osi, m. wioska, włość, f. Landfarte, f. mapa, f.

Lammden, n. jagniatko, n. Lammen, v. n. okocić sie (o .-Lammergeier, m. birkot, m. Laminfell, a. sinuzek, m. Lammfleifd, n. jagniccina, f. Lammebraten, m. pieczen jagnietkie, pl. Lammegefdlinge, n. jagniece Iegampden, a. lampeezka, f. Bampenmacher, m. lampiarz, m. gamrenmann, -angunber, -puber. m. ten co lampy zapala, wyczy-Lamprete, f. minog, m. fleine -. gant, a. kraj, m. ziemia, f. grunt, m. rola, f. feftes -, staly lad, m. Lanbabel, m. szlachta po wsiach mieszkająca, f. ziemianie, pl. Lanbanbauer, m. rolnik, m. Santbau, m. rolnietwo, n. uprawa Banbbotenfammer,f. izba poselska, Lanbeinmarts, ad. w glab' kraju. Lanben, v. n. przyplynąć, przybić, wyiądować, wysiadać, -ieść. Banbenge, f. miedzymorze, n. Banbereien, f. pl. ziemie, f. dobra, Lanbesart, f. zwyczaj krajowy, m. Lanbesberr, -fürft, m. panujący, m. Lanbesbobeit, f. najwyzsza wła-Landesregierung, f. rzad krajowy, Lanbesiprache, f. jezyk krajowy, m. Lantesvermeifung, f. wywołanie z Panbfluctig, a. zbiegly z kraju, tulaczy, a. tulający się, p. Pantfracht, f. przewóz lądowy, -Lanbfrau, f. włościanka, f. Lanbgericht, n. sad ziemskl. m. Lanbgut, n. posiadlose wiejska, Santhantel, m. handel ladowy, m Banbhans, n. dom wiejski, m. Landjunfer, m. szlachetka, panlez.

455 Lan Bandfrabbe, f. lez, m. Banbframer, m. kupiec po wsiach chodzący, m Landfundig, a. powszechnie znany, p. wszem wiadomy, a. Banetutiche, f. landara, f. Landleben, n. zycie wiejskie, ziemianstwo, n. Banbleute, pl. włościanie, wieśniaev. pl. fantlid, s. sielski, wiejski; krajowy, a. Lantmadt, f. wojsko igdowe, ". ganbmabden, n. wiesniaczka, włoscianka, f. Landmann, m. włościanin, wieśniak, m Bantmeffer, m. mlernik, m. Lanrmeftunft, f. miernictwo, n. Bandmilis, f. milicya krajowa. f. ganbpfarrer, m. pleban, m. Lanbringe, f. Kleska powszechna, Banbrath, m. landrat, m. Sanbrecht, n. prawo krajowe, n. Lanbregen, m. deszez powszechny, m. Banbreife, f. podróż lądowa, f. [m. gantricter, m. sedzia ziemski, Landiaß, m. obywatel, m. Lantichaft, f. 1) ziemia, kraina, f. 2) krajobraz, m. 3) ziemstwo kredytowe, n. Panbidaftlid, a. ziemski, a. Panbichaftmaler, m. majarz krajobrazów, m. f. granica, miedza Lanbicheibe . graniczna, f. Banbfee, m. jezioro, n. Lanbfit, m. dom na wsi. m. wioska. Landsfind, n. krajowiec, m. Landsleute, pl. ziomkowie, pl. Landsmann, m. ziomek, m. Banbsmannin, f. ziomka, f. Banbreiter, m. zandarm, m. Bantipipe, f. przyjądek. cypel, m. czlonek stanów Lanbftanb, m. deputowanych z prowincyi, sejmiku prowincyonalnego, m. Banbftinte, pl. stany prowincyonaine, pl. Panbftraße, f. gościniec, trakt, m. Landftreicher, m. lazega, włoczega, Lanbfirid, m. kraina, f.

Landfurm, m. ruchawka, f. pospelite ruszenie, n. Landtag, m. sejmik, m. Panbtrauer, f. zaloba powszechna, Lanbiruppen, f. pl. wojsko ladowe, w Lanbublich, e. zwyczajny w kraju. Ranbung, f. wyiądowanie, wysiadanie, a. Pantungerlas, m. przystan, f. Lanbrogt, m. starosta. m. Lanboott, m. lud wiejski, m. wiesniactwo. n. Banbmebr, f. landwera, f. Bantmebre, f. obrona krajowa, f. Santwein, m. wino krajowe, n. Landwirth, m gospodarz, m. Bandmirthichaft, f. gospodarstwo, Lanraunge, f. cypel, m. Lang, a. dlugi, rosly, a. -e Beile, f. nudy, pl. f. - baben, nudzie sie: feit langer Beit, dawno, odedawno. ad. Lange, ad. dlugo, dawno, zdawna; wie -? rvchlo; dawno? fo - als, póty — póki (nie). Lange, f dlugose; dluz, f. - ber Beit, f, dawnose, f. auf bie - ber Beit, na dlugo, ad. ber - nach, welluz : ber - nach gelegt, liegenb, a. podluzny, a. in bie - gieben, przeciągać, przewiekać; fic -, r. r. zwiekać się. Langen, r. a. siegać (za co), podawać, -dać; r. n. starczyć. Langenmaas, n. miara dlugosci, f. Langgeichmangt, a. ogoniasty, a. Sanglid, a. pociagly (n. p. twarz -la); podługowaty, a. bie -e Geftalt, podlugowatosc, f. Sangmuth, m. Bangmuthigfeit, f. powoiność, długa cierpiiwość, f. dlugie poblazanie, a. Lanamuthia, a. powolny, dlugo cierpliwy, a. długo poblazający, Sangobrig, a. uszaty, a. gangs, langsbin, ad. wzdluz. Langfam, a. powolny, wolny. a. ad, powoli, zwolna, wolnym krokiem, ad. Langfamfeit, f. powoinose, f. Ban fdlafer, m. spioch, m. Langit, ed. dawno, as.

fangfivergangen, a. zaprzeszly, a. Langweilen, r. a. nudzić, marudzie; fic -. v. r. nudzie się. Rangweilig. a. nudny, marudny, a.

cin -er Dlenich, nudnik, maruda, jacy, P. Langwierig, a. długi, a. długo trwa-Langwierigfeit, f. dlugosc, f. dlu-

gie trwanie, a Lange, f. lanca, kopija, f. wlo-

cznia, dzida. f. Sangenbrechen, u. gonitwy, f. pl.

walka.f. Pangenreiter, m. ulan, m. Rangentrager, m. kopijnik, m.

Pangette, f. lancet. m. Parrden, n. platek, m.

Rarren, m. 1) plut, m. szinata; f. 2) galgan, m. Parrerei, Parralle, f. drobnostka, fraszka, f. glupstwo, bzdurstwo,

Barrern, v. n. popijac sobie. [n. Barrericule, f. dlugi drobne, pl. m. Paprermeife, ad. malemi ratami.

po troche, kapanina. Parrig, a. ob-, podarty, obszarpa-

Parriff, a. bzdurny, dziecinuy, niedorzeczny, a. Barde, f. Bardenbaum, m. bot.

modrzen, modrzew m.

Pardenidwamm, m. hot. modrzewowa gabka, f. agaryk, m. Parm, m. halas, wrzask, zgiełk,

tartas, rejwach, szarwark, harmider, m. burda, f. viel - machen, nakrzyczeć sie.

Parmen, r. n. halasować. Paringlede, f. drzwon, w który na trwogę biją, m.

Barre, f larwa, muska; obłuda;

poezwarka. f. Pajde, f. naciecie, n. klin (u koszuli. sukni), m.

Baiden, r. a. nacinac.

Pafe, f. dzbau, dzhanek, m. Rag, a. zmęczony, d. leniwy, ocię-

zalv. a. Paffen, v. a. zostawiac, -ic: Duszczać, -ście: dać, kazać: - v. n.

et i. wydawać się. Lafbeit, f. zmeczenie, n. leniwość,

ociezalosc, f.

Raffig, a. opieszaly, a. Ruffiafeit, f. opieszalość, f.

Baft, f. 1) brzeinie, n. siężar, m. 2) laszt, m.

Paftbar, a. juczny, a. Raften, v. n. ciazyo.

Rafter, n. wystepek, m. Rafterer, m. bluzitieren, m. Lafterhaft, a. występny, a.

Lafterhaftigleit, f. wystepność, f. Bafterlich, a. blugnierezy. a.

Baftern, v. a. blurnie, obmawiać, -owić; zlorzeczyć, szkalować.

Bafterrebe, f. bluznierstwo, obmowisko, n. Bafterfdrift, f. paszkwil, m.

Safterung, f. bluznierstwo. zlorzeczenie, szkalowanie, a

Baftig, a. uciążliwy, przykry, niezbędny, a. na-, uprzykrzony, p. - fallen, przykrzyć, na-, uprzy-

krzać, -yé się komu. Laftigfeit, f. uciążliwość, przy-

krość, f. Raftpferb, n, kon juezny, m,

Raftfdiff, n. Indowny okret, m.

Lafttbier, n. zwierze juezne, zwierzę do noszenia ciężarów, a, Rafttrager, m. tragarz, draznik. m.

Baftmagen, m. bryka, f. woz ladowny, m.

Rafur, Lafurftein, m. lazur. m. Lafurblau, a. lazurowy, blekitny, a. Pafurfarbe, f. lazur, blekit, m.

Lafurfraut, n. bot. lazurek, bucien. m Batein, n. lacina. f. Pateiner, m. lacitinik, m.

Lateinifch, a. lacinski, a. Parerne, f. laternia. f. Paternenangunter, m. zapalacz la-

tarn, m. Paternenpfabl, m. slup latarniany. Laternenträger, m. Internik, noco-

świec. m. Ratiche, f. pantoflisko, n. Latte, f. lata, zerdi, f.

Batten, r. a. latami pobijac.

Lattenwerf, n. robota ciesielska z lat dachowych, f. Pattid, m. bor. loezyga, f. podbial,

Latmerge, f. lambitywum, n. po-widla (lekarskie), pl. n.

Ras, m. fartuszek, platek, m.

Lau Lau, a. letai, a.ostygly, p. - werben, ostygnąć. Laub, n. liscie, m. pl. Laube, f. altana, f. chlodnik, m. Lauberhutte, f. szalas, m. Lauberbuttenfeft, n. kuezki, pl. Laubfroft, m. drzewianka, zabka zielona, f. Laubholz, a. lisciaste, lisciowe drzewo, s. Laubig, a. lisciasty, lisclowy, a. Laubwert, n. liscie, pl. Laud, m. bot. luczek, m. wilber -, płodziszek, m. Lauer, m. lura, f. Lauer, f. czaty, pl. auf ber - fein, czatować, podsłuchiwać. Lauern, v. n. czaić sie, czatować, dvbać Lauf, m. bleg. tok, m. lufa (strze-Iby). f. (foneller, ped, m. Paufe, pf skoki, pl. Laufbabn, f. zawod, m. Laufbant, f. chodulka, f. Laufburide, m. chlopak trzymany do posviki, m. Laufen, v. n. biegae; bledz, bieżeć; nach einem -, pobiedz po kogo; fonell -, latac; viel -, nabiegae sie; fic mute -, nalatac, nalazlć, zblegać sie; bavon —, uciec; Befahr -, narazac, -zie sie na niebezpieczenstwo; aufeinsbinauf -, wychodzić, wyjść na je-Laufent, p. biezacv. p. Laufer.m. 1) biegacz; biegun (kon). m. 2) sciga, f. (ptak). Lauferei, f kretanina, f. [kop, m. Laufgraben, m. aprosza, f. przy-Laufbabn, m. przepiorzyk, m. Saufig, a. wściekly, a. Lauffort, -ftanber, m. chodulka.f. Laufzettel, m. 1) pocztowy listgonczy, m. 2) odprawa, f. Lauge, f. lug, m. Laugen, v. a. lugować, luzyć, w lugu moczyc. Laugenartig, a. lugowaty, a. Laugenafde, f. luzyny, pl. zola, f. Laugenfaß, n. - juber, m. zolnica.

f. lugownik. m.

Sangenferb, m. luznik, m.

Laugenfalz, n. sol lugowa, f

460 Peb. Laugentuch, m. plachta do przecedzania lugu. Lauigfeit, Laulichfeit,f. ozieblo sc.f. Lauifa, a. oziebly, a. Laune, f. (gute) humor, m. chimera, fantazya, f Launig, a. wesoly, dowcipny, humorystyczny, a. Launich, a. chimeryczny, marko-Paurer, m. czatownik, szpieg, m. Laus, f. wesz, f. ſchać. Laufden, v. n. podsluchiwać; slu-Laufefrant, n. bot. wszawiec. m. Laufen, v. a. iskać, guzdrać sie. Lauferei, f. bzdurstwo, m. Laufefucht, f. wszączka, f. Laufig, a. 1) wszawy, a. -er Rerl, wszak, wszarz, m. - werben, wszawieć; 2) bzdurny, a. Laut, m. glos; dzwiek, m. gloska, f. Laut, a. glośny, a. - ad. glośno. na glos; - prp. według, podług, storownie do . . . Laute, f. lutnia, f. Lauten, v. n. brzmieć, opiewać. Lauten, v. a. dzwonić. Rutenipieler, m. lutnista. m. Lauter, a. 1) czysty, szczery, a. 2) sam, pr. - ad. samo, tylko. Lauterfeit, f. czystość, szczerość, f. Lautern, v. a. 1) czyścić; klarować; plawić (kruszce); oczyszczać, -ścić; 2) prostować, s-; wydo-skonalać, -lc. Lauterung, f. 1) czyszczenie; plawienie; 2) sprostowanie, wydoskonalenie, z. Lava, f. lawa, f. Parenbel, m. hot. lewanda, f. Laviren, v. n. lawirowac. Lawine, f. lawina, f. (sniegospad, m.) Bariren, r. n. laksować, rozwo-Inieć: przeczyszczać, -ścić. Larirmittel, n. lekarstwo laksujace, przeczyszczające, n. Lazareth, n. lazaret, m. Lebehod, n. wiwat, m. niech zyje! Lebelang, v. Lebenslang. Reben, n. zycle, n. zywot, ruch, m. mit bem - bavontommen, zywo wvisć. Leben, e. n. zyc; (eine Beitlang) pozyć; auf großem gute -, wy-

Peb . hulac. tny, a. - ad, zywcem. Rebenbigfeit, f. zywose, f. Lebensalter, n. rok (zycia), m. lata, pl. n. wiek, m. Lebensart, f. sposób zycia, m. Lebenebeichreiber, m. biograf, (zyciopis) m. Lebenebeichreibung, f. biografia, f. zywot, m. opisanie zywota, zycia, n. Lebensfaben, m. pasino zycia, n. Lebenefulle, f. kwiat wieku, m. Lebenegefahr, f. narazenie zycia. n. Lebenegeift, m. duch ozywiający, m. Lebenegefdichte, f. historya zycia. f. zywot, m. Lebenegroße, f. naturalna postawa, f. Rebenefraft, f. sila zywotna, f. Lebenslang, ad. przez cale zycle; auf -, na cale zvcic, na calv czas zycia. Lebenelanglich, a. dozywotny, dozgonny, a. (v. Lebenstang.) Lebens. langliche Dunniegung, f. dozywocie, n. Lebenslauf, f. zywot, bieg zycia, m. Bebenelicht, n. einem bas - quebla. fen, zabic, sprzatnąć kogo. Lebensluft, f. cheć do zvcia, f. Lebeneluftig, a. wesoly, a. Lebensmittel, n. zywnose, f. wiktualy, pl. Bebensorbnung, f. dyeta, f. Lebensfatt, a. pragnący smierci, p. syt zycia, a. Bebensftrafe, f. kara smlerel, f. Lebensunterbalt, m. wyzywienie, n. Lebenswandel, m. zywot, sposob zycia, m. Lebensmaffer, n. woda zywotna, f. Lebensmeife, f. tryb, tor zveia, m. pozvele. n. Bebenegeichen, n. znak zycia, m. Lebenszeit, f. przeciąg zycia, m. dozywocie, n. Leber, f. watroba, f. watrobka (u ptastwa), f.

Leberblume, f. bot. dzlewieciornik.

Etb stawnie zye; luftig und gut -, Leberbraun, Leberfarben, a. watrobiany, a. Itroby, 2. Bebent, Lebenbig, a. zywy; zywo- Leberentjunbung, f. zapalenie wa-Leberfarbe, f. kolor watrobiany, m. Leberfled, m. plama watrobna, osutka, f. Leberfcaut, n. bot. watrobnik, m. Leberftein, m. watrobnik, watrobny kamien, m. Leberfuct, f. choroba watrobna, Leberfuctig, a. chorujący na wątrobe. p. Lebermurft, f. kiszka watrobna, watrobiana, f. Rebewohl, n. pozegnanie, n. bywaj zdrów; - fagen, żegnać. Lebbaft, a. żywy, zwawy, rzeski, czerstwy, a. Lebhaftigfeit, f. zwawość, czerstwose, rzeskość, f. Lebtuden, v. Bfefferfuchen. Reblos, a. nieżywy, martwy, a. ad. bez zycia. Leblofigfeit, f. martwose, f. Lebtage, pl. meine -, przez cale zycie moje; zawsze. Lebzeiten, pl. bei -, za zycla. Ledien, v. n. laknąc, pragnąć. Ledjent, a. spragniony, p. Led, a. ciekący, p. - fein, v. n. mice dziure; cicc. Led, m. dziura, f. Leden, r. a. lizac; - r. n. ściekac, wykipieć. Leder, Lederbaft, a. lakotny, lakotliwy, przebierny, wykwintny; delikatny, a. Lederbiffen, m. lakocie, n. przysmak, specyal, m. Lederhaftigfeit, f. lakotliwosc, przebierność, wykwintność. f. Ledermaul, n. lakotnik, papinkarz, Ledfagden, n. cebrzyk, szaflik, m, Ledwein, m. ukapki pod beczką wina, pl. Rection, f. lekeya; godzina, f. Lecture, f. ksiązki, pl. lektura. f. Leber, n. skora, f. vom - gieben, dobyć szpady z pochwy. Leberband, m. oprawa w skore, f. Leberbereiter, m. garbarz, wyprawiacz skór, m, Leberbereitung, f. wyprawa skor. f. Leberhanbel, m. handel skorani, m.

463 Leberbanbler, m. skornik, kupiec Lebte, f. grunt pusty, odtog, m. handlujący skórami, m. Bebern, a. skorzany, a. Rebern, v. a. skora obszyć. Rebermaare, f . 1) wyroby skorzane, pl. 2) rozne skory na przedaz, f. pl. Reperment, a. pasy i rzemienie, pl. Rebig, a. 1) bezzenny, niezonaty; niezamezna, a. 2) prózny, a. otwarty: nicobsadzony, p. Bebigfeit, f. bezzenstwo, n. Bebiglich, ad. samo, jedynie, tylko. Leer, a. prozny; pusty; czczy, a. ber -e Raum, m. proznia. f. Beere, f. proznia, f. prozne miejw. czczość, f. Beeren, r. a. wyprozniac, -ic; wytrząsać, -snąć; bis auf ben Grunb - wychylac, -lic. Betge, f. warga, f. Regal, v. Rechtmagig. Pragt, m. legat, m. Legat, n. legat, m. Ergationerath, m. radzca przy poselstwic, r. legacytuy, m. Legationefecretar, m. sekretarz posia, m. Legebenne, f niesna kura, f. Legen, r. a. klase, polozye; in, binter, um, unter u. f. m. e mas -, zakladac, -lozye; auf etwas -, wkładać, włozyć; bei Geite -, odkladac, -lozye; anberemobin -, przekładać, -lożyć; au ben Zag -, wynurzac, -ye; pokazy--zac; Gier -, jaje znosić, zniesć; fic -, v. r. klasć, polozyć się; uciszyć się; ucichnąć; uspokoje sie; oplonać, ochlonać (z gnie vu); ucichnąć (wiatr); fich auf etwas -, przykladar się do czego; fich in's Mittel -, wdawać, wdać się w co; fic por Anfer -, zarzucić kotwice. Regente, f. legienda, lejenda, f. Legezeit, f. czas niesienia jaj, m. Region, f. legia, f. Regiren, v. a. legowac. Regislatur, f. prawodawstwo, n. Regitim, a. prawny, a. Legitimiren, v. a. legitymować; fin -, v.r. wywodzić, -wieśc sie.

Beben, Bebn, Lebngut, a. ienno, m. Reben, f. nadanie lennosci, m. Rebenbar, a. lennlezy, danniczy, feodainy, a. Lebenbarfeit, f. lennose, f. lennictwo, dannictwo, manstwo, x. (feudalizm, m.) Rebenbrief, m. nadanie lenności, n. Rebenbienft, m. stuzba lenna, f. Rebenrecht, m. prawo lenne, n. Rebensbefreiung, f. zniesienie lennosci, uwojnienie sie z pod l. s. Lebenscontract, m. lennose, f. lenno, z. Bebenberbe, -folger, -vetter, m. dziedzie lenna, m, Lebenefall, m. wakens lenności.m. Rebensfolge, f. następstwo lenno-Bebensberr, m. dannik, lennoda-WC8, M. Bebensmann, m. lennik, m. Lebenspflicht, f. manstwo, a. Lebenerflichtig, a. lenniczy, a. Rebentrager, m. lennik, m Pebenmefen, n. lennietwo, n. Bebm. m. glipa, f. Lebmartig, Lebmidt, a. gliniasty, o. Rebmgrube, f. giinki, pl. f. Rebmig, a. glinowaty, a. Lebmivant, f. sciana z giiny, f. Lebmmert, w. lepianka, f. Lebnbant, f. lawka z porecza, f. Rebne, f. podpora, porecz, f. Rehnen, v. a. opierac, podpierac; - r. n. (fid) -, r. r.) opierać się, iezec na czem. Rebniadei, m. lokaj najemny, m. Lebnitubl, m krzeslo z poreczamı, w. Lebr., Lebrer., a. nauczycielski, a Lebramt, n. urzad nauczycielski, m. nauczycielstwo. n. Lebranftalt, f. instytut, zaklad naukewy, m. szkola, f. [toda, f. Rebrart, f. sposób uczenia, m. me- " Lebrbegierig, a. ochotny do nauk, a. Pebrbrief, m. zaswindczenie z terminu, n. Lebrbuch, n. krótki zbiór nauki, m

Bebrburide, -junge, m. uczen. chlopak. m. Bebre, f. nauka, f. in ber - fein, terminować. Lebren, r. a. uczyć, nauczać, -vć. Rebrer, m. nauczyciel, m. Lebrerin, f. nauczycielka, f. Behrfach, n. zawód nauczycielski, Lebrgebaube, n. system, m. Lebrgebicht, n. poema dydaktyczne. n. Inauke, f. Lebrgelb, a. oplata od nauki, za Bebrberr, Bebrineifter, m. majster,

Lebrjahre, pl. termin, m. terminowanie. n. feine - beenbigen, wyterminować. lminator, m. Rebrling, Lebrjunge, m. uczen. ter-Lebrmatchen, /. dziewczyna dana na naukę. f. Lebrmeifterin, f. mistrzyni, f. Lebrreich, a. nauczający, p. pelen nauki, a. Lehrfan, m. twierdzenie, n.

Lebrfprud, m przypowieść, f. Lebritubl, m. katedra. f. Behrftunte, f. godzina, f. Reib, m. cialo, n einem bart gu Leibe geben, dojniować komu: napastować kogo, zalać komu sadla za kolnierz; offenen - ba. ben, rozwolnie zoladek. Leibarit, m. lekarz przyboczny, m.

Leibbinte, f. szarfa; przepaska, f. pas, m. Leibmen, m. gorset; kaftanik, m. Leibeigen, a. niewolny, poddany;

ter, tie-ne, poddany, niewolnik, m. poddanka, niewolnica, f. Beibeigenfdaft, f niewola, f. poddanstwo. w.

Beibesbeichaffenbeit, f. sklad elala, m. konipleksya. f. Leibesbewegung, f. agitacya, f. po-

ruszenie ciala, n. Reibeserbe, m. dziedzie, m. Leibesfrucht, f. brzentie, n. plod

zywota, m. Reibenen, w. ulubiona potrawa, f Leibeeftrafe, f. kara cielesna, f. Reibesübung, f. cwiezenie ciala, n, ruch ciala, m,

Leibfarbe, f. 1) kolor cielisty; 2) ulubiony kolor, m

Leibfarben, a. clellsty, a. Leibgarbe, f. gwardya, straż przyboczna. f. Reibgebinge, n. dozywocie, n. Leibhaft, a. istny, a. Leiblich, a. rodzony, p. Ipl. Leibrente, f. dochody dozywotne. Leibrod, m. frak, m. - ber Beiftliden, sutana, f.

Beibichmergen, m. pl. bol brzucha. Leibfdneiben, n. rznlecie w brzuchu, n. Leibmache, v. Leibgarbe. felsk.m. Beldrern, m. na-, odgnlotek, od-Leiche, f. trup, m. Leidene, a. trupi, a.

Reidenbegangniß, w. pogrzeb. obchod pogrzebowy, m. | bny, m. Reichenbegleitung, f. orszak zalo-Leidenbluß, a. blady jak trup, a. - werben, zbladnać jak trup. Leidenbud, n. spis, metryka zmarlych, m. f. grzebowa, f. Beideneffen, n. stypa. uczta po-Leidenfarbe, f. bladose trupia, f. Leidengerud, m. trupizna. f. Leidengeruft, n. katafalk, m.

Leichenbaus, n. clour gdzie stawlają trupy przed pochowem, m. Leidenmufit, f. niuzyka pogrzebowa, f. bowe, a. Leidenprebigt, f. kazanie pogrze-

Leidenfteln, m. grobowiec, m. Reichentrager, m. wynoszący zmarlych, m. Beidentud, n. calun, kir, m.

Leidenwagen, m. karawan. m. Leidenzug, m. kondukt, m. eksportacya, f. Leidnam, m. trup, m. cialo, n. Reicht, a. latwy; laeny; snadny;

lekki, a. - ad. latwo, lacno, snadnie, lekko. Leichtfertig, a. plochy, swawolny, a. v. Leichtfinnig. (wola, f. Leichtfertigfeit, f. plochose, swa-Leichtglaubig, a. latwowierity, a.

Leichtglaubigfeit, f. latwowierność, j Leichtigfeit, f latwość, lekkość, f. Leidtfinn, m. lekkonrysinose, f. Leidtfinnig, a lekkomyslny, a.

Beit, n. 1) krzywda. f. zle, n. 2) spatek: klopot; zal, m.

Panny Maryi len, m.

Ltib, ad. -thun, ubolewać nad Leine, f. lina, f. czem, zalować czego; es thut mir - um ibn, zal mi go. Leiben, v. n. cierpiec, u-, znosic, znieść. Leiben, n. cierpienie, strapienie, n. meka, f. Leibend, a, cierpiący, p. Reibentlich, a. znosny, a. Leibenfchaft, f. namietnosc, pasya, f. Leibenichaftlich, a. namietny. a. er Dienich, pasyonat, m. Leiber, ad. i. niestety; zal sie Boze. Leibig, a. przykry, a. Leiblich, a. znosny; jaki takl. Reibtragent, a zalobe noszący, p. Leibwefen, n. nieszczeście, n. bie-Leier, f. 1) lira, f. 2) kobza. f. es ift immer bie alte -, zawsze po staremu. Leierlaften, m. katrynka, f. Leiermann, m. katrynkarz. m. Leiern, r. a. 1) grać na lirze, kobzie, katrynce; 2) paplac, bajec. Leibbibliothet, f. biblioteka z której kajązki za pewną opłatą rozpozyczane bywają, f. Leibcaffe, f. kasa pozyczki, f. Leiben, v. a. pozyczać, -yć; bem und fenem etmas -, rozpozyczać, Leibhaus, n. lombard, m. [-yc. Leibtauf, m. litkup, m. Leim, m. klej, m. aus bem -e geben, rozkleić sie. Leimen, v. a. kleić. Idna, f. Leimfarbe, f. farba malarska wo-Leimicht, a. kleisty, kiejowaty, a. Leimfraut, n. bot. lepnica, f. Reimruthe, f. rozga lepem pomazana, f. Beimfdnepfe, f. gatunek bekasow, Leimftange, f. zertka lepein nasinarowana, f. Leimtiegel, m. patelnia z klejem, Leimmaffer, n. woda klejowa, f. Leimzwinge, f. zwory. pl. sruba stolarska, f. Rein, f. len, m.

zasiane, a.

Leinol, n. olej lniany, m. Leinfame, m. siemie Iniane, n. ciagnienie, n. Leinwanden, a. plocienny, a. tnem, m. einmanthändler, m. plotnem handlujący, płociennik, m. Leinmandhanbler, Leinweber, m. płóciennik, m. nietwo, m. Leinweberftubl, m. warsztat plocienniczy, m. krosna, f. po cichu. bizny, pl. Leiften, m. kopyto, n. Leiften, v. a. czynić, u-, dzialac. zaplacic. Leiftenbeule, f. dymienica, f. winowa, kila, f. robienia listew, m. Reiftung, f. wykonywanie, -nanie. n. plod, m. nia dziecięcia, pl. Leite, f. pagorek, m. spadzistose, pochodzistość, f. powodować się (czem). Leinader, m. -felb, n. pole lnem Leitent, a. przewodniczący, p.

Leinen, a. Iniany, a. ze Inu. Leinfraut, n. but. wyzlin Inica; Leinenwaare, f. wyroby Iniane. pl. Leinfuchen, m. makuch, m.

Leinftraße, f. trelowanie statka, Leinwand, f. plotno, n. grobe -

part, m. gejurfte -, skubanka, f. Leinwanthandel, m. handel plo-

Leinweberhauswert, n. plocien-

Leife, a. cichy, powoiny, a. - ad.

Peifte, f. 1) listwa; krajka, f.2) bie -n, pl. pachwiny, dymiona, sta-

z-; Behorfam -, sluchac; Genuge-, zadosyć czynić; einem Ge. fellicaft -, towarzyszyć komu, bywać u kogo, wraz z drugim isc. co robic, i. t. d. einen Gio -, wykonywać przysięge; Sulfe -, w pomoc przychodzie, przyjsć; pomagać, modz: Bablung -,

Leiftenbruch, m. przepuklina pach-Leiftenhobel, m. hebel stolarski do Leiftenschneiber, m. kopyciarz, m.

Leitband, m. paski do prowadze-

Leiten, v. a. prowadzić; wodzić; kierować, rządzić, władać; sprowadzac (wode); fich - laffen,

Pei Leiter, m. wodz, przewodnik, m. Beiter, f. drabina, f. (große) drab', m. drabie, pl.

Leiterbaum, m. drabie u wozu, pl. Leiteriproffe, f. szczebel. m. Leitermagen, m. drabny woz, m. Leitfaben, m. skazówka, f.

Leithund, m. pies gonczy, ogar na smyczy, m.

Leitriemen, m. sfora, smycz, m. Leitfeil, n. lejee, pl.

Leitstern, m. gwiazda przewodnicząca, zeglarska, f.

Leitung, f. prowadzenie, przewodnictwo, n. ster, m. Benben, pl. ledrwie, pl.

Benbenbraten, poledźwica. krzyzowka, f. Benbeniahm, a. staby na ledzwie,

Benbenmeh, w. boi w led/wiach. Benfen, v. a. kierować; władać. rządzie; (wohin) zwracać, -ócie; naprowadzać, -ic.

Benfriemen, m. Bentfeil, n. lejce, pl. Lenffam, a. gibki, powolny, postuszny, co się da powodować postuszność, f Lenfjamfeit,f. gibkosc, powoiność, Lenficheit, n. skret. m.

Lenfung, f. kierowanie. n. v. Lenfen. [pl. geng, m. 1) wiosna, f. 2) zarty,

Lengmonat, m. marzec, m. Lecrart, m. lampart, m.

Lerde, f. skowronek, m. Berde, f. Berdenbaum, m. v. garde, u. f. m. kobiec, m. Berdenfalt, m. drzemlik, kobus, Berdenftreichen, m. Berdenftrich, m. polot skowronków, m.

Bernbegierte, f. ochota do nauk, ciekawość, f.

Bernbegierig, a. cickawy; ochoczy do nauk, a.

Bernen, e. a. uczyć się. na - sie: terminować (u rzemieślników). Berneuber, m. uczen; terminator,

Lernzeit, m. terminowanie, n. Lesart, f. waryanta, f. Lesbar, a. co mozna, co warto czytać.

Befe, f zbior, m. zbieranie, n.

Lefebiblicthet, f. biblioteka do czytania, ezytelnia, f. Lejebud, n. książka do czytania, f.

Lefelebre, f. nauka czytania, f. Lefen, v. a. ezytać; prze-; ju mieberholten Dalen etwas -, odczytywać; burch's - etwas erfabren.

doczytać się czego; fich fatt -, v. r. naczytać się. Refen, w. czytanie, n.

Lefenswerth, a. co warto czytać. Lefepult, n. puipit, m.

Beier, m. -rin, f. czytelnik, m. -niezka. f.

Leferlich, a. czyteiny, a. -ad. -nie. Lefegeit, f. zbieranie wina, n. tlo-Letten, m. il, m. Lettengrube, f. dol gdzie il kopią,m.

Letter, f czeionka, f. Legen, v. a. rozweselić, rozerwać: fid -, r. r. - sie. Lest, a. ostatni, a. auf bie -, na-

reście; na samym końcu; au guter -, na dobitke.

Legtens, Legthin, Legtlich, a ostatnią razą. ganiec, m. Leuchte, f. latarnia, świeca, f. ka-Leuchten, r. n. świecić; v. a. po-, przyświecac, -ić.

Leuchter, n. lichtarz, świecznik, m. Leuchteritubl, m. podstawka do iichtarza, f.

Leuchtfeuer, v. Leuchtthurm. Leuchtfugel, f. kuia świecąca, f. Leuchtthurm, m. wieza z latarnia, iatarnia morska, f. świecznik,m. Leugnen, r. a. przeczyć, zaprzeczać, -yc; zapierać, -przeć sie czego.

Leute, pl. ludzie, pl. Leuteidinber, m. odrzyskora, m. Leutfelig, a. ludzki, uprzejmy, a. - ed. po ludzku, uprzejmie. Leutseligfeit, f. ludzkość, uprzejniość, f.

Levloje, f. bot. lewkonia, f. Beritograph, m. slownikarz, m. Perifographie, f. slownikarstwo, n. Perifon, n. słownik, m. Licentiat, m. licencyat, m.

Licht, n. swiatlose, f. swiatlo. n. świeca, f. aus bem -e geben, odstonie; binter's - fubren, wy-

się komu, p.

wieże kogo w pole, zawieżć Richt, a. jasny, a. - ad. jasno, widno, ad. - werben, rozednie sie; - maden, rozswiecac, -ić. Lichtblau, a. jasno niebieski, jasno blekitny. a. Lichtbraun, a. jasnobrunatny, a. Richten, v. a. podnieść (kotwice); przerzedzać, -ic. Lichter, m. lichtun, m. Lichterlich, ad. jarko, ad. Libtfarben, a. jasnoczerwony, a. Lichtfuche, m. jasnokasztanowaty kon. m. Lichtgieger, -tieber, m. swiecarz. Lichthut, m. kapturek do zagaszenia świecy, m. Lichtfnecht, m. profitka, f. Lichtmeffe, f. gronnice, f. pl. Lichtnelfe, f. bot. firletka, aksamitka.f. Lidtruse, Lidtfdeere, f. szczypce, LidtpuBenbrettchen, n. -teller, m. -fcale, f. tacka do szczypców, ra, m. Lidtputer, m. ten co świece ucie-Lichtrofe, f. grzybek na knocie u lampy, swiecy, m Lichtiden, a. nielubiacy światła. stroniacy od światla, p. [ka. f. Lidtidirm, m ciennik, m. umbrel-Lichtidnuppe, f. knot spalonej świecy, m. Lichtstoff, m. swietlik, m. Lichtstrahl, m. promien swiatla, m. Pictuell, a bardzo jasny, a. Lieb, a luby, mily, przyjemny, a. ukochany, p. - baben, lubić, kochae; es ift mir -, to mi milo. przyjemnie. Liebaugeln, r. a. strzelać oczkami, przymilać się komu oczkami. Riebden, n. kochaneczka, luba, f. serduszko, n. Liebben, (Litel), Guer-, Waszmosc. Liebe, f. milość, f. przywiązanie

do czego, n,

Liebelei, f. mllostka, f.

Liebeln, v. n. umizgać, przymilać

Lieben, v. a. kochae; lubie; milo-

Liebensmurbig, a. bardzo przyje-

lwać.

Lieber, ad raczej; - baben, - mellen, wolec. Liebesangelegenheit, f. milostka, Liebesblid, m. spoirzenie milosne. n. einen - gumerfen, rzucie okiem pelném milosci. Liebesbrief, m. slodki, nilosny bilecik, m. Liebesbienft, m. przysługa dla milości wyswiadczona, f. Liebeserflarung, f. oswiadezenie milości, n. Liebesgeichichte, f. historya milo-Liebesgott, m. bozek milosei, m. Liebesgottin, f. bogini milosci, f. Liebesbantel, m. milostka. f. Liebesmahl, n. wieczerza panska. Liebespein, f. udreczenie milo-Liebestraut, m. trunek milosny. Irdzia, m. Liebesmert, n. uczynek milosie-Liebevell, a. milosny, uprzejmy, a. Liebgewinnen, . a. pokochac; polubic; u-, zamilować; upodobać sobie. Liebbaber, m. kochanek; milosnik, lubownik, amator, m. Liebhaberei, f. upodobanie. n. Liebbaberin, f. amatorka, milosnica. f. cackac. Liebfojen. v. s. karesować, pieścić, Liebfofung, f. karesa, pieszczota, Lieblich, a. wdzieczny, mily, przyjemny, slodki, miluchny, milutki, a Lieblichfeit, f przyjemność, slodkość, f. wdziek, m. Liebling, m. ulubieniec. ulubio-DV. m. m. Lieblingefarbe, f. ulubiony kolor. Lieblos. a. nieuzyty, nieczuly, oziebly, a. Lieblofigfeit, f nieuzytość, nieczulość, ozieblość, f. Liebreid, a. milosterny, laskawy. uprzejmy, a. m. Liebreig, m. powabność, f. wdzięk,

Liebreigene, a. powabny, pelen

wdziekow, a.

Biebicaft, f milostka, f. Liebste, m. f. kochanek, luby, m. ko chanka, luba, f. [bszczyk, m. Liebstodel, n. bot. lubczyk, lu-Lieb, n. piesn, f. spiew, m. Liebmen, n. piosnka, piosneczka, spiewka, f. Lieberbuch, n. piesnioksigg, m. Lieberbichter, m. poeta, m. Lieterlich, a. hultajski, lajdacki, rozpustny, a. ter -e Denich, m. hultaj. lajdak, m. -es Befinbel, n. hultajstwo, lajdactwo, n. fein, hultaic, lajdaezyć sie: -merben, rozhultaic sie. Lieberlichfeit, f. rozpusta, f. Lieferant, m. dostawca, liwerant. Viefern, v. a. dostarczać, -yć: dostawiać, -lć; wydawać, -dać. Lieferung, f. 1) dostawa, f. liwc-runek, m. 2) po-, zeszyt, m. [m. Lieferungeichein, m. kwit, rewers, Liegen, r. n. lezec; - laffen, zostawić, porzucić; in's - fommen, rozleżeć się; - bleiben, doleżeć się, zostać (na miejscu), poledz bie gu einer gewiffen Beit - bleiben, dolezec; fic fatt -, nalezec sie; burch langes - perberben, zlezee sie; einem in ben Dhren - (mit etwas), glowe koniu suszyć, naprzykrzyć się komu; - r. i. es liegt mir baran, o to mi chodzi, idzie; - nur an ibm, zależy tylko od niego; es liegt mir auf ber Bruft, dolega nile co na piersiach; es liegt mir in allen Gliebern, wszedzie mie dolega: es liegt am Tage, rzecz Liegeut, a leiqcy; rozlożony, p. -be Guter, pl. nieruchomosci, Lieutenanteftelle, f. poruezniko-

Liebrfund, n. funt okretowy, m. Liefdgras, n. but. brzanka, f. Lientenant, m. porucznik, m. wstwo, n. Ligufter, m. bot. ligustr. m. Lili, f. lilija, f.

Bilienfarben, a lilljowy, a. Limenare, f. limonada, f.

Limone, Limonie, f. bot. .: monia, f. Livree, f. barwa, liberya, f.

Limonienbaum, m. limonia, f. Linbe, f. ginbenbauia, m. bot. lipa, Linbenbaft, m. lyko, n. ginbenbluthe, f. kwiat llpowy, m. Linbenbolg, n. lipina. f. Linbern, v. a lagodzie; ulzywać,

-ye, usmierzac, -ye, [nie, n. Rincerung, f. ulga, folga, f. ulze-[nie, n. Lineal, w. linia, f. Binie, f. linia, f. Binienblatt, n. transparent, m.

Linienfdiff, n. okret liniowy. m. Linientrurpen, pl. wojsko liniowe, state, ".

Liniengieber, m. pióro do linlowania papleru, ", Linicen, v. a. liniować.

Bint, a. lewy, a linte Seite, f. (eines Beuges) nica, f. reby, pl. linfe Bant, Linte, f. lewica; manka, f. einer ber alles mit ber linfen Sand niacht, m. niankut, m. von ber line fen Geite, auf Die linte Geite, mit ber linfen Sant, ad. odlew. linfijd, a. niezgrabny, a.

Linfs, ad. (w) lewo. Linnae, f. hot. zimozlól północny, Linnen, a. Iniany, a. Linnenzeug, n. bielizna, f. plotna, pl

Binfe, f. bot. soczewica, f. ginfen, a. soczewiczny, a. Linfenglas, m. Linfe, f. soczewka. Eirre, f. warga, f. Pirrens, a. wargowy, a. Lippenbudftab, Lippenlaut, m. glo.

ska wargowa, f. Liquidation, f. likwldacya, f. Liquitiren, r. a. likwidowac.

Liquer, m. likier, m. Lispein, r. n. szeplenić; szeptać. Lift, f. chytrose, f. podstep, wyhieg, m

Lifte, f. lista, f. spis, m. Liftig, a. chytry, a Litanei, f. litania, f. Literarifd, a. literacki, a. Literat, m. literat. m. Literatur, f. literatura,f. pismien-

nictwo, n. Liturgie, f. liturgia, f.

Liturgije, a. liturgiczny, a. gipe, f. synurek, m. wstega, f.

Lip Lipreebebiente, m. lokal, m. gob, n. pochwala, f. (chwala). 20b., a. pochwalny, a. Loben, v. a. chwalie; pochwalac, Sobenemurbig, a. chwalebny, a. Lobeserhebung, f. pochwala, f. Robgebicht, n. wiersz na pochwa-Lobgefang, m. Poblieb, n. spiew pochwalny, m. hymn, piesn na pochwale. Robbutelei, f. panegiryk, m. Robbuteln, r. a. zbytnie chwalic; kadzić, basować (komu). Robburier, m. panegirysta, m. Löblich, a. chwalebny, godny, a. (als Titel). Lobpreifen, v. a. slawić, wyslawiac, -ic; wychwalac, -ic. Robrete, f. pochwala, mowa pochwalna, f. panegiryk, m. Robretner, m. chwalca; panegi-(chwale. rysta, m. Lebfingen, r. a. spiewae na po-Robiprud, m. pochwala, f. Lecal, u. lokal, m. miejsee, n. Localitat, f. miejscowość, f. Boch, u. dziura; komórka, f. dól, m. - auf bem Bege, wybój; goder maden, dziurawić. Lodelden, u. dziureczka, f. Rochen, r. a. dziury robić. Locheria, a. dziurawy, a. Lotherichmamm, m. bot. pepek, m. gelber -, zoltak, m. Bedfage, f. reezna pila, f. Lode, f. lok, pukiel, kedzlor, m. Rođen, v. a. 1) kedzierzawić; 2) ludzić, wabić, necić; an fich -. z-, przywabiać, -ić; fich -, v. r. zakreeać się. Roder, a. 1) pulchny, sypki, miatki, miekki; - merren, pulchniec; 2) lekkomyslny, lekki, a. Rodia, a. kędzierzawy, a. Lodpfeife, /. wab . wabik, m. Lodipeife, f. lep, m. neta, po-, przyneta, f. Lodftimme, f. glos wabiqcy, m. Sodrogel, m. wab', wabik, m. Borern, v. n. buchaé, plongé. Loffel, m. lyzka, f. bie -, pl. slu-

chy (uszy zająca), pl.

for Boffelden, n. lyzeczka, f. m. Loffelgans, f. gesica, f. lyszczak, Boffelfraut, u. bot. lyszczyca, f swinie bagno, m. warzecha, m. Röffelftiel, m. trzonek u lyzeczki, m Logarithmus, m. logarytm, m. Loge, f. loza, f. Louit, f. loika, f. Logifer, m. loik, m. Logifd, a. loiczny, a. Lobbeige, Lobbrube, f. sok z kory debowej do moczenia skor, m. Pobe, f. debnica garbarska, f kwas garbarski, m. loben, v. a. debować, debić. Robfarben, a. deblony, debia-Robgar, a. debny, a. Lobgerber, m. garbarz, m. Lohgerberei, f. garbarnia, f. Lebarube, f. dol do debienia, m. Sobfuchen, m. garbowiny, pl. Lobmuble, f. mlyn do kory debowej, m, gohn, m. zaplata, nagroda, f. myto, n. Echngrheit, f. robota naiemna. f. Lobnarbeiter, m. najeninik, m. Lohnbedienter, m. lokaj najemny, Lohnen, v. a. placić, nagradzać, -odzić: fic -, r. r. oplacać się. Robnfutide, f. woz do najecia, m. Cohnfutider, m. 1) wożnica najemny; 2) wynajmujący powozy, m Löhnung, f. zold, m. placa, f. Lold, m. bot. kakol, m. 2008, n. los, m. Loofen, o. n. losować; rzucać losy. Borbeer, Borbeerbaum, m. bot. wawrzyn, laur, m. drzewo bobkowe. n. [wy, a. Borbeer-, a. laurowy, wawrzyno-Borbeerblatt, n. lise bobkowy, wawrzynowy, m. Borbeere, f. bot. bobek, m. Lorberfrang, m. wieniec laurowy, Borbeerrofe, f. bot. plochowiec, ... Borbeermeite, f. bot. tozina, f.

2srbeerzweig, m. gałązka laurowa, wawrzynowa, f. liita. f. Lorengfraut, n. bat. tojeść pospo-Lorgnette, f. lornietka, f.

Los, a. wolny, a. rozwiązany, uwolniony, p. - ad. samopas.

Losarbeiten, v. a. uwolnic. Losbinben, v. a. od-, rozwięzywać, Eosbitten, v. a. wyprosic. I-zac.

Losbrechen, v. n. wybuchnąć; zaczynac, -cząc. Losbrennen, v. a. palnąć; wypalić,

wystrzelić. Bofchblatt, Bofchpapier, n. blbula, f.

Lofden, v. a. gasic: wymazywać, -zac; Ralf -, gasic, lazować waswiecy, m. Loidborn, n. rózek do zagaszenia

Loidung, f. gaszenie, n. Losbruden, v. a. wypalio.

Loft, a. swawoiny, a. rozstrzepany. p. ein -6 Maul, a. wyszczekany, wyparzony pysk, m. ein -r Bo. gel, hultaj, m.

Lojegeld, n. okup, m. wykupne, n. Pofen, v. a. rozwięzywać, -iązać; wystrzelić (z armat); kupić (bilet); zarabiać, -obić (pieniądze);

podeinac, -ciąć (język). Losfahren, v. n. auf einen, rzucio

się na kogo. Losgeben, v. a. wypuszczać, -sele: uwalniać, -olnić; wydać.

Losgeben, v. n. 1) zaczynać, -cząć sie; 2) od-, upadać, -aść; 3) auf etwas -, uderzać, -ye na co: 4) wystrzelić. [-olnic kogo,

Losbelfen, v. a. einem, uwalniac, Losfaufen, v. a. wykupic; fich -, v. r. okupować, -pić się. Losfnupfen, v. a. odwiazac.

Losfommen, v. n. uwolnić się. Loslaffen, r. a. wypuszczać, -sclo. Losmachen, v.a. rozwiązać, odkuć; ftd -, v.r. wydobywać, -yć, wyplatać, wywięzywać, -azać, wy-

zuwać, -uć, wydostać, odlepiac. -ic, odszczepic sie. Losreigen, v. a. od-, urywać, -rwać; fich -, v r. - sie.

fich Bosfagen, v. r. odlączać, -yć, odszczepiać, -lc się; przekaba-

cic sie. Losidein, m. terminatka, f.

Losidiegen, v. Loseruden.

Losfdlagen, v.a. 1) bie; rozpocząć waikę, powstać; 2) odkuć; 3) sprzedac (za bezcen).

Losfprechen, v. a. wolnym osądzić, uwolnić; wyzwolić; von Gunben -, rozgrzeszyć.

Lossprechung, f. uwolnienie, n. wyzwoliny, pl. - bon Gunben, rozgrzeszenie, n.

Losfrringen, v. n. pryskać; skoczyć (na kogo). (go). Losfturmen, . n. nacierae (na ko-· Losfturgen, v. n. rzucić się (na ko-Lojung, f. hasto, n. (go).

Rojung, f. rozwiązanie, n. Loswerben, v. n. pozbywać, -yć się czego; wyjść z czego.

fich Losmideln, v. r. wywinac sie z czego.

Lodgieben, v. n. gegen einen, wystepować, -apić przeciw komu, wsiadać, wsieść na kogo. Loth, n. 1) lut, m. 2) olowianka

zeglarska, f. Lothe, Lothung, f. 1) materya do lutowania, f. 2) iutowanie, n.

Potben, v. a. lutowac. Lothig, a. lutowy, a. Potbrecht, a. prostopadly, a.

Lothfe, Bothemann, m. rotinan, m. Lotterbube, m. lotr, oszust, m. Lotterie, f. loterya, f. Lotterieloos, n. los, m.

Lowe, m. lew, m, ein junger -, m. lewek, m. bas Junge bes Lowen, lwie, lwiątko, n.

Lowenfuß, m. bot. 1) przywrotnik. gwiazdosz; 2) włóczega, m. Lowenmaul, n. bot, wyilin, m.

Lowenzabu, m. bot. brodawnik mléczowy, m. Lowin, f. lwica, f.

Such 8, m. ostrowidz, rvs. m. Ludsaugen, n. pl. wzrok bystry, m. Lide, f. luka, szpara, próżnia, przerwa,f. otwór, m. próżne miejsce, n. szczerb, m.

Ludenbuger, m. ostatnia pomoc w biedzie, f. ostatnie szczeście. n. najgorszy raz, m.

gudig, a. szczerbaty, a.

guter, n. ścierwo, n. bestya, f. Luft, f. powietrze, n. in ber - befinblid, a. napowietrzny, a.

479

PROBERT.

Luftart, f. gaz, m. Luftball, m. napowietrzny balon, Luftblafe, f. babel, m Luftchen, n. wietrzyk, m. Luftbicht, a. szczelny, a. bas -e Gefdloffenfein, n. szczelność, f. Buften, v. a. Wietrzyć; przewietrzać; (ben but) uchylać, -ić (kapciusza). Lufterideinung, f. zjawisko napowietrzne, n. Luftig, a. powiewny; lekki, slaby, Luftflarpe, f. klapka, zaporka, f. Luftfreis, -raum, m. powietrznia, f. powietrzokrąg, m. Luftleer, a. prozny, a. Luftloch, n. dymnik, oddech, m. Suftrumpt, f. pompa powietrzna. Buftrobre, f. krtan. f. If. Luftfaule, f. siup powietrzny, m. Luftfaure, f. kwasorod, m. Puftfdidt, f. warstwa powietrza, f Luftichiff, n. baion, m. Luftichiffer, m. zeglarz napowietrzny, m. trzna, f. Luftidifffahrt, f podroz powieguftfdles, n. czczy projekt, m. chimera, f. Buftfrringer, m. skoczek, m. enftfprung, m. skok, koziolek, m. Buftftreid, m. zamach próżny, m. Enfraicher, m. wiatraczek w oknie, ouftjug, m. przewiew, m. ein bem -e ausgesetter Drt, wybuch, m. Lug, m obluda, f. Luge, f. klamstwo, Igarstwo, n. Lugen, r. n. klamać, Igać. Lugenhaft, a. kiamliwy, a. Bugner, m. klamen, Igarz, m. Luguerin, f. Igarka, f. Bufe, f. luka, szpara, f. Rumme, f. nuzyk, m. gummel, m. prostak, rura, nieokrzesany człowiek, m. Lump, m. galgan, m. Lumpden, n. fafalek, m. Bumren, m. galgan; lachman, m. szmata, f. Sumpengele, n. bezeen, m. marne pieniądze, pl. Lumpengefinbel, -volt, n. hultaj-

stwo, galgaństwo, szubrawstwo, n. holota, chalastra, f. Lumpenferl, m. szubrawiec, lajdak, galgan, m, Lumpenpapier, n. szmaclany papier, m. Bumpenfammler, m. zbieracz galganow, galganiarz, m. Sumpenguder, m. cukier ordynaryjny, m. ftela, Lumperei, f. galganstwo, n. baga-Lumpicht, a. 1) galganchi, a. obdarty, obszarpany, p. 2) bzdurny; 2) brudno skapy, a. Sumpig, a. lichy: nikczemny, a. Lunge, f. pluea, pl. Bungen, a. plucowy, a. Lungenentzundung, f. zapalenie Lungenflechte, f. bot. porost pleienik, m. isiandzki mech, m. Lungengeschwur, n. wrzod na plucach, m Lungenfraut, n. bot. pluenik, m. miodunka, f. Bungenmuß, m. siekanka z płucek, Lungenfuct, f. suchoty, pl. Lungenfüchtig, a. suchotny, a. Punfe, f. ion w osi, m. gunte, f. knot, lont, m. Buft, f. chec. ochota, f. bie - 111 etwas verlieren, odecheiee sie. Luftbarfeit, f. uciecha, zabawa, f. Luftden, n. chetka, f. Buften, Luftern, r. f. lakomić; zacherec się czego. Buftern, a. lakomy, pozadliwy, a. Lufternbeit, f. lakomstwo, n. pozadliwość, zadza, f Buffabrt, f. przejazdzka, f. Buffgarten, m. wirydarz, m. Luftbaus, n altanka. f. guftig. r. ochoczy, wesoly; pocieszny, zabawny; skoczny (taniec). a. fid - maden, bular sobie; fich über einen - maden, kpie, najgrawać z kogo; recht - merben, rozochocić, rozigrać się; - unb froblid, huezny. Buftigfeit, f. wesolość, f. Luftigmader, m. zartownis, m. Luftreife, f. podróż dla zabawy. . Luftichleg, n. zamek. m. Bunfeude, f. wenerva, f

482Sururios, a. zbytkowy, a. Luxus, m. zbytek, przepych, m. treiben, zbytkować. Bugerne, f. hot, gelbe -, dziecielina, sierpnica, f. Erra, f. lira, f. April, f. liryka, f. Lprifer, m. liryk, m. Sprift, a. liryczny, a.

Maal, n. znak, m. znamie, n. Maalbaum, m. przegroda, granica, f. slup graniczny, m. Maag, v. Dag. Mache, f. robota; moc, m.

Machen, v. a. ezynie, u-; robić, z-; einen ju etmas -, wykierować, wystrychnąć (iron.) kogo na co: Befanntichaft -, zabrac znajomose; es gut -, sprawie sie dobrze; - fic -, v. r. i uchodzie; kogo; sich an etwas -, jac sie do kogo; sich an etwas -, jac sie ozego, kusic, pokuszac, -sie sie o co; sich nichts ans einer Sade -, nie stać bardzo o co; fich aus bem Staube -, wyniesc sie; fich einen Damen -, zjednac sobie imie; fich laderlid -, wy. stawić się na pośmiewisko. [n. Dacherei, f. robota.f. v. Dladmert, Dlamerlohn, m. zaplata ed robo-

Dlacht, f. moc, władza, potega; możność, f. mocarstwo, n. Dachthaber, m. mocarz, m. Madt'g, a. mocny, poteżny; mozny, a. - fein, wzmiagać się. Machtiprud, m. rozkaz arbitralny,

niesłuszny, m. Dladtwort, n. wyrok nieprawny, samowolny, m. Machwert, n. partanina, bazgrani-Maculatur, f. makulatura, f. Matchen, n. dziewczyna, dziewoja, dzieweczka, f. (fleines) dziewczę, n.

Dardenhaft, ad. po dziewczęcu. Drabe, f. czerw, mol, robak, m. Mabig, a. robaczywy, a. roztoczony od robaków, p.

Mabrane, v. Matrane. Magazin, n. magazyn, skład, m. Dlagazinverwalter, m.magazynyer, dozorca magazynu, m. Dlagb, f. dziewka, f.

Dagblein, n. dziewoja, f. Maaen, m. zoladek, m. pepek (drobiu), m. ber zweite - ber Bieberfauer, czep, czepiec, m.

Magen, a. zoladkowy, a. Dagenargenei, f. leki wzmacniaface zoladek, pl. agenbrennen, n. zgaga, f.

Dagenbruden, n. gniecenie w zoladku. n. Dagenframpf, m. kurgz zoladko-Dlagenmund, m. ujscie żolądka, n. Magenrffafter, n. plaster zoladko-

Wy, m. Dagenftarfent, a. zoladek wzmaeniający, p.

Magenftartung, f. wzmocnienie zoładka, n. Magentropfen, m. pl. krople wzmaeniające zolądek, f. pl. Diagenweb, n. bol zoladka, m. Magenwurft, f. maciek, m.

Mager, a. chudy; (etwas) chuderlawy, a. -es Sleifd, n. chabanina, f. -e Roft, jalowa potrawa, f. - merben, chudnieć, -nać; - merben laffen, zachudzac. Diagerfeit, f. chudosc, f.

Magie, f magia, f. Magifer, m. magik, m. Magift, a. magiezny, a. Dagifter, m. mistrz. m.

Magiftrat, m. magistrat, urząd miejski. m. gistratu. r. Magiftrateperfon, f. ezlonek maMagnat, m. magnat, m. Magnet, m. magnes, m. Magnetifch, a magnetyczny, a. Magnetifiren, v. a. magnetyzować. Magnetifirer, m. magnetyzujący, Magnetismus, m. magnetyzm, m. sila magnetyczna, f. Magnetnabel, f. igla magnesowa, Magnificeng, f. Przewielebny, m. Mahagenpholy, n. mahon, m. drzewo mahoniowe, n. Maben, v. a. kosie, slec; viel -, nakosić, nasiec. Maher, m. kosiarz, kośnik, m. Mabegeit, f. czas koszenia, m. Mabl. n. objad, m. uczta, f. Mablen, v. a. nilec. Mahigang, m. ganek w młynie, m. Mahigelb, m. zaplata od mliwa; pytlówka, f. Mahliman, m. posag, m. wiano, n. Mabiftein, m. uroczysko, n. stup graniczny, m. Mahlitrom, m. wir, wat, walec, m. Dablgeit, f. v. Dabl. Dabnbrief, m. list upominający, m. Mabne, f. grzywa, f. Mabnen, v. a. przypominać, -mniec; einen -, upominac sie Iner. u kogo (o co). Dahomebaner, m. v. Dobammeba-Dłabrchen, n. bajka, bajeczka, basn, f. Dabrdenhaft, a. bajeczny, a. Mabre, f. powiesc, f. Mabre, f. szkapisko, n. bronowlok, m. Mabren, r. n. gméraé. Mabrte, f. drobianka z piwa, f. Mai, m, maj, m. Maiblimmen, n. bot. konwalia, f. Maie, f. Maibaum, m. maj, m. Maififch, m. sardela, f. chrabaszcz, Daifafer . chrzaszcz, m. Dais, m. bot, kukurydza, f. malz, Maitreffe, f. naloznica, f. Maimurm, m. majówka, f. Majestat, f. majestat, m. wspanialose, f. Rouigliche -, krolewska mosć, f.

Majeftatifd, a. majestatyczny, wspanialy, a, Dageftateverbrechen, n. występek obrazonego majestatu, m. Major, m. major, m. Majoran, m. bot, majeran, m. Majorat, n. ordynacya, m. Majorateberr, m. ordynat, m. Majorenn, a. pelnoletni. a. Majorennitat, f. petnoletniość, f. Mafel, m. plama, zmaza, przywara, f. Mafelei, f. meklarstwo, n. Mafein, v. a. meklować, faktorować, nastręczać. Mafter, m. faktor, mekler, streezyciel, m. Daflergebubren, f. pl. Mafleriobn, m. litkupnieze, n. zapłata me-Mafrele, f. makrela, wrzecienica, Mafrone, f. makaron, m. Dal, n. raz, m. - ad. kroc. Malen, v. a. malować. Maler, m, -rin, f. malarz, m, -rka, Maler. a. malarski, a. Diglerafabemie, f. akademia malarska, f. Malerei, f. malarstwo, n. Malerifd, a. malowniczy, malo-Malerftube, f. malarnia, f. Malter, m. maldr, m. ewiertnla, f. Maltheferritter, m. kawaler maltanski, m. Malvafier, m. malmazya, f. Malve, f. bot. slez, m. Mals, n. stod, m. Malitarre, f. lasa do slodu, f. Malgen, r. a. slod robic. Malier, m. mielcarz, stodownik, Malabane, n. stodownia, ozdownia, f. mielcuch, m. Dama, f. mama, f. Mammen, f. mainon, m. Man, g. B. man fiebt, wldac, wi-Mander, a niektory, niejeden, a. Manderlei, a. rozmaity, a. Manchmal, ad. nleraz, czasem, nickiedy. ad. Manbat, n. mandat, m. Manbatarias, m. mandataryusz, Mantel, f. 1) bot. migdal; 2) me-

del. m.

Mannigfaltig, a. rozmaity, a.

Dannlichfeit, f. meskose, f.

Mannfchaft, f. ludzie, pl.

zny, m

ski, m.

Mannebilb, n. mężczyzna, f.

Mannsboth, ad na chłopa wysoko.

Mannelange, f. wzrost meżczy-

Manneleute, m. pl. mężczyzny, m.

Dannename, m. imie meskie, n.

Manneichneiber, m. krawiec me-

Mannestamm, m. szczep męski, m. linia męska, f.

Mannetief, ad na chlopa gleboko.

Mannetren, f. bot. plodzien, mi-

Manneperfon, f. mezczyzna, f.

Mannlid, a. meski, a.

485 Man Manbels, a migdalowy, a. Manbelbaum, m. bot. migdalowe drzewo, n. Manbelfleie, f. otreby migdalowe. Danbelfrabe, f. kraska, f. Manbelmild, f. orzada, f. Manbeln, r. a. w snopy wiazac. Manbelot, n. olejek migdalowy, fmi, f.Manbeltorte, f. torta z migdala-Daneu, m. pl. dusze zmartych, f. Dlange, Mangel, Dlanbel, f. magiel, m. megla, f. Mangebret, n. walkownica, f. Mangel, m. niedostatek, brak, wada, f. an etwas - baben ober leiben, niemiec czego; aus - an .., dla braku... niedokładny, a. ezność, niedokładność, f. kować, braknąć; zbywać na czein; ju - anfangen, zabraiwnik. m. maglowac. zmieszane, n.

Mangelhaft, a. niedostateczny, Dangelhaftigfeit, f. niedostate-Mangelholy, n. walek, m. Mangein, v. i. niedostawać; bra-Mangeltud, n. magielnik, maglo-Mangen, Mangeln, Danbeln, v. a. Mangforn, n. zyto z pszenica Mangolo, m. hot. botwina, boewina, éwikla, f. Manidace, m. upominający się, m. Manier, f. maniera, f. obyczaj, m. Manierlich, a. manierny, obyczajny, grzeczny, a. Manierlichfeit, f. obyczajność, grzeczność, f. Danifeft, m. manifest, m. m, Mann,m. meżczyzna; mąż; chłop;

Mannbar, a. meżny, dorosły, a.

Manubarfeit, f. meskość, f. wiek

Mannden, n. samiec; mezulek,

Manubaft, a. waleczny, bitny, od-Mannbaftigfeit, f. odwaga, wale-

[wazny, a.

Manna, n. manna, f.

- merten, mezniec.

czność, bitność, f.

Mannheit, f. meskosc, f.

dorosly, m.

m. mężulko, n.

kolajek, m. Mannegucht, f. karność, f. [f. Wiannweib, n. kobieta jak dragon, Dlaniden, v. n. mieszac; peplac, pesklać (w wodzie). Manicherei, f. mieszanina, pesklanina, f. Manimefter, m. manszester, m. Manfchette, f. mankiet, m. Dlantel, m. plaszez, m. Mantelchen, n. plaszczyk, m. Dantelfad, m. tlomoczek, mantelzak, m. Dlanual, n. książka doreczna, f. Manufaftur, f. 1) wyrób, m. 2) rekodzielnia. f. Manufatturift, m. rękodzielnik, m. Manufcript, n. rekopism, m. Mapre, f. teka, f. Marber, m. kuna, f. Marberfell, n. kunie futro, n. kuny, pl. Mariene, f. marena, brzena, f. Marienglas, n. szkło kamienne, n. Mariengras, n. bot. miodunka, klosówka, trawa panny Maryi, Darienfafer, m. biedrunka. f. Marienmunge,f.bot. marzymiętka, Marine, f. marynarka, f. Mart, n. spik; rzden (w drzewie), tuk, m. jądro, n. burch - unb Bein, wskros; - geben, zajse w Mart, f. 1) marchia, f. 2) granica, f. 3) grzywna, f. Darfe, f. marka, f.

Mar Marfetenber, m. -in, f. markie- Marfdfertig, a. gotow do wyrutan m. -tanka, f. 122. Martetenberei, f. markietanstwo, Marfaraf, m. margrabia, m. Marfgrafin, f. margrabina, f. Marfgraffich, a. margrabski, a. Marigraficaft, f. marchia, f. margrabstwo, n. Marficht, a. spikowaty, a. Marfig, a. pelen spiku; mocny, tegi. a. Martebein, n. Darfefnochen, m. rura spikowa. . Marticheitt, f. granica, f. Marticheiter, m. miernik, m. im. Martitein, m. kamien graniczny, Marft, m. 1) jarmark, targ; 2) ry-Marften, v. n. przedawać. [nck,m' Diarftfleden, m. miasteczko, n. Marfileute, pl. przedawający na targu, pl. Marftplas, m. targowisko, n. Marftrreis, m. cena targowa, f. Darftidreier, m. szarlatan, oszust, kuglarz, szalbierz, m. Martifbreierei, f. szarlatanstwo, oszustwo, kuglarstwo, szalbierstwo, n. Marftidreierifd, a. kuglarski, szalbierski, a. Martitag, m. dzien targowy, m. Marmor, m. marniur, m. Marinorarbeit, f. robota marmurowana, f. Marmorartia, a. marmurowaty, a. Marmerbredier, -ichneiber, m. marmurnik, m. Marmeriren, r. a. marmurować. Marmerirt, a. marmurowany, p. Marmorn, a. marmurowy, a. Marmorplatte, f. marmurka, tablica marmurowa, f. Diarote, a. zmeczony, znuzony, p. Marcheur, m. zolnierz rabujący, m. Diarobiren, v. n. rabowac. Margauin, m. papier safianowy, m. Marfd, m. marsz, pochod, m. Maridall, m. marszulck, m. -fein, marszałkować. Maridalle, a. marszalkowy, a. Marfcallflab, m. laska marsza-

lkowska, f.

wstwo, n.

Marfcallmurbe, f. marszalko-

szenia, g. iść w pochód, a. Maridiren, c. n. marszerowac, ruszyć. Marichland, n. mursz, m. ziemla murszata, f. Marsjegel, n. zagiel do masztu zwierzchniego przyprawiony, m. Marftall, m. stajnia. f. Diarter, f. meka, katusza, f. udreczenie, n. Marterbant, f. katownia, tortura, Marterfammer, f. meczarnia, f. Martern, r. a. dręczyć, męczyć, katować; febr -, wymęczyć; ju Tobe, u-, zameczyc; fich recht lange -, nameczyć sie. Martermode, f. wielki tydzien, m. Martialifd, a. marsowy, a. Martinefeft, u. dzien Marcina. m. Diartinebern, n. rogal, szczodrak, Marthrer, m. nieczennik, m. [m. Marterer., a. meczenski, a. Dlarturerbuch, n. martyrologia, f. Dartprerin, f. meczennica, f. Diarturertrene, f. korona meczenska, f. Marthrerthum, n. meozenstwo, n. Marthrertob, m. smiere meccen-Ska. f. Isliwek, m. Marunfe, f. bot. gatunek duzych Mari, m. marzec, m. Diary, a. marcowy, a. we, n, Margmetter, n. powietrze marco-Margiran, m marcypan, m. Majde, f. oezko, n. oka, n. pl. Majdine, /. machina, silnia; maszynka, f. Majdinenmaßig, a. mechaniczny, machinainy, a. Dlafdinenmeifter, m. mechanik, m. Mafer, m. sloj, m. - bola, n. drzewo slojowate, n. Diafer, f. zyla, f. Maferiat, a. 1) slojowaty; 2) zylowaty, a. Majern, a. z drzewa słojowatego. Maiern, f. pl. zarnice, pl. Diasholter, m. Diaserle, f. bot. ja-Wor, m. Maete, f. maska, f. Maefenball, m. bal maskowy, m. Masferate, f. maszkarada, f. Mastiren, r. a. maskować.

Dag, n. miara, f. bas rechte -, n. umiarkowanie, n. bas jum vollen Dtage fehlenbe, n. niedomiar, m. bas rechte - treffen, bestimmen, unifarkować; bas richtige - baben, wymierzyc się z czem; ein - von 100 Schritt, staje; über bie -en, nazbyt; gemiffermagen, niby. Manchen, n. miarka, f.

Dlaggabe, f. nach -, wedlug; stosownie do ..., w miare ... Dagig, a. mierny, stosowny: umiarkowany; wstrzemiężliwy, a. Dlagigen, v. a. miarkować, u-, usmierzać, -yć; powściągać,-gnać: id) -, v. r. - sie. Dłagigieit, f. wstrzemiężliwość, f.

Dagigfeiteverein, m. towarzystwo wstrzemiężliwości, n. Magigung, f. umlarkowanie, n.

Daglabe, f. kompas, m. Magliebe, f. bot. stokroć wielka, f.

Magregel, f. srodek, m. Magftab, m. miara, f. podzialka

(na mapie), f. Diagmeife, ad, miarami. Dlaffe, f. masa, chmara, f mnó-

stwo, n. ungeheure -, ogrom, m. Daffenmeis, ad. masami. Maifig, a. miąższy, a.

Daffigleit, f. migzszość, f. Maffin, a. 1) masywny, a. murowany (dom); lity (zloto); 2) szczery;

rubaszny, a. Daft, Daftbaum, m. maszt, m. Daft, Maftung, f. karmienie, tuczenie, n.

Maft., a. tuczny, a. Maftbarm, m. kiszka odchodowa, Maften, v. a. tuczyć; rozpychać.

Maftgans, f. ges tuczna, f. Maftir, m. zywica mastykowa, f.

Maftirbaum, m. bot. mastykowe drzewo, n. lentyszek, m. Maftirfraut, n. bot. storzyszek, m.

Maftforb, m. kosz masztowy, m. Daftfraut, n. bot, karmnik, m. Maftice, a, bez masztów. Dlaftedis, m. wol tuczny, m.

Maftidwein, n. wieprz tuczny, m swinia, t., f.

Maftfall, m. kubel, karınnik, m.

Dlafttaue, pl. obceje, pl. Maftung, f. tuczenie, n. wypas, m. Daftvieb, n. tucznik, m. bydło tuczne. n. CV, m. Matator, m. matador, rej wodza-Materialien, f. pl. materyaly, m. pl Diaterialismus, m. materyalizm, m. Daterialift, m. materyalista, m. Materialiftifd, a. materyalny, a.

Materialmaaren, pl. towary korzenne, pl,

Materie, f. 1) materya; 2) ropa, f. otok, m, Materiell, a. materyalny, a.

Mathematif, f. matematyka, f Mathematifer, m matematyk, m. Mathematiid, a. niatematyczny, a. Matrate, f. materac, m Datrifel, f. matrykula, f. Datrige, f. matryca, f.

Matrone, f. matrona, f. Matroje, m. majtek, m. Matid, m. rozrzedzona masa, f. Matimen, v. a. rozrzedzać. Matidia, a. -es Obft, zgnily owoc. Matt, a. milly; slaby (o farbach), a, oslabiony, zmęczony, znużony,

zamatowany, p. Matte, f. mata, rogoz, f. Matten, Matt machen, r. a. zama-

towac. Mattenmacher, m. rogożnik, m. Mattigleit, f. mdlose, f. oslabie-

nie, zmęczenie, znużenie, n. Dage, f. maca, f. Mauen, v. n. miauczeć. Dlauer, f. mur, m. eine - quer burd. gieben, przemurować.

Mauerbrecher, m. taran, murolom, Mauerbrud, m. rozwalina muru, f. Mauerfalt, m. pustolka, f. Mauergefell, m. mularczyk, m. Dauerhammer, m. siekierka mlo-

tkowata, f. Mauerfelle, f. kielnia, f. Wianerfraut, n. bot. 1) bez, hept, m. 2) pomurne ziele, n.

Mauerlatte, f. murlat, m. Mauermeifter, m. mularz, m. Mauern, v. a. murować Mauerpfeffer, m. bot. pryszczeni-

ca, f. pryszczeniec, m. Mauerraute, f. bot. zanokcica

stonogowiec

Mauerichmalbe, f. jerzyk, m. Mauerfrecht, m. kowalik murowaty, m. Mauerftein, m. cegla, f. Mauermert, n. mularska robota,f. Mauerwurm, m. stonog, m. Maufe, f. parch konski w pęci-Maul, n. pysk, m. nach, m. Daulaffe, m. gap', m. Daulaffen feil baben, wytrzeszczyć oczy; rozdziawić gębę. [drzewo, n. Maulbeerbaum, m. bot. morwowe Maulbeere, f. morwa, f. Daulbeerenfaft, m. morwowy sok. Maulden, n. gebus, buz, m. Daulen, bas Maul bangen, v. n. mruczeć, nos zwiesić. Maulefel, m. mut, m. Maulefelin, f. mulica, f. Maulefeltreiber, m. mularz, pastuch mulow, m. Maulflemme, Mauliberre,v. Munb. flemme. Maulforb, m. kaganiec, m. Maulichelle, f. policzek, m. Maultaiche, f pirog, m. Maultrommel, f. drumla, f. Maulmert, n. dobry pysk, m. Maulmurf, m. kret, m. Maulmurfefalle, f. polapka na krety, f. Maulmurfegrille, f. swierezokret, niedzwiadek, m. Maulmurfebaufen, m. kretowisko, Maurer, m. mularz, m. Maurer, a. mularski, a. Daurerarbeit, Maurerfunft, f. mularka, f. Maurerbanbmert, w. mularstwo, w. Maus, f. 1) mysz, f. 2) muszkul, Mauschen, n. myszka, f. [n. Mause, f. linienie, pierzenie sie, Maufefalt, m myszolow, m. Maufefalle, f. lapka na myszy, Maufefarben, a. myszaty, a. Daufegerfte, f. bot. wyczyniec, m. Daufegift, n. trucizna na myszy, Dianfebabicht, m. myszolówka, f. Dlaujen, v. a. sciagac, zwędzic.

fich Maufen, v. r. liniec; pierzyc

Maufeohr, n. bot. ptasie oczko, n.

pacietzyczka, f.

Maufeobrlein, n. bot. piedospialek, m. Mauferei, f. kradziez, f. Maujefdmang, m. bot. ukwap', nivszy ogon, m. Maufeftill, ad. cichutenko. Maufetobt, a. dobity, p. Maufig, a. fich - machen, v. r. wynosić, pysznié się. Mauth, f. clo, myto, n. Mauthner, m. celnik, mytnik, m. Maxime, f. maksyma, f. Dechanit, f. mechanika, f. Wechanifer, m. mechanik, m. Mechanish, a. mechaniczny, a. Medanismus, m. mechanizm, m. Wledern, v. n. beczeć. Debaille, f. medal, m. Medianfolio, -octav, m. wielkie folio, a. wielka osemka, f. Merianpapier, n. duzy arkusz papieru, m. Meticin, f. 1) medycyna, f. lekarstwo, n. 2) sztuka lekarska, f. Mebiciner, m. uczen wydziału lekarskiego; medyk, m. Mediciniren, v. n. zazywać lekar-Stwa. [czny, a. lekarski; medy-Meer, n. morze, n. am Deere gelegen, mobnent, a. nadmorski, a. Diter. a. morski, a. Meeraal, m. wegorz morski, m. Dleerampfer, m. bot. szczawik morski, m. Iska. f. Meerbufen, m. odnoga, zatoka mor-Meerbrache, m. smok morski, m. Meerenge, f. ciasnina morska, f. Meereefluth, f. wezbranie morza, n. fale, pl. Meereeftille, f. spokojność mo-17.a. f Meerfendel, m. bot. kopr morski, Meergras, n. bot. trawa morska,f. Meergrin, a. seledynowy, a. Meerfalb, n. ciele morskie, n. Deerfage, f. koczkodan, m. kotomalpa, f. Dicerlinjen, pl. bot. drzerzega, f. Meerrettig, m. bot. chrzan, m. Meerschaum, m. morska piana, f. Meerschwalbe, f. plaskowiec, m. Meerichwein, n. swinka morska, f Meerftrom, m. ped morza, m.

493 Date Meerftrubel, m. wir na morzu, m. Meermolf, m. haj, wilk morski, m. Meermunber, n. potwor morski, m. Deerzwiebel, f. bat. cebula morska, f. Dehl, n. maka, f. mit - beftreuen. omaczyć; fich mit - befcmieren. umaczyć się. Mehle, a. maczny, a. [na, f. Mehlbeerbaum, m. bot. hordowi-Mehlbeere, f. bo t. borowka bru-Deblbeutel, m. pytel, m. [sznica,f. Deblbirne, f. bot, macznica, f. Meblbrei, m. papka z maki, lemieszka, f. Mehlfag, n. beczka od maki. tvnka, f. (zacierki, pl. Wlebigraupen, f. pl. kruszonka, f. Mehlhanbler, m. mącznik, m. Deblicht, a. maczysty, a. Meblig, a. mączny, a. Mehlfaften, m. mączuica, skrzynia, f. Dehlfleifter, m. klajster z maki, Mehiflog, m. kluska z maki, f. Mehlfreife, f. mączna potrawa, f. Mehlfuppe, f. smelks, f. Mebithau, m miodówka, czamuszka, f. Mehlmurm, m. mącznik, m. Meblauder, m. farvna biala, f. Debr, ad, wiecei; bardziei; przeszlo; - a. wiekszy. Mebrere, a. wiecej; kilka, kilku.

Mehreinnahme, f. nadbor, m. Mebren, v. a. mnozvé. Mebrentheile, ad. po wiekszej ezęści. Mehrfach, a. kilkoraki, a. Mebrbeit, f. wiekszosć, f. Mehrmalig, a. kilkakrotny, a. Mehrmale, ad. kilkakrotnie, ad. Mehrfulbig, a. wielozgłoskowy, a. Mebrung, f. mnozenie, n. Mehraahl, f. liczba mnoga, f. Meiben, v. a. chronic, uchraniac -onić się; strzedz się; stronić od kogo. Meier, m. zagrodnik, m. Meierei, f. Meiergut, n. folwarezek, m. zagroda, f.

Melle, f. milo, f. eine fleine —, milka, mileczka, f.
Meilenlaug, a. mile flugi, a.
Meilenlaug, s. miara milowa, f.
Meilenfaule, f. slup milowy, m.
Meilenfaule, f. slup milowy, m.
Meilenfaule, f. slup milowy, m.
Meiler, m. Meilengiege, m. kamien milowy, m. [stosy, n.
Meiler, m. utrzewo ukladane w
Mein, Meine, Meine, Meine, m. moj.
—018.—018. [swó].
Meine, Meinige, (ber, bie, bas.) pr
moj. —3. e-1. (swój).

mój, -a, -e; (swój).

Meinneib, m. krzywoprzysięstwo,
n.

Meinneibg, a. krzywoprzysiężny,

Meinne, » n. mniemac; einen
-wskazywsk kogo; mówie o kim;
es qut mit einem —, dobrze mydiec o kim.

Meinerfeits, ad z. mojej strony.

Meinetbalben, Meinetbergen, ad. dia unile, co do unile, t. niech tak bedzie, mniejsza o to. Meinung, f. mnieunanie, m. opinie, f. vergefaßte — uprzedzenie, n. Zemanbem seine — sagen, wyznag konnu kapitude. Meissak onnu kapitude. Meissak om zacier, m. Meissak om zaciernica, kadź

do zaciéru, f. Breifar, s. e. zaciérac, -trzéc. Breife, f. sikora, f. (dwarze –, sosnówka, f. Breife, m. dióto, m. Breife, m. dióto, m. [bić. Breife, m. dióto, m. [bić. Breife, m. d. diótem co wyro-Breif, ad. najwięcej, po większej części, prawie, niemal; bic meifen, a pl. najwięcej; największa części, prawie, niemal; bic meifen, a pl. najwięcej; największa części, prawie, niemal; bic mei-

Meistietenbe, m. najwięcej dający, m. kszej części. Meistens, Meistentheils, od. po wię-Meister, m. — in, f. majster, mistrz, m. najstrowa, mistrzyni, f. Meisterbast, — lich, o. mistrzowski, misterny, wyborny, o.

Meiftern, v. a. majštrować; krytować; krytować, ganić, bledy wytykać. Deifterrecht, n. prawo majstrowskie, n. mistrowstwo, meifterchiaft, f. majstrowstwo, Meifterchiaft, m. sztuka, f. n. Meifterchid, m. sztuka, f. n. proydzielo,

.

Melandolie, f. melancholia, f. Delandolifer, m. melancholik, Melandolija, a. melaucholiczny,

Melte, f. bot. loboda, f. fleine -,

kamosa, gesia stopa, f. Delben, r. a. meldowac; oznajniać, -ić; uwiadomiać, -ić; fic -, r.r. zgłaszać, -osić się do...; opowiadać, -iedzieć się; fic --

laffen, kazać się opowiedzieć, Melbung, f. doniesienie, uwiadomienie, n.

Dielirt, a. mieszany, p. Meliffe, f. bot. melisa, f. rojo-

wnik, m Melisjuder, m. cukier melis, m.

Melf., a. dojna, a. Melfen, v. a. doić.

Dielfen, n. doj, m. Delffaß, n. Welfgelte, f. (dojka, f.) szkopiec, szkopek, m. [ka, Delffub, n. krowa dojna, do Melobie, f. melodya, nota, f.

Melobifd, a. melodyczny, a. Melone, f. melon, m. Melonenbeet, n. inspekt na me-

lony, m. [inelouowe, #. Melonentern, m. jadrko, nasienie Melonenfurbig, m. dynia, f.

Memme, f. kuroploch, tchorz, m. Memorial, n. memoryal, m. Menge, f. mnostwo, n. tlum, m.

mnogosc, f. eine fdmere -, co niemiara.

Mengen, r. a. mieszac; fich in etwas -, wmieszać, wtrącić się w co. Mengfel, n. mieszanina, f.

Mennig, m. minija, czerwien olowna, f. niedokwas drugi olo-Menfc, m. człowiek, m. [wiu, m.

Menidenalter, n. wiek, m. Menfchenfeinb, m. mizantrop, od-

ludek, m. fezny, a. Menfchenfeinblich, a. mizantropi-Menfchenfreffer, m. ludozerca, m.

Menidenfreund, m. przyjaciel ludzkości, m. Menfchenfreunblich, a. ludzki, a. ff.

Menfchenfreundlichleit,f. ludzkość, Menichengebenten, feit -, od niepamiętnych czasów.

Denfchengefclecht, n. plemie ludzkie, n.

Menfchenhaß, m. nienawisc lu-

Menichenfind, n. ezlowiek, m. Menidentoth, m. gowno, lajno człowiecze, n.

Menfchenleer, a. odludny, niezamieszkaly, a. (ści, f. Menfchenliebe, f. milose ludzko-Menfchenraub, m. ludokradzstwo.

Menfchenrauber, m. ludokradzea. Menfchenfagung, f. ustanowienie ludzkie, n.

Menfchenfcheu, f. odludnosc, f. Menfchenfdeu, a. odludek, m. Dienfchenfchinber, m. drapiezca, m. Menfchenichlag, m. rasa ludzi, f. Menfchenverftant, m. rozum hudzki; ber gemeine -, chlopskl. prosty rozum, m.

Dienfchenwert, n. dzielo ludzkie, Menfcheit, f. ludzkość, f. Menichlich, a. ludzki; człowieczy. bie -de Matur, człowie-

czenstwo, n. Menfdmerbung, f. weielenie, n. Menfur, f. mensura, miara, f.

Menuet, f. menuet, m. Mergel, m. margiel, m. Mergelartig, a. marglowaty, a.

Mergelgrube, f. dol gdzie margiel kopia, m. [glein; marglować. Mergeln, v. a. gnoie role mar-Meribian, v. Mittagsfreis. Wierf, m. bot, marek, amouek, m.

Merfen, v. a. miarkować: czuc: postrzegać, -edz; auf etwas -, uwage mieć zwrócona na co; uwazać na co: fid etwas -. spamiętać; zanotować, zapisywać, -sać; w pamieci zachować; nichts - laffen, ukrywać, -yć; niewyjawiać, -ić. Merflid, a. znaczny, a.

Dierimal, n. cecha, oznaka, f .. znak, m. (srebro, #. -Mertur, m. merkuryusz, m. zywo Merfurialifd, a. merkuryalny, a. Merfwurbig, a. znakomity, pamieci godny, osobliwy, a.

Dierfmurbigfeit, f. osobliwose, rzecz godna widzenia, f. Wierle, f. kos, m v. Amfel.

Degbuch, n. inszal, m. [msza, f. Meffe, f. 1) wielki targ, m. 2)

497

Deffen, r. a. mlerzyć; richtig, gut -, domierzyć; juviel -, nadmle-TZVĆ. Dieffer, m. mlernik, m. Dieffer, n. noz, m. nozyk, zydek, cyganek, m. elenbes -, nozyna, f. ungeididtes -, nozysko, n. Defferbefted, n. sztuciec, m. Mefferheft, n. trzonek noża, m. Defferfdmiet, m. nozownik, m. Defferichneibe, f. ostrze, n. Diefferfrige, f. koniec noza, m. Dleggelb, n. mszalne. n. Deggefdent, n. na mszą. Diefigewant, n. alba, f. Dieggut, n. towar, m. Diegbemb, n. koniza, f. Dieffias, m. mesyasz, m. Deffing, n. mosiadz, m. Meffingen, a. mosiezny, a. Meffingbanbler, -folager, m. mosiężnik. m. lżny, m. Meffingmaare, f. towar mosie-Depfette, f. lancuch mierniczy, m. Diestunft, f. miernictwo, n. Megfunftler, m. miernik, m. Megner, m. zakrystyan, m. Defruthe, f. pret mierniezy, m. Menfcnur, f. sznurek mierniezv, m. [ezy, m. Megtifchen, n. stolik mierni-Dlegtuch, n. korporal na óltarzu, m. Mesmode, f. tydzień, w którym wielki targ się odbywa, m. im. Mengeit, f. ezas wielkiego targu, Meitige, m. mieszaniee, m. Metall, n. metal, kruszec, m. Metallartig, Dietallifch, a. kuszcowy, metaliczny, a. Metallen, a. metalowy, a. Dletallurg, m. metalurg, m. Wietallurgie, f. nauka o metalach, Metamorphoje, f. przemiana, f. przeistoczenie, n. Metapher, f. przenośnia, f. Metaphorifd, a. przenosny, a. Dletavhofit, f. metafizyka, f. Metaphpfifer, m. metafizyk, m. Metarbpfifth, a. metafizyczny, a. Meteer, m. zjawisko napowie-Meth, m. (pity) miod. m. [trzne, n. Diethore, f. metoda, f.

Methobifd, a. metodyezny, a. Dietonomie, f. metonimia, f. Metonymifd, a metonimiezny, a, Metrif, f. metryka, nauka o mia-Metrifd, a. metryczny, mlarowy, Dette, f. jutrznia, f. Mettmurft, f. kielbaska nlewedzona, f. Dlege, f, maca, miarka, f. Dlebelei, f. rzeż, siekanina, f. DieBeln, r. a. rzezać, wycinać, -iac; zabijac, Megger, v. Bleifcher. Meuchelmort, m. zabojstwo zdradą wykonane, z. podstępne, z. Mendelmorben, r.a. zabijać zdradzieckim sposobem. Meuchelmorber, m. zabojca, zboj. Meuchelmorberifch, a. zabojezy, zbójecki, a. pem. Meudlinge, ad. zdrada, podste-Meute, f. sfora psow, f. Meuterei, f. bunt, m. spiknlenie, n. Meuterer, m. buntownik, m. Meuterifd, a. buntowniczy, a. Meve, f. kulik, m. mewa, f. weiße piaskowiec, m. Miauen, v. Mauen. Mid, pr. mnie, mie Dlichaelisfeft, n. S. Michal, m. Michaelismeffe, f. wielkitarg Swietomichalski, ezyli na S. Michal, Mieter, n. gorset, stanik, m. Diene, f. mina. f. eine freundliche

-, minka; Mienen, pl. migi, pl, eine - maden, nastrajac. -oic migi, n. Mieneniprade, f. rozmawianie na Miete, v. Milbe. Miethcontract, m. kontrakt najmu, m. Dliethe, f. komorne, n. Miethen, r. a. najmowae, -jąć; godzić, u-; rządzić, u-, Miether, m. lokator, m. Diethgelb, n. v. Diethe. Miethtutiche, f. kareta, powóz do najęcia. mornicy, pl. Miethleute, pl. lokatorowie, ko-Diethling, m. najemnik, zacięznik. m.

499 Diethmann, m. komornik, m. [a. Miether, a. najemny, zaciężny, Miethetruppen, pl. zaciezne woj-Miethweise, ad. na najem. [sko, n. Dliethgine, m. komorne, n. Mitrostop, n. mikroskop, m. szkło

powiększające, n Dilbe, f. mol, molik, m. Milbig, a. pelen molików, mo-

low, a. Mild, f. mleko, s. mlecz (u ryb). we, n. Dilde, a. mleczny, a. Mildaber, f. naczynie mieczo-

Mildartig, a. mieczasty, a. Mildbart, m. spiczak, m.

Mildbrei, m. papka z mleka, f. Mildbruber, m. spolwychowaniec. #

Mildeur, f. kuracya mleczna, f. Mildfieber, n. gorączka pokarmo-Mildfrau, -banblerin, -magb, f.

-mabden, -weib, n. mleczarka. Milahaar, n. meszek, m. Mildig, a. mleczysty, inleczny,

a - merben, mieczniec. Mildfammer, f. mleczernie, f. Dildfraut, n. bot. mlecznica, f. Mildtub, f. krowa dojna, f. [m. Mildmährte, f. chleb z mlekiem, Mildner, Dilder, m. mleozak, Mildpadter, m. pachciarz, m. [m. Dildpumpe, f. mlekociag, m. papka do ściągenia mleka z na-biegłych piersi, f.

Mildrahm, m. smietana, f. Mildreich, a. mleczny, a. Mildfaft, m. sok mleczny, poka-101. rmnik, m. miazga, f. Mildfaure, f. kwas mléczny, Mildidorf, m. ognipioro, n. slodki strup, m. Mildidmefter, f. spolwychowa-Mildipeife, f. mleczywo, n. po-

stna, mleczna potrawa, f. Mildftern, m. bot. sniedek, m. Mildfrage, f. droga mleczna, f. Milofuppe, f. polewka z mleka.f. Mildtud, n. cedzidło, n.

Mildweiß, a. bieluchny, a. Mildwerf n. mleczywo, n. nabial,

Mildachn, m. najpiérwszy zab, m. Milbe, a. lagodny, miekki, a. werben, lagodnieć, zmiękczeć.

Milbe, f. lagodność, mlekkość. f. Milbern, v. a. lagodzić, u-, z-. Wilberung, f. u -. zlagodzenie, n. Dilbergig, a. milosierny, a. Milbergigfeit, f. milosierdzie, Milbreich, a. pelen milosierdzie, szczodrobliwy, a.

Min

Dilbthatig, a. dobroczynny, a. ff. Milbthatigfeit, f. dobroczynnose. Militar, n. woisko, n.

Militar, a. wojskowy, a. Militarbienft, m. sluzba wojskowa, wojskowość, f. Militarija, a. wojskowy, a.

Militarpflichtig, a. popisowy, a.

Milis, f. milicya, f. Million, f. million, m.

Millionar, m. milionowy pan, m. Milk, f. sledziona, f. Milabrand, m. zapalenie sledzio-Milafraut, n. bot. sledzienica. f.

Milifuct, f. bol sledziony, m. sledziennica, f. Milafuctig, a. chorujący na zatkanie sledziony, p. ein -er, m. šledziennik. m.

Minber, a. mniejszy, a. Minberheit, f. mniejszosć, f. Minberiabrig, a. maloletni, a. If. Minberjahrigfeit, f. maloletniose, Minbern, v.a. u-, zmniejszac, -ye; fic -, r. r. zunniejszyć się.

Minterung, f. umniejszenie, n. Minbefte, a najmniejszy, a. Minteftens, ad. najmnicj, ad. Mine, f. mina, f. podkop, m. Mineral, n. mineral, m. kopalina,

rzecz kopalna, f. Mineralifd, a. mineralny, kopalny, a. Dlineralog, m. mineralog, m.

Mineralogie, f. mineralogia, f. Mineralogifch, a. mineralogiezny, a. Mineralreich, n. królestwo rzeczy kopalnych, n. (kopalnictwo, n.) Mineralreid, a. obfitujący w mi-

neraly, kopaliny, rzeczy kopalne, p. Miniatur, f. miniatura, f. Miniaturmaler, m. malarz minia-

Miniren, v. a. podkopywać, -pać

501 Min Minirer, m. podkopnik, m. Minifter, m. minister, m. Dinifterium, n. ministeryum, n. Ministerial, Ministeriell, a. ministervalny, a. Minne, f. milosc, f. Minnefanger, m. spiewający o milosci, m. Dinnefold, -lohn, m. nagroda za milosé, f. Minute, f. minuta, f. Minuten., a. minutowy, a. Minutenzeiger, m. skazowka mlnutowa, f. Mir, pr. mnie, mi-Mirafel, n. cudowisko, n. cud, Mifchar, a. mieszalny, a. Difcbarteit, f. mieszalność, f. Difden, v. a. mieszac; bie Rarten -, tasowac. Difcling, m. mieszaniec, m. Mifchmafch, m. mieszanina, f. gmatwanina, f. Mifdung, f. mieszanie, n. mieszanina, f. Diferere, u. v. Darmgicht. Dierel, f. bot, niesplik, m. nieszpulka, f. Diffal, n. mszal, m. Mifacten, v. n. pogardzac. Digbebagen, n. niesmak, m. nieupodobanie, n. niedogodność, zadac. Diffbieten, v. a. malo zacenić, Difbilligen, v. a. ganic. Digbilligung, f. nagana, f. Dligbrauch, m. naduzycie, n. [-yé. Difbrauchen, r. a. naduzywac, Diffcrebit, m. zly kredyt, m. Diffeeuten, r. a. zie, mylnie zrozumieć, tłómaczyć. Difbeutung, f. zle, mylne zrozumienie, tiomaczenie, n. Dliffen, v. n. niemieć czego: obejść się bez czego. Miffethat, f. zbrodnia, f. Diffethater, m. zbrodniarz, winowajca, złoczynea, m. Disfall, m. poronienie, n. Misfallen, v. n. niepodobać sie. Diffallen, a nieukontentowanie. Diffallig, a. niepodobający się,

Mis p. niemlly, a. - ad. z nieukontentowaniem. Diggebaren, v.n. poronie. Dingeburt, f. cudotwor, dziwolag, potwor, m. poczwarka, f. Dingefchid, n. niedola, przygoda, f. przeciwienstwo, n. Dliggefdopf, n. potwór, m. Diggeftalt, f. szpetność, f. Diggeftaltet, a. szpetny, a. ein -er Menich, niezdara, m. Diffgemache, n. zasniat. m. Diggluden, v. n. niepowodzic. -wiese się; nieudawać, -dac [zyczyć. Diffgennen, v. n. zazdrościć, nie-Difgreifen, v. n. chybic, uchybiac. -ic; mylic się sięgając po nie, n. Diggriff, m. usterk. m. uchybie-Diffaunft, f. zawiśc, zazdrość, f. Dingunftig, a. zawistny, zazdrosny, nieżyczniwy, a. Misbanteln, v. a. zle sie obcho-dzie z kim; krzywdzie. Wishandlung, f. srogie obejscie sie, n. krzywda, f. Digheirath, f. nledobrana para, niepomyslne, niestosowne malzenstwo, n. Diebellig, a. niezgodny, a. Diffelligfeit, f. niezgoda, nlesnaska, f. Dlifiabr, n. rok nieurodzaju, m. Mißtennen, v. a. omylić sie, niepoznać. Difflang, Diflant, m. dzwiek niezgodny, rożdźwiek, m. Diplaunig, a. nie w doLrym humorze. Distautent, a. dyzharmonijny, Mißleiten, v. a. z drogi kogo sprowadzie; zwodzie, zwieśc. Miglid, a. przykry, a. Diflichteit, f. przykrose. f. Diglingen, v. n. nieudać, niepowodzić, -wieść się. Miglingen, n. niepowodzenie, n. Mismuth, m. niechęć, f. zniechęcenie, n. smutek, m Mismuthig, a. niechetny, smutny, a zniechęcony, p. Migrathen, r. n. nieudac sie.

Diston, m. falszywy ton. m. Distonen, v. n. falszywie brzmieć. Distrauen, v. n. einem -, niedowierzac. -vo: nleufac.

Mistrauen, n. niedowierzenie, n. Distrauifd, a. nledowierzający,p. Digvergnugen, a. nieukontentowanie, n. niechęć, f.

Digvergnügt, a. nieukontentowany, p. niechetny, a. Digverhaltniß, n. zly stosunek,m. Disperstanbuis, a. nieporozumienie; zle wyrozumienie, n. Digverfteben, v. a. ile rozumieć. Mismads, m. nieurodzaj, m.

Dift, m. gnoj, m. Dift., a. gnojowy, a.

Diftbeet, w. inspekt, zagonek gnojowy, m. ka, f. Miftel, f. bot. jemlole, udebnial-Miftelbroffel, f. jemiolucha, f. Diften, v. a. gnoić, uprawiać role gnojem. - v. w. wygnoić sie.

Miffint, m. smieciucha, f. Miftgabet, f. widly gnojowe, pl. Diftgrube, f. gnojowisko, n.

Difthaufen, m. gnojowisko, n. Miftjauche, f. gnojówka, f.

Diftfafer, m. bobelka, krowka. f. zuk. m. Miftrfüge, -lache, f. gnojowka,

Miftmagen, m. woz do gnoju, m. Dit, prp. Z. Mitarbeiten, v. a. wspólnie pra-

cować; pomagać, -modz. Mitarbeiter, m. współpracownik, [go, p. - ad. włącznie. Mithegriffen, a. nalezacy do czc-

Mitbeflagte, m. współobwiniony, wspoloskarzony, m.

Ditbefis, m. spotka, spolna posiadlość, f. Ditbefiger, Miteigenthumer, m.

spólnik, spółposiadacz, współwłaściciel, m. fich Mitbewerben, v. r. wspoluble-

gać, -biedz się. Mitbewerber, m. wspolubicgacz,

współzawodnik, m. Mitbezahlen, r. a. zaplacić cześć. Ditbringen, r. a. przynosić,

-niesć. Mitbruber, m. brat, m.

Mitburger, m. -in, f. wspolobywatel m. -telka, / Mitchrift, m. wspolchrzescianin.

brat w Chrystusie, m. Mittafein, n. spolny byt, m. koe-

ksystencya, f. Miteinanver, ad. wspoinie, wraz. jeden z drugim; bas - leben, n.

Pozycie, n. [-ic. Diteinflicen laffen, v. s. wtracac. Mitempfinben, v. a. wspołczucie okazywać, -zać.

Mitempfinbung, f. wspolczueie, n. Miterbe, m. -bin, f. spoldziedzie, m. -dziczka, f. Miteffen, v. a. 1) jadać, jeść z dru-

gimi; 2) polknać co. Miteffer, m. zaskórnik, (robak),m. Mitfahren, v. n. jechać w towa-rzystwie innych.

Dlitgabe, f. posag, m. wiano, n. Mitgeben, v. a. dać komu co; wy-

posazyć. Ditgefangene, m. spolwiezien, m. Mitgefühl, n. spółuczucie, n. sym-

patya, f. Mitgeben, v. n. isć z kim; towa-

rzyszyć, komu. Mitgeniegen, v. a. mieć udział w czem; używać czego wraz z innymi.

Mitgenoß, m. spolnik. spolecznik. towarzysz, m. Mitgenoffin, f. towarzyszka, f.

Mitgefell, m. towarzysz, m. Mitgift, f. posag, m. Ditglieb, n. członek, m. Mithalten, v. n. trzymać co spól-

nie z kim; mieć udział w czem. Mithelfen. v. a. dopomagac, -modz.

Mithin, ad. wiec, przeto, zatém. Mittaufen, v. a. wspólnie z drugim co kupić. Mitflagen, v. n. skarzyć, uskarzać

sie. wraz z drugimi. fkim. Dittommen, v. n. poisc wraz z Mitladen, v. n. smine sie takze. Mittaufen, v. n. biegać wraz z drugimi. ska, f. Mitlaut, Mitlauter, m. spolgto-Mitleib, Mitleiben, n. litose, f. politowanie, n. - haben, litowac

sie nad ... Mitteiben, v. n. cierpieć wespol.

Mit Mittelbar, a. posredni, posre-

506

Mit. Mitleitenemurbig, a. godny politowania, a. Mitleirig, a. litoseiwy, a. Mittleirebezeugung, f. oswiadczenie zalu, n, Mitleibsvoll, a. pelen litości, a. Mitmaden, v. a. robić eo z kim być przy czem, tak czynie jak drudzy ezynia Mitmenfd, m. blieni, m. Mitnehmen, r. a. 1) zabierac, -brać; brać. wziąć ze sobą; 2) ostabiać, -ić. Dit nichten, ad. najmniej; weale Mitremnen, v. a. wrachowae; policzyć. Mitregent, m. wspolrządzes, m. Ditregentichaft, f. wspolny udzial w rządzie, m. [zem. Mitreifen, v. n. podrozować ra-Mitreiten, v. n. jeżdzić w towarzystwie innych. Mitfoulbig, a. takze winny, a. spolobwiniony, p Ditifchuler, m. spoluczen, m. Mitfrielen, v. a. grać także, z drugimi; einem -, dokuczać, -yć Mittag, m. poludnie, n. gu - effen, objadować. Diittagia, a. poludniowy, a. Mittage, a. objadowy, a. - ad. w poludnie; na objedzie. objad, m. miaire, n.

Mittagebrob, -tffen, -mabl, n. Dittagefreis, m. poludnik, m. Dittagelinie, f. poludnik. m. Dlittageprebigt, f. kazanie w samo poludnie, albo po poludniu Mittagerube, f. odpoezynek po poludniu. objedzie, m. przypoludnica, f. wa, f. Mittagefeite, f. strona poludnio-Mittagefonne, f. slonce w czasie poludnia, n. Mittageminb, m. wintr poludnio-Mitte, f. 1) srodek. posrodek, m. 2) grono, n. 3) średnica, f. aus ber -, zpomiędzy; bie - palten, posrodkować. Mittel, n. srodek, sposob, m. Mittelafter, m. wiek sredni, m. Dittelart, f. sredni gatunek, m.

dniczy, a. Mittelbing, n. rzecz między dwóma innemi pośrodkująca, f. Mittelfinger, m. palec średni, m. Mittellanbifd, a. srodziemny, a. Mittelmaßig, a. mierny; pomierny. miernosc, f.

Mittelmäßigfeit, f. miernose; po-Mittelmehl, n. maka srednia, f. Mittelpunft, m. srodek, posrodek, Mittelfdlag, m. gatunek sredni, Dittelemann, m. Dirteleverion, f.

posrednik, m. Mittelft, a. sredni, a. - prp. za Dittelftant, m. sredni stan, m.

Mittelftraße, f. srednia droga, f. Mittelftud,n.kawalek ze środka,m. Mitteltud, n. sukno srednie, n. Mittelmort, n. imiestow, m. Mitten, ad. - in, auf, unter, srod, wsrod, posrod; - burd, przez.

Mitternacht, f. polnoe, f. Mitternachtig, -nachtlid, e. polnochy, a. Mitternachtefcmaus, m. podkurek, Mittheilbar, a. 1) co mozna u-dzielić innym; latwy do ziaczenia; 2) przystępny, a.

Mittbeilen, v. a. udzielac. -ic; użyczać, -yć; zwierzać, -yć się; donosić, -niesc. Dittheilend, a. przystępny, a. zwierzający się innym, p.

Mittheilung, f. doniesienie, n. v. Mittheilen. [posredniczka, f. Mittler, m. -in, f. posrednik, m. Mittlere, a. sredni, a. Wittlerweile, ad, tymczasem. Mittragen, v.a. nalezec do ezego.

Mittrinfen, v. n. pie z innynii. Mittmede, f. sroda, f. Mitunter, ad. miedzy innemi; niekiedy.

Ditveridmorene, m. jeden z spiskowych, m. Mitrormund, m. drugi opiekun, m. Mitmeinen, v. n. płakać także.

Mitmerben, v. n. także starać sie o co, ubiegać się wraz z innymi o co.

507 Mit Mitwirfen, v. n. wspólnie działać. dopomagać, przyczyniać się. Mitwirfung, f. pomoc. f. Ditroffen, n. wiedza, f. ohne mein - bez wiedzy. Mlitzablen, v. a. policzac, -ye. Mitgieben, v. n. isc za drugimi. Dirtur,f. mieszanina, mikstura,f. Diebilarvermogen, n. majatek ruchomy, m. Mobilien, pl. sprzety domowe, ruchomości, meble, pl. Dobe, f. moda, f. aus ber - fommen, wyjsé z mody. Dobe. a. modny, a. Mobehanbler, m. -in, f. modniarz, m. -rka. f. Mobebanblung, f. sklad towarów moduych, m. Mobefleit, n. suknia modna. f. ff. Motell, n. model, wzór, m. forma, Derelliren, r. a. formowac, odlewać, -lać; modelować. Mobenarr, m. modnis, m. Morer, m. plesn, f. prochno, n. vom - angegriffen, nabutwiaty, p. Diobergerud, m. stechlose, f. Moterig, a. zaplesniały, sprochnialy, zbótwiały, stechly, p. Motern, v. n. prochnieć, zbótwieć, zapleśnieć. Mobern, a. modny, a. Mobefucht, f. pasya do nasladowania nowej mody, f. Motifch, a. modny, a. Mobus, m. tryb. m. Dogen, v. n. chcieć; modz, Moglich, a. mozny, a. es ift -, možna, može być; ift's - ? do-prawdy? Dioglichfeit, f. moznose, f. Mobammebaner, m -in, f. mahometanin, m. -tanka, f. Mobammebaniid, a. mohametanski, a. Mohammebanismus, m. mohametanstwo. n. Dobn, m. bot. mak, m. milber -. maczek, bielmok, m.

Mohn., a. makowy, a.

Mohnforf, m. makowka, f.

Mohnfaft, m. makowy sok, m. [n. Mobnfaame, m. nasjenie makowe,

Dobr, m. 1) murzyn, m. 2) mora, f. (materva). Irchew, f. Dobre, Dobrrube, f. bot. ma-Möhrene, a. niarchwiany, a. Mobrenfarbig, a. czarny, a. Dlobrenfopf, m. murzynek, m. cznrniczek (rodzaj pliszki), m. Mobrin, f. murzynka, f. Mold, m. salamander, m. Diolten, f. serwatka, f. Molfentur, f. zetvca, f. Molfig, a. serwatniany a. Mollton, m. ton z mol, m. Monard, m. monarcha. m. Monarchie, f. monarchia, f. Monardin, f. monarchini, f. Monarchifd, a. monarszy, monarchiczny, a. Monardismus, m. monarchizm, m. Monarchift, m. monarchista, m. Monat, m. miesiąc, m. Monatlid, a. miesięczny, a. - ad co miesiac. Monateflus, m. miesiączka, f. Monategeld, w. miesieczne, n. Monatobrift, f. czasopismo miesięcznie wychodzące, n. Dlend, m. mnich, m. Monderei, f. mnichowstwo, n. Mondifd. a. mnichowski, a. Mondie, a. mniszy, a. Mondefappe, f. kaptur, m. Mondeflofter, n. klasztór mni-[kapica, f. chow. m. Diendefutte, f. habit mnichow, m. Moudeleben, n. zveie mniehowskie, klasztorne, n. Mendeorben, m zakon mnichow, Dondemefen, n. mnichowstwo, n. Dlond, m. ksiezyc, m. Monte, a. księzycowy, a. Monbangig, Monbblinb, a. lunatyczny, a Montenbell, a. jasny, a. Montenjahr, m. rok księżycowy, m. Monbenmonat, m, miesiac księżycowy, m. Monofinsterniß, f. zaemienie ksiezyca, n. Monoformig, a. księżycowaty, a. Dientraute, f. bot. 1) podejrzon długosz; 2) pieniążek, m.

Monojcheibe, f. tarcza księzyca, f.

509 Mon tlo księżyca, n. Monbficel, f. polksiezyca. Monbfucht, f. lunatyzm, m. Monbfüchtig, a. lunatyczny, a. Monbfüchtige, m. f. lunatyk, m. -czka, f. Montemantelung, f. odmiana księżyca, f. obieg księżyca, m. Monbuiertel, n. kwadra, f. Mondmende, f. miesiecznik, m. Monfalb, n. zasniad, m. Monolog, m. monolog, m. Monopol, n. monopolium, n. Dionopolift, m. monopolista, m. Monftrant, f. monstrancya, f. Montag, m. poniedzialek, m. ben blauen - feiern, poniedzialkować. Montiren, v. a. umundurować-Montirung, f. munderunek, m. Montur, f. niundur, m. Moor, m. bagno, n. trzesawica, f. Moorig, a. bagnisty, a. Moos, n. bot. mech, m. gehorntes - widlak, m. mit - übermachien, mszec się. Moos., a. mchowy, a. Ikwa, f. Morsbeere, f. bot. zorawina, kiu-Moosblume, f. bot. przyjemka, f. Moosfiechte, f. bot, porost kamienny, m. Mcofig, a. mszysty, a. Mone, m. mops, m. Dorechen, n. mopsik, m. Movenaje, f. nos zadarty. m. Moral, f. moral, m. - predigen, moralizować; moraly prawic. Dieralift, a. nioralny, a. Moralifiren, v. n. moralizować. Moralift, m. moralista, m. Moralitat, f. moralnose, f. Morane, f. sielawa, f. Moraft, m. bagna, blota, pl. Moraftig, a. grząski, bagnisty, a. Mordel, f. bot. smardz, m. Mort, m. mord, m. zabojstwo, n. Merbbrenner, m. podpaiacz, m. Diorobrennerei, f. zbrodnia podpalania, pozoga, f. Morben, v. a. mordować, ...; zabijaé, -ić. Diorber, m. morderca, zabójca, m. Morterin, f. zabojezyni, f.

Mor 510 Monbidein, m. Monblicht, n. swia. Morbergrube, f. jaskinia zbojcow, Morberifd, a. morderczy, zabo Morberlich, a. okropny, a. Morbgewehr, n. bron mordereza. Morbluft, f. ządza krwi, f. Morbthat, f. morderstwo, zabojstwo, n. Moromeg, m. okropna droga, f. Morelle, f. bot. moreia, f. Dlorgen, m. 1) rano, n. poranek, ranek; 2) wschod; 3) morg (ziemi), m. - ad, jutro. Morgen, a, ranny, poranny, a, Morgenbefuc, m. odwiedziny z rana, pl. Morgenandacht, f. nabozenstwo poranne, n. Morgenb, a. jutrzejszy, a. Morgenbammerung, f. świt, m, Morgenblid, a. poranny, a. Morgengabe, f. wiano, n. Morgengebet, n. modlitwa poran-Morgenland, n. wschod, m. krajo wschodnie, pl. Morgenlanber, m. mieszkanies krajów wschodnich, m. Morgenlanbijd, a. wschodni, a. Morgenlieb, n. piesn poranna, f. Morgenluft, f. powietrze poranne, f. Morgenroth, n. Morgenrothe, f. jutrzenka, zorza poranna, f. Morgens, ad. rano, z rana. Morgenfeite, f. strona ku wschodowi obrocona, f., wschod, m. Morgenjonne, f. stonce poranne, Morgenftern, m. gwiazda poranna, jutrzenka. f. Morgenftunbe, f. godzina poran-Morgenthau, m. rosa poranna, f. Morgenmarte, ad. ku wschodowi, na wschód. Morgenwint, m. wiatr wschodni, Morgenzeit, f. poranek, m. Merich, a. sprochnialy, p. - merben, prochniec. Morfcheit, f. sprochnialosc, f. Morfelle, f. morszela, f. Morfelfeule, f. tluczek (możdzierzowy), m. Dorfer, Dorfel, m. mozdzierz, m. Mortel, m. wapno, n.

Mof Diofait, m. mozajka, f. Wofgif. a. mozaikowy, a. Dlofaifth, a. niojzeszowy, starozakonny, a. Diofchee, f. nieczet, m. Mofchus, v. Bifam. Doft, m. moszcz, m. Moften, Dofteln, o.a. tloczyć, pra-Dioftrid, m. musztarda, f. Motion, f. 1) poruszenie ciała, n. 2) wniosek, m. Diotte, f. mol, m. Mottenfraß, m. dziury od mólów, Mottenfraffig, a. podziurawiony od molow, p. Motto, n. godlo, n. Mude, f. grymas, kaprys, m. dziwactwo, n, Mude, f. komar, m. Muden, Mudfen, v. n. pisnac: bakac, -nac; przebaknąc. Mudeufier, m. gaza do zasionie-nia twarzy od komarów, f. Mudifd, a. kaprysny, a. Mube, a. zmeczony, zmordowany, znuzony, p. fich - geben, arbeiten, laufen u. f. m. nachodzic. zmachać, spracować, nabiegać się: -werben einer Cache, sprzykrzye Mubigfeit, f. zmęczenie, zmordo. wanie, znużenie, i. t. d., n. Muff, m. rekaw, m. (czeć. Dluffein, v. n. powoli żuć; mru-Muffen, r. n. smierdzieć, cuchnać. Muffig, a. smierdzący, stechty, p. Dube, f. praca, fatyga, f. staranie, n. - und Unftrengung, f. mozol, m. fic - geben, starad sie; viel - auf etwas menten, dukwieć nad czem; mit -, ad. zaledwie. Dluben, v. n. ryczeć (o krowach). fich Muben, v. r. pracować, meczyć się. Dublbeutel, m. pytel, m. Dluble; f. mlyn, m. Dlubleifen, n. paprzyca, f. biegun miynski, m. Dublengang, m. ganek w mlynie, Mublengerinne, n. koryto, n. Mubifaften, m. skrzynia, f.

Mun 512 Dublflapper, f. grzechotka w mlynie, f. Mubirat, n. kolo mlynskie, n. Dublftein, m. kamien mlynski, m. Dublmehr, f. spust, m. Muhlmert, n. kolowrot nilynski, m. Muhme, f. ciotka (Dlutterfcmefter); stryjenka (Baterichmefter) f. Diabiam, a. pracowaty, zmudny, mozolny, a. - erwerben, fammeln, z trudnościa co nabyć. Muhfamfeit, f. pracowitość, f. Mubfelig, a. mozolny, przykry, a. Dubfeligfeit, f. mozol, trud, m. przykrość, f. Milatte, m. -in, f. mulat, m. -tka, Mulbe, f. niecka. f. korezak, m. Mull, m. gruz z gipsu, m. Muller, m. -in, f. mlynarz. m. Dtuller., a. mlynarski, a. |-rka. f. Dlullerburfd, m. mlynarczyk, m. Mullerhandwerf, n. mitynarstwo, n. Muím. m. pulchność ziemi, f. Diulmig, a. pulchny, a. Multiplicant, m. liezba mnożna, f. Multiplicator, m. mnoznik, m. Multirliciren, v. a. mnozvé. Multipliciren, m. ninozenie, n. Mumie, f. mumia, f. Diummel, f. poczwara, f Mummerei, f. maskarada, f. mamidlo, n. Mund, m. geba, f. usta, pl. Diunbart, f. dyalekt. m. narzecze, Munbbebarf, m. zywność, f. pro-Wiant, m. Munbchen, n. buzia, f. Dlundel, n. maloletni, m. -nia, f. Munten, r. n. smakować. Munbfauft, f. 1) gnilec, m. 2) dzięgna (u zwierząt), f. Muntig, a. pelnoletni, a. Dinneigfeit, f. pelnoletniose, f. Diuntiren, v. a. przepisywać Dlunbflemme, f. kurez szczek, m. Muntted, m. kucharz nadworny. Munblid, a. ustny, a. m. Munbichent, m. podezaszy, eześnik. m. In. Dinneidenfenamt, n. czesnietwo. Muntfemmel, f. muntowa bulka, f. Munbiplegel, m. wziernik, m. wzieradlo ustowe, n.

513 Mun Munbftud, n. munsztuk, m. Dunbung, f. ujście (rzeki), n. wylot (działa), m. Munbvorrath, m. zapas zywności. prowiant, m. Munbmert, n. ein gutes - haben, tego szczekać. Dinnieipal., a. municypalny, a. Dunieipalitat, f. municypalnose, f. urząd miejski, m. Munition, f. amunicya, f. Munitionemagen, m. woz amunicyjny, m. Munteln, r. n. mruezec. Munfter, m. kościół katedralny, m. Munter, a. obudzony, p. czujny, zwawy, rzeżwy, czerstwy, zdrowy, a. - machen, ocucae, -ie; merben, ocucic sie. Munterfeit, f. zwawość, czérstwose, f. i. t. d. Mung., a. menniczny, a. [net, n. Dungbeidreibung, f. opisanie mo-Dungcabinet, n. - fammlung, f. gabinet, zbier monet, m. Munge, f. 1) mennica; 2) moneta, f. pieniadze, pl. 3) bot. mieta, mietka, f. Mungen, r. a. bić pieniadze. Dunger, m. mincarz, m. Dunifuß, m. stopa, f. Dungtenner, m. znawca monet, numizmatyk, m, Mungfunte, f. nauka o monetach, numizmatyka, f. Mungrecht, n. prawo bicia mone-Mungforte, f. gatunek monety, m. Mungwesen, n. mennictwo, n. Dungmiffenfchaft, v. Mungfunbe. Munggeichen, n. znak menniezy, m. Dlurbe, a. kruchy, a. - merben, kruszeć, zmiekczeć Murbigfeit, f. kruchose, f. Murmeln, r. n. przebąkać. -nąc; mruczeć; szenirac. Murmelthier, u. bobak, świszcz, m. Murren, v. n. niebyć kontent; sarkać, gdyrać, mruczeć, mruknąc, szemrac. Murrifo, a. dziwaczny, mrukliwy, tetryczny, markotny, zrzędny, a. -es Befen, mrukliwosc. zrzedność, tetryczność, f. Murrforf, m. gdyraez, zrzeda, markot, tetryk, dziwak, m.

Mufdel, f. koncha, muszla, f. Dłujchelbant, f. lozysko malżów, n. Mufdelfammlung, f. zblor konch, Mujdelicale, f. skorupa, f. Mujdelthier, n. malz, m. Dlufdelmert, n. malzowiny, pl Minfe, f. muza, f. Mujelmann, m. muhametanin, bi. surman, m. Mufenalmanad, m. nowor ocznik Mufenfohn, m. student, m. Mujeum, n. muzeum, n. Muficiren, r. a. grae na muzycznych narzędziach. Mufit, f. muzyka, f. Mufif., a. muzyczny, a. Mufitalien, pl. noty, f. pl. [wny, a. Mufifalifd, a. muzykalny; spié-Mufifant, m. muzykant, gracz, m. Mufifmeifter, m. kapelmistrz, m Dufifus, Mufifer, m. muzyk, m. Mufivarbeit, f. robota mozaiczna, Ilowa, f. Musfate, f. bot. galka muszkato-Mustateller, Mustatmein, m. Wino muszkatolowe, n. Muefatellerbirne, f. muszkatelka. Dusfatenbaum, m. bot. drzewe muszkatolowe, n. Dusfatenblume, -bluthe, f. muszkatolowy kwiat, m. Mustatennus, f. v. Dustate. Mustel, m. muszkul, m. Duefete, f. muszkiet, m. Diustetenfeuer, n. strzelanie z muszkietów, n. Musfetier, m. muszkletnik, muszkietyr, m. Musfulce, a. muskularny, a. Diug, n. powidle, n. pl. Muß, m. mus, przymus. m. Muse, f. spokojny, wolny czas, wczas, m. Muffelin, m. muslin, m. Muffen, r. n. musiee; man muß, trzeba, potrzeba, powinien. Musig, a. proznujący. p. prozniacki, a. - geben, próżnować; zalegac pole. Musiggang, m. prozniactwo, proznowanie, n. 17

515 Mus Mußigganger, m. prozniak, m. Mufter, n. wzór, przykład, m. Dufterbuch, n zbior wzorow, m, Mufterhaft, a. wzorowy, przykladny, a. Mufterhaftigfeit, f. wzorowość. przykładność. f. [glądać. Muftern, v. a. mustrować, prze-Dufterung, f. rewia, f. popis (wojska), przegląd, m. Muth, m. odwaga, f. mestwo, n. dziarskość, f. serce, n. - faffen, nabrac serca. Dluthden, n. fein - fuhlen, zemścić się na kim. Muthig, a odważny, śmiały, mężny, dziarski, żywy, a, Muthics, a ten, co odwage stracil, co zwatpil. Muthlofigfeit, f. zwatpienie; stracenie odwagi, n. Muthmagen, v. a. domyslac. -ić, dorozumiewać się czego; wnosić, -jeść. Muthmaslid, a. podobny, pewny, domyslny, a. - ad. czego sie domyślać mozna; podobno, domyslając się. Muthmagung, f. domyst, m. Muthwille, m. swawoia, f. psoty, f. pl. pustota, f. Muthwillig, a, swawolny, pusty, psotny, a. Mutter, f. matka; macica, f. -Gettes, bogarodzica, matka bo-Mutterbeichmerbe, f. boie maciczne, pl. Mutterbiene, f. królowa, matka pszczól, f. Mutterbruter, m. wuj, m. r. Onfel. Mutterbruberefrau, f. wujenka, f. v. Zante. Datterchen, n. matus, matula, matulenka, mamunia, f. altes -, staruszka, f. Mutterfüllen, n. kobylka, f.

Mutterberg, w. serce macierzyn-

skie. s. matki, n.

Mutterforn, a mącznica, śnieć, glownica zytnia, f. sporysz, m. Mutterfraut, n. bot. maruna, f. Mutterfuden,m. placek maciczny. Dutterleib, n. zywot matki, m. Mutterlich, a. inatezyn, macierzyński, macierzysty, a. Muttermaal, n. znamie przyrodzone, n. Muttermorb, m. matkobojstwo, n. Muttermorber, m. -in, f. matkobójca, m. -ójczyni, f. Mutterpferb, n. klacz, f. Mutterrecht, n. Mutterfchaft, f. macierzyństwo, n. Muttericar, n. maciorka, f. Muttericeibe. f. pochwa maciczna, f. Dlutterfdwein, w. maciora, f. Wintterfdmefter, f. ciotka, f. v. Dubme, Tante. Mutterfobnden, n. pieszczoszek, Dłutteriprache, f. niowa ojczysta, f. Muttertheil, n. niacierzyzna, f. majątek po matce, m. Mutterpis, m. dowelp wrodzony, Muttermuth, f. szal lubieżny u kobiet, m. czny, m Dluttergapfchen, n. czopek maci Muschen, n. czapeczka, f. Dune, f. czapka, f. (vieredige ro. the) konfederatka, f. - gieben, abnehmen, czapkować; zdjąc czanke. Dtugenmader, m. czapnik, m. [m. Dlusenichirm, m. daszek, rydelek. Dibriate, f. krocie, n. Diprrbe, f. mira, f Diprthe, f. bot. nirt, m. Morthenfrang, m. mirtowy wieniec, m. Minribengweig, m. galazka mirto Moftif, f. mistyka, f. Dibftifer, m. mistyk, m. Muftifd, a. mistyczny, a. Mythologie, f. mitologia, f. Mythologift, a mitologiczny, a

Maabfraut, n. but. przytulia, f. Rabe, f. piasta. f. Rabel, m. pepek, m. Rabelbinbe, f. pasek do pepka, m. Mabelfraut, n. bot. rozlog, m.

Nabelichnur, f. sznur pępkowy, m. Nabenring, m. ryfa, f. Nach, prp. do, na, po, za; podług; - und nad, ad powoli, pomalu.

Radaffen, r. a. malpować. Rachaffer, m. malpa, f.

Rachabnien, v. a. nasladować. Radahment, a. nasladujący, p. naśladowczy, a.

Rachahmer, m. nasladowea, m. Radabulid, a. co mozna nasla-

dować. Nachahmung, f. nasladowanie, n. Dachahmungefucht, f. naslado-

wnictwo, n. Racharbeiten, v. a. za kare sie u-

czyć (w szkole). Dacharten, v. n. - einem, wydac f-dka, f. się za kim.

Machbar, m. -in, f. sasiad, m. Machbarlich, a. sasiedni, sąsiedzki,

ościenny, a.

Rachbaricait, f, sasledztwo, n. Machbeten, v. a. 1) mowić za kim paclerz; 2) powtarzać, -orzyć co drugi powle.

Machbier, n. cienkusz, m. Machbilb, n. kopia, f. podobien-

stwo. n. Rachbilden, v. a. kopiować, przery-

sować, co podobnego robić. Rachbringen, v. a. einem etmas, przynieść komu co.

Radibem, c. gdy, jak, podług tego jak. - od. potem, zatem. Rachbenfen, v. n. (ein menig) podu-

niac; über etwas -, przemysliwać, zastanawiać, -owić się nad czem; rozważać, -vé co. Madbenfen, n. rozwaga, f. v. Hado.

benfen. Machtrud, m. 1) dobitnose, dosadność, f. przycisk, m. 2) (eines

Buches) przedruk, m. Radibruden, v. a. przedrukowy-

wać, -ować.

Radbruder, m. przedrukiwacz, m. Radbrudlid, a. dobitny, dosadny,

Nacheifer, m. Macheiferung, f. emulacya, f. gorliwe naśladowanie, wea, m.

Racheiferer, m. gorliwy naslado-Macheifern, v. n. gorliwle nasladować, ubiegać się.

Radeilen, r. n. pedzić, gonić za Radeinanber, ad. po kolei, jeden po drugim.

Dachen, m. ezolno, n. lodka, f. Dladerjablen, v. a. powtarzac, -orzyć co inny opowiada.

Racheffen, n. zakaska, f. Radfabren, r. n. jechać za kim.

Nachfolge, f. następstwo, następowanie; nasladowanie, n.

Machfolgen, r. n. isc za kim; nastepować po kim; nasladować kogo. [dowca, m.

Machfolger, m. następca; nasla-Rachforichen, v. a. badać, szperać, szukać, śledzić; dochodzić, wy-

pytywać się. Machforschung, f. badanie, sledzenie, dochodzenie, n, i. t. d. Rachfrage, f. zadanie, n. poku-

pnose, f. v. Nachfragen. Dachfragen, v. a. dopytywac, -tae się; żądać, po- czego. Madführen, v.a. prowadzić za so-

Nachaeben, v.n. ustepować, -apić, ulegać; popuszczać, -uścić; zezwolić. Machgeben, n. ustapienie, n. i. t. d

v. Machgeben. Machgeboren, a. po smierci ojea

zrodzony, p. Plachgebet, n. ostatnie licytum, n. Machaeburt, f. miejsce, lozysko, w.

Machgeben, r. n. chodzić, ise za kim; szukać, śledzić, badać; ber Spur -, tropić.

Radgefdmad, m. przysmak, m Radgiebig, a. ulegly, a. v. Radge-Radgiebigfeit, f, uleglose, f. [ben. Dlachgießen, v. a. 1) dolewac, -lab 2) odlewać, -lać.

Radigraben, v. a. kopać; dokopywać się. Nachgrubeln, v. n. sięczeć. Madball, m. echo, n. odglos, m. Radballen, r. n. odzywać się. Rachbangen, v. n. oddać, poswiecić się czemu. Rachbelfen, r.a. einem, poprawiac,

-ic; dopomagac, -modz. Rachber, ad. potem; pozniej. Rachberbft, m. pozna Jesien, f.

Rachberig, a. późniejszy, a. Rachbochieit, f. poprawiny, pl. Rachholen, r. a. odrabiac, -obic;

powetować; dogonić. Nachbut, f. odwod, m. tylna straž, f.

Radjagen, v. n. puscić się za kim, gonić, ścigać (kogo); uganiać się za czem.

Radflang, m. odglos, oddźwięk, m. Radflingen, v. n. odglos, dzwiek wydawac: brzmiec.

Rachtomme, m. potomek, m Rachfommen, v. n. zdążać, -yć; przylic za kim: einer Sache dopelniać, -ić; wykonywać,

Ractommenicaft, f. potomstwo, Radtommling, v. Dachtomme. Nadlak, m. pozostalość, puścizna, Radlaffen, r. a. s-, upuszczać, -ścić; ulzywać, -yć; zwainiać, -olnic; przesilić sie (o chorobie); - v. n. zwolniec; ustać.

Radiaffig, a. niedbaly, opieszaly, Sopieszalosć, f. Madlaffigfeit, f. niedbalstwo, n. Radlaufen, r. n. biegac za kim, abiegać sie za kim.

Radlegen, r. a dokladać. dolozyć. Ramlefe, f. poklosie, zbieranie ostatków, n.

Radlefen, v. a. ezytac co; odezy-Radliefern, r. a. dostawiać re-Nadmaden, v.a. nasiadować; pod-

rabiae, -obic; sprostae; einem -, przedrzeźniać komu-Rachmalen, v. a. odmalować;

przemalować.

nastepnic.

Macmalia, a. późniejszy, a. Nachmale, ad. potem; poźniej,

Nachmeffen, v. a. mierzyć za kira. Nachmittag, m. popoludnie, n. Anfang bes -es, przypoludnie, n. Nachmittägig, a. popoludniowy, a. Nachmittage, ad. po poludniu. Nadrednen, v. a. jeszcze raz ra-

chować, liczyć. Radrebe, f. (uble) obniowa, f. obmówisko, n.

Bladreben, v. a. powtarzać, -orzyć; (ubel) obmawiac, owic, obgadywac. -dac. Radreifen, v. n. einem -, jechac

za kim; gonić kogo. Nadreiten, r. n. jezdzić konno za kim; pędzić na koniu za kim,

Radrict, f. wiadomosc, wiese, . - geben, u-, zawiadomic. Radridter, m. kat, m.

Radridtlid, ad. przez wiadomosé, danie znać. Nadruden, v. n. posuwać, -unać

sie, ruszyć za kim. Nadruf, m. odezwa, f.

Radrufen, r. a. wolać za kim. [f. Nadrubm, m. slawa pośmiertna, Radruhmen, r. a. chwalic. Radfagen, v. Nadreben.

Nachfas, m. następnik, m. Dadfdiden, e. a. posylat, -slad za kim. Rachichieben, r.a. z tylu popychać.

Dadidiegen, v.a. 1) strzelad za kim; 2) naddawać, -dać; doplacać. Radidlag, m. nota dopelniająca.f. Dadidlagen, v. a. szukac; podrabiac, falszować (pieniądze). Madidleiden, v. n. leze za kim.

Rachichleppen, v. s. włóczyć za Ifalszywy, m. Radidluffel, m. klucz dorabiany, Dadidreiben, v. a. pisac za kim mówiącym.

Dlacidreiber, m. pisarz, ten co zapisuje to co kto mówl, co zapisule mowy.

Nadidrift, f. dopisek, m. Nachichus, m. doplata, f. dodatek, Radfegeln, -fdiffen, v. n. plynas za kim.

Rachfeben, v. a. patrzec za kirn; etmas -, przeglądać, -ejrzeć; e. n. publazac; patrzec przez szpary.

Mach Radfenben, v. Radididen. Pladieten, r. a. 1) upośledzać, -le 2) gonié, ścigać; puścić sie w pogon za kim. (2) pogon, f, Madiebung, f. 1) uposledzenie, n. Madnicht, f. wzgląd, m. poblazanie, n. wyrozumiałość, f. wyrozumienie, n. - haben, poblazać: mieć wzgląd; być wyrozumialym. Pladifitig, a. względny, a. poblazający, p. wyrozumiały, a. Dadunnen, r. n. (über etwas) dumać nad czém; przemyśliwać; zastanawiać, -owić się nad Nachfommer, m. porne lato, n. Rachipiel, n. mala sztuczka, f. Radipotten, v. a. przedrzeżniać [dzić. komu. Radipuren, r. n. sledzić, docho-Macht, prp. po; obok: - ad, najblizei, ad. Rachfte, a. blizni, najblizszy, a. Nachfteben, r. n. niewyrownac Radftellen, r. a. przesladować kogo: nastawać na kogo: zasadzać sie na kogo. Nachstellung, f. zasadzka, f. prześladowanie, n, Maditens, ad, wkrotce, wrvehle. Machflener, f. doplata poboru, f. Dachfich, m. sztych naśladowany, (sy zbierne. Nachfterrein, v. a. poklosić, klo-Machftreben, r. a. einer Cache -, piąć się, dążyć do czego; starać sie o cu. Za kim. Blachfturgen, r. n. pase, u-, w- wy-Machiturien, r. a. szukac, poszukiwać, starać się o co. Nadiudung, f. poszuktwanie, n. Macht, f. noc. f. Madtbeden, -geidirr, n. urynal, m. Nachteffen, n kolacya, wieczerza, f. Radteule, f. puszczyk, m. sowa, f. Radtfalter, m. noenica, f. Maditfreit, m. przymrozek, m. Raditaleide, f. porownanie dnla z noca, n.

Natthaube, f. czepek nocny, m.

Rachtheil, m. szkoda, f. uszczerbek, m. niedogodność, f. Machtheilig, a. szkodliwy, niedogodny, a. Nachthun, v. a. robić co za kim. Rachtigall, f. slowik, m. Madtigallene, a. slowiczy, a. Ractifch, m. wety, pl. Machtferge, f. bot. wicslolek, m. Radtfleit, n. suknia nocna, f. Madtlager, n. nocleg, m. Madtlid, a. noeny, a. Machtmufif, f. serenada, f. Nachtmuße, f. szlafniyca, f. Nachtrab, m. straz tylna, f. odwód. Machtrabe, m. kozodój, lelek, ślepowron, m. Dadtradten, v. Dadftreben. Madtrag, m. dodatek, m. Machtragen, r. a. 1) nosic, niese za kim; 2) dodawać, -dać, dopelniac, -ic; 3) einem etwas -, pamietać co konnt. Nachtraglich, a. dodatkowy, a. ad, w dodatku; jeszcze. Nachtreten, e. n. Ise za kim. Mactichatten, m. bot. psianka, wileza wiśnia, f. (qiftiq), Nachtidwarmer, m. ten co sie włóczy po nocach, m. [cach, n. Machtfigen, n. pracowanie po no-Nachtflud, n. obraz przedstawiajacy noc, m. Mactitubl, m. stolec, m. Dadtftunbe, f. godzina nocna, f. Nachttifch, m. gotowalnia, f. Nachttopf, m. urynat, m. Raditeiole, f. but. mieslącznica,f. wieczernik, m. Nadtwade, f. straz nocna, f. Radtmadter, m. stroz, m. Radimanbler, v. Madtidmarmer. Rachtzeit, f. noc, / Madtjeug, n. ubior nochy, m. Madmagen, -wiegen, r. a. wazye jeszcze raz. Nadmeben, pl. 1) bole poporodowe, pl. 2) zale, pl. Dładweis, m. wykaz, m. Nachweifen, r. a. 1) udowodniac, -ic; pokazywać, -zać; 2) wska-

zywać, -zać.

Nadmeifung, f. v. Rachmeis. Im.

Radweifungegeichen, n. odsylucz,

523 Radmelt, f. potomnosc, f. Radwerfen, r. a. rzueic za kim. Radwinter, m. pozimek, m. Rachwuchs, m. odrost m. mlode, n. młodzizna, f. Radmirten, v. n. skutkować na Radiablen, v. a. splacae reszte. Nachgablen, v. a. przeliczyć je-SZCZE FAZ. Rachteichnen, v. a. przerysować. Radgeichnung, f. przerys, m. Radgieben, v. a. ciagnae za kim. - r. n. przenieść się za kim; iść za kim. Nachzug, m. odwód, m. Nachzugler, m. maroder, m. Raden, m. kark, m. Radeno, Bladt, a. nagi, goly. a. ad. -go, -lo. Madtheit, f. nagosc, f. Blabel, f. igla, spilka, f Rabelbuchie, f. igielniczka, f. igielnik m. Nabelformig, a. iglasty, a. Nabelgelb, n. pienigdze na drobne wydatki, spilki, pl. Rabelhels, n. bot. drzewo igla-Ispilek. f. ste. n. Rabelfiffen, n. poduszeczka do Mabelinopf, -forf, m. glowka, lepek u spilki, igly. Marelobr, n. ucho igly n. Mabelfrige, f. konice igly, spilkl, Datir, m. nadyr, m. Mabler, m. Iglarz, m. Mabler., a. iglarski, a. Rablermaare, f. iglarski towar, m. Ragel, m. 1) paznokiec, m. (u palców); 2) gwoźdź, goźdź, m. Magelbluthe, t. kwitnienie znokci, n. Magelhobrer, m. swiderek maly, Magelden, n. gwordzik, m. Magelein, v. Gemuranaglein. Magelfell, n. bielmo w oku, n. Magelfeit, a. gwożdziami przybi-Magelgeidmur, n. zanokcica, f. Ragelforf, m. główka u gwoździa, (ki, a. Magelnen, a. nowiutki, nowinten-Ragelprebe, f. proba. f Magelichniet, m. gwozdziarz, m. Magelichmiebarbeit, robota f. gwożdziarska, f.

524 Nam Magelidmiete, f. kuźnia gwoździ. Magen, r. a. gryżć. Dagwurg, f. bot. dwulistnik, m. Dape, a. bliski, a. — ad. -ko, ad. au - treten einem, uwlaczas komu. Mabe, f. bliskość, f. in ber -, w poblizu; zbliska. Rabegelegen, a. pobliski, a. Raben, r. n. fich -, r. r. przy-, zblizac. -ve sie: (feinem Enbe) dogorywac. Maben, r. a. szyc. Daber, ad. blizei, ad. Rabern, r. a. zblizac, -ye; fic -, v. r. przy-, zbliżac, -yc się; dochodzić do . . [nie, n. Raberung, f. zblizenie, przybliże-Mahfiffen, n. poduszeczka do Szycia, f. Igla, f. Rabrahmen, m. kroslenka, pl. Dabren, v. a. karmić, zywić, pozywiać, -ić; fid -, v.r. wyżywić, utrzymywać się. Nabrhaft, a. karmny, pożywny, a. Nahrhaftigfeit, f. pozywność, f. Mabring, m. naparstek, m. v. Fingerbut. Dabrung, f. karm, karmia, f. pozywienie, n. obrok (duchowy), m. pasza, f. [wność, f. Mabrungsmittel, n. pokarm, m. zv-Dabrungefaft, m. sok pokarmo-WV. m. Rabrungeforge, f. troska, klopot o kawalek chleba, wyzywie-Mahfeibe, f. jedwab' skrecony, m. Maht, f. szew, m. aus ber - geben, wyparsknac. Mahterei, f. szycle, n. Mabterin, f. szwaczka, f. Nabtifd, m. pulcik, m. Mahgeug, n. rzeczy do szycia nalezace, f. pl. Rame, m. nazwa, f. nazwisko, n. (imig, n.) Mamentos, a. 1) bezimienny, a. 2) niewypowiedziany (n. p. ból), p. Damenregifter, - verzeichnis, n. spis nazwisk, m. lista imienna, f. Mamensbruber, m. imiennik, m.

Namenstag, m. imieniny, pl. Mamenejug, m. podpis, m. Ramentlich, ad. mianowicie. Mambaft, a. znakomity, a. znany, p. - maden, wymieniać, -ić. Namlich, ad. to jest. Damliche, (ber, bie, bas), a. tenze sam, taz sama, toz samo, a. Mapf, m. czara; donica; miska rleboka, f. Marfchen, n. czarka, doniczka, miscczka, f. Marbe, f. blizna, f. ziarno, (w skorze), n. Marben, v. a. skore ziarnista wyprawiać; - v. n. w blizne sle zbierać. Marbig, a. bliznami okryty, p. Marbe, f. bot. narda, f. Marr, m. glupiec, blazen, kiep, duren, m. einen jum Marren baben, kpić, zakpić sobie z kogo; ben Marren fpielen, blaznowac. Marren, a. blazenski, a. Plarrenbaus, m. dom oblakanych, warvatów. m. Dlarrentappe, f. czapka blazenska, Darrenpoffe, f. Marrenftreich, m. blazenstwo, n. Marrenfeil, n. einen am - berumführen, wodzić kogo za nos. Marrheit, f. glupstivo, n. Marrin, f. glupia, f. Marristo, a. glupi, dziwaczny, a. Marmal, m. jednorozec morski, m. Margiffe, f. bot. narcys, m. Dlafden, v. n. lakocić się. lasthen, n. nosik, m. Dafder, m. -in, f. lakotnik, m. -niezka, f. Dafchaftigfeit, f. lakotliwość, f. Nafahait, a. lakotliwy, a. Maschmartt, m. targ na owoce, m. Dlafdwerf, n. lakocie, pl. Dafe, f. nos, m. Giner ber eine große - bat, m. nosal, nosaty, m. in die - bringen, zalatywać kogo; bie - both tragen, nos zadzierac do gory; eine - befom. men, dostac po nosie. Plafein, v. n. gegotać, przez nos mówić.

Mafen., a. nosowy, a.

Elafenband, n. naprysk, m.

Rafenbluten, n. cleczenie krwi z nosa, n. Inosowa, f. Dafenbuchftab, -laut, m. gloska Rafenloch, n. nozdrze, n. Mafenrumpfen, n. skrzywienie nosa, n. Mafenftuber, m. szczutek, m. Mafemeis, m. przechéra, wścibski, m. mialy, a. Plafemeis, a. przecherny, zarozu-Mafemeisheit, f. przecherność, zarozumialość, f. Nashern, n. nosorožec, m. Mag, a. mokry, wilgotny, a. machen, zmoczyc; - werben, zmoknać. Maffe, f. mokrość; wilgoć, f. Maffen, r. n. wilgotnieć, poole, sączyć się, cicc. Mation, f. narod, m. Mational, a. narodowy, a. Mationaldarafter, m. charakter narodowy, m. dowa, f. Mationalgarbe, f. gwardya naro-Mationalitat, f. narodowość, f. Nationalversammlung, f. sejm narodowy, m. Ratter, f. zmija, f. braune -, zmijogad, m. Matterwurg, f. bot. zmijowiec, m. Matur, f. natura, f. przyrodzenie, n. Maturatien, pl. twory przyrodzone, naturalije, pl. Naturaliencabinett, n. gablnet naturalijów, m. Maturalifation, f. naturalizacya, Maturalifiren, v. a. przypuścić do praw krajowych, jid -, r. r. zostac obywatelem. Maturalift, m. naturalista, m. Maturbegebenheit, f. zjawisko w naturze, n. fenomen, m. Maturell, n. usposobienie wrodzone, n. Maturforicher, m. badacz natury, Naturgabe, f. dar przyrodzenia, m, talent, m, zdolność, f. Maturgeichichte, f. historya naturalua, f. Maturgefet, n. prawo natury, n. Platurfunde, -lebre, f. fizyka, f. Maturlid, a. naturalny ; prosty, a.

Regativ, a. odjemny, a.

Regativitat, f. odjemność, f.

Reger, m. -rin, f. murzyn, m.

527 Natürlichfeit, f. naturalność, prostota, f. Inv. m. Maturmenich, m. człowiek natural-Naturrecht, n. prawo natury, n. Maturreich, n. królestwo natury, n. Raturtrieb, m instynkt, m. Maturmibrig, a. sprzeciwny naturze, a. natura, f. Maturmibrigfeit, f. sprzeczność z Maturmiffenicaften, f. pl. nauki przyrodzone, f. pl. Rebel, m. nigla, f. Blebelig, a. mglisty, a. Rebein, v. n. tinglie sie Reben, prp. podle, obok, przy; -bei, ad. nawlasem; -ber, przy boku. Meben., a. po-, przy-, uboczny, a. Dlebenabiichr, f. cel uboczny, m. Rebenbegriff, m. znaczenie drugie, n. Nebenbubler, m. rywal, współzalotnik, współzawodnik, m. Rebenbuhlerin, f. rywalka. f. Mebenbing, n. rzecz mniejszej wagt, f. Rebeneinanber, ad. podle siebie. Rebeneinfunfte, f. pl. akovdens. przychód, m. obrywki, obrywcze, pl. fuliczka, f. Rebengaffe, f. poboczna ulica, Rebengebaube, w. oficyna, f. budynki przyjegle, pl. Rebenlinie, f. linia poboczna, f. Diebenmann, m. pobocznik, m. Rebenmenich, m. blizni, m. [zyc, m. Mebenmond, m. poboczny księ-Rebenniere, f. nadnercza, pl. Debenfache, f. bagatela, f. Rebenfonne, f. slonce poboczne, Rebenftube, f. izba poboczna, f. Rebenumftanbe, pl. okoliczności inne, pl. czyna, f. Debenurfache, f. poboczna przy-Mebenweg, m. manowiec, m. droga poboczna, f. Diebenwort, n. przysłowek, m. Debengimmer, v. Debenftube. Rebengollamt, n. przykomorek, m. Mebit, prp. z, prp. -ad. oraz, wespól z. Reden, v. a. dražnić, nagabać,

Mederei, f. draznienie, n. drwinki,

Redijd, a. zabawny, smieszny, a.

-nka, f. Rehmen, v. a. brac, wziae; pielnabiérac, -brac; etwas auf fich -, podejmować, -jąć się czego; bas Bort -, zabierać, -brać glos; eine Frau -, pojąć zonę, (einen Dann ober eine Frau) zaślubić sobie; ubel -, za zle brac; etmas für etmas -, poczytywae co za co; ju viel vonetmas -, przesadzać Reit, m. zawiść, zazdrość, f. [a. Reitifd, a. zawistny, zazdrosny, Deibnagel, (Dietnagel), m. zuzdziorek, m. Reige, f. schylck, ostatek, m. es gebt mit ihm auf bie -, goni ostatkami. Reigen, v. a. chylic, s-; fid -, v.r. schylac, -ic sie; (etwas) pochylad sie; (auf bie Geite) uchylad Reigung, f. sklonnosc, f. Diein, ad. nie. Isie. Relfe, f. bot. gwordzik, gozdzik, Diennen, r. a. zwać; nazywać, -zwac; rzec; mianowac; fid -. r. r. - się. Menner, m. mianownik, m. Mennwort, n. imie, n. Diero, m. nerw. m Merven, a. nerwowy, a. Mervenfieber, n. nerwowa febra, f. Dierrenftarfent, a. wzmacniejący nerwy, p. [WV. 100 Mervenfuftem, w. system nerwo-Merrenmargden, n. brodawka nerwowa, f. Mervig, a. nerwisty, a.

Dleffel, f. bot. pokrzywa (große).

Reffelfonig, m. pokrzywniczek, m.

Meftel, f. igliczka do sznurowa-

rtwa pokrzywa, f.

Reft, n. gniazdo, n.

nia, f.

Reffele, a. pokrzywny, a.

Meffeltud, n. etamin, m.

Reffelfucht, f. pokrzywka, f.

Reftei, n. jaje z gniazda, n.

zegawka (fleine), taube -, ma-

Refteln, r. a. sznurować, nawlec. Meftelftift, m. okowek u tasjemkl.

Reftfuclein, Defthatden, n. najmłodsze ptaszę, dziecię, n. Reftling, m. gniazdowiec, m. Rett, a. ladny, czysty, chędogl. a.

Mettigfeit, f. ladność, czystość, chedogość, f. Metro, ad. netto; własnie tyle. Det, n. siec, siatka, siateczka, f.

-e machen, siatkować. Desbecher, m. Desichuffelden, n. różek z wodą u kądzieli, m.

Regen, v. a. maczac, namoczyć; pokrapiać, -opić. - v. n. počić, saczyć się, clec. Repformig, a. siatkowaty, a.

Reshaut, f. siatka, (w oku); blona siatkowa (w brzuchu), f. Megwurft, f. cielęcina spikowa-

na i duszona, f. Neu, a. nowy, świeży, nowotny; nowozytny (historya), a. - ad, -wo. -zo, ad. nicht mehr - fein, spowszedniec; Die neuere Beit,

nowozytność, f. Meugurgelegt, a. na nowo wyda-(wiutenki, a. Meubaden, a. (chleb) świeży: no-Meue, n. nowose, f. cos nowego,

a. rzecz nowa,f. Reuerdings, Deuerlich, ad. niedawno, znowu.

Reuerung, f. nowość, f. Meugeboren, a. jakby na nowo urodzony, p.

Reugierbe, f. clekawość, f. Reugieria, a ciekawy, a. Meubeit, f. nowość, f.

Meuigleit, f. nowość, nowlna, nowota, f. [m. Renigfeiteframer, m. nowinkarz, Meujabr, n. nowy rok, m.

Meujabregeschent, n. podarunek na nowy rok, m. ku, m, neujahrstag, m. dzlen nowego ro-

Dleujabrewunfd, m. powinszowanie nowego roku, n, Meuland, n. nowina, f.

Reulid, ad. niedawno. Meuling, m. nowicyusz, fryc, m.

Reumobifd, a. nowomodny, a. Neumond, m. now, m. Meun, num. dziewiec. Reunauge, f. minog, m. Reune, f. Neuner, m. dziewiątka, f. Reunerlei, a. dziewięcioraki, a. Meunfach, a. dziewięckrotny, a. Meundunbert, num. dziewiedset. Dleunmal, num. dziewięć razy.

Mie

-kroc. Reunte, a. dziewiąty, a Meuntehalb, a. poldziewigta. Reuntel, n. dziewiąta część, f. Reuntene, ad. po dziewiąte. Deungebn, num. dziewiętnaście.

Meuntotter, m. dzierzba, serkosz, srokosz, m, Meunzehnte, a. dziewiętnasty, a.

Meunzig, num, dziewięćdziesiąt, Meunzigste, a. dziewięcdziesiąty, Reunziger, m. dziewięćdziesiątle-

Reuftart, f. nowe miasto, n. Reutral, a. neutralny, a. Reutralitat, f. neutralność, f. Reutrum, n. nijakiego rodzeju. Reuvermablte, pl. nowozency.

Reuzeit, f. nowożytność, f. Dlicht, ad. nie; ju nichte maden, niweczyć, z-. Richt, m. niedokwas cynku, m.

Richtachtung, f. zniewaga, f. Michte, f. synowica, siostrzenica, f. Nichterscheinung, f. nlestawienie Michtig, a. nieważny, prożny, da-

remny, marny, nic niewart, a. Dichtigfeit, f. nicosc, prozność. marnosc, f.

Richts, ad. nie; - n., nie, n. mir nichts, bir -, ni ztad, ni zowad : - befto meniger, c. mimotego, atoli. Dichtebebeutenb, a. nie nieznaczą.

Nichtswürdig, a. niegodziwy, a. Dictemurbigfeit, f. niegodziwość. Midel, m. nikiel, m. Miden, v. w. mrugać, -nać (ocza-

mi); kiwać, -nąć (głową); drzy-Die, Diemals, ad. nigdy.

Mieber, a. dolny, niższy, a. - t. smierė!

Mieterbeugen, v. a. nekac, z-

Rieberbiegen, v. a. zginać, -iqć na dól; nachylic.

Rieberbrennen, v. a. spalic.

fich Dieberbuden, v. r. schylac, -ic Irazac, -zic. Dieberbonnern, v. a. ofuknac; prze-Rieberbruden, e. a. gnebic, przy-.

Rieberfahren, . n. zstepować, -apić, zjezdzać, zjechać; spuszczać, -scie się na dól.

Dieberfahrt, f. zstepowanie na dol, n. v. Rieberfahren.

Dieberfallen, v. n. spadac, -asć; tny, a. upasć.

Riebergeichlagen.a.osowialv. smu-Diebergefcblagenbeit, f. smutek, m. Rieberhauen, v. a. wycinac, -igo

w pien, zabić. Dieberhoden, Diebertauern, v. n.

usieść w kuczki. Nieberfnien, v. n. uklekać, -nać. Diebertommen, v. n. ziegnąć; po-

rodzić. Diebertunft, f. polog, m. Nieberlage, f. 1) sklad, (towarów)

m. 2) kięska, f. (wojska). Dieberlaffen, r. a. spuszczac, -scie; zwodzić, -ieść (most); fic -

v. r. osiadać, -jeść; osadowie się. Dieberlaffung, f. osada, f.

Dieberlegen, v. a. skladac, złożyć; klaść, polożyć; fic -, v. n. klaść, polozyć sie. fnie. n.

Dieberlegung, f. skladanie, złoże-Diebermachen, v. a. zabijac. -bic: (viele) pozabijać; wyrzynac.

-rznać. Miebermeteln, v. a. wymordować. Nieberreißen, v. a. zwalać, -ic.

Rieberreiten, v. a. zatratowac. Mieberfabeln, v. a. rozsiekać.

Dieberichießen, r. a. zastrzelac, -ic. - v. n. spuścić sie raptem

Rieberichlag, m. opadnienie, n. osad, m. Dieberichlagen, r. a. 1) zbić, zwa-

lic; trupem polożyć: 2) umorzyć (dług, proces); 3) zasmucić. v. n. opadać, opasć. Dieberichlagent, a. 1) zasmucaja-

cy, p. smutny, a. 2) usmierzają-

Mieberichreiben. v. a. pisac, na-.

Mieberfeten, v. a. 1) posadzać; 2 złożyć; ustanawiać, -owić; –, v. r. usiadać, -usiąść, -ieść, Dieberfinten, v. n. upadac, upase

bez sit. Mieberftechen, v. a. zazgać.

Rieberftogen, v. a. obalie; pozabijac. Mieberfturgen, v.n. upadać, upaść;

powalic sie. [dly, a, Riebertrachtig, a. nikczeniny, po-Diebertrachtigfeit, f nikozemnosć, podlosć, f.

Diebertreten, v. a. roz-, zatratować; przydeptać (trzewiki). Dieberung, f. nizina, f. zulawy,

pl. Ini. Riebermarte, ad. na dot, ku zie-Diebermerfen v. a. rzueid o ziemie; obalać, -ić.

Rieblid, a. ladny, ladniutki, -usienki. sliczny, a, Nieblichfeit, f. ladność, śliczność Diebrig, a. 1) niski; 2) podly; febr -, niziutenki, a. niebriger ma-

den, znizać, -yc. Diebrigfeit, f. 1) niskose; 2) po-

dłość, f. Miemals, v. Die.

Diemane, pr. nikt. Miemantes, pr. niczy].

Miere, f. nerka, cynadra, f. Mieren., a. nerkowy, a. Dierenbraten, m. pieczen nerko-?

wa, f. (Wie), m. Miereners, n. zylopór, (w gornict-Diefeln, v. n. przez nos mowie. " Diefen. v. n. kichac.

Diefen, n. (oftere) kichaczka, f. Diefepulver, n. kichaczka, f. Diefemurs, f. bot. ciemiernik. m.

Diegbrauch, m. uzytkowanie, n. (lebenelanglicher) dozywocie, n. -baben (von einem verpfanbeten Bute bis jur Ruderftattung bes

Pfanbes), uzytkować z . . . Diet, m. nit, m. Diete, f. los niewygrywający, m. Mieten, v. a. nitowac.

Mietnagel, v. Reibnagel. Mimmer, Mimmermehr, ad. nigdy. Mimmerfatt, m. obžartuch. m.

Mirren, r. a. chlipnac; etwas -; uch lipnąć.

Mirgent, Mirgents, ad nigdzie; Nothluge, f. klamstwo z potrzevon - ber, zniskad. [m. Rifde, f. franiuga, f. murek, Dis. Diffe, f. gnida, f. Miften, r. n. gnierdzic. Riveau, n. poziom, m. Dix, m. nie, m. Mire, f. topielec, m. Moth, ad. jeszcze. - c. ni. Płodinalig, a. powtórny, a. Modimale, ad. powtórnie, jeszcze raz.

Momabe, m. koczujący, m. Momabifiren, v. n. koczować. Mominativ, m. mianownik, m. Monne, f. mniszka, zakonnica; (griedijde) ezernica, f. Dieppen, r. a. szczypac.

Moppeifen, n. noż snycerski, m. More, Morten, m. polnoc, f. Morbifth, Morblith, a. polnocny, a. Morbfarer, m. beczka, f. (ryba morska).

jów północnych, m, Mordlicht, n. Morbichein, m. polnoena zorza, f.

Mortoft, m. wielki wschod, m. Morerol, m biegun polnocny, m. Mortiet, f. morze polnocne, a. Morbitern, m. gwiazda polarna, f. Mortmeft, m. wielki zachod, m. Diorewine, m. wiatr polnocny, m.

Dlogel, n. polkwarty. Motar, m. notaryusz, (rejent) m. Notariat, n. notaryuszostwo, n.

Dlote, f. nota, f. Motenbuch, n. ksiega not, f. Rotenpapier, n. papier notowy, m. Roth, f. bieda, nedza, f. mizera-

ctwo, n. - leiten, biede klepać. Motheringene, a. nagly, gwaltowny, a. Rothrurft, f. potrzeba, f. Plothburftig, a. nedzny; a. - ad.

od biedy. Mothfall, m. potrzeba, f. Mothaebrungen, a. poniewolny, a. zmuszony, p.

Rothig, a potrzebny, a. es ift -, trzeba, potrzeba.

Methigen, r. a. naglie, z-; przy-, zmuszac, -sie; zn etwas -, wniuszne. -sic.

Dicibieitens, a. biedny, a.

by, n. Dotbnagel, m. ostatkl, pl.

Mothtaufe, f. chrzest na prędce, Mothwehr, f. obrona wymuszona, [-nie. Mothwendig, a. konieczny, a. - ad.

Mothwenbigfeit, f. konieczność, f. Mothaucht, f. gwalt, m. zgwalcenie, n.

Mothandtigen, v. a. gwalcie, z-. Motiren, c. a. notować, za-; zapisywać, -sać. otil, f. notatka, f.

Motorijo, a. powszechnie znany, Movelle, f. nowela, f. Dlovember, m. listopad. m.

Movitaten, f. pl. nowości, nowimy, f. pl.

Movite, m. nowicyusz, m. Movigiat, n. nowicyat, m. niu. Ru, in einem -, w okamgnie-Morelanter, m. mieszkaniec kra- Dludtern, a. trzezwy, a. - ad. na ezezo; - machen, do-, roztrzezwiac, -ic: -werben, wytrzezwieć, wyszumieć.

> Ruchternbeit, f. trzezwość, f. Dlubel, f. makaron, m. Mubelbrett, n. stolnica od makarenéw. f.

Dlubelfiede, pl. lazanki, pl. Plubelholy, n. walek do makato-110W. m.

Nubeln, v. a. makarony robić. Hubeljuppe, f. rosol z makaronany, n. Mubelteig, m. ciasto na makaro-Mull, ad. und nichtig, nic niewarto. Mull, f. zero, n. Mumeriran, v. a. numerować.

Hummer, f. numer, m. liczba, f. Mun, ad. teraz, dopiero, obeenic; von - an, odtad, -c, wszakze, przecież.

Munmehr, ad. teraz dopiero. Minmehrig, a. obeeny, terazniej-SZ.V. a.

Muntius, m. nuncyusz, m. Mur, c. tylko, ino.

Dlus. f. orzech, m. (reife) wyluszczak, m. forzechowe n. Mußbaum, m. orzech, m. drzewo Hugbraun, a. cisawy, a. Musfarbin, a orzechoweco kolo-

Rughader, Rughaber, m. orzechowka, sojka, f. Ruftern, m. jadro orzechowe, n. Ruffnader, m. dzladek, m. kleszczki do orzechow, pl. Rugol, n. olejek orzechowy, m. [f. Rusichale, f. lupina orzechowa, Muth. f. zlobek stolarski, m. Rutiden, v. a. ssac. Rutidfannden, n. smoczek, m. Rus, Duge, ad. nichte - fein, byc do niczego, na nic sie nie przydac; fic etwas ju - machen, korzystać z czego. Ruganmenbung, f. korzystanie, Rusbar, a. pozyteczny, a. to z czego można korzystać, uzytkować, co mozna obrócić na co, co sie na co przyda. Rusbarfeit, f. uzyteczność, f. v. Rusbar.

f. - lieben, korzystac, pozytkować (z czego). Rusen, Ruben, v. n. einem gu etmas -, przydawać, -dać się komu na co; być pozyteczném. Musbol, a. drzewo porządkowe, Muslim, a po-, uzyteczny, a. [n. Dlublichfeit, f. po -, uzyteczność, f. Rusios, a. daremny, prózny, nieuzyteczny, a.

Rusen, m. po-, uzvtek, m. korzyść.

Dunnieger, m. uzytkujący; (lebene. lang) będący na dożywociu, m. Rugniegerin, f. uzytkująca; bedąca na dozywoclu, f.

Rusnickung, f. uzytkowanie; dozywocie, n. Musung, f. pozytkowanie, uzywanie, n. Domphe, f nimfa, f.

D! f. o! o meh! ach! o menn boch! Db, c. czy, czyli, jezell. [oby! Dhacht, f. baczność, f. baczenie, n. - geben, uwazac; plinować. Dbbad, n. schronienie, n. przy-Dbeliet, m. obelisk, m. ftulek, m. Dben, ad. na gorze: wyżej, zwyż; -bin, powierzchownie, ad. Ober, a. 1) gorny ; wyzszy; 2) naczelny; zwierzchni, a. ber -, m. wyżnik, (w kartach), m. Oberamt, n. naczelny urząd, m. Dberamtmann, m. dzierzawca ekonomiczny, m, Obergrm, m. ramie gorne, n. Oberguffeber, m. naczelnik, m. Dberaufficht, f. nadzor, najwyzszy dozór, m. ldztwo. n. Dberbefehl, m. naczelne dowo-Dberbefehlehaber, m. naczelnik, m. Oberbett, n. pierzyna, f. Obere, m. przełozony, m. Obereinnehmer, m. najwyższy pobórca, m. Dberfelbherr, m. naczelnik, hetman wielki, m. Dberflache, f. powierzehnia, f. Dberfiachlich, a powlerzehowny,a.

Dhe forfter, m. nadlesniczy, m.

Dberforftmeifter, m. wielki nadleśniczy, lesniczy jeneralny, m Dberfuß, m. zakrzywienie nogi, n. Dbergericht, n. wyzszy sad. m. Dbergefell, m. starszy czeladnik. Obergemalt, f. najwyższa wladza, f. Obergewehr, n muszkiet, m, flin-

Dberbalb, ad. powyżej. Dberhand, f. pierwszenstwo, n. rie - behalten, przewazac, -betommen, wziąć gore, gorować nad kim. [czelnik, m. glowa, f. Dberhaupt, n. zwierzehnik, na-Dberhaus, n. wyzsza izba, f. Dberberr, m. zwierzchnik, m. udzielny pan: n. Dberherrichaft, f. zwierzehnietwo. Dberhofgericht, n. trybunal, naj-

WYZSZY sad. m. Dberbofmaridall, m. wielki marszalek nadworny, m. [mistrz, m. Dberhofmeifter, m. wielki och-Oberhofpreeiger, m. pierwszy kaznodzieja nadworny, m. Oberholi, n. stare drzewo w lesie, Dheriager, m. pierwszy lowozy.

537 wezy, m. Dberfammerherr, m. piérwszy szambeian, m. Dberfleib, n. zwierzchnia suknia, ny, m. Derland, m. kraj wysoko polożo-Oberlandesgericht, n. glowny sad, Dberlanbesgerichterath, m. sedzia przy głównym s., m. Oberlauf, m. poklad okretowy, m. Dberlever, n. skóra zwierzchnia.f. Oberleib, m. wierzehnia, gorna część ciała, f. Oberlippe, f. warga wyzsza, gor-Dberoffizier, m. wyzszy oficer, m. Oberpoftamt, n. naczelny urząd poeztowy, m. fezty, m. Dberpoftmeister, m. naczelnik po-Oberprafibent, m. naczelny prezes, Oberpriefter, m. arcykaplan, wielki kaplan, m. Oberrichter, m. najwyższy sędzia, Dherquartiermeifter, m. oborny, m. Dberrod, m. kapota, f. surdut, m. Dberfas, m. zdanie pierwsze, główne, n. Dberichlachtig, a. z wierzchu wode spuszczający, (młyn) p. Dberichwelle, f. nadedrzwie, f. pl. Dberft, a. najwyższy, a. ju -, ad. najwyżej; na wierzchu. Dberft, m. pulkownik, m. Dberftallmeifter, m. wielki koniu-SZY, m. Dberfte, m. v. Dberft. Oberftelle, f. naipierwsze mielsce. Dberftlieutenant, m. podpulkownik, m. Dberftmachtmeiffer, m. major, m. Ofertheil, m. wierzeh, m. gorna Irony, m. czesć, f. Obervorfteber, m. pierwszy przeło-Dbermarte, ad. wyzej. Dbergeug, m. wierzch, # Dbgleich, c. acz, aczkolwiek, choć,

chociaz, lubo.

Obig, a. powyzszy, a.

Dbject, n. przedmiot, m.

się czem-

Dberiagermeifter, m. wielki lo- Objectip., a. przedmiotowy, obiektywny, a. Dblate, f. oplatck, m. hostya, f. Dbliegen, r. n. zajmować, zająć się czem; pilnować, do- czego; ee liegt mir cb, obowiązkiem iest moim. Dbliegenheit, f. obowiązek, m. Dbrigfeit, f. zwierzchnose, f. Dbrigfeitlich, a. zwierchniczy, a. Obrift, v. Oberft. Dbicon, v. Dbgleich. Dbfiegen, v. Giegen. Doft, n. owoc, m. Dbft., a. owocowy, a. Obfibaum, m. owocowe drzewo. n. milber -, dziczka, f. Dbftgarten, m. sad, m. Dbftgartner, m. sadowy, m. Dbftbanbier, m. przekupnik owofeu.f. CU. m. Obfibanblerin, f. przekupka owo-Obfimein, m. wino z owoców, n. cyder, m. [dojrzewają, Dhitzeit, f. czas w którym owoce Dimaiten, v. n. zachodzić. Domobl, v. Dbgleich. Decibent, m. zachod, m. Ocean, m. ocean, m. Doer, m. ugier, m. Doe, m. wol, m. ein alter ober ftarfer -, karw, m. ein junger -, wolek, juniec, m. Debfen., a. wolowy, a. Debfenauge, n. bot. 1) wole oczy jastry, pl. 2) v. Ganfeblume. Odfenbraten, m. wolowa pieczen. Dofenfleifd, n. wolowina. f. Ddfenhaut, f. wolowa skora, f. Ochfenhirt, m. wolarz, m. Odfenfalb, n. cielak, juniec, m. Ddienfnecht, m. rataj, m. Defenftall, m. wolownia, f. Odfentreiber, m. poganiacz wo łów, wolarz, m. fezak, m. Ochfengiemer, m bykowiec, by-Ochfengunge, f. 1) wolowy ozór. ... 2) bot. borak, ezerwieniec, m miedunka, f. Dbbut, f. opieka, piecza, f. do-Octav, n. osemka, f. zor, m. in - nehmen, opiekować Octave, f. oktawa, f. October, m. pazaziernik, m Deuliren, v. a oczkowac.

Deulirmeffer, n. nożyk do oczko- Ohm, m. beezka (wina), f. Dre, f. oda, f. Dete, a. pusty, odludny, a. Dber, c. albo, czy, ezyli; lub. Derfahn, m. berlinka, f. Dbermennig, m. bot. rzepik, m. Dfen, m. plec; piecyk, m. ein gemanerter Gis am -, przypiecek, m. em Ort binter bem -, m. zapiecek, m. Dienbede, f. czelusc, f. fczka, f. Diengabel, f. ozog, m. pogrzeba-Dfenbeiger, m. palacz, m. Dieuboder, m. piecuch. m. Dienfrude, f. v. Dfengabel. Dfenlod, n. czepucha, f. Dfenichaufel, f. v. Dfengabel. Dfenfchirm, m. ekran, m. Dfenfeber, m. zdun, m. Dfenthur, f. drzwiczki, pl. Dfenmifd, m. pomiotlo, n. Offen, a. otwarty; szczery, a. ad. -rcie; -erzc. Offenbar, a. wldoczny, jawny, a. Offenbaren, v. a. objawiac, -ic. Offenbarung, f. objawiente, n. ff. Offenheit, f. otwartość, szczerość, Offenbergig, a. szczery, otwarty: naturlid) naiwny, a. Dffenbergigfeit, f. szczerosc, otwartość; (naturliche) naiwność, Offenfin, a. zaczepny, a. Offenfive, f. wstepny boj, m. Deffentlich, a. publiczny, jawny, a. Deffentlichteit, f. publiczność, f. Official, m. oficyal, m. Officiant, m. oficvant, m. Officin, f. pracownia, f. Offizier, m. oficer, m. Diffigier., a. oficerski, a. Offigierforpe, n. starszyzna, f. oficerowie, pl. Deffnen, v. a. otwierac, -worzyc. ein wenig -, uchylae, -ic. Deffnung, f. otwor, m. Dft, Defter, Dftmale, ad. czesto, zestokroć. [stotliwy, a. Defter, Oftmalig, a. częsty; czę-Defterften, ad. am -, najcześciej. Dheim, Dom, m. wuj. m. Dheim und feine Frau. wujostwo, n.

Dbnblatt, n. bot. rozchodnik, m. Dhne, prp. bez. Donmacht, f. omdlenie, a. bezwładność; słabość, f. in - fallen, o-, zemdlewać, -leć. Ohnmachtig, a. o- zemalaly; bezwładny, słaby, bezsilny; prózny, a. - werben, o-, zemdlee. einen Donmachtigen wieber in's Reben bringen, ocucic; dotrze-Dehr, n. ucho u igly, n. Dhr, n. ucho, n. gu Dhren fommen, zastvszeć. Dor., a. uszny, a. Debroen, n. uszko, n. Obrenbeichte, f. spowiedz zau-[m. -nica, f. szna, f. Dhrenblafer, m. -rin, f. zausznik, Ohrenerufe, f. gruezol przyuszny, [czyk, m. Ohrengehent, n. zausznica, f. kol-Ohrenflingen, n. dzwonienie w uszach, n. ſm. Ohrenfdmalz, m. tluszez uszny, Dhrengmang, m. bol uszy ze zludzeniami słuchu połączony, m. Dhrfeige, f. policzek, m. - geben, wyciąć komu policzek; policzkować. Ohrfinger, m. palec maly, m. Dorfraut, n. bot. usznica, f. Dbriaprden, n. miekisz. m. Obrioffel, m. lyżeczka uszna, f. Ohrmurm, m. szczypawka, f. u-Defonom, m. ekonom, m. [szek m. Defenomie, f. 1) ekonomia; 2) oszczedność, f. Defonomifch, a. 1) ekonomiczny; 2) oszczedny, a. Del, n. olej, m. (feines) olejek, Del., a. olejny, a. Delbaum, m. drzewo oliwne, n. Delberg, m. ogrojec, m. Delblatt, n. listek oliwny, m. Delen, v. a. olejem przyprawić, napuścić, posmarować. Delfarbe, f. olejna farba, f. Delgemalbe, n. obraz olejny, m. Delbanbler, m. olejnik, m. Delicht, a. olejowaty, oleisty, a. Delig, a. olciny, a. Olive, f. ollwka, f.

Dlivenfarbig, a. oliwkowy, a. Delmalerei, f. malarstwo olejne, n. Delmuble, f. olejnia, f. [m. Delmuller, Delfdlager, m. olejnik, Delpreffe, f. olejnia, olejarnia, f. Delrug, m. sadze od oleju, pl. Delung, f. namaszczenie olejem, n. Delaweig, m. oliwna galaz, f. Onbr. Onboftein, m. oniks, m. Dral, m. opal, m. Drer, f. opera, f. Operation, f. operacya, f. Drerette, f. operetka, f. Dreriren, v. a. operowac. Operment, n. zlotokost, m. Drernbaus, n. dom opery, m. Orernfanger, m. -in, f. operzysta. spiewak, m. operzystka, spiewaczka, f. Orfer, n. oflara, f. Opferaltar, m. oltarz oflarny, m. Opfern, v. a. ofiarować; poświęcac, -ic. [cy, m. Opferpriefter, m. kaplan offaruja-Opferthier, n. zwierze naofiare, n. Dpiat, n. opiat, m. powidło makowicze, n. Opium, n. opium, n. Opponent, m. przeciwnik, m. Opposition, f. opozycya, f. Oppofitione., a. opozycyjny, a. Opticus, m. optyk, m. Dptif, f. optyka, f. Optiich, a optyczny, a. Drafel, n. wyrocznia, f. Drange, f. bot. pomaraneza, f. Drangenbaum, m. pomaranezowe drzewo, #. Drangenblathe, f. kwist pomaranczowy, m. Drangenfarben, a. pomaranezowy, Drangerie, f. oranzerya, f. Drdefter, n. orkiestra, f. Orben, m. 1) order; 2) zakon, m. Drbens, a. 1) orderowy; 2) zakonny, a. Dibensband, n. wstega orderowa,f. Drbenebruber, m. zakonnik, braciszek, m. Drbenegeiftliche, m. zakonnik, m. Drbenegeluboe, n. regula zakonu.f. Orbenegefellicaft, f. bractwo zakonu, n. Orbeneffeib, n. suknia zakonna, f.

Ott 542 Droenefreug, n. krzyż orderu. m. Orbeneregel, f. regula, f. Orbeneritter, m. kawaler orderu. zakonu, m. rbenefdwefter, f. zakonnica, f. Orbeneftern, m. -jeichen, n. znak orderowy, m. Orbentlich, a. zwyczajny; porządny, a. - leben, statkować. Orber, f. rozkaz, m. Orbinans, f. ordynans, m. zlece-Orbination, f. ordynacya, f. Drbiniren, v. a. ordynowac. Drenen, v. a. szykować, u-; ukladać, ulożyć; uporządkować, urzadzać. Oronung, f. porządek, lad, szyk; rząd (-adu), m. in - bringen, uporządkować. Orbnunge. a. porządkowy, a. Oronungeliebe, f. zamilowanie porządku, n. rządność, f Organ, n. organ, m. Organifation, f. organizacya, f. Organifd, a. organiczny, a. Drganifiren, v.a. organizować, u-. Organist, m. organista, klecha verachtlich). f. rael, f. organy, pl. Draeibalge, pl. miechy, pl. Drgelbau, m. organmistrzostwo. n. Orgelbauer, m. organmistrz. m. Drgeldor, m. chor, m. Drgeln, r. a. grad na organach. Drgelr feife, f. piszczele, pl. Orgelregifter, n. -jug, m. rejestr w organach, m. Drient, m. wschod, m. Orientalifd, a. wschodni, a. Drientiren, v. a. objasniać, -ić; fich -, v. r. rezpoznac, rozpatrywać sie. Driginal, n. oryginal, pierwotwor, Driginalitat, f. oryginalność, prawdziwość, f. Originell, a. oryginalny, zabawny, Orlan, m. orkan, ogromny wiatr, Drlean, m. orlean, m. Orleansbaum, m. bot. arnota, f. Orlogiciff, n. okret wojenny, m. Ornat, m. ornat, ubiór, m. Ort, m. miejsce, n. - auf ber Seite, ubocz. f. Ort, m. szydlo, n. szwaica, f Ortband, n. skowka, f.

Orthefateibung, f. topografia, f. Ortictu, n. male miclace, n. Orthographic, v. Redifiartibung, f. Orthographic, v. Redifiartibung, f. Orthographic, d. Redifiartibung, f. Orthographic, f. Orthographic, f. Drieberdanfinetit, f. miclacowość, f. Orthographic, f. miclacowość, f. Orthographic, f. miclacowość, f. Jedelisko, micjaco zamieszkałe, n. miesto, n. wież, Drifacit, f. bark, orczyk, m. [f. Dft. Dft.n. m. wsohód, m. Dft. Dft.n. m. wsohód, m. Dft. orthographic, m. wilja przed wielką mocą, f.

Dîtret, n. jaje wielkanoone, n.
Oîterfett, n. wielkanoo, f. wielka
noone swieto, n. jony, n.
Oîterfamm, n. baranek wielkano
Oîterfict, a. wielkanoony, a.
Oîtermefit, f. targ wielki na wie
ikanoo, m.
Oîtern, f. wielkanoo, f.

Ofterwoche, f. wielki tydzien, m. Octflich, a. wschodni, a. Oftwinb, m. wiatr wschodni, m. Otter, f. zmija; wydra, f. Otterngegach, n. rod zmijowy, m. Ovat, v. Girnnb. Orboft, m. okseft, m

Badleinmant, f. grube plotno do

Padfnecht, m. luzak, m.

Ŋ.

Bagr, n. para, f. stadlo, n. Baaren, v. s. parzyć, parami u-kladać, ustawiać, dwoje czego z sobą zlączyć; fid -, v. r. parzyć sie. Baaren, w. parzenie sie, zlaczenie, n. v. Baaren. Baartopfe, pl. dwojaki. pl. Bagrmeife, ad, parami, po parze. Babft, v. Bapft. Bacht, . Bachtung, f. dzierzawa, areda, f. in - geben, zadzierzawić. Bachtbrief, -contract, m. kontrakt dzierzawny, arędowy, m. Badten, v. a. dzierzawić, aredo-Wać. Bacter, m. dzierzawoa; aredarz, Bachterin, f. dzierzawczyni; aredarka, f. Bachtgelb, n. pieniadze za dzierzawę, arędę, pl. dzierzawa, f. Bachtqut, n. dzierzawa, f. Bad, n. m. paka, f. Bad, n. chalastra, f. hultajstwo, n. Baden, r. a. 1) pakowae; voll -, napakować; 2) porywać, -rwać, capić, zlapać; fich -, v. r. iść Badet, n. pakiet; plik (papierow), Badetmen, n. pakiecik, m. paczka, Badbafen, m. hak, m. Badhaus, n. Badhof, m. sklad to-Warow, m.

pakowania, n. paklak, m. Badrapier, n. gruby papier de pakowania, m. Badpferb, n. kon juczny, m. Badfattel, m. jukl, burdv. f. pl. Badftod, m. krępuiec, m. Bacimagen, m. wóz ładowny, 🖦 Babagog, m. pedagog, m. Babagogie, f. pedagogia, f. Baracogifch, a. pedagogiczny, a. Babagogium, n. instytut wychewania, m. Bage, m. paz, m. Bagina, f. strone, f. Baginiren, s. a. strony liczbowae. Balatin, m. palatyn, wojewoda, m. Ballafd, m. palasz, m. Ballaft, m. palac, m. Ballifabe, f. palisada, f. Balmbaum, m. bot. palmowe drzewo, n. Balme, f. palma, f. Balmfonntag, m. niedziela kwietnia, palmowa, f. Palmzweig, m. galazka palmowa,f.

Panbeften, pl. pandekta, pl. Bangrfraut, n. 60t, stosil, wiele-

Banier, n. 1) choragiew, f. 2)

Banfter, Banfterrab, n. kolo pan-

sil, m.

straz, tarcza, f.

strowe, które dwa ganki obra-Bantalon, n. pantalon, m. portki, Bantber, m. pantera, f. lampart, m. Bantoffel, m pantofel, m. Banger, m. pancerz, kirys, m. zbro-Bangerbanbidub, m. zelazna rekawica do zbroi, f. Bangerhemb, n. kolczuga, f.

Banjern, v. a. pancerz, zbroje, kirys wdziać. Baonie, f. bot. piwonia, f. Bangerthier, n. armadyl, pancernik. m.

Bapa, m. papa, tata, tatus, m. Papagei, m. papuga, f. Bapageien., a. papugowy, papuży, Bapier, n. papier, m. gu - bringen, napisac; wylewac, -lac co na papier.

Bapierbrache m intawiec, m. Barieren, a. papierowy, a. Bapiergelb, n. papierowy piemiądz, m. frem, m. Barierhantel, m. handel papié-Papierbanbler, m. papiernik, m. Bapiermacher, -muller, m. pa-

piernik, m. Bapiermubic, f. papiernia, f. [pl. Bapierivane, pl. obrzynki papieru, Bapierflaute, f. but. drzewko pa-

pierowe, n. Bapift, m. papieznik, m. Bapificret, f. papiestwo, n. Pariftift, a. papieski, a.

Bapre, f. papka. f. Bappe, f. Bappentedel, m. papler klejowy m. tektura, f. Barpel, Bappelmeibe, f. bot. meiße -, bialodrzew, m. topola, f.

fdmarge -, sokora, f. Bappelfraut, n. bot. slaz, m. topolówka, f. Bappen, v. a. kleic.

Bapft, m. papież, m. Bapfilim, a. papleski, a. Bapftthum, n. papiestwo, n. Barabel, f. 1) przypowiastka, przy powieść, f. 2) równorzutnia (w

stereometryi), f. Parabolifd, a. paraboliczny, a. Barabe, f. parada, f.

Baraber, a. paradny, a.

Barabeplas, m. plac mustry, m. Barabies, n. raj, m. Parabiesapfel, m. bot. rajskie ja-Barabiefifch, a. rajski, a. Barabiesforn, n. bot. amonek, m.

rajskie ziarno, n. Barabicevogel, m. rajski ptak, la-

tawiec, m. Barabiren, r. n. paradować. Barabor, a. sprzeczny, dziwaczny, Baragraph, m. paragraf, rozdział, Barallel, a. równoległy, a. Barallele, f. 1) linia rownolegla, f. 2) paralela. f. porownanie, n. Barallelfreis, m. rownoleżnik, m. Barallelogramm, n. rownoleglo-

bok, m. (scian, m. Barallelopipebum, n. równoleglo-Parchent, m. barchan, m. Barber, v. Banther.

Barbon, m. pardon, m. Barenthefe, f. nawias, m. Barforcejagb, f. naganka, f. Barfumerie, f. parfumy, pl. pachni-

Barfumiren, v. a. parfumowac. Bariren, v. a. 1) sluchae, bye posłusznym; 2) odbijac; 3) zalo-

Barf, m. park, gaik, m. Barlament, n. parlament, m. Parole, f. hasto, n. Narorismus, m. paroksyzm, m.

zyć się.

Partei, f. partya, strona, f. stronnictwo, n. Barteiganger, m. partyzant, zwolennik, stronnik, m

Parteiifch, a. stronny, parcyalny, a. Barteilichfeit. f. parcyalność. stronność, f. Barteilos, a. bezstronny, a.

Barteilefigfeit, f. bezstronnosc, f. Barterre, u. parter, m. Bartie, f. partya, f. Bartifel, f. partykula, f. Bartifular, a. partykularny, a. Bartifulier, m. prywatny czło-

wiek z kapitalu utrzymujący się, Bartifan, m. v. Barteiganger. Partifane, f. dzida, f. Bartitur, f. partytura, f. Baid, m. dubiet, m.

Bafda, m. basza, m.

Bajdalif, m. baszostwo, n. Bafchen, v. a. 1) grac w kostki; 2) przemycywać. Bafder, m. przemycywacz, m. Basquill, n. paszkivil, m. Basquillant, m. paszkwilant, m. Bag, m. 1) przechod, przesmyk, m 2) paszport, m. 3) szlap (chód konia), m. ZVEF. m. Baffagier, m. podrozujący, pasa-Baffatmint, m. wiatr pasatny, m. Raffen, v. n. 1) pasować (w grze); 2) czekać; 3) stósować się; 4) ju etwas -, przydewać, -dać się do ... 5) przypadać; bas pašt mir, to mi w raz. Baffent, a. dobrany, p. stosowny. a. (ju einanber) parzysty, a. Isanganger, m. stepak, m. Paffion, f. 1) pasya; namietność. f. 2) meka panska, f. Paffionsblume, f. bot. kwlat bożei meki, m. męczennica, f. Baffionslieb, n. piesn o mece panskicj, f. Baffionepretigt, f kazunie postne, Baffionemoche, f. wielki tydzien, Baffiren, r. n. 1) przechodzić, przejść; przeprawiać, -ić się; 2) stać sie: 3) uchodzić, ujść. Baifir, a. bierny, a. Baifivitat, f. biernosc, f. Rainpidulb, f. dlugi krajowe nieprzynoszące procentów, pl. Baftell, m. -malerei, f. -gemalbe, n. pastel, m. Baftete, f. pasztet. pasztecik, m. Baftetenbader, m. pasztetnik, m. Paftinate, f. bot. pasternak, m. Bafter, m. pastor, ksiadz ewanielicki, m. Baftorin, f. pastorowa, f. Patent, n. patent, m. Patentirt, a. patentowy, a. Bater, m. ojciec duchowny, m Baternofter, n. ojcze nasz. Bathe, m. ojciec chrzestny, kum, Bathenbrief, m. list chrzestny, kumowski, m.

Lathengelt, v. chrzestny podaru-

nek, wiazarek, m. chrzestne, n.

Bathetifch, a. patetyczny, a. bas -e Befen, n. patetyczność, f. Batient, m. -in, f. chory, m. cho-Batriard, m. patryarcha, m. [ra.f. Patriardalifd, a. patyarchalny, a. Patriot, m. patryota, m. Batriotin, f. patryotka, f. Batriotifd, a. patryotyczny, a. Batriotismus,m. milość ojczyzny Batrize, f. stepel, m. Batrigier, m. patrycyusz, m. Batrolle, f. patrol, ront, m. Patrolliren, v. n. patrolować. Batron, m. patron, kolator, m. Batronat, n. kolatorstwo, n. Batrone, f. ladunek, m. Batrontafche, f. ladownica, f. Batichchen, n. lapka, lapeczka, f. Baute, f. kociol, m. Bauten, r. a. bebnie w kotly. Bautenichlägel, m. palka, f. Baufer, m. palkierz, m. Baufe, f. pauza, przerwa, f. Paufiren, v. n. pauzować. Bavian, m. pawian, m. Bed, n. pak, m. smola szewska, f Bechartig, a. smolisty, a. Bechblume, f. bot. smolka. f. Bedbrenner, m. smolarz. m. Bedieraht, m. dratwa, f. Bechfadel, f. pochodnia, f. Bechbutte, f. smolarnia, f. Bedig, a, smolny, a. Bechfrang, m. wieniec smolany, m. Bedichmary, a. czarniutenki, a. Beral, m. pedal, m. Bebant, m. pedant, m. Bebanterie, f. pedanterya, f. Bebantifd, a. pedantyczny, a. Berell, m. bedel, m. Bein, f. katusza, meka, meczarnia, f. udręczenie, n. Itrapic. Beinigen, v. a. dręczyć, męczyć, Beiniger, m. dreczyciel, m. Beinigung, f. meczenie, dreczenic. n. Ikoiny, o. Beinlich, a. skrupulatny, niespo-Beitide, f. bicz, bat, m. Beitiden, v. a. smagac. Beitidenftiel, m. biczysko, n. Pelerine. f. peleryna, f. Belifan, m. pelikan, m.

Pfa 550

Belg, m. kozuch, m. futro, n. Belgen, v. a. szczepić, kozuszko-Belgfutter, n. futro, n. Belibanbel, m. handel futrami, m. Pelabantler, m. handlujący futratrzana, f.

Belgbandidub, m. rekawiczka fu-Belgicht, a. kozuchowaty, lyko-

watv. a. Belgmate, f. kozuchowiec, m. Belgmantel, m. plaszez futrem

podszyty, m. Belgmuße, f. czapka futrzana, f. Belirod, m. szuba, kiereja, f. Belgmaare, f. Belgwert, n. futro, n.

towary futrzane. m. pl. [kul, m. Benbel, m. wahadlo, n. perpendy-Bendelubre, f. zegar stolowy lub

scienny, m. Benfionnair, m. pensyonarz, wychowaniec, m.

Beplis, m. bot. beblek, m. Bergament, n. pargamin, m. Bergamenten, a. pargaminowy, a.

Bergamentenmacher, m. pargaminnik, m. Periode, f. peryod, okres, m. Beriobifd, a. peryodyczny, a.

Berirberie, f. obwod, m. Berichen, n. perelka, f.

Berle, f. perla, f. Berlene, a. perlowy, a. [nie]. Berlen, v. n. perly trzymać (o wi-Berlenbant, f. tozysko muszel

perlowych, n. Berlennicherei, f. polow perel, m. Berlenmutter, f. macica perlowa.f.

Perlfarben, a. perlowy, a. Perigras, n. bot. trawa perlowa, konopka, f.

Berigraupe, f. krupka perlowa, f. Perlbuhn, u. perlica. f.

Berlmuichel, f. muszla perlowa, f. Berlidrift, f. drobniuchny druk, m.

Berlvogel, m. periowiec, m. Beroriren, v.a. przemawiać, -owić. Berpenbifel, m. perpendyku, m.

linia prostopadia, f. Berpenbifular, a. perpendykula-

rny, prostopadly, a. Berrude, f. peruka, f.

Berrudenmacher, m. perukarz, m.

Berfico, m. pestkowa wódka, f.

Berfon, f. osoba; osobka (veractlid), f. Berfonalien, pl. personalia, pl. Berfonenfteuer, f. poglowne, n. Berfonlich, a. osobisty, a. - ad.

Berjonlichfeit, f. osobistosc. f. Beripectio, n. szkło zbliżające, u. perspektywa, f. Berivective, f. perspektywa, f. wi-

Berfreetivifc, a. wedlug perspektywy. Bertinengien, pl. przynależytości. (wietrze, n.

Beft, f. zaraza, f. mor, m. po-Beitartia, a. morowy, zarażliwy, a. Beftbeule, f. morowka, f. Beftilens, f. morowe powietrze, n.

Beftilenzialifd, a. morowy, a. Betarbe, f. petarda, f.

Beterfilie, f. bot. pietruszka, f. Betichaft, n. pieczątka, f. Betichierftecher, m. pieczątkarz, m.

Pfab, m. droge, seieszka, f. Bfaffe, m. pop, m. Biaffenbinbe, f. bot. wielezlego, n.

Bfaffenplatte, f. bot. pepawa, szlachtawa, chlastawa, f. Pfahl, m. pal, kolek, m. Bfablbau, m. palowanie, n.

Bfablen, r. a. 1) palami otaczać, -oczyć; 2) na pal wbić. Brahlmurgel, f. macica, f. korzen

główny, co prosto pod drzewem rosnie, m. Bfahljann, m. plot z palow. m.

Bfalz, f. palatynat, m. Bfalgraf, m. -afin, f. palatyn, m.

-nowa, f. Bfalggraffich, a. palatynacki, a.

Bfalgrafichaft, v. Bfalg. Bjand, n. zaklad; zastaw, fant, m. Bfandbrief, m. list zastawny, m. Branben, r. a. fantowac; zajmować, zająć; zagrabiać, -ić. Bfanberfpiel, n. gra w fanty, f. Bfandgelb, n. fantowe, n.

Bjandung, f. zajęcie, zagrabienie. Bfanne, f. panew, panewka, f platte -, pateika, f.

Bfauntuchen, m. paczek, m.

Bfarre, a. farny, parafialny, plebanski, proboszczowski, a. Bfarre, Bfarrei, f. parafia, plebania, f. probostwo, n. Bfarrer, Bfarrherr, m. pleban, proboszcz, m. Bfarrgebubren, pl. akcydensa, pl. Bfarrgemeinee, f. parafia, f. Bfarrguter, n. pl. dobra kościelne, Bfarrhaus, n. plebania, f. Bfarrfind, n. parafianin, m. Pfarrfirche, f. fara, f. Pfau, m. paw, m. Bfau. a. pawi, a. Bfauenauge, n. bot. pawik, m. Pfauenblume, f. pawiówka, f. trzylistnik, m. Bfauenfraut, n. bot. pawiniec, m. Pfauentaube, f. pawiowka, f. Bfaubenne, f. pawica, f. Bfeffer, m. pieprz, m. Bfeffer ., a. pieprzowy, a. Pfefferbaum, m. bot. pieprzowe drzewo, ». Pfefferbuchje, f. pieprzeniczka, f. Bfeffergurte, f. bot. karniszon, m. Pfefferfraut, n. bot. cabr, cząbrz, Bfefferfuchen, m. piernik, m. Pfefferfüchler, m. piernikarz, m. Bfeffermunge, f. 1) hot, mieta pieprzykowa, f. 2) wódka mietowa. wiatrówka, f. Bfeffern, r. a. pieprzye; tudtig -, napieprzyć. rzech, m. Bfeffernugden, n. piernikowy o-Bfefferichwamm, m. bot. kozak, kożlarz, m. Pfeffervogel, m. picprzojad, m. Bfeife, f. 1) fajka, lulka; 2) piszczalka, f. Bfeifen, v. n. gwizdac, piszczec; świstac, -nać. Bfeifen, n. swist; poswist (wiatru), m. gwizdanie, n Bfeifenb, a. piskliwy, a. Bfeifentedel, m. przykrywadło, n. Pfeifentorf, m glowka; (turfifcher) stambulka, f. Bfeifenmacher, m. fajkarz, m. Bfeifenraumer, m. przetyczka, f. Bfeifenrohr n. cybuch, m.

552 Ofin Pfeifer, m. piszozek, m. Breil, m. strzala, f. Bfeiler, m. filar, stup, m. Bfeileripiegel, m. duże zwierciadlo na filarach, a. Bfeilfraut, n. bot. strzalka, uszvca. Pfennig, m. pólgroszek, fenig, m. Pfennigfraut, n. bot. stowrzod, bazanowiec pieniążek, m. Bferd, m. bobki (gnój koz, owlec), Pferch, m. Pferche, f. miejsoe parkanem ogrodzone, w. zagroda.f. Bferchen, v. a. 1) bobezye; 2) namierzwić. Bierden, a. namierzwienie roli ogrodzonej, " Bfert, n. kon. m. (mit geftustem Schweife), anglizowany kon, kuc, kucyk, m. zu -e, ad. konno, ad. Pfereden, n. konik, m. Bferbe-, a. konski, a. Bferbearbeit, f. robota clezka, f. Bferbeargt, m. konowal, m. Bertebohne, f. bot. bon, m. Bferbebremfe, f. bak, slepak, m. Bierrebede, f. czóldar, m. dera, f. Bferbefleifch, n. konina, szkapina, f. konskie mieso, n. Bferbefutter, n. obrok, m. Pferbegefchirr, n. szory, pl. rząd na konia, m. Pferbegurt, m. poprag, m. Bferbehaar, n. włosie (końskie), n. Bferbebanbler, m. koniarz, m. Pferbefnecht, m. fornal, m. Bferberennen, n. wyscigi konne, Pferbeftall, m. stajnia. f. Bferbezahn, m. kiel, m. Bferbeaucht, f. chow koni, m. stadnina, f. Briff, m. 1) gwizdnienie, świstnienie, n. 2) sztuka, f. figiel, m. Bfifferling, m. 1) hot. pieprznik, rydz, m. 2) fraszka, f. nic. Bfiffig, a. szczwany. chytry, a. Bfiffigleit, f. chytrose, f. Pfingften, f. Pfingftfeft, n. zielone światki, pl. Bfingftrofe, f. bot. piwonia, f. Bfingfivogel, m. wywiolga, f. V. Birol.

Barre, m. pypec, m. Bfirfichbaum, m. drzewko brzo-

skwiniowe, n. Baritche, f. bot. brzoskwinia, f. Barithene, a. brzoskwiniowy, a.

BRange, f. roslina, f. Bflangen, v. a. sadzić; zasadzać, -ic; viel -, nasadzać,

Bflangene, a. roslinny, a.

Bfiangenleben, n. wejetacya, f. ein

- führen, wejetować. Bflangenreich, n. krolestwo roslin. Bflangenwelt, f. roslinnose, f.

Bflanger, m. osadnik, m. Bffangort, m. osada, f.

Bflangfdule, f. 1) szkółka, f. 2) szczepnik, m.

Bflangflabt, f. osada, kolonia, f. Bflanzung, f. plantacya, f.

Bflafter, n. 1) plaster; 2) bruk, m. Mflafter. a. brukowy, a.

Bffafterer, m. brukarz. m. Bflaftergelb, n. brukowe, n.

Bffafterfaften, m. skrzynka do cho-

Wania plastrów, f. Pflafteru, v. a. 1) brukować; 2)

przykładać plastry, a. Bflafterramme, f. kloc do ubijania

bruku, m. baba, f. Bffafterftein, m. kamien brukowy,

Bflaftertreter, m. włóczega, ten co bruki zbija, m.

Bflaume, f. bot. sliwka; gelbelubaszka, f.

Bflaumenbaum, m. sliwa, t. Bflaumenmuß, m. powidla stiwko-

we, n. pl. Bflege, f. pielegnowanie, pilno-

wanie, n. opieka, f. Bflegefind, n. - fobn, m. wvehowaniec, m. -tochter, f. wycho-

wanica, f. Bilegemutter, f. druga matka, f. Bflegen, r. a. einen -, pieleunować, pilnować, dogladać kogo, miec staranie o kint; Gerechtige feit -, wymierzac, -yć sprawiedliwość; Raths -, naradzać,

-ić się; fich -, v. r. dogadzać sobie ..; gerflogen merben, toczyć sie; - r. n. zwyknać.

Bfleger, m. -in, f. pinstun, m.

-nka, f.

Pflegevater, m. drugi ofciec. m. Bflicht, f. powinność, f. obowia-

zek, m. Bflichtmäßig, a. stuszny, powinny, a. to co jest według powinności.

obowiązku,

Bilidttheil, m. scheda, cząstka, f. Bilichtvergeffen, a. niegodny, a.

Bflichtwidrig, a. niestuszny, przeciwny powinności, a. Bflod, m. kolek, m. chochla, ty-

czka u niewodu, f. drewniany gwordi, m. fskubać. Bituden, r. a. zrywac, zerwac; Bflug, m. plug, m. pluzyce, pl.

Bflugbar, a. orny, a. Bflugbeichfel, f. grządziel, m.

Bilugeifen, -meffer, n. kroj, m. Bflugen, r. a. orae, z.; beim - et. mas finben, wyorać. Bflugen, n. orka, f.

Bauger, m. oracz. m. [cha, f. Bfluggabel, f. Bflughaten, m. so-Bflughels, n. odkladnia, f.

Pflugrante, f. kozica, f. Bflugidar, f. lemiesz, m. Bflugfed, m. v. Bflugeifen.

Bflugfterge, f. hat. czepiga, kozlca, f. klek, styg, m.

Bflugfturge, f. v. Bflughola. pl. Pflugmenbe, f. staiska, n. pl. gony,

Pfortden, n. furtka, f. Bforte, f. brama, furta, f.

Bfortner, m. odiwierny, m. Brofte, f. stup, m.

Pfote, f. lapa, f.

Bfriem, m. Pfrieme, f szwajca, f. Pfriemenfrant, n. bot, szvilto, n. zarnowiec, m.

Birevi, Birevfen,m. korek, czopek, m. (auf bie Labung) przybitka, f. Bfrenfen, v. a. 1) korkować; 2) szczepić

Pfrevimeffer, n. nozyk ogrodniczy do szczepienia, m.

Pfropfreis, m. szczep, m. Bfropfgieber, m. grajcarek, wy-

rwicz, wyrwiczopek, m. Bfrunte, f. beneficyum, n. pre-

benda, f. Pfrunduer, m. beneficyaryusz, m. Pfuhl, m. kaluza, f. bloto, n

Přůbl. m. wezglowie, n.

Bfui! i. fe Pfund, n. funt, m. Bfunbig, a. funtowy, a.

Bfufder, m. partacz, m. [nina, f. Bfufderei, f. partactwo, n. parta-Pfuidern, v. a. partolic, parta-[czyć. Bfuse, f. kaluza, f.

Pfüßig, a. kaluzysty, a. Phänomen, n. zjawisko, n.

Phantafie, f. fantazya, wyobraźnia, f. urojenie, przywidzenie, Mbantaffereich, a. bujny, a. Phantafiereichthum, m. bujnose, f. Bbantafieren, r. n. 1) marzyć; 2) ga-

dad od rzeczy. Phantaft, m. marzyciel, dziwak, waczny. a. Phantaftifch, a. fantastyczny, dzi-Pharaofpiel, Bharao, n. faraon, m.

Bbarifaer, m. faryzeusz, m. Phantom, n. przywidzenie, wi-

dino, straszydło, n. Bhiloforb, m. filozof, m. Bhilofophie, f. filozofia, f.

Bhiloforbin, f. filozofka, f. Philoforbiren, v. a. filozofować. Philosophifd, a. filozoficzny, a.

Bhlegma, w. flegmatyczność, powolność, f. (wolny, a. Phlegmatifd, a. flegmatyczny, po-

Bbont, f. fizyka, f. Phyfifalifd, Phyfifd, a. fizyczny,

a. - ad. -nie. Phpfifer, m. fizyk, m. Bbbfifus, m. fizyk, m.

Physiognomie, f. rysy twarzy, f. Phyliognomit, f. fizyognomika, f. Bhpfiognomifer, m.fizyognomik,m. Biceln, v. a. sleczec nad czem.

Bichen, r. a. smolic, o-; smola zamazac, oblac.

Bid, m. einen - auf einen haben, szastać sie, anse micc na kogo. Bidelbaring, m. smieszek, m. Biden, v. a. klue; (mit bem Gona.

bel) dziubac. Bidenid, m. piknik, m.

Bidet, n. pikiet, m. Diet, m. pik. m.

Bier fen, r. n. piszczec.

Bictift m. -iu, f. pijetysta. swie- rys, układ, m.

toszek, nabożnis, m. -stka, -szka, Pietisterei, f. pijctyzm, m.

Bietiftifch, a. pijetystyczny, a. Bijarift, m. pijar, m.

Bite, f. pika, m. Bifenier, m. zolnierz w pike u-

zbrojony, pikinier, m. Bilger, Bilgrim, m. patnik, piel-

grzyn, m. Bilger., a. pielgrzymskl, a. Bilgerin, f. patnica, pielgrzymka, Bilgern, v. n. pielgrzymować.

Bilgericaft, -fahrt, f. pleigrzymka, f. pielgrzymstwo, n. Bille, f. pigulka, f.

Bilot, m. pilot, m. Bill, m. hot. grzyb, m.

Pimpernuß, f. bot. klokocina, f. Bimpinelle, f. hat. bledrzeniec, m, sowia strzala, f.

Binie, f. bot. pinela, f. Binjel, m. 1) pedzel; m. kiść, f. 2)

rura, glupiec, m. Binfeln, r. s. pedzlować, mazać

pedzlem. Minte, f. kwarta, f. Pionier, m. pionier, saper, ko-

[fajeczka, f. pacz, m. Bire, f. 1) kufa wina, f. 2) lulka, Bipen, v. n. piszczec. Bipent, a. piskliwy, a. Biper, m. swiergotek, m.

Birol, v. Golbamfel. Biffe, f. szczyny, pl. Biffen, r. a. szczac. Biffer, m. szczoch, m.

Biftagie, f. hot. pistacya, f. Biftole, f. pistolet, m. Blaciren, r. a. umieszczać, -ścić,

posadzać, -iċ. Pladen, r. n. nierówno strzelać. Mladerei, f. mozoly, pl. mecze-

nie, n. Plage, f. bicda, f utrapienie, ciemiężenie, n. kara boska, f.

Blagegeift, m. sekutnik, utrapieniec, m.

Mlagen, v. a. ciemiężyć, męczyć, dreezyé, trapic: fich -, v. r. mozolie sie; mit etwas -, biedzic, biedolić sie z czem.

Blan, m. osnowa, f. plan, szyk,

557 Pla Blan, v. Chen. Blanct, m. planeta, f. Blaniren, v. a. 1) rownac, z-; 2) (papier) kleić. Blanfe, f. blank, m. palanka, f. Blank in, n. barc, m. [wac. Blantein, v. a. szarpac, harco-Blanfler, m. harcownik, m. Blapperet, f. gadanina, gawedz, f. Blarrerhaft, a. gadatliwy, swiegotliwy, a Blapperhaftiafeit, f. gadatliwość, świegotliwość, f. Plappermaul, n. gadula, plotkarz, plotucha, papla, paplacz, paplot, m. plotkarka, f. Biaprern, v. a. gadac, paplac, paplotać, szwargotać, bredzić. Blarren, r. n. mruczec. Platina, f. platina, f. Blatiden, Blatidern, r. n. beblic, pluskać, -nąc, pleskotać. Blatidern, n. plusk, m. Blatt, a. plaski; - nd. -ko; bruden, spłaszczać, -yć. Platteben, n. bloszka, f. Blatte, f. 1) plaszczyzna, f. 2) blat (stolu), m. tlo (pieca), n. blacha, f. 3) lysina, f. Blatteifen, n. zelazko, n. Platteife, f. Plattfifc, m. plaszczka, f. Blatten, r. a. prasować. Blattheit, f. plaskość, f. Plattiren, v. a. powlec. Blat, m. miejsce, n. plac, m. ein freier, unbebanter -, majdan, m. - maden, umykać siç; - neb. men, siadac, usicsc. Blatbuchfe, f. pukawka, f. Blasen, r. n. pekać, -nać; zry-wać, zerwać się. [fortecy, m. Blasmajor, m. komendant placu, Blagregen, m. deszez ulewny, m. Blauberei, f. gawedka, f. Plauterer, m. gaweda, gadula, m. Plauberhaft, a. pletliwy, szcze-Planberhaftigfeit, f. pletliwose, szczebiotliwość, f. Blaudern, v. n. gawędzić, świegotać, szczebiotać, pleść. Mautertafde, f. pleciuch, m. Plane, f. plachta, f. Plant! L buch!

Dol Blinft, f. należnik, m. Blobe, f. ploe, plocica, plotka, Bloslid, a. nagly, raptowny, a. - ad. -le, raptem. Try. pl. Bluberhofen, pl. pludry, szarawa-Blump, a. niezgrabny, gruby, a. Blumpen, e. n. upadać, upaść. Blumpheit, f. niezgrabność, grubosc, f. Blunder, m. bagatela, f. graty, Blunderer, m. rabus, lupiezca, m. Blauberfainmer, f. komorka de chowania gratow, f. Pluntern, r. a. rabować, luplė. Plunberung, f. rabunck, m. grabiez, f. Blural, m. liczba mnoga, f. Plift, m. plusz, m. Bobel, m. pospolstwo, n. gmin, Bobelhaft, a. gninny, a. nieokrzesany, p. Boden, c. c. pukać, kolatać, stukać; auf etwas -, spuszczać się na co; chelpić się z czego. Boders, n. kruszec tłuczony, m. Bodwert, n. tluczarnia kruszców, stępa do kruszców, f. Boden, f. ospa, f. Bodennarbe, f. dziob, m. [waty, a. Bodennarbig, a. dziobaty, ospo-Bebagra, n. podagra, f. Petagrifd, a. podagryczny, a. Botagrift, m. podagryk, m. Beefie, f. poezva, f. Boet, m. poeta, m. Beetifd, a. poetgezny, a. bas -e, n. poetvezność, f. Befal, m. puchar, rostruchan. Befeldeifd, n. mieso solone, n. Bel, m. biegun, m. Belars, a. biegunowy, a. Belarfreis, m. kolo biegunowe, n. Bolarftern, m. gwiazda polarna, f. Boliren, r. a. polerować. Belirer, m. polerownik, m. Politif, f. polityka, f. Bolitifer, m. polityk, m. Bolitifiren, r. a. politykować. Belitifd, a. polityczny, a. Pelitur, f. politura, f. Bolizei, f. policya, f. Roligeis, a. policyjny, a. Bolizeibeamter, m. urzednik poli-Iski), m. Beligeitiener, m. policyant, (miej

Bolizeilich, ad. od policvi. Belnifche, n. poiszezyzna, f. in's - uberfegen, spolszczyc. Bolongije, f. polonez, m. Bolonifiren, . a. spoiszezye; fic r. r. spolszczyć się; spol-Bolfter, n. wezglowie, n. [szczec. Bolftern, v. a. wyścielać, -slac; wypychać. Belfterflubl, m. stolek wyslany, m. Boltergeift, m. halaburda, m. Boltern, v. a. halasować. Bolpebron, n. wielościan, m. Bolvgamie, f. wielozenstwo, n. Bolbp, m. polip, m. Bomabe, f. pomada, f. Pomerange, f. bot. pomaraneza, f. Bomeranien. a. pomaranezowy, imaranezowe, n. Pomerangenbaum, m. drzewo po-Bomerangenfarbig, a. pomaranczowy, a. Bomp, m. pompa, f. przepych, Popans, m. poczwara. f. Popular, a. popularny, a. Popularitat, f. popularnosc, f Poren, pl. pory, pl. Porree, m. bot. pory, m. pl. Pores, a. dziurkowaty, a. Borofitat, f. dziurkowatość, f. Portal, n. glowne drzwi, pl. Bortechaife, f. lektyka, f. Bortion, f. porcya, f. Borto, s. portorvum, portowe, n. Portrait, n. portret, m. Bortulat, m. bot. kurza noga ogrodowa; portulaka, f. Borgellan, n. porcelana, f. Rorrellanen, a. porcelanowy, a. Pojamentirarbeit, f. szmuklerska robota, f. Pofamentirer, m. szmuklerz, pasamonik, m. Bofaune, f. puzan, m. Rojaunen, r. a trabić na puzanie. Bofaunenblafer, m. puzauista, m. Bofitiv. n. organki, pl. Pofitiv, a. 1) pewny; 2) dodatni, a. Bofitur, f. postawa. f. Poffe, f. figlel, zarcik, m. psota, f. bie Boffen, pl. androny, pl. guin -, na zlošć, na przekorę. Boffen! i. glupstwo!

Poffenhaft, a. figlerny, smieszny. szek, m. Poffenreiger, m. figlarz, smie-Poffenfpiel, n. zart, m. komedyjka, f. glupstwa, pl. Boffeffor, m. dzierzawca, m. Poffefferium, n. prawo własności, n. Boifierlid, a. pocieszny, zabawny. Bofferlichfeit, f. pociesznosé, zabawnosc, f. Boft, f. poczta, f. Poft. a. pocztowy, a. Bestamt. n. urząd pocztowy, poeztaint, m. Poftament, n. postument, m. podslupie, n. WV. 10. Postbeamte, m. urzednik poczto-Boftbericht, m. wykaz pocztowy, m. Boftbote, m. pocztowy, m. Poften, m. 1) stanowisko, n. 2) stojka. f. posterunek. m. 3) miejsce, f. Bostfrei, a. wolny od pocztowego, a. Befigelb, n. poeztowe, n. Boftbaus, n. poezta, f. Befthern, n. trabka pocztowa, f. Beftille, f. postyla, f. Boftillon, m. poeztarek, pocztywiać. lon, m. Beftiren, v. a. postawić; porozsta-Pofifnecht, m. sługa pocztowy, m. Boftfutide, f. dylizans, m. Boitmeifter, -balter, m. poozt mistrz. m. Bofto, ad. - faffen, stanac. Poftrapier, n. papier listowy, m. Boftfaule, f. slup pocztowy, m. Boftichiff, n. statek pocztowy, m. Posistation, f. stacya pocztowa, f. Boftftrage, f. trakt poeztowy, m. Bofttag, dzien w którym odchoazi i przychodzi poczta, m. Boftmagen, m. woz pocztowy, m. Boffmeien, n. wydział pocztowy,m. Boftzeichen, n. stepel poeztowy,m. Botentat, m. potentat, m. Botens, f. potega, f. Bottafche, f. potaz, m. Pottfifth, m. kaszelot, m. Bos! Bostaufent! i, dla Bogal do diabla!

561 Pra Brabenbe, v. Bfrunbe. Bracht, f. wspanialość, okazalość, parada, f. Brachtaufwanb, m. wystawność, f. przepych, m. (bne, a. Brachtausgabe, f. wydanie ozdo Brachtig, a. wspanialy, okazaly, paradny, pyszny, ozdobny, 4. Brachtvoll, a. wystawny, przepyszny, a. Bracticiren, v. a. praktykować. Bractifus, m. praktyk, m. Bractit, f. praktyka, f. Bractife, f. wybieg, podstep, m. Bractifd, a. praktyczny, a. Brabifat, n. predykat, m. orzeczenie, n. naczelnik, m. Brafect, m. prefekt, przelożony, Bragen, v. a. wybijać, -ic. Brablen, v. n. chelpic sie (z czego, czem), popisywać się (z czem); przechwalać się. Brahler, m. chelpiący się, przechwalca, faufaron, m. Brablerei, f. chelpfiwose, przechwaika, f. Brableriid, a. chelpliwy, a. Bralat, m. pralat, m. Pralatur, f. pralatura, f. pralactwo, n. Braliminar., a. przedugodny, a. Braliminarien, pl. przedugoda, f. Brallen, v. n. odbijać, -iesie; odskakiwać, -oczyc. Pramie, f. nagroda, f. Brangen, v. n. blyszczeć; stać. Pranger, m. pregierz, m. Branumerant,m. prenumerator, m. Branumeration, f. prenumerata, przedplata, f. Branumeriren, r. a. prenumerować, zaliczać, -yć, zaplacać, -ić z gory. Brapolition, f. przyimek, m. Brafent, n. pedarunek, m. Prafentirteller, m. taca, f. Brafitent, m. prezes, m. Brafibiren, v. n. prezydować.

Braffeln, v. n. trzeszczeć.

Broffen, r. n, hulac.

Braffen, n. hulanka, f.

Braffer, m. bulaka, m.

Braris, f. praktyka, f.

Pri 562 Brebigen, v. a. miewać, mieć ka zanie: kazać. Brebiger, m. kaznodzieja, m. Brebiger. a. kaznodziejski, a. Brebigt, f. kazanie, n. [ski [ski, m. Bredigtamt, n. urząd kaznodziej-Bregein, v. a. prazyć, przysmazać, skwarzyć. - v. n. skrzeczeć, skwarzyć sie. Breis, m. 1) cena; 2) nagroda; 3) slawa, f. boch im Breife ftebenb, poplatny, a. etwas - geben, wydac na sztych, porzucić; einen - geben, wystawie kogo na sztych; oddać pod moc; ben angeben von etwas, zacenie co. Breifanfgabe, f. zadanie do nagrody, u. Breiscourant, n. wykaz cen, m. Breifelbeere, f. bot. kamionka. borówka czerwona, f. Breifen, v. a. pochwalić, slawić; ungemein) uwielbiac, wychwa-Breisfdrift, f. rozprawa za najlepsza zpomiędzy wszystkich tejze samej treści uznana, f. Breismurbig, a. chwalebny, a. Brelle, f. wyrzucanie kogo do gory z prześcieradła i. t. p. rozciagnionego, n. Brellen, v. a. 1) wyrzucać kogo do gory z prześcieradła i. t. d.; 2) zdzierać, zedrzec; okpić. [m. Breller, m. oszukanice, zdzierca, Brellerei, f. zdzierstwo, okpiwanie, oszukanstwo, n. Prellfduß, m. strzelanie na rykosze, n. Bregbengel, m. trzonek prasy drukarskiej, m. Breffe, f. prasa, tlocznia, f. Breffen, . a. prasować, ściskać, tloczyć. Breffer, m. prasownik, m. Breffreiheit, f. wolnose druku, f. Bregglang, m. glanc, m. Bridein, v. a. przymawiać, przycinac (komu) Briefter, m. -in, f. kaplan, ksiądz, m. - kaplanka, f. Briefteramt, n. urzad kaplanski. Briefterlich, a. kaplanski, księży, Briefterrod, m. rewerenda, f. fa. Brieftericaft, f. duchowienstwo, n.

564

Pri Briefterftant, m. Briefterthum, n. Profeffur, f. profesorstwo, n. kapianstwo, n. Brieftermeibe, f. wyświęcenie na kaplana, księdza; kaplanstwo, n. Brimae, m. prymas, m Brimat, n. prymasostwo, n. Brime, f. pryin, m. Brimel, f. pierwiosnki, pl. Brincipal, m. pryncypal, m. Brint, m. ksiaze, m. Bringeffin, f. ksiezna, f. fonigliche -, królewna, f. Brior, m. przeor, m. īn. Briorat, n. Briorei, f. przeorstwo, Briorin, f. przeorysza, f. Brife, f. 1) szczypka (tabaki); 2) zdobycz, f. (ship, m. Briema, n. pryzma, f. graniasto-Prismatifc, a. graniastoslupo-Britiche, f. 1) prycza. f. 2) bat, Britiden, v. a. bic. Brivat, a. prywatny, a. Brivatifiren, v. n. prywatyzować. Brivitegiren, v. a. uprzywilejować; nadać przywilej. Brivilegium, n. przywilej, m. Brobe, f. proba, f. doswiadczenie. #. Brobeblatt, n. Brobebogen, m. arkusz na probe wydrukowany, m. Brobejahr, m. rok proby, m. Brobehaltig, a. trzymający probe, p. [sowe, n. Broberrebigt, f. kazanie konkur-Brobeftud, n. probka. f. model.m. Brobiren, r. a. probować; doświadezac, -yc. Probirer, m. probierz, m. Brobirftein, m. kamien probierski, probierczy, m. Broblem, n. zagadnienie, n. Procent, n. procent. m. Procession, f. procesys, f. Procurator, m. prokurator, m. Brobuft, n. 1) plod; 2) (in ber Arithmetif) wieloczyn, m. Brofan, a. nieswięty, a. Brofaniren, v. a. profanować, znieważać, -yć. Brofeffion, f. profesya, f. rzemiosio, n. [rzemieślnik. m. Brofeffionift, m. profesyonista.

Profeffer, m. profesor, m.

Brofil, n. profil (przekrój), m. Brofit, m. zysk, m. Brofitiren, v. a. zvskiwać, -kać. Brofof, m. stopka, m. Brogramm, n. program, m. Brogreffion, f. postep, m. fleigenbe -, wzrastający, p. Breject, n. projekt, zamiar, m. Brojectiren, v. a. propozycye robić. Broiectmader, m. ten co plany robi, marzyciel projektów, m. Brolog, m. prolog, m. Brolongiren, v. a. przedłuzać. -vc. Bromotion, f. proinocya, f. Bromoviren, v. a. promowować. Brompt, a: predki, akuratay, a. Bromptheit, f. akuratnosc, f. Brorbet, m. prorok, wieszcz. m. Bropbetin, f. prorokini, f. Brophetifc, a. proroczy, wie-SZCZY, a. Brophezeihen, v. a. przepowiadać, -iedzieć; prorokować, wróżyć. Brophezeibung, f. przepowiednia proroctwo, n. wróżba, f. Bropft, m. proboszcz, m. Bropftei, f. probostwo, n. Brofa. f. proza, f. Brofaiter, m. prozaik, piszący prozą, m. Profaffc, a. prozaiczny, a. Brofelpt, m. prozelit, ten ktory przeszedł na inna wiare, m. Brofelptenmacherei, f. gorliwosc nierozsądna w nawracaniu ludzi do swojej wiary. f. Broforie, f. prozodya, f. Brofreft, m. prospekt, m. Broteft, m. protestacya, f. Broteftant, m. -in, f. protestant, ewanielik, m. -tka, -liczka, f. Brotestantifd, a. protestaneki, ewanielicki, a. Protestantismus, m. protestantyzm, m. Broteftiren, r. a. prostestować; zalożyć protestacyą. Protofell, n. protokul, m. zu - geben, zeznawać. Brotofellführer, m. protokolista.m. 565 Pro Brotofolliren, v. a. zapisywać do protokulu. Broten, v. a. zaprzodkować. Brogwagen, m. przódkara, f. Broviant, m. prowiant, m. zasoby, m. pl. zywnośc, f. Proviantvermalter, m. dozórca prowiantu, m. Proviantwagen, m. woz prowiantowy, furgon, m. Brevincial, m. prowincyal, m. Broving, f. prowincya, f. Brovingialismus, m. prowincyalizm, m. Brovifer, m. prowizor, m. Bregeß, m. proces, m. sprawa, f. einen - anbangig machen, sprawe, proces wytoczyć. Brogeffiren, v. a. procesować, sprawować się. Prozeforenung, f. ordynacya procesowa, procedura, f. Prozeffucht, f. pieninctwo, n. Brojeffüchtig, a. pieniacki, a. ein -er, m. pieniacz, m. Brufen, v. a. rozbierac, -zebrac; rozpoznawać, -znac; roztrząsać, -snać; doświadczać, -yć. Brufung, f. doswiadczenie, n. (offentliche) popis, egzamen, m. v. Brufen. Brigel, m. kij, m. - pl. baty, batogi, bizuny, kile, pl. chlosta, f. Brugelei, f. bijatyka, f. Brugeln, r. a. bić, chlostać: okladać kijami; túdtig -, walić; ju Tore -, ubijac, -ic: zaknutować. Brunell, v. Brunelle. Brunt, m. przepych, m. okazalosc, f. Brunfen, r. a. wynosić się z czem; okazywać, pysznić się; popisywać sie. Brunffucht, f. wystawność, f. Brunfvoll, a. przepyszny, okazaly, wystawny, a. Pfalm, m. psalm, m. Bfalmbuch, n. Pfalter, m. psalterz, m. Bfalmift, m. psalmista, m. Bindologie, f. psychologia, nauka o duszy, f. ſa. Binchologifch, a. psychologiczny, Bubliciren, r. a. oglaszac. -osic: obwieszczać, -scić publicznie.

566 Dur Bublicirung, t. obwieszczenie publiczne, n. Bublicum, n. publiczność. powszechność, Bubbing, m. pudyng, m. Bubel, Bubelbund, m. pudel, m. Bubelbunbin, f. pudlica, f. Bubelmune, f. czapka kożuchowa, Buteln. v. n. omylić sie. Buber, n. puder, m. Buberbeutel, m. worek do pudru, Butern, r. a. pudrować, u-Buff, m. szturchaniec, m. Buff! i. puf! Buffen, v. n. buchać. -nać; r. a. szturchać, -nac. Buffer, m. krucica. f. Bule, m. puls, m. Buleaber, f. arterya, f. tetno, a. Pulsichlag, m. bicie pulsu, n. Bult, n. pulpit, m. biorko, n. Bulver, n. 1) proch; 2) proszek (lekarstwo), n. Bulverbeutel, m. Bulverflafche. f. prochowniczka, f. Bulverhorn, n. rozek do prochu. Bulverifiren, v. a. getrzec na proch. Bulvermuble, f. -magagin, -thurm, m. prochownia. f. Bulvermagen, m. jaszczyk, m. Bumpe, f. pompa, f. Bumpen, r. a. pompować. Bunge, f. bot. bobownica, f. Bunft, m. punkt, m. kropka, f. Bunftation, f. punktacya, przedugoda, f. Bunttoe, n punkcik, m. Bunftiren, e. a. kropkowac. Bunftirer, m. kropkowieszczek. [nie, n. n. Bunftirfunft, f. kropkowieszcze-Bunftlich, a. puktualny, a. Bunftlichfeit, f. punktualnosc, f. Bunid, m. ponez. m. Burpe, f. 1) pupka, lalka; 2) poczwarka (motyl), f. Buppenfriel, n. maryonetki, pl. Burpenfrieler, m. kuglarz, m. Par, a. szczery, a. Burgans, f. purgancya, f. Burgieren, v. a. przeczyszczać, -ścić; - v. n. laksować.

567 Burgierfraut, n. bot. konitrud, Burpur, m. Burpurfarbe, f. purpura, f. Burpuren, Burpurfarben, a. purpurowy, a. Burpurfieber, v. Scharlachfieber. Burrurichnede, f. slimak purpurowy, m. Buften, v. a. puchae. Bus, m. stroj, m. ozdoba, f. Bugen, v. a. 1) stroie, u-; wystra-

Que jać, -oić; ozdabiać, -obić; 2) chedozyć (boty); 3) ucierac, utrzec (swiece). [jarka, f. Bugmaderin, f. modniarka, stro-Busnarr, m. strojnis, m. Bugicheere, f. szczypce, pl. Bustifd, m. gotowalnia, f. Puggimmer, n. izba paradna, f. Ppramibal, a. ostrosłupowy, a. Ppramite, f. ostroslup, m. piramida, f.

Dugbbelig, a. cielisty, pulchny, tlusty, a. Quabbeln, v. n. trząść się. Quadfalber, m. ezarlatan, karz, m. Quadfalberei, f. szarlatanstwo, Quadfalbern, v. a. partaczyć. Quaber, Quaberftein, m. ciosawy kamien, m. Quabrant, m. kwadrans, m. Quabrat, n. (kwadrat) czworo-Quabrate, a. kwadratowy, a. Quabratfuß, m. stopa kwadratowa, f. Itowa, f. Quabratmeile, f. mila kwadra-Quabratruthe, f. sążen, pret kwadratowy, m. Dugoratur, f. czworograniastość. Quabratmurgel, f. pierwiastek kwadratowy, m Quabrupel, f. ilość poczwórna, f. Quaten, v. n. kwokać; rzegotać (o zabach), skrzeczeć Quaten, n. rzegot, skrzek, m. Quater, m. kwakier, m. Qual, f. meka, katusza, męczarnia, f. utrapienie, n. Dudlen, v. a. meczyć; dreczyć, u-; trapic, u-; tudtig -, wymęczyc; nich recht febr -, nameczye się. Qualer, m. dreczyciel, m. v. Quafich Qualificiren, v. r. zdać sie na Qualitat, f. jakość; wartość wewnętrzna, f. Duaim, m. dym, m. Qualmen, v. a. emić, kopoić.

Quantitat, f. ilość, f. Quantum, n. ilość, kwota, f. Quappe, f. mietus, f. Dugrantane, f. kwarantana, f. Dugrt, m. 1) fraszka, f. gowno, w 2) twaróg, m. Quarffaje, m. twarog, m. gomolka. f. Quart, n. kwarta, ćwiartka, f. Quartal, n. kwartal, m. cwiero roku, f. Quartale, a. kwartalny, a. Quartalmeife, nd. co kwartal, kwartalnie, ad. Quartaner, m. uczen czwartel klasy gimnazyalnej, m. Quartanfieber, f. czwartaczka, f. Quartant, Quartband, m. kwartant, m. książka w cwiartce, f. Quartblatt, n. cwiartka, f. Duarte, f. czwarta część, f. Quartett, n. kwartet, m. Quartier, n. kwatera, f. pomieszkanie, n. kwaterunek, m. Quartierchen, n. kwaterka, f. Quartieren, v. n. mieszkać, stać. Quartiergelb, n. kwaterunkowe. Quartiermeifter, m. kwatermistrz, Quartierzettel, m. bilet kwaterunkowy, m. Quartfeite, f. ćwiartka, f, Quary, m. kware, kwarzec, m. [a. Duargiot, Quargig, a. kwarcowy, Duafte, f. kutas, m. Quatember, m. suchedni, pl. Quatfolicht, a. troche otyly, a. Quebbe, f. trzesawisko, n. Duebbicht, a trzesawiczny, a.

Duede, Duedengras, n. bot. perz, Imerkuryusz.m. Quedfilber, n. zywo srebro, n. Quelle, a. zrodlany, zdrojowy, kryniczny, a

Quellaber, f. zrodlisko, n. Quelle, f. źródło, n. zdrój, m. krynica, f.

Quellen, v. n. 1) wytryskiwać. -snąc; sączyć się: 2) pecznieć. Quellengrund, m. zdrojowisko, n. Quellenreid, a. źródlasty, a. Quellgras, n. bot. smialek wo-

dny, m. Quellraufe, f. hot. rukiew, rzeżu-

cha wodna, f. Quellmaffer, n. woda źródlana, f.

Quenbei, m. bot. macierzanka, f. Quentden, n. kwintka, f. Quer, a. poprzeczny, a. - ad. w poprzek.

Duerart, f. siekiera obosieczna, f. przysiek, m.

Querbalten, m. balka poprzeczna, f. podciąg, m.

uerband, n. szpaga, f. Duere, f. einem in bie - tommen,

zajść komu, brużdzić komu. Querflote, f. fujarka, f.

Quergaffe, f. przecznica, uliczka

przecinająca, zaulka, f. Querhola, n. podyma, rozpona, f

Querl, m. matew, koziolek, m. Querleifte, f. szpaga, f. Querlen, v. a. koziołkować.

Querpfeife, f. v. Querflote. Querfad, m. sakwa, biesaga, f.

Querftrage, f. v. Quergaffe. Querftrich, m. linia, kreska poprzeczna, f. Quetiden, v. a. zgniesć, stłoczyć,

Quetfdung, f. zgniecenie, stuczenie, n. kontuzya, f. Quieten, v. n. kwiczeć.

Quiefen, n. kwik, m Quinte, f. kwinta, f.

Quinteffenz, f. trese, f. najlepsze, Quitt, a. wolny, a. uwolniony, p.

Duitte, f. bot. pigwa, f. Quittenbaum, m. pigwa, f. Quittenbaum, n. chich pigwowy, m.

Quittenmuß, m. - fatmerge, f. powidle pigwowe, pl. ísció. Duittiren, r. a. kwitować, s-: pu-

Duittung, f. kwit, m. Ine, n. Duittungegelb, n. kwitowe, szko-Quoblibet, n. pstrokacizna, f.

Quotient, m. iloraz, wieloczyn, m.

Raa, f. reja, f. Mabat, m. rabat, m. upuszczenie z ceny, m. Rabatte, f. wyloga, f. Rabbiner, m. rabin, m Rabbinifd, a. rabinski, a. Rabe, m. kruk, m. Rabens, a. kruczy, a. Rabenaltern, pl. niegodziwe rodzice, pl. Rabenfrabe, f. gawron, m. [wa. f. Mabenmutter, f. matka niegodzi-Rabenfdmary, a. kruczy, a. Rabenftein, m. plac stracenia, m. Rabulist, m. rabulista, m. Race, f. rasa, f. rod, m. Bathe, f. pomsta, zemsta, f. Rachen, m. paszcza. paszczęka, f. Rachen, v. a. mscić, ze-; fic -, r. r. - sie. Rader, m. misciciel. m.

Radgier, - fuct, f. msciwose. zawziętość, f. Radgierig, -füchtig, a. msciwy, zawzięty, a. Mader, m. hycel, rakarz, m. bestya, Madete, f. raca, f. Mad, n. kolo, n. Mabden, n. kolko, n. Rabebrechen, v. a. lamać. Rabebade, Rabehaue, f. motyka, f. Rabelsführer, m. herszt, przywodzca. m. Nabemacher, m. kolodzići, m. Raben, m. mietlica, f. Rabern, e. a. kolem tluc. Rabermert, n. kola, tryby, pl. Rabfelge, f. dzwono, n. Rabies, m. Rabieschen, n. rzodkiew rzodkiewka, f. Rabiren, v. a. 1) skrobae, wy-2) ryc, wy-.

572

Rabirmeffer, a. nozyk do wyskrobywania, m. Rabirnabel, f. rylec, m. Radius, m. promlen, m. Rabipeiche, f. szprych, m. Rabiperre, f. zapora, f. laneuch do hamowania woza, m. Rabwelle, f. kolo na walcu, n. Raffel, f. dzierglica, f. Raffein, v. s. len drapaé. Raffen, v. a. garnact zabierac zabrać. Raffinabe, f. rafinada, f. Raffiniren, v. c. rafinować. Ragenmury, f. bot. storczyk, m. Ragout, m. potrawka, f. (aus gebadtem Bleifde und Cauerfrant) bigos, m. Rabm, m. smietanka, f. Rabmen, m. rama, ramka, f. Rahmen, v. a. smietane z mleka zbiérac-Raigras, n. bot. rajgras, stoklos, m. stokloska, f. Rain, m. miedza, f. Rainfarn, f. bot. wrotycz, m. Rainfohl, m. bot. mlecz. m. Rainmeite, f. bot. loza, lozyna, f. bagno, n. Raifonniren, v. n. 1) rozumować; 2) sarkac. Rall, m. chrościel, m. Ramme, Rammel, f. Rammelbod, m. baba do wbijania palów, f. baran, taran, m. Rammeln, v. n. grzać się. Rammen, v. a. wbijac, -ic. Rand, m. brzeg, m. krawędź, f. (eines Buches) margines, zalamek, m. obrączka (pieniedzy). f. außerfte -, kraj, m. ju -e fommen, wydolec; nicht ju -e fommen, guzdrac. [kat, m. Ranboufaten, m. obreczkowy du-Ranbern, v. a. karbowao. Ranbgloffe, f. uwaga na marginesie, f. Ranft, m. Ranftchen, n. przylepka, Rang, m. stopien, rząd, m. godność, ranga, f. Range, f. 1) maciora, f. 2) wisus, hultai, m. Ranfe, m. pl zamachy, pl. podej-

scie, n.

Ranfemader, m. machiarz, wichłacz, m. Ranten, m. Rante, f. was, m. fic Ranten, v. r. piąc, czepie sig. Rantevoll, a. podstępny, a. Ranuntel, f. bot. jaskier, m. frite benbe -, zeruza, f. Rangen, m. tlomok, m. Raniel, n. tłomoczek, m. Rangig, a. przyśmiardły, a. cuchnący, zgorzkniały, oślizły, p. Rangien, f. okup, m. Rangioniren, v. a. okupić. Rappe, m. kary, wrony kon, m. Rappe, f. mokrzyca (choroba koni), f. Rappelfopf, m. wartoglow, m. Rappeln, v. n. chrobotać; es rap. pelt mit ihm, przewraca niu slo we Ibie. Rappier, m. rapir, m. Rappieren, v.a. rabac rapirami. Rarrien, v. a. chapac, lapac, capić, grabić. Rappuje, f. chapanina, lapanina, Raps, m. rzep. rzepak, m. Rape! i. raptus. lup! Rapungel, m. Rapungden, n. bot. raponka, f. Rat, o. rzadki, a. Raritat, f. rzadkość, Raft, m. rasa, f. Raid, a. szybki, skory, wartki, posuwisty, a. - ad. sporo, żywo, Idarniować, o-. ad. Rafen, m. darn, f. mit - belegen, Rafen, v. n. sznlec. Rafend, a, szalony, wściekły, a. merben, oszalce, wsciekać się; rer -e, szaleniec, m. Rafenplas, m. darnina, murawa, f. Rafenftud, f. murawa, f. Raferei, f. szal, m. szalenstwo, n. wscieklose, f. Raftren, v. a. golić. Staffrmeffer, m. brzytwa, f. Raspel, f. raszpla, f. Rasrelbaus, n. dom roboczy, m. Rafreln. v. a. raszplować Raspelipane, m. pl. oskrobiny, opiłki, pl. Raffel, f. grzechotka, f. Raffeln, v n. chrobotac; brząkać 573

(lancuchem); chrześcić; turko- Ranb, m. lup, zabor, m. drapież, tać (o wozie). Raft, f. odpoczynek, m. wytchnie-

nie, n. Raften, v. n. odpoczywać, -czać;

wytchnąc sobie. Raitios, a. bezustanny, a. nie-

spracowany, p. Rafttag, m. dzien odpoczynku, m. Rath, m. rada, porada, f. - geben, radzie, doradzać, -ic; - balten, radzić, naradzać, -io się; -

fcaffen, zaradzać, -ie czemu; fich teinen - wiffen, nie umieć sobie poradzie; jonell - fcaf. fent, zaradny, a.

Rath, m. Rathecollegium, n. rada, Rath, m. Ratheglied, n. radzea, członek rady, m. Rathen, v. a. 1) radzić. doradzać.

-ić; 2) zgadywać, -dnąć. Rathgeber, m. -in, f. doradzea.

poradnik, m. doradczyni, f. Rathhaus, n. ratusz, m.

Rathin, f. radzcowa, f. Mathlid, a. co mozna zrobić.

Rathmann, m. radnik, m. Rathfam, a. es ift -, tak trzeba

zrobić, postępować. Rathichlag, m. rada, f. fsie.

Rathichlagen, r. n. naradzać, -ic Rathebiener, m. miejski, m.

Rathiel, n. gadka, zagadka, f. ein - aufgeben, zagadke zadać.

Rathfelhaft, a. bajeczny, dzi-

wny, zawily, a. Ratheberr, m. radzea, m.

Rathsteller, m. piwnica pod ratuszem, f

Ratheichlus, m. uchwała, f. Ratheidreiber, m. pisarz mieiski.

Ratheftube, f. sala obrad, f. Rathethurm, m. wieza ratuszowa. Ratheversammlung, f. rada, f.

zgromadzenie rady, n. Ratification, f. ratyfikacya, f. po-

twicrdzenie, n.

Ratificiren, v. a. ratylikowac, potwierdzić.

Ratte, Rage, f. szczur, m. Rattenfalle, f. lapa na szczury, f. Rattengift, Rattenpulver, n. tru-

cizna na szczury, f.

grabiez, lupiez, pastwa, f. Rauben, v. a. lupic, rabowac.

zdzierac, zedrzec, zagrabiac, -ic.

Rauben, n. Ranberei, f. rabunek, m. zdzierstwo, n.

Rauber, m. rabus, lotr, rozbojnik,

zbójca, zabórca, zdziérca, m. (am Lichte) wilk, m. lków, f. Rauberbanbe, f. banda rozbojni-

Rauberifd, a. drapiezny, rozbojniczy, a.

Raubfijd, m. ryba drapiezna, f. Raubgier, Raubfucht, f. drapieżność, chelwość lupu, drapic-

[pieżny, a. ży, f. Raubgierig, Raubfudtig, a. dra-Raubneft, n. gniazdo rozbojników, n.

Raubichlof, n. zamek rozbojnika, Raubthier, n. zwierz drapieżny, m. Raubvogel, m. ptak drapiezny, m. Raud, a. kosmaty, włochaty, a. - werben, kosmacieć.

Rauch m dym, m. mit - anfüllen. zadynnić.

Rauchen, r. a. palić (faike), kurzyć, kopcie; vell -, nadymić, nakopcić; - v. n. dymić się.

Raucher, m. palacz, m. Raucherig, a. okopciały, przydymiony, p. - maden, przydymić. Rauderfammer, f. dymnik, m. we-

dzarnia, f. Raucherfergen, n. trociczka, f. Rauchern, v. a. 1) kadzic; za-; voll

-, nakadzac, -ic; (von unten) podkadzić, podkurzać, -yć; 2) Raucherpfanne, f. kadzielnica, f.

Raucherpulver, n. kadzidlo, n. proszek do kadzenia, m. Rauchermerf, n. kadzidło, n. Raudfang, m. komin, dymnik, m.

Raudfangfteuer, f. podymne, kominowe, n. Rauchfas, u kadzielnica, f.

Raudfutter, n. sucha pasza, f. Rauchig, v. Raucherig. Rauchleber, n. skorka kosmata, f.

Randlod, n. (am Dfen) ezopuch.

grubego, m. Rauchscibe, f. gatunek jedwabiu 575 Rau Rauchtabat, m. tytun, m. Raudwaare, f. futro, n. Raudwagrenbanbel, m. handel futrami. m. Maudmaarenbanbler, m. handlujący futranii, m. laudweigen, m. bot. ostka, f. Raube, Raube, f. parch, m. Raubig, a. parszywy, a. - merben, oparszywieć. Raufbegen, m. szpada długa, f. Raufe, f. 1) drabka do zakladania siana, f. 2) dzierzgon, m. Raufeln, Raufen, v. a. len dzie-Raufen, v. a. szarpać, rwać, targać, skubać; fid -, v. r. bić sie, za lby sie wodzić. Raufer, Raufbolt, m. zawalidroga, rebacz, zabijak. m. Rauferei, f. bijatyka, f. Raub, a. szorstki; dziki; nieokrzesany; ostry; gruby; chropawv.a. Raubeit, f. szorstkość, dzikość, ostrość, grubość, chropawość, f. Raufe, f. bot, rukiew, f. Raum, m. miejsce, n. przestrzen, f. (weiter) rozleglose, f. (unberaniter) przestwór, m. Maumen, v. a. uprzątać, -nąć, wyproznie; ustąpie; aus bem Bege -, usuwać, -unac; sprzatać, -tnac. Raunen, r. a. szeptac, -pnac. Raupe, f. gasienica, wasionka, f. Rauven, v. a. gasienice zbierac. Raufch, m. szal, m. pijanstwo, n. Raufchbeere, f. bot. bagnowka. malpia jagoda, f. Raufchden, n. ein - baben, szmerać komu w glowie; fic ein trinten podchmielić sobie, podochocić sie. Raufden, v. n. szumieć; szeleścić. chwarszczeć; rznąć (o muzyce); fanft -, szmerac. Raufden, n. szum; szelest; szmer, fich Rautvern, . r. charchae; krzą. inie, n. kać; odkrząknąć. Rausvern, n. krząkanie, charcha-Rausperer, m. krząkala, f. Blaute, f. 1) bot. rute, f. 2) (in ber

Dathem.) czwartak; (langliche)

czwartaczek, m.

Rech 576 Rautenfrang, m. ruciany wieniec, Reagengie, f. odczynnik, m. Regie, a. realny, rzeczywisty, a. Realifiren, v. a. urzeczywistnic. Realitat, f. realnose, rzeczywistość, f. Realfdule, f. szkola realna, f. Regifculer, m. uczen szkoly realnej, m. Rebe, f. winna galazka, macica.f. Rebell, m. buntownik, m. Rebellion, f. bunt, rokosz, m. Rebelliren, v. n. buntować się. Rebellifth, a, buntowniczy, a. Rebenblatt, n. lisć winny. m. Rebenfaft, m. wino, n. Rebenftemer. - murm, m. robaczek paczki winne obgryzujący, m. Rebenftod, m. winna macica, f. Rebbuhn, f. kuropatwa, f. Recenfent, m. krytyk, m. Recenfion, f. recenzva, krytyka, f. rozbiór krytyczny, m. Recenfiren, v. a. krytykować; ocenic; osadzić. Mecept, n. recept, przepis lekarski. Reces, m. reces, m. działy, pl. Recen, m. grabie, pl. Reden, v. a. grabic. Redenbud, n. książka rachunków, Redenerempel, n. rachunek, m. Recentunft, f. arytmetyka, f. Rechenmeifter, m. rachmistrz, m. Rechenpfennig, m. liczbon, m. Rechenfchaft, f. sprawa, f. sprawozdanie, ». Recentafel, f. tabliczka. f. Rednen, v. a. 1) liczyć, rachować; 2) (auf jemanben) spuszczać, -scic sie na kogo. Rednen, a. liczenie, rachowanie, Rednung, f. rachuba, f. rachunek, m. - ablegen, wyrachować się komu; feine - bei etmas fin-

ben, dobrze wychodzić na czem; auf -, na kredyt. Rechnungeführer, -beamte, m. raclimistrz, m. (auf bem Banbe) ka-Iwosc. f. rbowy, m. Rechnungemefen, n. rachunko-Recht, n. prawo, n. słuszność. racya, f. - baben, mieć racya, slu-

sznośc. Recht, a. prawy: dobry: sluszny. Rectorat, n. rektorstwo, n.

577 Red prosty (kat); - ad. dobrze, prawo, slusznie, prosto; bie rechte Seite eines Beuges, lice. Rechte, f. prawica, f. Rechted, n. prostokat, m. Rechten, r. n. prawować się, sprzéczac sie.

Rechtfertigen, v. a. usprawiedl|wiać, -ić; oczyszczać, -ścić; -fich -, r.r. - sie. Rechtfertigung, f. usprawiedil-

wienie, n. Redtglaubig, a. prawowierny. a. Rechtglaubigfeit, f. prawowierność, f. Rechthaber, m. klotnik, zwadzea.

Rechthaberei, f. klótnia o fraszki, f. Rechtlich, a. uezeiwy, a. Rechtlichfeit, f. uczciwość, f. Redtlos, a. bezprawny, a. Rechtlofigfeit, f. bezprawie, n. Rechtmäßig, a. prawny; słuszny, a.

Rechtmäßigfeit, f. prawność, stuszność, f. Rechts, ad. na prawo. Rechtichaffen, a. poczciwy, rzete-

iny, prawy, a. Rechtichaffenheit, f. poczciwość, rzetejność, prawość, f. Rechtidreibung, f. pisownia, f. Rechtefall, m. sprawa, f. Rechtsgelehrfamfeit, -miffenichaft.

f. prawo, prawnictwo, n. Rechtsgelehrter, m. prawnik, m. Rechtegultig, -fraftig, a. prawoniocny, a,

Rechtegultigfeit,f.prawomocnosé, Rechtsbantel, m. sprawa, f. pro-Redtefraft, f. moc obowiązująca.

Redtefraftig, a. obowiązujący, p. (o prawie). Rechtemittel, n. srodek prawny m. Rechtepflege, f. wymiar sprawiedliwości, m. sądownictwo, n.

Rechtmintelig, a. prostokatny, a. Rechtemoblthat, f. dobrodzielstwo prawa, n. Isie.

Recitatio, n. recytatyw, m. Reden, r. a. wyciągać, rozciągać Recognosciren, v. a. 1) na zwiady wysylae, wyjechać; 2) (gerichtlid) uznawać, potwierdzić.

Retacteur, m. redaktor, wydawca, Retaction, f. redakcya, f. Rebe, f. mown, f. Mebetunft, f. retoryka, wymowa, f.

Recrutirung, f. branka, f. popis, m. Rector, m. rektor, m.

Reven, r. a. mowie, gadae; ju anfangen, przemawiac, (do kogo); unbeutlich -, mainrotać.

Rebensart, f. sposób mówienia, m. Rebigiren, r. s. redagować; wydawać. Reblid, a. poczciwy, rzetelny,

szczery, a. Reblichfeit, f. poczciwość, rzetelność, szczerość, f. Rebuer, m. mówca, m. Retnerbubne, f. mownica, f.

Rebnerifd, a. krasomowski, a Reboute, f. reduta, f. Revielig, a. gadatiiwy, a. Revieligfeit, f. gadatliwość, f. Reell, a. rzetelny, porządny, a.

Referenbar, m. referendaryusz, m Referent, m. 1) referendarz; 2) zdający sprawę z czego; przedstawiający rzecz. m. Referiren, v. a. referowac. zdue

sprawę; donosić, -nieść. Reff, m. 1) maly zaglik, m. 2) pradki u kosy, pl. Reform, f. reforma, poprawa, f. Reformation, f. reformacya, f. Reformator, m. reformator, m.

Reformiren, v. a. reformować, z-; poprawiac, -ic. Reformirt, a. reformowany, p. Regal, m. lupki, pl. polica, f.

Regale, n. regal. m. Rege, a. w ruchu, żywy, a. poruszony, wzbudzony, p. - merben, zachodzić. Regel, f. regula, f. prawidlo, n.

Regel be tri, f. regula trzech, f. Regellefigfeit, f. nieforeniność, nieregularność, f. Regelmäßig,a. regularny, foremny, Regelmäßigfeit, f. regularność, fo-

remność, f.

Regelment, n. przepis, regulamin. fich Regen, v. r. ruchać sie: poruszac, -ye się, budzie, o- się. Regen, m. deszcz, deszczyk, m. Regen., a. deszczowy, dzdzysty, a. Regenbach, m. potok, m. Regenbogen, m. tecza, f. Regenguß, m. ulewa, f. Regenhaut, f. blona teczowa, f. Regenmantel, m. oponcza, Regenpfeifer, m. siewka (ptak), f. Regenschauer, m. deszczyk przechodzacy, m. Regenfdirm, m, parasol (deszezochron), m. Regent, m. (rejent) rządzca, m. Regentin, f. rejentka, f. Regentropfen, m. kropla deszczu, Regentichaft, f. rejencya, f. Regenwaffer, n. deszczówka, deszczowa woda, f. Regenwetter, n. stota, f. fturmifchet -, piusk, m. Regenwolle, f. fala, f. Regenwurm, m. glista, f. Regieren, v. a. rządzic. Regierung, f. 1; rejencya, f. 2) rząd, m. panowanie, w. Regierungs., u. 1) rejencyjny; 2) rzadowy, a. Regierungeform, f. ksztalt, forma rządu, m. f. (cyjny, m. Regierungerath, m. radzca rejen-Regiment, n. pulk, m. Regimente, a. pułkowy, a. Regimentstambour, m. dobosz pulkowv, m. Regifter, n. spis, rejestr, m. Registrator, m. rejestrator, m. Regiftratur, f. rejestratura, f. Regiftriren, v. a. rejestrowac. Regiftrirt, p. rejestrowy, a. Regnen, v.n. padac; fein-, mzyc; ftarf -, trzepać. Regnerijd, a. dzdzysty, a. Regreß, m. regres, m. Regiam, a. ezynny, ruchawy, a. Regfamteit, f czynność, ruchawość, f.

Regniar, a. regularny; staly, a.

Reguliren, r. a. uporządkować.

Reb, n. sarna, f.

Regung, f. ruszenie, poruszenic, n.

Rei 580 Rebbod, m. rogacz, m. Rebbraten, m. sarnina, f. Rebe, a. ochwacony, p. Rebe, f. ochwat, m. Rebfarben, a. sarniego koloru. Rebfalb, n. sarnie, n. Rebfeule, f. udziec sarni, m. Rebpoften, m. loftka, f. Rebruden, m. cabr sarni, m. Rebliege, f. sarna, f. Rebgiemer, m. v. Rebruden. Reibe, f. Reibeifen, n. tarka, f. Reibebrett, n. zacierka, f. (mula-Reibefeule, f. tluk, m. [rzvh Reibelappen, m. scierka, f. Reiben, v. a. trzec; ucierae, utrzeć; zaciérać (ręce); przecierac (oczy); bin unb ber -, pocie-Reibeftein, m. marmurka, f. Reich, n. panstwo, n. Reich, a. bogaty; obfity; - werben, zbogacie się; - fein, bogatym byc; obfitować (w co). Reiche, m. bogacz, m Reichen, v. a. podawae, -dac; siegać (za co); - r. n. siegać; (bis mobin) zasiegać; starczyć. Reichhaltig, a. bogaty, a. obfitu acy, P. Reichbaltigfeit, f. bogactwo, n. obfitose, f. Reichlich, a. obfity, hojny, sowity dostateczny, a. - ad. obficie, hojnie, sowicie, dostatecznie, ad. - befest, suty (n. p. objad). Reichsacht, f. banicya, f. wywolanie z kraju, n. Reichsapfel, m. jablko (jako znak dostojenstwa monarchy), n. Reichefrei, a. udzielny, a. Reichefürft, m. książe rzeszy niemieckiel, m. Reichegeschichte, f. historya pan-Reichegefes, n. prawo krajowe, n. Reichegraf, m. hrabia rzeszy niemieckief, a. Reichsgulben, m. (zloty) renski. m. Reichsbeer, n. woisko rzeszy niemieckici, n. Reichelleinobien, n. pl. skarb panstwa. m. Reideftatt, f. wolne miasto, m.

581 Rei Reicheftaube, m. pl. stany panstwa, Reichstag, m. sejin, m. - halten, Reichsthaler, m. talar bity, m. Reicherermefer, m. rządzea panstwa. m. Reichtbum, m. bognetwo, n. Reif, m. 1) sron, m. 2) obrecze, n. obrączka, f. (ein fleiner) skówka, Reif, a. dojrzaly; dostaly, a. Reife, f. dojrzalość, dostalość, f. Reifen, v. n. dojrzewac, -rzeć; dostać. Reifen, r. i. sronieć : sron pada. Reiflich, a. dostateczny, a. - ad. Reifrod, m. rogówka, f. f-nie. Reihe, f. rzad (-edu); szereg, kolej, m. in Reib und Glieb, rzedem: außer ber - (craminiren), wyrywkiem, ad. Reihen, c.a. porządkiem ustawić, polozyć; ukladać, ulożyć. Reiben, Reihentang, m. rej, m. Reibenfolge, f. nastepstwo, n. Reiber, m. czapla, f. Reiberfeber, f. czaple pióro, n. Reim, m. ryin, m. Reimen, v. a. rymować; fic -. v. r. - sie Ikleta, m. Reimer, Reimfdmiet, m. wierszo-Reimfall, m. kadencya, f. Reimlos, a. nierymowany, p. Rein, a. czysty, szczery a. Reinheit, f. ezystość, szczerość, f. Reinigen, v. a. czyścić, chedożyć; o-, przc-, wyczyszczać, -ścić; wyczyniae; ftd -, r. r. oczy-

wiedliwić się z czego. Reinigung, f. czyszczenie, n. v. Reinigen. Reinigungseit, m. przysiega usprawiedliwiająca, f. Reinlid, a. chedogi, chedozny, a. Reinlichfeit, f. ochedostwo, n. Reis, m. ryz, m.

szczać się; - (von etwas) uspra-

Reis, a. ryżowy, a. Reis, n. galązka, latorosl. f. Reisbund, n. wigzka chrostu, f. Reife, f. podróż, f. Reifeapothefe, f. apteczka, f. Reifebeidreiber, m. opisujacy podroze, n.

Reifebeidreibung, f. opis podró-Reifefertig, a. gotów do podróży, Reifegefährte, m. towarzysz podrózy, m. Reifegelb, m. pléniadze na podróż.

droge, pl Reifegefellicaft, f. razem podro-

żujący, pl. Reijefleib, n. ubior na podroz, m. Reifefoften, pl. koszta podróży, pl. Reifen, v. n. podrozować. Reifente, m. podrozny, m. Reifenaß, m. paszport, m. Reifemagen, m. powoz, m. (leichter

ungebedter) bryczka, f. Reifig, Reipholy, n. chrost, m. Reigaus, n. - nebmen, zmykać, zemknąć; pryskać, -nać; dać drapaka.

Reigblet, n. olowek, m. Reisbrett, n. deszczka do rysowania, f. Reifen, r. a. rwać, targać, drzec; zrywać; rozplatać (rybe); an fich -, zagarniać, -nąć; fic um et-

was -, dobijać się o co; na udry iść z kini; - r. u. drzeć; anfangen gn -, nadrzeć sie. Reifen, n. (in ben Gliebern) rwanie. u. szybki, a. Reisend, a. 1) bystry: 2) bardzo Reiffeber, f. 1) futeralik do olowka, m. 2) piórko do liniowania

papieru, n. Reiffehle, f. weglik do rysowania, Reifzeug, n. sztuciec do narzedzi matematycznych lub rysunkowych, m.

Reitbahn, f. ujezdzalnia. f. Reiten, v. n. jezdzie konno, jechae, po-; fic mube -, zjezdzió sie; mund -, osedzie; fic mund -, dostać wilka, obary. Reitent, a. konny, a. - ad. konno." Reiter, m. konny, jezdziec, kawalerzysta, m.

Reiterei, f. konnica, kawalerya, f. Reitgerte, f. precik, m. Reitgurt, m. poprag, m. Reitfnecht, m. masztalerz, m. Reitpferb, n. wierzchowiec, m. Reitidule, v. Reitbahn.

Year Pil

Rettzeug, n. rząd na konia, m. Reig, m. powab, wdzięk, m. pone-Ita, f. Reizbar, a, drażliwy, a. Reigbarfeit, f. drazliwość, f. Reigen v. a. draznie; rozdraznie; pobudzać, -ić; zaostrzać, -yc. Reigent, a powabny, pelen wdzięków; czarodziejski, a. Reitler, m. bot. rydz, m. Reigung, f. draznienic, roz-, n. v. Reigen. [nie, pl. Relaisvferbe, pl. rozstawione ko-Relativ, a względny, a. Relutivitat, f. względność, f Relegation, f. wypedzenie, n. Relegiren, v. a. wypędzie. Relief, n. polwypukla robota, f. Baerelief, wkleslo wypukla r., Saut-, wzniosłówyp. r., f. Religion, f. religia, f. [znan, f. Religionefreibeit, f. wolnose wy-Religios, a. religijny, n. Religiofitat, f. religijnose, f. Reliquie, f relikwia, f. Remeffe, f. rymeza, f. przeslanie pieniedzy wekslein, n. Remife, f. 1) odsylka, f. 2) szopa, f. Remittiren, v. a. odsylac, -eslac, zwracać, -ocić. Renegat, m. renegat, m. Renette, f. bot. reneta, f. Rennbahn, f. biegalnia, f. plac [pedzic. gonitew, f. Rennen, r.n. biegać, latać, lecieć; Renner, m. biegun, m. Rennthier, n. ranifer, ren, m. Renomift, m. junak, m. Rentamt, n. Rentfammer, f. izba skarbowa, f. Rente, f. dochod, m intrata, f. Rentier, m. kapitalista, m. Rentiren, v. n. przynosić procenta. Rentmeifter, m. podskarbi, intendant, m. Repetiren, r. a. 1) repetować; 2) powtarzać, -orzyć. Repetiruhre, f. repetyr, m. Repliciren, v. c. odpowiadac, -iedzieć: odpisywać, -sac. Replit, f. (replika) odpowiedz, f. odpis, m. Repositorium, n. szafa do ksiązek, Representant, m. reprezentant, m. Representation, f. reprezentacya.f. Reprefentiren, v.n. reprezentować.

Repreffalien, f. pl. odwet, m. Reprobuttionstraft, f. sila reprodukcyjna, f. Republit, f. rzeczpospolita, f. Republifaner, m. republikanin, m. Republitanifa, a. republikanski, a. Requifit, n. zadanie, n. Refeript, n. reskrypt, m. Refeba, f. bot. rezeda, f. Referve, f. odwód, m. rezerwa, f. Referre, a. odwodowy, rezerwo-Refibens, Refibengflatt, f. (rezyden. cya) stolica, f. stoleczne miasto, Refibent. a. stoleczny, a. Refibiren, v. n. rezydować. Refolution, f. odpowiedz, f. Refenant, f. odglos, oddźwiek, m. odbijanie sie. Reft, m. reszta, f. ostatek, szczątek, m. zdawka, f. irbijde -e, zwłoki, pl.

Reflauration, f. restauracya, f. Reflauriren, c. a. naprawisé, -ié. Refliren, c. n. być zaległym, zalegać. Reflatat, n. wypadek. m. Reflatat, f. odwrot, m. cofnięcie

Retirate, f. odwrot, m. cofniecie Retorte, f. retorta, f. [się, n. Retten, r. a. ratować, u-; wybawiać, -ić. Rettet, m. wybawca, m. Rettia, m. bot. rzodkiew, f.

Retting, m. bol. 1720dkiew, f. Retting, f. ratunek, m. ocalenie, wybawienie, n. Reue, f. żal, m. skrucha, f. Reuen, r. i. zalować. Reuig, a. pelen skruchy, a.

Renif. f. bot. więciorka, f. więcierz. m. wiersza, f. Rewille, f. pobudka, f. Rewille, f. rewerencya, f. Rewis, m. rewers, kwil, m. Rewista, m. e. rewidować; przetrzasać - spać.

Itzgasć, -snąć. [f. Renitr, n. 1) knieja, f. 2) kwatera, Revisitan, f. rewizya, f. Retolution, f. rewolucya, f. Revolutionat, m. rewolucyanista, Revolutionat, m. rewolucyjny, a. Revue, f. rewia, f. przegląd, popis wojska, m. [n. Rebastret, m. bot. rumbarbarum,

Wagney Transport

Ribebe, f. stanowisko okretów, n. Albeber, m. pan okretu, m. Rheumatifd, a. reumatyczny, a. Rheumatismus, m. reumatyzm, katar, m. Rhpthmus, m. rytm, m. Richtbeil, n. topor katowski, m. Richten, v. a. 1) prostować; kierować, zwracać, -ócić; równać;

2) sadzić; 3) tracić; fic nach etmas -, stósować się do czego; powodować się czem; trzymać sie czego. Richter, m. sedzia, m. Richteramt, n. urząd sędziowski,m.

Richterlich, a. sedziowski, a. Richtig, a. dobry, właściwy, prawdziwy, zupełny, a. - ad. do-

brze, tak, właśnie. Richtigfeit, f. prawda, dokladność, f. bie - einer Sache, ze sie rzecz tak ma...

Richtplas, m. miejsce stracenia, n. Ridtideit, n. rowniczka, f. Richtschnur, f. 1) prawidlo, n. 2)

sznurek ciesielski, m. Richtftreb. n. sloma prosta, f.

Richtung, f. kierunek, m. einer Sache eine gemiffe - geben, nakierowac, nakręcić co tak. Ride, f. samica sarna, f.

Riechen, r. n. slychac, czuc, trą-cic, pachnąć; (ubel) cuchnąć czem; - v.a. wąchać, z-; er roch ben Braten, zwachnal pizmo no-

Riechflafchden, w. flaszeczka zwo-

da pachnaca, f. Riechwaffer, n. woda pachnaca, f. Riebaras, n. bot. turzyca, rzniączka, f.

Riefeln, r.a. laskować, żlobkować. Riegel, m. zasuwka, f. Riegelbafen, m. skobei, m.

Riegeln, r. a. zarygiować; zasufunyk, m. wac. -unac. Riemen, m. rzemien; (fleiner) rze-Riemen., a. rzemienny, m.

Riemer, m. rymarz, m. Riemerhantmert, u. rymarstwo, n. Riefeln, v. n. mruczeć; sączyć

Riefe, m. olbrzym (wielkolud), m.

Riefen. a. oibrzymi, a.

Riefenformig, -magig, a. sazni-Riefenhaft, a. olbrzymi, a.

Riefenichlange, f. boa, f. Rieß, m. ryza (papieru), f. Rieth, n. bot. rajgras, m. Riethfamm, m. retki, pl. Riff, m. rafa, skala pod woda, f Riffel, f. powtok, włok, m. Riffeln, Riffen, v. a. ien bic.

Rint, n. bydlo, n. wol, m. Rinbe, f. kora; skora, skorzyca, f. bie - verlieren, obliniee. Rinbern, r. n. wodzić.

Rinbfleifd, n. wolowina, f. Rinte, a. wolowy, a. Rinbebraten, m. pieczen wolowa, Rindejuppe, f. rosot, m. Rintvieb, n. bydlo, n. rogacizna,f. Ring, m. 1) pierscien, m. obrączka,

f. 2) rynek, m. Ringelblume, f. bot. nogietek, m. Ringelden, n. pierscionek, m.

fic Ringeln, r. r. zwijac sie. Ringelraupe, f. pierscienica, wąsionka włosista, f. Ringeltaube, f. grzywacz, m.

Ringen, v. a. zalamywać, -mać (rece); - v. n. isc z kim w zapasy, pasować, mocować się z kim; mit bem Tobe -, umierac. Ringer, m. zapasnik, m.

Ringfinger, m. palec serdeczny, m. Ringfragen, m. puklerzyk napie-

rsny, m. Ringmauer, f. mur kolo miasta, m. Ringeherum, -umber, ad. na okolo Rinne, f. rvna, f. Rinnen, r. n. ciec.

Rinnen, n. cieczenie, n. Rippe, f. zebro, n.

Rippenflos, m, szturchaniec, ku-Rippenftud, n. schab, m. Ritpe, f. mielec, m.

Rispengras, w. bot. trawa wiechowa, wiklina, f. Rif, m. rysa, przerwa, rozpadli-na, f. Riffe befommen, padać,

roz- się; napęknąć. Riffig, a. rozpadlisty, a. Ritt, m. przejażdzka konna. f.

Ilak. m.

587 Rit Ritter, m. rycerz: kawaler, m. Ritter., a. rycerski; kawaierski, a. Rittergut, n. slacheckie dobra, pl. wies slachecka, f. Ritterfreug, n. bot. szalwija lako-Ritterlich, a. rycerski, a. [wa, f. Ritterorben, m. zakon kawalerow, m. Rittericaft, f. rycerstwo, n. Ritterfporn, m. bot. madrzeniec, modrzeniec, madrzew, m. ostróżka, f. Rittmeifter, m. rotmistrz, m. Ritual, n. rytual, obrządek, m. Ris, m. szpara, szczelina, f. Rigen, v. a. drasnac. Robbe, f. foka, f. Roche, m. raja, f. Rocheln, v. n. rzezec. Rod, m. surdut, m. suknia, f. kurtka, (furger) katanka, f. Roden, m. kadziel, f. m, Rodenbolle, f. bot. rokambul, Rodenstod, m. krezel, krezolek. m. przeslica, f. Roben, v. a. trzebić, wy-; karczować, wy-. Roben, n. trzebiez, f. Robeland, n. nowina, f. Rogen, m. ikra, f. Rogener, m. ikrzak, m. Roggen, m. zyto, n. Roggere, a. rzany, zytnv. a. Roggenfelt, n. pole ozminne, na zvto. n. [sko, n. Roggenstoppel, f. rzysko, ścierni-Rob, a. dziki, surowy, a. nieokrzesany, p. robes leber, Gifen, n. surowiec, m bas Robe, n. surowizna, f. Robbeit, f. dzikość, f. brutalstwo. a. surewose, f. Robr, u. 1) rura, f. 2) trzeina, f. Robrchen, n. 1) rurka, rureczka; cewka; 2) trzcinka. f. Robrbommel, f. bak, m. Robre, f. rura, pompa, f. Robrenmeifter, m. rurmistrz, pompiarz, m. Robraid, m. piszczalka. f. [nia,f.

Robrtaften, Robrtrog, m. skrzy-

Röhrinochen, n. rura, f. piszczele,

Robrfermig, a. rurkowaty, a.

pl.

Robrpfeife, f. multanki, piszczałki, pl. Robriperling, m potrzos, trzeinnik, m. [pumpowa, f. Robrmaffer, woda rzeczna. Rollbett, n. tóżko na kołkach. n. Rolle, f. 1) watek; zwitek, m. trabka, f. 2) rola, f. Rollen, v. a. toczyć, zwijać, -inac; maglowae; mit ben 21u. gen -, świdrzyć oczyma; - r. n. toczyć się; huczeć, (o piorunie). Rollbols, n. walek, m. Rollfammer, f. maglownia, f. [m. Rollftuhl, m. stol na kólkach, Rolltabat, m. tytun krecony, m. tabaka w rolkach, m. Rollwagen, m. wozek na walkach, kólkach, m. Roman, m. romans, m. Romanbichter, -fcbreiber, m. romansista, m. Romanhaft, a. romansowy, a. Romantifd, a. romantvezny, a. Romange, f. romanca, f Ronbel, f. budynek okragly, m. Roschen, n. bot. rozvezka, f. Rofe, f. hot. roza, f. Rofens, a. rozowy, a. Rofenbuid, m. kierz różowy, m Rofenfarbig, a. rozowy, a. Rofenbede, f. kierzki roz, pl. Rofenfrang, m. rozaniec, m. Rofenol, n. olejek rózowy, m. Rofenroth, a. rozany, m. Rofenflod, m, krzak różowy, m. Rofenwaffer, n. woda rozana, f. Rofette, f. rozeta, f. (chny, a. Rofig, a. rozowy, stodki, śliczniu-Rofine, f. rozynek, m. Rosmarin, m. bot. rozmaryn, m. milber -, siwiosnka, f. Rosmarins, a. rozmarynowy, a. Ros, n rumak, m. Roffen, r. n. grzne się. Rosbaar, n. włosie (konskie), n. Rogbanbler, -famm, -taufder, m. rostrucharz, m. Roffafer, m. bobelka, krówka, f. smierdziuch, m. Rogfaftanie, f. kasztan dziki, m.

589 Mos Roffcweif, m. ogen konski; bun-Bloft, m. 1) roszt, m. 2) rdza; (wei-jer) śnieć, f. Roftbraten, m. pieczen na roszcie, f. (konopi, n. Brofte, f. mieisce do suszenia Roften, v. n. rzdewiec. Moften, v. a. prazye; smazye; ein menig -, przypiekać, -iec; Alachs -, len suszyc. Hoftig, a. rdzawy, a. Reftral, n. rastrum, n. Roth, a. czerwony, a. - ad, -no; - merben, rumienic sie. Rothbadig, a. rumiany, a. Diothbart, m. człowiek z czerwona broda, m. Mothbuche, f. bot. buk, m. Rothbuchen, a. bukowy, a. Rothbuchenholg, n. -walb, m. bukowina, f. Rothe, f. czerwoność, f. czerwien, m. (ber Bangen) rumieniec, m.. Rothel, m. lubryka, rubryka, f. Rothein, pl. kur, m. rychlice, pl. Rothen, v. a. czerwienie: fich -. v. r. czerwienic, rumienić się. Rothfeber, f. wzdręka, f. (ryba). Rothfint, m. gil, popek, v. Dompfaffe. Rothfuche, m. rydzy kon, m. Rothgerber, m. garbarz, m. Rothaarig, a. rudowlosy, a. Rothheilmurg, f. bol. pepawa, f. kurze ziele, n. Rothfehiden, n. czerwonogardi, m. ludarka, raszka, f. Rothforf, m. rudoglówka, f. (ryba). Rothfopfig, v. Rothbagrig. Rothlauf, m. czerwonka, f. Rothlid, a. czerwonawy, ruda-Wy, a. Rothschimmel, m. kon dereszowa-Rothftift, m. rubryka, f. Rothtanne, f. bot. swierk, m. Rothtannen-, a. świerkowy, a. Rothtannenhola, n. swierczyzna, f. Rothmilbpret, w. zwierzeta plowe, jeleniego rodzaju, n. pl.

Rotte, f. hufiec, pluton, m. rota;

banda, zgraja, f.

fic Rotten, Rottiren, r. r. zgromadzać, -ić, kupić się. Rottmann, m. rotman, m. Rottmeifter, m. kapral, m. Rob, m. smark, m. nosacizna (choroba koni), f. Roben, v. n. smarkać. Rosig, a. smarkaty, a. Robloffel, m. smarkacz, m. Rubden, n. rzepka, f. Rube, f. bot. rzepa, f. meiße -, brukiew; gelbe -, marchew,f. rothe -, burak, m. cwikla, f. Supre aus rothen Ruben, barszcz, m. Rubel, m. rubel, m. Rubens, a. rzepny, a. Rübenfelt, n. rzepisko, n. Rubin, m. rubin, m. Rubol, n. rzepakowy olej, m. Rubriciren, v. a. 1) naznaczyć krótko na brzegu treść listu; 2) rubrykować. Rubrit, f. rabryka, f. Rubfaamen, m. rzepak, m. Ruchbar, a. glosny, a. - ad. -sno; - merben, gruchnae. Ruchlos, a. bezbozny, a. Rudlongfeit, f. bezbozność, f. Rud, m. pchniecic, n. Muden, m. tyl, grzbiet, m. plecy, pl. (eines Meffers) tylec; (einer Art) obuch, m. ben — frummen, garbic sie; in ben - fallen, zachodzić z tylu.

Růden, v. a. posuwač, -nąć; pomykač, -nknąč; — v. n. namykač się. Růdengurt, m. naplocznik, m. Růdenmurt, n. nilecz, špik paciezrowál kožei m.

rzowej kości, m. Rudenwirbel, m. pacierze, pl. Rudfall, m. powrót, m. recydywa, f.

Rüdgüngig, e. wsteczny, e. wspek idący, p. — ad. –nie, wstecz, wspak, — madien, colnąc; wrten, niedójść. Rüdguat, m. kość pacierzowa, f. Rüdfuat, m. plecy, pl. wojsko odwodowe, n. tyl zabezpieczony,

Rudlekr, —funft, f. powrót, m. Rudlings, ad. wznak, z tylu Rudmarich, m. odwrot, m. Radreife, f. powrot, m. auf ber z powrotem,

Rudicite, f. strona odwrotna, f. Rudficht, f. wzgląd, m. in . względem; - baben, oglądać sie, wzgląd mieć na co.

Rudfichtlich, ad. wzgledem. ad. Ridfidteles, a. niedbający, nieoglądający się na nic, p. - ad. bez względu na co.

Rudiis, m. siedzenie tylne, n.

Rudiprade, f. - nehmen, pomowie (z kim).

Rudftanb, m. zaległość, f. in bleiben, zalegać. Rudftantig, a. zalegly, p.

Rudwarts, ad. tylem, wspak, wstecz.

Rudweg, m. powrót m. Ruding, m. odwrót, m. cofenie

Ritte, m. samlec pies, -lis, m. Rubel, f. sfora. f. stado. n. Rucer, n. wioslo, n.

Ruberbant, f. burta, f. Ruberer, Ruberfnecht, m. wioslarz,

burtnik, m. Rutern, v. n. robić wloslem.

Ruf, m. wolanie, za-, n. odgłos, f. wiese, f. (großer, bebeutenber.) wziętość, f. (guter) reputacya, sława, f. einen in ubten - brin-

gen, oslawić kogo. Rufen, r. a. wolac, za-; - laffen, przyzywać, -zwać; wzywać, wezwać, kazać komu przyjść.

Ruge, f. nagana, burka, f. Rugen, v. a. karcić; wytykać bledy; ganić.

Rube, f. spokojność, f. spokój: od-, spoczynek, wczas, m. ber pflegen, wczasować.

Ruben, r. n. spoczywać, -czać; bye spokojnym; ein menig -, polezec sobie.

Rubeplas, m. spoczynek, m.

Rubepunft, m. punkt spoczynku, oparcia sie, m.

Rubeftant, m. in - perfeten, pen. syowac; emeryture dac. Rubeftatte, f. miejsce spoczynku

wiecznego, n. Rubia, a. spokojny, a. - ad. -nie,

- merren, uspokoić się.

Rubm, m. slawa; chwala, chlu-Islawy, f. Rubmbegierbe,-fucht, f. cheiwose Rubmbegierig, -füchtig, a. cheiwy stawy, a.

Rubmen, r. a. chwalić, slawle; (ungemein) wychwalac, -ić, wyslawiac, -ie; fic -, r. chlu-

bić się, szczycić się, Rubmlid, a. chlubny, chwale-

bny, a. Rubmrebig, a. chelpliwy, a.

Rubmrebigfeit, f. chelpliwose, chwalba, f. [lebny, a. Rubmooll, a. pelen slawy, chwa-Rubmmurbig, a. chwaly godzien,

Ruhr. f. (rothe) blegunka krwawa, czerwonka, f.

Mubrei, n. jajecznica, f.

Rubren, v. a. wzruszać, -yć; razle; rozezulie; (gu Thranen) rozrzewniać, -ić; fich -, e. r. ruchae, ruszye sie; gerührt mer-ben vom Blibe, Schlage, zostae razonym, tknletym piorunem, paralizem.

Rubrent, a. tkllwy, a. v. Rubren. Rubrig, a. ruchawy, skrzetny, a. - fein, krzatać sle.

Rubrigfeit, f. ruchawość, skrzetność, f. Rubrfrant, n. bot. kocanka, f.

Rübrung, f. wzruszenie, rozczulenie, rozrzewnienie, f. tkliwość, f.

Ruin, m. konlec, upadek, m. Ruinen, pt. rozwaliny, zwallny, zwaliska, pl.

Ruiniren, v. a. znlszczyć. Rulpe, m. rzyganie, n. Rulpfen, v. n. rzygać. Rum, m. rumik, m. Rummel, m. mleszanina, f.

Rumor, m. halas, m. Rumoren, v. n. halasować. Rumpelfammer, f. komorka do schowania starych gratów, rupieć, f.

Rumpeln, v. Rumoren. ĺж. Rumpf, m. tulów, kedlub; pien. Rumpfen, v. a. bie Rafe - za-

dzierac. -drzec nos.

Runb. a. okragly. a. - ad. -lo.

Runde, f. ront, m. kolo, n.

Runte, Runtheit, f. okraglose, f. Runben, Rundmaden, v. a. zaokraglic. Rundgefang, m. spiewanie koie-Runtholy, n. kraglak, m. Runelid, a. okraglawy. a. Runbidnur, f. sznurek jedwabny, m. petlica, f. Runt fdreiben, n. okolnik; uniwer-Runbung, f. zaokraglenie, n. Runge, f. klonica, f. Runfelrube, f. bot, ewikla, f. bu-

Isal, m.

Runfen, m. kawal chleba, m. Run. fen, pl. okruszyny, pl. Rungel, f. zmarszczka, (falda), f. Rungelig, a. pomarszczony, p. Rungeln, v. a. marszczyć, z-. Rurfen, v. a. skubać.

Ruprig, a. paskudny, a. Rus, m. sadze, pl.

Ruffel, m. ryj, ryjak, m, traba (slonia), f.

Ruffelfafer, m. wolek, wgryzek, Rusig, a. zakopcony, p. Ruftbaum, m. krokwiew, f. Ruften, r. e gotować, przy-; uzbrajać, -roić; fic -, v. r. goto-

wać, uzbroić się. Rufter, f. but. brzost, m. Ruftgras, n. bot. wikling, f. Rufthaus, n. Ruftfammer, f. bro-

jownia, f. Ruftig, a. czerstwy, rzeski, a. Ruftigfeit, f. czerstwość, rze-

skość, f. Ruftung, f. zbroja, armatura, f. rynsztunek, m,

Ruftzeug, n. 1) armatura, f. 2) rusztowanie mularskie, n. Ruthe, f. 1) rozga, f 2) pret, m. Rutfden, r. n. slizgae sie; spu-

szczać, -scić się. Rutteln, r. a. wstrząsać, -ngć; szarpać, -nąć; szamotać.

Saal, m. sala, m Saat, f. siew, m. Saate, a. siewny, zasiewny, a. Saatforn, n. ziarnko, n. zasiew, m, Saatzeit, f. czas zasiewu, zasiew, Cabbath, m. szabas, m. Gabel, m. szabla, szablica, f. palasz, m. (ohne Bugel) karabela,f. Cabelbobne, f. bot. szabiak, m. fasola, f. Cabelformig, a. szablisty, a. Cabenbaum, m. bot. sabina, sawina, f Cache, f. rzecz; sprawa, f. Cacherfiarung, f. objasnienie rzeczy, n. Sachlenner, m. znawca, m. Sachlunbig, a. swiadomy, a. Cachlage, f. postoc rzeczy, f. Camlid, a. nijaki, a. Cadregifter, n. spis rzeczy, m. Cacht, Cachte, ad. pocichu, powoli; pomalu: zwolna. Cadverftanbige, m. znawea, m. Cadmalter, m. adwokat; patron; mecenas. m. Sad, m. (wor) worek, m. torba, f.

(großer) miech, wantuch, m. jum ifdernes) matnia, f. Cadben, n. woreczek, m. sokiewka, torebka, f. Caden, v. a. wkłaść, włożyć w miech, worek; fich -, r. n. buchacić, wzdymać, kurbanić sie. Sadgarn, n. sak, m. Sadleinwand, f. grube plotno, n. Sadrfeife, f. dudy, multanki, pl. Sadriftole, f. krueien, f. Sacrament, n. sakrament, m. Sacramental, a sakramentalny, a. Sacriftan, m. zakrystyan m. Sacriftei, f. zakrystva. /. Sacularifiren, v.a. sekularyzować. Sacularifation, f. sekularyzacya, Gaemann, m. siewen, m. Caemafdine, f. maszyna do sia-Caen, r. a. siac; viel -, nasiac. Saetud, n. plachta do siewu, f. Caffian, m. safian, m. Saffiane, a. safianowy, a Saflor, m. bot. krokosz, szafran polny, dziki, m. Cafran, m. bot, szafran, m.

Gaft, m. sok, m. Saftig, a. soczysty, a. Cage, f. podanie, n. powiese, f. Sage, (id) slownie; pisze. Cage, f. pila, f. Sagebod, m. kobylica, sztaluga,f. Sageforniy, a. zabkowaty, a. Sagemable, f. pila, f. tartak, m. Sagen, r. a. rzec, mowie; powladic, -iedziec: ju - pflegen, mawiae; gut fur einen -, reczyć za kogo; es bat nichts gu -, to nic nie znaczy, o to się nie klopoć. Sageipane, pl. trociny, troczyny, otroczyny, pl. Gago, m. sago, n. Sahlmelbe, f. bot, iwina, iwa, f. Sabne, f. smietana, f. Caite, f. strona, f. [rznięty, m. Saiteninftrument, n. instrument Salamanter, m. salamander, m. Galat, f. salata, f. Salatiduffel, f. salaterka, f. [pl. Salbaberei, f. bajanina, f. bzdury, Salbabern, r. a. bajac, bzdurzyć. Salband, n. Salleifte, f. krajka, f. ślak, m. zylobruch (w górnictwiel, m. Galbe, f. mase, f. smarowidlo, n. Calbei, m. bot. szalwija, f. Galben, r. a. namaszczać, -ścić; smarować; namazać. Calbung, f. namaszczenie, n. Salbungevoll, a. powazny, a. Salbiren, v. a. zakonezyć rachu-.[chunku, n. Salbirung, f. zakonczenie ra-Galbo, n. saldo, n. Salm, m. losos, m. Salmiat, m. salmiak, solan amonii, m. sól amoniacka, f. Calmiafgeift, m. rozciek amonli zrącej, m. Salon, m. salon, m. Calen., a. salonowy, a. Calopre, f. salopa, f. Salpeter, m. saletra, f. Galpeter., a. saletrowy, a. Salpeterartig, Salretricht, a. saletrzysty, a. Salpetererbe, f. ziemia saletrzana, Salpetergrube, -butte, f. v. Sal. peterneberei.

Salpeterig, a. saletrzany, a.

Sal 596 Salpeterfalz, n. saletrzan. podsaletrzan, m. |Soiny, m. Galpeterfalgfaure, f. kwas saletro-Salpeterjaure, f. kwas saletrowy, ftry. m. Salpeterfieber, m. fabrykant sale-Salpeterfieberei, f. warzelnia saletry, f. Calpeterftoff, m. saletrorod, m. Salutiren, v. a. przywitac. Calve, f. wystrzal, m. salwa, f. Salvegarbe, f. straz przyboczna, Calpusconductus, m. list zelazny. Salg, n. sol f. gefottenes -, Warzonka, f. - fieben, sol warzye; mit - bestreuen, posolic. Salje, a. solny, a. Saljartig, a. slonawy, a. Salibat, n. kapiel solna, f. Salgbergwert, n. zupa solna, f. Saliblod, m. balwan soli, m. Calibrube, f. laka slona, salsa, salsza, f. Salabrunnen, m. woda siona, zrodlo slone, n. Inasolić. Salgen, v. a. solic, o-; tudtig -, Salgfactor, m. zupnik; solniczy, Salifan, n. solnica, f. Salgfaßchen, n. solniezka, f. Salzbandel, m. handel sola, m. Salibanbler, m. solarz, solnik, m. Salgia, a. slony, a. etwas -, slonawy, a. Salzigfeit, f. stonosc, f. Salainfreftor, v. Galafactor. Salifothe, f. huta solna, f. Salafraut, n. bot. solanka, f. solnik, m Salzlade, f. v. Salzbrübe. Salzmefte, f. v. Salzfanden. Salznieberlage, f. sklad solny, m. zupa, f. Salguelle, f. źródło słone, n. Salguelle, f. żródło słone, n. Salgiaure, f. solan, kwas solny, Salgfdreiber, m. solnik, m. Salifee, m. jezioro slone, n. Calgfierer, m. warzelnik soli, m. Salgfieberei, f. warzelnia soli, f. Califeble, f. surowica, soda, f. Calaftener, f. podatek od soll, m. Galatonne, f. solowka, f. Salgmaffer, n. wode slona. f.

Salimert, n. kopalnia, huta soli, f.

597 Salamefen, n. zupnietwo, n. Same, Samen, m. nasienie; siemic, n. - enthaltent, a. nasien-Camene, a. nasieniowy, slemien-Samengefaße, pl. naczynia nasicnne, pl. ina, f. Samengehaufe, n. torebka nasien-Samenfluß, m. ciekuezka, f. odplyw nasienia, n. Camenforn, n. nasionko, zboze, n. Samenfrant, n. bot. rdestnica, f. Camenpffange, f. nasiennik, m. Samenftaub, m. pylek nasienny, wy, m. Samenftrang, m. kanal nasienio-Gamifch, a. - Beber, n. ircha, f. Samiichgerber, m. irchacz, m. Cammel., a. zbiorowy, a. Sammelu, v. a. zbierac, zebrać; zgromadzać, -ić; skladać, zlo-zyć się na kogo; fich —, v. r. 1) zbierac, zgromadzać sie; 2) brac sie w kupe. Sammelname, m. slowo zbioro-Sammelriag, m. miejsce zebrania, zgromadzenia, n. Sammet, Sammt, m. aksamit, m. Cammetbant, n. aksamitka, m. Cammetblume, f. bot. zakula, f. szarlatek, m. Cammeten, a. aksamitny, a. Sammler, m. zbieracz, m. Idka, f. Sammlung, f. 1) zbior, m. 2) skla-Sammt, prp. wespol, pospolu, oraz, z; - und fonders, wszyscy. Cammtlid, ad. wszystek, prp. Cammetneife, f. bot. aksamitek, turek, m. Camftag, v. Connabend. Canet, a. swietv. a. Sant, m. piasek, m. - einem in Die Mugen ftreuen, zamydlie komu oczy. Sanbale, f. sandal, m. Pl. Canbbant, piaszozyzna, f. piaski, Sanbbeten, m. piaski, pl. Sandbudie, piasecznik, m. plaseczniczka, f. Canbelhell, n. bot. sandal m. Canber, v. Banber. Canbgrube, f. dol plasku, m. Sandhubn, n. stepówka, f.

Canbia, a. piaszczysty, a. eine

-ge Wegent, f. piaski, pl.

Cát 598 Sanbinfel, f. plasek, m. Santforn, n. ziarnko piasku, n. Sandfraut, n. bot. piaskowe ziele, n, piaskowiec, m. Canblaufer, m. samotnik, m. Sanbftein, m. piaskowiec, m. Sanbubr, f. klepsydra, f. Sandweite, f. bot. rokita, f. Candwufte, f. piaski ogromne, pl. Sanit, a. lagodny, delikatny; blogi, a Sanfte, f. lektyka, f. Ganftentrager, m. lektykarz, m. Sanftheit, f. lagodność, delikatność, f. Canftmuth, f. potulnoso, f. Sanftmuthig, a. potulny, a. Sanger, m. -in, f. spiewak, m. -aczka,/ Sanguinifd, a. 1) krwisty, a. ein Denich von fanguinifdem Tem. peramente, gorączka, f.2) przesadzony, p. zbyt wielki, a Canitatecollegium, n. rada bezpieczeństwa zdrowla, f. Sarbir, m. szafir, m. pokrzewka, Caphirblau, a. szafirowy, a. Carre, f. koszokop, m. Cappeur, m. saper, m. Carbelle, f. sardela, f. Carter, Cartonier, Garbonpr. m. sardonik, m. Sara, m. trumna, f. Carice, f. szarsza, f. Catan, m. szatan. m. Satanifd, a. szatański, a. Catt, a. syty, a. fic - effen, najese sie; fich gur Doth - effen, podiese sie; fic aus Beit nicht effen, morzyć sie; - werten, nasycac sie. Sattel, m. siodlo, n. (kulbaka. f.) Cattelbaum, -bogen, m. lek, m. Sattelbede, f. czaprak, m. Cattelgurt, m. poprag, m. Cattelholy, n. terlica, f. Sattelfnorf, m. kula u siodle, f. lek, m. ezico-Satteln, v. a. siodlac, o-; kulba-Sattelgeng, n. kulbaka, f. Cattheit, f. sytosc, f. Cattigen, v. a. sveie: nasveac, -ic; fid -, v. r. nasycać, -ie sie. Cattigent, a. sytny, a.

©ãt Sattigung, f. nasycenie, n. Cattler, m. siodlarz, m. n. Sattlerbanbmert, n. siodiarstwo, Cattfam, a. dostateczny, a. Saturei, f. bot. cząbr, m. Sature, f. satyra, f. Satyrik, m. Sathrifch, a. satyryczny, a. Gat, m. 1) skok, sus, m. 2) stawka, f. 3) twicrdzenie, n. 4) zdanie, n. 5) składanie liter (w drukarni), n. 6) narybek, m. Sasbaje, m. zajęczyca, f. Sagung, f. 1) ustawa, f. 2) partya, Sabzeit, f. czas kocenia sie, m. Sau, f. swinia, f. Saubeller, m. brytan, m. Sauber, a. chedogi, czysty, a. -ad. Sauberfeit, f. chedogosc, czvstose. f. [dnie, ad. Sauberlich, ad. pięknie, porzą-Saubern, v. a. chedozyć, o-; o-, prze-, wyczyszczać, -ścić. Sanbobne, f. bot. bob, m. Sauce, f. sos, m. podlewka, f. Cauer, a. kwasny, a. - ad. -nie; - merben, kwasnied; etmas merben, nakisnac; ein faures Beficht maden, zakwaszac, -sie sie. Sauerampfer, m. bot. szczaw', m. Sauerbraten, m. picczen wolowa z octu. m. If. pl. Sauerbrunnen, m. kwaine wody, Sauerbatteln, f. pl. bot. tamaryndy, f. pl. Ispolita, f. Squerborn, m. bot. kwasnica po-Squerei, f. swinstwo, n. Cauerbonia, m. octomiod. m. Squerflee, m. bot. szczaw' polny, szczawik, m. Sauerfraut, n. Sauerfohl, m. kapusta kwasna, kapusta, f. Sauerfraut., a. kapuściany, a. Sauerfrautmaffer, n. kapuscianka. f. Sauerlich, a. kwaskowaty, a. Sauern, v. n. kwasnięć, kwasić Se. [siċ. Ginern, v. c. zaklsić, zakwa-Sazerfalg, n. podsolan, m. fm. Sauerichmefeljals, n. podsiarczan, Squerfeben, n. tetryezność, f. Sauerftoff, m. kwasoród, m.

Sauerteig, m. kwas, rozczyn, za kwas, m. Sauertopfifd, a. tetryczny, a. Saufe, a pijacki, a. Saufarren, m. bot. zgasiewka. /. Saufbruber, m. nioczywas, m. pijaczysko, n. pijanica, m. Saufen, . a. ztopać, chlać, doić, pic; fich voll -, opic sie. |m. Saufer, m. -rin, f. pijak, opoj. m. pijaczka, f. auferei, f. pijanstwo, opilstwo, Saufgelage, u. pijatyka, f. Saugamme, f. mamka, f. Sauger. v. a. ssac. Saugen, v. a. karınić, mamczyć. Saugethier, n. zwierzę ssące, n. Saugemert, n. pompa. f. Saugling, m. 1) (Menich) niemowle, n. osysek, m. 2) (Thier) sy-Saugruffel, m. smoczek, m. Sauifd, a. swinski, niechluiny, n. - ad. po swinsku; -nie, ad. Caufoben, m. chlew, m. na. f. Caule, f. stup, fliar, m. kolum-Caulenartig, a. slupiasty, a. Saulenfuß, m. podslupie, n. Caulengang, m. kolumnada, f. kruzganek, m. Caulenordnung, f. porządek filarowv. m. Caulenftubl, m. podstawa. f. Caum, m. 1) (am Rleite) falbanka, obwodka, f. obrębek, m. 2) kraniec, m. Caumen, v. a. obrablac, -abic. Gaumen, v. n. zwiekać, -loczyć; wstrzymywać, -mać się. Saumielig, a. opieszaly, a. Saumfeligfeit, f. opieszalosc, f. Caumthier, n. bydlo juczne, n. Saure, f. kwas; gelinbe, angenehme -, kwasek, m. Saus und Braus, m. in - leben, szumnie zyć. Saujeln, v. n. szeleścić, szmérać, Saufeln, n. szelest, szmer, m. Saufen, v. n. szumieć, huczec. Saufen, n. szuin, m. Saufend, a. szumny, a. Sautrog, m. koryto dla swin, n. Stale, f. skala, f. stopien, m.

Charles of a late of the

601 Sca Scanbiren, r. a. skandować. Scapulier, n. szkaplerz, m. Scene, f. scena, f. [u. f. w. Schaf, Schaale, u. f. w. v. Schaf Schabe, f. karaczan, m. Schabeifen, n. skrobaczka, f. Schaben, f. pl. pazdzierze, pl. Schaben, v. a. skrobac; viel -, naskrobać. Schabernad, m. psikus, figlik, m. psota, f. jum -, na zlość. Schabernaden, v. a. psocic. Shabig, a. parszywy, a. Schabmeffer, n. skrobak, m. Schabrade, f. czaprak, m. Shabfel, n. skrobanina, f. Schach, n. szachy, pl. -! i. szach! - frielen, grać w szachy. Schachbrett, n. szachownica, f. Schacher, m. szachrajstwo, n. Soucher, m lotr, m. Schachern, v. a. szachrować. Shadmatt, ad. mat. Chamfriel, n. szachy. pl. Shachftein, m. figurka szachowa, Chacht, m. szyba, f. Schachtel, f. pudlo, n. eine fleine -, pudelko, n. Schachtelhalm, m. bot. przesika, strzepeczka, f. skrzyk, m. Schachten, r. a. zabijać bydlo. Schachter, m. rzeinik zydowski, m. Schaben, m. szkoda, skaza, f. szwank. m, einer ber - anrichtet, m, szkodnik, m - erleibenb, anrichtenb, szkodny, a. - erleiben, nehmen, szkodować na czemi fich - maden, oberwae sie; an etwas - nehmen, szwankować na czem. Schaten, r. n. szkodzić. Scharenerfat, m. wynagrodzenie szkody, n. Schabenfrente, f. radość z cudzej krzywdy, szkody, złośliwość, f. Schabenfrob, a. zlosliwy. a. Schabhaft, a. uszkodzony, p. Schablich, a. szkodliwy, a. Schablichfeit, f. szkodliwość, f. Schablos, a. nieuszkudzony, p. Inie, n. Schablosbaltung, f. wynagrodze-Schaf, n. owca, f. Shaf., a. owczy, a

Ødha. 602 Shafblattern, f. pl. owcza ospa, f. Shafbod, m. baran, m. Schafden, n. 1) owieczka, f. baranek, okrawek, m. 2) drobne chmurki na niebie, f. pl. Schafer, m. -in, f. owezarz, m. -rka. f. Schafer. a. owczarski, a. Schaferei, f. owczarnia, f. Schafergebicht, n. sielanka, f. Schaferjunge, Schaferfnecht, m. 0wczarek, m. Schaff, n. wanna, f. Shaffen, v. a. tworzyć, stwarzac, -orzyć; wystarać się o co. dostarczyć, dostawić; robić; einem tu - maden, zaambarasowac, zaklopotać kogo: aus bem Bege -, sprzątać, -nąć; fid vom balje -, pozbyć się czego. Schaffner, m. -in, f. szafarz, prowentarz, pisarz prowentowy, m. -rka, klucznica, f. Schaffot, n. rusztowanie, n. Schafgarbe, f. bot, krwawnik pospolity, m. Schafburbe, f. urty, pl. Schaflaus, f. kieszcz, m. pejka. f. Schafpeli, m. kozuch, m. Schafpoden, v. Schafblattern. Schafidur, f. strzyzka, f. Schafstopf, m. glupiec, m. Shafftall, m. owczarnia, f. Schaft, m. toze, n. oprawa, f. (u broni palnej), drzewce, pl. (u fsadzac, -ic. Schaften, v. n. oprawiac, -ic; o-Schaftben, n. bot. chwoszczka. koszczka, f. skrzyp, konski ogon, m. Shafwolle, f. welna owcza, f. Schaftede, v. Schaffaus. Schafzucht, f. chow owiec, m. Schaferei, f. zarciki, pl. Schafern, v. a. zartować, bara-

Scal, a. plaski, blahy, jalowy, a. Schale, f. 1) lupina; skorka: sko-

rupa, skorupka. f. 2) okładka

(noza), f. 3) miseczka, czara, filizanka, f. 4) falte -, drobia-

szkować.

nka, f.

603 Sha Emalen, e. a. oblupiae; obierae. obrać; strugać. Schalf, m. frant, m. [po -ku. Smallbaft, a. frantowski, a. - ad. Schalfbeit, f. frantowstwo, n. Schalfenarr, m. blazen, m Small, m. odglos, m. brzmienie, n. Schallen, r. n. brzmiec; (weithin) rozlegné się. Shalled, n. dziura odgłosowa, f. Schallmeie, f. szalamaja, f. Schalotte, f. szalotka, f. Schalten, r. n. (und malten) szafować, rządzie czem według upodobania. Schalthier, n. skorupiak, m .. Schaltjahr, n. rok przestępny, m. Schalttag, m. dzien przybyszowy, Schaluppe, f. szalupa, f. m. Scham, f. Wstyd, m. Scham, f. Schamtheile, m. pl. Schamglieber, n. pl. części płciowe, f. pl. Schambein, n. kose krokowa, f. Schambente, f. bubon, wrzod weneryczny, m. fid Schamen, v. r. wstydzie się. Schambaft, a. wstydliwy, a. Schamhaftigfeit, f wstydliwose, f. Schamles, a. bezwstydny, bezczelny, a, Schamlofigfeit, f. bezwstydność, bezezelnose, f. Schamreth, a. zawstydzony, p. mercen, r. n. zapłonąć, zawstydzic. zaczerwienie, zarumienie się, raka spiec. Schamrothe, f. rumieniec, m. Schanbbar, a. sprosny, sromotny, Chante, f. sromota, f. wstyd, m. 311 -n maden, zniweczyć; potyrac; popsue; ju -n reiten, zaje. zdzac, -zdzić. zecnić. Edianten, v. a. gwalcić, z-; he-Schanbfled, m. skaza, zmaza, f. zakal, m. Smantlid, a. szkaradny, sprosny, nikezemny, a. Schandlichfeit, f. szkaradność, sprosność, nikczemność, f. Chanepfabl, m. pregierz, m. Schanbthat, f. sromota, f. wystepek szkaradny, m. Shant, m. szynk, m. propinacya, f.

Schange, f. szaniec, m. mit -n umgeben, oszancować, okopać sie. Schangen, v. n. szancować, kopać. Schanggraben, m. okopy. pl. danggraber, m. okopnik, m. Schaar, f. kupa, gromada, f. orszak, m. fid Scharen, r. r. garnge sie. Scharbod, m. gniice, szkorbut, m. Scharf, a. 1) ostry; (gan; -) plytki (noz); 2) bystry; surowy, a .ad, ostro. Chariblid, m. przenikliwość, f. Scharfe, f. 1) wysypka, f. 2) ostrość, bystrość; surowość, f. Scharfen, r. a. ostrzyc, ob-, za-Scharfrichter, m. kat, mistrz, m. Scharfichuse, m. celny strzelce, m. Scharffinn, m. przenikliwość, bystrosc, f. doweip, m. Istry, a. Scharffinnig, a. przenikliwy, by-Scharlach, m. szkarlat, m. Scharladen, a. szkarlatowy, a. Scharlachfarbe, f. szkarlat, m. Charlachneber, n. plonica, szkarlatyna, f. Scharmusel, n. utarezka, f. Scharmigeln, Scharmugiren, r. n. harcować, ucierać się. Scharmugirer, m. harcownik, m. Scharnier, n. nit, m. wycięcie, n. Scharpe, f. szarfa, f. pas, m. Scharpie, f. skubanka, f. Scharre, f. stragan, m. Scharren, r. a. grzebać; zgarniac, -nac; unter etwas -, podgarniac. -nac; mit ben gugen -, ezochrac nogami. Scharte, f. szczerh. m. Smartele, f. szarteka, f. Chartenfrant, n. bot, sierpik, m. Schartig. a. szczerbaty, a. - maden, szczerbie. Scharmadt, f. straz. f. Scharmachter, m., stragnik, m. Schatten, m. cien, m. odblask, m. Edattenbilt, n. widmo, n. mara. f. odblask, m. sylwetka, f. Schattenris, m. ris, m. Schattig, a. cienny, cienisty, a. ein -er Ert, m. ciennik, m. Edattiren, r. a, cieniować.

605 Schattirung, f. cieniowanie, n. Schaufpielhaus, n. teatr, m. odcien, m. Schatulle, f. szkatula, f. Schan, m. 1) skarb. m. 2) kocha-

nek, m. kochanka, f. Schatbar, a. szacowny, a.

Schanbarteit, f. pzacowność, f. Schanbeamte, m. urzędnik skarbo-WY, m.

Schaten, v a. szacowac, cenic, e-; powazać, -ye. Schattammer, f. skarb, skarbiec, Schasfaften, m. skarbnica, f. Schammeifter, m. podskarbi, m. Schatmeifteramt, n. podskarbio-

wstwo, n. Schabung, f. oszacowanie, n. pobór podatków, m.

Schanung, f. szacunek, m. Schau, f. widok, popis, f. wysta-Schaububne, f. scena, f. [wa, f. Schauber, m. zgroza, f. strach, m. Schauberhaft,a. straszny, okropny, Schaubern, v. n. wzdrygac sie. [a.

Schauen, v. a. patrzec, zobaczyć. Schauer, m. dreszez, m. drzaczka. f. ciarki, pl.

Schauerlich, a. okropny, a. Schauern, v. n. drzec Schauervoll, a. okronny, a. Schaufel, f. lopatka, f.

Schaufeln, r. a. szuflować. Schaufelrab, n. skrzydlaste kolo

mlynskie, n Schaufel, f. chustawka, f. Schaufeln, v.n. chybotac, chelbotać (czolnem); - v. a. kolysać, chustać; fic -, v. r. chustać sie. Schaum, m. plana, f. szumowiny, 1. pl. fich mit - bebeden, zapienic sie; ben - abnehmen, odszumo-

wać. Schaumen, v. n. pienic sie. szumować, musować.

Schaumig, a. pléniasty, a. Schaumloffel, m. warzachew do (dal. m. szumowania, m. Schaumunge, f. Schauftud, n. me-

Schauplat, m. scena, f. Schaufpiel, n. 1) igrzysko, wido-wisko, n. 2) dramat, m.

Schaufpielbichter, m. dramaturg, m. Schaufpieler, m. -in, f. aktor, m. -orka, f.

Schaufpielerfunft, f. aktorstwo, n. sztuka dramatyczna, f. Schebede, n. maly okret morski, m. Scheffe, f. pstrokosz, srokacz, m. Schedig, a. pstry, pstrokaty, sro-Schebel, m. czaszka, f. [katy, a. Scheel, a. 1) zezowaty; 2) zazdrosny, a. Scheelfucht, f. zazdrosc, f.

Scheelfüchtig, a. zazdrosny, a. Scheffel, m. preußifder -, polkorea; korczyk, m. (roln.) wiertel, m. ein Dlag von zwei preu-Bifden ober einem polnifden -,

korzec, m. Scheibe, f. 1) krag, m. 2) szyba, f. 3) tareza, f. 4) kolo, kolko, n. 5) krojka, f. [tarczy, n. Scheibenichießen, n. strzelanie do Scheibe, f. 1) pochwa, f. 2) prze-

groda. f. Scheibebrief, m. list rozwodowy, m. Scheibefunft, f. chemia, f. Scheibelinie, f. granica, f.

Scheibemauer, f. mur przegradzający, m. Scheibemunge, f. moneta zdawko-Scheiben, r.a. od-, rozdzielac, -ic: od-, rozlączać, -yc; przegradzac, -odzie; (demifc) rozezyniae. -ić; fich -, v. r. rozwodzić, -iesc sie: - v. n. rozchodzić. -zejść się; rozstawać, -stac się

(z. kim). Scheitemant, f. przegroda, f. przedział, m.

Scheibemaffer, n. serwaser, kwas saletrowy, m. Scheibeweg, m. rozstajna droga, f.

rozdroże, n. Scheibung, f. rozstanie, n. roz-wod, m. v. Scheiben.

Schein, m. 1) blask, odblask, m. 2) pozór, m. 3) (beller) światłość. f. 4) wykaz, rowers, m. zaświa-dczenie, n. ben - baben, zdawać sie.

Scheinbar, a. pozorny, a. udany, p. Scheinbarteit, f. pozorność, f. uwy-, zdawać się. danic, n. Scheinen, v. n. 1) swiecie sie; 2) Scheingrund, m. pozorna przy ozyna, f. pozór, m.

Scheinheilig, a. obludny, a. Scheinheilige, m. f. swietoszek, skromnis, obludnik, f. -szka. -sia, -nica, f. Scheinheiligfeit, f ohluda, f. Scheinfauf, m. kupno na pozór, n. Scheintet, m. pozorna śmierc, f. Scheintoet, a. pozornie umarty, a. Scheinwerfer, m. rewerber, m. Scheipe, f. gowno, n. Scheißen, v.a. grac, fajdać Scheit, n. szczepa, f. Scheitel, m. 1) ciemie (glowy) n 2) wierzcholek. m. Scheitellinie, f. linia prostopadla, Scheitelpunft, m. zenyt, punkt nadglowny, nadglownik, m. Scheitelrecht, a. prostopadly, a. Scheiterhaufen, m. stos, m. Scheitern, v. n. rozbijac, -ić się (okręt); spelznąć na niczem (plan). Schelfe, f. skorka, lupina, f. Schelfen, v. a. oskubać, oparzyć, oblupać, wyluszczać, -yć; fich -, v. r. luszczyć się, odłupywać, -pać się; odpadać. Schelle, f. dzwonek, m. dzwonka, f. (w kartach). Schellen, v. a. dzwonić, za-Schellengelaut, n. brzek azwonków, m. [ska, f. Schellenfarpe, f. czapka blazen-Schellenfalitten, dzwonkami, pl. Schellnich, m. lupacz, m. Schellfrant, n. - murg, f. bot. jaskólcze ziele, n Schelllad, m. szelak, m. Schelm, m. szelma, m. ber arme -, nieborak, m. Schelmerei, f Chelmftud, n. Schelmftreich, m. 1) szelmostwo, n. 2) psikus, m. psota, f. Schelmifd, a. szelmowski; - ad. po szelmowsku. Schelten, r. n. lajac, narzekac. Schema, n. wzór, m. Schemel, m. stolik, m. Schent, m. szynkarz, m. Schent. a. szynkarski, a. Schente, f. karezma, szynkownia, Schenfel, m. udo, ramie, n. Schenten, v. a. 1) darować, po-; 2) przebaczać, -yć; 3) szynkować.

603 She Schenferin, f. szynkarka, f. Schentflube, f. szynkownia, f. Schenfung, f. darowizna, f. na. danie, n Schenfwirth, m. -in, f. kerczmarz, m. -rka, f. Schenfwirthichaft, f. szynkarstwo, Scherbe, f. Scherbel, m. skorupka, f Schere, f. (große) nożyce, pl. (fleine) nożyczki. pl. Scheren, v. a. strzydz. ob-, postrzygać, -ydz; golić, o-, (gang fabi) wygolie; fich -, v. r. umykac, -mknać; wynosić, -nieść się; ise precz: bas idert mid nicht. to mnie nie obchodzi. Scherenichleifer, m. flifierz, m. Scherer, m. postrzygacz, m. Schererei, f. trudność, f. Scherf, m. Scherflein, n. grosz, m. Scherge, m. pacholek, m. Schermeffer, n. brzytwa, f. Schermolle, f. barwica, f. kutner zestrzyżony, m. Schery, m. zarcik, m. facecya, f. Scherzeit, f. strzyzka, f. Schergen, v. n. zartować. Scherihaft, a. zartobliwy, a. Schergliebent, a. wesoly, a, Schetter, m. plotno gumowane, klejone, n. Smeu, a. niesmialy, plochy, a przestraszony, p. - werben, strachać, -nać się. Scheu, f. bojazn, f. Scheuche, f. straszydlo, ploszydlo, Scheuchen, v. a. ploszyć. Scheuchzerie, f. bot. blotnica, f., Scheuen, v. a. bac sie czego, obawiać się; fid -, r. r. niesiniać, etwas -, wzdrygać się czem, mieć wstret do czego Scheuer, Scheune, f. gumno, n. stodola. f. Scheuerfaß, n. szaflik, m. Scheuern, v. a. szorować, myć. Scheuermifc, m. scierka, f. wiecheć. m. Schenleber, .w. czapka skorzana na oczykońskie, f. kapturek, m. Scheufal, n. straszydlo, w. szkarada, hrzydota, f. [dliwy, a. Scheuflich, a. szkaradny, obrzyScheuflichfeit, f. szkaradność, obrzydliwość, f.

609

Schicht, f. poklad. m. warstwa, f. Schichten, r. a. klasc, polożyc jedno na drugiem; układać, ułozvé co warstwami.

Schichtgeber, m. spadkodawca, m. Schichtmeifter, m. szychtarz, m. Schichtmeife, ad. warstwami.

Schiden, r. a. (mebin) posylae, -slac; (ba und borthin) rozsylac. -eslac; viel -, nasylac; fid -, v. r. przystawać, wypadać; ju emas -, zdac sie do czego: fich in jemanben -, umiec sie obchodzie z kim; in bie Beit -. stosować się do okoliczności. Smidlich, a. przyzwoity, stosowny, a.

Smidlichteit, f. przyzwoitość, f. Schidfal, n. los, m.

Schidung, f. dopuszczenie, n. Smiebbar, a. posuwisty, a,

Schieben, v. a. suwać, -nać; (mo. bin) na-, posuwać; pomykać, -mknac; etwas auf jemanben -, zwalić, zganiać, skladać co na kogo; etwas auf tie Seite -, odmykać; etwas unter etwas podmykać; - v. n. latać, lecieć. Schieber, m. zasuwka, f. Schiebegericht, n. sad polubowny,

pojednawczy, m Schieterichter, Schiebemann, m.

sędzia polubowny, rozjemca, m. Schiererichterlich, a. polubowny, pojednawczy, a. Schiebefprud, m. wyrok, m. roz-

strzygnienie, n. Schief, a. krzywy, kosiawy, ukosny, a. - ad. -wo, -wo, -nie. ad. - treten, wykoślawić, - maden, wykrzywiać, -ic.

Smiefe, f. krzywość, koślawość. ukośność, f. Schiefer, -ftein, m. lupek, kamien

lupny, m. Schiefer, m. zdzbło, n.

Schieferbruch, m. gory gdzie kamien lupny lamia, pl.

Schieferbeder, m. ten co dachy nakrywa, m.

fich Schiefern, r. r. lupae sie. Schieferplatte, f. tablica lupku, f.

Schieferftift, m. sztyft, m. Schiefertafel, f. kamienna tablica, Schielen, . w. zezowato, zezem patrzee; nach etwas -, z boku

patrzec na co. Schielent, a. zezowaty, a. Schienbein, n. guzel, golen, m. Schiene, f. szyna. f. lubki, pl.

Schienen, v. a. w lubki wstawie. Schier, ad. prawie, ledwo nie. Schierling, m. bot. cykuta, swinia wesz. f. geffedter -, szalen

nakrapiony, m Chiegen, r. a. strzelac, wy-; - r.

n. in bie bobe -, podrastac, -osnac; wybujać.

Schiegen, n. strzelanie, n. einen an's - gewöhnen, ostrzelac, -ic kogo.

Schieggewehr, u. strzelba. f. Schieggraben, m. - baus, n. -plat, m. strzeinica, f. Chiefloch, n. dziura w murze do

wystrzelania, f. Schiefpulver, n. proch, m.

Schienicharte, f. v. Schienlod. Schieficheibe, f. tarcza, f.

Schiff, n. 1) okret; statek, m. (ein langes, flaches Blug -) lyzwa, m. 2) nawa (kościoła), f. 3) (Beber -) czolnek, m.

Schiffbar, a. splawny, a. Schiffbarteit, f. splawnosc, f. Schiffban, m. budowa okretow, f. Schiffbaufunft, f. budownictwo okretów, n.

Schiffbrud, m. rozbicle okretu. n. Schiffbruchige, m. rozbitek, m. [m. Schiffbrude, f. most na lyzwach. Schiffen, v. n. plywac. -ngc: zegiować; bis mobin, doplynać. Schiffer, m. szyper; zeglarz, m.

Schiffahrt, f. zegluga. f. Schiffjunge, f. chlopak na okrecie sluzący, m. Smiffscapitain, m. kapitan okretu.

Chiffefeil, n. cuma, f. Schiffegerippe, n. zrab okretu, m.

Chiffsbintertheil, m. tyl okretu.m. Schiffehole, -werft, f. warsztat lokretowy, m. okretowy, m, Schiffelabung, -luft, f. ladunek

⊗di Schifferaum, m. dol okretu. pomost, m. Schiffsvogel, m. zaglik, m. Schiffsvolf, n. czeladz okrętowa, Schiffsporbertheil, n. przodek okretu, m. Schilb, m. puklerz, m. tarcza, f. Schilb, n. hlaszka, wywieszka, f. Smilberei, f. malowidlo, v. obraz, Schilberbaus, n. straznica, f. Shilbern, v. a. odmalowac; kreślić; opisać. Schilberung, f. opisanie, n. wizerunek, m. Schilbinappe, m. giermek. m. Schilbfraut, n. bot. tarczyca, f. chelmik, m. Smilbfrote, f. zolw. m. Smiltfroten., a. zolwi, a. Schilbmache, f. straz, f. zolnierz na straży stojący, m. Shilf, bot. m. sit, m. Shilfgras, n. bot. sitowina, f. Shilfrobr, n. bot. ostrzyca, f. sitowie, a, trzcina, f. Schillern, v. n. mienic, Isnic sie. Shilling, m. szelag, m. Schimmel, m. 1) siwosz, bialosz, siwek, m. 2) plesn, f. rom - angegriffen werben, zaplesnice. Schimmelig, a. o-, splesnialy, p. - merben, na-, oplesniec. Schimmeln, v. n. plesniec. Schimmer, m. polysk, blask, # Schimmern, r. n. blyszczec, polyskiwać, -kać, lśnić sie. Schimpf, m. krzywda, obelga, hanba, obraza, f. Schimrfen, v. a. szkalować. wvzywać. itny, a. Schimpflich, a. haniebny, sromo-Schimpfwort, n. słowo zelzywe, n. Schindanger, m. ścierwowisko, n. Soinbel, f. dranica, szkudla, f. gont, m. Schinbelbad, n. dach gontowy, m. Schinbelbeder, -macher, m. szkudlarz, m. Schinbelnagel, m. gontal, m. Schinben, v. a, zdzierac, drzec ze

Schinber, m. oprawca, hycel, m.

t.

612 rakarnia, f. 2) lupiestwo, zdzićfeel, m. rstwo, n. minberfnecht, m. rakarczyk, hy-Schindmabre, f. szkapina, f. Schinten, m. szynka, f. Schirm, m. zaslona, tarcza, ochrona, obrona, f. Smirmbach, w. daszek, m Shirmen, v. a. ochraniac, zaslaniać, -onić; bronić. Schirrmeifter, m. konduktor, m. Schlacht, f. bitwa, f. boj, m. gemonnene -, wygrana, verlorene przegrana, f. Schlachte, a. bojowy, a. Schlachtbant, f. rzez, f. Schlachten, v. a. bić, zabijać, -ić; rznac. Schlächter, m. rzernik, m Schlachtfelb, n. pobojowisko, pole bitwv. n. Schlachthof, m. rzeżnica, f. Schlachtineffer, n. rzezak, noz rzeźnicki, m. Schlachtopfer, n. oflara. f. Schlachtorenung, f. szyk bojowy, Schlachtvieb, n. bydlo do rznigcia. b. na rzeż, n. Schlad, m. ustoiny, fusy, pl. Schlade, f. zuzel, m. zedra, f. Soladia, a. zuzlowaty, a. Schlaf, m. sen; spik, m. Schlafe, a. senny; sypialny, a. Schlafbant, f. tarozan, m. Schlafe, f. skronie, kregi, pl. SDIK. m. Colafen, v. n. spac; sypiac; feft -, nicht genug - fonnen, rozespać się. Schlaferig, a. ospały, a. Schlaferigfeit, f. ospalose, f. Schlafern, v. i. es fchlafert mich, chee mi sie spac. Schlaff, a. 1) obwisty; 2) slaby, watly, a. - merben, obwisnac, zwatleć. Schlaffheit, f. obwistość, stabość, f. zwatlenie, n. Schlaffammer, f. łożnica, sypialnia, f. pokój sypialny, m. Chiafles, a. bezsenny, a. Schlaflofigfeit, f. bezsennosc, f. Schinberei, f. 1) plan hyclowski, niewywczas, m.

Schlafmuse, f. 1) szlafmyca, f. 2) ospalec, spioch, drzymala, m. Schlafrod, m. slafrok, wygodnik, Schlafftelle, f. werek, nocleg, Schlaffucht, f. spiączka, f. m. Solaftrunt, m. napoj usypiający, Schlaftrunten, a. rozmarzony, p. Schlafwanbler, m. człowiek we inle chodzący, m. Salafgimmer, n. pokoj sypialny, Solug, m, 1) cios, raz, m. 2) bicie (zegarka); uderzenie, n. 3) rasa (iudzi), f. gniazdo (konl), n. 4) paraliz, m. apopleksya, f. 5) rodzaj, m. Schlagaber, f. arterya, f. Solagbaum, m. kobylica, rogatka, Schlage, m. pl. baty, bizony, kije, Solagefaul, a. obojetny na baty, Schlägel, m. klepadlo, n. palka, f. bijak, m. Solagen, e. a. bić, po- uderzac. c; tluc; (breit und bunn) rozklepać; wybijać, -ić (olej, pićnigdze); aus ber Art -, od-. wyrodzić się: fic -, v.r. bić się; v. n. śpiewać; uderzyć; fic ju einem -, przystąpić, przekabacić sie do kogo. Schlägerei, f. bijatyka, f. Solagfluß, m. paraliz, m. apopleksya, f. ein vom - gerührter, paralityk, paralizem ruszony, m. Solamm, m. slam, mul, m. Schlammen, v. a. slamować. Solammig, a. mulisty, a. Schlampe, f. klepa, fladra, nleporzadna kobieta, f. Schlange, f. waz, m. się. fic Schlangeln, v. r. wie, krecie Schlangen., a. wezowy, a. Schlangengezücht, n. gadzina, f. Schlant, a. hozy, smagly, a. Schlantheit, f. smaglość, hożość, Schlappe, f. porazka, szkoda, f. uszczerbek, m. Schlappern, e. n. chleptac. Schlaraffe, m. gnusnik, lenluch. próżniak, m. Schlaraffenleben, n. zycie próznia-

ckie, n.

chlau, a. chytry, przebiegły, a. Schlaud, m. skorzany wor, m Schlaubern, v. n. gryzmolić. Schlaubeit, f. chytrose, przebieglość, f. Schlaufepf, m. ewik, filut, lepak. szczwany lis, m, Schlecht, a. zly, lichy, galganskis podły, nikczemny, a. - ad. żle. licho, po galgansku, podle, nikczemnie. Schlechterbinge, ad. koniecznie. Solechthin, Solechtmeg, ad. prosto, po prostu. Schlegel, v. Schlagel. Solebborn, m. bot. tarn, f. Schlebe, f. bot. tarnka, f. Soleiden, v. n. wlec się, lazie, leze; fic - (wobin) v. r. wkradac, -asc sie. Soleichhandel, m. przemycenie towarów przez granicę, n. treiben, przemycywać, -cac. Schleichbanbler, m. przemycywacz, m. Schleier, m. kwef, welon, m. zaslona,f. mit einem - bebeden, o-, zaslaniać, -onić. Schleifbabn, f. ślizgawka, f. Schleife, f. 1) petlica, f. fontet. powroz, m. 2) sanice, pl. Soleifen, v. a. 1) toczyć, ślifowaca 2) rozkopywać, -pać, (wal); zburzyć, znosić, -ieść; 3) włóczyć. wlec. Soleifer, m. slifterz, m. Schleifmuble, f. slifternia, f. Soleifftein, m. toczydlo, n. kamien slifterski, m. (gum Abgleben) marmurek, m. Soleibe, f. lin. m. Solein, m. flegnia, f. sluz, śliz, m Soleimen, r. a. flegme sprawiae. Schleimfieber, n. gorączka wozgrzywa, f. Soleimig, a. flegmisty, a. Solrige, f. lubek, m. skubanka, f. Soleifen, v. a. drzec, lupac. Soleiferin, f. sluzaca, pokojó-

pasc sie.

wic, wikłać się.

rzei.

Schlemmer, m. birbaut, pasibrzuch, zółtobrzuch, m. Schlemmerei, f. birbantowanie, n. Schlenbern, v. n. włóczyć się. Solenbrian, m. zly zwyczaj, nalóg zakorzeniony, m. ba ift ber alte - mieber ba, tam wszystko po staremu się dzieje. Schlenfern, v. a. kolysac: - v. n. machać (rekoma), dryndać (nogami), thic sie. Schlerre, f. ogon, m. Schleppen, v. a. włoczyć.wlec, za-. Soleppend, a. rozwiekły, a. Schlerrfleib, n. suknia z ogonein, Schleuber, f. proca, f. Schleubern, v. a. rzucać, -ić; cisnac, miotac; - r. n. etwas bin -, nagryzmolić. Soleunig, a. prędki. rychły, spieszny, a, - ad. -ko, -lo, -nie, ad. Schleufe, f. sluza, f. upnst, m. Schleufengelb, n. siuzowe, n. Solio, f. kryjowka, f. podstep, wybieg, m. Schlicht, a. prosty, a. - ad. -to, po Edlichte, f. Slichta, f. Schlichten, v.a. rozstrzygać, -nąć; rozsadzać, -ić; Streit -, rozejm zrobić; pogodzić Solidermild, Coludermild, f. zsiadle mleko, n Schliegen, v. a. 1) konczyć, s-; zakończać, -yć; 2) zamykać, -mknać (n. p. drzwi); 3) wnosić, -ieść: (muthmaslich) rokować; 4) in fid -, zawierać, -wrzeć: v. n qut -, przystawać; schodzic sie (poly sukni); nicht gut -, odstawac.

Chlittenbabn, f. sanna, f. Schlittenfabrt, f. slichtada, f. If. Schlittenfufe, f. sanice, pl. ploza, Schlittidub, m. lyzwe, f. - fab. ren, na lyzwach biegać. Schlis, m. rozpór, rozporek, m. Schligen, v. a. rozparac, -proc. Colog, n. zamek, m. ein altes verfallenes -, zamczysko, n. Schloge, a. zamkowy, a. Schloße, f. grad, m. Schlofen, v. i. es fologt, grad pa-Schloffer, m. slosarz, m. Schloffer, a. slosarski, a. Schlofferhandmert, K. ślósarstwo.n. Schloßbauptmann, m. kasztelan, m. Schlogplay, m. dziedziniec, m. Schlogvermalter, m. murgrabia, m. Schlogweiß, Schlohmeiß, a. bielutenki, a. Schlotterarfel, m. bot, gruchawka. Schlotterig, a. fladrowaty, rozlazly, a. Colottermild, v. Golidermild. Solottern, r. n. niedbale wisiec, ganıgac sie. Columt, f. wawoz, parow, m. Schluchgen, r. n. slochae, Ikac. Schluchgen, n. siochanie, Ikanle, n. siochy, pl. Collid, m. lyk. haust, m. einen lyknac, chlysnac, naple sie; einen tuditigen -, golnac, pociagnac. Schluden, v. a. czkać, szczkać. Schluden, n. czkawka, szczka-Solieger, m. -in, f. klucznik, wka. f. Coluder, m. ein armer -, biedak, stróz, m. -nica, f. chudeusz, chłystek, golec, go-Shliefilich, ad. nakonlec, wrescle. lysz, m. ein -, ber gern ben gro-Shlimm, a. zly. a. - ad. fie. fen herrn frielt, niedopanek, m. Schlimmer, a. gorszy, a. - ad. go-Chlummer, m. drzymanie, n. Schlummern, v. n. drzymać. Schlinge, f. petlica, petelka, ko-Schlumprian, m. flejtnich, m. bylka; dzierga, f. sidlo, n. einen Schlumprig, a. rozlazly, a. in ber - fangen, usidlie kogo; fic aus ber - gieben, wywinge Schlund, m. gardziel, otchlan, f. Schlupfen, v. n. mknać sie. Solurfrig. a. siiski (tlusty), a -Schlingel, m. bultaj, chlystek. m. merten, osliznąc. Schlingen, v. a. in einanter -, prze-

Schlüpfrigfeit, f. śliskość. f. Schlupfwintel, m. kryjowka, f. tajnik, m. Schlürfen, v. a. chlipac; zlopac. Ediluğ, m. 1) do-, zakończenie; zamkniecie, n. koniec, m. 2) ściśnienie, n. 3) wniosek, m. einen - gieben, wnioskowac. Schluffel, m. klucz,m. Coluffel., a. kluczowy, a. Schluffelbart, m. pioro u klucza, n. Schluffelbein, n. oboiczyk, m. Schluffelblume, f. bot. kluczyk, pierwiosnek, m. Schluffelbund, m. pek kluczy, m. Schluffellod, n. dziurka w zamku do klucza, f. Samaa, f. hanba, ochyda, f. Schmachtent, a. pragniony, teskniący, p. Comadtia, a. wysmukły, a. Edmadwoll, a. haniebny, a. Schmader, m. szpargal, m. Schmadbaft, a. smaczny, a. Schmadbaftigfeit, f. smaczność, Schmadofter, m. smigust; dyngus, m. Schmaben, v. a. hanble, Izve. ze-; lajac, narzekac. Schmabent, a. obelzywy, zelzy-Somablich, a. haniebny, a. Somabichrift, f. paszkwil, m.

Somabjucht, f. zlorzeczliwość, f. Schmabindtig, a. zlorzeczliwy, a. Comabung, f. zlorzeczenie, n. Schmabberu, v. a. smarować. Schmal, a. waski, szczuply; febr -, wąziuchny, -iutki, a Schmalbadig, a. chudy na twarzy, Schmatern, v. a. uszczuplać, -ić; ścieśniać, -ić; ukracać, -ócić; ujmować, ująć, uwlaczać, -oczyc (koniu); einem gu - fucen feinen guten Ramen, targae sie na czyją slawę. Somalerung, f. uszczuplenie, n.

Schmaltbier, n. jelonek, danielek, Schmall, n. smalec, m. Schmaroben, r. n. lizue, nadskatiwać, podchlebiać komu, czepić sie kogo. Schmarober, n. lizus, m. pasozyt,

Schmaroberei, f. nadskakiwanie, 7. puchlebstwo. a.

dna, pasozytna roslina, f. Comarre, f. blizna, szrama, f. kres, m. Schmarrig, a. bliznami, szrama-

mi okryty, p. Schmas, m. cmok, m. buzla, f. Comagen, v. a. pocalować. v. n. emoknąć, miaskać, smoktać. Comaud. m. dvm. m. Schmauchen, v. a. kopcić, emie. Schmaus, m. bankiet, m. uczta,

biesiada, f. Schmaufen, v.n. biesiadować, godowac, jeść.

Schmauferei, f. v. Schmaus. Schmeden, v. n. smakować; er lagt es fich gut -, tego je. Schmedofter, v. Schmadofter. Someer, m. sadto, n.

Someerbauch, m. brzuchacz, brzuchal, pasibrzuch, m. Sameichelei, f. pochlebstwo, n. Schmeichelhaft, Schmeichlerifc, a. pochlebny, a. Someicheln, v. a. pochleblac, -ic; basować, lasić się komu. Schmeichter, m. pochlebca, f. Schmeißen, v. a. rzucac, ciskac.

Schmeiffliege, f. miesniczek, m. Schmelt, m. Schmelgglas, n. einalia, f. szniele, m. mit - übergieben, szmelcować. Iwana f. Somelarbeit, f. robota szmelco-Somelgarbeiter, m. szmelcarz, m. Schmelgbar, a. topnisty, rozto pny, a.

Schmelibarfeit, f. topnistosc, roztopnošé, f. Schmelgen, v. a. topie, rozpuszczać, -ścić. - v. n. topić się. Schmelger, m. giser, m. Schmelgbutte, f. szmelcarnia, f. Schnteljofen, m. piec do topienia,

nin. m. Schmelztiegel, m. tygiel do topie-Schmelimert, n. szmele, m. Schmergel, m. but. szmergiel, m. Comerle, f. hot. sliz, m. Schmert, m. bol, m. -en empfincen, boled: - am gangen Beibe,

zholed; - verurfachen burd Berubrung, Drud, urazac, -rie. Somergen, v. n. bolec; dolegac.

(empfinblid) korcie; anfangen gu -, zaboleć. Comerghaft, Comerglid, a. bolesny, a. - ad. -snie. Somerzbaftigfeit, f. bolesnose, Schmerglinberno, -nilleno. 4. usmlerzający, kojący, p. Schmetterling, m. motyl, m. Schmettern, v. n. brzmied. Schmied, m. kowal, m. Schmiebe, f. kuznia, f. Schmietebalg, m. miech kowalski, Schmieteeffe, f. komin w kuzni, m. Schmiebebanbmert, n. kowalstwo, wac. Schmieben, v. a. kue: (fig.) kno-Schmiege, f. wegielnica, f. Schmiegen, v. a. ginc, zginać, -ige; fich -, r. r. tulie sie, krecic sie, unizac, -ye się. Schmiele, f. bot. smialek, m. Schmierbuch, n. brulion, m. Somierbuchfe, f. mainica, f. Schmiere, f. smarowidlo, n. Comieren, r. a. 1) smarować, mazać; 2) bazgrać, gryzmolić; mazac. Comierer, m. bazgracz, bazgrai, bazgrala, pismak, m. Somiererei, f. bazgranina, f. gryzmoly, pl. tnisty, a. Schmierig, a. tlusty, smolny, blo-Schminte, f. farba, barwiczka, f. piekszydło, n. (weiße) bieliczka, f. bielidlo, n. (rothe) ezerwienldlo, rumienidlo, n. ruz, m. [wać. Sominten, v. a. farbować. rozo-Schminfpflafterden, n. niuszka, f. Somit, m. ciecie, n. smiganie, n. einen - geben, podeinac, -ciąc batem. bicza, m, Schmite, f. trzaskawka, f. koniec Somiten, v. a. smignąć, podeiąć. Schmollen, r. n. dasać sie. Schniellen, n. dasanie, n. Schmorbraten, m. pieczen duszona, huzarska, f. Schmoren, v. a. dusie; smazve,

przysmażyć. Schmud, a. ladny, śliczny, a.

Schmud, m. ozdoba, okrasa, f. stroj, klejnot, m.

Comuden, v. a. ozdabiać, -obić; krasić, o-; stroić, ustrajać, -oić.

Comudios, a. prosty, a.

Schmudfaftden, n. szkatuleczka do klejnotów, f. Sommagler, m. przemycywacz, m. Somnggeln, r. a. przemycywać. Schmungeln, v. n. wdzięczyć się, uśmiechać się. bloto, n. Schmus, m. brud, m. plugastwo, Somugen, r. w. brudzić. Schinnig, a. brudny, blocisty, a. zwalany, p. Schmuttitel, m. pierwszy tytuł książki dla ochrony głównego, Schmunmafche, f. brudy, pl. Schnabel, m. dziob, pysk, m. fic Sonabeln, v. r. dziobac sie. Schnade, f. figiel, m. Schnadija, a. zabawny, a. Schnalle, f. sprzączka; spinka, f. Schnallen, r. a. zapinae, -ige na sprzączke. Schnalgen, r. a. klaskać (językiem); prztyknąć (palcami). Schnappen, r. a. fapac, chwytac; nad Luft -, ziać, ziajac. Schnapper, m. puszczadło, n. Schnapphahn, m. rzezimieszek, lapikura, m. Schnappe, m. gorzalka, f Schnappefad, m. torba, f. Schnarchen, r. n. chrapac. Schnarre, f. grzechotka, f. grzechotae: Schnarren, v. n. g skrzypieć (o wozie). pliwy, a. Schnarrend, a, chrapliwy, skrzy-Schnarrthier, n. warez, m. Schnattern, v. n. gegać, klekotać, świegotać Schnauben, (Schnaufen), v. a. parskać, -ngć, sapać. Conauge, f. pysk, m. morda, f. fich Schnaugen, v. r. smarkac sie, utrzeć sobie nos. Schnede, f. Slimak, m. [ty, a. Schnedenformig, a. slimakowa-Conedengang, m. chod slimaczy, ka. m. Schnedenbaus, n. skorupa slima-Schnedenflee, m. bot, lucerna, f. Schnedenlinie, f. linia slimacza, slimakowata, f. Schnedentreppe, v. Benbeltreppe. Schnee, m. snieg, m. Schner, a. śniegowy, śnieżny, a. Schneeball, m. 1) kulka z spiegu, f.

2) bot, kalina zwyczajna, f

Schneeflode, f. gwiazdzka sniegu, f. kosmek sniegu, m.

Schneefiob, m. sniegulik, m. Soneegeftober, n. snieznica; bef.

tiges -, zamiec, zawierucha, f. Schneeglodden, n. bot. dzwonki, przylaszczki, pl.

Soneebubn, n. pardwa, snieżyca, sniegula, f.

Schneeig, a. sniezny, a. Schneeflee, m. bot. wilczy groch,

Schneemeiß, a. sniezny, bieluchny, bielutki, a. Schneemetter, n. snieznica, f,

Schneibe, f. ostrze, n. (eines ge-frummten Dieffere), brzusiec, m.

Schneibebant, f. lawka bednarska, f. Soneibemuble, f. tartak, m. pila, Soneiben, v. a. krajac; rznąć: nakrajac; narzynac; eine geber

-, pioro temperować, zarzynać, -rznae; bie Saare -, wlosy zbierac. spuszczać; fich -, r. r. urzynac, -nge sie; Befichter -, wykrzywiae, -ic się; - v. n. im geibe -, rznąć w brzuchu;

Gelb -, lupic picniadze. Schneiber, m. krawiec, m.

Schneiber., a. krawiecki, a. Schneiberhandwert, n. krawiectwo,

Schneiberin, f. krawcowa, f. Schneibern, v. a. krawczyć, krawſm. cować.

Schneibezahn, m. kiel, zab przedni, Schneien, v. i. sniegver es fcneit,

snieg pada. Schneiteln, r. a. obeinac, -ige z

galęzi; wykrzesywać, -sac [-ko. Schnell, a. predki, szybki, a. - ad. Schnellen, r. a. wypuszczac,

-ścić; - v. n. odskakiwać, -koczyć. Schneller, m. spust, cyngiel, m.

Schnelligfeit, f. predkose, szybkość, f

Schnellfaulden, n. kleszez, m. Schnellfraft, f. chyzosc, sprezy-

stose, f. Schnellfaufer, m. laufer, m.

Schnellichreiber, m. skoropis, m. Sonellmage, f. bezmian, prze-

imian. m.

Sonebfe, f. bekas, m. ĺm, Schnepfenbred, m. zoladek bekasi, Schniegeln, v.a. wymuskac, -snac. Schnippchen, n. szczypka, f. Somippifd, a. zarozumialy, a. [n.

Schnitt, m. kroj, m. rznięcie, za-, Schnittchen, d. v. Schnitte. Schnitte, f. skiba, f.

Schnitter, m. -rin, f zenca, zniwiarz, m. -rka, f.

Schnitterfeft, m. obrzynki, pl. Schnittland, m. bot. luczek, m - Blatter, pl. szczypior, m.

Schnigeln, v. a. strugac. Schnigen, r. a. rzuge; rzezac; wyrzynac, -rznac.

Schniger, m. 1) snycerz, rzežbiarz, m. 2) bak. blad, m. [ski, a. Schniger., a. snycerski, rzezbiar-Conigertunft, f. suvcerstwo, rze-

biarstwo, n. Schnibmeffer, n. osnik, strug, m. Schuismert, n. snycerska robota. rzezba, f.

Schnote, a. ezupurny, pogardliwy, niegodziwy, a. - ad. z pogarda.

Schnöbigkeit, f. czupurność, pogarda, niegodziwość, f. Schnortel, m. floresy, pl. figiei, Schnuffeln, r. n. pachae. Sonupfen, m. katar, m ben - be-

fommen, zakatarzyć sie. Schnupfen, v. a. niuchac; zazy-

wac tabaki. Conupftabat, m. tabaka. f. Schnupftabatboft, f. tabakierka, Schuupftud, n. chustka do nosa. (swiecy, m. Smurre, f. knotek upaiony u

Schnur, f sznur, sznurek, m. sznurka (perel), f. mit Conuren --, szarmerować; über bie - bauen, wybrykiwać, -kać. Schnurband, n. sznurowadło, n.

Schnurbruft, f. v. Schnurleib. Schnurchen, n. sznurek, m. Schnuren, v. a. sznurować; feft -,

wysznurować. Schnurgerabe, Conurgleich, a. prosciutenki, a.

Schnirlat, m. gorset, m. Schnürleib, m. sznurówka, f. Schnürloch, n. dziurka sznurówki. f.

623 Ødjn Schnurnabel, f. nawloczka, f. Conurrbart, m. was, m. einer ber einen großen - tragt, wasal, m. Schnurrbartchen, n. wasik, m. Schnurrbartig, a. wasaty, a. Schnurre, f. grzegotka, toratatka, Schnurren, v. n. Warczec, grzechotac Schnurrig, a. zabawny, a. Schnurrod, m. czamarka, f. Schnurftiefel, m. pl. czyzmy sznurowane, pl. Schnürftift, m. skówka nietalowa. Sonurftrade, ad, wnet, natychmiast. Schober, m. brog, stog, ster, m. Schoben, v. a. układać, ulożyć w stogi. Schod, n. kopa, f. Schoden, v. a. plonować. Schofel, a. kiepski; podly, a. Scholaftit, f. scholastyka, f. Smolaftifer, m. scholastyk, m. Scholaftifc, a. scholastyczny, a. Schotle, f. bryla, skiba, f. Schollfraut, n. bot. jaskolcze ziele, n. Schon, a. piekny, tadny, gladki, a. - thun, przymilać się komu, umizgać sie do ... Chene, f. kochanka, f. Schonen, v. a. ochraniae, -onie; oszczędzać, -ić; szanować; ostróżnie postepować z czem: einen -, folgowac komu; fich -, r. r. ochraniac sie. Schonfarber, m. farbierz, m. Schonfarberei, f. farbierstwo, n. Schengeift, m. beletrysta, m. Schonbeit, f. pieknose, f. [f. Schonichreibetunft, f. kaligrafia, Conforeiber, m. kaligraf, m. Schonung, f. 1) oszczedność, f. u. f. w. v. Schonen; 2) zagaj, m. zagajenie, n. eine - anlegen, zagajad. Schoof, m. lone, n Schooghune, m. Cocofbuneden. n. ulubiony piesek, m. Schockfind, n. pieszczoch, -oszek. Schopf, m. czub, m. czupryna, f. Schorfen, v. a. ezerpace brac:

(Dluth) nabierac, -brac (ctu-

(chy).

Schopfer, m. stworca, m.

Schapferifd, a. tworezy a. bas íche, n. twórczość, f. [twór, m. Schopfung, f. stworzenie, n. u-Schoppe, m. lawnik, m. Schoppen, m. 1) szopa, f. 2) miara kwarty, f. kufelek, m. 3) szupy, pl. (futro). [10. Schoppenamt, n. lawnikowstwo, Schoppenftubl, m. sad lawnikowski, m. Schops, m. skop, m. Schopfenfleifch, n. skopowine, f. Schopfenfeule, f. dych skopowy, m. lopatka skopowa, f. Schorf, m. strup, m. Schorfig, a. strupiasty, a. Schornftein, m. komin, m. Schorufteinfeger, m. kominiarz, m. Schof, m. 1) latorosi, f. 2) poda-Schonden, n. rowek, przez lub w który przesuwa sie okienko. m. zasuwka, f. Schöfling, m. Schoffreis, n. nowe wypustki roslin, pl. odziemek, wyrostek, m. Schotchen, n. strączek, m. Schote, f. 1) strak, m. 2) groch w strekach, m. Schotenicale, f. straczyna, f. Schotig, a. straczysty, a. Schraffiren, v. a. (w sztychu) kratkować. Schraffirung, f. kratkowanie na oddanie cieni, ". Schrage, a. skosny, ukosny, a. ad. ukosem. Schräge, f. ukos, m. Schragen, m. koziel, m. kobylica, na któréj stawia się deski, tarcice, f. Schraamaf, n. wegielnica ruchoma (narzędzie mularskie), f. Schramme, f. kres, m. szrama, blizna, f. Sdrant, m. szafa, f. Schrante, f. Schranten, m. Schranfen, pl. granica, f. szranki, f. pl. kluby, m. pl. in - balten, trzymać w klubach, wstrzymać. Cdranfen, v. a. zakladac, zalo-Chranbe, f. śróba, f. Corauben, r. a. srobować. [ca, f. Emraubenbobrer, m. gwintowni-Schraubengang, m. gwint, m.

Schraubenmutter, f. muterka, osada śróby, f. [Wy, m. draubenichluffel, m. klucz śrubo-Schraubengieber, Schraubenbreber, m. śrubnik, m.

Schraubftod, m. srubsztak, m. Schred, m. strach; (ploglicher) przestrach; (panifder) poploch, m. trwoga, f. - einfagen, na-, prze-, zastraszać, -vć; por frant werben, przeieknąć się. Schredbilb, n. straszydlo, n. po-

czwara, f. Schreden, m. v. Schred. Schreden, v. a. zastraszyć.

Schredbaft, a. 1) przeigkający się, p. 2) straszliwy, a. [4. Schredlid, a. straszny, okropny, Schredlichfeit, f. okropnose, f. Schrei, m. krzyk, halas, m.

Schreibart, f. styl, sposob pisania, m. Schreibebuch, n. skryptura, f.

Schreibegebühren, pl. kopialia, przepisne, pl. Schreiben, v. a. pisac; (in Beaug

auf bie Musbrudemeije) wypisywac, -sac sie; über etmas ausfübrlich -, rozpisywać się nad czem; an mehrere- rozpisywać listy; in's - fommen, rozpisać Ilist. m.

Schreiben, n. pisanie, pismo, n. Schreiber, m. pisarz; pisarek, pisarczyk; autor, m.

Schreibere, a. pisarski, a. Schreiberei, f. gryzmoly, pl. Schreibfeber, f. pioro do pisania, Schreibfehler, m. omylka w pisa-

niu, f. Schreibpapier, n. papier pismien-Schreibftube, f. bioro, n. Schreibstunde, f. iekcya pisania, f. Schreibtafel, f. 1) pugliares, m.

2) tablica kamienna, f. Schreibzeug, n. piornik z kalama-

rzem, m, Schreien, v. n. krzyczeć; (aus vollem Balfe) wrzeszczeć,

Schreienb, a. 1) wrzaskliwy; 2) okropny, a. Schreier, m. krzykacz, krzykala, Coreibale, m. wrzeszcz. m.

Schrein, m. v. Schrant. Schreiner, m. v. Tifchlar.

Schreiten, v. n. kroczyć; stapać; jur Gade -, przystąpić do rze-CZV. {ki, f. pl. Schrift, f. 1) pismo, n. 2) czcion-Sdriftden, n. pisemko, n.

Schriftgelehrter, m. uczony w piśmie; pisarek, m.

Schriftgießer, m. odiéwający czcionki, m. Schriftgiegerei, f. gisernia czcio-Schriftfaften, m. skrzyneczka do

czcionek, sk. drukarska, f. Schriftlich, a. pismienny, a. - ad.

na pismie Schriftmağig, a. zgodny z pismeni

swietem, a. - ad. według pisma ś. Schriftfeger, m. zecer, skladacz, Sdriftfteller, m. -in, f. pisarz, autor, m. -rka, f.

Schriftftellerei, f. pisanle, pi-smiennictwo, n. literatura, f. Sdriftftellerifd, a. pisarski, au-

torski. a. Schriftftellern, v. a. pisac. Coritt, m. krok, m. - fur -, ad.

powoii. Schroff, a. 1) spadzisty, przykry; 2) nieprzystępny, dumny, a.

Schröpfeifen, n. baniecznik, m. Schröpfen, v. a. banki stawiać. [f. Schröpfhorn, n. -forf, m. banka. Schrot, m. 1) śrót, m 2) zboże skrupione, n. 3) próba metali, f.

4) gatunek. m. Schroten, v. a. krupic; srotować; wstawić do piwnicy (wino). Schroter, m. 1) wstawiający (wino) do piwnicy, m. 2) jeionek, m. Schrotmebl, n. ingka razowa, f. Schrotmuble, f. śrótownia, f

Schrotfad, m. śrótnica, f. Schrotmage, f. srotwaga, f. Schrumpelig, Schrumpfig, a. zmarszczkowaty, a.

Schrunde, f. padanie, po- sie, n. Schub, m. 1) popchniecie, n. 2) jedno pieczywo chieba, n. 3) wywiezienie z kraju huitaja, a. 4) gra w kregie, f. Soubienfter, n. zasuwka, f.

Schubfarren, m. taczki, f. pl. Schubfarner, m. taczkarz, m.

628

Schu Soubtaften, m. Soublabe, f. szuflada, f. Soubriegel, m. zasuwka, f. Soubfad, m. kieszen, torba, f.

Souchtern, a. niesmialy, plochy chose, f. Coudternheit,f. niesmialość, plo-

Souft, m. tajdak, m. Schub, m. 1) obuwie, n. trzewik, n. (aus Baft) chodak, lyczak, m,

2) stopa, f. Sczotka, f. Schubbraht, m. dratwa, f. Soubflider, m. latacz, m. Schublaben, m. jatka szewcka, f.

Shuhmader, m. szewc, m. Schuhmacher., a. szewcki, a. Schubputer, m. chlopak do bo-

tów, chędożący trzewiki, boty, m. (widło, #. Schubichmiere, f. ezernidlo, smaro-

Soubiconalle, f. spinka na trzewiku, f. Schubioble, f. podeszwa, f.

Schubmache, n. Schubmichfe, f. szuwaks, m. czernidło, n. Schul., a. szkólny, a. dla szkól. [f. Schulbuch, n. książka dla szkól,

Schulb, f. dlug, m. wina, nalezytose, f. fich gu-en fommen laffen. zawinie; Soulben machen, zaciągać długi, napozyczać; mit -en belaften, ob-, zadluzac; in -en gerathen, zabrnac, zaszar-

gać się w długł, zadłużyć się. Schulbbrief, m. Schulbverichrei. bung, f. oblig. m.

Schulbenfrei, a. bez długów; nieobciążony długami, p.

Schulbforberung, f. należytość, f. Schulbig, a. 1) winny, winien, dluzny, a. 2) powinny, a. obo-

wiqzany, p. - fein, być winnym; fich - fühlen, poczuwać się do czego.

Schulbige, m. winny, m. Smulbigfeit, f. powinnose, f. obo-

wiązek, m. Schulblos, a. niewinny, a.

Schuldner, f. -rin, f. dluznik, m. -lca. f. Soulbidein, m. oblig, rewers, m.

Schule, f. szkola, (uczelnia) f einer

ber au fruh ber - entlaufen ift. niedowarzony, p. Schuler, m. -rin, f. uczen, m. -ennica, f. Schulerhaft, a. zakowski, a. - ad.

po zakowsku. Smulerhaftigleit, f. zakostwo, n. Schulferien, pl. wakacve, pl. Smulfums, m. pedant, zakula, m.

Schulfuchferei, f. pedantyzm, m. Schulgelb, n. szkolne. n. Schuljunge, m. zak, m. Soullebrer, Soulmann, m. nau-

czyciel, m. Schullebrerin, f. nauczycielka, f.

Schulftube, f. klasa, f. Schulftube, f. klasa, f. Schulftube, f. klasa, f. Schulftube, f. klasa, f. Schulfter, f. ramie, n. plecy, bary Soulterblatt, n. topatka, f. Schultern, v. a. brae bron na ra-

mie. Soultheiß, Coulge, m. soltys, m. Soulmefen, n. szkolnictwo, n. Soulmiffenicaften, f. pl. nauki

szkolne, f. pl. Schuljucht, f. karność szkólna. Schund, m. rzeczy do niczego, pl. Schupr, m. popchniecie, n.

Schuppe, f. luska (u ryb), lupiec (na glowie), f. Souppen, c. a. skrobae (ryby); fid -, r. r. luski zrzucać; wy-

kruszać się (po chorobie). Schuppen, m. szopa, f. Schurpenthier, n. luskowiec, m. Souppenwurm, m. luskiewnik.m.

Schuppicht, a. luszczasty, luskowaty, a. Schuppig, a, luskowy, luskaty, a.

Schur, f. strzyzka, f. Schuren, v. a. rozniccac, -zarzac

(ogień); grzebać w ogniu. Shurfen, r. a. zadrasnac. Courfe, m. lajdak, szelina, m. Schurfenftreich, m. szelmostwo, n.

Schurfifch, a. szelmowski, a. Schurg, m. fartuch, m. zapaska, f. Shurje, f. fartuch, fartuszek, m. Schurgen, r.a. (Anoten) zaszypluć; fic -, r. r. pod-, zakasać się.

Schurgfell, n. szurefal, m. zapaśnica, f.

Sous, m. strzal, wystrzal, m.

Souffel, f. polmisek, m. grefe -, mise, miska, f. Schuffelbrett, n. misnik,m. misnica, polica. f.

Souffelden, n. miseczka, f.

629

Couffelring, m. misnik, m. Schufmeite, f. auf-, na wystrzal.

Schugwunde, f. rana z postrzalu, Coufter, m. szewe, m. Soufterjunge, -lebrling, m. sze-

wezyk, szewciura, f. Schufterfneip, m. knyp do kraia-

nia skóry, m. Soute, f. szkuta, f.

Soutenfabrer, m. szkutnik, m. Schutt, m. gruz, m. Schutte, f. 1) sklad (zboza), m. 2)

wiązka (słomy), f. Smutteln, r. a. trząsać, -ase; mit bem Ropfe -, potrząsać glowa; fich -, kiwać sie; fich por Lachen

-, kulać się. Soutten, v.a. sypać; wysypywać, -pac, wylewac, -lac; (mobin)

nasypywać czego; aus einem Befag in's anbere -, przesypywać ; tajwifden -, przesypywać czem.

Schuttstrob, n. trzesianka, f. Schut, m. obrona, opieka, za-

slona, f. Sousblattern, f. pl. ospa szczepiona, f.

Coutbuilbuif, n. przymierze do wzajemnéj obrony, n.

Count, m. strzelec, m, Schugen., a. strzelecki, a.

Schuten, v. a. bronić, zastaniać, -onie; bas Baffer -, zastawiac. -ic; fich -, v. r. schronić się, zaslaniać sie.

Sousengilbe, -gefellicaft, f. bractwo strzeleckie, n.

Schutengel, m. aniol stroz, m. Schütenfonig, m. kurkowy król, m. Coungeift, m. duch opiekun-

CZY, m, Schungelb, n. haracz, m. Southeilige, m. f. patron, m. -nka,

Schugherr, m. patron, m.

Smusting, m. bedacy pod opieka czyjąs, m.

Coupmquer, f. wal, szanice, m.

(fig.) przedmurze, a obrona, f.

Soutidrift, f. pismo w obronie. m. obrona, f. Sousmehr, f. obrona, twierdza, Schmabt, m. mol. m.

Cowach, a. slaby, krewki, a. merben, slabiec, oslabnac. Schmade, f. slabosc, f.

Schwachen, v. a. oslabine, -ic; stargae; febr -, nadwatlie, nadweręzyć.

Schwachheit, f. slabose, krewkość, f.

Schwachheitefunde, f. grzech po-wszedni z krewkości, m.

Schwachtopf, m. nieuk, nieudolny, m. Somidlid, a. slabowity, a.

Somadlichfeit, f. slabowitose, f. Somanling, m. chuchrak, -aczek, m.

Schwächung, f. ostabienie, n. Schmaben, m. 1) pokos, m. 2) bot.

trawa manniana, f. dwabron, f. szwadron, m. Schwager, m. szwagier, m.

Schwagerin, f. szwagrowa, bratowa. f.

Comagericaft, f. szwagrostwo: pokrewienstwo, n. Schwalbe, f. jaskolka, f. Somalben., a. jaskolczy, a.

Schwalbenwurg, f. but. tojese, f. Schwall, m. mnostwo, n.

Schwamm, m. bat. 1) gabka; 2) bedle, bedlka, f. Comamme, pl. bedlki (w gebie), pl.

Schwammartig, a. gabkowy, a. Comammidt, a. gebczasty, a.

Soman, m. labedi, m. Comanen., a. labedzi, a. Schwang, m. wahanie, gibota-

nie, kolysanie się, n. Schwangbaum, m. holoble, pl.

Schwängel, m. serce dzwonu, n. drąg u zórawia, m. korba, raczka u młynka, f. belka lub tarcica przymocowana srodkiem i

wahająca się, f. Schwanger, a. ciezarna, brzemienna, f. - fein, bye w ciązy. |dzić, Schwangern, v. a. zapladzać, -o-

Schwaugerfdaft, f. ciqza, ciezarnosc, brzemiennuse, f.

Schwant, m. baraszka, f.

bzdurzyć; gwarzyć, Drawie. Schmantent, a. wahajacy, chwiepieść, świegotać; piel - nabajacy się, p. Schwang, m. ogon, m. Somater, m. bajarz, breda, ga-Sawanieln, v. n. ogonem kręcić, dula, m. faver -, pierdola, m. lasic sie, merdac. Schmasbaft, a. gadatliwy, a. Schmangen, v. n. herum-, wio-Schwabbaftigfeit, f. gadatliwose, f. czyć się; bie Schule -, niecho-Schwebe, f. in ber - fein, bangen. dzie do szkoły. być w zawieszeniu. Schwangmeife, f. ogoniczek, m. Schweben, v. n. wisieć nad czem: Schwangriemen, m. podogonie, n. unosić sie; in Gefabr -, być w Schmaniftern, v. Romet. niebezpieczeństwie; auf ber Schwar, m. sadzel, wrzód, m. Bunge -, wie się na języku. Schmaren, r. n. nabrzmieć; ją-Schwefel, m. siarka, f. trzyć sie; zbierać sie. Schwefelfaben, m. siarczyk, m. Schwarm, m. roj, m. ninostwo, n. Schmefelgelb, a. bladozotty, a. Schwarmen, v. n. roic sie; hulac; bujac, marzyc. Schwefelholachen, n. zapalka, patyczka, f. Schmefelhutte, f. siarkownia, f. Schmarment, a. rojny, a. Schwarmer, m. -rin, f. fantastyk, marzyciel, m. -lka, f Schwefelicht, a. siarkowaty, siar-Schmarmerei, f. niarzenie, przyczasty, a. WY, 4. widzenie, n Schmefelig, a. siarczany, siarko-Schmarmerifch, a. fantastyczny, a. Schwefelleber, f. siarczyk potażu. Schwarte, f. 1) skóra z wieprza, m. watroba siarczana, f. f. 2) alte -, szpargal, m, Schwefeln, v. a. siarkować. Schwartig, a. pokryty gestą po-Schmefelfaure, f. kwas siarczany, włoką, p. Schwefelfauerfalg, n. siarczan, m. Schwart, a. czarny, a. - ad. -no: Schweif, m. ogon, m. - merben, ezerniec, z-; pom Schmeifen, r. a. plokać. Rauche -, zakopcieć. Schwart, n. czern, czarność, f. Schweifftern, m. kometa. m. kolor czarny, m. Schweifung, f. plokanie, n. Schwarzäugig, a. czarnooki, a. Schweigen, v. n. milczec; umil-Schwarzblau, a. czarnomodry, a. knać. Schwarzbraun, a. czarnobrunatny, Schweigen, n. milczenie, n. jum śniady, a. karogniady (koń), a. - bringen, przegadać, zatkać komu gebe; zwyciężyć. Schwarzbraunlich, a. sniadawy, Schweigent, a. milezacy, p. - ad. milczkiem. Schwarzborn, m. bot. tarnki, pl. Schweigiam, a. milezgev, p. eichy. Schwarze, m. f. murzyn, m. -nka, malomowny, a. czernidło, n. Schwein, n. (meibl.) swinia, m. Schmarge, f. czarnośc, czern, f. (manni.) wieprz, m. wilbes -, Schwarzen, v. a. 1) czernie; 2) dzik, m. przemycywać. Schmeinchen, n. swinka, f. Schwarzgelb, a. ciemnooliwkowy, Schweine., a. swini, wieprzowy, Schwarzgrau, a. bury, a. Schweinebraten, m. pieczen wie-Schwarzfummel, m. bot. czarnu-

przowa, f.

na. f.

wieprzowy, m.

Someinefleifch,

Someinefett, n. tluszez, smalee

Schweinebanbler, m. wieprzarz,

n. wieprzowi-

lznik, m.

Schwarzfunftler, m. ezarnoksie-

Schwarzwill, n. ezarna zwie-

Schwarilid, a. czarnawy, a.

Schwargfauer, n. ezarnina, f.

rzyna, f.

Schw

433 @dw Schweinerei, f. swinstwo, n. Schweinhirt, m swiniarek. m. Schweinhund Schweinigel świntuch, m. Schweinifd, a. swinski, a. Schweintoben, m. kubel, karmnik, Schweinftall, m. chiew. m. Someineblafe, f. pecherz, m. Someineborfte, f. szczecina, f. Schmeinebrot, n. bot. bulwa, f. Someinichneiber,m. mniszarz, m. Schweinefeule, f. szynka, f. Schweinstopf, m. glowizna swinia, Schweinstreffe, f. bot, swinia rzezucha, f. bagno, n. zaganiacz Someintreiber, awin. m. Somein, m. pot, znoj, m. in - gerathen, zapocić się.

Someinbad, n. laznia parowa, f. Someifen, r. n. ciec; krwawić, za- się; - v. a. warzyć, z- (żelazo). Schweißfuchs, m. bulany, m. Schweißhund, m. gatunek wyżla, wyzlicy, m. Schweißig, a. 1) zakrwawiony, p.

2) spotnialy, p. Schweißloch, n. pory, pl. Schmeiftreibenb, a. sprawiający poty, p. Someistud, n. przescieradlo w

które obwijano umarlego, n. Schwelen, v.a. tlić (wegle). Schweigen, r. n. hulac, zbytkowae; tracic. Schwelger, m. hulaka, marno-

trawca, rozpustnik, m. Somelgerei, f. hulanka, f. marnotrawstwo. n. zbytki, m. pl. Schmelgerifd, a. hulaszczy, marnotrawny, rozpustny, a. Comelle, f. prog, m. przycies, f. ben Bug uber bie - fenen, wychylie

sie z domu. Somellen, v. n. puchnąć; we-zbierać, -brać; nabrzmieć. Schwemme, f. plawienie, n. in bie - reiten, pławić konia.

Schwenten, v. a. gibac, machao dzić, zajść; obracać się.

Schmemmen, v.a. plawić. (czem); obracać w ręku; wywijać (czapką); fic -, v. r. zacho-

Schwenfung, f. krecenie sie, n. obrót, m. Schwer, a. cięzki, trudny, twardy, Schwere, f. ciezar, m. cięzkość, twardość, f

Schwerfallig, a ociezaly roz-wlekly (styl), a. Schwerfalligfeit, f. ociezalosc rozwieklość. f.

Somertraft, f. ciazenie na dol, n. sila dośrodkowa, f.

Somerlid, ad. z trudnościa; ciezko, ad. Schwermuth, f. melancholia, f.

Somermurbig, a. meiancholiczny, a. íści, m. Schwerpunft, m. srodek ciezko-Comert, w. miecz; kord, m. Schwertfeger, m. miecznik, m.

Schwertfifd, m. ostropysk, m. Schwertlilie, f. bot. kosaciec. mieczyk, m.

Schwertmage, m. pokrewny po mieczu, m, Schwerttrager, m. miecznik, m.

Schwefter, f. siostra, f. Schwefterfohn, m. siostrzeniec, m. Schwestertochter, f. siostrzyczka, f. Schwibbogen, m. brama skiepiona.

Schwiegeraltern, pl. tesciostwo, n. Schwiegermutter, f. tesciowa, f. Sdiwiegerfobn, m. zięć, m. Schwiegertochter, f. synowa, f. [-Schwiegervater, m. tesc, swiekier. Schwiele, f. ciega, dega, f. (von vielen Arbeiten, Geben) modzei, [ny (od pracy). p.

Schwielig, a. odcieniety, odparzo-Somieria, a. trudny, a. Schwierigfeit, f. trudnosc, f. Somimmen, v. n. plywac, -ynac; bis mobin -, do-, zapływać, -nge; unter bem Baffer -, nurkiem plynać. Schwimment, ad. wplaw. Schwimmer, m. -in, f. plywacz,

m. -czka, f. Schwimmgurt, m. pływaczka, f. Sowimmbaut, f. blonka u nog, f. Schwimmbolt, n. opławy, pl. Schwinde, Schwindflechte, f. li-Szaj, m.

635 Saw Sowimmfcule, f. szkola plywa-Schwimmvogel, m. ptak wodny, m. Schwindel, m. zawrot glowy, m. befommen, zakolowrocić się komu. Schwindelei, f. balamuctwo. matactwo, szalbierstwo, wykrętarstwo. oszukaństwo, n. matanina, f Schminbelig, a. odurzający, glowe zawracający, sprawiojący zawrot glowy, p [wijas, m. Schminbelforf, m. wykretarz, wywijas, m. Schwindeln, r. a. bafamucie. mataczyć; cyganić, oszukiwać. Schminben, r. n. niknać, z-; opadać, -nać; uchodzić, ujść. Schwindler, m. balamut, kretosz, szalbierz, m. Cominbfucht, f. suchoty, pl. Schwindfüchtige, m. f. suchotnik, m. -iczka, f. [dlo, n. Schwinge, f. 1) opalka, f. 2) skrzy. Schwingel, m. bot. kostrzewa, f. Schwingen, e. a. machae, wywijad czem; kolysac; wiac, zwiac, wywiewać (boże); klepać (len); - fich -, r. r. wahać, kolysać, gibac, chelbotac sie; drgac; wskoczyć (na kon). Schwingmeffer, n. puginal, m. Schwingfled, m. klepacz, m. Sowingung, f. drganie n. in -

bringen, rozkolysac; in ftarfe bringen, rozbujac; in ftarte gerathen, rozbujać się. Schwirren, r. n. skwierczec, swierezye, brznilec. Schwigbab, n. parowa laznia, f. Schwigen, v. n. pocić sie: über et. mas -, smazyć sie nad czem. Schwigen, n. poty, pl Schwigig, a. pocacy sle p. Schmoren, r. a. przysiegać. Schwube, ad, ksobie. Schwill, a. parny, a. - ad. parno,

gerathen, rozkolysae sie; in -

Schwale, f. parnosc, f. Schwulft, m. szumność, nadętość, napuszoność, f. Schwülftig, a. szumny, a. nadety, napuszony, p.

duszno.

Built - 60° 11 154

Schwung, m. obrót, skok, zapęd, zapal, m. uniesienie, n. Schwungfeber, f. pioro lotne, n. Schwungfraft, f. sila odsrodkowa. f. pendykul, m. Schwungrab, n. wahadlo, u. per-Schwungriemen, m. pl. rzenijenie.

na których utrzymuje się powoz, m. pl. targaniec (pod kareta), m. Schwur, m. przysiega, f. einen leiften, przysiege składać. Selave, m. -in, f. niewolnik, pod-

danczuk, m. -ica, f. Selaverei, f. niewola, f. poddanstwo, n. [czy, a. Sclavifd, a. niew olniczy, poddan-Seorbut, r. Scharbod.

Scorpion, m. niedźwiadek, m. Ceorpionfraut, n. bot. pacierzy-Geribler, m pismak, m. fczka, f. Cripturen, f pl. skrypta, n. pl. Scrurel, m. (n.) skrupul, m. Gerupulos, a. skrupulatny, 4. Secaute, f. sieczna linia, f. Seche, nunt sześć; - f. szóstka, f. Gedeed, n. szesclobok, -kat, m. Sedeedig, a. sześcioboczny, -ka-Sedier, m. szostak, m. Cedierlei, a. szescioraki, a. Sedefad, a. szesckrotny, a.

Cedebundert, num. szeseset. Grchafeitig, a. szeséscienny, a. Cedistaner, Certaner, m. uczen szóstej klasy gimnazyalnéj, m. Cedifte, a. szósty, a. Cechfiebalb, ad. polszósta. Sechftel, n. szósta cześć. f. Cediftene, ad. po szóste. Sedszehn, num, szesnaście.

Sechezehnte, a. szesnasty, a. Sechsiig, num. szeschzlesigt. [m. Secheziger, m. szesedziesiatletni. Sechstigfte, a. szescdzieslaty, a. Seeiren, v. a. rozezlonkować; rozkrawać, -roić. Sedel, m. worek z pieniedzmi, m. Cedelmeifter, m. podskarbi, m.

Seeret, n. tajemnica, f. Secretair, m. sekretarz, m. Secte, f. sekta. f. Geetirer, m. sektarz, m

Secundaner, m. uczen drugiei klasy gininazvalnej, m. Secundant, m. sekundant, m. Secunde, f. sekunda, f. Secunbiren, v.n. sekundować. Cebes, n. szesnastówka, f. Sebeaband, m. ksiazka w szesnatówce, f. Gebum, n. bot. rozohodnik, m. Set, m. jezioro, n. Cet, f. morze, n. See., a. morski, a. Seebab, n. kapiel morska, f. Seebar, m. niedzwiedz morski,m. Seeblume, f. bot. grzybien, m. Seefahrer, m. zeglarz, m. Seefahrt, f. zegluga, f. Seefifch, m. ryba morska, f. Seegefecht, n. bitwa morska, f. Geebafen, m. przystan, f. port. m. Seebanbel, m. handel morski, m. Seebund, m. pies morski, m Seejungfer, f. syrena, f. Seefalb, n. ciele morskie, n. Seefarte, f. mapa morska, f. Geefrantheit, f. choroba, ckliwoso morska, A Seefrebs, m. rak morski, m. Seefrieg, m. wojna morska, f. Stefub. f. krowa morska, f. brzegowiec, m. [brzeze, n. Seefufte, f. brzeg morski, m. nad-Geele, f. dusza, f. Geelenaugft, f. utrapienie, n. postrach, m. Seelenbeil, n. zbawienie duszne,n. Geelenlebre, f. psychologia, f. Seelenmeffe, f. msza dla duszy u. marlego, m. zalobna, f. Seelenwanderung, f. przechodzenie dusz, n. Seeleute, pl. marynarze, pl. Stelforge, f. pelnienie obowiazków duchownego, n. Seelforger, m. duchowny, m. Stemacht, f. potega, sila morska, Seemann, m. marynarz, m. Seeminifter, m. minister marynarki. m. Seeblume. Seemummel, f. bot. gaski, pl. v.

Geerauber, m. korsarz, rozbojnik

morski, m.

638Ceerauberet, f. rozboinictwo morskie, w. Seereife, f. podroz na morzu, Seefdaben, m. uszkodzenie statka lub ladunku jego na morzu, n. Stefchiff, n. okret morski, m. Ceefdlacht, f. bitwa morska, f. Seefoldat, m. zolnierz marynarski, m. Seeftabt, f. miasto nadmorskie, n. Seefturm, m. burza na morzu. f. Seethier, n. zwierze w morzu zyjące, n. cemarte, ad. od morza. Seemaffer, n. woda morska, f. Seemefen, n. marynarka, f. Segel, n. zagiel, m. Segelfertig, a. gotow do odplynienja, a. fglik, m. Segelfifd, m. Segelmufchel, f. za-Segein, v.n. zeglować; płynąć. Segelftange, f. drag przywiązany u góry masztu · atrzymujacy zagle, m. Segeltud, n. plotno zaglowe. n. Segen, m. blogoslawienstwo, n. Segenereich, a. blogi, zbawienny, a. Segge, f. bot. turzyca, f. v. Blieb. Segler, m. statek (szybki), m. Seanen, v. a. blogoslawic. Segnung, f. blogoslawienie, n. Sehbar, a. widzialny, a. Sebe, f. krystalina (w oku), f. Seben, p. a. widziec; zobaczyć; poznać, spostrzedz; burch bie Finger -, przez szpary patrzeć; āhnlich —, byc podobnym; fich - im Spiegel, w lustrze przeglądać się; fich fatt -, napatrzyć się czego; fich - laffen, występować; man ficht, widać. Schenswerth, -wurbig, a. godny widzenia, a. Gebensmurbigfeit, f. rzecz godna widzenia, f. Seber, m. wieszcz, m. Sebfraft, f. wzrok, m. Sehne, f. seiegno, n. (am Bogen) ciectwa. f. Seepfficier, m. oficer marynarski, m. fic Gebnen, r. r. pragnąc czego. tesknić do czego, za czem; fic febr -, wzdychać do czego.

640

Schnerp, m. nerw wzrokowy, m. Sebnicht, a. ściegnowy, żyłowa-

ty, zylasty, a. Sebnia, a, sciegnisty, a. Cebnlid, a. pozadany, upragniony, p. - ad. z upragnicniem.

Sebnfuct, f. tesknota, f. upragnienie, n. Sebnfuctig. Gebnfuctevoll, a. teskny, toskliwy. a. v. Gebnlich

Sebr, ad, hardzo, mocno, wielce. Seiche, f. uryna, f. Geiden, v. a. szczac.

Seicht, a. mialki, plytki, a. eine -Stelle im Baffer, f. mialczyzna, f. Seichtigfeit, f. miałkość, płytkość,

Seibe, f. jedwab', m. Seibelbaft, m, bot. Ivko wilcze, n. Seiben, a. jedwabny, a

Ceibenaffe, m. malpeczka, f. Seibenarbeiter, m. robotnik w fabryce jedwabiu, m.

Seibenartig, a. naksztalt jedwa-Seibenbinfe, f. bot. welnianka, f. Seipenbanbel, m. handel jedwa-

biem. m. Seibenhandler, m. blawatnik, m. Seibenhandlung, f. sklep blawatny, m.

Geibenfraut, n. bot, jedwab' polny, wlos Panny Maryi, m. Seibenmanufactur, f. fabryka bla-

watna, f. Geibenichwang, m. jemlolucha. f. Geibenfpinner, m. przedący jedwab', m. Seibenfrige, f. koronka jedwabna,

Seibenftider, m. hafeiarz, m. Seibenmaare, f. jedwab', blawat, Seibenweber, m. tkacz jedwablu,

Seibenmurm, m. -raupe, f. jedwabnik, m. Ceibengeug, m. materya jedwabna,

f. jedwab', m. Seife, f. mydlo, n.

Geifen, v. a. mydlić.

Ceifen., a. mydlany, a. Seifenblafe, f. babel, m. banka, f. Seifenfraut, n. bot, mydlnica, f.

Seifentugel, f, galka z mydla, f.

Geifenfieber, m. mydlarz, m.

Seifenfieberei, f. 1) mydlarnia, f. 2) (ale Banbwerf) mydlarstwo, n. Geifenwaffer, w. mydling, pl.

Geifig, a. mydiasty, a, Seiger, m. zegar. m. Seigern, v. Geiben.

Seibe, f. Geiber, m. cedzidlo, n. cedzawka, przecadzka, f.

Seiben, v. a. cedzic, Seibtrichter, m. lewarek do cla-

gnienia trunków, m. Geibtuch, n. cedziworek, m. powazka, f.

Seil, n, lina, f. powroz, m. Geiler, m. powrożnik, m. Seilerbabn, f mieisce gdzie liny

i powrozy kręcą, n. powrożnia. f. Seilerhandwert, n. powroznictwo,

Seiltanger, m. -in, f. skoczek, m. skoczka na linach. f. Ceimen, v. a. przeczyszczać, -scić,

sycić mód. Sein, v. n. być; Istnieć: - laffen, poprzestać czego; dać pokój czemu; et ift nicht ba, niema.

niemasz go. Sein, n. istnienie, n. byt, m. Gein, Geine, Gein, pr. 1) swoj

-oja -oje; 2) jego, jej. Geinesgleichen, a. rowny, a. Seinethalben, -wegen, um -willen,

ad. dia niego; dia siebie. Geinige, Geine (ber, bie, bas) pr. swoi, -oja, -oje, pr.

Seit, prp.od; - wann? ad. odkad? Seitbem, od, temu -; odtad. Seite, f. strona, f. bok, m. stronica (w książce), f. an ber -, obok; bon allen -n, zewsząd; auf bie - fubren, uprowadzie; bei legen, polozye; auf bie - ruden, fcieben, nadnosić, -nieść (wóz);

auf bie - treten, umykac. Seiten, a. po-, przy-, uboczny,

postronny, a. Seitenabrig, n. profil, przekrój, m. Seitenblid, m. spojrzenie z boku, [nek, m. Seitengebanbe, n. przylegly budy-

Geitengewehr, n. szabla. f. Ceitenbieb, m. przycinek, przytyk, Ceitenlinie, f. linia poboczna, f. Seitenichacht, f. opolna gora.

641 Set Seitenfrung, m. usuniecie sie. odskoczenie na bok, n. podskok. m. Seitenfteden, n. klocie w boku, n. Seitenftud, n. cos podobnego; druga część pary. f. Seitentbur, f. drzwi poboezne, pl. Seitenvermanbte, m. krewny poboczny, m. Stitengabl, f. liczba stron, f. Seither, ad. od tego czasu. Seitmarte, ad. z boku. Selbanber, pr. samotwor. Selbige., -ge, -gee, pr. on, one, ono; tenze sam, taz sama, toż samo. Selbit, Gelber, pr. sam. -a. -o; (= allein) samopas; - ad, nawet, Celbftbeberridung, f. panowanie, władza nad saniyin soba, n. f. Selbftgefällig, a. sain sobie podobający, p. Celbitgefühl, n. uczucie godności własnej, n. Gelbitgeiprad, n. monolog, m. [m. Celbitherricher, m. samowladzea, Selbsthülfe, f, wlasna pomoc, f. Selbftlauter, m. samogloska, f. Celbftliebe, f. samolubstwo. n. Selbftleb, n. samochwalstwo, n. Selbstmert, m. samobojstwo, n. Selbftmorter, m. samobojca, m. Selbftftanbig, a. udzielny, samoim. pan na swojem, m. Selbfiftantigfeit, f. udzielnosc. samoistność, niezawistość, t. Selbitjudt, f. samolubstwo, n. egoizm, m.

stny, niezawisły; sam, a. ber -t, Selbftfüchtig, a. samolubny, a. ber -e, m. samolub, m. Selbfithatig, a. samodzielny, a. Selbfithatigfeit, f. samodzielność, [bie, n. Selbftvertrauen, n. zaufanie so-Selig, a. święty, błogi, a. błogoslawiony, p. Selige, m. f. 1) nieboszczyk, m. nieboszka, f. 2) s. p. = świetej pa-Scligfeit, f. zbawienie, n. blogosc. szcześliwość, f. Seligmacher, m. zbawca, m.

642 Sellerie, f. but. selera, f. Celten, a. rzadki, a. - ad. -ko. Geltenbeit, f. rzadkość, f. Seltjam, a. szczególny, osobliwy, dziwaczny, a. Geltfamfeit, f. szczególnose, osobliwość, dziwaczność, f. Seminarift, m. seminarzysta, m. Semmarium, a. seminaryum, a. Gemifolon, n. srednik, m. Gemmel, f. bulka. f. Senat, m. senat, m. Senator, m. senator, m. Senate, a. senacki, a. Genben, v. a. posylac, -slac. Genofchreiben, n. list, m. Senbung, f. 1) po-, prze-, wysy-lka, f. (towarów); 2) poslannictwo, n. Senesbaum, m. bot. senes, m. Senf, m. musztarda, f. Senffraut, n. bot. gorczyca, f. [f. Genfnarfchen, a. musztardniczka, Gengen, r. a. przeciągać przez ogien dla oczyszczenia; osmalić (skore wieprzowa); - unb brennen, ogniem pustoszyć. Senior, m. senior, starszy, m Sentblei, n. olowianka, f. pion (mularzy), m. Genfel, m. sznurek, m. Genfen, r. a. spuszczać, -soie: znizać, -yć; rozmnazać winną latorosi kładąc ku ziemi młode kly: poprzyginać i zakopać w ziemię galęzie drzewa; jich -. v. r. opadać, opaść; pochylać się; uginać się pod czem. Genfer, m. galaż która się przygina i zakopuje w ziemie aby zapuścita korzen, f. szczep mlody, m. Senfrecht, a. pionowy, prostopadly, a. - ad. -wo, -dle. Genfal, m. sensal, m. Genfe, f. kosa, f. Senfenformig, a. naksztalt kosy. Senfenfcmiet, m. kosarz, m. Cenienstiel, m. kosisko, n. Senfentrager, m. kosynier, m. September, m. wrzesien, m. Sequefter, m. sekwestracya, f. zabranie, zajęcie sądowe i odda-

nie w czyje ręce; zasekwestrowanie, n. schwestr, m. Sequeftriren, v. a. zasekwestrować; zająć, zabrać.

Gerail, n. seral, m. Beraph, Seraphin, m. serafin, m.

Gerpentinftein, m serpentyn, m. Sericant, m. sierzant, m Serviette, f. serwetka, f

Servis, n. sorwis, m.

Seiel, f. hot. koprownik, m. zebrzyca, f.

Seffel, m. krzesto, n. zedelek, m. Segen, v. a. klase, polozye; postawie: posadzie: (mobinein) wsadzie; (an's Beuer) zastawiac; (unter etwas) podstawie; (Rartoffel) sadzie, zasadzać, -ić; über etmas) przekładać, -lożyć: (Soffnung guf etwas) pokladae nadzieję w czem; (czcionki) s-. ukladać; - v. n. (uber ben glug) przeptynge; (über einen Graben) sadzie (przez row); (an bas ganb) wynosić, -niese; in Bermunbe. run4-, wprawić w zadziwienie; in Berlegenbeit -, narobić ambarasu; bie Benne u. f. m. auf bie Gier -, nasadzae na jaja; fich -, v. r. siadac, usieść; podstawać, -tac; ustoic sie (o napojach); (qu, neben einem) przysiadac, -ieść (do kogo); (um ermas berum) obsiadac, -siese; (an verichiebene Orte bin) rozsiadać, -iesc sie; (gu Bferbe) skoczyć (na kon); (etwas in ben Ropf) ubrdać sobie co. uwziąć się na co; (wiber etmas) sprzeciwiać, -ić się; niedac sie; (mit feinen Glaubigern)

ulozyć się. Geber, m. zecer, skladacz, m. Sesbafe, m. samica krolika lub

zająca, f. Sestarpen, m. karpik, m. If. Sepling, m. Seppflange, f. rozsada, Setteich, m. sadzawka, f. Sekwage, f. libela, rownia, f. Seuche, f. zaraza, f. pomor, m. Seufgen, v. n. wzdychać, we-

stchnać. Seufger, m. westchnienie, n.

Genn, v. Gein. Shawl, m. rabek, szal, m.

Sie Sich, pr. siebie, sobie; - felbft, sam sobie, siebte; jeber für -. samopas; einer, ber gang fur lebt, m. samotnik, m.

Gichtl, f. sierp, m. Sidelformig, a. naksztalt sierpa. Sidelfraut, n. bot. sierpnica, f.

Sicher, a. pewny. bezpicczny, a. - ad. zapewne Sicherheit, f. pewnose, f. bezpie-

czenstwo, n. in - bringen, ubezpieczyć: skryć. Siderlid, ad. z pewnością, zape-Sidern, r. a. zapewniac, -ie; u-, zabezpieczać, -yć

Siderftellen, p. q. v. Sidern: fid r. r. obwarować sobie.

Siderftellung, f. zabezpieczenie, zapewnienie, n. Sint, f. auf -, za okazaniem.

Sichtbar, a. widzialny; wydatny; widoczny, a. Sichtbarfeit, f. widzialność; wy-

datnose, f. Sichten, e. a. wybierac.

Sintlin, a. widomy, umysiny, a. Sidern, v. n. sączyć sie. [Pani. Sie, 1) pr. ona, oni, one; 2) Pan. Sieb, n. przetak, m. sitko, rzeszo-

Sieben, v. a. przesiewac, -siać sitem, przetakiem, lub przez sito. przetak; przepuszczać, -ścić. Sichen, num. sieden; bie - Sachen.

manatki, pl. Sieben, f. siedemka, f. bie boje -,

sekutnica, f. Siebenfingerfraut, n, bot, siedemlist, siedempaleeznik, m, Siebenerlei, a. siedmioraki, a.

Ciebenfach, a siedmiokrotny, a. Siebengeftirn, w. baby, dzdzowni ce, pl. Siebenhunbert, num. siedemset. Siebenmal, ad. siedm razy.

Siebenichlafer, m. susel, piloh, m. koszatka, f. Stebente, a. siodinv. a. Siebentebalb, ad. polsiodma Siebentel, n. siddma cześć, f. Siebentens, ad. po siodme.

Siebmacher, m. sitarz, przetacznik, m.

645 Siebtuch, n. pytel, m. Siebzehn, num. siedmnascie. Siebzehnte, a. siedmnasty, a. Siebzig, num. siedmdziesigt. Siebzigfte, a, siedmdziesiąty, a, Siech, a. chorowity, a. schorzaly, p. Sieden, v. n. kwekac, cherlac. Siechhaus, n. szpital. m. Siechheit, f. chorowitosc, f. kwekanie, n. Giebe, f. sieczka, f. Sieben, v. a. warzye; - v. n. warzyć się, wrzeć. Siebenb, a. -bes Baffer, n. ukrop, Sieberei, f. warzelnia, f. Sieg, m. zwycięstwo, n. Siegel, n. pieczęc, picczątka, f. Siegelbemahrer, m. kanclerz, m. Siegellerbe, f. glinka, f. Siegellad, m. lak, m. Siegeln, r. a. pieczętować, za-, Siegelring, m. pierseien z pieczątką, sygnet, m. Siegen, v. a. zwyciężać. -yé. Sieger, m. zwyciężca, m. Siegeszeichen, n. trofeja, f. lup, m. Siegreid, a. zwycięski. a. Siebe! Siebe ba! i. otoz, ali, alic, alisci. Siefern, r. n. sączyć się. Signal, m. znak, m. Signalement, n. 1) rysopis; Gilber, n. srebro, n. Iznak. m. Gilberarbeit, f. robota srebrna, f. Gilberarbeiter, m. srebrnik, m. Silberbergmert, n. kopalnia srebra. f. Silberfarben, a. srebrzysty, a. Silbergelb, n. moneta srebrna, f. pieniądz srebrny, m. [brne, n. Silbergefdirt, n. naezynie sre-Gilbergrofden, m. srebrnik, trotak, m Gilberhell, a. Isniacy Jak srebro; srebrny (dzwięczny); srebrzysty (kolor), a, Silberflang, m. dzwiek srebra, m. Gilberling, m. srebrnik, m. Silbermunge, f. v. Gilbergelb. Silbern, a. srebrny, a. Gilberftange, f. sztaba srebre, f. Silberftoff, m. srebroglow, m. von

srebroglowy, a.

Silberftufe, f. ruda srebrna, f.

Silberzeug, n. naczynia, rzeczy srebrne, pl. Simpel, a. prosty, a. Sims, m. listewki, llstwy (w a-rehitekturze lub stolarstwie), pl. gzenis, m. tabulatura kolumny lub pilastru. f. Singen, v. n. spiewae; (lieblich) nucie; (etwas fingen, gu-pflegen) wyspiewywae; anbeben ju -. zaspićwać; etwas fingent portragen, przespiewać. Singfriel, n. operetka, f. Singftimme, f. glos spiewny, m. Singitud, n. piosnka, sztuczka, f. Singular, m. liczba pojedyncza, f. Singvogel, m. ptak spiewający, m. Singmeife, f. melodya, f. Sinten, r. n. s-, u-, zapadać; grzezuąć, u-; zatapiać się w ezem; ponizac, -ye sie, nikeze-mniee; ben Muth - laffen, tracić serce; skiepcieć. Ginn, m. 1) zmysl, m. 2) mysl, f. sens, m. anberes -es merben, zmienić swój sposób myślenia, Ginnbilb, w. symbol, m. Sinnbilblid, a. symboliczny, a. Sinnen, r. n. myslec; knowac. knue. Sinngebicht, n. epigrain, m Sinngrun, n. bot. barwinek, m. Sinnfafer, m. stonka. f. Sinnlid, a. zmyslowy, a. Sinnlichfeit, f. zmyslowose, f. Sinnlos, a. bez sensu; niezrozumialy, a. Sinnrflangt, f. bot. czulek, nietykalck, m Sinnfprud, m. przypowiesc, przypowlastka, f. Sinnreid, a. doweipny, a. Sinnvermanbt, a. bliskoznaczny.a. Sintemal, ad. ponlewaz. Cinus, m. wstawa, Girpfchaft, f. 1) rodzina (w historyi naturalnej), f. 2) bas ift eine gute -, dobrali sie. Sitte, f. obyczaj: zwyczaj, m. Sittengefes, n. obyezajnose, f. Sittenlebre, f. etyka, f. Sittenlebrer, m. moralista, m. Sittenlos, a. rozwiozły, a. Sittenlofigfeit, f. rozwiozlose, f.

Øit Sittenrichter, m. sedzia, m. Sittlich, a. obyczajny, a. Sittlichfeit, f. obyezajność, f. Sittiam, a. skromny, uczciwy, a. Sittfamfeit, f. skromnose, uczeiwość, f. Sittenverfall, m. upadek obyczajności, m. Sig, m. siedlisko, n. siedziba, f. siedzenie, miejsce, n. - unb Stimme haben, zasiadać gdzie. Sinen, v. n. siedziec; irgenemo eine Beitlang -, przesiadywać; eine Beitlang mo - bleiben, osiedziec sie; eine gemiffe Beitlang mo -, dosiedzieć; ju lange mo -, zasiedzieć się; fich mibe -, lange me -, nasiedzice sie: bei etwas eine Beitlang -, przysiedziec; beftanbig uber eimas kaweczyć nad czem: bas Rleib fist gut, suknia dobrze przystaje. Sigung, f. posiedzenie, n. Stabiofe, f bot, dryakiew, m. czartowe ziele, n Stelet, n. szkielet, m. Stertif, f. niedowiarstwo, n. Steptifer, m. niedowiarek, m. Sfigge, f. rys, szkic, m. Sfiggiren, v.a. zarysować: skreślić. Co, ad. tak. takim sposobem: fo lange - ale, poty - poki; fo balb ale, skoro; fo viel, tyle; fo oft als, ilekroc. Gode, f. szkarpetka, f. Sprafraut, n. bot. solanka, f. Sobbrennen, n. zgaga, f. Soff, m. opilstwo, pijanstwo, n. Sofort, ad. natychniast. Sogar, ad. nawet, ba. Cogleich, ad. natychmiast, zaraz. Soble, f. podeszwa, f. Sohn, m. syn, m. Sobnden, n. synek, m. Solder, Solde, Coldes, pr. taki, -a, -ie, takowy, -a, -e. Soldergeftalt, ad. takim sposo-Gold, m. zold, m. (bem. Solbat, m. zolnierz; wojak, m. unter bie -en geben zaciagać sie, wstąpić do wojska. Solvatenstant, m. zolnierka, f. Solbatifch, a. zolnierski, a.

Solbner, m. zacieznik, najemnik, Sole, f. woda stona, f. Collen, v. n. musiec; miec. Goller, m. 1) poddasze, n. 2) plaskie pokrycie domu, n. taras, m. Solo, n. solo, n. Somit, ad. wiec, zatem. Commer, m. iato, n. Sommer., a. letni, latowy, a. If. Commerfied, m. - fproffe, f. piega, Commerfiedig, -fproffig, a. piegowaty, a. Sommergetreite, n. zboze jare, n. Commerticit, n. suknialatowa, ie-Commern, v. i. ee fommert, into (stonce. zaczyna. Commern, r. a. wystawiac na Sommernacht, f. noc letnia, f. Commergeng, m. materya latowa, ictnia, f. Sonach, ad. wiec, zatem. Sonber, prp. bez, krom. Conberbar, a. osobiiwy. szczególny, dziwny, zabawny, a. Conberbarfeit, f. dziwactwo, n. szczególnicisza, osobliwsza. dziwna. zabawna (rzecz). f. Conterlid, a osobliwszy, a. Sonberling, m. cudak, dziwak, m. Contern, v. a. rozdzielać, -ic. Conbern, c. lecz. Conbere, ad. fammt unb -, wszystko, wszyscy, wszystkie. Sonbiren, v. a. gruntowac, wymacać. Connabend, m. sobota. f. Sonne, f. stonce, n. bie liebe -. słoneczko, n. Connen, r. a. na stonce wynieść, wystawić; fich -, v. r. grzać się na sloncu. ca, m. Sonnenaufgang, m. wschod ston-Sonnenblume, f. bot. slonecznik, (spieka, f. Connenbrand, m. upal, skwar, m. Connenferne, f. największe oddalenie się od słonca, aphciium, n. Gennenfinfterniß, f. zaemlenie stonca, n. Sonnenflar, a. jasny jak stonce,

Connennabe, f. najwieksze zbli-

649 Son żenie się do słońca, perihelium, Connenichein, m. blask stonca,m. Connenichirm, m. parasolik, m. Connenicus, m. kaduk od slonca, m. (choroba koni.) Connenftaubden, n. pyl promienia stonecznego, m. Connenftid, m. przepalenie głowy, Connenthau, m. rosiczka, f. Connenubr, f. kopipas, m. Connenuntergang, zachód slonca. m. Connenwenbe, f. zwrot slonca, m. Connett, n. sonet, m. . [P. Sonnig, a. ogrzany przez słonce, Sonntag, m niedziela, fi ber erfte - nad Oftern, przewodnia, f. Conntaglid, a. niedzielny, a. Conntagefind, n. dziecię w niedziele urodzone, z. w czepku urodzony, m. itna. f. Conntagefleie, n. suknia odświe-Conft, ad. inng raza, nareście, inaczej. Sopha, n. sofa, f. Corge, f. klopot. m. troska, f. fic - machen, v. Gorgen. Sorgen, v. n. troszczyć, starać się o co; fich -, v r. klopotać się; fich febr -, naklopotać się. Sorgenfrei, Sorgenlos, a. wolny od klopotów, trosk, a. niezakłopocony, p. - ad. bez klopotów. Eorgenvoll, a. zaklopocony, p Sorgfalt, Sorgfamfeit, f. staranność, troskliwość, f. Corafaltia, Corafam, a. sterenny. troskiiwy, a. Corgles, a. niedbaly, a. - ad. niepytając, nietroszcząc się. Sorglofigfeit, f. niedbalość, f. niedbalstwo, n. Corte, f. gatunek, m. Cortiment, n. zapas. m. Cortiren, v. a. rozgatunkować. Souffeur, m. sufler, m. Couverain, m. udzielny pan, m. Couverainetat, f. udzielność, f. Epaben, v. a. sledzić, szpiegować. Spalier, n. szpaler, m. Spalt, m. Spalte, f. szpara, szcze-

lina, kolumna (na stronie), f. Spalten, v. a lupac, rozlupywae,

Evá -pać, rozplatać, przerąbać; rozcinac, iąc, rozrzynac, -crznąć;fich -, r. r. pekać, popekać się, rozlupać się: rozkraczyć się; (fig.) rozlączać, -yć; rozchodzić, rozejść się; porożnić się; leicht au -, a. lupny, a. Spaltung, f. poróznienie, n. Span, m. wior, m. Spanfertel, n. prosie, -igtko, n. Spange, f. klamra, hattka, f. Spangler, m. blacharz, m. Spanne, f. piedi, f. Spannen, v. c. 1) na-, rozciągać, -gnąć; napinać, -iąć; wyteżyć, wypręzyć; 2) ściskać, -suąć; 3) natezać (cickawość); 4) ben Sahn -, odwodzie kurek u strzeiby. Spannholz, n. zapora, f. Spannfraft, f. rozprzeżliwość, spręzystość, f. Spannriemen, m. pociegiel, m. Spannung, f. 1) na-, wyteżenie, wyprężenie; 2) oczekiwanie, n. 3) poróznienie, n. Sparbuchfe, f. karbona, f. Sparen, v. s. szczędzić; oszczedzać, -ić; uciulać. Spargel, m. bot. szparag, m. Gpart, m. sporek, m. Sparlid, a. maly, skroniny, skromniutki, a. Sparpfennig, m. grosz uciulany, m. Sparren, m. krokiew, f. er bat einen - ju viel, pigtej klapki mu

Sparrfaben, m. bot. szanta wo-Sparrmerf, n. krokiew, f. kozly, pl. Sparfam, a. oszczędny, a. Sparfamfeit, f. oszczedność, f. Cpaß, m. zart, figiel, m. obne -, doprawdy; bas ift tein -, bez zartu, niema z czem zartować; (to nieprzeléwki); - machen. zartować. Spanden, n. zarcik, m. Spagen, v. a. zartować. Spaffaft, a. zartobliwy, zabowny,

Spagmacher, -pogel, m. zartowniś, śmieszek, m. Spat, a. pożny. a. - ad -no; etmas -, nierychło.

Spatel, m. kopyse, f. szpachła (malarzy), f. lopatka, f. szpatel (chirurgow), m. Spaten, m. rvdel, m. Spath, m. ochwat, m. włogacizna (choroba koni), f. 2) spat, m. (kamieu). Spatobft, m. pożny owoc, m. Gras, v. Grerling. Spagleren, v. n. - geben, spacerować, iść na przechadzkę, przechadzać się; - fabren, wyjechać na spacer; - reiten, wyjechać konno. Spagierfabrt, f. przejażdzka, f. Graziergang, m. przechadzka, f. (am erften Mai) majówka, f. Spagierritt, m. przejazdzka kon-Spagierftod, m. laska, f. Ina. f. Grecht, m. dzieciol, m. Species, f. gatunek, m. [-iċ. Specifigiren, r. a. wyszczegolniac, Specififd, a. gatunkowy, a. Eped, m. slouina, szperka, f. Spedfett, a. bardzo tlusty, a. Spedgriebe, f. skwerek, m. Spedieite, f. polec. m. Gredftein, m. mydleniec, m. Erectafel, m. halas, m. Greculant, m. spekulant, m. Greculation, f. spekulacya, f. Speculatio, a. spekulneyjny, a. Greculiren, r. a. spekulować. Grebiren, v. a. prze-, wysylac, -slać. Srediteur, m. prze-, wysylnjący (towary), ekspedytor, m. Spedition, f. prze-, wysylanie, n. ekspedycyn, f. Speer, m. dzida, f. oszczep, m. Greiche, f. spien, sprycha. f. Greichel, m slina. f. (ausgeworfe. ner) plavociny. pl. mit - benegen, slinic, o-, poslinie; fich mit befdmieren, uslinie sie. Greichelartig, a. sliniasty, a. Creideleur, f. saliwacya, f. slinienie, n. Greichelbrufe, f. gruczolek slinny, Greichelleder, m. lizus, m. - jemantee fein, baka lub bake komu świecić, Cpeineln. v n. slinie sie.

Speider, m. spichlerz, spichrz, m. Speien, v. a. plue; wyrzucać, -ic. Speigatt, n. rynsztok na okręcie, Speiler, m. spilka, f. spikulek do przyśpilenia pieczystego, m. Speilern, v. a. spilkowac, przyśpilić; przyplnać śpilkami. Speinapf, m. pluwaczka, f. Speife, f. pokarm. m. jadlo, n. potrawa, f. Speifebaus, n, traktjernia, f. Speifefammer, f. spizarnia, f. Greifefangl, m. kanal pokarmowy, m. Greifen, v. n. jese, jadać: - v. a. karmić, zywić, dawać jeść. Speiferobre, f. v. Greifefanal. Speifefagl, m. sala jadalna, f. Speifewirth, m. traktjernik, m. Spelt, m. bot, orkisz, m. Spelge, f. plewka, f. Spelgig, a. plewiaty, a. Erenbe, f. dar, m Cpenten, r. a. darować, rozdawać, -dać: svpać; szafować Srerber, m. krogulec, m. Sperberbaum, m. - beere, f. bot. jarzebina, f. Grerberfraut, n. bot. krwisciag łakowy, m. Sperling, m. wrobel, m. Grerlinge. a. wrobli, a. Sperrbaum, m. rozwora, f. zapieradio, n. bunty (u kozlow), pl. Sperre, f. zamkniecie, zagrodzenic, n. Grerren, r. a. zamykać, -mknąć; zagradzać, -odzić; zapierać, -ptzec; aus einanter -, rozstawiac; rozpierac, -cprzec. Sperrholy, n. rozpora, f. Sperrnagel, m. sierdzien, sworzen, m. Sperrmeit, ad. na rozciez. Spefen, pl. koszta, pl. Spezerei, f. korzenie, pl. [ny, m. Spegereibanbel.m. handel korzen-Spezereibanbler, m. kupiec korzenny, m. Erhare, f. sfera. f.

Erharifd, a. sferyezny, a.

Sui Spiden, v. a. spikować; (fig.) napchac, napelnic. Spidgans, f. polgęsek. m. Epidnabel, f. spikulec, m. Spiegel, m. zwierciadto, lustro, n. Spiegelfechten, n. -fechterei, f. udanie, zmysienie, n. Spiegelfernrohr, n. teieskop katoptryczny, m. Spiegelglas, n. szklo zwierciadlane, n. Spiegelfarpfen, m. karp' wyrosty, Spiegellebre, -funbe, f. katoptryka, nauka o odbljaniu się światla. f. Spiegeln. v. n. blyskać: blyszczeć; fich -, r. r. przegladać się w zwierciadle; odbijać się Spiegelmert, n. zwierciadla, n. pl. Griete, f. bot. gatunek lawendy. Epiefenarbe, f. bot, spikanarda, Spiel, n. gra, f. granic, igrzysko, (sobie. Spielden, n. ein - maden, pograe Spielen, v. a. grac, grywac; (role) odgrywae; anfangen qu -, zagrae; jum Gefang -, przygrywac; einem einen Streich -, wyplatac komu figia. Spieler, m. graez, (falicher) szuler, m. Grielerei, f. zabawka, fraszka, Spielbaus, n. szulernia, f. Spielfarte, f. karta, f. Spielleute, pl. muzykanci, pl. Grielmann, m. niuzykant, m. Spielmarfe, f. liczbon, m. Spielraum, m. micjsoe, pole, n. przestrzen, f. Grielfachen, pl. -jeng, n. cacka, bawidelka, zabawki, pl. Spielfucht, f. namietność do gry, Spielubr, f. zegarek grający, m. Epierflaute, f. bot. parzydlo, m. Epien, m. dzida, kopija, spisa, f. oszczep, m. Spiegburger, m. mieszczuch, parafianin, m. Spiegen, v.a. wbić na pai; przekluwać, -klóć; przebijać, -bić. Spieggefell, m. towarzysz, m. Griegglang, m. -glas, n. antymon, lien, m.

Grieghirich, Spieger, m. mlody je-

Spiegruthe, f. rozga, f. Spille, f. wrzeciono, n. Spilling, m. bot, gatunek sliwki. Spinat, m. bot, spinak, m. Spindel, f. wrzeciono, n. biegun (w zegarku), m. Spintelbaum, m. bot. montwa. trzmielina, f. Spinett, m. spineta, f. (gatunek klawikordu). Grinne, f. pajak. m. Spinnen., a. pajeczy, a. Grinnen, v. a. prząść; snue; viel -, naprzasc. Spinnengewebe, n. pajęczyna, f. Spinner, m. -rin, f. przedący, m. prządka, f. Spinnerei, f. 1) przedzalnia, f. 2) przędzenie, n. 3) przędza, f. Spinnfabrif, f. przedzalnia, f. Spinnrab, n. kolowrotek, m. Spinnroden, m. kadziel, f. Spinnftube, f. przedzainia, f. Spion, m. szpieg, m. Spioniren, r. a. szpicgować. Spiralfeber, f. sprezyna wezykowato skrecona, f. Ita, f. Spiritus, m. spirytus, m. okowi-Spital, n. spital, m. Spittel., a. spitainy, a. Spis, m. Spigden, n. spic, m. Spis, a. spiczasty, a. -er Bintel, ostrokat, m. Spisbube, m. zlodziej, lotr, hultal, filut, m. Spisbuberei, f. zlodziejstwo, lotrostwo, n. filuterya, f. Svişbübin, f. zlodziejka, f. Svishubija, a. złodziejski, lo-trowski, filuterny, a. Spite, f. 1) koniec, rog. m. (hech. fte) wierzcholck, m. spica, f. 2) czoło, m. 3) koronka, f. Spigen, v. a. zastrugać, zaostrzyć, zakonezye; bie Obren - nadstawiac uszy, strzydz uszami. Spikenflopplerin, f. robigca koronki, f. lgly, a. Spitfindig, a. wykrętny, przebie-Spigfindigfeit, f. wykrety, pl. wvkretarstwo, n. przebiegłość, f. Grigglas, n. kieliszck, m. Griphade, f. motyka, f.

(fig.) ostry, a. Spismans, f. kretoniysz, f. ostropysk, m.

Episname, m. przezwisko, n. Spinnafe, f. nos spiczasty, m. Spisfaule, f. ostroslup, m.

Spinwinfelig, a. ostrokatny, a. Spingabn, m. kiel, m.

Spleift, f. cwiek plaski, m. trzaska, f. wiory, pl.

Spleifen, v. Splittern. Eplint, m. bot. biel, oblon, m. Splitter, m. trzaska, zadra, f. Splittern, v. a. lupac, lamac; -

p. n. rozprvsnac sie, zadzierac, -drzeć sie.

Sponton, m, krótka dzida, pika,f. Sporer, m. fabrykant ostrog, m. Erorn, m. ostroga, f. bodziec, m. Spornen, v. a. spinac, spiac; bosc. Spornitreiche, ad. obccs, skokiem,

Sportein, pl. oplata za wyrok sadowy, f. obrywki, pl.

Spott, m. uraganie, posmiewisko, szyderstwo, n. Spottelei, f. drwinki, przymow-

ki, pl. [bie. Grotteln, v. a. drwinkować so-Grotten, r. a. szydzic, uragad,

najgrawać. Epotter, m. szyderca, m.

Gpotterei, f. szyderstwo, dzenie, w. Spottgebicht, n. -fdrift, f. satyrn,

Spottgelb, n. marne pieniadze, pi, bezcen, m. Erottifc, a. szyderczy, uszczy-

pliwy, a. Spottvogel, m. drwinkarz, m. Grottname, m. przezwisko, n. einen

-en geben, przezywać. -zwać. Spottmoblfeil, a. bezcenny, a. za bezcen.

Sprache, f. mowa, f. język, m. Spracheigenthumlichfeit, f. Idyotvzm. m.

Sprachforfder, m. filolog, m. Sprachlebre, f. gramatyka, f. Erradlebrer, m. gramatyk, m. Epradilos, a. niemy, a. niemowa,

m. f. n. ka, m. Sprachmeifter, m. nauezyciel jezy-

Spradridtig, a. poprawny, a. Erradrohr, n. traba glosowa, f.

Sprechart, f. spesob mowienia,

Sprechen, v. a. mowić, rzec; (iron.) prawie; einen -, widziec sie z kim; auf etmas zu - fommen, zgadac sie o czem; ju einem -. przemawiać do kogo; fur etwas, einen -, przemawiać za kim.

Sprecher, m. mowca, m. Spreige, f. belki poprzeczne wstawione dla podparcia, f. pl.

deska poprzeczna, f.

Spreigen, v. a. rozeiggae, -nge; rozpostrzeć; podeprzeć belkami poprzecznemi, rozstawiać (nogi); jidy -, v. r. przeciwiać się.

Sprengel, m. 1) kropidlo, n. 2) dyecezya, parafia, f.

Sprengen, v. a. na-. pokrapiac. -opic; roz-, wysadzie; rozrzucac, -ic; - v. r. pędzie, skoczyć waczka, f-(koniem). Sprengfanne, f. konewka, podle-Sprengwebel, m. kropidlo, n.

Sprentel, m. gatunek sieci na ptastwo, w. pomyk, potrzask, w. Sprentel, m, nakrapianie,

srokacinka, plama, cetka, f. Sprentein, v. a. nakrapiad, cetkować Sprenfelig, a. nakrapiany, cetko-

wany, p. pstry, a. Epreu, f. osypka; plewa, f. Sprentammer, f. plewnik, m. Sprichwort, n. przysłowie, n.

Spridwortlich, a. co weszlo w przyłowie; w przysłowiach. Spriegel, m. oblak, kablak, m. Spriegen, v. n. wyrastać, -osnąć; puszczać, -ścić; wynikać, -nąć.

Springbrunnen, m. wodotrysk, m. Springen, v. n. 1) skakac, skoczyć; plasać; wytryskać; 2) pe kać; po-; rozpadać; uber bie

Rlinge - laffen, w pien wyciac. Springer, m. skuczek, m.

Springfeber, f. sprezvua, f. Springbafe, m. nielot, m. Springinefelb, m. wiercipieta, pu-

stak. m. Sprine, f. sikawka, spryca, f

Sprigen, r. a. sikac, strzykac, pstrzykać, - r. n. pryskać, try-

skać; auf etwas -, napryskać, nastrzykać (czego); ba und bortbin -, rozprysnąc; wohin -, zaprysnąc; in etwas -, zapluskać (czem). Eprigenlente, pl. ludzie do sluzby sikawek od pozaru, pl. Sprigenmeifter, m. dozorca sika-

wek, m. Sprobe, a. kruchy, a. - thun, drozvé, zdrazaé sie.

Sprobigfeit, f. 1) kruchose, f. 2) drozenie, n. Sprotholy, a. bot. charpecina. f. Sprofmeibe, f. bot, tresklina, f. Sproffe, f. szczebel, m.

Sproffe, f. Sprogling, m. latorosl, Sproffen, v. n. puszczać, wydawać kly (o latorosiach).

Sprud, m. 1) wyrok. m. 2) wiersz, m. 3) przypowieść, f.

Sprubet, m. zdroj, m. Sprubeln, v. n. ciurozec, ciurkac, ciec, wytrzyskiwać.

Spruben, v. w. pryskac, tryskac, wyrzucać. Sprübregen, m. drobny deszczyk,

Sprung, m. 1) skok, poskok, pęd, m. 2) rozpadiina, szczelina, f. popadanie sie, n.

Sprungriemen, m. rzemyk od poprzega do uzdy idący, m. Spude, f. v. Speichel. [plué.

Spuden, v. n. plue; mobin -, na-Spudnapf, m. spluwaczka, f. Spud, m. widmo, n. strach, m.

Spuden, r. n. straszyé. Spule, f. 1) cewka u kolowrotka.

f. 2) szpula, szypulka, f. Spulen, v. a. na cewke zwijac, szpulować. Spulen, v. a. wymyć, płókać.

Spůlfaß, n. naczynie do plókania statków. n

Spulicht, n. Spulmaffer, n. pomyjc. pl. wywar, m. wywarzyny, pl. (wódki).

Spulmurm, m. glista, f. lezka, f. Spund, m. szpunt, czop, m. zaty-Spunbbobrer, m. swider do robienia dziur na czop u beczki, m. Spunden, v. a zaszpuntować, zatkać czopem.

Spunbgelb, n. oplata od beczki

piwa, wina, f.

Spunblod, n. dziura, f. Spur, f. slad; trop, m.

Spuren, v. a. miarkować, zwą-chać; tropić, śledzić, dochodzie. Spurbund, m. 1) wyzel; 2) szpieg. fich Sputen, v. r. kwapic, zwijac

Staar, m. 1) szpak, m. 2) zawłoka, f.

zaciąg, m. (u bydła) ber graue -, kataratka na oku, f. (zaciemek, m.) bieimo, n. luszczka, f. ber fdmarze -, jasna slepota; ben --fteden, zdjąć komu katarakte: (fig.) oświecić kogo.

Staat, m. 1) panstwo, n. stan, m. 2) parada, okazalość, f. przepych, m. Staatsangelegenheit, f. interes,

sprawa stanu, panstwa, m. f. Staatsburger, m. obywatel, m.

Staatsburgerrecht, n. prawo obywatelskie, n. Staategefangene, m. wiezien sta-

nu. m. Staatefleib, n. ubior paradny, m. Staateflug, a. polityk, m.

Staateflugheit, -funde, -lebre, -wiffenfchaft, f. polityka, f. Stagtemann, m. statysta, m.

Staaterath, m. 1) radzen stanu, m. 2) rada stanu, f. Staaterecht, n. prawo polityczne, Staateruber, n. ster rzadu, m. Staatejecretair, m. sekretarz sta-

nu, m. Staatsumwälzung, f. rewolucya, Inu. f. Staateverbrechen, n. zbrod nia sta-Staateverfaffung, konstytupolityczna, f. cva. f. Staatemirthicaft, f. ekonomia Stab, m. 1) laska, sztaba, f. pret, m. 2) sztab (wojska), m.

Stabeifen, n. zelazo w sztabach, (grochu). Stabeln, v. a. zadać tyczki (do Stabsoffizier, m. oficer sztabu, m.

Stabsquartier, n. kwatera sztahu, /. Stahmurg, f. bot. swietoziol, m. boze drzewko, n.

Stadel, m. ządło, n. bodziec, kolec, ościen, ciern, m.

Stachelbeere, f. bot. agrest, m.

Stadelbeerenftraud, m. kierz agrestowy, m. Stadelfijd, m. rybojez, m. jefdlasty, a. zówka, f. Stadelia, a. kolczysty, oscisty, za-Stadeln, v. a. klue, uklue; spige (konia); zaostrzyć; napędzać. Stadelnuß, f. bot. orzech, kasztan wodny, m. kotewka, f. Ctadelrode, m. raja najezona, f. Stadelichmein, n. jez morski, m. Ctafet, n. sztakieta, f. Ctabt, f. miasto, n. Statt, a. miejski, a. Stabtbewohner, m. -rin, f. mieszczanin, m. -nka, mieszczka, f. Stattmen, n. miasteczko. n. Statter, v. Stabtbewohner. Ctartgericht, n. sad miejski, m. Stabtifd, a. miejski, a. do miasta nalezacy, p. Stabtfunbig, a. glosny, a. Dowszechnie znany, p. Stabirath, m. 1) rada miejska, f. 2) radzca miejski, m. Stabtrichter, m. sedzia miejski, m. Stadtidreiber, m. pisarz miejski, Stadtthor, n. brama, f. Stattubr, f. zegar ratuszowy, m. Stabtverorbnete, m. deputowany miasta, m. Stadtmage, f. waga mieiska. Stabtmappen, n. herb miasta, m. Staffel, f. szczebel, stoplen, m. Ctaffelei, f. sztaluga, f. Staffette, f. sztafeta, f. Staffiren, v. a. umebiować, zastawiać czem; przy-, ustroić. Staffirung, f. ozdoba, f. przy-, ustrojenie, w. Stag, m. podpora, f. lina gruba u wierzchu masztu, f. sztak, m. Stagnol, n. staniol, m. cyna platkowa, f. Ctabl, m. stal, m. Stablen, v. a. stalic, stalować, hartować. Ctablern, a. stalowy, a. Stablfeber, f. 1) ploro stalowe, n.

2) spręzyna stalowa, f.

Stablftich, m. staloryt, m.

Ctabr, v. Stagr.

Etall, m. stajnia, f.

Stallbaum, m. przewora, f. Stallen, v. n. szczac. Stallgelb, n. stajenne, n. Stalljunge, m. stajenny, m. Stallfnecht, m. masztalerz, stajenny, m. Stallmeifter, m. koniuszy, m. Stallung, f. stojnia, f. Stamm, m. 1) odziemek, pien: (fleiner) pieniak, pniak, (drze-wa) m. 2) plemię, n. Stammaltern, pl. przodkowie. pl. Stammbaum, m. rod, m. Stammbuch, n. imiennik, m. Ctammeln, v. a. belkotac; jakee [mein, v. Stammeln, n. belkot, m. v. Stam. Stammen, v. n. pochodzić. Ctammen, r. a. opierac, oprzec: fid) -, v. r. - sie. Stammgelt, n. pniowe, pienkowe, n. Stammhalter, m. plemiennik, m. Stammbaus, n. gniezdo, n. Stammbolz, n. drzewo wyrosło w lesie zostawione na nasienie, n. Stammig, a. silny, a. Stammler, m. beikot, jakala, m. Stammregifter, n. jenealogia, f. Stammtafel, f. tablica jenealogiczna, f. Stammvater, m. patryarcha,m. fa. Stammvermanot, a. pobratymezy, Stammmort, n. zrodlosłow, m. Stampel, v. Stempel. Ctampfbuchfe, f. możdzierek drewniany, m. Stampfe, f. tluczek: mlotek. m. Stampfen, v. a. tluc, utluc: (feft) ubijać, -ić (ziemię); v. n. tupać; tetnie. Stampfmuble, f. mlyn stepowy, folusz, m. Stampftreg, m. koryto w mlynie stepowym, foluszu, n. Ctanb, m. stan, stoplen, m. polozenie, n. im -e jein, zdolač, modz; potrafiać; ju -e bringen, uskuteczniac, -ić; dokonczać, -ye; in - fesen, narządzac, sporzadzać, wyporzadzać, -ić; balten, dostae, dotrzymac pla-Ctanbe, pl. stany, pl. Stanbarte, f. standarta, f.

661 @tä Stanomen, w. serenada, f. Stanbbilt, n. posag, m. Stanber, m. 1) stagiew, /. 2) podstawnik, m. Stanbesgebühr, f. nach -, wedlug fnu, a. Stanbesmäßig, a, stosowny do sta-Stanbesperfon, f. osoba znakomita. f. Standaelb, n. plucowe, targowe, Standhaft, a. staly, stateczny, a. - ad. -le, -nie, ad. Standhaftigfeit, f. stalose, stateczność, f.

Stanbifc, a. tyczący się stanów, p. stanowy, a. Stanbort, Stanbpunft, m. stanowisko, n. 18ko, n. Stanbquartier, n. leza, f. stanowi-Stanbrecht, n. sad wojenny, m.

Stange, f. drag, m.; (gefraltene) zerdz, f.(am Bugnen) chochla, f. Stangel, m. lodyga, f. Stangeln, v. n. puszczać lodygl. Stangeneifen, n. zelazo lane w

sztabach, n. Stangengolb, n. zlewek, m. złoto lane w sztabach, n.

Stangenleiter, f. drabinka z drązka w poprzek którego kolki sluza za szczeble, f.

Stangenrfert, n. kon dyszlowy, na dyszlu. m. Staniel, v. Stagnol.

Stanfer, m smierdziel, smierdziuch; klótniarz, burda, m Stanferei, f. 1) smrod, m. 2) klo-

tnia, zwada, wash, f. Stanfern, v. a. 1) smrodzie, za-; 2) klócić, wadzić sie.

Stange, f. wierszyk, m. 271. Stapel, m. stos, sklad, warsztat, Stapelgeredigfeit, f. przywilej składowy, m. prawo składu, n. Staveln, r. a. skladać, ukladać. Starelort, -rlat, m. sklud, m.

Starf, a. silny, mocny, gruby, tegi, potezny, a. - merten, mocniec, grubiec. Starfe, f. 1) sila. moc, grubość,

tegose, potega, f. 2) mączka, f. skrob, m.

Starfen, v. a. 1) posilać, -ić; wzmacniać.-ocnić; pokrzeniać, -ić; 2) mączkować.

silck, m. Starr, a 1) stezaly, zdretwialy, (por gurdit) struchlaly; 2) nieruchomy, nicodmlenny, s. auf etwas binbliden, patrzye w jedno miejsce, kledy oczy kolem stanely. Starren, r. n. dretwieć, z-, teżeć,

s-; struchleć; mieć oczy wlepione w eo; patrzyć ciągle w jedno mlejsce.

Starrbeit, f. zdretwialość, f Starrforf, m. człowiek uparty, krnabrny, m ity, a. Starrfopfig, a. krnabrny, upar-Starrframpf, m. letarg, m. Starrfinn, m. krnabrnose, f. upor, Starrfucht, f. o-, zaslupienie; stretwienie zupelne części cia-

ła, n. katalepsya, f. Stat, a. staly; ustawiczny. s. Statig, a. eingly, a. - Dortion, ciagla proporcya, f.

Station, f. stacva, f. ista, m. Statift, m. 1) statystyk, m. 2) staty-Ctatiftit, f. statystyka, f.

Stativ, n. spod, m. podstawa, f. Statt, f. miejsce, n. - baben, finben, odbywać sie. zachodzić, stac sie i. t.d. von Statten geben, udac sie; es geht ihm nicht von -, z tem mu nie sporo; -; u Statten fommen, przydae sie.

Statt, prp. zamiast, za. Ctatte, f. miejsce, n. Statthaft, ad. wolno. Statthalter, m. namiestnik, m.

Statthaltericaft, f. namlestnikostwo, n. Stattlich, a. udatny, hozy, sluszny, okazaly, a,

Statue, v. Biltfaule. Statuiren, v.a. pozwalać. Statur, f. wzrost, m.

Statut, n. statut, m. Staub, m. kurz; proch; (feiner) pyl; in - gerfallen, rozproszye sie; fich aus bem Ctaube machen,

umykać, wynosić się: - maden, tumanić Staubbefen, m. trzepaczka z ostrokrzewiu, f.

Stauben, r. n. kurzye sie; tumanic sie.

Stä Ctauben, v. a. kurzye; voll -, nakurzyć. Ctaubfaben, m. pl. pylkowe nitki, f. pl. preciki, m. pl. Staubig, a. zakurzony, p. es ift febr -, kurzy się bardzo. Staubfolbe, f. puszeczki, pl. Staubmehl, n. omieciny, pl. stochmal, m. Staubregen, m. deszczyk drobny, dzdzysty, m. Wka, f. Staubichmamm, m. bot. kurza-Ctaubmolfe, f. kurzawa, f. tu-Staubchen, n. krzewik, m [nian,m. Staube, f. krzew, m. fich Stauben, v. r. krzewić sie. Staubengemache, n. krzewina, f. Staunen, v. n. dziwić sie: zdumiewać się; - maden, zadziwiać, -ić. Staunen, n. zadziwienie, n. Staupbefen, m. rozgi, f. pl. Staure, f. chlosta, f. Ctaupen, v. a. chłostać. smagać. Stedapfel, m. bot. bielun-dziedzierzawa, pinderynda, f. Stechen, v. a 1) kloc, kasać, bosć: zgać; 2) ryć, sztychować; rznąć; 3) (im Rartenfpiel), bie; ben Staar zdjąc katurakte; in bie Gee -, odplynge: bie Conne flicht, stonce razi, - in bie Mugen, st. bije w gezy; es flicht mich in ber Geite, zga mie w boku; es flicht mich im Ohre, strzyka mi w uchu; tobt zakłóć, zazgać; ft. -. u-, zaklóc się, zazgnąć się. Steder, m szydelko, n. szwajca, f. rylec złotniczy, m. Stechfliege, f. mucha kolaca, f. Stedpalme, f. bot. ostrokrzew, m. Stedbrief, m. list gonezy, m. Steden, m. precik, palcat, m. Steden, v. a. klase, wtykac, wetknąć; zatknąć, utkwić; wścibic (nos); zasadzać (kartofle); jemantem etmas -, poddać komit cos; in Brand -. pod-, zapalie; - v. n. tkwie; - bleiben. zostać się; Ignąć, uwięznąć (w blocie); (in ber Rebe) potkuge sie; babinter -, swiecie sie. Stedenpfert, n. 1) konik drewnia-

ny, m. 2) (fig.) rzecz ulubiona, f.

Stednabel, f. spilka, f. Stedrube, f. bot. kolnik, m Steg, m. 1) ścieszka; kładka, f. 2) podstawek (na skrzypcach), w. Stegreif, m. aus bem -, bez przygotowania. Steben, v. n. stac; scinad sie (o wodzie); - bleiben, stawać, stasadzać się na życie czyje; ju -

nac; ju lange -, przestać się: für etwas - reczyć za co: einem nach bem Beben -, czychać, zafommen, kosztować; wypadac (na :0); - wie ftebt's? jakze jost? wie fteht es um bie Gache, lakze się ta rzecz ma; esflebt bei mir, odemnie zależy; bas ftebr ihm mehl, to mu do twarzy; es fieht mir frei, to mi wolno; ba fteben bie Dofen am Berge, tusek. Stebeno, a. staly (wojsko). a. - bes Sufes, natychmiast, co zywo. Steblen, v. a. krasc, skradać; viel -, nakrase. Steif, a. sztywny, nieruchawy, a.

stezaly. p. (fig.) wymuszony, p. - merben, stezeć, sztywniec. zgrabieć.

Steife, Steifbeit, f. sztywnosc, nieruchawość, stężałość, f. wymuszenie, n. Steifen, v. a. wyciągnąć prosto,

wystawić, wytężyć, wypreżyć. Steifleinmant, f. klejonka (wkladana w odzienie dla dychtowności), f. płótno klejone, n. Steigbügel, m. strzemie, n.

Steig, m. scieszka, f. Steige, f. drabina, f.

Steigen, v. n. podnosić, -niesc się; wniść, włazić, wieże (w gore): (auf's Bferb) wsiadac. -lese; (aus bem Bagen, vont Pferbe), zsiadać, -ieść; wzbierać, wezbrać (o wodzie); bic (krew do glowy); ber Bein fleigt ibm in ben Rorf, wino weszlo mu w glowe; bie Breife fteigen. ceny ida w gore. Steiger, m. wstepnik, m.

Steigern, v. a. podwyzszać, -vc (cene); pedzic w gore; powiekszać, -ye; pomnazać, -ożye: stopniować.

Ste 666 -na posadzkę, f. kamien cio-

Sie Steigerung, f. podwyzszanie; stopniowanie; pomnazanie, s. Steigriemen, m. rzenijen do strze-

mienia, m. Steil, a. przykry, stromy, spa-

dzisty, a. Steilheit, f. przykrość, stromość,

spadzistose, f. . Stein, m. kamien; (großer) glaz, gion, m. (im Damenfpiel) bierka,

Steinabler, m. polorlik, lomikost,

Steinalt, a. zgrzybialy, staruchny, a. Steinbilg, m. bot. dynia, f.

Steinbod, m. koziorozec, m. Steinbred, m. bot. lomikamien, rozlup, m. fcmarger -, bagniówka, f. rother -, orzeszki, pl. Steinbrecher, m. kamieniarz, m.

Steinbruch, m. lomy kamieni, pl. m. Steinbroffel, f. kamienniczek, m. Steinbrud, m. litografia, f. Steinbruder, m. litograf, m.

Steinbruderei, f. litografia, f. Steineiche, f. bot. dab zimowy, m. Steinern, a. kamienny, a. z kamienia.

Steinflache, m. bot, amiant, m. Steingut, n. fajans, m. Steinbauer, Steinmet, m. kamie-

niarz, m. Steinicht, a. kamienlasty, a.

Steinig, a. kamienisty, a. Steinigen, r. a. kamieniować. Steinigung, f. kamieniowanie, n.

Steinfalf, m. wapno kanijenne, n. Steinflee, m. bot. komonica, otylica, f. nostrzyk, m.

Steinflippe, f. skala, f. Steinfohle, f. wegiel kamlenny, zieniny, kopalny, m.

Steinfoblenbergmerf, n. kopalnia wegli kamiennych, ziemnych, f. Steinfraut, n. bot. sadliczka, f. Steinmarber, m. kuna, f. fskie, n. Steinmeißel, m. dloto kamieniar-Steinmes, m. kamieniarz, m,

Steinnug, f. bot. orzech moeno wszczepiony w lupinę, trudny do wydobycia, m.

Steinebit, n. owoe pestkowy, m. Steinel, n. olej skalny. m. Steinrflafter, n. bruk, m.

Steinplatte, f. tafla kamlenna.

sowy na brukowanie, m. Steinreich, a. bardzo bogaty, a.

Steinfalg, n. sol rumiowa, gradowka. f. [na kamlen. Steinidmerg, m. er hat -en, cierpi

Steinschneiber, m. jubiler, sztycharz, m.

Steinschnitt, m. wyrzynanie. wvdobywanie kamienia, n.

Steinfeger, m. brukarz, m. Steinwert, n. grotowa robota z

kamieni i muszli, f. Steinwurf, m. rzucanle kamieniem, n.

Steiß, m. kupr, n. gezien, guzi-Steißbein, n. kość kuprowa, f. Steiftogel, m. kusak, m.

Stelle, f. miejsce, n. posada. f nicht von ber - fommen, guzdrae;

auf ber -, natychmiast. Stellen, r. a. stawiać, -ic, posta-

wić; wystawić; einen jufrieren -, zadowolnić, zaspokoić; fich -, v. r. stawić się. stanąć; um etwas berum -, obstępować, -apić; (fig.) udawać, udać. Stellmacher, m. stelmach, m,

Stellmacherwerfftatt, f. kolesnia, [nie, n.

Stellung, f. postawa, f. poloze-Stellvertreier, m. zastepca, m. Stellvertretung, f. zastepstwo, n. in - bes . . ., za tego

Stellwerf, n. (bes Beberftubis) staniwo, n.

Stelle, f. drazek, m. Stelgfuß, m. szczudlo, n.

Stempel, m. stepel, m. pletno, n. (einer Tumpe), flok, slupek, m. Stempeln, v. a. steplowac.

Stempelrapier, n. papier steplowy, m. Stem elichneiber, m. sztycharz, m.

Stengel, v. Stangel. Steppe, f. step, m. Steppen, v. a. przeszywać, -ve:

sztepnować, pikować, Steppen, n. Stepperei, f. plkowa-

nie. n. Stepphubn, n. stepnik, m. Steppnaht, f. sztepniówka. f.

Sterbebett, n. loze smierteine, n. Sterbebemb, n. iglo, n. ezechel, m.

667 Ste Sterbelieb, n. plesn pogrzebowa, m, Sterbelifte, f. spis umartych, Sterben, v. n. umierac, umrzec; jemanbem -, odmnierac kogo. Sterblich, a. siniertelny, a. Sterblichfeit, f. 1) innertelnosc, f. 2) marcie, n. es war große - in tiefem Jahre, wielu namarlo w tym roku. Stern, m. gwiazda, f. Sternbilt, n. konstelacya, f. Eternchen, n. gwiazdka, f. Sternbeuter, m. astrolog, m. Sternbenterei, f. astrologia, f. Sternbell, a, jasniutenki, Jaskrawv, a (zdami, n. Sternbimmel, m. nlebo z gwla-Sternfenel, m. ostrokrag gwiazdozbioru, m. Sternfraut, n. bot. gwlazdnica. f. Sternfunde, f. ustronomia, f. Sternfunbige, m. astronom, m. Sternpute, -idnupre, f. spadaiaca gwiazda, f. Sternwarte, f. obserwatoryum astronomiczne, n. Sterg m. Sterge, f. kuper, kuperek (u ptakow), m. v. Steiß. Etets, ad. zawsze, ustawicznie. Steuer, f. podatek, pobor, m. oplata, f. Steueramt, n. urzad poborowy, m Stenerbar, a. ulegający opłacie podntków, p. Stenerbort, n. prawy bok okretu idacy od tylu okretowego, m. Stenercaffe, f. kasa poborowa, f. Steuereinnebmer, m. poborca, m. Stenerfrei, a. wolny od poda-

tków, a. Steuerfreiheit, f. wolnose od Dodatkow, f. Steuermann, m. sternik, m Steuermannsfunft, f. sternictwo. Steuern, r. o. 1) placić podatki; 2) hamować, zabraniać, -onić; przeszkadzac. -odzie; 3) kierować, sterować. Steuerpflichtig, a. podatkowi ulegający, obowiązany płacić podatki, p.

Steuerruber, n. ster, m. Stid, m. 1) kłócie, ukąszenie,

zganle, n. 2) sztych; ścieg, m.

rycina, f. im Stiche laffen, zostawić, opuścić, odbieżeć kogo. Stidart, f. dziobas, przysiek, m. Stichblatt, n. ochrona, garda u szabli, f. blacha kirysu: poduszka skórzana którą sobie fechmistrze oslaniają piersi, f. Stichelei, f przytyk, przycinek.m. przymówka, uszczypliwość, f.

Sticheln, e. a. przycinac, -iac. przymawiać komu Sticheinb, a, uszczypliwy, a, -ad. z przekasem. Stidling, m. jazwica, f.

Stiden, r. a. haftowac. Stider, m. -in, f. haftarz, m. -rka, f. Stiderei, f. halt, m. haftowanie, n. Stidflug, m. zaduszenie się, n.

Stidgas, n. gaz saletrorodny, m. Stidbuften, v. Reuchhuften. Stidluit, f. zaduch, m. Stidmufter, n. desen, m. Stidrahmen, m. krosienka, pl. Stidftoff, m. gasnik, m. Stieben, v. n. (auseinanber.) prvskać, -snac-Stiefaltern, pl. ojezym i maco-

Stiefbruter, m. brat przyrodni, Stiefel, m. bot, m. Stiefelband, n. uszko u bota, n. Stiefelbolz, n. prawidło, n. Stiefelfnecht, m. pacholek, m.

Stiefelicaft, m. cholewa, f. Stiefelwichfe, f. szuwaks, m. czernidlo, n. Stiefelgieber, m. kruczek, m. Stiefgeidmifter, pl. rodzenstwo

przyrodnie, n. Stieffint, n. pasierb, m. Stiefmutter, f. macocha, f. Stiefmutterden, n. bot. wdowki. bratkl, pl Stieffdwefter, f. siostra przy-

rodnia, f. Stieffobn, m. pasierb, m. Stieftochter, f. pasierblea, f. Stiefvater, m. ojezym, m. Stiege, f. schody, pl. Streglit, m. szczygiel, m. Stiel, m. trzonek, m. raczka, f.

szypulka, f. (owocu); (bes Dreft-

flegels) cepak, dzierzak, m. cepisko, n. (einer Art) toporzysko. n. Stielen, v. a. osadzić w rączkę,

trzonek; oprawić. Stier, a. flierer Blid, szklanne oczy, pl. wryty wzrok, m.

669

Stier, m. byk, bujak, m.

Stiergefecht, n. walka z bykiem f. Stift, m. sztyft, sztyfcik, m. skówka, f. koleczek, m. olówek, m. pieniek (zęba), m.

Stift, n. zaklad, m. fundacya, f. Stiften, v. a. zakladać, -lożyć; zawięzywać, -iązać; Unbeil -, nabroic zlego.

Stifter, m. autor; zalozyciel; fundator, m.

Stiftefirche, f. kościół katedralny, m.

Stiftung, f. zaklad, m. fundacya, Stilet, n. sztylet, m. Still, a. cichy, spokojny, a. - ad.

cicho; - i. cyt! -werben, uolszyc się. Stille, f. cichosc, cisza, spokojnose, f. in ber -, cichaczem, po

cichu, w skrytości. Stillen, v. a. koić, u-; usmierzac, -ye; przytłumiać, -ić; zastanawiać, -owić (krew); zaspoka-

iać, -kojć Stillidweigen, v. n. nillczye; za-

milknąc. Stillfdweigen, n. milezenie, n. Stillfdmeigend, a. spokojny, a. milczący, p. - ad, milczkiem,

nic nie mowiąc. Stillftand, m. przerwa, f. zawieszenie czego, w. zatrzymanie

sie, n. halt, m. Stimme, f. glos, m. Stimme, f. Stimmbelg, n. dusza

(skrzypców), f. Stimmen, v. a. 1) glosować; 2) stroie, nastrajac, -oic; niebriger -, spuszczać, -ścić; 3) einen -, nastroic; namawiac, -owic kogo. - v. n. mit einem -, zgadzać.

-odzić sie z kim. Stimmhammer, m klucz do nastrajania instrumentów muzveznych, m.

Stimmrige, f. glosnia, f.

Stimmung, f. humor, m. usposobienie, n. Stinten, v, n. smierdziec; cu-

chnąc, czuć. Stinfend, Stinfig, a. smrodliwy.

4. śmierdzący, p. Stinffafer, m. sniierdziuch, m.

Stinffreffe, f. bot. psia pieprzyca, f. Stinftbier, n. smierdziel, m.

Stint, m. stynka, f. Stirenbiat, m. stypendysta, m.

Stipenbium, n. stypendyum, n. Stirn, f. czolo, n. Stirnband, w. -binbe, f. czółko, n.

Stirnhaar, w. czub, m. czupryna (u koni), f.

Stirnriemen, m. czółko, n. (część ubrania na konia nad oczyma). Stobern, v. i. pruszye. Stochern, . a. dlubac.

Stod, m. 1) laska, f. kij; (mit Gi-fen befchlagener) kosztur, m. 2) pietro, n. 3) koza, f. więzienie,

Stodbanb, n. szaurek u laski, m. Stodblint, .. zupelnie slepy, nie. widomy, a.

Stodoumm, a. glupiutenki, a Stoden, v. n. zatrzymywać sie; zatamować się; zostać prze-rwanem; ustać; im Rieben, za-

jakać, zacinać, -iać się. . Stodfinfter, a. ciennintenki, a. Stodfijd, m. sztokfisz, m. Stodhaus, n. wiezienie, n. koza,

Stodmeifter, m. dozorca wiezie-Stodrofe, f. bot. rofa slazowa, f. Stodichlage, pl. kije. baty, pl. Stodidnuppen, m. sapka, f.

Stodtaub, a. zupełnie ginchy, a. Stoffung, f. zatrzymanie sie, ustanie, n. przerwa, /. Stofwert, n. pietro, n. Stof, m. pólgarcówka, f.

Stoff, m. watek, m. osnowa; materya, f. Stohnen, v. w. stekać.

Stobnen, m. stek, m. stekanie, n. Stole, f. stula, f. Stolle, f. Stollen, m. 1) ocel (ko-

niec podkowy), m. 2) ganek (w kopalni), m.

672

Herdin.

Stollenmagen, m. wozek o cztérech kolach do ciężarów, m. Stolpern, . n. potknac sie, usterknąc.

Stols, m. duma; wyniosłość. pycha, f.

Stoly, a. dumny; wyniosty; pyszny. a. - fein, pysznić, wyno-

sic sie. Stolgerbeinrich, m. bot. maczyniec strzałkowy, m.

Stolgiren, v. n. pysznic sie. Stopfen, v. c. tkac; pchae; rozpychać (gesi); cyrować (ponezo-

chy). Stoppel, f. rzysko, ściernie, n.

Stoppelfelb, n. ściernisko. n. Stoppine, f. flejtuch do broni

painėj, m. Stopfel, m. zatyczka, f. zatykadlo, s. czopek, korek, s.

Ster, m. jesiotr, m. Stord, m. bocian, m. ber junge -,

hocianie, n. Storde, a, hociani, a.

Stordidnabel, m. 1) bot. bocianie noski, žabie kosmy, pl. bodziszek, m. gieranija, f. 2) dziób bociani, pantograf, m. (narzedzie do mechanicznego prze

rysowywania). Sioren, r. a. przeszkadzac, -. dzić, przerywać, -rwać, zawadzac, -ić, zaklócać, -ić; naru-

szać, -yć; wichrzyc. Storer m. wichrzyciel, m. v.

Storen. Storrig, a. zaciety, krnąbrny, uparty, uporny, a. -gee Befen,

n. upór, m. krnąbrność, f Storrogen, m. (gefalgener) kawiar, m.

Storung, f. przeszkoda, przer-wa, f. v. Storen.

Stoß, m. raz, szturchaniec, m. pchniecie, n. stos, (drzewa), m. Stentegen, m. dluga i cienka

szpada, f.

Stopel, m. tluczek, m. Stofen, r. a. pehac, pehnąć; po-

pychać; szturchać; trykać, bóść (rogami); feft-, przy-, ubijać, -ić; etmas in etmas -, wpychać, wepehnae; auf einen -, napoty-

kać, -tkać, spotykać; ju einem

ben Baufen -, przewalie; in's forn -, zatrabie; von fic odpychać, odepchnąć; binmeg, auf bie Ceite -, roztrącać. -ić; fic -, trącic, uderzyć się o co; (fig.) fich an etwas -, razic, bose kogo. Stofig, a. bodacy. p.

Stofnabt, f. zesztukowanie, n. szew, m. Stoffeufger, m. wzniesienie my-

sli do Boga, n. Stonvogel, m. ptak drapiezny,

Stotterer, m. jakala, m. Stottern, r. n. zająkać, zacinać sie; belkotać.

Strade, ad. wnet; prosto. Strafbar, a. kary godny, wystę-

Strafe, f. kara, kazn, f.

Strafen, r. a. karać, u-, karcic. Straff, a. tegi, a. natezony, p. Straffallig, a. zaslugujący

kare, ukaranie, p. Straffbeit, f. tegose, f. natezenie, Strafgefes, n. prawo karne, n. Straffic, a. bezprawny, wyste-

pny. e. Straffos, a. bezkarny, ". Straflofigfeit, f. bezkarność. f.

Strafprebigt, f perora, f. Strabl, m. promien; promyk, m.

Strablen, v. n. promienie rzucać, swiecic.

Strablenbrechung, f lamanie sie promieni, ». Strablend, a. rzucejący promie-

Strablentbier, n. gwiazda morska, Strablig, a. promienisty, a. Strabne, f. motek, sciennik, m.

Stramm, a. opięty, p. Strampfeln, v. n. majdae no-Idrenciec. gami. Strampfen, r. n. tupac nogami,

Strant, m. pobrzeze, n. brzeg, m. Stranten, r. n. osiąse na mial-czyżnie; być zapędzonym na iad; (fig.) spelznać na niczem. nieudac sie.

Stranblaufer, m. kulig, m

673

Strang, w. powróz, stryczek, postronek, m. tranguliren, v. a. udusic. Strapaje, f. znoj, m. trudy, m. pl. Strapagiren, r. a. niszczyć. Strage, f. ulica, droga, f. Stragenauffeger, m. nadzorca

drogowy, m. Strageniaterne, f. latarnia do oswiecania ulic, f. Strafenraub, m. rozboj, m. -trei-

ben, rozbijac. Stragenrauber, m. rozbojnik, m. Strauben, r. a. najezyć; fich r. r. 1) jeżyc, zjeżyć, najeżyć

sle; 2) opierać się, nie dać się. Straubig, a. najeżony, p. Straud, m. krzak, krzew, m. Straudbieb, m. drapichrost, m. Straudeln,v.n. po-, utykac, utknać

Straudlein, n. krzaczek, m. Strauchwert, n. chroseina, f.

Straug, m. 1) bukiet; 2) strus, m, 3) walka, f. Strebe, f. belki poprzeczne wsta-

wione dla poparcia, pl. Streben, v. a. dazyc; starać się, usilować; nach etwas -, garnąc sie do czego, ubiegać się o eo. Streben, n. dazenie, n. v. Streben.

Strebepfeiler, m. zastrzal, m. Strede, f. przeciąg, m. przestrzen, f.

Streden, v. a. roz-, wyciągać; bas Bemehr -, zlozyć bron; ju Boben -, powalic o zienie; fich

Streid, m. 1) smignienie, uderzenie, n. 2) psikus, figiel, m. psota, f. einen Streich jemanbem ipielen, figla koniu wypłatać; 3) bummer -, glupstwo, n.

Streichbrett, n. (am Bfluge) odkla. dnia, -nica, f.

Streicheln, r. a. glaskać; muskać; podmuskiwać.

Streichen, v. a. kreslie; odtracae (dlug); glatt -, wymuskać (wło-sy); Gegel -, banderę zdjąć; Biegel -, robie cegle; in bie pobe -, najeżyć (włosy); mit Ruthen -, smagac. - v. n. tluc się, włóczyc się; przelatywać; trzec się (o rybach).

Stridgarn, - nes, n. siec na przepiorki i, t. p.f. Streichbolg, n. strychulec, m. Streidriemen, m. pasek, m. Streichzeit, f. czas tarcia się, m. Streif, m. pas, smug, prazek, m. prega, f. swistek (papieru), m. Streifen, r. a. dotykac, dotknac; tracic; drasnac; (bobi) zlobkować; - v. n. przebiegać, przeleciec, ciagnac; (fig.) an etwas -, zakrawac na co.

Streiferei, f. zagony, pl. Streiffarren, m. bot. sledzionka. Streifig, a. prążkowaty, a. Streificus, m. postrzal. m.

Streifzug, m. najazd, podjazd, m. wycieczka, f.

Streit, m. spor, m. zwada, wasn, walka, f. in - gerathen, poklocić sie z kini. Steitart, f. berdysz., m.

Streithar, a. bitny, waleczny, a. Streiten, v. n. walczyc. bić sie; klocić, spierać się (z kini); mit einanber -, przepierać się z kim

o co; bin unb ber -, sprzeczać sie, scierac sie. Streiter, m. wojownik, m.

Streitfrage, f. sporne pytanie, n. kwestya, f. Streitig, a. sporny, a. einem etwas

- maden, zaprzeczać komu co. Streitigfeit, f. zatarga, zwada, sprzeczka, f. Streitfolbe, f. bulawa, f. buzdy-

gan, m. maczuga, f. Streitfache, f. sprawa, f. proces, Czue, n. Streitidrift, f. pismo polemi-

Streitsucht, f. sprzeczność, cheć do zwady, klotliwość, f. Streitsuchtig, a. sprzeczny, waśliwy, spierny, kłótliwy, a.

Streng, a. scisty, ostry, surowy, srogi, a.

Strenge, f. scislose, ostrose, surowość, srogość, f. [bydlat, f. Streu, f. stoma; podscielka dla Streubuchfe, f piąseczniczka, f. Streuen, v. a. sypać, potrząsać, -snac; nasiewac, -siac; Jemanbein Cant in bie Mugen -, otu-

manić kogo; zamydiić komu oczy.

Streufant, m. piasek, m.

Etrich, m. kreska f. kierunek, m. cześć kraju, f. stadko, (ptaków), n. barwa (w suknie), f. (dny, m. Strichregen, m. deszez przecho-Strid, m. postronek, powróz, stryczek, m.

Etridbentel, m. woreczek. m. Striden, v. a. ponezoszki robić.

Striderei, f. pończoszkowa robo-

ta, f. Stridgarn, n. przedza do ponezoszkowej roboty, f. Stridleiter, f. drabinka sznurko-Stridnabel, f. iglien, f. drot, m' Stridicheibe, f. waleczek wydrązony na droty od ponezoch, m. Stridgeug, n. ponczocha w robo-

cie. f. Striegel, m. zgrzeblo. n. Striegeln, v. a. czesac; fich -, v.r. muskac się.

Strieme, f. prega, f. siniec, m. Striemig, a. zbity, p. siny, a. zsi-

nialy, p. Strippe, f. strzemie, n.

Strob, n. sloma, f. von -, a. slomiany, a. ein Buncel - auf einer Stange ale Warngeiden, wiecha, | 510, n. Etrebbant, n. powrząsło, powró-

Strobbiunie, f. bot. kwiatotrwal, [slomiany, m Strobbach, n. poszycie, n. dach Etrebtede, f. slomianko, f.

Strebfarbe, kolor słomkowy, m. Strebhaim, m, slomka, f.

Strobbut, m. kapelusz słomiany, Strobbutte, f. chalupka, strzecha,

Strobfopf, m. glupiec, m. Etrebmann, m. chlop slomiany;

dziedek, m. Etrobiad, m siennik, m.

Strobwifd, m. wiechec, m. Strom, m. rzeka, f. strumien: potok, m. (fig.) naturcie, n. - ab-

marte, z wodą; - aufwarte, pod wode.

Stromen, v. n. plynge; (fig.) rzucac sie, sypac sie,

Stromung, f. nurt ped wody, m.

676 Strommeife, ad. strumieniem, potokiem, ad,

Strophe, f. strofa, f. wiersz, m. StroBen, r. n. 1) bye nadetem, nabrzmiałem; 2) von Golb -. świecić się od samego złota. Strubel, m. wir, m. topiel, otchlan, f.

Strubein, v. f. krecie sie w wir. Strumpf, m. ponczocha, f. fic auf bie Strumpfe machen, wziąc nogi

za pas. Strumpfbanb, n. podwiązka, f. Strumpfftrider, m. -in, f. ponczosznik, m. ponczoszniczka, f. Strumpfwirfer, m. fabrykant pon-

czoch, ponezosznik, m. Strunt, m. glab. m Stubben, m. pien, m.

Stubden, n. izdebka, f. Stube, f. izba, f.

Stubenarreft, m. areszt domowy, Stubenburiche, m. ten co razem mieszka z drugim, m. Stubentede, f. pulap, sufit, m.

(aus Brettern) posowa, powala, ízdosz, m. Stubenboder, m. piecuch, gnia-Stubentammer, f. komorka, f. Stubenmabden, n. izdebna, po-

kojówka, f. Stud, n. 1) sztuka, f. (großes) kawal; (fleines) kawalek, m. -Reib, spiaza, f. ein - Bolg, drewno, n. ein - Leinwand, polka (plotna), f. ein - Tuch, postaw (sukna), m. ein - gifch, dzwonko, n. ein großes - Braten, ka-

rwasz, m. 2) działo, n. armata, f. Studden, n. sztuczka, f. kawaleczek, m. Studen, v. a. sztukować, ze- ; la-Studfaß, n. wielka beczka od

wina, f. Stüdgießer, m. ludwisarz, m. Studgiegerei, f. judwisarnia, f. Studgut, n. spiz, m.

Studfnecht, m. artylerzysta, m. Ctudfugel, f. kula armatnia, f. Studrfert, n. kon pod artylerya.

Grudpforte, f. strzelnica albo dziura w burcie do dział, f.

Studidus, m. wystrzal armatni, [dynezo. Stildmeife, ad, po kawalku, poje-Studwert, n. rzecz niewykonczona, latanina, f.

Stubent, m. student, akademik. uczen uniwersytecki, m.

Stutentenblume, f. bot. zakula, f. v. Sammtblume. Stubentenleben, n. zveie studen-

ckie, akademickie, n. Stubentenmäßig, ad. po studen-

cku, akademicku. Studien, pl. nauki, f. pl.

Stubiren, v. n. naukom sie oddawae, sluchae nauk, trudnić sie naukami; uczyć się czego.

Stubirgimmer, n. pokoj, m. Stufe, f. wschod, m. stopien; szczebel:

Stufenfolge, f. i) stopnlowanie, n. 2) następstwo, n. kolej. f. Stufenweife, ad. stopniowo.

Stubl, m. stolek, m. krzeslo, n. Stubl, -gang, m. stolec, m.

Stubifappe, f. pokrowiec na sto-Stubliebne, f. porecz. f.

Iki, m. Stubliditten, m. krzeslo na sankach, n

Stubliapfmen, n. ezopek kindzio. ny w stolec dla ruszenia, m. Stublymang, m. zatwardzenie, n.

Stut, m. gips z potluczonego na proch marinuru, m. Stutaturarbeit, f. stukaterya, f.

Stutaturarbeiter, m. robotnik pokrywający mury gipsem marmu-

rowym, m Ctulpe, Stulpe, f. sztylpa, f. Stulpenfliefel, m. bot ze sztulpa-

mi, m, Stumm, a. niemy, a. - merben,

onlemieć.

Stummbeit, f. niemota, f. Stummel, m. kawalek, koniuszek; kikut (uciętej reki), sck (uciętel galezi), m.

Etimper, m. partacz, m. Stumperei, f. partanina, f. Stumpern, v. n. partolie, parta-

czyć. Stumpf, m. pleniek (oderwanego

zeba), kikut, m. Stumpf, a. tepy; dretwy, a. przy-

tepiony, p. ein -er Binfel, rozwartokat, m. - merben, steplec, - machen, przytępiać, -ić; werben, cierpnąc (o zebach).

Ctumpfbeit, f. teposc. f. Stumpfnafe, f. nos zadarty, m.

Stumpfichwang, m. kue; kurta; [slow, n. Stumpffinn, m. przytepienie zmy-

Stumpfwintelig,a. rozwartokaty,a. Stunce, f. godzina, lekcya, f. Stunbenglas, n. klepsydra, f. ze-

gar piaseczny, m. Stuntenfaule, f. stup milowy, m. Stundenubr, f. zegarek wskazu-

acy tylko godziny, m. Stunbenmeije, ad. co godzina.

Stunbengeiger, m. wskazówka go-Stunblid, ad co godzina, co chwi-Sturm,m. burza.f. wicher, szturm, Sturmbod, m. taran, m. Eturmen, r. a. szturmować, przy-

puszczać, -ścić szturm; gwaltem zdobywać; - v. n. bić na trwoge w dzwony; - r. i. szumiec.

Sturmglode, f. dzwon na trwoge, Sturmbafen, m. szturmak, m. Cturmbaube, f. szyszak, m.

Sturmbut, m. bot. tojail, m. gelber -, tojeść, f.

Sturmiich, a. burzliwy; gwaltowny, a. iranu. f. Sturmleiter, f. drabina do sztu-Cturmvogel, m. petrelik, m. Sturmmetter, n. burza, f.

Sturmwint, m. wicher, m. Stury, m. upadek, spadek, m. spadnienie, n. zguba. f.

Sturgbach, m. potok, m. Sturge, f. pokrywka, f. wieczko, n Sturgel, Sturgel, m. koniec, m.

Sturgen, r. a. odwracać, -ocio, podorać (role): pogrążać, -yć; zwalić, zrzucić; zgubić; - v. n. upadać, -aść; spaść; rzucić sie; runac.

Ctute, f. klacz, f. Stutenfoblen, n. irebica, f. Etuterei, f. stadnina, f. Stut, m. obciete, n. kuc, m. Etubbart, m. brodka, f. Etusbudie, f. sztuciec. m.

mruczce. Summiren, v. a. liczyc, z -.

Summen, Sumfen, v. n. brzeczeć.

Stů Stute, f. podpora, f. Stunen, v. a. obcinac, -46; - v. n. zdumiewać, zmieszać, zadziwie się. Stuben, v. a. o-, podpierac, oprzec, podeprzec; poratować (doin); fich -, v. r. opierać się. Stuter, m. trefnis, fircyk, m. Stubbanbidub, m rekawiczka po lokcie, a bez palcow, f. Stubig, a. zadziwiony, zmiesza-Stusichmang, m. kuo, m. [ny, p. Styl, m. styl, m. Subaltern, a. podwiadny, a. Subject, n. subjekt, podmiot, m. Subjectiv, a. subjektywny, podmiotowy, a. Subscribent, m. subskrybent, m. Subfcribiren, v.a. podpisywać sie. Subscription, f. subskrypcya, f. Subfibien, f.pl. posilki pieniezne, Subftang, f. istota; materya, substancya, f. Substitut, m. zastepca, m. Subtraction, f. odejmowanie, odciaganie, n. Subtrabiren, v. a. odejmować, -jąć, odciągać, -nąć. Suchen, v. a. szukać; poszukiwac; recht lange, fich mube -, naszukać się. Sucht, f. chec, f. nalog, m. Gud, m. war, m. Gub, Guben, m. poludnie, n. Subelei, f. bazgranina, ramota, brudota, f. Subelig, a. brudny, a. Subein, v. a. babrac, bazgrac, mazac. Subler, m. bazgracz, m. sublich, a. poludniowy, a. Suboft, m. maly wschod, m. Subpol, m. biegun poludniowy, Submarte, ad. ku poludniowi, od poludnia, na poludnie. Subweft, m. mały zachod, m. Subminb, m. wiatr poludniowy, m. Subnopfer, n. oflara blagalna, f.

Gultan, m. -in, f. sultan, m.

a. skrócony, sądzony na predce i bez wielu formalności, p.

Gummden, n. sumka, f.

a. sumaryczny,

-nka, f. Summarifd, Sumpf, m. bagno, bloto, n. Sumpfbeere, f. bot, zurawina, bagniówka, f. Sumpfboben, m. sapy, pl. sapisko. Sumpfgras, n. bot. wiszar, m. bagienka, f. Sumpfig, a. bagnisty, blotny, grzaski, a. Sumpffraut, n. bot. klosienica, f. wstawacz, m. Sumpfpolei, m. bot. czyściec blo-Sumpficaftbeu, n. bot. skrzyp blotny, m. Sumpficnabel, m. bot. bodziszek blotny, m. Sumpfreilden, n. bot. fijatek blo-Sumpfmeibenroschen, n. bot. wierzbiówka błotna, f. Sumpfmurg, f. bot. wstawacz długoliściowy, m. Sund, m. ciasnina morska. f. Gunbe, f. grzech, m. Sunbenbod, m. czlowiek co za drugich pokutuje, m. Ima, n. Gunbenfall, m. przestepstwo Ada-Sintenfdulb, f. grzech, m. Gunber, m. -in, f. grzesznik, m. -ica. f. Gunefluth, f. potop, m. Sunbhaft, Gunbig, a. grzeszny, a. Gunbigen, v. n. grzeszye; viel nagrzeszyc. Suntlid, a. grzeszny, występny. Superintenbent, m. superintendent, m. Superintenbentur, f. superintendentura, f. Superflug, a. przemadry, a. Suppe, f. zupa, polewka, f. rosol, Suppenicuffel, f. teryna, f. [cy, m. Suppicht, a. soczysty, a. Suprlicant, m. suplikant, proszu-Suppliciren, v. a. podać prosbe, suplikować. Supplit, f. suplika, prosba, f. Surrogat, n. zastępcze, n. lekarstwo zastępujące inne, n. Suspendiren, v. a. zasuspendować; zawiesić kogo w sprawowaniu funkcyi.

Gus, a. slodki. a. - machen, stodzić. 0-; füßer —, przysładzne; ju füß —, przesłodzić. Güße, Süßigfeit, f. słodkość, słodycz. f. eine unangenehme - ber Betrante, obrzazg, m. Sußholz, n. bot. lukrecya. f. Suffiricht, f. bot. teresnia f. Euflich, a. stodkawy, a. Guilichfeit, f. stodkawość, f. Enthe, f. sylaba, zgloska, f. Sylbenmag, n. prozodya, f. Iloczas, m. Enllabifch, a. zgloskowy, a. Erllabifiren, v. a. zgloskować. Eniphe, f. sylfida, f. Eplvefterabent, m. wilia nowego roku. f. Symbol, n. symbol, m.

Sombolifch, a. symboliczny, a. Symmetrie, f. symetrya, f. Symmetrifd, a. symetryczny, a. Sympathetiid, a. sympatyczny, a. Sympathie, f. sympatya, f. Sompathifiren, v. n. zgadzać sie. Somphonie, f. symfonia, f. Somptom, n. znak, m. Spnagoge, f. boznica, f. Sonbicus, m. syndyk, m. Snnobe, f. synod, m. Spronnin, a. rownoznaczny, a. Spnonpmitat, f. rownoznaczność. Sontar, f. skladnia, f. Sonthetifd, a. zbiorowy, a. Sprup, m. syrop, ulépek, m. Softem, n. system, uklad, m. Spftematifd, a. systematyczny, a.

Tabat, m. 1) tabaka, f. 2) tytun, m. Tabafe., a. tabaczny, tytuniowy, a. Sabatebeutel, m. kapczuk, m. Tabafsboje, f. tabakierka, f. Tabatsbandel, m. handel tytuniu i tabaki, m. Labafsbanbler, m. tabacznik, m. Tabatepfeife, f. fajka, lulka. f. Tabaffrauch, m. dym tytuniu, m. Tabateraucher, m. palacz, ten który pall tytun m. Tabatefdnupfer, m. ten ktory tabakę zazywa, tabacznik, m. Tabafefteuer, f. tabaczne, n. Tabellarifc, a. tabelaryczny, a. w tabelach. Tabelle, f. tabela, tablica, f. Tabulatur, f. tablatura, f. Tabulettframer, m. kramarz noszący towary na piecach, m. Tact, m. takt, w. Zactfeft, a. ten ktory co dobrze zna, pewny swego, a. Zactmaßig, ad. wedlug taktu. Tactftrid, m. kresa, f. Tabel, m. na-, przygana, f. Tabelfrei, a. nienaganny, a. bez nagany Tatelbaft, a. naganny, a. Latellos, a. nieskazitelny, a. niepoślakowany, p. Tarein, r. a. ganie. przyganie.

Tabelfucht, f. przecherność, f. Tabelfüchtig, a. przecherny, a. Tabler, m. przyganiacz, przechéra. m. Tafel, f. 1) tablica; tafla, f. 2) stol, objad, m. uezta, biesiada, f. Tafelbefted, n. puzderko ze sztuccem stolowym, n. Tafelden, n. tabliczka, f. ĺm. Tafelbeder, m. nakrywacz, stolnik, Tajelgut, n. dobra stolowe, n. pl. Tafeln, v. n. objadować: biesiadować. Zafeln, v. a. wykładać, -łożyć, obić drzewem, futrować ściany, sufit; dae podloge w tafle. Tafelichneiber, m. robigcy tafle, m. Tafeljervis, n. naczynia stolowe. Tafelftein, m. tafla, f. n. pl. Tafeltud, n. obrus, m. Tafelmert, n. obicie z drzewa, futrowanie, n. robota futrowania ścian lub sufitu, posadzka, f. Tafeljeug, n. bielizna stolowa, f. Saffet, m. kitajka, taftka, f. Enfften, a. kitajkowy, a. Tag, m. dzien, m. doba (dzien 1 noc), f. an ben - fommen, wyisc na jaw, wydać się. Tageblatt, n. dziennik, m. Tagebuch, n. dziennik, m.

653 Zaa Tagebieb, m. nicpon, m. Tagelobn, n. zaplata dzienna, f. Tagelohner, m. najemnik, m Tagen, v. n. dniec, rozednie sie, świtać; rozwidnić się-Tagereife, f. dzien drogi, m. Tagedanbruch, m. swit, m. Tageelicht, n. swiatto, n. Tageborbnung, f. porządek dziennych czynności, m. Tagemeife, ad, co dzien. Tagemert, n. dzienna robota. f Taglid, a. codzienny; powszedni, a. - ad. codzien, codziennie. Caille, f. kibic, f. stan, m. Zafelmert, n. liny, porządki okrę. towe, pl. Tafeln, r. a. opatrzyć okret we wszystkie perządki. Taftit, f. taktyka, sztuka wojen-Taftifer, m. taktvk. m Talar, m. sutanna. f. Talent, n. talent, m. zdolnose, f. Talentvoll, a. utalentowany, p. Talg, m. loj, m Talgig, a. lojowy, a. Talglicht, n. swieca lojowa, f. Tamarinbe, f. -ubaum, m. bot. tamarynda. f Tamariste, f. -nbaum, m. bot. tamaryszek, m. września, f. Tambour, m. dobusz, m. Zant, m. bagatelka, drobnostka, fraszka, błyskotka, f. Tanbelei, f. igraszka, f. cacanki, pl. zart, m. bawidełko, n. Tanbelbaft, a. opieszaly, plochy, a. Tanbeln, r. n. igrac, bawić sie czem, opiesz le działać. Tanbler, m. pustak, figlarz, opie-Tangente, f. styczna, f. [szaly, m. Tanne, f. -nbaum, m. bot. jodla,f. Tannene, a. jodłowy, a. Tannenbarlapp, m. bot. wroniec, Tannenbolg, n. jedlina, f. Tannenmebel, m. bot. soshowe-Tannengapfen, m. szyszka jodlowa, Sante, f ciotka, clocia, f. ber gebörig, cioteczny, ciotczyn, a. Jantieme, f. procent, m. Tang, m. taniec, tan, m. luftige Tange, plasy, pl. [tancuja, f. Tanghoren, -faal, m. sala gdzie

Tangchen, m. tanczyk, m. ein maden, potanezyć. Tangen, r. a. tanczyć; tancowac; im erften Baare -, przodkować. Tanger, m. -in, f. tancerz, tanecznik, m. -rka, -niczka, f. Cangneifter, m. tanemistrz, m. Tapet, n. etwas auf bas - bringen, wyjezdzać z czem; podać co do dysputy. Tapete, f. obicie, n. Tapegiren, v. a. obijae, wybijae Taregirer, m. tapicer, obiciarz, Tapfer, a. waleczny, meżny, dzieiny, a. Ilnose, f. mestwo, n. Tarferfeit, f. waleczność, dzie-Tappen, v. n. macac, drepcie; im Finftern tappend, po omacku, omackiem. Tara, f. tara, f. Tarantel, f. tarantula, f. Tarif, m. tarvla, f. Tartide, f. tareza. f. Tajde, f. kieszen, kieszonka; kapza, f. Lufdenbuch, n. 1) pugilares; 2) noworocznik, m. Ikowy, m. Lafdenformat, n. format kieszon-Taidengelo, n. kieszonkowe, n. pieniadze na drobne wydatki, pl. Zafdenmeffer, n. nozyk, m. Tafchenipiel, n. kuglarstwo, n. Tafchenfpieler, m. kuglarz, m. Tafdentud, n. chustka do nosa.f. Tafdenubr, f. zegarek kieszonko-WY, m. Taidenworterbud, n. stownik kieszonkowy, m Zafdner, m. fabrykant woreczków, kufrów, miechownik, m. Taffe, f. filizanka, czarka, f. Taftatur, f. kiawisze, pl. Tafte, f. klawisz, m. Jaften, v. u. macać, dotykać; burd - etwas finben, domacać się czego. Taftvermögen, n. zmysl dotykania, Take, f. lapa, f. fm. Lau, n. lina, f. Taub, a. gluchy, a. - merten, o-

gluszeć, ogluchnąć; - maden,

ogluszye; - Muß, f. orzech pro-

zny, m. -e Heffel, f. martwa pokrzywa, f. -e Mehren, pl, wyczyniec, m. -er bajer, m. owsik, m. Taubmen, n. golabeczka, f. Taube, f. golab', m. Taubenfalt, m. krogulczyk, m. Taubenhaus, n. - fchlag, m. golgbnik, m. Tauber, m. golab', samiec, m. Taubbeit, f. gluchota, f. Taubin, f. golebica, f. Taubling, m. bot. pepek, m. (grzyb trujący). Taubflumm, a gluchoniemy, a. Tauchen, v. a. zanurzye; topić; nurtować; umaczać. Tauchente, f. nurkaczka, f. Taucher, m. nurek, m. Tauderalode, f. nurkowy dzwon, Tauchgans, f. nuroges, f. Tauchgam, m. klonia, f. Laufbeden, n. chrzeielnica, f. Taufbuch, n. ksiega chrztów, f. Taufe, f. chrzest, m, chrzeiny, pl. Taufen, v. a. chrzeic, o -: fic laffen, o-, przechrzeić sie. Taufer, m. chrzeiciei, m. Taufling, m. chrzesniak, m. Lautname, m. imie na chrzcie (da-Taufpathe, v. Taufzenge. [ne), n. Tauffdein, m. metryka, f. Taufftein, m. chrzcielnica. f. Taufzeuge, m. chrzesny; kum, m. Laugen, r. n. zdawać. zdać, przydać się (na co): ju etwas -, przydać się do czego. [m. Taugenichts, m. niepon, nieenota, Tauglich, a. zdatny, przydatny, a. Tauglichfeit, f. zdatnose, f. Taumel, m. odurzenie, rozmarzenie, n. zawrót głowy, m. Taumelig, a. odurzony, rozmarzo-Taumeln, v. n. taczać sie. [ny, p. Taufd, m. zamiana, przemiana, f. Taufchen, v.o. prze-, zamieniać,-ić. Tanichen, v. a. ludzie, zwodzie, zawodzić, omamic. Taufdent, a. zwodniczy, uludny, omylny, a. Taufchanbel,m.handel na zamian, Taufchung, f. omamienie, zawiedzenie, n. uluda, f. Taufent, num. tysiac.

686 Taufenbblatt, u. bot. orle pioro, n. Taufenberlei, a, tysiączny, a. Taufenbfach, -faltig, a. tysiackrotny, a Taufentjug, m. stonog, m. Taufenraulbenfraut, n. bot. tysiacznik, m. Taufenbfunftler, m. kuglarz, m. Taufentidon, n. bot. stokrotka, f. Taufenbfte, a. tysigczny, a. Taufentmeife, ad, tysiacami. Saumert, n. liny, f. pl. Tax, Taxusbaum, m. bot. cis, m drzewo cisowe, n. Tarator, m. szacownik, taksator, Tare, f. taksa, f. [−iċ. Tariren, v. a. taksować, oceniać, Trid, m. staw. m. sadzawka, f. Teidrofe, f. bot. honezewie, n. gaski, pl. Teig, a. - werten, ulegać, -zec sie. Teig, m. ciasto, n. Teigbirne, f. bot. ulezalka, milka, Teigicht, Teigig, a. ciascisty; zakalisty (chleb), a. Telegraph, m. telegraf, m. Teller, m. talerz, m. farfura, f. Tellerden, u. talerzyk, m. Tellerleder, m. poniywacz, luszczybochenek, polizacz, m. Tellertud, n. serwetka, f. Tempel, m. swiatvnia, f. Tempelberr, Templer, m. teniplaryusz, m. Temperament, n. temperament, m. usposobienie, n. Temperatur, f. temperatura, f. Tempo, n. takt, m. Tenne, f. bojowisko, boisko, n. Tenor, m. Tenorfimme, f. tenor, m. Tenorift, m. tenorysta, m. Terrid, m. kobierzec, m. Terpidmirfer, m. kobiernik, m. Teraffe, f. taras. m. Termin, m. termin, m. rata, f. Terminmeife, ad. terminami, rata-Terrentin, m. terpentyna, f. [mi. Terrentinbaum, m. bot. drzewo wydające terpentynę, n. Terrentinel, n. olej terpentyno-WY, m. Territorium, n. grunt, m. dzielnica, Terge, f. tercya, f. Terjerel, n. krucica, f.

Teftament, n. testament; zakon, m. Teftamentlich, a. testamentowy, a. ustanowiony testamentem, p. Teftator, m. testator, m. Teufel, m. djabel, czart, bies, lelek. Teufelei, f. djabelstwo, czartostwo, n Teufeliich, a. djabelski, djabelny, ezartowski, czarci, a. Teufelebanner, m. eksorcysta, m. Teufelebred, m. czarcie lajno, n. Tenfeleferi, m. zuch, m. Tenfeleverichreibung, f. cyrograf, Tenfelemurg, f. bot. salomonek,m. Text, m. tekst, m. einem ben - lefen, zburezyć kogo. That, m. dolina, f. padol, m. Thaler, m. talar, m. That, f. czyn, uczynek, m. dzieło, n, in ber -, w rzeczy samej; rzeczywiscie. Thater, m. sprawca, autor, m. Thatig, a. ezynny, a. Thatigfeit, f. ezynnose, f. Thátlich. a. dotykalny, gwaltowny, Thatlidfeit, f. gwaltownose, f. gwalt, m. I batfache, f. faktum, n. czyn, m. Thau, m. rosa, f. ee fallt -, rosa pada. Thauen, r. i. tajec, puszczac. Thautrorfen, m. kropla rosy, f. Thauwetter, n. odwitz, f. Theater, n. teatr, m. Theatralifd, a. teatralny, a. Thee, m. bot. herbata, f. Theefanne, f. imbryk do berbaty, m. herbatniczka, f. Theefeffel, m. kociolek do herbaty; samowar, m. Theemafdine, f. maszynka na którei gotuje sie herbata, f. Theer, m. smola, f. Theeren, v. a. smolg mazac. Theerichweller, m. smolarz, m. Theerschwellerei, f. smolarnia, f. Theil, m. ezese, f. - nehmen, brac udzial; gu - werben, dostać się komu; ich meines -s, co do mnie Theilbar, a. dzielny, po-, rozdziélny, a

Theilbarfeit, f. dzlelność, po-, rozdzielnośc, f. Theilden, n. cząstka, cząsteczka, Theilen, v. a. dzielie, po-, roz-; unter fich -, rozebrae, rozdzie-Theilbaber, m. majacy udzial, uczestnik, m. Theilhaftig, a. - merben, pozyskac Theilnehment, a. współczucie pokazujący, p. Theilnebiner, m. uczestnik, spolnik. Theilnabme, f. uczestnictwo, spoinictwo, n. udział, m. wspołczucic, n. Theile, jum Theil, ad. po ezesei. częścią, częściowo; bądź badz. Theilung, f. dzial, podzial, rozbior, m. dzielenie, n. Theilungezeichen, n. znak rozlaezenia, m. Theilmeife, ad. po cześci. Theofratie, f. teokracya, f. Theolog, m. teolog, m. Theologie, f. teologia, f. Theologifd, a. teologiczny, a. Theoretifer, m. tcoretyk, m. Theoretifd, a. teoretyczny, a. Theorie, f. teorya, f. Therial, m. teryak, m. Thermometer, n. termiometr, cieplomierz, m. v. Barmemeffer. Thener, a. drogi, a. - ad. -go; merben, drozec. Theuerung, f. drogosć, drozyzna, f. Thier, n. zwierz, m. zwierze, n. Thieraryt, m. konowal, lekarz bydiccy, m. Thierargeneifunft, f. weterynarya, f. konowalstwo, n. Thierargeneischule, f. szkola weterynarska, f. Thiergarten, m. zwierzyniec, m. Thierhaure, f. siere, f. Thierifd, a. zwierzecy, a. bae -e Beien, n. zwierzeeosc, f. Thierfreis, m. zodiak, m. Thierrflange, f. zwierzokrzew. m. Thierreid, n. królestwo zwierząt, Thon, m. glinka, f. Thonerbe, f. ziemia gliniasta, f.

Tob 690

Thonern, a. glinlany, a. Thonicht, Thonig, a. glinlasty, glinkowaty, a. Thor, m. glupiec, blazen, m. Thor, n. brama, f. wrota, pl. Therflügel, m. wrotnia, f. Thorgelo, n. bramne, n. Thorheit, f. glupstwo, n. glupota, f. Thoricht, a. glupi, a. Thorfchlieger, m. odzwierny; ten co zamyka brame, m. Thorfdlus, m. zamkniecie bramy, Thorfdreiber, m. bramny, m.

Thormeg, m. brama, f. Thran, m. tran, m. Ebrane, f. Iza, f. in -n ausbrechen, rozpiakać się. Thranen, v. n. clec. Ebranenfiftel, f. Izotok, m. Thranenpunft, m. kropka Izowa, f.

Thranenfad, m. woreczek lzowy, Thren, m. tron, m. m, Thronbesteigung, f. wstaplenie na tron, ", Thronfolge, f. nastepstwo tronu,

Thronfolger, m. nastepea tronu. m. Thronbimmel, m. baldachin, namiotek, m. Thun, r. a. czynie, u-; robie, z-; - als ob, udawać, jakby.

Thunfifch, m. tunczyk, tunelek, m. Thunlich, a. co mozna robić. Thur, f. drzwl, f. pl, ber Binter ift por ber -, zima za pasem. Thurangel, f. -band, n. zawiasa,f.

Thurbuter, m. odźwierny, m. Thurfette, f. wrzesiądz, m. Thurm, m. wieza, f.

Thurmden, n. wiezyczka, f. Thurmfraut, n. bot. wlezyczka, f. Thurmfalt, m. pustolka, f.

Thurmmachter, m. stroz na wiezy, Thurpfofte, f. podwoje, pl. Thurfdwelle, f. prog. m.

Thomian, m. bot. macierzanka, f. Thomfeite f. bot. kanianka mniejsza, f. wylub', m. Tief, a. gleboki, a. - ad. -ko.

Tiefe, f. glab', glebla, glebina, (wody), f.

glębizna, glębokość; ton, tonia

Tieffinn, m. zadum, m. zadumanie, zamyślenie, a. melancholla. f.

Tieffinnig, a. 1) zadumany, zamyslony. p. melancholiczny, a. 2) gleboko myślony, zglębiony, p.

gleboki, a. Tiegel, m. tygiel, m. rynka, f. Tiger, m. tygrys, m.

Tigerfarbig, a. centkowany, tarantowaty, a.

Tigermeibchen, n. tygrysica, f. Tilgbar, a. co mozna spłacić, umorzyć (dług); wywabić (o pla-

mach), f. t. d. Tilgen, v. a. znosić, -leść; spłacać, -lé, umorzyć (dług); wygu-

bić, wytepić, zgladzić. Tilgung, f. zniesienie, umorze-nie, n. v. Tilgen.

Tinctur, f. tynktura. f. Tinte, f. atrament, m. Tintenfaß, n. kataniarz, m.

Tintenfifd, m. sepa, f. Tintenfled, -flede, m. plama, f.

Tirailleur, m. harcownik, m. Tirailliren, v. n. harcować. Tirailliren, n. harce, pl, Tijd, m. stot, m.

Tifthe, a. stolowy, a. Tifcblatt, n. -platte, f. stolnica, f. Tifden, n. stolik, m.

Tifchbeder, m. stolnik, ten co stol nakrywa, m. m. pl. Tifcgefdirt, n. sprzety stolowe, Tifdler, m. stolarz, m.

Tifdlerhanbmert, n. stolarstwo, n. Tifchtud, n. obrus. m. Tifdzeug, n. nakrycle, n.

Titel, m. tytul, m. Titel., a. tytulowy, a. Titular, a. tytularny, a. Tituliren, v. n. tytulować. [wa, f. Titelblatt, n. tytul, m. karta tytulo-

Titelfupfer, n. obrazek tytulowy, m. rycina tytulowa, f. Toben, v. n. huczec. szumieć; burzyć się; srożyć się; chełbać (morze, jezioro); gzić się (o by-

dle kiedy bak je kole), Toben, n. huk, szuni, m. wrzawa, Tochter, f. corka, f.

Tet. m. smiere. f. skon (zgon), m.

3.ob 691 Tollfiride, v. Tollbeere. auf - unb Beben, na umor; ben geben, usmiercie; gu Tote martern, qualen, zameezye; ju prügeln, zatluc; fich gu - arbei. ten, zapracować się. Tobbett, n. loze smiertelne, n. Toresangit, f. ogromny strach, m. Tobesfall, m. sunere, f. zejsoie, n. Torestampf, m. konanie, u. Icoesfchlaf, m. letarg, m Tovesftrafe, f. kara smierci, f. Toresflunde, f. godzina śmierci, f. Tobesurtheil, n. wyrok smierci, m. Tobfeint, m. wrog, m. Eccfrant, a. na siniere chory, a. Terlid, a. smierteiny, a. Tobfunde, f. grzech smierteiny, m. Tobi, a. umarly, zmarly, martwy, a. Tobten, v. a. 11-, zabijad; eine Menge -, nabijać, -ić; pozabi-Lobtenbabre, f. mary, pl. Erbtenblaffe, f. bladość, f. Tebtenfeier, f. obchod na pauriatke zmarlych, m. Tortengerippe, n. kosciotrup, m. Tobiengraber, m. grobarz, m. Tertenforf, m. trupia glowa, f. Tobtenregifter, n. spis zmartych, Septenichein, m. sepultura, f. swiadectwo smicrei, n. Tortennbr, f. swidryk, kolatek m. Tobtgeboren, a. nieżywo urodzo-Tortfoliag, m. zabojstwo, ". zaboj, Tobtidlagen, v. a. zabijać, -ic. Tobtidlager, m. zabojca, zabijak, m. Jof, Tuf, Tufftein, m. tof, m. Toffteinartig, a. natury tufa. olerant, a. toleraneyjny, a. Telerang, f. tolerancya, f. Toll, a. szalony; wsciekly (o zwierzetach), a. ein Toller, szaleniec, m. - merben, oszaice, wściekać icza jagoda. f. -iec sie. Tollbeere, f. bot. pokrzyk, m. wil-Tollen, r. n. szaleć. Tollhans, n. dom waryatów, m. Tollbauster, m. szalenice, wa-[klose, f. rvat, m. Tellbeit, f. szalenstwo, n. wście-

100

Tellfepi, m. szalaput, szalawila, Tollfrant, n. bot. bielun, szalej, Tellfühn, a. zuchwały, a. Tollfühnheit, f. zuehwalość, f. Tolpel, m. mazgaj, batwan, basalyk, gawron, m. Tombad, m. tombak, m. Ton, m. ton, glos, dzwięk, m. ben - angeben, rej wodzie, przewodzić Tonart, f. ton, m. Tonen, v. n brzmiec, dzwieczec, brzeczeć: wydawać dźwięk, glos Tenfunft, f. muzyka, f. Tontunftler, m. -rin, f. muzyk, artysta, m. artystka, f. Tonleiter, f. skola, f. Tonne, f. beczka, f Tonfeger, m. kompozytor, m. Tonjur, f. touzura, f. korona wystrzyzona na głowie, f. postrzy-ZVDV. f. pl. Topf, m. garnek, garnice, m. Topfden, n. garnuszek, m. Topfer, m. garnearz, zdun, m. If. Terferarbeit, f. robota garnearska, Terferhandmert, n. garnearstwo, n. Topfern, a. garnearski, a. Topfftein, m. garkowiec, m. Torp! i. dobrze! zgoda! Torf, m. torf, m. Terfmeor, m. -- land, n. ziemia torfowa, f. Tornifter, n. cielak, m. torba, f. Eprie, f. tort, m. Tortur, f. tortura, meka, f. Trab, m. klus, czlap, m. greda, f im Trabe, klusem, człapem. Trabant, m. trabant, m. Traben, v. n. klusować. Traber, pl. mloto, n. slodziny, wvgniotki, pl. Tracht, f. ubior, m. moda, f. eine - Brügel, porcya kijów, f. Tracten, e. n. cheiec, dazye, zamierzać, usilować; nad etwas -, pragnać czego; ubiegać się o co; nach bem leben -, godzic na ozyje życie. Tradtig, a. cicina, (krowa), zrebua (kiacz), kotna (owca, ko-

tka), prośna (świnia), szczenna (suka), i. t. d. Traetament, n. zold, m. plata, Tractat, m. traktat, związek, m. przymierze, n. ugoda, f. Eractiren, o. a. ezestować. Tragant, m. 1) tragant, m. 2) bot. traganek, m. v. Sartriegel. Tragband, n. szelki, pt. Tragbar, a. nosny, a. Trage, Tragbahre, f. nosze, pl. nosidlo, n. Trage, a. gnusny. ociezaly, leniwy; bezwladny, a. ein trager Dienfc, m. gnusnik, leniwice, m. - werben, gnusniec. Tragebalfen, m. podeigg, traui, Tragebimmel, m. baldachin, m. Trageforb, m. kosz noszony na plecach, m. Tragelobu, m. zaplata za niesienie, n. Tragen, r. a. nosić, niese; dzwigač (ciężar); wydawać (owoce); - fennen, uniese, udzwignąc; einen auf ben Ganben -, piescie kogo; tie Reften -, koszta ponosić; bie Rafe bod -, zadzierac nos; fid -, r. r. nosić sie, ubiéraé sie. Trager, m. -rin, f. nosiciel, m. -lka, f. tragarz. m. -rka, f. Tragefeffel, m, nosze, pl. Traqbeit, f. gnusnosé, ociezalosé, 1. lenistwo, n. bezwładność, f. Tragift, a. trajiczny; smutny, a. Eragobie, f trajedia, f. Eragpfeiler, m. slupiec, m. Trampeln, v. n. tupać; tetnić, Trampelthier, n. wielblad o jednym garbie, dromader, m. Trant, m. napoj, trunck, m. Tranfchen, n. lekarstwo. n. Traufe, f. woda, f. Tranfen, r. a. poic, napawad, -oic; napuszczać, -ścić. Tranffleuer, f. czopowe, n. Tranfchen, v. n. eiapae, -pnąc. Tranfito, n. ber - Saubel, handel przechodowy, przewozowy, m. Tranfitiv, a. ezyuny, a. Eransport, m. transport, przewóz, m. przesylka, f. Transporteur, m narzedzie jeo-

metryczne do przenoszenia kątów na planie, n. Transportiren, r. a. prowadzic. Trarre, m. drop', m. Traffat, m. ten na którego wystawiony jest weksel, m. Eraffent, m. wydający weksel, Traffiren, r. a. wystawiać, wydawać weksel. Eratte, f. weksel, m. Eraube, f. winogrono, n. jagoda, f. Traubenhaut, f. winogronowa blonka (w oku), f. Traubenfamm, m. winogrono z którego obrano jagody, n. Traubenfraut, n. bot. stoziarn, mączyniec, boży byt, m. Trauen, r. n. do-, zawierzać, ufac; nict rect -, niedowierzac; - v. a. slub dac. Trauer, f. suintek, m. żałoba, f. żał, Trauer, a. żałobny, a. [m. Trauerflor, m. krepa, f. kir. m. Erauergebicht, u. elegia, dumka, f. Eranerjahr, m. rok zaloby, m Trauerfleit, w. suknia zalobna, f. Tranermabl, n. stypa, f. Trauermufit, f. muzyka zalobna, f. Eranern, r. n. nosić zalobe po kim; smucie się; opłakiwać co. Trancripiel, w. trajedya, f. Transtad, n. część wystająca dachu aby wody dészczu spadaly rdala od budynku. f. Eraufe, f. spływanie wody, n. ryuna, f. aus bem Regen in ble -. trafic z deszezn pod rynę. Tranfeln, r. n. kapać. Traufen, r. n. ciec, spływae, . ynąć. Trantid, a. poufaly, a Traum, m. sen. m. Traumbild, m. mara, f. Tranmen, r. n. marzyć; snić, przysnie się. Traumer, m. -rin, f. niarzyciel, Traumerei, f. marzenie, urojenie, Eraumerijd, a. zadumany, zamyslony, lubiacy dumać, ma-TAVE P. Trantig, a. smutny, a. Tranrigfeit, f. smutek, m. Trauring, m. pierscionek słubny, Trant a. pontaly, a.

695

Trauung, f. slub, m. Ereff, n. tref, m. Treffen, r. a. trafiac, -ic; zastac; oddawać, -ać co dobrze (w malarstwie); ugodzić; (w co); znaleze: nicht -, chybie; eine Babl -, o-, wybrac; bie Reihe trifft ibn, koléj na niego; fich -, r. r spotykać sie: - v. i. zdarzać

Treffen, n. potyezka, f. Ereffent, a. dobitny, trafny, a. bas Treffenbe, n. dobitnosc, f. Treffer, m. wygrana, f. Trefflich, a. zacny; wyborny, prze-

Erefflichteit, f. zacność, wybornosc, f. Treibeis, n. lod plywający, m.

Treiben, v. a. gnae, pedzie; pchae; Doruszac; an einen Ort -, zaganiac, -onic; przypedzie; por fich bin-, poganiac: bis mobinzapedzac; nach Saufe -, (bydlo) przyganiać, przypędzać; ein Santwert -, trudnie sie rzemioslem; podbijac (na licy-

tacvi). Treiben, n. czynność, f. dzialanie, zycie, n.

Treibhaus, n. rosliniarnia, f. Treibiagt, f. oblawa, naganka, Ereiber, m. poganiacz, m. Trennbar, a. rozdzielny, rozlą-

czny, a. Trennbarfeit, f. rozdzielność, roz-

laczność, f. Erennen, v. a. przedzielać, -ić: rozdzielić, rozlączać, -yć; odląozyć; pruć; ftd -, rozstać sie z kim; rozejść, rozjeżdzać się. Trennung, f. rozbrat, m. rozsta-

nie się, n. rozdzielenie, rozlączenie. n. Erenfe, f. trezla, f.

Trepan, m. trepan, (narzędzie chirurgiczne do przecinania kości czaszkowej), m. Trepaniren, r. a. trepanować.

Trerpe, f. schody, pl. Trerpenftufe, f. schodki, pl. Treere, f. bot. kostrzewa, sto-

kloska, f. Ereffe, f. galon, m. mit Treffen be-

fesen, galonować.

Treffenbut, m. kapelusz z galonami, m. [mi, f. Treffentleib, m. suknia z galona-Trefter, pl. wytłoczyny, pl.

Treten, r. a. deptać, stapać; chodzie; in etwas -, wstępywać. -apie; auf etwas -, na-, przydeptac; naber -, zblizac sie; mit gugen -, (fig.) sponiewieraé co; deptac po kim; auf bie eine und anbere Seite -, rozstepywać, -apić się; einem ju nabe -, ublizac komu.

Tren, a. wierny, a. Treue, f. wierność, wiara, f. Treubergig, a. szczery, poczciwy, czciwość, f.

Treuberiffeit, f. szczerość, po-Treufich, ad. wiernie, ad. Treulos, a. wiarotomny, niewierny, przeniewierczy, a. ber Treulofe, n. przeniewierca, m. - mer-

ben, przeniewierzyć sie. Treulofigfeit, f. wiarolomnosc, niewierność, f. przeniewier-

stwo. #. Tribunal, n. trybunal, m. Tribut, m. haraez, m. Trichter, m. lejek, m. Trieb, m. poped, pociag, m. sklon-

ność, f. Triebfeber, f. sprezyna, f. (fig.)

Triebfand, m. piasek ulotny. m. Triefauge, n. oczy ciekące, kaprawe, pl. Triefaugig, a. kaprawy, a.

Triefaugigfeit, f. kaprawość, f. Triefen, v. n. ciec, kapac; lad sie z czego.

Trift, f. wygon, m. Triftig, a. słuszny, tegi, dobitny, Triftigfeit, f. stuszność, dobi-Triller, m. trel. m

Erillern, v. n. trelować; trillernb fingen, terlikac. Trinfbar, a. pity, a. co mozna Trinten, r. a. pio; tuchtig -, spijać; ein Gläschen —, zapijać so-bie; ftarf —, lykać: beim Trinfen etwas vergefien, zapijać: beim etwas abmaden, zapijac interes; ju - geben, poid; im - es mit einem aufnehmen, przepijać kogo.

3ri Trinfer, m. lykacz, pijak, m. Erinfgelage, n. pijatyka, f. Trinfgelb, n. poczesne, n. na piwo. Erinfglas, n. szklanka, (großes) szklenica, f. Trinflied, n. piesn pijacka, f. Erintichale, f. czara. f. Trinffprud, m. toast, wiwat, m. Trippeln, v. n. drepciec. Tritt, m. chod, krok, m. chodzenie, w. stopien, m. Triumph, m. tryunif, m.

Triumphbogen, m. brama tryunifalna, f. Triumphiren, r. n. tryumfowae. Eroden, a. suchy, a. oschly, p. trodene Bitterung, f. susza, f. bas Trodene, n. suche miejsce, n. Erodenheit, f. suchose; pusucha, susza; oschlość, f. Trodenplas, m. suszarnia, f. miej-

sce do przesuszania, n. Eradnen, r. a. suszyć, osuszać, -yc: - v, n, schnac, o-, u-; nach une nach -, podsychać, podeschnać.

Tronbel, f. kutas, m. Trobel, Eroselmartt, m. tandeta. starzyzna, f. handel starzy-

Erobelfrau, f. tandeciarka, f. Trobelfram, m. tandeta, f. Erobelmann, m. tandceiarz, m. Trobeln, r. n. 1) handlować starzyzną; 2) mitrężyć; guzdrać się. Erobler, m. tandeciarz, m. Trog, m. koryto, n.

Trommel, f. beben, taraban, m. Trommelfell, n. bebenek, m. Trommelflopfel, -folagel, m. palka od bębna, f. Erommeln, v. a. bie w beben, be-

bnic, tarabanic. Trominelichlag, m. bicie w beben. n. odglos bebnów, m. Trommelichiager, m. dobosz, m. Erommeltaube, f. bebenek, m. Erompete, f. traba, f. in bie - fto-

Ben, zatrabic: etwas unter Erom. vetenfchall befannt machen, otrabić co. Erompeten, v. a. trabic. rompetenvogel, m. wrzaskot, m.

Trompeter, m. trebacz, m. Tropf, m. glupiec, prostak, m.

ctwo, n.

m. mara, f.

piel kroplista, f. Tropfden, n. kropelka, f. Eropfein, v. a. kroplanii wylewać, pokropić; - v. v. kapać, sączyć sie; pluszczeć.

Eropfen, m. kropla, kapka, f. Tropfen, v. n. ciec, kapać, kroplami spadać; - v. a. kropić, nakrapiać.

Eropfenartig, a. kroplisty, a. Tropfenmeife, ad. kroplami. Eropfftein, m. topieniec, m. Trof. m. 1) bagaze, pl. 2) gawledz. chalastra, f.

Tropbube, f. ciura, luznak, m. Troft, m. pociecha, f. pocieszenie, iswadować. Eroften, v. a. pooleszae, -yc; per-Trofter, m. pocieszyciel, m.

Troftlich, aroftreich, a. pocieche niesący, pocieszający, p. pelen pociechy, a. Troftice, a. nieutulony; zmar-

twiony, rozpaczający, p. Eroftlofigfeit, f. rozpacz, f. Trop, m. hardość krnąbrność, f.

upor, m. jum Trope, na przekores wbrew. Tropen, r. n. opierać się, nabun-duczyć się, stawić czolo; niedac sie.

Tropig, a. hardy, dumny, uparty, Trostopf, m dziwak, kapryśnik, dasający się, uparty, m.

Tropfopfig, a. uparty, krnabrny, a. Trube, a. metny, niewystały, smutny, chmurny, pochmurny, posepny, a.

Truben, v. a. mącić, zamącić; zawichrzyć; fich -, v. r. zachniurzyć się. Trubfal, f. utrapienie, n. biéda, f.

smutek, m. Trubfelig, a. biedny, smutny, a. Trubfinn. ". melancholia, f. Trubfinnig a. melancholiczny, a. Truchfeß, a podstoli, stolnik, m.

Truffel, f trufla, f. Trug, m oszukanstwo. mata-Trugbilb, n. widmo, n. upior,

700

Trugen, r. a. mamic, o-; zwo- Tudtia dzie: mylić. Trugerifch, a. zwodniczy, a. Trugfdlug, m. rozumowanie falszywe, n. Trube, f. skarbnica. /. Trunimer, pl. rozwaliny, zwaliska, niedobitki, pl. Trumpf, m. kozera, f. Trumpfen, r. a. wyświęcić; zadać kozere. Trunf, m. 1) napoj, napitek, m. 2) ein - Baffer, troche wody; 3) opilstwo, pijanstwo, n. fich bem Trunte ergeben, rozpijac sie. Trunfen, a. na-, opity, pijany, a. Trunfenbelb, m. pijaczysko, opól. stwo. #. 972 Truntenbeit, f. pijanstwo, opil-Trurp, m. kupa, gromada, zgra-Trurre, f. trupa. f. Trurpen, pl. wojsko. n. Trurrenweife, ad. kupami. Trutbabn, m. indyk, m. Trutbenne, f. indyezka. f. Erns. und Schutbunbnig, n. przymierze zaczepne i odporne, n do wzajemnej obrony, n. Tidate, m. kaszkiet, m. Tubercie, f. bat. tuberoza, f. hyacynt jesienny, m. Tubus, m. rurka, rura, f. Jud, n. 1) sukno, n. 2) chustka, f. Tudbereiter, m. postrzygacz sukna, m Buchen, a. sukienny, a. -ner Bauernrod, m. sukmana, f. Tuchbanbler, m. sukiennik, m. Quebantel, m. handel sukna, m. Tudbaus, n, sukiennica, f. Tuchfaten, m. sklad sukna, m. Tudmader, m. sukiennik, m. Tudmaderhautmert, n. sukiennictwo, #. Tudmanufaltur, f. fabryka sukna, f. Tuduabel, f. spilka do chustki. Tudidere, f. nozyce postrzygackie, pl. Sudicherer, m. postrzygacz, m. Endidererei, f. postrzygactwo. n. Tudiderermeriftatt, f. postrzygainia, f.

4. sposobny, zdatny, dzielny, tegi, a. zawołany, p. lepski, chwacki, gracki; spory; a. - ad, należycie, Tuchtigfeit, f. sposobnose; zdatność, dzielność, tegość, f Tudmaaren, pl. towary sukienne. pl. Tude, f. zlość, zlośliwość, f. podstep, m. chytrosc, f. Tudifch, a. zły, złośliwy, podstepny, chytry, a. Lugend, f. cnota, f. Tugenthait, a. enotliwy, a. Engenbhaftigfeit, f. enotliwose, Tulpe, f. bot. tulipan. m. Tummein, r. a. ujezdzać konia; fich -, r. r. krzątać się, uwijać, sce, n. zawinać sie. Eummefplat, m. zawod, m. miej-Tumult, m. zgielk, rozruch, m. Tumultnarifd, a. burzliwy, a. z halasem. Tumultiren, v. a. halasować. Tinde, f. tynk, m. Tunden, r. a. tynkować. Tunder, m. tynkarz, m. Tunfe, f. podlewka, zaprawa, f. 905. 71. Tunfen, v. a. umaczać. Tunfnapichen, n. naczynie na [kropka, /. sos. n. Turfel, m. Tupfelden, n. cetka, Tipfelig, a. kropkowany, cetkowany, p. Turfein, v. a. kropkować, cetko-Tüpfen, r. a. dotykać czem. Turban, m. zawoj, m. Turfie, m. turkus, m. Turnen, r. n. uczyć się gimnastyki: chodzić na gimnastykę. Turnen, n. cwiczenia gimnastyczne, pl. Turner, m. gimnastyk, m. Turnier, n. gonitwa, f. Turnierbahn, f. plac gonitwy, m. Turnfunft, f. gimnastyka, f. Turnplas, m. plac do odbywania ewiczeń gimnastycznych, m. Turteltaube, f. gruchawka, turkawka, f. Juich, m. muzyka huczna trab i rogow. f.

702

Tuide, f. tusz. m. Tufden, v. a. cieniować rysunek tuszem, tuszować.

Tutte, f. trabka, f.

Tprann, m. tyran, okrutnik, m.

Uebel, n. zle, n. - a. zly, a. - ad. zle; es wirb, ift mir -, ekli mi sie, nudzi, mdli mnie; übel von einem reben, podwodzić na kogo, žie mówić o kim, obgadywac kogo.

Utbelfeit, f. ekliwość, mdłość, nudność, f. - erregen, mdlić; nudzić; - erregent, a. ekliwy,

nidly, a. Uebelflang, m. rozdzwiek, m. dysharmonia, f.

Uebelftant, m. nicwygoda, f. bas

ift ein -, to ile, ze ... Uebeltbat, f. występek, m. zbrodnia, f. fezynea, m. Uebelthater, m. zbrodniarz. zlu-Uebelmollenb, a. zly, a. f-sie. Ueben, r. a. ewiczye; fich -, v. r. Heber, prp. nad; przez; o; - wie-

cej jak; - und über, ad. calkiem. lleberall, ad wszedzie. lleberantmorten, v. a. oddawać,

-dać, wydać, poddać. lleberantwortung, f. od-, pod-, wydanie, n.

Ueberarbeiten, v. a. przerabiać, -obic; fich -, v. r. spracowac

Ueberaus, über bie Dagen, ad. nader, zbyt, nad zwyczaj lleberbein, n. martwa kostka, f. Ueberbiegen, v. a.

przeginać, Ueberbieten, v. a. podkupywać, -pić; przewyższać, -yć; fic -z. r. in etwas, przesadzac.

Ueberbleibfel, n. zabytek, m. szczątki; (einer Mablgeit) niedojadki (eines Erinfgelages) niedopitki, frzenie, n. Heberblid, m. rzut oka, m. przej-

Ucherbliden, r. n. przeglądać, przejrzeć.

Meberbringen, v. a. oddawać, -dać;

Heb Errannei, f. tyrania, f. tyranstwe. okrucienstwo, n. Thrannift, a. tyranski, okrutny, a.

Thrannifiren, v. a. meezye i dreezvé.

przynosić, -nieść; donosić. -nieść. [m. -czyni, f. Ueberbringer, m. -rin, f. oddawca, Ueberbringung, f. oddanie, przyniesienie, doniesienic, n.

fich Ueberburgeln, v. r. przewracać koziolki

Ueberreden, v. a. na-, przykrywac, -yć (czem).

Ueberbem, lleberbief, ad. nadto. Uebertenfen, v. a. rozważać, -yć; przemyśliwać (nad czem); rozpamiętywać, -tać co.

Heberbruß, m. uprzykrzenie, zbrzy-

dzenie, n. wstret, m. Ueberbruffig , a. syt, a. znudzony, znuzony, p. - merten einer Sache.

sprzykrzyć, zbrzydzić sobie co. Uebereiten, v. a. wyprzedzie, wyścignąć; za nadto przyspieszyć co; fic -, v. r. za nadio spieszyć się; przegalopować się.

llebereilt, a. porywezy, a. llebereilung, f. porywezose, f. lleberein, ad. zgodnie. fgiem. llebereinanber, ad. jedne nad dru-

Uebereinfommen, v. n. umawiac -ówić się z kim; zgadzać, -odzić się na co.

llebereinfunft, f. umowa, ugoda, zgoda, f. llebereinstimmen, v. n. zgadzać,

-odzić się. Uebereinstimment, a. zgodny, a.

Uebereinstimmung, f. zgoda, f. Ueberfabren, r. a. przewozić, -leże; przejechać; - v. n. przeprawić się. Meberfahrt, f. przeprawa, f. prze-WÓZ, ₩.

Ueberfall, m. napad. m. napase, lleberfallen, v. a. napadać, -paśc. lleberfirniffen, v. a. dać pokost na Heberfließen, v. n. roz-, wylac sie; wylać (o rzece); opływać, obfitowac w co.

lleberflügeln, v. a. prześcigać, -gnac.

lleberfluß, m. obfitose, f. podostatek, zbytek, m. in - leben,

- haben an etwas, obfitowac, opływać w co. Ueberfinffig, a. 1) obfity; 2) zbyte-

[sie. czny, a. fich Ueberfreffen, v. r. przejeść,

Meberführen, v. a. przeprowadzac, -le; przekonywać, -nac.

Heberfullen, v. a. przepełniać, -io. Heberfüttern, v. a. przekarinic.

Uebergabe, f. oddanie, n. poddanle, n. kapitulacya, f. Hebergang, m. przeprawa, f. przej.

scie, n Hebergeben, v. a. oddać, podać; poddać; zdać; zawierzyc; fid-,

v. r. 1) poddać się; 2) zwracać, womitować.

Uebergeben, v. n. przechodzić, przejść; przeprawić się; gur Begenpartbei, przekabacić się; bie Mugen geben ihm uber, oczy zaszly Izami. - v. n. pomijac, -nac; opuszczać, -scić; mit Stillidmeigen -, milczeniem pominąć; zamilezyć o czem. Ucbergewicht, n. przewyzka; prze-

f-lac. waga, wyzszość, f. Uebergießen, r. a. ob-, zalewac. Heberguß, m. zaprawa, f.

Heberbanb, ad. - nehmen, wzląć góre nad czem; wygórować.

lleberhangen, v. n. wisiec nad (wiesić. lleberhangen, v. a. przewlesić; zalleberhaufen, v. a. obsypywac,

-pac; zawalać, -ić lleberhaupt, ad. wogóle, zgola. lleberheben, v. a. uwalniac. -olnic

(od czego); fich -, v. r. wynosić sie (nad kogo.) Ucberhoren, v. a. 1) prze-, wyslu-

chać; 2) przesłyszeć się, niedoslyszec. lieberhapfen, v. a przeskoczyć.

r. a. pomijać, -pać.

fleberirbifd, a. nadziemski, a.

Iltberfippen, r. n. przewazyć się.

Heb Heberflug, a. przemadry, a. Hebertoden, v. n. wykipicc. Hebertommen, r. a. odbierac, ode. brac; przejsc.

lleberfaben, v. a. przeladować; obarczyć; przeciązac, -yc; mit-

Schmud -, nastrzępic. lleberiaffen, v. a. ustapic, zostawić, poruczyć; puścić: oddać,

zdac; jich -, v. r. puscic, oddac [nadmiar, m.] lleberlaft, f. dodatek ladunku.

lleberlaufen, v. n. kipieć; prze-chodzić, -ejść; wyléwać, -lac na brzeg; einem -, nachodzić

lleberlaufer, m. zbieg, m. Heberlaut ad. za glosno. lleberleben, v. a. przezyć.

lleberlegen, v. a. rozciągać, -gnąć; etwas -, przemysliwac; rozwazac; namysice sie.

lleberlegen, a. przewyzszający, p. zdatniejszy, wyzszy, a. - fein. górować; przewyzszyć kogo.

lleberlegenbeit, f. wyzszość, przewaga, f. lleberlegt banbelnb, a. z rozwagą

działający, P. lleberlegung, f. rozwaga, f. zastanowienie, n. namysł, m mit -, z rozwagą; Mangel an -, nieroz-

waga, f. Ueberlejen, v. a. odczytywać, -tać. lleberliefern, v. a. podawać, -dao

przekazać; wydać. lleberlieferung, f. podanie, n.

lleberliften, v. a. okpiwać, -ić: oszaludzić; ju - fuden, podchodzić. -slac.

llebermachen, v. a. przesylac, llebermacht, f. przemoe, f. llebermadung, f. przestanie, n. przesylka, f. Imodz. Uebermannen, v.a. pokonać, przellebermaß, n. zbytek, m. jum -,

na domiar, llebermäßig, a. zbyteczny. a. Hebermenichlich, a. nadludzki, a. llebermorgen, ad. nazajutrz, po-

iutrze. llebermuth, m. swawola, pustota, dunia, pycha, f. zuchwalstwo, n. llebermutbig, a. swawolny, dumny, zuchwały, a.

705 Ueb tlebernachten, v. n. nocować, prze-, lleberichnappen, v. n. 1) zapaść, zanocować. nie, n. llebernahme, f. przyjęcie, odebrallebernaturlid, a. nadnaturalny, nadprzyrodzony, a. Uebernehmen, r. a. etmas, przyjmować, -jąć; podejmować, -jąć się czego: odbierać, odebrac: einen Mantel -, wzige plaszez na sichie; fic -, v. r. przesilać się. Ueberrafchen, r. a. nadehodzić, nadejsť; podejsť; zaskoczyć; zadzíwić. lleberraschung, f. podejscie, niespodziane nadejście, n. radość, . zadziwienio, n. lleberrechnen, v. a. obliczać, -yć. Heberreben, v.a. namawiać, -owić; przekonywać, perswadować. Heberrebung, f. namowa, f. przekonywanie, n. Ueberreichen, r. a. od-, podawać, wręczyć; - v. n. sięgać za. lleberreichung, f. od-, podanie, wreczenie, n. lleberreif, a. przestaly, a. lleberreifen, v. n. przestawać się. lleberreiten, r. n. przejść, przejechać, przeprawić się konno: v. a. przejechać. Ueberreigen, v. a. przedraźnic. lleberreft, m. reszta, f. zabytek, m. szczątki, pl. lleberrod, m. surdut. m. lleberrumpeln, v. a. opanować co nagle, wziać podciściem. Ueberrampelung, f. opanowanie, wzięcie niespodziane, n. Uebericatten, v. a. zacieniac. -ic. lleberichauen, r. e. rzucle okiem na okolo; rozpatrywać, -rzyć się. [síę, Ueberichaumen, v. n. zapieniac, -ic Ueberichiden, v. a. nad-, przesylać, (ob-, wyrachowanie, n. Heberichlag, m. 1) wylogi, pl. 2) Ueberichlagen, v. a. pod-, zaginać, -iąć, zawijać -inąć, pozawijać; zakasać: nieczytać, opuścić co w ezytaniu; ob-, wyrachować;

v. r. przechybnać sie

Acres Carlotte

zatrzasnąć; 2) oglupieć. lleberidreiben, v.a. napis polozyć. lleberfdreien, v. a. zakrzyczeć, przekrzyczeć, przegadać, - v. n. usterknąć, potknąć się; przeważeć (na szale); - fich -,

lleberfdreiten, v. a. et n. przechodzić, przejść; przestąpić, przekraczać, oczyć; (fig.) przebićrac, -brac; wykraczać (przeciw czemu). lleberichreitung, f. v. Ueberichreiten. Ueberidrift, f. napis, m. Ueberichuh, m. kalasze, pl. lleberidug, m. nadmiar, m przewyzka, f. lleberfdutten, v. a. ob-, zasypywać, -pać: v. llebergießen. lleberfchmanglich, a. niestychany, p. niezmierny, a. lleberichmemmen, r. a. zalewać, -lac; zarzucać, -ić. lleberichwemniung, f. powodž, f. lleberfegeln, r. a. wyprzedzić w plynieniu; zatopić okret ude-TZYWSZY RO. lleberfeeifc, a. zamorski, a. bas e, zamorszczyzna, f. lleberfeben, v. a. 1) v. lleberfchauen : 2) przeslepić; opuścić; piepostrzedz; przez szpary patrzec. Ueberfenben, v. Ueberichiden. Ueberfenbung, f. nade-, przesła-nic, n. przesylka, f. Ueberfeben, v. n. przebywać, -yć, przechodzić, -ejść, przeprawić się (przez rzekę); przesadzać, -ie (rów); - r. a. przekładać, -lozyć, tłómaczyć, prze-. lleberfeber, m. tlomacz, m. Ueberfenung, f. przekład, m. tlomaczenie, n. lleberficht, f. przegląd, m. Ueberfichtig, a. bardzo krótkiego wzroku. Irzenia, a. lleberfichtlich, a. latwy do przejlleberflebeln, v. n. przenosić, -nieść, przesiedlić sie. Meberfilbern, v. a. posrebrzyć. lleberfinnlich, a. to czego zmysłami nie można pojąć; nadnaturalny, Ueberfommern, v. n. przez lato przetrzymać; przelatować.

707 lleberfpannen, v. a. rozwiesić, porozwieszać, rozpinać, -iąć, rozpostrzec; przesadzac, -ic, wymagac za wiele. lleberipannt, a. wybujaly; przesadzony, p. Ueberivanntheit, f. wybujalose, przesada, f. leberfpinnen, v.a. oprząść. Ueberfpringen, v.n. przeskakiwać, -skoczyc; - v. a. omijac, -inac. lleberfteben, v. a. przebywać, -yć; przetrwać; przecierpieć; wytrzymać. Ueberfleigen, r. n. przejse, przeleżć; - v. a. przebyć, przewyższyć, przejść. Heberftimmen, v. a. przeglosować; wyzszyć. przestroic. Heberftrablen, v. a. blaskiem prze-Ueberftreichen, v. a. posmarować, pomazać (czem). Heberftreuen, v. a. posypywać, -pać; potrzasac, -snąc. Heberftromen, v. n. roz-, wylać się; opływać. lleberfturgen, v. a. przewracać, -o-cić; - v. n. fic. -, v. r. przewrocić się; upaść Hebertauben, v. a. zakrzyczeć: zagluszać, -yć. llebertheuern, v.a. polozyć za wielką cenę, przedrożyć. Ueberthenerung, f. podrozenie. przedrożenie, n. Uebertolveln, v. a. okpiwać, -ić; oszaludzić. Hebertragen, v.a. przenosio, -nieśc; przelożyć, tłómaczyć; einem etmas, ziać, zdać co na kogo; ziecić komu co. Hebertrag, m. transport, m. przeniesienie, n. Uebertreffen, v. a. przechodzić, przejść; przewyzszać, -yć; prześcigać, -gnąć. Uebertreiben, v. a. przesadzać, -ić; zbytkować w czem. Uebertreibung, f. przesada, f. przechodzić, Uebertreten, v. n. przejść: przestępywać, -apić; przydeptać (bóty); - v. a. prze-,

zać, -vé

Uebertreter, m. przestępca, m. llebertretung, f. przestępstwo, wykroczenie, n. Uebertrieben, a. przesadzony, p. Uebertritt, m. przejście, n. -ic. llebertunden, v. a. po-, zabielac, Uebervortheilen, v. a. odrwic, o-Uebermachfen, v.n. zarastać,-osnać. Uebermaltigen, v. a. przezwyciezac. -vé: przemagać. -módz: pokonac. Uebermeifen, v. a. przekonywać -nac; oddać; przekazać. Uebermeifung, f. przekonanie; od danie. ». Lebermerfen, r. a. rzucić (co na co); fich -, v. r. przemówić, poklócić sie. Uebermiegen, v. a. przewazac. przemagac. Ueberwiegenb, a. przewazny, a. Heberminben, v. a. zwycięzyc, prze-; przelamywać, -mać; zwalczyć. Ueberminber, m. zwyciezca, m. Ueberminbung, f. przezwycieżenie siebie samego, n. Uebermintern, v. n. przezimować; - v. a. przetrzymać przez zime. Hebermurf, m. plaszcz, m. iekka zwierzchnia suknia, f. Hebergablig, a. nadliczbowy, nadetatowy, 4. Uebergabn, m. zab wyrastający obok drugiego, m. Ueberzeugen, v. a. przekonywać, -nac; przeświadczać, -yć; - fic -, v, r, -sie. Ueberzeugung, f. przekonanie, przeświadczenie, n. liebergieben, v. a. na-, powłóczyć, -wlec: zająć (kraj); mit Rrieg -, wojne wypowiedzieć. llebergudern, v. a. ocukrowac. lleberjug, m. powloka, f. pokrowiec (krzesła wypchanego), m. llebergmerd, ad. siozem. lleblich, a. zwyczajny, a. - ad. -nie, zwykle. llebrig, a. pozostały, a. llebrigbleiben, v. n. po-, zostawac, -tac. wykraczać, -oczyć, nadwerę-Hebrigens, ad. zresztą. Hebrigtanen, r. a. zostawiac, -ic

Uebrigfein, v. n. zbywać; na zby- Umbruden, r. a. przedrukowywać. 16. ciu być. llebung, f. owiczenie, a. uprawa, Umfabren, v. a. objezdzać, obje-Ufer, n. brzeg, m.

Uferbemobner, m. nadbrzezanin, m. Uferichwalbe, f. brzegówka, f.

709

Uferfrecht, m. rybaczek, m. Ubr. f. zegar; zegarek, m. Uhrbanb, n. sznurek, m. taslemka

od zegarka, f. Ubraebaufe, n. koperta, f. Uhrafas, n. szkielko do zegarka, n. Uhrfette, f. lancuszek do zegarka, Ubrmacher, m. zegarmistrz, m. [m.

Hormaderfunft, f. zegarmistrzogtwo. n. Ubrmert, n. werk, m. tryby, pl.

libu, m. puchacz, m. Utelei, f. uklejka, sielawa, f. Ulnie, f. -nbaum, m. bot. wigz, m. Ulmenholz, n. więzlna, f. [nlzm, m. Ultramentanism, m. ultramontalim, prp. o; okoto, koto; dla; -

. aby, žeby; ce ift um, stalo sie, minelo. limadern, r. a. przeorać. Umantern, r. a. zmleniac, -ic; przeinaczyć, przeistoczyć.

limarfeiten, v. a. przerabiać, -obić. llmarmen, v. a. ściskać, u-; obejmować, objąć. Umarmung, f. objęcie, n. uscisk,

Umbebalten, v. a. niezdjąć, zatrzy-Umbauen, v. a. przebudować.

Umbiegen, v. a. prze-, zaginać,

Umbilben, v.a. przekształcać, -cić; przeobrażać, -zic.

Ilmbinden, v. a. ob-, zawięzywać, -azac; (in ber Mitte) przewięzywać, -iązać; na nowo oprawie (książke).

limblafen, v. a. zdmuchnac; ein Menich jum -, m. chuchraczek, [(kartki). Umblattern, v. a. przewracać, -ocić

Umbrechen, v. a. karczować, wy-(grunt); przełożyć; poprzekładac.

Umbringen, v. a. zabić, zgladzić. Umbrehen, v. a. przewracać, -ocić. -ować.

chać; przejechać, wywrócić. Umfallen, v. n. upadać, upaść; wywrócić, obalić się; zwalić

sie z nóg. Umfang, m. objetość, f. obwód. obreb, okrag, m.

Umfangreich, a. obszerny, a. Umfaffen, v.a. obejmować, objąć;

ogarniać, -nąć. Umflechten, v. a. oplatac, -lesc.

Umfliegen, v. n. obléwać. Umformen, v. a. przeinaczyć prze-

kształcać, -ić; przeobrażać, -zić. Umfrage, f. wypytywanie się, n. fich Umgaffen, v.r. ogladać sie rozdziawiwszy gębę. Umgang, m. obchod, m. obeiscie

sie, obcowanie, przestawanie z kim; pozycie, n. - baben, pficgen, obcować, przestawać z kim. Umganglich, a. rad ludziorn. towarzyski, z kim można przestawać, zvc.

Umgeben, v. a. otaczać, -oczyć: mit Mauern -, opasać murem; mit Ball und Graben -, okopywac, -pac; einem ben Dantel -. podać plaszez komu.

Umgebung, f. ludzie którzy otaczają kogo, pl. bie -en. pl. okolice, f. pl.

Umgegent, f. okolica, f.

Umgeben, v. a. chodzić kolo czego; oblazić, obchodzić co; - r. n. chodzić w procesyi; kręcić się; omijać; zachodzić, zajść z tylu; mit etwas -, trudnie sie, zajmować się, obchodzić się z czem; mit einem -, przestawać, obcować, zyć z kim; bamít -. zamierzae; etwas -, puscie co . mimo, unikac. -nac. Ilmqcbent, a. odwrotny, a. [-nie.

Umgefehrt, a. odwrotny, a. - ad, Umgießen, r. a. przelewać, -lać; na nowo stopić; wylewać, -lać. llmgraben, v. a. przekopać; oko pać.

Umgrengen, r. a. ograniczać, -yc. Umgrenjung, f. ograniczenie, n. fich Ilmguden, r. r. obzierac sie.

Umgurten, v. a. o-, przepasywać, -SHC

Umbaben, v. a. mieć na sobie. Umbaden, v. a. wycinac, -ciąc-

Umhalfen, v. a. ściskać, u-. Umbangen, v. a. prze-, zawieszac. -sic; wziac na siebie; pozawie-

Umbauen, v. a. wyciąć, wyrąbać, spuszczać, -ścić; ścinać, -iać.

Umbanung, f. spuszczanie drzew, scinanie, n. wyrab, m. Umber, ad. rund -, ringe -, na

okolo. Umbergieben, r. n. koczować, włóczyć się, wędrować.

Umbergiebenb, a. wedrowny, a. podrozujący, p.

Umbin, ad. nicht - fonnen, musieć, przyznać się.

Umbullen, v. a. otulac, -ic; okrywać, -yc.

Umfebr, f. powrot, m. Umfebren, v. a. przewracać, -ocić; - v. n. powracać, -ocić;

wracać, -ócić się. Umfippen, v. n. przewazać, -yć; przegibnąc się, przekinąc; r. a. przewrócie.

limflammern, v. a. obelmować. obiać rekoma: czepić sie kogo: trzymać kogo-

Umfleiben, v. a. przeblerac; fic - r. r. przebierac. - brac sie. Umfommen, v. n. zginąć. Umfreis, m. obwod, okrag, okres, Umfreifen, v. a. okrązać, -yć; chodzić okolo czego Umlaben, r. a. przeladować.

Umlagern, r. a. obsiadac, -lese; objegac, -ledz. Umlauf, m. bieg, obleg, obrot, m. in - feten, puscić w obieg.

Umlaufen, v. a. wywrócić; obiegać, -iedz; - v. n. krazyć, obracac, -ocić sie-

Umlaufidreiben, n. okolnik, m. Umiaut, m. przemiana gloski, f. Umlegen, v. a. obkładac, oblozyć; przekladać, -lożyć; przewracać; fid -, r. r. u-, zagiąć się za-

krzywić sie.

Umlenten, v. a. nawracac, -ocic;

skręcać, -ić; zwrócić; wrócić

Umienten, n. skret, zawrot, m. Umleuchten, v. a. oswiecać, -cie. Umliegenb, a. okoliczny, a. Umnebmen, v. a. brać, wziać na

siebie. limpaden, v. a. przepakować. Umpferden. v. a. ogacić.

Umpfianten, v. a. przesadzać, -ić; obsadzić.

Hmpfligen, v. a. oborywać, -rać. Umpragen, r. a. przebijac. -bic. Umreifen, v. a. objezdzac, objechac Umreifen, r.a. zwalić, obalić: po-

wywracać; poobalać Umreiten, v. a. objezdzać (konno); przejechać, wywrócić kogo. Umrennen, v. a. obalic.

Umringen, r. a. otaczać, -ocevć. osaczyć; obstępywać, -apić: (ploblid) obskoczyć.

Umrif, m. zarys, m Umrühren, limrütteln, v. a. zamie-

szac; zaklécié. Umfaden, v.a. przesypywać, -pać. Umiatteln, v. a. 1) przesiodłać 2) przekabacić się. llmfas, m. odbyt, pokup, m. za-

miana, f. Umidaffen, v. a. przetwarzać, -orzyć; przelstaczać, -oczyć,

limfcangen, v. a. okopywać, -pać; oszancować. ſcienić. Umidatten, . a. ocieniać, -ić, za-Umidiffen, v. e. przeladować z jednego okrętu na drugi; -r. n. plynac morzem okolo . .

Umfdlag, m. okladka, kompatura; kataplaza, f. Umfdlagen, v. n. wywrócić się; psuc sie; - r. a. obalić, prze-

wrócić, zagiąć, zawinąć, zalożyć. Umfdlagetud, n. chustka, f. Umidleiden, v. n. obchodzić, kre-

cić sie kolo. Umfdleiern, v. a. zastaniać. -onić welonem. Umichließen. v. a. opasae, oto-

czyć, okrązyć. Umidlingen, v. a. obeimować, ob-

iac: usciskać.

Umfdmeißen, r. a. obalić, wywro-Unifdmelgen, r. a. przetapiac, -o-Umfdmieben, r. a. przekuć. Umidmieren, v. a. obsmarować. Umfdnallen, v. a. 1) inaczej za-

piąc; 2) przypasac. Umfdnuren, v. a. obsznurować. Umidreiben, v. a. przepisywać, -sac: okreslac, -ić.

Umfdreibung, f. okresienic, n. Umfdrift, f. napis na okolo, m. Umidutteln, v. a. przetrząsać.

Umidutten, r. a. przesypywać, -pać; po-, obsypywać. Umfdweif, m. ogrodka ceremonia. f. -e maden, kolować; obne

-, nieodmachem, prosto. Umfegeln, r. n. plynac kolo. fic limfeben v.r. oglądać, obej-

rzec sie; fich genau, gut -, rozpatrywać się w czem. Umfesen, r. a. przestawiać, prze-

sadzać, -ić; zamieniać, -ić. Umficht, f. ogiedność, roztropność, przezorność, f.

Umfichtig, a. ogiędny, roztropny, przezorny, a. Umfinten, v. u. upadae, upasc.

Umfonft, ad. darmo; na prózno. limfrann, m. przeprząg, m. Umfrannen, v. a. przeprzągać,

-adz; piedzia zmierzyć. limfpinnen, v. a. oprzasć, osnuć. limftant, m. okoliczność, f. szczegol, m. Umftance, pl. okoliczno-

ści, korowody, ceremonie; trudy, pl. Umflanblich, a. szczególowy, ob-

szerny, a. połączony z trudnościami, p. - erzablen, obszernie opowiadać. Umfteden, r.a. przerobić co; prze-

rzucać, przegarniać (zboże). Umfteben, r.n. obstępować, -apic. Ilmftehenb, a. 1) obstępujący, p.

2) odwrotny, a. Umftellen, r. o. poobstawiać; przestawiac. -ic.

Umftimmen, v.a. przestrajać, -oić; einen -, naklonić, przerobić, przeinaczyć kogo.

Ilmftogen, r. a. obalić, wywrócić uchylać -ić (testament). Umfrablen, v. a. opromienic.

Umftulpen, v. a. zawinać. Umftriden, v. a. usidlić. Umftury, m.wywrót, m.

Unifturgen, r. a. prze-, wywracac, -ocic; obalic; - v. n. upasc, runac.

Umtaufen, v. a. przechrzeic. Ilmtaufden, r.a. przemieniac, -nic. fich Ilmthun, r. r. nach etwas, ogiadać się o co, szukać czego. Ilmtreiben, v. a. obracać, -ocić. Umtrich, m. obrot, przebieg, m.

Umwachfen, a. obrosly; otoczony drzewami, p. Ummaigen, v. a. przewrócić; poprzewracać. Umwaljung, f. rewolucya, f.

Umwanbeln, r. a. przeistoczyć. Ummedieln, v. n. zmieniac sie; v. a. zanijeniać. Umweg, m. zboczenie z drogi, n.

manowiec, m. - machen beim Treiben bes Biebes, opedzac, -ic. limmeben, v. a. zdinuchnąć; obwiewać, obwiać, limmenben, v. a. przenicować

(materya); fich -, v. r. wrócić limmerfen, v. a. obalać, wywra-

cac, zarzucac; leicht umgumerfen, wywrotny, s. Ummidein, v. a. obwijać, po-.

Umwinden, v. a. okręcać, -ić. limwolfen, v. a. zachmurzyć, zasepić; fich -, v. r. zachmurzyć sie.

Umwölft, a. pochinumy, a. Umwühlen, v. a. ryć, pyskać . Umjannen, v. a. ogradzać, -odzić; mit Brettern -, oparkanic. Ilmgaunung, f. ogrodzenie, n. o-

plotek, parkan, m. Ilmgieben, v. a. pociagnąc; mit

Rrieg -, wojne wypowiedzieć; chodzić okolo; fich -, r. n. przebierac, -brac sie. Umzingeln, r. a. osnezyć, otoczyć.

Hmjug, m. 1) obchod, m. 2) przeniesienie się, n. Unabanterlich, a. nieodmienny. a.

Unabbangig, a. niezawisły; niepodlegly, udzieiny, a.

715 una Unabhangigleit, f. niezawislość, niepodieglość, udzielność, f. Unablaffig, a. ustawiczny, a. Unabsebbar, a. okiem niezmierzolingbildtlid, ad, nieumysinie. Unabmendbar, a. nieuchronny, nieochybny, a. Unacht, v. Unecht. Unachtfam, a. niebaczny, nieuwazny, a. niebaczność, Unachtfamteit, f. nieuwaga, f. Unabelid, a. niesiachecki, a. Unahnlich, a. niepodobny, rozny Unabnlichfeit, f. roznica, rozność, Unangebaut, a. nieuprawiony, p. nieuprawny, a. Unangemelbet, ad. nieopowiedziawszy się. przykry, a. Unangenehm. e. nieprzyjemny, Unangerübrt, a. nietkniety, p. Unannehmlichfeit, f. przykrosc, nieprzyjemność, f. Unanfehnlich, a. niepozorny, niepokażny, a. Unanstanbig, a. nieprzystojny, nieprzyzwoity, a. Unanftanbiafeit. f. nieprzystojność, nieprzyzwoitość, f. lingnmenbbar, a. niestosowny, a. Unart, f. narów, m. niegrzeczność, okrzesany, p. Unartia, a. niegrzeczny, a. nie-Unaufborlid, a, ustawiczny, nieustanny, ciagly, a. - ad. zawsze, Unaufhaltfam, a. niewstrzymany, linguffésbar. .. nierozerwany, nierozwiązany, nierozwiklany, p. wieczny, a. Unaufmerffam, a. nieuważny, a. Unaufmertfamfeit, f. nieuwazanie, n. nieuwaga, f. Unausbleiblich, s. nieochybny, pewny, a Unausführbar, a. niepodobny, a. Unausführbarfeit, f. niepodobienstwo. # nv. p. Unausgebilbet, a. niewykształco-

Unausgefest, a. nieprzerwany. p.

bezprzestanny, a. Unausloidlid, a niewygasty, p. Ungussprechlich, a. niewymowny. Ungusfteblich, a. nieznosny, a. [a. Unbanbig, a. niesforny; wyuzdany, a. Unbarmherzig, a. niemitosierny, nielitościwy, hardy, a. Unbarmbergigfeit, f. nieczulose. surowość, hardość, f. Unbartig, a. bezbrody, młodziuchny, a. Unbebachtig, Unbebachtfam, a. niebaczny, a. Unbebachtfamfeit, f. nicbaczność,f. Unbebedt, a. otwarty, a. Unbebeutenb, a. nieznaczny, drobny, maly, a. Unbehingt, a. bezwarunkowy, zupelny, a. Unbeerbt, a. bezpotomny, a. Unbefangen, a. nieuprzedzony, p. bezstronny, prosty, a. Unbefangenheit, f. bezstronnose; Sty, a. prostota, f. ilnbeffedt, a. niepokalany, p. czylinbefugt, a. nieupowazniony, p. Unbegreiflich, a. niepojety, niedoscigly, a. czego nie można polinbegrenat, a. nieograniczony, p. Unbegrundet, a. bezzasadny, blahy, a. nieuzasadniony, p. [kry. a. Unbehaglid, a. nieprzyjemny, przy-Unbehaglichfeit, f.nieprzyjemnose, przykrość, f. Unbehulflich, a. niezgrabny, a. Unbebulflichteit, f. niezgrabność, f. Unbebutfam, a. nieostrózny, a. Unbefannt, a. nieznajomy, niewiadomy, a. nieznany, p. Unbefanntheit, f. nieznajomość, niewiadomość. f. Unbefleibet, a. golv, a. Unbefummert, a nietroszcząc sie. niedbając o nic. Unbelebt, a. martwy; nieludny; pusty, a. Unbelefen, a. nieobczytany, a. Unbemerit, a. niepostrzezony, p. Unbemittelt, a. ubogi, biedny, nie mający sposobu utrzymania, p Unbenommen, a. wolny, a. Unbequem, a. niewygodny, a.

Unbequemlichteit, f. niewygoda, f

Unheredenbar, a. nieobliczony, p. niezmierny, a.

Unberufen, a nieproszony, niemający powołania, zdatności do

czego, p. Unberührt, a. nietkniety, p. etmas - laffen, nietknao się czego.

Unbeichabet, prp. nienaruszając, bez ujmy. Unbescheiben, a. niegrzeczny, a. If. Unbescheibenbeit, f. niegrzeeznosc,

Unbescholten, a. nieskazitelny. zacny, a. Unbeicholtenbeit. f. nieskazite-

lność, zacność, f. Unbefdrantt, a. nieograniezony, p.

Unbejdreiblid, a. niewypowiedziany, p. czego opisać nie można. Unbeffeabar, a. niezwyclęzony, p.

Unbefolbet, a. nieplatny, a. Unbefonnen, a. plochy, nieroztropny, a. roztropnoso,f.

Unbefonnenbeit, f. plochość, nie-Unbestanbig, a. niestaly, zmienny, a. Unbeftanbigfeit, f. niestalość,

zmienność, f. Unbestimmt, a. niepewny, a. nieoznaczony, p. bezokoliczny (tryb), a.

Unbestimmtheit, f. niepewność, f. Unbestreitbar, a. niezaprzeezony. p. Unbetraditlid, a. nieznaczny, ma-

ly, a. Unbeugiam, a. hardy, a. nieugiety, zaciety, p. gietość, f. Unbeugfamteit, f. hardose, nieullubevolfert, a. nieludny, a. niezaludniony, p. [zbrojny, a, Unbewaffnet, a. bezbronny, bez-Unbeweglich, a. nieruehomy, a. [f. Unbeweglichfeit, f. nieruchomosć, Unbemobubar,a. niezamieszkaly,a. Unbewußt, a. niewiadomy, mimowolny, a.

Unbezahibar, a. nieopłacony, p. Unbeimeifelt, a. niewatpliwy, pewny, a.

Unbezwingbar, a. niezwalczony. p. ezego nie można zdobyc. Unbiegfam, a niegiętki, sztywny, Unbiegfamfeit, f. niegiętkość, sztywność, f.

Unbillig, a nlesprawledliwy, niesłuszny, a. Unbilligfeit, f.niesprawiedliwość,

niestuszność, f. Unbrauchbar, a. nieuzyteczny, nie-

zdatny, a. - ad. do niczego, niepotem. Unbrauchbarfeit. f. nieuzyte-

czność, niezdatność, f. Undriftlid, ad. nie po chrześcianísku. Unb, c. i. Unbant, m. niewdzieczność, f.

Unbanfbar, a. niewdzięczny, a. Unbenfbar, a. czego nie można sobie wystawić.

Unbenflich, a. niepamietny, a. Unbeutlich, a. niewyrażny, zawi-

ly, a. Unbeutlichfeit, f niewyrażność, zawiłość, f.

Unbing, n. niepogobienstwo, n. Unbisciplinirt, a niekarny, a. Unburchbringlich, a. nieodgadnio-

ny, nieprzenikniony, p. nieprzenikliwy, a. Unburdbringtichfeit, f.niemozność

odgadnienia, przeniknienia, f. nieprzenikliwość, f. Isty, a. Unburdfichtig, a. nieprzezroczy-Unburchfichtigfeit, f. nieprzezroczystość, f.

Uneben a. nierowny, a. Unecht, a. nieprawdziwy, falszywy, a. podrobiony, p. [szec, m. Unebel, a. -les Detall, n. polkru-Unehelich, a. nieślubny; dorywczy, a. -es Rinb, dziecie z niepra-

wego loza, n. Unebrhar, a. nieuczciwy, a. Unehrbarfeit, f. nieuezciwość, f. Unchre, f. nieslawa, hanba, f. wstyd, m. Unebrlid, a. nierzetelny; niepo-

czciwy; bezceny, a. f. nierzetelność, Unehrlichfeit, niepoczeiwość, bezecność, f. llneigentlich, a. niewłaściwy, a. Uneingebunben, a. nieoprawny, a. Uneingebent, a. niepomny, a.

Uneingeschränft, a. nieograniczo-Uncinia, Uneins a, niezgodny, a

Uneinigfeit, f. niezgoda, f. Unempfänglich, a. nieusposobiony do przyjęcia p. oboję-Unempfinblid, a. nieczuly, zimny, a. bez czucia. Unempfindlichfeit, f. nieozulość, zimność, f. Unendich, a. nieskouczony, niezmierny, a. bez granic; wiekuisty, a. Unendlichfeit, f. nieskonczoność, nieznijerność, f. Unenthebrlich, a. koniccznie, niezbednie potrzebny, a. linentgeltlich, a. bezplatny, a. Unenthaltfam, a. niewstrzenilerliwy, nieumiarkowany, a. Unenthaltfamfeit, f. niewstrzymanie się, nieumiarkowanie. n. Unentschieben, a. 1) watpliwy, a. nierozstrzygniony w zawieszcniu będący, p. 2) wahający się, ni wiedząc jak robić, postępować. Unentichloffen, a. nieroznivsliwszy się; waliający się, p. Unentichloffenbeit, f. wahanie sie. Unerhittlich, a. nieublagany, p. Unerfahren, a. niedoświadczony, p. milody, a, Unerfahrenbeit, f. brak doswiadezenia, f. Unerforfdlid, a. niezglebiony, p niedościgły, a. linergrundlich, a. niezglebiony, p. czego nie można zgruntować, zglębić. Unerheblich, a. nieznaczny, drobny, a. malej wagi. Unerbort, a. nieslychany. p. Unerfannt, a. niepoznany, p. Unerfenntlich, v. Unbantbar. Unerffarbar, Unerffarlich, a. niepojety; czego nie można zrozumieć, pojąć, objasnić. linerläßlich, a niezbedny, konieczny, a. Unerlaubt, a. zakazany, p. Unermeßlich, a. niezmierny, a. [f. Unermeflichfeit, f. niezmiernosc. Unermubet, -mublich, a. niespra-Cowany, p. Unerreidbar, a. niedościgły, a. ezego nie mozna dopiać.

lineriattlich, a. nienasycony, p. Unericopflich, a. niewyczerpany. nieprzebrany, p. Uneridroden, a. nieustraszony, p. śmiały, odważny, dzielny, a. Unerfdrodenheit, f. smialosc, odwaga, dzielność, f. Unerfcutterlich, a. niewzruszony, niezachwiany, p. Unerforminglich, a. niepodobny, a. Unerfehlich, a. niepowetowany. nieodzałowany, p. czego nie mozna wynagrodzić. Unertraglid, v. nleznosny, a. Unerwartet, a. niespodziany, pnegly, a. - ad, nagle, niespodzianie. dy, a. llnerzogen, a. jeszcze barilzo milo-Unfabig, a. niezdatny, niezdolny, (zdolność, f. Unfahigfeit, f. niezdatność, nie-Unfahrbar, a. zły, nie do przebycia (o drodze). llufall, m. przypadek, m. nieszczęście, n. linfebibar, a. nieomylny, nieochybny, a, linfchibarteit, f. nieomylnosc.f. Unfern, a. niedaleki, a. Unflath, m. paskud, m. paskustwo. Unflåtbig, a. niechlujny, paskudny, plugawy, a. Unftatherei, f. niechlujnose, f. plugastwo, n. Unfolgiam, a. nieposluszny, a. Unformlich, a. nieksztaltny, szkaradny, a. Unformlichfeit, f. nieksztaltność. szkaradność, f. Unfreundlich, a. nieprzystępny, niemily; niepogodny (dzień), a. Unfriebt, m. niezgoda, klotnia, zwada, f. Unfrudtbar, a. plonny, niepłodny, nieurodzajny, a. Unfructbarfeit, f. plonnosc, niepłodność, f. nieurodzaj, m. Unfug, m. swowola, f. Ungangbar, a. zly, a. Ungeachtet, prp. inimo; - c. lubo. Ungeabntet, a. niekarany, p. ce bleibt -, uszlo plazem. lingebahnt, a. nierowny, chropowaty, a.

721 una Ungeberbig, a. przykry, niemlly, niegrzeczny, a. Ungebeten, a. nieproszony, p. Ungebilbet, a. nieukształcony, p. prostacki, a. Ungebrauchlich, a. nieużywany, p. lingebuhr, f. jur -, nie w czas. Ungebührlich, Ungebührend, a. nieprzyzwoity, nieprzystojny, nienalezyty, a, Ungebanben, a. 1) nleoprawny, a. 2) swawolny; 3) prozaiczny, a. Ungebunbenheit, f. swawola, f. Ungebulb, f. niecierpliwość, f. Ungebulbig, a. niecierpliwy, a. Ungefahr, ad. okolo; blisko; z. Ungefähr, n. los, przypadek, m. Ungefällig, a. nieuezynny, a. Ungefälligfeit, f. nieuczynność, f. Ungegrundet, a. mylny, niepe-Wny .4. Ungehalten, a. zagniewany, p. Ungebeuer, a. ogromny, a. Ungeheuer, n. dziwotwór, potwór. m. wolno. Ungehindert, ad. bez przeszkody, Ungehobelt, a. nieuheblowany; (fig.) nieokrzesany, p. Ungeborfam, a. nieposluszny, a. Ungehorfam, m. nieposluszenstwo. Ungefünftelt, a. prosty, a. Ungelegen, a. niedogodny, n. - ad. nie w czas. Ungelegenheit, f. niedogodność, f. Ungelebrig, a. niepojętny, a. ein -ger Dienfch, nieuk, m. Ungelebrigfeit, f. nieuctwo, n. Ungeleicht, a. niegaszony, p. Ungemach, n. dolegliwość, przykrość, f. Ungemachlich, a. niewygodny, a. Ungemadlidfeit, f. niewygoda, f. Ungemein, ad. wielce. Ungemeffen, a. nieprzyzwoity, a. nieumiarkowany, p. Ungenaunt, a. bezimienny, a. Ungeneigt, a. nie przychylny, a. Ungenirt, a rubaszny, a. -tes Befen, n. rubaszność, f. Ungeniegbar, a. niestrawny, niedobry, a.

Ungenügenb. a. niedostateczny, a.

Ungenügfam, a. nienasycony, p. cheiwy, łakomy, a. Ungenügfamfeit, f. chelwose, f. lakomstwo, n. [rzysty, a. Ungerabe, a. nierowny; niepa-Ungerathen, a. od-, wyrodny, a. ein -ner Denfc, niezdara, m. lingerecht, a. niesłuszny, niesprawiedliwy, a. Ungerechtigfeit, f. nlestuszność. niesprawiedliwość, f. Ungereimt, a. 1) nierymowany, p 2) niedorzeczny, a. Ungereimtheit, f. niedorzeczność, Ungern, ad. niechetnie. Ungefäuert, a. prasny, a. Ungefäumt, ad. niezwłocznie. Ungefcheben machen, e. a. puscie w niepamięć. Ungefdidlichfeit, f. niezgrabnosc, niezręczność, f. fezny, a. Ungeididt, a niezgrabny, niezre-Ungeschlacht, a. nieokrzesany, p. brutalny, dzikl, a. Ungefdliffen, a. nieokrzesany, p. sprosny, a. Ungefdliffenheit, f. nieokrzesanosc. sprosność. f. Ungefcoren, a. einen - laffen, dac komu pokoj. Ungefellig, a. nietowarzyski, wiemily, a. (skość, f. Ungefelligfeit, f. nletowarzy-Ungesehmäßig, a. bezprawny, a. Ungefittet, a. nieobyczajny, a. Ungeftaltet, a. nieksztaltny, a. Ungeftort, a. spokojny, a. Ungeftraft, a. bezkarny, a. Ungeftraftheit, f. bezkarność, f. Ungeftum, n. burzliwość, natarczywość, porywczość, f. impet, m, Ungeftum, a. burzliwy, natarezywy, porywezy, a. -mes Better. szaruga, f. - werben, rozliukac się (o morzu). Ungefund, a. niezdrowy, a. Ungethum, n. poczwara, f. potwor, m. Ungetreu, a. niewierny, a. Ungewiß, a. niepewny, watpliwy, Ungewißbeit, f. niepewnose, watoliwose, f.

stwo wyjeczenia, n. linbeilig, a. nieszanujący rzeczy

świetych, p. światowy, a. Unbofiid, a. niegrzeczny, a.

unm

Unbeilbarfeit, f. niepodobien-

Unbeffichfeit, f. niegrzeczność, f.

723 una lingewitter, n. nawalnica, burza, f. llngewöhnlich, a. nad-, niezwyczajny, niczywkły, ą. Ungemennt, a. nieprzyzwyczajony, P lingejahmt, a. niepohamowany, Ungeziefer, n. owad, m. robactwo, grzeczny, a. Ungezogen, a. nieobyczajny, nie-Ungezogenheit, f. nieobyczajność, niegrzeczność, f. Ungermungen, a. niewymuszony, p. iekki. a. Ungeamungenheit, f. niewymuszoność, iekkość, f Unglaube, m. niedowiarstwo, n. Unglaubig, a. niedowierzający, p. ein -ger Denid, m. niedowiarek, m, Unglaublid, a. niepodobny, a. niedouwierzenia. Unglaublichfeit, f niepodobienstwo, w. Ungleich, a. nierowny, a. Ungleichartig, a. roznorodny, a. Ungleidibeit, f. nicrowność, różnośc, f. Ungleichfeitig, a. roznoboczny, a. Unglimpflich, a. troche ostry, a. linglud, n. nieszczeście, n. Ungludlich, Ungludfelig, a. nieszczęsny, nieszczesliwy, a. maden, unieszcześliwić. Ungludsfall, m. nieszcześliwy przypadek, m. Ungnabe, f. niclaska, f. in - fallen, popasé w nielaske. Unguabig, a. nielaskawy, a. Ungrunt, m. falszywość, f. Ungultig, a. nic nie wart, niewazny, a, linguitigfeit, f. niewazność, f. Ungunft, f. nielaska, nieprzychylność, f. lluguntig, a. nielaskawy, nieprzychylny: niepomyslny, a.

niegnicwać się o co.

narobić zlego.

się utrzymać nie może.

Unheilbar, a. nieuleczony, p.

Unbolb, m. okrutnik; czart, m. Uniform, f. uniform, m. Union, f. unia, f. Unit, m. unita, m. (unirter griechiider Ratholif). Unitifd a. uniacki, a. Universal, a. powszechny, a. Univerfitat, f. uniwersytet, m. akademia, f. Univerfitate., a. uniwersytecki, linte, f. zaba, f. linten, r. n. dukać. llufenntlich, a. niedopoznania. Unfeuich, a. nieczysty; sprosny; nierządny, a. Unfeuichbeit, f. sprosnose, f. Unflar, a. ciemny, a. Unflug, a. nieroztropny, a. Unflugbeit, f. nieroztropność, f. Unforrerlid, a. duchowy, a. Unfoften, pl. naklad, m. koszta, pl. Unfraut, n. chwast, m. zielsko, n. llnfunde, f. niewiadomość, nie-znajomość, f. Unfunbig, a. - fein, nieznac. Unlangft, a. niedawno. Unlauter, a. nieszczery, nieczysty, a. Unlauterfeit .f. nieszczerość, nieczystość, f. Unleiblich, a. nieznosny, a. Unleferlich, a. nicczytelny, a. Unlengbar, a. jasny, pewny, a. niezaprzeczony, p. Unlieb, a. nieprzyjemny, niemity, llnluft, f. niechec. f. Unmanierlich, a. niegrzeczny, a. [f. llmmanicrlidifeit, f. niegrzeczność, Unmannbar, a. niedorosly, a. Unmagiq, a. nieumiarkowany, p. Ungut, ad. nichte fur - nebmen. Unmāgiafeit, f. nieumiarkowanie, n. zbytek, m. Unhaltbar, a. nietrwały, a. to co Unmenge, f. ema. f. Unmenich, m. barbarzyniec. brutal. okrutnik. m. Ilnbeil, n. zle, nieszczęście, n. ftiften, broie; viel -, nabroie, Unmenidilid, a. okrutny, brutalski, nieludzki, a. Unmenfalidfeit, f. okrutnose, nie-

ludzkość, f. brutalstwo, okrucienstwo, z. Unmerflich, a. nieznaczny, a. Unmittelbar, a. bezpośredni, a. Unmoglid, a. niemozny, niepodobny, a. - ad. ani sposob, niemozna, niepodobno. Unmöglichfeit, f. niemozność, f. niepodobienstwo. n. linmunbig, a. maloletni, a. Unmunbigfeit, f. maloletnose, f. Unmuth, m. niechec, f. Unmuthig, a. niechetny. a. P. Unnadahmlid, a. nieporownany, Unnaturlid, a. nienaturalny, a. Unnothig, a. niepotrzebny, a. Unnus, a. nieuzyteczny, a. Unorbentlich, a. nieporządny. a. Unorbnung, f. nieporządek; (große) nielad, m Unparteiff, Unparteilid, a. bezstronny, a. Unparteilichfeit, f. bezstronnosc, linpaß, linpaßlich, a. nieswoi, slaby, a. - fein, zastabnac. Unpaglichfeit, f. slabose. f. Unperfonlich, a. nieosobisty, a. Unpolirt, a. niepolerowany, p. Unrath, m. śmiecie, pl. plugastwo, n. Unrecht, n.krzywda; niesłuszność. f. er hat —, ma niesluszność. Unrecht, a. falszywy, nieprawdziwy, a. Unrechtmäßig, a. nieprawny, niesprawiedliwy. a. Unrechtmäßigfeit, f. nieprawność, niesprawiedliwość, f. Unreblid, a. nierzeteiny, a. Unredlichfeit, f. nierzeteiność, f. Unregelmäßig, a. niereguiarny. nieforemny, a. Unregelmäßigfeit, f. nieregularność, nieforemność, f. Unreif, a. niedojrzały, a. Unrein, a. nieczysty. a. [stość, f. Unreinigfeit, f. brudy, pl. nieczy-Unreinlid, a. niechlujny, a. Unreinlichfeit, f. niechlujnose, f. Unrichtig, a. myiny, a. Unrichtigfeit, f. oniylka f. usterk, Unrube, f. niespokojność; zamieszka, zawierucha, f. niepo-

unft koj, rozruch, m. -- erregen, ftiften, burzye, wichrzyc, za-. Unruheftiffer, m. burzyciel, wichrzyciel, m, Unrubig, a. niespokojny, a. llurübmlich, a. niechwalebny, a. line, pr. nas, nam. Unfäglich, a. niewypowiedziany, p. okropny. niezmierny, a. linfanit, a. troche ostry, a. Unfauber, a. niechlujny, a. Unfauberfeit, f. niechluinose, f. Unidablid, a. nieszkodliwy, a. [f. Unichablichfeit, f. nieszkodliwość, Unichasbar, a. nieoszacowany, p. Unideinbar, a. niepozorny, a. linididid, a. nieprzystojny, a. Unididliditeit, f. nieprzystojnośc. Unfolitt, n. loj, m. linichluffig, a. wahający się, p. Unidiuffigfeit, f. wahanie sie, n. Unidmadhaft, a niesmaczny, a. linfdulb, f. niewinność, f. Unidulbig, a. niewinny, a. ein ges Befchorf, n. niewiniatko, n. für - erflaren, uniewinniac, -ic. Unfelig, a. nieszczesny, a. Unfer, pr. nasz. Unferige, Unfrige, (ber, bie, bas), nasz -a -e. [dla nas. Unferthalben, Unfertwegen, Unficher, a. niepewny; niebezpieczny, a. Unfiderheit, f. niepewność, f.niebezpieczeństwo, n. Unfictbar, a. niewidzialny, a. Unfichtbarfeit, f. niewidzialność. Unfinu, m. niedorzeczność, f. If. Unfinnig, a. niedorzeczny, a. Unfinnigfeit, f. niedorzeczność, f. linfittlich, a. nieobyczajny, a. Unfittlichfeit, f. nieobyczajność, f. Unftåt, a. niestaly, niespokojny, a. Unstatthaft, a. nieprzyzwoity, a niewoino, ad. Unfterblich, a. niesmierteiny, wiekopomny, a. - maden, uniesmiertelnić. Unfterblichfeit, f. niesmierteinosc. Unftern, m. nieszczęście, n Unfirafiid, a. nienaganny, a.

Unit Unfträftichfeit, f. nienaganność, f. Unstreitig, ad. bezwątpienia. Untabelhaft, a. nieposiakowany, p. nienaganny, a. Untauglio, a. niezdatny; niedolezny, a. Untauglichfeit, f. niezdatność; niedolęzność, f. linten, ad. na dole; pod spodem: miżej. Unter, prp. pod; miedzy, pomiedzy: sród. Unterabtheilung, f. poddzial, m. Unterbau, m. fundament, m. Unterbett, n. spodek, m. Unterbinren, v. a. podwiezywać, -azac. Unterbleiben, v. n. niestac sie. Unterbrechen, v. a. przerywać, -rwac. Unterbrechung, f. przerwa, f. Unterbringen, v. a. umieszczać, -scic. Unterbeffen, ad, tymczasem. Unterbruden, v. a. przytłumiać, -ie; gnębie; przygnębiać, -ić; tlumie; uciskać. linterbruder, m. gnebiciel, m.

Unterbrudung, f. gnebienie, przytlumienie, n. ucisk, m. Untere, a. doiny: niższy, a. Untereinanber, ad. miedzy soba; w pomieszaniu. nich Unterfangen, v. r. siniec. Unterfelbberr, w. hetman polny, Unterforfter, m. podiesniczy, m. Unterfutter, n. podszewka, f. linterfuttern, v. a. podszywać -yć. Untergang, m. zaglada, f. upadek; zachod, m. vom -ge retten, ocalintergeben, a. podwładny, a.

Untergeben, r. n. upadac, upasc; ginąć, zginąć; utonąć; zachodzić, zajšć (o stoneu). Untergeerbnet, a. podrzedny, a. Untergericht, n. nizszy sąd, m. Untergefcoben, a. podrzutny, a. -es Rint, podrzutek, m. Untergeftell, n. spodek, m. Untergewehr, n. szabla, f. palasz, Untergraben, v. a. podkopywac, -pac; stargać (zdrowie). Unterhalb, prp. ponizej; pod.

Unterhalt, m. utrzymanie, wyżywienie, n. fundusz, m. Unterhalten, v. a. trzymać pod ezém; bawié; utrzymywac, -maé; żywié; - ftd -, v. r. rozmawine sie; bawie się; utrzymywać, zywić się. [wny, a. Unterhaltent, a. ciekawy, zaba-Unterhaltung, f. zabawa, rozuiowa; trauliche -, pogadanka, f. Unterbanbeln, v. a. ukladać sie z kim. Unterhanbler, m. -rin, f. posrednik, m. -niczka, f.

Unterhandlung, f. uklad, m. Unterhaus, n. izba nizsza, f. (w Anglii.) Unterhemb, a. koszula spodnia. Unterhofen, pl. gacie, gatki. pl. Unterirbija, a. podziemny, a. Unterjochen, r. a. podbijac, -ic; ujarzmić; zawojować. Unterjodung, f. podboj, m. Unterfeble, f. Unterfinn, m. podbro-

dek, m. Unfleib, n. suknia spodnia, f. Unterfangler, m. podkancierzy, m Unterfommen, r. n. znalesc nijejsce, zatrudnienie; umieszczonym zostać. Unterfommen, n. miejsce, zatrudnienie. n. Unterfothig, a. zaszly ropą. p. Unterlage, f. podkladka; podwalina, f spodek, m. Unterlag, m. obne -, bez prze-

stanku. Unterlaffen, v. a. omieszkiwac. -kać; zaniechać; opuszczać, -scic. Unterlaufen, v. w. weiskać, -snac lly. P linterlaufen, a. mit Blut, podsipia-

Unterliere, f. doina warga, f. Unterlegen, v. a. podkladać. -lożyć; podsadzać, -ić; podścielac: podsuwae, -unac: mit un. tergelegten Bferben reifen, jechac rozstawionymi konmi. Unterlebrer, m. nauczyciel ni-ZSZY, m.

Unterleib, m. podbrusze, n. brzuch, Unterliegen, v. n. podlegae, -edz ; przegrac. cznik, m. Unterlieutenant, m. podporu-

-sać

Untermauern, v. a. podmurewać. Unterfchrift, f. podpis, m. Untermengen, -mifchen, v. a. przymieszać. -paé. Unterminiren, v. a. podkopywać, Unternehmen, v. a. przedsiębrać. -wziąc. Unternehmen, n. przedsiewziecie. Unternehment, a. przedsiebierezv. a. Unternehmer, m. przedsiębierca, Unternehmung, f. przedsiewziecie, n. Unternehmungsgeift. duch przedstębierczy, m. Unteroffigier, m. podoficer, m. Unterordnen, v. a. poddawać. Unterpfant, n. zadatek, zaklad, fich Unterreben, v. r. rozinawiac, -ówić z kim. Unterrebung, f. rozmowa, f. Unterricht, m. informacya, lekcya, nauka, f. Unterrichten, v. a. uczyć, nauczać, -vé: informować, dawać nauki, lekeve. Unterrichteftunbe, f. lekeya, f. Unterred, m. spodnica, f. Unterrodchen, n. spodniczka, f. Unterfagen, r. a. zakazywać, -zać. Unterfagung, f. zakaz, m. Unterfas, m. podpora, f. podstawek, postument, m. podstupie, n. zdanie drugie, n. Unterichaale, f. miseczka, f. Unterideiben, r. a. od-, rozróżniać, -ić; rozeznawać, -nac. Untericheibenb, a. odrozniający, p. Unterfdeibung, f. odroznienie, n. Unterfcbeibungefraft, f. rozsadek, Unterfdieben, v. a. podrabiac. -obić; podrzucać, -ić; podsuwać, -unąć. Untericied, m. roznica, f. Unterichieben, a. rozny, a. Unteridlagen, v. a. einem ein Bein -, podstawić noge; Gelb -, naruszyć grosza publicznego. Ilntericleif, m. oszukanstwo, n. Unterfdreiben, v. a. podpisywać,

Unterfchriebene, m. podpisany, m.

Unterfdmelle, f. prog, m. Unterfeten, v. a. podstawiac, -ic. Unterfest, a. krepy, siadty, a. Unterfiegeln, v. a. picozec klasc, położyć z podpisem. linterfinfen, v. w. greznac, u-, zagrzeznąć (w blocie); tonąć, u-, Unterftammen, v. a. podpierac; podeprzeć. Unterfte, a. najnizszy, ostatni, Unterfteden, v. a. podtykać, podetkać. fich Unterfteben, v. r. smied; wazyć, odważyć się. Unterftelle, f. nizsze miejsce, n. Unterftellen, r. a. podstawiać, -ic; fid -, v. r. stanać pod czem; schronic się pod co. Unterftreichen, r. a. podkreslac, Unterftugen, r. a. podpierac, podeprzec; (einen) popierac, poprzec; wspicrać, wesprzeć; zasilac, -ic; zapomagac, -odz, Unterftubung, f. wsparcie, n. zapoinoga, wspomózka, f. zasilek, m.

linterfucen, v. a. badać; roztrząsac, rozbierac, rozpoznawać: gerichtlich -, sledzić, poszukiwac: indagować. Untersudung, f. badanie, n. ge-richtliche -, siedztwo, poszukiwanie, n. Indagacya, f.

Unterfudunge, a. sledezy, indegacyjny, a, Untertane, v. Untericale.

Unterrauchen, v. a. zanurzać, -yć; v. n. nurkować, zanurzyć się. Untertandung, f. zanurzenie, n. Unterthan, m. poddany, m. Unterthan, Unterthanig, a. 1) pod-dany, p. 2) unizony, p. bas -ge

Befen, unizoność, f. Unterthänigft, a. unizony, p. - ad. -enie.

Unterthanigfeit, f. 1) poddanstwo, n. 2) unizoność, f. Untertheil, n. nadolek, spodek

(sukni), m. dolna, nizsza część, fczem. Untertreten, v. n. stange pod Unterwachfen, a. poprzeplatany, przerastały, p.

2

Untermarte, ad. nizej. Untermens, ad. na, po drodze; laffen, zostawie po drodze. Unterweifen, r. a. nauczać, -yć; informowac. Unterweifung, f. nauka, instru-

kcya, informacya, f. Unterwelt, f. pieklo, n.

Untermerfen, v. a. podbijac, -ic poddawac; fic -, r. r. poddac

Unterwerfung, f. poddanie się, n. lintermuchs, m. mlode drzewa, pl. Untermublen, v. a. podkopywać, -paé.

Untermurfig, a poddańczy, niewolniczy, podiegły, a. Untermurngfeit, f. czolobitność,

podległość, niewoja, f. poddanstwo, n. Unterzeichnen, v. a podpisywać.

-sac; podznaczyc. Unterzeichner, m. podpisujący, m. Unterzeidnung, f. podpis, m. Untergieben, v. a. Balten -, bei-

kować; fich einer Sache -, podeimować, -jać sie. Unthat, f. zbrodnia, f. linthatiq, a. nieczynny, a.

Unthatigfeit, f. nieczynność, f. Untheilhar, a. niepodzielny, a. Untheilbarfeit, f. niepodzieiność, Unthier, n. potwor, m.

Unthunlich, a. niepodobny, a. Untiet, a. mialki, a.

Untiefe, f. mialczyzna, mielizna, f. brod, m. Untreu, a. niewierny, a. Untreue, f. niewiernose, f. Untroftbar, a. rozpaczający, p.

Untroitbarfeit, f. rozpaez, f. Untruglich, a. nicomylny, niezawodny, a. Untruglichfeit, f. nieomylnose, f. lintuctia, a. nieudoiny, a.

Untuchtigfeit, f. nieudolnose, f. Untugent, f. niecnota, przywawezy, a, ra, f. Unüberlegt, a. nieroztropny, pory-

Unüberlegtheit, f. nieroztropność, porywezosc, f. Unüberfebbar, a. czego przejrzeć

nie można: niezmierny, a.

Unüberfteiglich, a. nieprzebyty, p.

Huuberminblich, Unubermunten, a.

niezwyciężony, niezwalczony, czajny, a. linüblid, a. niezwykły, niezwy-Unumganglich, a. - nothig, nie-

zbędny, koniecznie potrzebny, [p. absolutny, a. lluumfdrantt, a. nieograniczony, Unumidranftheit, f. nieograni-

czenie, samowładzstwo, n. Hnumflößlich, a. niezbity, p. czego

nie można zwalić. Ilnumwunben, ad. wręcz.

Ununterbrochen, a. bezprzestanny, ustawiczny, a. nieprzerwanv. P.

Unveranterlich, a. niezmienny, nicodnilenny, a. zawsze ten

Unperanberlichfeit, f. niezmienbaczenia.

ność, f Unverantwortlich, a. niedoprze-Unverauserlich, a. nieprzedawalny, a. czego nie można zbyć, sprzedać.

Unveraußerlichfeit, f. nieprzedawalność, f. Unverbefferlich, a. co sie nie da

poprawić, polepszyć. Unverbrennlich, a. nieulegający

spaleniu, p. Unverbrennlichfeit, f. wlasnose nieulegania spaieniu, f.

Unverbruchlich, a. niezachwiany, p, niezłomny, a. Unverburgt, a. za co reczyć nie

mozna; niepewny, a. Unverbaulid, a. niestrawny, a. If. Unverbaulichfeit, f. niestrawność, Unverbroffen, a. ochoczy, a. nie-

zmordowany, p. Unverbroffenbeit, f. ochota, f. Unverhelicht, v. Unverheirathet.

Unvereinbar, a. niezgodny, sprzeczny, przeciwny, a. Unvereinbarfeit, f. niezgodnose,

sprzeczność, f. przeciwieństwo, ikopomny, a.

Unverganglich, a. wiekuisty, wie-Unpergeflich, a. czego zapomniec nie można; zostający zawsze w świeżej pamlęci, p.

llnvergleidlich, a. niezrównany, p. Unverheirathet, a. bezzenny, a.

niezaniezna, a.

unw

734

733 unv Unverhofft, a. niespodziany, p. nagly, a. Unverhoblen, ad, otwarcie. Unverjährbar, a. niezedawniony, Unverfennbar, a. oczywisty, a. co zaraz poznać mozna. Unverlegbar, -lich, a. nietykalny, nienaruszainy, a. czego ranic, naruszać nie można. Unverletbarfeit, f. nietykalność. calose, f. nv. P Unperlett, a. caly, a. nienaruszo-Unvermabit, v. Unverheirathet. Unvermeiblid, a. nieuchronny, a. Unpermerft, ad, z nienacka, nagie. Unvermögen, n. niemoc, niemožność, f. Unvermogent, a. 1) potrzebny, a. potrzebujący, p. 2) niemogący, Unvermuthet, a. niespodziewany, Unvernehmlich, a. niezrozumiały, frozsadku, m. Unpernunft, f. brak zdrowego Unvernünftig, a. nierozsądny, a. Unverrichtet, a. unverrichteter Gade, nie nie wskórawszy, zrobiwszy, sprawiwszy. linperrudt, a. trwaly, stateczny, a. niczachwiany, p. - ad. niespuszczając z uwagi. Unverschamt, a. bezwstydny, bezezelny, a. Unveridamtheit, f. bezwstydność, bezczelność, f. Unversebene, ad. mimowolnie, przez nieostróżność.

ezelny, a.
Ilmertidamteit, f. bezwstydność, bezczelność, f.
herczelność, f.
Ilmertidens, ad. mimowolnie, przez nieostróżność.
niemaruszony, p.
caly, a. – bleiben, coaleć.
Ilmertiegba, ilmertiegt, a nieprzebrany, niewyczerpany, p.
ilmertigat, a. nieżapieczetowany, p.
towarty, a.
niewolnie, a. nieublagany, p.
Ilmertidani, m. nierozuny, a.
Ilmertidani, m. nierozuny, a.

llmerfånbig, a. nierozumny, a.
llmerfånbig, a. nierozumialy,
ciemny, a.
llmertråglid, a. nierosumialy,
llmertråglid, a. nielzgodny, a.
llmertråglid, a. nielzgodny, a.
lmerträglid, a. nielzgodny, a.
lmerman, a. niezachwian, p.
lmermetr, a. nie.
llmermetr, a. nie.
llmermetr, a. niezachwian, a.
llmermetr, a. niezabawem.
llmermetr, a. niezabawem.
llmermetr, a. niezabawem.
llmermetrid, a. niezawicully, p.

Unverweślid, a. niepodlegający, zepsuciu, p. unerwunkost, a. nie nugący być ranionym, p. unerwinkid, a. niezużyty, nieschodzony, p. unwersjąt, a. nierozpaczający, p. odwazny, a. unwersjąte, f. odwage, f. unwersjąte if, f. odwage, f.

llmerziagibeit, f. odwaga, f.
llmerziafild, a. czego niemożna
przebaczać.
llnerziafild, ad. niebawem, natychninsk, niezwocznie.
llneolflommen, a. niedokładny,
niedoskouały, a.
llneolflommenpeit, f. niedokła-

ilmoultoimenheit, f. niedokladnóść, fi. niedoskonalość, f.
ilmoulitánbig, a. niecały, niezupełny, a.
ilmoulitánbigfeit, f. niecałość, niezupełność, f.
ilmoulitánbigfeit, a. nierozmyśiny,

przebycia.
llnweir, ad. niedaleko, blisko, ad.
llnweirn, n. nielad, m. zamieszanie, n.
llnmetter, n. niepogoda, burza,
krzykwa, wija, f.
llnwidtig. a. niebardzo ważny, a.
nialej wagi.

linwiderrufiid, a. niecofniony, p.
linwiderforchlid, a. niezmierny, a.
linwiderforchlid, a. nieprzezwycjeżony, p. czemu się niemożna
opicrac; który minowolnie przyciąga do siebie.
linwiderforinglid, ad. na zawsze,

na wieki. Unwille, m. niecheć, f. sarkanie, oburzenie, n. gniew, m.

Ilnmiflig, a. niechętny; zagnléwany, oburzony, p. — merben, oburzyć się na kogo; — fein, kwasić się na kogo. linmilitubrich, a. mimowolny, poniewoiny, a, Unwirffam, a. bezskuteczny, a. Unwirtsamteit, f. bezskuteczność. Unwirtbbar, a. dziki, a.

Unmiffent, a, ciemny, a. bez wiadomości, nauki. Unwiffenbeit, f. ciemnota, f.

Unwiffentlich, ad. mimo wiedzy. linn obl. a. slaby, a.

Unmobliein, n. slabose, f. Unmurbig, a. niegodny, a. einen behanteln, poniewierac kogo. Unwurdigfeit, f. niegodnose, f. [f. Unjahl, f. liczba niezmierna, cina,

Uniablbar, Uniablig, a. niezliczony, p. - ad, bez liku. Unge, f. uncya, f.

Ungeit, f. jur -, nie w czas. Ungeitig, a. niewczesny, niestó-

SOWNY, a. Ungerftorbar, a. nieulegajacy zni-

szczeniu, p. Ungertrennlich, a. nieodstepny, nierozlaczny, a. nierozerwany, p. Untiement, a nieprzyzwoity, nie-

stosowny, a. Unjudt, f. sprosność, f. wsze-

teczenstwo, n. Unguchtig, a. sprosny, nierządny, wszeteczny, a.

Unaufrieben, a. niekontent, a. niezadowolniony, p. Ungufrietenheit, f. nieukontento-

wanie, niezadowolnienie, n. Unjuganglich, o. nieprzystępny.a. Ungulanglich, Ungureichenb, a. niedostateczny, a. niewystarczają-[czność, f.

Ungulanglichfeit, f. niedostate-Unjulaffig, a czego niemozna przypuścić; niepodobny, a.

Unauverlaffig, a. niepewny, a. ten na którego niemozna się spuścić.

Unamedmāšia, a, niedogodny, niestosowny, a.

Unameifelhaft, a. niewatpliwy. a. niepodlegający watpliwości, p.

Bam llepriq, a. rozkoszny, pyszny; wybujały, bujny, a. lleppigfeit, f. rozkosz, pyszność,

bujność, wybujałość, f. Urabn, m. pradziad, m. lirait, a. starodawny, a

Uraltermutter, f. prababka, f. Uraltern, pl. praszczury, pl.

Uranfang, m. najpierwszy poczatek, m. Urbar, a. orny; uprawny, a. -

maden, karczować; rudować, lirbilb, n. wzór pierwetny, m. Urenfel, m. -lin, f. prawnuk, m.

-uezka, f. llrfebbe, f. dotrzymanie i nienaruszenie wiecznego pokoju, n.

Urgrogmutter, f. prababka, f. Urgrofpater, m. pradziad, m. llrheber, m -in, f. autor; sprawca, m. autorka, sprawczyni, f.

Urin, m. uryna, f. Urfraft, f. sila pierwotna, f. Urfunde, f. dokument, dyplom,

autentyk, m. swiadectwo pewne na pismie podane, n. lirfunblid, ad, autentycznie, ad,

Urlaub, m. uriop, m. Urne, f. urna, f. lirquell m. źródło pierwotne. n.

Urface, f. przyczyna, f. Urfdrift, f. oryginal, autograf, pierwotwor, m.

Urfprade, f. pierwotny język, m. Urfrrung, m. początek; zarod, m.

Urfpringlid, a. pierwiastkowy, początkowy, pierwotny, a. Urfprunglichfeit, f. pierwiastko-

wosé, pierwotnosé f. Urftoff, m. pierwiastek, m.

littel, n. wyrok, m. Urtheil, n. sad; wyrok, m. Urtbeilen, e. a. sadzić; wyroko-Urtheilefraft, f. rozsądek, m.

Urperfammlung, f. zgromadzenie ogólne. n.

llrmelt, f. przedswiat, przedpotopowy, m.

Baeant, a. v. Erlebigt. Bagabunbe, m. włóczega, lotr. m Baluta, f. suma, f. Bampbr. m. upior. m. Banille, f. wanilia, podszewnica, Bariation, f. waryacya, f. Barinas, m. tytun warynasowy, m. Bafall, m. -lin, f. holdownik, m. -iczka, f. Baje, f. waza, f. Bater, m. ojcice, rodzie, m.

Baterden, n. staruszek, m. liebes -, tatulo, n. tatus, m. Baterland, n. ojezyzna, f. Baterlanbiid, a. ojczysty, a. Baterlandefreund, m. patryota, kochający ojczyzne, m.

Baterlanbeliebe, f. milose ojczyzny, f. patryotyzm, m. Båterlich, a. ojcowski, a. Batermerb, m. ojcobojstwo, n. Batermorber, m. ojcobojca, m.

Baterebruber, m. stryj, m Baterebruberefran, f. stryjenka, f. Baterbruberefinber, pl. stryjeczne dzieci, p/

Baterichaft, f. ojcowstwo, n. Batereichwefter, f. stryjenka, f. Baterflatt, f. rodzinne miasto, n. Baterftelle. f. - bei einem vertreten, byc komu ojcem; przybrać

kogo za dziecie. Batertheil, n. olcowizna, f. Baterunfer, n. ojezenasz, m. Begetabilien, f. pl. rosliny, f. pl.

Begetabilifd, a. roslinny, a. Behmaericht, n. trybunal tajemny, Beilden, n. bot. fliotek, m. chwi-

lka, f. Beildenblau, a. fijolkowy, a. Beildenwurg, f. bot. chwilowy korzen, m.

Beitetang, m. kolowrot, m. Belinpapier, n. papier welinowy, Benerit, f. wenerya, f. Benerifd, a. weneryczny, a.

Bentil, n. zapadka, zaporka, klapka (w pompie), f. Bentilator, m. wiatraczek w izbie;

wiatrak, za pomocą którego roznicca sie ogien, m.

Benusfeuche, f. wenerya, f. Berabfolgen, r. a. wreczyo; wy dać; - laffen, kazać wydać. Berabfolgung, f. wydanie, n.

Berabreben, v. a. etwas -, uma-wlac, -owic; fich -, v. r. zma-

winc. - owic sie.

Berabrebung, f. umowa, zmowa, f. - einer Beirath, zmowiny, pl. Berabfaumen, v. a. omieszkiwac. -kac; zaniechac. Berabicheuen, v. a. miec watret od

czego; zbrzydzić sobie co; niecierpiec czego.

Berabideuung, f. zbrzydzenie, n. wstret, m. Berabidenungemurbig, a. obrzy-

dly, nikczemny, a. Berabicieren, v.a. adprawiac, ic;

rozpuszczać, -ścić. Berabichiebung, f. odprawa,f rozpuszczenie, n. fezego

Beraccijen, r. a. oplacać clo od Bergecorbiren, r. a. zgodzić sie z kim o czem; ugodzie co.

Beradten, v.a. gardzie; pogardzac, -ic; wzgardzać. Berachtlich, a. pogardliwy, wzga-

rdliwy, a. Beradtung, f. pogarda, wzgarda, Berallgemeinern, v. a. rozpowsze-

chniać, -ić. Beralten, v. n. przestarzee. Beraltet, a. prze-, zastarzaly, p. Beranberlich, a. odmienny, zmien-

nv. a. Beranterlichteit, f. zmiennosc, f. Beranbern, v. a. od-, zmieniac. -ic; fich -, v. r. - sie. Beranberung, f. zmiana, odmiana, Beranlaffen, v. a. powodować, s-; dac pochop do czego; pobu-

dzać, -ic. Beranlaffung, f. powod, pochop.

m. pobudka, f Beranftalten, v. a. urządzac, -ić; przygotować.

Beranfialtung, f. urządzenie, przygotowanie, a. Berantworten, v. a. odpowiadać, -iedzieć za co: bronić czego: fic -, v. r. odpowiadać za co. bronic sie. lny, a. Berantwortlich, a. odpowiedzia-

Berantwortlichfeit, f. odpowiedzialność, f. Berantwortung, f. obrona, f. Berarbeiten, v. a. wyrabiac, -obic.

Berargen, r. a. ganic komu co; nicht -, niegniewać się o co na kogo. Berarmen, v. n. zubozeć; podupadac, -pasc.

Ber Berarmung, f. zubożenie, n. Perauetioniren, v. a. sprzedać na licytacyi.

Beraugerlich, a. co mozna sprzedać, zbyć. Beraugern, r. a. przedawac, sprze-

dać, zbyć. Beraugerung, f. sprzedanie, zby-

cie. n. sprzedaz, f.

Berbaden, r. a. napiec. fezne, n. Berband, m. opatrzenie chirurgi-Berbannen, v. a. wyganiać, -gnać. Berbannter, m. wygnaniee, tu-

lacz, m. Berbauen, v. a. 1) pieniadze wszystkie lozyć na budynki; 2) za-

budować. Berbeißen, v. a. 1) zeby scisnąć aby niewyrzec czego; 2) przeką-

sić, przygryżć. Berbergen, r. a. taić, zataić; kryć,

ukrywać, -yć, zakryc; przechowywac, -wac. ktor, m. Berbefferer, m. poprawca, kore-Berbefferlich, a. co mozna popra-

wić. Berbeffern, v. a. poprawiać, -ic; ulepszac, -yc.

Berbefferung, f. poprawa, f. ulepszenie, n. fich Berbengen, r. r. klaniac. u-

klonic sie Berbeugung, f. po-, uklon, m,

Berbiegen, v. a. skrzywić. Berbieten, r. a. zakazywać, -zać;

zabraniaė, -oniė. Berbinben, v. a. kojarzyć, s-; laezyc, po-; spajac, -oic; opatrywać, -trzyć (rane); zawięzywać, -azaé; obwięzywać, -azać (so-

bie kogo); fich -, v. r. lączyć się, związać się.

Berbindlich, a. zobowiązany, p. fich einem - machen, zobowiązac sobie kogo.

Berbindlichfeit, f. obowiązek, m. Berbinbung, f. stowarzyszenie, n. związek, m. połączenie, n. ebeliche -, malzenstwo, n.

Berbinbungeftrich, m. -gefchen, n. łącznik, m.

Berbitten, v. a. fich etwas, prosid żeby temu dać pokój, żeby tego nie robić; wypraszać się od czego.

Berbittern, v. a. zaprawle goryezą; unieprzyjemnio. Berblattern, v. a. zgubić miejsce

w książce, przewartując ją. Berbleiben, v. n. zostować, -tac. Berbleichen, v. n. 1) wybledniec; 2) umrzeć.

Berblenben, r. a. omamic, otumanić, zašiepiać, -ić. Berblenbung, f. omamienie, za-

ślepienie, n. Berblichen, a. zmarty, a.

Berbluffen, v. a. odurzye. Berblufft, a. odurzony. oslupialy. p. - fein, zaleknąć się.

Berblüben, v. n. okwitac, -ngc. Berblumt, a. alegoryczny, prze-

nosny, a. fich Berbluten, v.r. zakrwawić się. Berblutung, f. ujseie krwi, sply-

nienie krwią, n. Berborgen, v. a. rozpożyczać, -ye Berborgen, a. skryty, p.

Berborgenheit, f. skrytość, tajnia, Berbot, n. zakaz, m. Berbrauchen, r. a. wypotrzebowae; wyzye; perbraucht merben,

wyjść. Berbrechen, r. a. etwas verbrochen

baben, przewinić, wykroczyć, dopuscić się występku. Berbrechen, n. wystepek, m. zbro-

dnia. f. Berbrecher, m. winowaica, wyste-

pea, zbrodniarz, m. Berbrecherifch, a. występny, zbro-

dniarski, zbrodniczy, a. Berbreiten, v. a. roznosić, -nieso: rozpuszczać, -scić; rozszerzać, -ye; rozpowszechnie; fla -, e. r. krzewić, rozehodzić, -zejść się. Berbrennen, v. a. palić, s-; - v. a.

spalie sie; (von ber Conne) ogorzec, opalac, -ic sie. Berbrennbar, -lid, a. spalisty, a. Berbriefen, r. a. potwierdzie na

piśmie. Itrawic. Berbringen, v. d. przepedzac, -lo; fich Berbrubern, v. r. pobratae sie. Berbrüberung, f. pobratynistwo,n. Berbrüben, r. a. sparzye; fich -

r. r. - sie. Berbubit, a. zajotny, a. 741 Ber Perbunben, a. sprzymierzony, połączony; obowiązany, p. fich Berbunben, v.r. sprzymierzye, polaczyć się. Berbundeter, m. sprzymierzeniec, związkowy, m. Berburgen, v. a. zareczać, -yć; reczyć; fic -, v. r. reczyć za co, Berburgung, f. rekojmia, f. zareczenie, z Berbacht, m. podejrzenie, n. einen in - haben, mieć kogo w podejrzeniu. Berbachtig, a. podejrzany, a. Berbammen, v. a. potępiać, -ić; wskazywać, -zać. Berbammlich, a. naganny, potepienia godny, a. Berbammniß, f. potepienie, n. Berbammt, a. potepiony, przeklety, p. - i. do djabla! Berbammter, m. potepienice, m. Berbampfen, v. n. wywietrzec, wyparować. Berranten, v.a. zawdzięczać, -yć. Berbauen, v. a. trawic, s-; leicht an -, strawny, a, Berbaulich, a. strawny. a. Berbaulidfeit, f. strawność, f. Bereauung, f. strawienie, n. Berbed, n. poklad. m. Berbeden, v. a. zakrywać, -yć. Berbenfen, v. a. einem etwas -, niedziwić się iz kto co robi. Berberh, m. zguba. f. Berberben, " zepsucie, zatracenie, n. zguba, f. Berberben, v. a. psuc, ze-, gubić. z-, skazić; niszczyć, z-; burzyć, z -: ein wenig -, nadpsue: viel -, naniszczyć; - v. n. psuć i. t. d. sie; burch langes Steben przestac sie. a. Berrerblid, a. zgubny, szkodliwy, Berberbnif, f. n. Berberbtheit, Berborbenbeit, f. zepsucie, n. Berbeutichen, v a zniemezye; -

» », zniemczeć.

r. r. zgeszczać się.

gestniec, zgesnąc.

zyć; 2) zarabiać, obić,

Berbienft, 1) n. zasluga, f. 2) m. zarobek, m. Berbienftlich, a. uzyteczny, bardzo dobry, a. Berbienftvoil, a, zastužony, p. Berbingen, v a. wynajmować, -ająć; zamówić; fid -, r. r. nająć sie; iść za najem. Berbingung, f. najem, m. najęcie, wynajęcie. n. zamówka, f. przedruku. emie. Berbichten, r. n. zgeszczać; fich -. Berriden, c. a. zgeścić; - r. n. Perbienen, v. a. 1) zasługiwać, -u-

Berbolmetiden, v. a. tomaczye, prze-, n. Berbolmetidung, f. Uomaczenie, Berboppein, v. a. podwajac, -woie. Berborrelung, f. podwojenie, n. Berborren, v.n. usychać, uschnąć. Berbrangen, v. a. wyjugować; uchyiac, -ic. Berbreben, v. a. na-, przekręcać, -ic; przewracać, -ocić; wykrzywiac, -ic; balamueic, s-; fich ben gus -, r. r. wywichnac sobie noge; er ift verbrebt, przewraca mu się w glowie. Berbreber, m. balamut, kretosz, m. Berbreht, a. przewrotny, a. Berbrebtheit, f. przewrotność, f. Berbreifachen, v. a. potroie. Bertriegen, r.i. (es verbrießt mich), gniewać, niechcieć się komu: fich nicht - laffen, niefenic sie do ezego. Berbriegiich, a. markotny, przykry, nieprzyjemny, a. Berbrieglichfeit, f. przykrość, nieprzyjemność, f. Beroroffen, a. niechetny, leniwy, Berbroffenheit, f. nicchec, f. lenistwo, n. Berbruden, v. a. 1) wypotrzebować (papier); 2) omylić się w Berdruß, m. przykrość, f. zmartwienie, n. Berbuften, v n. wywietrzeć. Berbunfein, v. a. zaemie, przy-Berbunnen, r.a. prze-, rozrzedzać, -ic; rozcienczać, -yć; rozrabiać, -obić; roztwarzać, -vć. Berbunften, v. n. wyparowac. Berburften, v. n. umierac od pragnienia. Berbuftern, v. a. zasepiać, -ić.

Berebeln, v. a. ulepszać, -yć; poprawiac, -lc. Berebelt, a. poprawny, a. fich Berebeliden, v.r. 1) ozenle sie: 2) isc za maz. Berebelichte, a. zamezna, a. Berebelichung, f. zamescie, n. Berebren, v. a. czcić, u-: wielblć: uwielbiać, -ić; podarować. Berebrer, m. -in, f. wielbiciel, m. -lka, f. Berehrung, f. cześć, f. uwielbienie, uszanowanie, n. Berebrungemurbig, a. czei godny,

Bereiben, r. a. związaó przysięgą, odbierać przysiege. Perein, m. stowarzyszenic, n. związek, m. towarzystwo, n. Bereinbar, a. Igezny, zgodny, a. dający się pogodzić. Czyć, z-. Bereinen, v. a. jednoczyć, z-. 14-Bereinfachen, v. a. zrobie prosciej-

szém, zrozumialszém. Bereinigen, v. a. kojarzyć, s-; połaczyć, zjednoczyć, Bereinigung, f zjednoczenie, n. Bereingeln, v. a. porozdzielac.

Bereiteln, v. u. rozchwiac; zniweczyć; w niwecz obrócić. Berengen, v. a. ścieśniać, -lć; fich -, r. r. sciagać sie; ścieśnieć.

Berengung, f. ścieśnienie, n. fich Bererben, v. r. przejść od pokolenia do pokolenia-Berewigen, v. a. uwieczniac, -ic. Berfahren, v. a. rozwozic, -ieżć;

porozwozić; - v. n. postępować, -apić; działać. Berfahren, n. 1) postepowanie, n.

2) manipulacya, f. Berfall, m. upadek, m.

Berfallen, r. n. przc-, u-, zapapadać, -paść; wpaść (w co); (fig.) zgodziosię (na co); sklonić się (do oboru jego). Berfallgeit, f. termin wypłaty, m.

Berfalfchen, v. a. sfalszowac. Berfalfder, m. falszerz, m.

Berfalfdung, f. falszowanie, n. fic Berfangen, v. r. zadyszyć sie;

wkręcić się, wpaść (o wietrze)

zatkać się: ochwacić się (o koniach); zaciąć się (w mowie).

Berfanglich, a. podchwytliwy, niebezpieczny, a. Berfaffen, o. a. pisac, na-; ukladac, ulozyć. Berfaffer, m. -in, f. autor, m. -rka. Berfaffung, f. 1) kształt, m. 2) ustawa krajowa, konstytucya, f.

Berfaffungemaßig, a konstytucyjny, a. - ad. według konstytaevi.

Berfaffungeurfunbe, f. konstytucya, ustawa, f.

Berfaffungemierig, ad. wbrew konstytucyi. Berfaulen, v. n. gnić, z-; psuć Berfault, a. zgnily, zepsuty, p. Berfecten, v. a. bronie,

Berfehlen, e. a. chybic; einander mijać się ze sobą.

Berfeinern, v. a. okrzesać, ogladzić, wykształcić. Berfertigen, v. a. robic, z-; viel -,

narobić; (funfilid) wyrablać, -o-Berfertiger, m. autor, fabrykant, m.

Berfertigung, f. fabrykacya, f. Berfinftern, v. a. zaciemniac, -ić, zaemie; zachmurzae, -ye; (ein wenig) przyemie; fich -, v. r.

zaémić sie. Berfinfterung, f. zaemienie, przyémienic, n.

Berffechten, v. a. przeplatać, -lesc. Berfliegen, v. n. ulatywać, ulecieć. Berfliegenb, a. ulotny, a.

Berfliegen, v. n. s-, uchodzić, zejść, ujść, wyjść; ubiegać, -edz; upływać, -ynąć; in einander -, zalewać sie.

Berfioffen, a. zeszly, a. Berflucen, v. a. prze-. wyklinac. -lac; zlorzeczyć (koniu).

Berfluchung, f. przeklęstwo, wy klecie, zlorzeczenie, n.

Berflüchtigen, v. a. ulatniac, ulotnie; - v. r. ulotnieć, znikać, -knad; bie Gigenschaft gu -, ulotność, znikliwość, f. Berflüchtigenb, a. znikliwy, ulo-Berflüchtigung, f. ulotnienie, n. Derfluß, m. upłynienie, wyjście, n. Merfolg, m. dalszy ciak, m.

Berfolgen, v. a. przesladować

ścigać; dalej ciągnąć, śledzić,

Berfolger, m. prześladowca, m. Berfolgung, f. prześladowanie, z. Berfreffen, r. a. wydać wszystkie pieniadze na zarcie.

Berfroren, a. zmarzly, a.

Berfügen, v. a. rozporządzać, -ić; postanawiać, -owić; rozkazywać, -azać; polecać, -ić; Exeeution —, eksekucyą wystósować; fich —, v. r. wohin, udawać, udać się do . . .

Beringung, f.rozporządzenie, po-

stanówienie, n. rozkuz, m. Berfubren, v. a. 1) rozwozić, -wieżć; 2) u., zwodzić, -ieść. Berfubrer, m. zwodziciel, m.

Berführerifd, a. zwodniczy, a. Berführung, f. u-, zwodzenie, n.

fich Bergaffen, r. r. zagapic sig. fich Bergaloppfren, v. r. poszkapić się.

Bergangen, a. prze-, za-, zeszly, a. Bergangenheit, f. przeszlość, f.

Berganglich, a. znikomy, marny, a. Berganglichfeit, f. znikomose,

marność, f. Bergeßen, v. a. omylić się w dawaniu kart; rozdawać, -dač; szafować czém; przebaczać, -yć; odpuszczać, -ścić; zadać (trucizne); fió —, v. r. ubliżać,

(trucizne); jich —, r. r. ublizac, szkodzić sobie; ponizyć się. Bergebens, ad. daremnie, darmo. Bergebija, a daremny, plonyy.

Bergeblich, a. daremny, plonny, prozny, a. Bergeblichfeit, f. daremność, f.

Bergebung, f. 1) rozdawanie, -danie; 2) przebaczenie, odpuszczanie, z.

Bergehen, v. n. przechodzić, przejść; schodzić zejść; przemijać, -inąć; ustać; fid —, v. r. wykraczać, -oczyć, przewinić, dopuścić się czego.

Bergeben, n. wykroczenie, przewinienie. n. występek, m.

Bergetten, v. a. oddawać, -dać wet za wet; odplacać. -ić; wynagradzać, -odzić; odwetować; wypłacać. -ić się, wywdzięczać, -vć się komu.

Bergeltung, f. odplata, f. odwet, m. wynagrodzenie, n. v. Bergelten. Bergeffen, v. a. prze-, zapominać, -mnieć.

Bergeffenheit, f. zaponinienie, n. niepamięć, f. [mina. Bergeffich, a. ten, co latwo zapo-

Bergeuben, v. a. marnować, z-, roztrwaniać, -onić. Bergewiffern, v. a. zapewniać, -ić.

Bergießen, e. a. prze-. rozlewać, -lae; ronić (lzy). Bergiften, r. a. truć, otruć; zatru-

Wac, -uc. Bergiftung, f. otrucie. n.

Bergiffmeinnicht, n. bot. niezaponinajka, niczabudka, f.

Bergittern, v.a. kintami opatrzyć. Bergiafen, v.a. zami nić w szkło. Bergieid, m. 1) akora, m. ugoda, zgoda, f. 2) porównanie, n. Bergieiden, v. a. porównywać.

-nac; pogodzie; fid —, r. r. u., zgodzie się. Bergleichung, f. porównanie, n.

Berglimmen, r. n. dogorywać, -rzeć. Bergnügen, v. a. bawić; fich -,

v. r. bawić się. Bergnügen, n. przyjemność, uciecha, zabawa, f.

Bergnügt, a. wesoly, przyjemny. a. Bergolben, v. a. pozlacać, -ocić (zewnątrz); wyzłacać (wewnatrz).

Bergolbung, f. po-, wyzłota, f. Liergonnen, v. a. pozwalać, -olić; jid -, v. r. - sobie

Bergötteru, v. a. ubóstwiać, -ić. Bergötterung, f. ubóstwienie, n. Bérgraben, v. a. zagrzebywać, -bač; zakopywać, -pać.

Bergrafen, v. n. zarastać, -rosnąć trawą. jich Bergreifen, v. r. omylić się biorge co; wywinąć (sobie re-

ke); rozebranym, rozprzedanym zostać; an elnem —, porywać, -rwać, targać się na kogo. Bergrößern, v. a. powiększać, -yć; rozmnażać, -ożyć; przesadzać.

-ić. Bergrößerung, f. powiększenie, rozumożenie, n. wzrost, m. Bergyférzungsglaf, n. szklo powichszające, n. udzielenie z ha-Berginfigung, f. udzielenie z haprzyszeczegolnej pozwolenie, przyszeczegolnej pozwolenie, przystające, n. w. wynagrodzenie, n. Bergattigung, f. wynagrodzenie, n. Berbatt, m. erszt, m. in. – neßmen, wziąc do aresztu.

wiezie. Berhaftung, f. aresztowanie, uwiezienie, n.

Berhalten, r. n. przebrzmiec. Berhalten, r. a. zatrzymywac,

-mac; fid -, r.r. mice się; brac się; być.

Berhalten, n. branie sie, n.

Berháltniß, n. stosunek, m. proporeyn, f Berbáltnißmäßig, a. stósowny, stosunkowy, proporeyonalny, a. a. — ad. -nie, -wo. Berbaltungsbefest, m. rozkaz, m.

Berhanbeln, r. a 1) przedawać, -dać; 2) działać traktować; rozmawiać, -ówić.

Berhandlung, f. uklad, m. traktowanie, n. rozmowa, f.

Berhangen, v. a. zakrywać, -yć (czem); wyznaczyć (kare); einem Bferbe bie Zügel —, cugli popuście; (fig.) dopuszczać, -ście; zrządzie.

Berhangniß, n. dopuszczenie, przeznaczenie, n. los, m. Berhangnißvoll, a. fatalny, a.

Berhángt, a. mít —em Bágel, popuściwszy cugli. Irwać, Berharten, r. n. zostawać, -tać; Berharten, r. n. zapiekać, -iec; zasklepiać, -ié się; zaskorupieć, Berhárten, r. a. zatwardzać, -ié; —r n. zatwardzieć, stwardnać,

e n. zatwardzieć, stwardzieć, Berhārtung, f. zatwardzenie, n. stwardziałość, zakamieniałość, f.

Berbast, a. znienawidzony, p. elnem etwas — maden, znienawidzie komu co; — fein, znienawidzie sobie co.

Berhatideln, r. a. piescie.

Rerban. n. zasiek, m., zasieka. f. fic Berhauen, v. r. poszkapić sig.

Berbeeren, v. a. pustoszyć, s-. Berbeerung, f. spustoszenie, n. Berbeblen, v. a. przechowywać, -ować; taić, za-.

Berheilen, v. ú. zagolč się. Verheimlichen, v. a. zakrywać, -yć; zatoić.

Zataic.

Berheirathen, r. a. wydać córkę
za kogo; fid) —, r. r. pobrać się;
żenić, o-się (z kobletą); pójść
za kogo (za meża).

Berheirathet, a. żonaty, zamężna, a. cine -t, mężątka, f. - fein,

być za kim. Berbeiratbung, f. zameście, ożenienie się, n.

nienie się, n. Berbeißen, v. a. przyoblecywać, -cać; przyrzekać, -rzec. Berbeißung, f. obletnica, f. przy-

rzoczenie, n. Berhelfen, r.a. dopomagac, -modz. Berherrlichen, r. a. uwielbiac, -ic;

uświetnić. Berherrlichung, f. uwieibienie, uświetnienie, n.

Berhehen, v.a podszczuwać, -duszczać. Berhehung, f. podszczuwanie, poduszczanie, n.

Berhinbern, v. a. przeszkadzać, -odzić. Berbinberung, f. przeszkoda, f.

Berhöhnen, v. a. szydzić, uragać się z kogo; wyszydzać, -ić kogo. Berhöhnen, a. szyderczy, a. Berhöhner, m. szyderca, m.

Berböhnung, f. szyderstwo, uraganie, z. Berbör, z. wysłuchonie, śledztwo, Berbören, r. a. 1) śledzió; wypytywać-taci wysłuchać; 2) przesłuchać, przesłyszeć się. Berbüllen, r. a. zasłaniać, -onić; obwijać, -ingć.

Berbungern, v. n. umlerac, umrzec z głodu; - laffen, v. a. umorzyć.

Berbungen, r. a. psué, ze-. Berbûten, r. a. zapobiedz; przeszkadzać, -odzić (czemu); wstrzymać;niedopuszczać,-ścić (czego).

•

fich Berintereffiren, v. r. przynosić, -nieść procenta.

się, -inese procenia, ich Berirren, v. r. blądzić, z-, zablądzić. [skok, m. Berirreng, f. zdrożność, f. wy-Berjagen, v. a. wypędzać, -ić; wypłoszyć.

Berjahrbar, a. co może zadawnieć. Berjahren, v. n. zadawnieć.

Berjahren, v. n. zadawniec. Berjahrung, f. zadawnienie, n. Berjangen, v. a. odniładzac. -0-

dzić; - v. v. odinlodnieć. Berifingt, a. odinlodniek, p. -er Magftab, miara zinniejszona

stosunkowo, f. Berjungung, f. odmlodnienie, n.

Berfasten, v. a. zwapnie, zamienie w wapno; — v. n. zwapnie się. [się.

fich Berfalten, r.r. przeziębiac, ić Berfaltung, f. przeziębienie, n. Berfannt, a. niepoznany, p.

Berfappen, v. a. zakapturzyć; fich —, v. r. zakapturzyć, przebrać się, ukryć się.

Bertaufen, v. n. przedawać, -dać,

zaprzedać, (Altes) rozprzedać; sprzedać; alte feine Sachen —, wyprzedać się. Bertaufer, m. —in, f. sprzedający,

przekupień, m. - jąca, przekupka, Berfaustich, a. przedajny, a. [f. Berfaustichteit, f. przedajność, f.

Berfehr, m. obcowanie, n. handel, m stosunki, pl.

Berfehren v. a. przekręcać, -ić; mit cinem, obcować, być w stosunkach, mice stosunki z kim. Berfehr, a. od., przewrotny, opaczny, a. — ad. wspak.

Berfehrtheit, f. przewrotność, o-

paczność, f. Perfeilen, r. a. zaklinić.

Berfennbar, a. trudny do poznania. a. [czem. Berfennen, v. a. niepoznać się na

Berfetten, r. a. ściśle połączyć, skojarzyć; przeplatać, -leść.

Berfettung, f. ścisłe połączenie, skojarzenie, n. Berfegern, r.a. głosić heretykiem.

Berfitten, v. a. zakitować; zakle-

Berflagen, v. s. zaskarzyć. Berflagung, f. skarga, f. Berflammen, v. n. zziębnąć.

Berflären, r.a. wynosić, -ieść do chwały wiecznej; fich —, r. r. przemienić się (o Jezusie Chrystusie).

Berflarung, f. przemienienie Pańskie, n.

Berfleben, v. a. zalepiać, -ić. Berfleiben, v. a. przebičrać, -brać; fid —, v. r. przebičrać, -brać się. Berfleibung, f. przebranie się, n. udawanie, n. udnieny strój, m. Berfleinern, v. a. zniniejszać, r.

Berfleinern, v. a. zminiejszać, -yć; uszczupiać, -ić; skracać, -ócić; (fig.) ujmować, ująć (komu). Berfleinerung, f. zmniejszenie, uszczuplenie, skrócenie, n. uj-

Bertleinerungswort, n. zdrobniały wyraz, m. zdrobniałe słowo, n. Bertleistern, v. a. zakiajstrować.

Berfleistern, v. a. zakiajstrować. Berfnöchern, v. a. zamieniač, -ló w kość; — v. n. skośnieć; zamienić sie w kość.

Berfnúpfen, v. a. zadzierzgnąć; polączyć; skojarzyć; ulożyć. Berfortern, v. a. uważać za istotę cielesną, przypisywać cinło istorie inkieli ucieleśniać - id

istocie jakiej; ucicleśniać, -ić spajać, -oić w jedno ciało. się Berfrichen, v. r. skryć się; zaleźć gdzie.

Berfrünmein, v. a. pokruszyć. Berfrüppein, v. a. poprzekręcać, poobcinać; – v. n. zostać kalćką; zgrabieć.

Berfümmern, v. a. przykrem co zrobić; — v. n. zaniszczeć, zapęzieć, zmarnicć, zbiédnieć. Berfümmert, a. zbiédniały, p.

Berfammerung, f. zbiednienie, n. Berfammerung, f. zbiednienie, n. Bestő, oglaszac, -osić; obwieszczać, -ścić, obwoływać, -łać, zwiastować; opowiadać, -łedzieć (słowo boże): oznajmić, czytać komu co. Berfankiger, m. zwiastun, opowiadac, p.

Berfünbigung, f. ogłoszenie, obwieszczenie, oznajmienie, opowiadanie, n. Berfunftein, v. a. psuc, cheac co bardzo sztuczném zrobić. Berfurgen, v. a. s-, ukracać, -ocić; uszczuplać. -ic. Berfürzung, f. skrocenie, uszczu-

plenie, n. Berlachen, v. a. wysmiac.

Berlaben, v. a. wysylac, -slac (towary).

Berlag, m. naklad, m. Berlageartifel, m. ksiazka wyda-

na nakladem . . . f.

Berlagerecht, n. prawo nakladu, wydawania książek, n. Berlangen, v. a. chejec, zadac,

pragnać, wymagać, -modz; es perlangt mich, chee mi sie (czego); burdane nad etwas -, napierac, -przec się czego; nach ctmas -, zapragnąć czego.

Berlangen, n. zadanie, n. Berlangern, r. a. przedluzać, -yć. Berlangerung, f. przedluzenie, n. Berlarven, v. e. zamaskować.

Berlaffen, v. a. opuszczać, -scie; porzucać, -ić; zastawiać, -ić; kazać powiedzieć odchodząc;fich -, v. r. auf einen, polegae na kim; oglądać, spuszczać, -ścić sie na kogo; mit Buvernicht fich auf einen -, ubezpieczać -yć sie

na kogo. Berlaffenicaft, f. pozostalość, pu-

ścizna, f. Berlaftern, v. a. biuznic, zelzyć,

oslawić. Berlauf, m. przeciąg, m. nach -, na koncu, po wyjsciu (termi-

nu).

Berlaufen, v. w. ubiegae, -jedz, upływać, -ynąć, przemijać, -inać: fid -, r. r. rozbiegać sie (o ludzjach); zgubić sie (w bilardzie); rozehodzić, -zejść się; zabłąkać gdzieś tam. Berlaufen, n.zgubna (w biiardzie),

Berlaugnen, v. Berleugnen. Berlaumben, v. Berleumben.

Berlaut, m. bem - nach, jak wiesc nosi, jak slychać.

Berlauten, r. i. es verlautet, stychac; fich - laffen, v. r. powiedzieć

Berleben, v. a. przepędzać, -ić zy-

Berlechten, v. n. rozsychać, -zeschnac sie.

Berlegen, v. a. odkladać, -lozye. polożyć gdzieś; zarzucić, zatamować, zajść (droge); wydawać, -dać swoim nakladem ksiazke.

Berlegen, a. zaambarasowany; odurzony, p. nieśmiały, niewiedzący co robić, jak się brać; -- machen, odurzyć.

Berlegenbeit, f. niesmialosc, f. przykre polożenie, n. klopot, ambaras, m. (große) tarapaty, pl. einen in große - feten, zajechac komu.

Berleger, m. nakladca, m.

Berleiben, v. a. einem etmas -. omierzić, obrzydzić komu co, wpoic odraze ku czemu Berleiben, v. a. podarowae; na-

dawać, -dać; uzyczać, -yć; pozvczać. Berleibung, f. nadanie, n.

Berleiten, v. a. naklaniać, -onic przez namowe do czego; na-

inówić. Berlernen, e. a. przeuczyć się, zapomnieć.

Berlefen, v. a. czytać, prze-. Merlegen, v. a. skuleczyć; obrazać, -ić; naruszać, -yć; szarpać (honor); nadwerezac, -vc.

Berlebung, f. skaleczenie, n. obraza, uraza, f. Berleugnen, v. a. zapierać, -przeć

sie czego. Berleumben, r. a. oczerniać, -ić; obmawiać, -ówić, obgadywać, -dać; potwarz rzucić; potwarzać, szkaiować. Itwarca, m, Berleumber, m. obmowca, po-Berleumberifd, a. obmowny, potwarczy, a. itwarz, f. Berleumbung, f. obmown, pofich Berlieben, v. r. po-, zakochać się w kim; fich fterbenbs -, rozkochaćsię w kim, szaleć za kim.

Berliebt, a. roz-, zakochany, p. Berlieren, v. a. gubié, z-; tracié, s-. u-: postradac; ben Ropf -. niewiedzieć co robić, nie umiec sobie poradzic; ben Berfland -, oglupiec; einen Bro-

753 geß, Schlacht -, przegrać, sprawe, bitwe. Berloben, v. a. poslubic. Berlobnig, n. Berlobung, f. zareczyny, slubiny, pl. na, f. Berlebte, f. zareczona, poślubiofich Berlohnen, v. r. oplacae sie. Berloden, v. a. ludzie, z -; zwodzić, zwieść. Berloofen, v. a. puscle na losy, wylosować. Berloofung, f. wylosowanie, n. Berlofden, v.a. zamazywać, -zać; zagasić; - v. n. zgasnać; dogo-Berluft, m. strata, utrata; klęska; zguba, f. szwank, m. einen - erleiten, s-, utracić; kleski doznawać, -nać; szwank ponosić, -iesé; szkodować na czóm-Berluftig, a. fich einer Sache machen, być wyzutym z czego, pozbawionym czego; stracić co; - geben, stracie; einen fur - erflaren, odsadzie. Bermachen, v. a. zapisywae, -sac; przekazać. Bermachtniß, n zapis, testament, fich Bermablen, v. r. wziac slub. Bermablung, f. slub, m. 1-mniec. Bermahnen, v. a. napominać, Bermahnung, f. napominanle, -ninienie, n. Bermalebeit, a. przeklety, p. Bermehren, v. a. pomnazac, -ożyć; przybywać, -yć; przysparzać. -orzyć; febr -, rozmnażać, -ożyć; namnażać, -ożyć; fic -. v. r. - sie. Bermehrung, f. (aukcya, f.) pomnozenie, n. v. Bermebren. Bermeiben, v. a. unikac. -knac. Bermeibung, f. uniknienie, n. Bermeinen, r. 4. mniemac. Bermeint, Bermeintlich, a. mniemany, p. Bermelben, r. a. kazać powiedzieć; uwiadamiać, -omić. Bermengen, v. a. mieszac, po-, z -. Bermeffen, r. a. wymierzac, -ye;

fich -, v. r. 1) omylie sie niie-

rząc, źle mierzyć; 2) śmieć:

Permeffenbeit, f. zuchwalstwo.

Bermeffen, a. zuchwaly, a.

odważyć się.

Ber Bermiethen, v. a. wynajmować, -jąć; wypuszczać, -ścić; fic -. - r. r. iso za najem; godzić się. Bermiether, m. - rin, f. streczyciel, m. -lka, f. Bermiethung, f. wynajęcie, n. Berminbern, v. a. u-, zumiejszac, -ye; uszczuplać, -lé; fid -, v. r. ubywać, -yć. Berminterung, f. ubytek, m. v. Berminbern. Bernifden, v. a. mieszać, po-, z-. Bermifdung, f. mieszanina, f. zmieszanie, n. Bermiffen, v. a. nieznajdywać, -alczć; niewidzieć. Bermitteln, v. a. zalatwić, pośredniczyć. Bermittelnb, a. pośredniczy a. Mermittelft, prp. za pomoca; za;

Mermittelung, f. posrednictwo, n. Bermittler, m. posrednik, m. Rermobern, v. n. botwiec. z -. Bermoge, prp. przez, za, za pomocą czego. Bermogen, n. majatek, m. niozność, zdolność, moc, władza:

sila, f. Bermogen, v. a. modz, potrafiae, -ic; zdolae; einen zu etwas -. namówić, przywieść kogo do ezego. [zny, a, Bermogent, a. majetny, zamo-Bermogenefteuer, f. podatek od majatku, m. Bermogeneumftanbe, pl. stan maiatku, m.

fich Bermuminen, v. r. zakapturzyć się. Bermungen, v. a. na monete wy-Bermuthen, r. a. spodziewać sie; domniemywać, -mać, domyslac, -lic sie. Bernintblid, a. podobny, a .- ad. Bermutbung, f. domysl, m. do-

mniemanie, n. Bernachläßigen, p. a. zuniedbywać, -bać; upośledzać, -ić; zaniechać; fid) -, v. r. opuszczac, -scić się. Bernageln, r. a. zagwoździć. [-yc. Bernaben, r. a. za-, wyszywae, Bernarben, v. n. zagoić, zamykać Bernafchen, v. n. powydawać na laskotki. Mernehmen, v. a. słyszeć, u-; dowiadywać, dowiedzieć sie; tinen -, wypytywać się kogo; wohl -, dostyszec: fich - laffen. odzywać, odezwać się. Wernehmlich, a. glosny, zrozumialy, wyrażny, a. Bernehmung, f. indagacya, f. zapytania ozynione obwinionemu, n. pl. fich Berneigen, v. r. klaniac, uklonić się. Berneigung, f. po-, uklon, m. Berneinen, v. a. zaprzeczać, -yć; odmawiać, -ówić; niepozwalac; powiedzieć ze nie . . Berneinent, a. przeczący, zaprzeczający, odmawiający, p. odmówny, a. Berneinung, f. przeczenie, odmówienie, n. Bernichten, v. v. niweczyć, niszczyć, z-; zagładzać, -ić; zatracać, -ić; wy-, zagubić. Bernichtung, f. zniszczenie, a. zaglada, zatrata, zaguba, f. Bernieten, v. a. zanitować. Bernunft, f. rozsadek, m. Bernunftelet, f. rozumkowanie, medrkowanie, n. Bernunfteln, v. a. rozumkować, medrkować. Bernunftgrund, m. twierdzenie rozsadkiem nakazane, n. burd -unbe etwas berausbringen, wyrozumować. Bernunftig, a. rozsądny, a. Mernunftlos, a. bez rozsadku: nierozsądny, a. Bernuuftmagig, a. rozsądny, a. Bernunftschluß, m. sylogizm, m. Berorbnen, v. a. postanawiać, -owić, uchwalać, -ić; rozkazywać, -zać; przepisywać, -sać (lekarstwo). Berordnung, f. postanowienie, n. uchwala, f. Berpachten, v. a. wydzierzawić; wypuścić komu eo. Berpaden, v. a. zapakować.

756 Ber Berpallifabiren, v. a. ogrodzie; otoczyć palisadami Berpaffen, . a. spornie sie, za późno przybyć. Berpeften, .. e. zapowietrzac, -ye. Bernfablen, v. Bernallifabiren. Berpfablung . /. palisada, f. ogrodzenie, otoczenie kolami, patisada, n. Berpfanben, v. a. zastawiać, -ić. Bernfanbet, a. na zastawie. Berpfandung, f. zastaw, m. zastawienie, a. Berpflangen. r. a. przenosić, -nieść; przesadzać,-ic; rozkrzewiać, -ić. Berpfianger, m. narzedzie do wyrywania lub przesadzania ro-ślin, n. Berrflangung, f. przenoszenie, -iesienie, n. ítrzyc. Berpflegen, v. a. pilnować; opa-Berpflegung, f. pilnowanie, opatrzenie, w. i-azac. Berpflichten, v. a. zobowiezywae. Berpflichtet, a. powinny, a. Berpflichtung, f. powinnose, f. obowiazek, m. Berpfufden, v. a. psue, ze-. Berpichen, v. a. zalac smola. fich Perplaubern, v. r. zagadać ftrwonic. Berpraffen, v. a. przehulać, prze-Berproceffiren, v. a. przez pieniactwo stracić majątek. Berproviantiren, v. a. zaprowian-tować; za opatrzyć zywnością. Berproviantirung, f. zaopatrzenie. n Berpuffen, v. a. et n. wystrzelic. Berpuffung, f. wystrzal, m. fich Berruppen, v. r. przeobrazać Berquellen, v. n. napecznieć, Berrammein, v. a. zatarasować, zawalać, -ić. Berrammelung, f. barykada, f. zatarasowanie, n. Berrath, m. zdrada, f. Berrathen, v. a. wydawae, -dae, zdradzać, -ić. Berrather, m. -rin, f. zdrajea, m. -czyni, f. Berratherei, f. zdrada, f. Berratberifd, a. zdradziecki, a

Berrandern, v. a. zakopcić. Berraumen, v. a. zapodzieć gdzie,

zawieruszyć.

Berrechnen, v. a. porachować; potrącić w rachunku, wciągnąć do rachunku: fich -, v. r. przeliczać, -czyc się.

Berrechning, f. porachowanie, n. rachunek, m. potrącenie w ra-

chunku, n. Berreden, v. n. zdychać, zde-

chnac. Berreiben, v. a. zaciérae, zatrzec. Berreifen, v. n. po-, wyjechac.

Berrenfen, v. a. wywichnac; wykrecić.

Berrenfung, f. wywichnienie, wykręcenie, n.

Berrennen, v. a. zachodzić, zajść; zaskoczyć.

Berrichten, v. a, robie, z -; sprawić, zalatwić; odprawiać, -ić;

zmawiac, -ówie (moditwe). Berrichtung, f. sprawienie, n.

Berriegeln, v. a. zarvgiować: zapicrać, -przeć.

Berringern, v. a. u-, zmniejszac, -ve: uszczuplac, -ic.

Berringerung, f. umniejszenie,

uszczupienie, n. Berroften, r. n. zardzewieć.

Berroftet, p. zardzewialy, p.

Berrucht, a. niegodziwy, nikczemny, bezhozny, a.

Berruchtbeit, f. niegodziwość, nikozemność, bezbozność, f. Berruden, r. a. przenosic, -iesc; przewrocić: rozstroic; pomieszać szyki komu.

Berrudt, a. szaiony, a. - fein, zwaryować; - werben, oszaleć. Berrudte, m. f. waryat, m. wa-

ryatka, f. Berrudtheit, f. waryacya, f. wa-

ryactwo, n. Berruf, f. oslawienie, okrzyczenie, n. in - bringen, oslawić, okrzyczeć.

Bers, m. wiersz, m.

Berechen, n. wierszyk, m. Berfagen, v. a. odmawiać, -owić;

bas Gemebr bat verfagt, spalito

się na panewce.

758 Berfalzen, v. a. przesalać, -olić.

Berfammeln, v. a. zbierac, zebrae; zgromadzac, -ić; fid -. v. r. schodzić, zejšć się: zje-

zdzać; zjechać się; zebrać, zgromadzić sie.

Berfammlung, f. zebranie, zgromadzenie, n. Berfanten, v. n. zależć piaskiem. Berfauen, v. a. splugawic, zapa-

skudzić. Berfauern, r. n. skiepelec.

Berfauern, v. a. przekwasić.

Berfaufen, r a, przepie: puścić przez gardlo.

Berfaumen, v. a. opuszczac, -seicz omieszkiwać, -kać, stracić. Berfaumniß, f. 1) strata, f. 2) opu-

szczenie, n. Berichadern, v. a. przeszachro-Berichaffen, r. a. wyrabiać, -obić komu co; wystarać się o co dla kogo; einem eine grau ober einer

einen Mann -, wyswatad kogo. Berichamt, a. niesnialy, wstydiiwy. a.

Berichamtheit, f. niesmialosc. watydiiwość, f. Berichangen, v. a. oszancować.

okopać Berichangung, f. oszańcowanie, okopanie, n.

Bericharren, v. a. zagarniać, -nać, zagrzebywać, -bać.

Bericheiben, v. n. umierae, umrzéć: rozstać sie ze światem. Berfdenten, r. a. rozdawac, -dac; podarować.

Berichergen, v. a. przez lekkomysinose lub nicdbalose co stra-

Berfcheuden, r. a. od-, wystraszać, -vć; wypłaszać, -oszyć; oganiać.

Berichiden, v. a. porozsylac; wysylac, -slac. Berfdieben, r. a. ruszyć z miejsca; od-, zwiekac, -iec, -loczyc.

Berichieben, a. rozny, a. Berichiebenartig, a. roznorodny, a. Berichierenheit, f. rozność, roznica, f. (maity, a.

Berichiebentlich, a. rozliczny, roz-Berfchiegen, r. a. wystrzelie; fich

Berfcmelgen, v. a. stopić; zlewacz

Berichmaufen, v. a. ziesc.

odrzucenie, n.

759 Ber -, r. r. wszystkę amunicyą wystrzelić. - v. n. blaknać, wy-; pelznąć, wy-; wypłowieć. Berfdimmeln, v. n. zaplesnieć; zasniedzieć. Berfdimmelt, a. zaplesnialy, p. Berichlafen, v. a. zasypiać, -spać; przespać. Berfchlafen, a. ospaly, a. Berichlafenbeit, f. ospalość, f. Berichlag, m. prze-, zagroda, f. ogrodzenie, n. Berfcblagen, v. a. zabijać, pozabijać; przygwożdzić; ogrodzić; zapedzić (okret); fich etwas -, stracić co. - v. n. zletnieć (o wodzie); laffen -, wylecić wode; fich -, zaziębić się (o koniach). Derfclagen,a.przebiegly, szczwany, chytry, a. Berichlagenheit, f. przebieglość, chytrość, f. Berichlammen, v. a. 1) zamulie; 2) przehujać. Berfdlechtern, v. a. pogorszać,-ye; zepsuć. Berichteiern, v. a. kryć, zakrywać, -ye; zasianiać, -onić Berichleimen, v. a. zamulie. Berfdleppen, r. a. zarzucać, -le; przynosić, -niesć. Berichleutern, r. a. zmarnowac. Berfcbliefbar, a. co mozna zamknać. Berfdiegen, . a. 1) zamykać, -mknać; handel umówić; 2) przedac Berfchliegung, f. zomkniecie, n. Berichlinmern, v. a. pogorszać, Berichlimmerung, f. pogorszenic, Berichlingen, v.a. polykać, -Iknać, pochłonąć; zadzierzgać wezel. Berichloffen, a. 1) zanikniety, p. 2) malomówny, a Berichluden, r. a. polykać, -lknać; fid -, r. r. zakrztusić się. Berichlug, m. im - baben, mieć

pod zamknieciem, kluczem.

bnač: omdiéwać.

odrzucać, -ić.

Berfdmadten, v. n. schnac; sla-

Berichmaben, v. a. gardzie; wz-;

v. n. ziac sie. Berfdmergen, e. a. odzalować; zapomnieć z krwawem serccm. Berfdmieren, v. a. zasmarowac; naniszczyć papieru. Berfcmist, a. chytry, przebiegły, Berichmistheit, f. chytrose, przebieglosć, f. fic Berfdnappen, v. r. wydać się z czem (wytchnąć. Berichnauben, Berichnanfen, v. u. Berfdneiten, r. a. wyrzynać, -rznąc; obcinać, -ige; ein Comein -, wymniszyć. Berichueien, v. n. zasypac sie śniegiem. Berichnittene, m. rzezaniec, m. bie verschnittene Gau, mmiszka, f. Berfdnupfen, v. a. wypotrzebować tabaki. Berichoben, a. rozrzucony, roziazly, p. w nieładzie. Beridionen, r. a. przepuszczać, -scie; dać pokoj; einen womit -, uwolnić kogo od czego. Bericonern, r. a. przyozdabiac. -obić; upiekszyć Berichenerung, f. przyozdobienic, upiekszenie, n. Berichoffen, a. wypłowiały, p. Berfdreiben, v.a. zapisywać, sać; fich -, r. r. omylic sie w pisa-(sanie, a, Berichreibung, f. zapis, m. zupi-Berfdreien, r. a. oslawiac, -ic. Berfdroben, a. dziwaczny; niedorzeczny, a. Berfdrobenbeit, f. dziwaczność; niedorzeczność, f. Beridub, m. zwłoka, odwłoka, f. Berfdulben, r. a. dopuscić sie czego; przewinie; obdłużać, -ye; fic -, r. r. zadłużyć sie; zaszargać się w długi. Berfdulbet, a. zachuzony; zaszargany w długi. p. Berfdulbung, f. wina, f. Perfoutten, r. a zasypywać, -pać.

fich Berschungern, v. r. spokrewnie się z. kim. [nie, n. Berschwägerung, f. spokrewnie-Berschweigen, v.a. zamilozać, -yć; zatnić.

Berichwellen, v. n. opuchnąć.

Berschwetten, v. a. zaléwać, -lać. Berschwenden, v. a. marnotrawic; trwonić, s-; rozrzucać, -lć; tracić.

Berichwenber, m. marnotrawca, rozrzutnik, utratnik, m.

Berfdmenberifd, a. marnotrawny, rozrzutny, utratny, a.

Berschmeinung, f. marnotrawstwo. trwonienie, tracenie, n. Berschmeinungssucht, f. rozrzutność, utratość. f.

Reridwiegen, a zachowujący milczenie, dochowujący tajemnicy, p.

Verfdwiegenheit, f. milozenie, n. Verfdwinden, v. n. ginąć, za-; przepadać, -paść. fic Berfdwisten, v. r. spowino-

wacić się. Berichwigen, v. a. (fig.) wywie-

trzeć z głowy; zaponinieć. Berfdimoren, v. a. wyrzeo się, odprzysiądz się czego; fich —, v. r. sprzysiądze; spiknąd się (na

co). Berichworene, m spiskowy, m. Berichworung, f. spisek, m.

Berfehn, v. a. etmas —, omylió sie, uchyliác, – de vezém; zaniedbać; es ket cinem —, tracló laskę u kogo; mit etwas —, opatrywać, –rzyć w co; mit aflem rébigan einem —, wyprawić kogo; (cin Aint u. j. w.) pilnować czeco; fid. —, v. r. omylić się; in ciner Sache —, spodziewać się czeco;

Berfeben, n. nleuwaga, omylka, f. Berfeiten, r. a. roz-, wysylac, -slac.

Berfenbung, f. wysylka, f. Berfengen, r. a. opalac, -ic.

Berfenten, v. a. pogrążać, -yé, topić, u-: zanurzać, -yć; zatapiać, -opić; in's Grab -, spuszczać, -ścić do grobu.

Berfeffen, a. auf etwas - fein, u-

wziąć się na co; szaleć za czem. Berfegen, z. a. przenosić, -nieść; zastawiać, -ić (co); wprawiać, -ić (w co); dać promocyą; cinen Sieć jemanbem -- palnąć, chiusnąć, chopnąć, grzmotnąć; jesnąć, chopnąć, grzmotnąć; je-

Sieb jemainem — palnąć, chlusanąć, chonąć, propag, grzmotnąć, piemanem sinac chopag, grzmotnąć, piemanem sinac paladienia sinac paladienia koniecia sinac paladienia koniecia sinac paladienia si

Berschung, f. przeniesienle, n. promocya. f. v. Berschen. Berssuff, m. wiersz, m.

Berfichern, r. a. u-, zapewnlac, -ic; asekurować. Berficherung, f. u-, zapewnlenie,

zabezpicczenie, n. Berinderungśanfialt, f. towarzystwo asekuracyjne, u-, zabezpicczen, n.

Berücerungsichein, m. kwit asokuracyjny, m. Berücgeln, v. o. zapieczętować. Berücgen, v. o. wyschnąć, wy-

czerpac się, przebrac się. Lerilbern, e. a. pośrebrzac, -ye (zewnątrz); wyśrebrzyc (wewnątrz). Lerilberung, f. po-, wyśrebrze-

mic. n. Berninfen, v. n. tongé, u-; zapadać, -paśc; zabrnąć; zatapiać,

-:ć.

-opić sie.

Neinnliden, v. a. wystawiać, Nerśmadier, m. rymotworca, m. Berjofien, a. opły, pijany, p. Berjodnen, r. a. godzić, pogodzić; pojednać; fich —, v. r. się.

Berjöhnent, a. pojednawczy, a. Berjöhner, m. —rin, f. pojednawca. m. -wczyni, f. Berjöhnlich, a. skłonny do zgody,

do pojednania się, a. Berfebnung, f. pojednanie, a. zgoda, f.

Berforgen, r. a. zaopatrywać, -rzyć; obmyślić środki na cogumieszczać, ścić (kogo); wydać, powydawać, wyposażyć (dzieci, córki); obdarzyć czem.

fnie. w.

Berfteben, r. a. rozumiee, z-;

Berftedtheit, f. skrytose, f.

sie.

763 Ber Berforgung, f. umieszczenie, n. v. Berforgen. Berforgungeanftalt, f. dom przy--zvc. tulku, m. Berfparen, v. a. odkladac, -lofid Beripaten, v. r. spozniae, -ie się. Berfpeifen, v. a. zjese; powydawać na jadło. Beriperren. v. a. zagradzać, -odzić, zawalać, -ić. Berfrielen, r. a. przegrywać, -rac; alles - zgrać sie. Berfrotten, r. a. szydzić, wy- kogo; uragać, natrzasać się z kogo. naigrawać z kogo. Berfrottung, f. szydzenie, urqganie, naigrawanie, n. Berfprechen, r. a. obiccywać, -cać: fid -, r, r, omylić się; zaplatac się w mówieniu. Berirreden, n. obietnica, obiecanka, f. ein - balten, uiseie sie w objetnicy. Berfprengen, r. a. rozproszyć, rozegnae; feinen Ball -, przerzu. cić bile. Beripringen, v. a. fich ben guß -, skacząć wywinąc sobie noge. Beripriben, v. a. wylewać, -lac. Beripuren, v. a. czuć, u-. Berftablen, v. a. nastalić zelazo. Berftant, m. rozum, m. Berftanbig, a. rozumny, a. fich Berftanbigen, r. n. rozumied, norozumiewać, -ieć się, Berftanblid, a. zrozumialy, jasny. Berftanblidfeit, f. zrozumlatose, f. Perftantnig, n. zrozumienie, n. beimliches -, porozumienie sie, Berftarfen, v. a. wzmacniać, -oenić; powiekszac, -yć. Berftartung, f. wzmocnienie, n. posilki, m. pl. Berftatten, v. a. dopuszezać, -ścić; pizvzwalać, -olic-Berftauben, v. a. zakurzać, -yć; r. n. pojše w proch. Bernauchen, r. a. fich bie Sanb nadwichnąć sobie reke.

Derfted, n. kryjówka, f.

znać; einanber -, wiedzieć się z kim; bem gu - geben, bağ man etwas winfot, dać do zrozumienia, przymawiać się komu; fich -, v. r. porozumiewać, -ieć się z soba; fich auf etwas -, znac sie na czem; fich ju etwas -, byc gotów, skłonnym do czego; chcieć co robić, wykonać. fich Berfteigen, v. r. ju boch, zbyt daleko się posunąć, piąć się za wysoko. Berfteigern, v.a. lleytowae; sprzedać na licytacyi. Berftelgerung, f. licytacya, f. Berfteinern, v. a. zamienie w kamien: - v. n. skamienieć; (fig.) oslupiec. Berfteinerung, f. skamienialose. f. Berftellen, v. a. zastawiac, -ic; (fig.) udawać, układać; fich -, r. r. udawać, udać; ukladać, ulozvé sie. Berftellung, f. udawanie, uda-Berfteuern, r. a. oplacae clo, podatek od czego. Berftimmen, v. a. rozstrajać, -olé; odstroić (skrzypce); (fig.) wprawić kogo w zły humor. Berftimmt, a. rozstrojony, p. (fig.) nieswoj, a. w złym humorze. Berftimmung, f. zly humor, m. Berftodt, a. zatwardziały. p. zapannietaly, a. Derftodtbeit, f. zatwardzialość, zapamietalość, f. Berftohlen, ad. po kryjomu. Berftopfen, v. a. zatykać, -tkać; zapychać, -pchać; zamulić; zatwardzić; fic -, r. r. zależć; zamulic sie. Berftopfent, a. sprawiający zatwardzenie. p. Berftopfung, f. zatkanie; zatwardzenie, n. v. Berftopfen. Berftorben, a. zmarly, a. Berftaudung, f. nadwichnienie, Berftoren, r. a. psuć; -rt, dziko (wygladać). Berfteden, v. a. kryé, s-; u-, za-Berftoß, m. usterk, blad, m.

Ber

766

enybiać, -ić w czém; cinen —, odrzucać, -ić; wypędzac, -ić; jefne Krau —, porzucić žonę. Berfittičnen, v. n. schodzić, zejść. Berfittuen, v. a. rozsypywać, -pać, Fozpraszać, -oszyć.

v. a. wplątać; fi. ..., v. a. wplątać, uwikłać się. Berftummein, r. a. od-, uciąć; poobcinać; kaléczyć; uszko-

poobcinać; kaléczyć; t dzić; przekręcić.

Derftummelung, f. odciccie, skaléczenie, uszkodzenie, przekręcenie, n.

Berfummen, v. n. u-, zamiiknąć. Berfuch, m. próba, f. doświadczenie, n.

Berfuchen, r. e. probować; doświadczać; kusić, s-,

Berfuder, m. kusiciel, m.

Bersuchung, f. pokusa, f. pokuszense, n. [pisac. Bersucesen, v. a. nabazgrac; posich Bersundigen, r. r. grzeszyc. Bersusen, r. a. ostadzac, -odzie

Bertigen, v. a. zawieszać, -iesio Bertaneeln, v. a porozrzucać zmarnować,

Bertaufden, v. a. zamieniae, -ic. Pertaufdung, f. zamiana, f.

Berteufelt, a. przeklety, p. Bertbeibigen, v. a. bronie, o-; fich mit etwas -, zaslaniać się czem;

gut, leicht gu -, obronny, a. Bertheibiger, m. obronca, f. Bertheibigung, f. obrona, f.

Bertheibigunge., a. odporny, a. w

Bertheibigungejuftant, m. stan obronny, m.

Pertheilen, v. a. rozdawać, dać; rozkładać, dożyć; rozdzielać, dić; porozdzielać.

Bertheilung, f. rozdawanie, -danie, n. rozkład, m.

Bertheuern, v. a. przedrożyć. Berthun, v. a. trwonić, s-; prze-

Bertiefen, r. a. kopać w gląb'; fic

zechen, z. a. kopac w giąb'; itd –, z. r. zatapiać, -opić, zapuszozać,-ścić, zaglębiać, -ić się; zachodzić w giąb'; in's Lefen —, zaczytać się: in's Denfen —, zamyślać, -ló się; in cinc Arbeit -, zapracować się. Berticfung, f. wkiesłość, f. zachodzenie w glab, wydrze-

chodzenie w gląb', wydrążenie, w. dolek, m. Bertilgen, r. a. wygubie wyte-

Bertifgen, r. a. wygubić, wytępiać, -ić; wykorzeniać. -ić. Bertifgung, /. wygubienie, wytepienie, wykorzenie.

tepienie, wykorzenie, p. [m., Bertrag, m. ugoda, f. pakt, układ, Bertragar, p. a. znosić, znieść, cierpieć. s-; układać, -łożyć; fid. —, r. zgadzać, -odzić się. Berträglid, a. latwy w pozyciu, towarzyski, a. niewyniagający, p. lagodny, powolny, powolny, powolny, powolny,

Bertraglicifeit, f. towarzyskość, łagodność, powolność, spokojność, f. Bertragemäßig, a. stósowny do Bertrauen, c. a. einem —, ufać,

Za-; dowierzac, -yc. Bertranen, n. zaufanie. n. ufnosc,

f. — einem ichenfen, zu einem haben, zausac komu; Mangel an m. nieusnosc, f.

Bertrauent, a. ufny, a. Bertraulich, a. poufaly, a. - merben, poufalie sie-

Bertraulidfeit, f. poufalosc, f. Bertraumen, v. a. przepędzae, -ic czas na niczem.

Bettraut, a. zażyły; obeznany, p.
-ter Umgang, m. pooleośe, f.
einen mit etwos – machen, obeznawać, -nac kogo z czem; in
ein vertrautes Berbaltnij mit jemantem tecten, stowaryzszyć
się z kim; ściśle się polączyć z
kim; fich mit etwos – machen,
obeznawać, -nac, oswajać, -oić
się z czem.
Bettraute, m. f. powiernik, m.
Bettraute, m. f., powiernik,
w. spierteiska, r. a. myrugować, wyganiać, -gnać, wypedzać, -ióć,
wykurzyć; bię ślei tenem –, ba-

wie, zabawiać, -ié kogo; fid bie zett —, bawié się czem.
Bertreten, e. a. einen —, zestępować. -apić; wyręczać. -yć; ben Bred einem —, zachodzić, zajsć, zaskoczyć komu droge; fid ber Buš —, nadwichnąć noge.

Bertreter, m. zastepen. m. Berftegen, r. a. gegen etwas -, u-

opatrywac.

wywac,

Bertretung, f. zastępstwo, n. in Bermabren, v.a. schowae; zacho--, za . Bertrieb, m. sprzedaz, f. Bertriebene, m. wygnaniec, m. Bertrinfen, v. a. przepijac, -ic. Bertrodnen, v. n. u-, wyschnąc. Bertrocein, v. a. przeszachiowac; przepędzić na niczeni. Bertroften, v. a. zbywać kogo nadzieją. Bertufden, v. a. zatrzeć, skryć. Berübeln, v. a. brać za zle. Berüben, v. a. broic, na-; dopuścić się czego. Berunehren, v. a. pokalac; bezecnic, spiamić; zniewazać, -yc. Berunreinigen, v. a. zaklocać, -ić; porózniac, -ic. Derunglimpfen, v. a. szkalować, obrazac, -zic. Berungluden, v. n. nleudac sie; wpadać, wpasć w nieszczęście. Berunreinigen, v. a. zapaskudzić, zaplugawić. Berunftalten, v. a. oszpecić, oszkaradzie; popaskudzie. Beruntreuen, v. a. przeniewierzyć się komu; okraść. Beruntreuung, f. przeniewierzenie, n. kradziez, f. Berurfachen, r. a. sprawić, zrządzic; spowodować: sprowadzić; narobić; nabawić (kogo czego). Bernrtheilen, v. u. skazać; osądzió; potępiać, -ić; in contumaciam -, zaocznie skazac. Berurtheilung, f. skazanie, n. Bervielfaltigen, v. a. po-, rozinnazać, -ozyć. [zenie, n. Bervielfaltigung, f. po-, rozmno-Bervierfachen, v. a. dać we czworo, w czwórnasób; fic -, v. r. urosnąć cztery razy tyle. Bervollfommnen, v. a. wydoskonalać, -lić; fich -, v. r. - się. Bervoilfomninung, f. wydoskonaienic, n. Berrollftantigen, v.a. uzupelniać, -ic: dopelnió czego czem. Bervollftanbigung, f. u-, dopelnienie, n. snac.

ner Ort, zarosle, n.

-rzyo; fich -, v. r. vor etwas, uchraniac, -onic sie; zabezpieczyć się przeciw czemu. Bermabrlojen, v. a. zaniedbywać. -ba¢. Bermahrlofung, f. zanleilbanie, Bermabrung, f. schowanie, n. Bermaifen, v. n. osierociec. Bermaifet, a. osierocialy, p. Bermalten, v. a. sprawować; zarzadzao, -ić; zawiadywao; administrować. Bermalter, m. zarządca, zawiaadministrator, komidowca, Sarz, m. Bermaltung, f. zarząd, m. administracya, f. Bermanbeln, v. a. obracae, -ocie; prze-, zamićniać, -ić; przcobrazac, -zic; fic -, v. r. przedzierzgnąć się, przeobrażać się. Bermantlung, f. prze-, zamiana, f. przeobrażenie, n. Bermandt, a. spokrewniony, p. powinowaty, a. Bermanbte, m. f. krewny, pokrewny, krewniak, m. krewna, f. Bermanbtichaft, f.pokrewienstwo, n. in nabere - mit jemanbem treten, spowinowacić się z kim. Bermanetichaftlich, a. powinowaty, a. Bermeben, v. a. przeplatac, -lesc. Bermedfeln, r. a. zmieniae, -ie; znijeszac, pomieszac. Bermegen, a. zuchwaly, smialy, a, ein -ner Menich, m. smialek, m. Bermegenheit, f. zuchwalose, f. zuchwalstwo, n. śmialość, f. Dermeben, v. a. roz-, zawiewac, -iać. Bermebren, v. a. zabraniac, -o-Bermeichlichen, v. n. zniewicsciec. Bermeichlichung, f. zniewiescialość, f. Bermeigern, v. a. wzbraniać; odmawiać, -owić. Bermeigerung, f. wzbranianie, odmówienie, n. Bermeilen, r. n. et fich -, r. r. bawić, po-; zabawiać, -lc; prze-Bermachien. v. n. z-, zarastać, -obywać; zatrzymywać się; po-Bermachien, a. zarosly. p. ein zostawać, -tać.

Ber Bermeint, a. splakany, p. Bermeis, m. bura, nagana, f. einem einen berben - geben, buzować, gromić, karcić, zburczyć kogo. Bermeifen, v. a. einen -, wyganiac, -gnac; wypędzić, wykurzyć; einem etwas -, zakazywać, -zač komu co. Bermeifung, f. wygnanie, n. Bermelten, v. z. wiednąc, z -. Bermenten, r. a. obracae, -ocic; lozyć na co: alles morauf -, wykosztować się na co; fid -, r.r. für femanten, wdawać, wstawiać sie za kim. Bermenbung, f. obrocenie, lozenie; wstawienie, z. Bermerfen, r. a. porozrzucać, za. rzucać. -ie; od-, porzucać, -ić. Bermerflich, a. niewart, nicgodny, Bermefen, v. a. zawiadywać. Bermefen, . n. zgnić, zbótwieć. Bermefer, m. zawiadowca, m. Bermeelid, a. podiegający ze-psuciu, psuciu się, skazeniu, a. Bermeslichteit, f. podleganie psuciu sie, zepsuciu, n. Bermejung, f. 1) zawiadywanie, n. 2) zepsucie, skazenie, n. Bermichen, a. przeszły, a. Bermideln, r. a. po-, zapiątać. wiklae, za-, powikłać; einen mit in etwas -, wplątać kogo do czego; fich in ctwas -, E. r. u-, w- zapigtae sie; fich in feinen Reten -, zaplątać się w mowie. Bermidelt, a. zawily, a Bermifelung, f. zawilość, f. za-plątanie, zawiklanie, n. Bermiegen, r. a. wazyć; fich -, v. r. przewazyć sie. Bermiefene, m. wygnaniec, m. Bermilbern, v. n. dziczeć, z-. Bermilbert, a. zdziczały, p Berminben, v. a. poprzepiatać. Bermirfen, v. a. bas Leben, zastuzyć na śmierć. Bermirfliden, v. a. urzeczywiszczać, -ścić, - istniac, -ić; fich -, v. r. iścić. u-, z- się Bermirflidung, f. urzeczywi-

szczenic, n.

Bermirren, r. a. zamieszać, za-

mącić, zagmatwiać, -ić; przewracae, -ócić; zbalamucie; burzyć; plątać. Bermirrung, f zamieszanie, 11. zamet, odmet, w. Dalamuetwo, n. anrichten -, wichrzye, mgeic. za-. [zacierac,-trzec. Bermifden, r.s. zamazywać, -zać; Bermittern, L. n. wywietrzec. Bermittmen, v. 2. owdowiec. Bermittmet, p. owdowiały, p. Bermobnen, v. a. psuć, zepsuć łakociami i. t. p. przyzwyczająć. -aić; znarowić. Berworfen, a. nikczemny, niegodziwy, a. Bermorfenheit, f. nikczemność, niegodziwość, f. Bermorren, a. zawily, p. Bermorrenheit, f. zawilość, f. Bermundbar, a. mogący być ranionym, p. obrażliwy, a. Bermunben, p. g. ranić, z-; skaleczyc; obrazie. Bermunbern, v. a. zadziwiać, -ić, zdziwić; fich -, p.r. zdziwić się. Bermunberung , f. zadziwienie, n. Bermunbet, a. ranny, a. Bermundung, f. zranienie, skaleczenie, n. Bermunichen, v. a. zlorzeczyć; przeklinać, -ląć. Bermunidung, f. zlorzeczenie, przekięctwo, al Bermurgen, L a. zbyt przyprawić korzeniami. Bermuften, z. a. pustoszyć, s-: niszczyć, z-. [szczyciel, m. Bermufter, m. spustoszyciel, zni-Bermuftung, f. spustoszenie, zniszczenie, n. paczac. Merzagen, La. tracić serce; roz-Beriagt, a. bojażiiwy, a. rozpaczający, p. [pacz, f. Bergagtheit, f. bojaziiwosc, rozfich Bergablen, v. r. przeliczać, -ye, przerachować się Bergahnen, v. a. doc, podawać zęby do koła. Bergahnung, f. kola w machinie zaczepiające się jedno w drugie, n. pl. Mergapfen, z. a. zaszpuntować. Bergarteln, v. n. piescie, rozpieszczać, -ścić.

25

Bergartelt, a. pleszczony, p. papinkowaty, a. Bergaunen, v.a. zagradzac, -odzie, parkanem ogrodzić, oparkanić. Bergaunung, f. zagroda, f. Bergebnfachen, v. a. oddac w dzlesiecioro. Bergebnten, v. c. placić dzleslęci-Bergebren, v. a. zjeść: wypotrzebować; trawić. Bergebrung, f. wypotrzebowanie, Bergeichnen, v. a. zapisywae, -sac; spisywac, po-. Bergeichniß, n. spis, katalog, m. Bergeiben, v. a. prze-, wybaczac, -vé; odpuscic. Bergeiblich, a. do prze-, wybaczenia. Bergeibung, f. prze-, wybaczenie. n. um - bitten, przepraszac, -osić-Bergerren, v.a. poprzewracać, poprzekręcae; wykrzywiać, -ić; oszpecić. Bergerrung, f. wykięcenie, wykrzywienie, n. Bergettein, r. a. rozszerzac, -ye. Bergichten, Bergicht leiften, v. a. zrzec sie czego. Bergichtleiftung, f. zrzeczenie sie, Bergieben, v. a. 1) skrzywie (gebe); 2) zbyt poblazać, rozpieścić, żle wychować (dziecko); 3) ein wenig zaczekać, zatrzymać się; fid -, v. r. zwiekać, -lec się; przechodzić, przejść. Bergieren, v. a. o., przyozdablac, -obić. Pergierung, f. ozdoba. f. Bergimmern, v. a. wycembrowad. Berginnen, v. a. pobiélac, -lc. Berginner, m. pobielacz, m. Berginnung, f. poblelanie, n. Berginfen, r. a. placie procenta. Meriogen, a. 1) pokrzywiony, p. Trezpieszczony. p. Bergegern, v. a. odwłaczać, - óczyć; przewiekać, -łóczyć; zwłóczyć Ika, f. lskać, -lec. Werzogernug, f. przewłoka, zwło-Bergollen, v. a. placie, oplacae lwać. Merudern, r.a. ocukrzyć, ocukro-Bergudung, f. konwulsya. f. drga-

nie, n.

Bie Bergudung, f. zachwyt, m. Bering, m. zwłoka, f. Berameifeln, v. a. rozpaczać. Bergweifelt, a. 1) rozpaczający, p. 2) szalony, P. Berameifelung, f. rozpacz, f. fic Bergmeigen, v. r. rozgalezic, rozradzać, -odzić się. Bergweigung, f. rozgalezienie, rozrodzenie, n. Beeper, f. nieszpory, pl. Besperbrob, n. podwieczorek, m. Bettel, f. fladra. f. Better, m. stryj; krewny, swojak, m. Betterfchaft, f. pokrewienstwo, n. Beriren, r. a. kpić; drwinkować. Berirgurte, f. bot. balsamowe jablko, n. Berirung, f. kpiny, pl. drwinkowanie, n. Belir, m. wezyr, m. Bibriren, r. n. drgac. Bibriren, n. drganie, n. Biear, m. wikaryusz, m. Micariat, n. wikaryat, m. Bietnalien, pl. v. Lebenemittel. Bieb, n. bydlo, zwierze, n. Bichargneitunft, f. weterynarya, f. Biehargneifcule, f. szkola weterynaryi, f. Biebarat, m. lekarz bydlęcy, m. Biebbirt, m. skotarz, pastuch, m. Biebifch, a. zwierzęcy, a. bas -e, n, zaviérzecosé, f. Dieblaus, f. wsz.ol, m Biebmagb, f. dzlewka do krów, f. Biebichaben, m. spas. szkoda. f. Biehfeuche, f. pomor bydla, m. Riebftall, m. obora, f. Biehtreiber, m. poganiacz, m. Biehmeibe, f. pastwisko, n. Biebaucht, f. chow, m. chodowanie, n. bydła. Biel, a. wiele, dużo, mnogo; au -, nadto; ungeheuer -, sila. Bielbeutig, a. wieloznaczny, a. Bieled, n. wielobok, -kat, m. Bielerlei, a. wieloraki, a. Bielfach, -faltig, a. rozliczny, a. Bielfraß, m. 1) obzartuch, zarlok; 2) rosomak, m. Bielfuß, m. 1) stonog, stonogo-

wiec, m. 2) polip, m.

Bielgeliebt, a. ukochany, p. Bielheit, f. wielość, f. Bielherrichaft, f. wielowladzstwo, Bielfabrig, a. wieloletni, a. Bielleicht, ad. moze. Bielmal, ad. wielokroć. Bielmalig, a. wielokrotny, a. Bielmehr, ad. wiecej; raczej, ba-Bielfeitig, a. wieiostronny, a. Bielfplbig, a. wielozgłoskowy, a. Bielvermogent, a. 1) wielmozny, a. 2) wiele mogacy, p. Bielmeiberei, f. wielozenstwo, n. Bielmiffer, m. człowiek który wiele wiadomości posiada, m. Bier, num. cztery; auf allen -en geben, na ezworokach chodzić. Sier, f. czworka, f. Dierbeinig, a. czworonożny, a. Biered, n. czworobok, -gran, -kat, Bieredig, a. czworoboczny, -graniasty, -katny, a. Biererlei, a. ezworaki, a. Dierfach, a. czworaki, poczwórny, a. - ad. w czwórnasób. Bierfamilienbaus, n. ezworaki, pt. (na wsi). Bierfüßig, v. Bierbeinig. Ilka, f. Biergefpann, n. czwórka; forna-Bierhuntert, num. ezterysta. Bierhunbertfte, a. czterechsetny.a. Bierraberig, a. o czterech kolach. Bierichrötig, a. sążnisty, a. Bierfeitig, a. czworoboczny, a. Dierfigig, a. (woz) na cztery osobv. Bierfpannig, a. ezworokonny, a. Biertagig, a. bas -e Rieber, n. czwartaczka, f. Bierte, a. czwarty, a. Biertehalb, num. polezwarta. Diertel, n. 1) ewlere, ewiartka, f. 2) kwadrans, m. 3) kwartat, m. Biertelfabr, n. kwartal, m. Bierteljahrig, a. kwartalny, a. ad, -nie, co kwartal, Biertelftunbe, f. kwadrans, m. Biertens, ad. poczwarte. Biertheilen, v. a. rozewiertować. Bierzehn, unm. eztérnaście. Biergebnte, a. ozternasty, a.

Bog Biergig, num. ezterdziesiat. Biergigjabrig, a. B. czterdziesiątietni, a. Biergiger, Biergigfte, a. ezterdziesty, a. Bignette, f. winietka, f. obrazek, Binbiciren, v. a. upominac sie o co; przyznawać sobie co. Biole, f. v. Beilden. Biolet, v. Beildenblau. Bioline, f. skrzypee, pl. Piolinift, m. skrzypek, m Bioloncell, n. basetla, f. Bioloncellift, m. basetlista, m. Biper, f. zmija, f. Birtuofe, m. -fin, f. artysta, m. Bifa, n. wiza, f. Biffr, n. blacha ruchoma szyszaku podnosząca się i spadająca, f. misiurka. f.

Bifiren, r. a. 1) wizować, położyć wizę, poświadczyć; 2) celować, mierzyć (do); 3) mierzyć, prze-, statki z trunkami, m. Biftrer, m. oficyalista mierzący statki z trunkami, m.

Bifirforn, n. cel, m. Difirmag, n. -ftab, m. miera dokladna naczynia; laska do mierzenia objętości beczki, f. Difitation, f. wizyta, wizytacya, f. Bifitator, m. wizytator, m. Bifite, f. wizyta, f. odwiedziny, Bifitenfarte, f. bilet wizytowy, m. Bifitiren, r. a. wizytować, zwie-Bitriol, n. witryol, m. ſdzaċ. Bitriolartig, Bitriolifc, a. witryolowy, a.

Bitriolol, n. kwas siarkowy zredukowany, m. Bitriolfaure, f. kwas slarczany, m. Birat, n. wiwat, m. - i. niech zv-Mließ. n. runo, n. Bocabel, f. wokabula, f. Bocabular, n. wokabularz, m. Becal, m. samogloska, f. Bocalmufif, f. muzyka wokaina, f. Bocal- und Buftrumentalmufit, f. muzyka figuralna, f. Bogel, m. ptak, m. lofer -, ptaszek, m. Bogelbauer, n. kintka, f. Begelbeige, f polowanie ze soko-

dek, m zaiscie, n.

779 Morber, Borberfte, a, przedni, przo-Borfall, m. zdarzenie, n. przypadkowy, a. na przodzie, czele będacy, p. pierwszy. a. Borberarm, m. część reki od lokcia do piesci, f. Borberbubne, f. przod sceny w teatrze, m.

Borberfuß, m. przednia noga, f. Borbergebaube, n. przednia cześć domu, f. przod, przodek, m. Borberglieb, n. poprzednik, m. Borbergrund, m. przod, m.

Borberhaus, n. przod, przodek domu, m. im-fe mobnen, w przodzie mieszkać. Borbermann, m. przodownik, m.

Borberfas, m. poprzednik, m. Borberfeite, f. front, m. [dku, m. Borberfit, m. siedzenie na przo-

Borberflube f. pokój w przodku, m. Borbertheil, m. przodek, m. przednia cześć, f.

Borbertreffen, n. pierwsza linia (w bitwie), f. Borbem, ad. przedteni.

popychać, Borbrangen, r. e. -pehnae na przod; flo -, v. r. przedrzeć się; chcieć być mię-

dzy pierwszymi. Borbringen, v.n. zachodzić, zajść; (rafd) zapedzić sie; postepowae, -apic naprzod.

Borbringen, n. (rafches) zaped, m. Borbruden, r. a. drukować na czele książki.

Boreilen, v.n. wyścigać; wysforować się.

Boreilig, a. przedwczesny, pory-WCZY, 4. Boreiligfeit, f. przedwczesnosc, f.

Boremranben, e. a. przeczuwać, -uć.

Boremrfindung, f. przeczucie, n. Borenthalten, r. a. zatrzymywać, -niać; niewydawać koniu, co

mu sie nalezy. Borerinnerung, f. przedmowa, f.

wstep, m Bererft, ad. najprzod.

Borermabnt, a. wyżej wzmiankowany, wspomniony, p.

Borfahr, m. przodek, poprzednik, Berfahren, v. n. zajezdzać, -jechać.

Borfallen, v. n. zachodzić, zajsć; Stac sie; wy-, zdarzac, -ye sie-

czego, m. Borfinben, v. a. znależć; zastać.

Borforbern, v. a. wzywać, wezwac,

zapozwać. Borforberung, f. wezwanie, n. pozew, zapozew, m.

Borführen, v. a. wyprowadzac, -ić; przedstawiać, ić. Borgang, m. 1) pierwszenstwo, n. 2) przypadek, m. zdarzenie, n.

Morganger, m. poprzednik, m. Borgangig, a. poprzedni, a Porgeben, r. a. 1) zadawać, za-

dać; 2) udawać, udać, zmyslać, −iċ. Borgeben, n. udanie, n. unter bem

-, udając; zmyśliwszy. Borgebirge, n. przylądek, m. Borgeblich, a. udany, mniemany, fsad, m. p. - ad. nibyto. Borgefaßt, a. -e Meinung, f. prze-Borgefühl, n. przeczucie, n.

Borgeben, v. n. poprzedzac, -ic; dziac się, zdarzać. -yć się. Borgefdmad, m probka. f. Borgefeben! i. wara! z drogi!

Borgefette, m. przelożony, zwie-[raj, ad. rzehnik, m. Borgeftern, ad, onegdaj, zawczo-Borgeftrig, a. onegdajszy, a

Borgiebel, m. głowna fasada budynku, f. Borgreifen, r. s. uprzedzać, -ić;

wdzierać, wedrzeć się. Borbaben, v. a. zamyslać, zamierzae, przedsiębrac; być zatru-

dnionym. Borbaben, n. zamyst, zamiar, m. przedsięwziecie, a Borballe, f. przedsien, f. in ber

Rirche, kruchta. f. Borbalten, r. a. trzymać przed czem; zastaniac, -onic; (fig.) einem etwas -, wytykać, -tknać,

wymawiae, -owie (komu co). Berhand, f. pierwszenstwo, n. Berhanden, a. obeenv, przytomny, a. - fein, istnieć, być; es ift nicht -, niema tego.

Borhang, m. Branka, kortyna, zaczem. siona, f. Borbangen, r. n. wisiec przed Borbangen, v. a. wy-, zawieszac,

-iesić. Borhangeftange, f. pret cienki do zawieszania firanek, m.

Borhans, n. sien, f. przedsionek, fprzód. Borber, ad. przedtem; z góry; na-

Borberbeftimmen, r. c. przeznaczac, -ye Borberbestimmung, f. przeznaczenie. n.

Bothergeben, r. n. po-, uprzedzać, Berbergebent, a. poprzedni, a. poprzedzający, p. l-uc. Borhermerfen, v. a. przeczuwac, Borberfagen, -perfunbigen, r. a.

przepowiadać, -iedzieć. Borberjagung, -verfunbigung, f. przepowiednia, f.

Berberfeben, v. n. przewidywae, Borberfebung, f. przewidywanie,

Borbin, ad. przedtem. Borbof, m. dziedziniec, m. Borbut, f. przednia straż, f.

Borig, a. poprzedni, przeszty, a. Borjabrig, a. przeszloroczny, lonski, a,

Borfauf, m. pierwszenstwo do kupna, zakupienie, n. wać. Borfaufen, e. a. einem -, zakupy-Bortebren, v. a. zapobiedz; uprzedzić. Borfebrung, f. przygotowanie, n.

środek, m. Borfenntniffe, pl. wiadomości po-

triebne, pl. Bortlage, f. skarga wstepna, f. Bortommen, v. n. 1) wychodzie, wyjść; 2) zachodzić, zajść; zdarzac, -yc się; 3) zdawać się. Borlaben, v. a. zapozywać, -zwać;

przywotywać, -łać. Borlabung, f. pozew, zapozew, m. Borlangft, ad. odedawna, już da-

Borlaffen, v. a. wpuszczać, -ścić;

pozwolić komu przyjść. Borlaffung, f. wpuszczenie, n. Borlauf, m. wino ciekace przed

tloczeniem go, n.

Borlaufen, r. n. blegac. pedzie Istun. m. przodem. Borlaufer. m. poprzednik, zwia-Borlaufig, a. tymczasowy; przedugodny, a. - ad. tymczasem. Berlaut, a. nie w swoim czasie

wyrywający się, p. - werben, pozwalac sobie za wiele. Borlegebaum, m. zapora, f. [wa, f.

Borlegeloffel, m. tvzka polmisko-Borlegen, v.a. przekladać, -lozyć; nakladać, -ložyć; Speije - rozdawac.

Borlegefalch, n. klodka, f. zamek. Borlegeftange, f. zapieradto, n. Berlefen, e. a. czytać komu.

Borlefer, m. -in, f. czytający, m. -ca. f. Boriefung, f. przelekcya, f. (od-

czyt, m.) - balten, czytac. Berlett, a. przedostatni, a. Borleuchten, v. a. przyświecać. Berliebe, f. szczególne upodoba-

nie w czem, n. leibenichaftliche -, mania, f. Worliegen, v. n. lezec przed kim. Borliegene, a. niniejszy, obecny, a. Boringen, v. a. naklamać.

Bormaden, v. a. zalożyć co przed czeni; (fig.) pokazywać, -zać. Bermalen, v. a. namalować. Bormalig, a. dawny, byly, a.

Bormale, ad. dawno, dawniet. przedtém, Mormauer, f. przedmurze, n.

Bormittag, m. do-, przedpoludnie, Bormittagia, a. przedobiedni; do-, przedpołudniowy, a. Bormittage, ad. przed południem.

Bormund, m. opiekun, m Bormunterin, f. opiekunka, f. Bormunbichaft, f. opicka, f. Bormunbichaftlich, a. opiekunezy, Born, ad. przedkiem; z przedu, na czele; ven - an, od początku;

z konca (u ludu). Borname, m. imie, n. Bornehm, a. znakomity, a.

Bornehmen, v. a. brae przed się, brac się do czego; einen -, wypytywać kogo; fid -, r. r. umyślić, zamierzyć, postanowić; fich etwas fest -, uwziąc się na

Bornehmlich, ad. przedewszystkiem, szczególnie, mianowi-Bornehmfte, a. pierwszy, a. [cie. Borplan, m. plac, m.

Borplaubern, v. a. jemanbem viel -, nagadae komu.

Borpoften, m. ezata. placowka. wedeta, f. posterunek, m.

Borprebigen, r. s. prawić komu. Borragen, v. n. sterczeć; wysta-

Borrang, m. pierwszeństwo, n. prym, m. - nad bem Alter, starszenstwo. n.

Borrath, m. zapas, zasob; Sinlanglider -, dostatek, m.

Borrathig, a. zapasem, podostatkiem; - fein, być; - haben, mieć.

Borrathebaus, n. - fanimer, f. magazyn, skład. m.

Borrechnen, v. a. naliczyć; wyszczególniać, -ić.

Borrecht, n. przywilej, m. prawo pierwszeństwa, n.

Borreden, r. a. wyciągać. -gnąć. Borrete, f. przedmowa, f. Borreben, v. a. nabajać, nagadać.

Borreiben, m. rei, m. Borreiten, v. a. ein Bferb, przejezdzać konia; - r. n. być fory-

siem; jeździć naprzód, na czele, przed czem.

Borreiter, m. forys. m. Borrichtung, f. przygotowanie, urządzenie, n.

Borruden, v. a. wyrzucae, -cie, wymawiać, -ówić komu co; v. n. naprzód iść, posuwać, -unać sie. nek, m. Porfaci, m. przedpokój, przysio-

Borjagen, v. a. podpowiadać, -iedziec. Borfanger, m. -in, f. spiewak pierwszy, kantor, m. -ezka pie-

rwsza, / Plorfus, m. zamiar, zamysł, m.

postanowienie, n.

Borfatlid, a. umyślny, a. Borichein, m. gum - fommen, zja-

wić sie na wierzeh wychodzie, wyjść, występować, -apić; jum - bringen, wynosić, -nieść na jaw.

Boripannen, v. a. rozciągać, -nąć

przed ezem; zakładac. -luzyć, zaprzągać, -adz (konie).

Borfchiegen, r. a. zaliczye, pozy-Borfchlag, m. propozycya, f. wnio-Borfchlagen, v. a. podawać, -dać; wnosić, wnieść; proponować; zaceniać, -ić (przy sprzedaży). Boridmad, m. probke, f.

Boridneiben, v. e. krajac. Boridneiber, m. krajezy, m. Borfdnell, a. zawczesny, porywczy, a,

Boridnitter, m. przodownik, m. Dorfdreiben, r. a. przepisywać. -5ac.

Berichrift, f. przepis; wzór, m. Borfdub, m. pomoe, f. - leiften, dopomagae, -modz. Boridub, m. pod-, przyszycie, n.

Borfduben, . a. pod-, przyszywać, mie sumy, n. Beridus, m. pozyczka, f. zalicze-Borfchitten, v. a. zastawiae, skla-

daé sie ezém. Berieben, . a.przewidywać, dzieć: fich -, r. r. miee sie na ostro-

zności: zaopatrzyć się w co. Borfebung, f. opatrznośc, f. Borfegen, v. a. przekładać, -lożyć;

podawać, -dae; fic -, r. r. postanowić Borfeslich, ad. umysinie.

Borficht, f. ostrozność, przezorność, f. [rny, a. Borfichtig, a. ostrozny, przezo-Borfictemagregel, f. srodek do zabezpieczenia się od jakiego przypadku, m.

Borfingen, c. a. zaspiewać. Borfit, m prezesostwo; piérwsze miejsce, ". ben - fubren, przezydować. Berfiten, r. n. prezydować.

Borfibente, Borfiter, m. prezydujacv, prezes, m. Irnosc, f. Borforge, f. staranność, przezo-Poripann, m. zaprząg, m. rozstawione konie, pl. ergwungener -. podwoda, f.

Stor Borfpiegeln, s.a. pokazywać; udawać co przed kim; mamić kogo. Borfpiegelung, f. udawanie, mamienie, u. Berfriel, n. przegrywka, f. wstep,

Borfrielen, e. a. przegrywać, -rac, zagrać. |-iedzieć. Borfprechen, v. a. przepowiadac,

Borfpringen, v. n. wyskakiwać, -skoezyć; wystawać.

Borfprung, m. wystawa, f. wyskok, m. korzyść, f. er bat einen

- por ibm, wyścignął go. Porftabt, f. przedmieście, n.

Borftabter, m. nijeszkający na przedmieściu, m

Borftábijo, a. przedmiejski, a. należący do przedmieścia, p. Borftant, m. starszyzna, f. komi-

tet, m. przełożeni, pl. dozór, m. Borfteden, v. n. wystawać, podpadac pod oczy; razić. [tknać, Boriteden, r. a. przy-, zapiąć, za-Beriteder, m. narzedzie do gla-

dzenia pargaminu, n. ćwik plaski, m,

Dorfteben, v. n. wystawać, wyehodzie; einer Gade -, bve przelożonym nad czem; stanąć na czele.

Borfteber, m. -in, f. przełożony, dozorca, m. -na, dozorczyni, f. Borftellen, r. a. przed-, wystawiać,

-ic; wyobrażać, -zić; napominać, -nieć; przekładać -lozyć; naprzod postawie (zegar); fich-, wystawie sobie; fich -, v. r. Prezentować, przestawić się. Borftellung, f. i), przed-, wysta-

wienie; przełożenie; wyobrazenie; 2) napomnienie, n. Borfton, m. wypustki, pl. skarzyk. Boritegen,n.a. popychać, -pchnać

kogo na przodek. Bernreden, r. a. 1) wyciągać, -ngć;

2) znijezyć; pozyczać, -vć. Bortangen, v. a. zatanezyć; w piérwszéj parze tanczyć; pro-

wadzić tance, zawodzić taneczne koło. Riortanger, m. -in, f. ten. ta. co

prowadzi tance, zawodzi taneczne kolo.

Bortheil, m. korzyść, f. zysk, m. Bortheilhaft, a. korzystny, zyskowny, a, Isie. fich Borthun, v.r. popisywać, -saé Bortbure, f. podwojne drzwi z plotna, lub mata zaslaniająca ed wiatru.

Bortrab, m. przednia straz, f. Bortrag, m. sprawozdanie, n. raport, wykład, m. wystawianie, rozbieranie przedmiotu, n.

Bortragen, v.a. niese przed czem: zdawać sprawe; wystawiać. rozbiérać, wykładać co; tłómaezye się, rozprawiać o czem; referować.

Bortrefflich, a. wyborny, doskonaly, przedni, wyśmienity, a. Bortrefflichfeit, f. wyborność, do-

skonalość, wysmienitość, f. Bortreten, v. n. wystawać: wyste-(zachęcenie.

pować, -apić. Bortrinfen, v. a. napie sie; pic na Bertritt, m. pierwszenstwo, n Boruber, mimo, przez (eine Bar-

titel nur in Bufammenfegung mit Zeitwörtern). Borübergeben, r. n. przechodzić,

przejść; przemijać, -inać. Berübergebente, m. przechodzien. przechodzący, m.

Borüberfliegen, r. n. przelatywać, Boruberichleichen, v. n. przeniykac, -niknąć; przesuwać, -unąć się, Borübergieben, r. n. przeehodzie; przelatywać. Inie. n.

Borubung, f poprzednie ewicze-Borurtbeil, n. przesąd, m. uprzedzenie, n. [38dow, a, Borurtheilefrei, a. woinv od prze-Borurtheilevoll, a. pelen przesa-

dów, a. uprzedzony, p. Bormagen, - wiegen, v. a. wazve w obcc kogo.

Bormalten, r. n. panować przed innemi. górować, pokazywać się szczególniej. Bormant, m. pozór, m. zamówka,

f. ben - nehmen, zaniowić się. Bermarte! i. naprzod! Bermeifen, v. a. o., pokazywać, Berweifer, m. okaziciel, m.

Bermelt, f. przedswiat, m.

wskazywać, -zac.

Bormenten, v. a. udawać; zmyślać, podawać. Borwerfen, v. a. wy-, zarzucać, -cié (komu co). Borwert, m. folwark, m. Bormerts, a. folwarczny, a. Bormiffen, n. ohne jemandes. wosc, f. bez wiedzy czyjej. Bormis, m. niepotrzebna cieka-Vorwiķig, a. niepotrzebnie ciekawy, wscibski, a. Bormort, n. 1) przedsłowie, n. przedmowa, f. 2) przyimek, m. Bormurf, m. wy-, zarzut, m. Borgablen, e. a. przeliczać, -yć. Borgeichen, n. znak, m. Borgeidnen, v. a. kreslic, 8-; przorysować; przepisywać, -sac;

Borgeigen, v. a. okozywać, -zać; wydobywać, -być. Borzeiger, m. okaziciel, m. Borgeit, f. starożytność, przeszlość, f. dawne czasy, pl.

Borgeiten, ad. przed laty. Borgichen, v.a. 1) zasuwać, -unać; 2) wolce; dać pierwszenstwo. Borgimmer, n. przedpokoj, m. Borjug, m. pierwszenstwo, n. Borjuglid, a. wyśmienity, wyborny, przedni, a. - ad. przede-[wybornose, f. wszystkiém. Borguglichfeit, f. wyśnienitość. Botiren, v. a. glosowae; oświadezvé sie. sie, n. Notimi, n. glos, m. oświadczenie

Bulfan, m. wulkan, m.

Bulfanifd, a. wulkaniczny, a.

Baare, f. towar, artykul handlu, m. furge-n, sprzety zelazne, mosiezne i. t. d. wollene, baumwol. lene u. f. w. bawelniane, welniane i. t. p. wyroby, pl. Maarenlager, n. sklad towarow, Magrenrreis, m. cena towarow, f. Wabe, f. weza, f. susz, m. Bad, a, czuwający, a. Bade, f. straz, warta, f. odwach,

m. - fteben, balten, bye na strazy; pilnować. Bachen, v. a. ezuwac. niespac; auf etmas -, pilnowac, dogla-277. dań czego. Badifener, n. ogien przedobozowy,

Bachbabent, a. bedgey na strazy.

Badhaut, n. odwach, m. straznica, budka zolnierza stojącego wiec, m. na strazy, f. 2Bachbelber, -ftrauch, m. hot. jalo-DRacbolberbeere, f. bot. jagoda jalowcowa, f. Badbelberjaft, m. sok jalowcowy, Bachmeifter, m. wachmistrz, m. Wadparate, f. parada, f. 2Bachs, n. wosk, m. Wacheaberud, m. odcisk w wosku.

Bachfam, a. czujny, a. ein -mes Muge auf etmas baben, czuwać

nad czem, pilnować, dogladac

Bachfamfeit, f. czujność, f. Baditbleiche, f. bielnik wosku, m. Madeboben, m. krag, krazek wosku, m. Badeboffirer, m. ten co wyrabia

figury z wosku. ZV. m. Bachichiff, n. maly okret do stra-Dadfen, r. n. rose, rosnac: -Igffen, v. a. zapuszczać, -seic; in bie bobe -, wyrastac, -rosnac: in bie Breite -, rozrastac; von neuem -, odrastac.

Bachiern, a. woskowy, a. Bachengur, f. figura woskowa, f. Macheterie, f. Machelicht, n. swieca woskowa, f. Badeleinmant, f. woskowane

plotno, n. woszczanka, cerata, f. Badeichmelze, f. fabryka gdzie topią wosk. f Badsfied, m. stoczek, m. Badetaffet,m. tafta woskowana, f. Bachsthum, n. wzrost, m. rosnie-

nie. n. Badbieber, m. woskownik. fabrykant rzeczy woskowych, m. Bacht, v. Bache.

Bachtel, f. przepiórka, przepióreczka, f.

Bachtelbunb, m. wyzel, m. Bachtelfonig, m. derkacz, m. Bachtelpfeife, f. wabik na przepiorki, m.

Bachter, m. stroz, m. Bachtpoften, m. stojka, f. Bachtthurm, m. straznica, f.

Badelia, a. wywrotny, a. chwiejący, trzesący sie, p. - machen, bruchać. Badein, v. n. kiwać, chwiać,

trząść się; bin und ber -, przeginac sie.

Baden, v. Bade.

a. dziarski, dzielny, Wader, grackí, uczciwy, a.

Babe, f. lytka (ikra), f. Bare, f. bron, f. orez, m.

Baffel, f. clasteczko wytłaczane w formie, n.

Maffeleifen, n. zelazko do wytłaezania, wyelskania, n.

Baffen, p'. bron, f.

Baffenbruber, -gefährte, m. towarzysz broni, m. Inal, m. Maffenbaus, n. zbrojownia, f. arse. Baffenplat, m. plac broni, m. for-

teca z zapasami. f. Baffenrod, m. płaszcz rycerski,

używany przez heroldów. m. krótki surdut zolnierski, m. Waffenfdmirt, m. zbrojownik, m. Baffenftillftanb, m. zawieszenie

bronl, n. rozejm, m. Baffentrager, m. giermek, m. pachole, n.

Baffuen, v. a. uzbralać, -roić.

Bage, f. waga, szala, f. Bage, f. Bage, f. Bagehaus, n. waga, f. Bagebalfen, m. drazek u wagi, m. Bagebrett, n. Szale drewniane w

wielkich wagach, pl. Bagegelt, n. (cplata) od wagi. Bagelden, n. wozek, m.

Bagemeifter, m. dozorca wagl, m. Wagen, m. wor. powoz, m. unformlicher -, telega. f. leichter, unbebedter -, taradajka, f.

Bagen, v. a. ważyć się: azardować, śmleć; nd -, v. r. wazyć sie: fich au etwas -, odważyć

sie na co Bagen, m, a. zwazać, -yć.

Bagenbauer, m. powoźnik, m. Bagenburg, f. wozy w kolo pou-stawiane, pl. tabór, m. Bagenflechte, f. -forb. m. polko-

szek, m. Bagengeftell, n. wasag, m.

Bagenleiter, f. drabka, f. (w drabianym wozie).

Bagenmeifter, m. 1) urzednik pocztowy przełożony nad woza-mi: 2) oficer dozorujący zaprzegów wojska, m.

Bagenpfert, w. kon do zaprzegu. Bagenichmiere, f. maz, kolomaz, f Bagenidmierbuchfe, f. maznica.f. Bagenfduppen, m. wozownia. f. Bagenwinte, f. lewar, m.

2Bagerecht, a. poziomy, horyzontalny, a.

Bageftud, n. azard, m. Bagbals, m. sminlek, m.

Bagbaifig, a. śmiały, azardowny, niebezpicczny, a. Bagner, m. powoźnik, stelmach. Bagnerarbeit, f. robota powożni-

ka, stelmacha, f. Bagnin, n. narazenie, odważe-

nie, wystawienie sie na co. m. Bagidaale, f. szala, f.

Babl, f. o-, wybor; paffenbe -, dobor, m. es bleibt ibm feine anbere - übrig ale, niema czego wyblérac. Bábíbar, a. obiéralny, a.

Bablbarfeit, f. obiéralnosé, f. Bablen, v. a. o-, wybierac, -brac. Babler, m. wybórca, o-, wybieraiacy, m

Bablfabig, a. o-, wybieralny, a. 2Bablfäbigfeit, f. wybléralność, f. Mabifurft, m. 1) ksiaże obrany. elekcyjny; 2) elektor, m.

Babitonig, m. król obrany, elekcyjny, m. Bablfugel, f. kula, która sie kré-

skuje za kim, f. Babirecht, n. prawo wyboru, n. Bahirrid, n. panstwo elekcyjne, n.

Babliprud, m. godlo, hasto, n. Mabiftatt, f. pobolowisko, n. Bablitimme, f glos, m. kreska, f. Babitag, m dzien wyborów, m.

Babiverfammlung, f. zgromadzenie wyborców, n. Baffrermantifcaft, f. powinowactwo. n.

Bahn, m. mniemanie, urojenie, przywidzenie, n. blad, m. Mabren, v. a. mniemać.

Wabnfinn, m. szaleństwo, n. Mabnfinnig, a. szalony, p. ein -er, m. szaleniec, m

Bahr, a. prawdziwy. istny, a. merben, sprawdzić sie.

Babren, r. n. trwac.

Babrent, c. kiedy; prp. podczas. Bahrbaft, a. prawiziwy, istotny, a. Babrhaftig, ad. dalibog. istotnie.

Babrhaftigfeit, f. prawdziwość.f. Babrheit, f. prawda, f.

Babrlid, ad. prawdziwie; zapra-

wde: istotnie. Babrnehmen, e. a. do-, postrzegne, -edz; eine Gade, Belegen.

beit -, pochwycić co, korzystać z. okazyi fnie, n. Babrnehmung, f. do-, postrzeze-

Babrfagen, v. a. wrozvć. Babriager, m .- in, f.wieszczbiarz,

wróżbiarz, m. wróżka, f. Babriagerei, f. wieszczba, wróiba, f. [weiv, a. Mabrideinlich, a. podobny do pra-Mabrideinlichfeit, f. podobien-

stwo do prawdy, n. Babrwolf, m. wilkolak, m. Babrgeiden, n. znak, m.

Baib, m. bot. marzanna, f. farbownik. m. sinilo, n. urzet. m. Baibaide, f. szmelcuga, f.

Baife, f. sierota, f. jur - merben, osiérociec

Baifenbaus, n. dom sierot, m. Baifenftant, m. siéroctwo, n.

Balb, m. (Laubholg.) ias, m. (Da. belbola.) bor. m. Balbe, a. leśny, borowy, a.

Balbbemobner, m. micszkaniec lasu, boru, m. Balbbohne, f. bot. sowi groch, m.

Balben, n. lasek. m. Balbefel, m. dziki osioł, m.

Balbborn, n. waitornia, f. Balbbornift, m. walternista, m.

Balbhubn, n. gluszec, m.

rawan, bleistram, m.

Balbig, a. lesisty, a. Balbmenfd, m. borus; orangutan. Balonymphe, f. nimfa, bogini lesna, dryada, f

Baltidnepfe, f. slomka, f. Balbtaube, f. grzywacz, m. Balbteufel, m. rodzaj malp, m. Balbung, f. ias; bor, m.

Balbuicle, f. bot. przylaszczka, f Balbmarter, m. borowy, gajowy, leśniczy, m.

Balfe, f. folowanie, n. Balte, Baltmuble, f. folusz, m.

Balfer, Balfmuller, m. folusznik. walkarz, m. Ball, m. wal, m.

Balladi. m. walach, m. ſszvé. Balladen, v. a. pokladać; wala-Ballbrud, m. bresza, f. wylom w murze, m. frzyć sie. Ballen, v. n. kipieć; wrzeć; bu-

Ballfabrer, m. -in, f. pielgrzyin, m. -inka. f. Ballfahrt, f. pieigrzymka, f. Ballfabrten, v. n. pielgrzymować.

Ballfifd, m. wieloryb, m. Ballfifdfang.m. polów wieloryba, Ballfifdfanger, m. lowigcy wielo-TYDY. m.

Ballgraber, m. okopnik, robotnik do sypania wałów, szanców, #1, Ballnus, f. bat. orzech włoski, m. Ballrath, m. olbrot, m. Ballros, ". mors, kon morski,".

Ballung, f. wzburzenie się krwi. n. in - gerathen, wzburzyć sie. Balich, a. włoski, a.

Balidtobl, m. bat. kapusta wloska. f. Balten, v. n. władać, kierować.

rzadzić czem. Malze, f. walec, walck, m. Wallen, v. d. walcowac.

Balgen, r. a. toczyć; etwas auf jemanben -, zwalać co na kogo: fid -, r. r. taczać. -oozyć, walać, -ić sie.

Balgenformig, a. walcowaty, a. Balger, m. waiec. m. Bamme, Bampe, f. podgardlek,

Bame, n. kaftan, m. m. 28ameden, n. kaftanik. m.

Bant, f. sciana, f. franifche -, pa-

Banbel, m. zvoje, prowadzenie

Banbelbar, a. zmienny, a. Banbelbarteit, f. zmiennose, f. Banteln, v. n. chodzio, isc, przechadzać sie.

Banbelftern, m. planeta, f. ble-

dna gwiazda, f. Banterburide, m. wedrowczyk, m.

Banberer, Banbersmann, m. wedrowny, wędrownik, wędrowiec. m. Banbern, r. n. wedrowae.

2Banbericaft, f. wedrowka, f. [m. Banberftab, m. kij wedrownika, ben - ergreifen, puscic sie w drogę.

Wanberung, f. wedrowka, f. Banbhafen, m. kolek w scianie do zawieszania czego, m. Banblane, f. pluskwa, f. Bandleuchter, m. lichtarz blaszany przybity do ściany, m.

Want fdirm, m. parawan, m. Mande, f. lice, n. jagoda, f. Wantelmuth, m. Bantelmuth, m. Bantelmuthig-

feit, f. nicstalose, f. chwianie [chwiejący się, p. Manfelmuthig, a niestaly,

Banfen, v. a. chwiac, wahae sie; su - anfangen, zachwlać sie. Manfent, a. chwiejący, wahający sie, p. - maden, zachwiae. Bann, Wenn, c. kiedy; - auch

immer, es fei - es wolle, kiedykolwick. Banne, f. wanna, f.

Mannen, ad. von -, zkad. Manft, m. zwacz, m. (bider) bruszysko. n.

Bange, f. pluskwa, f. Barven, n. herb, m. Mappenbuch, n. herbarz, m. 2Barrenfunbe, f. heraldya, f. Wappenfunbige, m. heraldyk, m.

Warrenfmilb, n. tarcza herbowa. f.

Warbein, m. problerz, probujący monete w mennicy, m.

Warm, a. ciepty, a. grzany, p. etmas -, cieplawy, a. mir ift -, mi cieplo: es ift -, cieplo: maden, zagrzewac, -rzac: -- merben, ocieplac sie: marmer werben. Barmemeffer, m. cieplomlerz, m. Barmen, r. a. grzać, ogrzewać, -rzac; bis gu einem gewiffen Bunfte -, dogrzac; fic -, v. r. grzać, ogrzewać, -rzać się.

grzewania pościeli, f.

Barme, f. cieplosé, f.

Barmeftoff, m. cieplik. m. Marnen, v. d. o-, przestrzegać, -edz; napominac, -mniec.

Warnung, f. przestroga, f. napo--mnienie, n.

Barte, f. budka zolnierza stojacego na strazy, straznica, f. Barten, e.n. czekać; eine Beitlang -, poczekać; ein wenig -, zaczekac: - r. a. piastowac: pielegnować, doglądać czego.

Barter, m. -rin, f. plastun, posługacz, m. -nka, -czka, f.

Wartung, f. piastowanie, pielegnowanie, doglądanie, n. du-ZOT, m.

2Barum, ad. czemu, dlaczego; - nicht gar, ba. Barge, f. brodawka, f.

Bariig, a. brodawczaty, a Mas. pr. co: - ? coz? - für einer, co za jeden?

Bafdbeden, n. miednica, f. Bafche, f. blelizna, f. pranie, n. einem bie - beforgen, opierae kogo.

Bajden, v. e. 1) mye; umywac, -ye; 2) prac; -einem ben Rerf -. nacierać, natrzeć komu uszu. Bajder, m. -rin, f. pracz, m. praezka, f.

Bafchfaß, n. (runbee) balia, f. (langliches) wanna, f. Bafcfrau, f. praczka; pomywaezka, f.

Bafdhaus, n. pralnia, f. Bafchforb, m. kosz podlużny na bielizne, m. Bafchlarpen, m. sclerka do obcić-

rania naczynia, f. (fig.) gu - merben, rozchwiać sie, ulecieć; spelznąć na niezem.

Baffer, a. wodny, a.

Waff. Bafferaft, m. galaż wybujala, f. wilk, m. Bafferbau, m. budowa we wodzie, Bafferbaufunft, f. budownictwo wodne, n. Bafferbeden, n. 1) miednica, f. 2) koryto rzekl, n. Bafferblaschen, n. opryszczka, f. Bafferblafe, f. babel, n. wodunka, f. Bafferblei, n. olowek, m. Bafferbrud, m. puchlina moszen, f. nabrzmienie w worku ładrowym z materyą wewnątrz, n. Bafferbicht, a. co wody nie przepuszcza. da, f. Bafferfahrt, f. przejazdzka wo-Bafferfall, m. wodospad, m. Bafferfarbe, f. kolor wody. m. farba rozrobiona z klejem, f. Bafferfaß, n. stagiew, f. Bafferflob, m. skoczogon, m. Bafferfurche, f. przegonica, f. Baffergarbe, f. bot. okreznica, f. Baffergeflügel, n. wodne ptastwo, n. Baffergeschwulft, f. wodniak, torbiel wodny, m. Baffergemache, n. roslina wodna. Mafferhahnenfuß, m. bot. jaskier iadowity, m. Bafferhofe, f. traba morska, f. Bafferbubn, n. lyska, kurka wodna. f. Bafferig, a. wodnisty, wodny, a. Bafferjungfer, f. konik wodny, m. Bafferfanne, f. konewka, f. Bafferforf, m. puchlina glowy, f. Bafferfunft, Bafferleitung, f wodocing, m. Baffertilie, f. bot. bociani groch. gelbe -, kosaciec blotny, zolty, m. Mafferlinfe, f. bot. rzesa, f. Baffermalerei, f. malowanie rozrobiona farba. n. Baffermann, m. wodnik, m. Baffermelone, f. bot. arbuz. ka-Won. m. Baffermüble, f. mlyn wodny, m. Baffern, r. a. moczyć, odwilżać,

-yc, poléwać. -lać.

Bat 796 Baffernuß, f. bot. orzech wodny. kotewka wodna, f. Wafferraß, m. równia z powierzehnia wody, f - ad, w równi z powierzchnią wody. Bafferperie, f. perla sztucznie zrobiona. f. Bafferpfeffer, m. bot. rdest pieprzny, m. Bafferreich, a. wodnisty, a. obfitujący w wodę, p. Bafferreis. n. drzewach), m. Baffericaben, m. szkoda wyrządzona przez wyléwanie wód, m. Bafferichat, m. miejsce gdzie sie zbiera i przechowuje woda, n. Bafferfden, f. wstret od wody, m. wscieklizna, f. Bafferiden, a. mający wstret od worly, wscleklizne, p. Bafferidirling, m. bot. szalen Jadowity wodny, ber gefledte -. nakrapiany -, m. Bafferichlund, m. topiel, f. licho, Bafferichnepfe, f. kulik, m. Bafferidmalbe, f. v. Uferichmalbe. Bafferftoff, m. wodorod, m. Bafferftrabl, m. wytrysk, m. Bafferftreifen, m zakalec, m. Bafferftreifig, a. zakalisty, a. Bafferfuct, f. puchlina wodna.f. Bafferfuctig, a. mający puchline wodna, p. fplon, m. Bafferfupre, f. wodzianka, f. ka-Bafferthier, n. zwierz wodny, m. Buffertrager, m. woziwoda, nosiwoda, m. Baffertrog, m. koryto do wody. n. Bafferubr, f. klepsydra, f. Bafferung, f. v. Baffern. Baffervogel, m. ptak wodny, m. Baffermage, f. wodomiar, m. Baffermeite, f. bot. loza. f. Bafferwirbel, m. wir, m. Baffergeichen, n. znak wodny, m. Baten, r. n. brnge; brodzie. Baticheln, v. n. taczać sie. Batte, f. wata, f. Battiren, v. a. watować, wyścielac. -stac. Battirung, f. wyścielka, f.

Bau, m. bot. rodzaj rezedy, m. Beben, v. a. tkać; - v. n. leben und -, zye calkiem. Beber, m. -rin, f. tkacz, m. tka-

czka, f. Beberbaum, m. nawoj, m. Beberei, f. tkactwo, n.

Beberfamm, m. plocha, przybiiaczka, / Beberichiff, n. czolnek, m.

Beberfpule, f. cewka, f. Meberftubl, m. krosna, pl. Bediel, m. zmiana; kolej, f.

Bechfel, m. weksel, m. einen ausstellen, wystawiac weksei; einen - prafentiren, okazac W .; einen - honoriren ober ausgahlen,

wypłacić w. Bechfelbalg, m. podrzutek, dzi-

wolag, m. Bechfelbant, f. bank, m.

Bedifelcours, m. kursy papierow i pieniedzy, pl.

Wechselfahig, a. mający prawo wystawiania wekslow, p. Wedielfieber, n. gorączka przery-

wana, przepuszczająca, f. Bechfelgeichaft, a. Bechfelhantel,

m. bankierstwo, n Bedfelmaffer, m. alent bankowy.

mekler; wekslowy, m. Bechfeln, v. a. zmieniac, -le; Priefe -, prowadzić korespondencya; pisywać listy; Borte-. pomówić trochę ze sobą; Rugein -, pojendynkować się na pistolety; bie Stiefeln -, przezuwać bóty; - v. n. od-, zmie-

niac sie. Wedfelvlat, m. minsto gdzie znaczna gielda kupiecka, f.

Bedfelrednung, f. rachunek wekslowy. m.

Bedielrecht, n. prawo wekslowe, Bedielfeitig, a. wzajemny, a. Bechielfeitiafeit, f. wzajemność, f.

Bedielsmeife, ad na przemian. Bedfelmintel, m. pl. katy naprzemianlegle, m. pl.

Bedfelgablung, f. wyplacenia weksla, n.

Bechfelgabn, v. Mildgabn.

Bedeler, m. wekslarz, bankler, m.

798 Bea Bed, Beden, m. Bede, f. bot.

kukielka, f. Weden, v. a. budzić.

Beder, m. budziciel, m. Bebel, m. wachiarz, m. Bebein, v. a. chludzie wachla-

rzem; mit bem Comange -, fajdac, wiercić, kiwać ogonem.

Berer, c. ani; ni.

Beg, m. droga, f. slak, tryb; berunter, schod, m. aus bem Bege geben, mijac; einem in ben - tom. men, zachodzić, zajść komu droge; einem ben - verrennen, zabiedz komu droge; im Bege fteben, zawadzać.

Beg, ad. er ift meg, poszedl; niema go; umart; fdnell -, prosto;

- i. precz. fich Wegbegeben, v. r. pojse; od-

dalié sie. Begbeißen, r. a. od-, u-, wygryże. Begbiegen, v. a. uchylac, -ic.

Begblafen, v. a. zdmuchnąc. Begbleiben, r. n. nieprzychodzic,

nieprzyjść. Begbrechen, v. a. ulamac.

Begbrennen, r. a. wypalić. Begbringen, v. a. wyniesć; upro-

wadzić; usunąć. Begbrangen, v. a. wyrugować; odepchnać.

Begeamt, n. urząd drogowy, m. administracya tycząca się porządku ulie i dróg, f.

Begebereiter, m. nadzorca drogowy, m.

Begebreit, n. Begerich, m. bot. babka, f.

Begeborn, m. bot. szaklak, m. Begegelt, n. drogowe, n.

Begen, prp. dla; z; za; wzglę-Begefanle, f. slup po drogach, Begescheibt, f. drogi rozstajne, f

pl. Begefdnede, f. siimak nagi.m. Begeffen, r.a. zjadać, zjeść; zmiatać, zmieść; spalaszować. Wegewarte, f. bat. podroznik, m.

Begespll, m. drogowe, n. Begfahren, v. n. od-, wyjezdzać, -jechać; (von Bielen) porozjé-

zdzad sie; über etwas -, prze-

jechać co; - v. a. u-, wywozić, -wieżć. Begfallen, v. n. ustao; uchylie się; wypadać, -paść. Begfangen, v. a. wylowić.

Begfiften, v. a. wylowić.

Begfliegen, v. n. od-, po-, u-, wylatywać, -lecieo.

Begfreffen, v. a. wyzerać, -zreć. Begführen, v. u. u-, wyprowadzić, u-, wywieżć,

Beageben, v. a. duo.

Beggeben, v. n. isć, pojsć; odohodzić, odejść; umykać się: mollen, zabierac sie; einen bof. lid - beißen, wyprosic kogo zkad.

Weggießen, v. a- wylewad. -lad Beghaben, v. a. zrozumieć co,

wiedzieć. Begbeben, v. a. ruszyć, dźwignać co z miejsca; hebe bich meg! precz odemnie!

Begholen, v. s. przyjść po kogo, aby go zabrać ze soba.

Begiagen, v.a. od-, wypędzać, -ić. Begfaufen, e. a. rozkupować, -pie. Begfebren, v. a. od-, umiatae. -ieść; fich -, v. r. odwracać, -ócić sie.

Begfommen, v. n. zgubić co; es ift mir etwas meggefommen, podziało mi się gdzieś; skradziono mi: gut ober folecht bei etwas -, dobrze lub żle wychodzić, wviść na czem.

Begfragen, v. a. zdrapywać, -pać. Begfriegen, v. a. nurescie poznać

się na czém. Beglaffen, v. a. o-, wypuszczać, -ścić. [zbiédz, Beglaufen, v. n. wybiedz, neice;

Beglegen, v. a. odlożyć: polożyć. Begloden, v. a. zwodzić, -ieść; wywabić.

Wegmachen, v. a. uprzatnac; fic -, r. r. umykać, umknąć; fic

beimlich -, wykradae, -rasc (dzić. Begmaufen, v. a. skrecić, zwe-Begnahme, f. zabor, m. zabranie, n

Begnehmen, v. a ud-, zabiorac,

-brac; alles -, pobrac; etwas bon etwas -, ubierać czego. fich Begpaden, v.r. ise sobie preez

umykać; wynieść sie. Begraffen, v. a. wyniesc, zabrac,

zgarnąć; porwać. Begraumen, v. a. s-, uprzątac,

-tnać; usuwać, -unać. Begreifen, v. n. od-, pojechać.

Begreißen, r. a. obalie; wywrócie; od-, wyrywać, oderwać, wyrwac; wydzierać, -drzeć. Begreiten, v. n. odjeohao konno.

Begriden, v. a. usuwać, -unać; posunać; - v. n. uniykać, -mknać Begichaffen, v. a. sprzątac, -nąć;

wziąć; wynieść; wyrzucić; oddalić.

Begidarren, v. a. odgarniac, -ngc. Begfdenfen, " a. podarować. Begfcheren, v. a. zgolić; fich r. r. umykać, iść precz.

Begideuchen e. a. wystraszyc, -Dloszyc. Wegichiden, v. a. po-, wysylae,

-slac Begfdieben, r. a. usuwać, -unge. Begidießen, v. a. zastrzelić.

Begidlagen, v. a. odbić. fich Begichleichen, v. r. wynosic.

-niesć się po cichu. Begichleubern, v. a. odrzucić.

Begfdinappen, v. a. zlapać, schwytac, porwać. Begidneiben, v. a. odstrzydz; ob-.

odciać. poobcinac: ukrajać, -roic -pac. Begichutten, v. a. wysypywać. Begidmimmen, v. m. od . uplywac, -ynac; alles ift meggefchmom.

men, woda zabrała wszystko. Begfegeln, v. Mbfegeln. Begfeben, v. a. odwróoie oczy od

czego; niepatrzeć na co.

fich Begfebnen, v. r. pragnae tego, aby sie oddalić od, z miejsca. Begfein, v. a. niebvć obecnym; zniknac; es ift meg, peszto; nioma go.

Begfenben, v. Beafdiden. Begjegen, v. a. odstawić; postawie na bok, gdzie indziej; ubre

Big einen Graben -, sadzie przez row; fid -, r. r. nber etwas -, nie stać o co; niezwazać na co. Begipulen, c. a. podbierae, podmywać, (o wodzie); zabrać.

Begfteblen, e. a. roz-, u-, wykradac, -asc; scinguac.

Begitellen, v. a. postawić gdzie (pelinge. Begftegen, v. a. odpychać, ode-Begftreichen, v. a. przekreślić; WY-, zmazać.

Begthun, r. a. oddalic. Begtragen, r. a. od-, wynosić,

801

Begtreiben, v. a. odganiac, -egnac, odpędzać, -ić; zawracać, -ocić (bydlo od szkody). 2Begewart, m. bot. cychorya, f.

podroznik, m. Begweifen, r. a. kazać komu wylść, wylechać, oddalić się-Begweifer, m. 1) przewodnik; 2)

drogoskaz, m.

Begiveiferin, f. przewodniczka, f. Meamenben, r. a. odwrneac, - ocic. 2Begmerfen, v. a porzucac. -cie; fid -, r. r. ponizac, -ye sie, sponiewierać sie.

Begwerfent, a. dumny, pogardliwy, a. - bebanteln, z duma, pogarda, z góry traktować kogo. Begwijden, r. a. zmazywac,

Beggichen, v. a. zdejmować, zdjąć, zedrzeć, zerwać; - v. n. prze-, wynosić, -nieść, prze-, wyprowadzać, -ić się zkad; odlatywać, -lecieć.

Beggieben, n. odlot (ptakow), m. Beb! Bebe! i. bladal niestety! Beh, n. zle, n. bolese, f. bie De-

ben, pl. bole porodowe, pl. Beb, Bebe, ad. - thun, bolec, zaboleć; ob-, urazać, -zić; fich -, r. r. ranić, skaléczyć się

Beben, r. n. wiac, wionge, powiewać, dąć.

2Beben, n. powiew, m. dina, f. Bebflage, f. narzekanie, ubolewanie, n. zale, pl.

Behflagen, v. a. narzekać (na co): ubolewać nad czem, zalić się na co.

Behmuth, f. zalość, boleść, f. smutek, m.

2Behmuthig, a. zalosny, bolesny, smutny, rzewny, a. - werben, rozrzewnić się.

Behmutter, f. akuszerka, f. Bebr, f. bron; obrona, f. fich gur feten, bronie sie, opierac Bebr, n. tama, f.

Behren, v. a. zabraniac, -onic; nd -. r. r. bronic sie. 2Behrgebent, m. pendent, m.

2Bebrhaft, a. zdatny do walczenia. bitny, a. - maden, uzbrajac. -oic.

Wehrlos, a. bezbronny, a.

Webritant, m. zolnierze, pl. Beib, n. niewiasta, kobiéta; altes -, baba, starka, f. babsko, n. armes -, (bemitleitenb) kobiecina, f.

Beibden, n. 1) zoneczka; 2) (von Thieren) samica; junges -, (nur von Bubnern, Banfen, Enten,) mlodka, f.

Beiber., a. kobiecy, a.

Beiberfnecht, m. mizgus, gach, m. Beiberliebe, f. npodobanie w kobietach; wielkie przywiązanie do plci zeńskiej, n.

Beibernarr, m. babiarz, gach, kobieciarz, m. (wanka,) m. Beiberred, m. spodnica, (malo-Beibertracht, f. ubior kobiecy, m. Beibifch, a. babski, a. zniewiescialy, p. - werten, znicwiesciee: weibifder Denfd, m. niewieseiuch, m. Ibiecy, a. Beiblich, a. zenski, niewiesci, ko-Beiblichfeit, f. charakter kobié-

cv. m. Weibsbild, n. -perfon, f. niewiasta, kobieta, f.

Weibevolt, n. kobiety, pl. Beid, a. miekki, a. - merben, zmiekczeć: etwas - werben, namieknąć; - maden, zmiękczać,

-ye; es wird mir -, mdli mnie. Meidbild, n. okolice miasta, nalezace do niego, pl. Beiche, f. mickkość: slabizna, f.

Beiden, v. a. maczac, u-, z-; znioczyć.

Beidien, v. n. ustępować, -apic.

Beichgefotten, a. -ne Gier, jaja na nijekko, n. Beichheit, f. miekkość. f.

Beichherzig, a. miekkiego serca; czuly, a.

Beichherzigfeit, f. miekkość serca, czulość, f.

Beidlid, a. mdly (o potrawach);

mickawy; pieskliwy, a.
Beimticheit, f. mdlość; mickawość, pieskliwość, f.
Beimting, m. niewieściuch, pie-

szczoch, m. Beidfelfiride, f. bot. wisnie, f.

Beichfeltopf, m. koltun, m. mit tem - behaftet, a. koltuniaty, a. Beidthier, n. mięczak, m.

Beibe, f. pasza, f. Beibe, f. Beibenbaum, m. bot. wierzba, f.

Beiten, v. a. paść, wyganiać, pedzac na pasze; feine Mugen an et. mas, - z wielkiem upodobaniem patrzéć na co; - r. n. paść się;

fich -, r. r. an etmas -, pastwić sie nad czem. Beitenbolg, n. wierzbina, f. Beibenroechen, n. bot. wierzbo-

wka, f. blagacz, m. Beireplas, m. pastwistko, n. um. begter -, pastewnik, m.

Beiberich, m. bot, krwawnik; gelber -, bazanowiec, m.

Beiblich, a. tegi, a. - ad. -go. Weibmann, m. mysliwy, m.

Beibmannifd, a. myśliwski, a. Beibmert, n. mysliwstwo, n. Beife, f. snowadlo, motowidlo, n.

Beifen, v. a. zwijac na motowidlo, motać; zwijać na klębek z

motka. fich Beigern, v.r. niechciec; ociągać, wzbraniać sie.

Beigerung, f. wzbranianic, ociągnienie się, n.

Beibbijdof, m. sufragan, m.

Beibe, m. kania, f. Beibe, f. po-, wyswięcenie, n.

Beiben, r. a. święcić, poświęcać, -ić; wyświecać, -ić (duchowne-

Beiber, m. staw, m. sadzawka, f. Beihfeffel, m. kropielnica, f.

Deibnachten, f. boze narodzenie,

Weihnachtsfeiertag, m. swieto bo zego narodzenia, n. Beihnachtegeschent, n. gwiazdka, f.

Beibrauch, m. kadzidlo, n. ftreuen jemanbem, podkadzac, -ic komu

Beibrauchfaß, n. kadzielnica, f. Beibmaffer, n. święcona woda, f.

Weihwebel, m. kropidlo, n. Beil, c. poniewaz; że; gdyż. [p. Beiland, ad. niegdys; -a. byly; s. Beilden, n. chwilka, f.

Beile, f. chwila, f. alle -, wlaśnie w tej chwili.

Beilen, v. n. bawic. Beiler, m. wioska, f.

Bein, m. wino; (guter) winko: (ichlechter) winsko, n. Meine, a. winny, a.

Beinartig, a. winnego smaku. Beinbau, m. winnictwo, n. uprawa wina, f.

Weinbeere, f. jagoda winna, f. Beinberg, m. winnica, f.

Beinbirne, f. bot. winiowka, f. Beinbroffel, f. winny drozd (gatunek mniejszego drozda), m. Beinen, v. n. plakac; fich fatt -

naplakać się; febr -, rozkwilie się; fich bie Augen roth -, uplakać się; beftig -, slochać.

Beinen, n. placz, m. Beinerlid, a. placzliwy, a. es wirb mir gant -, zebralo mi sie na placz.

Beineffig, m. ocet winny, m. Beinfaß, n. (antal, m.) beczka od (do) wina. f. Beinflafde, f. butelka od (do) wi-Beingarten, m. winograd, m. win-

nica, f. [winny, m. Weingeift, m. spirytus, wyskok Beingelanter, n. winna lastorost rozpostarta na tyczkach lub

kratkach przy murze, f. Beinglas, n. kieliszek, m. Beinbanbel, m. handel wina, m.

Weinbanbler, m. winiarz, m. Beinbaus, n. winiarnia, f.

Beinheber, m. lewar, m. [wina, f. Beinfaltefchaale, f. drobianka 2 Beinfeller . m. 1) sklep winny, m. 2) winiarnia, f.

805 Wei

Beintenner, m. znawca wina, smakujący w dobrych winach,

Weinfrang, m. wiecha, f. Beinfüfer, m. piwniczy, m. Beinlager, n. sklad wina, m. Beinland, n. kraj gdzie wino ro-

śnie, m. Beinlaub, n. winne liscie, pl.

Beinlefe, f. winobranie, n. Beinlefer, m. -in, f. zbierający, m. -ca, f. wino.

Beinmonat, m. październik, m. Weininoft, m. moszcz winny, m. Beinpfahl, m. tyczka, f. na, f. Beinrante, f.galazka, latorośi win-Weinrebe, f. 1 winogrono, n. 2)

winna latorośl, f. Weinfaure, f. kwaskowaty smak

wina; kwas winny, m. Beinicant, m. winiarnia, f.

Beinident, m. winiarz, m. Beinftein, m. winnik; gereinigter

-, winian potazu, m. Beinfted, m. winna macica, f. Beinfurre, f. poléwka z wina, f. Beintraube, f. winogrono, n. Beis, ad. einem etwas - machen,

wmówić w kogo co, nalgać komu co. Beife, f. 1) sposob, m. 2) meio-

dya, arya, piesn, f. Beife, a. madry, a. - ad. -rze; -

merren, zmadrzeć

Beife, m. medrzec, m. Beifel, Beifer, m trad, m

Beifen, r. a. wskazywać, -zać; pokazywać; pon fi.b-, nieprzyjmować, -yjąć; odrzucać, -ić; odpalac. -le; aus tem Saufe, aus ber Start -, kazac komu wyjść,

opuścić, wynieść się. Beifer, m. skazówka, f. Beisbeit, f madrosc, f.

Weislich, ad. madrze.

Beig, a. bialy; - ud. -o: meißer Blug, uplaw, m. - merben, zabielie sie; - anmaden, zabie-

Meiffagen, e. a. Wrozyć: przepowindać, -iedzieć; prorokować,

2Beiffager, m. wieszcz. prorok, m. Beiffagung, f. wrozba, f. pro-

roctwo, a.

Beigbier, n. blate piwo, n. Beigbron, n. kolacz, biały chieb, Beigbuche, f. bot. grab, m. Beigbuchen, a. grabowy, a. Beigbuchenholy, n. grabina, f. Beigborn, m. bot, glog m. Beige, f. bialość, f.

Beißen, r. a. bielie, po-. Beignichte, - tanne, f. bot. jodla,

[tka, f. Beiffifch, m. bialoryb, m. plo-Beifftedig, a. biato nakrapiany, p. Beiggerber, m. bialoskornik, m.

Beiggerberei, f. Beiggerberbanb. werf, n. białoskornictwo, rzemiosto biatoskórnicze. n. Beiggelb, a. zoltawy, a.

Beifigrau, a. siwy, a. Weißfehlden, u. bialogardt, m. Beinfraut, n. - tobl, m. kapusta,f

Weißlich, a. bialawy, a. Beigrappel, f. bot. bialodrzew,

Meiffteben, n. pobiélanie, n. Beigmurg, f. hot. kokoryczka, f.

Weifung, f. zlecenie, n rozkaz, m. Weit, a. daleki, széroki, a. - ad. daleko, -ce; - tragent, donośny, a. - bin, hot tam: ju - weit geben, zapędzać, -ić się.

Beite, f. dalekość, szérokość, f. in bie - geben, ise w dalekie

strony. Beiter, ad. dalci, wiecel. Beitlaufig, a. obszerny. szeroki,

przestronny, roziegły, a. Beitlaufigfeit, f. obszernose, szérokość, przestronność, roz-

leglose, f. Beitlaufigfeiten, pl. korowody, pl. Beitichmeifig, a. rozwlekty, a.

Beitfdmeifigfeit, f. rozwieklose, f. Weiten, m. bot, pszenica, f. turfifder -, kukurudza, f. ranber -, wasatka, f.

Beizenbrob, n. chleb pszenny, m. Beigengraupe, f. pecak, m. pysika, f Belder, Belde, Be des, pr. kto-

rv. -a, -e; irgenb -, którys. Belderlei, pr. którykolwiek. 807 Bel Bell, a. zwiedly, F. - merben, wiednać: - jein, zwiednać. Belfen, r. " wiednac, -niec. Beltheit, f. zwiedlose, f. Belle, f. wal, balwan, m. fala, f. kolowrot, m. Bellenformig, a. przelewający sie iak fale: kręcący się wezykowato; kolyszący się, p. -ge Bewegung, f. kolysanie się, n. Bels, m. sum, m. Belt, f. swiat. m. Beltall, n. coly ogrom swiata. m. Beltberühmt, a. glosny, slawny na calv świat, a, Beltbraud, m. zwyczaj powszechnie przyjety, m. Beltburger, m. kosmopolita, m. Beltgebanbe, v. Beltall. Beltgegent, f. strona świata, f. Beltgeiftliche, m. ksiadz, swiccki duchowny (nie zakonny), m. Beltgeidichte, f. dzieje powszechne, pl. historya powszechna, [wy, f. pl. Belthanbel, m. pl. swieckie spra-Beltfenntnif, znajomość świata, f. wiec. m. Beltfind, n. -menfc, m. swiato-Beltflug, a. polityczny, a. stosujacy sie do okoliczności, umiejący się brać wszędzie, p. Beltforper, m. cialo niebieskie, n. swiat, m. Beltfugel, f. kula swiata, f. glob, Beltlauf, m. bieg rzeczy, m. Beltlich, a. swiatowy; świecki, a. Beltlichteit, f. światowość; świeckość, f. Beltmann, m. bywalec, m. Beltmeer, n. ocean, m. Beltpriefter, m. ksiądz, m. Belttheil, m. ezese zieni, f. Beltmeife, m. flozof, m. Beltweisheit, f. filozofia, f. Bem? pr. koniu? Ben? kogo? Benbehais, m. kretoglow, m. Benbefreis, m. zwrotnik, m. Benbeltreppe, f. schooly kreeo-

Benben, r. a. obracać, -ocić; nicować (suknie); etwas an, auf

etwas -, lozyć na co; fic -, v.

808 r. krecić sie; an einen -, udawae sie, ise, uderzyć, do kogo. Bentung, f. obrot, tok, zwrot, m. Benig, ad. malo; ein -, troche, potrosze; nieco; ein flein -. roszeczke; nie lada. Benige, w. inato, n. Beniger, a. niniejszy, mniej. Benigfeit, f. malo, n. Benigfte, a. naimniejszy, a. Benigftens, jum Benigften, przynajmniej: przecie. Benn, c. jezeli; jak, kiedy, gdy; - gleich, c. choé, chociaz, acz, aczkolwiek; - nur, - anbere, c. jezeli tylko; - bod, c. bodaj. Ber, pr. kto; - nur immer, ktokolwick. Berbegelt, n. werbowe, n. Berben, v. a. werbować, zuciągać, (do wojska); beimlich -. namawiać, -owić do czego; um etmas -, starac sig o co; um ein Mabden -, starać się o panne. Berber, m. werbownik, m. Berhing, f. werbunek, zaciąg, m. Berben, v. n. stac sie: zostac; aus ibm wirb noch etwas, on wyjdzie na człowieka. Berber, m. kepa, f. Berfen, v. a. rzucać. -ić; ciskać. -snac; miotac, walie; in bie Dobe -, podrzucić; zu Boben -, po-walić, obalić; Falten -, faldo-wać się; ben Feinb -, nleprzyjaciela zbić; fid -, v. r. rzucić sie: paczyć, preżyć sie (o drzewie). Berft, f. legary, pl. Berg, n. zgrzebie, n. grobes -, pakuly: feines -, paczesi, pl. Berg., a. zgrzebny, a. Bert, n. dzielo, n. uczynek, utwór, m. sprawa, f. Berfleute, pl. robotnicy, pl. Berfmeifter, m. majstr, m. Berfftatt, -ftatte, f. warsziat, m. pracownia, f. Berftag, m. dzien robotny, powszedni, m. Berttifd, m. stol krawiecki, sto-larski, i. l. d. warsztat, m. Bertverftanbige, m. znawca, m. Bertjeug, n. narzedzie, n.

Bettrennen, n. Wettlauf, m. wysci.

pieta, m.

Betterwolfe, f. fala, f.

809 Wer Bermuth, m. bot. piolun, m. Mermuth-, a. piolunowy, a. Werth, m cena. wartose, f. - bes Bedjele, waluta, f. Berth, a. wart, drogi, szacowny, a. - halten, ichaten, szacować, cenić. Meribles, a. blahy, a. bez wartości. Bierthlofigfeit, f. blahose, f. Wefen, w. istota; istność, treść, f. usposobienie, n. charakter, m. branle sie, n. viel - machen, halasu narobic. Befentlich, a. istotny; prawdziwy, a. co ma wartość, znaczenie; o co chodzi właśnie; bas -t, n. tresc, f. Bespe, f. osa, f. Bespenneft, n. gniazdo os, n. (fig.) niebezpieczne miejsce, n. klo-Beffen, Beg, pr. czyj. [pót, m, Beghalb, Begmegen, ad, dlaczego, czemu. Beit, Beften, m. zachod, m. Wefte, f. kamizelka, f. Befflich, a zachodni, a. Beftmarts, ad. ku zachodowi. Beftwind, m. wiatr zachodni, m. Wette, f. zaklad, m. um bie -, na wyscigi; um bie - arbeiten, na udry iść z kim. Betteifer, m. ubieganie sie, n. emulacya, f. Betteiferer, m. ubiegający się, emulant, m. Betteifern, r. n. ubiegac sie. Betten r. a. zakladać, -lozyć sie z kim o co. Better,n. 1) powietrze,n 2)grzmot, piorun, m. fcones -, pogoda; . ichlechtes -, niepogoda, f. Betterbach, n. poddaszek, m. Betterfahne, f. choragiewka na dachu, na wieży, f. Betterglas, n. barometr, ciezkomierz, m. Betterhahn, m. kurek, m. Betterlendten, n. polyskiwanie, n. blyskowica bez grzinotu, f. Wettern, v. i. piorunowac. Betterichacht, f. szyba wietrzna, f.

Betterftrabl, m. piorun, m.

Bettervogel, m. kulik, m.

gi, pl. gonitwa, f. Bettftreit, -famrf, m. zawod, m. walka, f. fich in einen - mit einem einlaffen, iść w zapasy z kim. Deten, r. a. ostrzyc. Bentein m oselka, f. Bichfe, f. szuwaks, m. czernidło, n. powłoka z wosku, f. Bichfen, r. a. woskować, wy-. Bict, m. nikezemny, podly czlowiek; armer -, nieborak, m. Bidtig, a. wazny, a. fic -maden pysznie sie. Bidtigfeit, f. wazność, waga, f. Bide, f. bot. wika. f. Bidelband, n. - fcnur, f. pieluchy, pieluszki, pl.f. Bidelfint, n. dziecko w pielulach, n. powijak, m. Bideln, v. a. powijac, -ic. Bideljeug, n. bielizna dziecka w kolébce, f. pieluchy, pieluszki, Biden., a. wiczany, a. Bibber, m. baran, m. Biber, prp. przeciw, przeciwko, Biterfabren, v. n. (einem) spotkac; stac sie; - laffen, v. a oddawać. Wiberhafen, m. hak zakrzywiony, Biberhalt, m. opor, m. Wiberlegen, v. a. zbijac, -ic; odpierać, -eprzeć Biberlegung, f. capor, m. odparcie, zbljanie, n. Biterlich, a. przykry, a. Biberlichfeit, f. przykrose, f. Birernaturlid, a. przeciwny naturze, a. Biberpart, m. przeciwnik, m. Biderprallen, v. n. odskoczyć. Biberrathen, v. a. odradzac. -ić. Biterrechtlich, a. bezprawny, a. Biberrebe, f. przeciwienie sie, n. ohne-, niezważając na nic; bez oporu. Biberreben, v. a. przeciwiać, -ić Witerrift, m. klab konski, m. Isie. Biberruf, m. odwołanie, n.

Biberrufen, v. a. odwolywać, -lac

Wiberruflich, a. co mozna od

wolać.

Biberfacher, m. -in, f. przectwnik, m. -niczka, f. fich Diberfegen, v. n. opierac, o-

przeć, sprzeciwiać, -ić się. Biberfeblich, a. sprzeciwiający

opierający się, p. Biberfeslichfeit, f. opor, m. opieranie, sprzeciwianie sie, n.

Biberfegung, f. opozycya, f. opor,

Biberfinn, m. niedorzeczność, przeciwna mysl, f. Biberfinnig, a. niedorzeczny,

sprzeczny, opaczny, śmieszny, a. bas -e, n. niedorzeczność, smieszność, sprzeczność, f.

Biberfpanftig, a. mesforny, oporlopor, m. ny, a.

Biberfpanftigfeit, f. niesfornosc, Biberipiel, n. rzecz przeciwna, odwrotna, f. kierunek przeciwny, odwrotny, m.

Biberfprechen, v. a. przeczyć; zaprzeczać, -vć; odpierać, odeprzec; sprzeciwiać, -ić się. przeciwny,

Biberfrrechend, a. sprzeczny, a. Miberiprud, m. odpor, opor, m.

sprzeciwienie się, n.

Biberftanb, m. opor, m. Biberfteben, r. n. opierac, oprzec

ſsię. Miberftreben, n. opor. m. Miberftreben, v. n. opierac, oprzeć

Biberftrebent, a. niechetny, oporny,a .- ad. z oporem, niechetnie. Biberftreiten, v. n. zaprzeczac, -ye; sprzeciwiać, -ić się.

Bibermartig, a. przykry, a. co ko-

mu dolega. Bibermartigfeit, f. przykrość, do-

legliwość, f. przeciwienstwo, n. nie, n. trudy, m. pl. Bibermille, m. wstret, m. oburze-Bibmen, r. a. poświęcać, -ić; przypisywać, -sać; fich -, v. r. poświęcać, -ić, oddawać, -dać fa.

Bibrig, a. przykry, nieprzyjemny, Birrigenfalls, ad. w przeciwnym razie.

Bit, c. jak; nakształt (ezego);

jakze? - viel? ile? - meinft bu?

cóżeś mówil? - breit? jak széroki? - lange? dawno teniu ? - lange marft bu bort? dlugos tam byl? - oft? ile razy? theuer? ile to kosztuje? drogo to? - weit? daleko? - menig! jakto malo! - wohl, c. choc, chociaz.

Biebe, f. tvezko lozowe do przywiazywania iatorośli winnej, n.

Biebehopf, m. dudek, m. Bieber, ad, znowu, na nowo; jeszcze raz.

Biebergbnehmen, v. a. odbijac, -ic. Bieberanfangen, v. a. na nowo rozpo-, zaczynać, -cząć. Bieberanfleiben, v. a. na nowe u-

bierac; fich -, v. r. - się. Bieberaufbauen, v. a. odbudować.

Dieteraufleben, v. n. odradzać, -odzić się, odzyć. Bieberaufleben, n. odradzanie,

-odzenie się, ». Bieberbefommen, v. a. znowu dastać; odbierać, -ebrać; odzy-

skać. 2Bieberbeiablen, r. a. zwracać, -ocić; spłacać, -ić długi. Bieberbringen, v.a. odnosic,-niese;

znowu przynieść. Mierereinseben, v. a. przywrócie.

fichBiebererbolen, r.r przychodzic. przyjść do siębie; sily odzyskać. Bierererlangen, v. a. odzyskac; wydobyć, wydostać.

Biebererlangung, f. odzyskanie, wydobycie, wydostanie, n. Biebererobern, v. a. odwojowae. Biebererfeben, Biebererfatten, v.a. wynagradzać, -odzić; zwracać,

-ocic. Biebererftattung, f. przywrócenie, wynagrodzenie, n Biebergeben, r. a. oddawać, -dać.

Biebergeboren, p. odrodzony, jakby na nowo urodzony, p. - merben, v. n. odrodzić się, odżyć.

Miebergeburt, f. odrodzenie się, n. Biebergutmachen, p. a. naprawiac, -ić; powetować.

Bieberhall, m odglus, m. echo, n. Wieberherftellen, v. a. przywracae, -ocić; wskrzesać, -esić; naprawie; wznawiac, -owie; poratować (zdrowie), uzdrowić; wieberbergeftellt merben, wyzdro-

Bieberberftellung, f. wskrzeszenie, przywrócenie, n. v. Bieberberftellen.

Bieberholen, v. a. powtarzac, -o-Bieberholentlich, ad. powtornie,

ad. raz po raz. -nie. Bieberholt, a. powtorny, a. - ad.

Bieberholung, f. powtarzanie, -orzenie, n. Bieberfauen, v.a przezuwać, -uć.

Bieberfauer, m. zwacz, m. Bieberfauf, m. odkup, m. odku-

pienie, n Bieberfaufen, v. a. odkupować,

-pic; odprzedać. Bieberfebr, f powrot, m.

Bieberfehren, v. n. wracać, wrocić, powracać.

Bieberfommen, v. #. znowu przyjść; wracać, -ocić.

Bieberfunft, f. powrot, m. Biebermachen, r. a. znowu robie, brac.

Biebernehmen, v. a. odbierac, ode-Bieberfagen, v. a. powtarzać, -orzyć; wygadać.

Bieberichaffen, r. a. wystarać sie o przywrócenie komu czego. Bieberichall, m. odglos. m. echo. n.

Bieberfchalten, r. n. odbijac, -ic się; wydawać odgłos; brzmieć czem; rozlegac, -ledz się.

Biererichein, m. odblask, m. odbicie swiatla, n.

Biebericheinen, v. n. odrzucac blask, promienie; odbijać, -ić. Biebericelten, v. a. lajac na wza-

Bieberfchiden, v. a. odsylac, ode-Bieberfchießen, v. a. odstrzeliwac, -ic (sie).

Bieberjeben, v. a. zobaczyc. Bieberfeben, n. zobaczenie, zo-

baczysko, n. Wiebertaufer, m. anabaptysta, no-

wochrzezeniec, m. Bieberum, v. Bieber.

Wiebervereinigen, v. a. na nowo

po-, przyłączać, -yć; pojednać. Biebervergelten, r. a oddac wet za wet; odsługiwać, -uzyć.

Bieberverfaufen, n. a. odprzedać. Biege, f. kolebka, kolyska, f. Biegebogen, m. biegun, m. Biegemeffer, m. siekacz okrągły z dwóma rączkami, m.

Biegen, v. a. kolébac, kolvsac. Biegen, v. a. et n. ważyć. Biebern. v. n. rzec.

Biebern, n. rzenie, n.

Biede, f. flejtuszek z szarpi do ociérania rany, fl. kladziony w rane, aby się nie zamknela, m. Bieje, f. laka, f.

Biefel, n. lasica, f. Biefene, a. lakowy, a.

Biefenblume, f. bot, kniat, m. Biefenland, n. tag, m.

Biefenraute, f. bot. rutka, f. stulisz, wrzodowiec, m,

Biefenftrich, m. (bober liegenber) smug, m.

Diefemadie, m. laka, f. Bieviel, Biemohl, v. Bie. Bilb, a. dziki; dziwy (mięso, a.

-es Dbft, plonka, f. - maden, rozbestwić; - merben, dziezec; rozbestwić się. Bilb, n. dziki zwierz, m. zwierzy-

Wildbret, n. zwierzyna, f. [na, f. Bilboich, m. polujący ukradkiem na cudzym gruncie, m.

Bilbbieberei, f. polowanie ukra-dkiem na cudzym gruncie, a. Bilbe, m. dziki, m. Bilbengen, Bilpern, v. n. slychać

dziezyzną. Bilbfang, m. hultej, m.

Bilbgefdmad, m. smak wlasciwy dzikim zwierzom, m. Bilbheit, f. dzikość, f.

Bilbnis, f. dziez, dziezyzna, pu-Szcza, f. Bilofdur, f. wilczura, f.

Bille, m. wola, f. letter -, testament, m. -ne fein, chelee; zamierzać, -yć. Billensmeinung, f. wola, f.

Willfahren, v.a. czynie stosownie do woli; dogadzać komu. Billfahrig, a. powolny, a.

Billfährigfeit, f. powolnose, f. Billig, a. ochoczy, rad, sklonny, a, - ad, chetnie.

Wil. Billigen, v. n. przystac. Milliafeit, f. sklonnose, chee, f. Billfommen, a. pozadany, p. mily, przyjemny. 4. Billführ, f. arbitralnose, samo-[wolny, a. walność, f. Millführlich, a. arbitralny, samo-Bimmeln, r. n. roic, snue sie. Bimmern, v. n. kwilić, skwierczeć. Bimpel, m. bandera, f. Bimper, f. rzesa, f. Bind, m. Wiatr, m. - machen. wiatr robie; (fig.) fanfaronować. Minbbeutel, m. swistak, swiszczypalka, wiercipięta, trzpiot, pędziwiatr, wietrznik, m Binbbentelei,f.swistactwo, trzplotostwo. N. Binbbuchfe, f. wiatrówka, f. Binbe, f. Windfraut, w. bet. Dowoj, wilec, = Binbe, f. winda, f. Binbei, n. zhech, m. Bintel, f. piełucha, f. powijak, m. Binbeln, v. a. powijac, -ic. Minben, v. g. snuc, u-; wić, u-; zwijać. -inąć; windować; kręcie; einem etwas aus ben Sanben -, wydzierac, -drzec; fich -, r. r. kredić się; wie się. Windfahne, f. choragiewka na dachu, f. Binbfall, m. lom, m. drzewo w lasach od wiatru wyrwane, ... Windfang, m. smig; słup ze skrzydłami miarkujący ruch machiny; behenek w zegarku, m. Binbgeichwulft, f. odecie, wzde-Binbboie, f. traba powietrzna, f. wiatrowy slup, m. Wintbund, m. chart, m. Binbhunbin, f. charcica, f. Minbig, a. wietrzny, a. es ift febr -, ostry wiatr wieje Binblabe, f. skrzynia w organach,

dla). Binblaben, m. zewnetrzna okien-Binbmeffec, m. wiatromierz, m.

Binbooden, pl. wietrzniee, pli Binbroeden, n. bot, anemona, f. Binbrofe, f. wiatrowa roza, f. Windicacht, f. szyba wietrzna, f. Binbichief, a. spaczony, p. koślawy, paczysty, a. Binbidirm, m. daszek, m. zasto-

Min

na, f od wiatru. Binoftille, f. cisza zupełna (na morzu), f. Binoftog, m. impet wiatru, m. Binefuct, f. 1) wzdecle wietrzne, a. puchlina wietrzna, f.

2) zaba, f. paskudnik, m. (u by-Binbung, f. zakret, m. zakrecenie. Bindmebe, f. zaspa, f. Bint, m. skinienie, n. wskazo-

Wku, f. znak, m Binfel, m. kat; zakatek, m. Bintelbaten, m. obwodka, linijkaw druku, f. narzędzie do skladania liter, n.

Binfelmag, -eifen, n. weglelnien, Mintelmeffer m. narzedzie jeometryczne do przenoszenia kątów na pianie, n. n. miernicze do mierzenia kątów, z.

Binfelrecht, a. prostokatny, a. Bintelfchente, f. pokatna knajpa,f. Wintelfdule, f. pokatna szkola, f. Binfeltreppe, f. schody skryte, pl. Binfelguge, pl. korowody, pl.

Binten, v. a. skingo; mit ben Mugen -, mrugac, -gnac. Binfeln, v. n. jeozeć; kwilić sie; skomilić; heulenb -, skowyczeć.

Binter, m. zima, f. Binter., ". zimowy, ". [mina, f. Binterfruchte, f. -getreibe, w. ozi-Bintergrun, z. bot. 1) zimozielo-

ne, a. 2) gruszyczka, f. Binterfieib, z. ubior zimowy, m. Binterlid, o. zimowy; es ift fcon febr -, już bardzo zanosi się na

zime. Bintermonat, m. grudzien, m. Bintern, v. i. być zimno.

Binterquartier, n. leze zimowe, n. Binterfeite, f. strona polnocna. f. Mintergeichen, n. pl. znaki przyblizającego się zimna, m ol.

Binzer m winiarz -

nica, f.

skravdlo.

Binbmacher, m. fanfaron, m.

Minbmublenflugel, m. imiga, f.

Windmuble, f. wiatrak, m.

Bingig, a. szczupły, drobniuchny, maluczki, maluski, malutki, a. Wipfel, m. wierzcholek, m. Bippe, f. krawedz; chustawka, Wirren, r. a. raptem podnieść do góry i spuscie na dól; fich -. r. r. kolysac; chustac sie. Bir, pr. my. Birbel, m. czub; wir (w wodzie); kolek (u skrzypców), m. bicie w beben, n. werbel, m. Birbelbein, u. kość pacierzowa, f. grzbiet, m. Dirbelooft, m. bot. skorzyszek, m. Birbellos, a. niegrzbietny, a. Wirbeln, v. a. bie w beben. Birbeltbier, n. zwierze grzbietne, Birbelminb, m wicher, m. Birfen, r. a. 1) tkac; 2) działac; 3) skutkować (o lekarstwach). Wirflid, a rzeczywisty (aktualny); istotny, prawdziwy, a. - ad. doprawdy. Birflichfeit, f. rzeczywistość, istota, prawda, f. [lajacy, p. Wirfjam, a. 1) skuteczny, a. 2) dzia-Birffamfeit, f. skuteczność; dzialalność, f. działanie, n. Wirfung, f. skutek, m Wirfungefreis, m. pole dzialania, Birfungelce, a. bezskuteczny, a. Wirren, r. a. zagmatwac. zamieszac, zaplątać, zawiklać, wichrzye; auseinander -, rozwiklac Birrfeite, f. potargany jedwab', m. Birrftreb, n. barlog, m. targana sloma, f. Wirrwarr, m. od-, zemet, m. mleszanina, gmatwanina, f. Wirtel, m. bez-, przezmian wrzeciona, m. wartalka, f. Wirth, m. gospodarz, m. Birthbar, v. Bemirthbar. Birthin, f. gospodyni, gosposla, f. Birtblid, Birtbfcaftlid, a. gospodarski; gospodarny, rządny, Wirthichaft, f. gospodarstwo, n. [a.

Birthichafter, m. ekonom, m.

gospodarność, f.

Birthidaften, r. a. gospodarować; gut -, rządzić się dobrze. Birtbicafterin, f. gospodyni, f. 2Bis, m. dowcip; sprvt, m. Birthichaftlichfeit, f. rzadnose. Biselei, f. dowcipkowanie, n. Bittln, v. n. doweipkować,

Mis Mirtbichaftsgebaute, n. budynek gospodarczy, m. Birthebaue, n. dom zajezduy. gościniec, m. oberza; karczma, f. Wirthstift, m. stol w goscincu. oberzy, karczmie, m. Bijd, m. szmata, f. galgan, szpargal, m. Bijden, v. a. trzeć; ucierać; ścierac; bin und ber -, pocierac. Bifder, m. seierka. f. tuszownik. walck konczaty po obu końcach do rozprowadzania olowka w rysunku, m. Difchbaber, -lapren, m. scierka, f. Wisrel, m. wispel, m. Diepern, v. n. szeptac. Bigbegierbe, f. ciekawość, f. Bigbegierig, a. ciekawy, a. Biffen, v. a. wiedziec, umiec; znać; ju - thun, laffen, dać znać, uwiadomic. Biffen, n. wieden, f. ein Denich obne alles -, m. nieuk m. Biffenfcaft, f. nanka, umieletnose, f. Biffenfcaftlich, a. naukowy, umiejętny, a. Biffenichaftlichteit, f. naukowośe, Biffenemurbig, a. ciekawy, a. If. Biffentlich, ad. z wiedzą. Bismuth, m. bizmut, m. tropie: wachać. Wittern, n wech, m. gunflige -, niepogoda, f. wdowka, f.

Bintern, r. a. wietrzyć, z-; czuć; Bitterung, f. powietrze, w. icone. gunftige -, pogoda; ichlechte, un-Bitterungelebre, f. meterologia, Wittme, f. wdowa, f. junge -, Bittmengebalt, m. pensya poble-rana od wdowy, f. zapis zrobiony zonie, jezeli przezyje meza, m. Bittmennis, m. wdowie pomieszkanie, n. Wittmenftand, Wittmerftanb, m. wdowienstwo, n. stan wdowien-961. m. Wittmer, m. wdowiec, m.

Wis Bigig, a. doweipny, a. Winling, m. dowcipnis, m. 2Bo, ad. gdzie, von -, skąd? nicht, jeżeli nie.

Bobei, ad. przyczem. Boche, f. tydzien, m. bie -n, pl. pológ, m. in bie - fommen, zledz. Bochenarbeit, f. robota tygodnio-Bochenbett, n. polog, m. Iwa, f. Bochenblatt, n. tygodnik, m.

Bochengelb, n. pieniadze ktore daja co tydzien dzieciom na drobne wydatki, pl. fdzien, n. Bodenfint, n. dziecko mające ty-Bodenlohn, n. zaplata tygodnio-

wa dawana robotnikom, f. Bochenichrift, f. tygodnik, m. Bodentag, m. powszedni dzien, m. Bochentlich, a., tygodniowy, a. -

ad. co tydzien. Bochenmeije, ad. co tydzien.

Bodnerin, f. poloznica, f. Bođen, m. na garść przedziwa kadziel, f.

Moburd, ad. przez co? czem? Mofern, c. jezeli.

Wofur, ad. za co. Bege, f. wal, balwan, m. fala, f. Bogegen, ad. przeciw temu. Bogen, r. n. rzucić balwany, bu-

rzyc sie. ny, p. Bogig, a. burzliwy, a. wzburzo-Bober, ad. skad? ich weiß nicht -.

zkadsiś. Bohin? ad. dokad? Bohl, ad. dobrze; moze; by.

Bobi, n. dobro, n. Boblan! i. dobrze! dalej! idźmy: nuz! nuze! nuz tedy!

Bohlanftanbig, n. przystojny, przyzwoity, a

Boblanftantigfeit, f. przystojność, przyzwoitość, f.

Boblauf, ad. - fein, dobrze sie miec. (myslic.

2Bobibebacht, a. - fein, dobrze ob-Bohlbebachtig, ad. z wielką ostróżnością, przezornością. Bobibefinten, n. zdrowie, dobre powodzenie się, a.

Bobibehagen, n. dobry byt, szczęslivy stan, m.

Mohlbehalten, a. zdrów, cały, a.

Bob Bobtbeleibt, a. cielisty, otyly, a. Boblbeleibtbeit, f. cielistość, otylosc. f.

Bobiberebt, a. wymowny, a. Boblebel, a. slachetny, a. Boblebelgeboren, a. slachetnie u-

rodzony, F Bobiehrmurben, Guer -, Wasza

Wielebność. Beblebrmurbig, a. wielebny, a. Doblergeben, n. powodzenie, n.

pomysinose, f. n. Boblfabrt, f.poinysinose,f. dobro, Bobifahrtsausidus, m. wydział

pomyślności krajowej, m. Moblieil, a tani; - ad, -io; merten, taniec.

Boblfeilbeit, f. taniose, f. Wohlgeartet, a. dobrze usposobiony, p.

Bobigebaut, a, skladny, ksztaltny, Bobigeboren, a. wielmozny, a. Bohlgefallen, n. upodobanie, n. - finben, upodobać sobie co.

Boblgefällig, a. podobający się, p. Mohigemeint, a. szczery, a. 2Bebigemuth, a. dobrej mysli.

Bobigenahrt, a. opasty. a. Bobigeneigt, a. zyczliwy, a. Bobigerathen, a. dobry, a

Bobigeruch, m. won, wonność, /. zapach, m. Bobigefdmad, m. sinaczność, f.

przyjeniny smak, m. Bobigenttet, a. obyczajny, przyzwoity, a. dobrych obyczajów.

Boblgefigltet, a. dorodny, ksztaltny, przystojny, a. Boblgewogen, a. zyczliwy, a.

Boblgewogenheit, f. zyczliwość.f. Boblgezogen, a. dobrze wychowany, p.

Bobihabenb,a. majetny, zamozny, a. dobrze się mnjący, p. Boblbabenbeit, f. zamoznosć, f.

dobre mienie, n. Bobiffang, -laut, m. harmonia, diwieczność. śpiewność, t. 2Bobtflingent, - lautent, a. dzwie-

czny, spiewny, a.

Behlleben, n. dobre zycie, n.

Boblieber, m. co dobrze sobie Boblioblid, a. szanowny, a. Mobimeinent, ad, po przyjacielsku; w dobrym zamiarze. Boblriechenb, a. wonny, a. Boblichmedent, a. smaczny, &

Wohlfein, z. zdrowie, z. Boblitant, m. pomysiność, zamozność, f. dobre micnie, n.

Bobithat, f. dobrodziejstwo, a Bobithater, m. -in, f. dobroczynca, dobrodziej, m. dobrodziejka Bobithatia, a. dobroczynny, a. f. Bobithatigfeit, f. dobroczynność,

Bobithun, r. a. dobrze czynić, dobrodziejstwa świadczyć. Bobltonend, a dzwięczny, a. Bobiverbient, a, zasluzony, p. Boblverhalten, w. dobre sprawowanie się. a. Wohlverlei, n. bot, angielski trank, Bobivermahrt, a. warowny, a. [m. Bohlmeife, a. bardzo madry, a. Wohlwollen, n. sprzyjanie, n. uprzejmość, zyczliwość, f Bobimollend, a. uprzejmy, zyczli-

WY. a Bohnbar, a. mieszkalny, a. Bobnen, r. n. mieszkac; eine Beitlang mo -, przemieszkiwać, stać u kogo. Bobngebaube, n. budvnki mie-

szkalne. p Wohnbaft, a. zamieszkały, a. mieszkający, osiadły, p. Bohnbaus, n. dom, m.

Bobnort, -plas, m. po-, zamieszkanie, n. dom, pobyt, m. Bobufit, m. milejsec pobytu, n. Bebnitube, f. -jimmer, n. pokoj,

Bobnung, f. mieszkanic, pomieszkanie, z. stancya, f. przybytek, m. elenbe -, dziura, f. Boit, m. woit, m. Britamt, u. wojtowstwo, n. Bolben, r. a. sklepić.

Bolbung, f. sklepienie, n. 2Botf, m. 1) wiik, m. 2) (vom Reiten) odparzelizna, obara, f. Belfen, v. n. oszczenić sie.

Bolfin, f. wijezyca, f. Polis. a. wilczy, a.

Bolfsbaft, m. but. wiicze lyko, z. Bolisbeere, f. bot. pokrzyk, m. wilcze jagody, pl.

Bolfeeifen, n. -falle, f. samolowko na wiiki, f.

Bolfsgrau, a. bury, wilczaty, & Bolfegrube, f. wilczy dot, m. [n. Bolfejagh, f. polowanie na wiiki, Bolfsmild, f. bot, miecz, mleczek, m. sosnka, chojenka, f.

Bolispela, m. wijezura, f. Bolispfeffer, m. bot. wliczy Dieprz, m.

Boljewurg, f. bat. tojad, m. Wolfden, u chmurka, f. Bolle, f. chmura, f.

fid Bolfen, . r. zachmurzyć się, Bolfenbruch, z. zerwanie, oberwanie się chmury, n. Bolfig, a chmurny, pochmurny, Bollarbeiter, m. wyrabiający we-Ine, m.

Mollblume, f. bot, welnica, f. Bolle, f. welna, f. - auf bem Tuche, barwa; - jum Bolfter, barwica, f. - auf ben Bflangen, meszek. m. Bollen, a. welniany, a Bollen, v u. cheiec; lieber -, wo-Bollenfabrif, -inanufactur, f. fabryka materyi welnianych, f. Bollengarn, n. włoczka, f. ans -

Bellaras, n. bot. welnianka, f. Wolfbanbel, a. handel welna, m. Bollhanbler, m. handiujący we-Bollicht, a welniasty, a. [lng. m. Bollig, a welnisty; (pom Tuche) barwisty, a Wollfamm, m. grepla, f.

gemacht, włoczkowy, a.

Wollfammer, m. grepiarz, m. Mollfraut, a. bot dziewanna, f. Wollmarft, m. targ na weing, m. Bollreich, a. welnisty, a. Bolliad, m. miech do welny, wantuch, m.

Bollichur, f. strzyzka, f. Bollfpinner, m. przedacy weine,m. Bolluft, /. rozkosz, lubiezność, rozpusta, f.

Bolluftig a. rozkoszny, lubieżny. rozpustny, a.

Bolluftling, m. rozkosznik, lubieznik, rozpustnik, m. Bomit, ad. czem.

Bonne, f. radosé, slodyuz, przy-

iemnosć, rozkosz, f. Bonnig, a. slodki, przyjemny,

rozkoszny, a. czem, Boran, ad. po ezemn: na, w, przy Boranf, ad. na czem; na co. Borans, ad. zkad, z ezego.

Borein, ad. gdzie? w co. Borfeln, v. a. wywiewać, wywiać,

czka, f. Borficaufel, f. lopatka. wieja-Morgen, n. n. dusie; fich -, v. r. Borin, ad. w czein. dusić sie.

Bornach, ad. według czego. Wort, n. slowo, n. wyraz, m. [t.

manten nicht gu - fommen laffen. niedać komu wymówić. Bortarm, a. ubogi, a.

Bertbrucig, a. wiarotomny, przeniewierczy, a.

Wortbrüchige, m. wiarolomca, przeniewierca, m.

Bortbrüdigfeit, f. wiarolomstwo, przeniewierstwo, n.

Morterbuch, n. stownik, m. Bortforfder, m. etymolog, dochodzący pochodzenia wyrazów, m. Bertferidung, f. etyniologia, f. (zródłosłów, m.)

Bortfügung, f. szyk, m. składnia, Bortführer, m. rej wodzący, mówea, m.

Bortfarg, a. malomowny, a. Bertflauber, m. podchwytacz słów, dłubisłowek, m.

Portflauberei, f. podchwytanie. nicowanie słów, a. Wortfram, m. jalowe słownietwo,

Bertlich, a. dostowny; - ad. stowo w słowo, zywcem. Bortregifter, m. spis wyrnzów. m.

Bertreit, a bogaty, pelen slow, a. Porticuall, m. mnostwo slow, n. Bertfriel, n. igraszka słów, f. Bertftreit, m. sprzeezka, f.

Bortverfebung, f. przekladnia, f. Wertverstand, m. scisle znaczenic stowa. "

Bortwechfel, m. utarezka. f. einen - baben, umawiac, spierae sie

z klm.

Boruber, ad. o ezem. Worunter, ad. pod czein. Bofelbit, ad. gdzie. ABovon, ad. od czego; o czem. Boju, ad. po coz! Brad, m. szczątki rozbitego o-

krętu, pl. [rstwo, n. Bucher, m. lichwa, f. lichwia-Bucherer, m. lichwiarz, m. 2Buderifd, a. lichwiarski, a. Budern, v. a. lichwić, dawać na

lichwe. Buchs, m. wzrost, m. Bublen, r. a. ryc: grzebac: mit

bem Ruffel -, pyskao; in etwas mit ben banben -, gmerae w czém.

Bubne, f. przerebla, f.

2Buift, m. nabrzmiałość, f. [sty, a. Bulftig, a. nebrziniały, p. bucha-Bund, a. o-, zbolaly, skaleczony. p. - werben, wyprzeć; fich - liegen, odlezed sobie; - geriebene Stelle, odparzelizna, f.

Buntargneifunft, f. chirurgia, f. Bunbargt, m. chiring, m.

Buntaritlid, a. chirurglezny, a. Buntbalfam, m. balsam gojacy rany, m.

Bunbe, f. rana, f. Bunteifen, n. sonda, f.

Bunber, n. oud, dziw. m. - neb. men, dziwić; dziwować się. Bunberbar, a. cudowny, dziwny, a. Bunberbaum, m. hot. racznik. m. kleszczowina, f.

Banterblume, f. hot. dziwaczek, Bunbereing, n. cudotwór, dziwolag, m. cudowisko, dziwo, n. Bunbergeicichte, f. historya cu-

downa, f. Bunberglaube, m. wiara wouda, f. Munberfraft, f. cudotwórczość, f. Bunberlich, a. dziwaczny, a. bas -e Bejen, dziwactwo, n.

Bunberlichfeit, f. dziwaczność, f. Bunbern, v. n. dziwić, z-; zadziwiac, -ic; fid -, r.r. dziwić sie: fich jattfam -, wydziwować sle. Buntericon, a. przecudny, śli-

ezny. prześliczny, a. Bunberthater, m. cudotworca, m Bunbertbatig, a. cudotworczy.

endowny, a.

potwór, m. Bunbervoll, a cudowny, prze-

cudny, a. Bunbermert, n. cadowny utwor, Bunbergeichen, n. cud, m.

Bunbfieber, n. febra przyranna,

rannych, f. Bunid, m. zyczenie, 11.

Buniden, v. a. życzyć; winszowac Bunichenemerth, a. pozadany, Burbe, f. godność, f. dostojeń-

stwo. n. Burbig, a. godny, wart, a. feiner Borfahren -, nieodrodny, a.

Burbigen, v. a. słusznie osądzić; uczcić; szacowac; ocenić. Warbigung, f. ocenienie, uczcze-

nie, z. szacunek, m. Burf, m. rzut, m. rzucanie, ciśnienie, n. in ben - fommen, nawi-

mae sie. 28 urfel, m. kostka, /. sześcian,

Burfelbeder, m kubek z kostka-Burfelformig, a. sześcienny, a. Burfelicht, a. w kostki. Bürfeln, v. n. grać w kostki. Burfelfpiel, n. kosterstwo, n. Burfelfvieler, m. kostera, m. Burflinie, f. rzutnia, f.

Burfmafdine, f. kusze, pl. Burfpfeil, m. maly dziryt, m. Burifdanfel, f. wiejaczka, f. Burffrieg, m. dziryt, grot, m. Burgen, r. a. dusie, dlawie; bin-

unter-, dlawie sie; połykać z trudnością. Burgengel, m. aniól niszczyciel,

Bürger, m. rotbfopfige-, srokosz, Burm, m. robak, mól, czérw, m. Burmden, a. robaczek, m.

Bürmen, z. n. gniewać, gryżć. Burmförmig, a. robaczkowaty, robaczkowy, a.

Wurmfrag, m. dziury w drzewie stoczonem od robactwa, pl. Burmfragia, a. stoczony od robactwa, pl.

Burning, J. robaczywy, a.

Burmfraut, n. hot. glistnik, m.

Bunberthier, n. dziwowisko, n. Burmmehl, a. trociny drzewa stoczonego, pl. Burmmittel, a. leki na robaki, pl. 23urmmoot, f. bot. zrostnica korsykanska, na czćrwie, roba-

CL. f. Burmnubel, f. makaron, m. Burmftid, m. robaczywość, f. Burmstidig, a. robaczywy, a. -

- werben, robaczywieć, Burit, f. kielbasa, kiszka, f. mider -, wet za wet.

Burftbugel, - trichter, m. rog, rozek do ktelbas, m. Burftbarm, m. kielbasnica, f. fla-

ki do kielbas, pl. Burftfraut, n. bot. majeran, m.

majeranka, f. Burftmader, m. kielbasnik, m. Burftfupre, f. rosol od kielbas, m.

Burge, f. za-, przyprawa, f. Burgel, f. 1) korzen; 2) pierwiastek, m. - treiben, puszczać korzenie, rozkorzenić się; - jajen, zakorzenić się.

Burgeln, r. n. w-, zakorzenić Burgelnager, m. podjadek, m. Burgelreich, a. korzeniasty, a. Burgelwort, n. slowo pierwia

stkowe, z. Burgen, r. a. przy-, zaprawiać,

Burggrud, m. zapach korzenny, Burigeichmad, m. sinak korzenny, rzenny, a. 2Burghaft, a. zaprawiony, p. ko-Burgladen, m. sklep korzenny, m.

Burging, f. zaprawa, f. Buft, m. mnóstwo, z. ogrom, m. Maft, a. pusty, a. - ad. -to; ein liegenber Drt. m. pustka, f.

Buite, f. pustynia, f. Wiftling, m. rozpustnik, birbant, m Buth, f. wscieklose, zajadlose;

zazartość, f. Buthen, v. n. srezyć, wsciekać się; unosić się gniewem; mio-

tac sie. 2Buthens, a. wsciekly, zajadly.

zazarty, okrutny, a. Butherich, m. 1) okrutnik, szaleniec, m. 2) bot. jadowity szalen. m.

Bad

Baden, m. kolec, koniec ostry, zab (widłow), haczyk, kołek, m. 3aden, z. a. na-, wycinac, wykrawac, powycinać. 3adig, a. zebaty, widlasty, konczaty, c. Zagel, m. v. Schwanz. Aggen. v. n. bac sle. Baghaft, a. pierzchliwy, trwozli-wy, bojazliwy, a. Bagbaftigfeit, f. pierzchllwose. trwożliwość, bojażliwość, f. Sabe, a. wisny; lykowaty (drzewo), ciagly, a. przywierający, mocno się trzymający, p. lepki, a. skapy; zacięty, Babigfelt, f. lykowatość, lepkość, ciągłość, f. przywieranie, trzymanie się; skąpstwo, a. zaciętose, f. Babl, f. liczba, f. poczet, m. gange , calka: ungerabe -, liczba nieparzysta, f. Babibar, a. mający się wy-, zaplacić, zlozyć. Bahibret, w. deska na której kupev liczą pieniadze, f. Bablen, r. a. placic. Bablen, v. a. liczye; rachować; 3n viel -, nadliczyć. Zabler, m. -rin, f. placacy; dluznik, m. -ca; -czka, f. Babler, m. licznik, m. 3ablfigur, f. liczba, f. Babigelb, m. otaksowanie, oszacowanie, " Babilos, a. nlezmierny, a. nlezliczony, p. - ad. bez liku. 3ahlmeifter, m. platnik, m. Babirfennig, m. liczbon, m. Babireich, a. liczny, mnogi, rzesisty, tłumny, a. Bahltag, m. 1) dzien wypłaty, m. 2) kolej; kreska, f. ber - mire fcon fommen, przyjdzie kreska na Matyska. Bahltifch, m. stól u kupców, na którym licza pieniadze, m. 3ablung, f. zaplata, f. - leiften, zaplacie

Rablungefähig, a. mający z czego zaplacić, p. Bablungefahigfeit, f. moznose uiszczenia się z długu. f. Bablungetermin, m. rate, f. Bahlungemerth, m. waluta, f. Bablmoche, f. tydzien, w którym wypłaca się, m. Bahlmort, n. slowo liczbowe, n. Bahlzeichen, w. liczba, f. Bahm, a. swojski, a. oswojony, chowany, p. lagodny, spokojny, skromny, a. Bahmbar, a. dający się oswoic, po-, uskromić, ugiąć, oblaskawic Babmen, p. a. oswajać, -olć; oblaskawić; po-, uskromiać, -ić, fich -, r. r. wstrzymywać, -mac. powsoiagać, -nać sie. 3ahn, m. 28b, m. Babnarat, m. dentysta, m. Bahnbarfte, f. szczoteczka do zebów, f. Babnein, v. a. zabkowao. Babnen, r. n. dostawać zebow; prze-. wyrzynać, -rznąć, wykluwać, -uć się (o zębach). Babnen, n. dostawanie zebow. wykluwanie, wyrzynanie się zębów, n. Babnfieber, n. gorączka na zeby, f. Babnfiftel, f. fistula w dziąsie, f. Babufleifch, n. dziasło, n. Bahngeichmur, n. zapalenie, zapalne nabrznijenie dziąsel, m. Zahnflappern, n. dzwonienie zebami, ". (banni, m. Babnenirichen, a. zgrzytanie ze-Bahnfraut, n. bot. olownica eu-ropejska, f. zywiec, m. zeba w Rabnlabe, f. osada szczęce, f. Babulos, a. bez zebow. Babniude, f. szczerba, f. Babutudig, a. szczerhaty, a. Babnrufper, n. proszek do czy-

szczenia zębów, 🖦

Bahnrab, n. kolo zebate, paleza-Rabnidmela, n. szkliwo zebowe.

Babnichmers, m. -web, n. bol zebów, m.

Bahnfonitt, m. robota w zabki, f. ząbkowanie, n. ząbki, pl. Zahnftift, m. pieniek, opienlek, m.

Bahnitoder, m. dlubaczka, wykluwaczka, f. Bahnmurgel, f. korzen zeba, m.

Bahngange, f. kleszcze do rwania zebów, pl. Rabnaicher, m. narzedzie do wy-

rywania zebów, m. Babre, f. Iza, f. Bain, m. sztaba metalu lana nie

steplowana, f. Bange, f. kleszcze, obcegi, szczy-

pce, pl Bangelden, n. szczypezyki, pl. Bangenfafer, m. szczypawka, f.

ant, m. klotnia, f. Bantarfel, m. przyczyna klotni, f. przedmiot wywołujący klótnie,

Banteifen, n. drobnostka, f. Banten. v. n. fich -, v. r. klocie

sie Banter, m. -rin, f. klotniarz,

burda, m. -rka, f. Banferei, f. klotnia. f. Banfifd, Banfindtig, a. klotliwy,

swarliwy, a. Baufjucht, f. klótliwość, swarliwość, f.

Barfden, n. czopek, m. Barfen, m. czop, m. (ber Rabel. baume) szyszka, f. Bapfen, v. a. toczyć.

Bapfenfraut, n. bot. pokrzyk, m. językowe ziele, n. Banfenloch, n. gara, f.

Barfenftreich, m. capstrzyk, m. Barfenftud, n. ocap, cap, m. Barreln, r. n. trzepotać, dygotać;

drgae; skakae; dreptae. Barge, f. krawedz, f. kraj, m. ob-wodka, f. (am Gicb) luble, n.

(an Bannen) n. balia, f. Bart, a. delikatny; młodociany

(wiek), a, Bartgefühl, n. delikatnosc, f.

Bartheit, f. delikatnose, f.

Bartlid, a. mily; ezuly, tkliwy; a. pieszczony, p. pieskliwy, a. - thun, cacac, cackac, pieście. Bartlichfeit, f milose, czulose. tkliwosc, pieszczota, pieskliwosć, f.

Bartling, m. pieszczoch, pleszczoszek. m. cacane uziecko, m. Bajer, f. włókno, n. zylka, f. Bajerden, n. włokienko, n.

Baferig, a. włókienkowaty, włoknisty, zylowaty, lykowaty, a. fid Bafern, v. r. strzepić, wystrzę-

pić się. Baspel, f. motek, m. Bauber, m. urok, m.

Bauberbild, n. talisman, m. Banberbuch, n. ksiązka tajemnie u czarnoksieżników, f.

Bauberei, f. czary, pl. Bauberer, m. -rin, f. czarownik,

czarnoksiężnik, guślarz, m. -nica, guślarka, f. Bauberifch, a. czarodziejski; cza-

rowny; uroczny, a. Bauberiaterne, f. laternia megi ezna (pokazująca za pomocą szkielek na cieniu różne figur-

ki.) f. Banbern, v. a. czarować. Bauberfrruch, m. zaklecie, n. Bauberstab, m. laska czarowni-

cza, f. Baubertrant, m. napój zaczarowany, m. czary, pl. Bauterei, f. zwłoka, f. odwieka-Bauberer, m. -rin, f. zwiekający, m. -ca, f. v. Baubern.

Baubern, v. n. od-, zwiekat, -lec; ociągać, -nąć, wahać się. Baunt, m. uzda, uzdeczka, f.

im Baume halten, w klubach trzymać; powściągać, -gnąć; ben - anlegen, okielznac. Baumen, v. a. okielznąć.

Baun, m. plot; parkan, m. ber Drt, mo man über ben - fteigen fann, przelaz, m. ben - auseinanbernehmen, plot rozgradzać, -odzić. Baunglode, f. bot. dzwonek, m. Baunfonig, m. strzyżyk, myszy królik, m. Baunpfabl, m. - fteden, m. pal, kol, Baunrebe, f. bot. przestęp, m.

Baufen, r. a. targac, skubac, rwac, ezochrac, szarpac; bei ben baaren -, ezubic. Becht, f. 1) cech, m. 2) koszt, m. Bechen, v. w. pic, hulac. Bechfrei, a. bezplatnie jedzący, pijący, p. Bede, f. siepak, m. Behe, f. palec (u nogi), m. ząbek (czosnku), m. auf bie -n treten, wspinac sie na palcach. Beben, Bebn, num. dziesięć; -Bebent, w. dziesięcioro, #. Rebentbar, a. ulegający dziesięcinie, p. Bebent, m. dziesiecina, f. bas Bebentgetreibe, n. meszne, n. Bebenten, e. a. wybierac dziesiecine. m. Bebenter, m. pobiernjący dzieslę-Bebentberr, m. mający prawo do dziesięcin, m. Bebentner, m. dający dziesięcine, Bebentpflichtig, a. zobowiązany do dania dziesięciny, p. Bebne, f. dziesiątka kralka (w kartach), f. Bebned, n. dziesięciokat, m. Behnedig, a. dziesięciokątny, a. Bebnerlei, a. dziesiecioraki, a.

Behnfach, a. dziesięciokrotny, a Behngehote, pl. dziesięcioro przykazan, n. Behnmal, ad. dziesięć rezy. Bebnte, a. dziesiąty, a. Rebntel, n. dziesiata cześć, f. Bebntens, ad, po dziesigte. Behren, e. a. jese i pić ; trawić. Bebrfleber, n. goraczka trawiaca, f. Bebrgelb; n. -pfennig, m. wijatyk, m. strawne, m. Sehrung, f. jadto, n. zywność, f. Beichen, n. znak, m. poznaka; ceoha, f. mit einem - verfeben, znaczyć, nacechowae: ein - ins Buch

legen, zakładać, -lożyć kartke w książce. Beidenbud, n. książka rysunków, Beichenbeuter, m. astrolog, wrozek, wieszczbiarz, m. Beidenbeuterei, f. astrologia, f.

wieszczbiarstwo. 15

Beidengarn, n. ezerwone nicie de znaczenia, pl. Beidentunft, f. sztuka rysowania, Beidenlehrer, m. nauezyciel rysunków, m. Beidenpapier, n. papier rysunko-Beichnen, v. a. 1) znaczyć, na-, o-; nacechować. znamionować,

Bei -

znakować; Actien-, zamawiac, -ówió soble akcye; 2) kréślić; rysować. Beichnung, f. rysunek, m. Beibelbar, m. bartnik, m.

Beibeln, v. u. podkurzać, -yc. Beitler, m. bartnik. m. Beitler., a bartniczy, a. Beigefinger, m. palec wskazujący,

Beigen, v. a. o-, po-, s-, wskazywac. -zac; fic -, v. r. o-, pokazac się, zjawić się, wychylić się; fid bran -, chwacko, gracko się sprawić. Beiger, m. skazówka, f.

Beiben, e. a. zadawac, -dać: zarzucać, -cić. Beile, f. rządek, wiersz, m.

Beilenweife, ad. rządkami, wierszami. Beifig, m. czyż, czyżyk, m. Beit, f. czas, m. bei -en. zawcza-

su; jur -, podczas; rechte, gelegene -, pore, f. bie - tobtichla-gen, baki strzelac. Beitalter, n. wiek, m. Beitgenoß, m. spolezesny, m.

Reither, ad. dotychczas, dotad; od czasu. Beitig, a. wczesny, rychły; za-

wczesny; -ad. rychło, wcześnie. Beitigen, v. n. dojrzewać, -rzec. Beitigung, f. dojrzewanie, a. Beitlang. f. eine -, przez czas nie-

Beitlauf, m. bieg czasu, m. Beitlaufte, pl. okoliczności, pl. Beitlebene, ad. na. przez cale ży-Beitlich, a. doczesny, a. Beitlichfeit, f. doczesność, f. Beitloft, f. bot. rozsiad, zhno

Beitpunft, m termin, m. pora, f. Beitraubend, a. zmudny, a. Beitraum, m, przeciąg czasu, m przestrzeń, f Beitrednung, f. chronologia, f. -

kwit. m.

Bet czasowe, n Beitungs, f. gazeta, f. Beitungs, a. gazeciarski, e. Beitungsblatt, n. gazeta, f. Beitungeerperition, f. ekspedycya gazety, f. Beitungelefer, m. gazeciarz, czytający gazety, m. Beitungerebaetenr, m. redaktor gazety, m. Beitungefdreiber, m. gazeciarz, m. Beitungeträger, m. roznoszacy gazety, m. Beitverluft, m. strata ezasu; zmuda, mitrega, f. - erleiben, verurfaden, mitrezyć, z-. Beitvertreib, m. zabawa, rozrywka, f. fich einen - machen, bawie, rozrywać się Beitwort, L slowo, 4 Belle, f. cela, komórka, f. - im Bieneuftod ber Mutterbiene, matecznik, m. Bellenformig, a. komórkowaty, a. Bellengewebe, n. tkanka komórkowa, komórkowata, f. Bellenbant, f. blonka tkankowata, komórkowata, f. Belt, namiot, m. Belter, m. stepak, m. Beltefled, - riahl, m. kolek namiotu (wbijany 🚾 ziemię), 🖦 Beltidneiber, m. namiotnik, m. Bentner, Centner, m. cetnar, m. Beneth, m. zenit, punkt nadglowny, Berbor, m. wietrzyk, m. Berter, n. m. berlo, u. fich Berarbeiten, e. c. spracowac Berbeifen, e. a. zgryże, dogryże. Berberften, r. a. rozpękać, -nge Berblanen, r. a. zbic. ((sie). Berbrechen, r. a. polamae. zlamae skruszye; sthie; fich ben Ropf -, mózg sobie suszyć; - v. n. złaniać się. Berbredlich, a. kruchy, lomisty, a. co latwo sie zlamie, stłucze, Berbrechlichfeit, f. slabose, kru-

-, r. r. - sic.

r. a.

Berfahren, v.a. rozjezdzać,-jechać.

Berbruden, v. a. zgnieść.

Berbrefden,

Isie. chość, f. uleganie stłuczeniu, z. Berbrodeln, v. a. kruszyć, po-; fich zdruzgotać.

Ber Beitidrift, f. czasopismo, pismo Berfallen, r.v. rozlatywać, -lecieć sie, rozpadać sie; mit einanber -, poróżnić, poklócić się z kim; mit fid) —, być 😠 rozstrojeniu ze soba samym Berfallen, a. opustoszaly, zapadły, Berfallen, v. a. rozkładać, -lozyć. Berfeilen, v. a. rozpiłować. Berfesen, v. . rozdrapywać, -pać. po-, rozszarpywae, -pac. Berfleifden, r. a. rozszarpać. Berfliefen, r. n. rozplywać -vnać (tropfenmeije) rozciekać, -lec sie. Berfliegen, u. rozelecz, f. Berfreffen, z. a. pożreć, toczyć. Bergeben, v. H. rozpływać, -yna6 się, rozpuszczać, -ścić; topić ie; tajeć. Bergliererer, m. anatomik, m. Bergliebern, e. a. rozezlonkować, rozezloniać, -ić; rozbierać, rozebrać. Berglieberung, f. rozczłonkowanie, rozebranie, n. Bergliederungstunft, f. anatomia, f. Berhaden, Berhauen, r. a. rozsiekać. -iec; rozeinac, -iac; porabac. Berfauen, v. a. pozuć. Berflepfen, r. a. potlue. Berfuiden, v. a. nadlamac. [szve. Berfnirichen, r. a. zgniese; skru-Berfniricht, a. skruszony, przejety skruchą, p. Berfnirfdung, f. skrucha, f. Berfnittern, Berfnullen, p.a. zmige, zmietosić Berlechen, r.a. prze-, rozgotowac; rozwarzyć; fic -, r.r. - sie. Berfragen, 🛌 🙇 podrapać Berfrumein, v. a. po-, rozkruszyć, po-, rozdrobić. Berlaffen, r. a. rozpuszczać, -ścić. Berlaufen, r. n. topic sie, topniec; rozpływać, -ynac się. Berlegen, z. a. rozkładać, -lożyć rozbierać, -zebrać. Berlegen, n. rozkład, m. Berlumpt, a. obdarty, obszarpany, Bermalmen, r. a. zdruzgotać. zgnieść, skruszyć, rozmiaździć. Bernagen, v. a toczyc, s-. Bervlagen, v. n. pekac. roz-Berplagen, n. rozpuk. m.

gerquetíden, v. a. zgnieść, zmiętosić. Serreiben, v. a. rozcierać, zetrzeć. Serreibid, a. dający się utrzeć na proch.

Berraufen, v. a. poszarpaé, pota-Berrbilb, n. karykatura, f. Berreißen, v. a. udzierae, udrzee;

rozdrapywać, -pać. rozszarpać, rozdzierać, -zedrzeć; rozrywać, -zerwać; febr biel —, nadrzeć. Berren, v. d. szamotać, targać,

szarpac.

Berrinnen, v. n. rozplywać, -ynąć. Berrupfen, v. a. poskubać. Berrutten, v. a. skolatać, stargać.

nadwerężać, -yć, rozprężyć. 3 crruttung, f. skolatanie, starganie, nadwerężenie, rozprężenie,

Berfagen, v. a. przepilować. [n. Berfaellen, v. a. roztrącać, -ić; rozbić; zgruchotać; — r. n. roz-

bić się. Berfoiesen, r. a. poprzestrzelać, zniszczyć strzelaniem.

Scridlagen, v. a rozbić. stluc, zbić, zlaunać; fid. –, r. r. stluc sie: (fiq.) rozehwiać się. [cać. 3c; object, a. stluc. porozrzugridmeigen, v. a. stopić; roztapiać, -opić; – s. n. topić, rozpuścić się; tajęć.

Berfdmettern, v. a. roztraskac;

zdridzgotac. geridneiben, r. a. rozkrawać. - roiė; rozrzynać. - erznąć; rozcinać. -iąć; rozstrzygać, -ydz (nożyczkami).

Berichuttelt merben, r. n. utrząść

sie. Berfegen, r. a. rozkładać, -lożyć. Berfegung, f. rozkład, m.

Berfenng, f. rozklad, m. Berfratten, e. a. rozlupywać, -pać;

rozplatać. Serficittem, v. a. potrzaskać; (fig.) rozdrabniać. -obnić; — v. a. roztrzasnąć się, pojsć w drobne kawalki; fid. —, v. r. rozdrabniać

sie. Beriprengen, r. a. rozsadzie; rozproszyć.

Berferingen, v. n. pekać, popekać; rozprysnać, rozerwać się.

Berftamrien, r. a. tlue, po-, stlue

na proszek; mit ben füßen rozdeptac. [szyc. Berftauben, r. a. rozpraszac, -o-

Berflechen, v. a. poklóč. Berflieben, v. n. rozpierzchać, rozprvsnač.

sputoszyć. Scritoren, v. a. burzyć, z-; zepsuć, sputoszyć. Scritorer, m. zburzyciel, m.

Berflorer, m. zburzyciel, m. Berflorung, f. zburzenie, spustoszenie, n.

3crhośn, r. a. duc, po., sduc. 3crhitent, r. a. 1) rozsypać, rozpraszać, -oszyć; rozpędzać, -icrozzucać, -ic, porozzucać; 2) rozzywać, bawić (kogo): fid r. 1) porozchodzić, porozjóźdzaćsię, rozejść, rozjechać się, iść w rozsypać; rozlatywać, -lecieć się; 2) roztywać, -erwać zertitent, a. roztargniony, p. [się, 3crtitent, a. roztargniony, p. [się, nozsypka, f. 2) rozrywak, f. 3)

rozsypka, 7. 2) rozrywka, 7. 3) roztargnienie, n 3crftúden, 3crftúdein, v. a. rozdziellė; rozdrobnie; rozebraė; roz-

szarpac. Berftudelung, f. rozdzielenie, rozdrobnienie, rozobranie, rozsza-

rpanie, n. a. po-, rozdzielać.
-ić; fid —, r. r. rozchodzić.
-zejsć się.
3crthcilung, f.po-, rozdzielenie, n.

Bertreunen, e. a. rozpróc; rozlączać, -yć; rozrywać, -zerwać. Bertrenniid, a. rozlączny, a. Bertrennung, f. rozprócie, rozlączenie, rozerwane, n.

Bertreten, r. a. rozdeptywać, -tać, roztratować. Bertrümmern, v. a. zgruchotać,

zdruzgotać, rozwalić. Serjaujen, c. a. rozczochrać. Seter! i. biadal gwalt! rety! Setergefdrei, n. krzyk straszny, gwalt, m. reta, f. Settel, m. bilet, m. cedula, f.

Stutt, m. hiete, m. cedda, f. Sug, n. 1) materya; ein leidster —, materyika, f. 2) rzecz, f. bummes —, glupstwo, n. faste — pierdolty, pl. faste — riapvern, pierdolte, ciner ber faste — plaryert, pierdola, m. 3) narzędzie, n. 4) sprzet.

837 Beu Beuge, m. swiadek, m. Jemanben ale -n aufführen, swiadczyc sie dzić. Beugen, r. a. 1) świadczyć; 2) pło-Beugenausfage, f. zeznanie swiadków, n. Beugenverhor, a. sluchanie swiadków, n. wnia, f. Beughaus, n. arsenal, m. zbrojo-Beugmacher, -weber, m. fabrykant materyj, m. Beugmeifter, m. dozórca artylervi. zbrojowni, m. Beugnig, n. świadectwo, zaświadezenie, n. Beugidmiet, m. kowal, m. Bengung, f. splodzenie, n. Beugungeglieber, -theile, pl. czesci rodne, pl. Bibeth, Bibethtage, f. eybet, m. Bide, f. koza, f. Bifeln, v. n. parchocić sle. Bidlein, n. kożlątko, kożle, n. Bidjad, m zygzag, m. Bieche, f. powłóczka, nasypka, Biege, f. koza, f. Inuspa, f. [nuspa, f. Biegel, m. cegla, cegielka, f. ungebrannter -, surowka, f. Ricaele, a. ceglany, a Biegelarbeit, f. cegielnictwo, n. Biegelbreuner, -ftreicher, m. cegielnik, ceglarz, m. Biegelbrennerei, f. cegielnia, f. Biegelbach, u pokrycie dachowka, Biegelerbe, f. glina, f. Biegelhutte, - fcheune, f. szopa na cegly, f Bicgelmehl, n. cegla na proszek utarta, f. giel, m. Biegeloien, m. piec do palenia ce-Biegelroth, a. ceglasty, a. Biegelftein, m. cegla, f. Biegenbod, m. koziol, m. Biegenfell, u. skorka kozia, f. Biegenbirt, m. kożlarz, m Biegenfafe, m. ser kozi, m. Biegennielfer, m. kozodój, lelek, m. v. Mad trabe. Biegenmild, f. kozie mleko, n. Biegler, m. ceglarz, m. Bieglerbandwerf, n. eeglarstwo, n. Biebbant, n. eybant, m. Bieben, r. a. 1) ciagnae; 2) chowar, chodowae; an fic -, po-,

przyciągać,-gnąć; nach fic -, po-

ciągnąć za sobą; sprowadzać; in fic -, weiggae, -nae; worunter -, podciągać, -gnąć; eine gemiffe Baft - fonnen, uciagnac; greß -, u-, wychowae; auf einen einen Wechfel-, wystawić weksel na kogo: ju Rathe -, radzić, posie kogo; in 3meifel -, podac w watpliwose; ein Geil -, wyprowadzac linie: - v. n. ciagnac: auf bie Bache -, isc na warte; fich -, v. r. ciagnac, whee sie; r. i. es giebt mich, czuje pociag do ...; es gieht bier, tu przewiew. Biebfeil, n. postronek, m. Biebung, f. ciagnienie, n. Biel, n. cel, m. WY-. Bielen, r. a. celować, mierzyć, Biemen, v. i. (einem) fich -, v. r. godzić się, przypadać, przysto-Biemer, m. cabr. m. lieć. Biemlich, a. mierny, a. - ad. dość, dosye; - groß, sporv. a. Bieraffe, Bierbengel, m. modnis, trefnis, wytwornis, fanfaron, m. Bierrath, m stroj, m. ozdoba, f. Rierbe, f. ozdoba, f. zaszczyt, m. Bieren, v. a. zdobie; ozdabiae, -obic; fid -, r.r. afektować, przesadzac, -ic: (im Reben) piescic sie (ze swoia mowa). Biercrei, f. przesada, afektacya, f. wycwierk, m. Bierlich, a. ladny, ozdobny, wytworny, wykwintny, a. Bierlichkeit, f. wytworność, wykwintność, elegancya, f. Biefelmaus, f. susel, m. Biefererbie, f. bot. eiecierzyea, cieclórka, f. 3iffer, f. cyfra, liezba, f. Bifferblatt, n. cyferblat, m. tarcza u zegara, f. [-nka, f. Bigenner, m. -in, f. cygan, m. Bigennerifd, a. cyganski, a. Bigeunervolf, n. cyganstwo, n. Bimmer, n. pokoj, m. Bimmerarbeit, f. ciesielka, ciesie-Iska robota, i Bimmerart, f. barta, ciesielska siekiera, f. Bimmerbandmert, n. ciesielka, f. ciesielstwo, n. Bimmerhof, -plat, m. cieslarnia, f.

Bimmerbols, n. cembrowina, f. Zimmerfunit, f. ciesielska sztuka, Bimmerleute, m. pl. ciesle, pl. [f. Bimmermann, m. clesla, m. Bimmermeifter, m. majstr ciesla, m. Bimmern, v. a. closac; obclosywać, -sac. Bimmermert, n. cembrowina, f. Bimmt, Bimmet, m. Bimmetrinbe, f. cynamon, m. kora cynamono-Wa, f. Bimmtbaum, m. bot. cynamonowe drzewo, n. Simperlid, a, zniewieściały, p. Binbel, Binbeltaffet, m. rasza, f. Bint, m. cynk, m. Sinde, f. surma, f. Sinn, n. cyna, f. Binnafde, f. niedokwas cyny, m. Binnern, a. cynowy, a. Binnfolie, f. staniol, m. Binngieger, m. konwisarz, m. Binnober, m. cynober, siarczyk rteoi czerwony, dwusiarczyk rteci, m. nober, a. Binnoberroth, a. czerwony jak oy-Rine, m. czynsz, m. czy, a. Binebar, a. czynszowy; holdowni-Binsbarteit, f. powinnosc oplacania czynszu, f. Binebauer, m. czynszownik, m. Binfe, f. 1) komorne, n. 2) procent, m. -n, pl. procenta, pl. Binfen, r. a. czynszować; - v. r. przynosić procenta. Binefrei, a. wolny od opłacania czynszu, a. Binegarbe, f. danina w snopach panu. f. Bineberr, m. pan, m. Bineleiften, pl. kupony, pl. Binemann, m. czynszownik, m. Binspacht, f. oczynszowanie, n. in - geben, oczynszować. Binstag, m. dzień czynszowy, 🖦 Binegahl, f. indykeya. f. Bipfel, m. cypel, rog, koniec, m. Bipolle, f. bot. trypulka, f. Rippe, f. gatunek mniejszego drozda, m. Bipperlein, n. podagra, f. Birbelbaum, m. bot. obrostnica, sosna syberyjska, f. Birbelbrufe, f wyrostek szyszko-Wy, m. szyszynka, f.

Bop Birbelnus, f. bot. pinela, f. irtel, m. cyrkiel, m. kolo, n. Birtelformig, a. okrągły, a. Birfein, v. a. cyrklować. Birpe, f. swiercz, m. Birpen, v. n. ćwierkać. świerczyć. Bifmeln, v. s. et n. szeptać. Bifcheln, n. szeptanie, n. Bifden, v. a. et n. syczeć, sykać; ksykać: bzikać. -nać. Bifden, n. syk, kavk, m. Bifterne, f. krynica, f. Bither, f. gitara, f. Bitherfrieler, m. grający na gitarze, Rittergal, m. trzesawiec, m. Bitterfifd, m. dretwik, m. Bittergolb, n. zloto szychowe, n. Bittergras, n. bot. drzączka. f. Rittermagl, n. liszai, m. Rittern, v. n. drzyć, trząść się. Rittern, n. drzenie, n. Bitterpappel, f. bot. osica, f. Ritmer, m. bot. cytwar, m. Bit, m. eye, m. von -, cycowy, a. Robel, m. sobol, m. [bole, n. Bobelfang, m. polowanie na so-Robelpela, m. futro sobolowe. n. Rofe: f. pokojówka, f. Rogern, v. n. zwiekać, -lec: mitreżyć, zmudzić, guzdrać się. Bogerung, f. zwłoka, f. zmitreżenie, n. zmuda, f. guzdranie, n. Bögling, m. wychowaniec, m. 3011, m. cal, m. Boll, m. clo, m. Bollamt, n. urząd celny, n. Bollamt, n. clu podpadający, p. Bollbube, f. budka celnika, f. Bollen, v. a. 1) clo placić; 2) (fig.) oddawać, -dać, wyświadczać −y¢. Bolleinnehmer, m. poborca cla, m. Bollfrei, a. wolny od oplaty cla, a. Bollmas, n. calowka, f. Rouner, m. celnik, m Rollftab. m. wegielnica gietka, f. Bolltafel, f. taryfa celna, f. Bollmefen, n. ceinictwo, n. Bone, f. strefa, f. pas, m. loolog, m. zoolog, m Boologie, f. zoologia, f. Roologift, a. zoologiczny, a.

3opf, m. warkocz, m. kosa, f.

Born, m. gnlew, m. Bornig, a. rozgniewany, p. - thun, rzucae sie; - werten, rozgniewać sie.

Bote, f. facecya, f. nieprzyzwol-

tose, sprosnose, f.

Botenhaft, a nieprzyzwoity, smolny, sprosny, plugawy, 4. Botenreißer, m. plugawy, sprosny, Botte, f. klak, kosniyk, m. -n, pl. klaki, kudly, pl.

Bottelbar, m. kosmacz, m. Bottelblume, f. bot. bobrek. m. Bottig, a. kosmaty, kudlaty, wlochaty, a.

3u, prp. do; na; za; w; - ad. fehr, zbyt: - viel, za wiele; -menist, za malo.

Bubaden, v. n. zapiekać, -lec. Bubauen, v. a. 1) zamurowac; 2) dobudować.

Bubeher, f. przyległość, przynalezytość, f.

Bubeigen, v. a. przygryzac, -yżc. Ruber, m. ceber, m. Bubereiten, v. a. przygotować; przysposabiać, -obić; przypra-

wiac, -ic. Bubereitung, f. przygotowanie, przysposobienie a. przyprawa,f.

Bubinten, r. a. zawięzywać, -4-Bubiğ, m. przegryzka, przekaska, Bubringen, r.a. przynosić, -nieść; przepędzać, -ić: bawić; cine

Beitlang -, przemieszkiwać: nteno -, przesiadywać, -siedzieć. Bucht, f. 1) karność, f. 2) chów, m. chodowanie, n. Bas ift bas

für eine -, co sie tu dzieje! co sie to znaczy? Budtbaus, n. dom poprawy, m.

Buchthengft, m. ogier, m.

Büchtig, a. skromny, wstydliwy. uczciwy. a.

Budtigen, r. a. éwiczyć, strofować, karcić; chłostać. Buditigung, f. cwiczenie. strofo-

wanie, karcenie, n. chłosta/f. Buctling, m. wiezien siedzący w doniu poprawy, m.

Ructice, a. swawolny, rozwiczły, Budtlofigfeit, f. swawola, rozwio-

zlość, f.

Buchtruthe, f. rozga, f. kanczug, m. Buchtfau, f. maciora, f. Suchtwich, n. bydlo na wychowek. n. przychowek, m. Budtwibber, m. trykacz, m.

Buden, v. n. drgae; mit ben Achfeln , ruszyć ramionami.

Buden, v.a. dobywać, -yc (czego).

Buder, m. cukier, m. Ruder, a. cukrowy, a.

Buderartig, a. cukrowaty, a. Buderbader, m. -in, f. cuklernik, m. -iczka, f.

Buderbaderei, f. 1) cukiernia, f. 2) cukiernictwo, n. Buderbudie, -bofe, f. cukierni-

czka, f. Budercant, m. cukier lodowaty, Budererbfe, -fcote, f. groch enkrowy, m.

Buderfaß, n. barylka od cukru, f. Budergebadenes, v. Budermert. Buderguß, m. polewa cukrowa, f. Buderbut, m. glowa cukru, f. Budermantel, f. migdal smazony

w cukrze, m. Budern, v. a. cukrować. o-. Buderrohr, n. bot. trzcina cukro-

wa, f. Buderfieben, v. a. warzyć cukler. Buderfieber, m. cukrowarz, właściciel warzelni, fabryki cukru, m. Buderfieberei, f. warzelnia, fabryka cukru, f. Budeifuß, a. cukrowy, a. - mer-

ben, cukrzec. Budermert, n. cukry, cukierki, pl.

Budermurgel, f. bot. korzen cukrowy, m. Buderjange, f. szczypezyki, pl.

Budung, f. drganie, n. konwulsya, Rubammen, v. c. zatamować. Bubeden, v. a. przykrywać, -yc. Bubem, ad. dotego; nacito. Bubenfen, v. a. (einem etwas, prze

znaczać, -vć; obmyślić fich Bubrangen, r. r. przysunge

sie; wtłoczyć, wciskac, narzucać sie. Bubreben, v. a. przy-, zakręcać, Bubringlich, a. uprzykrzony p. natretny, a. ein -er Denich, m. natret, natretnik, m.

843

Bua -ić; do-, przywozić, -wieżć;

viel -, nawozie.

Bubringlichkeit, f. natretnose, f. naprzykrzanie się, n. Bubruden, v. a. stulac oczy (umarlemu); przyciskać, -snąć, zamykać, -mknac-Bueignen, v. a. (einem etwas) przypisywac, -sac; fich etwas -. przywłaszczać, -yć sobie co. Bueignung, f. przywłaszczenie, n. Bueignungeichrift, f. przypis, m. Buertennen, r. a. przyznawać, -znac; gerichtlich -, przysądzić; eine Strafe -, kare wyznaczyc. Buerfennung, f. przysądzenie. n. Buerft, ad. najprzód; po pierwsze. Bufahren, r. n. jechać dalej; auf etmas -, rzucac sie na co, porwać co; gleich -, porwać sie, być porywczym. Bufall, m. przypadek, traf. trafunek, m. przygoda, f. Rufallen, v. n. 1) zapadać, -paść: zamknać się: 2) przypadać na kogo: dostać sie komu. Bufallig, a. przypadkowy, a. - ad. przypadkiem. Bufalligfeit, f. przypadek, m. Rufertigen, v. a. przesylać, -slać. Ruffecten, v. a. zaplesc. Bufliden, v. a. zalatać, zaszyć; zaprawiać. -ić. Sufficgen, v. n. przylatywać, -le-cieć; zamknać się (n. p. drzwi). Ruffiegen, v. n. do-, na-, przyptywac. -ynac. Buffuct, f. -fort, m. -ftatte, f. przytulek, m. schronienie, n. u-

chrona, ucieczka f. feine - gu etmas nehmen, uciekac, uciec sie do czego Buffus, m. do-, naptyw, m Bufolge, prp. podlug, wedlug; stosownie do czego; za. Bufragen, v. a. zapytywać, -tać się. Bufrieben, a. kontent, a. zadowokajać, -okoić: zadowolnić. zadowolnienie, a.

lniony, p. einen - ftellen, zaspa-Bufriedenheit, f. ukontentowanie, Bufrieren, v. zamarzać, -rznać. Bufugen, v. a. wyrządzać, -ić. Bufuhr, f. dowóz, przywóz, ftarte -, nawóz, m. Buführen, v. a. przyprowadzać,

Bufüllen, v. a. zapełniać, -ić; za-Sypac. Bug, m. ciąg, zaprząg, pociąg, cug; rvs. m. -mit ber geber, pocing piora, m. in einem -e, ciegiem; - etmas austrinfen, duszkiem wypic; in ben letten Bugen liegen, umierae; bas ift ein bubfcher von ihm, pięknie się pokazuje. Bugabe, f. do-, przydatek; nad-datek, m. (bei Getranfen) dole-

wek, m. dolewka, f. Bugang, m. przystęp, m Bugangig, Buganglich, a. DIZVstepny, a Buganglichfeit, f. latwy przystep. Bugbant, n. sznurek, m. tasiemka, f. do ściagania; klamy

Bugbrude, f. most zwodzony, m. Bugeben, v. a. 1) naddawac, -dac; do-, przydawać; 2) przyzna-wać, -znać; pozwalać, -olić; nicht - wollen, zapierać się czego; sprzeczać sie

Bugegen, a. przytomny, obecny, a. Bugeben, v. n. 1) isc dalej, zwawo, iść (ku, do . .); 2) zamykać, -ınknać się; 3) stać, dziać się. Sugebor, a. przynalezytość, przyleglose, f. porządek, m. Bugeboren, v. n. einem -, nalezed

do kogo. (żny, a. Bugehorig, a. przyległy, przynale-Bugel, m. wodza, f. cugiel, m. lejce, pl. hamulec, m.

Bugellos, a. roz-, wyuzdany, p. rozwiozły, rozpustny, a. Bugellofigfeit, f. rozwiozlość, rozpusta, f.

Bugeln, v. a. powściągać, -gnąć. Rugemufe, n. leguminy, pl Budefellen, v. a. (fich einen) brać za towarzysza, spólnika do czego; fich -, v.r. przylączać, -vo się do . .

Bugefrist, a. spiczasty, a.

Bugefteben, v. a. przyznawać. -znac. Zugethan, 🕰 przywiązany do czego. p. zyczliwy, a. - feln, sprzyjać komu.

Bug Bugfifth, m. wedrowna ryba, f. Buggarn, n. niewod, m. Bugießen, e. g. dolewae, -lad. ugleich, ad. oraz, razem; wraz. Buglod, n. okno lub otwor do przewiewu. Bugluft, f przewiew, m. Bugods, m wol roboczy, m. Bugpferb, z. kon roboczy, m. [m. Bugpflafter, n. plaster pryszczący, Bugreifen, v. a. brac, wziąc; potwać, chwycić za co. Brafeil, n. sla, f. Bujvieh, n. pociag, m. Bugvogel, m. ptastwo odlatujące w pewnych porach, a ptak wędrowny, m. Jugnind, m. przewiew, m. Bubaten, r. a. zamknąc. Bubaten, Bubatein, v. a. zapinac,

-iac na haczyk. Bubalten, v. a. reka cos przy-, zatkac. Buhangen, r. a. zakryć przez to ze sie cos zawiesi, zastonic. Bubauen, v. a. tego walic, bic, ra-

bać a mocno; ociosywać, -osać. Buhefteln, E. e. zapiąć na haftki. Rubeften, p. a. zaszywać, -vc. Bubeilen, v. c. zagoić; - v. n. zaf-uchać. goic sie. Buhormen, v. n. podstuchiwae, Buberen, v. a. sluchać kogo; przysluchiwać się komu.

Ruborer, m sluchacz, m. Bujagen, v. a. napędzać, pędzić. Bujauchjen, g. a. radosnemi o-krzyki przywitać kogo. Butaufen, v. a. dokupywać, -pić. Butebren, r. a. obracac, -ocie; zwracae; einem ben Ruden -,

tylem obrócić się do kogo. Rufetteln, v. a. lancuszkiem co zwiazac. Buflappen, v. a. zatrzasnąć; - t.

H. zatrzasnąć sie. Buflatiden, E. a. einem Beifall, przyjąć kogo z oklaskami, dać komu oklaski. Bufleben, Bufleiftern, v. a. zale-

[(drzwi). oiać, -ić. Buttinfen, v. a. zamykać. -mknąć

Bufnopfen, p. g. zapinae, -ige; ein Rleib nicht - fonnen, weil es 311

eng ift, sukni niemodz się dopiać; von unten -, podpinac, -iac. Bufnupfen, », a, zadzierzgnąć, za-

Butommen, v. 1. 1) przybywać, -yc; dojść (kogo); 2) przypadać na kogo, należęć się komu; laffen, posylac, -slac; einem eine Nadricht -, uwiadomić kogo. Bufunft, f. przyszlość, f. Bufunftig, a. przyszty, a. - ad.

na przyszłość, na później. Buladein, ma einem, usmiechac. -nac sie do kogo. Bulage, f. dodatek, m. - geben, przykładać, -tożyć.

Bulangen, v. a. brac; (einem etwas) podawac; - v. n. starczyc; wystarczać, -yć. Bulanglich, a dostateczny, a.

wystarczający, p. Bulanglichfeit, /. dostateczność, f. Bulaffen, v.a. 1) nieotwierae; 2) dopuszczać, -ścic; dozwalać, -olić; przypuścić (klacz do ogiera). Zulájüg, Zuláflich, a. to, co przypuścić, przyjąć można.

Bulaning, f. przypuszczenie, dozwolenie, 11. Rulauf, m. natlok, naptyw, m. er bat großen -, do niego chodzi wielu; es ift großer -, wielki

tam nattok, naplyw. Bulaufen, z. d. nad-, przy-, zbiegac, -edz sie; tłoczyć sie, cisnąć się; wychodzić w ostry koniec.

Bulegen, r.g. do-, przykładać, -lozve; przydać Billeinien, z. a. zakleic.

Bulest, ad. nakoniec, naostatek; nakońcu, nareście. Bulothen, v. g. zalewać, -lać (olo-

wiem); zalutować. Bum (zu bem), do, po. Bumachen, v.a. zamykać, -mknąć;

bie Angen -, zamruzyć oczy; balb -, przymruzyć o.; ben Rod -, zapiąc surdut. Bumal, ad. zwłaszcza.

Bumquern, v. a. zamurować. Bumeffen, v. a. odmierzać, -ye: einem Die Schuld-, przypisywac,

-sać komu wine. zwalić wine na Bungenfift, m. ryba jeczyczasta. kogo Bumuthen, r. a. wymagac, -odz (po kim), zadać (od kogo). 3umuthing, f. wyinaganie, ząda-

nie. n. Bunddit, ad. tuz przy kim; blisko; przedewszystkiem; przed

innymi. Bunggein, v. s. zagwożdzić. Bundben, v. a. zaszywać, -yć.

Bunahme, f. wzrost, m. przyby wanie, przymnazanie, z. Bungme, m. nazwisko, n.

Bunbbar, a. zapalny, a. latwo zapalający się, p. Bunben, v. a. zapalic; - v. n. za-

palić, zająć się. Bunber, m. czyr, zagiew, m. hupka, f. (fig.) podnieta, podzoga,

Bunber, m. lont, m. zapalka, f. [f. Buntheljchen, n. zapalka; patyczka, f.

Bunbfraut, n. podsypka na panewkę, f. proch strzelniczy na podsypkę, m.

Bunblod, n. zapal, m. Bunbrfanne, f. panewka, f.

Bundbiannenbedel, m. dekiel panewki, m.

Bunbruthe, f. -ftod, m. lont, m. Bunbfirid, m. flejtuch do broni

palnej, m. Bunebmen, v. a. przybierac. - brac: przybywać, -yć; wzbierać, wezbrac; wzrastac, -osnac: an Rraften -. wzmagac. -odz sie: an Corpulens -, nabierac, -brac

Buneigung, f. przychylność, f. przywiązanie do czego, s.

Bunft, f. cech, m. bractwo, n.

Bunftig, a cechowy, a. Bunftmeifter, m. cechmistrz. m.

Bunge, f. język, m. ozór (wolu), m. Bungelden, n. jezyczek m Bungein, r. n. ruchać językiem.

Bungenband, n. wedzidelko jezvka, n. Bungenbuchftab, -laut, m. gloska

jezykowa, f. Bungenbreicher, m. szermierz, ma-

tacz. m.

Bungenbreicherei, f. szermierstwo, matactwo, a.

f. Jezyk, m. Bungenformig, a. językowaty, a.

Bunichte, ad. - maden, v. a. zniweczyć, w niwecz obrócić; merben, spelznąc na niczem.

Buniden, v. a. einem -, skinge na kogo ; einem Beifall -, kiwnieniem głowy zadowolnienie wyrazić. [czać, -yc. Buorbnen, v. a. przydac; przyta-Aupeitiden, v. a. tego bic. Bupfen, r. a. targae, skubae, -nac;

szarpac: - um etwas aufrumachen, szyplac.

Bupflugen, v. a. zaorać. Bupfropfen, v. a. zakorkować, za-

szpuntować; zatkać. Bupffeice, f. skubanka jedwabna. Bupiden, v. a. zalać smola. Bur (au ber) do, na, pod.

Burednen, v. a. 1) dodac na rachunku; 2) przypisywać, -sac. Burednung, f. przypisanie, n. Burednungefabig, a. moggey odpowiadać za siebie, p. zdolny do działania prawnego, zawierania umów, a.

Burednungefabigfeit, f. zdolnose do dzialania, f. v. Burechnungs-

fabig

Burecht, ad. nalezycie. Burechtbringen, r.a. 1) przyprowadzić do porzadku; 2) wyleczyć. fid Burechtfinten, r.r. trafic; u-mieć sie znaleść.

Burechtfommen, v. n. przyjec jeszcze wczas; mit etwas -, poradzić sobie; sprostać czemu,

wskórać co. Burchtlegen, -fegen, -ftellen, v. a. układać, ulozyć, uszykować, ustawić w porządku, uporządkowae; einem ben Ropf gurecht.

fesen, nauczyć kogo. Burechtmachen, r. a. 1) wyporzadzać, -ić; 2) przygotować; fic -, v. r. przygotowne się, być

gotów. Burechtweisen, v. a. 1) nauczyć, zburczyć kogo; 2) pokazać komu droge.

Buredtweifung, f. nauka, f. zburezenie, n. Burebe, f. naniowa, f. zachecenie, Bureben, v. a. namawiać, -ówić; zachęcać, -ić; perswadować (komu).

Bureichen, v. a podawać, -dać; - v. n. wystarczać, -yć. Bureichend, a. dostateczny, a. wy-

starczający, p. Bureiten, v. n. jechać dalej, tam ku ..., pa ...; — v. a. ujeżdzać,

ku . . ., na . . .; — v. a. ujéždžać, uježdzić. Burichten, v. a. o-, wy-, zaprawlać,

-ic; przygotowac, przyporządzić; obrabiać, -obić; cinen úbel -, (burd Schläge) zbić kogo; etwas úbel -, zepsuć.
Zuridzung, f. przy-, wy-, zapra-

wa, f. przygotowanie, n. Buriegein, c. a. zaryglować, za-

sungć, zaprzeć, Burnen, v. n. gniéwać się na ko-

go; heftig —, srożyć się. Burud, ad. na powrót, odwrotnie; z powrotem; — i, ustąp! cofnij

się! Burudbeben, v. n. wzdrygnąć się. fich Burudbegeben, v. r. wracać, wrócić się.

Burudbegehren, —forbern, v. = żądać zwrotu czego; upominać się o co.

Surudbefommen, r. s. odbiérse, odebrae na powrót.

3urúdberufen, v. a. odwołać (kogo skąd); przywołać na powrót. 3urúdberufung, f. odwołanie (kogo skąd); przywołanie na powrót, n.

Burudbeugen, v. u. odginne. -ine. Burudbleiben, v. n. pozostawać, -tac,

Burudbliden, v. a. oglądać, obejrzeć się.

Burüdbringen,v.a.odnosić.-nieść; nazad przynieść; przywrócić; przyprowadzić na powrót,

Burudrehen, r. n. pizypominac, -niec sobie co. Burudrehen, r. n. odkrecać, -ić.

Buruden, v. a. namykoć, -mknąć się. Buruderflattung, f. zwrót, m.

Burudfabren, r.a. odwozić, -ieżć;
- r. n. jechać, po- nazad.

Burudführen, v. a. przy-, zapro-

wadzać, -lć (kogo nazad); przywracać, -ócić.
3urudgube, f. oddanie, n. zwróżurudgeben, r. a. oddawać, -dać; zwracać, -ócić; zdawać, zdać (drobne pieniądze).

Burudgewinnen, v. a. odgrywać, odegrać.

Burudgezogenheit, f. zacisze, n. Burudgeußen, v. a. odklaniać, -o-nić się komu.

Surudhalten, r. a. zatrzymywać, -mać; powściągać, gnąć; wstrzymywać, -mać; nie wydawać czego; zakrywać, -yć.

dawać czego; zakrywać, -yć. Burudhaltent, a. ostróżny, baczny, poniarkowany, a.

Burudbaltung, f. ostróżność baczność, f. pomiarkowanie, n.

Burudbelen, r. s. przynieść, przywieść nazad; lść aby eo przynieść.

Burudfehr, -funft, -reife, f. powrot, m. Burudfehren, -fommen, -reifen.

e. n. powracać. -doić. Burūdafien, - a. zostaviać. -ić. Burūdiegen, e. a. odkladać. -ložyć na bok; tine Etrede Meges (geben) ujšć. ubiedz. (reitenb, fabrenb) ujeshać; tine Reife —, odprawić podróż.

Burudnehmen, r. a. odbiérač, odebrać; cofać, -nąć; odwoływać, -lać.

Burudprallen, v. n. odbijać, -ić się; odskoczyć.

Burudrufen, r. a. przywołać (kogo na powrót); fich etmas ins Gebachtnis —, przypominać, -mniec sobie co.

Burudidaubern, e. n. wzdrygae, -gnąc się [-ye. Burudidenmen, e. a. odstraszne,

Burūdiniden, —fenten, v. a. odsylač. odeslač. — l-nač. Burūdidieben, v. a. odsuwać, -u-Burūdidieben, v. a. odstrzeliwać. Burūdidlagen, v. a. odbijać, -ić; odpierać. odeprzeć; odginać,

-ige (sukni); einen -, bie kogo też. [-sac. Burudicreiben, v. 4. odpisywac. Burudfenbung, f. odestante, n. zwrót, m. Burudfegen, v. a. postawio na swoje miejsce; cinen -, upośledzac.-ic(kogo): uwłączac, ublizac, -yé komu. surudiesung, f. upośledzenie, uwłaczanie, ubliżenie, n. Burudfenung,

Bur

Burudfinten, v. n. upadac, upasc Burudipringen, . n. odskoczyć.

Burudftogen, v. a. odpychac, odepehnąć,

Burudfreichen, v. a. odgarniac,

-nac (włosy z czoła). Burudtragen, v.a. odnosić, -nieść. Burudtreiben, v. a. odpierac, odeprzec; napedzać do domu.

Burudtreten, -weichen, v. n. ustepować, -apić. Burudmeifen, v. a. odpierac, od-

rzucić; odpalić; odprawić; nieprzyjąć. Burudwerfen, v. a. odrzucać, -cić. Burudwirfen, v. a. oddzialywac,

oddziałac. Burudmunichen, v. a. życzyć sobie powrotu czego.

Burudgablen, v. a. zwracać, -ocić; spłacać, -ic. Burudjablung, f. zwrot, m.

Burudgieben, v. a. wstrzymać; fic -, v. r. cofac, -nac sie; usuwać. -unać sie. Buruf, m. odezwa, f. krzyk, m. Burufen, v. a. einem, zawołać na

kogo; odezwać się do kogo. Buruften, c. a. przygotować. Buruftung, f. przygotowanie, n. Bufage, f. przyrzeczenie, n.

Bufagen, v. a. 1) przyrzekac, -rzec; 2) przypodobać sie.

Bufammen, ad. pospolu, spolem, współ razem. Bufammenbaden, v. n. spiec sie.

Bufammenbeigen, v. a. bie Babne, ściskać, -snac zeby.

Bufammenberufen, v. a. zwolywać, Bufammenberufung, f. zwolanie, Bufammenbettelu. v. a. nazebrac

sobic czego. Bufammenbinben, v. a. zwięzy-

wac, -qzac.

852 Bufammenblafen, v. a. 1) strabywać, -abić, do kupy; 2) zdmu-

chnąć w kupke. Bufammenbringen, r. e. zgromadzać, -ić; zbierać; pozbierać. Bufammenbrangen, v. a. skuplac.

Bufammenbreben, v. a. skrecać.-ić. Bufammenbruden, v. v. ściskac,

-snać; stłaczać, -oczyć. Bufammenbrudbarteit, f. scislosc.

Aufammendrudung, f. ściśnienie. Bufammenfahren, v. a. pozwozić; - v. n. 1) jechać razem: 2) (pcr Schred) przeieknąć się, przerazonym być, przestraszyć się. Bufammenfallen v. n. upadac, upaść.

Bufammenfaffen, v. a. wzigo, obeimować, objąć razem. Bufammenflechten, v. a. splatac,

spieść. Bujammenfliegen, v. n. pozlatywać się. Bufammenfließen, o. n. splywac,

-ynac; ściec; zlewac, zlac się. Bufammenfluß, m. splyw, sciek; stek, m. Bufammenfrieren, v. n. zmarznac.

Bufammenfügen, v. a. skladac, złożyć, poskładać, spajać, spoić. Bufammenfibren, e. a. sprowadzie, polaczyć.

Bufammengeben, v. a. razem, wspólnie dac. Bufammengeben, v. n. razem isc.

Bufammenhalten, v. a. trzymać ze soba, co w kupie; etwas mit etwas -, porownywać. -nac. Bufammenhang, m. związek, m. styczność, f. (ber Theile eines Rorpers) spojność, f.

Bufammenbangen, r.n. stykac sie; mieć związek z czem; być spoioném.

Bufammenbangenb, a. bedgev w związku ze sobą; powiązany z czem, p. Bufammenhaufen, v. a. zgromadzać, -ić; viel -, nagromadzać. Bufammenbaufung, f. zgromadze-

nie; nagromadzanie, n. Bufaminenbeften, e. a. rygowac; zeszyć; spinać, -iąć.

Bufammentaufen, v. a. poskupywać: nakupić. -iesé. Bufammentehren, v. a. zniiatać, Bufammenfleben, . a. zlepić,

skleic. - v. n. -sie. Bufammentommen, r. n. schodzić. zejść się; zjezdzać, zjechać sie; eilight -, zleciec sie.

Bufammenforpeln, r. a. sprzegać, sprzadz. Bufammenfrieden, r. n. zlazić.

zleźć. Bufammentunft, f. zejscie sie, n.

schadzka, f. zjazd, m. Bufammenlauf, m. zbieganie sle, n. Bufammenlaufen, . u zbiegać. zbiedz sle; wstępowąć, -apić (plotno); zsiadać, zsieść (mleko). (mleka), ".

Bufammenlaufen. zsiadanie Bufammenlegen, v. a. składać, złożyć. I-vc. Bufainmennaben, v. a. zeszywać, Bufammennehmen, v. a. pozbicswe myśli; fic -, v.r. brać się

w kupę. Bufammenpaden, v. a. popakować; wziąć wszystko.

Bufainmenpreffen, v. a. seiskac, -nac; zbijac, zbić. Bufammenraffen, r. a. pozbierae;

fich -, v. r. zebrać wszystkie swe silv. [wać. Bufammenrechnen, v. a. poracho-Bufammenrollen, r. a. zwijać,

-inąć; fid -, r. r. zwijać się w fich Bujammenrotten, v. r. skupiac, -ic sie, (sie, n. Bufammenrettung, f. skupienie Bufammeuruden, v. n. poniknać sie dalei. [-tae. Bufammeurufen, v. a. zwolywać,

Bufammenfammeln, r. a. uzbierac. Bufammenfcarren, r. a. zgarniać, nac: zgromadzić.

Bufammenidaufeln, e. a. skrzybać (bloto). fich Bufammenididen, r. r. szyko-

wac, stosować się. [-unac. Bufanimenfchiegen, v. a. 1) skladac,

Bufammenidieben, r. a. zesuwach

zlożyć się na co; 2) zwalić, zniszczyc co strzelaniem. Bufammenfclagen, v. a. pozbijac; bie Sanbe -, rece zalannywać.

Bufammenfdliegen, v. a. spige lancuchem do kupy.

Bufammenfcmelgen, v. a. ziewać. zlać; - v. n. stapiać, -opić się. Bufammenfoniteben, v. a. skuc. Bufammenfcmieren, v. a. nagry-

zmolić, nabazgrać,

Bufammenfcnallen, v. a. spinac, −iaċ. wac. Bufammenfonuren, v.a. zesznuro-Bufammenidrumpfen, v. n. sku-

rezve sie. Bufammenicutten, v. c. zsypywac, -pac na kupe.

Bufammenfdmagen, r. a. naplesc. Bufammenfegen, e. a. skladac, złożyć.

Bufammenfehung, f. sklad, m. Bufammeufvannen, v. a. sprzegać, -adz.

Bufammenfteden, r. a. spiac: bie Ropic -, cos szeptać ze soba: v. n. być zawsze ze soba.

Bufammenftellen, r. a. zestawiac, -ić; postawić jedno obok drugiego; porównać.

Rufammenftellung, f. zestawienie, porównanie, n. Bufammenftoppeln, z. a. klecić, Bufammenfturgen, v. n. rozsypac, zapase sie, runae. Bufammentreffen, v. n. spotykać, -tkać sie.

Bufammientreffen, n. spotkanie sie, n. zbieg, m. Bufammentreiben, v. a. spedzac,

-ic; pospedzać. Bufammentreten, v. n. stowarzyszyć się; połączyć się.

Bufammentreten, n. stowarzyszenie, n. Bufammentrodnen, p.n. zesychae, zeschnać.

fid Bufainmeuverichmoren, v. r. spiknae sie. nich Bufammen verfteben, v. r. po-

rozumieć, znać się. Bufammenmachfen, r. n. zrastać, zrosnać.

Bufammenwerfen v. a. zrzucac. -ić co na kupę. [-inac. Bujammenwidein, v. a. zwijac, Bufammengablen, v. a. zliczyć. zrachować.

Bufammengieben, v. a. sciagać, -nac; skracac, -ocić; fid -, v. r. sciagae sie; frampfhaft -, skurczyć się. [nie, n. Bufammengiebung, f. ściagnie-Bufas, m. dodatek, przypisek, m,

przysada, m. Bufate, a. dodatkowy, a. [mu co. Bufchangen, v. a. naraic, poddae ko-Bufdarren, v. a. zasypać.

Bufmauen, v. n. przypatrywać się (komu).

Buidauer, m. widz. m. Bufdiden, e. a. nad-, prze-, przy-

sylac, -slac. Bufchieben, v. c. zasuwać, -ungć; poddawać, -dać; einem einen Gib -, deferować, narzucić przysiege.

Bufditefen, r.a. 1) dokladać, lożyć; dodawać, -dać; 2) strzelać ino. Bufchlag, m. przysądzenie, przybicie, ».

Bufchlagen, v.a. trzasnać (drzwiaml); einem etwas -, przysądzie, przybijać, -ić (na licytacyi).

Buichleppen, v. a. znosić, -niesć: przywiec. Bufdliegen, v. a. zamykać, -mknać;

zawrzec. Bufdmeißen, v. a. zatrzasnąć. Buidmieren, v. a. zasmarować.

Buidnallen, v. a. spinac, -ige; zapiać na sprzączke. Buidnappen, v. a. zatrzasnac sie. Buidneibebrett, n. (ber Schufter)

krawalnica, f. Bufchneiben, v. a. przykrawać,-roić. Bufdnitt, m. kroj, zakroj, m. Bufdniten, v. a. zasznurować,

zadzierzgać; bie Reble -, zagardlić. Bufdrauben, v. a. zasrubować. Bufdreiben, v. a. dopisywać, -sać;

einem etwas -, przypisywać, Bufdreien, v. n. einem -, zakrzy-

czeć na kogo. Bufdreiten, v. n. isć zwawo.

Bufdrift, f. list, m. Rufdus. m. dodatek, m. doplata, f. Bufdutten, r. e. przy-, zasypywać. -pać; zarzucać, -ić.

Bufdwellen, v. n. zapuchnac. Bufdmoren, v. a. przysiegad. -siadz.

Bufeben, o. m. przyglądać się; bu fannft -, wie bu bas betommft. długo możesz czekać nim to dostaniesz.

Bufebende, ad. coraz bazdziej. Bufenben, v. Bufdiden,

Bufeben, c. a. dodawać, -dać; przystawić (garnek do ognia); przysadzać, -ic, przymieszać; tinem bart -, dokuczeć. dopiekac, -iec, dojechac, przycinac, -iąć, zaskwierać komu.

Bufichern, v. a. przyrzekać, -ec; zabezpieczyć.

Buficherung, f. przyrzeczenie, zabezpieczenie, n. Buftegein, v. a. zapieczętować.

Bufpannen, v. a. przyprzągać, -adz. -inknac. Bufperren, e. a. zatarasować, za-Bufpiten, v. a. zaostrzyć.

Bufprechen, v. a. Muth -, dodawas otuchy, zachecic; Troft -. pocieszać, -yć; bei einem -, zaiadac, chodzić, uczęszczać do kogo; gerichtlich -, przysądzie. Bufrringen, v. n. przyskakiwać, -skoczyć; auf einen -, rzucić się

na kogo. [Bufprechen. Bufprud, m. uczęszczanie, n. v. Bufrunten, v. a. zaszpuntować. Buftand, m. stan, m. polozenie, n. Buftante fommen, r. n. przyjsc do skutku.

Buftatten tommen, r. n. przydac [poddawać. Bufteden, v. a.1) zatknąc, zapiąć. 2) Buftellen, v. a. oddawac, -dac. wreczyć.

Bustimmung, f. przystanie na co. zezwoienie, n. zapchać. Buftopfen, v. a. zatykne, -tkae; Buftopfeln, r. a. zakorkować.

Buftogen, e. a. 1) zatrzasnac: 2 pehać a zwawo; - r. n. zdarzyć

sie: spotkać kogo.

857 Buft Buftromen, v. n. na-, przypływać, Bufturgen, e. n. auf einen -, rzucie się na kogo. Buftugen, v. a. o-, wykrzesać. Buthat, f. przyprawa, f. Butheilen, v. e. wydzielać, -ic. Butbun, v. a. zamknąć. Buthun, m. pomoc, f. przyczynienie sic. n. Butragen, v. a. przynosić, -niesc; znosić: einem etwas -. donosić komu er; fich -, v. r. dziać sie, zdarzyć się. Butraglich, a. - fein, sluzye. Butrauen, v.a. einem etwas -, wierzyć, że kto co zrobić może. Butrauen, n. zaulanie, n. Butraulid, a. poufaly, a. Butraulichfeit, f. poufalose, f. Butreffen, v. n. ziścić się. Butreten, v. n. przystępować, -a-Butrinfen, v. n. pić do kogo. Butritt, m. przystęp, wstęp, m. Buverlaffig, a. niezawodny, pewnv. a. Buverlaffigfeit, f. pewnosc, f. Buverficht, f. otucha; ufnose, f. pell -, ufny, a. Buvernichtlich, ad. z pewnościa. Buror, ad. przedtem; wprzód. Burerberft, ad. wprzod, najprzód, nasamprzód, przedewszystkiem. Suporfommen, v. n. einem, u-, wvprzedzić kogo; einer Gache -, zapobiedz czemu. Buperfemmenb, a. grzeczny, uprzejmy, a. uprzedzający, p. Buvertbun, v. a. es einem, przewyższać, -yć, przechodzić. przejść kogo; wyprzedzić. Sumadis, m. przybytek, przyrostck, m. przybywanie, n. - befommen, wzrastac. Bumachien, r. n. 1) zarastać, -osnać; 2) przybywać, -yć; wzrastać. Buwegebringen, r. a. zrobic, do-Bumeben, r.a. zawiać. ikazać. Buweilen, ad. czasem Buweifen, v.a. nastręczać, -yc.

Bumenten, v. a. obracać, -ócić.

Buwerfen, v. a. zawalad, -ic; zatrzasnąć (drzwiami). Buwideln, v.a. ob-, zawijac,-inac. Bumiber, ad. przeciwnie. Buwinfen, v. a. einem, skinac: mrugnać na kogo. Bugablen, v. a. doplacać, -ic. Bugablen, v. a. dodawac, -dac; liczyć, po-. Bugieben, v. a. ściągać, -nąć; zasuwać, -unąć; zaciągać; bulfe -, na pomoc przywołac; fest -, zadzierzgnac; przychowae (bydla); fich etmas -, nabawiac, -ic sie czego. Buaucht, f. przychowek, m. Broden, v. a. szczypać, skubać. 3mang, m. przymus, gwalt, m. 3mangbienft, m. sluzba wymuszona, f, 3mangen, v. a. ściskać, -snąć; tłoczyć. wnv, m. 3manamittel, n. srodek gwalto-3mangearbeit, f. robota za kare.f. Bmangemeife, ad. z przymusu, gwaltem. Burantia, num. dwadzieścia. 3manjiger, m. dwudziestowka, f. Amangiafte, a. dwudziesty, a. Zwanzigstel, n. dwudziesta część 3mar, ad. wprawdzie. Rwed, m. cel, zamiar, koniec, m. Bredbienlich, a. przydatny, a. prowadzący do celu, p. 3mede, f. cwiek, m. Bwedlos, a. bez celu. [wny, a. Bwedmäßig, a. dogodny, stoso-Bwedwierig, a. nie do rzeczy przeciwny zamiarowi, «. 3wei, num. dwaj, dwa, dwie; --Ctud, dwoje, n. 3mei. f. dwojka. f. Bueibeinig, a. dwunozny, a. dwie nogi mający, p. 3meibeutig, a dwuznaczny, a. 3meibeutigfeit, f. dwuznaczność, Ameibrahtig, a. dwudrótowy, a. [f. Ameierlei, a dwojaki, a. 3meifach, 3meifaltig, a. podwojny, dwoisty, a. 3meifalter, m. motyl, m. 3meifarbig, a. dwubarwy, a. Bweifel, m watpliwość, f. etwas in-jieben powatpiewać o czem 3meifelhaft, a. watpliwy, a.

859 Bwe 3meifeln. v. a. watpic 3meifeleobne, ad. bez watpienia. Bweifelfucht, f. skieptycyzm, m. powatpiéwanie, n. Breifler, . niedowierzący, p. niedowiarek, m. 3meig, m. galazka, f. Bweigig, s. galązka, s. Bweiglein, s. rószczka, f. 3meigrofchenftud, n. (preuf.) polzlotówka (polska) f. półzłotek, m. Bweigulbenftud, n. dwuziotówka (polska), f. Ameibunbert, num, dwiescie. 3meibunbertfte, a. dwochsetny, a. 3meijabrig, a dwuietni, a. 3weifampf, m. pojedynek, m. Sweimal, ad dwakroe, dwa razy. Sweimalig, a. dwukrotny, a. Bweifdneibig, a. obosieczny, a. Bweifitig, a. na dwie osoby. Zweifpannig, a. parokonny, a. 3meiftimmig, a. dwuglosowy, a. Bmeifolbig, a. dwuzgloskowy, a. Bweite, a. drugi, a. Bmeitens, ad. po drugie, powtóre. 3meimuchs, m. skrzywienie kości pacierzowej; mięknienie kości, Bweimuchfig, a. mający skrzywiona kość pacierzowa, z. Sweijadig, a. o dwoch końcach. Bmeijahn, m. bot. dwuzab, m. 3meizeilig, a. dwurzedowy, a. (1. B. -e Berfte, jeczmien dwurzedowy, m.) Bweizungig, a. nieszczery: dwuznaczny, a. 3werdfell, n. blona poprzeczna, f. 3merg, m. -in, f karzel, m. -rli-[ly, a. Swergartig, a karlowaty, zapezia-3wergbobne, f. bot. groch karlowy, piechotny, m. 3merabols, n drzewo karlowate, n. 3merameine, f but. rokicina, f. 3wetfchge, f. bot. mala sliwka, f. 3widel, m. ćwikiel, m 3midelbart, m. brodka, f. Bwiden. r a. szczypac; es gwid. mid im Bauche, strzyka mnie w brzuchu. Bwidgange, f. szczypes ...!

3wiebad, m. suchar, sucharek, m. 3wiebel, f. bot. cebula, f. Bwiebelartig, a. cebuikowaty, a. Bwiebelnarben, pl. bot. bliżniczki wonne, pl. Bwiebrachen, v. a. przeorać. Bwiefad, a. dwojaki, podwójny, a... Bwieficht, a. mrok, m. Bwiefpalt, m. 3wietracht, f. rozdwojenie, z. niezgoda, f. Bwillid, m. cwelich, cwellszek, m. Bwilliden, a. cwelichowy, a. Amillinge, pl. bliznieta. pl. 3willingebruber, m. biizniak, m. Bwillingefdmefter, f. blizniaczka, Bwinge, f. spora. zwora, klamra. f. kieszcze, pl. 3mingen, r. a. zmuszać, -usić; przymuszać, -usić; zniewolić; fito —, v. r. przymuszać się. 3minger, m. miedzymurze, n. ścia-3mintern, v. Blingeln. Inki, pl. 3mirn, m. nic, f. 3mirnen, a. niciany, a. 3mirnen, v. a. kręcić, s- nici. Zwirnfnaul, m. klebek nici, m. mirnefaben, m. nitka, f. 3mifchen, prp. miedzy, po-. Bmifdenbegebenbeit, f. -fall, m. episoda, f. uboczna okoliczność.

f. wypadek zaszly śród innych lub obok głównego, m. 3mifchengericht, a. potrawy miedzy pieczystem a wetami, f. p/ 3mifdenbanblung, f. episoda, przerwa między aktem a aktem

Bwifdenlinie, f. odlegtose miedzy liniami, wierszami, f. 3mifchenmauer, f. mur oudzielający, m.

3mifdenraum, . przerwa. f. przestrzen, przedział, przeciąg (czasu), m. - gwifden gwei Baufern, scianka, f. - amifchen Gaulen, odiegłość między słupami. Bwifdenreich, n. bezkrolewie, interregnum, a.

3mifdenfas, m. nawias, m. 3mifdenfriel, n. mala sztuka między dwóma większémi dana, f. intermedyum, a.

Jufficentifit, finerlinin, przedrział miętzy liniami, m.
drział miętzy liniami, m.
drział miętzy liniami, m.
drział miętzy liniami, m.
drział m. n. n. n. n. n. n.
drział, m. drział n. n. n. n.
drział, m. drział, drział, f.
drział, m. n. świegota, szczebiotań, n. n. świegota, szczebiotanie, m.
drział n. n. świegoti, m. szczebiotanie, m.
dwiegotiwy,
drział n. n. świegotiwy,
drział n. n. swiegotiwy,
drział n. n. n. swiegotiwy,
drział n. n. n. n. swiegotiwy,
drział n. n. swiegotiwy,

3mölf, num. dwanaście.
3mölfcd, n. dwunaście.
3mölfcd, a. dwunastokąt m.
3mölfcd, a. dwunastokątny, a.
3mölfad, a. dwunastoraki, a.
3mölfad, a. dwunastorotny, a.
3mölfad, p. dwunastorotny, a.
3mölfadje, a. dwunastolutowy,

f. móifióiþig, «. dwunastolutowy, Bmölfpfünker, ». dwunastolunto we działo, ». [towy, «. Rmölfpfünkig, «. dwunastolun-Bmölfit, «. dwunasty, «. Smölfit, ». dwunast, «. Bmölfitens, «d. po dwunaste

Spis imion.

OY

Malbert, Wojciech.
Bham, Adam.
Marfieth, Adelaida.
Marian, Adyan.
Maginius, Idzi.
Magnes, Agniszka.
Mitert, Albert.
Mitrath, Albrecht.
Mitrather, Aleksander (Leszek).
Michael, Amerikander, Madel.
Mitrather, Aleksander (Leszek).
Mitrather, Aleksander, Madel.
Mitrather, Aleksander, Madel.
Mitrather, Aleksander, Madel.
Mitrather, Andrea, Andre

**

Manfadius, Anastazy.
Markras, Jedrzej, (Andrzej).
Magelica, Aniela.
Mans, Anna.
Mandorn, Anusia.
Mandorn, Anusia.
Mandorn, Anusia.
Mandorn, Anusia.
Matonden, Antos, Antek.
Matonia, Mantos, Antek.
Matonia, Mantos, Antek.
Mandal, August
Magulit, August
Mag

B.

Balberich, Balderyk. Balbuin, Baldwin. Baltigair, Baltezar. Bartific, Baptyste. Bartific, Baptyste. Jartifachuste, Bartific, Bartlomie, Bartek. Baftius, Bazyli. Baftian, Sebasiyan.

Carl, Karol.

Carlden, Karolek, Cecilia, Cecylia.

Chriftian, Krystyan.

Christiane, Krystyna. Christoph, Krzysztof. Clara, Klara. Renchict, Benedykt. Kernharb, Bernard. Bertha, Berta, Bertus. Bertram, Bertram. Blaflus. Blažėl. Bonaventura, Bonawentura. Bonifacius, Bonifacy. Brigitta, Brygita.

C.

Glaubia, Klaudya.
Glaubius, Klaudyusz.
Glaus, Miflas, Midet, Mikołajek.
Gonerbia, Konkordya.
Gernefius, Kornel.
Gosmus, Kozmus.
Grispin, Kryspin:

D.

Davit, Dawid. Deferrius, Dezydery. Dietrich, Dytrych. Dienpfius, Dyonizy.

Eberhard, Lberhard. Edmund, Edmund. Edward, Edward. Eleonora, Eleonora. Elias Eliasz. Elifabeth, Elzbieta. Elifabeth, Elzbieta. Elifabethden, Elzbietka.

Dav

Fabian, Fabian. Fabricius, Fabrycyusz Kerbinand, Ferdynaud. Florentine, Florentyna, Frang, Frangiscus, Franciszek.

Georg, Jerzy. Gerhard, Gierard. Gertrude, Giertruda. Gottfried, Gotfryd. Gotthard, Gotard. Gottlieb, Bogumil. Gottlob, Boguslaw.

bannden, n. Anusia, f. Banne, Joanna. Gans, Janek. Bansden, n. Jas. Beinrich, Henryk. Gelena, Helena.

35a, Ida. Ignaş, ignacy. Innocenz, Inocenty.

Safob, Jakob. Bafobchen, n. (Botel, m.) Kuba. Jafobea, Bafobine, Jakobina. Dominicus, Dominik Dorothea, Dorota. Dorchen, Dorosia.

E.

Emilie, Emilia. Erich, Eryk. Ernft, Ernest. Efgiaed, Ezajasz. Endarius Euchary. Gulalia, Eulalia. Gulalia, Eulalia. Gulagius, Eulogiusz. Eva Ewa.

Frånjden, n. Franck, m. Franu-Brangisca, Franciszka. Briederice, Fryderyka. Rriedrich, Fryderyk. Briedrich, Fryderyk.

3.

Gregor, Grzegórz. [f. Gretchen, Malgoratka, Malgorsia, Gretc, Malgorzatka, Malgosia, Guido, Gwido, G

S.

Genriette, Henryeta, Gerrmann, Herman. Hieronhmus, Hieronim, Hirus Hilarius, Hilary. Hiob, Hiob. Hugo, Hugo.

J. Sfaaf, Izak. Sfabelle, Izabela.

Jeremias, Jeremiasz. Zodocus, Zoft, Jodok. Zobann, Jan.

ж

Behanna, Joanna. Sofafat, Józefat, Sofef, Józef. Bofefden, Joz. Bofefine, Jozefa. Bojua, Jozua. Bulian, Julian.

30b

Rarl, Karól. Rariden, Karolek. Raroline, Karolina. Raspar, Kasper.

Laura, Laura. Laurentia, Laurencya. Lene, f. Lenden, n. Helenka. Leo, Leo, Lew. Reonhard, Leonard. Reonore, Renore, Leonora. Ricaden, n. Ludwisia, f. Rorent, Wawrzyniec.

Magbalene, Magdaiena, Magdusia. Marcus, Marek. Dargaretha, Margareta.

Maria, Marya Marieden, w. Marysia, Marynia, f. Dartin, Marcin. Matthaus (Matthes), Mateusz

Mifobemus, Nikodem. Mifolaus, Mikoloj.

Ottilie, Otylia.

Baul. Baulus, Pawel. Baulden, Powelek. Bauling, Pouling. Beter, Piotr.

Rabel, Rachel, Rahel. Rebeffa, Rebeka.

Buliana, Juliana. Julianden, Julden, Julka Bulie, Julia. Julius, Juliusz. Buftine, Justyna. Juftinus, Justyn.

R. Ratharine, Kotarzyna. Rathe, f. Rathmen, n. Kosin. Ronrad, Rung, Rurt, Konrad Runigunde, Kunigunda.

₽. Lucanus, Lukan. Lucas, Lukasz. Lucia, Lucya. Lucian, Lucyan. Eubovifa, Ludwika. Ludwik; Ludwis, m. Buisden, m. Ludwisia, f.

M. Matthias (Matthis), Metyasz Waximilian, Maksymilian, Dichael, Michel, Michal. Michelden, w. Michalek, m. Minchen, v. Bilbelmine. Doris, Maurycy. Diefes, Moizesz.

M. Morbert, Norbert.

D. Otto, Oto

B. Beterchen, Ples. Bhilipp, Filip. Philippine, Filipa.

R. Reinhard, Rajnard. Reinbolb, Rainold.

Memigius, Remigiusz. Menatus, Renat. Michard, Ryszaid. Michard, Fryderyka. Mobert, Robert. Robus, Roch. Moberich, Roderyk. Romanus, Roman.

Salome, Salomea. Salomo, Salomon. Sara, Sara. Sebaftian, Sebastyan. Sebaftiane, Sebastyana. Siegfried, Sygfryd. Siegmund, Żygmunt,

Theobalb, Teobald. Theobor, Teodor, Bogdan. Theophil, Teofil, Bogumil. Therefe, Teresa.

Ulrica, Ulryka. Ulrich, Ulryk. Urban, Urban.

Balentin, Walenty. Balerian, Waleryan.

Balther, Walter. Wilhelm, Wilelm.

Zaver, Xawery, Ksawery.

Bacharias, Zacharyasz.

Rojalia, Rozalia. Kösden, 12. Rózia, f. Rojamunda, Rozamunda. Rofina, Rofe, Rozyna, Róža. Rúbiger, Rydygier. Rubolub, Rudolf. Rubolub, Rudolf.

Simon, Szymon. Sophia, Zofia. Sophichen, Zosia. [Stas. Stanislaus, Stanislaw, Stach Stephan, Stefan, Szczepan. Stephanic, Stefanla. Susden, Zosia.

Thomas, Tomasz. Eimothens, Tymoteusz. Lobias, Tobiasz.

U. Urfinus, Ursyn. Urfula, Urszula.

છ.

Beronica, Weronika. Binceng, Wincenty.

2Bilbelmine, Wilelmina. 2Bilibalb. Wilibald.

3. Beno, Zenon.

Æ.

23

Side kilku nazwisk narodów, krajów, miast, miasteczek, rzék, gór i. t. d.

21.

Machen, n. Akwisgran, m. Abpifinien, n. Abysynia, f. Abpffinier, m. -in, f. Abysynczyk, m. -nka, f. Abnffinifd, a. Abysynski, a. Abelnau, n. (im Bof.) Odelanow, Abrianopel, n. Adryanopel, m. [m. bas Abriatifche Dleer, n. morce adryatyckie (sine), n. Mfrita, n. Afryka, f. Ufrifaner, m. -in, f. Afrykanczyk, m. -nka, f. Mfrifanifd, a. afrykanski, a. bas Megeifche Deer, n. morze eglej-Maram, u. Zagrzeb, m. skie, n. Megopten, w. Egipt. a. Megopter, m. Egipcyanin, m. Atgaptifd, a egipski, a. Mibanieu, u. Albania, f. Albanier, m. Albanczyk, m. Albanifd, a. albanski, a. Alexandrien, w. Aleksandryo, f. Mlgier, n. Algier, m. f-rka, f. Migierer m. -in, f. Algierczyk, m. Migierifch, a. algierski, a. Mllenftein, n. (in Weftpr.) Olsztyn, bie Alpen, pl. Alpy, pl. Amerita, n. Ameryka, f Amerifaner, m. -in, f. Amerykanin, -kanczyk, m. -anka, f. Amerifanifch, a. amerykanski, a.

Australien, w. Australia, Oceania,

Babel, Babpion, n. Babilon, m. Babrtonifd, a. babilouski, a. Baben, w. Badena, f. bas Großbergogthum Baben, n. wielkie księstwo badenskie, n. Babener, m. -rin, f. Badenezyk, m. -nka. f. Babifch, a. badenski, a.

Amfterbam, n. Amsterdam, m. Undalufien, n. Andaluzya, f. bie Unben, ober Corbilleras, pl. gory Audy, czyli Kordyleras, pl. Die Antillifden Infeln, pl. wyspy antylijskie, pl. Untiodien, n. Antyochia, f. Antwerpen, n. Antwerpa, f. bie Apenninen, pl. apenin, m. Mrulien, n. Apulia, / Mquiranien, n. Akwitania, f. Arabien, n. Arabia, f. Mraber, m. -in, f. Arab, Arab . czyk, m. -bka, f. Arabijd, a. arabski, a. Armenien, n. Armenia, f. Armenier, m. - in, f. Ormianin. m. -anka, f. Mrinenifd, a. ormianski, a. Arragonien, n. Aragonia, f. Mfiate, m. -in, f. Azyanin, m -nka, Miatifd, a. azyatycki, a. Milen, n. Azva. f. Miprien, n. Asyrya, f. Mfturien, n. Asturya, f. Athen, w. Ateny, pl. Athener, Athenienfer, m. -In, f. Atenczyk, m. -nianka, f. Athenifd, a. atenski, a. Methiopien, n. Etyopia, f. Augeburg, n. Augszpurg, m.

23.

Baier, m. -rin, f. Bawarczyk, m. Baierifd, a. bawarski, a. [-rka, f. Baiern, n. Bawarya, f. Baireuth, w. Bajrajt, m. bie Balearifden Infeln, f. pl. wyspy balearskie, f. pt. Bafel, n. Bazylia, f. Baster, m. Bazylijezyk, m.

Bataver, m. Batawczyk, m. Batavia, n. Batawia, f. Bauben, n. Budysyn, m. Belgien, n. Belgia, f Belgier, m. -rin, f. Belgijczyk, m. -czanka, f. Belgija, a. belgijski, a. Belgrat, n. Bialogrod, m. Bengalen, n. Bengalia, f. Bentiden, n. (im Bof.) Zbaszyn, m. Bergichotte, v. Schotte. Berlin, n. Berlin, m. Beiliner, m. -rin, f. Berlinczyk, m. -nka, f. Berlinerifd, a. berlinski, a. Bern, u. Bern, m. Betiden, n. (im Bof.) Pszczew, m. Beuthen, n. (D. Gol.) Bytom, m. Bielis, n. Bielsk, m. [chod,m. Birnbaum, n. (im Bof.) Miedzy-Bifdoremerber, n. (in 2B. Br.) Biskupice, pl. Blefen, n. (im Bof.) Bledzewo, n. ber Bebenfee, m. jezioro konstanfszka, f. cyenskie, n. Bohne, m. -min, f. Czech, m. Cze-Bonmen, n. Czechy, pl. Bohmifd, a. czeski, a. Bologna, n. Bononia, f. Pomft, n. (im Bof.) Babimost, m. Bonn, n. Bona, f. Bosporus, m. ciesnina tracks, f. Bourbeaur, w. Bordo. n. Brabant, m. Brabant, m Brabe, f. (81. im Bol.) Brda, f. Branbenburg, a. Brandeburgia, f. Brandenburger, m. -rin, f. Brandeburczyk, m. -czanka, f.

Galabrien, n. Kelabrya, f.

bic Ganarifden Snieln, pl. wyspy
kanarylskie, pl.
Ganbien, n. Kendya, f.
Garthagen, Kartajena, f.
Garthagen, Kartajena, f.
Garthagen, a. kartagineniski, a.
Garthagen, n. Kartago, n.
bad Gaspide Meer, n. morze kaspijskie (chwalinskie), n.
Galitien, n. Kastylio, f.
Gatalonien, n. Kastylio, f.
Gatalonien, n. Kastolonia, f.
Gatalonien, n. Kastolonia, f.

Branbenburgifd, a. brandebui Brafilianer, m. - rin, f. Brazyliauczyk, m.-anka, f. Brafilianijo, a. brazylijski, a. Brafilien, n. Brazylia, f. Brat, n. (im Bof.) Brojec, m. Brauneberg, w. (in D. Br.) Brunsberg, m. Braunichmeig, n. Brunswik, m. Braunfdweiger, m. - rin, f. Brunświczanin, m. -nka, f. Braunichmeigifch, a. brunswicki, a. Breisgau, m. Bryzgawa, f. Bremen, n. Brema, f. Breslau, n. Wrocław, Breslauer, m. -riu, f. Wrocławianin, m. -nka, f. Breslauer, a. wrocławski, a. Brieg, n. Brzeg, m. Brittannien, n. Bretonia; f. Brittannier, m. Bretonezyk, m. Brittannifd, a. bretonski, a. Brittifd, a. angielski, a. Bromberg, n. Bydgoszcz, f. Brugge, n. Bruga, f. Bruffel, n. Bruksela, f. Bruffeler, m. -rin, f. Brukselozyk, m. -czanka, f. Bruffeler, a. brukselski, a. Bulgar, m. -rin, f. Bolgarczyk.m. -rka, f. Bulgarien, n. Bolgarya. f. Bulgarijd, a. bolgarski, a. Burgund, w. Burgundya, f. Burgunbifd, a. burgundzki, a. Butem, n. Bytowo, n.

. Gina, n. Chiny, pl.
Gince, m. — fin, f. Chińczyk, m.
Gince, m. — fin, f. Chińczyk, m.
Ginefich, a. chiński, a. [-nka, f.
Gbosfeta, n. Koblencya, f.
Gótn, n. Koblencya, f.
Gótnida, a. Koblencya, f.
Gonia, n. (in BS, Br.) Cholnice, pl.
Genfantinopel, n. Konstantynopol, Carogród, Stambul, m.
Genfantinopelitaner, m.—in, f.
Konstantynopolitanin, Garogrodzianin, m., -tanka, dzianka, f.

Confiantinopolitanife, a. konstantynopolitański, carogrodzki, a. Gorfic, m. Korsykańczyk, m. Gorfica, m. Korsyka, f. Gorfich, a. korsykanski, a.

Dalmatien, n. Dalmacya, f.
Damactes, n. Damacya, f.
Damactes, n. Damack, m.
Dalmant, n. Damac, f.
Dammatr, n. Damac, f.
Dammatr, n. Damac, f.
Damigler, m. diameth, f. Gdanszczanin, m. czanka, f.
Damijstr, m. diameth, f. Gdanszczanin, m. czanka, f.
Damijstr, m. inemiecki, a.
Drutifda, n. inemiecki, a.
Drutifda, f. Niemka, f.
Drutifdan, n. Niemec, m.
Drutifdan, n. Niemec, m.
Drutifdan, n. Niemec, m.
Drutifdan, r. Zezwo, n.

Fsinburg, n. Edynburg, n.
61be, f. Elba, Laba, f.
61bing, n. Elblag, n.
61feing, n. Elblag, n.
61feing, n. Alzacya, f.
61feifie, n. Alzacyanin, n.
61feifien, a. alzacyjski, a.
61feifien, n. Anglia, f. [-glelka, f.
6mglamb, n. Anglia, f. [-glelka, f.
6mglamb, n. — etin, f. Anglik, n.

Sintlebue, m. (im 20cf.) Wieluin, m., Sinnlands, m. Finlandyn, f. Sinne, Sinnlands, m. Finlandscyk, Czud, m., Finlandscyk, Czud, m., Sinnifo, m. Sinni

Baligianer, m. -rin, f. Galicyanin, Haliczanin, m. -nka, f. Galigien, n. Galicya, f. Halicz, m. Baligio, n. galicyjski, halicki, a.

Coftnit, n. Konstancya, f. Gulm, v. Kulm. Gulmfee, n. (in W. Br.) Chelmża, f. Cypern, n. Cyper, n.

D. Dnieper, Dnieper. Dnieper, Dnieper, Dnieper, Dnieper, Dnieser, Dollsk, m. Dollsk, m. Dollsk, m. Dornau, f. Dunni, m. Dorpat, m. Drezdon, m. Drezdon, m. Drezdon, m. Drezdon, m. Drezdon, m. Drezdon, f. Gl. in D. Br.) Drwe-trienen, f. Gl. in D. Br.) Drwe-trienen, Drezdon, m. Con, f. Dublin, m. Du

5.

**Storms, n. Florencya, f.,

**Rrantrido, n. Francya, f.

**Rrangolfe, m. — cén, f. Francuz, m.

**Rrangolfe, n. Francuski, a. [-ska, f.

**Rrangolfe, n. Francuski, a. [-ska, f.

**Rrebutak, n. (im Bel.) Wschowa, f.

**Rrebutah, n. (im Bel.i.) Frejno, n.

**Rribatah, n. (im Bel.i.) Frejno, n.

**Rrichatah, n. (im Bel.i.) Prezuch, m.

**Staffitchen, u. (im Ilng) Peczuch, m.

Gallien, n. Galia. f. [n. Garbenjee, n. (in B. Br.) Slemno. Marcnne, f. Garona, f. Genowia. f.

Genfer, m. Gienewczyk, m. Genfifth, a. gienewski, a. Gend, m. Genua, n. Gienua, f. Benuefer, m. Gienuenczyk, m. Genuefijd, a. gienuenski, a. Georgenburg, n. Jurburk, m. Germane, m Giermanczyk, m. Germanien, n Giermania, f. Germanifd, a. giermanski, a. Gilgenburg, n. (in D. Br.) Dabro-Glas, n. Klacko, n. wna.f. Glogau, n. (in Schlef.) Glogow, m. Gorden, n. (im Bof.) Miejska Gó-Gorlis, n. Zgorzelice, pl. |rka, f. Onefen, n. Gniezno, n. Gothe, m. Got, m. Gethift, a. gotyckl, a. Gothland, n. Gotlandya, f.

Grabista, n. Gradziszcze, n. Gras,n. 1) Gradec.m. (in Defterreid 2) (im Bof.) Grodzisko, n. Graubunben, n. Gryzon, m. Graubeng, n. Grudzigdz, m. Greifemalbe, w. Gryfswald, m. Briede, m. -din, f. Grek, m. -czynka, f. Griechenlant, n. Grecya, f. Griedifd, a. grecki, a. Gronfant, n. Grenlandya, f. Gronlanter,m. -rin, f. Grenlandczyk, m. Gronlantifd, a grenlandzki, a. Großbrittannien, n. wielka Brytania, f. Grunberg, a. (in Schl.) Zielona-Bubrau, n. (in Gol.) Gore, m. Buttentag, n. (in D. Gol.) Dobrodzień, m.

Qaz, m. Haga, f.
Qalie, f. Hala. f.
Qalie, f. Hala. f.
Qamburg, m. Hamburg, m.
Qamburg, m. Hamburg, m.
Qamburg, m. Hamburg, m.
Qamburg, m. Hamburg, m.
Qamburg, m. HamoQamburg, m. HamoQar, m. HamoQar, m. HamoQar, m. Hamo, m.
Qeliettin, m. Helwecya, f.
Qeff, m. — fin, f. Has, m. -ska, f.
Qeff, m. Hasya, f.
Qeff, m. Hasya, f.
Qeff, f. m. Hasya, f.
Qeff, f. m. Anski, a.
Qeff, f. m. Indostan, m.

Sobenstein, n. (in D. Br.) Holsztybolland, n. Holandya f., [nek. m.
bollánder, m. — ein, f. Holenderczyk, m. –rka, f.
bollánder, o. holenderski, o.
bolistin, n. Holsztyn, m.
bolistin, m. — ein, f. Holszyńczyk, m. –nka, f.
boltaniet, m. — holsztyński, o.
boltaniet, m. — holsztyński, o.
boltaniet, m. — ein, f. Holento,
zka, f.
boltaniet, m. — ein, f. Holentok, a.
boltaniet, m. (in & d.). Psiepolo, n.

Stevien, n. Hiryn, f.
Stevien, m. — rin, f. Hirozyk, m.
Stevien, m. — rin, f. Hirozyk, m.
Stevien, m. — rin, f. Hirozyk, m.
Stevien, m. — rin, f. Indyjczyk, m. — ika, f.
Stevien, m. Hirondya, f.
Stevier, Grey, m. — rin (Srin), f.
Irlandczyk, m. — dka, f.

S.
Striani(d), a. irlandzki, a.
Střanb, n. islandya, f.
Střanb, n. islandya, f.
Střánber, m. — rin, f. Islandczyk,
m. –dkn, f.
Střánbird, a. islandzki, a.
Střálnice, m. — rin, f. Włoch, m.
Włoszka, f.
Střálnifo, a. włoski, a.
Střálni, w. Włochy, p'

Jagernborf, n. (in Deftr. Solef.) Karnow, m. Jamaifa, n. Jamajka, f.

Sapan, n. Japonia, f. Sapanefer, m. -in, f. Japonezyk, m. -nka, f Serufalem, n. Hierozolima, f. Bubáa, n. Judea, f. Butt, m. Bubin, f. Zyd, Staroza-

Raffern, pl. Kafry, pl. Rabme, n. (im Bof.) Kamienna, f. Rarge, n. (im Bof.) Kargowa, f. v. Unrubftabt. sko. n. Rarnthen, w. Karyntya, f. Korutan-Rarnther, m. -rin, f. Korutaniec. m. -nka, f.

Rarnthnerijd, a. korutański, a. Rarparten, pl. Karpaty, pl. Rafchau, n. (in Ung.) Koszyce, pl. Rempen, w. (im Bof.) Kepno, n. Riebel, n. (im Bof.) Keblowo, n. Riem, a Kijów, m. Rirdenpant, m panstwo koście-Rleinaften, u. Azya mniejsza, f. Rolberg, n. Kolubrzeg, m. Ronigeberg, n. Królewiec, m. Ropenbagen, w. Kopenhaga, f. Rorinth, n. Koryntya, f. Rofel n. (in D. Schlef.) Kozle, n.

Roften, n. tim Boi.) Kościan, m. Rrain, n. Krajua. f.

Laceramonier, m. -rin, f. Lacedenionczyk, m. -nka, f. Lacedamonifo, a. lacedemonski, a. Landsberg, n. (in D. Sol.) Gorzów, Lapplane, n. Laponia, f. Yaprlanber, m. -rin, f. Laponczyk. m. -nka. f. Laprianbija, a. laponski, a. aufit, f. Luzyce, pl. (Luzacya, f.) Baufiger, m. -rin, f. Luzyczania

Lacedemon, n. Lacedemonia, f.

(Serb), m. -auka (Serska), f. Lanjihija, a. lużycki, serski, a. Lipsk, m. Lipsk, m. -czanka, f. Beipilger, m. -rin, f. Lipszczyk, m. Beipgiger, a. lipski, a. Bemberg, n. Lwow, m.

Lemberger, m. -rin, f. Lwowianin, m. -anka, f. Bemberger, a. Iwowski, a.

konny, m. Zydówka, Starozakonna, f. Judija, a. żydowski, starozakon-Bulid, a. Julia, f. iny, a.

Rrainer, m. -rin, f. Krainczyk, m. Rrainerijd, a. krajnski, a. [-nka, f. Rrafau, n. Kraków, m. Rratauer, m. -rin, f. Krakowianin, m. -anka, f. Rrafanijo, a. krakowski. a.

Rreugburg, n. (in D. Schlej.) Kluczborek, m Rrieven, n. (im Bof.) Krzywina. f. Rroat, m. -tin, f. Horwat, (Kroat) m. -tka, f. Rroatien, n. Horwaty, pl. (Kroacya, Rroatifd, a. horwacki, a. Rroben, n. (im Bof.) Krobia, f.

Rrone (Bolnijde), n. (im Bof.) Koronowo, # Rrone (Deutico.) n. (im Bof.) Walce. Rroffen, w. Krosno, n. Rulm, w. (in B. Br.) Chelmno. w. Rurland, a. Kurlandya, f Rurlander, m. -rin, f. Kurlandczyk, m -dka, f.

Rurlanbijd, a. kurlandzki, a. Ruftrin, n. Kiestrzyn, m.

Bette, m.Lotysz., m. Lenben, w. Leodyum, n. Lieffant m. Inflanty, pl. Lieflander, m. -rin, f. Inflanczyk, m. -ntka, f. Lieflandifd, a. inflancki. a.

Lina (Bolnifd.), n. Leszno, n. Liffabon, n. Lisbona, f. Lithauen, n. Litwe, f. Lithauer, m. -rin, f. Litwin, m. Lithauifd, a. litewski, a. [-nka, f Lobfeng, n. (im Bof.) Lobzenica. f.

Lombard, m. -in, f. Lombard, m. -dka, f. Lombarbei, f. Lombardya. f. Lombarbifch, a. lombardzki, a. Rondon, n. Londyn. w. Bonboner, m - rin, f. Londynczyk, m. -uka f.

Boncener, a. londviski, a.

Lothringen, w. Lotaryngia, f.

Bothringer, m. -rin, f. Lotaryn- Luca, n. Luka, f. czyk, m. -nka, f. Betbringifch, a. lotarynski, a. Subed, n. Lubeka, f. Bukowiec. m. Lublinis, w. (in D. Sol.) Lubliniec, m.

Lugtanien, a Luzytania, f. Luttid, n. Leodyum, n. End, u. (in D. Br.) Elk, Lyk, m. Epon, M. Lugdun, M.

Daas, f. Moza, f. Dabrid, n. Madryt, m. Dahre, m. -rin, f. Morawianin, m. -anka, f. Dahren, n. Morawy, pl. Morawia, Mahrifd, a. morawski, a. [f.Mailand, n. Medyolan, m. Dlailander, m. -rin, f. Medvolanczyk, m. -nka, f. Diailanbifd, a. medyolanski, a. Main, m. Men, m. Maing, n. Moguncya, f. [m. Malapane, n. (in D. Schl.) Ozimek, Marienburg, n. Malborg, m. Marienmerber, n. Kwidzyn. m Mart, f. Marchia, f. Marotco, n. Maroko, n. Darfeille, n. Marsylia, f. Majowien, n. Mazowsze, n. Mafur m. Mazur, m. Mafurtid, a. mazowiecki, a. Decea, n. Meka, f. Medlenburg, n. Meklenburgia, f.

W.

Medlenburgifc, c. meklenburski, Meißen, n. Misnia, f. Dłemel, n. Klajpeda, f. Wejerik, n. Międzyrzecz, m. Mere, n. (in B. Br.) Gniew, m. Mexicaner, m. -rin, f. Meksykanczyk, m. -nka, f. Merico, n. Meksyko, n. Mericanijd, a. meksykanski, a. Mietau, n. Nitawa, f. [bor, m. Mittelmalbe, n. (in Sol.) Miedzy-Bobr, m. -in. f. Murzyn, m. -nka, Diofbau, f. Multany, pl. Moldawia, Molbauer, m. -rin, f. Multanezyk. Moldawczyk, m. -nka, -wianka, f. Morgenland, n. kraj wschodni, m. Morgenlanbifd, a. wschodni, a. Dlofel, f. Mozela, f. Dieffan, n. Moskwa, f. [-kiewka, f. Deffewit, m. —in, f. Moskal, m. Diesfewitisch, a. moskiewski, a. Dirogen, n. (im Bof.) Mrocza, f. Munden, n. Monachium, n. Dunfter, n. Monaster, m.

Radel, n. (im Bof.) Naklo, n. Reapel, n. Neapol, m. Reapolitaner, m. -rin, f. Nespolitanczyk, m. -nka, f. Reapolitanifd, a. neapolitanski, Reife, n. Nisa, f. Rege, f. (81. im Bof.) Noteć, f. [m. Renbrud, n. (im Bof.) Nowymost, Bleuftabt, n. 1) Nowemiasto, n. 2) (im Bof., Rreis Buf Lwowek,m. Reutomyel, u. (im Bof.) Nowy Tomyśl, m.

Medlenburger, m. -rin, f. Meklen-

burczyk, m. -rka, f.

98.

Mieterlande, pl. Niderlandy, pl. Dieberlanber, m. -rin, f. Niderlandezyk, m. -dka, f. Dieberlanbijd, a. niderlandzki, a. Rieberlaufit, f. Doine Luzyce, pl. Rormandie, f. Normandya, f. Rormegen, n. Norwegia, f. Hormeger, m .- rin, f. Norwegezy m. -gianka, f. Mormegifd, a. norwegski, a. Rarnberg, w. Norvmbergia, f.

Oberlaufit, f. Gome Luzvee, pl. Dber, f. Odra, f. Dele, n. (in Echl.) Olesnica, f. Defterreich, m. Austrya, f. Rakusy, pl.

Defterreicher, m. - rin, f. Austryak, m. -aczka, f. Defterreichifd, a. austryacki, ra-Dfen, n. Buda, f. knski, a. Oblan n. Olawa, f.

[-anka, f.

If.

Dimus, n. Olomuniec, m. brein, n. Opole, n.

[tno, n. Drteleburg, n. (in D. Br.) Szczv-

Babna, n. Padwa, f. Balaftina, n. Palestyna, f. Bannonien, n. Pannonia, f. Barabies, n. (im Bof.) Paradyz, m. Baris, n. Paryz, m. [-anka, f. Barifer, m. -rin, f. Paryzanin, m. Barifer, a. paryzki, a. Beifern, n. Pyzdry, pl. Beiefreticham. n. (in D. Schlef.) Piskowice, w. Ika. f. Berfer, m. -rin, f. Pers, m. -syan-Berfien, . Persya, f. Perfifd, a. perski, a. Beru, n. Peruwia, f. Berugner, m. -rin, f. Peruwianin, m. -anka, f. Beruanife. a. peruwianski, a. Betereburg, n. Petersburg, m. Betersburger, m. -rin, f. Petersburczyk. m. -czanka, f. Betereburger, petersburski, a. Binne, n. (im Bof.) Pniewy, pl. [f. Bitiden, n. (in D. Schl.) Brezvna. Blefchen, n. (im Bof.) Pleszew, m. Blef, w. (in D. Schl.) Pszczyna, f.

Bobolien, n. Podole. n. Bole, m. -lin, f. Polak, m. Polka, 1 Bolen, n. Polska, f. Polnifc, a. polski, a. Bommer, m. -rin, f. Pomorzanin. -rezyk, m. -rzanka, -rka, f. Bemmerifd, a. pomorski. a. Bommern, n. Pomorze, n Bortugal, n. Portugalia, f. Bortugiefe, m. -fin, f. Portugalczyk, m -ika, /. Bortugiefiich, a. portugalski, a. Bofen, n. Poznan, m. Bofener, m. -rin, f. Poznanczyk. m. -nka. f. Bofener, a. poznanski, a. Brag, n. Praga, f. Brager, m. -rin, f. Prazanin, m Brager, a. praski, a. Brefburg, n. Preszburek, m. Breuge, m. -in, f. Prusak, m. -a-Breufen, n. Prusy, pl. Breußifch, a. pruski, a. Bubewis, n. (im Bof.) Pobledziska. Bprengen. pl. gory pirenejskie,

tyk, m.

f. pl.

Raise, m. Baszanin, m. Ratwis, n. (im Pof.) Rakoniewice. Ratiber, n. Raciborz, m. Regensburg, n. Ratysbona, f. Reifen, n. (im Bof) Rydzyna, f. Reußen, n. Rus, f. Rhein, m. Ren. m. Rbene, f. Rodan. m. [m. Riefenburg, n. (in D. Br.) Prabut, Riefengebirge,n.gory olbrzymte,pl. gafen, n. (im Boi.) Rogozno, n. Rom, n. Rzym, m.

Berlachien, n. Podlasie, n.

Romer, m. -rin, f. Rzymianin, m. -anka, f. Romifd, a. rzymski, a. If. Rofenberg, n. (in D. Col.) Olesna. bas Rethe Meer, n. czerwone mo-Rugen, n. Rugia, f. Ize, n. Ruffe, m. - fin, f. Rosyanin, m -anka, f. i-nka, f. Ruffine, m. -inin, f. Rusin, m. Ruffinifch, a. ruski. a. Ruffifch, a. rosvjski (ruski), a. Ruffano, n. Rosva, f.

Sadfe, m. Cadfin, f. Sas, Saksonczyk, m. -ska, -uka, f. Sachfen, n. Sasy, pl. Saksonia, f. Gadfifd, e. saski, saksonski, e.

Samter, n. (im Bof.) Szamotuly. Santberg, n. (im Bof.) Piaski, pl. Santompel, n. (im Bof.) Zanie-Sarbinien, n. Sardynia.f. | mval, m

Sarbinier, m. -rin, f. Sardynezyk, m. -nka. f. Carbinifd, a. sardynski, a. Carne, n. (im Boj.) Sarnowo. f. Gau, f. Sawa. f m. -dka, f. Saponard, m. - bin, f. Sabaudczyk, Savoven, n. Sabaudya, f. Savobiich, a. sabaudzki, a. Scharfenort, n. (im Bof.) Ostrorog, Schilbberg, w. (im Bof.) Ostrze-Schleften, n. Szlask, m [szow, n. Schlefier, m. -rin, f. Szlazak, m. Schleftid, a. szlaski. a. [-aczka, f. Schloppe, n. (im Pof.) Człopa, f. Edmiegel, n. (im Bof.) Swigiel, m. Soneibemuble, u. (im Bof.) Pila,f. Schoden, n. (im Bof.) Skoki, pl. [f. Schonlante, n. (im Boi.) Trzeianka, Edette, Schottlander, m. -tin, f. Szkot. m. -ika, f. Shottifd, a. szkocki, a. Schottland, n. Szkocya, f. Sorimm, n. (im Bof.) Srein, m, Schwabe, m. -abin, f. Szwab, m. Somaben, n. Szwabia, f. [-bka, f. Schwäbifd, a. szwabski. a. Schmarfeng, n. (im Bof.) Swarzedz, m. Schwarze Meer, n. ezarne morze, Schwarzwald, m. czarny las, m. Schwebe, m. -bin, f. Szwed. m Schweben, n. Szwecya, f. [dka, f. Schmebifd, a. szwecki. a. Someibnis, n. Swignica. f. Schweig, f. Szwajcarya, f. [-rka. /. Schweiger, m. Szwajcar. m. -in, f. Schweizerifd,a. szwajcarski, a. [m. Schwerin, n. (im Pof.) Skwierzyn, Somes, n. (in 2B. Br.) Swiecie, n. Schwiebus, n. Swiebodzin, m. Seeland, n. Zelandya, f. Geine, f. Sekwana, f. Gerbe, m. Serb, m. Serbien, n. Serbya, f. Serbiich, a. serbski, a. Sibirien, n. Sybir, m. [-rka, f. Sibirier, m. Sybirczyk, m. -in, f. Sprien, n. Syrya, f.

Tarnowis, n. (in D. Sol.) Gora, f. Tatar, m. -rin, f. Tatarzyn, m. Tatarei, f. Tatarya, f. Tatarifd, a. tatarski, a.

Gibirifd, a. sybirski.a. Sicilianer, m. Sycylianin, m. . f. -anka, f. Sicilianifd, a. sycylijski, g. Sicilien, n. Sycylia, f. Siebenburgen, n. Siedmiogrod, m. Siebenburger, m. Siedmiogrodczyk, m. -in, f. -dka, f. [dzki, a. Giebenburgifd, a. siedmiogre-Slawt, m. Slowianin, m. -in, f. -anka, f. [/-anka, f. Slowianszczyzna, Clamifd, a. slowianski. a. Slawonien, n. Slawonia. f. Clamouier, m. Slawonczyk, m. -in, f. -nka, f. Slamonifd, a. slawonski, a. Slowat, m. -fin, f. Slowak, m -anka. f. Slowatijo, a. slowenski, a. Solbau, w. (in Bomniern) Dzieldowo, n. Soldyn, m. Granien, n. Hiszpania, f. |-nka, f. Spanier, m. -rin, f. Hiszpan, m. Spanifd, a. hiszpanski, a. Stargarb, n. Starogrod. m. Steiermart, n. Sztyrsko, n. Styrya. Steiermarter, m. -rin, f. Styryjczyk, m. -jka, f. Stuermartifd, a. styryjski, a. Stettin, n. Szczecin, m. Stodholm, n. Szokolii, m. Stolpe, n. Slupsk. m. Stordneft, n. (im Boi.) Osieczno. Stragburg, n. 1) (in granfreich) Strasburg, m. 2) (in B. Br.) Brodnica, f. Strelis, n. Strzelce, pl. Stublmeißenburg, n. Bialygrod (Bielehrad), m. Stuttgarb, n. Stutgard, m. Subamerifa, n. Ameryka poludnio-Subeten, f. Sudety, pl. Subfet, f. morze poludniowe, n. Sulau, n. (in Sol.) Sulejewo, no und, m. Zund, m.

Tefden, n. Cieszyn, m. Themfe, f. Tamiza. f. [-rka,f. Theffalien, n. Tesalia, f. Thorn, s. Torun, m.

Bre

887 Thracien, n. Tracya, f. Tiber, f. Tyber, m. Tilfit, n. Tylza, f. Tirfchtiegel, n. (im Bof.) Trzciel, m Toft, n. (in D. Sol.) Tuszek, m. Tradenberg, n. (in Soil.) Stramburek, m. Trier, n. Trewir, m.

Trieft, n. Terst, m. Troppan, w. Opawa, f. [-ieska, f. Tiderteffe, m. -in, f. Czerkas, m. Eicherfeffien, n. Czerkasy, pl. Tudel, n. (in 2B. Br.) Tuchola, f. Turte, m. -in, f. Turek, m. -eczka, Türlei, f. Turcya, f. Türfifch, a. turecki, a. Tus, n. (in 2B. Pr.) Tuczno, n.

и. Ufraine, f. Ukraina, f. [m. -nka,f. Ufrainer, m. -rin, f. Ukrainezyk, Ungar, m. -rin, f. Wegrzyn, m. -uka, f.

Ungarifd, a. wegierski, a. Ungarn, s. Wegry, pl. Unruheftabt, n. (im Bof.) Kargowa,

Banosburg, n. (in 2B. Br.) Wiecbork, m Benebig, n. Wenecya, f. (Benatki, pl.)

Benetianer, m. -rin, f. Wenecyanin, m. -anka, f. Penetianiim, a. wenecki, a. Befut, m. Wezuwinsz, m.

Ballade, m. -din, f. Woloch, m. -057ka, f. Ballachei, f. Wolochy, pl. Ballamifth, a. woloski, a. Barfdan, n. Warszawa, f. Barfchauer, m. -rin, f. Warszawianin, m. -anka, f. Barfcaner, a. warszawski, all Bartenberg, rolnifd, n. (in Col.) Sycow, m Barthe, f. Warta, f. Beichfel, f. Wista, f. Beifenburg, n. Bialygrod, m. [pl.

W. Beftphalen, n. Westfalia, f. Bien, n. Wieden, m.

f-nka,f Biener, m .- rin, f. Wiedenezyk, m. Bienerifch, a. wiedenski. a. Bilna, n. Wilno, n. [-e (;enka, f. Bilnaer, m. -rin, f. Wilenczyk, m. Bilnger, a. wileriski, a. Birfit, n. (im Bof.) Wyrzysko, n. Biffet, n. (im Bof.) Wysoka, f. Bohlau, n. (in Schl.) Wolawa, f Polonien, a. Wolyn, m. Borms, w. Wormacya. f. Brefden, n. (im Bof.) Wrzesmia, f.

Bambelburg, n. (in 2B. Br.) Sempolno, n. Bielengig, n. (in ber Dlarf Branb.) Cielecko, n. Birte, n. (im Bol) Sierakow, m.

Sh.

Beffinbien, w. Indye zachodnie,

Bittau, n. Cytawa, f. Bobtenberg, m. Sobotka, f Bullidan, n. Cylichowo, n. Burid, n. Tygur, m. Bmeibruden, n. Dwnmosty, pl.

Ende.

